

Надбслане.

ика звародовъ рблнннхъ и гисернз

М. PETERSEIM-A

ѣ при улицѣ Довгбй поручае свои вы-
бы по найдешевшихъ цѣнахъ. 192

штукѣ РУКЕРА у Львовѣ

поручае

2460 261 ?

роты и всякій косметики такъ че-
не якъ и инші фирмы поручаю.

„ЗОРЯ“

литературно наукова часопись
рѣкъ Х.выдавана Товариствомъ имени Шевченка, выходитъ
пѣдъ редакціею А. Борковского 2 разы на мѣсяцъ въ
объемѣ 2—2½ листовъ печатныхъ.Цѣна предплатъ: на цѣлый рѣкъ 5 зр., на пѣвъ
року 2 зр. 50 кр., на четверть року 1 зр. 25 кр. Адми-
нистрація „Зорѣ“ ул. Академична ч. 8 у Львовѣ.ВП. Предплатники „Зорѣ“, котры зложатъ цѣ-
лорѣчну передплату до половины лютого 1889 р., до-
стануть на жданье премію: Шекспировы творы пе-
рекладѣ Кульша або инші книжки Товариства
вартости 1 зр.

ЗАМѢНА ПРИХОДА.

Тростиницъ малый зъ придученого
Лука, деканата золочевского, 1/4 милѣ
отъ Золочева, 1/2 милѣ отъ станицы зе-
лчанской, — 135 моргѣвъ поля разомъ
зъ сенокосами лѣсовыми, 12 саж. низк.
австр. твердого дерева, 300 зр. чистой
пенсии, 1200 душъ, помещенье муроване
новое и сухое, будынки господарскі въ
добромъ станѣ, есть до замѣны зъ при-
чины родинныхъ однооси за приходъ
ровно добрый въ сторонахъ Станислав-
скихъ або Коломыйскихъ. Близка въ-
домость на мѣсти. — Теофанъ Воро-
дакевичъ, парохъ. 2747 2—3

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найбѣльшій кадила, бдначеніи численными медаля-
ми заслуги:

ар. кр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ пайбѣль-
нѣше въ пачкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склад-
есъ въ пачкахъ, живицъ и бал-
самовъ выдаючыхъ дуже при-
емный запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пачки
поливаетъ на розжарену бляху,
выдае дуже приятный и дуже
пошукуваний запахъ фляконъ — 25
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пачки,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надаеся до
салонѣвъ и будовровъ, фл./л. — 50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ лѣбовъ
пильковухъ въ комнатахъ, то
розжарюючи соснове кадила
може его достати, фляконъ — 60
КАДИЛО АНТИМІАЗМАТИЧНЕ
есть незрѣваныхъ средствомъ
въ тыхъ всѣхъ разкахъ, де хо-
дитъ о одѣвженіи воздуха въ
комнатахъ и о перешкоду чтобы
не розвивалися пошести; фля-
конъ 25 кр. и — 50

ар. кр.
КАДИЛО въ ПАПЕРЦАХЪ; че-
резъ огрѣтые одержуеся дуже
приятный запахъ, пачка по
мѣсти тузину, 12 кр. и . . . — 24
КАДИЛО ИНДИЙСКЕ ТАСМО-
ВАТЕ выдѣловъ дуже приемный
догтривалый и пошукуваний
запахъ, коробка — 50
КАДИЛО САЛОНОВЕ ужинае-
ся за помощью присавки, дае
дуже приятный и здоровый за-
пахъ, одѣвжуе и очищае воз-
духъ, фляконъ по 30 кр. и — 60
ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдѣлю-
ють при паленіи приятный за-
пахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пу-
делко по 25 кр. — 50
ЧОРНІ ТРОТИЧКИ ровнѣ-
жѣ выдѣлюють при паленіи при-
ятный запахъ по 2 и 4 кр., пу-
делко по 15 кр. и — 25
ДЕЗИНФЕКЦІОНІ ТРОТИЧКИ
очищають знаменито и ради-
кально воздухъ якъ въ компа-
тахъ такъ и коритарихъ, ко-
робка — 10

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ скеллахъ, ул. Коперника
ч. 3. и ул. Галицка рѣтъ Валонон. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. —
Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2. 2529

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлоньскѣй ч. 3.
Кавши одъ дня 7 падолиста 1885
выдае
АСИГНАТЫ КАСОВИ
4% въ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ
3% въ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ
Порукъ не буде плачений Дирекція.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдн, Шенфельдъ Ло-
бозицу и Люблянѣ

поручаютъ

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНЮ ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову. Найбѣльшій
шокъ ляды, о найбѣльшій лкості и бдначеніи на всѣхъ
выставахъ. Какао базъ ольо легке и вельми смачне,
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизовані и моро-
женіи оовчѣ. Компоты, Цѣдрі, Арзнциі и т. п.Наші вырѣбы фабричпй можна дѣстати у всѣхъ
лѣвшихъ торговляхъ корѣвнхъ и т. п. 2708 13—50

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ

на Бѣднъ Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за
лагоджуе совѣстно и старанно,

Дѣлннй паперы, лѣсосы и монеты

прѣме и купуе точно пѣсля дневныхъ
курѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.
I. поверхъ, 2653 32—7

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Маемъ честь запросити Пчт. Зарады Комитетѣвъ громадско-конкурен-
ційныхъ до асекурования Церквей и всякихъ ерекциональныхъ будынкѣвъ,
ежемо въ виду того, що ново-санкціонована устава о обовязковѣй а-
сигнаціи Церквей и приходскихъ будынкѣвъ уже вскорѣ дѣй-
ствителъно стане

„Славія“, стоячи на принципахъ общою взаимности, допомогла ще зъ
р. 1884 до основана автономичного руско-асекураціонного товари-
ства зъ цѣлю пайвыгѣднѣйшого и по можности найкѣстнѣйшого убез-
печуваня Церквей, приходскихъ, шкѣльныхъ и всякихъ другихъ громадско-
конкуренційныхъ будынкѣвъ, опредѣливши для нихъ якъ минимизму тарифу,
а при томъ удѣляючи постоянно титуломъ провизіи добровѣльнй жертвы въ
домѣтъ руско-народныхъ Институтіи и на добродѣйный цѣли тугравныхъ
Товариствъ. Зъ взгляду на таку свою взаимну безсвоєкорисну дѣяльність
и въ виду своего широго памѣреня, при убѣлышенѣй участи тымъ бѣльшій
користи для добрыхъ цѣлей тутешного народа приспоряти, „Славія“ надѣ-
еся, що руско-громадскі Конкуренціи зволютъ въ шнѣвннй часть тымъ
численнѣйше до убезпечуваня своихъ будынкѣвъ въ „Славіи“ голошатися,
и черезъ то именно такъ хосенну дѣяльність своего руско-асекураціонного
Товариства при нѣй тымъ успѣшнѣйше поддержувати.

Примѣчаемо, що церковный Комитететы могутъ участи свои асекурова-
ти цѣлкомъ независимо одъ Колятора, т. е. если Коляторъ забезпечитъ
свою 6-ту часть въ иншѣмъ заведеніи, вѣльно церковный Конкуренціи
припадаючи на ню части убезпечати въ „Славіи“.

2712 2—3

Правда найдовше боронитъ.

Лѣтъ дого выстало засобу, прирѣчено

буль шнѣвъ

къ лишь за зр. 145 21

вѣлчичено довѣй, ширѣй, не-

сходный

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

покрывала на конѣ

ДО

Предплатата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ
въ Австрiи: за Заграницею:
на цѣлый рѣкъ . . . 18 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 50 зр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяцъ . . . 1 50 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 36 зр.

Редакцiи, Администрацiи и Експедицiи полъ ч. 3р
ул. Ваторга. — Рукописи чвертаются лише на попередне застереженiе. — Рекламки неоплачаны вѣднѣмъ бѣдъ порта. — Неединокое число поштуетъ 8 зр. а. в.
Оголошенiя принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однокотрѣченъ печатной, въ рубр. „Надоболане“ по 20 зр. а. в.
Податки считаются по 10 зр. бѣдъ стикша.

Побіж поспелъ оставшая широкі калужі
крови на помогъ, слѣды крови на дверехъ
одъ спавшихъ, на одѣвкахъ, побіж на земли
блвотвинны; одѣжъ его лежала на земли. Виро-
чѣмъ не було слѣдно нѣякого неладу, ащъ раз-
битыхъ шабоу и мебѣль, взагалѣ, жадного
слѣду розбою, противно сръбный годинаикъ
лежавъ на звычайномъ мѣсци на верхи.

Заразъ прийшовъ и кухаръ Махайло Бѣ-
ликъ та заразъ высказавъ свой поглядъ, що
ке. Тх-цїй нѣякимъ способомъ не мѣгъ такъ

самъ покаралъ упавши на землю. На то одвоѣла М. Стш-ца: „иди дурный Михайле! и доказывала такъ, какъ бы оповѣдалъ кс. Тх-цкій, что покровившися упавши та все вы-являла злого, что то въ насѣдѣтокъ той „слабости“ — епеллепои. Она наислала заразы картку до своего сына Александра: „прошу заразы, приѣзжай на кони — ксѣндъ Тхуржницкій эле, залитый кровью“, и послала ей Владиславомъ Михалецкимъ. Картку ту бѣдалъ Михалецкій локави Игнатови Полянскому в окомотови Станисл. Горватови; той заставъ около 9 год. А Стш-цкій прочитавши картку каже „щось тамъ мусить бути“, убирался (на ноги высокий чоботы зъ холевами) и фде тарантасомъ до Кукизова.

Тутъ чекала на него М. Стш-ца и ходила по дошкахъ передъ дворомъ. Михалецкій азбавъ, что Александръ Стш-цкій „розговоровавъ дошій часть зъ матерію голосно и тито по французски ходячи по дворѣ якъ по коридорѣ“, бѣдалъ пѣдѣйшовъ до помешканя кс. Тх-цкого ставувъ на дверехъ бѣдъ снѣий и сказавъ до матери: Я самъ не пѣду, але пѣду по Калиновскихъ, щобы ксѣндъ не горюивъ на мене.

Послала заразы по Ивана Калиновского, а коля той пришовъ, казала ему М. Стш-ца чекати: „Всѣ разомъ пѣдемъ“.

А. Стшелецкій похавъ ажъ въ поле за Іосифомъ Калиновскимъ (органистою) и сказавъ до него: „сѣдай, не знати що сталося ксѣндъзиви, потовкся, доставъ конвульсий, мо же буде умарати“, и привѣзъ его на мѣсе приключея.

Тогды доперва зайшли Стшелецкій зъ Калиновскимъ, кухаремъ М. Бѣлякомъ и муляремъ Павломъ Гарасимовичемъ до кс. Тх-цкого, а хочъ говорено, що дверѣ була отвертъ, хочъ Иванъ Калиновскій шукавъ навѣтъ за сокирою кс. Тх-цкого, яко за можливимъ знярядомъ злочинства, Стшелецкій все свое говорила а вменю М. Стш-ца: „Нема слѣду, щобы тутъ бувъ хтось чужій, вже въ змѣхъ мавъ ксѣндъ ту слабость“. Присутній, хочъ люде прості, не вѣрили тому. Навѣтъ жѣнка кухара доказувала примѣромъ на своемъ 80-лѣтнімъ тестю Бартошу, що епеллетичній такъ не калѣчается а о кс. Тх-цкомъ она не чула, щобы бѣвъ мавъ таку слабость.

Мимо того нѣкто зъ присутнихъ не перешукувавъ докладѣйше мебѣль и рѣчей, справляючы лѣш, що бѣла булѣ цѣль и не отирали. Марія Стш-ца обмежила свою помѣчь лишь на тѣмъ, що промыла кс. Тх-цкому лишь очи зъ крови и дала на голову студеный окладъ; але за то приказала заразы въ поведѣлокъ рано вымыти помѣсть въ спальнѣ кс. Тх-цкого зъ крови и блутовинѣ, казала збѣдѣнати зъ него сорочку и намочати а бѣдалъ и выпрати, а крѣмъ того казала скосити траву передъ бѣномъ спальнѣ кс. Тх-цкого.

Александръ Стш-цкій постановивъ зновъ прѣвѣсти лѣкаря зъ Львова, хочъ кс. Тх-цкій домагався хирурга Раиса зъ Ярычева, бѣдалекого лишь о пѣвъ мѣлѣ, который мѣгъ скорше дати першу помѣчь.

А. Стш-цкій вернувъ на Болшѣвъ, перебрался и выѣхавъ тарантасомъ до Львова, въ Пѣдѣскакъ пересѣлся на свой фагонъ, що вертавъ зъ Львова и сказавъ лишь до формѣнъ: „Ѣду по доктору, ксѣндъ слабый“. Приѣхавши до Львова около полудни д. 30 лѣшня, довѣдался бѣдъ, що д-ра Вайля (домовый лѣкаръ) нема, и пѣйшовъ до склепу краця Фелиньского, де есть занятый его стрѣчавый братъ Владиславъ Стшелецкій, оповѣвъ ему, „що кс. Тх-цкій занедужавъ, упавъ зъ постелѣ, потовкся дуже, крозь иде ему зъ носа“ и просивъ, щобы выстарався ему лѣкаря. Выйшли оба, А. Стш-цкій на обѣдъ до готелю а В. Стш-цкій пѣйшовъ до д-ра Шмидта и запросивъ его до Кукизова, розповѣвши ему, що чувъ бѣдъ А. Стш-цкого и додавши, „що кс. Тх-цкій мавъ вже давѣйше два такі напады“.

О 3 год. по полудни заѣхавъ А. Стш-цкій по д-ра Шмидта и забравъ его зъ собою до Кукизова. По дорогѣ заимѣтивъ д-ръ Шмидтъ, що А. Стш-цкій дуже невеселый, а той сказавъ ему на то, що цѣлу ночь на 29 лѣшня перебувъ въ тѣнелѣ-танію, а въ почи на 30 лѣшня мавъ у себе гостей.

Въ понедѣлокъ д. 30 лѣшня о 5 год. по полудни приѣхали они до Кукизова. Д-ръ Шмидтъ зайшовъ заразы зъ Александромъ и Марією Стш-цкими до кс. Тх-цкого. Докторъ заставъ его вже въ четвѣй сорочцѣ, помѣсть бувъ вже вымытый, але голова и лице булѣ покрыты засхлою кровью; на головѣ 4 раны, на грудехъ мѣсяцъ значно пѣдѣблѣй кровію и бѣла ребра вказувалъ, що оно було зломане. На послѣдокъ слѣды палѣцѣвъ, походящій бѣдъ душевя рукою Д-ръ Шмидтъ побачивши, що температура тѣла недужого переходить 38°, що бѣвъ плѣвъ кровію, що може отже бути за-паленіе легкнхъ, заявивъ присутнымъ, що станъ недужого есть грѣзний и що може скоро померти. При тѣмъ однакожъ сказавъ рѣшучо, що ту нема и бѣсѣды о тѣмъ, щобы кс. Тхуржницкій самъ некалѣчается, але що тутъ доконаю злочинства и то не дальше якъ передъ 12 годинами передъ его приѣздомъ, треба отже задержати слѣды крови и за то робѣть Стшелецкій одѣвчальными, що на послѣдокъ зъ своего обовязку донесе о тѣмъ властямъ, накопи-бъ Стшелецкій того не зробили.

Марія Стшелецка не слухала доброй рады лѣкаря а поступала зовсѣмъ иначе. Она все стояла при своемъ и говорила зъ родомъ гѣву: „Зѣ-бди вы приходите щось такого припускати? ксѣндъ вже два разы такъ занемавъ, впрочѣмъ нѣчо не пропало, шафа опечатана, годинникъ стоятъ на мѣсці, дрѣбный грошъ на кастликѣ, коли-бъ хтѣо бувъ злоко-мився, то бувъ-бы забравъ“. Она обуралась и выйшла зъ комнаты, лишаючи доктора са-мого.

Тымчасомъ похавъ А. Стш-цкій чимъ скорше по кс. Паскюту до Жовтанецъ и давъ

ему знати, що кс. Т. „потовкся“ (противъ ореченя доктора) и „рана не бѣдѣе“. Кс. Паскютъ приѣхавъ и брався сповѣдати недужого, а д-ръ Шмидтъ и ему сказавъ, что тутъ сповѣсно злочинство. Марія Стшелецка сказала на то, що зажде че на д-ра Леха (лѣкаря повѣтового), который по якойсь тамъ комисіи надѣде, „бо не хотѣла-бы мати у себе жандармѣвъ, комисіи и другіи неприятности“.

По сповѣдѣ пѣйшовъ кс. Паскютъ до ксѣла по св. тайны. Корстаючи зъ сѣи павзы вѣдѣши присутній до комнаты кс. Т. а М. Стш-ца зажадала бѣдъ него грошей на заплата чѣмъ лѣкаря и лѣкарь. Тогды казавъ кс. Тх-цкій подати собѣ новы свои сподѣи, але ихъ не знайдено и ажъ теперь сѣстерезено, що пропала тѣ сподѣи зъ калесонами, 2 сурдуть, обертокъ змѣнай и каца, котору клавъ звычайно пѣдъ подушку; не було такожъ готѣвъ 95 зр., котору бѣвъ мавъ въ полдиресѣ въ сподѣяхъ разомъ зъ купованъ на 21 зр.

Тогды выйшла присутній зъ комнаты а лашали М. Стш-цу самъ на сѣмъ зъ кс. Т. За хвалю выѣбѣла она на двѣрѣ, а показуючи 3 банкноты по 50 зр. и одна 5 зр., разомъ 155 зр., сказала д-рови Шмидтову, що не могла вышукати грошей въ комодѣ въ першій комнатѣ бѣдала того, якъ бы показувалъ кс. Т., що тогды кс. Т. вставъ самъ зъ постелѣ, добувъ банкноты зъ-пѣдъ шуфляди комодѣ, а кажучи, що давъ бы 320 зр., давъ лишь 155 зр.

Д-ръ Шмидтъ не звертавъ тогды на то оповѣданіе уваги, але каже теперь, що кс. Т. бувъ тогды такъ хорый, що не мѣгъ нѣкакъ встати.

Кс. Паскютъ докѣнчивши религіиный обрядъ, завозвѣвъ кс. Т., щобы бѣвъ збравъ завѣщанье; той бѣдовѣвъ однакожъ лишь тѣлько: я доставъ бѣдъ свѣдѣтъ и свѣдѣтъ запису, якъ вѣгану, подужаю, побѣду до Львова у нѣтаря зрѣблю завѣщанье, Пяновичъ запису Казимирови Тхуржницкому, зъ тѣмъ, щобы мене похоронивъ и за мою душу фондовавъ чотири службы Божіи.

Пѣсѣла збѣнавъ д-ра Шмидта сказавъ тогды А. Стш-цкій: „Вы мене переказали; я знаю, що моя мати бѣхорувъ то, але най спазмусъ, а я донесе о тѣмъ властямъ“. Сѣвъ бѣдалъ зъ докторомъ на возѣвъ и похавъ зъ нимъ вечеромъ о 11 год. до Львова. Працяючыся сказавъ ще, що пѣде до адвоката д-ра Домбровского и розвѣдае, де мавъ зрѣбѣти несесѣе. Заимѣтивши треба, що по бѣдѣдѣ д-ра Шмидта домовано вчера напады на кс. Тхуржницкого и додавъ, „що пѣдѣрѣвае о то паству-ха, бо той намовавъ его матеръ, щобы казала скосити пѣдъ бѣномъ траву“, фактъ, на который передъ тѣмъ нѣкто не звернувъ уваги.

А. Стшелецкій завозвѣвъ тогды В. Стшелецкого, щобы шовъ зъ нимъ шукати кс. Антонія Крулицкого, который мавъ того вечера вернути зѣлѣзницею зъ Ярославля до Львова, оба допытувалися въ ночи за Крулицкимъ въ готеляхъ, вѣдали оінокромъ 2—3 разы на двѣрѣ до пѣдѣдѣвъ, але безуспѣшно, бѣдалъ обѣи оба до тѣнелѣ-танію при ул. Фредри, а зъ бѣси до кавалерского помешканя Алекс. Стш-цкого (при ул. Адамчинидъ ч. 8) и тутъ перебувъ такожъ и В. Стш-цкій черезъ ночь. Досѣвѣ д. 31 лѣшня поѣхали оба на дворець.

Тутъ стрѣтився А. Стш-цкій зъ Альбертомъ Мышковымъ около 8 год. рано, коли мавъ бѣходити пѣдѣдъ до Жовквы, та розказувалъ ему, що шукае за якимъсь ксѣндомъ, що кс. Т. хтѣвъ напасть о 3 год. рано, таежъ, що той есть въ небезпечности жати. Мышекъ сказавъ на то: „мы забавлялися такъ весело, а тамъ ксѣндъ мордовано“. На то одвоѣвъ ему А. Стш-цкій: „То було вже по вѣшбѣмъ бѣдѣдѣ о 3 год. рано“. Кс. Крулицкого не знайшли.

На що его такъ шукали? На то бѣдовѣдѣ В. Стш-цкій: „Бо кс. Т. бувъ дуже слабый и не хотѣвъ приняти бѣдъ нишого ксѣндъ-за св. тайнѣ“. А. Стш-цкій каже: „Бо мати боялася наглою смерти кс. Т., хотѣла мати при собѣ кс. Крулицкого“.

На послѣдокъ бѣдѣдукали кс. Крулицкого въ помешканю кс. Едварда Боравского и вѣбрался всѣ три въ второкъ около 3 год. по полудни до Кукизова, отже и В. Стш-цкій, который передъ тѣмъ бувъ въ Болшѣвъ цѣлы два мѣсяцѣ и доперва дѣя 25 лѣшня зъ-бѣдалъ повернувъ, а теперь зновъ нѣбѣ-то до земочи до Кукизова на двѣ недѣлѣ приѣзжавъ. А. Стшелецкій явився ще передъ тѣмъ въ второкъ около 11—12 год. въ прокураторію и дѣвѣтъ о фактъ на пѣдѣставѣ ореченія д-ра Шмидта та просивъ о выславѣ комисіи. Одакъ пѣйшовъ до д-ра Шмидта, давъ его жѣвѣцъ 25 зр., и сказавъ, що вже дѣвѣтъ до прокураторіи.

Що-жъ дѣлалось пѣдъ ту пору въ Кукизовѣ? По выѣздѣ д-ра Шмидта и А. Стш-цко-го остався при кс. Т. лишь дѣвѣрній пѣдѣлѣ-вичій Семенъ Жижковичъ и пересѣдѣвъ при нимъ цѣлу ночь зъ понедѣлка на второкъ, ажъ рано пѣйшовъ до своихъ хатъ.

Въ второкъ рано якъ идѣвъ передъ тѣмъ напразлявъ муляря Гарасимовичъ при помочи Ивана Лудя и І. Гадины стѣны двѣра, заразы коло ошѣцѣвъ кс. Т. и они не вѣдѣли, щобы Марія Стш-ца заходила до кс. Т.

Пѣрѣбѣючи Людѣ, Маллерови бѣдъ посесѣ-ра треба було лѣнка и бѣвъ пѣйшовъ до стар-ронъ маштарнѣ. Тутъ знайшовъ бѣвъ за двѣрми одѣжѣ, прикрыту капою и закликавъ заразы пѣрѣбѣвъ Павла Липиньского и Миколу Ко-вала а переказавши, що тамъ знаходѣтся два лѣтній сурдуть, довгій сподѣи зъ калесѣ-

нами и каца, повѣдомилъ о тѣмъ заразы Ган-дѣи Михалецку и Марію Стшелецку. М. Стш-ца пѣслала заразы по Жижковича, а той покликавъ къ Михайлу Батюка и Михайла Са-ляка и пѣйшовъ зъ ними до маштарнѣ. Була тогды 10 год. рано.

Жижковичъ пѣзнавъ, що то одѣжѣ кс. Т., перешукавъ ен, але не знайшовъ нѣчого. Онъ лишивъ при одѣжѣ Батюка на сторожѣ а самъ пѣславъ по жандармѣвъ до Ярычева, который заразы прибули и сконстатували фактъ уря-дѣви. Того само дня передъ полуднемъ выслала М. Стш-ца Миколу Смеска на свою сестру Анелю Келяновску до Козлова и та приѣхала безпосередно по тѣмъ, коли вернула до Куки-зова А. Стш-цкій зъ В. Стш-цкимъ и кс. Кру-лицкимъ. Всѣ они зайшли до кс. Т., который бувъ зовсѣмъ при памяти и все бѣдовѣдѣвъ, что не знае, що зъ нимъ сталося. Тогды отже (вѣвторокъ по полудни) оповѣдала М. Стш-ца своей сестрѣ Келяновскѣй що дѣнь передъ тѣмъ выймывъ кс. Т. самъ грошѣ зъ комодѣ и просивъ ен, щобы она забрала его грошѣ де себе въ переховокъ, она однакожъ не хо-дѣла того зрѣбѣти, бо казала, що богато людей крутилося, що могли-бы пѣдѣлѣнати, що она мавъ грошѣ у себе, та ще бы и ен убилъ. Келяновска бѣдѣдала до Мышкова а того дня ен сѣдѣловѣго бѣдала М. Стш-ца кс. Кру-лицкому ключъ бѣдъ шафы кс. Т. безъ всякихъ поясненъ.

Вечеромъ въ второкъ зѣѣхала комисіи и заразы приступлено до дѣла. Справдѣно, що кс. Т. мавъ: 1) надъ правымъ окомъ тов-чену каблукѣвану рану 3¹/₂ цм. довгу; 2) надъ носомъ рава 4¹/₂ цм. довга, доокола синя; 3) правѣ око пѣдѣте, повѣкѣ опухлѣ; 4) лѣве око пѣдѣте, опухлѣ; 5) на лѣвѣмъ выску рану въ видѣ буквы Y на 1¹/₂ цм. довгу о рѣв-ныхъ але товченыхъ берегахъ, зъ аламаноу бѣлѣшкоу черепа головы; на лѣвѣй шѣдѣ коло долѣшномъ вилѣцѣ рану довгу на 1¹/₂ цм. зъ синимъ окруженьемъ; 7) на шѣи кѣлька сѣн-цѣвъ зъ слѣдами бѣдъ тѣсненя палѣдѣми; 8) на лѣвѣй груди около 2 ребра сѣнѣцъ на до-лонноу великій; 9) на лѣвѣй груди около 4—5 ребра сѣнѣцъ на 15 цм. довгій а на 5—8 ш-рокий; 10) надъ правѣю сосѣкою грудѣю звѣкъ квадратный о 3 цм. бокахъ; 11) надъ тѣмъ пѣдѣбѣнѣй сѣнѣцѣ; 12) на внутрѣшней сторонѣ плеча правѣю сѣнѣцѣ на долонноу великій.

Кс. Тхуржницкій розпитуваный жалувалъ-ся на бѣдѣ въ пролику але бувъ зовсѣмъ при памяти. Ореченіе лѣкарске ствердѣло тогды, „что раны на головѣ булѣ порѣбѣнѣ канто-ватымъ знярядомъ н. пр. бѣтрѣмъ молотка и суть небезпечны; що слѣды на шѣи походятъ бѣдъ пушокъ пѣлѣцѣвъ и суть такожъ небез-печны; що сѣнѣцѣ на груди зъ аломанымъ 2 ребромъ становлятъ тяжѣе uszkodженѣе тѣла и походятъ мабутъ бѣдъ обуха молотка; що въ виду тяжѣого молотка, имѣвѣрного знярядъ злочинства не треба було великою силы, що бы порѣбѣти сконстатовавъ раны; что въ виду браку всякого опорѣ и въ виду того, що по-шкѣдованый не памятае подробностей нападу насѣонецъ въ виду значной сонности его по на-падѣ въ полученіе зъ блѣтоватоу — есть вели-ка имѣвѣрность, що кс. Т. передъ чѣномъ зъ апа-морѣчено н. пр. рѣумѣмъ або я в-шимъ наркотикомъ въ малѣй до зѣ а бѣдалъ бѣдъ молоткомъ и душевно; що въ ставши безъ памяти мѣгъ выликати у винов-ника гадку, що вже не жѣе и що на послѣ-докъ есть зовсѣмъ неимѣвѣрнымъ а навѣтъ невозможнымъ, щобы бѣвъ въ понедѣлокъ мѣгъ бувъ встати зъ постелѣ, пѣйти до другой ком-наты и тутъ власными руками выймати грошѣ зъ комодѣ.“

Въ виду того не було для судѣи слѣдѣного сумнѣву, що тутъ сповѣсно нападъ розбѣдѣн-чій. Оглядѣны мѣсца факту выказали рѣзкій слѣды крови въ помешканю кс. Т., впрѣчѣмъ не достережено нѣякого неладу, а що найваж-нѣйше не було видѣко, щобы хтѣо шукавъ чи то въ постелѣ чи въ шафѣхъ, комодѣхъ и т. д., або щобы что небудь розвѣивавъ и щось ушко-давъ.

Коли же крѣмъ того Марія и Алексан-деръ Стш-цкій заявляли, що крѣмъ рѣчей не бракуе нѣчого, що навѣтъ годинникъ и дрѣбный грошъ пѣзбѣдала на кастликѣ, що въ шафѣхъ есть одѣжѣ таежъ кс. Т. якъ и Стшелецѣхъ, то судѣи слѣдѣи не видѣвъ причинъ дальше слѣдѣти. О тѣмъ, щобы кс. Т. ключъ бѣдъ ша-фы, свои грошѣ и паперы дававъ кому на пе-реховокъ, не згадували тогды авѣ Марія Стш-елецка авѣ кс. Крулицкій въ словѣмъ.

Переслухуючи бѣдалъ М. и А. Стшелец-кѣхъ, яко найбѣлѣшихъ и найважнѣйшихъ свѣдѣвъ, довѣдался судѣи слѣдѣи о пѣдѣзѣр-ню А. Стш-цко-го, которѣ зъ одной стороны звернулось противъ знаагого злодѣи Олексы Мостюка, зъ другой стороны противъ І. Лудя, І. Меруновича, Винкентіа Краевского и М. Батюка, зъ которыхъ то першихъ трѣхъ ареш-товано.

Судѣи слѣдѣи не маючи на разѣ бѣла-шихъ даныхъ и не припускаючи, щобы кс. Т. зрѣбовано бѣлѣшу суму, именно же, щобы Стш-елецкѣи яли яку участь въ тѣмъ дѣлѣ, пере-слухавши всѣ слуги двѣрскіи, выѣхавъ въ се-реду д. 1 сѣрпня 1888 р. въ ночи зъ Кукизо-ва, такъ что лишь 30 годѣвъ тамъ урядѣва-въ и одну вѣчь въ ошѣцавахъ коло помешканя кс. Іа. Т. перебувъ.

По его бѣдѣдѣ слѣдила жандармерія дальше; въ Кукизовѣ пѣзбѣдали А. и В. Стш-цкій а около 4 сѣрпня приѣхавъ зѣтъ М. Стш-цковъ Иванъ Келяновскій зъ сыномъ Ста-ниславомъ; послѣдній два ночували въ дворѣ М. Стш-цковъ а два першій въ ошѣцѣвахъ коло кс. Тх., въ лѣкалю, который теперь прозвано комисіинымъ.

Кс. Т. пѣзбѣставъ пѣдѣ доглядѣмъ служ-бы двѣрской, переважно 80-лѣтнього Ивана Ка-линовского, дальшѣмъ ошѣи а особливо лѣкар-ской не мавъ нѣякой. Въ кѣлька дѣвѣвъ по-пригодѣ (дня годѣ было означати), почавъ кс. Т., якъ то сама М. Стш-ца признае, фантазу-вати, маячити; о чѣмъ бѣвъ маячивъ, не знати,

домагався однакъ конѣ, абы его перенесено до двѣра п. М. Стш-цков. Що бы се значѣти мало, сѣго нѣкто не знае, а тѣмъ менше, чѣму М. Стш-ца, улагуючи тѣмъ маяченямъ, казала его перенести до двѣра и то не до своего по-кою, але до гардерѣви. Тутъ посѣдѣвъ кс. Т. хвѣлку; подано ему булѣонъ въ присутствии кс. Крулицкого и служѣи. Кс. Т. не вѣдово-лился тѣмъ и казавъ себе перенести до ком-наты М. Стш-цков. Сѣго однакъ не зѣдѣано, але противно, перенесено его назадъ до ошѣ-цѣвъ а М. Стш-ца каже, що доперва тогды бѣдала ключъ бѣдъ шафы, который бѣдала бѣдъ кс. Т., кс. Крулицкому; тѣмъ самымъ ставъ въ суперечности не лишь зъ абзаньемъ кс. Крулицкого, але и зъ своимъ пѣзѣвѣишимъ, бѣдала которого мала передъ тѣмъ передати сѣй ключъ кс. Крулицкому.

Въ недѣлю д. 5 сѣрпня бѣвилися дѣти пѣдѣ мѣскимъ мѣстомъ въ Кукизовѣ, о 1000 крокѣвъ бѣдъ двѣра и знайшли тамъ порожну мѣшонку шѣряну. Се була мѣшонка кс. Тх-цко-го, а щѣзла була разомъ зъ грѣшми, щѣсѣ 95 зр. та купѣномъ, навъ зрѣбованыхъ спѣ-дѣвъ кс. Тх-цко-го. Того самого дня, ловлячи рыбы въ потоцѣ, знайшовъ Павло Казимиро-вичъ на 1¹/₂ мѣлѣ бѣдъ Кукизова, а въ сторону къ Цеперѣву, старшій зѣвѣрний сурдуть, и до-бувъ его зъ воды при Іосѣфѣ Меруновичу и его жѣвѣцѣ; Меруновичъ перешукавъ кѣшѣи сурдута и знайшовъ въ нихъ кѣлька сѣмѣа-кѣвъ; знакъ, що сѣй сурдуть лежавъ уже дово въ водѣ. Сурдуть, забравый до вѣдѣта, походявъ зъ рабунку у кс. Тх-цко-го. Рѣчь тѣ злочинѣвъ пѣдѣннувъ такъ само, якъ одѣжѣ найдену въ маштарнѣ.

Судѣи слѣдѣи не выкрывши нѣчого изъ слѣдѣства, ведѣного зразу противъ чѣтирохъ ошѣвъ (Лудя, Меруновича, Батюка и Крае-ского), поставѣя дѣя 6 сѣрпня о выслѣанѣ до Кукизова агента полиціиного Шпанѣа. Пе-тро Шпанѣи приѣхавъ 7 сѣрпня самъ до Ку-кизова. Въ дворѣ заставъ крѣмъ родины Стш-елецѣхъ ще и Володѣчала Стшелецко-го, и почавъ слѣдѣти, пѣдѣлѣдѣный на кѣждѣмъ кро-цѣ служѣю двѣрскою. Переглядѣючи 9 сѣр-пня основно помешканѣе кс. Тхуржницкого, не найшовъ нѣякого особливѣго, лише кѣвѣжѣчку нѣ-татковѣ кс. Тхуржницкого на шафѣ першѣи комнаты и перемѣчѣный лѣстѣ Емѣли Ко-хановско-го (дѣчка Маріи Стшелецков) пѣдѣ но-вою кухнѣю въ тѣйже комнатѣ (поставленѣю туъ передъ злочинствомъ). Але за то, по-глядѣючи т. зѣ. лѣкаль комисіиный, пѣ-дѣвъ тамъ слѣды крови на двѣрѣхъ, е и на футрѣнѣ двѣрей вѣдуцѣхъ бѣдъ с-першѣи комнаты: на футрѣнѣ бувъ до-бѣтѣкъ трѣхъ пѣлѣцѣвъ покровѣлѣнѣхъ, пѣчи сѣго лѣкалю, де остатѣну зѣмы навѣ не налено и де ажъ до приѣзду комисіи су-дѣи зъ 31 лѣшня нѣкто не мешкавъ и ко-торый зѣвычайно бувъ замкнѣный, знайшовъ Шпанѣи останки сѣвѣжо спалѣнѣхъ тонкихъ цѣперѣвъ, зъ рахункѣвъ контѣры Лѣлѣна и Сокаля. Недогарки тѣ полинявъ въ пѣчи. Але въ кѣлька годинѣ обѣсла (пѣдѣлѣдѣный разѣу-разъ служѣю) не найшовъ уже ихъ въ пѣчи, пропали дѣсъ въ загадѣочній способѣ. Лѣдѣи удалѣо ему выдѣбѣти зъ глубины пѣ-чи кѣлька останѣвъ такихъ рахункѣвъ, такъ само рубрикованыхъ, 3 сѣрпня и два кусѣи чѣрной стяжки шѣвѣковъ, уживанѣи зѣвычай-но до обѣчикѣвъ. Тѣ рѣчи переховавъ Шпанѣи яко corpus delicti и вже тогды почавъ догаду-ватѣсь, чи то не останки зъ розѣю.

Одѣ той хвѣлѣ Шпанѣи зѣвернувъ свою у-вагу на родину Стшелецѣхъ, почавъ слѣдѣти ихъ бѣдѣсныи маѣтѣкой, и дѣнавѣся, що она страшно задовѣнѣи, не маѣтъ кредѣту, а сѣвѣ-докъ Мендѣль Шпанѣи зъ Ярычева высказавъ зѣдѣдѣ: „Прѣшъ пѣйшли до вышѣи пѣлаты“, розумѣючи черезъ то Стшелецѣхъ. Алекс. Стшелецкѣи зашпѣтанный о пѣса, що то щѣзъ пе-редъ пригодою, выговѣрився передъ Шпанѣомъ, що „той жѣвѣтъ пѣсѣ его не любѣвъ, и що навѣтъ казавъ матерѣ, що того пѣса застрѣлѣтъ, а обѣсла мати навѣтъ пытала его, чи бѣвъ пѣса не застрѣлѣтъ“. Алекс. Стшелецкѣи давъ 9 сѣрпня Шпанѣиоу банкнѣтъ на 1 зр. покровѣ-лѣнѣи яко можливе corpus delicti, заѣвѣряючи, что походятъ бѣдъ економѣ Хотинѣра; може га-давъ тѣмъ бѣдѣрнути пѣдѣзѣрѣнѣе на вышѣи особы. Въ ночи зъ 10 на 11 сѣрпня, вертаючи около 1 годинѣ зъ сѣла на нѣчь до лѣкалю комисіиного, побачивъ Шпанѣи свѣтло въ меш-каню кс. Тх-ого, почувъ молитѣвы, а за хвѣ-ляну Алекс. Ст-кѣи вѣзавъ его до кс. Тх-ого, бо улирае а бѣвъ хотѣвъ-бы комѣду та шафу кс. Тх-ого опечатѣти печатѣкою парѣхѣильною. И то ажъ теперь! При кс. Аят. Крулицкѣмъ, Алекс. и Волод. Стшелецѣхъ присутниѣи Шпанѣи до комѣды, пересѣдѣвши, що вер-на ен часть лишь гвоздѣмъ залѣжена, отворивъ ен и зѣвѣвъ зѣ-бѣдалъ лише такую самѣу стяжку обѣчикѣкову, яку перше добувъ зъ пѣчи. Не переглядѣючи дальше нѣ комѣды нѣ шафы, (тѣмъ пѣче, що Стш-кѣи подавъ, мѣвъ-то тамъ лише одѣжѣ), опечатѣвъ Шпанѣи печатѣкою па-рохѣильною комѣду и шафу, а зѣвѣвъ лишь стяжку.

Дѣя 13 сѣрпня, коли жандармы Ямрогъ и Габратъ слѣдѣли на мѣсці, Шпанѣи по-користувалъ тою нагодою и при нихъ, а такожъ при кс. Крулицкѣмъ (Стш-ца не хотѣла при-тѣмъ бути), отворивъ опечатѣвану комѣду, що-бы забрати зъ неи дѣвъ бѣзовѣи касы шѣдѣи-чѣи зъ р. 1874 и 1875, который бачивъ тамъ за-першѣмъ разомъ. Теперь то за дѣя добавѣвъ бѣвъ у внутрѣ комѣды и на шуфлядахъ знаки вытерѣтъ крови, и въ комѣдѣ найшовъ раху-нокъ контѣры Сокаля и Лѣлѣна, якого пер-шѣмъ разомъ не бачивъ, а который имѣвѣрно вѣкнули до комѣды пѣзѣйше черезъ скалу-бину. Тѣ обѣтавынѣ зѣбѣлѣшили пѣдѣзѣрѣнѣе Шпанѣи, що кс. Тх-ому зрѣбовали паперы вѣртѣстѣи, а щѣбы затѣрти позѣаки, сѣалѣно рахунки въ пѣчи лѣкалю комисіиного. Тогды то дѣзавѣся такожъ, що Марія Стш-ца бѣдала кс. Крулицкому ключъ бѣдъ шафы кс. Тх-ого, бѣдѣравъ той ключъ и давъ его жандармамъ. Шпанѣи въ часѣ своего побѣту замѣтивъ

безнастанний нарады між Шталецкими, який неспокій але укритий, а ще більше судили його безнастанний провади. Дня 9 серпня виїхав Ал. Шталецький до Львова, а вернувшись вночі 11 серпня; 12 серпня знов виїхав до Львова, а вернувшись вночі 15 серпня; 13 серпня виїхав Вол. Шт—ий, а вночі 16 серпня Ал. Шт—кий, а вночі 17 серпня вернувся оба до Кукузова. Дня 20 серпня виїхала Шт—ка з Александром до Львова, а вернули того самого дня о 8½ год. вечером; той самий день о год. 11, отже 20 серпня, виїхала знов оба Шт—кий до Львова, а 21 серпня вечером вернули уже лише Александр. Ті провади мали глибоку причину!

Для жертви розбою, для кс. Тх-ого в той час не учинено нічого. Кс. 8 серпня б'їв його д-р Шмидт. Застав його в горячці, хоч рани гоїлися знаменно-важливі, незвичайно сальною конституцією недужого, але побачив, що хорый не має ніякої обслуги: струї каду розливалися по комнати, а воні розходилися така по комнати, що д-р Шмидт не міг того витримати. Запитана Шт—ка заявила д-рови Шмидтові, що лише один раз амавала карболовою водою рани кс. Тх-ого, а о тій, щоб подавати йому приписані ліки, він не загадав. Казимир Тхуринський приїхавши 12 серпня до Кукузова, застав кс. Тх-ого вельми занедбаного. В такий стан бачив його ще 24 серпня д-р Гостинський, Люкаш, Л-х в суді слідчий, перед котрим кс. Тх-ий жалувалася, що хвилює йому всяка обслуга.

Так то опитувалися приятелька його і він сьмь недужим, котрого масток до 80.000 зр. був, як се показало, в їх руках! Коли кс. Тх—ий досі жив, то не завдяки тій особам, а радше Провидінню, своєю здоровим силам, а почасти тій обслугі, яку установили влади.

О вислїдах, зроблених б'ї 7 серпня в Кукузові, донесли жандармерія дня 15 серпня, а крім того в Шпані особисто суді слідчому у Львові.

(Далше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Львівська конференція під проводом Альбрехта для справ змін регуляції митних скінчила вже свої роботи і дозволить тексть нового регулятиву Г. Вел. направи до потвердження.

В міністерстві торговлі збралася нарада анкета в справі підвищення тарифів на деревину для галицького дерева до Трієсту. Кількох в'їзних купців, що торгують деревом, внесли жалобу до міністерства з причини підвищення тарифів. Тих отже купців і представителів зельців покликані до анкети. Купці заявили, що підвищення тарифів в користь країн альпійських пошкодить дуже торговлю галицьким деревом, бо в Румунія маючи дешевшу дорогу через Галац і Одесу одбере йому всякий збутток за границю. Представитель зельців заявили знов, що зробиля все, що лише можна, але підвищення тарифів мусить удержатися.

Бруксельський „Nord“ помітивши писмо з Петербурга, в котрому висказується пересвідчення, що так в Румунія як в Сербія на в'їзт в Болгарія слабше чим раз більше вплив австрійської а раціональна політика російська, сприяючи народним стремленням народів балканських дізнає чим раз більшого повождження і мусить виробити собі з часом загальне признание.

Нині має явитися кн. Бисмарк в парламент і промовити при дебаті надь етатом міністерства д'їл заграничних. Кажуть, що правительство має зажадати для колоній в Африці кредиту в сумі 2 мільїонів.

Царь одкрив сойм пруский з таким самим торжественством як парламент нїмецький. Престольна бесїда не м'їстив в собі нічого надзвичайного. Сказано в нїй лише, що король пруский живе в дружбі з всіма державами і має надїю на удержання мира. Бесїда заповідає також реформу адміністрації в Познанщині.

З ГанOVERу вилано до Гестагінде 12 легких пушок з амуницією і двоюродно обслугою, призначених до Африки для колоніального війська під проводом Висмана. Кн. Бисмарк приймав у себе Висмана і розговорював з ним довгий час.

Причина конфлікту болгарского синоду з правительством єсть слїдуюча: Зараз по закритті соборня стали з'їздитися єпископи до Софії. Зібраний вибрани своїм представителем єп. Симеона з Шумлі і приступили до дальших нарад, не оглядаючи ані на князя ані на вишї влади. То не сподобалося правительству і оно вислало о. Гинчева, шефа секції в міністерстві в'їзних, щоб він представив єп. Симеона, що належить поїти до князя і вго повитати. Симеон відповів, що того не зробиля і постарався, що о то, що синод похвалить його поступованье. Підчас розправ в синоді підношено, що князь єсть католиком і ширить католицьку пропаганду на шкоду православної церкви, так що вже з огляду на єго в'їру не можна уважати єго князем болгарским. Правительством заборонено отже єп. Симеона, щоб він ставився передь міністром і давав справу з голосов, як відзивався в синоді против князя. Симеон відповів на то, що не видить потреби оправдуватися передь міністром.

Правительство приказало тогд синод закрити а єпископів заборонено, щоб до грох днів виїхали з Софії до своїх єпархій.

НОВИНКИ.

Руско-народний театр зв'їщає нас з Стрия, що перше представлення в Жовки відбулося аж в четвер, бо за два замечет св'їтових рух між Львовом а Стриєм був здержавий і театр мусив ще через один день лишитися в Стрию.

В палаті намістничій відбулося в день руского нового року вечером перше прийняття у нового намістника гр. Баденія. Запрошених було до 600 осіб. Мимоходом скажемо, що ми там не були, впрочім і не мали претензії бути, бо зв'їсто, Галичина, як ствердив Францов — то Halbasien, а в Halbasien начальни краю не потребує насїдувати звичайв цивилізованой Європи, де то запрошують на такі приїзти представителів преси, органів поважних стороництв. Вряді „Gazeta Lwowska“, здаючи справу з приїзти „правдивого meeting-u“, згадує щось и о представителів „науки и литературы“, але то очевидно може односитися тільки до представителів польскон. литературы, — руский представителі литературы — в понятю на-їб'їз азійком не експікують. З польскон редакцій запрошувано навіть сотрудників, так н. пр. з краківського „Gaz-u“ явилось на рант, як доносить урядова газета, пп. Дембицкий, Лео и Томкович (редактор и сотрудники). Приїзт тривав б'ї год. 9-ої до 12 вночі. Розмова крутилася найбільше коло пропінанції, а „навіть польскій матроні, каже газета уряду — висказували свої гадки в тій la question du jour“. Очевидно, коли вже і польскі дами так заїтересувалися тою „квєстією дня“, — то розв'язанье єї поїде як з платка.

Про нову гимназію нїмецьку, і то в Кракові, починають говорити в кругах нєсолицьких, а де-хто догадуєсь, чи міністер д-р Гаавч не вилывав в тій дусі на деяких членів польскон делегации у Відні. На всякий спосіб була-б се р'їч характеристична, що в Галичині були-б аж три гимназії нїмецькі, а руска — одна!

П. Івань Лидль, вицепрезидент в'їстництв, прибув позавчера до Львова и обнимає своє урядованье.

Агітація до виборів до ради міста Львова уже почалася. На ратушу відбулося вже загальні збори виборців, відбулося уже і засіданье членів комітету виборчого (до котрого з Русинів взяли о. ректора Ал. Вачинського) а по мурах бачимо уже й величезні плакати то б'ї партії Реваковича, то б'ї партії Старика („Związek“), а навіть б'ї оживив „Łączności i Zgody“. На загальнім зборі виборців на ратуші поб'їла партія Реваковича, бо на неї упало 1088 голосів. „Związek“ протестує проти важности того голосованя, стараючись всіма можливими аргументами доказати, що 400 зібраних виборців, навіть хоть-б кождого з них розрубав на два і поїв кавалка, ще такі не були-б в силі віддати 1088 голосів. Очевидно, коли в'їрти на слово, що на ратуші не було більше виборців, як 400. Борба розпочалася и заповідаєсь досить завзято, а все таки, хоч супротив себе стоять два редактори польскі, не буде она такою, як могла-б бути, коли-б у Львові був і м'їг до акції виборчої кинути своє „Quos ego!“ редактор „Strażnic“ и „Sztandar-u“. Та годі! П. Ян Неломучен з Олекса Гіт-ва уже б'ї пару л'їт вертеть в Кросна-ськом по канадськи за партою, а хоч ми певні того, що десь в с'їй хвилі дуже єго кулак свербать, то таки тепер першій раз б'ї довгих л'їт відбудуться львівські вибори без то-го Нелтуна з єго однозубою „mopsalówk-ою“ в руц'ї...

В справі оплати шинкових пишуть нам з одного міста східної Галичини: В 286. ч. „Д'їла“ з 1888. року в статті „Проект выкуна пропінанції“ вичитали ми, що правительство прелїмїнує на силату пропінанції доходи з виконуваня права пропінанції и т. д., а коли-б доходи не висити на амортизацію, тогд буде сойм м'їг підвищити оплати шинков... Ми з довідку знаємо, як то легко панам наложити нові тягари на тих, що уже поносять, але нехай бы ц. к. староства більше пильували, щоб всі платили однаково. Замість м'їстачи до читальн, до виборів и т. п., нехай вглядують, що десь в податком на фонд пропінанційний, котрого кождий шинкар повинен платити р'їчно 20 зр. В тій м'їст, з котрого отсе пишу, а котре числять надь 7.000 мешканців, податок на фонд пропінанційний по 20 зр. р'їчно платити всего 34 шинкарів, а шинкар єсть у м'їст 67! Отже 33 шинкарів не платити на фонд пропінанційний 660 зр., а через десять л'їт в'ї одній тій м'їст м'їст пропаде 6.600 зр., без проценту. Так мусить д'їтися по ц'їлїм краю, — то яка колосальна мусить виходити утрата! — й.

Доповняючий вибор двох членів ради пов'їтної в Жовки з курії с'їх розписано на день 17 лютого, а одного члена з дворів на 26 лютого с. р.

Знов шпїгун! Дня 9 с. м. прибув до Перемисля зельцівцею Кароль-Людвика одягнений по військовому резервист, бувшій одорочник, покликаний на виправу до Черновців. З нуди, бо довго приходилося ждати на поб'їз зельцівці державної до Стрия, нанаяв собі однокілку и поб'їхав оглянути де-що з укр'їленя. Один тайний агент поліції, котрий з дармовалі терпяти на підспікрацію шпїгунства, по нїтелїгентнім лиці резервиста догадався, що се буде шпїгун, і зараз розб'їла на збогн'ї сторожа приставила „шпїгуна“ вечером при зб'їгови до ц. к. староства а потім по протокол'ї запаковала на б'ївах. Всякий появив арештованого н'їчо не помогли. Доперва по телеграфічних розв'їдах на л'їво и на право, вичу-

щено невинного резервиста по 18 годинах арешту в холоднім одваху.

Довгого віку дожив помершій сими днями в 132. році життя Турок Гаджи Соліман Саба. Мав 7 ж'їнок, а од них 60 синів и 9 дочок. Всі ж'їнки и всі д'їти померли перед ним. Сему ж'їнку взяв доживши вже 98 л'їт и она привела єму 3 синів. Ще в 132. році сього житя хот'їв оженившись в'їсьме, але не учинив сего тільки за недостатчи грошей. Гаджи Соліман Саба ц'їле житє був х'їбобором, жив майже тільки х'їбом дим'їним и фасолою, пив лише воду, а мяса споживав тільки два д'ї в році в'ї свята б'їрамак'ї. Ходив тільки в льняній сорочц'ї, спав на мат'ї солом'їній и на подушц'ї з с'їчки, и крім остальных 4-ох д'їв житя н'їколи не був хорий.

На три посаги по 268 зр. з посаговон фондациі бл. п. Макс. и Фел. С'їм'їновских для убогих а моральних д'ївч'їх-м'їщанок з ц'їлої Галичини (крім Львова и Кракова) розписує вид'їл краєвий („Газ. Льв.“ ч. 11 с. р.) конкурсу. Убогачі можуть м'їщаночні римо-и греко-католички, що укр'їчати до д. 7. ц'їв'їня с. р. 17-тий рік житя, а не перейдуть 24-ого. Першнство мати-муть круглі сироти. Дня 7 ц'їв'їня с. р. будуть посаги выисовані. Убогачі мають до 28 лютого с. р. внести просьби до вид'їлу кр. и долучити: метрику, св'їдцтва моральности и убожества и докази, що отец належить до якогось м'їста або м'їсточна галицького.

Др'їбні в'їсти. Дня 22 н. ст. с'їчня о год. 6 веч. відбувся в катедрі у Львові в'їчнанье д-ра Свистуна, л'їкаря з Тернополя з панною Єленою Федоровичною, дочкою бл. п. Алоїсія и Юлія з Стопницьких, власителів добір Же-ребки и Магдалівки в пов. скалатськом. — Дня 29 н. ст. с'їчня відбувся в'їчнанье п. Льва Курмановича, укр'їченого богослова, з панною Марією Косовичною, дочкою пароха з Гнилух. — Юліян Скоробогатий, капітан-аудитор 15-го полку л'їхоти, помер вчора по 48-годинній недужі на хорний т'їл в шпиталі гарнізонів у Львові. — Налоговий п'їжк, 57-л'їтний Мартин Поточний, помічник мулярскій, замерз онгоды під Львовом. — Коло островів Сисарга розб'ївся корабель и звыж 100 подорожних погнїло. — Недавно пошлєно в Иркутск дев'ять опрышків Черкеєв, котрі одобралі житє 130 людям. — Шематизм „королівства Галичини на рік 1889“ выйшов уже накладом ц. к. намістництва и продась по 2 зр. 60 кр. — У Львові помер Володисл. Матковскій, секретар магистрату, в 46 році житя. — У Відні узв'язено онгоды за обманство б. инспектора аскураційного Леона Водз'їньского, за котрим суд львівскій розб'їлав гончій лист. — В Перемишлі помер Ант. Геллері де Геллерберт, майор 10-го полку л'їхоти. — Товариство львівскон охотничон сторожі огневон „Сокіл“ просить нас занотувати, що в лютом с. р. урядить велику редуту.

Новий л'їк на запор'ї, що єго признали найзнаменитішій л'їкар и проф. д-р Г. Сенатор в Берліні, д-р Г. Томпсон в Парижі и проф. н-р Масіні в Базелі за найтщівнішій досі уважав, то casus sagrada; она головний складник попра-лєних п'їлуток швайцарских А. Брандта, Ст-Галлен-и Швайцаріа, а достати єї можна у всіх лучших анти-важ в європейках по 40 кр. або 70 кр. з прїписом. Не л'їте конкурентним инсерам фабрикантих старих п'їлуток, а уважайте на им А. Brandt, написане виразно до короби. Все п'їше то безп'їне наслідкуванье. Нові швайцарскі п'їлуки у всіх лучших антиках; за замовленье высылася кождоу такому головній склад: Apotheke F. Schmidt, Tepitz (Böhmen), оплатно. 2663 8—52

В'їсти з Авр. Львівскон.

Введеній о. Вол. Чайковскій в сотрудництво в Колетів.

Од испити конкурсового ув'їднений о. Виктор Соколовскій з Нєосїлєць.

Митр. Консисторій вставилася до ц. к. намістництва о згоду на кан. институтію о. Ант. Желяковскон на Подб'їрц; годитьс, щоб прийняти в повиціаті Ч. св. В. в Дорбромі с'їх кандидатів: Ник. Филиповича, Андр. Давидовича, Макс. Затарекого, Викт. Гло-жука и Ал. Виковича.

Наука, штука и литература.

„Зорь“ ч. 1. м'їстить: Солов'ївий с'їв'ї, розповідь Олени Ц'їлки. — Три стихи з Гайного, переклад Лєв'ї Украинки. — Горобець, Тургенев, поезія в проз'ї. — Наука, стихи З. Петруса. — До лиха та ще лих, справедливе опов'їданье Олек. Катренка. — П'їсня п'їсень, стихи Вас. Маслова-Стокоса. — Історія литературы рускон, Омеяна Огоновскон. — Зам'їтки критичні. — Бібліографія. — Оголошеня.

Зеркала ч. 1. появилось вчера и м'їстить м'їж пишмим: Прив'їт Дра Вычосы (стихи). — Телеграммы з похоронів Грохольского. — Сучасна л'їтосія (розказує бузько). — Подорож дипломатична Дра Вычосы (фейлетон) — и більше д'їбних статей стихом и прозою. На 4-й сторін красна ілюстрація на темат: ц'їл житя о. Ст. Качалы а Каз. Грохольского.

Господарство торговля и промысл.

Великий зв'їт „Sancta Maria“ красить б'ї 23 надоліста м. р. наново зв'їзичи в Оломуцу. Торжественне посвяченье звона доконав дня 19 надоліста Преосв. єпископ гр. Бельрупп и вытїгнено зв'їт на вежу а дня 23 надоліста з полудня пробовали звонити. Покінчено всь роботу потрібній при перелїтї звона и тому можна було ужити єго вже в навестере 40-л'їтного ц'їсарского ювілею по раз першій в служб'ї церковній. П'їв'ї години (б'ї 6—½ 7 год. вечером) голосив зв'їт чистым, величавым, маестатичным звуком мешканцям Оломуца и околиць.

веселу в'їстку о торжеств'ї надходячого проп'їм'їного дня. Зв'їт має тонь Fіs и годитьс гармонійно до двох старих звонів о тонах H и Dis. Най служить с'їй гарний зв'їт ц'їлї стол'їти до своєи св'їтлої ц'їли на паматку ювілейну в'ї честь Бога и для побожности в'їрних мешканців м'їста Оломуца. А „се д'їло має и буде все величати майстра“, що зробиля єго. Ми не можемо поминити, чтобы не высказати добре заслужене признание славнов'їстному майстрові, п. Петрові Гильцерові, ц. к. придворному звонареві в В'їнер-Найштадт, що переливав с'їй зв'їт, бо б'їт выковань предприняту роботу до загального вдоволеня вс'їх під вглядом выкованя, чистоты, звуку и вельми практичного устанавленя сего знаменитого звона, ба мы высказуємо отверто, що се все перевышло нашї ожиданя. А що и ц'їну (3000 зр.) можна уважати ум'їренною при уважленню гармон. формы и значной ваги (зв'їт важить безь шелому 126 старих в'їд. сотнарів, а сам шелом 20 сотн.), то можемо поручити як найгорячїше Всч. духовенству и всім настоятелям церкви, громадам и комитетам славного майстра Петра Гильцера, чтобы б'їдавати єму роботы при л'їтї звонів. — Се порученье подписав В'їр. о. Іосиф Ганель, домовий пратат п'їпы Льва ХІІІ, крилошанин и парох в св. Мориці.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

Именованя. Д-р Плакід Дз'ївинскій именованій звичайним профессором математики при львівскій политехніц'ї.

Конкурсы. В окрузі апеліції львівскон опорожнені посади: а) возных при судах пов. в Скалаті, Римаков и Заболотів (250 зр., 25% дод. актив. и мундур); б) помічника возного при окр. суді в Тернополі (300 зр. и 25% акт. дод.); в) наглядч'їх вызіл'їх при окр. судах в Перемишлі и Сяноц'ї (300 зр., 25% дод. акт. и мундур). Речинєць вносити поданя до президіи 1889. суду кр. у Львові до 8 н. ст. лютого выш с. р.

З нинішнім числом розсылає І. число „Зеркала“ на показ, о скілько выстарчає даний нам'їклад.

Посл'їдній в'їсти.

На нинішнім засіданню сойму выбрано на м'їсце п. Хшановскон заступником члена вид'їлу краєвого п. Адама Биджеевича и залогожено кілька поменших справ. Найближе засіданье позавтра в четвер. Сесія соймова має скінчитися аж 24-го, а в раз потреби аж 26-ого с. м. Справа пропінанції на приїде на порядок дневний аж в другім тиждні.

В процесі кукузівськом, котрий відбувся що дня б'ї години 9 з'ї рана до 3 пополудні, вчора по б'їчитано акту обжалованя переслудхувано обжалованого Алек. Шталецкого. Той перечить всему так само як в сл'їдств'ї, а на допытї трибуналу, з'їбди взяв 5.000 зр., якй выдав м'їж 30 л'їня а 19 серпня, заявив, що мав грош'ї сховані, одержав б'ї жидів з'ї продажи дерева в маю и в червні.

Нині велоса дальше переслудханье Алек. Шталецкого. Он розказував м'їж иншим, що через три д'ї перед нападом на кс. Т. не вид'ївся з матерію. Жандармов не зав'язував, бо то не прийшло єму на гадку; у Владислава Штєл. показував тысячу, бо сынок тогож хот'їв вид'їти як тысяча виглядає.

Об'їла наступило переслудханье М. Шталецкон. Она каже, що єсть зовсім невинна; говорила що кс. Т. м'їг д'їстат атаку апопектичного а люде перекрутили на спалептичного. Хлоцєви, котрий мав накосити траву до подю, сказала, що л'їше було-б що-б скошено кавалок на спектах; чи казала „п'їд'ї окном“ не памятає. Она зб'їнає дальше, що могла говорити з неохотою о комасіи, бо кс. Т. все говорив, що упав. Коли она брала грош'ї з шаф, кс. Т. встав; он сам убрався и натягав чоботи. Хто єго д'їтак розб'їрав, не знає.

Телеграммы „Д'їла“.

В'їдень 15 с'їчня. Г. Вел. ц'їсар зробиля в'їзиту чорногорским княгиням, перезв'їжающим через В'їдень до Петербурга.

Пешть 15 с'їчня. Правительство згодилося на зм'їну §. 14. закона войскового.

Брукселя 15 с'їчня. Стань короля Вильгельма ирландского дуже небезпечний; вчора розб'їлася була поголоска, що он в'їже помер.

Софія 15. грудня. На новор'їчній желанія Стамболова одпов'їв князь м'їж иншим: Буду шанувати права вс'їх, але зум'їю стати в обороні и моих власных прав.

БАТРА.

литературній Зб'їрник Василя Лукича, выданий коштом членів руского касп'їла в Стрию на дох б'ї того-ж, вже появилась в розпродаж. Ц'їна 1 прим'їрника, з переислужою рекомєнд. 1 зр. 50 кр. Замовляти можна через члосипис рускїх або водносичх впр'їст до Вид'їлу казона.

Переписка Редакции и Администрации.

Всч. I. В. в Молодотин. За 1888 рокъ ше 450 зр. — Всч. М. М. в Носовъ. Добре. — Всч. Я. М. в Яйковцахъ. Добре, только просимо не забувати. — Вп. А. З. в Блэй. После нашихъ записокъ заплачено до конца 1888 року. — Вп. С. С. в Тернопол. Добре.

ПОДЯКА.

Всевишній навѣститъ насъ тяжкимъ и невысказаннымъ горемъ — неумолима рука смерти выдерла намъ по довгій и тяжкой недугъ въ 62 роцѣ житя а 35 свѣченства 8 сѣчня 1889 нашого найдорожшого бѣца Юліана Давидовича, парохъ зъ Чернѣва. Въ томъ тяжкомъ горю и печали явились бдрадою и утѣхою для зболѣлыхъ сердець други и сусѣды покойного, котрымъ всенародно подковати уважаемо, собѣ святымъ обовязкомъ. И такъ дакуемо найперше Впр. отцю Збудоуекому другови и сусѣдові покойного, котрый надбавъ покойного нашого бѣца послѣдними передсмертними тайнами и удѣливъ покойному св. тайну елеопомазанія вливаючи потѣху въ тяжкомъ горю зболѣлй сердца — немеше дакуемо Впр. оо. Косевичу зъ Опришевецъ, Ткачевичу зъ Хомякова, Вальницкому зъ Марковецъ и Сабату зъ Тысьменичанъ, котрий насъ въ смутку потѣшали — дакуемо такожъ бѣца Впр. о крилошанину и декану станиславскому Т. Шанковскому, Впр. совѣтнику Коненсторіи Витошинскому зъ Радчи, Городискому зъ Пасѣчнои, Левицкому зъ Волынци, Радкевичу зъ Посѣча Северину и Теодору Гриничамъ зъ Братковецъ, Рокевичу зъ Ворони, Харкевичу зъ Кривогуль и Теодоровичу зъ Иваниковки, двома послѣдними за глубоко одчутй прайцалый бесѣды; особенно же дакуемо Всч. о. Котларчуку зъ Станиславова и Всч. оо. пресвитерамъ: Лоевскому, Смольному, Ульванскому, Баричу, Ильевичу и Кадайскому за красній трогачой хоралый свѣтъ. Всѣмъ тымъ Всч. и Высокопреподобнымъ отцамъ, принявшимъ участіе въ похоронахъ и звеличившимъ сей сумный обрядъ похоронный — сердечне спасибо.

Анна, Юліа, Марія, Іоанна, Олимпія и Іоанн, дѣти; Гиргузъ, Билимскій, Янчикоскій, зять; Антонъ Давидовичъ, братъ; Іларій Квасницкій, шуринъ.

Надѣслане.

Фабрика снарядовъ рѣльныххъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгій поручае своя вы- 1389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 193 ?

Аптека **РУКЕРА** у Львовѣ

поручае

2460 261 ?

спеціальности и универсальныя средства французскіе и иншіе, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншіе фирмы оповѣщувати.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акціоннаго Банку Гипотечнаго

2222 131 — ?

купуетъ и продае

всѣ эффекты и монеты

подъ найпреступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечныя и

5% Листы Гип. преміованія,

котрыхъ поюла закона зъ дня 2 лияня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уявляти до умѣшуванія капіталовъ фондовъ, пушлярыныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно одержати въ сей Конторѣ. (до выльсованія зъ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуються безъ проволочки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякомъ провизіи.

ГАЛИЦКІЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вклады на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4 1/2% на рокъ.

2219 24 — ?

Раскладъ тѣды на звѣздицахъ дворянскихъ

важнѣйшій бѣдъ 1 ливонія 1888.

Приходятъ до Львова: о годъ 115 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о годъ 806 рано зъ Сухи, Хирова, Стрыя; — о годъ 820 по полудни зъ Сухи, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о годъ 740 вечеромъ зъ Гусятина.

Одходятъ до Львова: о годъ 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стрыя; — о годъ 1015 рано до Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; о годъ 750 вечеромъ до Хирова и Сухи. — о годъ 948 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 44 — ?

„ЗОРЯ“

литературно наукова часопись

року X.

выдавана Товариствомъ имени Шевченка, выходить подъ редакцію А. Борковского 2 разы на мѣсяць въ объемѣ 2—2 1/2 листовъ печатныхъ.

Цѣна предплатъ: на цѣлый рокъ 5 зр., на полъ року 2 зр. 50 кр., на четверть року 1 зр. 25 кр. Администрація „Зорѣ“ ул. Академична ч. 8 у Львовѣ.

ВП. Предплатники „Зорѣ“, котрый зложатъ цѣлорѣчну предплату до половини лютого 1889 р., достанутъ на жаданье премію: Шекспировъ творы перекладъ Кутяша або иншіе книжки Товариства вартости 1 зр.

ФАБРИКА

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Л. І. Малевскій

у Львовѣ

улицѣ Ормевска чиста 12.

мае честь повѣдомити П. Т. дома, зъ котрыми есть въ односпинахъ торговельныхъ, о змѣнѣ локалю своєї фабрики корковъ катальонскихъ, котору перенѣсь подъ ч. 12 улицы Ормевска.

основана въ роцѣ 1877.

Прехороненіе кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣлшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —

котру зъ приемностю можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

Кромѣ сего суть на складѣ иншіе роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. І. 10 зр. 70 кр., Нр. П. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо лелена 9 зр. 20 кр.

2629 19 — ? Зарядъ Народной Торговлѣ.

ДИТЯЧОЮ НАЙМИЛЬШОЮ ЗАБІВКОЮ називаеся слушно Рихтера коробна камѣнныхъ забавокъ зъ котанцею.

Одъ 40 кр. нисше можна достати увѣкъ зъ иншихъ торговъ забавокъ. Треба брати лише коробку зъ котанцею. Илюстр. цѣнникъ пересыл. оplat F. Ad Richter & Co., Wien. I. Nibelungengasse 4.

Складъ кавы

АРУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СПРИОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваждену безпосередно одъ продуцентв зъ Америки полулневою.

Коштуе у Львовѣ;

1 кильо 180 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 915 зр франко.

Обираемъ надъ 50 и опустъ

Не маю зовсѣмъ тыхъ родвѣхъ кавы, котры оголошуютъ иншіе подъ назвою моего знамени. Спроважую каву просто одъ продуцентв, що можно доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ то небуде. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву вже лишь зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовниками въ мѣсяцъ, той знову гуртовниками въ Европѣ, одъ тыхъ купуе комисионеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звичайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впрочѣмъ може каждый самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя що до якости и смаку. 2237 210 — 0

ПОРУЧЕНІЯ БИРЖЕВІЙ

на Відень Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за лагоджуе совѣтно и старанно,

Цѣнныя паперы, льосы и монеты

продаетъ и купуетъ точно посяа дневныхъ курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.

Г. повергъ.

2653 30 — ?

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найпередѣйшій перфумы, тоалетовій воды, бдзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня.

имени:

Перфумы: изминова, фінклова, рожана, резедова жоввалена, Ylang-Ylang, Оропензх, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. п. Флякончики по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, 2 зр. Вода варшавска, бдзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня. Флякончики по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Вода левандова, бдзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня. Флякончики по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Воды колыонскіе, бдзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня. Флякончики по 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ складахъ: улицы Конерника ч. 3 и улицы Галицка, рогу Валовой Въ Краковѣ Суконницъ ч. 20. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2; заравомъ у вѣхъ перворядныхъ складахъ и антикахъ.

бдзначеніи медалями заслуги на выставкахъ краевыхъ и заграничныхъ, такожъ де жавнымъ медалемъ на послѣдній выставѣ краковской.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКІЙ И ТОАЛЕТНІЙ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО

антикаря „Подъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хипное и вино хипное зъ аельзомъ, порученіи Тов. Лѣкарвѣ краковскихъ, выроблюваній зъ найлѣпшій коры хиповой, а бдповѣдаючій всякимъ вымогамъ медицины, сталася необходимъ въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взаимно цѣлй организмъ, подмагаетъ травленіе и апетитъ, неоцѣненнымъ стаеся для реконвалесцентв по тифусъ, запалено легкихъ, дифтерій, скарлатинѣ и т. п., въ катархъ желудка и кишкы, въ сухотахъ, бдлацѣ, въ раздраженіяхъ нервовыхъ, въ высылени организмъ, въ опрыныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабыхъ есть се одинокимъ средствомъ. Цѣна флашки 2 зр., полъ флашки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсиное, въ нестраниности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ желудка. Ц. 1 зр. 50 кр. Вино рубарбаровое, въ недугахъ желудка, печенки, жовтацѣ, затканіи и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр. Розпѣ „Lecitha“, мае пиррофорантъ желѣза и соды, котрый въ браку крови, бдлацѣ, раздраженіяхъ нервовыхъ ослабленіи и выниженіи цѣлаго организмъ, признали найлѣпшій лѣкаръ за найспѣльнѣе средство, бо робитъ кровь молодою и сывою. Цѣна 50 кр.

Бальзамъ здороль, есть се бдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого желудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ желудка, геморродахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна флашки 1 зр., полъ флашки. 50 кр. Численныя свѣдѣнія суть доказомъ его успѣшности.

Вино. Пане! Для жены моеи, недужной на хроничній катаръ желудка, бѣлъ головы, омѣлѣсть, прикѣтъ и Ванш „Бальзамъ здороль“. Въже при зажитіи першои половини флашки жена моя почувалася далеко сильнѣйшою и здоровѣею, а нынѣ находится вже въ найлѣпшій здороль.

Варшава д. 29 мая 1886 р.

Юлія Поточкѣй.

Сиропъ бальзамично-зеловой. Цѣна 75 кр. Пастильки зеловой. Цѣна 50 кр. Оба сй средства зложены зъ вытѣговъ горскихъ зель, бдличного смаку, бддѣляютъ найопрытѣйшій кашель сухой и нервовый, давленье, кокалюшъ, пажованье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зѣла каріатекъ бддѣляютъ довготривалый кашель, катаръ легкыхъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр. Экстрактъ шипильковій есть знаменитымъ средствомъ для недужныхъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканній брызжавкою въ воздузъ наповниае комнату тривалою и здоровою воною льосвѣ шипильковыхъ. Цѣна флашки 1 зр. 50 кр. полъ флашки 75 кр. Брызжавка до того 1 зр. 20 кр.

Зѣла противоревматичній и противогостевій, суть неоцѣненныя для недужныхъ на ревматизмъ, гостецъ, подгару, ломанье въ кривяхъ, заравомъ чистачи крови, привертаетъ организмъ здоровой сици. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальзамично-зеловое. Цѣна 1 зр. 50 кр. Експелеритъ. Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натрачаючи мѣсяцъ недужій однимъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, бддѣлаетъ заданній ревматизмъ, гостецъ, ревматизмъ въ головѣ, такыи хивельный парализъ рукъ и ногъ.

Бальсамъ на бдмороженье. Средство неомыльне. Цѣна 50 кр. Верруцианъ, нищить цѣлкомъ бдтиски, бородавки и згубѣлости шкеры. Цѣна 50 кр. Канѣлъ чудесный зъ коняшю. По зажитіи тыхъ канѣлъ устаетъ навѣтъ найлѣпшій бѣлъ зуббѣ. Цѣна 50 кр. Вата лагодная бѣлъ зуббѣ 15 кр. Алалѣль до натрачяи противъ мигреніи, флюксий и шпиритано въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ есть неарованнымъ средствомъ, бо привертаетъ сицимъ и споловѣлымъ волосамъ первѣстну бару та взаимноочи ихъ, падае незылку мыкѣсть и помыскъ, до того нищить шипиль и прищѣ. Перѣдъ ужитіемъ не треба волосъ лить въ соды и мыль, але зросити волосѣе сицимъ пыломъ, а по 8—10 днѣхъ одержать оны первѣстну бару. Пыль сей не палитъ нѣ шкеры нѣ бѣли, и черезъ се переходить всѣ доси апыи средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменитъ пристачій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевий для блондинокъ, кремовой для шатинокъ и брусноты. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ моего выробу бдзначаетъ деликатностію, знаменитымъ прилаганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаеся пудру; не мае такожъ шкѣдливыхъ складкѣхъ, тому уживати его инѣ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crème de beauté), бддѣлае морщинки, веснянки, плямы печычковой, прыщѣ, червонѣсть лица, одимъ словомъ есть се средство бдмолодяющее и надающее лицу надзвичайну нѣжностъ и свѣжѣсть. Цѣна 85 кр. Кремъ глицеринный надае тѣлу мыкѣсть, не допускаючи заравомъ, щобы руки и лици попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устѣ. Цѣна 75 и 30 кр. Паста до зуббѣ. Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порошити и чорнѣти зумъ, кровавяти и ослабляеся яснѣмъ, а до того нищать неперемну воною, котра выхидитъ часто зъ устѣ. Ессенція мятова только моего выробуе етъ добра полклати рано и по бѣдѣ уста бо бддѣлае немилу воною а заравомъ вскрыпяе и бѣдѣвжае цѣле поднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. Огѣль лопуховой. Цѣна 80 кр., и Ессенція татно-лопухова. Цѣна 80 кр. не допускають выпаданія волосъ, творения парилья, грибокѣвъ и половѣтти волосъ.

Лиліонеза, бдзначаетъ незвычлымъ мылымъ запахомъ. Выбѣлюе и вынѣвѣе шкѣру, лагодно дѣлае на вышкѣрокъ и тому вырѣвнѣе морщинки и дольки по депѣ. Запѣвѣе паданію лица и рукъ, лущенію и пуканію шкеры. Усуває прыщѣ, лишавъ, плямы, веснянки и т. д., хороничи заравомъ бѣдѣ опалени. Цѣна 75 кр.

Мыло зеловое. Надае лицу незвычайну бѣлѣсть и нѣжностъ. Цѣна 25 кр. Мыло глицериново пыльное, опалени, плямъ печычковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. Вода колыонска, власного выробу, мае загальне признае. Цѣна 70, 35 и 250 кр. Чудесный пластеръ краковскій на всѣ заданней раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. Порошокъ усуваючий молъ, бдощицъ и иншіе домовіи маскѣмъ. Цѣна 25 кр.

Аптека есть заосотрена у всѣхъ средствахъ лѣкарскій найновѣйшійи медицины, кромѣ того у всѣхъ минеральныхъ, приладѣвъ хирургическихъ и средствъ гомотичныхъ.

2287 21 — 24

Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подъ „Золотымъ Львомъ“

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЬЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА СТЕРА

зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгартъ-Брегенцъ.

При закупкѣ товаровъ просимо поспѣшуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Белей.

Слѣдъ въ фабр. Чердынскомъ.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка подъ зар. К. Воднаревича.

Предплата на „Дѣло“ и належитѣсть за инсераты
платитъ у Львовѣ.

Такъ отже стверджено річеву суть чинну, который, зъ огляду на то, що кс. Тх-цій тільки шаслявими случаямъ, бдъ злочинцѣвъ не-зависимымъ, житя не пострадавъ, представля-еть нафреннимъ розбійничымъ скрытоубій-ствомъ (§§. 8, 134, 135 а) б) зак. кар.), котре по мысли §. 138. и при обтяжующій обстановѣ, що рабунку довершено и кс. Тх-ого тяжко-ушкоджено (§§. 152 и 155), подпадає карѣ дожитизненой тяжкою визнаць.

Коли глядати за злочинцями, то найпаче

треба спитатись: на кого можливо вказує стань рвчи? Зв'язуєть ся з'ясуванням одної рвчи: виходить рвчу: способ довершено злочинства показує, що злочинць — не буває люде чужий, селяне або мещанини. Досвід і практика криміналістики учать, що такі злочинць, вибараючись на подобну виправу, рахуються не тільки з'ясувати, що нападений може боронитись, але і з'ясувати, що тобою, в. пр. домашній люде, може их прадибати. За-для того они звичайно беруть оружје або тяжкий апаряд, в. пр. колы сокиры и т. п. Жертву свою ранять звичайно тяжко и аж тогдѣ бѣдхотѣ, коли чашка розбита, ребра поломаня, а до того лишася по нях слѣд руйнованя: неладъ, розбитѣ шафы и столики. Нѣчо такого тут не було; тут ужито звичайного тяжкого молотка, бичеукотѣ его остався выразно на груди, тупым бичеукотѣ молотка аранено голову, и то не надружжуча сям, шно душено такъ нездарно, що остаточно не задушено старця. Чи простый хлопъ або взагалѣ мужина, заманившись хочѣ бы й молоткомъ, не бувъ-бы розтопчѣ чашки? не бувъ-бы глѣбше аранивъ? не бувъ-бы чоботами, колѣнами помочаць бѣльше реберъ, ушкодивъ легкѣ, печѣнку? Чи такі злочинць, оббѣзанны з'я обставинами мѣсяця, нѣчо, коли рѣшта службѣ подальше слава, при нѣякой перешкодѣ и маючи досѣть часу, не бувъ-бы зрабувавъ бѣльше? Такий злочинць певно мусѣвъ-бы знати, що кс. Тх-цѣй має значный мастокъ и п. него бувъ-бы выбрався: бувъ-бы розбивъ н. пр. шафку, комоду, а не бувъ-бы вдовольнясь колькадесять гульденами, не бувъ-бы навочувавъ на себе такъ богато безвартно одежѣ, а коли бѣ навѣть забравъ ен надѣвиче, що въ нѣй зашитѣ або схованѣ капталы, бувъ-бы певно пороздѣрвавъ, порозпорювавъ, наконецъ же не бувъ-бы ен безъ всякой цѣли розкидувавъ ажъ въ маштарни, въ потоцѣ подѣ мостомъ и коло кукузѣвской сѣножатѣ, далеко; бѣзъ бувъ-бы полишивъ ен або такѣ въ мѣшканю або дѣсь близько. Такому злочинцю все одно, де потому знайдуть тѣ рвчи. Здогадѣ, щобъ чужий злочинць бувъ сполоханны, тут не має фактичной подстави. Нѣхто тогѣ не твердить, нѣхто не видѣвъ и не чувъ; о злочинствѣ доводились ажъ 30 липця рано. Впрочѣмъ що перепинувало-бы такому злочинцю забрати бодай сѣрѣбный годинникъ, що лежавъ на столѣ? — по що бѣзъ бы мавъ часть терати на переглядуванѣ кашѣвъ полишено камизелькѣ и выматѣ зъ нѣй зъ 2-ма ар. такожѣ и скрѣпѣтѣ Алекс. Стш-цѣго, рвчи для такого злочинця безвартно, а навѣть небезпечно, бо можливого средства до выкрытѣ?

Можна-бы закнати, що прецѣнь кс. Тх-цѣму арабовано такожѣ до 5000 невидѣданой готѣвки. Але-жъ самѣ кс. Тх-цѣй колька разѣвъ ствердивъ рвчу, що 5000 ар. готѣвки зъ вымѣняныхъ 28 мая купонѣвъ сховавъ у шафѣ або въ комодѣ, а остатными часами анѣ не носивъ при собѣ болѣшой готѣвки въ одежѣ чи на грудехъ, анѣ не ховавъ у сѣнникѣ. Чи чужий злочинць бувъ-бы нищѣвъ спасѣ ефектѣвъ, забравъ рахунки? На що? — по що? И який чинѣмъ бувъ-бы бѣзъ заходѣвъ до т. зв. льокалю комисіѣного, лишавъ тамъ на помѣсть и футринѣ слѣдъ крови и паливъ у печи паперы? Прецѣнь льокаль той все стоявъ замкнений а по пригодѣ не добавчѣно розбитыхъ замковъ въ деревѣхъ, що вели до него. Що-до жовтого пѣса, то вправдѣ Ив. Яйкевичъ добавчѣвъ въ недѣлю вечеромъ подѣ церковно лежачого на лавцѣ якогось въ темнѣмъ одягнутого мужина, а Мих. Вѣликъ чувъ подѣ той часѣ въ околици церкви якийсь свѣстѣ. Але чи можна допустити, щобъ зовѣсть чужий чоловікъ мавъ нагоду спрятати пѣса безъ слѣдѣ? Могѣ его стругати, але не прятати. Злочинць зъ мѣжѣ службѣ двѣркон не потребувавъ пѣса боятися, бо пѣсѣ его знавъ. Чужинць не бувъ-бы въ недѣлю подѣ церковно, на видѣмѣ мѣсяця, при дорожѣ выжидавъ хвилѣ часу, а радше бувъ бѣ чинавъ въ хабузѣ огороу або де-ниде въ безпечной схованцѣ. И свѣстѣ въ недѣлю въ нѣчи на сѣлѣ нѣчо давного. Впрочѣмъ всѣ досѣдѣ не вказали нѣ найменшой познати, щобъ тои нѣчи видѣвъ хто кого сторониского въ Кукузѣвъ; два громадскѣ вартѣники нѣкого и нѣчого подѣзрѣного не спостерегли тои нѣчи.

Годѣтѣ застановитѣ еще и надѣ отѣмнѣ рвчи:

Одѣ 1885 р. нѣхто кс. Тх-цѣго не оббкравъ. Але и крадѣжѣ зъ 18. червня 1885 р., хочъ засуджено за неи Аврама Муна Вассера, естѣ загадочна. Вассера, хочѣ выправся тои крадѣжѣ, засуджено только дѣлятого, що знайдемо у него „верѣкъ“ украденого тои нѣчи золотого зигарка. Вассеръ, бѣсиджучи уже кару 8-лѣтнюю взынѣвъ, вѣствѣ въ червня 1886 року просьбу, щобъ повонѣть слѣдство только за крадѣжѣ у кс. Тх-цѣго, хочѣ его засуджено такожѣ за инѣй болѣшой крадѣжѣ. Просьбѣ той бѣдѣвано, хочѣ свѣдѣки, на якѣхъ бѣзъ по кликавъ, ствердили его алиби тои нѣчи; свѣдѣковъ признано негодными лѣры. Просьба Вассера не мала-бы цѣли, коли-бѣ бѣзъ не бувъ прѣсѣдѣнѣй о свойнѣ невинности. Ба, що бѣльше: оббкраденѣ тогдѣ облигаціи лѣдемѣнѣзациѣн н-ры 1166 и 25.388 по 1.000 ар. набувъ Ашеръ Аскенѣзѣ уже въ липни 1885 р. въ конторѣ Сокала и Лѣлѣна, а въ тои конторѣ Маріѣ Стшелецѣкѣ звичайно полагоджувала свои орудки. Показалося, що облигаціи н-рѣ 1142 на 500 ар., котру кс. Тх-цѣй тогдѣ такожѣ подавъ бувъ за скрадену, ше передѣ крадѣжею, бо 12 сѣчня 1885 р., Стш-ца арѣлѣзувала. Загадочна рвчѣ такожѣ, що девѣтъ книжочокъ щадничѣхъ, якѣ тогдѣ кс. Тх-цѣй зголосоувъ за пропавшѣ, теперь знайшлися въ шафѣ, а зъ нихъ показуеся, що Стш-ца лично на чотѣри зъ тѣхъ книжочокъ въ три мѣсяцѣ по крадѣжѣ выбирала процѣнты въ кашѣ щадничѣй. Зъ того выходило-бы, що або цѣлу крадѣжѣ хибѣно приписано жидамъ ярничѣвскимъ, або схѣденовано зъ дрѣбнои крадѣжѣ, щобъ вмовити въ кс. Тх-цѣго, що хтѣсь чужий

тѣ эффекты позабиравъ, а сама Стш-ца або ен силѣнѣй эффекты тѣ забрала и укрѣпи.

Кс. Тх-цѣй оббзнавъ при розправѣ каріѣи въ Золочевѣ въ мартѣ 1886 р., коли судили Вассера, що по тои крадѣжѣ хтѣсь безимѣнный звернувъ ему почтою 300 ар., нѣбѣ то сокрушавшѣсь при сповѣди. Отже учинивъ се не жидѣ, але хрѣстіянѣнѣ. Пытаеъ, чи тѣмъ не хотѣвъ хтѣсь уоунѣти якийсѣ догадѣ кс. Тх-цѣго що-до тои крадѣжѣ, а чужа почта мала доказати, що злодѣй бувъ чужий. Загадочна рвчѣ такожѣ, що якъ разѣ въ передѣленѣ крадѣжѣ тои кс. Тх-цѣй нѣбѣ мавъ Стш-цѣй зъ боязни передѣ злодѣями передати на шховѣкъ незапечатанный пакетъ ефектѣвъ на 40.000 ар., а въ три мѣсяцѣ пѣзвѣише бѣдѣравъ бѣзъ нѣи, и що реверсѣ Стш-он на 2.000 ар. бувъ выставленѣй по тои крадѣжѣ, д. 4. сѣчня 1885. Дѣвна рвчѣ, що кс. Тх-цѣй зложавъ у Стш-он только 1/2 часть своего мастѣку, а не весь! Здогадѣ отже естѣ, що Стш-цѣкѣ, знаючи, що кс. Тх-цѣй може выѣде зъ Кукузѣва и забере зъ собою мастѣку, або сама чи черезъ когось сповнила крадѣжѣ зъ 18. червня 1885 р., або, користаючи зъ крадѣжѣ, рѣшту ефектѣвъ забрала, а потомѣ мусѣла ихъ звернути чи подѣсунѣти кс. Тх-цѣму Самѣ кс. Тх-цѣй не може вытолкувати, зъ-бѣдѣ взялись у него пропавшѣ книжочки, и каже: „Можѣ менѣ хто подѣсунѣвъ!“

У Львовѣ 4 лютого 1886 р. засуджено такожѣ Олѣксу Мостѣку на 1 1/2 року взынѣвъ за крадѣжѣ дрѣбныхъ рвчѣй (бараболѣ и т. п.) а такожѣ за намѣренѣе крадѣжѣ вечеромъ 4 грудня 1885 у кс. Тх-цѣго. Онѣ нѣчо не укрѣвъ, а только оданѣ чоловікъ видѣвъ его, якъ лѣзъ черезъ плѣтъ бѣзъ мѣшканя кс. Тх-цѣго. И теңерѣ Алекс. Стш-цѣй хотѣвъ на него звернути подѣзрѣнѣе, але слѣдство цѣлкомъ его вправдало Рѣвно-жѣ и всѣ чотѣри вышѣ особы, на котрѣ вказувавъ Алекс. Стш-цѣй, по прѣведѣмѣ слѣдствѣ показались невинными. Впрочѣмъ и що-до другихъ людей не выкрыто нѣ найменшого слѣду злочинства — и цѣлыи тагарѣ познавъ паде на Марію и Александра Стш-цѣкѣхъ. Заходѣтъ пытанѣе, чи оббжалованѣ могли дѣлатѣ въ цѣли высу?

Бл. п. Янѣ Стшелецѣй (мужѣ и отѣцѣ), помершѣй 30 марта 1882 р., посѣдавъ Кукузѣвъ, Руданцѣ и Цеперѣвъ. Мастѣку сей не движимый (до 1700 моргѣвъ) оцѣнено, правда, въ инвентарѣ спадковѣмъ на 134.817 ар., але товариство кредитѣе земскѣ оцѣнило на 274.000 ар. Тѣстѣментомъ установивъ бл. п. Янѣ сына своего Александра спадковѣмъ зѣбѣзавѣиши его, выплатити братѣмъ бл. п. Янѣ и сестрѣ Емилиѣ зъ Стш-цѣкѣхъ Коханѣвскѣй до 10 лѣтъ рѣшту ихъ спадѣу на 45.000 ар., а жѣнцѣ записавъ доживѣтѣе дѣянихъ предметѣвъ. Д. 7 цѣвѣня 1883 р. Александрѣ яко повнѣлѣтнѣй ставъ властѣтелемъ тѣхъ дѣбрѣ. Пѣсля вытѣгу табѣлярного тяжѣтъ на нихъ, кромѣ доживѣтѣа 1/4 часть для Маріѣ Стш-цѣкѣи, до 200.000 ар. довѣдѣвъ гипотѣчныхъ, а рѣчна рѣта до товариства кред. земского выносѣтъ 8.400 ар. Зъ оглядѣ-жѣ на се, що добра тѣ (въ вымѣнѣкомъ обѣзѣварѣу въ Болшѣ-вѣ) выарѣндованѣ жидами зъ проинаціѣю, приносѣтъ теперь 10.000 ар. доходу, а подѣтѣи зъ додатками рѣчно выносѣтъ 2-3.000 ар. и выдатки на асекураціѣю, на процѣнты бѣзъ довѣдѣвъ не до банку около 2.000 ар., — бѣдѣсныи мастѣковѣй Александрѣ дуже непринадѣи. Коли до того взѣтъ ще на увагу, що (на скѣлько слѣдство выкрыло) личнѣй неспѣтѣкованѣй двѣгн Алекс. Стш-цѣго въ липни 1888 р. дохѣдали 20.000 ар.; дальше, що галицѣе товариство кред. земскѣ грозило секвестраціѣю, за подѣтѣи грабѣлю, а вѣритѣлѣ напѣрали на заплѣту навѣтъ дрѣбныхъ довѣдѣвъ; що цѣлѣ сѣрѣбло столове вартѣ 1.300 ар. лежало бѣзъ 1883 р. заставѣне въ банкѣ спѣтѣчѣнѣи; що Александрѣ до липня 1888 р. на заплѣту рѣты товариству кред. земскѣ, взынѣвъ бѣзъ жѣда Канѣра 1500 ар. а бѣзъ матерѣ 1000 ар., и що навѣтъ ще 29 липня на прѣнятѣе гостей у себе познѣявъ бѣзъ матерѣ 50 ар., — то прихѣдѣтъ до прѣсѣдѣнѣи, що безѣосередѣю передѣ 29 липнемъ с. р. ставъ мастѣковѣй Александрѣ бувъ нещѣсливий, а при легѣкодушности его и негосподарности близько була вже руина мастѣку.

Маріѣ Стш-цѣкѣ посѣдала вправдѣ интабуловѣныхъ 50.000 ар. и 1/4 часть доживѣтѣа на добравѣхъ своего сына, мала выправѣи прѣтенѣи 7.650 и 2.500 ар. на нѣячѣхъ добравѣхъ, — але-жѣ она бачила руину сына и дуже прикрий ставъ мастѣковѣй своей дочкѣ Емилиѣ и зѣти Янѣ Коханѣвскѣй. Коханѣвскѣй, властѣтель сѣлѣ Горпѣславѣчѣ, мусѣвъ продѣти се сѣло д. 1 лютого 1888 р. гр. Казимѣровѣй Дрогоѣвскому за 77.000 ар., а коли догнѣ гѣнѣчѣи выносѣли 55.000 ар., то дуже мало для него оставѣлось. Що дѣйствиѣ такѣ были бѣдѣсныи мастѣковѣй тои родѣныи, се выхѣдѣтъ и зъ зѣнанѣи Анѣлѣ Кѣланѣвскѣи (сестрѣ М. Стшелецѣкѣи и Стѣн. Поляновскѣго — Рѣд.), котра на потребѣ господарѣкѣ познѣчала Стш-цѣкѣмъ навѣтъ по колькадесять ар., а передѣ двѣма роками въ часѣ недѣги сына Стш-цѣкѣи, бл. п. Янѣ, дала сестрѣ колькасотѣ ар. запомогѣи. Такий ставъ оббжалованѣхъ могѣ пхѣтѣти ихъ до злочинства въ цѣли высу, а ще до того въ виду старцѣ и такого великого его мастѣку!

Правда, бѣдѣсныи довѣлѣтѣи прѣзѣи лѣчили домѣ Стш-цѣкѣхъ зъ кс. Тх-цѣкѣмъ, але може якъ-разѣ то вырѣзѣло у оббжалованѣхъ щѣсь нѣбѣ прѣтенѣи до его мастѣку (але не до его жѣвѣ). Ходала навѣтъ вѣствѣ, що кс. Тх-цѣй записавъ свой мастѣку Стш-цѣкѣмъ, а коли Хотѣмерѣ спытавъ о те кс. Тх-цѣго, бѣзъ бѣдѣвъ, що „мастѣку записѣе своимѣ кровѣнымъ... Стш-цѣй своего не умѣѣтъ шауѣвати... що выѣде зъ Кукузѣва“. Самѣ кс. Тх-цѣй оббзнавъ, що коли въ остатѣныхъ часѣхъ Стш-ца сказала ему: „Вѣдѣлѣ-бѣ вы намѣ записѣти свой мастѣку... мы бы Богѣ лѣпше просили...“, кс. Тх-цѣй бѣдѣовѣвъ: „До киричѣ воду лѣти... най Александрѣ постѣтуеъ, бо ибѣде зъ торѣбами...“ Оббжалованѣ отже знаѣи, що кс. Тх-цѣй не гадаъ имѣ записѣти свой мастѣку

и готовъ забратѣся зъ Кукузѣва до Пѣновѣчѣ. Передѣ самымъ розѣбѣмъ, коли Стш-цѣкѣ бѣрѣла ставѣти новѣй печи въ его комнѣтахъ, бѣзъ сказавъ ѣй, що того не потребѣно, бо „ще сего року выѣде зъ Кукузѣва“. Таѣзъ отже передѣ оббжалованѣми станѣли супрѣтивъ себе дѣзѣакѣты: руина мастѣкова и выѣздѣ кс. Тх-цѣго зъ Кукузѣва. Оббжалованѣ звѣжѣлись на рѣтовѣныи руины мастѣкомъ кс. Тх-цѣго!

На подѣставѣ повѣшеного матерѣялу наводѣтъ прокурѣторѣи прѣти оббжалованѣхъ слѣдѣищѣи ознаки винѣ:

1) Загадѣчѣе цѣзѣненѣе пѣса, котрѣй не любѣвъ Александрѣ Стшелецѣкѣи, а котрѣй могѣ подѣставѣ нападу бутѣ прѣшѣкою.

2) Запамѣорѣченѣе кс. Т. нарѣкотѣкомъ въ герѣбатѣ; найбѣльше промовѣютъ за тѣмъ слова самои Маріѣ Стш-цѣкѣи, котра казала: „я не потребѣвала убѣвати, могла-мѣ дѣти ксѣндѣзовѣи мѣдѣион герѣбаты, успѣта его, а не бѣратѣся ажъ до насѣлѣства“. То нечуѣвана рвчѣ, щобъ жѣнѣцѣи интелѣгентѣи впадала ажъ на таку гаду, що могла-бы ужѣити ажъ такого средства.

3) Маріѣ Стш. могла тои нѣчи легко выѣти до помѣшканя кс. Т. неспѣстерѣжно и назадѣ верѣнути. Слѣги спѣли тѣверѣ, нѣчь була темѣя, дощѣ падаѣвъ, а дѣверѣ не были позѣмыканѣи.

4) Зѣмѣшѣнѣе и прѣстрѣхѣ М. Стш. не въ прѣшѣй хѣли, але ажъ коли прѣрековѣла-ся, що жѣртѣа злочѣнствѣа жѣе.

5) Дѣвѣи ѣе рѣзѣмова зъ Александрѣомъ Стш., обѣе нарадѣжувѣлись надѣ дальшоу такѣику въ поступѣванѣи и якѣ затѣрти слѣдѣи злочѣнствѣа.

6) Александрѣ Стш. не хоче дѣлятого зайти до кс. Т. Онѣ и Маріѣ Стш. не звѣжѣають на то, що кс. Т. потребѣе помѣчи, що трѣба може прѣрековѣтѣся, чи хто чѣго не зѣрѣувавъ, а чѣкають ажъ на свѣдѣковѣ. А. Стш. вѣде навѣтъ самѣ по Кѣлиновскѣго, бо каже: „може бы ще ксѣндѣзѣ что на мене сказавъ“.

7) Постѣупѣванѣе оббжалованѣхъ въ прѣшѣй хѣли. М. Стш. велѣтъ зарѣзѣ вымѣтити помѣсть, выпѣрати покровѣленѣу сорѣчку, прикаѣзе скѣсѣти травѣу передѣ бѣкомъ помѣшканя кс. Т. а для самои жѣртѣи нападу не робѣтъ нѣчого. Заѣмѣтъ хѣрурга зъ Ярычѣва, звѣзѣвають лѣкаря ажъ до Льѣвоѣа, котрѣй може прѣхѣтити ажъ въ 67 годѣи. О самои прѣгодѣ не доносятъ жѣандѣрмерѣи и вѣмѣвѣютъ въ всѣхъ, що кс. Т. самѣ потѣвѣкъ; М. Стш. навѣтъ обѣрулася, коли д-рѣ Шмѣдѣтъ сказавъ ѣй, що тутѣ спѣновѣно злочѣнствѣо.

8) Зѣвѣзѣвано зарѣзѣ до помѣчи сестрѣу Авѣлю Кѣлиновскѣу и Володѣслава Стш., а о кс. Т. нѣхто не журѣвся.

9) Чѣста и невытолѣкована вѣда обѣхъ Стшелецѣкѣхъ до Льѣвоѣа и назадѣ, що стѣнтѣ въ супѣрѣчѣности зъ тѣмъ, нѣбѣы то они прѣхѣли до Кукузѣва для успоѣковѣи М. Стшелецѣкѣи.

10) Неоправданѣй пѣзѣдки въ нѣчи и рано на дворѣцѣ, нѣбѣы то за кс. Круѣцѣкѣмъ.

11) Сказѣнѣе А. Стш. передѣ Мѣишѣкомъ, що на кс. Т. вѣпавъ хтѣсь о 3 годѣ рано, о чѣмъ хѣба могѣ-бы знѣти лишь самѣ виновѣникѣ.

12) Факѣтъ, що д-рѣ Шмѣдѣтъ добавѣвъ, що А. Ст. бувъ не высѣпанны, а прѣцѣ бѣзъ могѣвъ бѣзъ бѣдѣ 12 до 9 годѣ рано высѣпѣтѣся.

13) Фальшѣивѣа обѣрѣна А. Стшелецѣкѣи, що до часу бѣзѣзѣду гостей, котрѣ стѣнтѣ въ супѣрѣчѣности зъ зѣнанѣи свѣдѣковѣ.

14) А. Стш. могѣ легко и скоро дѣстѣтѣся неспѣстерѣжно зъ обѣзѣварѣу черезъ О-стрѣвъ до помѣшканя кс. Т., могѣ легко выдѣбѣтѣся черезъ бѣзѣи зъ своей спѣальнѣ.

15) Важѣна рвчѣ, що якѣсь жѣнѣца, котра тогдѣ крала барѣболѣ на лѣнѣ, мала пѣсля погоѣски выдѣтъ А. Стш., якѣ бѣзъ нишѣвъ до лѣса „на Острѣвъ“; жѣнѣца тои вправдѣ не бѣдѣшѣвано, бо она бѣнтѣся карѣ за власѣну провѣну.

16) А. Стш. старѣвся подѣти въ пѣдѣзрѣнѣе вышѣхъ людей, щобъ тѣмъ бѣдѣверѣнути увагу бѣзъ себе.

17) Подѣкиненѣе одежѣ кс. Т. имѣѣвно тои самои нѣчи, щобъ бѣдѣверѣнути пѣдѣзрѣнѣе бѣзъ себе, а зверѣнути на когѣсь инѣшого. Одѣжѣ ту не показѣувъ той, хто утѣкаѣвъ, лѣшь ен хтѣсь подѣкинуѣвъ.

18) Цѣзѣненѣе реверѣу А. Стш. на 600 до 800 ар. зъ камѣзѣлькѣи кс. Т., а полишенѣе ен на мѣсяцѣ нападу; чужѣй не бравъ-бы реверѣу.

19) Цѣзѣненѣе и зѣищенѣе спѣсѣѣвъ облигаціѣи и ефектѣвъ кс. Т.

20) М. и А. Стшелецѣкѣи заѣвѣрѣли упѣрно судѣиу слѣдѣного и агѣнтѣа Шѣванѣа, що въ шафѣ прѣрѣшѣи комнѣтѣи кс. Т. естѣ лишь одѣжѣ и що зъ комады и шаѣи нѣчого не забранѣо, хочѣ якъ разѣ въ нѣхъ знайдемо грошѣ.

21) М. Стш. замѣовѣчала, що має ключѣ бѣзъ тои шаѣи и комады, а бѣдѣкъ прѣзѣвала, що сама его взяла, щобъ що не пропало. Въ супѣрѣчѣности зъ тѣмъ суть ен зѣнанѣи зъ 21 сѣчня 1888 р.

22) Факѣтъ, що пропала гѣтовѣка около 5.000 ар. зъ шаѣи и комады кс. Т.; нема сумѣнѣву, що оббжалованѣи самѣ забрѣли ту гѣтовѣку.

23) Въ зѣзѣи зъ тѣмъ стѣятѣ значѣи выдатѣи А. Стшелецѣкѣи, хочѣ бѣзъ передѣ тѣмъ не мѣвъ чѣмѣ служѣбѣ двѣрѣкон заплѣтѣти. Одѣ часу нападу до 17 сѣчня выплатѣвъ бѣзъ около 5.000 ар. а бѣзъ Соѣра за зѣбѣже дѣставѣ допѣрѣва 17 сѣчня 1885 ар.

24) Найтяжѣшоу ознаѣкою винѣ оббжалованѣхъ естѣ то, що они забрѣли и утаѣли мастѣку кс. Т., спѣсѣѣвъ, въ якѣи то зѣробѣли, оббставѣны подѣ яѣками они его зверѣнули, и фальшѣивѣа ажъ въ тѣмъ дѣлѣ обѣрѣова. Кс. Т. не мѣвъ до нихъ довѣрѣи и не дѣуѣвъ имѣ записѣвати своего мастѣку. Кс. Пѣсѣтѣова казѣвъ выразѣно, що зѣробѣтъ заѣвѣщѣнѣе у Льѣвоѣи и записѣе майѣно свояѣкамъ. Подѣчасѣ слѣдѣства бѣдѣповѣдаѣвъ кс. Т.: „Шукають а нѣчого не знаѣшли“; „Не мѣутѣе чоловіѣка, грошѣи не бѣдаѣтъ“; „Але книжѣчѣкѣи щадѣничѣхъ нема“ и т. д. Дѣя 21 сѣчня сказѣвъ кс. Т. коротѣко:

„Ключѣ бѣдѣваѣвъ а дѣдѣчѣцѣ по морѣдовѣно“. Дѣя 30 сѣчня бѣдѣовѣвъ: „Я давѣ ключѣ Маріѣ Стшелецѣкѣи того дѣя, коли були лѣкарѣ, щобъ бы то зѣгнуѣло; я не казѣвъ, щобъ она грошѣ брала, она дала ключѣ Круѣцѣкѣи“. На пытанѣе, чи дарѣуѣвъ бы ѣй свои грошѣ на случай смѣрти, бѣдѣовѣвъ: „Нѣ! такѣи дамѣ ла-комѣтѣся на то! Александрѣ, то ѣю! ѣю! — я на чѣжѣ не лѣсий — мала 50.000 ар., прѣсылѣла грошѣ зъ Мѣшковѣа и Кѣзѣлова“. Коли Маріѣ Стш. зложѣла 80.000 ар., бѣзъ урадуѣва-ся, а довѣдѣвшись о арѣшѣтовѣноу Стшелецѣкѣи, сказѣвъ: „Наѣ беруѣтѣ доброго адвоѣката, най рѣгѣтуѣтѣся!“ На вѣствѣ, що пропавшѣй 1885 р. кѣвижѣчѣи щадѣничѣи знаѣшлися и що М. Стш. на нѣхъ процѣнты бѣдѣбрала, сказѣвъ: „А то погѣубѣлася!“

Колѣи кс. Т. подѣжѣвъ, зѣзѣнавъ, що нѣ-коли не бѣдѣваѣвъ ключѣа бѣзъ шаѣи М. Стшелецѣкѣи, що не памяѣтѣа, чи д. 30 липѣи вѣстаѣвъ зъ постѣлѣи и чѣи тогдѣ давѣ ѣй ключѣ, але казѣвъ, що неправѣдоу естѣ, бѣдѣто-бы бѣзъ на случай своей смѣрти дарѣуѣвавъ ѣй свой мастѣку. Дѣвна такожѣ рвчѣ, дѣлятого М. Стш. коли вже брала въ прѣхѣровѣкъ мастѣку кс. Т., дѣлятого-жѣ не забрѣла вже всего, дѣлятого забрѣла лишь тѣ паѣперы, що звучѣтъ на показѣтѣлѣ, чѣки, гѣтовѣку въ банкѣнѣтахъ и моѣвѣтахъ, навѣтъ сѣрѣбѣи ложѣчѣка, а не тыѣкала тѣхъ паѣперѣвъ, що звучѣтъ на имѣи кс. Т., хочѣ они прѣдѣставѣли вартѣтѣ 30.000 ар. При слѣдѣствѣ дѣя 21 сѣчня анѣ словѣмъ не зѣгадала про тѣ грошѣ, що забрѣла, а допѣрѣва дѣя 24 сѣчня повѣдомѣла о томѣ судѣиу слѣдѣного. Коли зѣбѣвѣтѣся дѣтѣи зъ собою, то выхѣдѣтъ, що М. Стш. не могла въ тѣмъ часѣ забѣрати ефектѣвъ кс. Т. Впрѣчѣмъ непѣонѣно, дѣлятого она по кольѣка разѣвъ, поодѣино-кѣи партѣиѣи выносѣла тѣ эффекты до льѣ-калю комисѣиѣного, коли она могла прѣнеѣсти ихъ бѣзъ разу. Чи впрѣчѣмъ грошѣи тѣи була въ ен скрѣиѣи безѣчѣвѣишѣй? Коли-жѣ передѣ самоу комадоу найдемо шѣроу слѣдѣи крови, коли найдемо на одѣвѣрѣкахъ льѣкалю комисѣиѣного выразѣи бѣдѣтѣи трѣхъ пальѣцѣвъ покрѣ-вѣленѣыхъ, то выхѣдѣтъ зъ сѣго, що той самѣ виновѣникѣ робѣвъ слѣдѣи и руѣками и обѣвиѣ. А прѣцѣ сама М. Стш. допусѣкае, що она могла порѣбѣити тѣ слѣдѣи. Правда, она каже, що рано могла заѣвалѣтѣся кровѣю, але тогдѣ бувъ-бы помѣсть вымѣтѣи, а кс. Т. промыла она лишь очѣи, не возможна отже рвчѣ, щобъ кровь позѣстѣла на ен пальѣцахъ и черѣвѣникахъ ажъ до вѣтрѣка. Що М. Стш. забрѣрала грошѣи въ нѣчи зъ 29 на 30 липѣи, доказѣе и факѣтъ, що она подѣла тоѣно мѣсеѣе до грошѣи передѣ нападоу, що не забрѣла, бо очевѣдно не добавѣла въ нѣчи, що ла навѣтъ паѣперы безъ вѣртѣстѣи, якѣ на рахѣнуѣи банкѣи, а навѣтъ кусѣнѣе лѣнты о-бѣиѣчѣковѣи и тѣ прѣдѣмѣты лиѣшила въ льѣкали комисѣиѣномъ.

А що-жѣ теперь говорѣти о спѣленѣи яѣкихъ рахѣнѣковъ, списѣѣвъ и т. д. въ печи въ льѣкали комисѣиѣномъ? Мѣнуѣищѣи зѣнѣи там

ему А. Стр. що его мати має в шафці 30.000 зр., хотів очевидно приготувати людей на то, щоб побити М. Стш. могла явно виступити з майном, котре забрала кс. Т.

31) Казимирови Тхуржницькому оповідала М. Стш 12 серпня, що кс. Т. нічого не лишав, хіба щось в опечатаній шафі в раділа, щоб з кс. Т. не списувати его послідню волю, „аби то его не подразнило“.

32) Кс. Т. казав в днях 18 в 30 серпня виразно, що ключі бд шафи був в его споднях а слодні преці була пропала и найдено их пбзніше в машарні 31, липня; есть огже рбч неможлива, щоб кс. Т. давав їй той ключ 30 липня по полудні.

33) Выдатки, які робить А. Стш. бд часу нападу аж до 17 серпня промовляють ще більше против него; перед тым не мбг бд навіть заплатити помешканя у Львові при ул. Академічній ч. 8 а капітанъ Ваичекъ мусів у него уюминати о 30 зр.

34) В субботу по нападѣ 4. серпня мавъ бнъ вже болшу суму грошей и дававъ И. Лембшцѣ мвнтя банкинъ на 50 зр а преці доперва 17 серпня продавъ Соферию абже и дбавъ за то 1636 зр. Ще болшою вага есть фактъ, що кс. Т. мавъ дбавшу обдлькбсть банкинбтъ на 50 зр.

35. Коли отже звязитися вб тї ознаки а крбмъ того ще и то, що М. Ст. бдмовля всяком бдповбдѣ, коли судья слбдчій предѣставивъ їй результати слбдства и задавъ їй питання; коли звязитися то, що кс. Т. выздорбвшивъ вже и значюч о тяжкихъ закидахъ, робленихъ обжалованымъ, мнмо давномъ з нимъ дружбы, не жалувъ ихъ, не боронивъ ихъ и не заперечуъ того страшного посядження, то приходило до переслбдченя, що обжалованье вб повешбмъ напрямѣ есть зовсбмъ оправдане; рбчею явною розсправы буде выказати вину всесторонню.

Першій день росправи 18. сѣчня 1889.

Мы подали вже складъ трибуналу, оборуны и знатокбтъ. Замбтимо тутъ, що бдчтанье акту обжалованя, поданого вб повбмѣ амбствѣ на ншбмъ мбсцѣ, займало кблька годнѣв часу. Читали его на перембну д-ръ Стебельскій, авс. Левандовскій и практ. д-ръ Бурешъ. При столѣ журналистбвъ засблѣ спраоздателѣ всбхъ мбсцевыхъ щоденныхъ часописѣ и корреспонденты замбцевыхъ. Вб засѣдчтаня акту обжалованя шкинувать илюкторъ вбдѣельскихъ газетъ трибуналу, оборуныхъ, прокуратора и оборону. На лавѣ вбв присяжныхъ сидѣти пп. Ликсвортъ, авст. Лонцкій, Вал. Зюлецій, авд. д-ръ Готлябъ, Алекс. Удрцкій, Юл. Топольницкій, Мих. Зихерманъ, Волод. Москоуекій, Людв. Новосвчій, Адольфъ Кагане, Янъ Топольницкій, Вацлавъ Домашевскій, яко заступники: Юрій Маеръ и Фр. Котігеръ. Вже вб першбмъ дни росправи давъ президентъ трибуналу сов. Симоновичъ присяжнмъ судьямъ почту отроббтъ свои власти, бѣ коли по короткбй перервѣ о год. 12½ вб полудне судья авд. д-ръ Готлябъ спбвнвасъ кблька хвиль засудивъ его на 20 зр. кары. Среди публики вбдно богато т. зв. золотой молодбжи, павнчбвъ и павкбвъ, колишнихъ товаришбвъ буйного жатя обжалованого Алекс. Стшелецкого. Панове тї подбержуть и тутъ шляхотскій салендоръ обжалованыхъ и цблкують остенацибню зб Алексавдромъ Стшелецкимъ вб лице а Марію Стшелецку цблкують по рукамъ.

По прочтаню акту обжалованя почалося переслуханье Алекс. Стшелецкого. На питання предѣд. Симоновича бдповбдає бнъ рбчно и безъ найменшого слбду якогобудь наклонотаня, що 29 липня 1888 бувъ вб каваран при ул. Фредра у Львовѣ, зб камъ однакъ, того помню наляганя предѣд. Симоновича не може собѣ пригадати. Також не умбъ пояснити суперечности, якъ мбгъ казати, що его гостѣ вб ночь зб 29 на 30 липня доперва о год. 3 рано вбхали зб Болшева, коли ихъ власными збзнаннями стверджено, що о год. 3 були у Львовѣ, а до Львова зб Болшева добрыми кбньми треба вхати найменше 7 четверей годины. Обжалованый росказує, що по вызбдѣ гостей бувъ ще хвалю вб кухні и трохи робивъ ще ладъ вб комнатѣ, бдтакъ покладовъ спати, а коли рано одержавъ картку бдъ матеря, побхавъ до Кукизова. Тутъ стрбвъ найперше матерѣ, однакъ не говоривъ зб нею по французки, бо того языка не любить уживати володбючи нимъ дуже лихю. Обжалованый не умбъ вытолковать, для чого прбхавши до Львова кинувъ передъ своими свояками Волод. Стшелецкимъ подбдрбье на пастуха Батюка, котрый мавъ радити его матеря выкосити траву передъ бкнами кс. Тхуржницкого. Дальше бдповбдає обжалованый на бдповбдѣ питання предѣдателя трибуналу, що доперва за кблька днѣвъ дбавъ телеграфично роднѣи Тхуржницкого о катастрофѣ, вб наслбдкбъ чого прбхавъ найперше его брата ноуъ Левъ Тхуржн., а бдтакъ батько его а братъ кс. Яна — Казимиръ Тхуржницкій. Ревизоръ Шпангъ прбхавъ 10 серпня 1888 до Кукизова и тогдѣ то опечатували онъ вб присутности кс. Крулицкого и органиста Калиновского шафъ и комоду Тхуржницкого. Не зроблено того давнбше, хочъ належалось то зробити, позаякъ обжалованый середѣ замбшанины забувъ на тов. Зб Шпангомъ обходивъ обжалованый дуже гостинно а навѣть фамаліярно. Разъ жалувася навѣть передъ нимъ, що „ему взято зб передъ носадбвнну“. На питання воганта сов. Дуневча, для чого обжалованый бдросивъ гостей, котрі мали бути у него 22 липня на 29 липня и для чого прбхавши по катастрофѣ до Кукизова не хотбвъ бд-разу вти до Тхуржницкого а сказавъ „боюсь, чтобы бнъ на мене, что ще не сказавъ“, бдповбдає обжалованый, що гостей бдросивъ на 29 липня для того, позаякъ дня 22 липня бувъ бдцуетъ вб Кукизовѣ, а бнъ мавъ вухаря сибльного зб матерью, котра его

на той день потребувала, перечить однакъ рбшучо, наче-бы прбхавши до Кукизова сказавъ наведеній слова. Дальше бдповбдає обжалованый, що знавъ, що кс. Тхуржницкій мавъ грошѣ, хочъ не знавъ, кблько. Грошей бдъ кс. Тхурж. нбколи, крбмъ разъ 50 зр. не позичавъ, реверсбвъ ему нбколи не выставлявъ, а часомъ позичавъ грошѣ черезъ матерѣ и черезъ матерѣ бддававъ. Не чувъ такожъ нбколи о тбмъ, що Тхуржницкій хоче вызбдити зб Кукизова. Выдатки значбншій, якій робивъ по 30 липня толкуе обжалованый такъ, що мавъ своихъ грошей бльзко 5000 зр., а лишъ не хотбвъ ихъ нарушувати и для того жадавъ 29 липня 50 зр. бдъ матеря Грошѣ свои мавъ вб бден, що бдъ жиды Канера позичавъ на вексель 1000 зр. бдъ матеря 2000 зр., бдъ жидовъ Барта и Брудера за продажъ лѣса 1500 зр. На пытанье адбюнкта д-ра Стебельского бдповбдає обжалованый, що кс. Тхуржницкій его любивъ, бо выховавъ пбдъ его бокмъ, такожъ заявивъ, що не знавъ, чи мати его вана кс. Тхуржницкому 3000 зр. На пытанье прокуратора, для чого за помешканье свое у Львовѣ не заплативъ, бдповбвъ обжалованый, що заплативъ сейчасъ, якъ властитель его уибнувъ. На жаданье оборонителя д-ра Роинского бдчтанъ трибуналу збзнанья свбдкбвъ Барта и Брудера, зб котрыхъ показалося, що Бартъ заплативъ обжалованому за куплене у него дерево на мбсцѣ передъ катастрофою 3000 зр. а Брудеръ дня 28 мая 1888 суму 1330 зр.

На тбмъ нерервано переслуханье и бдложено дальшу часть его на другій день.

Додати належить, що до росправи завбзвано 67 свбдкбвъ. Зб тыхъ найважбншій т. в. кс. Тхуржницкій заявивъ, що зб причины недуги не прббиде до суду. Буде отже мусбвъ, адасбъ, трибуналу зб лавою судбвъ присяжнхъ, обжалованѣ, оборонителѣ и прокураторѣ удатися за для переслуханя кс. Тхуржницкого до его помешканя (кс. Тх. живе теперь у Львовѣ). При росправѣ заступає кс. Тхуржницкого яко пошкодованого авд. д-ръ Максѣ.

Другій день росправи, 15. сѣчня 1889.

Розпочалося дальше переслуханье Алекс. Стшелецкого. На пытаня прокуратора росказувавъ бнъ свои дотепершнѣе жатье. Обжалованый кбнчавъ всего 7 класъ гимна., бдтакъ пбмовъ до господства, 6 мбсѣцбвъ бувъ вб вббску яко одиорочный охотникъ, разъ бувъ караный судово за ударенье парубка карою 30 зр. Довбгбвъ власныхъ мавъ вб часть якъ обнимавъ господство наиббльше 3000 зр.; передъ повнолбтностею не подбсцувавъ нбколи векслбвъ, хочъ прокураторъ есть трохи нашої гадки и пригадує, що знайдено у него вексель зб частбвъ передъ повнолбтностею зб подбсцовъ Маріи Стшелецкой, котрый однакъ не походивъ зб ея руки. Обжалованый пбдбосить, що господаривъ добре. Обнимаючи мавъ-то же заставъ вже довбгбвъ 70 000 зр. Дальшу позичку затягивувъ для того, чтобы сплатити брата и сестру и помножити инвентарь. Вб р. 1888 залгали раты тов. кред. земского на 4.700 зр., тов. крабвского 2.500 зр. и податки за три квартала, особистыхъ довбгбвъ мавъ до 10.000 зр. Мити мавъ рбчно до 3000 зр. доходу и запомогала его часомъ позичками або и дарунками. Родина а особливо вуй (Ст. Поляновскій) упоминала часто обжалованого, що жинѣ надто „своббдно“. На дальшій пытаня бдповбдає обжалованый, що мати загадувала ему, що мавъ вб депозитѣ грошѣ Тхуржницкого, не умбъ однакъ сказати, вб котрбмъ часѣ она ему то говорила. У Тхуржницкого обжалованый бувъвъ дуже рбдко и вадася зб нимъ звичайно лишъ у матеря, котра часто помогала Тхуржницкому вб грошевыхъ интересахъ и давнбше частбйше, опбсля же менше часто вбдала навѣть зб нимъ до Львова. До ховавъ грошѣ Тхурж., обжалованый не знавъ. Дня 29 липня були у обжалованого гостѣ, бавились весело, однакъ цили мало; обжалованый каже, що задержувавъ навѣть гостей тыхъ на нбчь, однакъ не хотблѣ лягати. Зб матерю не бачивъ обжалованый черезъ три днѣ передъ катастрофою. На пытаня дальшій прокуратора ааперечує, обжалованый, начебы знавъ, що сталося зб псбмъ кс. Тхуржницкого; мати вправдѣ пыталася его, чи не заслбдбвъ того пса, але пыталася ще передъ катастрофою, а не, якъ каже обжалованый, доперва при вызбдѣ Шпанга. Коли дня 30 липня прбхавъ обжалованый до Кукизова, не надумувася довго, якъ каже обжалованый, а сейчасъ пбшмовъ зб матерью безъ свбдкбвъ до коматы кс. Тхуржницкого. Голова его закрыта була занавбскою; мати бдцелеса ея и тогдѣ пббачивъ обжалованый компресъ на голову. За лице его бдло покрывавлене, того обжалованый не пригадує собѣ; пригадує собѣ лишъ то, що подуха була покрывавлена а на помостѣ була кровъ и нечистбсть зб блювотинъ. Хирурга Рапса не зывавъ обжалованый, бо то старецъ 80-лбтний и цблкуютий нездара. Для того побхавъ до Львова. Коли вхавъ, мати дала ему 50 зр., о забезпечено мавтку кс. Тхуржницкого не говоривъ тогдѣ зб собою нбчого. Опбсля мати оповбдала ему, що кс. Тхуржницкій вставъ самъ и давъ їй 157 зр. Що-до побуту у Львовѣ подає обжалованый дати майже зовсбмъ сбхбднѣ зб актомъ обжалованья. Фактъ, що на зблбзницѣ говоривъ Мавшкова, що кс. Тхуржницкого „мордовано“ о год. 3 рано, толкує тымъ, що выкомбнувавъ собѣ той часъ на подставѣ слбвъ д-ра Шмидта, котрый говоривъ, що нападъ мусбвъ бдбуться наиббльше 12 годнѣвъ передъ его призадомъ.

По пбвъ годннбй перервѣ начавъ выпитувати обжалованого сов. Дуневчъ. На его пытаня бдповбдає обжалованый, що вже разъ давнбше т. в. вб лбжбмъ 1888 кс. Тхуржницкій занедужавши упавъ бувъ зб лбжки и потовкся вб такій самый спбсббъ и для того и теперь вбривъ зб початку обжалованый, що то бувъ атакъ недуги а жб коли д-ръ Шмидтъ сконстатувавъ, що то бувъ атентатъ, побхавъ

до Львова и давъ знати о тбмъ держ. прокураторіи. Опбсля вбзвѣвъ обжалованый до Львова такъ часто для того, позаякъ мавъ бдбрати бдъ д-ра Кратера 8000 зр. а бдбравши показувавъ тї грошѣ вб домѣ Володаслава Стшелецкого для того, чтобы показати малому его сыновю, якъ выглядавъ банкинбтъ на 1000 зр. Реверсбвъ нбкихъ обжалованый кс. Тхуржницкому не дававъ, разъ лишъ дававъ на 40 зр. и не знавъ, чи мати подбсцувала себе, чи его. Що до грошей, якѣ мавъ до катастрофы, повторавъ обжалованый свое давнбше збзнанье додаючи, що 20 липня одержавъ ще бдъ Тома 320 зр. Запытаный предѣдатель, акымъ спбсббомъ могла вб коматѣ комисійной офацины вб Кукизовѣ знайтися позаленъ рахунокъ кс. Тхуржницкого, не умбъ обжалованый того пояснити. На пытаня д-ра Стебельского бдповбдає, що кс. Тхуржницкій мавъ довбгбѣ до кс. Крулицкого. Оборонитель д-ръ Горечкій пытає о односины кс. Тхуржницкого до его родины, на що одбвася обжалованый, що бдъ 40 лбтъ нбхто зб родины его не бдвбдувавъ; на тбй подставѣ дедукую оборонитель, що обжалованый не мбгъ впасти надумку бдъ разу телеграфувати до родины кс. Тхуржницкого. На пытанье оборонителя д-ра Дульембы бдповбвъ обжалованый, що мавъ рбчного доходу 20.000 зр. зб чого лишалося ему 5000 зр. чистого доходу. При тбй нагодѣ жадавъ д-ръ Дульемба спросотаня похббки вб актѣ обжалованя, позаякъ на мавтку сестры обжалованого тяжило лашъ 30.000 зр. а не 55 000 зр. довгу — предѣдатель оббчавъ збробити то опбсля, а тымчасомъ бдчтанъ ще донесенье Алекс. Стшелецкого до прокураторіи державной и на тбмъ скбнчалось переслуханье того обжалованого.

До салѣ росправъ введено теперь Марію Стшелецку. Сынъ допомбгъ їй скинути футро, а коли сѣла поспыгавъ ея предѣдатель росправы, чи чувсѣ винно що-до закнзненого їй злочинства. По заперечанбй бдповбдѣ возавъ ея предѣдатель, чтобы оповбла цблкій фактъ зб всбми звбстными їй подбробницами. Одновбд обжалованой була слбдуюча: Вб недблю 29 липня 1888 кс. Тхуржницкій збвѣвъ зб нею вечеру, по чбмъ нашла ему скланку гербаты, а сама пбшла на грббъ мужа. Коли вернулася, вже его не було — чи павъ другу шкланку гербаты, о тбмъ могла-бы знати служача Анна. На другій день рано, коли обжалованой донесено, що сталося, пбшла до кс. Тхуржницкого зб двбками, котрій коло неа годоваля тогдѣ куры. Кс. Тхуржницкій сказавъ тогдѣ, що учавъ и потовкся. Коли пошходились люди, говорила передъ ними обжалованая, що кс. Тх. мавъ нападѣ „апоплектичный“ а простѣ люди перекутили то на — „епилептичный“. Пбславши по сына, хотбла обжалованая мати свое службво коло себе и длятого завернула парубка идучого косити траву дальше на горбку, чтобы косивъ бльзше на насекомыхъ, не тямить однакъ, чи казала ему виразно косити пбдъ бкнами кс. Тхуржницкого. Хто казавъ прятати зб коматѣ — чи обжалованая, чи самъ кс. Тхуржницкій, чи хто иншій — не тямить обжалованая, оправдує однакъ тую диспозицію тымъ, що тогдѣ ще не было бесѣды о атентатѣ, але о простбмъ недужѣ. Коли д-ръ Шмидтъ прбхавъ, вышла обжалованая, чтобы его приймати Коли ея не было, велбвъ кс. Тхуржницкій Калиновскому шукати грошей для лѣкаря. Калиновскій не мбгъ знайти тыхъ грошей. Тогдѣ велбвъ Тхурж. прилѣкати обжаловану а Калиновскому выйти зб коматы. Коли и обжалованая не могла знайти, вставъ кс. Тх. самъ и вытягивувъ зб пбдъ шуфлядки 157 зр. Тогдѣ то просивъ бнъ обжаловану, чтобы на другій день, якъ нбкого не буде, забрала до себе тї паперы, котрі вже у себе мала. Обжалованая хотбла, чтобы кс. Тх. перше заглянувъ до шафы, чи чого не бракує, але бнъ сказавъ; „вы и такъ менѣ бддасте!“, а коли обжалованая замбтвила: „а коли бы вы умерли?“, бнъ махнувъ рукою, она однакъ не уважала зовсбмъ того яко запасъ того мавтку. Одновбдно до вольт кс. Тхуржницкого перенесла обжалованая на другій день тї паперы до коматы комисійной, а бдтакъ до себе до двбзной скринки. Коли обжалованая брала паперы зб шафы — кс. Тхурж. вставъ бувъ зб лбжки. Вб два днѣ опбсля т. в. ажъ вб четверъ 2 серпня взяла обжалованая зб шафы купоны, талары, дукаты и ложочки. На пытанье кс. Тхуржницкого, чи вже все забрала, бдповбда, что лавились ще щаднчій кнжочка. За кблька днѣвъ вручила кс. Крулицкому ключъ бдъ шафы длятого, бо ключъ той бдчннѣвъ комоду, вб котрбй були потрббнѣ рбчи для кс. Тхуржницкого. Вручене ключа наступило вб хвиль, коли кс. Тхуржницкого перенесено до двора. Шпангъ прбхавъ 7 серпня. Обжалованая зносилася зб нимъ мало, а специально не знала нбчого о его дослбдахъ вб печи комисійной коматы. Коли прбхавъ Левъ Тхуржницкій, була зб нимъ обжалованая у кс. Тхуржницкого и намовляла его тогдѣ, чтобы зрбблѣ завбщанье, не пригадує собѣ однакъ, чи говорила Казимирови Тхуржницкому, що вб опечатаной шафѣ его брата находится великій мавтокъ.

На тбмъ перервано розсправу до слбдуючого дня.

(Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зб Праги доносять, що соймъ чеській мавъ бути закрытый вже вб субботу, а зб важбншыхъ справъ залагодить ще лашъ статутъ чеського банку кравого; проектъ выдблу кравого о школахъ меншости и т. зв. „lex Kivšala“ не прбйдуть вже на порядокъ дневный сѣи сѣи.

Законъ о домахъ складовыхъ на зббже и

оковиту у Львовѣ и Краковѣ, ухваленый соймомъ дня 16 жовтня м. р., одержавъ вже цѣсарску санкцію.

Речнѣнь скликаня рады державной ще не звбтвнѣи. „Prag. Abendbl.“ довбдусє однакожъ зб кругбвъ парламентарныхъ, що скликанье рады державной наступить заразъ по закрытї соймбвъ чеського и галицкого, котре наступить имовбрно дня 19 сѣчня. Заразъ по скликаню рады державной залагодить палата панбвъ законъ войсковый. Що-до роббтъ вб палатѣ послбвъ, то не звбтено досѣ нбчого; здаєсь однакожъ, що заразъ розббчнуть ся деббаты надъ предламинаремъ на 1889 р., скоро лишъ комисія бюджетова его залагодить. Позаякъ та комисія залагодила вже болшу часть поодинокыхъ статбвъ, то можна спбдбватися, що дебата бюджетова буде могла розпочатися вб повнбй палатѣ вже вб першыхъ дняхъ лютого. Крбмъ справою бюджетовою буде палата послбвъ займатися ще и тыми справами, котрі вже вб коматѣ были готови а котрі лишъ за-для короткого часу не могли ще передъ Рбздвомъ прийти передъ повну палату. Доки потрєвавъ темерѣшна сѣсія, трудно такожъ означити; позаякъ однакожъ есть намбренье скликати и сего року вчаснбше сибльнѣй делегати, то выхбдуть зб того конечная потреба роздблу парламентарного часу. На всякій случай буде рада державная мусбла добре числитися зб часомъ, чтобы ухвалити бюджетъ, ще закн скбнчаться темерѣшна провизорія.

Вб угорскихъ кругахъ политичныхъ говорять яко о рѣши певнбй, що §. 14 закона войскового (10 лбтний контингентъ рекрутбвъ) буде зовсбмъ на ново устлзованный безъ нарушения мериторичныхъ постановъ. Збѣна та, котра не потягнула-бы за собою новыхъ деббтъ вб австрійскбмъ парламентѣ, буде поставлена пбдчасъ спеціальной деббаты.

Царъ и его родина перебхали зб Гатчины до Петербурга и приймали тамъ вб день Нового року на торжественной аудіенціи богато особъ зб новорбчными желаньями. Межи ншими бувъ на аудіенціи такожъ и предѣдатель католической церкви мон. Игнатъ. Богато достойникбвъ одержало высокія ордеры и ншій бдзначеня. Зб межн новорбчныхъ именованъ зкернули на себе увагу особливо именованье бар. Мендѣна и сенатора Саламона на членбвъ госуд. совѣта, бо першій зб нихъ бувъ наймолодшнмъ членомъ рады министровъ финансовъ, а другій найстаршнмъ сенаторомъ.

Указомъ царскимъ перембнено дотепершнхъ 20 баталіонбвъ стрблбвъ вб европейскій Россіи на тблько-жъ полбвъ по два баталіоны и роздблено ихъ якъ досѣ на пять бригадъ. Тымъ самымъ указомъ перембнено такожъ три кадрові баталіоны резервоной пѣхоты на поляна по два баталіоны. Выхбдуть зб того, що Россія дуже пильно реформує свою армію.

Вб престольной бесѣдѣ до прусского сойму сказавъ цѣсаръ Вильгельмъ мбжѣ ншнмъ такъ: „Можете тымъ радбствити розпочати свои работы, бо бднесны державы до всбхъ державъ заграничныхъ суть дружны, а я набравъ пбдчасъ моего гостиня у дружнхъ зб мною монархбвъ того переконаня, що мы можемо и на дальше мати певну надбжу, що миръ удержѣться“. По сѣмъ уступѣ переходить престольная бесѣда на внутрбшнѣе справы Прусс.

НОВИНКИ.

Цѣнава и характеристична справа кннзбаска мусѣла забрати намъ вчера и ннѣ бльше мбсца зб кривдою изъ звичайныхъ рубрикѣ вб „Дблѣ“. По скбнченю обширного акту обжалованя вб ннѣшнбмъ числѣ, слбдуючій числа „Дбла“ матимуть уже выгляадъ звичайный.

Ц. и. высшій судъ нравный подтвердѣвъ внесенне конфискации статбвъ зб „Дбла“ пбдъ загл. „Турецка автономія повбтова — яко signum temporis вб нашбй Галичинѣ“, и мы зможемо тую дуже займачую статью печатати дальше.

Загальні зборы Руского Товариства Педагогического бдбудутся дня 2 и ст. лютого 1889 вб коматѣ „Бесѣды“ ул. Орменьско ч. 27 о 2-бй годнбѣ по полудні.

Порядокъ зборбвъ:

1. Промова головы товариства.
2. Справозданье секретаря.
3. Справозданье касієра.
4. Справозданье магазинира.
5. Внесєня выдблу.
6. Выббръ контрольной комисіи.
7. Выббръ головы и нового выдблу.
8. Внесєня членбвъ.

Позаякъ загальні зборы Товариства призначені на день 1 н. ст. сѣчня с. р. за-для браку достаточного числа членбвъ не могли бдбутися, то упраснає выдблѣ о числену участь членбвъ якъ львовскихъ такъ и зб по-за Львова

— На засѣданю центрального выдблу „Прогрѣтъ“ зб д. 31 грудня 1888 полагоджено слбдуючій справы: 1) Рбшено устроити поминальнѣе богослуженье за упокой душъ бл. п. Стефана Качалы, и рбшено запросити до участи руско-народной товариства. — 2) Дискутовано письмо Вн. В. Левыцкого зб Станиславова, и рбшено: а) порозумѣтися зб фавовыми людьми, що-до выданя етнографичной карты Украины-Русы; б) просити о присланье оббщной рукописи. — 3) Рукописи оо. Чернецкого и Селецкого передано до (взглядно другои) рецензіи. — 4) Школь им. М. Шашкевича удблено даръ вб кнжкахъ (зб новымъ рокомъ). — 5) Полагоджено кблька справъ администраційныхъ и канцеларійныхъ. (По причинѣ сибаненои поры бдложено деякій иншій справы, мбжѣ тымъ и принятые членбвъ, до слбдуючого засѣданя.)

— Объ Выдблѣ Руского Насина вб Стрию одержали мы слбдуюче заявленье зб просьбою о помбщеніи: Чтобы дати Вп. Родимцамъ окрестности Стрийской можбдѣе забавитися пару годнѣвъ вб

кружку мови-би родинно́м та налюбуватись звуками пісень нашої, уряджує Руске Казино Стрийське своїх місячних чотирьох забаву сполучені з танцями (вечерки воякині), а іменно в дні 27 нов. ст. сьчня і 3, 12 і 24 н. ст. лютого. Вечерниця нашій з'єднала уже собі і в ширших кружках шире признание за-дла невимушеної і сердечної забави, тому виділя надбеси, що і сим разом Вп. Родиміч вразі з родинною зводять взяти в них численну участь, тим більше, що до розпорядимости товариства стоить тепер один із найбільших локалітв міста з просторою салею в готелі під "Чорним Орлом". — Початок о год. 8. Вступ для членів і їх родинь по 60 кр., для нечленів по 1 зр. одь особи.

— **Снарядний обід для намісників** дають польські посли в четвер дні 17-ого с. м. о 5-й годині вечером а запросили на той обід між ними очевиди і руских владик, які членів союму. Польські посли не числилися зовсім з тим, що пора зб. взгляду на навечері перед празником Богоявлення — щедрий вечір — зовсім не дбрана відповідь. Та оги, на жалі, взагалі не числяться ні з національними ні з релігійними чувствами Русинів.

— **Віче львівських робітників**, щоби оговорити проект пос. Пленера о закладанні палат робітничих, відбулося в неділю при участі кількох соть всякого рода робітників. Прийшли також посли Леваковський, Немчиновський і Щепановський. Наряди велися з жаром, хоч по-найбільше статочні. Всі згодилися на то, що після проекту пос. Пленера палати робітничі радли-би наді долею і потребами робітників, але не мали-би можности ввести свои ухвали в життя. Пос. Щепановський пояснив зібраним цілий проект і зазначив, що правительство не хоче паразити надати тим палатам прав політичних, але коли діяльність тих палат покажеся хосенною в суспільности, то певно признасть їм ті права. Тепер мають робітники выслати лише двоох одиоручників до анкети у Відні, де они могли-би зазначити потреби галицьких робітників. Зібрані згодилися на одиоручників поручених пос. Щепановським, на пн. Маньковского і Табачковского. Опісля оговорено інструкції для тих одиоручників, се головні з них ось ті: Кождий робітник має право голосувати по скінченню 20 року житя. Таке саме право має кождий робітник, що через одиоручників як подданий австрійський проживає в окрузі виборчому три місяці. На кождого члена палати голосує особно. Палати складають свои ухвали безпосередно рад державній, соймам і радам громадским. На законченне поставив п. Данилюк кілька внесені ширшого обему в напрямі вольнодумства. Наряди покінчилися о годині 2 з полудня, а статочне веденне наради вдоволює зібраних і дало пізнати, що робітники розумно починають пімати і роздумувати над своєю долею.

— **Про основанье третей гимназій німецкои в Галичині** (в Кракові) пише Nowa Reforma: „Довідуємося, що коло соймове перейшло над тым внесенєм до порядку денного і що тепершній сойм внесеня того не поче. Хоч на щасте, нещасливий той проект предшлюне в зарод, то все таки годі выйти з зачудованія, як в загаль мого́ такій проект зродитися посеред народної репрезентации краю, котрої задачею в першій лінії повинна бути праця надъ просвітою національною і плеканєм матерного языка... Досыт уже маємо тої аномалії, що в краю удержуться дві школи середній зь выкладовым языком німецким (у Львові і в Бродях)!

— **На залізничних державних** на три кілометри від Нижнева выхонився з шинь возъ поїзду тягарового вь дорогах до Гусатина. При возъ була надісована бей; крім кондуктора, що упав зь воза і потовок, ніхто більше зь служби не ушкодився. Надходячий поїзд особовий зь Станиславова мусіть здержатися три години передъ мѣсцем выхоненія, заки сиритано заваду на шляхахъ.

— **Мѣж Львовомъ а Стрийемъ** почали зь дномъ 16 сьчня курсувати поїзды на шляху державнихъ залізниць.

— **Въ Ляшкахъ**, нов. мостиского, по сварці зь коршмі, дні 8 н. ст. сьчня, выбѣгло кількохъ селян на улицу, а мѣж ними Федко Иванювич, і почалися бити. Выбѣгла на се зь хаты мати Федка, Христина, і хотѣла напастинківъ розділити. И сиривдѣ, Федко вырвався зь рукъ нападаючихъ і сховався до хаты. Коли по хвилі і его мати входила до хаты, неждано на порозі упала нежива, навіть не заголосивши, а як о-побѣла показалося, погнала одъ удару ножемъ вь шию. Хто зь напастинківъ заподѣляв смерть Христинѣ, покаже слѣдство судове.

— **Дѣб комети** надбѣтосъ астрономы побачити сими днями на небозводѣ; звуться они кометами Фая і Темпля. Чи і безъ приладовъ астрономичныхъ буде можна ихъ побачити, ще не знати.

— **„Академична громада“** вь Кракові складає подяку І. Дмитрови Маркову, лікарви ветеринарній вь Чорткові, за щедрий даръ 5 зр. на ціли товариства. — За видѣль: *Лавровскій*, писарь.

Послѣдній вѣсти.

Вь процесѣ кукнабескомъ відбуваєсь нинѣ дальше переслуханье Марія Стшелецкои, котра на поодинокій пытанія трибуналу одиовѣдає менше больше то само, що вчера. Мѣж иншимъ, коли предсѣдатель трибуналу представлявъ обжалованій неможли-

вѣсть того, щоби ке. Тхуржницькій заразъ по атенатѣ мого́ встати зь лѣжки і шукати за грѣбномъ, покликлася она на то, що бѣть того самого вечера такожъ встававъ, а дні 2. сьрпня коли судья слѣдчий переслухавъ его, одиовѣдавъ ему сидючи і вь чоботахъ. Предсѣдатель зь разу перечивъ сему, одатъ однакъ сконстатувавъ, що такъ було записане вь до-точнѣномъ актѣ слѣдчомъ, а сконстатовавши те закликавъ: „Того бувъ бѣмъ явколі не повѣривъ. Такимъ способомъ упавъ найтяжшій за-кадъ противъ васъ!“ — Ке. Тхуржницькій буде переслуханий правдоподобно вь понедѣлокъ, переслуханье свѣдковъ має скінчитися вь второ-рокъ слѣдуючого тыждня.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣднѣ 16. сьчня. Министрь гонведовъ Феервари перебувавъ тутъ головно вь справѣ зьмѣны §. 14 закона войскового. Приѣхавъ тутъ такожъ наслѣдникъ сербского епископа Ангелича, еп. Петровевичъ.

Берлинъ 16 сьчня. Кн. Бисмаркъ промовлявъ вчера вь парламентѣ, по бесѣда его була безъ ширшого значенія политичного. Онъ полемизувавъ головно зь вольнодумными.

Амстердамъ 16 сьчня. Рада министрѣв ухвалила регентию королевой Еммы. Смерти короля сподѣваються кождо хвилѣ.

Софія 16 сьчня. Князь промовляючи вь день нового року до клира сказавъ, що вѣть вѣрнимъ сыномъ православної церкви. Князь Фердинандъ, король Миланъ і князь черногорскій переслали собі взаимно поворѣний желаня.

Надѣслане.

Фабрика апаратовъ рѣзничихъ і гисерия

М. PETERSEIM-A

вь Кракові при улиці Довгій поручає своя вы- 1389
робы по найдешевшій цѣнахъ. 194 ?

Антика **РУКЕРА** у Львові

поручає 2460 262 ?

спеціальности і универсальний средствъ французскій і иншій, якъ черезъ ню такъ і че- 262 ?
резъ иншій фирмы оповѣщувані.

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваний при браку апетиту, слаб- 60мъ жолудку, воляючому оддыху, кнаспѣмъ одиканю, здуттю, колыбѣ, катаръ жолудка, газавъ, твореню си- 60мъ і каміньчикѣвъ вь мѣхури, при падто великій флегмѣ, жовтацѣ, одиканю і блюваню, болю головѣ (если походитъ зь жолудка), корчакъ жолудка, задиканю, перетяженю жо- 60мъ стравами і напоями, при хро- 60мъ, недугахъ осезанкы, печѣнны і геморойахъ. — Цѣна флашочки 25
разомъ зь приписомъ 40 кр., подвійно 70 кр.
Головна выслалка у антикари

КАРОЛІ БРАДІ КРОМЕРИЖІ (Kremsier) МОРАВА.
Маріяцельскій капль жолудковій не суть пѣвнимъ средствомъ потайнымъ. Складові части подай суть при кождій флашочкѣ вь приписѣ.

Правдний можна купувати у всѣхъ 2351 42—52
антикахъ. 22

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдний Маріяцельскій ка- 60мъ жолудковій рѣзно фальсификує і наслѣдуєтъ. — На 60мъ правдивости мѣститъ кожда флашка буті за- 60мъ на червоно запискованѣ, заосмотрѣте вь помыслу 60мъ охороны і при кождій флашочкѣ на приписѣ мѣститъ находитися, ще сей приписѣ друкований у Г. 60мъ вь Кромеріжѣ.

Правдний можна купити: У **ЛВОВѢ** вь анти- 60мъ: Якова Байзера, Г. Блозенфельда, Петра Гайло- 60мъ, Кн. Крижановского, д-ра Петра Миколиши, Якова 60мъ, Ян. Рукера, Кар. Скапишского, І. Венорского, 60мъ, Рашапортъ. — Вь **БЕЛЗѢ** у ап. Гросса, — 60мъ **ВОБРИЦѢ** у ап. Балыбина Медвѣдишомъ. — Вь **БРО-** 60мъ **ДАХѢ** у ап. Бролинса, Вытославского, Мих. Кулаки, 60мъ, Ляндесберга. — Вь **БЕРЕЖАНАХѢ** у ап.: Ад. 60мъ, Лос. В. Лобоса. — Вь **БЛАЖОВѢ** у ап. А. 60мъ. — Вь **БУЧАЧѢ** у антикари Корнѣла Леван- 60мъ. — Вь **ВАРЯЖѢ** у ап. Венед. Книшоболо- 60мъ. — Вь **ДОЛИНѢ** у ап. С. М. Трауфель- 60мъ. — Вь **ДРОГОВИЧѢ** у ап.: Айхмилера, П. 60мъ. — Вь **ГЛИНИНАХѢ** у ап. А. Гельма. — 60мъ **ЗОЛОЧЕВѢ** у ап. Франца Петеша. — Вь 60мъ **КАМѢНЦѢ** СТРУМИЛОВѢ у ап. Кароля Пилевского; 60мъ **КОЛОМЫѢ** у антикари А. Спидоровича; Вь 60мъ **КОПЧИНИЦѢ** у ап. Редера. — Вь **КАЛУШИ** 60мъ антикари Александра Шустова. — Вь **МОСТАХѢ** ВЕЛИКИХѢ 60мъ у ап. І. Жоланьского. — Вь **НЕМИРОВѢ** у анти- 60мъ Предпримирского. — Вь **ПЕРЕМЫШЛЯНАХѢ** у 60мъ Омеда Барановского. — Вь **ПЕРЕМЫШЛІ** у апт. 60мъ І. Калитного. — Вь **РАДЕХОВѢ** у ап. Ян. 60мъ. — Вь **РОЗДОЛѢ** у ап. Виня. Грабовского. — 60мъ **РОЗДОЛѢ** у ап. Людв. Мерзвиньского. — Вь **САМ-** 60мъ **БОРѢ** у ап. С. А. Ледевичка, К. Мареша. — Вь **СКО-** 60мъ **ЛѢМБѢ** у ап. С. А. Ледевичка. — Вь **СОКОЛОВѢ** у 60мъ Андр. Далачка. — Вь **СОКАЛІ** у ап. Евг. Висо- 60мъ. — Вь **СТАРѢМЪ** МѢСТѢ у ап. Ад. Пасе- 60мъ. — Вь **СТРЫЮ** у ап.: Чальбананого, В. Коло- 60мъ. — Вь **ТУРЦІ** у ап. Ян. Козичкого. — Вь 60мъ **ТЕРНОПОЛІ**: ап. Леона Фляшманна і Фр. Яругевича. — Вь **УСТРИКАХѢ** у ап. Альф. Яструбского.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львові, ул. Сикетука ч. 6

поручає Впов. П. Т. Публицъ свѣй выключный окладъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно шо 60мъ свѣжій транс- 60мъ найтѣпшой герба- 60мъ вь Москвѣ і пору- 60мъ ея побѣла побѣль сто- 60мъ чинника

Замовленя залагоджує- 60мъ найтерельтѣйше 60мъ і скоро, такожъ за по- 60мъ сплатою, опакованье 60мъ франко. 60мъ Особливо звертає- 60мъ ся увагу на знаме- 60мъ ний родъ К. & С. 60мъ Попова.

Кайсовъ, знам. чорна	1/2 кильо	ар. кр.
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	1 60
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	1 80
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	2 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	3 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	4 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	5 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	6 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	7 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	8 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	9 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	10 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	11 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	12 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	13 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	14 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	15 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	16 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	17 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	18 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	19 30
„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	20 30

Ласкавій порученя поштою, опа- 2642 10—20
кованье франко.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворній ливеранты

Фабрики у Вѣдні, Шенфельдѣ Ло- 60мъ
бозицу і Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНЮ ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найбѣльша зь всего, шо 60мъ
истнує яко прирѣзка до 60мъ
кавы.

Найбѣльша зь всего, шо 60мъ
истнує яко прирѣзка до 60мъ
кавы.

Законно охоронена

Каву фигову і султанську каву фигову, Найбѣльшій 60мъ
шоколяды, о найбѣльшій якості і одзначеній на всѣхъ 60мъ
выставахъ, Какао безъ олію легке і велми смачне, 60мъ
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованій і моро- 60мъ
женій овочѣ, Компоты, Цедрі, Аранціні і т. п.

Наші выробы фабричныі можна достати у всѣхъ 60мъ
лѣпшихъ торговляхъ корбинныхъ і т. п. 2708 14—50

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає

знаменитій **МЫЛА** до мытя лица, рукъ і купелей, 60мъ
одзначеній 10 медалями заслуги і двома дипломами признаия.

МЫЛО найдобѣльшійше до го- 60мъ лени бороды.	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- 60мъ зрачне, мѣститъ 35% чистои 60мъ глицерини, знаменито дѣлає 60мъ на запырокъ 20.	25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже 60мъ пѣвне 10 кр. 20 и	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пѣвне 60мъ у флашочкахъ, чистить шкуру 60мъ зъ прищывъ, лишавѣвъ, угри- 60мъ ковѣ, фляшка	40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до 60мъ рукъ 10 кр. и	20	МЫЛО ПІСКОВЕ, до мытя 60мъ рукъ, 15 и	25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 60мъ 12, 18 кр.	20	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито 60мъ чистить шкуру зь всякихъ 60мъ выкидовъ	50
МЫЛО ГРИСИНОВЕ, знаменито 60мъ до лица і рукъ	40	МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до- 60мъ бре мыти руки, лице, а навіть 60мъ цѣло тѣло вь часѣ епидеміи, 60мъ щоби охоронитися одъ заразы—	20
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить 60мъ нѣжною, гладкою і знаменито 60мъ чистить шкуру	30	МЫЛО СЪРБОВЕ, зь великимъ 60мъ успѣхомъ уживаєся до знѣще- 60мъ дѣния прищывъ і всякого ро- 60мъ да выкидовъ на шкурѣ	25
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуєся че- 60мъ резъ агукеніє соку ростинъ 60мъ ароматично-живичныхъ, зна- 60мъ менито	25	МЫЛО БЕИЗЕОСОВЕ, дуже до- 60мъ бре уживаєся, щоби усунути 60мъ зъ шкурѣ выкиды і пѣвны—	25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мѣє дуже 60мъ привлекательный запахъ	30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить 60мъ сверблєнє і печєнє шкурѣ, 60мъ усуває выкиды і червонѣсть 60мъ зъ лица і рукъ	25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, привагого 60мъ запаху, має великій покутъ	30	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, привагого 60мъ запаху	35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣль- 60мъ ше 40 кр. и	80	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженія 60мъ рукъ, кусникъ	10
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНО- 60мъ ВЫХЪ, приває вь ужитю, 60мъ успѣшно хоронить шкуру одъ 60мъ лишавѣвъ і выкидовъ	30	МЫЛО МЪЩАНЬСКЕ знаме- 60мъ ните	10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи- 60мъ стить шкуру, робить ея бѣ- 60мъ лою і нѣжною	40	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40% 60мъ чистои смолы (дѣтто), усуває 60мъ прищѣвы, всякій выскыпъ 60мъ шкурѣ, поченє ногъ і пар- 60мъ пѣвъ на головѣ	30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває 60мъ вѣспянки, осмєлена одъ сонця, 60мъ лицю робить свѣжымъ і бѣ- 60мъ лымъ	60	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- 60мъ НОВЕ мѣтитъ і чистить шку- 60мъ ру зъ лишавѣвъ, угриковѣвъ, і 60мъ т. а., кусникъ	30
МЫЛО ГИГІЕНИЧНЕ, одзнача- 60мъ єся товстєстою, велми нѣжно 60мъ і выключно прилагодєно до лица—	50		
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєся, 60мъ щоби зробити шкуру на лиці 60мъ нѣжною і бѣлою	60		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, 60мъ легко нѣжить, знаменито чи- 60мъ стить шкуру і хоронить одъ 60мъ прищывъ	30		

Набути можна у Львові вь власній торговляхъ: ул. Комер- 60мъ
нички ч. 3, и улиці Галицкаго рѣгъ Валовон. Вь филиалѣ: вь Кракові 60мъ
Суконничій ч. 20 и вь Червоныхъ Ринкахъ ч. 2, а такожъ у всѣхъ 60мъ
терговляхъ торговляхъ і антикахъ

ОЛИВА ДО УШЕЙ

рошки, маншеты, ковѣрики, 60мъ
налесоны, скарпѣтки, хуст- 60мъ
ки, краваѣки, шлийки, ру- 60мъ
кавички і т. п. 2537
поручає найдешевше 60мъ
ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгерѣвъ 60мъ
Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Нема вже кашлю!

Знаменитій розчинъ соку цѣбу- 60мъ
левого одиовѣдно прилагодєній пома- 60мъ
гає при кашлѣ і недугахъ легкихъ, 60мъ
грудей та ший а се славно оттерѣ- 60мъ
дѣсь заживши **O. Tietze-a bonbo-** 60мъ
ны либуеві. Вь пакєтахъ по 20 и 60мъ
40 кр. лише вь слѣдуюч. складахъ: 60мъ
У Львові у апт. Петра Миколиши, 60мъ
Якова Пилеса, Арнольда Рашапортъ 60мъ
і золотымъ оленемъ, Янгольда Ру- 60мъ
кєра подъ сьрбнымъ орломъ; — вь 60мъ
Бѣлзѣ у апт. Гросса; — вь Б. х- 60мъ
ни у апт. М. Гатого; — вь Ч. 60мъ
ковѣ у апт. Людв. Носа; — вь 60мъ
пичинцахъ у апт. Мане; — вь 60мъ
дримирского і звѣздѣ; — вь 60мъ
ковичкахъ у апт. Мане; — вь 60мъ
мрського і звѣздѣ; — вь 60мъ
борѣ у апт. Лос. Алєксєевича; — 60мъ
Сокалі у апт. Евг. Високого; — 60мъ
вь Утрикахъ у апт. Мане; — вь 60мъ
стѣмбеского; — вь Войни- 60мъ
апт. Адольфа Кинена, — то- 60мъ
складѣ вь Кромєрижи (Кр- 60мъ
у апт. Ф. КРИЖАНА. 2700

Закладаюся

ва велику цѣну, шо жадєтъ зь моихъ 60мъ
конкурєнтѣвъ не вь оныѣхъ продавцѣхъ 60мъ
готовую або робити одѣль для мужчинъ 60мъ
і хлопцѣвъ зь матерій красныхъ і а- 60мъ
гравичныхъ такъ дешево, якъ я. По- 60мъ
ручаю мой богатій окладъ такожъ 60мъ
2484 Вѣщ. Духовенству. 58—?

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Давидъ Шварцвальдъ, 60мъ
магазинъ мужескои одѣжы гуртомъ і 60мъ
подробно. 60мъ
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8. 60мъ
Заложений 1848.

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Давидъ Шварцвальдъ, 60мъ
магазинъ мужескои одѣжы гуртомъ і 60мъ
подробно. 60мъ
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8. 60мъ
Заложений 1848.

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Замовляти вь мѣсяці і вь провинці 60мъ
выкупуются топию і ретельно. На жа- 60мъ
данье выслать вѣры даромъ і франкъ 60мъ

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибірочко пайсам. повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату вносирати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. в Бюро газети ул. Кар. Людвига 9. У Відні Haasestein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppele I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasestein & Vogler. G. L. Daub & Co. Предплата на „Діло“ в наслідок роботи за вносирати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4:50 ар. на місяць . . . 1:50 ар. за кордоном: на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1:50 ар. У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1:35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаний вільний б'єт порта. — Неодкоже чише поштує 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. б'єт одної отручки печаткою. — Надбавка по 20 ар. а. в. Подати числяться по 10 ар. б'єт етикета.

Запросини до предплати.

„Діло“ з „Вибірочкою найзнаменитіших повістей“ виходить буде в 1889 році, що дня і в незмінному об'ємі.

Предплата:

На провінції:	У Львові:
На цілий рік . . . 18 ар.	16 ар.
На пів року . . . 9 „	8 „
На чверть року 4:50 „	4 „
На 1 місяць 1:50 „	1:35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік . . . 24 ар.
На пів року . . . 12 „
На чверть року . . . 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляков до предплати „Діла“ на рік 1889, рівночасно просимо тих наших Вп. Читателів, у котрих ще залигає яка належитість, щоб сталися по можливості скоро вивести її, бо в початку року видавництво має дуже великі видатки.

Ново-приступаючи на 1889 рік предплати „Діла“ одержать початок повістей Іоана „Новий дідич“ даром.

До виборців з курії сільської округи Тернопіль-Збарж-Скалат.

Виборці!

Дня 7-ого н. ст. лютого маєте вибирати собі свого заступника до ради державної в Галичині, котрий там в імені Вашому і в імені цілого руського народу має промовляти і пильнувати найважливіших Ваших справ, доставляючи рекрута, плачення податків, укладання шкіл і т. п. Найясніший Монарх найвищою своєю волею зложив в Ваших руках право, самим через свого депутата рішати о своїх справах, а в той цілі приказав, щоб вибори депутатів були вільними і непримусовими.

Щоб Вам улегшити той так важкий Ваш вибір, головний руський комітет у Львові, зложений в мисль ухвали всенародного вча з послов соймових руського народу, застановив сам і порозумівався з знатнішими народолюбцями Вашого округи, і по зрідній розвазі одноголосно дораджує Вам вибрати собі на свого заступника

о. Николая Сѣчинського,

пароха в Черніхівцях і посла до сойму краєвого.

Николай Сѣчинський знаний цілому краєви з того, що щиро і ревно заступає добро народу в сойм, іменно в справі шарварковій як і в інших справах селянських. Особливо ж знаний він добре Вам, бо вже перед несповна 4 роками при останніх виборах послов до ради державної Ви на него давали свої голоси, і помімо напором противної сторони лише 34 голосів нестало ему до побіди. Од того часу о. Николай Сѣчинський не тільки не чинив не мог стратити Вашого довіря, але мусив собі ще в більшій мірі позискати свою діяльність в сойм і по-за соймом, чого доказом єсть і недавній его вибір на вицемаршалка ради повітової в Збаржському повіті. Дятого головний руський комітет, зважаючи до ревни і солідарної участі в виборі, надіється, що і ви всі як один муж оддасте свої голоси на

о. Николая Сѣчинського!

Од головного руського комітету.

У Львові дня 5. (17.) січня 1889.

Теофил Березинський,

председатель комітету.

Др. Алекс. Огоновський, Богдан А. Дідинський,
Др. Кост. Левинський, Др. Іван Липинський.

З новим роком.

III.

Провінція наша держалася в минулому році місяцями добре. Тернопіль не втратив заслуженої назви осередку життя

Поділя руського, а надто відкрив заходами д-ра Лучаковського і других патріотів фондацию кн. Константина Острожского. Коломня заснувала „Спільку промислову“ і „Крамницю гуцульську“, Перемишль зорганізував „Інститут св. О. Николая“, Бережани склали провінціоніальне вчре, Стрий, Дрогобич, Броди, Станиславів, Золочів, Коломня, Тернопіль та Бережани удержували бурсу для бідної молодіж; щирецький патріот в кінці заснував першу філію руського Товариства педагогічного. Русь духовий був всюди досить значний, все двигалося о своїх силах, о своїх лептах, а поступ лежав головню в тім, що діяльність патріотична сконцентрувалася коло головніших міст провінціоніальних, без огляду на Львів.

Також і деякі читальні, н. пр. завадська, під умним і наслідком годним проводом о. Евг. Гузара, заявили життєвість свою досить широко. До розбудження духа в читальнях причинилася не мало і та обставина, що патріотична молодіж наша обдбала цих ферій шесту вандрівку свою. Одрядно також замітити, що в багато місцевостях Русини обходили величаво 50-літній ювілей „Русалки Дністрової“, пам'ять Шевченка, Котляревського, Юрія Федьковича і других. Торжества такі остануться на завісдні найлучшим середством до знайомлення ширших кругів руських з духовим життям і шаро-русинськими змаганнями.

І на полі науки і штуки обивався в минулому році більший поступ. Літературний рух концентрувався коло „Зорі“, що по змозі удержувала також тівнійшу звяз з Україною. Корніло Устиянович виступав з своїм величавим образом „Мойсея“, Копишинський декорав удачно каплицю св. Николая в Перемишлі, питомці руської продовжали своє цінне видавництво „Музикальної Бібліотеки“, на концертах являлися композиції руської, — взагалі і ті поля не лежали обложеном.

Вертаючи до політики, мусимо зазначити, що „Діло“ в цілому тім руху брало завісдні чинну участь, своїми статтями до всего накликувало, всего боронило, до всего загірвало. Богато буде в справі таких, до котрих „Діло“ дало щасливий почин, прямом сказавши, вчре львівське всенародне. Бодро заступали ми права нашої національній, політичній та економічній; сміло одириали всякий ворожий навіт, пояснювали всякі справи нає ближше дотикаючі статтями фаховими і стояли впрі на сторожі завіта: „Русь для Руса“, „вззовий хаті — своя правда і сила і воля“. Розвій руського народу на своїх питомих основах, береження чистоти языка, береження прав церкви нашої і обряду єи, — од сєи програми не відступали ми ніколи, пересвідчені, що лише в собі самих найдемо ті чинники, якими другі народи одродилися, свірилися і доборолися житя політичного. Од утові і фантазій були ми завісдні далекий, чужий помочи не ввірили, — будували все силами власними. Се одинока розумна політика, певна і проста дорога до лучшого.

При тій програмі удалося нам справі руської надати більшого значіння не лише в Австрії, але і в Європі. Русь вступила в ряди народів живих, свідомих своєю остаточною цілю. Як для Австрії, так і для Славянщини набрали ми більшого як колинебудь ваги. Про нас писала і говорила частіше преса європейська. Наші змагання стали всім ясній і конкретній, — дарма, що муж державній австрійській в нівчом не приходили нам в поміч, а сусідь наші старались питанье руске затемнювати. На тій дорозі будемо і далі поступати, і чи нині, чи завтра добьємося своїх незадавених прав історичних, національних і політичних. Тон впрі нам ніхто не видре, а дутий супротивний змагання стають з часом, як тав виск б'єт ливця огню.

Розумієся, що багато дійстих і пекухачів потреб не дбалося в році минулому щасливого поладження. Язык наш не має ще за-одно управленого пристосу до урядів, судів, тів автономичних і шкіл.

Церкви нашої накинено незваних протекторів і реформаторів. Просвітним змаганням ставляються з різних сторін всякі перешкоди, а що найголовніше — в конституційній Австрії трималіонна Русь не посідає одповідного числа своїх заступників.

Ще гіршу долю б'єт галицький Русь переживав в Русь угорська і буковинська. Перша, зведена безглуздыми проводарями на манівці, не розбудила у себе потрібної одпорної сили і заумерла на нині. Русь буковинська двигаєсь, але борба єи з протегованим елементом румунським дуже трудна. А вже найтяжша доля судилася цілої закордонній Русі, і то з рук Славян, нбій братів, до того ще „славянофіль“. Указ з 1876 р., забороняючий літературний рух на Україні, удержався і досі в повній силі; театр руський засуджено на заточення в великоруські города, з церкви і школи витиснено рідний язык і пущенося на широке поле пустих проб амаліації елементу нашого з великоруським. Має се бути средство до одродження, свірення і сполучення всего славянського світа, — сміх і слези! Немецька політика, тай годі!

Не менше багато справ висить ще у воздух. Чутка про заснованье патріархату руського перегомня без сліду, очевидно по причині опозиції зб сторони угорського правительства; провінціоніальний синод не може якоє скрісталізуватись; регуляція рйк, основанье фахових шкіл рідничих та промислових, обивжене податку ґрунтового, — справи, котрі ми часто піднімали, — все то дождає лучших члв. Вкінці и на нас самих тяжить не один обовязок довершити то, чого в році минулому зробити не було можна. Будова театру руського і дому „Просвіты“, організація сил народних, лучше підготівлене виборів до сойму, ширша діяльність товариств і др. — отє справи, яких не вольно нам спускати з мисли ні на одну хвилю.

Дай Боже, щоб Новий Рік показав нам як найлучший результат!

„Турецка“ автономія повітова — signum temporis в нашої Галичині.

[Продовження по знесенню судом конфіскації тої статті з 1888 року.]

Дня 29 грудня 1875 р. ухвалено бюджет на рік 1876 в сумі 4.716 ар 38 кр. Той рік блиск тым, що браво за прїзід на засіданя ради и видѣлу и чынаходжувано якєс дивоглядїй комисїи, за котрї брано ґрубї грошї з каси повітової. В тїм році обдбався файных дієт славно-звѣстний в нашім повіті почтарь п. Брысевич. Той панєво готовє усе радї посвятити для добра повіту и оцзну — але за грошї, — за darmo піє! II. почтарь Брысевич мешкає в Турці, а бувє вибраний яко делегат до комисїи асентерункової в Турці. Тая функція певно не була сполучена з жадым грошевым выдатком, але помімо того зявє той павє радний повітової д. 18 мая 1876 р. за повнєне тої функції 20 ар. з повітової каси. Дня 29 сєрпня 1876 р. вздвї п. Брысевич з секретарєм ради повітової до Берки, двї мїлї бдї Турки, на шконтр каси громадскої, а за тую функцію зявє з каси повітової соленї дієт, бо 34 ар. В тїм і тому подібний спосіб посвящався п. почтарь з wielkiego patriotyzmu для повіту. Дня 25 червня 1876 (ч. 397) дав п. презєс турчаньской ради повітової касї повітової таке дозволєне поручєнє: „Poleca się kasie powiatowej wupłacić 28 złr. a. w. za pabożenstwo żalobne za duszę s. p. A. S., byłego prezesa rady powiatowej turczańskiej.“ З тых грошей дано лат. парохови 5 ар., а 23 ар. обернено на „konsolacje“ — по нашому справили пани собі комашану за грошї повітової. Также не леда „poświęcenie się dla dobra publicznego“! В тїм році дуже часто делеговано поодиноких члєвєв ради повітової на испити по сьлєвєких школах, за що кождей бравє з каси повітової 3 ар. дієтї денно і 1 ар. мїлевого. На то все суг квітє в актах. Єсть в турецькій повіті кусєнь дороги повітової — 3 кілометри — на Острїм коло Лютовєска. Господи милосердний, що тога дорога не пожєрла грошей повітової?! Майже що місяця вздвї який члєн ради повітової — особливо п. Брысевич любивє тую комасію — на оємотр тої дороги и бравє собі дієтї що-найменше 30 ар. Тота дорога — три кілометри на горь в лѣсї, де камїє и все бдї рукою, коштує повітє звыш

12.000 ар., а більша половинна поїшла на дієтї для нанів радных. Кромї браня дієт, панів радных не интересовало нічо більше, що дѣєся в повіті.

Період другий.

Зь початку 1877. р. розписано всюды в краю, отже и в турецькій повіті, по уплы в 3-літню каденцію новї вибори до ради повітової. Дотеперїшня господарка ради стала звѣстною в цілому повіті. Русини прочунались на добре и увидїли, що господарка тых панів доведе повіт до руїны. Погадали собі все, що якь зачнуть ті добродї такь далєше за дієтами уганяти, „konsolacje“ и посмертїй богослужєня наймати, и то все за грошї людєй кєрлаво зароблєний и якь найострїйшою екзекуцією стягнєний, — то зяйдємо в таку нужду, що зє неї и не выйдєсь. Сконсолідованїсь добре, помімо великою контр-аґитації зь сторони панів радных зь попередню каденції, выбрали Русини зь сєльскої курїи своїх 12 радных, людєй честных, освѣченых, зь почутєм обовязковї горожаньских. Межи тими було и павє дуже честный сєлянє. При виборї зь мѣста Турки выбрано одного Русина, бл. п. Сембратовича, тогдїшного пароха турчаньского. Жидова же тогдї не мала верху в Турці. Більша посѣбствє, якь уже попередє сказано, входила на подєстав §. 3. повітової ординації виборчонї до ради безь вибору. Межи тими більшими посѣбствєями мали Русини двох радных: власителя Явора п. М. и заступника о. Василия зь Лаврова за Высєцко выжєне. Тає отже сталося, що в тїй новїй радї 1877 р. було разом 15 Русинів, 10 Поляків и 1 жид. Русини, будучи в перевазї, при уконституованю выбрали презєсом о. Чайковського, заступником презєса о. Е. Сембратовича и до видѣлу двох, отже и в радї и в видѣлї стали Русини в перевазї. Панове Поляки зь жидом, все до одного члєны давнїйшої ради повітової, увидївши себе в меншости и предвидївши, що бдї теперь выскє для них жєр-ло немалого доходу грошевого, усунулись бдї тої новонї ради и ввели побавїше жидї тамтє протєст. Одвѣтн давнїйшої практикї зараз по уконституованю перєняла нова рада и новий видѣл в притомствє ц. к. старосты, яко комисара правительствєного, цілковите урядованє.

Нова рада повітова, vulgo названа руска, принялася щиро за дїло, усунувши всякі нїгдє не чуванї давнїйшї надужикї, почала щиро и зь почутєм горожаньскої гдноти працювати для повіту. Русини, хотє були в перевазї, не змїнювали польского языка урядового и не заводили руського, и взагалї зь звичайної Русиної смиренности такє поступали, щоб Польки не мали причини кричати: „O, patrzcie, co robia! Wszystko ruszczy!“ Новий видѣл ради повітової починає усь перєдвєстний роботи до заснованя вь кождїм сєлї повіту турчаньского каси громадскої и шпихлїра громадскої, будучи того перєсвідченї, що тымє способом дивнєсь доборобить наших бідных ґрїнякѣв. Справою цілковито запущєних дорогї почато дуже интересовити и взагалї щирї, цілкомє безкорїстовий людє почали щиро трудитись для добра повіту. Де-бї бувє наш повіт бувє, коли-бї було такь далєше йшло и коли-бї була якась чортѣвєка сяла не почала вертєпити?! Розпозчавє великій крик. Панове раднї Поляки, зь п. Брысевичєм на перєдї и зявїши собі жиди Шехтера до помочи, привыкші до ласєх дієт, поубаривєся вь плашки патріотизму польского и почали ґорлати що сили: „Rusini, moskale, szyszmatcy wzjęli przegwagę w radzie powiatowej! Gwałt, polska sprawa stracona w turczańskim powiecie!“ Такь ті пани кричали и по всѣх нєстанціях та дикастерїях писали, одкликуючи на загроженю польску народнїсть, — а ту властиво ходило нїм о утрату грошевых зисєв. Були, правда, двї пани зь радных и кблякє Поляків интелїгентных по-за радою, котрї знали добре, о що их товаришамє иде, и одєн зь них дуже честный Поляк, п. Б. Осуховскїй, явно виступив против нєгоднїх тенденцій почтарьского жидѣвєства, але за то огаджено того пана яко „zdradę swego narodu“ по польських газєтах, и вь наслідок сєго були такі людє по за повітом турчаньским, що увѣрили тому и руки не хотїли єму подати. Другї добромєслячї Поляки увидївши, що дѣєся черезє терроризм зь п. Осуховским, поховалєся до мышачон дїри, и доперва вь новїйшїм чєсї оуспїєв ихї страх.

И що-ж дѣєся далєше? Старосту п. Б., за котрого тая метаморфоза зь радою повітовою сталєся и котрий то все за правне и хосєнє для повіту узнавє, перєнесєно зь Турка до Рудок, а вь лїтїм 1878 р. поручає ц. к. намієстачєво п. Моравєскому, новому старостї турецькому, двїаги управу повітової автономїи бдї нової и вжє дєсятї мїсєцєв урядуючонї ради повітової, а перєдати старїй радї, вибранїй ще 1874 р., мотивуючї сєй поступок тым, що рада стара дотї має урядувати, доки презєс и єго заступник зь нової ради не будуть потвєрждєний. Той мо-

тивъ опертый вправдѣ на уставѣ, але-жъ то дивно, чому въ практицѣ внаше дѣлають и въ турецкомъ повѣтъ и въ иныхъ повѣтахъ, а дотычній власти тому не перечали. Дальше и то впадае въ очи, чому въ протягу десяти мѣсяцѣвъ не подтверждено ново-выбраного презеса и его заступника. Такъ ново-выбрана рада, по дуже хосениомъ урядованю для повѣту черезъ десять мѣсяцѣвъ, по приказу передила управу автономіи повѣтвона старбѣ радѣ, и той новбѣ радѣ поручено чекати на формальне подтвержденне.

Якъ акты свѣдѣть, панове, одержавши назадъ керму автономіи повѣтвона, выпостивши черезъ десять мѣсяцѣвъ, почали зъ вѣдкимъ апетитомъ заходиться коло касы повѣтвона. П презесъ вѣде до Львова выхлопотати позичку на шпиталь въ Турцѣ — бѣвъ онъ нѣколи не выхлопотавъ, — а бере за то зъ касы повѣтвона 64 ар. дѣствъ за той одень разъ. Для бѣднѣхъ въ Константинополѣ ухажують паны д. 28 марта 1878 р. 50 ар. Се не дивота, бо Турки за Турками мусѣли стояти! П. Брысевичъ бере свою стаду порочну позицію 32 ар. за то, что бѣвъ при комисіи асентерунковѣй за делегата. За кѣзу на то славне Острѣ, на органы, на кирницѣ въ Турцѣ для почтарскихъ коней и пр. и пр. — на то все шафовано повѣтвоними грѣшми безъ малосердѣя. Для повѣту въ круахъ самоуправы, якъ звичайно, нѣко позиціонно не зроблено въ томъ роцѣ, хаба креовано для одного пайка, крѣвонного п. презеса, збанкретованого шляхтича п. К., посаду дорожника повѣтвонного зъ рѣчною платнею 600 ар.

Въ роцѣ 1879 урядувъ таки стара рада, выбрана же р. 1874, мѣсто того, що ново-выбрана рада р. 1877 безнастанно упоминается всюды о свое право. Примѣчаю и то, что зъ тѣхъ радныхъ, выбранныхъ р. 1874, было только 15, бо прочіе або вывандрували зъ повѣту, або вымерли. Выборѣвъ доповняющихъ не расписывано.

Въ актахъ повѣтвонныхъ зъ р. 1879 нема записаного нѣякого пожиточного дѣла для мешканцѣвъ повѣту, але за то двоглядно кидано грѣшми касы повѣтвона. На Острѣ вѣдали паны по черѣ и брали по 30—40 ар. и больше коштовъ комисіонныхъ. Памятали также дати на „bal polski“ у Вѣднѣ зъ повѣтвонныхъ грошей. П. Брысевичъ бере сталіе кошты за то, что посадитъ колыба годины при комисіи асентерунковѣй, — шось 48 ар. Справлено бенкетъ зъ повѣтвонныхъ грошей въ честь 25-той рѣчницѣ вѣнчаня цѣсаря, и за той бенкетъ выплачено на руки п. Брысевича 138 ар. 84 кр. Дня 24 мая 1879 высотисано „ks. Zygmunowi, wikarowi w Turce“ 25 ар. запомогти, чтобы могъ вѣхати до Перемышля конкурсы писати. Делегатови до окружающей школы за сѣмъ вѣдъ выплачено 315 ар. Такъ и въ подобный способъ роздавано и брано повѣтвонъ грошѣ безъ конца и мѣры, чи треба чи не треба. Розумѣея само собою, что панове радѣй за привѣдъ на засѣданя брали дѣтѣй правдыно. А въ хосенъ повѣту зновъ не зроблено нѣякого.

(Дальше буде.)

Справа кукизовска.

(Дальше.)

Третій день розправы, 16. сѣчня 1889.

Переслуханье Маріи Стшелецкой розпочато дальше, навязуючи рѣчь до ея обвинѣнь зъ попередняго дня.

На пытанье председателя трибуналу, дѣячого бѣдъ-разу всѣхъ грошей и ефектовъ не бѣдала судья слѣдую, одиовѣла Стш-ца, что маючи на головѣ богато клопотовъ и занята гостями, дочерва по правдѣ судіи Ковнацкой пригадала собѣ, что у неѣ че суть монеты в эффекты, и коли судья дня 23 сернія вернуувъ до Кукизова, бѣдала ему рѣшту. При томъ подноситъ однакъ, что и передъ тѣмъ, т. е. 20 сернія, коли суд. Ковнацкій бѣвъ у неѣ на гербѣтѣ и агадавъ, что знайшовъ у кс. Тх-цкогго трохи дробной монеты, запримѣтила голосно, что кс. Тх-цкій бѣдавъ ѣй въ депозитъ цѣлый свой мавтокъ. Коли бѣдавъ суд. Ковнацкій и Шпанѣй одобрили у обжалованон грошѣ, велево ѣй подписати протоколъ, въ котрѣмъ была клявула, что она застерѣгае собѣ право до тѣхъ грошей. Обжалована протестувала противъ той клявулѣ, а тогдѣ пояснювано ѣй, что не иде тутъ о право власности, а лишь о право депозиту.

На пытанье председателя, чи обжалована мала въ лини 1888 р. свои грошѣ и чи мала ихъ богато, одиовѣла она, что мала зъ початкомъ лини колыка тысячѣвъ ар., однакъ дала зъ нихъ сыновѣ, такъ что при концѣ мѣсяца т. е. въ часѣ катастрофы лишилось ѣй лишь колыкасоть ар. Помимо того ждала бѣдъ кс. Тх-цкогго, чтобы давъ свои грошѣ на лѣкаря, позаякъ Тх-цкій бѣдъ давна не любивъ того, коли хто въ его заступствѣ робивъ выдатки. — На замѣтъ председателя, что чудно якось выглядае, что такіе купецѣ, якъ Тх-цкій, давъ ѣй тогдѣ на лѣкаря якъ 157 ар., одиовѣла обжалована: „Неразъ повѣривавъ менѣ в тысячѣ, такъ знавъ, что бѣдмъ ему рѣшту!“

Дальше зажадавъ председателю поясненія, якымъ способомъ кс. Тх-цкій, будучи такъ недужимъ, могъ встати и шукати самъ за грѣшми. На то одиовѣла обжалована: „Такъ было дѣйстно, отже-жъ и вечеромъ того дня встававъ и бачило его больше особѣ, навѣтъ судья слѣдчій бачивъ и переслухавъ его сѣдзачого!“

Председатель зъ-першу запречуе тому; бѣтакъ констатувъ зъ актовъ слѣдчѣхъ, что при переслуханю кс. Тх-цкій дѣйстно свѣдѣтъ.

На пытаня, дотыкающій ключа бѣдъ шафы кс. Тх-цкогго одиовѣдала обжалована зовѣствъ то само, что вчера. Пачивъ зъ грѣшми перене-

сла обжалована не просто до себе а перше до комисіонной комнаты, бо по подвѣрѣ ходили мулярѣ и могли то побачити. Въ комисіонной комнатѣ була обжалована до 20 минутъ; занывуши пачки зъ паперами въ пошевку, надала по комнатамъ и куріла папироску. На томъ мѣсцѣ сконстатувавъ председатель суперечности обвинѣвъ теперѣшнихъ обжалованон въ обвинѣнны въ свѣдѣствѣ, де она сказала, что паперы принесла до комнаты комисіонной о год. 10 передъ полуднемъ, а вынесла ихъ зъ бѣдмъ до себе о год. 1-шій въ полудне. На пытанье, дотыкающе фактовъ дня попереднячюго катастрофу, пояснѣе обжалована, что кс. Тх-цкій бывавъ у неѣ шденю на гербѣтѣ, котру нѣвъ зъ ложечкою араку. Вечеромъ дня 29 линия навѣвала ему гербату Анна Михайлика. Того дня вѣвъ кс. Тх-цкій вѣспровину, и бѣвъ, видно, при азегитѣ, бо тогдѣ зъ вѣспровины вѣвъ ложкою. — Зъ сыномъ не говорала обжалована, коли приѣхавъ рано по катастрофѣ, по французски, а лишь докладывала куды до бесѣды польскои французскіе слова а именни тамъ, де ходило о разборѣ квалификаціи подинонныхъ особѣ зъ присутіи на сторожа, маючого сидѣти коло недужого. Обжалована заперекуе, чтобы старалась змолвити въ д-ра Шмидта, що тутъ не зашло насильствъ. О депозитѣ кс. Тх-цкогго не говорита обжалована никому, начѣтъ сестрѣ, бо самъ Тх-цкій не хотѣвъ, чтобы о томъ богато голошено. На дальшій пытаня председателя росправы одиовѣдала обжалована, что бѣдлогу змывати казала она и самъ кс. Тх-цкій. Зъ-бѣди взявши слѣды крови въ льокало комисіонномъ, о томъ обжалована не знае, хочъ не естъ выключена можливостъ, что въпрочѣмъ не памятае, что на другій день по катастрофѣ могла она бути въ комисіонной комнатѣ зъ рушничкомъ, котрымъ примывала кс. Тх-цкому очи, и тѣмъ способомъ лишити слѣды крови. Председатель запримѣтивъ на то, что слѣды тѣ высядають такъ, якъ бы зробивъ ихъ хосѣ, идуча на пометки и опираючись закрѣпавленою рукою о одежку. Слѣды крови въ комодѣ пояснѣе обжалована тѣмъ, что кс. Тх-цкій голвился часто коло той комоды и часто тамъ калѣчився. Неразъ було такъ, что скалѣтившисъ при голевю ишовъ кс. Тх-цкій до постела, убравъ феловъ и плямивъ его кровью. Председатель запримѣтивъ, что то досѣтъ зручне оправданье, але же зручнѣе было-бъ говорити такъ, что кс. Тх-цкій поплывавъ кровью комоду, глядячи за 157 ар. для лѣкаря.

На дальшій пытаня председателя заявляе обжалована, что ключъ бѣдъ комоды кс. Тх-цкогго бѣдала кс. Крулицкому въ томъ дни, коли Тх-цкій ждавъ, чтобы перенесено его до двора. Кс. Тх-цкій мавъ звичай, что якъ выѣздивъ коли, лишавъ обжалованой ключъ бѣдъ помешканя, а ключъ бѣдъ комоды ховавъ подъ подушку, або дѣвнѣ. Въ часѣ послѣднього выѣзду кс. Тхур-кого до Пяновачъ була обжалована зъ кс. Крулицкимъ въ его хатѣ и знайшла тамъ двѣ десятиці на землі, котрі лишила на томъ самѣмъ мѣсцѣ, чтобы пересвѣдчити кс. Тх-кого, якъ легкодушно обходился зъ грѣшми. Коли бѣдавѣя теперь кс. Тх-цкій, что комисія приѣхала, ждавѣ самъ, чтобы обжалована сказала судѣй, что мавъ его грошѣ въ депозитѣ а то для того, чтобы зъ того не выйшла для неѣ яка неприятность. Тутъ звернуувъ председатель увагу обжалованой на нову суперечность въ ея обвинѣнны, позаякъ перше обвинявала, что то она сама перша заявляла кс. Тх-кому, что муситъ выявити про депозитъ судѣй. Обжалована одиовѣдала на то, что на жданье кс. Тх-кого давала ему раду. Вѣдючи бѣдчавѣвъ председатель нотатку обжалованон, яку задала она була для судѣй Ковнацкогго. Въ нотатцѣ той подносѣтъ она про крадѣжъ сороковцѣвъ, котрій кс. Тх-цкій сушивъ въ огорѣдѣ, и коралѣвъ, котрій знайдено въ его комодѣ, про загинѣние пса и про крадѣжъ, на мѣрену Мостковскѣ. Зъ нотатка той додумувѣвъ председатель, что обжалована хотѣла зъ одной стороны представити кс. Тх-кого яко недужого умомъ, а зъ другой звернуувъ подзорныѣ на кого иного.

Сов. Дуневичъ запытавъ обжаловану, для чего, коли думала, что то естъ станъ апоплексіи, не старалась сейчасъ подати кс. Тх. помочи, значючъ добре, что лишь скоро помѣжъ може въ такомъ случаю уратувати чоловѣка. На то пытанье не умѣла обжалована дати нѣякой одиовѣды. На дальшій пытаня сов. Дуневича одиовѣдала обжалована, что дуже дѣвго була свято пересвѣдчена, что то естъ лишь атакъ недуги, что взявши грошѣ бѣдъ кс. Тх-го не сортувала ихъ, а лишь бѣдѣлила заданненіи купоны а пошевку взяла зъ комоды и обвинула въ неѣ всѣ паперѣ, депозиту же не бѣдала кс. Тх-ому а прямо судіи слѣдую, бо вже тогдѣ ликалась одиовѣрныя. Що Тх-цкій думавъ зробити зъ грѣшми, обжалована не знае. Разъ лишь прирѣла его, чтобы записавъ шо на удержанье кукизовского когстела. Часомъ позичала у него меншіе суммы для сына; разъ дава ему скрити до 2000 ар., однакъ не тямѣтъ, хто на томъ скритѣ означенный естъ яко довжничѣ, она чи сынъ.

На пытанье судіи презявонго д-ра Домашевского одиовѣдала обжалована, что терпѣти часто на бѣдѣ въ кражѣхъ, особливо вечерами. Слуга ея Анна свитъ легко и она будила ея часто въ ночи, передъ катастрофою сынъ обжалованон, зъ-дѣсь, не бѣвъ у неѣ анѣ 28 анѣ 29 линия.

На пытаня адъюнкта д-ра Стебельского подае обжалована, что о на мѣтрѣмъ выѣздѣ кс. Тх-ого зъ Кукизова не чула нѣякого. Кс. Тхуржицкій мавъ платити ѣй за помешканье и цѣле удержанье 20 ар. мѣсячно, однакъ на платѣвъ нѣякого. Оддаючи ключикъ кс. Крулицкому обжалована не говорила ему нѣчо о каниталахъ кс. Тх-кого.

Отдакъ зажадавъ прокураторъ бѣдчавѣя актовъ свѣдства, для выказаня суперечности теперѣшного зѣваня обжалованон зъ попередними. Трибуналъ згодився лишь на оди-

танье не цѣлыхъ протоколѣвъ, а лишь тѣхъ мѣсцѣ, въ котрыхъ показуеся суперечность и котрі вказати має прокураторѣ.

Дальше зажадавъ прокураторѣ позволенія ставити пытаня и записувати ихъ въ протоколѣ, хочъ бы обжалованѣ на тѣ пытаня не одиовѣдали. По короткой пересправѣ прокуратора зъ обороною бѣдчавѣвъ председатель трибуналу порѣшене того внесеня и дальшу росправу до слѣдуючого дня.

(Дальше буде.)

Соймъ краевый.

На 30 засѣданю сойму зъ дня 13 н. ст. сѣчня промовлявъ пос. Генцель за удѣленіемъ погорѣльцѣмъ зъ Шоломы 200 ар. зъ-помогти и ставивъ наглыче внесенѣе. По промовѣ Гиджейовича и Гольвѣского ухвалила палата, чтобы се внесенѣе передати комисіи бѣдчавѣвой зъ тѣмъ, чтобы она надалѣше до двохъ дѣвъ здала справу.

Правит. комисаръ Лозаньскій одиовѣдавъ на интерпеляцію пос. Меруновича въ справѣ побору податковъ въ громадахъ сельскихъ. Онъ сказавъ, что администрація ескарбова згодно зъ жаданьемъ сойму, чтобы адоимити зъ громадъ тѣгаръ стягана податковѣ, завѣла индивидуальный поборъ податковъ въ тѣхъ мѣсцевостяхъ, де суть уряды податковѣ; де-жъ такихъ урядѣвъ нема, тамъ завѣла институту частныхъ коллектантовъ. И дѣвна рѣчь, что больша часть тѣхъ громадъ, котрі передъ тѣмъ домалалися, чтобы зъ нихъ адоимити сей тѣгаръ, жалувѣя теперь зновъ на стяганье податковъ черезъ коллектантовъ. Комисаръ заявилъ отже, что шо-до установленія тѣхъ частныхъ коллектантовъ нема зовѣствъ нѣякого примусу; громадамъ вѣдливо выбирати собѣ такихъ частныхъ коллектантовъ або каждому контрибуенту вѣдливо одвозити припадающій на него податокъ о собствѣ. Намѣстникъ припоручивъ властямъ повѣтвоннымъ, чтобы въ томъ дѣвъ поучили громады о новѣмъ зарядженю властей ескарбовыхъ шо-до стягана податку грунтового и домово-клясового.

Зъ порядку дневного предложивъ пос. Козловскій справозданье комисіи администраціонной о проектѣ закона о односинахъ службовыхъ. Противъ сего проекта выступивъ дуже остро пос. Гавзнеръ доказуючи, что бѣвъ не одиовѣдалъ анѣ теперѣшнымъ часамъ анѣ потребамъ. Особливо выступивъ бѣвъ противъ §. 17, котрый постановляе бити слуги. Гавзнеръ ставивъ отже внесенѣе, чтобы проектъ сей одослао назадъ до краевон выѣзду для переробленя его. За Гавзнеромъ пос. Сѣчинскій выступивъ горячо въ оборонѣ слугъ. Палата бѣдчавѣла внесенѣе Гавзнера и постановила приступити до спеціальной дебаты.

На 31 засѣданю сойму зъ дня 14 н. ст. сѣчня поручено выѣдлови краевому, чтобы фондъ на цѣла промыслу краевон уживъ также до поднесеня фабрикаціи фальцованныхъ даховѣвъ а бѣтакъ приступило до спеціальной дебаты надъ проектомъ закона о односинахъ службовыхъ. Пос. Романовичъ доказувавъ, что понятие „односина службовѣ“ естъ неясное и неясне, бѣвъ ставивъ дѣлтого зовѣствъ иншу стилизацію, але палата бѣдчавѣла ея. Заразъ при першѣмъ параграфѣ сего проекта показалася зла стилизація сего закона и его одослао до комисіи администраціонной зъ тѣмъ, чтобы до троухъ дѣвъ здала справу зъ него.

Обсѣла принято цѣлый законъ для 30 большыхъ мѣствъ въ Галичанѣ ep bloc въ другѣмъ и третѣмъ читаню.

Громаду Унтербертенъ бѣдчавѣло бѣдъ громады въ Подѣрѣвцѣхъ, а прилучено до громады Вайнбергенъ. Петицію громады Чудецъ въ Ратывѣскомъ о односинахъ ѣй 458 ар. залагающихъ одостовѣвъ бѣдъ обласаціи школьныхъ бѣдчавѣло выѣдлови краевому до залагодженя. Петицію горожанъ и жителей мѣста Жовени о установленѣе комисаря правительственнаго або о скорѣ перевѣденѣе выборовъ до рады мѣста, передано выѣдлови до скорого залагодженя и до залагодженя выкрытыхъ неправильностей.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Есть майже певною рѣчею, что угорѣка палата послѣвъ ухвалитъ законъ войсковыхъ такъ, якъ того жадаетъ правительство. Вчера бѣдчавѣло засѣданье либерального клубу, на котрѣмъ велася зновъ дебѣта надъ §. 14. закона войскового. Переважна часть бѣдчавѣловъ выступала противъ сего параграфу. Тогдѣ промовивъ Тасса и просявъ, чтобы клубъ принявъ законъ, бо въ противнѣмъ случаю буде бѣвъ мусѣвъ податися до димисіи. По томъ заявлено Тассѣ постановили все члены клубу кромѣ Горвата голосувати за закономъ, котрый тѣмъ способомъ мавъ вже большѣсть заповѣну.

„Politik“ доносѣтъ, что кн. Ляхтенштайнъ мавъ въ виду важныхъ чинячѣвъ заявить, что бѣвъ змѣнѣтъ свое внесенѣе въ той способѣ, что выпуститъ въ нѣмъ постановы шо-до надзору школъ черезъ духовенство и шо-до усунуеня наукъ природныхъ зъ школъ народныхъ и выѣдловыхъ.

Послѣдній вѣсти о реорганизации російской арміи треба докончити ше слѣдуючими вѣстами: Три кадры резервовыхъ баталіонѣвъ, котрі черѣмѣнено на три полки, стоять залогомъ одинъ въ Осѣвцѣ, другій въ Ковля а тре-

тій въ Каменци подѣльскомъ. Каждая кадра резервового полку буде мѣти 37 офицѣровъ и 1555 людей. Розумѣея, что тѣ мѣры, котрыма мавѣя збѣдчавѣти готовѣсть до мобилизаціи, не обмежѣтѣся лишь на тѣ три баталіоны але будуть зъ часомъ розширенѣи на все баталіоны. Пѣсла російскихъ газетъ маѣ бути незадолго скрѣплена также регулярна кавалерія и кѣнна артилерія а также маѣють уформуватися 30 новыхъ пѣшихъ батерій. Мирный станъ кождыхъ двохъ стрѣльцѣхъ баталіонѣвъ обчисляеся на 33 офицѣровъ и 1209 людей, а военный станъ на 35 офицѣровъ и 1988 людей. Черезъ заведенѣе 20 новыхъ баталіонѣвъ стрѣльцѣхъ поднесла Россія военный станъ своѣи арміи о 350 офицѣровъ и 19.880 людей.

О конфликтѣ болгарского синоду зъ правительствомъ одержала „N. fr. Presse“ зъ Софіи слѣдуючу корреспонденцію:

Министерство вѣрносѣвѣданъ розвазало нѣмъ то задля незаконного поступованя при выборахъ св. синодѣ, найвысшу церковну власть въ краю, а нѣвъ досѣтъ (дня 11 сѣчня) мусѣли епископы зъ Тирновы, Врацы и Варны середѣ острой студени вѣсѣти на доставленій для нихъ возы и выѣхати зъ Софіи. Одѣзду ихъ мавѣ допильновати префектъ тушенонной полиціи при помочи 12 жандармѣвъ и кажуть, что де не передъ тѣмъ стерегла полиція, чтобы до епископѣвъ не заходивъ нѣхто зъ ихъ пріятельѣвъ политичныхъ. Досѣ не знае нѣхто, куды повезено епископѣвъ, хочъ здаеся, что до ихъ резиденцій. Зъ того, что въ послѣднихъ дняхъ дѣлаеся тежѣ правительствомъ а синодомъ, можна було не одного сподѣватися, але того нѣхто не припускавъ, что епископѣвъ вывезутъ такъ якъ княжѣ злочинцѣвъ зъ столицѣ. Що епископы самѣ тому завинили, признаѣтъ кождый безсторонный, котрый знае, якъ они упорно стояли въ оппозиціи, хочъ зъ противной стороны роблено всякъ можливый крокъ, чтобы зъ ними порозумѣтѣся. Оппозиція та була выѣрена навѣтъ противъ особы князя, хочъ бѣвъ шанувавъ завѣсѣды ту церковь, до котрой болгарскій народъ належать. Мимо того стали епископы въ послѣднихъ часахъ доказувати, что кн. Фердинандъ не лишь игноруетъ вѣру православную, але что завѣвъ формальну пропаганду католици въ краю. Для поясненя сего треба додати, что ексархъ Іосифъ въ Константинополѣ слушае всякихъ подшестѣвъ а въ синодѣ бѣвъ звѣстный еп. Климентій. Члены синоду забавились отже трохи въ политику. Позаякъ каноничне право православной церкви не дозволяе бѣдчавѣти богослуженя за исповѣдничѣвъ иншой церкви, то члены синода не хотѣтъ дозволити, чтобы при богослуженю згадувалося имя князя и его родины, и чтобы церковь болгарскіе признала дѣй именнѣй князя и кн. Климентіи дѣями святочными.

Выезженѣе епископѣвъ зъ Софіи не зробило въ Софіи великого враженя, лишь партія оппозиціонна скорисала зъ того, чтобы выступити противъ кабинету, представляючи цѣлый фактъ яко грубе нарушенѣе религіонного чувства народу.

Сами дѣями маѣе приѣхати до Софіи кн. Климентина а при концѣ сего мѣсяца выѣде князь зъ своєю матерію до Филиппополя. Шефъ кабинетовон канцеляріи князя, тайный совѣтникъ Лаба выѣде за одпускою на колыка мѣсяцѣвъ до Вѣдѣя.

Урядова газета берлинска оголосила въ справѣ Гефкена важній акты и вышисъ зъ корреспонденціи межѣ Гефкеномъ, Roffenбахомъ а редакторомъ газеты „Deutsche Rundschau“. Зъ той корреспонденціи выходитъ, что дневникъ цѣсаря Фридриха естъ автентичный и лишь о столько недовѣрный, что нема въ нѣмъ части войсковон лишь политична, и что Гефкенъ естъ авторомъ славной прокламаціи цѣсаря Фридриха „До моего народу“. На вступѣ подае урядова газета новый рапортъ кн. Бисмарка т. зв. „Immediatbericht“ до цѣсаря, въ котрѣмъ бѣвъ доказуе, что позаякъ оголошеный своего часу дневникъ давъ краевѣй прѣвъ причину до перекручуваня и подѣржѣваня нѣмецкого судѣвництва то теперѣшнѣе оголошенѣе естъ конечнымъ не лишь въ интересѣ звязковыхъ правительствъ, але также и въ интересѣ публичного мнѣня. По сѣмъ слѣдѣе актъ обжалованя прокуратора Тессендорфа, котрый признае автентичность дневника и розказуе, въ який способъ доставѣе сей дневникъ въ руки Гефкена. Гефкенъ одержавъ его въ 1873 р. бѣдъ тогдѣшного наслѣдника престола въ Карльсбадѣ. Онъ зробивъ зъ него вытѣгъ политичный и оголосивъ его по смерти цѣсаря Фридриха, чтобы показати, что бѣвъ не бѣвъ лишь идеологомъ. Гефкенъ заявивъ выразно, что цѣсарѣва Фридрихова не давала ему нѣякого призовленя на оголошенѣе дневника. Актъ обжалованя подносѣтъ важность дневника и на свѣдѣствѣ цоклакуе Стоша и поэта Густава Фрайтага. Сей послѣдній мавѣ высказатися въ 1886 роцѣ, что дневникъ сей мусѣтъ оставитися въ тайнѣ. Актъ обжалованя доводитъ шкѣдливість сѣи публикаціи и каже, что въ Петербургѣ комментовано его некористно для Нѣмечины. Дальше наводитъ актъ обжалованя голоса французской и бельгийской прѣсы о значеню сего дневника. Найважнѣйшою и найцѣкавнѣйшою рѣчею естъ, что актъ обжалованя констатувѣ, что Гефкенъ естъ авторомъ обоухъ прокламацій цѣсаря Фридриха: „До моего народу“ и до кн. Бисмарка р. зъ прокламаціи тѣи були написанѣ ще 1885 р. зъ припорученя тогдѣшного наслѣдника престола. Въ актѣ обжалованя естъ также бѣсѣда о односинахъ Моріера до Гефкена. Дальше наводитъ тайный справозданя нѣмецкихъ дипломатѣвъ зъ столицѣ европейскихъ о некористѣмъ для Нѣмечины враженю, яке выкликавъ сей дневникъ и доказуеся, что Гефкенъ естъ ворогомъ кн. Бисмарка и что бѣвъ хотѣвъ въ меморіалѣ,

поданомъ тепершньому цѣсареву, доказати, що величезна сила кн. Бисмарка есть для по-ваги цѣсара шкодлива. Въ Барменѣ мавъ Ге-ковъ высказуватися прилюдно некористно о характерѣ Бисмарка, который не має ані крх-ты милосердности и пріятельскаго чувства.

НОВИНКИ.

— Руско-народный театр зъ причины заметей свѣтовыхъ не могъ выбѣхати до Жовкви, якъ се було вже постановлено, а мусѣвъ удатися до Бродовъ. Ажъ по представленіяхъ въ Бродовъ пере-бѣдою до Жовки. Сподѣваємось, що Русины Брод-щины, зъ мѣста и околицѣ, численно и пыльно убудутъ навѣщати рускій театр, который зъ своего боку и доброю грою и добромъ штукъ новыхъ таративъ-ме упріятити имъ зимовы вечера.

— Сесія сойму галицкаго може продовжитися и до кѣнца сѣчня, щобъ только полагодити справу проинаципну.

— Санцію цѣсарю одержавъ ухваленый остат-ной сесіи соймовой законъ о домахъ складу на обѣже и горѣвку у Львовѣ и въ Краковѣ. По-мысли того закону край бере на себе гарантію на складані въ тѣхъ домахъ товары, а на за-ложеніе тѣхъ домовъ отворивъ уже на рѣкъ 1888 кредитъ до 400.000 зр. Користати зъ тѣхъ скла-довъ будутъ очевидно только паны та большіи капиталисты...

— Управляющій совѣтъ „Народнаго Дому“ у Львовѣ продовживъ побирає стипендіи им. Мих. Ку-лемского 50 зр. рѣчно п. Мих. Конюшецкому, у-бѣженному правникови, на помѣдь до зложеня ри-горовѣвъ.

— Министръ д-ръ Гавче выдѣвъ новый розпоря-докъ, котрымъ наказує, що коли противъ якого студента университета почато сѣдство дисципли-нарне, маєся о томъ повѣдомити все университету австрійскій.

— Температура у Львовѣ въ добѣ зъ 15 на 16 н. ст. сѣчня була найвысша — 5° Ц., а найниз-ша — 8-2° Ц.

— Зъ вчерашнимъ днемъ почали зновъ побѣды свѣтлѣнчій ходити такожъ на шляху мѣжъ Равою-Рускою а Сокалемъ и на шляхахъ львовальскихъ астианицъ коломыскіихъ.

— Великій переполохъ заланувавъ сими днями у Львовѣ мѣжъ низшими верстами населенія, осо-бно-жъ мѣжъ жидами, на розпущену кимось статю, що мовъ-то убійца женщинъ, про которого гадъ много пишуть въ Англіи та Франціи и на голову котораго наложено премію 20.000 фунтовъ стерлинговъ, прибувъ до Львова.

— Зъ руской колоніи въ Америкѣ. Якъ довѣду-емось зъ ч. 28 „Америки“ (выданой 27 н. ст. грудня а дошовшой до насъ сегодня), повернувъ до Шенандору дня 24 н. ст. грудня о 9. годинѣ шеромъ п. Сѣменовичъ зъ Галичины въ това-риствѣ о. Костя Андрюховича и пп. М. Копров-ского и Р. Ганця. На дворці вижидала гостей членна громада шенандорскихъ Русинѣвъ и они же щиро витали прибувшихъ. О. Воляжскій не-мѣстѣ выйши на повитанье, бо бувъ недужій на ногу, ажъру легко бувъ вывихнутъ, вертаючи зъ Ша-мюкинъ, куды ѣздивъ хрестити дитину. Поздоро-вѣвъ скоренко, бо вже 25-го грудня мѣжъ поѣ-хати до Вильсберга на посвященіе дому. — Дня 22 н. ст. грудня прибувъ зъ Потевиль до Ше-нандору на вѣзанье руской колоніи протопо-таръ и удѣливъ 28-омъ честнымъ Русинамъ па-мѣти на американское обывательство, и обѣцѣвъ, що дуже радо приѣде ще разъ, наколи зголо-вѣсья бодай 20 новыхъ охотниковъ стати обы-сѣтелями американскими. Интелигенція руска въ Шенандорѣ стараєся, щобъ якъ наибольше рус-скихъ выселенцевъ приймаю американское обыва-тельство, бо обыватель має повагу и люде мають чъ за чоловіка а не за неопѣбѣ. Обывательство же зовсѣмъ не перепиняє вертати до рѣдного краю. — Зъ Газельтону доносить до „Америки“ Андрей Скірь, що тамъ Русины заложили школу. Въ першій хвилѣ вступило до неѣ 14 члѣновъ и зложили по доллару на закупку кни-жекъ. Гадка заснована читальнѣ вышла одъ са-мѣхъ громадянъ нашихъ, чч. А. Скѣвра и Мих. Димановича. А Скѣврѣ замовивъ у редакціи „А-мерики“ книжокъ до читальнѣ за 50 зр. а. п. — Въ Виліамъ-Пентъ погнѣвъ у копанніи Русинъ Ан-дрѣй Фидъ зъ Гажлину, комит. земельскаго. Передъ тремя тыжднями прибувъ зъ рѣдного краю до Америки — по смерти.

— Статистичный выказъ поѣла народности ученикѣвъ въ округѣ шкѣльницъ мѣста Черновець. Инспекторъ о. Ис. Репта выказавъ, що въ роцѣ шкѣльницъ 1878/8 было тамъ поѣла народностей: Жидѣвъ 310, Нѣмцевъ 1062, Поляковъ 868, Русинѣвъ 133 а Румунѣвъ 710. Коли тѣ числа порѣвнати въ рокомъ 1879/80 (коли то было въ тѣмъ окру-жѣ шкѣльницъ: Жидѣвъ 1211, Нѣмцевъ 607, По-ляковъ 693, Русинѣвъ 368 а Румунѣвъ 218) — то побачимо, що за тѣхъ девѣтъ лѣтъ наибольше змѣна элементъ румунскій, бо о 226%. По Руму-намъ наибольше змѣнилось число Русинѣвъ, бо о 99%, одѣтакъ Нѣмцѣ о 75%, Жиды о 74, а Поляки о 25%. Хочъ тѣ числа що-до Русинѣвъ не иповнѣ могутъ вдоволити насъ, то все таки мож-на надѣятися, що Русины не пропадутъ, хочъ въ тѣмъ напрямѣ намагає чѣла румунизаторска поли-тика. Кобы то такъ все права Русинѣвъ были пошанованъ, то певно не могли-бы Румуны пове-личатьсѣ приростомъ о 226 процентъ! Для Ру-синѣвъ повинні бути тѣ числа поважнимъ ме-ментомъ!

— Зъ Калуского пишуть намъ: Зима у насъ остра, снѣгу досѣтъ и морозѣвъ, однакъ температура не доходила ані разу до 20° Р. Мыши доперва въ 1889 роцѣ покажутъ нашимъ Подѣбринамъ, що они умѣють, бо досъ у насъ ще не мали часу розмножитися въ такой бѣзлѣжѣ, якъ се сталося уже 1888 року надъ Днѣстромъ. Та все таки и у насъ сѣк осени понижили мыши 1/3 — 1/4, часть озимыхъ засѣвъ и комани. Зайшли и до насъ небувалы досъ и незнайны мешканцѣмъ на-шомъ крайни вандрѣвны мыши степовы, а коты не ѣдѣтъ ихъ, только думашъ...

— Зъ Бяломъ пише намъ громадка тамошнихъ Русинѣвъ: Позволь, Внов. Редакціи, подѣнати намъ въ „Дѣлѣ“ особый патріотизмъ одного свѣтлого Русина „на заготовку“ въ Бялой — Внов. п. Атапаса Зячковскаго, надписанектора податко-вого. Въ его достойномъ домѣ тутъ на границѣ Польщѣ, Чехіи и Нѣмечины такъ ухоронене сло-во руске, що навѣтъ чужій люде, знаючи нашъ языкъ, мусѣтъ только нѣмъ говорити. Предплачу-ючи рускій часописъ, удѣляє ихъ до читаня и тѣмъ тутъ Русинамъ, котрыхъ не стати на предплату. За его заходомъ людова читальня поль-ска въ Бялой, до котори належать только 3 Ру-сины, предплатила для нихъ „Дѣло“. Заслуга се-п. Зячковскаго, що нинѣ якъ Поляки такъ и Нѣм-цѣ въ Бялой справу руску знаютъ и поважаютъ. Щобы тутѣшня колонія руска не тратила своєи на-родности, быъ запобѣгає, чимъ только може. У од-ного бѣдного Русина уродився сынъ. Вѣда зъ хрести-нами. На то п. Зячковскій не только заповѣдає себе за кума, але обѣщѣе ще запросити руского пароха зъ Кракова. На сѣв. Вечеръ, на Рожде-ство Хр. и на Новый Рѣкъ быъ по-при товари-ство зъ вышнихъ кругѣвъ мѣскихъ запрошує па-вѣтъ бѣднѣйшихъ людей зъ нашої колоніи до своєго гостинного дому и тѣлымъ патріотичнымъ словомъ всехъ насъ ободрѣе. Нехай же сей Внов. патріотъ нашъ приѣде одъ всехъ насъ тутъ Ру-синѣвъ завѣренъ о нашої особливѣй для него вдѣчности и поважаню, тѣмъ больше, що и все честній Поляки и Нѣмцѣ за его правый характеръ и неустрашимый патріотизмъ рускій высоко его поважають.

— Депутатія товмачной рады повѣстовою, зложена въ маршалка пов. ко. Савы, о. Абдіи Шенаровича, п. Огановича, бурмистра Тысьменицъ п. Ви-тославского и рабина Абрама Орештайна явила-ся въ день руского Нового Року у намѣстника гр. Каз. Баденіа, щобы зложити ему благожеланія зъ причины именоваия его намѣстникомъ. П. на-мѣстникъ въ доказъ великой своєи вдѣчности за-просивъ всехъ членѣвъ той депутатіи на принѣ-тіе того дня. Члены депутатіи мали зъ того за-прошеня велику утѣху, — лишь рабинови Абра-муви було трохи маркотно, бо щедрый бучѣтъ бувъ — третій.

— До рады повѣстовою въ Яворовѣ при доповнѣю-чѣмъ выборѣ одного члена зъ куріи большихъ посѣдостей выбрано Алекс. Шимановского, дѣдича.

— Фелиція зъ Василевскихъ Боберска, бывша вла-стителька жѣночного пансіону у Львовѣ, померла д. 15 н. ст. сѣчня въ Руденку подѣ Донатиномъ, проживши 63 лѣтъ, а похоронена буде д. 19 н. ст. сѣчня въ гробѣ родинѣмъ въ Сянкѣвъ. По-койна мала въ польской сусѣльности велику по-вагу, бо выховала дуже много женщинъ въ па-тріотичномъ дуѣхъ польскомъ.

— Концесію на третю антику въ Коломыи надало ц. к. намѣстництво рескриптомъ зъ грудня м. р. Брониславови Витославскому, досихчасному арен-даторови антики въ Бродовъ.

— Кѣльканатъ Словаковъ задержала полиція кра-ковска въ дорогѣ до Америки д. 13 и 14 с. м. и роздѣлала ихъ до домовъ.

— Завѣзанье. Сего мѣсяца роздѣлали мы до-всехъ давнѣйшихъ членѣвъ нашего товариства письменный завѣзванъ до звороту вызначеныхъ въ попереднихъ рокахъ зъ библиотеки книжокъ, котрыхъ число переходить 200, найдалше въ про-тагу дѣвъ чотирнацѣтъ. На сѣмъ мѣсяці повто-римо се завѣзанье вразѣ зъ замѣткою, що по-ушлѣвъ сего речинца имена довжниковъ въ разѣ невѣрненя будутъ оголошенъ публично, обѣда-подѣ дивизию добра товариства вступимо на до-рогу права. — Одъ Выдѣлу товариства „Січ“ у Вѣдніи (VIII Laudongasse 49 A. Parterre 17). Орестъ Заричскій, голова; Іосифъ Партицкій, секретарь.

— Вѣдѣньска „Alliance Israelite“ одержала зъ Рос-сіи вѣсти, що тамъ „перестѣдованъ“ жидѣвъ не-уникаются: Зъ Москвы выгнано всехъ чужихъ жидѣвъ, министръ справъ внутрѣшнихъ заборонивъ давати театральны представлѣния въ жидѣв-скомъ жаргонѣ, жидѣвъ рекрутѣвъ не пускають до маринарки и до стрѣльбѣвъ надграничныхъ, и т. п.

— Архимандръ Рудольфъ займаетъ теперь, при по-мощи люткова гр. Травнѣ Абенсберга, выкѣпан-нымъ книжки „Ловы въ Австро-Угорщинѣ“, и выдѣсти еи въ 200 примѣрникахъ.

— Судъ въ Сегединѣ засудивъ на 6 мѣсяцѣвъ вѣзничѣ комисаря тамошней полиціи Колумбана за торгующанье. Рѣчь нечувана въ остатній че-твертинѣ XIX-го столѣтія: Колумбанъ, при пере-слухованно одного подозрѣного чоловіка, заливавъ ему кипячимъ оѣмѣмъ ноги!

— Мауріи Каріеръ, профессоръ университету мо-нахійского, вытѣнуивъ зъ велики сензационноу студією на темѣтъ, що „Фавестъ“ не сѣтъ утво-ромъ Гетого, але Лессинга: рукописъ „Фавеста“ пропала була Лессинговѣ, а по его смерти Гете выдѣвъ той творѣ подѣ своимъ именемъ. Розу-мѣсья, тою студією Каріера рѣчь же не скѣнчена, для ученыхъ открываєся широкое поле до роз-сѣдовъ.

— Дробнѣ вѣсти. Д-ры Стан. Ганъ, Альбертъ Райскъ и Езекиль Шустеръ вписанъ мѣжъ адво-катѣвъ, два першій зъ оѣдкомъ у Львовѣ, а по-сѣдній въ Коломыи. — На конкурѣ мѣларскѣмъ товариства штукъ красныхъ у Варшавѣ признано першу нагороду п. Вяч. Шимановскому за образъ подѣ заг. „Сварка Гуцуловъ“, сей образъ бѣзвѣ-ченъ и на выставкѣ монахійской золотымъ меда-лемъ. — Громада Потѣвѣвъ, пов. сѣнѣтского, одержала одъ цѣсара 100 зр. подѣмоги на будо-ву школы. — По помершѣмъ подорожнику, ген. Пршевальскѣмъ, поилилися сиротами три его сестричѣвъ; царъ вызначивъ имъ по 400 рублѣвъ рѣчно, доки не бѣдадутъ. — Цѣсаръ удѣливъ громадѣ Острѣвчикъ, въ повѣтѣ теревельскѣмъ, 100 зр. замоги на будоу школы. — Принѣтіе у маршалка гр. Тарновского обѣдѣвъ въ недѣлю дня 20 н. ст. сѣчня о год. 9 вечеромъ. — Дня 26 н. ст. сѣчня о год. 10 рано обѣдѣвъ у Ль-вовѣ загалный збѣръ греміюма антикарѣвъ зъ Га-личины вѣхѣдно. — Дня 16 н. ст. сѣчня першій разъ на пробу освѣтлено электрично вѣдѣнску палату посѣвъ, а проба выпала добре. — Дня 12 н. ст. сѣчня господаръ зъ Вербова Андрухъ

Везпалько, везучи дерево зъ фабрики до складу на стацію Зарваницю коло Золочева, замерзъ на поляхъ села Рыкова, онуценыи своими товари-щами; зверхѣсть рыковска, хотъ и якъ старалась, не могла нещастного привести до житя. — Дня 14 сѣчня обѣдѣвъ у намѣстника гр. Баденіа о-бѣдъ на 23 особъ, а мѣжъ ишими запрошенъ бу-ли такожъ митроп. Сембратовичъ и еп. Пелешъ. — Мѣсто Добромаль надало ц. к. старостѣ Тад. Шавловскому, покликаному теперь до министер-ства просвѣты, почетне обывательство. — У Вѣдніи по численнихъ ревизіяхъ увязнено сими днями богато социалистѣвъ.

НА ДОСЛАНИЕ.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выдѣнась простѣмъ средствомъ одъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того сред-ства по іменни переслѣти даромъ всехъ бажаючихъ. адре-са I. H. Nicholson, Wien IX., Kollongasse 4.

Вѣсти зъ Авр. Львовском.

Въ пропозицію на приходѣ Боршѣвъ, дек бобрѣцкого, принѣтъ оо. І. Радзкевичъ, Петро, П. Склѣнковъ, Димитрій, П. Медвѣцкій Сюзѣтъ и 4. Крапопера Яковъ.

Обшукъ на 6 недѣль для покрѣпленя здо-ровля дѣставъ о. Николай Курбасъ, префектъ львовской духовной семинаріи.

Президіи наместнической годитѣся на канон. институтію оо. Іосифа Бандиры зъ Сѣхова на приходѣ Надѣтичѣ и Іосифа Шавловского зъ О-лексичѣ на приходѣ Чанижѣ.

Наука, штука и литература.

— Панна Марія Павликовна выступила въ театрѣ Скарба позавчера въ оперѣ „Аидѣ“ въ партіи титуловѣй. Якъ выступи еи въ „Жидѣвъ“ такъ и выступъ въ „Аидѣ“ удалея дуже добре.

— Библиотека для молодежи“ книжочка 10 мѣ-стѣтъ: Дѣвъ иллюстраціи; Мик. Костомарова и Ст. Рудановского. — Св. Вм. Юрій, стихъ Ю. Федь-ковича. — Князь Мстиславъ Удатный. — Био-графіи Костомарова и Рудановского. — Правда та неправда. — Перша рада начальника Юрка Гар-бузенка, розновѣвъ Данило Млака. — Дѣдо для дѣточекъ: Невѣданный свѣтъ.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Окружна рада шкѣльна львовско-замѣска оголошує конкурсъ зъ речинцемъ до 15 лютого на мѣста учительскіи: при школахъ ета-товыхъ въ Борщовичахъ, Ценерѣвъ, Хорошѣ старѣмъ, Черенинѣ, Чижкахъ, Грядѣ, Яричевѣ старѣмъ, Каменополѣ, Костѣвъ, Кривѣ, Кривчи-цахъ, Кульпарковѣ, Лисенчицахъ, Ланахъ, Малич-ковичахъ, Пукуловичахъ, Полянѣ, Поршѣ, Пру-сахъ, Руднѣ, Солонцѣ великой, Сорокахъ коло Шарця, Товщевѣ, Винникахъ, Винникахъ, За-горю, Замаретиновѣ и Жиравцѣ, та при школахъ филиальныхъ въ Басѣвѣ, Вруховичахъ, Черка-сахъ, Глуховичахъ, Волоску великомъ, Горбачахъ, Гумени, Козицахъ, Кукизовѣ, Подѣбѣкахъ ма-лыхъ, Полянцѣ, Понеланахъ, Руданчицахъ, Сѣд-ликахъ, Сердицѣ, Сигѣвѣвъ и Вульцѣ гамульцѣ. (Газ. льв. зъ дня 14 сѣчня.)

— Именования. Иванъ Тимпнскій, концептистъ скарбовой дирекціи въ Чернівцѣхъ, именований комисаремъ финансовымъ (въ IX-ой рангѣ).

Господарство торговля и промыслъ.

— Про выробы Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ, мала вже неразъ наша Редакція нагоду почути прихильный ореченя. Але часто и жалува-лися на утруднену пересылку, тому велики при-дѣлаєсь-бы, щобы и инші антики, якъ се вже много зрѣбили, заосмотрились въ тѣ выробы Пе-тра Крокевича, котораго цѣль подѣмогати недо-ужѣй, страдающей людскости. Чому у насъ не могло-бы се статися, коли тѣ выробы мають ще разъ большій пошукъ за границею, а мы самі менше маємо довѣря до краевыхъ выробѣвъ, якъ чужинѣвъ.

— Фабрика выробѣвъ корновыхъ п. Малевского (о-амѣнѣ лѣлоку еи можна вычитати въ инсератахъ сего числа) своимъ добрымъ матеріаломъ и со-лиднымъ выкованьемъ одъ давна вже выборода собѣ у насъ загалне признанье, тому и поручи-ти можемо еи нашої Публици.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Черезъ Ред. „Дѣла“.

Для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи: Русины зъ Сараева (въ Боснии) въ навечеріе Рождества Христоваго 12 зр.; д-ръ Кочиркевичъ зъ Тернополя (замѣстъ новорѣвскихъ желанъ) 2 зр.; И. Ваню, старшій стражникъ скарбовый въ Прецлавѣ (на Мазурціяхъ) 1 зр.

Для руской параллельной класѣ въ Пере-мисли: Русины зъ Сараева 5 зр. 2 кр.

На одѣмъ Простѣмъ и руского театру: (за-мѣстъ новорѣвскихъ желанъ) Вп. М. Кочоровскій въ Николаевѣ 50 кр.; славетній мѣщане зъ Вой-никова складку 3 зр. 31 кр.; Вп. Костъ и Оме-лія Подѣвскои, артисты руского театру 1 зр.

Для бурсы Руского Товариства Педагогич-ного: Дам. Гладиловъ у Львовѣ, 1 зр. (замѣстъ новорѣвскихъ желанъ).

Для Шкѣльной Помочи: Веч. А. Маленскій зъ Виднова 50 кр.; Дам. Гладиловъ у Львовѣ 1 зр.

— На коладу бѣдныхъ учениковъ и ученицъ школы им. М. Шашкевича зложили: Свѣт. товариство Шкѣльна Помочи: 9 бундъ для хлопцѣвъ, 6 пла-тиковъ для дѣвчатъ и 8 паръ чобѣтъ: Свѣт. Дирекціи „Народной Торговлѣ“: 6 кильо флѣтъ, 5 кильо горѣхѣвъ волоскихъ, 5 кильо рожковъ и 1 пачку свѣчечокъ, разомъ въ вѣрости 6 зр. 68 кр.; Вп. инспекторъ п. Барановскій сукенку для одной ученицѣ. — Готѣкою: Свѣтлѣй товариства; Просвѣта 15 зр., Народный Дѣмъ 10 зр., това-риство имени Шевченка 5 зр., Ставропигія 5 зр.,

Матица 5 зр., Руска Рада 2 зр., тов. пм. Кач-ковского 2 зр., Вп. члены руского капила (по свѣтахъ) 2 зр. 80 кр., Вп. члены Бесѣды 1 зр. 88 кр., Вп. питомѣвъ руской гимназіи 3 зр. 75 кр., Вп. оо. Ис. Долбняцкій духовникъ сем. 2 зр.; Іос. Мѣльничскій, вице-ректоръ 1 зр., М. Фе-дѣвичъ префектъ 1 зр., А. Б. 1 зр., І. В. 1 зр., А. П. 1 зр., Ник. Левичскій 1 зр., А. Захарас-вичъ 1 зр., Н. Курбасъ, префектъ 1 зр., Ст. Городецкий 50 кр., Левъ Залужный зъ Небыло-ва (по свѣтахъ) 2 зр. 50 кр., Вп. пп. А. Па-венцкій 1 зр., Ис. Громницкій, проф. руск. гимн. 1 зр., д-ръ Федѣкъ 2 зр., М. Дыметъ, купецъ, 2 зр. — разомъ готѣвою 71 зр. 43 кр.

За то куплено и роздано (окромъ бундъ, плащиковъ и чобѣтъ одъ тов. Шкѣльной Помочи и ласѣвъ одъ Народной Торговлѣ): 21 шапокъ за 8 зр. 75 кр., 12 хустинокъ за 10 зр. 20 кр., 19 штукъ шальковъ за 3 зр. 42 кр., 30 паръ рукавицъ за 12 зр. 90 кр., 4 пары чобѣтъ (одъ шевцѣвъ куликѣвскихъ) за 6 зр., 112 штукъ ко-лачѣвъ за 8 зр. 96 кр.; 6 паръ сподѣвъ за 12 зр., лѣлокъ за 84 кр., выдано ще на деревце 50 кр., а на поменшій рѣчи, якъ шпильки и т. п. 33 кр., сторожеви шкѣльною 80 кр., батькови хоро-го ученика зъ IV кл. Км. 1 зр. — разомъ вы-дано 65 зр. 70 кр. Лишаєся ще зъ грошей збѣра-ныхъ передъ свѣтами 43 кр. а зъ вылынѣвшихъ по свѣтахъ 5 зр. 30 кр. — разомъ лишаєся 5 зр. 73 кр., за котры купувати чобѣтки для дѣ-тей. Въ имени бѣдныхъ дѣтей, котры молятъ Бо-га за своихъ Добродѣвъ, дакує подписаныи зъ цѣлого сердца всемъ Свѣт. товариствамъ и ласка-вымъ дѣтямъ. Нехай Всевышній нагородитъ сторицею! — Па. Чапельскій, катихизъ школы им. Маркіана Шашкевича.

Послѣдній вѣсти.

Ня нинѣшномъ засѣданю сойму ухвале-но правительственный проектъ устава о вы-нагородженю за науку религій въ школахъ народныхъ и переведено генеральну дискусію надъ проектомъ смертального статута для урядниковъ и слугъ выдѣлу краевского якъ и закладѣвъ краевыхъ. На внесенне гр. Станя-слава Баденіа обѣдѣвъя наиблизше засѣданье сойму въ понедѣлокъ, щобы лашти комисіи проинаципной часть до скѣнченя своихъ на-радѣ.

Въ процесѣ кукиавскѣмъ розпоча-лась нинѣ дальша росправа оголошенемъ рѣ-шеня трибуналу, позволяющего ставити проку-раторови че передъ розпочатемъ властного поступованя доказового дальшѣ пытаня обжа-лованымъ. Обжалованый однакъ обѣдавали бѣ-повѣды на пытаня прокуратора, хочъ на таи-самѣ пытаня членѣвъ трибуналу бѣповѣдали. Кола зачалось доказове поступованье, выѣвъ прокураторъ, щобы все участвующъ въ ро-справѣ удалеъ до Кукизова на мѣсце факту и до Болшова — на внесенне то прѣрѣкъ три-буналь бѣповѣсти рѣшенемъ ажъ позѣвше. Одѣвъ приступлено до переслуханя свѣдѣвъ и почато переслухувати тѣхъ панѣвъ, котры дѣя 29 лѣтня були въ гостинѣ у Александра Стшелецкого. Збѣзаня ихъ выпали въ загалѣ користно для того обжалованого.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 17. сѣчня. Вѣсти, будто-бы въ австрійскѣмъ кабинетѣ заносилося на якусь кризу, суть зовсѣмъ безосновны. Вчера зая-влялося тутъ товариство маюче на цѣли вести борбу противъ торговлѣ невольниками.

Берлинъ 16. сѣчня. Кн. Бисмаркъ вы-сказавъ надѣю, що Англіи допоможе Нѣмеч-чина удержати свои права въ Африцѣ. — Пруска палата посѣловъ выбрала ту самую пре-зидію, що и давнѣйше.

Римъ 17. сѣчня. Парламентъ ухваливъ на зѣлзницѣ стратегичнѣй 86 мил. лиръ. Пра-вительство постановило закупити на Угорщинѣ 3000 коней для войска.

Парижъ 17. сѣчня. Роботы около ка-налу панамского будутъ вестися ще до 15 лютого. — Противъ кандидатуры Буланжера въ Парижи подѣнялася велика оппозиці; гово-рять вже, що Буланже перепадѣ.

Брукселя 17. сѣчня. Нидерландскій ко-роль, хочъ смертельно слабій, противитѣся регентіи — Насѣбла тутъ вѣсть зъ Занзи-бару, що ворохобники напали 13 с. м. на католицкій мисіи въ Пубу и убили двоухъ мисіо-нерѣвъ и одну монахиню а троухъ мисіоне-рѣвъ и одну монахиню взяли въ неволю.

Переписка Редакціи и Администраціи

Веч. И. М. въ Милуинѣ. На рѣкъ 1889 збѣ-ставъ 1 зр. — Веч. В. С. въ Вашингтонѣ. За рѣкъ 1888 заплачено все. — Веч. М. Ф. въ Грозѣвъ. Ше 5 зр. за 1888 р. — Веч. А. С. въ Дмитрію. Грошѣ бѣстали; зъ котораго тому „Обломовъ“ 9-ый аркушъ посѣлатъ? Веч. С. В. въ Краснѣмъ. Ше 2 зр. — Веч. Д. М. въ Милуинѣ, С. М. въ Боршѣвъ. Заплачено до 31 грудня 1888. — Веч. И. О. въ Грабѣви. Ше 3 зр. — Веч. О. Ф. въ Кустиинѣ За книжки ще 5-10 зр. — Веч. М. Ч. въ Терпиловѣ. На р. 1889 збѣстало 4 зр.; рекламоване число вы-сылаемо зновъ.

Надѣслане.

Лютгарда Будновска,

повернувши зъ Вѣдніи, удѣляє якъ давнѣйше лекціи Танцѣвъ по приватныхъ домахъ и у власномъ помѣшканю Рянокъ ч. 12, І. поверхъ. 2753 1-2

Надослане.

Аптика РУКЕРА у Львові

поручає 2460 263-?

спеціальности и универсальний средства французький и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирми оповѣщувані.

ФАБРИКА

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Л. І. Малевскій

у Львові

улиця Орменська число 12.

має честь повѣдомити П. Т. дома, зъ котрими єсть въ одноосинахъ торговельныхъ, о змѣні локалю своєї фабрики корківъ каталонськихъ, котру перенесъ підъ ч. 12 улици Орменська.

основана въ році 1877.

Фабрика виробовъ рѣзничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгої поручає свои виробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 195 ?

Прехорошони кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надійшовъ новий транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зъ приємністю можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

Крімъ сєи суть на складѣ инші роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. 1. 10 зр. 70 кр., Нр. 2. 10 зр. 20 кр., Нр. 3. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2429 20-? Зарядъ Народной Торговлѣ.

ПОРУЧЕНІЯ БИРЖЕВІ

на Вѣднѣ Берлянь, Парижъ и Лондонѣ за лагоджує совѣстно и старанно,

Цѣнныя паперы, лѣосы и монеты

продає и купує точно поsla дневныхъ курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.

1. повергъ. 2653 31-?

Въ каждой хатѣ повиненъ находитьсѣ

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты

на рѣкъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“ и въ всѣхъ бѣлшихъ складахъ.

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на свѣта и именины

Годѣ часть тратити!

НАЙСВѢЖША НОВОСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найповѣршии

ВАШИНГТОНСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушкѣ, зъ 5-лѣтнюю гарантією за добрый хѣдъ. Тѣлько сей годинникъ може заступити ЗОЛОТЫЙ ГОДИННИКЪ а то по перше черезъ добре урегулюванье, по друге черезъ правдиво роскѣшну ювелиру и дѣлато можна его кождому якъ наилучше поручити.

Лише 120 зр. коштує красныи поковный стѣнный годинникъ зъ добрымъ регулируемымъ веркомъ, зъ ланцушомъ и тигарками, зъ выпуклыми бронзовыми красками.

Лише 250 зр. коштує пышный прекрасный стѣнный годинникъ зъ дѣловымъ будильникомъ, въ рамкахъ горьховыхъ, зъ исказующимъ, самосвѣтлымъ щитомъ, иде и будитъ пунктуально.

Лише 390 зр. коштує французскій золотобронзовый будильникъ годинниковый зъ голосно-бичимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожьи, зъ веркомъ травалымъ, нешнчимъ и пунктуально идущимъ.

Лише 450 зр. коштує сѣрно-н. кѣсый годинникъ, кѣсневый цинидеръ зъ досконалымъ регулируемымъ веркомъ и пишно окрасеною оправою, зъ кришталевымъ пластмъ склономъ, незвычайно гарнымъ.

Лише 30 кр. гарный, позолочуванныи ланцушомъ зъ гачикомъ до годинника. Лише 120 кр. гарный ланцушомъ до годинника, въ золотомъ фасонѣ зъ бѣлокомъ печатковымъ, роботою артистичной.

Лише 375 зр. патентованныи годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бичимъ години и повогонныи, оправленый въ найдѣлкатѣйше политурованый рамы, якъ наилучше насѣдующий горьхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крімъ тыхъ примѣтъ має сей годинникъ и тую неощущену властивость, що въ ночи патентованныи щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюидомъ, заруючо гарнымъ свѣтломъ, за сѣду которого гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.

Несчисленна скѣльбѣсть обдирательствъ, котора сей годинникъ бачила и купила, буда немѣнь очарована сѣю небувакою и немѣвною дешевостою.

Выключно тѣлько набути его можна за попереднюю высѣлкою грошей або посылкатою.

2650 (18-24)

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Скоря и певна помѣчь на недуги желудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найбѣльшій и наилучшій способъ до удержанія здоровья, очищенія соковъ и крови и до доброго травленія єсть выгоды знаній и улюбленій

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитсѣ зъ наилучшихъ и наилучшійшихъ зѣлъ аллейскихъ, зовѣсь певный на всѣи трудности при прирѣтѣ, желудковъ, горьхъ, бракъ аппетита, обиванье, напоръ крови, геморойа и т. п. Задля знаменитыхъ наслѣдковъ ставен пародинамъ лѣкомъ

Велика флашка коштує 1 зр., мала 50 кр.

Тысячи лѣстовъ признаи можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА! Щобъ не дати обманити, треба знати, що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Роса выготвлена посли ориг. рецептовъ, завета въ синій картонъ зъ напѣсью повѣдокъ: „Д-ра Rosa Бальсамъ житя зъ аптеки подъ Чорнымъ Орломъ“ Б. Фрагнера, Прага 205-3 по пѣмѣдкѣ, чешки, мадерскии и французски а на верха правий марки охороний.

Марка охоронна.

Бальсаму житя д-ра Rosa

дѣстати можна лишь

въ золотомъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРА

въ апт. подъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Всѣ аптеки Львова и краю и всѣ бѣльшии аптеки въ Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личниче признаи на всѣи запяленя, раны и болячки тѣлесными лѣстами поговѣленнымъ

Би уживаєся зъ успѣхомъ на запялене, задержанье молока и на твердѣсть груди при бѣдученю, на болячки, карбункулы, раны на ногтихъ, дѣке мясо на пальцахъ, ствердѣние, опухлину желѣзъ и т. п. — Всѣи запяленя, твердѣсти и опухлины лѣтитъ скоро; коли болячка зачне материзувати, заразъ набере и вытѣчѣсь. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть универсальну часто подроблюють, але лишь у мене виробляєся она оригинально. Она лише тогдѣ правдива якъ жовтѣ металевы пушки обвиты червоными приписами уживана (въ флажкахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найбѣльшии и многими досѣдами выпробоване средство, лѣтитъ цѣлкомъ туный слухъ. — Флаконъ 1 зр. 2647 11-39

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

п. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ Лобозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНЮ ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найбѣльша зъ всего, що истує яко примѣшка до кавы.

Найбѣльша зъ всего, що истує яко примѣшка до кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову. Найбѣльшій шоколады, о найбѣльшій якостѣ и бѣдзаченіи на всѣхъ выставахъ, Какао бѣзъ ольбо легке и вѣдми смачне, Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованіи и мороженій овочѣ. Компоты, Цедри, Аринцини и т. п.

Нашіи виробы фабричныи можна дѣстати у всѣхъ лѣбшихъ торговляхъ корѣннихъ и т. п. 2708 15-50

БРИ-

тѣвы правдивый швейцарскій а глѣйскій, мыльнички, ремѣнцѣ и мраморки до острѣна, мыла. 2537 пензѣ и т. п.

поручає найдешевѣе

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы мужеского, товаровъ галантерейныхъ, виробовъ рукавичныхъ, парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Оповѣщення

урядовъ громадскихъ, шадницъ, зарѣдѣвъ добръ якъ тѣкожъ всѣ урядовы оглошени едиктовъ лиценціи, оголошеніи о спадщинѣ покликѣвъ

выконує посли дозволително дозволу зъ дозволително зъ зазначеннымъ складомъ выконанія и доставляє приписки залученныи

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I Seilerstätte 2.

Выгѣдну

ПОЗИЧКУ

можуть одержати самостѣйный особы, котры мають порядне поменшанье стаде, правильну платно або доходу, пр. промысловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры, приватники, власители землѣ и т. п., посли бѣдученіи, бѣдъ 100 зр. до 2000 зр. яко особистый кредитъ на 6-8% и можуть еи сплатити легко въ мѣсячныхъ або чвертьрѣчныхъ рѣтахъ при помѣщи переклау почтового

На нерухомотѣ при иппотѣци 4 1/2-5% на колыкалѣтню амортизацію позичаєся въ дозволително высѣтѣ.

Вызване позички листомъ администраціи „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На бѣдучѣвъ треба долуцити 15 кр. въ маркахъ почтовыхъ. 2709 10-20

Заступникѣвъ пошукуюєся.

„Русскій Правотарь домовый“

або приетушене поменшене, въ якій способъ кождый при грамотахъ правныхъ великого рода самъ заступитсѣ и потребный писема, якъ поданія, просьбы и т. п. безъ помѣщи адвоката сѣи повинно сѣило правною споряджати може.

Удѣлили Василь Лукичъ и Юліанъ Семѣиновичъ.

Томъ I: Законъ цѣлительный вразъ зъ дѣтскими доповненіями, поясненіями — и больше якъ 200 рѣзнодорожными изобрѣтѣнями та прикладами. Сторѣвъ 432 + XVI въ 8° або 28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣтника въ книжаряхъ выноситъ 4 зр. а въ

Хто купує у П. В. Левницкого въ Станиславѣ, платитъ за 1 примѣ. только 3 зр. 30 кр. — Для предплатниковъ „Дѣла“ и „Бѣльковичныи“ цѣна знижена на 2 зр. 50 кр. а в. а сѣ пересылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Проспекты обширныи высѣлає на жадање П. В. Левницкий въ Станиславѣ. Въ вынѣтковыхъ случаяхъ дѣаетъ 1 примѣтникъ (не по зниженій цѣнѣ) на сплату въ двѣхъ рѣтахъ.

Справдѣ цѣнныи здобутокъ найповѣршии часѣвъ для добра недужихъ!!!

ВЫРОБЫ ЛѢЧНИЧІЙ ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ

(ул. Баштова, рѣгъ улицѣ Довгои и рынку Кленарского).

Вино асено-ромбарбарове знаменитѣ въ затѣнкахъ, здутихъ, пухлихъ, жовтачѣхъ и геморояхъ, управлѣнныи травленіи и привѣрає аппетитъ. Цѣна 1 зр. 50 кр. — старше 4 зр.

Хиголь усмирѣє скоро болѣ ревматичный, артритическѣ, подавляче, подугу и сѣи разы лѣбшии бѣдъ Еженекера. Цѣна 1 зр. и 2 зр.

Калѣдъ Леонарда противъ корѣвъ и болѣвъ желудка, по выжитіи ихъ сѣдѣу сѣйчасъ посли. Ц. 80 кр. Фацона, выключный знаменитый лѣкъ противъ бѣдѣчки. — „Нема вже сѣрадѣ бѣдѣчки!“

Цѣна 1 зр. 50 кр. и 3 зр.

Калѣдонъ, зѣлѣныи бѣдъ пагѣтѣвъ вже въ 24 годинахъ безъ найменшого болѣу. Цѣна 1 зр.

Зѣльє лоретанскѣе, италійскѣе, монахами чина „Св. Франца“ збиране на „Авентинѣ“ (горѣ), неоцѣнене у великихъ подугахъ грудныхъ и легкыхъ, въ кашляхъ, дыхавницѣ, астмѣ, сухотахъ, и т. п. Цѣна 1 зр. 20 кр.

Сирѣнь лоретанскій при задѣнанныхъ подугахъ такъ легкыхъ якъ и дыхавокъ, при астмѣ и т. п. подугахъ, при акаатареню, кашли, сухотахъ уживаєся зъ зѣльємъ лоретанскимъ, при томъ дѣлає сѣрѣлѣчно, цѣлкомъ усмирѣє болѣ, що въ лѣченю єсть великии поздачыи. Цѣна 2 зр.

Калѣдъ желудковъ лоретанскій. По выжитіи одновѣднои скѣльбѣсти усугубитъ болѣ желудка и лѣе травленіе верте назады до правильности. Цѣна одной флашечки 35 кр.

Сарсанарилѣзъ хиновий чиститъ кровь зъ зарѣзливости, чиститъ такъ у мужичи якъ и женщинѣ, такожъ дѣлає добре на всѣи вынѣтѣхъ и прищѣхъ на шкурѣ. — Цѣна 2 зр., старшого 3 зр.

Лоретанскѣе, жѣсть чудесна на всѣи задѣнанныи раны, болячки, чиряки и т. п. Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 и 2 зр.

ПЕРЕСТОРОГА!

Всѣи виробы лѣчничіи ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ, купуючий тогдѣ може уважати правдивыми, коли заосмотрѣни они протоколованою маркою охоронною, власноручнымъ подписомъ виробляющаго Петра Крокевича и сѣи опаковане єсть непорушене а хто подробляє, сѣи муситъ одѣлѣти передъ ц.к. Судомъ карнымъ.

Купити можна у всѣхъ бѣльшихъ аптекахъ и складахъ матеріалѣвъ аптечныхъ. Головный складъ: ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ, антикарь въ Краковѣ.

Н. В. Задля великого покупу подроблюють тѣи виробы лѣчничіи подѣ рѣзными формами и назвами; тому проситсѣ конче дѣлѣтѣсь виробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ, дѣлѣтѣсь чи не нарушене опаковане виробу та на марку охоронну и власноручный подписъ „Петро Крокевичъ.“

Численныи признаи зъ подѣлками зъ рѣзными еторѣвъ свѣта и бѣдъ веретѣвъ сусѣльныхъ такъ свѣтскихъ якъ и духовныхъ особѣ, лѣкарѣвъ, урядниковъ и т. п. Кореспонденціи заграничныи зъ краѣвъ, зъ Америки можна переглянути кождоу хѣлѣть на мѣсци, яко доказы автѣнтинѣи успѣхахъ моихъ виробовъ!!!

Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки, [фланелевыи и трикотевыи] камашѣ, поручає по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Порученія зъ провинціи залагоджуєся бѣдворотною почтою.

При закупѣ товаровъ просимѣ покликуватѣсь на нашу часѣонисѣ.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣны Haarenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukas, 1, Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitz, 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ M. Lambrun M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danks & Co.

Предплата на „Дѣло“ и принадлежность за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . 24 зр. на полъ року . . 9 зр. на полъ року . . 12 зр. на четверть року . . 4-50 зр. на четверть року . . 6 зр. на мѣсяць . . 1-50 зр.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на полъ року . . 8 зр. на четверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . 1-35 зр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 2р. ул. Баторія. — Рукописи вѣрстаются лише на поперекъ и неперекрѣслены. — Рекламный неоплаченный възвѣстъ бѣдъ порта. — Неоплаченный членъ комитетъ 8 зр. в. в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надобное“ по 20 зр. в. в. Подѣлки числятся по 10 зр. бѣдъ строчки.

Запросины до предплат.

„Дѣло“ съ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ будѣ въ 1889 роцѣ, що дня и въ неизмѣненѣмъ обѣмѣ.

Предплата:

На провинции: У Львовѣ:
На цѣлый рокъ 18 зр. 16 зр.
На полъ року 9 „ 8 „
На четверть року 4-50 „ 4 „
На 1 мѣсяць 1-50 „ 1-35 „

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рокъ 24 зр.
На полъ року 12 „
На четверть року 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляковъ до предплати „Дѣла“ на рокъ 1889., рѣвночасно просимо тѣхъ нашихъ Вп. Читателей, у которыхъ ще залегаетъ яка належитость, щобъ старались по возможности скоро выровнати еи, бо въ початкомъ року выдавництво має дуже великі выдатки.

Ново-приступающій на 1889 рокъ предплатники „Дѣла“ одержать початокъ повѣсти Юка „Новый дѣдичъ“ даромъ.

Европа въ 1888 роцѣ.

П.

Щобы выработать собѣ о сѣбѣ лишь короткій образъ политичной ситуации въ минувшѣмъ роцѣ въ Европѣ, зберемо тутъ токъ найважѣйшіе факты, котріе выливались на ту ситуацию.

Въ Австріи опиралась загранична политика, что такъ скажемъ, на подставѣ политичной и на основѣ тридцатилѣтняго союза, хоть, разумѣется, въ уваженіи ея насильственныхъ интересовъ. Политика ея наказывала Австрію держаться Нѣмечины и Италіи, и при помощи ихъ укрѣпляти свой вѣдъ въ Востокъ; она принесла ей не лишь новы караваны, але и такіе законы, якъ законъ о доклевываніи резервистовъ и законъ войсковой. Щобы заспокоити потребности великихъ выдатковъ, треба было збільшенія доходовъ, а тому мали зарадити законы о податку бѣдъ горюха и цукру, піднесеніе цѣны тютюну и т. д. Австрія выминала дуже осторожно всякіе конфликты и старалась всякими силами удержати якъ найбѣйшіе односіи съ нѣмечинами для неи сусѣдами, а тымчасомъ организовала свою армию и старалась забезпечити свою границу бѣдъ востоку.

Нѣмечина была въ минувшѣмъ роцѣ найбѣйше хлопоту. Дня 9 марта померъ императоръ Вильгельмъ I, а по нѣмъ вступивъ на престолъ его сынъ, Фридрихъ, котрый одною ногою стоялъ вже также въ могилѣ, бо мѣсяць передъ тымъ перебувъ тяжку операцию, котра мала бути что послѣднимъ его ратушкой. Змѣна престола въ Нѣмечинѣ вильнула о стѣлько користо на ситуацию политичну, що скрѣпила надѣю на удержаніе мира. Уже 14 червня померъ новый цѣсарь, а на престолъ вступивъ тевершій цѣсаръ Вильгельмъ II. Двократа змѣна престола мусѣла глубоко потрясти цѣлою Нѣмечину, тымъ болѣе, коли что зважимо, яка велела въ Нѣмечинѣ борба партійна и якій надѣвъ привнесла до правительствѣ цѣсаря Фридриха, а что боялся бѣдъ его наслѣдника, тевершій цѣсарь. Перша дѣломъ нового цѣсаря бѣдъ похвати до сусѣднихъ монарховъ и оособо те постарались навязати добріи односіи. Треба такою подорожью была тымъ болѣе потрібна, бо такъ бѣдъ Франція якъ и бѣдъ Россія грозила Нѣмечинѣ велика небезпечность въ хвилѣ, коли что авѣ она сама, авѣ ея союзники не були готовы, щобъ силу одперти силою. Дня 19 ливня бѣдъ вѣдъ монарховъ въ Петербургѣ; въ осень обѣдъ цѣсарь дворы нѣмечинскихъ князевъ, а бѣдъ дѣдъ 3-го жовтня гостивъ у Вѣдъ, а дня 11 т. въ Римѣ. Вага сен подорожи естъ что добре въ памяти каждого, а прилодно выжвася въ тогастахъ, котріе мали дати доказъ, что давній союзъ естъ и теверъ въ повѣдъ силѣ. Въ внутрѣшного жита Нѣмечины годѣся агадати хоть бы проектъ одруженія кн. Викториі съ кн. Александромъ Батенбергскимъ, котрому кн. Бисмаркъ такъ энергично сопротивлялся и оголошеніе дневника цѣсаря Фридриха, котрого епископъ розгварялся что нинѣ, а котрого жертвою ставя Гефкенъ.

Дѣла въ Россіи шли майже звичайнымъ ходомъ; сѣдѣно лишь було, что Россія въ невычайною енергію организовала свою силу военну та оглядалась за союзникомъ, що выликувало въ цѣлою Европѣ велике заневоленіе. Сей фактъ якъ и то, что Россія хотѣла была затагнути значѣйшу позачку, дали причину, что въ Нѣмечинѣ розпочалась була

невычайна борба противъ росіейскихъ вѣдъ, а наслѣдкомъ того було, что вартѣсть рубля за границю стала нечувано низка. Россія мусѣла крѣмъ того звертати ще свою увагу въ двѣ противныя стороны: на Азію и на Балканы. Въ Азію стояла Россія выправдѣ на мирѣй стои въ Англію, бо въ початкомъ 1888 р. одмежено точно границы Афганистану, але все-таки делѣкъ объявы не дозволяли ей сунути въ око тѣхъ сторѣй. На Балканѣ стратила була Россія весь свой вѣдъ и старалася теверъ бѣдъзкати его на ново. Тайный рухъ въ Румуніи, Болгаріи, Македоніи, ба навѣтъ и въ Сербіи бѣдъзвася за ея вѣдъ. На Порту напирала она за бѣдъзкованіе воєны и старалася зработи еи собѣ податливою. При тѣмъ всѣмъ держалася она оцѣдѣльно своей политики, „выжидачного становача“. Въ внутрѣшныхъ дѣлахъ въ Россіи треба зановуати такий справу, якъ свѣтованіе 900-лѣтню ювѣлю хрещенія Руси, переговоры съ Ватиканомъ въ справѣ католической церкви въ Россіи и подорожъ царя на Кавказъ та сполучену съ тымъ катастрофою подѣдъ Борками.

Въ Франціи велася въ минувшѣмъ роцѣ завѣта борба партійна, сполучена съ численными скандалами. Вильсона засуджено за обманство ордерами; Буланжера спенсіоновано. Сей послѣдній поставивъ свою кандидатуру въ департаментъ Нордъ и бѣдъзвася тымъ способомъ до парламенту. Першимъ его дѣломъ було зажадати ревизіи конституціи. Ся справа стала була такъ великою вагою, что ажъ спонукала дамисію кабинету Тирарда и покликаніе кабинету Флюкста. Позднѣе Буланжера съ Флюкстомъ; его агитация по цѣлому краю; рухъ и агитация монархистовъ; подорожъ по краю президента республики и министровъ, можна сказати, майже для контр-агитации; напруженіе односіи до Италіи а передовѣмъ охота до ренанжу и вѣдъніи споры на границѣ нѣмечинской: ото характеристика ситуации въ Франціи въ минувшѣмъ роцѣ.

Италія запугалась була въ початку минувшого року въ войну съ Абессинією, котратымъ закінчалася, что италійске войско не вышло по-за Саати и надвѣншилось лишь здалека на ворога, вернуло назадъ до дому. Конфликтъ въ Забиромъ робивъ Италію надѣю узакати нову колонію въ Африкѣ. Въ Европѣ держалася Италія тѣсно союза Нѣмечины и Австріи въ надѣ, что тымъ способомъ удасться ей запанувати на Середземномъ моріи; зѣ-бѣдъ то и побѣдѣмъ такий антагонизмъ мѣжъ Италією а Францією, котрый въ угоду торговельной мѣжъ обома сами державами до вѣдъ бувъ ажъ до немилого конфликта. Росія на нѣмечинского цѣсаря въ Римѣ а бѣдъкъ и ухваленіе нового закона карного подали були италійскому правительству добру нагоду занятии свое становаче суротивъ наци. Въ справахъ африканскихъ поступала Италія агѣдѣ въ Англію.

Молоді державы балканскіе старались о сѣбѣ можна сконсолідуватися. Найнебезпечѣйшу кризу съ нихъ переживала въ минувшѣмъ роцѣ Сербія. До внутрѣшнихъ роздрѣвъ и борбы партійной приступивъ что розвѣдъ короля Милана съ Наталиєю. Въ лютомъ розвѣзавъ король скупшину и наказавъ новы выборы. Съ выборовъ вышли радикалы и утворивъ кабинетъ Груича, котрый однакоже не довго держався, бо вже 27 цѣвня подавъ Груичъ дѣдъмисію а на его мѣсце прійшовъ кабинетъ Христича, адия 5 мая Груича навѣтъ спенсіоновано. Дня 15 мая зѣдъхавъ король Миланъ съ женою у Вѣдъ. Результатъ сего зѣдъду бувъ такий, что королева похвала була зѣдъ сномъ до Васобадену а король, вернувши до Сербіи, зажадавъ рѣшучо розводу и поставивъ на свойѣ. Щобы удержатись на престолѣ, взявъ король за змѣну конституціи и переѣвъ еи щасливо.

Для Румуніи бувъ минувшій рокъ такоже не дуже щасливый. Кабинетъ змѣнявся одиакъ по другѣмъ кѣлька разѣвъ. Въ Букарѣштѣ настало було щось въ роцѣ революціи, котрой король мало что не ставя жертвою. Бунты сѣлянскіе въ Румуніи на великій розмѣръ застрашили були навѣтъ цѣлу Европу, бо въ нихъ проявлялся не лишь рухъ социальный и антидвѣстачна агитация претендента до румунского престола кн. Кузы (сына), але также и вѣдъ въ Россію.

Ще заглядно найкористѣйша була ситуация въ Болгаріи. Въ початкомъ минувшого року проявлялся что тутъ и тамъ рухъ емигрантѣвъ болгарскихъ, выступала т. зв. ватаги розбѣдѣвъ, але поволіи и то все ослабало. Кнѣзь вѣдѣвъ по краю а его повага и повага его матери кн. Клементина та по части и орды, якими они надѣляли вѣдънѣй лица а може также и значный мастокъ, якими они розпоряджались, высувала имъ всѣды пріхильники. Въ трудности, хоть-бы такий якъ засудженіе Попова, умѣвъ кнѣзь зручно поборо. Собраніе шло аго подѣдъ ладъ а навѣтъ криза въ кабинетъ промѣнула щасливо. Болгарія власнымъ трудомъ побудувала зѣдънѣ въ Вакарѣжъ-Велдова и сполучаючи Вѣдѣвъ въ Заходомъ, дѣдъдалася черезъ то найбѣдѣйшою тріумфу. Допрва по закрытіи собранія по-

казались новы трудности зѣдъ высшимъ духовенствомъ.

Найтрудѣйша була ситуация для Туречины, котра всѣмъ мусѣла догадвати и середѣ нечуваныхъ трудностей ливирувати такъ, щобы обминуть всяку небезпечность. Въ тѣмъ дѣлѣ показалася Порте майстромъ. Конфликтъ зѣдъ Грецією, въ Македоніи, зѣдъ Орменами въ Азіи, зѣдъ Французами въ Сиріи, проминули щасливо; Туречина якъ не платила такъ и не платитъ Россіи бѣдъзкованія. Справу суецкого каналу залагодила Туречина зѣдъ важнымъ сердцемъ и не була въ силѣ забезпечити своихъ интересовъ въ Египтѣ. За то она по разѣ то въ иншу клонялася сторону: нинѣ стояла по сторонѣ Англіи, завтра по сторонѣ Россіи, слухала Нѣмечины и не зачѣвала Италіи, словомъ гуляла, куды вѣтеръ повѣвъ, але по-при то все не забувала и досѣтъ значно збѣдѣтъ.

Въ Греціи настала була по подорожю короля по европейскихъ дворахъ значна змѣна и повѣвъ духъ пріхильный Австріи. Духъ сей проявился бувъ особливо сильно подчасъ ювѣлейного торжества короля, коли то король зѣдъ всѣхъ гостей найбѣдѣе бѣдъзачавъ австрійского адмирала Штернека.

Англія занята була въ минувшѣмъ роцѣ головою своими справами внутрѣшними, зѣдъ котрыхъ найважѣйшій булѣ справа прѣдѣдѣка и реорганизация англійского флѣты военномъ. Ворохобия въ Вармѣ, ситуация въ Сваскии и станъ рѣчей въ Афганистанѣ непокоїли еи лишь незначнѣ, а въ Персіи удалось ей було зработи досѣтъ значный вѣдъ въ противъ Россіи.

Всѣ прочіи державы держались болѣе або менше зѣдъ-далека и не брали участіи въ концертѣ европейскомъ.

Зробивъ теверъ былася зѣдъ цѣлорѣчного жита политичного въ Европѣ, а достаточный результатъ представлять намъ такъ:

Подставою всего руху политичного въ Европѣ представлялся загально борба социальне-экономична а до неи прилучася недоверчивость державъ до себе, охота розширенія або бѣдъзкати утраченного вѣдъ и зѣдъ бѣдъ выплывающа потреба збѣдѣвъ. Россія змущена була дѣлати головою въ трѣхъ напрѣмахъ: бѣдъзкати утраченный свой вѣдъ и значеніе въ Европѣ, боронити своихъ интересовъ на Балканѣ и укрѣпляти свое значеніе въ Азіи а залагодити и тамъ до рѣшучо борбы. Въ сихъ трѣхъ напрѣмахъ не переставала она дѣлати и дальше, бо бѣдъ сего завѣтъ еи бѣдъзчѣтъ. Нѣмечина має головою на оцѣ Франціи, она мусѣтъ еи изолювати и дѣлато держати также зѣдъ далека бѣдъ Россіи. Въ тѣмъ мають бути ей помѣдѣи Австрія и Италія. Австрія ходитъ головою о удержаніе своей екзистенціи и дѣлато мусѣтъ она опиратись лишь на Нѣмечину. Союзъ еи зѣдъ Россією бувъ-бы лишь початкомъ еи кѣдѣ а такому союзови противны не лишь Нѣмѣцъ але и Мадары и Поляки, котрыхъ екзистенція була-бы также загрожена. Италія хоче выбороти собѣ пануюче становище на Середземномъ моріи и дѣлато держати зѣдъ Нѣмечиною и Австрією. Франція хотѣла-бѣ одоброти бѣдъ Нѣмечини забравъ провинціи и бѣдъзкати свой давній вѣдъ не лишь въ Европѣ але и въ цѣлому свѣтѣ, дѣлато стоятъ еи интересы въ суверенности а интересами Нѣмечины, Англіи и Италіи. Найцѣкавѣйшій процесъ бачимо на Балканѣ. Тутъ показуется чѣмъ разъ яснѣйше, что часть панована Туречины въ Европѣ вже почислений. Не диво отже, что на Балканѣ, де не крѣмъ того выступають молодіи народы, сходяться интересы мало что не всѣхъ державъ европейскихъ. Мали державы на Балканѣ мусѣтъ зѣдѣмъ природно держатись того, хто въ даной порѣ естъ сильнѣйшій и дѣлато видѣмо, что они клоняются теверъ болѣе до заходѣно Европы.

Зѣдъ того всего видѣмо, что минувшій рокъ лививъ намъ такий политичный станъ въ Европѣ, котрый выправдѣ може что и рѣками державася, але котрый не естъ зѣдѣмъ того рода, щобы мѣдѣ стало удержатись; настало лишь яснѣйше розмеженіе интересовъ, выливался болѣе стремленіе и змаганіа народѣвъ, котріи однакоже потребуять что такого залагодженія, котре бы надало всему сызновъ треволости. Чѣмъ болѣе выступае така потреба, тымъ болѣе бере всѣхъ страхъ передъ тою конечностью, бо всѣ видѣтъ добре, что потреба та не дастъ никакѣ залагодити, якъ лишь катастрофою, котра хоть бы и страшна та сумна въ своихъ наслѣдкахъ, але якъ та буря зможе прочистити воздухъ и завѣтъ може иншій ладъ и порядокъ та и принести довгій и треволный миръ Европѣ и закінчити ту неспѣность, котра мало что не таку саму приносить шкѣду якъ хоть-бы и найстрашѣйша война.

Соймъ краевый.

На 32 засѣданію сойму зѣдъ дня 15. н. ст. сѣчня було перше читаніе внесенія пос. Лантого, змагающе до лучшего устройства краевыхъ школъ рѣдѣнчыхъ. Внесеніе звучитъ: Поручася выдѣлову краевому, щобы на най-

близшѣй сесіи соймовѣй предложивъ внесенія, дотыкающіи улучшения организации школъ краевыхъ рѣдѣнчыхъ подѣдъ взглядомъ надзору, администратіи и способу ученія. Внесеніе заваляе при мотивированіи внесенія, что школы тѣ суть за надто теоретичны, хоруты на высоку ученѣсть, а надѣрѣ кураторѣвъ естъ недостаточный. Внесеніе бѣдѣдѣно до комисіи господарства краевого.

Заступникомъ члена выдѣлу краевого выдѣно на 83 голосующихъ Адама Биджеевича 44 голосами; пос. д-ръ Тад. Скалковскій одержавъ 37, Петро Вѣдѣнскій 2 голоса.

Пос. Гросъ здавалъ бѣдѣтъ въ имени комисіи господарства краевого справу зѣдъ внесенія пос. Мыцельского, щобы при университетѣ краковѣмъ засновати кѣлька катѣдръ для высшихъ наукъ рѣдѣнчыхъ. Катѣдры тѣ мали-бѣ служити головою сынамъ болѣешихъ посѣдѣдѣвъ земскихъ. Тамъ мали-бы они придѣбати собѣ потрібныхъ вѣдѣностей агрономичныхъ для своего будущего звѣдѣ. Пос. Гросъ мотивувавъ справу въ сей способѣ, будѣто всѣмъ прочимъ станамъ доставляють университеты нашѣ фахового звѣдѣа теологій, правѣ, медицины и философіи, а лишь одинъ сыны болѣешихъ властителейъ земскихъ суть подѣ сѣмъ взглядомъ упосѣдѣженъ. Кошты на заснованіе такихъ катѣдръ выносятся бѣдѣ рѣчно 14.000 до 19.800 зр. Комисія господарча вносила про-то, щобы при университетѣ въ Краковѣ, заглядно при выдѣлѣ философичномъ бѣдѣрѣ бѣдѣвъ рѣдѣнчій подѣла проектъ, якій представлятъ субкомитетъ краковского Товариства рѣдѣнчыхъ. Соймъ принимаетъ ту резолюцію. — Чи правительство уважѣдѣтъ еи, сумѣвѣваемъ. Выгода така для сыновъ панскихъ коштувала-бѣ за богато державу. Науку агрономіи удаляють впрѣчѣтъ въ Австріи окремъ высшій школы агрономичны, куды чѣйже мають вѣдѣный приступъ и сыны болѣешихъ властителейъ земскихъ.

Одѣтъ ухвалено безъ дискусіи: I. Уповномоченіе выдѣлу краевый, щобы сѣдѣвъ ясельскій за залеглости позички сѣдѣвъ удѣлено въ сумѣ 1.500 зр. вразѣ съ процентами удѣлѣвъ мораторію на 3 лѣтъ, т. е. по концѣ року 1892. Вызвася выдѣлу краевый, щобы въ тѣмъ часѣ розслѣдѣвъ бѣдѣосны сѣдѣки ясельскіе а справу представлятъ соймови.

Надъ прѣдѣлою потѣрѣдѣвъ Шоломъ вносила бюджетова комисія порядокъ дневный. Однакоже на внесеніе пос. Генця соймъ ухвалѣно 200 зр. запомогіи.

По полагодженію деякихъ дробныхъ петицій удѣлено радѣ повѣтовѣй ясельскій право побору мыта на дорогахъ Варидѣ-Любелѣ-скій и Фриштацко-Вжостецкій; радѣ пов. въ Коросѣ бѣдѣ мосту на Ясельцѣ при дорожѣ Комборско-Жмигородской, и радѣ пов. въ Чортковѣ на дорожѣ Вербовець-Вѣдѣбжичи.

На 33 засѣданію сойму зѣдъ дня 17. н. ст. сѣчня бѣдѣдѣно до комисіи господарства краевого внесеніе выдѣлу краевого на обязательство Вислы и Сяну въ повѣдѣ тарнобже-скѣмъ, зѣдъ тымъ, щобы комисія змѣнила §§. 1 и 4 закону соймового, ухваленого 10 жовтня 1888 р. и справу ту внесла че на сегодѣнне засѣданіе сойму.

Одѣтъ прійшлѣ на порядокъ дневный справозданіе комисіи школьной о внесеніи черезъ правительство проектъ закона о вынагородѣ за науку религій въ школахъ народныхъ. Резерувавъ пос. Юр. Чарторыйскій. Въ розиравъ загальноіи взяли участъ послы Лясоцкій, кс. Коняцкыйскій и еп. Солецкій. Всѣ домагаются болѣешого вѣдѣву церкви на школу и лучшего изученія религій въ школахъ народныхъ. Правительство — также еп. Солецкій — зробило все, щобы лишь духовенству не дати болѣешого приступу до школъ. Оно не постаралось о то, щобы правильне удѣлованіе науки религій обезпечити. Сказано, что кожде исповѣданіе має само дѣбѣти о науку религій въ школахъ народныхъ. Але зѣдъ тымъ не почисленость, чи тѣ исповѣданія посѣдѣють на то одѣдѣдѣй средства. Средства матеріальны исповѣдѣвъ католическихъ суть зновъ въ рукахъ правительства, котре ихъ администруе. Коля зѣдъ зрѣстѣмъ школъ треба було болѣе катихизѣвъ, администратія фонду религійного не хотѣла о тѣмъ ничѣго знати. Сказано собѣ: будѣтъ учителя религій, то добре, а не буде ихъ, то державѣ до того ничѣго. Зѣдъ характеромъ народѣвъ, для котрыхъ заведено школы, не численость, а народы тѣ хотѣтъ, щобы устрѣй школъ народныхъ бувъ христіанскій и щобы въ нихъ учено религій. Зѣдъ-разу не знавъ нѣхѣто, чи той обовязѣкъ исповѣдѣвъ має бути платный, чи безплатный. Законъ зѣдъ 1869 р. не агадувавъ о тѣмъ ничѣго. Законъ зѣдъ 1872 р. зробивъ науку религій безплатнымъ обовязѣкомъ зѣдъ вышкомоу ремунераций и то лишь за удѣлованіе науки религій въ клясахъ высшихъ. Шо-до средствъ, зѣдъ якихъ то мало покрыватись, бѣдѣдѣвалось до закону зѣдъ 1868 р. въ котромъ артикулъ X. каже, что не вѣдѣно исповѣдѣвъ силувати до покрытия кошѣтовъ на вѣдѣ другого исповѣданія. Можна було про-то хѣба накладати податѣвъ на родѣчѣвъ кождѣго исповѣданія, але соймъ не важився вступити на таку дорогу. Бѣдѣдѣвъ не

нде так далеко, щобъ жадавъ вынагороды для катихитовъ въ школахъ однокласовыхъ и торговельныхъ. Якъ бы и соймъ таке ухвалить, то правительство не допуститъ такой ухвалы до санкціи.

Посла заявленія комисаря прав. кошты платъ катихитовъ въ школахъ народныхъ вынесутъ рѣчно 46.810 зр. По одтрученю 12.000 зр., котрыма соймъ по нинѣ remunerувавъ катихитовъ, лишиться недоборъ въ сумѣ 34.810 зр.

§. 1 ухваленого закона звучить: Въ школахъ публичныхъ о 4 або больше классахъ будутъ установленъ окремыи учителя религіи въ постоянную платую, накопи наука религіи, яку мають подавати, выносить принайменше 18 годинахъ тыжднево а число учениковъ въ исповѣданіи и обряды переиде 80. Такихъ учителей обовязаний есть ажъ до 24 годинахъ тыжднево науки безъ додаткововъ вынагороды, до 30 годинахъ за додатковую вынагороду о дѣй кождою годины по-надъ число 24. Экспорты чыслаться за двѣ годины. Учителя религіи буде именованы для одной школы, а то для школы народной найвысшой категоріи въ мѣсця истающои; можна однакожь на него наложить обовязокъ удѣлюваня науки религіи такожъ въ другихъ школахъ той самой мѣсцевости ажъ до означеного въ уступѣи першомъ и другомъ числа годинахъ.

§. 2. Де суть условія выше згаданіи, тамъ посаду окремого учителя религіи одкрые власть школьна краева, но вырозумѣно матъ власти школьной окружной и найвысшой власти исповѣданной, а взглядо учителя религіи жидовскон одновѣднои громады исповѣданной, означаючи при томъ, въ котрыхъ школахъ и въ якимъ числомъ годинахъ учитель такий має удѣляти науки религіи.

§. 3. Окремыи учителями религіи по мысли §. 1 можуть бути лишь такия лица, котрыхъ власть найвысшая исповѣданна узнасть способными до того, и котры не займають нѣякои посады душпастирской. Въ подробности качужи, можуть бути настановлены:

а) для науки религіи католицкой лишь канонично ординованъ свѣтскій священникъ або монахъ;

б) для науки религіи евангеличской або духовной настановленъ посля обовязующихъ для того исповѣданъ приписовъ, або особы заосмотрѣнъ въ свѣдоцтва квалификаціи на учителяхъ школъ народныхъ, а посѣдаючи квалификацію, приписану до удѣлюваня науки религіи;

в) для науки религіи жидовскон лишь тѣ лица, що покѣнчили школу рабинівъ и зложили испытъ на рабина въ добрымъ успѣхомъ, або тѣ, що мають квалификацію на учителяхъ школъ народныхъ, а посѣдають квалификацію по требѣ до удѣлюваня науки религіи.

§. 4. Учителя религіи, стало настановленныи, подлягае такъ що-до побору платы, якъ и въ другихъ службовыхъ взглядахъ всемы приписамъ, якимъ подлягають учителя той школы, для котрой учитель религіи аменованъ, не оскорбляючи правъ, якъ прислужують власти надзорчій исповѣданній.

§. 5. Въ публичныхъ школахъ народныхъ о 4 або больше классахъ, въ котрыхъ нема условіи до одкрыта посады окремого учителя религіи, буде наука религіи поручена властью школьною окружною на внесеніе власти исповѣданной лицамъ, одповѣдающимъ вымогамъ §. 4, зъ тою лишь рѣзнякою, що поборъ сего науки можуть они выковувати обовязки душпастварскіи.

§. 6. За кожду годину въ тыждни въ высшихъ классахъ, почавши о дѣ четвертой, належається тымъ учителямъ вынагороды 20 зр. рѣчно, накопи власть школьна провѣряеть, що наука была подавана, а власть исповѣданна посвѣдчить, що учитель удѣляти науки зъ добрымъ успѣхомъ. Але ся вынагороды належається лишь тымъ учителямъ, котры зъ тугу обовязку душпастирскаго науки религіи подавали безплатно въ трехъ классахъ низшихъ. Выплата remunerаций послѣдую зъ концемъ кождою побороку.

§. 7. Стали платы и вынагороды, признанъ на основѣ згаданныхъ приписовъ, будутъ покрываться зъ фондѣвъ, зъ якихъ покрываються платы учителяхъ свѣтскихъ, накопи нема окремыхъ фондѣвъ, фондаций або зобовязанъ особѣи приватныхъ або корпорацій.

§. 8. Вынагороды коштовъ подорожи, яка має бути признана за удѣлюваніе науки религіи позамѣстечнымъ катихитами, буде покрываться сторонами, поименованными въ арт. 24 зак. зъ 2 лютого 1885 р. Днев. зак. держ. 24, накопи тѣ стороны не доставляютъ одповѣдныхъ подводовъ. О потребѣ и высокости тыхъ престоцій рѣшае рада школьна окружна.

§. 9. Зъ хвилю введенія сего закона устаканъ зобовязанія публичныхъ факторѣвъ до покрыванія постоянныхъ платъ, вынагородъ и remunerаций, обятыихъ закономъ нынѣшнымъ, о скѣлько тѣ зобовязанія опираються на дотеперѣшныхъ припискахъ.

§. 10. Окремій учитель религіи, именованъ передъ введеніемъ въ житье сего закона, не могутъ потерпѣти на своихъ дотеперѣшныхъ платахъ ани на правахъ набутомъ до емеритурѣи. Мѣра обовязку тыхъ учителей до подаваня науки религіи може бути змѣнена по мысли §. 1. сего закона.

§. 11. О поручаніи науки религіи учителямъ свѣтскимъ и о вынагородѣ ихъ становлять окремыи приписы.

Въ справѣ пропінацийнѣи пише „Сзас“: „Два суть способы неполагодженія справы пропінацийнѣи. Першій — то явно и отверто одкнутіи всѣихъ проектъ выкупуа; другій — то ухвалити таке выкупино, котре нѣколи не могло-бы бути ани переведено, ани санкціоновано. Оба въ наслѣдствѣ равны, на гадку нашу. Були-бы шкѣдны для краю а не-бавечныи и заводныи для властителей, Але

ценою першій способъ бувъ-бы благороднѣишій, здоровѣишій и достойнѣишій“.

Большестъ подкомитету комисія пропінацийнѣи ухвалила выкупити права пропінации за вынагороду въ 4%-выхъ облигацияхъ въ загалной сумѣ 64.700 000 зр., зъ чого 62 миллионы мають представляти 19-кратный рѣчный доходъ, приймаючи его въ круглой сумѣ 3 миллионѣвъ, а рѣшта 2.7 миллионѣвъ має служить на поправки для тыхъ властителей, котрыхъ доходъ изъ пропінации о дѣ 1875. року значно подѣлся. А що загалный доходъ зъ всѣхъ жерель (зъ пропінации, зъ оплатъ шина-карскихъ и зъ субвенции державной) обчислѣный на 3.5 миллионѣвъ рѣчно, то амортизацию повышомъ позички пропінацийнѣи належають розложити на 30 лѣтъ. — Кромѣ внесенія большости суть еще внесенія меншости субкомитету и пос. Менцьевского, — але сумы выкупуа 64.7 миллионѣвъ не тыкаются.

Справа кукизовска.

(Далше.)

Четвертый день разсправы, 16. сѣчня 1889.

Председатель трибуналу огласовъ рѣшеніе, котрымъ трибуналь пражилъся до внесенія прокуратора и позволяющъ ему ставити пытанія обжалованнымъ позволяючи на ихъ за-протоколованіе. Въ наслѣдокъ того поставивъ прокураторъ обжалованній Маріи Стшелецкой 23 пытанъ, дотыкающихъ подробности перенесенія депозиту зъ комнаты кс. Тхуржницкого до комнаты комисіиной а одтакъ до помещенія обжалованной и усуненія знаковъ злочинства, однако обжалованна не одповѣла ани на одно зъ тыхъ пытанъ. Одтакъ однако коли председатель и сов. Дуневичъ подъяли деякіи зъ поставленныхъ прокураторомъ пытанъ и поставили ихъ о дѣ себе, одповѣла, что въ комнату комисіиной не палапа паперѣвъ въ пени, позаякъ однакъ курела въ той комнатѣ тогдѣ папероску, тожь можливымъ есть, что кинула еи не хотючи въ пѣчь и что тымъ способомъ агорѣли деякіи паперы, котры она, уважаючи ихъ непотрѣбными, въ пѣчь кинула. Такожъ одповѣла обжалованна на пытаніе сов. Дуневича, что кому и дольшну часть шафы отворила тымъ самымъ ключемъ, котрый одбѣла вручила кс. Крулицкому. Въ томъ самѣмъ напрямѣ, что Маріи Стшелецкой, поставивъ одтакъ прокураторъ и Александрови Стшелецкому 13 пытанъ, на котры сей обжалованній не давъ такожъ нѣякои одповѣди.

По томъ розпачалось доказовѣе поступованье.

Братъ кс. Тхуржницкого просиявъ, чтобы зъ огляду на станъ его здоровья переслухано его дома, однако трибуналь не согласился на то и кс. Тх-кій буде въ поведѣлѣхъ переслуханныи въ судѣ. На жадающе заступника кс. Тх-кого адв. д-ра Макса заявила Маріа Ст-ка, что до грошей у нея знайденныхъ не має нѣякихъ претенцій и позволила на выданіе тыхъ грошей зъ судебного деозиту кс. Тх-кому.

Прокураторъ зажадавъ, чтобы трибуналь и суди присяжніи удались на мѣсце злочинства до Кукизова а такожъ до Болшева и все наочно оглашула, оборона не супротивилась тому, трибуналь одложивъ однако рѣшеніе того внесенія на позѣише.

Одтакъ приступлено до переслухання свѣдѣвъ:

Свѣдокъ Альфредъ Мнишекъ подае, что Алекс. Ст-кій просиявъ его найперше на 22 липня въ гостину до Болшева, але что того дня була цѣла ихъ компанія у Тугановского, тожь одложивъ Стш-кій свою гостину на 29. Того дня было въ Болшевѣ 7 особѣ. Яли и пили, однако въ мѣру. Ст-кій бувъ веселый и задерживавъ гостей на нѣчь; гости выѣхали по першій въ ночи, свѣдокъ прѣвѣхавъ до дому о третій рано. Дня 3 липня бачивъ свѣдокъ зъ Ал. Ст-кимъ у Львовѣ на дворѣи зельзаницъ при кашѣ, де ему оповѣдавъ Стш-кій о атентатѣ на кс. Тх-кого; тогдѣ сказавъ свѣдокъ: дивна рѣчь — мы бавились а въ ту самую пору убивано Тх-кого, на що одповѣвъ Ст-кій, что атентатъ мусѣвъ бути позѣише. — Супротивъ того збѣзанія замѣтивъ обжалованныи Алекс. Стш-кій, что сказавъ тѣи синовъ лишь на подѣставѣи обчисленія, яке мѣгъ собѣ выкомбинувати зъ того, что говорилъ д-ръ Шмидъ оглядаючи недужого. Сов. Дуаевичъ звертае увагу обжалованного, что супротивъ збѣзанія свѣдка Мнишка показуе неправдивымъ попередне его поясненіе, что для того одпосивъ гостей зъ 22 на 29 липня, позаякъ 22 не мавъ кухаря. На замѣтъ той не давъ обжалованныи нѣякои одповѣди.

Свѣдокъ Стеф. Тугановскій, властитель добръ, подае, что знае Алекс. Стш-кого яко чловека вразливого и чувствительного, однако при томъ щирого и лабѣдного и для того нѣколи не вѣряетъ, чтобы бы мѣгъ допустить того злочинства. Що-до гостини въ Болшевѣ збѣнае то само, что свѣдокъ Мнишекъ.

Свѣдокъ Исидоръ Розадовскій, комисарь о дѣ старосты у Львовѣ, подае, что разомъ зъ и. Герингеромъ бувъ 29 липня въ Бовшевѣ, зъ о дѣи выѣхали по 12 год. въ ночи а прѣвѣхала до Львова о 3 год. рано. Стш-кій просиявъ ихъ выправѣи на нѣчь, але ажъ тогдѣ, коли стояли вже на ганку сѣдати на возы, свѣдокъ подае далше, что обжалованныи Стш-кій бувъ у него въ бюрѣ вже заразы на другій день т. е. дня 30 липня. Обжалованныи Стш-кій перечить сему и каже, что то было дня 31 липня, однако свѣдокъ обстае при своемъ. Кромѣ того зайшла тутъ же и та суперечность, что обжалованныи записываючи, что бувъ у свѣдка вже по донесенію до прокураторіи о фактѣ злочинства, коли тымъ часомъ свѣдокъ есть свято пере-свѣдѣнный, что обжалованныи бувъ у него найперше и радивъ дочерва его, де має донести о злочинствѣ. Обжалованныи говоритъ тогдѣ,

свѣдѣкови, что посылавъ по лѣкаря и священника и що кс. Т-кій каже, что самъ готовится, бытъ однако (Ст-кій) уважае то немѣловнымъ. Про лихъ односныи Ст-кихъ не має свѣдокъ безпосередныхъ вѣдомостей, чувъ лишь про те бѣдъ дружокъ. (Въ часѣ переслухання того свѣдка удѣишавъ до салъ росправъ президентъ апелляцій Есод. Симоновичъ и занявъ прѣготовлене для него мѣсце за трибуналомъ.)

Свѣдокъ Феликсъ Гловацкій, поручникъ уланѣвъ, подае, что на гостину до Болшева на 29 липня запросивъ его Стш-кій двѣма недѣлями напередъ; зъ Болшева выѣхавъ свѣдокъ „добре по пѣвночѣ“ разомъ зъ Забелемъ и Гамратомъ; коли выѣздили до Львова, чули, якъ ударила трета год. рано. На пытаніе оборонителя Дульембы поясняе свѣдокъ, что слова „добре по пѣвночѣ“ значать, что бытъ выѣхавъ зъ Болшева вже коло а може и по першій годинахъ въ ночи. Обжалованного Ал. Стш-кого бачивъ свѣдокъ у Львовѣ дня 30 або 31 липня, котрого дня — добре вже не тымитъ. — Подчасъ переслухання того свѣдка адв. д-ръ Дульемба ставивъ свѣдка пытанія сидючи, якъ то доси было все звывае. То не подобалося председателю, котрый зава-завъ д-ра Дульембу, чтобы вставъ, бо говорячи до свѣдка, говорить тымъ самымъ до трибуналу. Д-ръ Дульемба покликавъ на звыва-и на то, что и прокураторъ не вставъ, коли говорить до свѣдѣвъ. На то председатель завернувся до прокуратора и закликавъ: „пане прокураторъ, и вы также мусите вставати!“ Прокураторъ жажнувся, публика подъяла смѣхъ и на томъ скѣчинилося то мѣзе итермеццо.

Свѣдокъ Ст. Пянчиковскій, урядчикъ банку кравого, не бувъ 29 липня въ Болшевѣ, бачивъ однакъ въ Алекс. Стшелецкимъ 30 липня вечеромъ въ Европѣйскій готель, де ему сей оповѣдавъ, что Тхуржницкому у-крадено колькадесять тысячѣвъ зр. зашитыхъ въ одвино, не загнуячи однако ани словомъ про злочинство атентату на особу Тх-кого.

Свѣдокъ Евка Краковецка, служница Алекс. Стшелецкого, подае, что коли дня 29 липня одѣздили гости, она спала и ажъ по ихъ одѣзду будивъ ихъ кухаръ, чтобы чистила рондѣл. Одтакъ пѣишомъ кухаръ спати, а до кухни зайшовъ Алекс. Стш-кій и зачѣпавъ еи словами: „а что Евцю файнъ булѣи хлопцѣ?“ На пытаніе президента, якъ бувъ тогдѣ Стш-кій убравый, одповѣдае Евка, что бувъ лишь въ сорочкѣи и больше безъ нѣчого. Президентъ заковѣе рукавъ о дѣ своего сурдута и показуючи рукавъ о дѣ свои сорочки пы-тае: „чи въ такой бувъ твой панъ сорочкѣ?“ Евка оглянувши, одповѣдае „вѣ!“ Президентъ заковѣе рукавъ о дѣ сорочки и вытягае зъ подъ него рукавъ етеревского кафтаника пы-таючи: „а може въ такой?“ — „Въ такой, такѣи!“ — одповѣдае Евка. Далше подае Евка, что панъ еи лишь коротко бувъ въ кухни, одтакъ пѣишомъ до себе, а она, вычистивши шивѣтъ рондѣлѣвъ, поклатася спати. Коли калася, свѣтлоось чѣе у Ст-кого.

Свѣдокъ Лемѣшка, помѣщикъ лѣо-кая Ал. Стшелецкого, подае, что гости зъ 29 липня поѣхали може о 12, а може о 1 годинахъ въ ночи. По ихъ одѣзду пѣишомъ свѣдокъ найдалше за годину спати и не бачивъ, ани не чувъ, чтобы хто выходивъ въ ночи зъ дому. Взагалъ не знае той свѣдокъ нѣчого, что бы ховѣ трохи могло послужити до выясненія справы.

Пятый день разсправы, 18 сѣчня 1889.

По короткѣи пересправѣ мѣжъ прокураторомъ а президентомъ росправы, зъ котрыхъ першій хотѣвъ зновъ ставити рядъ пытанъ обжалованнымъ, а другій не позволявъ на то, одвиоляючи рѣвночасно жадаючи прокуратора, чтобы внесеніе то подѣати подъ рѣшеніе цѣлого трибуналу, приступлено до дальшого переслухання свѣдѣвъ.

Свѣдокъ Станиславъ Поляновскій, зѣветный посолъ до сойму и палаты панѣвъ, братъ обжалованной Маріи Стшелецкой, выступае зъ великою емызою и старающисъ промовляти дуже чувствительно, просить судъ, чтобы уважае его не яко звычайного свѣдка, а за голову роду, котрый зѣумѣе выяснити богато рѣчей въ тѣи справѣ. Скопоставивши фактъ слабого здоровья у Маріи Стш-кон, сходитъ одтакъ на поле односныи рѣдино-матковыхъ. Пок. Янъ Стшелецкій не бувъ госиодаремъ. Коли умеръ, а сыновя его Александръ треба було затягнути дальшу позичку въ товариствѣ кред. земскѣмъ, зажадало то товариство подпису свѣдка и Килиановского, оба они однако дѣзнавшись, что Александръ має и власній довгъ, заявили, что дадутъ подписъ подъ тымъ условіемъ, коли бытъ на случай затягиванія дальшихъ довгѣвъ позволить вѣзятисъ подъ курателю. Овъ прѣвѣхавъ тогъ условіе, одкдаючи рѣвночасно проектъ богатого женитбы. Въ родинѣ свѣдка пануе велика солидарность; були случаи, де оди за другихъ платили 30.000, 40.000, 60.000, а навѣтъ разъ и 120.000 зр. Марія Стш-ка знала о томъ, она знала также, что и для неи була бы кождою хвалѣи помѣчь. „Дѣвъ въ томъ не-частію — говорилъ патетично свѣдокъ — були мы солидарны! Дѣвъ сестры и моя жѣнка одбывалили нещастію а дорогу сестру до отсего будувку!“ Одтакъ напѣрила родина занятисъ кс. Тхуржницкимъ, однако власти не позволили на то, хотѣла знати способноо агента полиційного, котрый-бы выкрывъ правдивыхъ злочинѣвъ, але не было такого, а коли старалась о увольненіе обжалованныхъ зъ вязницѣ, то заангажувала на тую цѣль свой цѣлый мастокъ. Жѣнцѣ свой вѣлѣвъ свѣдокъ корастати зъ добродѣтели права и не ставати въ роли свѣдка, бо есть того пересвѣдѣчя, что женщина муситъ передъ судомъ баладугити и супречено збѣанати. Скѣчинивши збѣзанія объявъ Поляновскій Стшелецку и поцѣлувавъ, а одтакъ сѣвъ на мѣсце сирваозателя „Gazet-y Lwowsk-on“ и почавъ собѣ робити нотатки.

Свѣдокъ Касперъ Пѣотровскій, му-

лярѣ, працюючи при будовѣ двора въ Болшевѣ, бувъ въ Болшевѣ дня 29 липня и бачивъ, якъ одѣздили гости и якъ одбѣла Стш-кій ходивъ до кухни. Кромѣ него не бачивъ вже того дня нѣкого.

Одчитано збѣзанія помѣщикѣвъ муляр-скихъ Козачевского и Галицкого, котрымъ лѣокай Поляньскій рано говорявъ, что кс. Тх-кого убито. Свѣдокъ Пѣотровскій заявляе супротивъ тыхъ збѣзанъ, что люде говорили рѣзно: оди казали — кс. Тх-кій недужій, другій — побитый, убитый.

Прокураторъ выѣвъ, чтобы конфронтувати свѣдѣвъ Пѣотровского, Лемѣшку и Краковецку, на що председатель заявляе, что зрѣбѣтъ то въ своемъ часѣ. Свѣдокъ Стан. Горватъ окомѣвъ въ Болшевѣ, не бачивъ, коли гости выѣздили а лишь чувъ о дѣ ефрмивѣвъ, что о-коло 12¹/₂ въ ночи. Вставши дня 30 липня рано подбавъ свѣдокъ посланця о дѣ Маріи Стшелецкой, котрый оддавъ вже буюъ картку до до Александра Стш-кого черезъ лѣокай. Коли Стш-кій довѣишъ часть не показувавъ, одбавъ самъ свѣдокъ до него и почавъ его будити; знайшовъ его заспаннымъ. Одтакъ по выѣздѣ Стш-кого выѣшовъ свѣдокъ на поле а зывавъ его вертающо зъ Кукизова. На его пытаніе сказавъ Стш-кій: „Дѣйстви, муситъ бути зъ кс. Тх-кимъ эле — чи побитый, чи ушкодженый — вы робѣтъ тутъ что треба, а я йду по лѣкаря!“ На выплату людеи давъ тогдѣ Стш-кій свѣдѣкови банкноты по 50 зр. зъ котрыхъ жадеи не бувъ поимѣленный. Свѣдокъ чувъ о дѣ жандарма Ямруга, что той ночи бачила якась жѣнка котра крала бараболѣи на поли недалеко Острова, якогось чловека идущого черезъ то поле. Прокураторъ зажадавъ о дѣ свѣдка бавшого опасу луга, котрымъ идея зъ Болшова до Кукизова. Председатель не допускае того пытанія, прокураторъ жадае рѣшенія трибуналу, председатель не допускае того внесенія подъ рѣшеніе трибуналу а прокураторъ зголошуе зъ той причины жалобу неважности.

Далше подае свѣдокъ, что Алекс. Стш-кій дѣставъ 3000 зр. за лѣсъ. Инвентаръ въ Болшевѣ есть ажъ надто великій, доходъ зъ самыхъ коровъ дае рѣчно надъ 1000 зр. На пытаніе д-ра Дульембы, чи на лузѣ, черезъ котрый идѣе зъ Болшева до Кукизова, ночували той ночи люде, одповѣдае свѣдокъ, что чувъ, что мали ночувати, однако председатель усуае въ дальшѣ пытаня въ томъ напрямѣ, якъ-небудъ годяться на нихъ ятъ прокураторъ такъ и оборона.

О год. 1. зарывавъ прокураторъ зъ огъду на публичну моральность на чѣрть годины тайну розсправу, середѣ котрой переслухано свѣдѣвъ Горвата, Лемѣшку и Евку Краковецку.

По отворенію явной розсправы покликано свѣдка Андруха Меруновича, котрый въ ночи 29 липня стоялъ на вартѣ въ Кукизовѣ коло церкви и костела. Зъ вечера чувъ свѣдокъ, стоячи на вартѣ, свѣтъ зъ городу кс. Крулицкого, не бачивъ однако нѣкого кромѣ Яйка, котрый бувъ садѣвникомъ Стшелецкихъ и шповѣ ночувати въ будѣи на ихъ огородѣ. На другій день робивъ свѣдокъ на поли живи-во. Стшелецкій прѣвѣхавъ на поле а говорявъ щось зъ Калиновскимъ. Люде говорили, что Стш-кій розповѣдавъ людымъ, что на кс. Тхуржницкого напали севъ ночи. Вѣбци одповѣдае свѣдокъ на пытаніе д-ра Домашевского, что коли-бы Стш-кій въ ночи шповѣ черезъ Острѣвъ, то вартѣикуи мусѣли-бы его посля всякой правдоподобности бачити. Зовѣмъ такъ само збѣнававъ и другій вартѣикуи Мих. Вантухъ. Свѣдокъ Иванъ Яйко vel Яйкевичъ подае, что въ недѣлю 29 липня о дѣ 10 годины вечеромъ ночувавъ въ садѣ Стшелецкихъ. Идучи на нѣчь коло церкви, побачивъ якогось незнакомаго чловека, что лежавъ подъ церковью на лапцѣ. Свѣдокъ поздоровивъ его а бытъ не одповѣвъ на то нѣчого и для того на другій день, коли дѣвчата двѣрѣи прѣишомъ до саду по бурчанку звѣстили ему, что хтось напавъ въ ночи на кс. Тхуржницкого, сказавъ бытъ, что то певно той гайдалака, котрого вечера бачивъ подъ церковью. Супротивъ рѣшучо-го збѣнаня сего свѣдка, что бачивъ вечеромъ коло 10 год. коло церкви незнакомаго, зарывавъ председатель конфронтацию его зъ свѣдками Меруновичемъ а Вантухомъ, котры бу-ли коло церкви на вартѣ и не бачили нѣкого. И при конфронтации обставали о дѣ стороны рѣшучо при своемъ. Посля сего одложивъ председатель продовженіе розсправы до слѣдующого дня.

(Далше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчера прѣвѣхавъ до Вѣднѣи кн. Александръ Батенбергскій, чтобы оддѣта цѣсарѣи австрійскому ордеру, котрыма бытъ надѣлилъ бувъ его покѣиного батѣка. Кн. Александръ бувъ заразы на аудіенциі у цѣсаря, а одтакъ у архикнязя Рудольфа и декотрыхъ членѣвъ цѣсарской родины. Кромѣ того зрѣбывъ ще князь вавзвту министрови войны, шефови ген. штабу, бар. Бекови и комендантови корпуса Кенигюви. Въ оддѣли ему визиту а архин. Рудольфъ запросивъ ще его на одѣтъ. Въ двѣрѣиныхъ кругахъ причинано кн. Александра зъ великимъ одзначеніемъ.

Урядова газета будапештѣнска огласила рѣшеніе цѣсарске контрасигноване Тиссою, котре именуе сербского православного епископа зъ Бачки, Василія Петровича, администраторомъ крадевацкѣи митрополіи. Петровичъ родивъ въ Темешварѣи и має теперѣ 67 лѣтъ; бытъ бувъ передъ тымъ юристомъ а въ 1882 р. ставъ епископомъ въ Бачцѣ. Мѣжъ Сербима есть бытъ дуже непопулярный и для-того именоване его администраторомъ выкла-ало велике недовѣленіе.

ПОДЯКА.

О. Иванъ Куровецъ, рускій приходникъ въ Мервини, жовковского деканата, умеръ въ 64 році жита, а 35 священства. Поконный одзначаея необычайнымъ замилюваньемъ до своего звания, шире и ревниво дбавъ про добро церкви, его неутомимыя заходами мала громада выставки величаву муровану церковь. Не менше дбавъ покійный про моральне и матеріальне движеніе своихъ парохіянъ, словомъ и дѣломъ заохочувавъ ихъ до просвѣты, твердості и оцадності. Ширій рускій патріотъ ніколи ані на хвилику не збійшовъ зъ дороги рускости, и чимало пришлося ему знати прикостей за свои неохитий переждчєни. Отвертый и честный характеръ зведнвали покійному загальне поважанье навѣтъ у противниківъ. Тому то на вѣстѣ о его смерти поспѣшили не лишъ сусѣды, але и зъ дальнихъ сторѣнь знакомі послѣдні одади покійникови прислугу. Родина покійного не могла инакше оддѣлитисъ вѣдъ, що причинилися до звеличєня похороновъ, уважае своимъ обовязкомъ зложити прилюдну подяку: Вѣдъ Ви. Панъ отцямъ канекальнимъ, котрі дуже численно зѣхалися на похороны, а кромѣ тыхъ именъ о. Морозови зъ Мокротина, о. Левицкому зъ Нагорєцъ, о. Прокурницкому зъ Зарудєцъ, лат. парохови Плавницкому зъ Визенберга, о. Ковальскому зъ Куликова, о. Левицкому за прашальне слово при вынесєні тѣла зъ дому, а о. Плавницкому за нагробну бєсѣду на кладовищє. Вѣдъ Ви. Отцямъ, пану Кисєлєцъ, парохіянѣмъ мєрвинскимъ и громадянамъ въ Визенберга складаємо ширє-сердєчне спасє-Бѣгъ!

Филипа, жена; Юлія, Іоанка, Олимпіа, Петро, дѣти; Викторъ Архандєльскій, Дмитро Левковичъ, зятѣ; Ольга, Марія, Володимиръ, внуки.

Надѣслано.

Аптика РУБЕРА у Львовѣ
поручає 2460 264 ?
спеціальности и универсальний средства
французскій и иншій, аки черезъ ню такъ и че
резъ инші фирмы оповѣщували.

Фабрика знарядѣвъ рѣзничихъ и гисєрн
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы
1384 робы по найдешєвѣшѣмъ цѣнахъ. 196 ?

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
купує и продає
всякї вартостный паперы и монеты
по курсѣ дневнымъ.

Поручєня зъ провинціи выповняє од-
воротню почтою безъ провизіи. 2222 113-0

Уто! потребує полисеу

На поруку до позачки, на забезпечє-
нє свои родины або на одиту за
одежанє вѣно, такожъ одповѣдє се
для спѣлнєнєвъ або на доведєнє до
ладу задовжєнєвъ вѣдєствитєль дождѣвъ
и посылѣстєй, дальше для П. Т. оєбѣдъ,
що не могутъ завѣщати за жита нѣякого
движимого майна, вѣдѣнни на заснованє
капіталу для неслюбныхъ дѣтей або для
дѣтей зъ другого супружєства, щєбѣ
ихъ на рѣвни поставити; хотїи у П. Т.
убѣдєнєчужєнє-сє перейшло вже поза 60
рѣкѣ жита (до 66 лѣтъ) то якъ найскорѣ-
ше можна одержати полисеу на убѣдє-
чєнє на доволѣну суму въ одновѣднєй
и приличнѣйшєй ту або на про-
винціи. Дискреція найстрѣтнєй заповнєнє
у всѣхъ случаєхъ. Розвѣдѣнє о гѣмъ по-
дїя у надєнєсектора аєсєкурациї
Книжна. Wien, I. Bezirk. Kohlmes-
messengergasse Nr. 7. 4 Stock, одѣ 2
2754 5 години. 1-8

20 лѣтъ
въ родинѣ!

Домовє средство, що довго дер-
житисъ все въ запасѣ, непотребує
дальшого поручєнє; муситъ бути
добре. При правдивѣмъ Anker-
Pain-Expeller видко сє пєдлє-
дїю. Дальшїй доказъ, що средство
заслужєно на поше дождѣвє, бєгъ
що многї недужї, пробувавши
другихъ вѣдѣно-хвалєныхъ лѣкѣвъ,
ханають назадъ за випробѣ-
ваний Pain-Expeller. Пробѣв-
нємъ переконалисє, що сє сред-
ство докове при гѣтцї, ревма-
тизмѣ, равнє въ членєхъ, и
при простудѣ, болю головы,
вѣдѣнѣ и пєчєй, колькахъ ии.
Найвѣдѣнѣше помагє; болѣ це-
зєють вєе звѣкло по перїодѣ па-
тертє. Дешєва цѣна по 40 кр.
вєдл. 70 кр. то могутъ набути и
бѣднї; але треба стерєнєсѣ фла-
шєвнєхъ и лєдєшєвнєхъ а фла-
шє лєшє Pain-Expeller зъ маркоу
„Anker“ за правдивѣмъ. Въ
запасѣ по всѣхъ болѣшихъ аптє-
кахъ. — Головнїй складъ: Apo-
theke zum „Goldenen Lö-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Слѣдуюча подяка надѣшла одъ
Свѣтлостї:
Внов. Панє!
Gehöröl-Extrakt

д. к. сєкундарї д-ра Шипєка выдѣлївѣ
мєнє зъ мѣстѣ вѣдѣнїи задовжєнє
Свѣтлостї. Нїнѣ завдѣлї сєму сред-
ствѣ, припѣвѣ и мѣмъ чудомъ пєжєкомъ
до мѣстѣ сєху, за що высєзєваю Бєгъ
публїчно подїку и кожєму, хто недуж-
є на гѣхотѣ, поручає сє неопѣнєнє
средствѣ. Зъ поважанємъ.
Князь Иванъ Гєнтовъ.

Gehöröl-Extrakt
д. к. сєкундарї д-ра Шипєка можна
купити вєдѣ зъ способѣмъ ужитї за
ар. 1.50 въ аптєкѣ ПЕТРА МКОЛІИЧА
2739 1-5 у Львовѣ.

Исторія Скиту Маньяского

вразѣ зъ
Збѣрникѣмъ грамотъ, листѣвъ,
идєвнїхъ судовыхъ докумен-
тѣвъ, дѣтєчнїхъ того мона-
стири.
Написєвъ и уложивъ
Д-ръ Юліанъ Цєлевичъ,
профєсоръ при ц. к. ак. гим. у Львовѣ
у Львовѣ, 1887. Накладѣмъ автора.
Цѣна 1 зр.; зъ рекомендованѣмъ
пересылкоу о 20 кр. бѣльше.
Дѣстати можна въ книгари-
нист. Старопрїстѣйского и Ми-
лицкого (и. Старжинка) у Львовѣ.
Можна такожъ замѣлѣти черезъ
канцєлїрїю Просвѣты або черезъ
редакцію рускихъ газєтъ у Львовѣ.

Курсъ Львовскій

зъ дня 18. л. сѣчня 1888.

Акція за штуку безъ купѣн.	Плат.	Жал
Зєлѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.	206	204 25
Зєлѣз. Львѣв.-Чернов. по 200 ар. а. в.	220	221
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	284	288
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216
Лїсты заставнї на 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	99 90	101
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣлє. зъ 10% прем.	103 15	104 15
Банку краєвого 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	95 50	96 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	02	103
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	102	103
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	92 60	93 60
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	97 15	98 15
Лїсты довжнї на 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сєд. 3 1/2% а. в. (давн. 6%) въ лїкѣ.	—	57 50
Гал. Зав. кред. сєд. 3 1/2% (давн. 5%) въ лїкѣ.	—	48
Общ. роль. кред. Завѣд. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—
Облиги на 100 зр.		
Индємнїзац. галїцкї 5% м. к.	103 80	104 80
Комунальнїй Банку краєв. 5%, Гємис.	100	101
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в.	103 25	105
Позички краєв. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	94 25	95 25
Лѣосы:		
Мѣста Кракова	21 50	23 50
Мѣста Станиславѣва	33	35
Монєты:		
Дукєтѣ цѣсарскї	5 66	5 76
Наполеондоръ	9 51	9 61
Пѣвѣмнїрїаль	9 86	9 96
Рублѣь єрѣвнїй	1 86	1 48
Рублѣь пєдєровнїй	1 28	1 30
100марокъ нѣмєцкїхъ	58 85	59 85

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

17. л. сѣчня 1889.
Львѣв: Пшєнїца 6-40 до 7-30, жито 5-30 до 5-75, лѣмѣнѣ 5-50 до 6-—, овєсѣ 5-50 до 6-—, горохъ 6-50 до 10-—, вїка 5-25 до 5-75, рѣпакъ 13-— до 13-60, лїянка — до —, конюшина червѣна 50-— до 60-—, конюшина бѣла 45-— до 56-—, конюшина шведска — до —, хмѣль одѣ — до — зр. за 56 кильѣ въ Львовѣ, окѣвите за 10.000 лїтрѣвъ 14-60 до 15-— зр.
Тєрнопѣлѣ: Пшєнїца 6-25 до 7-20, жито 5-10 до 5-35, лѣмѣнѣ 5-50 до 6-50, овєсѣ 5-25 до 5 85, горохъ 6-— до 10-—, вїка 5-— до 5-60, рѣпакъ 12-80 до 13-40, лїянка — до —, конюшина червѣна 48-— до 59-—, конюшина бѣла 45-— до 56-—, конюшина шведска — до —.
Пѣдєволочїсє: Пшєнїца 6-10 до 7-10, жито 5-10 до 5-50, лѣмѣнѣ 5-20 до 6-50, овєсѣ 5-16 до 5-75, горохъ 6-— до 10-—, вїка 5-— до 5-50, рѣпакъ 12-70 до 13-40, лїянка — до —, конюшина червѣна 48-— до 50-—, конюшина бѣла 45-— до 55-—, конюшина шведска — до —.
Черновѣцѣ: Пшєнїца 6-85 до 7-40, жито 4-70 до 5-15, лѣмѣнѣ 5-— до 6-75, овєсѣ 5-— до 5-50, горохъ 4-40 до 9-—, вїка 4-10 до 4-80, рѣпакъ 10-— до 11-15, лїянка — до —, конюшина червѣна 35-— до 43-—, конюшина бѣла 31-— до 35-—, конюшина швед — до —, тїмѣтка 20-— до 30-—

Гѣднїй уваги

Побѣднїй зарѣбокъ.
Оєбѣи кожєго станоєвїска, котрї хотїтъ занятисъ продажєю законно дозволєныхъ лѣкѣвъ на рєтѣ, прїймаютьсє за высєкою провїзїєю а євєнт. за стальнѣмъ удєржанємъ. — Лїсты адресувати подѣ написємъ „Reel“ do concess. Annoncen-Expedition Ludwig Gans, Wien, III., Matthäusgasse 2674 11-12 Nr. 5.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменємъ
„С П Р І О С Ъ“
у Львовѣ, Хоружїя ч. 22
поручає добру и выдѣтну каву спрѣ-
важдєну бєзѣсєреднѣ одѣ проду-
цєтѣвъ зъ Амєрїки полуднєвѣи.
Коштєує у Львовѣ;
1 кильѣ 1-80 зр.
на провинціи:
4 1/4 кильѣ 9-15 зр. франко
Ѣдѣратєлѣмъ надѣ 50 к и опусѣтъ

Цє маю зовєсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котрї огло-
шуютъ нїшї подѣ нєзвѣстоу
мого знамєнї. Спрѣваждєну ка-
ву просто одѣ продуцєтѣвъ, що
можу доказати, и продаю єхъ на-
мєнєшє о 20% дешєвєє якъ хтѣ
небѣдъ. Въ Гамбургѣ и Трієстѣ мож-
нє дѣстати каву вѣже лїшь зъ че-
твертѣи руки, а то для того, що
прѣдучєтѣ спрѣдає сѣрѣбнїковнї
на мѣсцѣ. той знову гурѣбнїковнї
въ Европѣ, одѣ тыхъ купує ком-
сїонєрѣ, а одѣ нєго ажъ купѣтѣ и
то звѣщєнїє не просто, але черезъ
агєнтѣ мѣсєвѣи або подѣрѣжє-
чєго. Впрѣчѣмъ можє кожєдї самѣ
переконєтисѣ, чи дѣстане дє нїдє
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
цѣю до якѣстї и смєку. 2 27 202-0

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на свѣта и именины
Гѣдѣ часть тратити!
НАЙСВѣЖША НОВѢСТЬ!
Лїше 5 зр. 25 кр.
коштєує найновѣшїй

ВАШИНГТОНСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуєлїа безъ
ключїка при ушѣхъ, зъ
5-лѣтнѣю гарантїєю за
добрыи хѣдѣ. Тѣлько
сєй гѣдиннїкѣ можє за-
ступити золотнїй гѣдин-
нїкѣ а то по перше
черєзъ добре уреу-
лѣванє, по другє че-
резъ правдивѣ роскѣ-
шну куєрту и дѣтєго можє єго ко-
дѣмъ якъ найлучше поручити.
Лїше 120 зр. коштєує краснїй по-
ковнїй стѣннїй гѣдиннїкѣ зъ добрымъ
регулѣванємъ, веркомъ, зъ лїчѣшєкомъ
и тїгарамї, зъ выпуклымъ бронзовымъ
прїкрасамъ.
Лїше 250 зр. коштєує пышнїй пре-
краснїй стѣннїй гѣдиннїкѣ зъ дѣво-
ковымъ будильнїкомъ, въ рамкѣхъ го-
рѣховыхъ, зъ вєзєзучнїмъ, самѣсѣтнї-
мъ цїтѣомъ, иде и будити пунѣтуєлѣю.
Лїше 390 зр. коштєує французскї
золѣто-бронзовнїй Будильнїкѣ гѣдин-
нїковнї зъ голоєно-бїчнїмъ прїладїемъ
будильнїмъ. Окрасѣ для кождѣго чи то
въ хѣтѣ, чи въ подѣрѣжї, зъ веркомъ
травлєнїемъ, лєзїнємъ и пунѣтуєлѣю
пудчїмъ.
Лїше 450 зр. коштєує єрѣбно-нїкѣ-
ловнїй гѣдиннїкѣ, кїшєнєвнїй цїандєрѣ
зъ досѣвѣнїмъ регулѣванємъ веркомъ
и лїшно окрасєнѣю опрєвою, зъ кри-
сталєвнїмъ пєдєлѣмъ склѣомъ, нєзвычайно
гарнїй.
Лїше 30 кр. гарнїй, позолѣчуєлнїй
лѣнцѣшєкѣ зъ гѣчїкомъ до гѣдиннїка.
Лїше 120 кр. гарнїй лѣнцѣшєкѣ до
гѣдиннїка, въ золѣтѣмъ фасѣнѣ зъ брѣ-
ловкомъ пєчатковнїмъ, робѣтѣ артїстїчнї.
Лїше 375 зр. патєнтованнїй гѣдин-
нїкѣ зъ маятнїкомъ, зъ прїладїємъ бї-
чнїмъ гѣднїи и пѣдѣднїи, опрєвалєннї
въ найдѣкєтѣнїємъ пѣдѣгнѣваннї рамѣ,
якѣ найлучше пєдѣднїємъ горѣховѣ
дєрєво, зъ вєгалѣомъ и бронзовымъ вагамъ.
Крѣмъ тыхъ прїкметъ, має сєй гѣдин-
нїкѣ и тѣю лєопѣнєну вѣдѣствїтѣ, що
въ нѣчї патєнтованнїй цїтѣє єго свѣтлїи
чуднїмъ фїолєтовымъ, чєручѣю гарнїмъ
свѣтлѣомъ, за сїлу котрѣго гарантїєсѣ
черєзъ 10 лѣтъ.
Нєсєчїслєнна скѣлѣбѣсть Ѣдѣратєлѣвъ,
котрє сєй гѣдиннїкѣ бѣлїлї и куплїлї,
була нємѣмъ оєвєрєнѣна сєю нєбувалѣю
и нємѣмѣвною дешєвєстѣю.
Выключѣно тѣлько набути єго можє
за полєрѣднѣю высєкою трѣбѣю або
послѣплатѣю. 2680 (19-24)

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

H. Schiffamtsgasse 14. T.

ИВАНЪ ГУСЬ,

слова Тараса Шевченка, музыки
Мих. Лисенки.
Цѣна 60 кр.
Дѣстати можна въ товариствѣ
„Просвѣта“.

Помогати недужимъ выздоровети есть не лише обовязкомъ ближнихъ, але и бѣ-
знакою людей до того поклїкєныхъ и удѣбнєныхъ!!!

ВЫРОБЫ ЛѢЧНИЧІЙ

ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ

(ул. Баштова, рѣгъ улицѣ Довгой и рынку Клепарского).

Вїно зєлѣво-ромбарбарѣе знаменїтє въ затѣнїяхъ, злѣтнїхъ, пухлїхъ, жѣвѣтцѣхъ и гємѣроп-
дахѣ. Управлєнїє травлєнїє и прїєрѣтѣ апетїтѣ. Цѣна 1 зр. 50 кр. — старшє 4 зр.
Амїгрєнѣ нєзрѣванѣе средство въ снѣлѣомъ болю головы, нєвѣрнїхъ, мїгрєнѣ. Цѣна 1 и 1.50 кр.
Хлїзѣлѣ усмирєє скоро болѣ ревматїчнїй, артїтїзмъ, пѣдєвєнїє, подѣгѣру и єто равнѣ лѣшїй
Ѣдѣ. Євєнєкєрє. Цѣна 1 зр. и 2 зр.
Калѣлѣ Лєопардѣ прѣтївѣ корѣвѣмъ и болѣвѣ жѣлѣдѣ, по выжїтїю ихъ сѣдѣує сѣчєсѣмъ польєтѣ. Ц. 80 кр.
Флїцїна, выключнїй знамєнїтнїй лѣкѣ прѣтївѣ бѣдѣчїи. — „Нєма нїжє спрѣдѣ бѣдѣчїи“.
Цѣна 1 зр. 50 кр. и 3 зр.
Калѣлѣнѣ, зѣблѣнїє одѣ пєдѣтѣлѣ вѣжє въ 24 гѣднїяхъ бєгъ наймєнєшого болю. Цѣна 1 зр.
Зѣлѣ лѣрєтанѣскѣ, италїєскѣ, монахамъ чїна Св. Францї
абрїєнє на „Авєнтїнѣ“ (горѣ), нєсѣчїєнє у всїєхъ недѣгахъ гѣуд-
нїхъ и лѣгнїхъ, въ кашлѣхъ, лѣхѣвнїхъ, аєтїяхъ, сѣхѣтахъ, и т. п.
Цѣна 1 зр. 20 кр.
Снѣрїлѣ лѣрєтанѣскї при задѣнїєхъ недѣгахъ тѣкѣ лѣ-
кнїхъ якъ и дѣхѣвѣкѣ, при аєтїяхъ и т. п. недѣгахъ, при занїєтрєнѣ,
кашлѣ, сѣхѣтахъ ужнєвєнѣ зъ зѣлѣомъ лѣрєтанѣскѣмъ, при тѣмъ дѣлєє
сѣрѣлїєчїєю, цѣлѣкомъ усмирєє болѣ, цѣю зъ лѣчєнїє єсть вѣдѣмъ по-
жѣдєнїмъ. Цѣна 2 зр.
Калѣлѣ жѣлѣдѣковнї лѣрєтанѣскї. По выжїтїю Ѣднѣвѣднї
сѣбѣлѣстїи уєтїпнїтѣ болѣ жѣлѣдѣ и зѣе травлєнїє вєртєє пєдѣдѣ до
прїєлїєчїєнїє. Цѣна Ѣднїи флашїчкї 35 кр.
Сєрєсарїєлїєнѣ хнїєвнїй чїстїтѣ кровѣ зъ заравлѣннїхъ
чїстїтѣ такъ у мужнїчїи якъ и жєннїчїи, такожѣ дѣлєє добрє на
вѣснїй выпрїєкї и прїцѣлѣ на пѣкѣрѣ. — Цѣна 2 зр., старшѣго 3 зр.
Лѣрєкѣлѣнѣ, жєтѣ чудєсна на всѣкї задѣвѣннї рєлѣ, болѣнї,
чїрїкї и т. п. Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 и 2 зр.

ПЕРЕСТОРОГА!

Вєсѣкї вырѣбы лѣчнїчї ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ
Краковѣ, купувѣчїи тогдѣ можє уважѣти правдивнїмъ, колї заєсѣтрєнї
онї прѣтоколѣванѣю маркоу охѣрѣванѣю, вѣдєсѣручнїмъ пѣдї-
сѣомъ вырѣбѣлѣчѣго Пєтра Крѣкєвїчѣа и єсли опакѣванѣ єсть нєна-
рушєнє ахѣтѣ пѣдѣрѣлѣє, сѣй мѣсѣтѣ Ѣдѣчѣтї прѣдѣлѣ. Судѣмъ карнїмъ.
Купити можє у всѣхъ болѣшихъ аптєкахъ и склєдѣхъ матє-
рїєлѣвъ аптєчнїхъ. Головнїй склєдѣ: ПЄТРО КРОКЄВІЧІ, аптє-
карѣ въ Краковѣ.
Н. В. Зѣдлѣ вѣлїкого купує пѣдѣрѣлѣчїє тѣ вырѣбы лѣчнїчї
подѣ рѣзнымъ формамъ и назвїямъ; тому прѣсїтєлѣє кѣнє догѣтєлѣє
вырѣбу ПЄТРА КРОКЄВІЧІА, аптєкарї въ Краковѣ, дїєлїтисѣ чи нє
нарушєнє опакѣванїє вырѣбу та на марку охѣрѣну и вѣдєсѣручнїй
пѣдѣнѣ „Петро Крѣкєвїчѣ“.

Чїєсѣннїй прїзнєнїє зъ подѣкамъ зъ рѣзныхъ сторѣгѣ свѣта и бѣтѣ вєрєтѣє сѣупѣлнїхъ такъ свѣт-
лїхъ якъ и духовнїхъ оєбѣ, лѣкарѣвъ, урѣднїковъ и т. п. Корєспѣндєнція загранїчнїи зъ краєвѣ, зъ Агє-
нїкѣ можє прѣєлїгнѣтї кожѣмъ хлїгѣ на жѣснї, ако докѣмъ автєнѣчнїи о успѣхахъ моєхъ вырѣбѣвъ!!!

Правда найдовше боронитѣ!
Лїшѣ дождѣ выєтѣє зѣсѣбу, прѣдѣмѣ
Ѣдѣ лїшѣ за зр. 1-45 2-
вѣдѣчїєно дождѣ, тѣрѣбѣ, шїрѣкѣ, пѣ-
сѣрѣнїмъ на конѣ

зѣдѣлѣ и зѣрѣтѣєсѣ грѣшѣ.
180 см. довгї, 130 см. шїрѣнї, тѣ сѣнї
пѣдлѣнїи зр. 1-75,
вѣсѣлѣтѣлѣ фїєнєскї покрїєлѣ
зѣ пѣсѣи пѣсѣнїи о рѣнїяхъ краснѣхъ
и бѣлѣхъ, 185 см. довгї, 155 см. шї-
рѣнї, за шїтѣу зр. 2-80.
Лѣнѣскї покрїєлѣ, а
подѣлнї, сѣлѣнї и тѣрѣбѣ, дѣжє гарнї,
що можутъ уєтїпнїтєсѣ и за прїєрѣтнїй
лїшѣ зр. 3-45.
Рѣєлѣєсѣ за пѣсѣлѣєго. Адресъ:
Waarenhaus „zur Monarchie“
Wien, 3. Bez. Heitzgasse 12/D.

Выгѣднѣу позичку грошєвѣу

можутъ одєржѣти самѣстѣйнѣ оєбѣи, що мають поряднє помѣшкєнїє рѣч-
нє и правнїлѣну платнѣю або дохѣды а именнѣо: прѣмїєслѣвѣцѣ, куєщї,
урѣднїкї, офїцїрї, прїватїєрї, влѣстїтєлѣ землѣ и т. п. пѣсѣлѣ
Ѣднєсѣтѣ дѣлѣ 100 зр. до 2000 зр., якѣ оєбѣстѣннїй кредїтѣ, на лєг-
ку мѣсєчнѣю або трїмѣсєчнѣю сїлѣтѣу зъ 6% опрѣєчѣтованїємъ.

На пїтєблѣзїєю въ кнїгахъ гѣрунѣтовѣхъ за 4 1/2% и 5% на
амѣртїзєцїю або и бєзъ нєп. Бєзвѣстї вѣдѣмѣстї подѣє

G. A. Steiner, Budapest

Gross-Karolyi-utca 12.
На лїєстѣннїй поручєнїє трѣба долѣчїтї 3 почѣтѣй маркї. 2744 2-3

</

ДѢЛО

Выходятъ у Львовѣ що дня (крѣмъ пѣды и рускыхъ святъ о 5-й годнѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. II. и Вуко гласъ ул. Кар. Людвигъ 9. У Вѣднѣ Хаасенштейн & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, 1. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, P. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ и инсераты за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи: за Заграничцею:
на цѣлый рокъ . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . 24 зр.
на полъ року . . 9 зр. на полъ року . . 12 зр.
на четверть року . . 4-50 зр. на четверть року . . 6 зр.
на мѣсяць . . 1-50 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . 16 зр. на полъ року . . 8 зр.
на четверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . 1-35 зр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи принимаются лишь на по-рядке востережень. — Рекламация неопечатанной вѣ-дѣ бѣдъ порта. — Печенные члене поштѣ 8 зр. в. в. Оголошения принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ одинъ отрокъ печатной, въ рубр. „Надболого“ по 20 зр. в. в. Подати членства по 10 зр. бѣдъ отрока.

Запросины до предплат.

„Дѣло“ съ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ 1889 роцѣ що дня и въ неизмѣненномъ объемѣ.

Предплата:

На провинции: У Львовѣ:

На цѣлый рокъ 18 зр. 16 зр.
На полъ року 9 „ 8 „
На четверть року 4-50 „ 4 „
На 1 мѣсяць 1-50 „ 1-35 „

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рокъ 24 зр.
На полъ року 12 „
На четверть року 6 „

Запрошующи П. Т. Земляковъ до предплат „Дѣла“ на рокъ 1889, рѣвночасно просимо тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, у которыхъ ще залягае якъ належитость, щобъ старались по можности скоро вырѣшати еи, бо зъ початкомъ року издавничтво має дуже великі выдатки.

Ново-присутующій на 1889 рокѣ предплатники „Дѣла“ одержать початокъ повѣсти Юкая „Новый дѣдичъ“ даромъ.

У Львовѣ дня 9 (21) сѣчня.

Яке значѣнье буде мати законъ соймовый о платѣ катехитѣвъ въ школахъ народныхъ, на сей тематъ хочемо сказати кѣльке слѣвъ. Пѣсля того закону катехиты чотири- и бѣльше классовыхъ шкѣлъ народныхъ одержать станутъ рѣчноу плату за подаванье науки религій, и то пѣдъ условьемъ, що въ цѣлѣй школѣ буде надъ 80 дѣтей ихъ исповѣданья и обряды, а годнѣвъ науки религій буде найменше 18. Якъ не буде сихъ чиселъ, то катехиты одержать лишь вынагороду по 20 ар. тѣлько раздѣвъ рѣчно, кѣльке годнѣвъ мавъ тыжднево въ 4, 5, 6, або 7-й класѣ, и пѣдъ условьемъ, що зъ низшихъ трехъ класѣвъ учивъ даромъ.

Катехиты 3, 2 и 1-классовыхъ шкѣлъ не достанутъ нѣ платы нѣ вынагороду за свои труды.

Якъ приложимо сей фактъ до стану нашихъ шкѣлъ народныхъ въ Галичинѣ, то можаеся таке:

Въ Галичинѣ, безъ огляду на народнѣсть и исповѣданье, маємо (шкѣлъ пѣсля выказу зъ 1887 р.):

7- и 6-классовыхъ	15
5 „	28
4 „	159
разомъ	202

То тѣлько въ тыхъ 202 школахъ и то пѣдъ повѣсье згаданными условіями одержать катехиты станутъ рѣчноу плату.

Кромѣ того маємо:

3-классовыхъ шкѣлъ	59
2 „	263
1 „	2683
разомъ	3005

Въ тыхъ школахъ (3005) не одержать катехиты нѣ станутъ платы нѣ вынагороду за подаванье науки религій, а будутъ сповняли свой обовязокъ зъ обовязку душпастирскаго.

Доси окремыхъ катехитѣвъ въ школахъ народныхъ властиво не було, а подавали науку религій, навѣтъ по бѣльшихъ мѣстахъ, сотрудинники парохіальны, для которыхъ наука религій въ школахъ була лише побѣчнымъ занятьемъ, а головнымъ занятьемъ были обовязки душпастирскі. Они и не побирали за те окремой платы, бо и законы основны (§ 17) и законъ державный о школахъ народныхъ (§ 2) постановляють выразно, що старанье о науку религій въ школахъ належитъ до дѣтъ церковнѣ або религійному стоварищеню а кошты той науки мають поносити исповѣдники дѣтъ церковнѣ. Тѣлько на ремунерацию для катехитѣвъ вставлявъ галицкій соймъ рѣчно 12.000 зр., отже зъ той то сумы роздѣлювано що-року катехитамъ бѣльше затрудиненымъ по кѣлькадесяти рѣнскихъ вынагороду.

Теперь бодай по бѣльшихъ мѣстахъ, де есть по кѣльке 4- або бѣльшекласовыхъ шкѣлъ народныхъ, будутъ установлені окремі катехиты; кѣльке буде рускыхъ катехитѣвъ, годѣ нимъ сказати, на всякій способъ буде ихъ безъ порѣвнанья менше якъ латинскихъ, зъ причины, що навѣтъ въ всѣхъ Галичинѣ и рускыхъ родичей и рускыхъ дѣтей въ школахъ по бѣльшихъ мѣстахъ бувае звичайно значно менше бѣдъ полескихъ. Бѣльше нѣже установляея окремыхъ катехитѣвъ буде случавъ таковыхъ, що науку религій и въ 4-классовыхъ школахъ будутъ подавати священники, заняті въ душпастирствѣ, за ремунерацию. Звычайно подаеся наука религій въ двухъ годнахъ тыжднево на одну класу, отже въ 4-классовѣй школѣ буде ремунерация за науку религій 40 ар., въ 5-классовѣй 80 ар.

Въ иныхъ школахъ, т. е. 3-, 2- и 1-классовыхъ збѣстане все такъ, якъ було доси. Одно

лише управивитися. Доси, коли до одной парохіи належало бѣльше селъ зъ окремими школами, то катехитови (душпастирствѣ) обовязані були пѣдводу давати тѣлько исповѣданки той самой вѣры и обряды. Теперь обовязокъ той принаде на конкуренцію шкѣльну, т. е. на громады и общары дѣрскі, а въ дѣйствиности на громады. Бѣмось, щобъ черезъ те не спадали неразъ тагары на громады, особливо тамъ, де въ школѣ есть и трѣхъ дѣтей латинского обряды, которыхъ парохъ неразъ о кѣльке миль есть бѣдаленый. Вже и не казати за те, що и протестанты тай жида тамъ, де суть ихъ дѣти въ школѣ, могутъ собѣ робити претенсію, щобъ по ихъ пастора або рабина посылати фѣру. Правда, що о потребѣ тыхъ до ставокъ орѣвасе окружна рада шкѣльна, але чи можае се уважати за достаточну гарантію противъ можливого перетяженя?

Хотя бюджетъ краевый на р. 1889 вже ухвалою сойму зъ 19 жовтня 1888 р. збѣставъ значно пѣдвышеный, такъ що бѣдъ каждого рѣнского податкѣвъ державныхъ придетъ о 4 крейцары бѣльше платити якъ впередъ (35 зр. замѣсть 31), то на тѣмъ еще не скѣбичитъ. Дня 1-ого сѣчня с. р. затвердивъ цѣсарь нову уставу о учителяхъ народныхъ, котра вже зъ 1-имъ дѣемъ льготного мавъ войти въ жите. Черезъ сего уставу збѣльшатся выдатки шкѣльны зъ двухъ причинъ: а) въ мѣстахъ и мѣстечкахъ мають учителя доставати 10-процентовой додатокъ на помещанье (§ 11), въ цѣлѣмъ краю вынесетъ сей выдатокъ рѣчно 40.782 зр.; б) всѣ додаты пѣдлѣтнѣ, чи давнѣйші чи нові, замѣсть по 25, 30 и 40 зр., будутъ выносити по 50 зр., черезъ то збѣльшатся выдатокъ на квинженіи въ цѣлѣмъ краю о 53.277 зр. рѣчно. Разомъ отже прибѣдетъ черезъ эту уставу выдатокъ на сей рокъ 94.059 зр., т. е. треба буде додатокъ краевый ще с 1 зр. бѣдъ рѣнского пѣдвышеня.

На другій рокъ зновъ, коли войдетъ въ жите нова устава о катехитахъ, пѣднесутся дальше выдатки о 34.810 зр., отже треба буде додатокъ краевый еще о 1/4 зр. бѣдъ рѣнского пѣдвѣсти. — То суть выдатки, котрі вже нѣ не лише можа знати, але и высокость ихъ означити. Але до нихъ придетъ ще и инші, такъ що вже теперь можа на-пѣвно сказати, що додатки краевы на другій рокъ не меншъ будутъ якъ 37 зр. бѣдъ рѣнского, коли же въ р. 1883 була лише 27 крейц. Недобрѣ выгляды для нашихъ податниковъ, и недобрѣ свѣ-

доцтво господарки теперѣшного сойму краевого, зложеного зъ „арархія суспѣльной“!

„Турецка“ автономія повѣтова — signum temporis въ нашѣй Галичинѣ.

(Дальше.)

Въ роцѣ 1880 розписало ц. к. намѣстничество новы выборы до турчаньской рады повѣтовон, а зъ выбраною радою р. 1877 нѣчто не зроблено — нѣ розвязано, нѣ подтверждено, нѣ однимъ слѣвомъ нѣчто на пятнадцатѣ роно-родныхъ пѣсьмѣ не бѣдовѣвъ. При выборѣ до рады повѣтовон р. 1880 выбрано такъ само якъ 1877 року 12 Русинѣвъ зъ сельской куріи, 1 Русина зъ мѣста Турки. 2 Русины входили безъ выбору зъ бѣльшихъ посѣлостей на основѣ §. 3 повѣт. ординаціи выборовон, 10 Польковъ и 1 жиды. При уконститууваню Русины, будучи въ бѣльшости, выбрали бл. п. Юліана Ясеницкого, поч. крылошанина и пароху въ Высѣчку выжовѣтъ, на презеса, бл. п. о. Е. Сембратовича на заступника презеса, и цѣла ново-выбрана рада уконституовалася цѣломъ правильно. Панки зъ жидомъ, — всѣ тѣ до одного, що были выбраны до рады 1874 р. и такъ факто въ повѣтѣ газдували, — усунулись и теперь бѣдъ уконституованя а внесли якѣсь тамъ протѣсты. Того протѣсту дѣтнѣй власти въ 1880 роцѣ не рѣшаютъ, ново-выбраною рады не подтверждаютъ, а урядуетъ дальше 15 членѣвъ рады повѣтовон, выбраною ще р. 1874. Тѣ паны урядуютъ и того року такъ само якъ и попереднихъ лѣтъ — берутъ дѣты и милево за появу нѣбы на тоту якус радѣ — за всякі повѣдки, то до Львова то на Острѣ, берутъ по 80, по 100 зр., и роздѣють запомогти рѣзного рода цѣлкомъ непотрѣбнѣй. На кирницю почтарску бере п. Брысевичъ 130 зр. За асентерунокъ бере п. Бр-внѣ свои дѣты якъ звичайно. П. презесъ ѣдетъ до Львова а на дорогу бере 80 зр. Коротко сказавши, панки розхапуютъ грошѣ зъ касы повѣтовон, якъ нимъ любѣ.

Въ роцѣ 1881 упоминаеся ново-выбрана року 1888-го рада и правно уконституована о свое право, т. е. чтобы еи приушено до урядованя. Дѣтнѣй власти не бѣдовѣвають нѣчто и не рѣшаютъ нѣчего, мовчать якъ закляті. Зъ выбраною же 1874 року рады повѣтовон урядуетъ сего року уже лишѣ 14 членѣвъ. Ухваляють бюджетъ, удѣляютъ собѣ абсолюторію зъ господарки за минувшій рокъ, чтобы забѣспечити зъ формальной стороны бѣдъ якого клопоту — и зновъ якъ минувшихъ лѣтъ берутъ величезны дѣты и кричатъ: „Rusini, mo-skalę, szczytatęcy owałdnęci rowiatem!“ П. Брысевичъ бере свои дѣты асентерунокѣвъ. П. Брысевичъ ѣдетъ до Львова и бере участь при погребѣ небѣщника Кмечуновича, а вернувши зъ Львова, бере 24 лютого 80 ар. за тую дорогу. П. Брысевичъ ѣдетъ на Острѣ и бере за

Нова столица Болгаріи — Софія (Срѣдецъ).

Софія, 25 ст. ст. грудня 1888.

(Конечъ.)

Нова столица має характеръ космополитичный, хотій переважають въ нѣй урядники. Склады держатъ по найбѣльшой части испанскі жида (спавіолы), Болгаре, австрійскі жида (де ихъ нема?), жида румынскі, Цинцаре (исходятъ зъ Македоніи и говорятъ збоп-ованымъ румынскимъ языкомъ, хитрі якъ жида и держатъ майже всѣ бѣльшій ханы въ цѣлѣй Болгаріи), Персы, Ормене и други народности. Найбѣльше есть склепѣвъ колы-вильныхъ, галичянскихъ и каваренъ, въ которыхъ подаютъ тѣлько чорну турѣдку каву. Кто не бачивъ Востоку, той не може мати по-вѣя о якості тутѣшныхъ склепѣвъ. Мѣстятъ ся они въ лѣвѣльшихъ низинахъ, брудныхъ и мокрыхъ; на змѣу нема нѣ бѣковъ нѣ дверей, такъ, що все въ склепѣ замѣрае. Ще бруднѣйшій суть каварѣ; хто не привыкъ до нихъ, не бѣдѣжится такъ легко усѣсти на стѣлцѣ; та за те за нашихъ 2 крейцарѣ можна въ нихъ бѣстати якъ наилучшою чорною каву. Немають есть такожъ шинѣвъ, де продають вино, пиво, чухи и други рѣчи. Всюду по склепахъ, по каварняхъ и пр. можа поуті бѣсѣдующихъ рѣзными языками; очевидно, переважае языкъ болгарскій, але часто чуємо бѣсѣду турецку, грецку, нѣмецку, французку, италійску, румынску, російску, и др. Заразъ за мѣстомъ мешкають въ особнѣй куцѣ мусульманскі Цинцары; они суть недовѣданнымъ элементомъ каждого бѣльшого мѣста на Балканѣ.

На первый поглядъ могло бѣ здаватися, що всемо въ якѣмъ великомъ интернаціональ-номъ городѣ, коли мѣжь тымъ Софія, маючи не бѣльше 30.000 мешканцѣвъ, выглядае мовѣ-бы якій таборъ, де рѣзны народности построили собѣ тымчасово колыбы, чтобы по якѣмъ часѣ рушити дальше. Зъ другой стороны, за-дѣла непродоходного болота и бездонныхъ мо-чарѣвъ Софія пригадуе зъ-далека Венецію. Коли пѣдъ весну таютъ снѣги, то легкѣй доми-ки здаеся мовѣ-бы плавали на водахъ, нѣбы

якій човна; проходячи улицѣ пѣхотою, треба формально брысти въ водѣ по кѣстка, и то въ высокыхъ чоботахъ, бо калышѣ не помагають. Та не тѣлько на улицахъ даеся мокрота въ знаку. Пѣдчасъ злѣвы въ лѣтъ гоститъ вода и въ помещаньяхъ людей. Се и причина, дѣлѣ-го всѣ помещанья холодны; кѣльке то развѣтъ приходилося намъ сидѣти по цѣлымъ дняхъ въ помещанью въ пальтѣ и писати въ рукави-цахъ! Не безъ причины отже дѣлѣкъ называли Софію болгарскою Венеціею.

Та за те мае Софія свои догѣдны бѣки. Мѣмо напильну рѣзновидныхъ элементѣвъ жите тутъ спѣкойне, якъ на селѣ. Не чути тутъ того шуму и стуку звычайного по великихъ мѣстахъ; зѣ змеркомъ улицѣ пустѣють и тѣ-лько тутъ и тамъ слышати дѣмѣвъ сбѣзненыхъ робѣтнѣкъ изъ работы. Есть се дуже добре мѣсце для студій и для самотного, спѣкойнѣго жите. Красна библиотѣка державна доставляе каждому студіючому доброго матеріалу для науки и литературы. Тѣмъ и не дѣво, що въ Софіи особливо Европейцѣ набирають спѣкойно-тратячи давану нетерпѣливѣсть и нервозѣсть.

Хотій Софія лежитъ на рѣвнѣ зъ Марен-ліею и Сению, то климатъ еи дѣлеко рѣзнятъся бѣдъ климату повѣсьмѣхъ мѣсцевѣстей. Въ лѣтъ по найбѣльшой спѣцѣ нагле наступае перѣмѣнѣйшій холодъ. Причины такихъ частыхъ перѣмѣнъ суть: бракъ лѣсовъ, де бы могла задержатися теплота, слабе обрѣблене землѣ и слабѣ развитя роздѣленѣсть. Та при всѣмъ тѣмъ, якъ въ другихъ южныхъ мѣсцевѣстяхъ, такъ и тутъ, въ наибѣльшу стужу и наивѣль-нѣйшій морозъ грѣхъ надъ тобою весело сонце и часго усмѣхаеся до насъ ясне и безоблачно небо. Пѣдчасъ лѣтнѣй погоды крахають цѣ-лыми почамъ жабы надъ невеличкими пѣ-токами, що пробѣгаютъ черезъ Софію; жабы тутъ такъ розноженѣй, що часто пацѣхаются до людского мешканя. Кто не вѣритъ, що А-ристотѣлевъ въ своей комедіи „Жабы“ мавъ справдѣ надумѣтъ краханье жабы, нехай придетъ до Софіи и нехай послушае жабычю серенаду.

Наилѣбѣйшимъ мѣсцемъ для прогулки Софіяцѣвъ есть село давнѣйше назване Бали-

евенди, теперь Княжево. Оно мае для Софіи таке значѣнье, якъ Версаль для Парижанъ або Потсдамъ для Берлинѣвъ. Село лежитъ у самого пѣдбѣжя Балканѣвъ; черезъ его се-редину прѣтѣкае невеличка рѣчка. Суть тутъ такожъ теплы минеральны жерела, до которыхъ рѣкъ-рѣчно стѣгався множество гостей. Тутъ бачимо вже сельскі хаты, мѣлкі каварнѣ, го-стиницѣ, бушны турецкѣ джаміи и каварнѣ-серай. Видѣ сѣла представляеся до теперь же дѣло, але зъ роками буде тутъ романтичне мѣсце для замѣсныхъ прогулокъ.

Драганѣ.

Замѣтки до фейлетону „Згадки зъ семинарского жита“ В. зъ С.

Въ „Згадкахъ зъ семинарского жита у Львовѣ“ помѣщенныхъ въ фейлетонѣ хочу де-що сирѣстувати:

Св. Іоанъ зъ Дуклѣ похолодѣвъ зъ села руского Теретяна (Лемка вымавляють: Трѣ-стѣна), при шляху ведучѣмъ зъ Угорѣ до Дуклѣ, и провадивъ житѣе пустыннѣе въ горѣ Цер-говѣ, а въ горѣ, котра бѣдѣла Теретяну бѣдъ Мшаны, и про то еи называютъ горою Мшан-скою; она лежитъ по лѣвѣмъ боцѣ рѣки Ясла (Яселѣ) и належитъ рѣвно якъ и село Теретя-на и Дукля до повѣта креснянского, (перше до циркулу ясельского), коли Цергова ле-жить по правой сторонѣ Ясла и належитъ до повѣта сѣвѣцкого. Св. Янъ зъ Дуклѣ мавъ по-ходити въ роду руского, для того то въ день праздничный св. Яна въ костелѣ Бернардинѣвъ въ Дуклѣ бѣдъ найдавнѣйшихъ часѣвъ засѣды правилосе руске богослуженье. Въ новѣйшихъ часахъ стали рускѣ священники бѣтѣгаться, и той звычай мавъ перестати. Такожъ и пустын-никѣ, о котрѣмъ згадуе авторъ, бувъ Русинъ и засѣды въ церквѣ причащавъ.

Молодѣжь гимназіальну въ Перемышлѣ авторъ надто строго осуждѣвъ. Въ тыхъ ча-сахъ, коли оо. Желеховскій и Левинскій вѣту-пили до гимназіи, були на философіи въ Пе-ремышлѣ профессорами: Крушинскій (Русинъ) для исторіи, Очковскій для математики, яко

супленты; они потѣмъ перейшли до гимназіи по знесеню философіи. Черкавскій бувъ про-фессоромъ гуманіорѣвъ, а бѣтакъ преемникомъ гимназіи у Тарновѣ, потѣмъ ставъ профессоромъ философіи у Львовѣ, а опѣсля инспекто-ромъ гимназіи. — А. Т.

Хроникѣ духовной семинаріи львовской бѣдъ р. шк. 1869 належитъ доповнити бодай деякими подробностями.

Въ тѣмъ роцѣ трактовано въ семинаріи справу заложения собѣ сѣбѣльно читальнѣ. Вже мали мы приступати до введеня еи въ жите, коли якась, якъ мы собѣ толкували, нѣдѣстун-на похвала нашего намѣреня, помѣщена въ „Словѣ“, подхромилла нашу работу, а въ пок-ректорѣ Слямаковскѣмъ выликала страхъ, — и дѣло ушло.

Передъ своимъ бѣходомъ до Перемышля даеся пок. д-ръ Ильницькій на прошенье пасто-риальности у Блаховского бѣдѣофотографовати. Кромѣ тыхъ фотографіи лѣданъ чѣ де хто ви-дѣвъ инше яке зображенье подобно того вѣко-памятнѣго аскета. По оваціи выправленій въ честь бѣдѣзжачего д-ра Ильницького, показу-вавъ тойже гостямъ, зайшовшимъ до его ке-ліи, камѣнье, якѣмъ разъ, за давнѣйшою си-стемѣю, коли и бѣвъ выдаеся бутѣ никакшимъ, бѣна ему повыбивано. Камѣнье то перележа-ло въ комодѣ въ тайнѣ маой лѣта, ажъ въ такъ торжественный день екшѣціи той дѣвно-и асеры семинарской обачило оно свѣтло вечѣрнѣй свѣчки. Того камѣнье чи й не зам-кнуло було покойному карієру, яко бѣдъ, до-биваючѣсь совершенства заедно и успѣшно, бувъ достоинъ. Незвычайнымъ духомъ вѣяло бѣдъ той постати, але, на мой поглядъ, не бувъ бѣдъ для молодыхъ людей, особливо-жъ на ви-це-ректора нѣ. Инакше, и не зрѣвноао высоко-стоитъ бѣдъ въ очѣхъ людей дозрѣльшихъ, кот-рѣй его колысь знали, и я гадаю, що коли-бъ якій коматѣтъ, зложеной зъ давнихъ его пи-томѣвъ, устроивъ складку на стипендію им-д-ра Ильницького або поминки его чи то въ Пе-ремышлѣ чи у Львовѣ, то була-бы то намъ преміа и повна мѣсла манифѣстація. — Т.

то 42 ар. Справляють бенкетъ зъ нагоды вѣнчання архикнязя и берутъ на то зъ касы повѣтвон 120 ар. П. Брысевичъ бере на кырницю 50 ар. Въ такіхъ и подобный способъ берутъ тіа паны грошѣ повѣтвон, такъ тяженько ро-
szwiera się dla drogiej ojezdy.

Въ томъ роцѣ ухвалено д. 30 мая, на внесеніе п. Брысевича, ваяти 1000 ар. зъ ста-
лого фонду повѣтвон — грошѣ шнатарий и
иный, — бо въ касѣ повѣтвон не стало гро-
шей на выплату діетъ и комисій. Дня 7 груд-
ня 1881 р. прочитано на засѣданіи повнои тои
рады рескриптъ видѣлу краєвого зъ дня 28
мая 1881 р. ч. 17.285, вызывающій, чтобы касо-
вано ухвалу турецкой рады повѣтвон, котрою
признано членамъ рады повѣтвон кошту по-
дорожи за приѣздъ на засѣданіа, бо то супе-
речитъ §-ови 18 закона о репрезентаціи повѣ-
твон. Причина того рескрипту не слѣдн въ
актахъ; хіба видѣлъ краєвий пригадавъ собі
ухвалу турецку зъ давнѣйшихъ лѣтъ. По до-
шій дебатъ и по великій сварни урадили на-
повне радий жадныхъ діетъ на будущее не
брати, але то, що забрали черезъ только діетъ,
то, розумѣясь, пропало. На томъ самѣмъ за-
сѣданіи ухвалили тіа паны внести до видѣлу
краєвого петицію, чтобы скасувавъ §. 18 зако-
на о репрезентаціи повѣтвон, казаючи брати
діетъ за приѣздъ на засѣданія рады повѣ-
твон. На томъ засѣданіи ухвалили собі паны
абсолюторіумъ зъ господаревъ фондами повѣ-
твон за часъ бѣдъ 22 лютого 1878 до 31 мая
1881 року. Щобы що для повѣту хосенного
въ томъ роцѣ зроблено, о томъ нема ніякого
слѣду.

Въ роцѣ 1882 штурмує нововибрана и
правно уконституована 1880-го року рада по-
вѣтвон о допущеніе ея до урядованя, одно-
ситъ зъ жалобами всюды — та дарма. Нѣхто
нічо и не одповѣвъ. Члены рады повѣтвон,
выбраны же въ р. 1874, нѣбы-урядуютъ и то-
го року. Въ 1882 р. не було ані одного за-
сѣданія повнои рады, бодай не слѣдно того въ
актахъ. Господарка велась и сего року якъ
звычайно. Діетъ за приѣздъ на засѣданія ви-
дѣлу рады повѣтвон не бравъ нѣхто, бо ви-
дѣлъ краєвий казавъ. П. Брысевичъ бере
свою стаду ремунацію за присутність при
комисіи асентураковій 67 ар. разомъ зъ п.
Полянскимъ, П. Брысевичъ ѣздивъ на Остре
кѣлькѣ разѣвъ и за то взявъ фаній діетъ, кож-
дого разу по 21 ар. П. презесъ бравъ свою
дорогою свои сталі доходи зъ касы повѣтвон
яко делегатъ школьный. Дня 26 марта ухва-
лено дати „na gresz obiar w Warszawie“ 20 ар.
зъ повѣтвон касы. На внесеніе п. С. ухва-
лено д. 4 серпня дати для ветерановъ wojak
polskich z r. 1831 — 2 ар. Тоту маленьку
сумку могли вже и самі радий зложити зъ
своихъ кишень, — та годі! Тіа паны знали
только брати зъ повѣтвон грошей, а дати
де-що зъ своихъ кишень, — то вже нѣ, — хі-
ба патріотизму польского! Для людности въ
повѣтѣ не зроблено нічо а нічо.

Яко доказъ мѣжъ многимъ инымъ най
послужить ось то: Громады Бѣла, Хашѣвъ,
Борня, Ясеница замкова и другі доносятъ о
великихъ шкодахъ зробленихъ вѣсками и
просить о зарядженіе потребной облавы. Дня
9 мая 1882 запала на то така дословна ухва-
ла: „Ponieważ zaginięcie się wilków w pew-
nym miejscu nie zostało wykazane, zatem z
powodu niepoznajomości miejsca tychże stałego
roboty obława byłaby bezskuteczna, z tego po-
wodu uchwalono złożyć doniesienie do aktów.“
А треба знати, що на рѣкѣ 1882 стояла
бюджетъ выражена позиція: „Na niszczenie wil-
ków 630 złr.“ Була въ повѣтѣ вѣнш вѣвки,
котрі тую суму пожелли.

Въ томъ роцѣ починають брати жиды
верхъ въ повѣтѣ. Властитель болѣшихъ посѣ-
лостей Поляны починають тратити свои ма-
етки. Жидова бересь до купна селъ. Многі
Поляны признають справедливость Русинамъ
и вѣс разомъ не можуть надивуватися, що
такого роблять дотычній власти, не працуска-
ючи право выбраной и право уконституова-
нои рады до управы въ повѣтѣ.

Въ роцѣ 1883 зновъ упоминаются Руси-
ны, чому правительство не допускае законно
въ р. 1880 выбраной рады до правленія авто-
номією повѣтвон. Писано всюды кѣлькѣ разѣвъ,
та безхосенно: нѣхто нічо не одповѣвъ.
Чотирнадцаті членѣвъ рады повѣтвон выбра-
нои же 1874 р. вѣла дѣло въ повѣтѣ по своему,
по давному. Ухвалено собі бюджетъ, удѣлено
собѣ абсолюторію зъ господарки за минувшій
рокъ, тай почато дальше брати грошѣ повѣт-
вон підъ претекстомъ діетъ и комисій. Денежно
характеристичного наведу зъ актѣвъ повѣт-
вон.

Якъ уже выше сказано, видѣлъ крає-
вий рѣшеніемъ зъ дня 28. мая 1881, ч. 17.285
приказавъ турецкой радѣ пов. внести ухвалу
о браню діетъ за приѣздъ на засѣданія рады и
видѣлу. Рада повѣтвон дня 7. грудня 1881
дѣйство знесла тую ухвалу и вже переставъ
брати тіа діетъ. Але-жъ що дѣся дальше? Дня
13. лютого 1883 на засѣданіи повнои рады
ставитъ п. Брысевичъ внесеніе, чтобы панове
радий мимо заказа видѣлу краєвого и мимо
обязывающаго закона не только брали діетъ
за приѣздъ на будущее по 3 ар. денно и мле-
вого 1 ар., але чтобы панове радий такі діетъ
звали зъ касы повѣтвон и за за минувшій
часъ т. е. за часъ бѣдъ 7. грудня 1881 до 13.
лютого 1883 р. То внесеніе було, розумѣясь,
одногласно и зъ одушевленіемъ приняте и
панове „radey powiatu“ забрали суму грошей
— вышѣ 800 ар. зъ касы повѣтвон. Коли
однѣвъ чоловікъ по-за радою сказавъ тымъ
панамъ, що не годилося претцѣны робити про-
тивъ права и противъ приказу видѣлу крає-
вого, — то тіа паны сказали unisimo: „E! co
tu Wydział ma do gadania! My wiemy, co go-
bimy.“ Того-жъ 1883 року ц. к. староство при-
гадавъ турецкой радѣ повѣтвон, що въ повѣ-
тѣ ницать лѣсы громадскі. На то все рада
пов. нѣчо а нѣчо не зарядила.

Дня 11. и 12. вересня 1883 р. бувъ об-
ходъ Яна Собѣского въ Краковѣ. Видѣлъ ту-

реccion рады пов. на засѣданіи д. 6. вересня
1883 р. ухваливъ, на внесеніе п. Брысевича,
выслати его и трехъ ходачковъ шляхтичѣвъ
до Кракова на коштъ повѣту, и заразъ вы-
яснено зъ касы повѣтвон на дорогу п.
Брысевичеву 100 ар., а шляхтичамъ-селянамъ
каждому по 30 ар. Тіа шляхтичѣ-селяне выби-
рались до Кракова въ чоботахъ. П. Брысе-
вичъ прийшовъ на концептъ, щобъ они, од-
вѣтно назвъ „szlachta chodaczkowa“ — въ хо-
дакахъ запрезентувались въ Краковѣ. Добро-
душній селяне мѣркували, що п. Брысевичъ
выправляє комедію зъ ними, але одержавши
зъ касы повѣтвон на ходакѣ, позували чо-
боты и лишивши ихъ въ канцеляріи рады по-
вѣтвон, поѣхали зъ п. Брысевичемъ до Кра-
кова въ ходакѣхъ. Але и въ Турцѣ самѣмъ об-
ходженю похѣдъ Яна Собѣского підъ Вѣденъ
на коштъ касы повѣтвон и по своему. Дня 11
вересня 1883 справлено велику гостину на
шину у жидѣ Шпектера, такожъ gadey powia-
towego. Пили и ѣли що не мѣра, и то такъ,
що кѣлькѣнацятъ участниківъ бенкету лежало
безъ душѣ. Дня 14. листопада 1883 предло-
живъ жидѣ-шникарѣ Шпектеръ, gadey powia-
towo, рахунокъ за той бенкетъ на 108 ар. 58 кр.,
котрій, розумѣясь, заразъ вынечено зъ касы
повѣтвон. Того 1883 року приѣхавъ бувъ до
Турки тогдѣшний лат. суфранавъ ке. Лобосъ.
Турецка рада повѣтвон ухвалила дати зъ ка-
сы повѣтвон 30 ар. на выставленіе брамы
тріумфальной. Характеристичне то, що якъ
зъ однои стороны не шаджено на подобій
що-нио наведеній выдаткѣ, такъ зъ другои
стороны не дано вѣдѣ нѣ одного крейцера
на яку цѣль гуманитарну. Погорѣвши грама-
да Ланцута просить о милостину; заведеніе
глухо-нѣмыхъ просить о заимогу; добромилъ-
ска сторожа огнева просить о датокѣ, и бо-
гато вышшихъ просить о ратунокѣ, — та тог-
дѣшня рада повѣтвон не дала на то все ані
одного феника.

Въ роцѣ 1884 зновъ упоминается право
ще 1880 р. выбрана и уконституована рада по-
вѣтвон, чому дотычній власти не допускаютъ
той рады до урядованя, або чому не рѣша-
ють той справы сѣтъ або такъ. На то нѣхто
и слѣбцетъ не моркаувъ. Тымъ часомъ члены
рады повѣтвон выбраніи же 1874 р. и госпо-
дарючи въ выше выказаный способъ, такъ
уменьшили, що въ серединѣ 1883 року зъ
тыхъ 26 радныхъ було въ повѣтѣ живыхъ
только 11, а побѣла закона до рѣшенія акци-
небудь справы треба що-найменше 14. Зако-
дѣвъ отже великій клопѣтъ особливо що-до
ухвалы бюджету на рокъ 1884 Въ актахъ по-
вѣту турчанского зъ р. 1884 слѣдно, що ви-
дѣлъ краєвий вызывавъ 1884 р. нѣбы дѣйстви-
ую аде de facto вже нестнующу раду повѣ-
твон, чтобы предложила бюджетъ повѣтвон
на рокъ 1884. На то вѣзваніе стоитъ записана
така ухвала видѣлу турецкой рады повѣт-
вон: „Wzięto odpowiedź według referatu do wi-
adomości“. Я не розумѣю, що то має значити.
Але дивно, що хочъ 1884 року ані одного за-
сѣданія рады повѣтвон не було — бо не було
достаточнаго числа радныхъ — мимо того бу-
джетъ повѣтвон на рокъ 1884 въ сумѣ 5.312
ар. 49 кр. якое ухвалено и дотычній ц. к.
власти стягали той бюджетъ зъ людей подат-
кующихъ. Кошту комисіиной, діетъ за приѣздъ
на засѣданія нѣбы якоего видѣлу рады по-
вѣтвон — брали панове радий якъ звычайно
и не слушали заказа бѣдъ видѣлу краєвого.
Однѣвъ членъ тои славетной рады турецкой
запытанный, якъ одповѣдять они за непра-
внѣ браніе грошей, сказавъ такъ цѣлкомъ на-
ввно: „А absolutorium na co? Przecież tak od
dawna się robi i zawsze przy końcu roku uchwa-
lamy absolutorium, i basta. A Wydziałowi krajo-
wemu co do tego?“ А другій присутный берунъ
каже на то: „Ależ służenie. Masz rację!“. Такъ
розобрано въ 1884 роцѣ звыжъ 900 ар. а. в. На
увагу заслуге и то, що на рѣзнодорожныхъ ак-
тахъ турецкой автономіи повѣтвон въ р. 1884,
особливо на квиткахъ грошевыхъ, не есть влас-
норучный поднѣвъ презеса А. Стрмелецкого,
только штампила его.

Якъ выглядало тогдѣ въ повѣтѣ зъ буд-
жетами громадскими, котрі бѣла права по-
вѣтвон рада має подтверждувати, и въ загалѣ
зъ всею господаркою автономичною, то можна
собѣ представити. Не було найменшого ладу.
Дальше слѣдно въ актахъ повѣтвон автономіи
турецкой зъ того року, що видѣлъ крає-
вий вызывае другій разъ раду повѣтвон, чтобы
предложила бюджетъ повѣтвон за рокъ 1884,
и то підъ загрозою побѣла §. 52. закона о ре-
презентаціи повѣтвон. Видно зъ того, що ви-
дѣлъ краєвий не знавъ, що на дѣлѣ дѣйстви-
уючи рады повѣтвон въ Турцѣ нема. На то
вѣзваніе стала така дословна ухвала дня 4 сер-
пня 1884 нѣбы на засѣданіи видѣлу рады повѣт-
вон: „Przedłożę sprawozdanie, że dla braku
członków rady budżet nie został uchwalony“. Да-
вне диво! А дотычній власти правительствен-
ній стягали турецкій бюджетъ повѣтвон за ро-
къ 1884. въ квѣтѣ 5.312 ар. 49 кр.

До характеристикъ нашихъ порядковъ
автономичныхъ може послужитъ и то, що ви-
дѣлъ краєвий зъ дня 17. серпня 1884 підъ ч.
43.186 присылаетъ такую дословную бѣлову: „Po-
leca się Radzie powiatowej Turczanekiej przed-
łożyć rachunek wydatków z przesłanej Wydzia-
łowi Powiatowemu w roku 1871 i w roku 1874
subwencji w kwocie 2.400 złr. w. a. na resta-
urację drogi powiatowej w Lipiu na Ostrem.“ То
той самъ кусень дорога повѣтвон, котрый
бывъ безнастаннымъ предметомъ огляданъ ко-
мисіиныхъ за добрі діетъ для панѣвъ радныхъ.
Въ актахъ турчанской рады повѣтвон не слѣд-
но о той субвенціи и не слѣдно о укладѣ и
предложеномъ якахъ рахункѣхъ зъ тыхъ гро-
шей. Навпачи: пропало! Але дивно и то, чому
видѣлъ краєвий ажъ по 11 взглядно 13 лѣ-
тъхъ пыталъ про рахунки, чому такъ сбѣзвѣ-
ся? Претцѣны 2.400 ар. пѣхотою не ходять!

Коли турецка автономія повѣтвон за року
1874 жие собі цѣлкомъ выгодно и въ ро-
цѣ 1884, ц. к. наместничество розписує того ро-
ку нові выборы до той рады повѣтвон. О ра-

дѣ выбраній право и право уконституованій
въ 1880 роцѣ и слѣдъ загинувъ! Нѣхто и
слѣбцетъ не сказавъ, чому той рады не при-
пущено до урядованя. Такъ мовчки погребано
еи. Була межи людьми така бесѣда: „Чому
дотычній власти не скажутъ бодай одну причі-
ну такого поступованя, а коли нѣй рекуръ
або протестъ бувъ, то де-жъ яка резолюція?!
А бѣдъ року 1877 до 1884 включно — чей же
було досѣтъ часу хочъ-бы и найбільшій протес-
ты рѣшити!“

(Дальше буде.)

Соймъ краєвий.

Законъ о писаряхъ громадскихъ
выговаривалъ уже сойма комисія громадскѣ.
Змыѣтъ того закона ось якій:

Арт. I. До полагоджуваня чинностей пи-
сарскихъ, у власномъ и порученомъ обѣмѣ
дѣланя, рада громадскѣ есть обязана додати
зверхности громадскѣй уадбненнаго писаря гра-
мадского. Коли хто изъ членѣвъ зверхности
громадской зобовязается самъ полагоджувати
чинности писарскі, то видѣлъ повѣтвон мож-
же увольнити громаду бѣдъ обязаву удержу-
вати окремого писаря на такъ дово, дова той
членъ зверхности громадской буде повнати тіа
обязавы. Увольненіе то може видѣлъ повѣт-
вон каждой хвалѣ скасувати.

Арт. II. Уадбненнымъ на писаря громад-
ского есть той, хто дѣставъ свѣдѣтельство адбно-
сти, выдане комисією выпытующою, або кого
увольнено бѣдъ того выпыту.

Арт. III. Щобы достати свѣдѣтельство адб-
ности, муситъ кандидатъ на писаря громад-
ского зложити на экзаменѣ передъ комисією
выпытующою доказы знаня законѣвъ и припи-
сѣвъ, котрі дѣносятся до цѣлого обѣму дѣла-
ня зверхностей громадскихъ власного и пору-
ченного, и знаня манипуляціи урядовои и ка-
совои.

Арт. IV. Комисія доустаетъ до испыту
только такого кандидата, котрый предложитъ
свѣдѣтельство бездоганнаго житя, выдане зверх-
ностію той громады, де бѣвъ замешкавъ, а по-
твержденіе старостомъ.

Арт. V. Видѣлъ краєвий въ порозумѣніи
зъ наместничествомъ выдѣстъ инструкцію що-
до складу комисій, ихъ испыту, часу выпы-
тѣвъ, зголошенъ кандидатѣвъ, кого можна до-
пустити до испыту, що-до экзаменованя, кля-
сификаціи и выдаваня свѣдѣтѣвъ.

Арт. VI. Видѣлъ кр. въ порозумѣніи зъ
наместничествомъ може часомъ увольнити бѣдъ
экзамену особы, котрі признае адбными до
писарства.

Арт. VII. Хто за-для чинѣвъ карыгѣдѣхъ
не есть обрѣаанный до рады громадской, не
можетъ бути писаремъ.

Арт. VIII. Коли неспособность або не-
правильне поступованіе писаря спроваджує
шкѣдній наслѣдкі для громады, то належитъ
поступити побѣла §. 102 вслядно 107 зак.
гром.

Арт. IX. О каждѣмъ новѣмъ писаря му-
ситъ зверхность громадскѣ донести до 14
днѣвъ видѣлѣвъ пов. и долучити: дѣнѣвъ
ухвалы рады гром., свѣдѣтельство адбности пи-
саря, его бездоганнаго житя, дотогочаснаго за-
нятя его и подати, яку рада признала ему
плату.

Арт. X. За дозволомъ видѣлу пов. въ по-
розумѣніи зъ старостомъ, можетъ писаръ по-
внати урядъ писарскій въ кѣлькохъ громадахъ
того самого повѣта.

Арт. XI. Особы, котрі вже теперь суть
писарями громадскими, могутъ бути подше-
ненъ и на дальше на своихъ посадахъ або до
статя нинѣй посады писарскі, однакѣжъ му-
сятъ до двѣхъ лѣтъ бѣдъ часу, якъ сей законъ
увѣдѣ въ житѣ (въ 6 мѣсяцѣвъ по оповѣще-
ніи еи), зложити доказъ, що або здала экза-
менъ або достала увольненіе.

Дописи „Дѣла“.

Зъ епархіи Перемыской.

[Въ справѣ вдовичо-сирѣтского фонду.]

Надходить часть збору въ Перемышль де-
канальныхъ бюроучинковъ въ справѣ вдови-
чо-сирѣтского фонду. Майже въ каждѣмъ свя-
щенничѣмъ домѣ обговорюется теперь справа
того фонду. Ново-поставленій прокты знахо-
дитъ своихъ пражильниковъ и противниковъ.
Однѣвъ и другій пытають себе: чи доведеться коли
до того, чтобы всѣ священники были членами
того фонду и чтобы нѣмъ управлялося въ саму
користь вдовѣвъ и сирѣтъ? чи всѣмъ бюроучинки
будутъ мати голосъ и чи всѣмъ голосъ свой ско-
пѣтъ тамъ поднѣсти, не уважаючи на то, що
могутъ учути бѣдъ когось тамъ вышного: „То
есть абсурдумъ...“

На тыхъ соборахъ засѣдаютъ ино тіа, що
точно вкладки свои платятъ, тожъ только ихъ
гадки и погляды на тую рѣчь можна тамъ по-
чути. Хто-жъ не може чи не хоче платити,
того до засѣданъ тыхъ не допускаютъ, отже и
о причинахъ, за-для котрыхъ она не платятъ,
нѣколы пытаня не ставитъ; про нахъ сказа-
но только, что не мають бути допущенъ до
промоціи. Однакѣжъ на тыхъ т. з. „медлен-
ныхъ“ залагають десятки тысячъ! Користно
було-бы, чтобы соборъ бюроучинковъ помы-
сливъ надъ способомъ, якимъ бы можна було
вплатити въ причины того залаганя и старавъ
— коли-бъ только мѣлъ — причины тіа
уеунути, а переувѣдчавъ бы, чи въ самѣмъ
дѣлѣ поможеться тому фонду тымъ, чтобы
всѣхъ „медленныхъ“ до промоціи не допуска-
ти або накладати на нихъ кары и т. п.

Вглянувши въ причины залаганя, мы
увидѣли-бы у одного знеохоченіе за-для злого
господарованя фондомъ и въ званіи зъ тымъ
утраты капитала; у другого: обуряюще не-
справедливѣе усильженіе его при надаваніи

бенефіцій; у иного зновъ убожество, котре
каждого все и всюды увагляиаетъ, только не у
насъ, де часто на обѣмъ живота и кишѣвъ
болѣше ваги кладется, аніжъ на працю та
здобѣсть. Не мало есть такихъ священниковъ,
котрі мусятъ ино въ господарствѣ своего утри-
маня глядѣти, а коли повдѣвѣють, господар-
ство ихъ муситъ упадати, они остаются въ у-
божествѣ — а не могутъ одержати бѣдовѣд-
нѣйшого прихода, бо о нихъ зъ горы сказано,
что они яко убогіи, а per consequens и не пла-
тачи до фонда, выключеніи бѣдъ промоціи. Чи
то справедливо и разумно? Оно выпадало-бы
навпачи: убогому допомогти, чтобы мавъ зъ-
водки давати до фонду.

Се голосъ не одного, не лишъ мой, бо я
будучи на посадѣ, зъ котрой я задоволеній,
плачу точно всѣмъ вкладки, але бажаючи успѣху
фондови и чтобы покривденіи бѣдъ нѣкого и-
ного якъ ино бѣдъ своей власти духовной по-
мочи и справедливости надѣяться могли, под-
ношу той голосъ именемъ многихъ.

А. Д. изъ Ж.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Львѣвскій корреспондентъ чешск. „Politik“
доноситъ до той газеты, что довѣдчавъ бѣдъ
д-ра Смольки, что рада державна не буде
скликава на день 29 с. м. Гр. Татфе заявивъ
бывъ вправдѣ тиждень тому назадъ бажаніе,
чтобы раду державну скликати на 29 сѣчня,
але позаятъ галицкій соймъ не упорасъ зъ
справою пропанаціи скорше якъ 24 або 26 с.
м., то рада державна не буде могла скорше
зобраться на перше засѣданіе якъ ажъ 1 н.
ст. лютого або може навѣтъ ажъ 5 лютого,
чтобы дальшатнѣйшія послы могли ще на часъ
приѣхати до Вѣдны. На порядокъ дневной
першого засѣданія будутъ поставленіи лѣшъ
кѣлькѣ давнѣйшихъ внесенѣвъ. Законъ о прав-
ныхъ односинахъ жидовскихъ громадъ вѣро-
исповѣдныхъ и законъ о складовыхъ домахъ
прийдутъ подѣ наряду сперва на побѣтѣй-
шихъ засѣданіяхъ. Той самъ корреспондентъ
доноситъ, что предсѣдатель польского кола,
Яворскій, котрый есть заразомъ и предсѣда-
телемъ комисіи пропанаціи, не приѣде до
Львова, чтобы не бувъ змушений въ справѣ
пропанаціи высказати свой поглядъ и тымъ
утрудити свое становище.

Новый законъ войсковой, хочъ ще не
санкціонованный, набравъ вже немало клопо-
ту. Якъ звѣстно, старалосъ австрійске прави-
тельство дуже о то, чтобы новый законъ бувъ
въ радѣ державной якъ найскорше ухвале-
ный. Такъ и сталося. Тымчасомъ угорскій
парламентъ проволѣкае дуже ухваленіе сего
закона, а ту надходить вже часъ бранки.
Звѣстно также, что якъ у насъ, въ Галичинѣ
такъ и въ нѣмкихъ краяхъ коронныхъ выдѣли
наместничества розпоряджеея до всѣхъ ста-
ровствъ, чтобы они сегорѣзну бранку такъ при-
готовили, чтобы, коли-бъ новый законъ одер-
жавъ санкцію ще передъ приписаннымъ для
бранки часомъ, можна перевести бранку
уже побѣла нового закона. Зъ сего вышловъ
отже великій клопѣтъ для жителѣвъ, бо коли
примѣромъ має бранка обѣдыватися побѣла
нового закона, то 20-лѣтній молодѣцъ, що мають
право до рекламациі, або ихъ родичѣ не по-
требуютъ завчасу рекламувати, а тіа, що ма-
ють 23 рока, мусятъ ставитися ще четвертый
разъ и, коли мають право до того, мусятъ
якъ найскорше рекламувати. Подобно мавъ
рѣвъ и зъ правомъ до однорѣзной службѣ
охотничей въ войску. Нѣхто отже не знае,
якъ собі поступити. Справедливо каже „N. fr.
Presse“, що компетентній круги повнанный ту
рѣчь пояснити, а то усоковло-бы людей. За-
дана газета каже, что найдѣше было бы
зложити реченіе сегорѣзной бранки на кѣль-
ка недѣль побѣвѣше, а правительство могло-
бы то зрѣвати въ дорожъ розпоряджеея, он-
рачуютъ на своихъ правѣхъ розпоряджеея
зъ конечности, признаніемъ ему §. 14. основ-
ныхъ законѣвъ державныхъ.

Кн. Александра Батенбергского прини-
мають у Вѣднъ зъ якъ наибѣльшими почестя-
ми. Минувшій пятницѣ бувъ бѣдъ цѣлыхъ три
четверти годины на приватній аудіенціи у цѣ-
саря, а бѣдѣкъ зрѣбятъ визиту архиеп.
Рудольфовъ и всѣхъ другихъ архиепископѣвъ,
котрі его бѣдѣкъ ревизитували. У архиеп.
Рудольфа обѣдывъ въ его честь обѣдъ. Въ субо-
ту мавъ бѣдъ зрѣбати также визиту князевъ
и княгини Кумберляндскій. Въ суботу зрѣбятъ
ему визиту также и цѣсарь, але не заставъ
его дома. Обѣсла бувъ кн. Александръ на
обѣдѣ у цѣсаря. Въ пятницю приѣхавъ та-
кже до Вѣдны бывшій болгарскій министръ,
Начевичъ, великій прятель кн. Александра.
„Pol. Corr.“ каже вправдѣ, что Начевичъ при-
ѣхавъ лишь въ своихъ приватныхъ интере-
сахъ, но загално говорить, что бѣдъ приѣхавъ,
чтобы побачитися зъ кн. Александромъ Бате-
нбергскимъ.

Царь и его родня перенеслись вже зъ
Гатчины до Петербурга и перебудутъ тутъ
ажъ до початку марта. Теперь розбѣчуются
въ Петербургѣ звычайный балъ и торжества
дѣбрскі. Справа Моріера займае все же въ
Петербургѣ всѣ умы въ великій мѣръ а то
тѣмъ болѣше, что Моріера тутъ дуже люблять
и що въ напастяхъ на него зъ стороны нѣмче-
ской бачать лѣшъ ту одну цѣль, чтобы его усуну-
ти зъ его становища, позаякъ бѣдъ старея
удержати добрый односина мѣжъ Англією а
Россією. Всѣ бажаютъ того, чтобы Англія не
показалася податливою супротивъ Нѣмечины
и чтобы его не бѣдѣлизувала зъ Петербурга.
Бар. Искуль и кн. Долгоруковъ бѣдѣхали
уже на свои посады, першій до Риму а дру-
гій до Тегерана. Нѣмцкій посолъ Швайницъ
мае выѣхати до Берлина, де має бѣдѣбрати пи-
сѣгнія ордеру Чорного орла. До Петербурга

пріхавъ російскій амбасадоръ при французскій республці, бар. Моренгаймъ.

На новорічній желаній міста Москви од повѣсть царь указомъ до ген.-губернатора Долгорукова, въ которій згадує про катастрофу підъ Борками и такъ каже: „Всевишній зволилъ, чтобы наше спасеніе бѣдъ нещастія, яке намъ грозило, и радбѣсть въ того спасенія сталася причиною заманифестованія передъ нами и цѣлымъ свѣтомъ чувствъ безмечной любви и преданности народу, котрій становилась силою Россіи, захоуочую царя и народъ до трудбъ и дѣлъ бѣдъ пана до слуги. Розпачаючи новий рѣкъ зъ свѣжою вѣрою въ печальность Провидѣнія надъ нами и нашу дорожю бѣжною молимо Бога, чтобы руководилъ нашими дѣлами и судьбою на честь и пожитокъ Россіи.“ Въ день Нового року одержавъ царь такожъ гратуляційнй телеграммы бѣдъ короля Гумберта и паны и бдиовѣвъ на нихъ дуже сердечно.

„Нов. Время“ доносить, що на вѣнчанье вел. кн. Павла въ червню пріѣдутъ до Петербурга: король и королева грецка, король и королева данска, вел. кн. Гессекій зъ доныкою Алисією, кн. Уельскій яко представитель королевен англійской и кн. Черногорскій.

„Гражданинъ“ доносить, що цѣсаръ нѣмецкій приславъ своему російскому полковнику новій ленты до хоруговъ, котрій має нѣмецкій аташе войсковой Вильомъ вручити торжественно полковнику. „Гражд.“ добавуче въ томъ нову ознаку дружбы обоихъ армій.

Якъ вже звѣстно, оголошено кн. Бисмаркъ на приказъ цѣсая прощестъ Гесена зъ тыхъ причинъ, чтобы дати державѣ возможность виробити собі судъ о поступованю державного судовництва подчасъ слѣдства въ сѣй справѣ. Одтакъ наказавъ цѣсаръ предложити цѣлый сей актъ обжалованія „разомъ зъ прилогами“ радѣ союзній. Прилогъ сѣхъ не оголошено; зъ вышнихъ жерель однакожь стало звѣстнымъ, що есть мѣжь ними писемю кн. Бисмарка, въ котромъ бѣвъ просить цѣсая, чтобы той конче казавъ оголошати актъ обжалованія а то збъ взгляду на прасу, ворожу державѣ. Дальше суть мѣжь ними корреспонденція Гесена зъ Роттенбахомъ, зъ котрыхъ выходить, що оба тѣ мужъ суть великими врагами кн. Бисмарка. Въ одній писемѣ каже Гесенъ, що поступовѣ суть ще одними людьми, котрй кажутъ Бисмаркову правду въ очи; бѣвъ гаянѣ Видворста за то, що той хоче зъ Бисмаркомъ пактувати, бо Бисмаркъ обманувъ кожду партію, котра зъ нимъ пактувала. Зъ иного письма показуется, що Гесенъ радивъ Роттенбаха, чи має оголошувати дневникъ цѣсая Фридриха чи нѣ, а Роттенбахъ ему то бдраджувавъ. Здаєсь, що мѣжь тими прилогами суть такожъ якійсь листы Моріера, бо въ актѣ обжалованія говорять о сибѣнѣ „знакомѣмъ и вѣрнику“ Гесена и Роттенбаха, котрымъ есть Моріеръ, а дальше сказано: „Листы тѣ говорятъ самі про себе“.

Згадуючи о процесѣ Гесена, мусимъ тутъ же разъ то зазначити, що Гесенъ признался самъ, що есть авторомъ обоихъ прокламацій цѣсая Фридриха и у него и Роттенбаха найдено копій тыхъ прокламацій. Прокламація тѣ были написанъ ще въ червню 1885 р., коли то была обавя, що цѣсаръ Вальгельмъ I. може скоро померти.

Въ нѣмецкій радѣ союзній внесло правительство дня 18 с. м. въ справѣ вѣстодноафриканскій предложенье, въ котромъ жадає сумы двохъ миліонѣвъ на поборованье торговлѣ невольниками и на забезпеченье нѣмецкихъ интересовъ въ вѣстодній Африцѣ. Въ предложено сѣмъ жадаєсь такожъ именованія комисаря державного, котрому бы мало поручитися переведенье двѣхъ вѣдѣныхъ мѣръ, а котрый бы рѣвночасно посѣля окремыхъ инструкцій вѣвъ надзоръ надъ нѣмецкимъ вѣстодноафриканскимъ товариствомъ и его членами въ Африцѣ до чого канцлеръ державы посѣля статутѣвъ сего товариства має право.

Княгиня Клементина пріѣхала онотды до Софіи. На дворѣ повитали ея министры, высшій офицеры и сербскій агентъ дипломатичный.

Въ день Богоявленія одбулося водосвятіе зъ великимъ торжествомъ, подчасъ которого бдравлено такожъ молитву за князя. Князь не бувъ на торжествѣ, лишь пригладивъ зъ бѣна свои палаты. Характеристичнымъ есть, що того дня повѣвала на княжій палатѣ національна триколора. Передъ вѣдѣными днями збѣймлено стару хоруговъ зъ гербомъ Ватенбергѣвъ, а вывѣшено хоруговъ зъ гербомъ кобургскимъ. Въ насѣдѣхъ зѣсляныхъ поговѣрокъ въ мѣстѣ збѣймлено однакову на йорданьске сязто на приказъ князя кобургску хоруговъ а вывѣшено національну, теперь же вывѣшено зновъ кобургску.

Мянувшего понедѣлка одбулся въ Сполученыхъ державахъ побѣдѣномъ Америкѣ формальный выборъ президента. Посѣля постановою конвентуція выбравъ въ палодствѣ выборѣвъ збѣралася въ столицахъ поодинокихъ краѣвъ и бдали свои голоса бдиовѣдно до бажанъ и порученія своихъ выборѣвъ. Замѣтнымъ есть то, що сѣмъ разомъ поминено ту постанову, посѣля котрой выборъ має бдѣтиса въ першу среду грудня. Въ другу среду лютого одбудеся обчисленье голосѣвъ конгрессомъ въ Вашингтонѣ, а 4 марта обѣимъ вже правительство новый президентъ. Нема и сумнѣву, що Герсонъ одержитъ бѣльшѣсть.

Ворохобия на зааибарекѣмъ побережью все ще не ослабла. О борбѣ подъ Даръ-е-Саламъ доносить теперь зъ Зааибару слѣдующій подробностей: Ворохобники напали були досвѣта на одну вѣмечку стачію мисіонну, въ котрій було звышъ сто молодыхъ невольниковъ, котрыхъ освободила недавно нѣмецка корвета „Липскъ“. Заразъ по першѣмъ нападѣ утѣкли були два мисіонеры и двѣ мисіо-

нерки лодѣно на корабель „Меве“; одну зъ мисіонерѣвъ ранили ворохобники дуже небезпечно. Крѣмъ сѣхъ чотырохъ особъ забрали бѣтѣвъ ворохобники всѣхъ навѣтъ слугъ и робѣтнѣвѣвъ мисіа въ собою, чтобы ихъ въ глубинѣ краю продати въ неволю. Одбѣля ограбили цѣле мѣсто и спалили его. Корабель „Меве“ бомбардувавъ мѣсто кѣлька годинѣвъ, але не зробивъ ворохобникамъ великой шкоды. Ворохобники выбралися бѣтѣвъ въ дорогу до другой мисіи, що лежить бѣвъ першю тримиль дѣлеко, въ котрій були три мисіонеры и якихъ 150 освобожденныхъ невольниковѣвъ, а котра въ мала зовсѣмъ нѣзкою охороны.

Сего тыждня має Висманъ выбратиса до вѣстодной Африки; до его войска африканского зголошенося вже бѣльше якъ чотыреста людей. Заки однакѣмъ зьорганизуєся африканска армія и буде могла розпочатиса територіальна бѣлокада, то здаєсь, що и лѣто вже настане. О експедиціи, що маєсь выбрати на помѣчь Еминовѣ-пашѣ не чувати нѣчо; кажутъ лишь, що особа, котра має обнати провѣдѣ сѣи експедиціи, має разомъ зъ Висманомъ выхати до Африки.

Кореспондентъ лондонскій „Times“, ознакомленый добре зъ бдиосіамаи въ середній Африцѣ, подаючи вѣсто о ворохобии въ краю Уганда, каже, що панованье Арабѣвъ и исламу въ сѣмъ краю есть дуже непевне. Розходиться тутъ не о Арабѣвъ чыстои крови, але о Свагелѣвъ, котрыхъ вачальники племенъ въ Уганда дуже ненавидятъ и котрыхъ жителѣ краю Уганда яко раса значно перевысшають. О самѣй ворохобии въ сѣмъ краю подає „Times“ ще слѣдующій доповненія: Всѣ мисіонеры бдѣсталися чыстѣмъ на побережье. Велику масу листѣвъ и вѣсѣлѣного рода приписѣвъ, признаныхъ дѣя Стенлея и Емана-пашѣ, зничено. Арабы зловили короля Мвангу и держатъ его въ неволю. Овъ просивъ англійскихъ мисіонерѣвъ о помѣчь. Край Уганда на побѣдѣномъ побережью озера Викторія-Ніанза має 20,000 кв. миль, а зъ вѣсѣмъ бѣдъ него завесѣмъ сторонами 60,000 кв. миль. Жителѣ тамошній суть красного типу муриныского и дуже интеллигентный. Они вѣрують въ одного Бога яко сотворителя свѣта и мають дуже богату мову, хочъ уживають и языка Свагелѣвъ, котрый въ тыхъ сторонахъ есть межнароднымъ языкомъ, подобно якъ въ Европѣ языкъ французскій.

НОВИНКИ.

— Комитетъ жовківскій, бажючи, чтобы и подальшій патріоты зъ жовківского округа могли бувати на представленьхъ нашего театру въ Жовкви, надѣлавъ намъ до помѣщення програму всѣхъ представлень театральныхъ. И такъ: въ среду 4. 23 н. ст. сѣчня „Давоны зъ Корневиль“, ком. опера въ 4 актахъ; въ четверъ 24 сѣч. „Властитель гутъ“, комедіо-драма въ 5 актахъ; въ суботу 26 сѣч. „Паспароне“, ком. опера въ 3 актахъ; въ недѣлю 27 сѣч. „Наймичка“, укр. образъ въ 5 дѣлонахъ; во второкъ 29 сѣч. „Баронъ цыганскій“, ком. опера въ 3 актахъ; въ четверъ 31 сѣч. „Павло Полуботокъ“, истор. драма въ 7 дѣлонахъ; въ суботу 2 лютого „Запорожець за Дунаемъ“, ком. опера въ 3 актахъ; въ недѣлю 3 люг. „Тато на заручинахъ“, ком. въ 1 актѣ; „Лихій день“, ком. въ 1 актѣ и „Вечерницѣ“, одиакъ актъ зъ укр. оперы.

— Зъ Кракова пишутъ чамъ: На Йорданскій празникъ збѣралася тутѣшня колынія Русинѣвъ дуже численно. Церковь была повна людей всѣхъ станѣвъ, почавши бѣдъ Ексселенціи президента суухъ п. Зборовского, а скѣчавши на бѣдѣныхъ робѣтникахъ. Русины-академики (зъ товариства „Академичнои Громады“) прегарнимъ сѣймомъ причинились до звеличання праздника. — *Зачемице.*

— Сѣмъ краевымъ — якъ се має зявѣти намѣстникъ — може радѣти найдовше до суботы; въ суботу муситъ бути рѣшучо закрыта та остатна сесія послѣдной каденціи.

— Дирекція галицкихъ зѣлѣзницъ державныхъ подає намъ до вѣдомости, що рухъ побѣдѣвъ на шляху Станиславѣвъ-Чортківѣвъ почався зновъ зъ днемъ 20 н. ст. сѣчня, на шляху Чортківѣвъ-Гусятинѣвъ почався имѣвѣрно зъ днемъ 23 сѣчня.

— Епископѣмъ краѣвѣскимъ надавъ цѣсаръ бдручнымъ писемомъ титулъ княжій. Якъ вѣдомо, князь-епископъ має право засѣдати въ палатѣ панѣвъ, якого звычайный епископъ не має. Не треба й казати, що наданье епископамъ краѣвѣскимъ титулу княжого есть великимъ новымъ подарункомъ цѣсарскимъ для Поляковѣвъ...

— Справа достаєтъ для войска есть для нашихъ хлѣборобѣвъ и ремѣсникѣвъ дуже великой ваги. Товариства промысловѣвъ краѣвѣвъ, шевѣвъ, римарѣвъ и столярѣвъ зъ рѣзныхъ мѣстъ помѣстѣли въ Банку краѣвѣмъ удѣлы, стараючи збѣратѣ капиталъ на подѣятѣе доставъ для арміи — и досъ правительственный власти не бачили въ томъ лѣчо противозаконнымъ. Ажъ отъ, коли въ Перемышлѣ д. 14 н. ст. сѣчня збѣралася ремѣсники на засѣданье, чтобы радѣти въ той справѣ, зъ ц. к. староства прийшовъ на писемѣ заказъ ухвалювати якѣсь квоты на товариство доставъ для арміи. Заказъ той выкликавъ не только въ Перемышлѣ, але и въ цѣломъ краю мѣжь ремѣсниками велике недовѣдовенье. Очевидно ремѣсники перемыскій внесуть же рекурсъ до ц. к. намѣстництва.

— Загальній зборъ членѣвъ гал. товариства нафтового одбулися вчера въ сѣли „Frohshin“. Збѣралася до сего членѣвъ, а яко гѣбъ ливѣсь маршалокъ краѣвѣй гр. Тарновскій. Зборъ бдирывъ голову товариства и, Горайскій, ззначивши въ свой промовѣ розвѣй промыслу нафтового мимо тяжкихъ обставинъ и чужой конкуренціи.

Потѣмъ пос. Щепановскій выказувавъ розвѣй того промыслу на датахъ статистичныхъ. Въ Галичинѣ вытворено нафты въ 1883 роцѣ 300,000 сотнарѣвъ метричныхъ, въ 1885 роцѣ уже 500,000, а въ 1888 роцѣ 900,000. Одновѣдно-жъ до того податокъ бѣдъ галицкой нафты приносилъ державѣ въ 1883 роцѣ 994,000 зр., а въ 1888 роцѣ ажъ 2,600,000 зр. Консумція нафты въ Австріи выносила 1883 року 1,140,000 сотнарѣвъ

метр., а въ томъ американскѣмъ нафты 773,000 сотн. метр., — въ роцѣ-жъ 1888 консумція зросла до 1½ миліона сотн. метр., а въ томъ нафты американскѣмъ уже лишь 70,000 сотн. метр. Зъ тыхъ цифръ видко зъ одного боку, якъ зросла продукция нафты въ остатныхъ пяти лѣтахъ и якъ величезный богатства подземий має Галичина, а зъ другого боку, якъ великій користи промыслъ нафтовый дає державѣ и якъ она повинна бы нимъ опѣкуватиса. Промыслъ нафтовый — говоривъ дальше п. Щепановскій, — то единый промыслъ, котрого интеллигентный Полякъ не повѣстываєся, и котрый поволи впливає на вироблѣенье характеру національного. По дотеперѣшній ерѣ борбы на поли промыслу нафтового повинна наступити ера организациі: треба виробити промыслъ нафтовый — чысто польскій. При сильной праці Галичина зможе заосмотрювати цѣлу Австрію нафтоу въ вартости 10 миліонѣвъ рѣчно, — а се буде дуже великою подмогою для подулалого краю.

Дальше зборы ухвалили кѣлька внесенъ поодинокихъ членѣвъ: старатиса о змѣну закона дѣтѣкающего нафты; старатиса о користѣйшій тарифѣ на зѣлѣзницѣхъ; старатиса о усунѣенье формальныхъ перешкодъ до уживанія выбуховыхъ матерій для розсадуванья шибѣвъ; старатиса о дешевѣйшій зарѣдѣвъ; а наконецъ (на внесенье п. Сиг. Виеневского) запобѣгѣти мнимѣй сѣкаторѣвъ красного инспектора промыслового, котрый въ своихъ справозданяхъ нѣбѣ то тенденційный: представляє, що въ копальныхъ нафты робѣтники не мають бдиовѣднои опѣки, хорують на рака та на горло, и т. п. Наконецъ зборы именовали на мѣстника гр. Баденія, маршалка гр. Тарновского и делегата намѣстництва въ Краковѣ Кучковского почетными членами товариства.

— Оригинальный вечерокъ зъ танцами одбулся, якъ доносить до газетъ, въ Ярославлѣ. На той першій вечерокъ, устроеный тамошнымъ касиномъ мѣскимъ, явилася — одна-одинока дама! Бѣдѣй кавалеры ждали-ждали, а коли не бѣждались болѣе дамы, то дѣлкі почали при войсковѣй музичѣ самі гуляти, а дѣлкі въ дуже квансѣмъ настрою забралися домѣвъ... и тѣ другі, здаєсь, лучше зробили. Що то за танцѣ — безъ дамы?!

— Справа „Гравайнѣ-Томашукъ“ перенеслася и мѣжь студентѣвъ университету черновецкого. Студенты жиды, середъ котрыхъ д-ръ Томашукъ тѣшитиса особливого симпатією, постановили выправити проф. Гравайноу котлѣму музику. Деканъ выдѣлу правничого, провѣдавши се, вѣзавъ до себе предѣдѣлѣвъ всѣхъ товариствъ академичныхъ и поручивъ имъ, чтобы въ интересѣ самой университетской молодежи, старалися не допустити до нѣякихъ демонстрацій.

— Похоронъ польскѣмъ патріоту Фелиціи Боберской одбулся въ Сынковѣ у ея брата, посла Василевского. Коли дня 18 сѣчня зъ Руденка перевозѣно доминыю до Сынкова, промовлявъ на границѣ по руски о. Павловскій, парохъ сынковскій, а другого дня одбулся обрядъ похоронный, при участіи такожъ руского духовенства, въ мѣсцевѣй церкви.

— Товариство взаимномъ помочи польскихъ повстанцѣвъ зъ року 1863. одбуло вчера загальній свои зборы у Львовѣ. Членѣвъ збѣралоса до сего, а зъ стороны власти бувъ кончинистъ полиціи Котовскій. Товариство числитъ теперь 492 членѣвъ дѣйствыхъ а 59 спомогающихъ; доходу было въ мин. роцѣ 2,104 а выдаткѣвъ 1704 зр. На провинціи має товариство 12 делегатѣвъ и то въ 8 мѣстахъ у вѣходѣй Галичинѣ а въ 4 мѣстахъ у заходѣй. Изъ справозданія секретаря видко, що подѣ титулѣвъ повстанцѣвъ муситъ подѣшватиса такожъ люди, котрй въ 1863 р. навѣтъ не нохали московского пороку, бо выдѣлъ выбравъ ажъ окрему комисію, чтобы за кождый разъ слѣдила, чи хто справдѣ повстанецъ, чи только подѣшванецъ...

— Шахъ перскій Насръ-Еддинъ — якъ уже коротко було згадано въ „Дѣлѣ“ — має выѣхати зъ Тегерана въ другой половинѣ марта с. р. въ дорожѣ по Европѣ. Шахъ выѣде сухопутею на Тавриду и выседе на территоріи російскій въ Джульѣхъ въ губ. ериванскій. Зъ Тифлиса выѣде зѣлѣзницею военно-грузинскою. Въ Петербургѣ перебуде шахъ около два тыждѣ. Зъ вѣдѣмъ на Варшаву удасться до Берлина, Парижа, Лондона, зѣ-бѣтамъ до Австріи а обѣсла черезъ Угорщину, Сербію и Болгарію до Царгорода. Зъ вѣдѣмъ тою самою дорожю приѣде до Румуніи, бѣтѣвъ переѣде до Россіи и наконецъ назадъ до Персіи.

— Циклонъ лютивъся дня 9 н. ст. сѣчня въ заходѣныхъ краинахъ Сполученыхъ Державъ американскихъ. Раю того дня подувъ легкій вѣтрѣцъ зъ вѣходу, але вже за кѣлька минутъ ставъ бѣтъ такъ сильнымъ, що захолювавъ особы по уличахъ и поляхъ и нѣвъ ихъ кѣлькѣнацѣтъ кроковъ у воздухѣ. Числа розваленихъ домѣвъ, пощипленыхъ хлѣбѣвъ, поробиваныхъ кораблѣвъ, ще докладно не подаютъ, але зъ дотеперѣшнихъ вѣстей можна поняти, якъ страшнымъ бувъ сей циклонъ. Доносить, що завалилося дванацѣтъ стѣловѣвъ; въ Реддингѣ шляхъ зѣлѣзницѣвъ розлѣтѣвся и вже нема слѣду зъ дороги; въ Питтсбургу завалилася фабрика шовку придружуючи сѣ робѣтнѣвѣвъ, въ иныихъ домахъ при поваленю займиса свѣтильный газъ и много людей погнѣло; мѣста Снебургъ, Гаррисбургъ, Вильямсбургъ и Велінъ вже не существуютъ — по нихъ лишилися лишь купы камѣня; въ Броклинѣ розлѣтъ циклонъ вѣтарѣты кораблѣвъ и при томъ погнѣло много моряковѣвъ; въ Кардѣльє завалилася будынокъ школьный и нѣ одна дѣтина не выхопилась зъ бѣтамъ. При томъ нещастю не можна навѣтъ нести помощи потерпѣвшимъ, бо за-дѣля розваленихъ шляховъ зѣлѣзничныхъ нема зяви коммуниціиной на шляхахъ. Величезный мѣстъ зѣлѣзничъ надъ водопадомъ Ніягары, що своимъ знаменитымъ и бѣважымъ выконаемъ зачисляєся до чудесъ свѣта, подчасъ циклону провалился у розбухавый флѣвъ рѣки Ніягары. Мѣстъ сей коштувавъ 600,000 долларѣвъ.

Посмертній — оповѣсти.

О. Володимиръ Терлецкій, архимандритъ монастыря, упокоився мин. тыждня въ Одессѣ въ 84.

роцѣ житя. Житѣе поклѣного бѣдъ молодости до старости было повне перемѣнъ: спершу бувъ польскимъ патріотомъ-революціонеромъ и проживаючи на эмиграціи въ Парижѣ навѣтъ вступѣ до найбѣльшой магнатеріи польской. Потѣмъ ставъ Русинѣмъ, добрымъ Русинѣмъ, — и такого познали его Галичане, якъ перебувавъ въ Галичинѣ (у Львовѣ, Гомелѣ). Бѣго перекладъ поезій Богдана Залеского вышывъ въ досѣтъ чыстымъ украинско-рускѣмъ язычѣ. Зъ причины т. зв. „бѣрѣдовщины“, яка въ 1860-тыхъ рр. опанувала була умы галицко-руского духовенства, перенѣсь и пок. Вол. Терлецкій богато неприятностей бѣдъ тогдѣшного т. зв. „рѣжѣду польского“. Потѣмъ пок. В. Терлецкій глядѣвъ и знайшовъ собѣ пристанище у Россіянъ и въ Россіи — и тамъ закончивъ, якъ Садикъ-паша (Чайковский), на безжурѣмъ хлѣбѣ свое довге и рухливѣе житѣе. Значеня въ Россіи не навѣтъ, хочъ зявлявъ себе „обединителемъ“ а надъ остатнымъ его проектомъ, чтобы студентѣвъ (протестантску секту въ Россіи) вывозити зъ европейской Россіи, перейшло само духовенство російске до порядку дневного. Найкраша ера въ житю пок. Вол. Терлецкого — то була та, коли бѣтъ почуєся Русинѣмъ и выступавъ яко Русинѣ. Вѣчна ему память!

Емилія зъ Решетловѣчѣвъ Менѣвска, вдова по священнику, померла у Львовѣ въ 44 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

О. Стефанъ Хоминскій, парохъ въ Николаевѣ и деканъ роздѣльскій, мужъ середъ духовенства поважаемый, упокоився по довѣйшій недугѣ въ 69 роцѣ житя а въ 43. роцѣ священства. Похороненый буде завтра, во второкъ. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Намѣстникъ именовавъ ц. к. кандидата лѣбѣнства Максимѣла Шинковского елевоомъ, а заступника лѣбѣничого Юлія Гренсо ц. к. лѣбѣничимъ въ Новоселци. — Краєва рада школьна именовала: провизор. учителя Іосифа Клацу старымъ учителемъ молодшимъ, завѣдующимъ школою етатогою въ Выжнѣнахъ. — Комисаръ Юрій Пивовчикъ именованый вице-секретарѣмъ въ министерствѣ справъ внутрѣшнихъ.

— Конкурсы. Краєва рада школьна розпѣнує конкурсъ зъ рѣчинѣмъ до кѣнца сѣчня с. р. на мѣста учителя: въ ц. к. гимназіи въ Перемышлѣ, для русскихъ клѣсъ паралельныхъ, на одну посаду учителя зъ квалифікацією до науки руского языка на цѣлу, а зъ клѣсичной филологіи на низшу гимназію зъ выкладывымъ языкомъ рускимъ; въ гимназіи въ Самборѣ на одну посаду учит. клѣс. филолог. зъ квалифікацією на цѣлу гимназію зъ выкладывымъ языкомъ польскимъ. — До 15 марта с. р. можна подаватиса до краевон рады школьной на посаду директора учительской семинарии женской въ Перемышлѣ. — Опероженій мѣста: секретаря повѣтового въ Хранѣвъ и канцелиста намѣстництва въ ХІ ранѣвъ; можна подаватиса до 20 лютого с. р. до президіи львовского намѣстництва. — Мѣсце безплатного практиканта при урядѣ лѣтерійномъ у Львовѣ; рѣчѣнѣцъ подаватиса до 5 лютого с. р. (Близшій вѣсти о тыхъ конкурсахъ гл. „Газ. Лв.“ ч. 16, зъ 20 н. ст. сѣчня с. р.).

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для бѣдныхъ учениковъ гимназіи руской у Львовѣ давъ на коляду на руки проф. А. Вахнянина Вл. Іосифъ Опишкѣвичъ, нотаръ зъ Зборовѣ, 10 зр., а д-ръ Левъ Коосакъ, лѣкаръ у Львовѣ, замѣстъ новорѣчныхъ желанъ 5 зр., за що тымъ добродѣямъ молодежъ руской складає сердечне спасѣ-бѣгъ. — У Львовѣ 20 н. ст. сѣчня 1889. В. Пилинскій, директоръ.

Послѣдній вѣсти.

Центральный комитетъ польскій поставивъ вѣкѣнці пятого зъ ряду кандидата противъ о. Николая Сѣчынѣвского на посла зъ округа выборного Тернопѣль-Збѣараж-Скалатъ гр. Юрія Борковского, маршалка повѣтовой рады теробовельской, замешкалого въ Яновѣ коло Теробовѣвъ.

Въ процесѣ кукзѣвскѣмъ переслухано въ суботу свѣдѣковъ: Анну Кляновску (сестру Стшелецкой), Мойсея Саєра (шоссесора Кукизова), жидѣвъ Хотинера, Геретмана, Лиліана, Дав. Софѣра, Шнагера, Лата и економа Бѣжцего. — Сегодня переслухано мѣжь ними Казимира Тхуржницкого и агента полиціи Шпагга. Хочъ въ збѣзаныхъ свѣдѣковъ приходять и дѣлкі досѣтъ цѣкавыя моменты, то въ загалѣ нѣчого незвычайного не выкрываєся. Рѣчь цѣла досѣтъ стоитъ бѣльше менше лишь на тыхъ позначкахъ, якъ навѣденъ въ актѣ обжалованья.

Телеграммы „Дѣла“.

Петербургъ 21 сѣчня. О становинци гр. Толстого ходятъ всѣякий поголоски, однакѣмъ перезажає поглядъ, що онъ буде мусѣвъ незадовѣгъ уступити.

Вѣдѣнь 21 сѣчня. Рада державна має збѣратиса на засѣданя дня 30 сѣчня. На порядку дневномъ першого засѣданя поставлено законъ о домахъ складовыхъ и законъ о польгахъ въ оплатахъ скарбовыхъ при конверсіи позичокъ. — Кн. Александръ одѣхавъ вчера до Дарштаду.

Мадридъ 21 сѣчня. Полиція вже впала на слѣдъ того, що подкладали петарды въ королевскій палатѣ; арештовано якогось малодого човѣвка, котрый однакѣмъ доказує, що не винѣвъ нѣчого.

Парижъ 21 сѣчня. Войсковымъ аташе при вѣдѣнскомъ дворѣ именованый подполковникъ Торси.

Надослане.

Аптека **РУКЕРА** у Львові
порукає 2460 265 ?
спеціальности и универсальні средства
французскі и инші, якъ черезъ нѣ такъ и че
резъ инші фірми оповіщувати.

Фабрика знарядовъ рѣзничихъ и гієорич
M. PETERSEIM-A
въ Кракові при улиці Довгой порукає свои вы-
1389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 197 ?

Змѣна помешканія!
Маріанъ Лѣсовскій
дентистъ и лѣкаръ до недугъ устною ямы пере-
провадився до дому Вн. Каршнера при пляцу Три-
бунальскѣмъ ч. 1 и ординує бѣдъ 9—1 годъ передъ
полуднемъ, а бѣдъ 3—5 годъ по полудни. 19—

Розкладъ їзды на зѣлѣницяхъ державнихъ.
важний бѣдъ 1 зостати 1888.
Приходять до Львова: о годъ 1.15 въ поїзъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусятина
и Станиславова; — о годъ 8.06 рано зъ Су-
хой, Хирова, Стрия; — о годъ 8.20 по полудни зъ
Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрия;
— о годъ 7.40 вечеромъ зъ Гусятина.
Одходять до Львова: о годъ 5 рано до Стрия, Лавоч-
ного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о годъ 10.15
рано до Стрия, Станиславова, Гусятина, Хирова
и Сухой; о годъ 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухой;
— о годъ 9.48 вечеромъ до Станиславова и Гу-
сятина. 2238 45 —

Прехорошої кавы
Цейлонскіи Нр. 0 просто зъ жерела
надійшовъ новый транспортъ
— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —
котру зъ приємністю можемо поручити на-
шимъ П. Т. Гостямъ.
Крімъ сего сѣ на складѣ инші роды
доброї кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр.,
1 зр. 92 кр. и низше.
Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11.20 зр..
Нр. 1. 10 зр. 70 кр., Нр. 11. 10 зр. 20 кр., Нр.
III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.
2629 21—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

„Нема больше Ревматизму, Простуды и ихъ наслідковъ“!
Бо вынайдено приладъ электро-гальваничний, по при-
мѣненю которого перестаютъ сейчасъ майже чудомъ доле-
гивости, а именно: ревматизмъ, гостецъ, мигрена, эн-
цефалія, спарализованье, пухляка, тошнота, блѣдность, боль
зубовъ, безсонность, геморойды, — загаломъ хоробы пер-
вовъ або наслідки простуды.
Знаменито помѣчнымъ оказался той аппаратъ для дѣ-
тей, коли дѣтають зубки, — дѣти перебували сию небез-
печну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку жур-
бу родителей.
АППАРАТЪ ЭЛЕКТРО-ГАЛЬВАНИЧНЫЙ
Адолфа Винтера
розслѣдженный записанными поагами науковими, якъ
тайнымъ совѣтникомъ здоровья von Геденъ, химикомъ су-
довымъ д-ромъ Паустомъ и иншими — дѣлаючи чудно
въ згаданныхъ делегивостяхъ изъ приємністю уживаний
недужими, найшовъ широке примѣненье и розповсюдженье,
а разомъ и численній подяки вывѣченыхъ хорыхъ на цѣломъ
свѣтѣ. Дуже численній подяки и признанія можна перегля-
нути у фабриканта, а всѣ правдивы, автентичны.
Поодинокій помадъ коштує 5 зр. зложений 10 зр. и есть
далеко skutочнійшій а лѣкарями дуже поручений.
Одинокій складъ на Галичину чудного аппарата электро-
гальваничного А. Винтера въ антицѣ Вн. Петра Кривошея
ул. Баштова въ Кракові. 2751
Розсылака за посылкатою одворотною почтою.

Фабрика въ р. 1782 заложена.
СТАРКА
зъ ц. к. упр. фабри-
ки ликеровъ, розол.
и одту **А. А. Бачевского** ц. к. придворного
доставника
у Львові.
Марка въ фляшцѣ ¼ антр. Цѣна.
* * * * * зр. —70
* * * * * —90
* * * * * 100
1850 * * * * * 150
1860 * * * * * 120
СТАРКА ЛѢЧНИЧА
зъ р. 1840 * * * * * зр. 250
зъ р. 1830 * * * * * 300
Одъ коли заложена фабрика, с. в. больше якъ бѣдъ столѣтъ, най-
больше заходу було вырѣбъ житной **СТАРКИ**, такъ въ краю якъ
и за границю вельми цѣнено, узлѣпшати и поручаю тую-жъ яко на-
пикъ о знаменитѣмъ и пѣвномъ, а лагодномъ смаку, который
тысячи мохъ Львов. одобрительнѣе уживае замѣсть **COGNAC-U**. Продуктъ
сей выкупу въ значній спѣлкости до Вѣмеччины, Италіи, Румыніи
и до Ориску, а въ Австро-Угорщинѣ сей родъ выключно числѣтъ
сѣнцѣ одобрительнѣе.
Найдѣлѣннѣе спроважати **СТАРКУ** почтою въ пакетахъ ½ кил-
ло, маючихъ 2 фляшки. 2361 47—52

Маріанцельскій капль жолудковъ

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
желудка.
Незрѣванный при браку апетиту, сла-
бость желудка, помятость бѣды,
квашеніи, одноканно, здуто, колющъ,
катаръ желудка, згавъ, твореню сѣ-
пѣску и камѣнчикѣвъ въ мѣхури,
при падто великой флегмѣ, жовтачѣ,
бѣдженіи и блѣваніи, болѣю головы
(если походить зъ желудка), корчахъ
желудка, задненю, перетяженію жо-
лудка стравами и напоями, при хро-
бакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки
и геморойдахъ. — Цѣна фляшочки
разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвійной 70 кр.
Головна высылка у антикари

КАРОЛЪ БРАДІ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.
Маріанцельскій капль жолудковъ не сѣтъ пѣвнымъ
средствомъ потянимъ. Складовы части поданъ сѣтъ при
каждой фляшочкѣ въ приписѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ
2351 43—52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивый Маріанцельскій ка-
плъ жолудковъ рѣвно фальсификуетъ и наслѣдуютъ. — На-
знакъ правдивости муситъ каждая фляшка бутти зави-
шена въ червоне запакованье, заосмотрѣне въ повѣству
марку охоронну и при каждой фляшочкѣ на приписѣ
муситъ находитися, ще сѣтъ приписѣ друкованый у Г.
Гусака въ Кромержижу.
Правдивый можна купити: У ЛЬВОВѢ въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколиши, Якова
Писеса, Яков. Рукера, Кар. Славинского, Л. Висюрского,
Ари. Раппапорта. — ВЪ ВѢДНѢ у ап. Гросса. —
ВЪ БОУРГѢ у ап. Балбины Мендлинко. — ВЪ БРО-
ДАХЪ у ап. Бронисла. Ватославского, Мих. Кулики,
Вилья. Лидебергера. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. Ад.
Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А.
Бжеца. — ВЪ БУЧАЧІ у антикари Корнелия Левиц-
кого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книшвобло-
кого. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Трауфель-
нера. — ВЪ ДРОГОВИЧІ у ап. Айхмилера, П.
Партиевича. — ВЪ ГЛИНАХЪ у ап. А. Гельма.
— ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ
КАМНИЦѢ СТРУМИЛОВѢ у ап. Кароля Пилевского;
ВЪ КОЛОМЬѢ у антикари А. Сидоровича; ВЪ КО-
ЛОЧИНИЦѢ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ
у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕЛЬНИ-
ЦІ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. І. Жолитского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у анти-
кари Предпримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у
ап. Осел. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап.
Житомора І. Калитского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яс-
кевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Вина. Грабовского. —
ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Люда. Мервинского. — ВЪ САМ-
БОРѢ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКО-
ЛѢМѢ у ап. С. А. Лещовского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у
ап. Анд. Дычка. — ВЪ СОКАЛІ у ап. Евг. Высо-
чанского. — ВЪ СТАРЧУМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Пале-
ского. — ВЪ СТРИПѢ у ап. Чальбанзкого, В. Ко-
мовского. — ВЪ ТУРЦІ у ап. Яков. Козинского. — ВЪ
ТЕРНОПОЛІ: ап. Леона Файншмана и Фр. Янукевича.
— ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского.

Купно при нагодѣ.

Мало заступниство пайпершой и пай-
большой
**Фабрики коновъ и покры-
валъ на конѣ, тому продаю**
покрывала на конѣ зъ
розами бордюрами за шт.
зр. 1.30, такий самі 130
цм. шириной а 190 цм. дов-
ж., за шт. зр. 1.75. Золо-
товолося дерга за шт. зр. 2.75. По-
крывала флягерскі зр. 3.50. Дерги
панскі за шт. зр. 4—. Буретові
покрывала шовкові въ найкраснѣхъ
краскахъ, якъ: червоні, голубі, зелені,
помаранжеві и т. п. ласмисті за шт.
зр. 3.50.
Купити можна або за готовку або
за посылкатою въ 2756 1—50
Export-Etablissement Weiss
Wien, I., Seilergasse 7.

БРИ-

твы правдивый швейцарскій ан-
глійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и
марморки до острѣня, мыла
2537 пензлѣ и т. п.

порукає найдешевше
магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы
мужеского, товаровъ гальатеріи-
ныхъ, вырѣбъ рукавичничихъ
парфумеріи и т. п.

БРАТОВЪ ЛАНГЕНЕРОВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жѣданье даромъ.

Закладаюся

въ всякую цѣну, що жадать зъ мохъ
конкурентовъ не въ силѣ провадити
готовую або робити одѣлъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и вѣ-
грачничихъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ товаровъ
2484 Вѣд. Дуковатоу 59—?

Замовляю въ мѣсто и въ провинці
выкупувати точно и рѣзко. На жа-
данье высылкаю вѣрныя дамы и франго
Давидъ Шварцвальдъ.
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.
Львовъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

Найдешевше издавництво

„Библиотека музыкальная“
выходить уже бѣдъ року у Львовѣ.
Доси появилось десять выпу-
сковъ, обнимающихъ такий му-
зыкальный матеріалъ:
1. „Гуляи“, хоръ муж. О.
Нижанковского 20 кр.
2. „Наша жизнь“, хоръ муж.
Н. Вахнянина 20 кр.
3. „Молитва“, интъ М. Лисенка
15 кр.
4. „Зъ Окружковъ“, хоръ муж.
Нижанковского 20 кр.
5. „Закувала та сива зазула“,
хоръ съ фортепиано П. Нѣ-
щинского 25 кр.
6. „Не чужого мы бажаємъ“,
дуетъ Вербицкого 20 кр.
7. „Quod-libet“, хоръ муж. М.
Лисенка 30 кр.
8. „Помаринѣла“, сольно барит.
Вахнянина 10 кр.
9. „Дѣвъ вязанки на цитру“ М.
Кумановского 20 кр.
10. „У Петрівку“ и „Якъ-бытъ
знала“ квартеты муж. Пс.
Воробкевича 25 кр.
Дальшй выпуски друку-
ються уже въ Лиску у Редера.
Адресъ: Львовъ, ул. Скарба.
ч. 2.

Хто хоче поднятися

реконструкціи перкви
въ **Збонска**хъ. —
кошторисъ выносить 3.400 зр., —
може плянъ оглянути и близше
поинформуватися въ Урядѣ паро-
хіяльнѣмъ въ Збонскахъ коло
Львова.

Выгодну

ПОЗИЧКУ
могутъ одержати самостоятій особы, ко-
тры мають порядке помешканье, ста-
тельную платню або доходъ, пр. про-
мысловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры,
приватники, властители землѣ и т. п.,
послѣ одослѣвъ, бѣдъ 100 зр. до 2000 зр.
ико особистый кредитъ на 6—8% и могутъ
еще сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чвертьрѣчныхъ ратахъ при помощи пе-
реказу почтового.
На поруконости при пѣтабуляціи
4%—5% на кождѣмъ изъ-портацию
позички въ доволній высотѣ.
Близше поинформуватися админис-
трація „**Capitalist**“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одновѣдъ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2109 10—20
Заступниковъ пошукуютъ.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикетуска ч. 6
порукає Вовъ П. Т. Публицѣ овой выключный окладъ
Россійской гербаты.

Одержже правильно по-
тыжженъ свѣжій транс-
портъ найлѣпшій герба-
ты зъ Москвы и пору-
чає еи посѣа побѣтъ сто-
ячого цѣнника
Замовленя залогодуже-
ся найрѣдѣльнѣе
и скоро, такожъ за по-
сылкатою, опакowanie
франко.
Особливо звертає-
ся увагу на знаме-
нитый родъ К. & С.
Попова.
Кайсовъ, знам. черна ¼ кильо зр. кр.
1.60
Сушойгъ, знаменита „ „ „ 1.80
„ „ „ „ „ 3—
Мелянжъ караванна „ „ 4—
Фу-чу-чу (Ч. І.) „ „ 3.20
„ (Ч. ІІ.) „ „ 4.60
„ (Ч. ІІІ.) „ „ 6—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.) 2.40
„ „ „ „ „ 3—
„ „ „ „ „ 2—50
„ „ „ „ „ 3.75
Высѣвки (знаменита ¼ кильо) 1.60
„ (І. prima „ „ 1.80
„ (non plus ultra „ „ 2.50
Ласкавы порученя почтою, опа-
кованье франко. 612 11—20

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає
найбѣлѣйшій кадила, бѣдженей численными медаля-
ми заслуги:
зр. кр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣлѣ-
йшѣ въ пачкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-
ется зъ цѣвѣвъ, живицѣ и балъ-
самовъ выдающихъ дуже при-
ємный запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пуделко по 25 кр. и —50
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пильне
поливается на розжарену бляху,
— выдаетъ дуже приятный и дуже
пошукываний запахъ фляконъ —25
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пильне,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надаєся до
салѣновъ и будовровъ, фл. /д., —50
КАДИЛО СОСНОВЕ: хто хоче
мати здоровый воздухъ въ ком-
натѣ, то розжарюючи соснове кадила
можетъ его дѣстати, фляконъ —60
КАДИЛО АНТИМИАЗМАТИЧНЕ
есть незрѣваннымъ средствомъ
въ тыхъ всѣхъ ратахъ, де хо-
дять о одѣвѣнье воздуха въ
комнатахъ и о перешкоду пробъ
не розвиваєся пошесті; фля-
конъ 25 кр. и —50
КАДИЛО въ ПАПЕРЦАХЪ; че-
резъ огрѣтые одержуєся дуже
приятный запахъ, пачка по
мѣстѣ тузлѣ 12 кр. и . —24
КАДИЛО ИНДИЙСКЕ ТАСМО-
ВАТЕ выдѣлѣе дуже приемный
довготривалый и пошукываний
запахъ, коробка —50
КАДИЛО САЛОНОВЕ уживає-
ся за помѣною прискавки, дає
дуже приятный и здоровый за-
пахъ, фляконъ по 30 кр. и —60
ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдѣлю-
ють при паленіи приятный за-
пахъ, пачки по 5 и 10 кр. Пу-
делко по 25 кр. —50
ЧОРНІ ТРОТИЧКИ равнѣ-жъ
выдѣлѣютъ при спаленіи при-
ятный запахъ по 2 и 4 кр., пу-
делко по 15 кр. и —25
ДЕЗИНФЕКЦІОННІ ТРОТИЧКИ
очищаютъ знаменито и ради-
кально воздухъ якъ въ ком-
натахъ такъ и коритаряхъ, ко-
робка —10
Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Комерника
ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Ватова. Въ Кракові: Суконницѣ ч. 20. —
Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2. 2529

ПОРУЧЕНЯ БИРЖЕВІ

на Вѣднѣ Берлинѣ, Парижѣ и Лондонѣ за
лагодуже совѣстно и старанно,
Цѣнныі паперы, лѣосы и монеты
продаетъ и купуетъ точно посли дневныхъ
курсовъ
КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львовѣ, Пляцъ Маріанцкій ч. 8.
Г. поверсѣ. 2653 32—?

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлѣнскѣй ч. 3.
Почавши бѣдъ дня 7 падолиста 1885
2218 44—0
выдає
АСИГНАТЫ КАСОВІ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ
Передружъ не буде плачений
Дирекція.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ Ло-
бозицу и Люблянѣ
порукають
ЧИНКЛЯ ЦИКОРЮ ГРИСОВУ
½ кил. пушка

Найлѣпша зъ всего, що
истнує яко примѣшка до
кавы.
Законно охоронена
Каву фигову и султаньску каву фигову. Найлѣпшій
шоколады, о найлѣпшій якості и бѣдженей на всѣхъ
выставахъ, Какао базъ олю легке и вельми смачне,
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизовані и моро-
женіи овочѣ. Компоты, Цедри, Аранцинѣ и т. п.
Наші вырѣбы фабричныі можна дѣстати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 15—50

Капы, портіеры, ослоны бѣлїи и кольоровї порукає въ
найбѣлѣйшѣмъ выборѣ
по найнижнихъ цѣнахъ
ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА И СЫНА
пѣдѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При зауинїи товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.
Выдає цѣ и одѣлѣальный редакторъ Иванъ Белый.
Печатъ въ фабр. Черлянскомъ.
Зъ друкарнѣ тов. км. Шевченка пѣдѣ зар. К. Боднарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ же дня (срѣдъ недѣли) вь рукахъ свѣтъ о 5-ой годикъ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пайнамъ повѣстей“ выходитъ вь вѣторокъ, и вь вѣторокъ и пятницу на перешнѣ разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣдмъ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вь Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ и налешитѣ за инсераты платитъ у Львовъ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ вь Австрій: на цѣлый рѣкъ . . 18 зр. на цѣлый рѣкъ . . 24 зр. на пѣвъ року . . 9 зр. на пѣвъ року . . 12 зр. на чверть року . . 4:50 зр. на чверть року . . 6 зр. на мѣсцѣ . . 1:50 зр.

У Львовъ: на цѣлый рѣкъ . . 16 зр. на пѣвъ року . . 8 зр. на чверть року . . 4 зр. на мѣсцѣ . . 1:36 зр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 3р ул. Ваторія. — Рукописи вертаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламний неоплачений вѣдмъ бѣдъ порта. — Неодиноке число пошту 8 зр. а. в. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однокотрѣмъ печаткою, вь рубр. „Надобавкѣ“ по 20 зр. а. в. Подати числятся по 10 зр. бѣдъ стишка.

Запросины до предплаты.

„Дѣло“ зъ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ вь 1889 роцѣ по дня и вь незмѣненѣмъ обѣмѣ.

Предплата:

На трѣмѣцѣ:	У Львовъ:
На цѣлый рѣкъ . . 18 зр.	16 зр.
На пѣвъ року . . 9 „	8 „
На чверть року 4:50 „	4 „
На 1 мѣсцѣ 1:50 „	1:35 „

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рѣкъ . . 24 зр.
На пѣвъ року . . 12 „
На чверть року . . 6 „

Запрошующи П. Т. Земляковъ до предплаты „Дѣла“ на рѣкъ 1889., рѣвночасно просимо тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, у котрыхъ ще залагае яка налешитѣ, щобъ старались по можности скоро вырѣшати еи, бо зъ початкомъ року выдвѣнцѣмо має дуже великѣ выдатки.

Ново-приступающѣ на 1889 рѣкъ предплатники „Дѣла“ одержать початокъ повѣсти Іокаля „Новый дѣдъчѣ“ даромъ.

Справа кукизовска.

(Далше.)

Шестый дѣнь розправы, 19 сѣчня 1889.

Розправа розпочалась убѣднѣнемъ председателя розправы до журналистичныхъ репортерѣвъ, чтобы вѣрно и объективно подавали справозданя, а причину до того убѣднѣня давъ фактъ, що львовскій „Przegląd“ сфалшувавъ слова председателя высказанѣ при переслуханнѣ свѣдѣка Поляновскаго, на тему значеня тайной полиціи. При тѣй нагодѣ заявивъ обѣоронитель д-ръ Ронискій, що всѣ краевѣ дневники подаютъ дуже вѣрно справозданя зъ розправы, а лишь „Neue fr. Presse“ сфалшувала те, чѣмъ дѣлають актѣ обжалованя.

Одтакъ приступлено до дальшого переслуханя свѣдѣковъ.

Свѣдѣкъ Анна Килиновска, сестра Стшелецко, подае, що повѣдомлена сестрою черезъ пѣсѣланца о катастрофѣ, заравъ того самого дня, т. е. 31 липня (въ второкъ) подала до Кукизова. Майже цѣлый часъ сидѣла въ Кукизовѣ у кс. Тхуржанцкаго, котрый сидѣлъ на лѣжку, або лежавъ на софѣ убранный вь сурдуть и чоботы, голову мавъ перевязану. Лѣжка его была вь великомъ неладѣ, подушка была страшно покровавлена; свѣдѣкъ вѣдѣвъ знати пошевку зъ подушки. Кровъ на пошевѣ была вже ствердла, была она суха и чорна. Вохокъ крови не было тогдѣ вже нѣгде, такожъ на бандажу головы не было кровавыхъ пасмугъ. Свѣдѣкъ робавъ кс. Тх-му оклады на правый бѣкъ, котрый бувъ цѣлый синий и спухлый. При кожнѣмъ приложеномъ окладу болѣло его тамъ дуже. Кс. Тх-кій бувъ того дня веселый и говорилъ богато. О катастрофѣ розказувавъ свѣдѣковъ такъ: „Щожъ, побачивъ я себе на землѣ, пѣднѣлся и запрѣмѣтивъ, що дѣверъ отворенъ... бѣдѣтъ положивъ ся до лѣжки и заснувъ“, а коли пришеутился. Крулицичъ чудувався, якъ могъ бѣтъ заснути по тѣмъ, сказавъ кс. Тх-кій: „Щожъ было робити, панѣ далеко, а служба...“ вь махнулъ тутъ рукою. Хто убиравъ и розбиравъ того дня кс. Тх-кого, свѣдѣкъ не бачивъ и не знае. Сестра Стш-ка розказувала того дня свѣдѣкови, що коли дня 30 липня приѣхавъ д-ръ Шиндль, кс. Тх-кій помимо своихъ равъ збравъ зъ лѣжки и самъ вышувавъ и давъ тѣй (Стш-кой) грошѣ, а бѣдѣтъ сказавъ тѣй: „Возьмите панѣ до себе моя грошѣ, тутъ волочитеся только людей, що могло-бы что пропастѣ“, однакъ она бѣдѣтъла ему, що не забере грошей, бо боятся, чтобы кто не подглянувъ и не убивъ бѣдѣтъла еи. Свѣдѣкъ вѣдѣвъ тѣмъ словамъ сестры, бо знавъ еи яко особу, котра была все дуже щира и анѣ хвилю не умѣла нѣколи задержати секрету. На пытанье прокуратора, якъ дастся погодити зъ щирѣстю Стш-кон фактъ, что она розказуе, что свѣдѣкови лѣтъ-разъ допущалась ложь, бо представила тѣй рѣчь зъ депозитомъ нарочно вь сфалшивѣмъ свѣдѣлѣ, бѣдѣтъла свѣдѣкъ, что Стш-ка „не сказала неправды, а лишь затаяла правду“. Про ключъ взятый бѣтъ кс. Тх-кого не згадувала Стш-ка свѣдѣкови нѣчто. Про депозитъ выявила все Стш-ка свѣдѣкови доверпа 23 сѣрпня и журилась дуже тогдѣ тѣмъ, что забула бѣдѣтъла судѣй рѣшты грошей, на що тѣй радивъ свѣдѣкъ, чтобы и тую рѣшты сейчасъ бѣдѣтъла. Про бѣдѣтъла мастѣковъ Стш-кахъ подае свѣдѣкъ, что докладно не знае ихъ, чувъ лишь, що Алекс. Стш-кій за богато выдае. Коли пок. Янъ Стш-кій бувъ слабый, ратувавъ свѣдѣкъ сестру грѣшныи и кожнѣмъ хвѣлъ готовый бувъ поратувати еи хочъ-бы и вѣдѣтъла тысячами зр. Про бѣдѣтъла сестры

до кс. Тх-кого знае свѣдѣкъ лишь то, что часто займалась сестра его интересами, мѣняла облигации вь купоны и брала грошѣ вь депозитъ. Про те, чтобы Стшелецкій спекулювалъ на спадщину Тх-кого, не чувъ свѣдѣкъ нѣколи нѣчто. Марія Стш-ка была, якъ подае свѣдѣкъ, бѣтъ колѣкѣхъ лѣтъ недужа и жалувалась часто на болѣ вь крижахъ, на бракъ свѣлы вь ногахъ, часомъ падала на рѣвнѣй дорожѣ, а пѣднѣлся зъ мѣсца было тѣй тяжело такъ, что дома были для неѣ окремѣ крѣсла.

Александръ Стшелецкій бувъ четвертого дня по катастрофѣ (2 сѣрпня) у свѣдѣка на имѣннѣхъ и бувъ дуже веселый, бавився зъ паннами. Свѣдѣкъ нѣколи не вѣривъ и не вѣривъ досѣ, чтобы на обжалованныхъ тяжила хочъ крѣвѣ вина. Одходячи зъ салѣ цѣлуе свѣдѣкъ Марію Стшелецку вь лице и вь руку, а Александрѣ Стш-кому подае руку.

По переслуханнѣ Калыновскѣмъ бѣдѣтъла обжалована Стш-ка на пытаня прокуратора, что покровавлену сорочку велѣтъ знати зъ кс. Тх-кого, о сколько обжалована собѣ пригладѣ, Калыновскій. Сорочка тая мочилась вь водѣ колѣка дѣвъ и судѣя заставъ еи ще тамъ. Свѣдѣкъ сорочку выймала обжалована зъ комоды; ключикъ до комоды давъ обжалованѣй кс. Тх-кій зъ ночной шапки, обѣдѣла бѣдѣтъла ему обжалована ключикъ, не знае однакъ, де бѣтъ его вложивъ. Деякѣ суперечности вь своихъ збѣдѣнѣхъ старавъ обжалована оправдати у томоу.

Свѣдѣкъ Мойсей Сафѣръ, посесоръ Кукизова, жадае передъ присягою, чтобы подано ему воду, котроу умывае собѣ вь сѣли руки и бѣдѣтъла присягае на тору. Свѣдѣкъ той подае, что платитъ рѣчно за аренду Кукизова 4700 зр., вь тѣмъ роцѣ заплативъ однакъ лишь 1110 зр., бо рѣшту напередъ выбрали у него Стш-ка на векслѣ. Кс. Тх-кого уважае свѣдѣкъ чѣловѣкомъ невеликомъ моральнои варѣтѣ, бо бѣтъ бѣдѣтъла бѣтъ себе бѣдѣтъла же браковъ звыняющѣхъ, что самъ нѣчто не має, коли тѣмъчасомъ всѣ знали, что має великѣ грошѣ и ховае ихъ вь бѣтъ та по рѣвнѣхъ дѣрахъ. Про жѣнку, котра мала бачити Стш-кого вѣдѣтъла тои ночи зъ Болшева до Кукизова, говоривъ свѣдѣковъ Файвелъ Герстманъ.

Свѣдѣкъ Сандеръ Хотѣнѣръ, окомонъ Сафѣра оповѣдае, что дня 30 липня рано приѣлъ до него жадѣкъ Блявстайнъ и довѣлъ, что кс. Тх-цѣй бѣдѣтъла „тую слабѣсть“ и потовсея. Слабѣсть тую дефиниоу свѣдѣкъ яко „zufällige Krankheit“ и каже, что давнѣйше кс. Тх-цѣй нѣколи еи не мавъ. Зъ Тх-цѣмъ говоривъ свѣдѣкъ давнѣйше досѣ часто. Тх-цѣй розказувавъ ему, что Стшелецка вина ему была 3.000 зр. а Алекс. Стш-цѣй колѣкасогъ зр. Говоривъ ему такожъ, что хоче выхѣти зъ Кукизова и хоче вступити до монастыря, однакъ має ще бѣдѣтъла якѣсь паперы, котры украдено ему ще передъ 4 лѣтамъ, коли то окрадено кѣстѣль вь Кукизовѣ и разомъ позавѣрано вь его облигации. Про тѣ паперы не говоривъ свѣдѣкъ нѣчто вь свѣдѣтълѣ и дѣлато почавъ выпытувати его председатель вь тѣмъ напрямѣхъ дуже докладно, однакъ ближе того не умѣвъ свѣдѣкъ пояснити. Минушого року пытанъ свѣдѣкъ кс. Тх-цѣго, чи правдѣтъла еи поголосока, что хоче Стш-цѣмъ записати мастѣкъ, на що бѣтъ бѣдѣтъла: „Якъ маю записати нѣтъ мой мастѣкъ, коли они своего не шануютъ?“ Грошѣ, котры знайдѣно у кукизовскихъ сѣлянъ и котры зъ початку кидали на нихъ пѣдѣтъла, збѣдѣтъла Хотѣнѣръ, что давъ нѣтъ бувъ за купленѣй хомуты и за рѣвнѣй посылги. Про жѣнку, котра мала бачити Алекс. Стш-цѣго, не чувъ свѣдѣкъ нѣчто. Вь ночь 29 липня не встававъ свѣдѣкъ и не обѣдѣтъла, якъ звычайно, господарства; будынокѣ двѣрскихъ не пылувала окрема сторожа, а лишь та, котра все стояла коло церкви и костела. На пытанье председателя, вь котрый порѣ, пѣдѣтъла гадки и досѣдѣ свѣдѣка, сѣлянѣка бѣдѣтъла жѣдѣтъла красть барабѣлъ, чи ажъ пѣвно вь ночи, чи може вже и зъ вечера, бѣдѣтъла свѣдѣкъ, что „хлопѣ укравъ-бы заравъ таки зъ-передъ очей“.

Свѣдѣкъ Файвелъ Герстманъ, посесоръ зъ Цеперова, подае, что коли разъ рано по катастрофѣ выйшовъ передъ дѣмѣ, подѣбавъ двухъ незвѣстныхъ собѣ сѣлянъ, котры говорили, что памятной ночи высочавъ хѣтъ зъ болшѣвского двора черезъ бѣно, а на другѣй дѣнь говоривъ ему жѣдѣтъла Гершѣ Блявстайнъ, что жѣнка, котра вѣрѣла на поля барабѣлъ, бачила, якъ хѣтъ ашовъ вь ночь зъ Болшева до Кукизова. На замѣтъ прокуратора, что вь свѣдѣтълѣ говоривъ, что то Алекс. Стш-цѣй ишовъ, а нѣтъ каже „хѣтъ“, бѣдѣтъла свѣдѣкъ, что то не бѣтъ говоривъ о Стшелецкѣмъ а Блявстайнѣ. За Цеперѣвъ платитъ свѣдѣкъ Стш-цѣмъ 4.700 зр. рѣчно, однакъ зъ того бѣдѣтъла собѣ 1000 зр. яко зворотъ задатку, давѣтъла Стш-цѣмъ на поставленѣ будынокѣвъ. Последнѣу рату заплативъ Стш-цѣмъ 24 червня с. р.

Свѣдѣкъ Игн. Дилѣнѣвъ, властитель конторы банковой у Львовъ, подае, что Стшелецка была у него первой разъ зъ Тх-цѣмъ передъ двома роками, продала сѣбѣмъ сорокѣвъцѣвъ за 1.500 зр., и продала тогдѣ такожъ лѣсты заставнѣй, зъ котрыхъ деякѣ были на 3000

зр., деякѣ на 2000 зр. Свѣдѣкъ знавъ, что то были лѣсты кс. Тх-цѣго. Бѣльше паперѣвъ у свѣдѣка Стш-цѣка не купувала, хѣба може мѣняла у кѣсѣры конторы купоны, о чѣмъ свѣдѣкъ не знае.

Свѣдѣкъ Давидъ Софѣръ, купецъ збѣжа у Львовѣ, признае, что провадивъ зъ Ал. Стшелецкѣмъ интересы збѣжѣвъ. На пытанье председателя, якѣ то были интересы, бѣдѣтъла: „Стшелецкій давѣтъла збѣжѣ, а я давѣтъла грошѣ“ (сѣмѣхъ вь сѣли). Предс. убѣдѣтъла свѣдѣка, чтобы не робивъ жартѣвъ передъ судомъ. Дальше заявивъ свѣдѣкъ, что часомъ купувавъ збѣжѣ на пѣи, а часомъ вже готове. Грошѣ давѣтъла все напередъ и дѣбѣтъла въ терминату. Последнѣй разъ купивъ збѣжѣ 17 сѣрпня и заплативъ 1.656 зр. — На пытанье прокуратора, дѣлато Ал. Стш-цѣй подавъ вь свѣдѣтълѣ, что грошѣ бѣтъ Софѣра дѣбѣтъла вь первой половинѣ сѣрпня, бѣдѣтъла той обжалованѣй, что судѣя пытанъ его про его доходы взагалѣ, отже бѣтъ подавъ всѣ, якѣ мавъ вь тѣмъ мѣсѣцѣ.

Свѣдѣкъ Мендель Шпанѣръ, кравецъ зъ Яричова, робавъ Тх-цѣму камизельнѣ и бравъ за то 2 зр. 50 кр. Вь свѣдѣтълѣ говоривъ той свѣдѣкъ, что Тх-цѣй має мастѣкъ и что Стш-цѣй винѣй ему 50.000 зр., а теперь збѣдѣла, что Тх-цѣй не має нѣчто, бо нѣколи не давъ собѣ зробити сурдута або штанѣвъ а все говоривъ, что не має за що. Председатель упоминѣе свѣдѣка, чтобы говоривъ правду, бо велѣтъ его замкнути. Дальше подае свѣдѣкъ, что агентъ Шпанѣръ показувавъ ему якѣсь папѣръ, котрый мавъ знати вь комодѣ кс. Тх-цѣго и на котрымъ мавъ бутѣ списъ облигаций на 300 зр. На то бѣдѣтъла ему свѣдѣкъ: „То походитъ зъ вышѣмъ инстанциѣ, зъ мудрой голови!“ Вь свѣдѣтълѣ збѣдѣтъла той свѣдѣкъ и навѣше, а именѣю что сказавъ Шпанѣровъ: „То выйшло зъ мудрой головы, чтобы здавалось, что Тх-цѣй має лишь только всего грошей!“ А грошѣ тѣ пошли до вышѣмъ инстанциѣ! Супротивъ суперечности вь збѣдѣнѣхъ задержѣе председатель того свѣдѣка до понедѣлку за-дѣтъла сѣмѣмъ фронтѣмъ его зъ Шпанѣромъ.

Свѣдѣкъ Лейоръ Лѣтъ, доглядѣлъ лѣса у Стш-цѣго, признае, что 29 липня правѣлъ Стшелецкому бѣтъ матери 50 зр. на заплаченѣ робѣтъникѣвъ. Дѣлатѣ тѣ грошѣ, сказала ему Стшелецка: „Маю же колѣка зр., якѣ и тѣ менѣ забере, то вже ничъ менѣ не лишитѣся“. Зъ Стш-цѣмъ бачивъ свѣдѣкъ бѣдѣтъла ажъ 31 липня або 1 сѣрпня и тогдѣ говоривъ бѣтъ ему про катастрофу, згадуючи, что кс. Тх-цѣй має на грудѣхъ слѣды удѣлу молоткомъ и что бѣтъ (Стш-цѣй) пригладѣлся молоткамъ мулярѣвъ, занатыхъ у него при будѣвъ и має пѣдѣтъла на Краевского. Позаякъ про Краевского свѣдѣкъ вь свѣдѣтълѣ не згадувавъ а такъ само и бѣдѣтъла его что до факту позиченя Стш. 5000 зр. была неясна, тожъ задержѣе председатель его строго говорити правду, а не старатѣся рѣхувати Стш-цѣмъ, котры и самѣй вже зѣмѣтъла дѣти собѣ раду. На дальшѣ пытаня бѣдѣтъла свѣдѣкъ, что Стш-цѣй по смерти батька вырубавъ лѣса на 5000 зр. и что Стш-цѣй разъ говоривъ ему, что чувъ бѣтъ якогѣсь пана, наче-бы его мати мала вь банку своихъ 30.000 зр. (вѣ свѣдѣтълѣ говоривъ свѣдѣкъ, что вь щадниці). Дальше пытае председатель про лугъ мѣжѣ Кукизовѣмъ а Болшевѣмъ, а коли той почавъ описувати лугъ, поставивъ ему обѣоронитель д-ръ Дулемба пытанье, чи лугъ той еи мѣкрый. Середъ загального зачудованя заявивъ на то председатель свѣдѣковъ, что на то пытанье обѣоронителя не потребѣе бѣдѣтъла. Д-ръ Дулемба заявивъ на то, что коли нѣтъ участника розправы ставлять пытаня, не бачитъ причины, дѣлато еи не было-бы вѣльно, и ажъ потѣмъ бѣдѣтъла свѣдѣкъ, что лугъ той звычайно бувае вохкѣй, а коли вь лѣтъ етежка заросте травѣю, то звычайно нѣчѣмъ бувае на нѣтъ велика роса.

Свѣдѣкъ Янъ Бѣжѣцкій, бѣвнѣй окомонъ у батька Алекс. Стшелецкаго, а бѣдѣтъла и у него подае, что кс. Тх-цѣй перше любивъ Александрѣ Стш-ка, але бѣдѣтъла за его неморальне жѣтъ дѣвѣны на него лѣхѣмъ окомѣ. Помимо того говоривъ кс. Тх-цѣй свѣдѣкови, что, якъ Алекс. Стш-кій устѣкуеся, то дастъ ему цѣлый мастѣкъ. Председатель звергае увагу свѣдѣка, что подавъ вь свѣдѣтълѣ, что Алекс. Стш-кій не плативъ робѣтъникамъ по колѣка тыждѣвъ. На то бѣдѣтъла свѣдѣкъ, что было то тогдѣ, коли Алекс. Стш-кій поѣхавъ на купелѣ и не лишѣвъ анѣ 5 кр. Мати его не хотѣла такожъ ничъ дѣти и ажъ кс. Тх-цѣй позичивъ колѣкасогъ зр. на жѣнва. Дальше пытае предс., что значѣтъ „райскѣй вѣсѣлъ“, о котрыхъ згадувавъ свѣдѣкъ вь свѣдѣтълѣ, что выправлялъ ихъ Ал. Стш-цѣй? Свѣдѣкъ бѣдѣтъла: „Я не говоривъ того, бо не розумѣю, что то значѣтъ. Я говоривъ, что робавъ два вѣсѣла на сѣлѣ!“ — Предс.: „А бѣтъ?“ — Свѣдѣкъ: „Неразъ просѣвъ 4 або 5 панѣвъ, было польованѣе, сѣмѣмъ зѣмѣтъла музѣку зъ Львѣна“. — Предс. (зъ гнѣвомъ): „То вы то называете бѣдѣтъла? Або то еи не вѣльно сѣмѣмъ музѣку? А чѣ то значѣтъ, что бѣтъ марнотратѣвъ мастѣкъ? Якѣ на то суть факты?“ Свѣдѣкъ подае, что давѣтъла дѣвѣтамъ коровы, ставивъ нѣтъ хаты,

давѣтъла грошѣ. Вь одѣмъ роцѣ дарувавъ три коровы, двѣ Настѣ Х., а одну Маринѣ П. — Обжалованѣй поясняе, что то были двѣрскѣ слуги, котры служили довше вь дворѣ.

На тѣмъ перерывѣ председатель розправы до понедѣлка т. е. 21 с. м.

Семый дѣнь розправы, 21 сѣчня 1889.

Зъ черги стае до переслуханя свѣдѣкъ Казимиръ Тх у рѣжѣцкѣй, властитель дѣбѣвъ, далекий своякъ (не братъ, якъ было подано вь актѣ обж.) кс. Яна Тх-кого. Свѣдѣкъ подае, что на телеграму Стш-кѣхъ выслѣла до него 8 сѣрпня, приѣхавъ 12 сѣрпня до Кукизова и забѣтъла до Стш-кѣхъ. Тутъ оповѣдано ему про катастрофу, а обжалована Стш-ка говорѣла, что думала зъ початку, что то бувъ атакъ епилепсиѣ. Такожъ говорили ему Стш-кѣ, что у кс. Тх-кого не найдѣно нѣвѣхъ капиталѣвъ, бо они могутъ находѣтъла хѣба лишь вь опечатуванныхъ шакахъ. (Стш-ка толкуе то вь тѣй способѣ, что не значѣтъ ще тогдѣ, якогѣ рода спорѣдѣны еи мѣжѣ свѣдѣкомъ а кс. Тх-кѣмъ, не хотѣла ему правды говорѣти). У кс. Тх-кого заставъ тогдѣ свѣдѣкъ страшнѣй неопорѣкъ; смѣдѣтъла бувъ та-кѣй, что не можна было выдержѣти колѣка хвѣлъ. Свѣдѣкъ добре собѣ пригладѣе, что Стш-ка говорила тогдѣ о „епилепсиѣ“, хочъ теперь она зновъ рѣшучѣо твердитъ, что говорила про „апоплексію“. Про теперѣшнѣй станѣ кс. Тх-кого розказѣе свѣдѣкъ, что еи вже майже зовѣмъ здоровый. Интересуеся дуже росправѣю и не терпѣливѣтъла, чѣму же его не вызывають. Одѣ довшого часу повторѣвъ бѣтъ и повторѣе, что неправдою еи, начебы коли бѣдѣтъла давѣтъла ключикъ Стш-кѣй. Жалѣе однакъ еи, что сидѣтъ на лѣвъ обжалованныхъ и говорѣтъ „бѣдѣтъла наша панѣ!“ По кс. Тх-кѣмъ не надѣвъ свѣдѣкъ спадщину и бувъ пересѣдѣченѣй, что бѣтъ записѣ цѣлый мастѣкъ Стш-кѣмъ, коли дошла однакъ до него поголосока, что кс. Тх-кѣй намѣтъла зробити его своимъ настѣдѣникомъ и записѣти ему село Пяновѣчѣ а лишь не допывѣтъла же потребнѣе формальностей, просѣвъ Стш-ку, чтобы наклонѣвала кс. Тх-кого допывѣтъла что потребѣе. Стш-ка перестѣрѣла тогдѣ свѣдѣка, чтобы кс. Тх-кому не говоривъ нѣчто о капиталахъ, бо то могло-бы его подразнѣти и бѣдѣтъла охотѣ до записѣ Пяновѣчѣ. Дѣя 11 вересня 1888 заявивъ кс. Тх-кѣй при людѣхъ, что Пяновѣчѣ записѣе свѣдѣкови, однакъ о капиталахъ не хотѣвъ ничъ говорѣти, лишь обѣрѣвѣтъла зъ гнѣвомъ до стѣны зъ крикомъ: „я не маю капиталѣвъ“, а та сама сѣна повторѣлась, коли при судѣ Кукизовѣмъ бувъ спорѣдѣченѣй актѣ записѣ Пяновѣчѣ. И теперь же не говорѣтъла кс. Тх-кѣй докладно про свой двѣжѣмъ мастѣкъ и не подае докладныхъ цѣвъ. Разъ каже, что має 150.000 зр., другѣй разъ зновъ, что може и бѣльше. Налешѣтъла бѣтъ до людей, котры сховавши разъ грошѣ, вже не думаютъ бѣльше про нихъ. О давнѣйшихъ лѣтахъ и подѣтъла тѣмъ все добре, новѣйшѣй зѣмѣтъла у него зъ собою и не умѣе докладно означѣти ихъ часу. О вѣрѣтѣи и якѣсти паперѣвъ и грошей не має кс. Тх-кѣй понятя. Степѣнь образованя еи, взагалѣ дуже низкѣй; не умѣе бѣдѣтъла нѣти купѣна бѣтъ банкнѣта. Вѣдѣтъла застерѣгавъ свѣдѣкъ противъ замѣтъла, начебы бѣдѣтъла по судѣхъ вь справѣ кс. Тх-кого. Обжалованѣй не бувъ вь тѣй справѣ у нѣкого, а лишь установивъ кс. Тх-кому заступника вь особѣ адв. д-ра Макса.

Свѣдѣкъ Габріѣля Янушкѣвичѣ, монахѣя зъ конвѣнту сѣстеръ милосердія, не бувъ переслухуванѣй вь свѣдѣтълѣ и дѣла то нѣтъ прокураторѣ, чтобы переслухувати еи ажъ по зложѣно свѣдоцтва. Помимо того порѣшѣвъ трибуналъ записѣтъла того свѣдѣка передъ переслуханѣмъ, вь настѣдѣкъ того застерѣтъла собѣ прокураторѣ зъ той причины внести жалѣбу неважѣности. Свѣдѣкъ опѣкуеся бѣтъ 18 вересня с. р. кс. Тх-кѣмъ безѣстанѣно и еи еи не вѣдѣтъла товаришкою. Кс. Тх-кѣй розказувѣвъ свѣдѣкови колѣка разъ про атеатѣтъла зъ 29 липня, а именѣю, что знайшовъ нагло на землѣ а побачивъ дѣверъ бѣтъ своего помещѣка бѣдѣтъла, перѣлѣкався, поклясъ вь лѣжку и заснувъ. Рано обѣдѣла, коли прийшла Стш-ка и почала мучѣти его пытаньями, что ему сталося, розлѣтълася и сказавъ: „что хочѣте бѣтъ мене, отъ я унавъ и забѣтъла!“ Коли прийшла рѣчь на покровавленѣй грошѣ, розказувѣвъ кс. Тх-кѣй свѣдѣкови, что то могло еи стати хѣба тѣмъ способѣмъ, что коли бѣтъ вставѣвъ и давѣтъла грошѣ Стш-кѣй, поплѣмѣвъ грошѣ кровѣю. Такожъ говоривъ бѣтъ свѣдѣкови, что просѣвъ тогдѣ Стш-ку, чтобы забрала всѣ грошѣ до себе, на что она замѣтъла „якѣже я могу брати, коли то не мое?“, бѣтъ однакъ настававъ на неѣ говорѣчи: „берѣтъ все!“ Тх-кѣй говоривъ, что мавъ у Стш-кон шапку зъ грѣмѣ, котру лишѣвъ навѣтъ отворѣну, не говоривъ однакъ, чтобы давѣтъла ключѣ Стш-кѣй. Всѣ тѣ факты оповѣдае свѣдѣкъ дуже неясно и безъ звѣзѣ. Дальше подае свѣдѣкъ на пытанье поодинокѣхъ членѣвъ трибуналу, что кс. Тх-кѣй говорѣчи о рѣчахъ недавнѣхъ звычайно баламутѣвъ и плѣвъ нѣсенѣтъла, а лишь о давнѣйшихъ подѣлахъ говоривъ разумѣю, свѣдѣкови однакъ зѣдѣтъла (дѣла чѣго — не умѣе вы-

НОВИНИ.

толковать), що повисий факти представляють б'є при повноті розуму. Дознавшись о арештованію Стш-ков мавъ Тх-кій сказати, що не може повірити, щоби така добра особа могла поповнити таке злочинство. Въ послѣднихъ мѣсяцяхъ одвѣдували кс. Тх-кого кромѣ родниці лишь самі священники, а разъ бувъ Шпанъ зъ жѣвною.

(Далше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Ческій соймъ закрыто минувшю сѹботы. Передъ закрытємъ ухвалено же статутъ ческого банку кравового. Именемъ сойму дякувавъ асп. Шенборнъ намѣстникови Кравови за его труды и помѹ для сойму. На то одиовѣвъ намѣстникъ по нѣмцки и чеськи, що б'є бажає лишь бути безстороннымъ и справедливымъ для обохъ народностей. Маршалокъ кравовый давъ одтакъ поглядъ на дѣяльність сойму и высказавъ свой жалъ, що такъ богато нѣмцкихъ послѣвъ не б'єло участи въ нарадахъ сойму и зазначивъ при томъ, що всѣ були-бъ тому дуже радѣ, наколи-бъ могли сподунитися зъ нѣмцкими репрезентантами для спокѹйной, мирной и поважной працѣ.

Бѣвъ же певною рѣчею, що угорска палата послѣвъ ухвалитъ значною болѣшостою новый законъ войсковый и то безъ всякон змѣны. Партія либеральна згодила не лишь на §. 14. сего закона (о контингентѣ резервѣ), але приняла безъ змѣны такожъ и ті параграфы, котрі односяться до однорѣчной службы войсковой.

Вчера мавъ въ палатѣ послѣвъ посолъ и мадарскій писатель Маврикій Іокай велику бесѣду за закономъ войсковымъ и доказувавъ, що Австрія мусить беззѹстанно збровитися для своей самостоятельности и цивилизаціи всѹднихъ народѹвъ. Овъ промовлявъ такожъ за тымъ, щоби армія була спѹбна, але що до языка то естъ рѣшучо за тымъ, щоби испиты на офицѣровъ можна робити въ рѣднѣмъ языкѣ, по мадарски або по хорватски, лишь не по нѣмцки. Забѣтнмъ естъ такожъ, що въ хорватскій послѣвъ явилися въ Пештѣ компетентно, щоби выступити за тымъ, абы испиты на офицѣровъ могли одбуватися такожъ и въ языкѣ хорватскомъ.

Фактъ, що въ Петербургѣ сподѣваються на лѣто — якъ то доносить „Нов. Время“ — богато заграничныхъ гостей, не естъ и безъ нѣякого значенія политичного; естъ то лишь доказомъ, що въ Петербургѣ сподѣваються въ сѣмъ роцѣ мирного часу. Заповѣдженя гости на шаха персого естъ такожъ доказомъ, що межѣ Россією и Персією настали добрі односини. Навѣтъ мѣжъ Англією и Россією мусѣла односини значно поправитися, коли заповѣдають вже приѣздь кн. Уельсого на вѣнчанье вел. кн. Павла яко одиоручника англійской королевы.

Зъ Риму подтверждаютъ вѣсти, що царця мавъ лѣтомъ прѣѣхати въ княгинею Кумберландскою до Неаполя и перебуде тамъ довѣй часть. Тутъ мають одвѣдати ен король данскій и кн. Кумберландскій.

Чимъ блѣше до выборовъ въ Парижѣ, тымъ менше мавъ Булянге выглядѣвъ бути выбравымъ. Опортунисты, радикалы, интрансѣжанъ а навѣтъ и соціалысты роблятъ, що лишь можуть, щоби контркандидатови Булянгера, Жакови, помогти до побѣды. На всѣхъ митингахъ, вѣчахъ и зборахъ робѣтнцкихъ, що одбувалися тамтого тыжня въ Парижѣ, голошено всюды лишь кандидатуру Жака и принято ен. Що зъ кандидатурою Булянгера стоить не конче добре, доказує и то, що кѹлька дѣвѣвъ тому назадъ розѣшлася була въ Парижѣ поголоска, що Булянге хоче одступити одъ своей кандидатуры и прѣхильники Булянгера мусѣли той поголосцѣ заперичати. Въ орлеанстичной партіи естъ все же роздоръ за-дѣла выбору Булянгера. „Republie. Française“ розказує, що кѹлька дѣвѣвъ тому назадъ выбралосъ було кѹлькохъ проводѣровъ орлеанстичныхъ до кн. Омалъ, щоби его переконати о „интересѣ“, якій мають орлеансты въ томъ, щоби подѣврати Булянгера. На то одиовѣвъ нѣмъ кн. Омалъ: „Я не знаю чѣ то накаує интересъ, але и того певный, що честь то казує.“

Пѣсля „Temps“ арештовано одного зъ низшихъ уряднѣвъ въ французскій министерствѣ за то, що б'євъ выдавъ якомусъ Нипевн важный актъ войсковый, котрый дано ему до переписаня.

Зъ Букарешту довозять, що король румынскій выбирає за гравиню. Въ палатѣ роблятъ мабуть вже прѣготовленя до выѣзду короля до Італіи. Король мавъ выѣхати инкогнито до Неаполя и Палермо и перебуде въ Італіи черезъ шѣсть недѣль.

Розпорядженємъ королевскимъ зъ дня 15 с. м. надаво амнестию всѣмъ селянамъ, котрі була засудженъ за бунтъ въ минушомъ роцѣ. Парламентъ румынскій мавъ незадовго занятися реформою аграрною, для полѣпшеня долѣ селянѣ.

— Въ Станиславѣ одслужено водосвятіє Бого-явленске велимъ торжественно. Преосв. еп. Юліанъ вернувъ на той празникъ зъ Львова до Станиславова, щоби особисто мѹвъ изити участь въ торжествѣ. На торжествѣ сѣвѣвъ гарно хоръ подѣ управою о. Котларчука. Епископъ Юліанъ выѣхавъ назадъ до Львова на засѣдані соймовый.

— Выстава Староингійского Института все же доповняє цѣннѣми старинностями. И такъ сими дилми подано на выставу зъ орменской катедрѣ львовской гарный фелонъ, переробленый зъ руского омотора, чого доказомъ рускі напѣсы на нѣмъ. Такожъ выставлена теперъ прегарна сучавка митра зъ XVIII вѣку, захована въ церквѣ св. Юрія.

— Неповинованье русскихъ святъ. Судъ повѣтовый въ Богородчанѣхъ заповѣвъ на день 6 (18) с. м. с. е. на празникъ Богоявленіи, сѣзанъ зъ Горохолана; Петра Гедзика, Петра Галича и Гаврила Балабана на терминъ въ справѣ спадщини. Згадане заповѣванье має число 7724, подписане „Панчевичемъ“ а за неявленье на терминѣ грозить досыть значными карамѣ грошевыми. — Чи треба до того же якихъ коментарѣвъ?

— Пять вечѣровъ зъ танцями устроєе товариство „Русское Касино“ въ великой сали Народного Дома. Вечѣрки ті одбудутся: 14 (26) сѣчня, 21 сѣчня (2 лютого), 28 сѣчня (9 лютого), 4 (16) лютого и 11 (23) лютого 1889 р. Стрѣй для мужчинъ балевый; вступъ на салю 1 зр. одъ особы; початокъ кождого вечера о 8 мой годниѣ.

— Ивалификаціонный испѣтъ письменный учителявъ школъ народныхъ розѣпочеся въ Станиславоѣ д. 18 лютого, а въ Перемишлѣ д. 28 лютого с. р. Подана мусить кандидаты внести черезъ дѹтѣй окружній рады школьной на руки совѣтника рады школьной п. Бол. Барановского у Львовѣ (для Станиславова до 5 лютого, а для Перемишля до 15 лютого с. р.).

— Для Матейки мають зѣбрати добровѣльный жертвы, щоби зробити ему грошевый дарунокъ одъ народу польского за три великі образы историчный, котрі Матейко жертвовавъ на власнѣсть народную. Жертва одъ поодинокой особы не має бути болѣше надѣ 1 зр. Намѣстництво дозволило зѣбрати такі жертвы, а въ Краковѣ завязавъ вже комитетъ до зѣбрания. Мѣжъ членами комитета подѣвѣеу нашего митрополита Сильвестра Сембратовича.

— Титулъ княжій, приверенный епископамъ краковскимъ цѣсарскимъ рескриптомъ, має таку историчну основу. Въ р. 1443 закупивъ епископъ краковскій Олесницкій, княжество свѣрке на Шлеску и одъ тои поры прибрали епископы краковскій титулъ княжій. Коли при роздѣлѣ Польщѣ прилучено то княжество до Пруссѣ, а одтакъ до Россіи, переетали епископы уживати титулу княжого. При той нагодѣ треба згадати, що се означенье естъ вже другимъ зъ ряду, що спадає на епископѹвъ краковскихъ. Въ р. 1880 вылучено краковске епископство зъ звѣзи митрополитальной у Львовѣ и поддано безпосередно юрисдикціи нашего престола.

— Зъ Немирова доносить: Заходомъ адъюнкта п. Петракевича одбулося въ немировской церкви поминальне богослуженье за упокой душѣ бл. п. Адольфа Гладиловича, судѣ повѣтового, котрый своими честными и совѣтными трудами зѣднѣвъ собѣ загалне поваженье и признание. По богослуженю гости въ себе п. Петракевичъ духовенство и численныѣ прѣятелѣвъ покойного. (Przegl.)

— Товариство имени Станислава Сташица — завѣзали Поляны у Львовѣ. Цѣль товариства: ширити дешѣвей книжочки польскі середъ мѣщаньскою, купецкою и ремѣсничою сѹспѣльности. Має се бути реѣдант до „Мѣщѣржа Польского“, котра має таку цѣль зъ погляду на селянѣ.

— Въ селѣ Вербныхъ подѣ Немировомъ тамшна властителька Татіана Шаѹурска обходила на рускій Новый Рѹкъ свои 110-лѣтній уродины. Родилася она въ 1779 р. а въ р. 1855 поѣвѣдила. Шаѹурска пережила своего сына, що померъ маючи 66 лѣтъ, а ще и теперъ выглядає добре, чувѣе здоровою, и вѣнцуютъ їй прожити чѣ зъ кѹлько-начать лѣтъ.

— Въ Рѹковцѣ, коло Незвижѣ, загорѣли въ хатѣ господаря Дмитра Кондратюка чотири особы и двѣ зъ нихъ померли, а двѣ, здаєсь, ще подужають.

— Въ Новоселцѣ коло Долины лучилася дня 7 н. ст. сѣчня сумна пригода. Ц. к. лѣсничій камеральный Леопольдъ Дивинекъ, одбываючи службу по лѣсѣ, упавъ на стрѣльбу такъ нещасливо, що стрѣльба выпалила а цѣлый набѣй убойшюу въ внутренности. Ше цѣлый день прожѣвъ Дивинекъ въ страшныхъ мукахъ, заки померъ.

— Арѣбнѣ вѣсти. На обѣдѣ у намѣстника въ сѹботу бувъ мѣжъ 20 гостями запрошеный пос. о. Мандицскій. — Цѣсаръ удѣливъ громадянамъ зъ Ленговн въ повѣтъ мысленицкомъ, навѣше нѣмъ градомъ, 500 зр. запомоги. — Архикнягиня Елисавета баварска, найстарша дѹшка архикн. Гизелѣ а вѹнка нашего цѣсѣря, ховзачючисъ въ паркѣ зимовѣмъ въ Монахѣомъ, упала такъ нещасливо, що зломала руку; лѣкарѣ заповѣдають, що архикнягиня скоро подужає. — Въ Тшенѣсѹвцѣ, пов. колыбѹшѣвского, застрѣлился ритмайстеръ гузарѹвъ Юрій Златко; причиною самоубѣдства була невѣдѣлима недуга. — Въ кональняхъ діамантовъ на розѣ Доброи Надѣй найшли діамантъ, що може зачислятисъ до найбільшихъ, бо важить 240 каратѹвъ.

Новый зѣкъ на запортъ. що его признали найиниципѣйшѣмъ лѣкарѣмъ и проф. д-ръ Р. Сенаторъ въ Берлинь, д-ръ Р. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масіні въ Базелѣ за пѣятнѣшій зъ досѣ уживавыхъ, то cascata sagrada; она головный складникъ порадѣныхъ пуглоку швейцарскихъ А. Брандта, Ст. Іалленѣ (Швейцаріи), а дѣбѣати ен можна у всѣхъ лучшихъ аптекахъ въ коробкахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не шѣрѣ конкурренціоннымъ ипсортатѣмъ фабрикантѹвъ старыхъ пуглоку, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразно да коробѣ. Все иппе то безцѣпне наследуванье. Новѣйшѣйшѣй пуглоку у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на заимовѣенье выслає кождому такожъ головный складъ: Apotheke P. Schmidt, Teplitz (Bohmen), оплата о. 2663 11—52

Всѣмъ недужимъ на нервы можна поручити зъ повнѣмъ доверѣемъ, щоби заѣвѣли зъ брошюрою Романа Байсана, выданюю въ 17 накладѣ: Über Nervenkrankheiten und Schlagfluss, Vorbeugung und Heilung; ен можна достати даромъ и оплатно черезъ антику К. Крижановского у Львовѣ. 2743 1—6

Вѣсти зъ Авѣ. Львовской.

Въ пропозиціи принятѣ оо.: на Медіию 1. Жулевичъ Петро, 2. Венгрияновичъ І. З. Чекалюкъ Петро, 4. Грабъ Андр., 5. Горалевичъ Левъ, 6. Свѣтѣнскій Мих. — на Чернѣшювичѣ 1. Ульванскій Ант., 2. Левицкій Емилъ, 3. Бѣленцкій Ник., — на Полянѣ 1. Целевичъ Ант. и 2. Залевскій І.

Завѣдѣтельство въ Огрусѹвѣ одержавъ о. Теод. Цегельскій тамошній сотрудникъ.

Сотрудництво въ Войняловѣ одержавъ о. Мих. Форисъ зъ Илова.

Дѣкретъ удѣленія одъ испѣту конкурсового одержавъ о. Вас. Виницкій въ Заѣбѣдахъ. Намѣстництво годиться на канон. институцію о. Север. Борачка на Бѣлѹвцѣ.

Введеній о. Іос. Гоцкій въ сотрудничтво въ Ясени.

Удѣленій о. Мих. Тиндюкъ одъ сотрудничтва въ Товщевѣ.

Администраторомъ роздѣлского деканата именованый о. І. Любѣнцкій зъ Розвадова.

Митр. Костомаръ годиться на принятѣ Іос. Чаплинского въ новіцїѣ Ч. О. В. В. въ Добромили.

Прѣислѣство асигнувало плату зъ фонда религ. для прѣя. сотрудника въ Гниличкахъ.

Посмертій — оповѣтки.

Неоинія зъ Грабовичѣвъ Дѣднѣска, жена пароха въ Ходачѹвѣ великоѣ, упокоилася дня 19 н. ст. сѣчня въ Тернополѣ въ 33 роцѣ житѣ. Вѣчна їй память!

О. Михаилъ Породио, священникъ холмской епархіи въ Лосицахъ, сѣдлецкой губерніи, родомъ зъ Куликова, померъ въ 46 роцѣ житѣ. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Окружна рада школьна въ Кроснѣ розписує конкурсы на учительскі посады зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ: въ 1-класовой етат. школѣ (300 зр. и мешканье) въ Мисѹвѣ; въ 1-клас. филиальныхъ школахъ въ Барѣвѣнѣ и Зарѹвнѣ. Подаватисъ до конця лютого с. р. (Гл. „Газ. Льв.“ ч. 17.)

Выказъ складаныхъ жертвѣ.

— По причинѣ святѣ Рождества Хр. якъ и за мѣстѣ желанъ новорѹчныхъ зложили для убогихъ школярѹвъ Русинѹвъ въ Ярославѣ по 1 зр.: о. Хитѣнцкій, о. Острожнѣнскій, пп. Шведицкій, Бартошевичъ, Бриквичъ, д-ръ Пелѣхъ, д-ръ Полторацкѣ, бурм. зъ Радимна, дир. школ. повороз. и Рихтеръ поруч.; по 50 кр.: о. Барновичъ, пп. Зарпцкій, Вислоцкій, Сороковскій и Квятковскій; по 30 кр.: пп. Капшинскій, Млынаркевичъ, Загатицскій, Рыботицкій, Касевичъ, Гофъ, Новацкій и Сливка; по 20 кр.: Коростевскій, Солѣцкій, Н. Н., Шибицскій, Гантеръ и Ревескій, — разомъ 16 зр. 10 кр. Всѣмъ Щедрымъ Доброѣямъ, о котрыхъ

се подѣнести ще мушу, що не толькѹ разъ, алѹ все, коли лишь ходитъ о яку добродѣйну цѣль, нѣколи своей помочи не одказують, складаю на сѣмъ мѣсці щиро-сердечну подяку. — О. Анто-ній Бирновичъ, гр.-кат. сотрудникъ и катихизѣ.

Послѣдній вѣсти.

Въ справѣ кукизѣвской переслухано сегодня кс. Ява Тхуржницкого. Старѣя ввели до салѣ по-пѣдѣ руку и посадили въ фотели. Президентъ сов. Симоневичъ подѣвѣвъ до него и заѣвѣвъ ему пытаня. Кс. Тхуржницкій одиовѣдавъ нѣтъ сподѣванье прѣтомно и логично. Рѣшучо и то кѹлькократно заперечивъ, мовѣ-бъ пани Стшелецкой дарувавъ або одѣвавъ въ перехонокъ свои паперы, хочъ пани Стшелецку дуже шанувъ и называє „godna pani“. По короткомъ переслухуваню черевано розправу, щоби кс. Тхуржницкій одиовѣвъ. Одпировано его на 10 минутъ, а потѣмъ зновъ уведено до салѣ. Прѣѣвъ до него прокураторъ п. Гартлеръ и заѣвѣвъ пытаня. Кс. Тхуржницкій мѣжъ иншимъ зѣзнавъ, що ключикъ одъ шафы носивъ при собѣ въ сподѣняхъ, а коли показано ему той ключикъ, що то Стшелецка оддала кс. Крулицкому, б'євъ рѣшучо заявивъ, що се не его ключикъ одъ шафы. Зѣзнаня кс. Тхуржницкого выкликали велику сензацию.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 22. сѣчня. Говорятъ тутъ зновъ, що кн. Александѣръ Батенбергъ має помиритисъ зъ царемъ и въ той цѣли має выѣхати до Петербурга. Розѣйшлася такожъ чутка, що Батенбергъ має вступити до австрійской арміи.

Берлинъ 22. сѣчня. сѣчня. Противъ подѣвшеня листы цивильной будутъ голосувати волюндумпий и соціалысты. Подѣвшеные листы має выносити 3½ мил. марокъ.

Парижъ 22 сѣчня. Парламентъ ухваливъ законъ войсковый 369 голосаи противъ 169. Министѣръ войны доказувавъ, що Франція мусить мати 3 миліоны войска для своей обороны.

Берлинъ 22 сѣчня. Вѣденскій амбасадоръ кн. Райсъ выѣхавъ до Вѣднѣ. Вѣсть о его уступленю естъ несправдлива.

Наѣбслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 266 ?

спеціальности и универсальный средства французскій и иншій, якѣ черезъ ню такъ и чѣ резъ иншій фирмы оповѣщуваний.

Фабрика знарядѹвъ рѹбнѣнчыхъ и гисерни

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы- 1939
робы по найдешевшѣмъ цѣнахъ. 198 ?

ФАБРИКА

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Л. І. Малевскій

у Львовѣ

улицѣ Орменска число 12.

має честь повѣдомити П. Т. дома, зъ котрыми естъ въ односинахъ торговельныхъ, о змѣнѣ локалю своей фабрики корѹвѣв каталонскихъ, котру перенѣвъ подѣ ч. 12 улицѣ Орменска.

основана въ роцѣ 1877.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найперѣдѣйшій перфумы, тоалетовой воды, одначеній медалями заслуги и двумя дипломами узнана,

именно:

Перфумы: лѣтнѣшныя, фиалкова, розана, рѣзедона, коппалѣна, Ylang-Ylang, Оранжевъ, Jockey-Club, геліотроповъ, Ess Bouquet, пѣжмѹна, Millefleurs, и т. п.

Фляконны по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, Фляк. 2 зр.

Вода варшавска, одначасъ дуже приимнымъ, цѣ- томыъ запахомъ, Фляконикъ мен- шій 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, подѣвѣна и вода левандово-аморчи- ва, сѹтъ загално уживаніи до ро- прискуваня въ салѹнахъ за-дѣла своего приимного, мылого и лагѹдного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды колыбѹнскій, въ колыбѣхъ одѣвѣныхъ и ро- дахъ, перѣдній и найперѣдѣйшій. Фляконны по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѹбѣтати можна у Львовѣ у власныхъ скленяхъ: улицѣ Конерника ч. 3 и улицѣ Галицка, рѹгѣ Валоной Въ Краковѣ Сукошницѣ ч. 20. Въ Чернѹвцѣхъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ скленяхъ и антикахъ.

ДИТЯЧЮЮ НАЙМИЛѢШЮ ЗАБѹВКУ называєсь слушно Рихтера ко- робѹна камѣнныхъ забѹвѹвъ зъ котвѣнцѹ.

Одъ 40 кр. писме можна достати увѣхъ лѣтнѣшнѣхъ торговѣ, забѹвѹвъ. Тре- ба брати лише коробку зъ котвѣнцѹ. Илюстр. цѣпникъ переслѣ. оплат F. Ad Richter & C.-ie, Wien. I. Nibelungengasse 4.

Оповѣщення

урядѹвъ громадскихъ, на- дѣнцѣ, зрѹдѣвъ добѣрѣ, якъ такоѹвъ всѣ урядѹвъ оголошеня едиктѹвъ лицѣтѣнцѣ, оголошеня о спадщину покликѹвъ выконувъ всѣла доѹбѣлѣнного до- стѹпѹ въ одновѣдѣний способъ за- писаненнѣмъ докладного выконаня и доставленя приписаній залучники

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition
Wien, I Seilerstätte 2.

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подѣ „Золотымъ Львомъ“

поручає по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЫЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА ГЕРА

зъ фабрики В. Байгера Сынѹвъ Штутгартѣ-Брегенцѣ.

При закупкѣ товаровъ просимъ покликѹватисъ на нашу часопись.

Выдаєць и одѣлѣальный редакторъ Иванъ Бѹлой.

Пѣдѣръ зъ фабр. Чернянсковъ.

Зъ друкарѣй тов. км. Шенченка подѣ зар. К. Водяревскѣ.

тяжка куля кишеню и скотилася въ пѣдшевку, чого я и не добачивъ. А коли опбѣся треба було бѣгти, куля была мене такъ сильно по голеняхъ, що черезъ те ставъ я майже калѣкою.

— Но, такъ бути може — сказавъ поволи рицарь.

— И ѡдъ тогда мое колѣно есть барометромъ.

— Безперечно, дощъ наближаея; але на те нема рады.

— Отожь и тому приходжу я до вашей вельможности. Вчера скѣнчали мы звозити до стодола; я говоривъ моему ласкавому панови, въ якѡмъ прикрѣмъ положеню ваша вельможнѡсть знаходитъся. Захопитъ збѣже дощъ, тогда всео пропало. А ѡнъ сказавъ, була бы то велика шкода; тай приказавъ намъ, щобы мы на слѣдующий заразъ тыждень, замѣсть братись до жита, зѡ всеми своими косарями забрались до рѣнаку вашей милости, та згромадивши и звезавши, звезли его власными возами и вѡзниками. Приймѣть протѣ, ваша милость, те, що ласкавый панъ предкладаѣ вамъ дуже радо. Сказавъ ѡнъ, що пропадаѣ на поли, есть стратею цѣлого краю.

Сказавъ ѡнъ вправдѣ и ще щось иншого, але о тѡмъ Кампошь замовчавъ.

Симъ разомъ подобалось Анкершмѣдови схилятись зъ коня тай подати пану Кампошови щиросердечно руку, а той пересвѣдчившись, що не хотять давати ему грошей, принявъ еи.

— Повѣдьте-жь вашему панови дѣдичови, що за его предложенье я ему вдячный, и то дуже вдячный. И то ему скажѣть, що Анкершмѣдъ на такѣ рѣчи нѣколи не забуваѣ.

А коли вже всео було звезене, вернула Анкершмѣда челядь зъ мѣста, зъ послѣднимъ результатомъ двомѣсячного слѣдства, що всео неповинный.

За ними прийшла и слота, якъ то ворожило ко-
лѣно пана Кампоша; прийшовъ рѣвночасно и довгий ра-
хунокъ бѣдъ адвоката и збѣ суду. Оба рахунки заплативъ
рицарь Анкершмидъ мовчки, и нѣкому не показувавъ
ихъ, ино признався передъ Максенфутшомъ, що за
таку цѣву можна було замѣтити краденою нову череду
спровадити просто зъ Англіи.

А свою челядь скликавъ до себе, и оповѣстивъ имъ
коротко по войсковому слѣдующий розказъ дневный:

— Слушайте! Кажу вамъ, на будуче зважайте до-
бре, щобы я не мавъ нѣякои шкоды. — А лучила-быся
мимо того яка шкода, то приказую вамъ — затаити ви
безпощадно передо мною; бо хто поважиться ще разъ
выговоритись, що мене обкрадено, того прожену безъ
милосердя.

Але панови Максенфутшови та бесѣда не подо-
балася. Нехай буде и такъ. Коли панъ рицарь плете
такій нѣсенѣтницѣ, то бнѣ зъ власной таки ревности
возьмесь за справу вже полишену та докаже, що страта
такимъ мусить виявитись. Въ судѣ все иде поневольно;
але на то єсть тутъ жандармерія; зъ нею бнѣ добре
знаєся. Они то вже гарненько безъ галасу выслѣдять,
треба тѣлько трохи терпеливости. Можна такожъ пере-
купити кѣлькохъ лѣсовикѣвъ, щобы на позбѣрѣ порозу-
мѣлися зъ розбишаками а бѣдакъ ихъ выдали. — Була
то гадка дуже хитра.

Наслѣдкѣвъ не треба було довго выжидати. Одно-
дня явився передъ паномъ инспекторомъ здоровый хлопъ,
зъ лица чесный и достойный поважаня, зъ краснымъ
чорнымъ вусомъ и волосьемъ зачесанымъ въ гору. Ста-
ранно обголений, въ синѣй камизельцѣ зъ порядными
срѣбными тузиками, убраный въ короткій плащъ на
опашки киненый, вышиваный въ краснѣй тульпаны; зъ

нагрудной клямры висавъ короткій тоцѣръ на ручцѣ зъ вышневого дерева, сѣбно цяткованый, а на около рамень вився батѣгъ свинопасѣвъ, приукрашенный оловомъ. — Зъ цѣлон его поставы було видно, що то якісь дуже порядный наймать дуже порядного пана.

— Добрый вечеръ благородному панови.

— Добрый вечеръ тобѣ друже. Що скажете?

— Хотѣвъ я кѣлька слѣвъ сказати дотычно тыхъ затраченныхъ свиней жирныхъ. — И не пробувавъ навѣтъ мадьярского слова, хотъ оно англійскому „йоркшайръ“ зовеѣмъ евфонічно ѡдповѣдає. Бо такъ собѣ розумовавъ: Якъ мѣжъ людьми є шляхта „благородной крови“, такъ само свиньску аристокрацію треба бы жирною называти.

— Чи знаєте що про нихъ? Прошу тутки на ка напу.

Чужинець не довго ѡдтягався, але сѣвъ на всказанѣмъ мѣсця, наче той, що єму такє поважанье належитъся.

— Такъ єсть, знаю про нихъ дещо, ѡдповѣвъ разумно и обережно. Догадуюсь, хто ихъ вкравъ, и я вже на его тропѣ. Прошу приймати до вѣдомости, у насъ тутъ въ буковыхъ лѣсахъ навѣтъ пандуръ дуже тяжко, а що вже жандармъ, то и цѣлкомъ нѣчого не вытропить; бо всѣ дѣзнаються о тѣмъ, а тогдѣ оденъ свинопасъ подає другому зъ рукъ до рукъ; женуть свиню зъ одной долины въ другу, а доганяючі застають все ино тепле мѣсце. Але я самъ такъ собѣ думаю, свинѣ такого незвычайного рода, що такъ дуже рѣзняться ѡдъ вышнихъ, суть вельми недогѣдны для самыхъ злодѣѣвъ, бо, коли схотять они самѣ ихъ кому продати, то спытаєся ѡнъ ихъ, якъ прийшли они до такихъ свиней? Кобы ино не схотѣли ихъ для себе забити; але теперъ

лѣто, не можуть мати зъ нихъ нѣякого хѣсна. Проте думаю, якъ-бы такъ такий чоловѣкъ, якъ я, пѣйшовъ помѣжъ нихъ, — а мене не потребовали бы боятися — то радо звернули бы крадене майно за якихъ 10—20 золотыхъ.

Панъ Венделінъ такъ зрадѣвъ, що вже вытягнувъ свою мошонку.

— Алежъ вы ще не спытали, хто я?

— Адже-жъ зъ вашего лица пѣзнаю, що вы чесный чоловѣкъ!

— Того не досыть. Я хочу показати, що я на доброй тропѣ. И вынявъ зъ камизельки старанно завиневый папѣръ зъ пожовклою печаткою; зъ него мѣгъ панъ Венделінъ дѣзнатися, що шановна особа, побѣчъ него сидяча, звеса Михайло Вакъ, и есть свинопасомъ пана Леринга Ниірбародія на пуштѣ Ниереікапа; есть отже особистостію достовѣрною.

— Отже кажу вамъ, друже — говоривъ панъ Венделінъ, кладучи руку на рамя достойного мужа, — звернете менѣ йоркшанры, то дамъ кромѣ 20 золотыхъ окупу, ще 20 золотыхъ для васъ.

— Дякую. То буде за много. Стѣлько не заслугою. Буде зъ мене 10 золотыхъ.

Отъ якій правый и чесный чоловѣкъ!

— Може потребуєте що напередъ на кошты?

— Хнба ино той окупъ. Але и зъ того ино половину.

— Отже 10 золотыхъ буде досыть?

— Ажъ надто. На решту можуть пождати.

— О що за любій злодѣй, навѣтъ кредитують.

— Але радъ-бы я знати, якъ могли они вкрасти лѣхы черезъ муръ?

— Наляли хіба, думаю, имъ передше до корыта горѣвки, а коли звѣрята попилися, передавали собѣ ихъ по одной черезъ муръ.

Гм; сей пановный панъ ходивъ мабутъ до академіи.

Однакожь умова стоять; чоловікъ ризикуе при тѣмъ вно 10 золотыхъ.

— Отже проче повѣрено вамъ. Придете зъ ве-
приками, то отримаєте ще 30 золотыхъ. — Тутъ вамъ
моя рука на те!

Свинопасъ прибивъ, взявъ свою шапку, и дякуючи
вже забрався одходити.

Небавкомъ вернувъ.

— Ай пане! Теперъ прийшло менѣ на гадку. Буду
я вамъ гнати свинѣ, то задержать мене жандармы на
дорозѣ, тай якъ злодѣя закують мене въ кайданы. Тому
прошу васъ красенько, выставте менѣ пашпортъ на
тыхъ 12 свиней, щобымъ мѣгъ зъ ними сюды прийти.

— То правда! притакнувъ панъ Венделінъ, — о
тѣмъ не думавъ я.

И заразъ выставивъ чесному посередникови фор-
мальне свѣдоцтво, щобы той не мавъ якои неприємно-
сти. Одтакъ попрощалися дуже приязно.

На другій день зѣйшовся панъ Венделінъ зъ па-
номъ Кампошомъ, и хваливс передъ нимъ, що йорк-
шайры однайшлися. Зрадѣ панъ рицаръ, якъ дѣзнаеся
о тѣмъ; але нехай не говорить ему о тѣмъ напередъ,
доки они не будуть на подвѣрю.

Панъ Кампошь усмѣхаючись пальцемъ поправивъ
тютюнь въ люльцѣ. Панъ Венделінъ спытавъ, чого ѣнъ
усмѣхаеся?

— И менѣ щось подѣбного лучилось разъ въ Пеш-
тѣ — одповѣвъ Кампошь; вкрали менѣ були файку зъ

морской цѣны; я казавъ обвѣстити, що 5 золотыхъ дамъ тому, хто менѣ ея принесетъ. На другій день приходитъ до мене якійсь чесный чоловікъ зъ файкою, и каже, що имивъ злодѣя, а теперъ иде на полицію зъ файкою сконстатовати крадѣжъ. Выплативъ я ему 5 золотыхъ, а онъ другій разъ вкравъ менѣ урядово мою файку и то за моимъ власнымъ призволомъ. Але два разы такъ менѣ не случилось.

— Якъ вы то розумѣете?

— А такъ, що симъ разомъ вы самі дали злодѣви на кошты подорожи, а щобы безъ перепоны мѣгъ зъ добычою утечи, заосмотрили вы его ще и въ нашпортъ. Адже той Михайло Вакъ найпроворнѣйшій зъ всѣхъ гайдамаковъ въ цѣлѣй окрестности.

Панъ Венделінъ мѣгъ собѣ теперъ шукати вѣтру въ поли!

На домѣръ того сердило его и тоѣ, що хто довѣдався про те, глумивъ собѣ зъ него.

Самъ рицаръ Анкершмідъ смѣявся зъ него наибѣльше; а при першѣй нагодѣ, прийшовши до мѣста, замѣсть своего австрійского зеленого капелюха ловецкого купивъ собѣ выгнутый капелюхъ угорскихъ свинопасѣвъ зъ широкими биндами, зъ великою спинкою посерединѣ и чаплинымъ перомъ зъ боку. Старій его знаемій здорово смѣялся, побачивши благородного рицаря въ такомъ уборѣ.

VI

Красна душа.

Панѣ Пайтай ще гарна женщина. Лице єи и стать належить до тыхъ, що довго задержують свою уроду. А впрочѣмъ — не має она иншой задачѣ, хибѣ гарною бути.

Нѣколи не томилася вихованьємъ дѣтей, и нѣколи не було у неѣ великихъ пристрастей. Страшна буря року 1849, коли то стѣлько людей посивѣло, а не оденъ и головою наложивъ, не навела на неѣ безсонныхъ ночей. Є люде щасливѣ, що живутъ ино самѣ въ собѣ.

Точно о дванацятѣй годинѣ въ полудни она вже вбрана, и дуже вдоволена успѣхомъ, що повелось їѣ двѣ великаньскѣ підкладки укрити підъ власнымъ волосьємъ. Не знаю, хто вмовивъ въ женщины, що тѣи підкладки волосѣннѣ, укритѣи підъ волосьємъ, суть чимсь краснымъ? Однакожь Коринна була собѣ вдоволена, и намъ до того засѣ.

Теперь выжидала она конкурентѣвъ, зъ котрыхъ каждый приходивъ въ означенѣмъ часѣ. Номеръ 1 приходитъ о годинѣ 12; номеръ 2 о пѣвъ до першой; номеръ 3 по першѣй; номеръ 4 о другѣй. Тыхъ треба було принимати пѣсля ихъ вартости.

Нумеръ 1. то бравый властитель дѣбрь зѣ села, Теодоръ Тиркилій; чоловікъ вже не молодой, але заможный. Мыслить поважно о супружествѣ, и есть доброю партією.

Теодоръ Тиркилій приходитъ звичайно точно о дванацятѣй, бо о пѣвъ до першої вже жде на него его товариство пѣдъ „Золотымъ Орломъ“, а того залишати не вѣльно.

Проте вже о 12 годинѣ засѣдає Коринна до бюрка; розкладає передъ собою велику книгу рахункову, а якъ вно Теодора побачить, кликне радѣсно до него: — Ахъ въ самъ часъ приходите, можете менѣ сказати, по чому вонна? Давали менѣ стѣлько, але я не продамъ єи нисше... Якъ думаете, чи не понехати менѣ горальнѣ при тѣй высокѣй акцизѣ? — ѳдтакъ надкає на дорожню; чоловікъ мусить добре собѣ голову сушити, заки що заробить. Каждый обманує женщины, бо знає, що они не могутъ нѣчого сконтролювати.

Тиркилій, зѣйшовшись опѣсля зѣ своими товаришами, не може нахвалитись, що то за розумна та господарна женщина та панѣ Пайтай; безъ сумнѣву для него найвѣдоповѣднѣйша, казавъ-бысь для него окремо вихована.

А выйдє панъ Тиркилій зъ хаты, то спѣшитъ Коринна пахучимъ мыломъ вымыти на пальцяхъ атраментовѣ плямы, бо вже то у женщинѣ такѣй звичай, вно возьмутъ перо въ руки, а вже почернили атраментомъ собѣ пальцѣ. ѳдтакъ замыкає вудну книгу рахункову, и громадить навкругъ себе журналѣ, бо той, котрого теперъ очѣкує, нумеръ 2 зовсѣмъ иншого крою.

Нумеръ 2, Фердинандъ Ганкамай, славный чоловікъ; бнѣ душею паньскихъ балѣвъ. То оденъ зъ тыхъ, що въ великѣй державѣ Мадярѣвъ мають право, сказати

о собѣ: мы паны. Становиско свѣтле. Пры тѣмъ ѡнъ проводиромъ въ котиліонѣ. И то случай не-абыякій. А заразомъ скѣнченый конкурентъ. Зъ нимъ дѣйсно годѣ нудитися.

А, ласкава панѣ заняті дневниками модѣ!

О, нѣ, нѣ, тѣлько взѣрцями; я велю приносить собѣ дневники тѣлько для узѣрѣвъ, а и тѣ не много вартѣ. Прошу ось тутъ поглянути; представте собѣ ливіовый шовкѣ на сукни ясножовтѣй! се правдива маскарада.

— Зовѣмъ справедливо, ласкава панѣ. Редакторъ оголошує имѣвѣрно даромъ тѣ узѣры для якогось торговщика блаватными товарами, що хотѣвъ-бы убрати публику сукнями въ стилу рококо. Такъ могла-бъ обратись хѣба панѣ Строгбурѣова.

— Ха-ха-ха! — Сей дотепъ подобався їй. — Я справдѣ приневолена свои сукнѣ балевѣ дати собѣ у Вѣдни робити. Тутешнѣй кравцѣ не мають нѣякого смаку. А є люде, що тѣе уважати хотять навѣтъ за патріотизмъ.

— Смѣшно! Впрочѣмъ добре робите, ласкава панѣ, що не читаете тыхъ дневникѣвъ модѣ, бодай не наразитесь, як ось недавно я, не хочу сказати — де?; а було то въ товариствѣ дамъ, де оденъ чоловѣкъ дуже незручно вмѣшавъ до розмовы литературу. Зговорилися такожъ о писателькахъ, и наразъ заинтерпельовала мене одна дама, що я думаю о найновѣйшихъ стихахъ „Парадизы“, котрі появились въ журналі „Лучъ мѣсяця“. На тѣе ѡдповѣвъ я, що пѣдъ именемъ „Парадиза“, судячи по єи вѣршахъ, догадуюсь нѣкого иншого, якъ якогось дуже партацкого фабриканта люкрецій зъ долѣвъ. Дама уклонила ся дуже ласкаво и сказала: „Дякую за комплемѣнтъ, бо тымъ фабрикантомъ-партачомъ люкреціи я сама“.

— Ха-ха-ха! Ха-ха-ха! скажѣть-же, хто то бувъ?

— Моя ласкава панѣ, не можна.

Баронова Кивіштайнѣ, правда? нѣ? не перечте. Або графиня Зайтари? Надармо перечите, я и безъ того дѣзнаюся; то дуже забавне. Але теперъ, прошу, повѣдajte менѣ, якъ буде котра вбрана на першомъ бали кавалерскѣмъ? що буля вы у Бальтавѣскихъ? хто робить имъ сукнѣ? мои дотеперъ ще тайною. Вамъ шепну до уха, але не говорѣть нѣкому. Приказала я маршантцѣ, щобы нѣкому не показувала мого убору на голову, въ противномъ случаю нѣчого у неи не куповала-бы я. Але може схочете его оглянути?

Чи-жъ мѣгъ Фердинандъ Ганкамай щось подѣбного не хотѣти? Розумѣся, его смакомъ бнѣ одушевленный. Справдѣ не кождый змѣгъ-бы его наслѣдувати. Чисті бриланти, селитеры въ чашахъ цвѣтѣвъ — въ ночи при ламповѣмъ свѣтлѣ зроблять вражнѣ нечуване.

— А, се гадка ще ориѣнальнѣйша, чимъ той збѣръ зъ самыхъ старыхъ, зъ бѣльшихъ и меншихъ золотыхъ монетъ. Пѣколи не мала молодѣжъ бѣльше способности студіювати занимающий збѣръ нумизматичный; а посередъ того всего ваше личко, ласкава панѣ, було справдѣ личкомъ королѣвскимъ, бѣ и очн ваші, панѣ, въ теперѣшнѣй окрасѣ перевысшать блескомъ всѣ бриланти.

И такі нѣсенѣтнѣй, дурнѣ бесѣды подобаються женщинамъ!

По уплывѣ пѣвъ години Фердинандъ Ганкамай лишивъ вѣльне поле иншому, и послѣшивъ выбороти собѣ вже тринацѣйтый поединокъ на тематъ, що королевою балѣвъ сегорѣчныхъ мясницъ есть Коринна Пайтай, а нѣхто иншій,

По нѣмъ слѣдувавъ нумеръ 3.

Коринна поховала чимъ скорѣйше друкованій журналъ модъ, бо нумеръ 3 есть поетомъ.

Нумеръ 3 называется Данило Волькенормій. Одъ разу пѣзнати, що то имя прибрание. Пѣдъ тымъ именемъ знаютъ его всюды, де его радо видять; правдиве его имя знаютъ тѣлько его вѣрителѣ на векселяхъ.

— Панѣ зануряете лучѣ душѣ свои въ радощахъ надходячихъ мясницъ? — спытавъ Данило Волькенормій.

— О нѣ — зѣтхнула Коринна — мои душѣ не сповиваютъ хрещаті бажаня суеты. Знайшла я тутъ стихъ „До росы“, що за нѣжна гадка; о якъ то мило зѣткнутись зѣ симпатією. Пѣдписаный псевдонимъ, и я роздумую надъ тымъ, хто-бы то мѣгъ бути той Р.?

А знае добре, що той Р. то Данило Волькенормій.

Нумеръ 3 почервонѣе ажъ по уши, тай примѣтитъ, щасливій тѣ поеты, котрі участниками такого щастя, що ихъ душа духово получитись може зѣ всѣми красными душами.

— И справдѣ, они правдивій турецкій башѣ духа.

— Не пѣзнали-бъ вы, ласкава панѣ, въ тѣмъ стиху подобныхъ тонѣвъ? — сказавъ Данило, вынимаючи зъ тревожною зухвалостію позолочену книжочку, и выголосивъ зъ нею пересадно нерѣвный стихъ пѣдъ заголовкомъ; „Замкнена птичка“; не яка тамъ куропатва, але полонена пташка спѣвуча. Зѣ змѣсту его годѣ бѣгдати, чи то ствшокъ для дѣтей, чи байка Езопова, або яка алегорія любовна, або чи стихъ патріотичный?

Коринна уважае его за стихъ патріотичный.

— Мы веначе умовили ся! Прощу подивитись, а такожь написала подобный стихъ.

— Якъ? Вы, ласкава панѣ, пишете вѣршѣ?

— Але не говорѣть того нѣкому, тѣлько вамъ вѣльно почути.

— Позвольте панѣ єго побачити.

— Нѣ. Я перечитаю сама. Ино не критикуйте, я знаю, стихъ слабый. Єго заголовокъ: „Прикованый Орель“.

Бувъ то справдѣ стихъ политичный. Прикованый орель то увязненный молодець, котрого летъ спивняють не тѣлько пѣдтяти крыла, але и то, що дозорець вяз-нѣвъ слѣдитъ кождый єго крокъ.

— Клясячне дѣло! Стихъ взоровый! Позвольте панѣ, занести єго до редакціи „Луча мѣсяця“.

— О нѣ, нѣ, нѣ; нѣкому не вѣльно знати. Вы оденъ чули єго. Хиба пѣзнѣйше.

— Що за шкода, закопувати въ собѣ стѣлько горячого патріотизму.

Дурень! говорити о патріотизмѣ дамѣ, котра цѣле чоло вбрала льоками!

Иди вже собѣ зъ Богомъ, ты нумеръ 3, ждуть на тебе зъ обѣдомъ. Нехай вже вкѣнци приїде нумеръ 4.

Нумеромъ 4 нѣхто инший, якъ — докторъ Грішакъ.

Сумный се обявъ великого дуру та всѣлякого непорозумѣня, що романописателѣ ажъ до найновѣйшихъ часѣвъ жили въ тѣмъ хибнѣмъ понятю, будь-то-бы doctor juris не надавався до рѣль любовныхъ.

Чимъ бѣльше противиться сей поглядъ вольнодумному напямови нашего часу, тымъ бѣльше можна єго збити конкретными примѣрами.

О такъ; вмѣють они залицятись, ба навѣтъ танцювати, тѣ панове докторы права, вмѣють они бесплатно передъ судищемъ красныхъ очей совѣтувати, витриги духовѣ сновати на правнѣй дорозѣ и неправнѣй; ба на-

вѣтъ вмѣють приспѣшити справу предложѣну судїи т. е. справу свого супружества.

Чому-жь бы докторъ Грішакъ не мавъ залицятись до панѣ Пайтаевои.

Правна пѣдстава до того єсть; єго то проворности завдячує она, що часть маєтности, що посѣдала иню яко доживотье, стала єи власностю, и єи навѣтъ продати може. За тое она єму вдячна. А способному до житя докторови права легко зъ довгу вдячности — зъ докладомъ адвокацкихъ старанъ та иншихъ выдаткѣвъ — сформуванати задатокъ любви, а ѡдтакъ оженитись.

Отже правна пѣдстава єсть.

А тому єсть причина.

Докторъ Грішакъ знає те найлѣпше, що обставины маєткови панѣ Пайтаевои спочивають на найлѣпшихъ пѣдвалинахъ. Сума узыскана зъ продажѣ умѣщена на певныхъ наперахъ державныхъ, и дає 7 процентъ, а якъ пощастить ся, то принесе и 8 процентъ. Зъ того можна прилично жити.

А вкѣнци заходятъ не менше сприяючі ѡдносины. Жєнщина гарна и досить молода, та мабуť пану докторови прихильна. Має виправдѣ ще бѣльше конкурентѣвъ, але мѣжь ними докторъ має перше мѣсце; ѡнъ у неї майже день-въ-день, и она просить єго на ѡбѣдъ. Докторъ Грішакъ чуєся вже теперъ у гарнои вдовички мєвъ у себе.

Самѣ обставины такъ якось природно складають ся, що Коринна приневолена докторови права повѣряти свой задушєвнѣ тайны.

Зовсѣмъ природно; оборонецъ злодѣя повѣдає своему клієнтови: — Мѣй друже, — скажи менѣ всю правду щирю; бо що неправда, то вже я самъ доложу.

А бѣдъ якогось часу треба було пану докторови взятись за рѣчь незвычайно довѣрочно.

Гарна вдовиця поручила ему, спинити можливе предчасне увѣльненье одного молодого чоловіка, котрый за политичный переступства на довго бувъ засуджений Молодцемъ тымъ бувъ Алядаръ Гаранай.

Старый Адамъ порушивъ всѣ скалы, щобы вно своему любимцеву выхлопотати опустъ остаючихъ ще десяти лѣтъ.

На тоє треба було вынайти противвагу.

Треба було доказати, що панъ Адамъ ще теперъ сушить собѣ голову многими заборонеными рѣчами, якъ передше. Треба було выявити, що выгрѣває якійсь пляны, а до ихъ переведеня конче потребує свого сестрѣнка. Коротко кажучи, треба було спинити амнестію Алядара.

А докторови Грішакови все тоє було дуже на руку. Заразъ выбравъ собѣ чоловіка, котрый до тои рѣчи надавався, и давъ ему потрібный препорученя; а тымъ чоловікомъ було певне индивидуумъ именемъ Страфъ, о котрѣмъ вже разъ була згадка.

Теперь отже вже знаємо правдиве имя сего чоловіка.

Отже той псевдо-Петифі, и всѣ инші, за якихъ выдавався, ажъ до графа Богумила, бувъ нѣхто инший, якъ той самый Петро Страфъ; бувъ то наймать доктора Грішака въ справѣ панѣ Пайтаевон.

Однакъ бувъ-бы докторъ Грішакъ радъ знати, що спонукало гарну женщину зъ сіяючими очима та усмѣхаючими усточками, оказатись такъ немилосердною для чоловіка и то молодого? Якъ вно родинна ненависть, то дуже красно; ану-жь то мечь обидженои любви?

При найблизшій нагодѣ почавъ тоє слѣдити, по части довѣрочно, а по части урядово.

— Скажѣть менѣ однакъ, ласкава панѣ, яка у васъ причина, сего Алядара Гараная такъ безпощадно прослѣдовати? що мабутъ важна, не сумнѣваюсь.

— Нѣкому въ свѣтѣ не сказала-бы я сего; але вамъ мушу, щобы вы часомъ не подумали що злого о менѣ. По смерти мого мужа уживавъ старый Гаранай всѣлякихъ штучокъ, доки не довѣвъ до того, що заручено мене зъ Алядаромъ. Не легка то була рѣчь, бо Алядаръ бувъ близькимъ своякомъ мого покойного мужа; выхлопотанье призову вымагало чимало часу та бѣгавины. Старый Адамъ мавъ тую цѣль: якъ стану я женою Алядара, посѣдаючого свѣй питоменный мастокъ, то доживотье, котре посѣдаю бѣдъ него яко вдовиця, верне до него. О той старый то майстеръ не абы-якій, то хитрый лисъ; де ино може, тамъ допече.

Докторъ Грішакъ потакувавъ.

— Але я була на стѣлько обачна; заки дала ему слово, заключила я зъ Алядаромъ взаимну умову, що наше цѣле майно в спѣльною нашою власностю: що его, то мое, а що мое то и его власностю. Легкодушный Алядаръ заразы на то в zgodився. Вирочѣмъ тогды посѣдала я ще дуже малу маестнѣсть, бо мѣй спадокъ по матери бувъ въ конкурсі, чого бнѣ имовѣрно не знавъ. Заки однакъ мы могли звѣнчатись, выбухла вѣйна о независимѣсть. Алядаръ пойшовъ заразы зъ тими, що носили червону стрѣчку, яко капітанъ гвардіи народової. Я схоронилася въ Пресбургѣ, а опѣсля довѣдалася, що бнѣ вступивъ до гузарѣвъ, и во всѣмъ участь бере. Ставъ навѣтъ полковникомъ Мадярекѣмъ. Зъ того можете оудити, якій бнѣ легкодушный. — А я могла тымчасомъ ждати, Богъ знае, яко довго на вѣнчанье!

— Нечуваний вѣтроговъ!

— Наразъ скѣнчилась цѣла та комедія, Алядара увязнено; не мѣгъ вывинутись, якъ не оденъ розсудный чоловѣкъ, ба ще и провины другихъ взявъ на себе. Зъ того можете пѣзнати, що за ледаций чоловѣкъ зъ него.

— Адже скѣнчивъ права!

— И зъ того всего вышло, що засудили его на вязницю. Се ще уйшло-бы; але рѣвночасно и на утрату его цѣлого маекту.

— Ага! — крикнувъ докторъ Грішакъ, вдарившись по колѣнѣ, бо теперь цѣла справа стала му розяснюватись.

— Якъ-бы теперь несподѣвано выйшовъ на волю, стануть ѣдносины маектовѣ нашими; тогда онъ бувъ богатый, а я пѣдъ конкурсомъ, теперь я богата, а онъ жебракомъ; наша угода въ его рукахъ; але угоду тую такъ замотала я та поклучила, що сторона, котра-бы еи збрати хотѣла, сама себе зничила-бы. Теперь розумѣете ею правду?

— Зовеѣмъ!

Докторъ Грішакъ бувъ очарованный тою мудростю жѣночою; та женщина могла сидавдѣ бути: *doctor utriusque iuris* (обоихъ правъ); але чого ѣдмовила їй мачоха природа, то можна надолужити тымъ, що стане она женою доктора правъ. Нѣколи не збратися такъ ѣдповѣднѣ собѣ душѣ.

— Кохана панѣ, вашѣ клопоты цѣлкомъ на мѣсци; на щастье нашѣ законы, зъ огляду на наведеный случай; зберегли дуже спасеннѣ лѣвки. Перше, що вамъ здѣлати треба, есть: оголосити дневниками таке завѣзванье, розумѣея урядовѣ:

— Алядара Гіраная, котрого мѣсце пробуваня незнане, взываеся, щобъ явився на мѣсци, нисше означ-

Одручне письмо цесарске звучить: „Любий пане Гавче! Коли нова організація єпархії краківської вже довершена, уважаю, що у виглядні церковного становича сего єпископства потрібним розпорядити, щоб кождоразовому єпископові краківському прислугувало достоїнство князя и титул княжо-єпи-

связи с оплатой, листы заготовлены, а также бановый и заготовленный, чтобы деревенский и привезенный кунжут и продаются по цене наивысшей.

СОВЕЩАНИЕ ПО УСЛОВИЯМ

Дом бановый и контора выданы.

Получены из провинции сейчас заготовленные, без дочисления провинции.

свідних днях о чотири шкадроны уральських козаків, котрі прийшли туди з Оренбурга. Зв'язуючи Росію идуть до половини грудня великий транспорт рекрутів на західній границі. Всі полки, що стоять в заходніх губерніях, скріплено о 40 рекрутів, а з вожого полку пушено на уральські ледви по 20 старших воєнків. Взагалі має бути сегодній контингент рекрутів значно більший як в останніх роках.

Повідомля агентія доносити, що почесні, з якими прийнято у Відні кня. Александра Батенберського збривали в Петербурзі немиле враження і тамешна праса одбывався о них дуже несприятливо. Говорять загально, що кня. Александр, котрий добровільно абдикував, не міг-би знов вернути назад до Болгарії, наслідок кня. Фердинанд уступив, навіть тоді, коли-б його поклало соборі; він міг-би однак поставити свою кандидатуру згідно з угодою берлінською.

Одна з орлеанських газет подає слідує цкаву висті: Незвичайно давня ходять тепер чулки Кажуть, що правитель-ство постановило дозволити князеві Омале вертати назад з заточеня до краю. Додають, що декрет, дозволяючий князеві вертати до Франції, пропонує вже президенту до підпису і появиться дня 28 с. м., скоро день передь тим, т. е. 27 с. м. ген. Булянке не буде в Парижі вибраний. Хоч і як несподівана єсть ця вість, то однак не можна зблизити на жерело, з якого она походить, о ній сумніватися і єсьмо змушені вріти в її правдивість.

Італійське правительство видало приказ своїм властям в Массарі, щоб они пильно слідали за російською місією, котра їде під проводом Ашинова до Абессинії і щоб їй не дозволили вийти на береги. Коли-б однак місія хотіла сплю достати на береги, то щоб зараз її арештувати. Італія ділає в сій справі в порузку з Англією, бо обі держави одержали вість, що Ашинов хоче предложити негусови протекторат Росії над Абессинією.

Дня 18 с. м. помер в Константинополі найвищий турецький достояний духовний шейх-аль-іслам Ахмед Ессед-ефенді. Ахмед Ессед мав 80 літ і обняв свою посаду рівночасно майже з панованьєм тепершнього султана. Становище шейх-аль-іслама єсть в Туреччині дуже важне, бо він уважаєсь безпосереднім представителем духовної влади каліва і єсть духовно і судейською головою улемів (духовників), хоч сам не єсть ані духовником ані судією, лиш князівком, котрого найважнішою задачею єсть пояснити закони. Їго попередник орк був в. пр., що султан Абд-ул-Азіз не може далі панувати і в сій час усеуно єго з престолу. Наслідком Ахмеда Ессед вменував султан дотепершнього вишого судію при найвишій трибуналі Бедріша Евмера ефендію.

Бюро Райтера доносить з Константинополя, що екарик болгарскій заявив в розмові з вел. везиром, що годиться з поступованьєм болгарского екарику.

"Свобода" заперече категорично вість, будто-б болгарска партія правительствена старалася порозуміти з цанковистами. Повняра праса і навіть опозиційні органи Радослава висунули дуже остро против поступованя екарику а "Свобода" називає навіть екарику "політичними агітаторами, революційними клеветниками, безчестителями християнським віри і интригантами против князя і бичани"; она доказує, що екарику стратили вське довіри в народі і жадає, щоб правительство виступило з цілою силою против незаконного поступованя людей, котрі компрометують державу і церковь і наругають релігійні чувства, та щоб оно завчасу усунуло небезпечність, яка грозить їм нині державі. "Свобода" оправдує своє давніше виступлення против вивізеша на княжій палаті кобурського хоругви і каже тепер, що не видать в сій справі нічого протиконституційного.

Зв'язую доносить до "N. fr. Presse", що король покликать телеграфічно давнійшій комісії для ревизії конституції, щоб она на підставі нової конституції готовила нову ординацію виборчу і новий закон виборчий. Зв'язую доносить доносить численні жалоби, що урядники надживають своєю властью мимо постанов нових конституцій.

Бюро Райтера доносить з Свакиму: Путника, що місяць тому назад вийшли з Адонери, підтверджують, що шейх Сенуси в провинції Ель-Фешер в Судані, вислав проти магдістів свого воеводу Могейдина, котрий магдістів так побив, що они мусіли ажи до Ель-Обейд втікати. Путники розказували також, що п'ять місяців тому побито магдістів коло Фашоды надь білим Нілем, яєсь правильне войско (здесь войско Емина-наш) і що в наслідок того мусіє каліва перестати вести дальшу війну.

НОВИНКИ.

— Сенатура штайрамова. Зв'язую доносить нам: Невисказана бда нам з тими "штайрамами"! Раз-у-раз приходять до людей карти уюминаючі, а в сльді за ними дити екарику і забирає останню одежку або худобину за якби там кошти фантовани, а потому зараз

едикт і ліцитація. А господар нічо не винен, і не знає, за що екарику чинає! Іде бданий дед або і більше миль до Калуса, а там в уряді податковий шукають і наконці дохотять, що того чоловіка нема за що удери, і пишуть: "Bez potzeby edykt wystawiony — wszystko porzeczono" або до екарику: "Wstuczmac się z grabieżą". До мене самого — нині нам один мійшій війновільський, — таких карт уюминаючі, едикт, понасылали цілу купу. Насамперед прислали карту і в ній уюминали о 43 зр. 46 кр. і засеквестрували воли вартости 140 зр. І побхав до Калуса до уряду податкового, а там показує, що я нічо не винен. Приходить друга карта о 7 зр. І знов їду до Калуса — і знов я не винен нічого. Приходить третя карта о 14 зр. і засеквестровано мені корову. Коли екарику Тшебишій прийшов по ту корову, мене не було дома. Жена моя успокоює єго, що я зараз, повернувши, все поплачу, але він кричить, грозить жандармами... Впереді св. Богоявленія їду я до Калуса — і там показує, що я знов нічо не винен! Лихо тай годі. Чоловік що дня тремтить, що от-от прийде нова якась напасть! Трать час і гроші на їду до Калуса, терпін екарику екарику і Бог знає, за що! За то, що чоловік стягає з остатного, щоб податки на час платити! Таке то наше лихо!

— Один заточенець на Мазуриці пише нам між иншим: "Тут на Мазуриці тільки ділають може Русин покритиє. В нашом містечку єсть нас аж тріх Русинів урядників, але зє wględów służbowych" яєсь не приходять до того, щоб мы могли збитися та по своему заговорити, а в потребі говориться по польски. Голуховщина до тепер ците в найлучше. На Русин кожний з нас міг-би справі рускої де-чим допомогти, а так годі! Для куніка насущного треба все знати і бль захвати на дні серця. "Względy służbowe" загнали мене сюди і доля признає мені товаришу жити на Русині. Шасте, що антагонизму національного між нами нема, так що жінка моя на фортепьян грає і співає рускої пісні, учить читати і писати по руски, а коли я з фейлетону "Діла" прочитав їй "Проксурку по коладі" Ал. Горького, прирп їй зброблює і аж розлакалася. От завтра св. Богоявленіє — на Русин прайник, а я завтра, схиливши голову, засяду до бюро, мов у будені... Горе, дуже велике горе Русини на Мазуриці!"

— Іорданскій прайник в Перемишлі одбує і сего року дуже поважно. Преосв. Іоан з капитулою і иними духовними освітити воду на Іань при величезній давизі народу. Підчас походу грала музика 24-го полку і співав хор, котрого управителем єсть о. Кошко. По торжестві був у єпископа обід, на котрий явились запрошені вишій достояники і виднійші Русини.

— В товаристві "Рускій Бесід" у Львові (улиця Орменська ч. 27) одбує в суботу дня 26 н. ст. євни першій вечері з танцями. Вечерка на "Рускій Бесід" займатись буде комитет з членів "Академічного Братства", як єе бувало і давнійшими роками. Не потребуємо аж пригадувати Русинам і Русинкам львівським, кільки то приятних хвил на давнійших вечерках в "Рускій Бесід" провели они серед невимушеної, сердечної, так сказати-б домашньої-родиною забави, в товаристві добродіє, запрошені. Тож сподівасмося, згідно з комитетом, що вечерки в "Рускій Бесід", як тамтими роками так і сїх місяців, будуть численно навіщувані, оживлені і веселі. Залежати буде се очевидно в першій мїрї дїл пани і панночків наших, тож єе зокрема імь кладемо на серце вечерки в "Рускій Бесід". Стрїб на вечерки народний або вечерковий, а вступ на салью 50 кр. дїл особи. Карт вступу можна набути в день вечерки в товаристві "Академічне Братство" (ул. Каліва ч. 1) а у вечері при касі в "Рускій Бесід".

— Русна Бесіда в Тернополі устроє в своїх комнатах вечерки з танцями в днях 3, 14 і 24 н. ст. лютого с. р. Вступ дїл особи 1 зр., дїл родина 3 зр. Початок забави о 8 годінї вечером. Вечерки "Рускої Бесід" в Тернополі мають за собою красну традицію з лїт давнійших, а хотїть щось там хтось говорив, що Тернопільщину в останніх роках дуже ображувало з красавиць немилосердне племя женихів, то все такі мы маємо те пересвідченє, що на тїм вечерки в Тернополі нічо не потерпять, бо на буйнїм Подолі скоро підрастають нові красавиці, а впрочім чї молодіці — вже не красавиці? і погуляти на руском вечерку імь би мало бути не вольно? То вже була-б "неволя жінок", єсупротив котрої навіть мужики стали би як фізики... без аргументів.

— І Руска Бесіда в Перемишлі — читатель певно здогадуєсь, що і в тїй Бесіді будуть якісь вечерки з танцями... Нї, не про того рода танец в Рускій Бесіді в Перемишлі хочемо отсе говорити. Там недавно одбуєсь инший танец, при котрїм не було навіть і тої одної дами, що була на балу касина в Ярославі. В Рускій Бесіді в Перемишлі був танец мужичий — загальні збори членів Бесід. І на тїх зборах, як плаче одна львівська "Червоная" дама, "части членів Бесід, так зовими сепаратистами, возникши в Перемишлі сь открытїєм руской паралельної класи, наміривши очаж руской общественной жизни сдїлати политическою ареню, чего до сїх порь не было..." вибрали до вїдлу Бесід, "большинство своих", бо "членів Бесід признаючих историческую Русь и державихся консервативных начал" було на зборах менше. Не потїшило львівськом "Червоной" дами навіть то, що, як сама признає, "предсѣдателем Бесіді опять избранъ нашъ неустранимый... д-р Николай Антонович", але глядячи на цілий світ очима мародушою старої панни, кliche патетично, здаєсь в спазмах: "Таким образом русскій паралельный классы принесли в Перемишль розвѣдінє, которого до сїх порь там не было!" Ну, мы одь себе, на успокоєніє спазматично "Червоной", скажемо, що, після наших інфор-

мацій, ситуація в перемишльській Бесіді не така невисноса, щоб аж верещати "на гвалт". Правда, патріоты перемишль, для одродженя нїдїючої через довгї дїла Рускої Бесід, одновиди видїли люди живїшими, але не мали при тїм нїякої тенденції сепаратистичної, а найлучшим доказом то, що хотїл в новом видїлї засїдає більшість народовців, головою товариства зостаєть такі "неустраними" д-р Антонович". То зовсім инакше виглядає, як на прамїр в "Народнїм Домі", де щиро Русина-народовця не то не выберуть до вїдлу, але не примуть навіть в членів... З того виходить, що не клеветати і кидатись на руску паралельку в Перемишлі, а радше похвалити випадало-б толеранцію народовців, котра, дай Боже, щоб була така у "консервативних", а справа руска стояла-б у нас далеко краше і мы не горювали-б так, як сегоднї, на своїй прадїній землі...

— Зв'язую колонїї в Америці. До Пітсбурга зїхала дня 21 грудня 1888 року комісія на розгляд справ емігрантів, бо Англичани обжалували Італїйців і Унгарів (Русинів, Словаків і Мадарів), що они великі неопорї: приходять до Америки, щоб як найбільше грошей заробити і втечи назад до старого краю, підіймаються роботи за що-небудь і через них платїти робітничу упалу на половину, жинуть як не люде, їдять тільки хлїб з солїю, і т. п., — отже треба їх з Америки позбутися, бо ані робітникам они не приносять чести, ані краєви користи. Часопис "Америка" звыває Русинів, щоб чесно жили, в неїдїл не виправляли пітки та криків, одягались чисто і порядно, в домах дїли про харибєт, ишли рука об руку з робітниками англїйськими, а наконці щоб не називали себе "Унгарами", але або "Русинами" або "греко-католиками". Але все те, по думцї "Америки", не багато поможе, доки кожний Русин не буде держати газети і не приїме американського обывательства, щоб просвїщені Англичани мали Русинів не за "Унгарів-звїрїат", але за обывательств, дбалих о добро краю. — Дня 1 н. ст. євни повернули до Шенандору п. В. Євменович і С. Янович з Газельтоноу, куди їздили на загальні збори членів маючої там основатись "Народної Торговлї". Збори одкрив п. Демянович, голова братства св. Володимира, патріотичною промовою. "Мы Русини" — казав п. Демянович — заложили тут братство св. Володимира, кладемо дїмь Вожи, закладаємо читальню, а тепер зборились, щоб заложити громадську торговлю. Ідїмь рука в руку, стїймо серце при сердцю, друг при другі". По промові п. Демяновича п. Янович представив збори п. В. Євменовича, котрого головний заряд признав на тимчасового управителя торговлї. На першій початок члени зложили 2000 доларів і нанїто склепї. По зборах членів торговлї, одбуєсь збори членів братства і читальнї. — Дня 2 н. ст. євни помер в Екенсїзїорї Теодосїй Трохановскій, безжених, 25 літний, родом з Баварови в пов. грибовськом; похоронено єго в Шенандорі.

— Як робитись гешевти в нашій Галичині? Селянин Дмитро Мелничук, господар в Рогині, пов. гвоздецького, достав завованє з суду в Прерові на Мораві, щоб ставив там на термін дїл 29 н. ст. євни, бо фабрика знардїв рільничих під фирмою: "Edward Kokoга et Comp. Eisengiesserei und Maschinen-Fabrik in Prega (Mähren)" запобывала єго о заплаченє 33 зр. за погану євкарню. Тяжко зажурило наш Дмитро, бо не знає, за що спїткала єго така напасть. Як вї гадав, роздумував а все таки не міг дїти причини такого завованя, бо ані не мав скринки (євкарнї) на своїм обїєстї, ані не замавляв єї нїколи. Пойшов Дмитро до Гєвдїа шукати поради і там розовїв цілу справу перед п. нотарем: В черни 1888 р. на св. Антона на ярмарку в Гєвдїи зачепив єго якийсь незнакомий жид в товаристві другого панка, чи не агента згаданой фирми, і пошпав єго, чи не купив-би собі скринку. Мелничук одказав, що єму не треба скринки, бо дїл сам вє не газдує, а все газдовство передає сынам. Коли так зійшли в бесїду, показував єму той панок рїзні ілюстрації скринок, але і на то не дививсь наш Дмитро, бо казав: "най тї оглядають, що будуть замовляти". Жид, що був з тїм агентам, зацїтав єго, як дїл називався і єго сїни, бо казав, що знає чє до него в село, щоб поговорити з сынами. З тїм розійшлися і по пїлїшній дїні не бачилися, аж тепер нагадаło Мелничукови завованє преровского суду цілу ту пригуду. Щоб ціла та скарга мала більший вигляд правди, подано, що Дмитро Мелничук дав 2 зр. задатку і тому замїсть 35 зр. має заплатити Дмитро лиш 33 зр. Дмитро Мелничук хоче присягати, що нї не замавляв євкарнї, нї не дав за задатку, бо навіть не мав тогдї тільки грошей при собі. Треба додати, що Мелничук єсть статочний і порядний газда, був кїльканаць лїт вїтоєм а тепер єдин з єго сїнов вїгуге. Нема иншої радї, як оддати цілу ту справу адвокату в Прерові, щоб неповинно не заплатити 33 зр. разом з коштом. А по-при се чи не повинна вїгнути в ту справу і прокураторі, щоб повздержати того рода обманства на безрадних і темных наших селянах!

— Огонь в дворі в Рїннєві, пов. каменецкого, зничив стаїн, а при тїм згорїло 24 коней і 9 штук ялованку.

— В Будапешті стрїлив до себе однорїчний охотник Гунєт, сын богатого дїдича, наміривши одняти собі житє з причини секатури дїл євчїра. Справа та наробила вї столиці Угорщини багато гамору.

— Дрїбні вїсти. Вар. Емануїл Комерє, бувшїй президент львівської аєляції і министр судовництва в б. министерстві Белькредїа, помер сими днями. — Царь удїлив громадї Мельсїтїч в повїт мостиском, 100 зр. на будову школи. — На обїд до намїстника на дїні 22 євни був запрошений сов. Бережницькій. — Жидівка Іта Вїльдерова з Яричева насыпала до ємени аршенку, щоб трюти шурї,

а потїм забувши сама зїла того ємени і померла.

Надїсланє.

И дешево и нехитро дїлаюче средство для полєки при недугах горла и груди єсть правдїй. властїи охороней Tietze-а цїбулевї болбонї. Добродїє дїлать соку цїбулевого при кашлю, хрипї, закатарєно и т. п. єсть дїл давня знанє. Але острый и прикрїй смьт того соку переплыває значино єго уживанє. Через при-мїшну инших одновидных субстанцій оддано сєйліхї смьт а соку цїбулевого, в вїд Tietze-а болбонї цїбулевого, ставяєсь необходимым средство домовым для всьх недужих на горло и груди. Треба уважати добре на имя "Tietze", що повторєсь кїлька разів на кожнїм пакєтї. Все инше то лиш безвартостїй насїдованї. Правдїй можна дїстати по 20 кр. и 40 кр. в слїдуюч. фирмах: У Львові у ант. Петра Миколїша, Якова Писєса, Арнольда Рашнпорт а. золотым оленем, Якимонда Рукера, п. єрїоним олом; — в Бєлзї у ант. Гросєа; — в Вохні у ант. М. Іатого; — в Чортковї у ант. Людї. Пєсєа; — в Копичинцях у ант. Макс. Рєдєра; — в Немирів у ант. Кар. Предпрїмерского п. звязую; — в Нижаківцях у ант. Валєрія Владимїрського п. звязую; — в Самборї у ант. Іос. Алексєвич; — в Сокалі у ант. Евг. Высочанського; — в Уєтриках у ант. Альф. Ієтєшєвского; — в Войнилів у ант. Адольфа Купєна; — головний склад в Крємержї (Kremsier) у ант. Ф. Крижана. 2701 1—10

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Комитет Інститута ов. О. Миколія у Львові єсрдечно дякує Влов. паним: Березинськїй з Дидьови, вдові по уряднику, за гуску и нїдїка, а Кмитовї, жєнї урядника судового в Лїську, за три кїло масла прислани на коляду для питомців Інститута.

Послїдній вїсти.

На нїнїшнїм засїданю сойму ухвалєно установити нову посаду одного совїтника в вїдлї краєвїм (з пенсїєю 3,000 зр. и додатками) для чинностей кодифікації проєктів застав краєвых. Рускї послы годєузали за переходом до порядку денного надь тою справою, але разом з ними було тільки 26 голосів, а за внесенєм комісії було всего 35 голосів, — отже не було комплету, а маршалок мимо жадає пос. Абрагамовича не хотїв єквалітувати єдноєвї голосів.

Другою важною справою було справозданє комісії правничої о внесенюг. Стадницького дїтчно реорганізація судовництва в Галичині. При розправі, в котрї вїзало удїл 7 послів, падали з сторони правнїчї тяжкі закиди против урядників судовых; говорєно о "rewnych grzechach", мїж ними, о их "rozgorzyczeniu przeciw klasom posiadajacym", о "wrzekomiej obronie ludu", о "braku rozgładku obywatelskiego", а остатнї бесїдник гр. Людє. Водзницькій, губернатор "Länderbank-u" выразно значаєть, що аж тогдї судь буде лїшній, коли посади займе шляхта польска... независима маєткові и способна до пожертвованя. (Як п. пр. пожертвованє гр. Водзницького в "Länderbank-u".)

В процєсї кукнїзвєскїм пере-слухано нинї службї Стшелецков. Збзнавали: покоєва Анна Михалїцка, єн брат Володїслав локайчук і Іосєф Гадина, служачї, котрого казав Шпанїг увязнати за слїдженє за ним. Щоб переслухати служачу Бєку Подгайну, зарядив трибунал тайну розправу з огляду на моральнєсть. Збзнає нинїшних євдєв вїпадє млово, а вї дєчїмь одмївно дїл збзнає в слїдєствї.

Телеграмы "Дїла".

Вїдєнь 23 євни. В палатї цїсарскїй одбулєсь знов під проводом цїсаря нарада военна. Вїзїд цїсаря до Гєдєли одложено.

Бєрлін 23 євни. Цїсарь зробив єногды вїзиту кня. Бисмаркови і перебув у него через повї години. Зв Лондону наспїла тут вїсть, що Англія спільно з Америкою протєстувє против верховної власти Нїмєччини надь островами Самоа.

Букарєшт 23. євни. Вчєра підписано тут угоду румунского правительства зєльзницю черновецкою. До парламенту вїбрано вчєра либералів Николая Браїїна і Бисєско, двох правительственных кандидатов и двох вольно-консервативных.

Штразбург 23 євни. Згорїв тут великїй магазин зброи в касарні Мантїфїа.

Монахїюм 23. євни Стань божє-вольного короля Оттона значно полїпшївся.

Переписка Редакції и Администрации

Вєч. М. К. в Тухольц. Рахунки згідні. — Вєч. П. Ч. в Помірїях. Ше 3 зр. — Вєч. Е. Л. в Акриш. Ше 6 зр.; просимо пошїстїти. — Вєч. И. Т. в Бєлзє. Заплачено до 30 євнїа 1889. — Хв. Читальня в Яворов. Просимо зарєкламувати, а вїшлємо. — Вєч. Д. С. в Мєжїрчу. На 1889 р. заплачено 1 зр.; реклямованї числа вєже вїслєно. — Вєч. Ю. П. в Суховатє. Заплачено до 31 грудня 1888; посылємо дальше. — Вєч. И. П. в Иутїщу. Добре. — Хв. Читальня в Демянов. Добре.

НАДІСЛАНЕ.

Просимо наших П. Т. Предплатників, що не дїстали 1-го числа "Зєркал", тє-ж лїг найкорше зарєкламувати. Другє число "Зєркал" вїшлємо тільки Вп. Предплатникам.

Зв поважаньєм: Редакція "Зєркал" у Львові, (ул. Ваторїа, ч. 24).

Надбелане.

Аптика РУКЕРА у Львові
поручає 2460 267 ?
спеціальности и универсальний средства а
французский и инший, якъ черезъ ню такъ и че
резъ инший фирми оповѣщуваний.

Фабрика знарядовъ рѣзничихъ и гисерия
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улиці Довгой поручає свои вы-
1389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 199 ?

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдн, Шенфельдъ Л-
бозицу и Люблянъ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найліпша зъ всего, що
истнує яко примѣшка до
кавы.Найліпша зъ всего, що
истнує яко примѣшка до
кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову. Найліпши
шоколяды, о найліпшій якості и бдзаченій на всѣхъ
выставахъ, Какао безъ олюбо легке и вельми смачне,
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизовані и моро-
женій овочѣ, Компоты, Цедри, Аранцині и т. п.

Наші выробы фабричній можна дѣстати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣвняхъ и т. п. 2708 17—50

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає

знаменитый **МЫЛА** до мыты лица, рукъ и купелей,
бдзаченій 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.

	зр. кр.		зр. кр.
МЫЛО пайдобрѣйше до го- лени бороды	—25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ, про- зрачне, мѣститъ 35%, чистоты глицерину, знаменито дѣлая на зашкору 20	—25
МЫЛО МИДАЛОВЕ, дуже пѣвбе 10 кр. 20 и	—25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ пламене у флашочкахъ, чиститъ шкуру зъ прыщѣвъ, лишайвъ, угри- ковъ, фляшка	—40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты рукъ, 15 и	—25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр. и	—20	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито чиститъ шкуру зъ всякихъ выкидѣвъ	—50
МЫЛО ГРИСОВОЕ, знаменито до лица и рукъ	—40	МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до- бре мыты руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобъ охоронити бдз заразы	—20
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ пѣжною, гладкою и знаменито чиститъ шкуру	—30	МЫЛО СВРКОВЕ, зъ великомъ успѣхомъ уживаєся до зашче- дѣвъ прыщѣвъ и всякого ро- да выкидѣвъ на шкурѣ	—25
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуєся че- резъ згусеніє соку розсѣвъ ароматично-живичныхъ, зна- менито	—25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре уживаєся, щоби уловити зъ шкурѣ выкиды и пазны	—25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мая дуже примѣный пижмовый запахъ	—30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, ладитъ свербѣніє и печеніє шкурѣ, усуває выкиды и червонѣтъ зъ лица и рукъ	—25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, примѣного запаху, мая великій попу	—30	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, примѣного запаху	—35
МЫЛО РОЖАНЕ, пайдобрѣй- ше 40 кр. и	—80	МЫЛО МЕДОВЕ до выщѣвѣня рукъ, кусникъ	—10
МЫЛО зъ ШИШЛОКЪ СОСНО- ВЫХЪ, примѣне въ ужитію, успѣшно хоронитъ шкуру бдз лишайвъ и выкидѣвъ	—30	МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме- ните	—10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи- ститъ шкуру, робитъ еи бѣ- лою и пѣжною	—40	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%, чистоты смолы (дѣтню), усуває прыщѣвъ лишай, всякій выскипъ либрий, почечіє нѣгъ и пар- пѣвъ на головѣ	—30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмалєня бдз сонця, лицю робитъ свѣжымъ и бѣ- лымъ	—60	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мичитъ и чиститъ шкуру зъ лишайвъ, угриковѣвъ, и т. п., кусникъ	—30
МЫЛО ГИБЕНІЧНЕ, одзначає- ся товѣстотю, вельми пѣвбе и выключно приладжене до лица МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкуру на лиці пѣжною и бѣлою	—60		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣвбитъ, знаменито чи- ститъ шкуру и хоронитъ бдз прыщѣвъ	—30		

2539 34—2

2539 34—?

Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улиці Галицка рѣгъ Вилонъ. Въ филиалъ: въ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и въ Червоныхъ Ринкахъ ч. 2, а такожъ у всѣхъ
перворядныхъ торговляхъ и антикалахъ.

!!! Пора замовляти СВѢТЛО !!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто аба продуцентѣвъ

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши бдз 30 кл. 1а по 80,
за 100 кл. 1а по 72 зр. за 100 кл., крѣмъ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдню
стацию велѣзничу.

Замовленя приймають: Центральний зарядъ
у Львовѣ и филии въ Станиславовѣ, Тернополі,
Дрогобичі, Коломыѣ и Стрыю. 2602

ОЛИВА ДО УШЕЙ

Евстрактъ ц. к. секундарі д-ра Ни-
шека, который много авторитетъ при-
знали за дѣло его усѣбности вже бдз
многихъ лѣтъ найліпшимъ, бо бдз
лѣчить кожду глухоту, що не бдз уро-
джені, тяжкій слухъ, шумъ въ ухахъ
и всякі недуги ушей. Можна дѣстати
разомъ зъ приписомъ ужити за 1 зр.
50 кр. въ аптецѣ **ПЕТРА МИКОЛЯНА**
у Львовѣ. 3—17

АСТМУ

лѣчу основно.
Пѣлга навѣтъ
при глубокой
старости недуг-
ного.

Описати недугъ и подати, чи ноги
зимній, до P. Weidhaus Dresden,
Reissigerstrasse 42 I., напротивъ
2603 кор. бюра полиційного. 5—12

Хто хоче пѣднѣти
реконструкціи церкви
въ Збонскахъ, —
кошторисъ выносить 3.400 зр., —
можє планъ оглянути и бдзиче
попформуватися въ Урядѣ паро-
хіяльномъ въ Збонскахъ коло
Львова.

КУ-

фры, торбы, торбички до червѣ-
шенія и на цыгара, футералы на
цилиндры, капелюхи, палицѣ и па-
расолѣ, маньери, ремѣнѣ до па-
кунокъ, подушки, шапки и всякі
2537 приборы до подорожн 6—?

найдешевше въ торговлі
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львовѣ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ!

Правдливъ лише зъ „котинцею“!

Зъвѣрѣнны безвѣрост-
ныхъ наслѣдувань треба
все жадати

Pain-Expeller

зъ „котинцею“ а пудла-
ка безъ сепъ марки звер-
тати яко несправдливъ

Осторожно при закупѣ!

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2222 133—?

купѣ и продає

всѣ эффекты и монеты

пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ пѣола закона зъ дня 2 лѣня 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышоты постановы зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщеванія капиталѣвъ фон-
довыхъ, цушлярныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіа

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуются безъ
проволати по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

Выгѣдну
ПОЗИЧКУ

можуть одержати самоѣтній особы, ко-
трій мають порядне помещаніє стає,
правильну платню або доходъ, пр. про-
мысловѣ, купцѣ, урядникѣ, офицѣри,
приватникѣ, властители земель и т. п.,
пѣола односинъ, бдз 100 зр. до 2000 зр.
яко особистый кредитъ на 6—8%, и можуть
еи салатины легко въ мѣсячныхъ або
чвертьрѣчныхъ рѣтахъ при помощи пе-
реказу почтового.

На перухомости при пѣтабуляціи
4%—5% на кѣлькатну а-мортизацию
позичкаєся въ доволнѣй выѣстѣ.

Бдзиче поенія листовно админі-
страціи „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одновѣдъ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2709 11—20

Заступникѣвъ пошукуются.

Купно при нагодѣ.

Маю заступництво найпершою и най-
бѣльшою
**Фабрика коновъ и покрыв-
валъ ни конѣ,** тому продаю

покрывала на конѣ зъ
рѣзными бордюрами за шт.
зр. 1-30, такий самі 130
шт. широкі а 190 цм. дов-
гій, за шт. зр. 175 30-го-
товолоєй дерги за шт. зр. 275. По-
крывала флякерскі зр. 350. Дерги
панскі за шт. зр. 4—5. Буретові
покрывала шовкові въ найраспѣхъ
краскахъ, якъ: червоні, голубі зелені,
позаранчеві и т. п. пѣмѣстѣ за шт.
зр. 3-50.

Купити можна або за готовку або
за послѣднѣго въ 2756 1—50

Export-Etablissement Weiss

Wien, I., Seilergasse 7.

Глядаю бдз д. 1 и. ст. лют. лек-
ціи на село або до мѣстотчка до
учениковъ клѣсъ пѣзшихъ гимна-
зіальныхъ. За поступъ въ науцѣ
и зложєніє испиту ручу. Бдзиче:
А. А., Кросценко к. Хирова.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменемъ

„СПРІЮ СЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22
поручає добру и выдатну каву спро-
ваджену безпосередно бдз проду-
центѣвъ зъ Америки полудневою.

Котше у Львовѣ;

1 кильо 180 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 9-15 зр. франко.

бдбрателямъ надъ 50 к опустѣ

Не маю зовѣмъ тихъ
родѣвъ кавы, котры огло-
шуютъ иншій пѣдъ назвою
мого знамени. Спроваджую каву
просто бдз продуцентѣвъ, що
можу доказати, и продаю еи най-
мѣнше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на дѣстати каву вже лишь зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентѣ спровадъ турѣвникѣвъ
на мѣсці, той знову турѣвникѣвъ
въ Европѣ, бдз тихъ купѣ комисі-
онеровъ, а бдз него ажъ купѣ и
то звѣчайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожню-
ого Впрѣчъ можє кождый самъ
переконатися, чи дѣстане де инде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якості и смаку. 2-27 202—0

!! Злочинство въ Кунизовѣ !!

Дня 26 с. м. выйде въ друку брошура п. заг. „Zbrod-
nia w Kukizowie“ часть перша, зложена зъ 10 арку-
шѣвъ печатныхъ и заключаюча стенографичный змѣстъ веду-
чого-ся процесу.

Буде се одинокій вѣрний и цѣлкомъ основный образъ тои
сензационной справы.

Цѣна першой части зр. 1. Зъ пересылкою почтовой (найліпше
переказомъ) 1-20, зр.

Можна купити у всѣхъ книгарняхъ такожъ въ „Бюрѣ днев-
никовъ“ ул. Кароля Людвика ч. 9.

Порученя замѣсцеві залагоджувє лишь **С. В. Нѣмойовскій**
Львовѣ, Ринокъ, 25. 2758 1—3

ЛІАРІЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стациа желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафина“ „Ліарію дзвонѣвъ“ въ Калуші, бдзачену сѣбнымъ
медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаніємъ на
выставѣ тов. имъ Качковскаго въ Коломыѣ (якъ о томъ своего
часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готові
дзвонѣ, выконую скоро замовленя и приймаю старі або ушко-
джені дзвонѣ до переливанія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи вѣсѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за
вѣдъ дотенѣрѣйшій замовленя въ давнѣйшій сѣбной а теперь
мой власной ліаріи дзвонѣвъ прошу о ласкаві замовленя такъ
на поодинокій нові дзвонѣ якъ и на цѣлѣ группы. За трѣва-
дѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того оомѣляюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публичѣ.

2327 1—24

Зъ глубокимъ поважаємъ

Антоній Серафинъ.

ПОРУЧЕНЯ БИРЖЕВІ

на Вѣдєнъ Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за

лагоджувє совѣстно и старанно,

Цѣнній паперы, лѣсоы и монеты

продаетъ и купѣе точно пѣсла дневныхъ

курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріяцкій ч. 8.

1. повергъ.

2653 33—?

ФАЦИНА

протѣвъ блѣдчакъ, выробу

ПЕТРА КРОКЕВИЧА

антикаря въ Краковѣ.

Зъ давня пѣднесена гадка, щоби полѣпшити средство
лѣчичне на блѣдчакъ, найшла неодиу труднѣсть у найбѣль-
шихъ знаменитостей, що були лѣкарскою повагою майже въ
цѣломъ свѣтѣ. Славный тѣворъ проц. д-ра Гагена, совѣтника
министеріального, хотій показувати численній змаганя специ-
листѣвъ выробляющихъ средства лѣчичныя того рода, але до
справедливого полѣпшенія средства на блѣдчакъ ледве недавно

дѣйствіи. И справдѣ, чимъ стѣя
свѣтъ старшимъ, тѣмъ бѣль-
ше полѣпшаються тѣворы ду-
мающего человѣка, що хоче
принести добро для недужои
людекости и тѣмъ повнѣти
свой обовязокъ христіанскій.
Вкѣнци удалѣсь заходамъ проц.
д-ра Бамбергера, тайного со-
вѣтника и першорядной зна-
менитости въ лѣкарскихъ на-
укахъ, звернути увагу на зма-
ганя и способъ лѣчєня спе-
циалиста д-ра Фачого, що бдз-
дѣсясь выключно лѣчєню блѣ-
дчакъ и на томъ поли доби-
вся всевѣстной славы. Бѣо зма-
ганя надъ полѣпшеніємъ
средствъ на блѣдчакъ при до-
слѣдахъ на рѣзныхъ органа-
махъ доводили до того разъ
красныхъ уснѣховъ, и хотій
смерть передъ часомъ пере-
била его дѣяльність, то все
найліпше иншій, знающій тайны
его дѣла, що продовжали даль-
ше тѣ дослѣды.

Зъ тѣхъ то змаганъ вый-
шло новѣ полѣпшене средство
на блѣдчакъ, названо въ честь
своего инициатора д-ра Фачого,
Фацина. выробу Петра Кро-
кевича. антикаря въ Краковѣ.
Бѣи можна одержати або въ видѣ пѣвилъ або въ видѣ пѣгу-
локъ; а що лѣчѣтъ радикально ту недугу, находить заслуже-
ну славу и всякій иншій лѣкъ не перевѣситъ еи — тому
при купованію того нового средства Фацины, треба добре
дивитися на марку охоронну и на подписъ Петра Крокєвича
антикаря въ Краковѣ. Фацину яко полѣпшеній лѣкъ пѣола
припису д-ра Фачого, и яко незрѣване средство на блѣдчакъ,
тому що еи складовѣ части можє стерпѣти организмъ люд-
скій и не суть протѣвній натурѣ людской, можна поручити
каждому и подѣтѣся, щоби се средство якъ найширше роздѣ-
лось помѣжъ недужихъ. 2752

ЦѣНА: въ видѣ пѣгулокъ або пѣвилъ 1 зр. 50 кр. и 3 зр.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

у Петра Крокєвича, антикаря въ Краковѣ.

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найліпшомъ якості
**Полотна, столове бѣльє, ручники,
хустки**
поручає въ наибѣльшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жадање цѣнники оплатно.

Прѣ закупѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавец и одѣвчальный редакторъ Нванъ Бѣлой.

Печатъ зъ фабр. Черлякѣсонъ.

Зъ друкарнѣ тов. имъ Шестевца пѣдъ зар. К. Вѣдмар евогс.

Предплата на „Дзю“ и надежность за инсераты
плати у Львовъ.

Редакція, Адміністрація в Єкенодіція підъ ч. 34
ул. Ваторія. — Рукописи звертаються лише на попо-
редне застерезення. — Рекламні неопечатані зовні-
шні бди порта. — Неодиноке число коштів 4 кр. а. в.
Оголошення приймаються по дати 6 кр. бди однок-
строки печатком, въ рубр. Надбавчане" по 20 кр. а. в.
Поляки числяться по 10 кр. бди стрічка.

Одъ 22 червня 1887 г. в. одъ послѣднего
обрѣзаня рада повѣтровою до грудня 1887 у-
правлявъ автономією повѣтровою самъ п. Бры-
севичъ. Дѣйстно, той паниско въ чепци уродив-
ся, бо мае далеко больше слѣпного счастья, якъ
роуму. Мимо того, що зложивъ свій мандатъ
на всѣхъ другихъ до того намовивъ, дотычнй
власти просить его, чтобы бувъ ласкавъ самъ
управляти автономією повѣтровою ажъ до даль-
шого зарѣзання. Пану Брысевичу только
въ то край! Онъ самъ такой щасливон хвилѣ
ржати не сподѣвался! Якъ той панъ гзду-
вавъ за той часъ „bezkrólewia“, то не знати.
Одно хѣба вѣдомо. Зъ початкомъ 1886 року
приняла була рада повѣтова провизорично лѣс-
ника повѣтровою зъ платнею 1000 зр. рѣно.
А коли показалося, що той п. лѣсникъ цѣл-
комъ не одовождѣе потребѣ повѣту, то вымо-
лено ему службѣ. П. Брысевичъ, пануючы
въ повѣтѣ самъ-на-самъ, зробивъ ужикомъ зъ
свои власти и принявъ того лѣсника, своего
саворита, назадъ на урядника повѣтowego зъ
платнею 1000 зр. рѣно. Той п. лѣсникъ си-
нѣ въ Турцѣ до днѣс дѣя и бере свою пен-

сію з пов'ітовон касы, а за що, то хіба п. Брысевич знае.

Но тепер читатель певно цікаво запитається, що далі сталося з тою автономною турецькою?

(Даліше буде.)

Соймъ краєвий.

На 36 засіданню сойму з дня 23 н. ст. с'їчня бдичав секретарь гр. Стан. Бадені пасьменну подяку еп. Дунавського за желаня, пересланий йому соймомъ до нового достинства. Членомъ ради надзорчон Банку краєвого вибрано на 78 голосуючихъ всьми голосами д-ра Густава Ромера. Справоздава видѣду кр. зъ дѣяльности рѣшничон школы въ Черниховѣ, садѣвничон въ Черниховѣ и фѣльварку черниховского бѣдославо до комсїи господарства краєвого. На внесенне тон-жъ комсїи ухвалено резолюцію: I. Поручаєся видѣлови кр., щобъ дієти посольскій ливидувать, почавши бѣдъ дня, въ котрымъ послы власноручнымъ підписомъ въ княжцѣ, на ту цѣль призначеній, потвердять свой приѣздъ до Львова. II. Поручаєся видѣлови, чтобы на слѣдуючій сесїи соймовой предложивъ подрѣбный выказъ выдатковъ и доходѣвъ зъ торбарѣвъ въ Дублянахъ, якъ и подрѣбности що-до скѣлькості матеріалу виробленого и условій одбуту, а вразѣ предложивъ внесеня що-до дальшого експлюатованя того підприємства безъ шкоди фонду краєвого. III. Таку-жъ саму резолюцію ухвалено и що-до експлюатациі печи вапнянои въ Черниховѣ. Одатъ удѣлено видѣлови краєвому абсолоторію зъ рахункѣвъ фонду краєвого; фондѣвъ, дотованихъ зъ скарбу краєвого и фондѣвъ самостійныхъ, умѣщенихъ въ бюджетъ — за рѣкѣ 1887. Абсолоторія та дотакъ-жъ такожъ рахунку ради школьного краєвой зъ выдатковъ фонду школьного. На покритіе недобору 1887 р. въ провѣрѣній wysokości 41.167 зр. соймъ удѣляе видѣлови краєвому кредитъ додатковий на 1889 р. въ тѣй самѣй wysokości.

Зъ черги слѣдувало оправозданне комсїи правничон зъ внесеня Ив. Стадницкого о завѣзанню правительства, щобъ оно занялось чимъ скорше улучшеніемъ судѣвництва въ Галичинѣ. Справоздавецъ пос. Цолѣ бдичувъ широке справозданне сен-жъ комсїи, въ котрымъ сказано, що судѣвництво наше не одповѣдає своѣй задачі, и що належить его засилити по найлучшимъ силамъ краєвыми. Всѣ версты краю домагаються реформъ на тѣхъ поли.

Пос. Сангушко подносить въ довѣдѣ рѣчи, що справа реформы судѣвництва займає дуже цѣлу сусѣбность. Бѣть рѣчею певною, що въ наслѣдокъ недостаточного вымѣрюваня справедливости повстало всюдѣ невдоволенне. Кажуть, що справедливость повинна бути скоро и дешева. Справедливость бѣть нинѣ дѣйствѣ дешевою, але лишь для державы, для сторѣи бѣть она дорогою, несправедливо дорогою. Бѣсѣдникъ дає примѣры на Бельгїи, звѣстнов зъ оцадности, котра однаковъ въ своѣмъ престолѣнѣмъ мѣстѣ посѣдає палату справедливости, выставлену за 60 маліонѣвъ франкѣвъ. Тѣ оцаднїи Бельгїе дали тымъ доказъ, якъ высоко цѣнятъ справедливость. Наше судѣвництво бѣть костою зъ кости сусѣбности нашої. Сусѣбность та бѣть може скорою до криваки, личной зависти, дивлять на богато рѣчей скрѣзь пальцѣ, але на днѣ душѣ он горить искра пожертвованя. Бѣсѣдникъ припускає, що добрый вѣтеръ, якій вѣє зъ горы, роздує тѣ благодарный искры, щобъ стали видѣвнїи. Недостаточный вымѣръ справедливости выливає дуже невѣдранно на бѣдосныи селянъ. Лише судѣвництво одводять посторонныи капиталистѣвъ бѣдъ підприємствъ въ Галичинѣ. Зъ того виходить велика шкода для экономичныхъ бѣдосинъ краю. Судѣвництво має тѣ самї хибы, що и нашъ народъ. Бѣсѣдникъ попарѣе внесеня комсїи правничон.

Пос. Струшкевичъ, виходячи зъ становища селянъ, поясняє, якъ деморализуючо выливає на нихъ покутне пасарство. Судѣвъ на провинціи упадають подъ татаромъ працѣ. Наші суды повѣтові мають больше работы, якъ денне окружнїи. Крѣмъ судейскихъ наложено на нихъ богато справъ административныхъ. Уживанне лихо и лишь дежно (по 40 кр.) платныхъ людей при судахъ бѣть буйнымъ жереломъ надбужжѣ и всякой деморализациі. При такихъ обставинахъ залягають у насъ справы по кільканацѣть лѣтъ. Бѣсѣдникъ застерѣгаєся, буды-бы бѣть тымъ хотѣвъ докорювати судьямъ и трибуналамъ, але такъ дѣсь по причинѣ, що судѣвъ физично не можуть одповѣсти своимъ обовязкамъ.

Пос. Врогновскій жалувѣ на спѣсѣбъ выдаваня книгъ ипотечныхъ и выказѣвъ ипотечныхъ въ судахъ. Не лишь силы треба побольшати, але постаратися о лучшей добѣрѣ силѣ.

П. Розвадовскій Томиславъ констатує, що вымѣръ справедливости у насъ не бѣть аѣтъ скорый, аѣтъ правый, аѣтъ дешевый. Помноженне силъ не усуне зла, бо бѣть рѣчею рѣвнодушною, чѣ однаѣ або трѣхъ судѣвъ выдѣду несправедливый судѣвъ. Бѣсѣдникъ наводѣтъ деякі факты. Судѣвъ на провинціи, збѣдженый, вѣзохоченый, апатичный лихимъ матерїальнымъ положеніемъ усуваєся бѣдъ сусѣбности и ставѣсь онъ ворогомъ замѣсть приятелемъ. Побѣвъ лѣня злыи вымѣръ справедливости, довѣи и коштовный, бѣть руниною селянъ. Мѣсцевіи справы, дрѣбнїи, малозначущїи повиннїи судитися на мѣсцѣ не въ далекихъ судахъ. Передѣсѣмъ належить домагатися реформы процедуры.

Пос. Фрухтманъ бдичає замѣтъ пос. Стадницкого, буды-бы судѣвництво въ заходнїи Галичинѣ було лучше, якъ въ вѣсходнїи. Тутъ не розходѣться о пытанне, де лучше; радше треба розсѣдѣти, де горше. Бѣсѣдникъ

бдичає такожъ замѣтъ, буды-бы судѣвъ не посѣдѣли духа горожаньского. О социалистичныхъ идеяхъ, про котрїи вгадавъ пос. Стадницкій, нема и бѣсѣды. Не судѣвъ суть лихї, але система бѣть зла. Выступаючи зъ жалобами противъ судѣвъ, забуваємо о становищи нашѣмъ. Зъ Вѣднѣи готовїи мы почути слова, що коли у насъ такъ зле дѣсь, то мы пришлемо вамъ зновъ своихъ людей, що будуть добрыми судьями. Судѣвъ нашїи не гублять въ формальностяхъ; сему виновата система организациі судѣвництва, котра бѣть неначе могла-бы въ котру кладемо нашихъ судѣвъ. Не противъ судѣвъ выступаймо, а стремѣмъ до змѣны всей системы.

Пос. Рыбчикскій ставъ рѣвножъ въ оборѣвъ судѣвъ. Зло лежить въ системѣ. Процедуры цивильна и екстракциѣна руйнують сусѣбность нашу. На провинціи трагѣть селяне огромный сумы и заправляються до процесованя. И на то не треба забувати, що въ послѣднїи часы зросли дуже справы судово-карный.

Пос. Меруновичъ, уважаючи, що войско, бюрократизмъ и биржа суть головнымъ жереломъ нещастья сусѣбности, дивуєся, що шляхта польска домагаєся скрѣпленя бюрократии. Нынѣшнє судѣвництво деморализує народъ, причинаєся до зросту процесѣвъ и покутного пасарства. Въ 1875 р. було въ Галичинѣ 240.000, десять лѣтъ познѣйше 516.000 справъ процесовыхъ. Дятого не треба домагатися помноженя выдатковъ, але радше судѣвъ мировыхъ, т. е. скрѣпленя элементу автономичного. Бюрократія бѣть ракомъ, що нищить сусѣбность нашу.

Пос. Вайтѣль кнѣтъ собѣ зъ дотеперѣшныхъ результатѣвъ домаганя соймомъ на поли реформы судѣвництва. Мы зыскали $\frac{1}{2}$, часомъ $\frac{1}{4}$ адвѣкта, а бѣдше нѣчого. Бѣсѣдникъ вѣдѣвъ-бы, щобъ всюдѣ заведено суды, опертїи на законодавствѣ французскѣмъ, якъ се було въ краковскѣй рѣспублїцѣ передъ еи прилученіемъ до Австрїи. Неквалификаванїи канцелярсты лагодѣтъ у насъ справы сумарный, суды умѣщени по вѣрѣхъ и кончѣть свои выводы надѣво, що Австрїя не буде тою одноводою державою въ Европѣ, що хотѣла-бѣ зарѣбляти на вымѣръ справедливости.

Пос. Мадейскій бачѣтъ въ тѣмъ найбільше зло, що парламентъ австрїйскїи займаються лишь политикою, а про судѣвництво презабудли. Наколи тутъ подѣшено хибѣ, то они не бдоснаєсь до всѣхъ судѣвъ, а лишь до вынѣмокъ. Зъ реформою судѣвництва належить поправити процедуру судову, але що зъ того, коли вѣдомо рѣчи, що логика кончѣться у ворѣтъ парламенту. Каждый зъ нихъ признає потребу реформы процедуры, але покляканный случайно до того труда, каждый обставѣвъ за нынѣшнюю систему. До того маємо противникѣвъ въ министерствѣ.

Пос. Водзницкїи (директоръ лѣндербанку) думає въ концѣ, що всякїи реформы нѣчого не помогутъ, доки судьями не будутъ люде маєтковѣ независимїи, доки до судѣвъ не згорнѣєся золота молодѣжь. (!)

Справоздавецъ пос. Цолѣ бдичувъ одтакъ внесеня комсїи правничон. Соймъ зыває правительство:

1) чтобы постаралосѣ о помноженне числа урядникѣвъ судейскихъ такъ колегіальныхъ, якъ и повѣтовыхъ; 2) чтобы для судѣвъ придбати по найлучшїи силы помѣщнїи; чтобы помножити въ найкоротшѣмъ часѣ число судѣвъ, именно повѣтовыхъ.

Зъ порядку дневного вносѣть референтъ пос. Мадейскїи въ имени комсїи бюджетово, чтобы въ цѣль лучшѣи кодификациі законѣвъ краєвыхъ помножити етѣтъ совѣтникѣвъ видѣду краєвого о одну посаду. Кандидатомъ на ту посаду могла-бѣ бути выключено личнѣсть зъ испытомъ нотарїальнымъ. Въ справѣ той промовляє пос. Влад. Козебрѣдскїи, противѣяєсь внесеню комсїи, а ждаючи, чтобы для зысканя силы фаховонїи бдичити видѣлови кредитъ на 2000 зр. Новѣи посады бѣтъ творити не хоче. Противъ внесеня комсїи говорить такожъ пос. Менцианскїи, замѣтивши, що законъ службовый кодификувавъ оданъ зъ найспѣсѣбнѣшнихъ адвокатѣвъ, але скодификувавъ его якъ найгорше. Пос. Абрагамовичъ вносѣтъ, чтобы надъ справою перейти до порядку дневного. Противъ внесеня комсїи промовляє пос. Романовичъ, але мимо о позиціи внесенне то принято незначною бѣдшестью и при здекомплетованїи палатѣ.

Справа кукизовска.

(Даліше.)

Осьмїи день розправы, 22 с'їчня 1889 (кон.)

По переслуханню кс. Тхуржницкого почали далѣе переслухувати Шпанга. На пытанне присяжныхъ судѣвъ одповѣдає онъ, що слѣды кровавыхъ пальцѣвъ на футринѣ двѣрей комсїиной комнаты були въ высѣтѣ чѣловѣка середного росту. До Яричева вѣзвѣвъ свѣдокъ, чтобы лучше увѣнчитися въ своихъ подѣрѣвкахъ. Въ Яричевѣ сказавъ свѣдокъ жидѣ Шпанперъ: „Das ist nicht zwischen Banern sondern zwischen Herrn gekommen, weil das sind gescheide Körpe“. Шпанперови показувавъ свѣдокъ дня 8 сернѣи рахунокъ, котрый знаишовъ въ комѣдѣ кс. Тх-кого. Кс. Тх-кій бѣвъ въ часѣ приѣзду свѣдка дуже занедбавый, а въ его комѣдѣ бѣвъ такїи смрѣдъ, що не можна було до него приступити. — Далѣе задає пытаня свѣдкови оборонитель д-ръ Горетскїи стараючисѣ выказати, що фактъ бѣдѣвъ свѣдкови портмонежки кс. Тх-кого самую панѣю Ст-кого бѣть найлучшимъ свѣдѣствомъ еи невѣннѣости. На жадаєне оборонительѣ толкує свѣдокъ частїи провѣзди Ал. Ст-кого до Львова неспокоемъ и бажаніемъ дѣзбаватися, чѣ не выкрыто чѣго супротивъ него; выѣзды обѣихъ

Ст-кахъ дня 20 сернѣи тымъ, що хотѣли они безпечно дѣсь умѣстити забранїи грошѣ а бѣдѣдане ему покровѣзденѣи русьского самымъ Ал. Ст-кимъ уважає свѣдокъ маневромъ, котрымъ хотѣвъ Ст-кїи одвернути бѣдъ себе подѣрѣвкѣ. Свѣдокъ збѣнає далѣе, що и по у-вольненю его бѣдъ занятъ въ тѣй справѣ т. е. по дня 26 вереснѣи слѣдѣвъ далѣе еи (прокураторъ заявивъ при тѣмъ, що дѣялось то зъ его припорученѣи) а до кс. Тх-кого ходѣвъ, коли той бѣвъ умѣщени у сестерѣ милосердіи, дятого, бо кс. Тх-кїи его любить и самъ просѣвъ его до себе. Вѣдѣнѣи поспытавъ оборонитель д-ръ Домбровскїи свѣдка, чѣ не жадаєвъ чѣго коли бѣдъ обж. Алекс. Ст-кого. На то одповѣвъ свѣдокъ, що разъ познѣвъ у него 5 зр., а обжалованый Ал. Ст-кїи потвердѣвъ той фактъ. Одержавши таку одповѣдъ звернуєсь той оборонитель до обжалованѣи Алекс. Ст-кого и поспытавъ его, чѣ не жадаєвъ Шпанѣтъ чѣго бѣдше бѣдъ него. Ст-кїи мовчѣвъ хвильку и почавъ переморговуватися зъ оборонителемъ, за что признає его предѣдѣтелѣ до порядку а бѣдѣтъ заявивъ, що разъ жадаєвъ бѣдъ него Шпанѣтъ 50 кѣрцѣвъ бараболѣ. Шпанѣтъ перечѣтъ и каже, що коли-бы хотѣвъ допуститися якого вѣдужжѣи, то бѣдѣ-бы жадаєвъ не 50, а 50.000 кѣрцѣвъ.

Пѣдъ конецъ засѣданя зажадала лава присяжныхъ одноголосно бѣдъ трибуналу, чтобы депозѣтъ бѣдѣвъ сейчасъ кс. Тх-кому. Предѣдѣтель велѣвъ запротоколовати то внесенне и бѣдложивъ розправу до слѣдуючого дня.

(Даліше буде.)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣднѣи.

[Вечернїи тоѣ. „Сѣчь“. — Юмлей товариства „Зора“. — Польскїи товариства „Ognisko“, „Zgoda“ i „Praca“. — Товариство „Буковина“. — Справа знесеня „линий“ вѣдѣнскихъ. — Антисемитизмъ.]

Мало дѣчего приходѣться намъ отсѣмъ разомъ занотовати изъ житѣя тутешной руской колѣвнѣи. Дня 5. н. ст. с'їчня устроило товариство „Сѣчь“ забавный вечернїи. Явиласѣ и гостѣ: п-на Драгоманѣвна, пробуванѣи у Вѣднѣи въ перѣвѣдѣ; д-ръ Бабѣи, лѣкаръ зъ Медлїну; лѣкаръ у Вѣднѣи д-ръ Брикѣвичъ и д-ръ Шухевичъ; комсѣаръ п. Лавровскїи, урядникъ п. Дяковъ, кѣлькѣхъ Сербѣвъ и оданѣи Полякъ. Частїи оциѣальной проводѣвъ заступникъ головы „Сѣчи“ п. Гриневецкїи, а забавну вѣвъ, якъ звычайно зъ житѣемъ, д-ръ Озаркевичъ. Замѣтити мусимо, що на зызывъ проводячого оббранѣи добровѣльными датками кѣлькѣдѣсѣтъ зр. на фондъ для поставленя Шевченковѣи памятникѣи у Львовѣ, взглядо на фондъ выдавнїцтва наукового, зъ которѣи дохѣдъ має бути ужитый на ту цѣль. Фондъ сей, выносячи нинѣ вже доволѣ поважну суму, стѣтъ пѣдъ зарядѣмъ тов. „Сѣчи“, которѣ справдѣ буде могло повѣдѣчатися почїномъ въ такъ важной справѣ.

Славянскїи товариства у Вѣднѣи починають заявляти свои житѣя въ грядучїи порѣ року. Сербска „Зора“ святѣкувати-ме д. 26. с. м. свои 25-тї роковинѣи вѣстованя товариства. Симпатично приняла сѣи зѣветку тутешна наша молодѣжь, мы-жъ надѣмоєся, що всѣ земляки радѣтъ-мутъ въ хвилѣ радости Сербѣвъ, народу, котрый такожъ, зъ героїзмомъ переживѣтъ таѣи лиха, якїи намъ доводѣться переживати.

Въ польскѣмъ академичнѣмъ товариствѣ „Ognisko“ зродѣлѣсь послѣдними часами великїи заколоты. Недавыи се чѣе часы, коли мѣжь польскою молодежю въ Краковѣ, познѣйше у Львовѣ, идея демократизму знаишла собѣ многохъ поклонникѣвъ. Не хочемо тутъ розводитися, якимъ de facto бѣвъ сей демократизмъ, сканстатуємо выключно фактъ, що роззѣрѣвъ онъ такожъ умы тутешной молодежи. „Демократична“ партїи выступѣла зъ „Ognisk-a“, вступаючи въ члены ремѣсничѣи „Zgod-y“, которѣ то товариство выбрало навѣтъ академична заступникомъ головы. Демократы отѣи бажаютъ передѣлѣтъ дружно бѣдосныи до руской народности, та жѣтъ тѣлько, що бузѣвалѣи, тѣ часы, котры мы пережили, або ѣи переживаємо, не обѣцуютъ зъ того добра. Оба польскїи товариства ремѣсничѣи „Praca“ и „Zgoda“ лучатѣсь въ дня 2. лютого зновъ у одѣи, бо „Praca“ рекрутовала своихъ членѣвъ изъ мальконѣнтѣвъ тов. „Zgoda“, отже не двоѣ, що мусѣла розпѣсѣтѣи.

Горетка тутешныхъ „обѣднѣнѣлѣвъ“, такъ зване товариство „русскихъ“ студѣнтѣвъ „Буковина“ мабугъ чѣи не заснуло вже сномъ блаженныхъ. Тотѣ горетка стѣтъ на зѣвѣмъ окремыхъ основахъ, якъ нашѣи домашнїи „обѣднѣнѣлѣвъ“. Лучалосѣ намъ недавно говорити изъ однымъ буйнымъ головою сего товариства. Пѣдъ часѣ розмовы пѣтъкнули мы на спѣсѣбѣ, въ якїи веде лѣвѣсѣка „Червоная“ свою политѣику, а наше собѣднѣи махнувъ тѣлько рукою. Тутешна „Буковина“ зѣдѣсь солидаризуєся просто зъ „русскимъ народомъ“, и не потрѣбнѣи ѣи таѣи посередникѣи якъ н. пр. „Червоная“.

Пытаніемъ дня бѣтъ у Вѣднѣи знесенне акцизныхъ валѣвъ, що окружають мѣсто. Ше въ вереснѣи при якѣбѣсѣ нагодѣ мавъ цѣсаръ заявити бажанне, чтобы усунѣно тѣ валы, бо они шкодѣтъ розширеню престѣльного города. Для розгладу такъ важной справы, зъ которѣи звязанны дохѣдъ якохъ пѣтъ маліонѣвъ злр. рѣчно, скликано окрему комсїю. Оѣдъ часу до часу появляються въ тутешныхъ дневныхъ цѣльи шпалѣты справозданѣи, де оубѣликованїи милѣзвучнїи слова анкетѣвъ, якимъ именно консерватизмомъ, давняною пахнутъ тѣ валы, якъ тяжѣнню чѣутьѣи покрѣвѣженнѣи мешканцѣи передѣмѣтъ, прим. Hernal'sy, Währing'sy, Ottakring'y, Rudolfshelm'y, Fünfhaus'y и нынѣшнѣи, бо де-хто мѣвъ-бы имѣтъ справедливо закїнути, що они не обыватѣлѣи пре-

стѣльного города. Пѣдѣла знесеня ливїи всѣ 46 громадѣи представляли-бѣ одну цѣльсѣтъ. Въ день ставѣ-бы въ двоѣ большѣи и т. н. И дѣйствѣи, статистика выказує великанскїи зѣбѣтъ числа мешканцѣвъ передѣмѣтъ. Сей Hernal's, що въ XVII. вѣдѣдѣ представѣвъ на образахъ въ формѣ кѣлькѣхъ хѣтъ, розкѣиныхъ по поля, что 1848. рѣкѣ заставѣ его въ видѣ нашѣи галицкой мѣсѣточкѣи, — бѣвъ ливїи дѣрѣвѣицею числомъ мешканцѣвъ и вынѣшнымъ выказѣдомъ Львовѣи. Такъ само стѣтъ справѣи и зъ нынѣшнѣи Vorort'ами, людѣсѣтъ ихъ бѣдъ часу марцевѣи революциі зросѣла въ десятеро. Валы акцизѣи, котрїи дѣлѣтъ нынѣшнѣи, такъ сказати-бѣ, новѣ мѣсто бѣдъ матерного, повстѣла въ часѣи войнѣи Наполеонскихъ. Акцизѣи запорѣи, зъ огляду на доходы, годѣи зѣвѣмъ знѣсти, за те зродѣлѣсь гадка, чтобы обѣици нею всѣи передѣмѣтъ. Зѣи принѣмѣтъ сего проекта роззѣицувѣсь-бы податокъ консулѣициѣи и на мешканцѣвъ Vorort'ѣи, значѣтъ на убожѣиу клѣсу населѣния. Противъ сего власнѣи опѣиуютъ правнїи предѣдѣтелѣи передѣмѣтъ. Аѣи слова, Вѣдѣнѣи розширѣвъ-бы, а разомъ зъ тымъ розширѣлѣсь-бы дорожня по передѣмѣтъхъ, приспѣирилось-бы нужды тамѣи, де ѣи и такъ зъ природы рѣчии вѣдѣе доволѣ. За те Вѣдѣнѣи ставѣ-бы у двоѣ большѣи, выказѣтъ-бы такїи зѣбѣтъ числа людѣсѣтъ, якимъ не почѣванѣтьсѣи другїи престѣльный мѣста Европы. И дѣйствѣи, за частѣи послѣднѣихъ десятикѣвъ лѣтъ истѣириѣи даєе дуже корѣстнѣи свѣдѣцѣиство о розвоѣи Вѣднѣи; бѣвъ подѣвѣсьи на осередѣи духовѣи житѣя наукѣи (найславнѣишїи и наибѣдшїи у-ниверситѣтъ), штукѣи красныхъ и торговѣи; красуєся монументальными будѣвлями, якъ парламентъ, университетъ, опера, надѣиорнїи театрѣи, цѣсарскїи музеѣи, академїи, рѣтѣи и т. д. Рѣкѣи рѣчно сумы идутъ на украшенне мѣста, — е въ тѣмъ и кѣрѣавый грѣшь руской народѣи...

Згадати бы намъ бѣдѣи кѣлькома словами и про справу антисемитску. Се справа и идея, котра зѣиогѣи порушити въ дуже короткѣи часѣи тысячѣи умѣвъ. Оѣдъ нового року почѣвъ виходити два разѣи въ дни органѣи той партїи „Deutsches Volksblatt“ зъ великимъ фондомъ основнымъ, пѣдѣи редакциѣи посла Ернѣста Верганѣиго. Зѣи каждой статѣи, зѣи кожѣи стрѣички дѣшеи ненавѣисть до жидѣвъ, скрѣиъи выкрывають жидѣвъ яко причину всѣиныхъ непокоѣвъ, забурѣи, всякого цѣианствѣи. Правѣительство, розумѣсь, бѣтъ противникомъ руху антисемитского, бо зѣи оглядѣи еи финанѣисовыхъ потребує жидѣвъ. Рухъ сей прѣиимѣе незвычайный розвоѣи, день въ день здѣибуває собѣи новыхъ поклонникѣвъ, и то людей отѣирыхъ, завѣиытыхъ. Мы Русѣины въ тѣмъ чѣиало итерѣиесованїи. Вызыскуванне народу жидѣиоу у насъ на порядѣиу дневнѣи, тожъ нашѣи галицкой жѣида уважають тутъ чѣиисъ найгѣиршѣишѣи, а имя „polnischer Jude“ служѣитъ до зѣиображеня наибѣдшѣи мерзѣиности. Чѣиалои ваги для руской загаду дѣизнатѣсь чѣиѣе больше на сѣио тему, про истѣиориѣи розвоѣи антисемитизму, — та о тѣмъ нынѣшнѣи разомъ.

И. П-кїи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Дебата надѣи закономъ войсковымъ въ угорскѣи палатѣ послѣвъ довѣла вже до того, що оданѣи зъ послѣвъ вызвавъ министра гонѣиовѣвъ Феєрварѣиго на посѣинокъ. Пѣдчасъ вѣиерашнѣи дебѣиаты промовляѣвъ пос. Сѣилядїи прѣиѣтъ §. 14. закона и доказувавъ, що парѣиграфъ сей противѣтъ конституциі. На то зѣиравѣвъ Феєрварѣии якїѣи жѣесть, котрый мѣиавъ значѣити, что то не правда, що Сѣилядїи говѣиорѣитъ. Тѣиодѣи бѣиозѣиавѣвъ пос. Юѣиствѣи: Дѣиѣтъся! министрѣи гонѣиовѣвъ того не розумѣиѣи! Коли отже по бѣиесѣдѣ Сѣилядїи Феєрварѣии вихѣиодѣвъ, сказѣиавъ до когоєи, що не стѣиерѣитъ бѣдъ нѣиького грубѣистей и что такѣи поступованне (Юѣиствѣи) бѣтъ безѣивестнѣи. Юѣиствѣи довѣидаєся о тѣмъ и бѣиолавъ зарѣиъзъ сѣикудантѣи до министра, котрїи однаковъ залагодѣи на разѣи ту справу такъ, що вѣидоволяєсь лишь заявѣиеніемъ Феєрварѣиго, що бѣиъи уживѣи слова „безѣивестнѣи“ лишь загѣиально. По Сѣилядїи промовляѣвъ Етѣиень за народнѣиоу конституциѣи и за независѣимостью Угорщѣины бѣдъ Австрїи. Зѣиавѣсь, що дебата надѣи закономъ войсковымъ потягнѣиєся ажъ до субѣиоты.

Вѣиѣе чѣиескихъ робѣитникѣи въ Празѣи вѣиступѣилю рѣишѣиу противъ заведеня пѣиалѣитъ робѣитникѣиыхъ. Пѣдчасъ дебѣиаты далѣиєи почути острїи слова прѣиоти Раѣиера, котрый мѣиавъ дѣеъи сказѣиати, что тепѣирьшнѣи робѣитникѣиамъ дѣиѣсь лѣише якъ неоднѣиоу князѣи. Ше острѣише вѣиступѣилю вѣиѣе прѣиоти Грѣитра, того „негѣионѣиста, пѣиесѣиодемократѣи“ и т. д. Робѣитники запрѣиотѣиувѣиали торжѣиественно прѣиоти поступованя молодѣи-Чѣиховѣи и заявѣиили, что прилучѣиются до товариства робѣитникѣиыхъ загѣираннѣиныхъ, чтобы тымъ спѣиособѣи утворѣити одну велику партїиу робѣитникѣиу. Прѣиоти Грѣитра пѣиѣиѣиласѣи була така бурѣи, що комсѣиаръ правѣиительственнѣи мусѣиъ ажъ вѣиѣе розѣиазѣити. Великии характеристичѣиєи бѣтъ поступованне Нѣиѣицѣи въ Чѣиэхѣи; они хотѣитъ очеивидно довѣиести до крайности. Въ Варѣишѣи доѣишлося було онѣигоды нѣиѣиѣицѣиональные товариства политичѣиєи на загѣиальнїи абѣиоры, а посѣиолъ Гилѣиь зѣидаєвъ на нѣиѣиъ справу зѣи свои дѣиѣильности въ радѣи держѣиавнѣи. Одатъи вѣиступѣилю бѣиувшїи посѣиолъ Стѣирахѣи и вѣидарѣивъ зъ цѣилю сѣиляти на чѣиеску бѣиѣишѣисть соймомъ. При кѣионѣи своѣи бѣиесѣиды поставѣивъ онѣи внесенне, чтобы скликаѣити вѣиѣе чѣиескихъ Нѣиѣицѣи, котрѣи маєи бути „соймомъ прѣиотѣиующимъ“.

Найзнаменѣишїи чѣиескїи поѣиетъ, Ярославъ Врхлѣицкїи, одержѣиавъ бѣдъ правѣиительство еѣиѣицендіи въ однѣиоразѣиой сумѣи 500 зр., хотѣи о ту еѣиѣицендіи не подаєиасѣи.

„Pol. Corr.“ подала великии сензѣицїиу

вѣсть, котра у Вѣдн зробила велике враже-
нне. Пѣсля той газети має прийти сими дня-
ми до Вѣдн — якъ кажуть на запрошеннє
цѣсарского двору — кн. Петро Караджордже-
вичъ, зять князя черногорского и претендентъ
до сербской короны.

Пѣсля вѣстей, які одержали польскій га-
зеты, мала вже Россія порозумѣтися зъ ку-
рією римскою що-до обсажденія посады като-
лическихъ епископѣвъ въ захѣдныхъ губерніяхъ.
Вильянемскимъ епископомъ має бути имено-
ваний о. Симонъ, ректоръ рим. кат. семина-
рія духовной въ Петербургѣ, епископомъ плод-
ковъ епархіи о. Новодворскій, редакторъ „Pze-
gląd-a katolicko-go“, а епископомъ люблин-
скимъ дотеперѣшій администраторъ сен-
епархіи о. Чечевскій.

Слѣдуючій недѣль буде вѣмекскій цѣсарь
обходити тридцать роковинъ своихъ уродивъ.
„Вѣст. Соц.“ доносить отже, що вѣсь князь вѣ-
мекскій постановили того дня зѣхатися въ Бер-
линъ, чтобы зложити ему особисто свои гра-
туляціи.

Ходить знову чутка, що въ весною має
цѣсарь Вильгельмъ виѣхати до Альзаціи и Лю-
тарингії; при сѣй нагодѣ мають обѣдуться въ
Штрасбургѣ и Мецѣ большіи маневры крѣпост-
ей. Говорять такожъ въ Берлинѣ, що цѣсаревъ
Фридриховъ не верне вже болѣе до Нѣмеч-
чины.

Оголошеніе акту обжалованія противъ
Геогена выкликало велике недовѣленіе въ
той части партіи консервативной, котрой ор-
ганомъ есть „Kreuz. Ztg.“ Газета ся оголосила
статью, въ котрой кажеся мѣжъ иншимъ такъ:
„Монархичне чувство старопруссескихъ патриотѣвъ
обурюеть противъ того, що дѣсѣ въ послед-
нихъ часахъ. По звѣстїю зборѣ у гр. Валь-
дерзе, кидано спѣльно зъ загранично-жадѣв-
скою прасою пѣдозрѣнія на члена цѣсарской
родины, а органы правительственныя не вызы-
ли до порядку. Позвѣише, подѣясъ канцлер-
ской кризисъ, выступовано противъ „бабской у-
правы“ и зновъ порущувано въ дуже невідпо-
вѣдний способъ домашній справы пануючій ро-
дины. А вже найбільше рознутились голоса
прасы по оголошенію дневника цѣсая; яке-жъ
зновъ чувство мусить проявитися въ тыхъ па-
триотахъ, котрыхъ девизомъ есть: „Зъ Богомъ
за короля и отчину!“ въ хвилі оголошенія ак-
товъ справы Геогена! Праса буде теперъ зновъ
обговорювати сю справу, Геогенъ буде відпо-
вѣдати на закиды... Де-жъ подѣясъ засада:
„Полага передъ болѣеюстемъ“. Головий основы
христїанской державы захитаються а на той
основѣ Прусс, котрыхъ 6. Вел. есть королевъ
зъ ласки Божьей...“ Въ Берлинѣ уважають сей
одвѣсъ за рѣдъ провундіамента противъ кн.
Бисмарка.

Передъ кѣлькома днями розбѣшлася бу-
ла вѣсть, що Викторъ Наполеонъ, перебуваю-
чий до недавна въ Бруксели, попродавъ свои
рѣчи, ковѣ и т. д. и выѣхавъ чимъ скорше за
границю, кажуть, нѣбы до Италїи. Вѣсть та
выликала въ Франціи характеристичну обу-
ву о истованіе республики. Французскій газеты
не вѣрять, чтобы онъ выѣхавъ до Италїи, але
суть того погляду, що онъ перебуває дѣсь въ
пограничїи мѣстѣ, чтобы бути близько гра-
ницѣ, коли въ Франціи настануть якісь не-
спокоѣ, а котрыхъ онъ сподѣвався при выбо-
рѣ Буляжера въ Парижѣ. Здаєсь однакѣжъ,
що вѣсть та есть лишь средствомъ агитаці-
нымъ противъ Буляжера.

Оногды обдулася въ Бѣлградѣ вступна
нарада тѣснѣйшого комитета конституціоннаго,
котрый має завѣстиа выготвлєнемъ нового
закона выборного. Въ кругахъ правительствен-
ныхъ говорятъ, что король задержитъ каби-
нетъ Христича и дальше, чтобы тѣмъ спосо-
бомъ выступити противъ настѣйчаваго жаданя
оппозиціи. На рѣшеніе короля вилынула, ка-
жуть, статья въ „Видело“, въ котрой каби-
нетъ Христича названо „люксембургъ полпич-
нымъ“ и выступлено такожъ противъ короля.
Министеръ дѣлъ заграничныхъ Миятовичъ и
министеръ просвѣты Владанъ Джорджевичъ,
заявили въ наслѣдокъ той самой статьи, що
выступаютъ зовсѣмъ зъ партіи напредняковъ,
бо вѣхъ особливо зачѣплено.

Въ Скопльи арештовано якогось Ратко-
вича, якъ кажуть, дуже небезпечного агита-
тора болгарского. Онъ мавъ потайкомъ пѣдгла-
дати Сербѣвъ въ Македонїи и въ наслѣдокъ
его доносоѣ казало турецке правительство
робити ревизію въ многихъ монастыряхъ. Ажъ
пѣзнѣйше выкрѣлся интрига Ратковича, ко-
трый въ Македонїи дѣлавъ властиво въ инте-
ресѣ болгарскѣмъ.

„Köln. Ztg.“ одержала также представле-
нне теперѣшній ситуаціи въ Болгарїи: Повага
Фердинанда „не подтверждено“ слабѣе чимъ
разъ болѣе. Признають вже загально, що онъ
мавъ лишь тѣмъ власти, але теперъ чѣзла вже
и тая тѣмъ, въ котрой Стамбуловъ сидѣвъ.
Стамбуловъ ставъ въ Болгарїи всемогущимъ.
Фердинандъ протравивъ всѣ грошѣ; люди, що
вынесли его на престолъ, поуслужились; зъ пра-
вославнымъ духовенствомъ погнѣвався онъ на
смерть; войско есть противъ него, бо онъ
пѣдвѣрае министра войны проти офицерѣвъ
генеральнаго штаба а недавно тому обидѣвъ
онъ и цѣлый народъ неоправданно а нероз-
важно змѣнио національно хоругву. Пѣсля
болгарской конституціи новинна та хоругва
мѣти животого льва въ червономъ поли. Фер-
динандъ казавъ замѣсть той выѣвѣсти ишу
на котрой есть маленькій жовтый лѣвъ въ осе-
редку зеленого хреста на бѣломъ поли. Въ
Осѣи — кажуть — не дуже бы сумували,
наколи-бъ Фердинанда не стало.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Братство церковное имени св. Андрея въ Угрюновѣ
старѣмъ коло Калужа обдуло дня 19 н. ст. сѣчня
с. р. першій загальній зборъ, яко товариство гума-
нитарное, опертѣ на статутахъ затвержденныхъ
консистоією и наместничествомъ. Цѣлюю братства
есть украшеніе церкви, плеканіе снѣву церковно-
го, утримованіе читальнѣй братской, спомоганіе
бѣдныхъ, зачѣпеніе школки сѣчовой на грунтахъ
братскихъ и т. д. Маестокъ братства складаєся
изъ щедраго легату, оббѣяющаго 13 морговѣвъ
землѣ. По обдуженію торжественномъ богослу-
женію зложили приступающіи члены обѣтъ твере-
зости и братскій. На загальномъ зборѣ выбрано
выдѣлѣ и рѣшено заложити читальню и снѣ-
вацкій хоръ. Заки товариство выбуде свою ха-
ту, оббѣявъ п. І. Небыловъ помѣстити читаль-
ню въ своихъ выдѣлахъ компаніяхъ. Науку снѣ-
ву церковного и заложене крѣпосей поручено
п. Дамьяновъ Данькову, церковному пѣвцу.

НОВИНКИ.

— Наряды одпоручникоѣвъ вдовичо-сирѣтского фонду
епархіи перемышлѣйской подалъ дня 22 н. ст. сѣчня въ
Перемышль. Одпоручникоѣвъ явилося 36. Засѣда-
ніе одкрывъ крил. Подольскій а потѣмъ одчи-
тавъ справозданіе за рѣкъ 1888. Пѣсля того збо-
раній почтили поднесенимъ изъ мѣсѣвъ заслуги далъ
фонду вдовичо-сирѣтского предѣдателя его, бл. и.
крил. Шанкевича. Въ наслѣдокъ интерпретаціи о.
Ал. Зубрицкого вызвалася дискусіи на темѣ,
что належало-бы одѣ т. зв. „медленныхъ“ членѣвъ
примусовыми способами стягати заложности, и вы-
брано комісію изъ троихъ членѣвъ, котра має обду-
матѣ ти способы (оо. Войтовичъ, Ал. Зубрицкий
и Генр. Полянскій). Потѣмъ о. Ал. Зубрицкий
розвивавъ свой проектъ змѣны статута, а збораній
выбрали комісію изъ 9 членѣвъ (оо. І. Конистян-
скій, Т. Калужанскій, М. Прухницкій, Т. Лисакъ,
І. Мышковскій, Зубрицкий, Т. Турчмановичъ, Дри-
макѣвъ и Саврунъ), котра мала другого дня зда-
ти справу зъ того проекту.

— Ц. к. суды въ Коломыи — якъ намъ пишуть
въ-бѣдѣмъ — не шанують святѣ рускихъ, только
польскѣ. Въ окружномъ судѣ можна майже въ
кождѣ руске свято стрѣтитися зъ Русинами во-
звѣщаніи судією слѣдчимъ до свѣдѣцѣвъ въ до-
слѣдахъ карныхъ. Буває часомъ и такъ, що
„дрезъ заропнієнїе“ вызывають стороны рускѣ въ
осяву руске до суду и въ справахъ цивильныхъ,
по-найболѣе въ справахъ спадковыхъ. Часомъ
вызначаєся термини на руске свято до розправъ
карныхъ безъ рѣзницѣ, чи то апелляцій, чи го-
ловній. Въ судѣ мѣско-делегованомъ та сама исто-
рія. На день Введенія выначено выравдѣ тер-
мини лише въ такихъ справахъ, де жидѣ жидѣ
позыває (справы дрѣбїи), однакѣжъ чимъ дастся
оправдати той фактъ, що п. Фераль вызначає
сѣбѣ на той день терминъ до переслуханя свѣдѣ-
ковъ въ справѣ провизирѣльній? Нехай поди-
виться до актѣвъ ч. 1.125, а переконаєся, що
сторони не були навѣтъ мѣсѣцевъ, але зъ Цене-
вы. На день 18 грудня, т. е. на св. Николая по-
вызначували сѣбѣ всѣ бѣра рѣзніи термини въ
справахъ цивильныхъ, мѣвъ-бѣ руского свята то-
го дня й не було! Словомъ, ц. к. суды въ Ко-
ломыи на рускѣ свята не зважають.

— Рухъ пѣздѣвъ на шляху Чортків-Гусятинѣ од-
крыто на ново зъ днемъ 23 н. ст. сѣчня.

— Выборъ посла до рады державной зъ болѣшихъ
пѣслѣстей округа выборного Жовковъ-Равъ-Со-
каль обдуєся дня 21 н. ст. лютого с. р.

— Ц. к. наместничество надало опороженію сти-
пендію зъ фонду наукового, призначеного для мо-
лодежи руской, въ сумѣ 105 р. рѣчно. Андрѣви
Шахновичевъ, слухателеви І-го року философіи
въ университетѣ львовскомъ.

— Староста львовскій п. Косинскій — побѣшовъ
въ добре заслуженій станѣ супочинку а рѣвно-
часно цѣсарь именувавъ его совѣтникомъ двору,
розумѣєся, зъ увольненіємъ одъ такомъ. П. Ко-
синскій знавній бувъ Русинамъ за своего урядо-
вани тѣмъ, що яко предѣдатель окружной рады
школьной розсылавъ по громадахъ портреты на-
местничѣвъ и маршалковъ (зъ рамами и безъ
рамы) и польску газету „Szkoł-y“, а потѣмъ
„okólnik-ami“ стягавъ одъ громадъ належитости
дуже енергично. Богато мавъ зъ тѣмъ клопоту
и несприятностей, тожъ теперъ бѣдѣхне сѣбѣ въ
спокою.

— „Одинъ народъ!“ — На той темѣ загово-
рили „Московскія Вѣдомости“, подавши оногды
ось-таку дословну (только въ перекладѣ на нашъ
языкъ) доносъ зъ Мелитопольского уѣзду. „Въ
одномъ изъ сѣлъ мелитопольского уѣзду — пише
дописуватель „Москов. Вѣдомостей“ — часть
мешканцѣвъ складаєся зъ „Великороссовъ“ а часть
(500 хатъ) изъ „Малороссовъ“. Церковь у сѣлѣ
была одна, а „старостою“ (старшимъ братомъ) еи
бувавъ выбраний „Великороссъ“, бо ихъ въ сѣлѣ
было болѣе. Та на око малознающа обетавина
сталася яблокомъ роздору — и „хохлы“ не хо-
тѣли ходити молитися до „кацапской“ церкви
Порѣшши збудувати „свой власный дѣмъ Божій“.
Та тутъ и перепона: „кацапы“ не — позволили
„хохлацкой“ части сѣла обдѣлятися одъ своего
„общества“. Треба було „хохламъ“ выкупитися.
Они и выкупилисъ заплативши „кацапамъ“ збо-
браныхъ мѣжъ собою 8.000 рублѣвъ. Нова „Ма-
лоросійская“ церковь, не рахуючи тыхъ 8000
рублѣвъ одкупного, коштувала хохловъ 40.000
рублѣвъ. Дня 8 падоліста м. р. посвятивъ еи Пре-
освященный Мартинїанъ. При той нагодѣ бувъ
данный „пиръ на увесѣ миръ“. Вѣзкихъ и да-
лекоихъ гостей щедро гостили сердечный господарѣ,
— але тому, хто знавъ мотивы будовы того
храму, прикро робилося на гаду, що дѣмъ Божій
ставъ яблокомъ роздору межѣ такъ близкими
народностями... (Тую доносъ перепечатавъ ури-
дическій „Кіевлянинъ“ въ ч. 4. зъ 5 ст. ст. сѣчня
с. р.)

— „Ивася Розпорювача“, що такъ переплудивъ
львовскій свѣтъ дѣвочій, мали нѣбы то зловати въ
Тунисѣ. Але се не може залаяныхъ уенокити.

— На засѣданіи центр. комисіи археологичной у Вѣдн
д. 21 н. ст. грудня м. р. консерваторъ проф. За-
харѣвичъ здававъ справу про архитектурно-

археологичну вартѣсть синагоги въ Жовквѣ, а
консерваторъ гр. Шептицкий про по-езуитскій ко-
стѣлъ въ Перемышлѣ, котрый есть однимъ изъ
дуже рѣдкихъ оказѣвъ будильныхъ переходу
стѣлю ренессансового до бароккового. Костѣлъ той
має бути зруйнований, тожъ комисіи ухвалила
старатися въ министерскій просвѣты, чтобы онъ
могъ бути такъ удержаний.

— Имиѣй уши да слышитъ! Подѣ тѣмъ окликомъ
пишуть намъ зъ Выжницѣвъ подѣ днемъ 18 н. ст.
сѣчня: „Вертаячи нинѣ рано одъ водосвѣта до
дому, подыбавъ я на дорожѣ малого хлопчика гу-
цулика лѣтъ може 10. Ударилъ мене въ очи его
нагота, а ту „тверскій холодъ“, кѣльканацѣвъ
стенѣвъ зима, пытаю отже хлопца: що за од-
нинъ? — Кузьма. — А далѣ? — Не знаю.

— Зѣ одки? — Зѣ! Подзахарича. — Шо
тутъ робить? — Шукаю работы! А хто тебе
пѣдлавъ работы пытати въ такую студѣнь? —
„Паны“. Подумаєте заразъ, что то якісь небез-
печный анархистъ, мимо своихъ 10 лѣтъ, але
онъ першій разъ въ мѣстѣ, одъ коли живѣ. По
довгихъ пытаняхъ довѣдася я, що онъ сирѣта
„дѣдя тай неня померли сен осени а потому при-
ѣхали якісь паны, Нѣмцѣ зъ жидами, и хату
замкнули“, а сирѣту голого, босого, простоволо-
сого выкинули на улицу, и одъ того часу блу-
каєся гуцуликъ по свѣтѣ... Заки законъ о снад-
кахъ сѣлянскихъ перейде въ радѣ державной, —
то не одного сирѣту пустять „паны, Нѣмцѣ раз-
зомъ зъ жидами“ въ анархисты, мимо уставы зъ
10 червня 1887 р.

— Въ Гусятинѣ — якъ пишуть до нинѣшнього
„Kurjera Lw-ого“ — порядкомъ часто палестин-
скій. Рабинъ „чудотворецъ“ закупивъ сѣбѣ въ
ринку палату (колись двѣрку) и робить „гешеф-
ты“: мѣвъ на Йорданъ по воду плынуть до него
по „чуда“ жиды зъ краю и зъ Россіи, а онъ
только згорѣвъ гульдены и рублѣ. Який онъ дѣмъ
веде! яка служба! який пѣзозы! Въ Гусятинѣ въ
радѣ мѣсковъ на 30 радныхъ — ажъ 4 христїане
а лишь 26 жидѣвъ. Яка тамъ господарка! Та объ
тѣмъ другимъ разомъ.

— „Буберльє“. (Надѣслано зъ краю.) Въ ч. 272.
„Дѣла“ зъ 1888 р. приступили вы въ феллетонѣ
чворонжнихъ до нашей литературы, то я сѣбѣ
позволяю и за того „Буберльє“ дѣ-по поговорити.
Выравдѣ, пѣсля нормы въ природѣ, люди у-
чатъ собакъ всякихъ штучокъ, але часомъ и мы,
люде, могли-бы навчитися одъ тыхъ нашихъ
товаришѣвъ чѣмъсь чѣмъго. Прошу послухати!
Урядникъ у Львовѣ А. подыбавъ бабу, що носи-
лася зъ малымъ ценяткомъ. Яко бѣдній Русинъ
скориставъ зъ нагоды, за малу квоту купити пе-
сика покоевого, заплативъ, принѣсъ до дому. Ра-
дѣсть велика, але попередъ всего треба було пе-
сика якось назвати. Названо его „Буберльє“...
Але песикъ выраставъ по-надъ мѣру покоевого,
тожъ якъ Русина проганяю на Мазуры, лишивъ
онъ песика у бѣдѣ своего на сѣлѣ. У бѣдѣ бувъ
свой сторожъ, старый „Бѣликъ“. Хотѣвъ заходила
превелика рѣзница мѣжъ обома псами, и что до
зрѣлости, и до вѣку, и до занятя, то все таки оба
псы скоро подружались. Якъ розлучились коли
на кѣлькѣ годинъ, то зъ поворотомъ коли побачи-
въ одинъ другого, радощамъ концѣ не було. Та
гараздои и у побѣвъ концѣ мусить прийти, а
старому болѣе. „Бѣликъ“ занедававъ. Зима —
то позволено старому часомъ подѣ прийѣхкомъ
въ кухню загрѣваться. Одного дня входитъ „Бѣ-
ликъ“ до хаты, — зыркѣ на свое логовище! —
а тамъ розложился Вубѣцо. Чи гадаєте, що „Бѣ-
ликъ“ розсѣдился на малого, що зѣдеръ въ его
право? — Нѣ! — и у побѣвъ, бачу, часомъ я
пса установа. Старый понуривъ голову и посту-
павъ далѣе въ хату. Але и малому не треба
пригадувати, яка его повинность: выскочивъ зъ-
подъ припѣчка, зѣвтася зъ старымъ, ползали
сѣбѣ псы, и мусѣвъ малый щѣсъ старшому пен-
нути до уха, бо сей скоро обернувся и занявъ
свое логовище. — Сю исторїюку (песю)? — нѣ-
коимъ! — бо и межѣ людьми, навѣтъ христїана-
ми, не все такѣ побачимо), сю исторїюку под-
смотрѣла вдовича-попада, що на свои старѣ лѣта
глядає теплою кутника, а я сю науку — песю
— пускаю въ широкий кругъ. — І. З.

— Спростованіе. Въ 4-омъ числѣ „Дѣла“ с. р. въ
Новинкахъ занотували мы за польскими дневниками,
не пѣдозрѣваячи нічого злого, вѣсть, что у на-
мѣстника гр. Баденія явилася въ день руского
Нового Року депутація товмацкой рады повѣто-
вой, зложена зъ маршалка пов. ко. Савы, о. Абдіи
Шепаровича, п. Огановича, бурмистра Тысьме-
вицѣ п. Витославского и рабина Абрама
Ориштайна, чтобы зложити п. наместничикови
благѣжеланіа, а далѣе, что п. наместникъ запро-
силь всѣхъ членѣвъ той депутаціи на принятіе
того дня. Зѣ той вѣсти выйшла „хрїа“, ut docet
пониже спростованіе:

Товмачѣ 20 сѣчня 1889.

Честна Редакціи!

По поводу передрукованія черезъ „Дѣло“ въ
числѣ 4 зъ дня 5 (17) с. м. артикулу зъ „Dziennik-
a Polsk-ого“ подѣ заголовкомъ: „Депутація
товмацкой рады повѣтовой у п. наместника“, ви-
дѣжу спонуканымъ воззати Честну Редакцію до
слѣдуючого Спростованія:

Цѣлый артикулъ помѣщенный въ „Dziennik-y
Polsk-омъ“ а передрукованный въ „Gazet-y Nar-
odow-ой и въ „Дѣлѣ“ зѣставъ черезъ „Dziennik
Polski“ а взглядно черезъ его корреспондента тов-
мацкого тенденційно перекурченый и въ болѣшій
части выдуманный, абы мене публично осмѣшити.

На чолѣ депутаціи рады повѣтовой товмац-
кой у п. наместника въ день руского Нового
Року не бувъ маршалокъ повѣтовый ко. Савы, бо
лежавъ тогды хорый у Львовѣ, — а було чоти-
рохъ членѣвъ товмацкого выдѣлу повѣтового зъ
заступникомъ маршалка о. Абдію Шепаровичемъ
на чолѣ. Яко члены выдѣлу присутствовали: п.
Янъ Огановичъ, властитель добръ Малованя; п.
Теофилъ Витославскій, потаръ и бурмистръ зъ
Тысьменицѣ; ч. Дмитро Депутатъ, начальникъ
громады Ольшанцѣвъ, и низше подписанный Аль-
фредъ Ориштайнъ ц. к. потаръ, членъ ра-
ды и выдѣлу повѣтового, презѣвъ рады надзорной
товариства „Osgodolność“ въ Товмачѣ, членъ рады
школьной окружной товмацкой и голова товари-
ства Касинового въ Товмачѣ, уродженый въ Княж-
дворѣ подѣ Коломыею изъ отця бл. п. Якова, по-
сесора добръ камеральныхъ ключа Печенѣжинъ и

Яблонѣвъ, а изъ матери бл. п. Амалїи гербу Ле-
вля Клеменсевичѣвъ, зъ дѣда Адольфа Ориштайна,
ассесора магистрату святыньского. Одъ року 1872
и семѣ ц. к. нотарѣмъ въ Товмачѣ, передѣ тѣмъ
служивъ и яко ц. к. адъюнктъ при судѣ окруж-
номъ въ Станиславѣ, уродженый и выхованный
въ вѣроповѣданіи римо-католическомъ, народности
польской.

Его Экселенція п. Намѣстникъ принявъ
дуже ласково депутацію, высказавъ їй свое удо-
вольство по поводу перевѣдчїи, що повѣтъ тов-
мацкїй служити може яко взѣръ згоды мѣжъ Ру-
синами и Поляками, что завѣдѣти належитъ вы-
травѣлїи праці и тактиво политичному доволѣт-
ного маршалка повѣту ко. Ф. Савы, — попращавъ
депутацію сердечно, однакѣ нѣкого зъ депутаціи
на реценцію не запросивъ. Рабина Абрама
Ориштайна пѣколи въ Товмачѣ не бу-
ло, особа того прѣзвѣща зѣстала въ помянутомъ
артикулѣ „Dziennik-a Polsk-ого“ тенденційно вы-
думанною, за что Редакція тон часописи а взглядно
ей дотепный корреспондентъ передѣ ц. к. судомъ
за преступленіе §. 491 зак. кар. одповѣдати бу-
де, бо не занехано въ часѣ приписаномъ внести
оскорбленіе.

Зѣ глубокимъ поважаніємъ

Альфредъ Ориштайнъ,

ц. к. нотаръ

въ Товмачѣ.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Цѣсарь удѣливъ громадѣ Гато-
вичѣ въ повѣтѣ сокальскомъ, 50 зр. на будову
школы. — Графиня Марїа Потоцка выѣхала зъ
Львова до Савы, де черезъ зиму перебуває гр.
Альфредъ Потоцкїй.

Надѣслано.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выѣвѣчалася прѣстѣмъ средствомъ одъ 23-
лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того сред-
ства по пѣмѣи переслати даромъ всѣмъ бажающимъ. Адресъ
I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Вѣсти зъ Авр. Львовском.

Въ пропозицію на Волю велику прийняті оо.
І Павло Филиповскій, ІІ Богданъ Еяшевскій,
ІІІ І. Залевскій.

Презенту на Кѣшѣвну, дек. наравѣского
одержавъ о. І. Товарищскій.

Введеніи оо.: Вас. Молчко въ завѣдѣтельство
Пѣсянѣвъ и Мих. Тидюкѣвъ въ зав. Пенякъ.

Дозволено одправляти по двѣ службы Божїи
оо.: Іос. Красноперѣ, сотр. въ Збаражѣ и Нарки-
сови Янкевичи приходники въ Межигѣр-
цахъ.

Наука, штука и литература.

— Схематизмъ клѣръ епархіи перемышлѣйской на рѣдѣ 1889
появился сими днями зъ друку. При кождѣй па-
рохѣ подана дѣтѣця; загальне обробленіе схема-
тизму есть стараніе.

Послѣдній вѣсти.

Въ процесѣ кукизѣвскѣмъ докѣн-
чено нинѣ переслухувати свѣдка Гадану, бѣ-
такъ зѣзнавали: Марїа Краевска, що прала по-
кровѣлене бѣльє кс. Тх-ого; Михайло Батюкъ,
пастухъ, на котрого упало перше пѣдозрѣнїе
скрѣтоубійчого наміру; Михайло Саликъ, що
косивъ траву подѣ бѣками помешканя кс.
Тх-кого; Павло Гарасимовичъ, муляръ, а на-
конецъ судѣя слѣдчїй, п. Кѣвначскій. Въ часѣ
розправы явився въ судѣ кс. Тхуржницкїй,
чтобъ одобрѣти свои грошѣ; предѣдатель од-
правивъ кс. Тх-ого зъ нѣчѣмъ, заявляючи, что
на нинѣ не завывавъ его до суду.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 24 сѣчня. Въ субботу розпѣч-
неся въ пѣмекскомъ парламентѣ дебата надѣ
справами колонїальными, въ котрой буде про-
мовляти такожъ и кн. Бисмаркъ.

Бѣлградъ 24 сѣчня. Кабинетъ Христича
останеся мабуть ще до осени, бо нова
ординація выборча буде доперва около 1 мая
выготвлена а выборы до новой скупштинѣ
обудутся доперва около 15 вересня. Мия-
товичъ и Джорджевичъ выступили дѣлятого зѣ
партіи напредняковъ, що хотѣли бути въ но-
вомъ кабинетѣ.

Трієсть 24 сѣчня. Померъ тутъ нагло
краевый президентъ Истрин, Видучинъ.

Парижъ 24 сѣчня. Вѣсть, будѣто-бы
кн. Омаль позволено вернути назадъ до Фран-
ціи, есть неправдива.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. И. Ж. въ Скарпѣтѣ новѣй. „Дѣло“ послысѣся
Вамъ безъ перерывы, отже зарекляуйте не доѣ-
шавшій Васъ числа, бо не знаємо, якѣ; ще 150
зр. за грудень. — Воч. І. Ч. въ Норчинѣ. 150 зр.
записано за грудень 1888, а 3 зр. за сѣчень и
лютый 1889. — Хо. урядъ гром. въ Терсѣмѣ. До-
бре. — Воч. С. К. въ Нѣмьковѣ. На рѣдѣ 1839 о-
стало всего 1 зр. — Вл. д-ръ В. О. въ Мѣдѣвѣ.
За 1888 р. заплачено 80 кр, а на 1889 рѣдѣ
220 зр. — Вл. пѣ Е. К. въ Грушѣ. Добре, але
просимо бѣдѣвъ частями сплатувати. — Вл. С. Г.
въ Береманѣ. Чѣмъ-жъ не подали Вы змѣненны
адресы? — Воч. І. Ч. въ Нѣмьковѣ. На рѣдѣ 1889 о-
стало 1 зр. — Воч. Е. А. въ Кияжѣ. За р. 188

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіркові повісті“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11, і Бюро газет ул. Кар. Людвиг 9. У Відні: Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duka, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті: J. G. Neumann, Neudammstrasse 14. В Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Запроси до предплати.

„Діло“ з „Бібліотекою найзнаменитіших повістей“ виходить в 1889 році щодня і в незмінному об'ємі.

Предплата:

На провінції:	У Львові:
На цілий рік 18 зр.	16 зр.
На пів року 9 „	8 „
На чверть року 4-50 „	4 „
На 1 місяць 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 зр.
На пів року 12 „
На чверть року 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляков до предплати „Діла“ на рік 1889, рівночасно просимо тих наших Вп. Читателів, у котрих ще залигає яка належність, щоб старалися по можливості скоро виробити її, бо з початком року видавництво має дуже великі видатки.

Ново-приступаючи на 1889 рік предплатники „Діла“ одержать початок нових ілюстрацій „Новий дідич“ даром.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Урядова газета львівська доносить, що сегоднішній брава не відбувся дня 1 марта, але пізніше, бо ввчкх правительственных постановлений перевести браку вже після нового закона; теперішній стан наради в угорському парламенті не дозволяє однак означити точно речення.

В угорському парламенті відбулося вчора дуже бурливе засідання. Велася далша нарада над законом військовим. Посли не щадили правительств а особливо Тисси і промовляли дуже остро. Коли против закона став промовляти пос. Зячя, став аму перебивати Людвиг Тисси, брат президента міністрів. В палаті зробилося велике замшання і крик, а хтось зі скрайної лівниці одозвався на весь голос: „За двері, бйлий верблюде!“ Хаос став нечуваный і Тисси мусів вийти з саль. Обозла став при §. 14 промовляти сам президент міністрів а послы перебивали и его бесіду то криками то псканьем. Партия независимых ухвалила постановити поправку до закона, після котрого войско мало бы присягати на врибеть королю королева и на конституцію. Навіть або завтра відбулася мабути голосування над переходом до спеціальної дебати.

Дворі цесарский має незадовго перенестися до Будапешту і до того роблять вже приготовления. В перших днях злогого приїде туди перший раз дошка архива. Рудольфа, Елисавета, і буде там мешкати в королевский палаті; рівночасно має тут приїхати також і архимандрит Валерія і заводитися також апартаменти для еженних архипі. Сальватора. В кілках дають по привіт архимандриту Валерія привіт до Пешту Их Вел. обоє цесарство и наследник престолоа з женою. Мадяры будуть очевидно з сего гостини цесарского двору дуже довольні.

Свйть одержав бд архимандрита Пасія писмо з датою 30 грудня, в котрому подані суть слідуючі дані щодо російських місій, котра вибралася до Абессині. Ціла міся складається майже з 200 людей, з котрих саміх кавказких козаків єсть ціла сотня. Всі єсть здорові люди и так добрані, що кожний з них, навів півці церковний знають якесь ремесло. Они забрали з собою все, що потреба для заложена колоній. Всіх козаків, котрі єсть войсково зорганізований, удержує Ашинов власним коштом. Писмо обіцяється словами: „Мы ршались дати почин до великого підприємства, без всяких средств грошевых и лишь з малым запасом сукровь але в крйкий надія на Бога и добрых людей. Наша православная святая Россия не оставит своих смйств без помощи, котрі готови за неї интереси бдати жити.“

„Гриппа“ доносить, що Ашинов спонукав капитана австрийского корабля „Амфитрита“, чтобы бй пристанув в порт Джедада. Тут вийшов Ашинов на берег и бдился зараз телеграфично з жалобою до Гарса, що якийсь италійский корабель военный гонит за ним. Був то, як вже звісно, корабель „Барбаріто“, котрий рівночасно з „Амфитритою“ заплив до порту в Сванію.

Межи Россією а Персією починають діосини поправлятися. З Одеси доносять, що там приїхав ген.-консул Влагов призначений до Мешеду в Персію. З Одеси вы-

де бй до Баку а з бд до Асхабаду. Одь сего мста буде его супроводжати 120 козаків яко ескорта для его безопасности аж до самого Мешеду и останеть тут при нм аж до дальших приказів. Правительство перек вышле аму почетну ескорт аж до Кучаву а проводирь тон ескорта має повнота російского представителя в имени самого шаха.

З Відня доносять до „Славу“, що бувший болгарский министр Начевич, котрий приїхав був туди повнотати кн. Александра Батенбергского, оновдасть слідуючі всти о одиосах кн. Александра до царя и до Болгаріи: Князь гесский на смертельный постелі выслать до царя слідуючу депешу: Умираю, коваюч, заслугу на вбру; заверяю В. Вел., що все, що доношено о вн. Александрі, єсть несправдою; прошу усердно принять и прочтати письма вн. Александра (давнійший звертано аму не отирали), бдываюся без ніякого ціля политичного, лишь зб взглядом родных. Кн. Александр выслать до царя писем, в котрому предметом оновдасть свою управу, свое поствозанье з урядниками и официрами російскими, интриги Каульбарса и Дуидкова Корсакова, котрий сам хотів стати князем. Царь, прочитавши той меморіаль, заявил: жалі мені того, що сталося. Одружені кн. Александра з донькою цесаревны Фридриховны єсть порешено річю; вичанье бдудеться в Англія тако по великій жалобі нмемского двору.

Що до Болгаріи, то сказав кн. Александр: Не думаю зовсім вертати; бажаю лишь и желаю, чтобы кн. Фердинанди лшше велоса ят мені в том невідчужим краю. Держусь однак даного слова: Коли Болгарія, чи то князь чи правительство будут потребувати моего меча, то стану и буду битися в обороні того краю яко воля. Самь однак під ніяким умовієм не выйшаюся ані тепер ані пізнійше до политичной судьбы Болгаріи. Але хоч и як сильно єсть моя любов до того краю, то все таки маю великій жалі до него за его невідчужим. Бажаю ширю для счастья и чести краю, чтобы кн. Фердинанди еи не забывали.

На раді сербской комисіи конституційной ухвалено 22 с. м. выслати чотирох знатков до рбных держав, чтобы они выставили там ординации выборов. До Греції мають поїхати профессору Гіля и Джорджевич а до Даніи, Бельгії и Франції Милованович и Живанович. Знатки мають выхати вже в понеділок. Дальше выбрала комисіи тшнейший комитет з трох людей, котрий має прибирати дані до нового закона выборного. До сего комитету вошли Стоян Боркович, Велимиркович и Марко Стоянович. Прокі мусить бути готовий до 15 лютого, в котрому то часі мають знатки вернути з своєї подорожі.

„Народ. Дневник“, котрий має звычайно добрі інформації з кругів дворянских и либеральных, повідомлять для пояснения тепершньої запутанной ситуации политичной заявлено, держане в тоні офіційному, з котрого виходить, що найдаьше до трох неділі, отже до 1 л. ст. лютого буде установленный радикальный кабинет и в Сербіи розпочнеться нова ера конституційна.

Болгарский ексарх розбелав до епископов слідуюче обжалованье против кн. Фердинанда: 1) В червню 1888 став князь против канонів и правил церковных проживати з цілою свитою в Калосері в женских монастырях. Подлас єсть побугу бдывалася там що дець войсковой концерты, а представляя театральній профануваля святый дбм, призначений до молитвы; крмь того оскорбив чувство народне, бо казав там на подвиги выставити католическую каплицу. 2) Князь забрав беззаконно землю належачу до мужского монастыря и казав там выставити монастырь для католических монахов. 3) Онь хоче накнуги православный церквь театральній церемоніи против православного ритуала. 4) Вводить до церкви подчас богослужения убожене войско, що противается правлам православной церкви.

Болгарский агент дипломатичный, д-р Вулкович доручив вел. везирови протест против сего обжалования, в котрому доказується, що все то суть лишь безпідставні клеветы, оперты на доносах чужих агентів. Вулкович підпис єнергичну жалобу против дльности ексарха а наслідком того буде мабути оголошене болгарская церква независимой бд Константинопольского ексархату. В София буде мабути ціла ся справа прилюдно оголошена.

Одна румунська газета выходяча в Букарешті розказує, що черногорский манастирь Божо Петрович, котрий недавно тому выхав з донками князя черногорского до Петербурга, повів туди з собою проект кн. Никиты о союзі держав балканских. Пбеля того проект має будучий союз обнимати всь

балканский державы яко громады самостояний, котрі вытворилися з давных областей турецких именно: Грецію, Румунію, Сербію, Болгарію и Черногору. Членам союза не буде вліно ніколи вести войну против себе, а коли приїде до якой суперечки, то має залагоджувати споры рада зложена з бдпоручников пяхох союзных держав под провозом Греції яко найстаршой з християнско православных держав. Справы ршались бы бблшеством голосів в одній инстанції а против ршения не було бы вже ніякого бдклику. Членам союза не вліно бы також было зачпнати ніяку християнскую державу, а коли бы хто одну з них зачпнать, то всь другій була бы обовязаній ити йи на помбчу. О сколько ся вьсть єсть правдива, годі знати; тут годиться то лишь нагадати, що того рода проекты о союзі балканских держав вже пераз повставали, однакж оставались завсгды без практичного результату.

Справа кукизовска.

(Дальше.)

Девятый день разправы, 23 н. ст. січня.

Однатию опис помешканя кс. Тх-цего (опис той поданий був в акт обж.) и предложено присяжным плян ситуайный дому кс. Тх-цего и двора в Кукизові, а бдтак приступлено до дальшого переслухваня свідков.

Свйдок Анна Михалицка, покова обжалован Стш-цков, подає, що Стш-цка бд дошого часу терить на ноги, не може добре ходити и часто падає. Дальше збнає свйдок, що не чула ніколи, чтобы обжалована высказала якій надій на спадщину кс. Тх-цего; коли раз Тх-цкій вывдизь до Пянович, дав обжалованій перехвати ключи бд своих входных дверей и включив бд колодеи, котроу замыкало дверь середній. В неділю 29 липня с. р. пив кс. Тх-цкій и пань гербаты під каштанами. Свйдок насичував сам и запарював гербату и наливав еи кс. Тх-цкому, додаючи кілках малых ложок руму. По гербаты свйдок разбрав Стш-цку, котра не була знов так безсильна, чтобы сама не могла убраться и разбратиса и лишь для выгоды уживала помощ свйдка. Свйдок спав цілу нбч коло обжалованой, а коли на другій день брат свйдка Володислав, котрий носив кс. Тх-цкому каву, прибіг и звстав, що Тх-цкій покровавлений, удався свйдок разом з обжалованою до комнаты кс. Тх-цего, котрий лежав покровавлений а зашпаны, що сталося, бдвйств, що упав и потовкся. Свйдок привісь ручник и воду, а Стш-цка обмыла раны Тх-цкого, котрий просив бдтак, чтобы обмыти вь комнаты подлогу. Свйдок бачив, як приїхав Алекс. Стш-цкій, котрий говорив тогд: „не підду сам до кс. Тх-цкого, а поїду перше по Калиновского“. Ча Ал. Стш-цкій додав при том, що боиться, чтобы Тх-цкій его не бдобривать, свйдок не пригадує собі, хоч в слдств підносилъ то выразно. Свйдок не бачив, чи Стш-цка ходила 30 липня або 1 серпня до комнаты комисіи и не знає, чи зарядив, чтобы выпрати покровавлену сорочку Тх-цкого. Не знає також свйдок, чи в дом Стш-цков був який молоток до товченя цукру. На пытаня обороны бдвдыває свйдок, что спав зовсім не твердо и чув-ть, коли бы лишь свйдок заскрипели (прокураторы просая, что сконстатував сам, что в помешканіи Стш-цков в Кукизові жадній дверь не скрипел), також заявляє свйдок, что аму дуже часто иде кровь з носа. Дня 20 серпня ввдизь свйдок з обима обжалованым до Львова, де з Стш-цкою був у купця Садловского, у котрого куповано тогд каравіюлы. Предсдатель бдвату аб наня Садловского, з котрых выходить, что до дня 8 липня набрав Алекс. Стш-цкій на кредит товарів на 359 зр. На то заплатив з початком серпня с. р. 300 зр. а бдтак решту. На пытанье прокуратора, збдсь мав на то гроші, бдвдыває обжалованный Алекс. Стш-цкій, что мав 5000 зр. приготовленных на рату для товариства кред. земского, коли однак вриетель его, як Садловский або Шутльвертг почали натискати, бддав имь двг з тых грошей.

Свйдок Володислав Михалицкий, кредесовый слуга Стш-кон, поїсь дня 30 липня рано кс. Тх-цкому каву и застав бд в ложку покровавленным. Дав знати о том Стш-ккій, котра выслала его зараз з кардкою до Болшева. Свйдок той збнає, вгадл дуже мало и увеняє, что Шпанга не бдблываєт и не ходив за ним до підза, хоч знає, кимь бй єсть.

По переслуханю того свйдка зарядив предсдатель тайну разправу в ціля переслухваня Бвкн Подгайной, позаяк предмет переслухваня входив в коллизію з публичною моральностью.

Свйдок Юсиф Гадина, слуга Стш-кон подає, що в ночи з 29 на 30 липня

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік 18 зр. на пів року 9 зр. на чверть року 4-50 зр. на місяць 1-50 зр. в Заграниці: на цілий рік 24 зр. на пів року 12 зр. на чверть року 6 зр. на місяць 1-35 зр.

У Львові: на цілий рік 16 зр. на пів року 8 зр. на чверть року 4 зр. на місяць 1-35 зр. Редакція, Адміністрація и Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Румунскі вьртаються лише на попередне вьтосуженіє. — Рекламні неоплачені вбл-ий бдз порта. — Неодиноке число пошту 8 зр. а. в. Оголошеня приймаються по цілі 6 зр. бдз однокотрічк печатной, вь рубр. „Надоболане“ по 20 зр. а. в. Подяки члосаються по 10 зр. бдз отпшка.

спав вь кредесі Стш-кон разом з Ива-семь Луцемь, вь понеділок 30 липня рано выхав по псьок в аж по повороті бдзавася о катастроф. Приїшовши до комнаты кс. Тх-кого чув свйдок, як бй говорив: „я сам упав и самь потовкся!“ Бвлизну кс. Тх-кого выпрати и підлогу вь его комнату вымыти веліла дня 30 липня сама Стш-ка. Того дня свдизь свйдок при Тх-ккмь и бдганав бдз него мухи, однакж по бдвдизі д-ра Шмидта веліла аму Стш-ка выйти з комнаты и на цілу годину лишилась сама з Тх-ккмь. Свйдок був бдз часу, коли Тх-ккій вь змй 1888 бдстав атак недуги, сторожемь Тх-кого и спав коло него, але облыла бддливй его Тх-ккій, кажучи, что аму безпеч-вйше спати, коли знає, что нікого нема коло него. Вкінці заперечує свйдок, чтобы коли свдизь Шпанга и чудуєсь, за що той его веліть арештувати.

По переслуханю того свйдка бдживь предсдатель розправу до слідуючого дня.

Десятый день разправы д. 24 н. ст. січня.

Свйдок Гадица, дальше переслухваный, збнає, что підлогу вь комнаты кс. Тх-кого мывь два разы на росказ пав Стш-он. Кс. Тх-ій голвис самь при столку коло бня; при комоді не мбг голитиса, бо вь томь куті темно. Кс. Тх-ій все самь одягався и самь стелив собі постіль. Свйдок замбтає комнату кс. Тх-ого, а смбтє выносилъ до сней; до льокалю комисіиного кс. Тх-ій вьшли не заходявь. Свйдок, арештованый Шпангомь, свдизь у Львові вь вьзничі слідчій три неділі.

Свйдок Марія Краєвска, 18-лїтна дьвчина, теперь слуга у дворі, прала покровавлене бдль кс. Тх-ого: сорочку и пошевку. Краєвска при розправі починає изавше говорити, якь передь судью слдчимь. Ишло о то, чи бдль то прала вь понеділок, чи вь второк. Вь протокол слдчбмь записано, что вь понеділок, а теперь каже, что вь второк.

По переслуханю Краєвской звбтивь Каз. Тхуржницькій предсдателя, что до саль свйдка прабувь кс. Тхуржницькій, и просивь, чтобы его переслухано, бо бй дуже нетерпеливый. Кс. Тх-ому вшло здаєсь о то, чтобы бдстав своя гроші. Однак президент заявивь, что кс. Тх-ого не вьзвано на ний, отже и не може бути переслуханий.

Свйдок Михайло Батюк, 38-лїтний пасух у дворі, своего часу також був подорбваный о нападі на кс. Тх-цего, бо на него кинув був подорбвє Алекс. Стш-цкій. Батюка пытали головно о то, до чь вь понеділок по злочинстві пань Стш-цка вбвала его була до кс. Тх-цего. Онь мшавь вапно при мулярах. Пань надійшла з Гандзею и сказала аму: „Ходи!“ Онь поїшов до кс. Тх-цего, побавив его окровавленного, кровь на помості и футрині. Кс. Тх-цкій казавь, что упав и побався. П-в Стш-цка сказала тогды, что ксьондз має хоробу что мбсяє, але такь ще ніколи его не потовкло. Але свйдок, хоч служить вь дворі 20 лїт а своего часу служив и у кс. Тх-цего, ніколи не бачив у него хоробы, завсгды був здоровь. Свйдок казавь Саликови поїти укосити траву коло стая, а пань Стш-цка сказала: нема часу бавитиса, нехай ексост на розсаді (бдз окномь кс. Стш-цкого). Дальше свйдок, на пытаня адвокатоів, збнає, что вь оранжеріи, де стоить молоток до косы, єсть пять схдичів, а Луць сокироу все робить львою рукою.

Свйдок Михайло Салик, хлопец до коров, 19-лїтний, богато собі не пригадує: „може бути, але не памятаю“. Богато того не памятає, що збнає передь судью слдчимь. Свйдок чувь, якь пань Стш-а говорила до других: „ксьондз бдстав хоробу и товкся по помості“, але вже не памятає, чи Алекс. Стш-ій, приїхавши з нимь до Калиновского на поле, казавь: „ксьондз бдстав конульскі, потовченый“ а до Квасна: „бдстав хоробу, буде умарати“. Рівнож не памятає свйдок, у кого були ключі бдз льокалю комисіиного и чи той льокаль був замкнений. Предсдатель давуся, что бй нічого того не памятає, бо передь судью слдчимь все то знає и казавь, что ключь бдз комис. льокалю був у пань Стш-он. Свйдок выкосив траву передь окномь. Батюк казавь аму: „Пань казала, чтобы ты выкосив траву передь окномь у ксьондза“. Коли свйдок ишовь туди з косою, пань Стш-а прайшла и показала аму рукою, де має косити. То була лобода, така велика, якь чоловік. Свйдок крова на ній не бачив, а чи була потовчена, не знає, бо була рідка. Коли бй косив, пань Стш-а стояла за плотомь. Свйдок не памятає своєи розмовы з Шпангомь. (Покликаний для конфронтації Шпанг заявивь, что бй безосередно бдз Салика не чувь, что пань Стш-а мала заборонати службй говорити з Шпангомь, але казали аму то другій паробк, что такь передь службою говоривь Салик. Такь зложивь рапорт и судь слдчюму. Адвокаты попросили зановути вь протокол суперечность сего збнаня Шпанга зь вчорашнимь, коли то казавь, что се чувь бдз самого

Салика. На то Шпанъ заявивъ, що бнъ, здаючи рапортъ суду слѣдчому, лучше рѣчь пам'ятавъ. Далше свѣдокъ Салика на дотичний питаня одповѣдає, що до оранжеріи єсть кілька східцівъ; не бачивъ, щобъ панъ Стш-а ходила кола до оранжеріи; тамъ бувъ молодокъ одъ косы Батюка. Показують ему два молодки, але свѣдокъ не признає ані одного за Батюковий.

Свѣдокъ Павло Гарасимовичъ зъ Куликова, Русинъ, 51 лѣтъ, муляръ, ставить пачи въ Кукизовъ въ домъ Стш-а и у кесондза. Робивъ двѣ недѣли, тыждень передъ и тыждень по нападѣ. Въ суботу молодки свои полишили тамъ, де робили. Предсѣдатель показавъ свѣдкови одинъ молодокъ, а бнъ признавъ, що се молодокъ Меруновича. Въ понедѣлокъ о 7 год. рано бнъ увидѣвъ до комнаты панъ Стш-а. Она лежала въ ложку, пила гербату и палила цигару. Въ ложку годилася зъ тремя людьми о насѣдъ снѣжати. Потому, выйшовши на двѣрь, побѣжала Владка подивитися до кесондза, чому не йде свѣдати. Про „хоробу“ кесондза свѣдокъ передъ судью слѣдчимъ збзнавъ, що чувъ се одъ и-ѣ Стш-а, а теперъ збзнавъ, що чувъ одъ Бѣлака. Муляръ въ понедѣлокъ молодки засадили на тѣмъ самѣмъ мѣсцѣ, де полишили въ суботу. Въ четверть подлогу шурувавъ Батюкъ и то вышуровувалъ чисто, ладно. (Для прокуратора сей моментъ дуже важный, отже просивъ занотувати его до протоколу.) Въ льокалі комисиійнѣмъ свѣдокъ сего року стѣвъ не бѣливъ и печи не ставлявъ, тѣлько побѣлявъ. Въ недѣлю передъ нападѣмъ свѣдокъ не бувъ у Кукизовъ; панъ дала ему квитокъ до жида въ коршмъ на 5 зр. (звычайна по дворахъ виплата — Ред.) и зъ Луцемъ поїхавъ до Яричева. (Адвокаты просили о сконстатованнѣ зъ слѣдчого протоколу, що свѣдокъ въ недѣлю по нападѣ чувъ одъ якогось Гижевського, мовъ-бы въ нѣчи нападу у Краевського пито цѣлу нѣчь, а далше, що въ середу, коли зѣхала комисиія слѣдча и Луца переслужувала, бнъ мѣжъ тѣмъ два рази бѣгавъ до свого бѣжана Краевського, а видѣвъ се той Гижевскій, косячи траву.) Далше розпитуваний свѣдокъ збзнавъ, що и бнъ и тѣ люди, що зъ нимъ робили, були певні, що грошей въ шафѣ у кесондза нема — отъ може 100 зр., бо рѣшту дає до „шпаркасы“ до Львова.

По повгодинній перервѣ почато читати рѣшнй протоколу. И такъ одчитано протоколъ зъ дня 23 септня, коли то на внесенне заступника прокуратора д-ра Сумпера отворено при пани Стш-а и кс. Крулицкомъ шафу и комоду кс. Тх-ого. Ключикомъ, котрый Стш-а бѣдала въ скоровкѣ кс. Крулицкому, вѣхто не мѣгъ шафи одчинити, навѣтъ сама Стш-а, и ажъ покликаний коваль одорвавъ дверць. Въ шафѣ знайдено книжочекъ щадничихъ, облигацій и сѣрбной та золотой монеты на 25.000 зр. Ключикомъ данимъ кс. Крулицкому отворено двѣ шуфляды комоди, тѣлько горщиною шуфляды вѣ, бо ен кс. Тх-цѣй прѣбывавъ цвяхомъ зъ горы. Въ комодѣ знайдено дробній монеты, запашній купоны и вексель Стш-а на 2000 зр. Одѣлано одчитано протоколу огляданъ мешканя Алек. Стш-ого въ Бѣшмовѣ, и мешканя Стш-а и кс. Тх-ого. Наконецъ одчитано списы цѣнныхъ наперѣвъ, якъ Стш-а бѣдала суду слѣдчому зъ застереженнѣмъ правъ до нихъ побѣла мнѣмого устного заявленя кс. Тх. Для поясненя того депозиту и другихъ рѣчей предсѣдатель вѣбавъ на свѣдка судью слѣдчого Ковнацкаго.

Дуже важный въ процесѣ збзнаня Ковнацкаго подамъ завтра.

(Далше буде.)

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Заходѣмъ Фили нашого Товариства Педагогичного въ Щирци одбудеся дня 1 н. ст. лютого 1889 поминанье богослуженье за бл. п. о. Степана Качала въ церкви св. Тройцѣ въ Щирци о год. 9-той рано. По богослуженью одбудеся конференція членѣвъ Фили въ будинку школьнѣмъ въ Щирци зъ такою програмою: 1) Введенне вѣры Хр. на Руси — одчитъ. 2) Матеріалъ до вправъ письменныхъ въ школѣ народній. 3) На що повиненъ учитель звертати пильну увагу при выховуваннѣ и научаннѣ дѣтей въ школѣ народній? — одчитъ. 4) Внесеня членѣвъ. — Выдѣлъ Фили просить о численну участь.

На засѣданнѣ общества имени М. Качковского дня 21 н. ст. сѣня мѣжъ иншимъ: принято до вѣдомости присылку членѣвскихъ вкладокъ одъ Филипъ: одъ сокальскон 18 зр., одъ яворѣвскон 6-28 зр., одъ коломийскон 10-44 зр., одъ самбѣрскон 14-50 зр. и одъ о. Гавришкевича зъ Вобровѣ 7-44 зр.; далше рѣшено одновѣсти одному членови, що товариство носитъ зъ гадкою выдавати популярну часопись, але поки що справу сю одложено; далшимъ читальнѣмъ рѣшено подарувати выдана общества; рукописи Крушиньского зъ Селюкѣ, Ил. Наума зъ Тернополи и Ив. Вѣлецкого зъ Чупкова передано редакційному комитетови; и наконецъ принято 68 новыхъ членѣвъ.

Загальнй зборъ членѣвъ „Рускон Бѣсѣды“ въ Самборѣ одбудеся дня 12 н. ст. сѣня. Зборъ одкрывъ голова товариства сов. Ивановскій, а справозданье зъ дѣятельности выдѣлу за минувшій рокъ одчитавъ господарь о. Рѣпейскій. Членѣвъ товари-

ство числить лѣшь 20, бо окрестній Русины не вписуються въ члены. Выдѣлъ товариства устроивъ въ минувшіймъ роцѣ сѣмъ забавъ, а три зъ нихъ зъ частѣю музыкальною. На новый рокъ выбрано головою зновъ сов. Ивановского.

НОВИНКИ.

Иванъ Гриневецкій,

артистъ и директоръ руско-народного театру,

умеръ нинѣ о пѣвочнѣ въ Перемышлѣ по довтогъ тяжкой недугѣ.

Руска сцена потерѣла страшный ударъ, руска штука велику, невѣджаловану страту. Покойникъ зступивъ зъ тяжкого боевища тернистого житя не яко звычайный способный актеръ, а яко справдѣшный горячий патриотъ и чловѣкъ идеѣ, котрый душу и сердце, цѣле свое здоровье и житье поклавъ на жертвеннику родной штуки. Не для зарѣбкы и не для славы, а зъ широго, горячого патриотичного посвященя трудився бнъ для народнои штуки, его тверда рука поставила свѣтлиню той штуки на такомъ степеніи развитку, до якого она безъ него не дойшла-бы середъ пануючихъ тяжкихъ обставинъ. Була то душа щира, сердце о-тверте и полне любви до матери Руси, бувъ то чловѣкъ высокаго артистичного знаня и образованя, бувъ то керманчикъ, яко не такъ скоро зможе мати наша сцена. Имя Покойного залише исторію родной штуки незатѣртыми золотыми буквами, а мы дѣлячися зъ цѣлою Галицкою Руссю, котрой любимою и радостю бувъ Покойникъ, тою сумною вѣстѣю, кличемо зъ чувствомъ широго глубокого жалю: „Вѣчна память Тобѣ, Незабутый Иване! Вѣчна память Твоѣй праведной и широй душѣ! Земля перомъ Тобѣ и память твоя одъ рода въ родъ!“

Похороны покойника одбудутся завтра о 3 г. по полудни.

Для заасекурованя мандатѣвъ посольскихъ до сойму при найближшихъ загальныхъ выборахъ выбрало вчера „коло“ польске, якъ звычайно при конціи сѣси, комитетъ передвыборчій въ двохъ групахъ: для заходной и для вѣходной части краю. Комитетъ для вѣходной Галичины зъ сѣдичемъ у Львовѣ складають ип. Бриксинскій, Черкавскій, Дембѣвскій, гр. Войт. Дѣдушинскій, гр. Шаст. Козьбродскій, Поляновскій, гр. Альфр. Потоцкій, кн. Адамъ Сапѣга, Стан. Стадницкій и гр. Влад. Волянскій, а якъ заступники: Генцель, Лянге, кн. Влад. Сапѣга, гр. Шептицкій и кн. Адамъ Любомирскій.

Пѣднесенье краѣвского епископства до достоинства княжого дало Полякамъ причину до великихъ демонстрацій. Мѣжъ иншимъ має по закрыто сойму поїхати до цѣсаря депутація зъ подякою за тую особливу ласку для народу польского. „Przegląd“ доносить нинѣ, що въ депутаціи мають поїхати: маршалокъ гр. Тарновскій, митроп. Сильвестеръ Сембратовичъ, кн. Влад. Сапѣга и Адамъ Биджевичъ. Не вже-жъ бы выпадало нашему митрополитови ѣхати въ той депутаціи? Намъ здаєся, що нѣ. Втягнувши нашего митрополита до комитету для збѣраня складокъ на „пагодову podatknek“ для Матейка, теперъ втягують до депутаціи зъ подякою за княже достоинство польскихъ блескупѣвъ въ Краковѣ. Поляки знаютъ добре, що роблять, — а роблять певно тѣлько въ свою користь.

Загадочна рѣчь, що польскій шляхтичъ починають убѣгати о посады урядовъ въ Моравѣ. Сими днями ажъ трехъ шляхтичѣвъ польскихъ наразъ — гр. Тому Ледеховского, Стан. Масловского и гр. Ромера — именовано ц. к. старостами на Моравѣ!

По бл. п. Іосифъ Игнатъ Крашевскій, польскѣмъ повѣстеписателю, лишивъ красный мастокъ. Безъ библиотеки рукописей и книжокъ, котру упорядкувавъ и. Михайло Павликъ а котра представляла вартѣсть 20.000 зр., осталося по і. И. Крашевскѣмъ 92.000 рублѣвъ. Говорять, що библиотеку хоче закупити цѣсарска библиотека въ Петербургѣ. Снащчина має бути подѣлена мѣжъ вдову, двоихъ сыновѣвъ и двѣ дочки Крашевского.

Для композитора Носковского зъ Варшавы, котрого творѣ „Swietlanek-y“ продуковало вчера на концертѣ въ театрѣ гр. Скарѣка (при участіи и М. Павликовнѣ), дано паръ на 60 особѣвъ, въ котромъ взявъ удѣлъ головою свѣтъ артистичный. Мѣжъ промоваи була одна руска, проф. Н. Вахнянина, и одна чешка, славного музыка чешского Онджичка.

Филипа Мишугу, тенора оперы варшавской, запросила дирекція театру „Covent-Garden“ въ Лондонѣ на чотири сезоны, що року одъ половини мая до конця липня.

Самоубийство ученика. Въ Тернополи дня 22 н. ст. сѣня с. р. о годнѣ 8-мой вечеромъ М. Балуръ, ученикъ ІУ. кл. реально, жидъ, заживъ три луты аршенику и померъ о год. 12-той въ ноцѣ. Причини самоубийства не знаютъ.

Такожъ причина до самоубийства! Въ Чернівцяхъ одна служниця выбралася недавно на весѣлье до своей подружки. Середъ весѣлья выбѣгла на подворье и кинулася до кирицѣ. Хтось изъ го-

стей весѣльныхъ достерѣгъ се и дѣвчину вытащили зъ кирицѣ ще живою. Коли бѣдну дѣвчину пытали, що ен пхнуло до самовбиваня, она зъ плачемъ розповѣла, що, бачучи щастье своей подружки, така огорнула ея розсудка, чому и она за-мужъ не выходить, що постановила одоброти собѣ житье.

За непосыланье дѣтей до школы — кару смерти потерѣли два робѣтники изъ Жинны въ Познань-щинѣ. Замкненіи на 18 годнѣвъ до арешту полиційного загорѣли и спустили духа.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

Конкурсы. Опорожненій мѣсяцъ: возного при львѣвскѣмъ магазинѣ головнѣмъ тютюну и стемплѣвъ, подаватисъ можна до 13 л. лютого с. р. до дирекціи скарбу у Львовѣ; при урядѣ горничѣмъ въ Станиславѣ мѣсяцъ діетаріи, подаватисъ можна до конця сѣня с. р.; кѣлька мѣсяцъ наглядѣвъ дорожъ и рѣкъ, подана вносите можна до 15 лютого с. р. до львѣвского намѣстничтва (на тѣ мѣсяца єсть вже 25 кандидатѣвъ пренованыхъ). (Гл. Газ. Лв. ч. 19. зъ 24 сѣня 1889.)

Господарство торговля и промыслъ.

Фабрика виробѣвъ корковыхъ п. Малевского (о змѣнѣ локалю еи можна вычитати въ инсерахахъ сего числа) своимъ добрымъ матеріаломъ и солиднымъ выконаннѣмъ одъ давна вже выборола собѣ у насъ загальне признание, тому и поручити можемо еи нашѣй Публицѣ.

Послѣдній вѣсти.

Якъ доводѣмось, має слѣдуючого тыждня прѣїхати до Галичанъ архика. Рудольфъ на довы въ добрахъ гр. Вол. Дѣдушинского на дикя и вовки. Въ лѣсахъ радзавецкихъ, потурецкихъ и розжалѣвскихъ (гр. Цетнера) роблять пригтовленя. Арх. Рудольфъ зѣбзѣтитъ incognito.

Въ процесѣ кукизовскѣмъ переслужувано нинѣ далше судію слѣдчого п. Ковнацкаго. Прокураторъ заявивъ, що доставъ донесенье, що якійсь Коляеса купивъ жовтого пса одъ якогось жѣнки и що той пѣсъ може походити зъ Кукизова, ставитъ отже внесенне, чтобы ту справу розсѣдяти; далше ставитъ внесенне що-до выѣзду трабуналу и судѣвъ присяжныхъ до Кукизова. При переслужаню кс. Крулицкого поставивъ прокураторъ внесенне, чтобы сего свѣдка не записати, бо бнъ подозрѣнный а то, що затиравъ слѣды злочинства. Коли тому запротестувавъ адвокатъ рѣ Дулемба, тогды на се одиовѣвъ прокураторъ: Знаю, що роблю и коли буде потреба, оделюно завѣсу тайны. Поступованье кс. К. зблѣжене до злочинства давана помочи злочинцѣмъ. Не хочу вже говорити о справѣ Гюта. (Той, що дався зловати вѣбѣ до при крадежи грошей зъ скарбонъ въ Кукизовѣ, а бѣгавъ

казавъ, що бнъ знає, хто рабувавъ кс. Т. Свого часу говорено, що Гюта мавъ за то доста-ти одъ когось 500 зр. Ред.)

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 25. сѣня. Сербскій посолъ Богичевичъ вручивъ вчера цѣсаревѣ одкликуюче его письмо своего правительства. — „Pol. Corr.“ доносить, ще середъ низшого духовенства болгарского поднимается оппозиція противъ епископѣвъ.

Парижъ 25. сѣня. Говорять загально, що Буланже достане 300.000 голосѣвъ. Въ Парижѣ великій переполохъ; боятся небезпечныхъ розрухѣвъ, непевнй полки выслано на провинцію и заступлено иншими.

Берлинъ 25 сѣня. Кн. Бисмаркъ конферувавъ зъ Беннигзеномъ и Франкенштайномъ въ справѣ предложеня колоніальнаго. — Декотрі газаты доказують, що напады бисмарковскихъ органѣвъ на Моріера були властиво вымѣреніи противъ кн. Уельского яко головного выновника.

Букарешть 25 сѣня. Кѣлькохъ російскихъ и болгарскихъ подданныхъ выдано зъ Румуніи за агитаціи противъ дружной державы т. е. противъ Болгаріи.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 269-?

спеціальности и универсальнй средства французскій и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оповѣщуваня.

Фабрика виробѣвъ рѣличныхъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы- 1889 робы по надѣшевскихъ цѣнахъ. 201 ?

ФАБРИКА

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Л. І. Малевскій

у Львовѣ

улицѣ Орменская число 12.

має честь повѣдомити П. Т. дома, зъ котрыми єсть въ односинахъ торговельныхъ, о змѣнѣ локалю своей фабрики корковѣв каталонскихъ, котру перенѣсь подѣ ч. 12 улицѣ Орменская. 2745 5-8

основана въ роцѣ 1877.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованій и певнй средства косметичный,

одначеній 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмѣняе и подпомагае воло- 50 гр.

Помада хинова, взмѣняе корнѣвъ волосъ и запобѣгае выпадати волосю. — Стоить 80 гр.

Вода атеньска, до змываня волосъ, запобѣгае творѣ- 80 гр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлая знаменито на корнѣвъ во- 50 гр.

Есенція мятова до полоканя устѣ, кромѣ припнятого, сырлызютого смаку и запаху, дуже користи дѣлас на ясла и зубы. Фляконъ 50 гр.

Порошокъ рѣстинно-алкальничный, до чищення зубовѣвъ. Надає першого бѣлѣсть, оддалае камѣнь и квасы, котры наводять боль и порохнавьные зубѣвъ. Пуудало 30 и 60 гр.

Виолинъ средство противъ прѣты рукъ и пахъ. Фляконъ 50 гр.

Вода львѣвска. Признанный и довтогравельный запахъ той воды адыаєтъ се, що въ. 1.50 гр.

Нитретина. Выборное средство до фарбованя въ сейчасъ волосъ на гравелу и красну барву черну и темну; єсть цѣлкомъ нешкѣдливе а въ ужитіи цѣлкомъ поединче. Цѣна 1 зр.

Бѣлы и гарнй руки. Наибѣльше червоный и по- 359 33-?

Смаровило литовске до обуви и шкѣръ, мычить шкѣру, робитъ еи непрона- 50 гр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торго- 2.

!! Злочинство въ Кукизовѣ !!
Дня 26 с. м. выдѣ зъ друку брошура п. заг. „Zbrod-
nia w Kukiowie“ частъ перша, зложена зъ 10 арку-
шѣвъ печатныхъ и закладоча стенографичный змѣстъ веду-
чого-ся процесу.
Буде се одинокій вѣрний и цѣлкомъ основный образъ тон-
сезаційной справы.
Цѣна першон части зр. 1. Зъ пересылкою почтового (найлѣпше
переклазомъ) 1-20. зр.
Можна купити у вѣсѣхъ книгарняхъ такожъ въ „Бюро днев-
никобѣ“ ул. Кароля Людвика ч. 9.
Порученя замѣщѣе въ поладжѣе листѣ С. В. Ньомойскій
Львовѣ, Ринѣвъ, 25.
2758 3-3

Закладаюся

за волю пѣту, що жадеєтъ зъ монѣхъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавать готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и лѣ-
гранныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
2484 Вѣд. Духовенству. 59-?

Замовленя въ мѣсяцъ и въ провинці
выконуютья точно и рѣзально. На жа-
данье вышлюю взоры даромъ и франко
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужескон одѣжы гуртомъ
подрубно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Закложены 1848.

Кошки на лѣжка, плюшовіи англійскій до подорожи,
Ковдры шитіи зъ вовняного и шовкового атласу, Матерацы
поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

2686

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавец и одвѣчалный редакторъ Иванъ Белей.

Цапѣръ зъ озбр. Черляньскаго.

Зъ другарий той. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Ведиарского.

нѡмъ, въ цѣли вдоволена зъобовязанямъ, выплывающимъ зѡ слюбного контракту; а ели-бы въ протягу одного року и одного дня залишивъ тое учинити, то зъобовязаня, выплывающіи зъ наведенной угоды, уневажаются и гаснуть.

— Ча такъ можна?

— О, таквихъ случаѣвъ много. На такой дорожѣ розвязувано навѣтъ супружества.

— Але-жъ мы знаемо, де Алядаръ Таранай!

— Але мы необовязаніи знати. Питанье о пробуваню не належить до позывающого. А що вѣзванный въ протягу одного року и одного дня на означенѡмъ мѣсци не зголосоється, то вже его вина. Мы не обовязаніи знати, що зъ нимъ дѣся, а передъ закономъ не есть то оправданьемъ. А ѡдтакъ по уплывѣ одного року, щобы на будуче звѣлнитися ѡдъ неприятныхъ зъобовязань, раджу вамъ, панѣ, чимъ скорѣйше ѡддатися, бо тымъ чиномъ обезпечитесь, панѣ, зовсѣмъ.

По тыхъ словахъ хотѣла Коринна пану докторови права заглянути въ очи; але не могла того здѣлати, бо адвокатъ носивъ окуляры. Для женщинъ суть окуляры дуже немилую перешкодою, бо не могутъ читати въ очахъ мужчинъ, а видять въ склѣ свой власный образъ ѡдбитый и zmenшенный.

А щобы ея рѣчь понятн, не треба було глубокихъ дослѣдѡвъ. Докторъ готовъ бувъ записане лѣкарство такъ заразъ самъ зажити. Побачимо.

— Того не хотѣла-бъ я — сказала панѣ Пайтай, не пристаючи на розсудну раду. — Я обовязана мати певнїи згляды.

— Простѣтъ, поважана панѣ; я думаю, що моимъ внесеньемъ панѣ Алядаръ о много бѡльше узгладниевый. Въ сѣмъ случаю мавъ бы ѡнъ тѡлько черезъ оденъ рѡкъ

бути по́дъ опѣкою, котра стараєсь, щобы ѓнѣ не опустивъ свого теперѣшного мѣсяця пробуваня. По роцѣ вѣщо не спиняло-бы его увѣльнення, бо не буде вже стояти вамъ на завадѣ; инакше мусѣли-бы мы его сумну долю по́ддержувати.

— Не про него думала я, прошу, але про себе. Правда, що тоє менше зашкодило-бы ему, чимъ менѣ. Не маєте понятя, зъ якою нетерпимостию осуджують тутъ у насъ кождый учинокъ чоловіка. Рѣчь приватну роблять тутъ питаємъ политичнымъ. — Ѓддасться суджена выходця-гонведа за иншого за мужъ, то проклинають еи. Упо́мнесь хто у выходця о свои грошѣ, то оголосять его зрадякомъ краю. Нехай-бы я отвертымъ выступленьемъ въ чѣмъ будь зрадилася, наразила-бы я себе на шаленіи клеветы. А звѣстно вамъ, чоловікъ до-рожить доброю славою.

— Але-жъ бо вы, ласкава панѣ, вѣчимъ не привязаніи до сего краю коронного.

— И о тѣмъ я вже думала, але тяжко було менѣ рѣшитись. Лишѣмъ се на опѣся, а теперь останьмо при тѣмъ, о що я васъ просила. Прийдете вечеромъ до мене на чай?

Се значило, що его теперь не силують на обѣдъ лишитись. Вдовиця заявила:

— Маю много работы. Треба менѣ розписати листы на всѣ боки.

— Панѣ маєте такъ велику корреспонденцію, що вже задля того самого варто-бы выйти за мужъ.

— Не схочете ачей думати, що своему мужови велю свои листы писати?

— То вѣ, але тогды писанье листѣвъ устало-бы.

— О не думайте о листахъ любовныхъ; кого хочу любити, тому не даю того на письмѣ.

Докторъ Грішакъ узнавъ се слово дуже розсуднымъ и достаточно оправданнымъ, адже ему письменно зъобовязанье любовне наробило вже не мало клопоту. Сходячи опбєля зб сходявъ, переходивъ въ мысли рядъ листбвъ, що ихъ гарна вдова до него писала — и справдѣ не находивъ въ нихъ листу любовного, а однакъ, коли до кого, то бувъ-бы бнѣ.....

Ледво зачинивъ докторъ за собою дверѣ, Коринна засѣла опять до бюрка, и на маленькбй пахучбй карточѣ почала писати.

— „Мбй любый друже!
(Дальше письмо шифроване).
На ковертѣ дала адресу:

Панови Петрови Страфови

въ

Poste restante.

Копольнѣ.

Панъ Петро Страфъ, и „мбй любый друже“. Гарне зббставленье!

Докторъ Грішакъ, вернувши до своего бюро, заставъ карту визитову, а на нѣй имя рицаря Анкершмїда; на картѣ було олбвцемъ щось дописане, зъ чого можна було догадатись, що панъ рицарь о 5. годинѣ зъ полудня хоче его бдвѣдати.

— Ага! дотычно йоркшайрбвъ! ему ще теперь рониться въ головѣ, що на сѣмъ свѣтѣ адвокаты та судїѣ не мають иншого дѣла, якъ тблько уганятись за чотироножною худобиною бравого фермера. Може собѣ здоровѣ лазити, заки мене дома застане.

Однакъ судьба заразъ покарала сей злосливый намѣръ; бо ледви вступивъ до готелю, де елеганцкбй свѣтъ оббдавъ, при тбмъ самбмъ столѣ, при котрбмъ звичайно сидѣвъ, заставъ вже Анкершмїда.

— Власне глядавъ я вашою вельможности! — сказавъ докторъ Грішакъ, сѣдаючи побѣчи рицаря.

— Славно, теперь не потребую вже самъ до васъ трудитись.

— О прошу; не ѳдмавляйте менѣ того щастя; годѣ тутъ говорити о справахъ адвокаццнхъ.

— Не много маю вамъ пояснювати, по що я до васъ прийшовъ.

— Догадуюсь. Знаю, тѣ йоркшанры.

— Чортъ ихъ бери! не пригадуйте-жь менѣ тои исторіи — крикнувъ Анкершмідъ сердито, и на щастье мѳгъ свое зворушенье пригасити склянкою солодкого рустера. — Дурнемъ бувъ той, що цѣлу исторію розиочавъ. Але теперь вже тому конецъ. Аяѣ слова про те. Я приѣжджаю по що иншого. Треба менѣ подати прошенье. Щось красного.

— Я готовый служить.

— Коли я пенсіоновався, говорили менѣ тамъ въ высихъ кругахъ, якъ коли о що просити буду, могу бути певный, що мою просьбу выслушаютъ. Теперь хочу скористати зъ того приреченя; до того треба поданя на письмѣ; бо проче скажу я вже устно.

— Розумѣю, — сказавъ докторъ шепотомъ, нахилиючись до Анкершміда. — Може о ордеръ?

— Также, щось! Уже теперь маю ихъ стѣлько, що не знаю, де ихъ носити. Бо и кому-жь маю ихъ показувати, чи своимъ хлопамъ тамъ на селѣ? Хочу я чого иншого. Хотѣвъ-бы я одному вязневи выеднати волю.

— А, се дуже красно, дуже благородно. Чи не за-судженный ѳнъ може за финансові переступства?

— Нѣ. За злочинства политичнѣ.

— Ага! мабуть якійсь членъ авлѣ!

— Нѣ. Угорскій жовиѣрь.

— Може давний офіціалістъ вашої свѣтлости?

— И то нѣ. Я его навѣтъ не знаю. Однакъ хочу для него ужити цѣлого свого впливу. Звесе Алядаръ Гаранай. Сестрѣнокъ того Адама Гараная, вы-жь знаете? Но, чимъ же до лиха вы такъ задавилися ся?

— Нѣчо, нѣчо. Ость рыбаца станула менѣ въ горлѣ.

— Ость рыбаца? До чорта. Зъ баранячого котлета? Щось подѣбного навѣтъ менѣ нелучилось, а я 6 лѣтъ живѣ менажою!

Докторъ Грішакъ попався въ некольну ланку, мѣжь двохъ клієнтѣвъ, зъ котрыхъ оденъ дававъ дуже добру ренту, а другій дуже добрый выглядъ.

— Чи вѣльно знати, що спонукує вашу свѣтлѣсть опѣкуватись тымъ паномъ?

— То не належить до рѣчи. И не треба того розголошувати, що я въ тѣй цѣли стараня роблю; бо якъ ино справа покѣнчиться, забудемо на нев. До сен поры пана Алядара Гараная не знаю, и опѣсля знати его не буду. Прошу тую рѣчь уважати за мою приватну заставку. Не хотѣвъ-бы я такожъ грати ролю театральную, щобы менѣ галерія за якусь тамъ великодушнѣсть, або лихо знає, за що, въ долонѣ плескала. Хочу лишъ дѣла допняти, безъ дальшихъ выгядѣвъ. — Хочу ино, щобы Алядаръ Гаранай вернувъ домѣвъ, а опѣсля не маю зъ нимъ нѣякого дѣла. Збѣдемось на улиці, то скажемо собѣ „добрый день“, и поїдемо дальше. Проте навѣтъ не гадаю самъ хлопотати о его увѣльненнѣ; хочу тѣлько прошеннѣ третей особы поперти тымъ впливомъ, що его маю въ дотычнѣмъ мѣсці.

— Такъ? Розумѣю. Старый Гаранай внесе прошеннѣ?

— Старый Гаранай? А, мѣй друже, то вы старого не знаете. Той о нѣщо не просить.

— О скільки знаю, любивъ ѓнъ свого сестрѣнка дуже.

— И любить его, але не просить за нимъ.

— А потребуе его конче, бо ѓнъ самъ своимъ дивацтвомъ запропастить цѣлкомъ свое велике газдѣвство, котре образованый молодець вѣвъ дуже добре.

— Все тоє можливе. А мимо того старому сусѣдовн скорше дѣмъ завалиться на голову, скорше мышн обгрызуть ему сапоги зъ нѣгъ, заки положить свѣй пѣдпись на прошеню. Се знаю самъ. Хтось другій мусить тутъ выступити — якійсь близькій своякъ.

Докторъ Грішакъ ставъ цѣкаво оперовати перцѣмъ бѣдъ зубѣвъ; и хто-жь-бы то мѣгъ бути?

— Но, не догадуєтесь, хто въ тоє вдатися мусить?

Докторъ Грішакъ потрясъ головою; не догадувався.

— Но, то и не бѣдаєте. Выготовѣть-же красне прошенье; але щобы було красне. Не якимось тамъ стильомъ сухимъ, наче-бы вы просили о привилей на вынайденый шварцъ, але нехай прошенье, буде пригоже, достойне. А ѓдтакъ я вже самъ постараюся о те, щобы дотычна особа, що мусить внести прошенье; его и пѣдписала. Опѣсля вже я самъ завезу его до Вѣдня. Спѣшѣть отже зъ тымъ компотомъ; не конче кожду ягоду окремо выпучати. Якъ я бувъ въ вашѣмъ вѣщѣ, вѣвъ я ягоды разомъ зъ кѣстками. Кѣнчѣть отже обѣдъ, я ждати-му, а ѓдтакъ оба пѣйдемо до вашего помешканя. Прошенье напишѣть самій, не давайте его до рукъ своему деппендентови. Я сховаю его, а опѣсля пѣдемо оба постаратись о пѣдписъ.

Докторъ Грішакъ при тыхъ словахъ смажився ще бѣльше, якъ смаженный бувъ ростбѣфъ, що его зѣвѣвъ. А то буде красно. Прошенье, писане его власною рукою, пѣйде до Вѣдня, и то пѣдъ покровительствомъ рицаря. А

панѣ Пайтай вложила на него зовсѣмъ противне припору-
ченіе! — И бнѣ самъ має писати усердну прозьбу въ ин-
тересѣ того чоловіка, котрый стараєся о ту саму жен-
щину, що и бнѣ.

Але годѣ було Анкершміда спекатися; мусѣвъ вже
скоро выпити чорну каву, та старатися скоро зайти зъ
нимъ додѣвъ, тамъ усѣсти, тай не скорше встати, ажъ
жаданий документъ зредагує.

Докторъ мавъ хитру гадку, въ прозьбѣ поробити
стѣлько грубыхъ похибокъ, стѣлько тамъ вымазувати та
додавати, що треба буде конче єи переписати на чисто.
Але завѣвся. Рицарь, перечитавши прозьбу, зложивъ єи
гарненько, и вложивъ до кишенѣ.

— Але-жѣ прошу покѣрно, мѣй писарь перепише єи.

— Не треба. И такъ добре.

— Ваша вельможнѣсть чей не схоче подати сего
бруліону?

— А вже-жѣ, що нѣ. Особа, подаюча прозьбу, му-
ситъ сама власноручно єи дослѣвно переписати.

— Але-жѣ не зѣумѣе перечитати.

— Я вже перечитаю, и самъ подиктую.

Письма отже уратувати вже не було можна. Ри-
царь мавъ єго въ рукахъ, и нѣякою силою не можна
було вже єму выдерти єго.

Теперь було найважнѣйшою задачею, повѣдомити
Коринну о несподѣванѣмъ оборотѣ рѣчей. Небезпечень-
ство було нечайне; треба було якось єго ѡдвернути.

На єго щастье генераль, покѣнчивши справу, не за-
бавляє довго, бере капелюхъ и выходить. Докторови Грі-
шакови такожъ пилюно. Муситъ якъ найскорше ѡдшукати
паню Пайтаєву. Правда жде она на него ажъ на чай;
але въ такихъ надзвычайныхъ случаяхъ годѣ выжидати

ажъ звичайныхъ годинъ принята, бо кождою хвилѣ небезпеченство напиралъ.

Въ брамѣ прашаеся докторъ Грішакъ заклопота-
ный зъ Анкершмідомъ; стиснули собѣ навзаимъ руки,
пожелали собѣ доброй ночи и щастя, тай запевнивши
одежъ одного. що ихъ стрѣча була для нихъ обохъ ве-
ликимъ щастьемъ, запримѣтили, що оба идутъ въ одну
сторону.

— А то знаменито; отже идемо зновъ одною до-
рогою.

На площади Христофа опять розпрощались, и сти-
снули собѣ взаимно руки.

— Бувайте здорові.

— Идѣть здорові.

— А вы куды?

— Я? На улицу Вайцѣвску.

— И я туды.

И по другѣмъ прашаню тою самою дорогою ишли
дальше. Вже самі смѣялися зъ того.

На остатокъ затримався Анкершмідъ передъ бра-
мою двоповерхового дому.

— Але тутки треба намъ вже справдѣ попрощатись.
Отже, коханий докторе, до побаченя!

— Дуже радуюся — ѡдповѣвъ докторъ. И по тыхъ
словахъ мало що не вдарились головами передъ брамою,
бо рѣвночасно хотѣли вступити въ дверь.

— Що за лихо? и вы сюды?

— Отже ваша свѣтлѣсть такожъ туды идете? А то
дуже красно.

— А мы вже три разы такъ красно розпрощались
зб собою.

— Адже мы собѣ нічого не довжні.

— Якій-же то вашъ знакомый мешкає тутки?

— Мій? — докторъ столѣвъ заклопотаний. — Я иду до панѣ Пайтаєвон, маю орудку.

— Славно! То знамените. Тай я иду до неї, а вы вже бодай знаєте, куды дверѣ отвираються, то можете мене впровадити. Знавѣ а ино число дому. И я сѣшивѣ сюды, то знаменитый случай.

И всунувѣ рицарѣ руку пѣдѣ рамя доктора, и привѣтливо посувавѣ єго напередѣ; скинувѣ-бы онѣ єго радо зѣ сходѣвѣ, якѣ-бы не бувѣ свѣдомый того, що скорше єго скинувѣ-бы рицарѣ, якѣ бы пришло ѡдклькаться до права сильнѣйшого.

Зѣ бючимѣ сердцемѣ дався Грішакѣ вести Анкершмїдови, неначе той школярикѣ, що набровивши перечуває, що буде кій вѣ роботѣ, якѣ учитель о тѣмѣ дѣзнався.

Анкершмїдѣ ѡдѣ часу купна волости бувѣ у панѣ Пайтаєвон радо баченымѣ гостемѣ. Тожѣ она завсѣгды згадовала про него зѣ великою похвалою, а именно за-для гарныхѣ прикметѣ ветерана.

Такѣ єсть, ради єго гарныхѣ прикметѣ. Бо не схлѣбайте собѣ вы, молодї кучерявї обывателѣ, що жең. щины тѣлько выключно вамѣ прихильнї, а на насѣ старыхѣ, сивыхѣ, цѣлкомѣ або на половину лысыхѣ та перестиглыхѣ молодцѣвѣ зовсѣмѣ не зважають.

И справдѣ вдовиця приняла рицаря дуже сердечно. Панѣ дому була для него дуже привѣтлива. Мѣжѣ всѣми гостями єго найбільше ѡдзначувала. Єго пыталась, що має заграти на фѣртепянѣ. Побѣчь него усѣла при чаю, а прочихѣ полишила сѣдати до вподобы. А були тамѣ притомнї: хороводитель, господарѣ, поетѣ, и ще вышї єи обожателѣ. Они забавляли знакомї женщины Коривны,

усѣвши на рѣзнихъ мѣсяцяхъ, а Коринна сама узнавала рицаря найгѣдѣйшимъ, и позволяла ему невинно до неї залицятись, въ чѣмъ ѣй добре выхованіи почитателѣ не перешкаждали.

Докторъ Грішакъ силувався ненастанно такъ рѣчь вести, щобы все бувъ третимъ членомъ той спѣлки. Мѣшався проте все до розмовы своихъ обохъ клієнтѣвъ. Але надармо клопотався. Говорили они собѣ ино гарні слова, принятї въ свѣтѣ.

Обѣся стало товариство розходитись. Дуже то похвальний звичай, що оденъ выносился по однѣмъ неостережено. Не такъ, якъ то буває по вечеркахъ на провищїи; задягає кожухъ, бере палицю въ руку, пращаєся ѣдтакъ по почоту зъ домовыми, а обѣся зъ гостями. Тутъ знає хвѣбъ служащїй, якъ хто ѣдходитъ, та поможе убраться. И докторъ Грішакъ споглядавъ вже кѣлька разы на годинникъ, бо вже було коло пѣвночи. Каждый забирався домѣвъ, тѣлько Анкершмїдъ и не гадає рушитись зъ мѣся, и не вже сему склянку чаю; ще его аноплексїя разить!

Ихъ розмову перерывають двѣ женщины, що, оставши безъ товаришѣвъ забавы, встають та кличуть своего вѣзника. Пращаються зъ господинею. Она проводить ихъ, а рицарь сидить завзято, неначе той князь о камѣнныхъ ногахъ въ тысячѣ и однѣй ночи.

— Уже справдѣ пѣзно — промовивъ докторъ, ворочаясь на крѣслѣ.

— А такъ! — потакнувъ Анкершмїдъ. — Вамъ треба рано вставати.

— Жду на васъ, та пѣйдемо разомъ; я замовивъ дорожку.

— Се злишне. Вирочѣмъ пождѣть на мене. Але налѣйте собѣ ще одну склянку, часу ще досить.

Гм! сему тутки мабуť дуже добре!

Рицарь ставъ въ ложочцѣ запалювати аракъ на цукрѣ. Коринна вернула, и зновъ сѣла побѣчъ него. Докторъ Грішакъ усѣвъ на боцѣ, дуже невыгѣдно операючиcь о етажерку.

Чи гостѣ ваші, панѣ, вже всѣ роздѣшлися? — спытавъ Анкершмідъ.

— Але-жъ се не вадить, успокоювала Коринна.

— Радѣ-бы я вже разъ зъ вами самими, панѣ, побесѣдовати.

Коринна пытаючимъ поглядомъ глянула на доктора Грішака.

— О, въ притомности пана доктора могу говорити, ѣдповѣвъ Анкершмідъ, зливаючи зъ легка горючий аракъ зъ ложочки въ чай. — Онъ втайнений.

Що то може бути? пытала сама себе Коринна, пѣчасъ коли докторъ Грішакъ въ крѣслѣ невыгѣдно колисався.

— Вы, ласкава панѣ, о скѣлько знаю, есте судженою — сказавъ Анкершмідъ, добродушно смотрячи на Коринну.

— Нѣ, нѣ, ѣдповѣла она, зачервонѣвшиcь по самѣй уши.

— Я такъ чувъ.

— О прошу, не думаю виходити за мужъ.

Такъ боронять себе тѣн, котрі хотять, щобы имъ доказати, що рѣчь маєcя инакше.

— Але-жъ знаю, знаю. Неприемне положенье. Вы, панѣ, кождому ѣдказуете, и нѣхто не догадуеcя тому причины. А я еи вже знаю. Не мѣшайтеcя, панѣ. Вашъ суджений въ вязниця. Се знаю дуже добре. А до того на такъ довго, що коли его побачите, то будете могли по минувшѣй молодости привитатися зъ нимъ, вже не

румяняючись. А вы заховуете свою журбу та кажете, що ніколи не вийдете за мужь. Тое цѣню я дуже високо. Бути може, що я бувъ ворогомъ, коли мы боролися; але по що мавъ-бы я теперъ переслѣдовати того, котрый вже не въ силѣ боронитись? А я кажу вамъ, панѣ, будете небавкомъ щасливѣ, и то черезъ того, котрого нинѣ уважаєте пропащимъ.

Коринна зачудована смотрѣла на доктора Грішака, котрый всѣми силами старався свѣй ковнірикъ підтягнути такъ высоко, щобы цѣлкомъ въ нѣмъ схватися.

— Зрозумѣло кажучи — говоривъ рицарь Анкершмідъ — постараюся о те, щобы прозьба о увѣльненье дѣсталась до трону, якъ найлѣпше поперта, и ручу, що за два мѣсяцѣ Алядаръ Гаравай буде у вашихъ нѣгъ, ла-скава панѣ.

Др. Грішакъ мусѣвъ при тыхъ словахъ выпити шклянку воды.

Коринна загикуючись промовила: — Не розумѣю.
— Але-жь то таке просте.

Анкершмідъ сягнувъ до кишенѣ, и вынявъ на смукъ доктора Грішака вже згадану прозьбу.

Докторъ чувъ, що пропавъ.

— Ось тутъ маєте дуже красне поданье, прошу его своими власными малыми рученьками переписати. Нехай самѣ бачать на нѣмъ дрожачу и кохаючу руку. А выпустите кѣлька слѣвъ, тымъ лѣпше; буде то доказомъ щирости вашихъ чувствъ. Підпишѣться, а опѣсля мы обсе поѣдемо до Вѣдня. Я особисто поїду зъ вами всюды, де вамъ треба буде поїти, и ручу вамъ, що-якъ що, а ся прозьба нехибно не буде ѡдкинена.

Докторови Грішакови було такъ, неначе-бъ двѣ острі стрѣлы приковали его до фотелю, въ котрѣмъ сидѣвъ

зломаный; сими двома острыми стрѣлами були Кориняний очн.

По писемѣ познала руку доктора.

Пропавъ!

Кровь заграла въ жилахъ Коринны зъ пересердя. Сей старый дурненькій чоловікъ не користавъ зъ нагоды, легкимъ способомъ позыскати гарну вдовичку, котра ось передъ нимъ стоять, и до нѣкого не належать, але выкликуе, Богъ вѣсть, якій путаницѣ, та ще бажавъ-бы, щобы ему тоє почислено яко великодушнѣсть.

Але жъ тамтой! той правникъ, що все дуже добре знае. Не вмѣвъ-же бнъ выбити зъ головы ветеранови тѣ нѣсенѣтній намѣры? Ба, бнъ пише навѣтъ для него тую фатальну прозьбу!

А она мала-бы ще еи власноручно переписати!

И она сама мала-бы клопотатися тою справою, а на саму о нѣй думку ажъ дрожать!

О тыхъ мужчинъ всѣхъ разѣмъ годило-бысь, и то каждого окремо вкинути до пѣдземной тюрьмы, нехай-бы зъ туги погибали за одинѣсенькимъ звукомъ голосу жѣночого!

Рицаръ разъ вразъ мѣшавъ цукоръ въ свой чарцѣ. Дуже бувъ довольный тою сценою, и надѣявся, що красна вдовиця зб слѣзами кинесь въ его рамена, и буде руки его цѣловати, а бнъ по змозѣ спиняти-ме тоє.

Нечайно зродилась у неѣ гадка дипломатична, гадка доказуюча, скѣлько то силы и нѣжности въ жѣночѣмъ серци змѣститись може.

Зложила прозьбу, и поклала еи передъ рицаремъ. А ѡдтакъ холоднокровно, але зъ важкимъ ѡддыхомъ промовила:

— Мѡй пане! заки спѣзнала я васъ, була-бъ я радо

крокъ той зробила; але теперъ „хто вашимъ суперникомъ, той и моимъ суперникомъ“!

Була то сповѣдь въ найлѣпшій формѣ. Не хочу волѣ давного свого судженого, щобы „вамъ“ не станувъ бнѣ на дорожѣ.

А бузъ то zarazомъ за однимъ заходомъ и гарбузъ для доктора Грішака. Анкершмідъ перекусивъ уста, посмотрѣвъ великими очима зъ пѣдъ густыхъ бровѣвъ на Коринну, тихо сховавъ поданье, и запнявъ сурдуть.

— Пбзна пора, пане докторъ, можемо йти.

— Не пѣте свого чаю? — спытала Коринна, вздержуючи голосъ.

— Спасибѣгъ, досыть.

Рицареви було всего досыть.

Холодно зѣтхнувши, розпрощався, и вийшовъ. Докторъ Грішакъ мовъ звареный вынѣся за нимъ.

Нѣякъ було ему лишатись у гарной вдовички, хотѣбы на хвилинку, и не оставъ быся навѣтъ за цѣну теки министра.

Перше треба було ему дома добре обдумати, якими параграфами змѣгъ-бы оборонитись передъ Коринниними докорами? — а теперъ, якъ бы-пѣдъ охороною ветерана втечи.

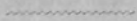
Анкершмідъ, ступаючи зѣ сходѣвъ, не говоривъ ані слова. Ажъ на долині пристанули; а коли докторъ Грішакъ дожидавъ своєї дорожки, Анкершмідъ, поклавши руку на рамя его, промовивъ:

— Слухайте, пане докторъ! Чи бачили вы суку, що має шестеро щенятъ, а зъ нихъ тѣлько одно хотять выховати, и то найтовстѣйше, а прочі живцемъ закопати?

Докторъ по такѣмъ пытаню глянувъ на рицаря зачудованый.

— Отже, кажу вамъ, бути такимъ злишнымъ, живцемъ закопанимъ щенюкомъ, доля то о много ласкавѣйша, чимъ бути судженимъ сеи женщины. Добранѣчь тобѣ докторе!

Адвокатъ сѣвъ до дорожки, а рицарь поплентався самъ домѣвъ пѣшки. И не лячно було ему йти самому въ столица варварѣвъ.

VII

Тамтой.

Новый величавый замокъ Анкершмѣда, збудованный въ стилѣ ренессансовѣмъ, цѣлкомъ закрывавъ ѿдъ дороги той старый розваленый будынокъ, котораго Адамъ Гаранай такъ уперто нѣкому не хотѣвъ ѿдступити въ посѣданье. Ажъ обѣйшовши новый замокъ можна було побачити розвалины, окружені старыми дикими каштанами, хляючими свои вершки, неначе-бъ хотѣли замокъ той проти вихрѣвъ хоронити. Такъ само прязнымъ для пощербленыхъ мурѣвъ бувъ и блющъ зеленый, котораго повоѣ ѿдъ ѿконъ ажъ по крѣвлю спинались, а лапате его корѣнье мало подобу серникои ноги.

Окруженье дому ажъ по корѣнье деревъ зеленѣлось гарнымъ морѣжкомъ; доси сягала посѣлѣсть Гараная; а мѣсце сегобѣчь, высыпане рѣнею, належало вже до Анкершмѣда. Рицарь ѿдзначивъ его тиномъ тому, щобы хто не заблукався тамтуды возомъ або конемъ.

Навкруги отже старого замчища могла собѣ рости трава ѿдъ весны до осени до вподобы; нѣхто не косивъ еи, нѣхто не доптавъ еи.

Але чотири разы до року првходивъ сюды було панъ Кампошь все въ певній порѣ зъ ключами. Ѳдчинявъ

лево нічо не вказує на то, щоби негує думав виступити ворожо против Менеліка, але в абессинських провінціях настав великий нелад і дуже легко може бути, що негує буде змущений виступити знов ворожо против Менеліка.

До „Трібун-у“ доносять з Адени, що вольний козак Аманов вийшов коло Таджурі (понаше французьке коловін Обок) з 60 козаками, оружьем і амуницією на берг і в пуставі до Абессинії. На дорозі до Ассуу має його дождати негує. Французькі власти дозволили йому вільно перейти через свою область, сподіваючись, що він розширить вплив Росії в Абессинії.

Зь Софія доносять до „Рол. Согг.“: Вь кругах низшого духовенства болгарського проявляється досить сильна агітація против уперного становища єпископів супроти кн. Фердинанда. Вь декотрих єпархіях піднесли священники гадку, щоби торжественним актом, н. пр. адресою преданності або маючою вислатися до князя депутацією завітати князю о лояльності і патрістичних чутствах духовенства, котрі як давніше так і тепер хоче остатися на ґрунті національних інтересів. Князь має 1 лютого виїхати до Філіппополя і верне аж 23 лютого до Софія.

НОВИНКИ.

— Смерть бл. п. Івана Гриневецкого, директора нашого театру, викликала у Львові великий і сердечний жал, хотий кончина его була передбачувана одь довшого часу. Покойний, як вьдомо, уже одь двох лѣтъ був недужий на спаралізовані вь горлі. Перебувши якийсь час на клініці вь Кракові, вийшов зь одтам здоровішим, але цілий вигляд его показував, що життя его — то тільки блізне лямпи, котра немов погасне. Покойний немов не знав того, і не тільки ревно займався, як передь не дугю, дѣлами театру, але і задумував подуржитися вь сѣмь роцѣ. Смерть перетягла вѣтхити его думкѣ і надѣй скорше, анжѣ бы надѣялся. Помер вчора вь 39 роцѣ життя. Як тільки понаслі до Львова вѣсть зь Перемышля о смерті бл. п. Івана Гриневецкого, зараз зобразився видѣль „Русьон Бесѣды“ і ухвалив вислати на похорон свого одпоручника п. Кости Паньковського зь вѣнцем одь товариства. Довѣдуємося, що і артисти театру гр. Скарка постановили, цѣнячи заслуги покойного для розвою штуки драматичної вь краю, вислати депутацію зь вѣнцем до Перемышля.

— Выборы до рады мѣста Львова одбудуться уже вь понедѣлок дня 28 н. ст. сѣчня. Мѣсто перѣх собою великі лѣты кандидатѣв. Найкористнѣйші для Русинѣв суть лѣты: „Комитету мѣского“ і „Антисенаторска“. Вь обох лѣтах разом знаходимо Русинѣв: о. Ал. Вачинського, Мих. Димета, о. Вас. Ільницького, Вас. Нагѣрного, О. Драко, О. Гоговського, Мих. Сембратовича, Мих. Сложаковского, Ара Исид. Шараневича і о. Величка; до того вь кождѣм инших лѣтах зь проф. Анат. Вахнянина. Отже имена тих 10 Русинѣв кождий выберец Русинѣ, на яку-небудь лѣту быть бы голосував, мусит вписати на листѣ, бо тих десять має шансы бути выбраными. Честь Русинѣв мѣста Львова вимагає, щоби як найбільше наших выберѣв припустило до урны wyborчон і голосували на повисших кандидатѣв Русинѣв. Вѣдучи, що була тут, так само як вь инших наших справах, доганяє гідно і непростимо!

— Перемышль єпископ Іоанн Ступицкий — як до вѣдуємося, — склонилося недавно до того, щоби взяти собі до помочи суфлагана, хочь физичний сили его ще не такі, щоби самъ уже не був у силѣ одолѣти обовязки архієпископа і зверхника єпархії. Склонилося бы взяти суфлагана бѣльше дѣлятого, щоби подѣ старшій лѣта ухиливши собі працю і мати добру помочу силу. Выберѣ Вир. Іоана упав на крилошанина о. І. Величка зь Львова. Мусимо щиро признати, що выберѣ дуже удалий. О. І. Величко і повагу має загальну, і знаний зь своєї трудолюбивости, здорового погляду і свѣдомости обовязков. Тільки-ж справа провадилася здається зь тих причин, що о. Величко одь якогось часу недужий, а хочь поволі повертає до силъ, то все таки потребує ще часу до одзисканя силъ.

— Збори одпоручникѣв вдовичо-сирѣтского фонда вь Перемышль прийняли проект змѣны статутѣв предложений о. Ал. Зурцикимъ зь Бѣска і прийняли оверту „Ацієнды“, що до асекуранія церкви і будинокѣв приходскихъ. (Оверта Краковського товариства не удержалася.) Дѣлячим вдовамъ і сирѣтамъ удѣлили збори одпоровыхъ запомогъ і поручили новий управлюючий комісія, щоби як найефективнѣше займалася видобутиемъ капиталѣв фонда изъ знаного „Заведенія“. Предсѣдателемъ управлюючої комісії выбрано крп. Подольницького, заступникомъ предсѣдателя крп. Чеховича, а контролеромъ прѣфекта о. Волянського.

— Комісія вдовичо-сирѣтского фонда єпархії станиславської признала по 53 зр. на особу і вже неавомъ почне туго запомогу роздавати.

— Цѣнавою несподѣванкою можемо подѣлитися зь нашими красавицями. За три недѣль — бо 19 н. ст. лютого, дають члени „Академичного Братства“ вечерѣ зь танцями вь великій салі „Народного Дому“. На тепер не подаємо же близьших вѣстей, але мы пересвѣдчені, що самою тою загадкою мы велики зрадуємо нашѣ красавицѣ.

— Еп. Юліянъ Палешъ перебуває у Львовѣ до кѣнця сѣсї синовои, потѣмъ має виїхати на одинъ день до Перемышля, а зь-одтамъ повернути до Станиславова на 29 н. ст. сѣчня.

— Рѣшъ тому назадъ — вь лютомѣ 1888. року — уязнено десь вь Снятинѣ агента „Славян“ п. Льва Саса Терлецкого і доставлено до суду кар-

ного вь Чернівцяхъ. Що зь нимъ дальше дѣся — невѣдомо; кажуть, що сидѣти і досѣ вь слѣдчій вѣзняці подѣ закидомъ шпїонства вь користи Росії, а якъ довго ще слѣдство потягнеться — годѣ вгадати.

— Двохсотлѣтній ювілей уродинѣ Шарля Монтескє, одного зь найбільшихъ своихъ людей, святкувала Франція сими днями. Монтескє справедливо уважався однимъ зь головнихъ предтечъ новихъ основъ правового порядку і суспѣльного устрою сучасної Європи. Монтескє походив зь старинного шляхетского роду. За-молоду учився права, исторія і стариннихъ класикѣв і ще дуже молодимъ сягъ достоянство президента парламенту вь Бордо. Вь основаній подѣ той часъ академія вь Бордо бы выкладав „о впливѣ явищъ физичной природы на явища культурно-историчнѣ“ — пытанє дуже цѣкаве. Вь публіцистичѣ ставъ Монтескє вь-перше звѣстнимъ, выдавши 1721 р. „Перекъ письма“, де бѣдо критиковав тогдѣшний станъ суспѣльности французской, і „Тадки о причинахъ величїи і упадку Римской имперіи“, котрі можна уважати першою пробою прагматичного выкладу римской исторії. А вже европейску славу, яко политикѣ і публіцистѣ, здобувъ собі Монтескє своимъ знаменитымъ творомъ „про духа законѣв“. Творъ сей выдавъ днѣ 1748 р. вь Гентѣ (вѣ Голандіи) а до повтора року появилася аж 22 накладѣв. У Франції творъ сей бувъ заборонений, а найбільшій покупи мавъ у Англії. Головною задачою автора було: вытягнути зь масы конкретныхъ законѣв у рѣзнихъ народѣв духа тихъ законѣв, основні принципі права, які мають значѣнє для цѣлої людскости. Розглядаючи критично вѣкш державній форми, Монтескє на першѣмъ мѣсці поставивъ англійску форму правлянія, яко найближшу его идеалѣв свободѣ. Той идеалъ представляє вь державѣ конституційна монархія, котрої теоретичні основы — роздѣль власти законодавчої, езекутивной і судової — Монтескє поставивъ першій. Законодавча власть повинна належати народѣв вь его одпоручникахъ; езекутивна власть повинна належати одь особѣ, монархові; судейска-жъ власть повинна займати окреме мѣсце: єи повинні держати найлучшій людѣ выбраний зь народу. То головні политичні выводы Монтескє, і они величезний впливъ мали на суспѣльний поглядъ захѣдной Европы. І царю росейску Катерину II дуже глибоко поразили були глибокі і нові идеї вь „Духѣ законѣв“. Умеръ Монтескє вь Парижі 1755 р.

— Артистамъ нашего театру розкажемо одинъ фактъ зь французской сцени на тематѣ: яку то акторъ муситъ мати на сценѣ притомнѣсть духа? Тільки нехай не подѣржувать, мовъ бы то мы, даючи щось і для нихъ вь розвѣдѣ, хотѣли имъ учинити докорѣ, що можѣ то имъ хибне коли та притомнѣсть. Зовѣмъ нѣ! На похвалу нашихъ артистѣв треба сказати, що они умѣють собі радити: не дочекаючи коли хто якого реченя зь рѣлѣ одь суфлера, — скаже то реченє „по своему“; а хочь потѣмъ рецензентъ закине щось на той тематѣ, то акторъ тільки подѣ усьмъ подѣмхнеть і подумає собі: Небоже, небоже! якъ бы такъ на тебе, — ты бы ставъ якъ физикъ!... Та оно ще дурниця, коли тамъ акторъ на сценѣ чогось не дочекає, але буває ось і такє, про що хочемо розказати. Знаменитий французскій акторъ Лефє, граючи ролю рицаря вь одній середовѣчній трагедіи, мѣвъ подѣ часъ акту принесяти письмо королеви, а король мѣвъ то письмо вь голосѣ одчитати. Приходять рицарѣ зь-за кулисъ і вручає королеви письмо. Король розгортає і бачить — замість довгого тексту письма, цѣлкомъ бѣлий листѣ! У суфлера того тексту нема, король на памѣть его не знає — чиста роснука! Але король не трагично притомнѣсть духа. Мѣстатичнѣмъ рухомъ руки подає днѣ письмо рицареві: „Одчитай менѣ письмо, рицарю!“ Рицарѣ бере письмо одь короля, бачить, що єе бѣлий листѣ, і одповѣдає: „На жалѣ королю, родичѣ не навчили мене читати!“ Король зновъ знайшовся вь критичномъ положеніи, але и тутъ проявивъ заразъ велику притомнѣсть і каже до рицаря: „Коли самъ не умѣешь, то позви менѣ сюды заразъ министра!“ Рицарѣ поїшовъ за кулисы, взявъ вѣстиве письмо, давъ министрові, котрий гравъ вь трагедіи і бувъ за сценѣю, і оба виїшли на сцену. Министеръ одчитавъ письмо і поїшовъ собі назадъ за кулисы, штука поїшла собі гладко до кѣнця, — а публіка анѣ не догадалася, що вь штудѣ було щось „не такъ“ і що король зь рицаремъ перебували кѣлька хвиля тяжкою роснукою, а спасла ихъ тільки притомнѣсть духа.

— Хиньона мѣза. Др. вѣг. Пандеръ, професоръ цѣсарского университету вь Пекинѣ, мѣвъ одчитѣ вь Ризѣ о мѣвѣ, религії, житю рѣдинномъ і становленю женщанъ вь Хиняхъ. За газетою ригайською подаємо зь сего одчиту важнѣйші черти о мѣвѣ хиньской: Вь Хиняхъ говоривъ др. Пандеръ, єсть лише одна студіюмъ, а єе асть учити мѣвы, бо нѣхто зь найбільше образованыхъ Хинѣв не може поведичатися, щоби мѣвъ добре хиньску мову а кождий вчитися єи ажъ до самой смерти. Недавно приїшовъ 108-лѣтній старецъ до Пекину, щоби зложити єписѣ, подобный до нашего сенату зрѣлости. Але що не мѣвъ вигляду здати єи испѣгы, тому лишь цѣсаръ хиньскій даровавъ его ему honoris causa вь честь его вѣку і доброй волѣ. Не єсть єе дивнѣмъ, бо властво кождий Хинѣцъ повиненъ знати чотири мѣвы: звичайну, мандариньску або двѣрску, покласичну і старокласичну, котра такъ подѣбна до теперѣшної мѣвы хиньской, якъ санокрипѣ до европейской мѣвы нидѣрманьского походження. Покласична мѣва хиньска до звичайной односиться такъ, якъ гоtica до теперѣшної мѣвы нѣмецкой; вѣдючи звичайна мѣва хиньска розпадаєся на 18 діалектѣв вь поодинокихъ провінціяхъ хиньскихъ і Хинѣцъ зь Кантону не порозумѣє бесѣды Хинѣцъ зь Пекину. Мѣва хиньска має 40.000 головнихъ слѣвъ, зь котрыхъ кожде вимавляєся рѣзними тонами і тымъ способомъ прибирає вѣстиве значенє. Коже слово можна майже 25 разѣв бѣмѣбно выголосити. Отъ пр. єсть слово „oho“, що значить стѣлѣ, але ще крѣмъ того значеня може означати: „дурний, цѣпати, ханати, тумановатий,

вода болотниста, увязнити, такъ, наказати, мыти, радитися, шпѣфовать дорогѣнный камѣнь, вылавати вино“ і т. п. Коли пишеть слово „oho“, то єму додася до 20 рѣзворѣдныхъ значѣнѣв. Тому то і выходять вь бесѣдѣ часті непорозумѣнія. Пытався Хинѣцъ одного Англієца, чимъ забавляєся вь лѣтѣ; сей одповѣвъ, що ловить голубы вь сѣти, стрѣляє до нихъ, але що при тѣмъ зле вымѣнявъ слѣвѣ „Ho“ (замѣсть вь першѣмъ тонѣ, вымѣнявъ вь четвертѣмъ), тому Хинѣцъ замѣсть голубѣвъ дѣзнавъ о малѣмъ чорнѣнѣмъ звѣрѣтку, котрѣ ловить пальцами на постѣли. Ва, таке непорозумѣнє слова причинилося до цѣлѣрѣчонъ завязити войны французско хиньской. Вь договорѣ Фурієра було сказано, що Хинѣцъ мають выбра тисѣ зь пограничного мѣста, „immediatement“ (сей-часъ), а вь хиньскѣмъ текстѣ договору перевели то слово „о сѣлѣко можна скоро“. Французы приїшли, застали Хинѣцѣвъ ще вь крѣпѣстѣ, по чалася бѣйка, а бѣтася і цѣлѣрѣчѣна война. Вь литературѣ хиньской найбільше значенє має личична і єпична поезія. Робити стиха єсть обовязкомъ кождого урядника державного. Хто робить добріє стихи, сей здѣбный на всѣ мѣсця урядникѣвъ, на вѣтъ може бути генералѣмъ або адмиралѣмъ. Подѣчасъ французско-хиньской войны именовано якогось Chang-rei-lun адмиралѣмъ флоты до обороны берѣговъ хиньскихъ, тому, що складавъ гарні стихи, але моря не бачивъ нѣ разу вь своѣмъ житю. Розумѣсь, що флоту хиньску, зь 16 кораблѣвъ, розѣбнали на чотири вѣтри; Chang-rei-lun першій утѣкъ, але одтакъ засудили его до примусовыхъ робѣтъ надѣ Амурѣмъ за нездалє полководство.

— Пѣсь спасителемъ. Недалеко одь Малиновки, сѣла вь вѣтебской губерніи, проживавъ богатый дѣдичъ Штравѣцъ, котрий торгувавъ на великій розмѣры свиньми. Недавно приїхали до Штравѣца два старообрядцѣ і заявили єму, що мають на продажъ кѣлька сотъ свиней. Штравѣцъ взявъ зь собою два тысячѣ рублѣвъ, револьверъ і пѣса зь порою новофунданскихъ та разомъ зь старообрядцами выѣхавъ вь дорогу. Бѣхали зь пѣть годѣвъ і опинились вь якомъ сѣлѣ вь хатинѣ недалеко лѣса. Штравѣцъ полишивъ пѣса на дворѣ а самъ вѣйшовъ до хаты. Господарѣ хаты просѣвъ Штравѣца розгоститися, а самъ вѣйшовъ на нараду зь приїхавшими старообрядцами. Коли Штравѣцови наскупилося довго ждати, закинувся: „Ей! хто тамъ! У мене часъ дорогій, неможу ждати!“ Вѣйшовъ господарѣ і сказавъ: „Не спѣшиєся, ще зможешь“. — „Акъ то зможу“. — „А зможешь ще выбратися на тамтой свѣтѣ“. На тѣ слова явився другій чоловікъ зь ножемъ вь рукахъ. Штравѣцъ побачивъ, що попавъ вь засѣдку, тому і почавъ молити розбишакѣ, щоби взяли грошѣ, а житѣє най дарували-бы. Не хотѣли они пристати на те, бо догадувались, що і полиція дѣзналась-бы о тѣмъ нападѣ. Тогдѣ сказавъ Штравѣцъ: У мене нема нѣ дѣтей нѣ крѣвнѣхъ, що плакали бы за мною, тому най хоть поиращаю зь моимъ вѣрнымъ „Гекторѣмъ“. Розбишакѣ згодилиєся і „Гекторѣ“ выпустили до хаты. Штравѣцъ почавъ гладити пѣса, а подѣ той часъ одинъ розбишакѣ хопивъ Штравѣца за горло, другій замачнувъ ножемъ. Пѣсь, побачивши такий нападѣ, кидася на розбишакѣ зь ножемъ, прогрызая єму горло, а другому, що метушился зь Штравѣцемъ, выкуєе кусень тѣла. На той крикъ прибігъ ще зь-надвору і третій старообрядецъ, але вже і Штравѣцъ охолонувши зь перестраху, выйнявъ револьверъ та застрѣливъ двоухъ другихъ розбишакѣвъ. Одтакъ взявши тѣла убитыхъ на вѣзѣ, одѣзъ до найближшого суду і вернувъ додѣмъ. Пѣсь спасителемъ ставъ героємъ днѣ.

— Зеркала“ ч. 2. сконфискувала пивѣ ц. к. прокураторія державна за иллюстрацію і подѣпись на послѣдній сторонѣ.

— Дѣрбнѣ вѣсти. Цѣсарѣ ухиливъ громадѣ Волча долѣна, вь повѣстѣ старомѣскѣмъ, 100 зр. запомогти на будову школы. — Цѣсарѣ ухиливъ громадѣ Лѣсчинѣвъ вь повѣстѣ абарѣскѣмъ 50 зр. запомогти на будову школы. — Малу Азію навѣстило днѣ 22 н. ст. трясенѣ землѣ. — Палата цѣсаря хиньского, вь котрій робили приладженя до всѣля молодого цѣсаря, згорѣла до тла минулои пятницѣ. — Перша велика рѣдута одбудеся днѣ 9 н. ст. лютого с. р. на дохѣдъ товариства охотничьей сторожи огневои „Сѣкѣль“.

Наука, штука и литература.

— Украиньска труппа театральна М. Старцкогѣ выставляла вь Москвѣ вѣ вторѣк сего тыждня першій разъ штуку „Не судилось“ артиста Ю. И. Касиненка і Д. А. Мансфельда.

Конкуренция, именованія, перенесенія и пр.

— Конкуренция. Вь одѣлѣ техничѣмъ с. к. дирекція почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ сѣть одпороженъ два мѣсця єлѣвѣвъ будовничтва зь платнею 500 зр., одтакъ 600 зр., ажъ до авансу на адлякѣвъ; подаватися можна до 16 лютого с. р. (Гл. Газ. Ів. ч. 21 зь 26 сѣчня с. р.)

— Именованія. Судієко повѣтовымъ вь Немировѣ именованій Станиславъ Самолетичъ.

— Перенесенія. Министерство торговлѣ перенесло офіціалѣвъ почтовыхъ: Ант. Формана, Франца Левиго, Іос. Панка і Вячесл. Прайсслера зь Кракова до округу бернѣнской дирекції почтъ и телеграфѣвъ; — дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла асистентѣвъ почтовыхъ: Яросл. Левицкогѣ зь Тернополя, Рудольфа Гладича зь Тарнона, Анд. Тереха зь Влои, Фр. Греня зь Гусятина, І. Козуба зь Бродѣвъ до Львова, Стан. Волошиньского зь Тарнона и Фр. Кіевского зь Тернополя до Гусятина. — Судія повѣтовый Рашка перенесений зь Рогатина до Подгаєцъ а Фідо зь Бережанъ до Рогатина.

Послѣдній вѣсти.

Вь процесѣ кукизовскѣмъ порѣшавъ трибуналъ не вызвати на свѣдка хирур-

га Рапса и выслати судію єлѣдчѣго для розѣслѣду справы заставляюня нацѣрѣвъ черезъ Стѣцку вь банкахъ львовскихъ. Дальше переслухувано кс. Крулицкогѣ и Пасюта, кс. Донихта зь Яричева и о. Дагдалевича рускогѣ пароха зь Кукизова.

Телеграммы „Дѣла“.

Пештъ 26. сѣчня. Дебата 17 надѣ закономъ войсковымъ законѣнѣсь мабуть ажъ вѣ вторѣк и того днѣ одбудеся голосованє. Правительствѣно має бѣльнѣсть забезпечену.

Берлинъ 22. сѣчня. Приїхавъ сюды грекій наслѣдникъ престола. — Ходить чутка о димісії министра войны Бронсарда.

Лондонъ 26. сѣчня. Зь Занзибару наспѣла вѣсть, що ворохѣбники убили англійского мисіонера Брука і 16 его товаришѣвъ.

Букарештъ 26. сѣчня. Палата послѣвъ одкинула проектъ вѣльныхъ портѣвъ вь Галацу и Браилѣ 110 голосами противъ 55.

Вѣдѣнь 26. сѣчня. Урядѣва газета вѣдѣньска оголосила законѣ о зѣблѣшеню парку перевозового на зѣльзничнѣхъ державныхъ і концесію на зѣльзницю зѣ Львова до Клепарова.

Берлинъ 26. сѣчня. Фонъ деръ Гольцъ именованій комендующимъ адмиралѣмъ нѣмецкѣв флоты.

Переписка Редакції и Администраціи.

Вѣч. И. А. вь Нѣарѣ. Ще 50 кр. за І. червѣрѣкъ. — Вѣч. П. Ж. вь Курникахъ. На р. 1889 зѣ-стало 1 зр. — Вѣч. В. П. вь Жабѣ. Заплатѣно до 30 червня. — Вѣч. Г. М. вь Мокротинѣ. На р. 1889 заплачено 5 зр.; чужі книжки можно только заготовку выслати. — Вѣч. А. Л. вь Дѣвѣ. „Дѣло“ высласмо, але памѣ приїде чѣ 1:50 зр. за 1887 рѣкъ. — Вѣч. С. М. вь Боршѣвѣ. „Батьковичнѣ“ передано; подавати треба до презвїдїи наѣбѣтництва, якъ вже вь „Дѣлѣ“ було оголошенє.

ПОДЯКА.

По невѣслѣдимымъ совѣтамъ Провидѣня Божого упокоився по тяжкой і болѣеи операціи і принятѣ св. Тайнѣ, днѣ 6 (18) грудня, у Вѣднїи мой дорогій сынъ Михаилъ. Вь горестнѣмъ смутку по такѣ великой і неспѣдѣванѣй стрѣтѣ дѣнавъ і значной ѣдранѣ вь численнихъ доказахъ правдивого свѣдѣчя изъ стороны близкихъ і дальшихъ менѣ особѣ.

Уважаю прѣте моимъ обовязкомъ, зложити прилюдно сердечну подяку: передѣвѣмъ Вп. пп. Мѣнцигерѣмъ за щироєсердечну, зь глибокимъ чѣловѣколюбѣмъ оказану менѣ на кождѣмъ кроцѣ прихильнѣсть, за подану пораду і ѣдрану; дальше Вир. о архієписѣвъ і митрату Сѣвѣгалевичу, котрий на першу вѣсть о тѣмъ нещастіи пошлѣшивъ глибоко тронутый высказати менѣ свое свѣдѣчѣ і зьявъ ласкаво удѣль вь похорѣнѣ, такъ вь церкви якъ і на кладовищі; такъ само Вѣч. о. деканѣви і послови Озаркѣвичу і Вѣч. о. духовнику Пюрковѣ за ласкаву участъ при похорѣнѣ, а послѣдному крѣмъ того за ласкаве запрошенє зь власной инициативы другихъ свѣщеникѣвъ. Менѣше сердечну дякую Всевѣ. о. доктору Грабовичу за трогатѣко надѣробне слово; єму-жъ і Вѣч. о. днѣамъ: Мышковскому, Кмитѣви і Вациковѣ за ласкаву доброхотну участъ при похорѣнѣ вь церкви і на кладовищі. Вь рѣвнои мѣрѣ дякую сердечну диригентѣву хору Вп. п. Гриневскому і вѣсѣмъ прочимъ Вп. панамъ питомцямъ за хоральний єпѣвъ і добровѣльную участъ вь тѣмъ смутнѣмъ обрядѣ, рѣвно жъ і вѣсѣмъ иншимъ ПП. панамъ, зволившимъ взяти участъ вь похорѣнѣ.

Наконецъ складаю сердечну подяку Вир. і Всевѣстѣ. о. каноніку д-ру Комарницкому за оказанє менѣ, а вь часѣ моєи неспрѣстѣности і мой родичѣ незвычайно сердечне свѣдѣчѣ і за дружнѣй видѣвъ на противѣ менѣ; Вир. оо.: прѣлату Вѣлѣцкому, крилошанину Пакижу і вѣсѣмъ прочимъ Вир. оо. крилошанамъ і Вп. панамъ, котрі при тѣмъ нещастіи не залишили заявити своего пожалованя, а ученикамъ пѣтонъ класѣ нѣмецкой гимназіи за устроєнє поминального богослуженя за упокой души бл. п. моего сына, передѣвѣмъ же Вир. і Всевѣ. о. д-ру Левицкому і другимъ Достѣйникамъ за ѣдрану того богослуженя.

„Вь нещастіи познаєся другѣвъ своихъ.“ Справдѣнє тои пословици стало истинно значною ѣдранѣю зѣблѣдѣмоу моему ѣтѣвскому сердцу, бо і крѣмъ особистыхъ заявленъ конденсацийнѣхъ одержавъ писемнѣно одь многихъ приѣлѣтѣвъ, сусѣдѣвъ і знакомыхъ высказы теплого і дружнѣго свѣдѣчя. Не могуци на разѣ тымъ вѣсѣмъ зь особна зложити сердечной подяки, прошу ихъ, приплати тымчасѣво хоть вь тѣй дорѣзѣ сердечнѣй і дружнѣй слова подяки і вѣдичности.

Емѣилянъ Билинскій,
крилошанинъ гр. к. митр. Кан. львѣв.

Розкладъ ѣзды на зѣльзничныхъ

важнѣйшѣ одь 1 червня 1888.

(пѣсла годинника львѣвского.)

Приходить до Львова:

Зь Кракова: о год. 4:03 по полудни курерскій; 9:25 вечерѣмъ і 8:50 рано особѣвѣй; 7:15 вечерѣмъ мѣшаний.

Зь Черновѣвъ: о год. 8:00 вечерѣмъ поспѣшный; 11:06 вь ночи і 6:40 рано мѣшаний.

Зь Подѣволочекъ і Бродѣвъ (на Подѣзачѣ): о год. 2:08 по полудни курерскій; 2:38 вь ночи і 6:22 вечерѣмъ мѣшаний.

Зь Вѣлѣцъ: о год. 5:53 по полудни мѣшаний.

Надослане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ
порукає 2460 270 ?
препараты зъ гумы и выробы кавчуновы для
потребы хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Фабрика знарядовъ ролничихъ и гисерия
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы
1889 робы по найдешовшихъ цѣнахъ. 202 ?

Запросины до передплаты
на III. и IV. т. монографіи историчной
Микола Костомарова

„Богданъ Хмельницкій“
Мимо рѣзородныхъ трудностей и перепонъ,
повелось издавничеству „Руской Историчной Би-
бліотеки“ доси пустити въ свѣтъ 8 томовъ, а го-
лосныя заохоты, якъ доходить зъ рѣзныхъ сторѣ-
бъ нашихъ Родимцевъ, додаты намъ силы, ве-
сти дальше розпочате дѣло. Однакъ бѣдъ живои
и численной участи та щедри подмоги Родим-
цевъ залежати-ме, чи розпочате дѣло можна буде
довести до кѣнця. Тому бѣдлюкуемо до всѣхъ
царыхъ Родимцевъ, котрымъ лежить на серци
основне пояснене нашої историчной бубальщины,
щобъ зволити посорити зъ замовленіями и перед-
платою на III и IV т. „Богдана Хмельницкого“,
котрий появляється передъ кѣнцемъ 1888 р. (Цѣна
за оба томы въ опрѣдѣ 2 зр. 85 кр. Зъ пересыл-
кою реком. 3 зр. 10 кр., — за одинъ томъ бро-
шурований 1 зр. 25 кр. зъ пересылкою.) — По
той цѣнѣ можна ще дѣстати всѣ томы попередні
Руской Истор. Библіотеки (въ опрѣдѣ и безъ
оправы), хто замовляє паръ, Оа — на сплату
ратами. Замовленія адресувати во Бар вѣнскій
проф. семинаріи учительской у Львовѣ, ул. Дыча-
ковска Нр. 7. I. поверхъ. Редакція просить всѣхъ
пренумерантовъ, котрий залагають зъ уплатою
ратъ о якъ найкорше надослане належитости.

Курсъ Львовскій

зъ дня 24. л. сѣчня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат. Жад
Зелѣз. гал. Кар. Людв. по 200 зр. м. к.	206 — 209 25
Зелѣз. Львов. Чернов. по 200 зр. а. в.	221 75 225 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	236 50 290 50
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— 216 —
Листы заставны за 100 зр.	
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ	99 90 101 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ	103 15 104 15
10% прем.	95 50 96 50
Банку краєвого 4 1/2% а. в. дѣлос. 51 л.	101 75 102 75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	96 — 97 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	101 75 102 75
Товар. кред. гал. 5% а. в. дѣлос. 37 л.	92 60 93 60
Товар. кред. гал. 4% а. в. дѣлос. 41 1/2 л.	97 — 98 —
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. дѣлос. 52 л.	
Листы довжы за 100 зр.	
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	— 67 50
въ лѣв.	— 48 —
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%)	
въ лѣв.	— — —
Общ. роль. кред. Завед. 6% дѣлос. въ	
15 л.	104 — 105 —
Облиги за 100 зр.	
Индеминзац. галицк. 5% м. к.	100 — 101 —
Комунальн. Банку краєв. 5% 1 емле.	103 25 105 —
Позички краєв. зъ 1878 по 5% а. в.	94 25 95 25
Позички краєв. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	
Лѣвсы:	
Мѣста Кракова	21 50 23 50
Мѣста Станиславова	33 — 35 —
Монеты:	
Дукаты цѣсарскіи	5 65 5 75
Наполеондоръ	9 52 9 62
Пруссійскіи	9 86 9 96
Рубель сѣрбскій	1 36 1 48
Рубель цѣсарскій	1 25 1 28 1/4
100марокъ нѣмецкихъ	55 80 59 80

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховскаго.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Выгѣдну позичку грошеву

могутъ одержати самостѣйны особы, що мають порядне помешканье рѣ-
че и правильну платню або доходы а именно: промышленцы, купцы,
урядники, офицеры, приватеры, властители земель и т. п. побѣ-
односна въ 100 ар. до 2000 ар., яко особистый кредитъ, на лег-
ку мѣсячну або тримѣсячну сплату зъ 6% опрочентованьемъ.

На пнтабуляцію въ книгахъ грунтовыхъ за 4 1/2% и 5% на
амортизацию або и безъ пей. Ближайшій выдѣлості подає

G. A. Steiner, Budapest
Gross-Karolyi-uteza 12.

На листовній порученія треба долучити 3 почтов. марки. 2744 3—3

ПАВЛО MARTINOV

у Львовѣ ул. Блахарска ч. 13 въ домѣ Ставроп. Института

порукає П. Т. Публицъ свой

СКЛАДЪ И ВАРСТАТЬ ОБУВН МУЖЕСКОИ, ДЛЯ ДАМЪ И ДѢТЪ

по слѣдующимъ цѣнахъ:

Чоботы свѣтленіи оль 10 ар. до 16 ар., такъ само и для войско-
выхъ. — Замѣченіе: нехай надѣлнотъ мѣру на сантиметры. —
Чоботы до подшитія, цѣна 4 зр. 50 кр. до 5 зр. 50 кр. найвыше.
Замовленія мѣсяцъ якъ и замѣченіе выконує старанно, то-
чно на означеній часъ и въ присутствіи пѣн. Въ надѣи, що П. Т.
Публика не бѣднѣе жетъ своего доверія, — пишує зъ глубокимъ
поважаньемъ: **Павло Мартинѣв.**

Десять медалей въ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гонорарный

на всемирной выставѣ въ Антверпѣн

за изобрѣтѣніи

Выробы косметичніи, Тоалетніи и Парфумеріи.

Пилиптонъ
волосоу сивому и споловѣлому по колькоразо-
вомъ ужитю привертѣє красну барву. Пили-
тонъ не фарбує, лише одмолоджує волосы, котре по въ-
номъ сего бѣдличного средства одамыєсь первѣстну барву, мат-
кость и блыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ
наилычѣйше выпаданье волосау вздержує,
цибульки волоси взмолнає и до выворю-
ванія та поростоу волоса побуждає. Лицины покрываються крас-
нымъ волосомъ. — Цѣлыи флаконъ 3 ар. Повѣ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знамените поводжене и покупу сего пудру суть налычѣ-
ныи доказомъ его изобрѣтѣнію добротности. — Пудръ княжій
на всѣхъ выставкахъ буть першымъ, а численнй медалъ заслуги,
якими его бѣдначили, налычѣныи его поручають. — Пудръ княжій
не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се налычѣ-
тѣйша и налычѣйша мучка ростиныи, приеменно прилагає до
лица, надає красну, природну бѣдбѣсть и есть неоцѣненымъ сред-
ствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-
дикомъ 1 зр. 50 кр. Роженьи для бѣдбѣнокъ и кремевый для
шатинокъ и брутенокъ, мале пуделко по 70 кр., бѣдше зр. 1.20
зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики,
дѣжу морщинки и долги бѣсовы Лице бѣдѣжує, выбѣлює и вы-
нѣженое до той степени, що яко средство тоалетово-гигиєичне
збѣстало бѣдначене медалемъ заслуги на выставѣ природноцѣ-
карей въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529 34—?

М. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3,
пѣльцъ Маріадскій и ул. Галицка. робъ Валовой ВЪ КРА-
КОВѣ Суконницъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХъ Рынокъ ч. 2.

Помогати недужимъ выздоровѣти есть не лише обовязкомъ ближнихъ, але и бѣ-
знакою людей до того покликаныхъ и уздобненыхъ!!!

ВЫРОБЫ ЛѢЧНИЧІЙ

ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ

(ул. Бантова, рѣгъ улицѣ Довгой и рынку Клепарского).

Вино зельово-ромбарбаровое знамените въ заткахъ, здухахъ, пухляхъ, жотвачѣхъ и геморой-
дахъ, управляетъ травлене и привертѣє апетитъ. Цѣна 1 зр. 50 кр. — старіє 4 зр.
Липгренъ изобрѣтѣніє средство въ силѣномъ болю головы, невралгій, мигренъ. Цѣна 1 и 1.50 кр.
Хиллоу усмиряє скоро боль ревматичнй, артритичнй, подагрия, подгору и сто разы лѣчшій
оль Ессенцера, Цѣна 1 зр. и 2 зр.
Каплѣ Леонарда противъ корѣвѣ и бѣдѣвъ жолудка, по выжитю ихъ слѣдує сейчасъ полаты. Ц. 80 кр.
Фадона, выколочный знаменитый лѣкъ противъ бѣдбачки. — „Нема вже справѣ бѣдбачки!“
Цѣна 1 зр. 50 кр. и 3 зр.
Кальонъ, зѣдлыи оль пѣтѣтковъ вже въ 24 годинахъ безъ найменшого болю. Цѣна 1 зр.

Зѣдѣ лоретанскѣ, италийскѣ, монахами чина Св. Франца
збирани на „Ассентинѣ“ (горбѣ), неоцѣнене у всѣхъ недугахъ груд-
ныхъ и легкыхъ, въ кашлахъ, дѣхавнцѣхъ, астмѣ, сухотахъ, и т. п.
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Сирѣбъ лоретанскій при задѣненыхъ недугахъ такъ лег-
кихъ якъ и дѣхавокъ, при астмѣ и т. п. недугахъ, при закатерено,
кашлѣ, сухотахъ, уживаєсь зъ зѣдѣмъ лоретанскимъ, при томъ дѣлане
скрѣпляюцѣ, цѣкомъ усмиряє боль, що въ лѣченю есть велии по-
жаданымъ. Цѣна 2 зр.

Каплѣ жолудковъ лоретанскіи. По выжитю бѣдбѣднѣи
скѣднѣи устунають боль жолудка и але травлене пертѣє назадъ до
правильности. Цѣна одини флашчинки 35 кр.

Сарепарилянтъ хиновый чиститъ кровь зъ заразливыхъ
частей такъ у мужичинъ якъ и женщинъ, таковыи дѣлане добре на
всякй выпрыски и прищѣ на шкурѣ. — Цѣна 2 зр., старшого 3 зр.

Лорензонъ, масть чудесна на всякй задѣвней раны, боляки,
ирячки и т. п. Цѣна 1 зр., 1 ар. 50 и 3 зр.

ПЕРЕСТОРОГА!

Велкй выробы лѣчнич ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ
Краковѣ, купуюцѣи тогдѣ може уважати правдивыми, коли заосмотрѣ-
ни они протоколывало маркою охоронною, власноручнымъ подпѣ-
сомъ выробячючю ПЕТРА КРОКЕВИЧА и если окованное есть нена-
рушеное хто подробляє, сей мусѣть одѣвѣтати передъ ц. к. Судомъ карнымъ.
Купити можна у всѣхъ бѣдбѣнцѣхъ антикахъ и складахъ мате-
риальовъ античныхъ. Головный складъ: ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ, анти-
карь въ Краковѣ.

Н. В. Зѣдѣла велкаго купую подробляють тѣ выробы лѣчнич
пѣдъ рѣзными формами и названія; тому просить конче домагаѣсь
выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ, дивитись чи не
нарушеное окованное выробу та на марку охоронну и власноручный
подписъ „Петро Крокевичъ.“

Численнй признави зъ подкажи зъ рѣзныхъ сторѣбъ свѣта и оль перетѣвъ суепольныхъ такъ свѣ-
тскихъ якъ и духовныхъ особъ, лѣкарѣвъ, урядниковъ и т. п. Кореспонденцїи заграичныи зъ краѣвъ, зъ Аме-
рики можна переглянути кождоу хвалѣ на мѣсци, яко доказы аутентичнй о успѣхахъ моихъ выробѣвъ!!!

Скорѣ и певна помѣчь на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Наилычѣйшимъ и наусѣпѣйшымъ средствомъ до удержанія здоро-
вья, очищенія оковѣвъ и крови и до доброго травленія есть всюдѣ знаиый и
улюбленнй

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъсь зъ налычѣйшихъ и наусѣпѣйшыхъ зѣдѣ альей-
скихъ, зѣдѣвъ певныхъ на всякй трудности при травленю, ожолудковѣ
корѣхъ, брахѣ пѣтитѣ, бѣдбѣнцѣхъ, нѣмѣхъ, геморойи и т. п. Зѣдѣ
знаменитыхъ наслѣдковъ ставѣє народномъ лѣкарѣмъ

Велика флашка коштує 1 зр., мада 50 кр.

Тысячѣ листѣвъ признави може переглянути!
ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дѣти обманѣнны, треба знати,
що кождѣ флашка **Бальсаму Житя** д-ра Роза выготавлена послѣ орѣт,
рецептѣ, зажитѣ въ силѣи картонѣ зъ написею повѣдѣно: „Д-ра Rosa
Бальсамъ житѣ зъ антики пѣдъ Чернымъ Орломъ“ Б. Франера, Прага
205—36 по нѣмецки, чешки, мадѣрскии и француски а на верха правий
марки охороннй.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житѣ д-ра Rosa
дѣстати можна лишѣ
въ головнѣмъ складѣ фабриканта
Б. ФРАГНЕРА
въ апт. пѣдъ „Чернымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Всѣ антики Львова и краю и всѣ бѣдшій антики въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складахъ Бальсамъ житѣ.
Тамъ можна таковыи одержати

Праску масть универсальну домову

средство лѣчиче признави на всякй запалѣнѣ, рами и болячки тысячами
листоѣвъ похваленыи

Би уживаєсь зъ успѣхомъ на запалѣнѣ, задержанье молока и на
твердѣсть грудѣй при бѣдбѣнцѣхъ, на болячки, карбункулы, раны на по-
тѣхъ, дѣке мясо на пальцѣхъ, ствердѣнне, опухлину желѣзъ и т. п. —
Всѣи запалѣнѣ, твердѣсти и опухлины лѣчитъ скоро; коли болячка заче
материуавати, заразѣ набѣре и выгнѣтѣсь. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть
универсальну часто подробляють, але лишь
у мене выробляєсь она оригинально. Она лише
тогдѣ правдива якъ жѣтѣ металевыи пушки
обвитѣ чернымъи приписеми уживаєи (въ флаш-
кахъ) и въ силѣи картонѣ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Наилычѣе и многими досѣдѣми выпробоване средство, слыть цѣ-
комъ тупой слухъ. — Флашкѣ 1 зр. 2647 12—3

Выгѣдну позичку

могутъ одержати самостѣйны особы, кот-
рыи мають порядне помешканье стаге,
правильну платню або доходы, пр. про-
мысловцѣ, купцы, урядники, офицеры,
приватники, властители земель и т. п.,
посѣдѣи оль 100 ар. до 2000 зр.
яко особистый кредитъ на 6—8% и могутъ
ви сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чѣвѣртѣчныхъ ратахъ при помочи пе-
реказу почтового

На перухомости при пнтабуляцїи
4 1/2—5% на кодыкалѣтню амортизацию
позначѣє въ доволнѣи высѣтѣ.

Ближе попенне листовно админі-
страцїи „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одновѣдѣ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2709 11—20

Заступникѣвъ пошукуює.

Правда найдовше боронить

Якъ довго выставѣе завобу, продаемо
оль нѣвъ
лишь за зр. 1.45 2х
величезно довѣи, грубѣи, широкѣи, не-
сходимѣи

покрывала на конѣ

Бѣдѣ не подобѣєсь, признави бѣдѣ

190 см. довжѣи, 130 см. ширии, тѣи смѣи
наилычѣи зр. 1.75,
аодотовѣсѣи фіалкерскѣи покрывала
зъ шести пѣсѣками о рѣзныхъ краѣвахъ
и бордюрахъ, 195 см. довжѣи, 155 см. ши-
рокѣи, за штуку зр. 2.80.

Паньскѣи покрывала,
подѣвѣи, силѣи и грубѣи, дѣке гарнѣи,
то могутъ укнѣтитѣсь и за прѣгарный
кашлѣвъ, лише зр. 3.45.

Розѣдѣєсь за послѣднѣю. Адреса:
Waarenhaus „zur Monarchie“
2749 Wien, 3. Bez. Helzgrasse 12/D. 3—3

Появивєя РУССКІЙ СІБЪВАНИКЪ

уложеньи черезъ Костя Пань-
ковскаго, а наклады Товари-
щества „Просвѣтъ“. Мѣститъ въ собѣ
въ 9-ти аркушахъ бѣдбѣнцѣхъ на ве-
дѣновѣмъ паперѣ 255 пѣсень на 288
сторонахъ. Пѣснѣи тѣи суть то перлы
пѣснѣи руско-украинской налычѣи
датѣйшыхъ нашихъ поѣтовъ, якъ
Шевченко, Федьковичъ, Млака Гу-
шалевицъ, Маркіянъ и Володимиръ
Шашкевичъ и премногий найдобѣ-
рѣйшій народный пѣснѣи. Найзнаме-
нитѣи рускй композиторы уложѣи
пѣи до нихъ музыку суть по правѣи
сторѣи пѣсень подпѣсѣи. Цѣна
40 кр., оправный 50 кр. на пере-
сылку 5 кр. — При закупѣи 10-ти
примѣрниковъ въ канцеляріи То-
варищества даєсь 20% работу Набу-
тѣи можна ихъ такожь по всѣхъ
книгарняхъ Галичины и Буковины

20 лѣтъ въ родинѣ!

Домовѣ средство, що довго дер-
жѣтѣсь все въ запѣсѣ, неопотребує
дальшого порученія; мусѣть бутѣ
добре. При правдивѣмъ **Anker-
Pain-Expeller**ъ лѣдѣе се пѣдѣ-
дѣно. Дальшій доказъ, що средство
заслугѣи на повне доверѣе, есть
що многй недужй, пробываиши
другихъ надѣо-хвалѣныхъ лѣдѣвъ,
хапають навазѣ за выробѣ-
ванный **Pain-Expeller**. Порѣвнѣ-
нѣмъ переконались, що се сред-
ство домовѣ при гѣднцѣ, ревма-
тизмѣ, рваню въ членахъ,
и при простудѣ, болю головы,
вѣбѣвъ и пѣсечѣ, колькахъ и
напѣвѣйше помогає; боль пѣ-
зѣють вже зѣвѣло поперѣмѣи па-
тертѣ. Дѣшена цѣна по 40 кр.,
вѣдѣи. 70 кр., то могутъ набути и
бѣднѣи; але треба стерѣчь фѣ-
лѣшыхъ и наслѣдывающихъ а бѣ-
тѣи лѣи **Pain-Expeller** зъ маркою
„Anker“ за правдивѣи. Въ
запасѣ по всѣхъ бѣдбѣнцѣхъ аптѣ-
кахъ. — Головный складъ: Apo-
theke zum „Goldenen Lo-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Уто! потребує полнєсє

на поручѣи до позички, на забезпече-
нє своєї родини або на одплату
за одержанє пѣно, таковыи одновѣдѣи се
дѣлає спѣлнѣнѣвъ, або на доведѣнє до
ладу задѣвнѣныхъ властителей домоѣвъ
и послѣдовѣи, дальше для П. Т. особѣи,
що не могутъ завѣщати за житѣи нѣякого
дѣлѣжикѣи майна, вѣкѣи на заснованьє
капиталу для пѣслюбныхъ дѣтѣи або для
дѣтѣи зъ другого супружества, щѣбы
ихъ на ровни поставити; хотѣи у П. Т.
убѣдѣнѣнѣхъ-сѣи перейшло вже послѣ 60
рѣкъ житѣи (до 66 лѣтъ) то якъ наискорѣ-
ше можна одержати полнєсє на убѣде-
ченєи на доволнѣи сумѣ въ одновѣднѣи
и приличнѣи способѣи ту або на про-
винци. Дискреція найстрога заповѣдена
у всѣхъ случаяхъ. Розѣдѣи о томъ шо
у налычѣи спектра ассурацїи **Клѣина**. Wien. I. Bezirk. Kohlmes-
snergasse Nr. 7, 4 Stock, оль 2 ме-
2754 5 години. 2—8

Въ наибѣдшѣмъ выборѣ
хустки „Гималая“ флянелъовѣи и волочковѣи правдивѣи
плѣды англійскіи
2686

порукає по найнишчихъ цѣнахъ
Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупѣи товаровъ просимо покликыватѣсь на нашу часонисѣ.

Выдавецъ и одѣвѣчальнй редакторъ Иванъ Бѣлой. Цѣпѣръ зъ фабр. Черлянскои. Зѣ друкарѣи тов. км. Шевченка пѣдъ зар. К. Бѣднѣрѣного.

ДЗІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитших повестей“ виходить в четверок і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Людвиг 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukas, 1. Schulergasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4-50 ар. на місяць . . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Ваторія. — Румонок зберігається лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні бдз порта. — Невидане члену коштує 8 ар. а. з. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бдз одним стрічкою печаткою, в рубр. „Надоборане“ по 20 ар. а. з. Подяки числяться по 10 ар. бдз стиша.

Запросини до предплати.

„Діло“ з „Библиотекою найзнаменитших повестей“ виходить в 1889 році щодня і в незмінному об'ємі.

Предплата:

На провінції:	У Львові:
На цілий рік 18 зр.	16 зр.
На пів року 9 „	8 „
На чверть року 4-50 „	4 „
На 1 місяць 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 зр.
На пів року 12 „
На чверть року 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляков до предплати „Діла“ на рік 1889., рівночасно просимо тих наших Вп. Читателів, у котрих ще залигає яка належність, щоб старалися по можливості скоро виробити її, бо з початком року видавництво має дуже великі видатки.

Ново-привітуючі на 1889 рік предплатники „Діла“ одержать початок повісті Іоанна „Новий дідич“ даром.

У Львові дня 16 (28) січня

Позавчашне остатнє засідання остатної сесії сев каденції галицького союму краєвого закінчилося поважною манифестацією руских послів, котрою руский посол зазначив своє становище супротив маршалка краєвого, супротив польських послів і супротив намісника.

По залагодженню порядку двеного і одчитанню протоколу маршалок краєвий мав промову, в котрій зробив огляд з шестилітньої діяльності союму і висловив свої важливіші праці союму за той час. Отже союму дав передо всім о школи, бо число шкіл вародних зросло майже о тисячу, а видатки на школи збільшилися в двох; також поправив союму долю учителів народних. Далше дав союму о громадах, бо ухвалив окремі статуті для 30 більших міст і уставу о писарях громадських. Нових доріг краєвих прибуло 116 кілометрів, 68 публичних дозвідів краєвих і кількості кілометрів субвенціонованих доріг повітових і громадських. В справі меліорацій прийшло до 12 більших підприємств, коштом звыж 2 мільйонів, з чого третю часті покрыває держава. Союму не щадив також грошей на дотації для краєвих шкіл рільничих, для шкіл промислових доповняючи і для спеціальних шкіл ахових. Для підпирания промислу краєвого утворено краєвий фонд промисловий. Важні також ухвали о кредиті на будіву касарн, о кредиті для спільок водних і о розширенню діяльності банку краєвого. Для поправлення долі краєвих урядників ухвалив союму статут емеритальний. Наконці ухвалив заложення домів складових збджа у Львові і в Кракові і залагодив справу пропінанційну. По тій висловлю, при чім маршалок тут і там згадав також о важности того діла або о користях його наслідках, говорив далше по руски: „Закриваючи нині свою сесію союму а з нею шестилітній круг установаючи діяльності Союму, працюючи Высоку Палату бажав, щоб будучий союму краєвий міг в справляючих обставинах і серед загального добробуту займатися поступенним поліпшуваньем наших бдзоснів і працювати для добра дорогого нам всім краю“. Бесіду свою закінчив маршалок окликом в честь цесаря.

Маршалкові одповів найстарший вком і повагою пс. Евсей Черкавскій, вице-презес клубу польского в раді державній. Вій зазначив, що союму за остатних шість літ зробив багато для умственного і матеріального добра краю, і послы з цільм пересвідченем можуть сказати, що старалися совісно сповнити свої обовязки; яка єсть предметова важність тих прац, осудити потягнеться. Відтак бесідник дякував маршалкові за енергію і вирозумієть, з яким проводив нарадам; его проводі буде

красною картою в исторію нашого краю. Наконці звернувшись до намісника, поручав его опці інтереси краю в высказу пересвідчене, що новий намісник буде ласкавым посередником межі краєм а тронм.

Потім именем всіх Русинів союму пос. Романчук так промовив:

„В імени всіх послів рускої народности, як і в імени Русинів членів сев високої палаты, маю честь зложити Вашій Ексцеленції, Достойний Маршалку, подяку за ревний, безсторонний и вирозумілий провід в наших спільних нарадах і працях, а ще окремо за те, що Ты, хотя не ароджений в Русі, а перший з маршалків галицького союму з того маршалківського престолу обзавав руским словом, як скоро познав сев, що дотичний наші домагання не тільки єсть справедливий, але і не єсть неагідний з узаконеним в сій выс. палаті порядком.

„Працюючи з Тобою, жалуємо, що з нашими товаришами польскої народности можемо попрачатися тільки з звичайною ввічливостію товарною, враз же мусимо розставитися неоподіані політично і національно. Помимо щирх наших заходів ми не змогли злагодити дотепершних пожажданий годних взаємин, не знайшовши для скромних наших жадань признання, не узвясавши слушних прав для нашого языка. Новому з вольнои волі народу выбраному союмові мусить бути лишене се діло.

„До Вашої ж Ексцеленції, Пане Наміснику, котрий звернувся окремо до нас — жалі тільки, що не в нашій мові, по приміру інших країв — при розпочинанню тепершних нарад, маємо собі за обовязок звернутися взаємно при їх обичаю, не маючи до того иншої нагоди. Мы чули з задоволенем заповнене Вашої Ексцел. о совістим перестерганню прав Русинів, о старанню заспокоєня їх потреб, о заховуванню строгої безсторонности в справе дливости. Хотя мы не можемо зречися наших историчних прав на сій землі, споконвіку рускої, прилученої до австрійскої державы яко край руский; однак мы не посягаємо з того титулу за окремими привілеями, не домагаємося трактования нас лшпшого як других, домагаємося однак трактования не гіршого. И мы зарбно стоимо на ґрунті конституції з 1867 року, в з неї, з воль Найяснішого Монарха, выводямо свои рівні з всіма иншими обывателями краю и державы права, в выжидаємо еще введеня тих рівних прав в житіє. Внесєня, які мы тут ставили, єсть доказом, що мы домагаємося заспокоєня тільки дйствних потреб, маючи своє управленє в тепершности. З задоволенем чули мы именно заповіді дїл, маючих ствердити повисі слова Вашої Ексцел. Сих дїл мы ожидаємо з тым більшим управленєм, що Русия в обовязки, спільний їм з всіма иншими обывателями державы, завсєгда врно и охотно сповняли, як і на будуще не занекають сповняти.“

„Такий наші ожидає бдз ц. к. правительства, такий бдз будучого союму, з тым ожиданиями мы працаємо и з ням вертаємо в свои загороди.“

Цїла палата союмова слухала тих слів з незвичайною увагою. Маршалок подякував пс. Черкавскому і Романчукови за слова признання, а Преосв. митропол. Сембратовича за поміч в провід союмові. Вкінці подякував і в імени намісника. На тій сесії і каденції союмова закінчилася. Мы до сего высказали еще свои уваги.

Бесіда пос. о. Ник. Свчинського,

выголошена дня 25. н. ст. січня 1889 в союму при загальній добаті надь выкупном пропінанції.

(Конець.)

Передовім, панове, мушу зазначити, що тут вде не о справу приватну; справи

приватні належать до людей приватных. Власть чи институція тоді лише підймає яку справу, коли хоче залагодити її для добра загального, коли інтерес загальний домагаєся залагодження тої справи. И пытаєся, котре нас нині займає, має характер справы загальної, а проект і инициатива правительства єрвляють той характер, і тільки з тої точки можна дивитися на розвязанє тої справи, не спускаючи зарзом з ока, що тоді, коли чи якась верства суспільности, чи цїла суспільність позбуває за-для вышних цїлей загальних прав колись набутих — тоді тым нарушеним интересам приватным належить бдшкодованє. Буду мїры тої слушности шукати в самім случает.

Мїра тої слушности лежить в справе дливій оцнї сраті користей, набутих уставою з 1875 року и ан на крок далше! Ан на крок менше, як устава з 1875 р. заборучила управнєм, ан на крок поза границі „summa“, що устава нм заборучила!

Але скажете панове: Вам рівнодушно, чи цїфра бдшкодованя о мільон чи о 1½, чи о 2 мільйон высега; прець комісія пропінанційна предложала вам рахунок, з котрого ясно видно, що пропінанція сама покрыває, що отже добродїєм єсть виправд для управнєх, коли они больше дбстануть, але що-ж то остаточно кому шкодить, коли тым не наражаєся интерес суспільности?

Нї, панове, нам не рівнодушна цїфра бдшкодованя, а то дїлятого, що тятари з выкупу не хто иний як лиш край поносить; не рівнодушна та цїфра, бо кредитом край ангажує ся на довгї літа и в застав дає кредит свій та вїже собі руки на довгї літа. Нам не рівнодушна та цїфра, бо в постановях проекту сказано, що в далекій будучности, — дай Боже, щоб нїколи! — в останній ліній гарантія краю приходить до примїнення, що край, т. є. загаль оподагкованих, ручити за выповненє зобовязаня. Тож, панове, нам не рівнодушна та сума. Из нашего становища — мы комісії пропінанційній лиш подякувати можемо, що она суму бдшкодованя лимитовала, але не можемо вздержати бдз закиду, що она в обичелювані користей економічних, заборучених управнєм законом з 1875 р., поїшла и за далеко и одноосторожно; не можемо здержати бдз закиду, що комісія пропінанційна натягаючи до тої суми лимитованої суму допльвєть до поодиноких жерел, засилиючи фонд на амортизацію рат, що она в обичелювані не держалася права науки и рахувала больше доморозумим розумом и рахунком. Особливо дотикає то ликвидаци вартости економічної з живаия 21-літнього права пропінанція, а ще больше и ликвидаци вїчного шинку. Дїлятого, що підстави тї були хаткі, примїненє рахунку не цїлком раціональне, бо насамперед фінсовано суму а потім до тої суми натягано и обываєшувано позиві до доходів на амортизацію рат. Из сего вышло то, що мы почувли бдз правит. комисаря, що рахунок той не витримує критики и що правительство не може згодитися, щоб сума та до тої высоты була лимитована. Подля не належить правительству бдз кожного, хто заступає интересы загалу, що оно так бачу звернуло увагу на цїфру и заявило в тій точці, що не допустити до того, щоб на користь управнєх ще й по 1910 році упали такі великі тятари на загал.

Вкінці не можемо нїяк згодитися на то, що підз буквою Д. §. 22. сказано, що до фонду пропінанційного на сплату купонів в облигацій впливати мають доходи „jakichkolwiek innych opłat krajowych z jedynem zastrzeżeniem dodatków do podatków“, отже з выразным доущенем додатків консумційных. Що-до тих додатків консумційных, тятари тїх додатків уже нині придушую найбільшу верству суспільности напів и чинити далше її екзистенцію економічну неможливо. Зважає, панове, що в будучій державі на рік 1889 предлмнано податки консумційні на 31½ мільйонів з самон Галичини, отже о 8 мільйонів больше, як в 1888 р., а о 20½ міль. больше, як в податки безпосередні в Галичині!

Робимо дальшій закид комісії пропінанційній, що она період амортизації перетягуєла по-за рік 1910. То нарушенє набутих прав силою закону з року 1885! Ще нїша, гірша сторона в тій квестії, що перетягненє періоду амортизації до реттє вїже руки краєви до поробленя кроків на поли акції продуктивної.

Запятає нас, панове, який єсть наш позитивний поступат? Позитивний поступат єсть той, щоб выключити в вышину пропінанційного зараз згасла. Мы бдчуємо так глубоко потребу того, що мы були-б готови до великих жертв, що знайшли-бы мотивы до вытолкования суспільности обтяжений такими жертвами, що знесенє пропінанції єсть конечно и то зараз.

Який єсть проект знесеня права пропінанції

на Угорщині і який Рота на Буковині? Там знесенє має нше значєньє для суспільности і для будучих поколїнь. Панове чули з уст гр. Потоцкого, що мы на то средств не маємо, що мы провинція, а Угры на ншмїм стоїть становищі. Але ж коли справа публична важна wymaga жертв, wymaga фондів, — то жертва оправдана, фонды мусять бути, скоро розвязанє справи уважаєся конечно потрібным.

И скончив тї уваги, котрі намбрав зробити при генеральній дискусії и, логично до того, що я сказав, выпадало-бы зазначити, що мы єсьмо за переходом до порядку двеного надь внесенєм комісії. Було-бы єе логичным, коли-б мы сказали, що з огляду на то, що мы при дискусії спеціальної не зможемо змїнити тої уставы, ухилившись бдз голосованя. Але нї, панове, мы не ухилиємся и будемо голосувати за тым, щоб приступити до нарад спеціальних, бо нами руководити вышім взглядом, выша рація. Нам ходит о то, щоб раз бдбрати пропінанції той характер историчный, выплывающий з давной юрисдикції доминанційной. Мы не можемо нїколи ставляти перешкоды акції, котра має на цїлі ухилити тую аномалію правно-економічну. Мы, мимо того, що цїфра выдаєся нам за високою, маючи передь очима той реальний шинок з уставы з 1875 р., боимось, що колись будучі поколїня, выдаючи суд о нас, закинуть нам, що мы посередно причинилися до нового санкціонованя єго вїчности.

Мы лишаємо вам, панове, одвїчальність за високість цїфры, за підставу рахунку, чи єсть раціональна и прозума; мы лишаємо вам одвїчальність за підставу розчисленя тої суми мїж поодиноких управнєх, бо то послїдє єсть вашою внутрішньою справою, а застерігаємось передь наслідками гарантії краєвої. Виправд бачимо, що выходу иншого нема, бо коли той папїр має мати на торзі грошевий яку цїну, то мусить бути гарантований, але передь наслідками тої гарантії застерігаємось, а передь поставленим горо-економію, що не тільки оплати шинкарскі, але и консумційний податок має служити до знесеня того права, и що най потягнє ще 21 літ будуть поносити той тятар!

Голосувати будемо за проектом комісії и за тым поправками, котрі будуть бдповідати тым засадам, які мав я честь высказати, бдз кого-будь бы они походили. Звертаєся до вас же з просбою, щоб вы звернули бачу увагу на то, що высказав представитель правительства, и взяли то на холодный разум, щоб противне рїшенє комісії не наразило на несанкціонованє цїлої уставы и щоб вы не наразили на страты краю через гарантованє сумы, котрої преліміннованими доходами не покрывте; щоб вы не наразили на небезпечність самого кредиту краєвого, обтяженого через гарантію, и щоб вы не поставили краю колись в таке положєньє, що коли за кілька літ не буде мїг зобовязав своих сповнити, буде змушений думати податників!

Союму краєвий.

На 38 засіданню союму з дня 24 н. ст. січня, по покличенню генеральної дебати, забрав голос справоздаєць, пос. д-р Скалковскій. В річнй своїй бдпирив бдз заміти послів: Попеля, о. Свчинського и гр. Влад. Козьбродского; порывав проект правительства о выкупі пропінанції з выкупном регалієм на Угорщині, з выкупном пропінанції на Буковині а предложєнем комитету пропінанційного и заключєм, що се предложєньє дає властителям права пропінанційного найбільше користей. Оттак приступлено до голосованя.

За внесенєм пос. Лясоцко на перехід до порядку двеного надь цїлою справою, голосувало 3 послів. За внесенєм пос. Гювнського, щоб за підставу дискусії подрбно взяти проект виділь краєвого, голосувало 15 послів. За внесенєм пос. Вл. Козьбродского, щоб за основу дискусії подрбно взяти проект д-ра Д. Вільнського, голосувало 5 послів. Тым побитым удержався проект комитету пропінанційного. О годині 4 зполудня перервано засіданє, а бдкрыто вечїрне.

(Засіданє вечїрне.)

Без розправы прийнято артикул І. того амбуго: „Постановы §§. 3, 4, 5, 19, 24, 25, 38, 39, 40 и 41 закона краєвого з дня 30 грудня 1875 зносється, а на нх мїсєце постановляєся“.

§. 1. Право вышину и продажи напитков пропінанційных лишаєся з всею выключностю и всеосторожно вї послїднє управнєх ще до кінця 1889 р. По тій рєчнїчї переходить се право на край, вглядно на фонд краєвий. З кінцем 1910 р. право то устає цїлком и раз на все.

§. 2. Властитель права пропінанції одер-

жати за дніття ним сего права винагороду, котра буде ним виплачена через ц. к. дирекцію галицького фонду пропінційного в 4-процентових краєм заборучених облигацій, котрі мають амортизуватися найдалше в часі 26 лѣтъ, почавши бѣ сѣчня 1890 р. Облигація тѣ будуть видані зъ купонами, бѣ днѣ 1 сѣчня 1890 р. бѣжучими. Одсотки бѣ облигацій будуть виплачуватися фондомъ пропінційнимъ завсѣгды вѣ новій квотѣ безъ всякого потручуваня чи то на податокъ чи якимъ-небудь иншимъ титуломъ. Край зрѣкається прислугуючого ему яко довжникови по мысли §§. 13 и 23 цѣс. патенту зъ днѣ 29 жовтня 1849 р. ч. 439 права потручення податку бѣ одсотку облигацій пропінційныхъ.

§. 3. До завідування фондомъ пропінційнимъ и правомъ пропінцій, якъ такожъ до оначеня винагороду кождому управненому по мысли постановъ сего закона установиться окрема власть подъ назвою: ц. к. дирекція галицького фонду пропінційного.

§. 4. Ц. к. дирекція гал. фонду пропінційного складається зъ ц. к. наместника або именованого нимъ заступника яко головы и семи членовъ, а именно: зъ двохъ членовъ, делегованихъ выдѣломъ краєвымъ; зъ двохъ членовъ, покликаныхъ наместникомъ, на представленіе выдѣлу краєвого, зъ посередѣ властителей тыхъ земель, зъ котрыхъ право пропінцій доен було получено; зъ двохъ членовъ, именованихъ наместникомъ; и зъ одного совітника вышного суду краєвого у Львовѣ, выбраного президентомъ того-жъ суду. Члены дирекціи будуть мати заступниквъ, вѣ той самій способѣ покликаныхъ.

При §. 5. вивязалась довша дискусія, вѣ котрій взяли участь: комисаръ правительственный п. Лозинскій, вносячи, чтобы цѣну винагороду, поставлену комитетомъ вѣ высочайши 62,700,000 зр., зменшити до квоты 60,200,000; пос. Войт. Дѣдушицкій, спротивляющийся внесеню правительственна: Абрагамовичъ и справоздатель д-ръ Скалковскій. Потѣмъ перервано засѣданіе на пѣть годинъ, комитетъ пропінційный взявъ подъ обрядъ слова заступника правительства и заявивъ бѣтакъ устами справоздателя, що квоты винагороду обнижає за 62,700,000 зр. на 62,200,000 зр. На се бѣдовѣвъ комисаръ правительственный, що нове се внесеніе правительствомъ возьме подъ розвагу и розслѣдитъ, чи обниженіемъ сумы о 500,000 зр. буде можна цѣлу справу бѣдовѣдно полагодити. Бувъ се рѣдъ капітуляція вѣзъ стороны правительства.

Потѣмъ забравъ голосъ пос. о. Сѣчяньскій, ставляючи поправку до §. 5, чтобы сума винагороду выносила лишь 55,000,000 зр. вѣ 4% облигацій. Пос. гр. Потоцкій поясняе, вѣ якій способѣ комісія при обчислюваню дѣйшла до сумы 62,700,000 зр. Голосу зрѣклась бѣтакъ послы: Меруновичъ и Козебродскій, а Абрагамовичъ вѣнѣвъ, чтобы передъ ухвалою §. 5-го перевести дискусію надъ §. 21. Параграфъ сей принятъ вѣ слѣдуючій формѣ:

§. 21. Облигація фонду пропінційного будутъ видані на оказателя и то на квоты кругліи черезъ сто подѣльнѣ. Долученіи до облигацій купоны будутъ платнѣ поврочно зъ долу. Для выплаты квотъ вырѣзочныхъ будутъ видані облигація по 50 зр. вѣ бѣдовѣдѣмъ числѣ. Облигація тѣ мають амортизуватися найбѣзпѣнѣше вѣ часѣ 25 лѣтъ, почавши бѣднѣ 1 сѣчня 1889 р., а то черезъ львованіе, до чого уложиться окремый планъ амортизаційный. Львованіе бѣбувати-мѣся двѣчи вѣ роцѣ: зъ концемъ червня и концемъ грудня кождого року; сѣлата выльсованихъ облигацій послѣдѣе зъ концемъ пѣворку, слѣдуючого по львованю. Ц. к. дирекція фонду пропінційного буде могла облигація мѣняти на грошѣ и выплачувати стороны готовѣю. Управненіемъ служивать однакожь право, жадати выплаты при знанюи имъ винагороду вѣ облигаціяхъ. Жаданіе то мають они зголосити до ц. к. дирекціи фонду пропінційного вѣ рѣчача 30 днѣвъ бѣднѣ дня оповѣстки вѣ дневнику урядовѣмъ дотычного зазыву дирекціи. Вѣ такѣмъ случаю послѣдѣе выплата вѣ облигаціяхъ вынуждѣванныхъ до кобця 1893 р.

Бѣтакъ ухвалено §. 5. вѣ змѣненій стилизація: Овъ звучить: Ц. к. дирекція фонду пропінційного буде уповномѣчена, выдати аменемъ фонду пропінційного 4% облигацій, черезъ край заборученіи, вѣ загалнѣй сумѣ 62,200,000 зр.

Надъ §. 6. вивязалась зновъ мала дискусія, вѣ котрій взяли участь послы: Менцинскій, Гившовъ и Арт. Потоцкій. Розходилось то, колькократна має бути винагорода управленыхъ. Зъ дискусіи вышло, що передъ всѣмъ надѣжитъ розобрати и ухвалити §. 7. На тѣмъ закрыто вечѣрне засѣданіе о 11½ годинѣ вѣ ноцѣ.

Справа кукизовска.

Дванадцатый день розправы 26. сѣчня 1889.

Закимъ трибуналъ приступивъ до дальшого пересуду кс. Крулицкого, оглошавъ председателѣ ухвалу трибуналу що до внесеніе прокуратора, поставленныхъ день передъ тымъ. Трибуналъ рѣшивъ не покликати Раиса, хирруга зъ Яричева, на свѣдка и постановивъ выделеговати судью слѣдчого, чтобы той розслѣдавъ, чи паперы, котрі Стшелецка бѣдала, не були передъ тымъ вѣ котрѣмъ зъ банківъ заставленіи. Що-до внесеніе присяжныхъ, чтобы кс. Тхуржницкому бѣдати депозитъ, рѣшивъ трибуналъ порозумѣтися зъ сторонами. Бѣтакъ приступлено до пересуду кс. Крулицкого.

Свѣдокъ каже, що кс. Т. нѣколи-ему не звѣрнувся; разъ лишь рѣдивъ его, кому бы записати село, и казавъ, що-записи его Ка,

зиминови Тхуржницкому. Ст-цка разъ лишь жалувала ся передъ свѣдкомъ: Кс. Т. не прихильный для мене. Я для него только роблю, а бѣнѣ не хоче менѣ навѣтъ хвилево помогти. Хто убравъ кс. Т. вѣ второкъ, свѣдокъ не знае. Дальше оповѣдає бѣнѣ, що разъ мѣнувшого року завізвала его Стш-цка, коли кс. Т. выѣхавъ бувъ, и просила его, чтобы пошвъ зъ нею до помещканя кс. Т., бо она хоче зрѣбити тамъ порядокъ. Тогдѣ дала она ему такожъ ключѣ. Обжалована поясняе, что то бѣвъ ключъ бѣдѣ помещканя.

Фактъ, що кс. Т. казавъ по своѣмъ нападѣ переносити себе до помещканя Стшелецковъ, поясняе свѣдокъ тымъ, що кс. Т. хотѣвъ конче бутн вѣ той комнатѣ, бѣ була его грошѣ и навѣтъ вѣ горячѣ о тѣмъ памятовъ. На то каже председателѣ: Може дѣлать, что боюва лежати вѣ своѣй комнатѣ, бо знавъ, что вѣ его сѣудѣтѣ, вѣ лѣокади комісійнымъ, ноцѣ Александрѣ Стшелецкій.

Дальше оповѣдає свѣдокъ о ведуѣ кс. Т. вѣ лѣтѣмъ: Тогдѣ домагався Бѣликъ бѣдѣ мене, чтобы я записавъ рѣчи кс. Т. и чтобы я его пыталъ, де що має, але я не хотѣвъ до того мѣшатися. Овъ сѣловъ пыталъ отже кс. Т. а тои казавъ: Село п. Казимировъ; 3000 зр. винна менѣ нѣ Стш-цка, най останутся при нѣй; колькосѣтъ зр., что виненъ Александрѣ — на костель. Бѣтакъ оповѣдає свѣдокъ, что ключа не вѣддавалъ самъ Шпанювъ, але той его зажадавъ бѣдѣ него; показувавъ ему найденный пулярець, вѣдвися вѣ него допытливо а бѣтакъ зажадавъ ключа. Шо свѣдокъ передъ тымъ не бѣдалъ ключа нѣкому, то була вѣ тѣмъ та причина, что нѣкого зъ властей не було; бѣнѣ не знавъ, хто есть Шпанѣ а судья Ковнацкій заразъ поѣхавъ.

Пѣзвѣнѣ, каже кс. Крулицкій, просила его Стш-цка, чтобы онъ пыталъ кс. Т., чи той давъ ѣй грошѣ вѣ депозитъ. Овъ отже пыталъ его, чи давалъ ѣй ключъ а кс. Т. казавъ на то колькока разѣвъ, что давалъ а разъ казавъ: я давъ на жаданіе. Овъ розпытувавъ о тѣмъ при свѣдѣкахъ, а пыталъ лишь о ключѣ, бо всѣ говорили лишь о ключѣ.

На пытаніе председателѣ, для чого бѣнѣ додатково поясняе п. Ковнацкому свои збѣзнаня до протоколу, каже свѣдокъ, что коли п. Ковнацкій пыталъ его, чи була бѣдѣа о грошѣхъ, бѣнѣ казавъ, что нѣ, бо думавъ, что розходилось лишь о самѣ ключѣ; пѣзвѣнѣ хотѣвъ свою похѣбу направити и зголосивъ самъ до п. Ковнацкого; зъ правникомъ бѣнѣ не нараджувалъ.

Свѣдокъ оповѣдає бѣтакъ, что Стш-цка оповѣдала ему разъ, что винна кс. Т. 3000 зр., але, коли-бѣ то почислѣти, что ен коштуе удержаніе кс. Т., то малыбы что ему ще пришло; бѣнѣ згодився платити за харчъ 20 зр. тымчасомъ выходило все на 60 зр. мѣсячно. Разъ, коли кс. Т. выѣхавъ бувъ до Пяновичъ, ховѣвъ бѣнѣ зъ Стш-цкою до помещканя кс. Т. и тамъ найшли на земли двѣ десятки, котрыхъ однакъ не тыкали.

Прокураторъ пыталъ: Днѣ 13. вересня збѣзнали вы отче: „Я бѣдалъ ключъ Шпанювъ“; вѣ протоколѣ зъ 26 вересня зновъ: „О ключѣ казавъ я самъ Шпанювъ и бѣдалъ его ему“, а теперь кажете: Я давъ ключъ на жаданіе Шпанѣа. Вѣ тѣмъ есть прецѣ суперечавѣсть. Кс. Крулицкій каже, что може вѣ протоколѣ сталася похѣбка. Судья слѣдчій, Ковнацкій, завізванный, каже, что вѣ протоколѣ не могла статися нѣкая похѣбка, бо протоколѣ бѣнѣтувано свѣдѣкамъ. Ковнацкій подтвердѣвъ такожъ, что кс. К. не мѣгъ порозумѣтися зъ нѣякимъ правникомъ, бо такого не було вѣ Кукизовѣ а бѣнѣ самъ не выѣзджавъ. Д-ръ Горещій поправляе свѣдка: А може то слово „самъ“ значить только, что вы добровѣльно ключъ бѣдали? Свѣдокъ подтвердѣуе то.

Дальше каже кс. Крулицкій, что не пригаде собѣ, коли Стш-цка ключъ ему бѣдала; здался ему, что вѣ четверѣ. О депозитѣ говорила ему Стш-цка, закимъ же его бѣдала, а обжалована каже на то, что вже по тѣмъ.

По малѣй перервѣ оповѣдавъ кс. Крулицкій исторію зъ Гнотомъ: Вѣ другу недѣлю по адвѣнтѣ було вѣ скарбѣнѣ церковнѣй 3 зр. Коли того дня по полудни отворено костель, добавивъ тамъ Калиновскій якогось чоловіка, то бувъ Гнотъ. Коли по вечерѣи братчики заглянули до скарбѣны, не було грошей. Пѣдорѣвѣ упало на Гнота. На другій день рано арештовано его и приведено подѣ церковѣ. Тутъ побачивъ его кс. Крулицкій. Гнотъ хотѣвъ тогдѣ сповѣдатися а бѣтакъ доверочно розказавъ ему, что одвнои ноцѣ, коли бувъ на вартѣ, пѣдслухавъ, якъ якійсь лѣде змовлялися, чтобы кс. Т. убити. То само збѣзнавъ Гнотъ такожъ и передъ жандармами и обжаловувавъ Луця и Краевского. Свѣдокъ каже бѣтакъ, что родина Стшелецкихъ обѣщавала 500 зр. нагороду за выкрѣпѣ виновника и о тѣмъ голосивъ кс. Хенциньскій зъ амвоны.

Д-ръ Роинскій поставивъ внесеніе, чтобы Гнота и Краевского завізвати до розправы а прокураторъ зажадавъ, чтобы ихъ пересудување бѣбулося тайно. Трибуналъ не згодився на жаданіе прокуратора. При сѣй нагодѣ подавъ д-ръ Домбровскій до вѣдомѣости слѣдуючій фактъ: Колюка дѣвѣвъ тому назадъ уткнувъ якійсь незнакомый Александрѣ Стш. на коридорѣ вѣ вѣзавѣцѣ картинку зъ подписомъ: Янѣ Щепаньскій. Незнакомый повѣдомляе, что Краевскій признался передъ нимъ, что то дѣвъ зъ пасербомъ хотѣли кс. Т. убити. Д-ръ Домбровскій жадавъ отже, чтобы и того Щепаньского покликати на свѣдка. Прокураторъ поясняе, что той Щепаньскій обжалувавъ бувъ вже разъ Колѣдѣ за рабунокъ и Колѣдѣ навѣтъ засуджено на 6 лѣтъ, але бѣтакъ вышучено, бо рѣчь розяснилася, а Щепаньского засуджено на 5 лѣтъ за клевету и бѣнѣ теперь сидѣтъ вѣ криминалѣ. Противъ его пересудування не має прокураторъ нѣчого.

Обѣдѣа наступило пересудуваніе кс. Пасюта зъ Жовтанецѣ. Свѣдокъ оповѣдає, что

на завізваніе А. Стш-цкою прѣхавъ 30 лѣпна вечеромъ сповѣдати кс. Т. Вѣ Кукизовѣ заставъ д-ра Шмидѣ, котрый казавъ ему зачекати, бо п-ѣ Стш-цка має якусь конференцію зъ кс. Т. Пѣзвѣнѣе зашѣловъ бѣнѣ до побѣного и пыталъ его, что сталося. Той казавъ ему, что не памятае. Зъ разу нехотѣвъ сповѣдатися и казавъ, чтобы бѣдложити якъ до заѣтра, пѣзвѣнѣе давъа намысли. При сповѣданіи пѣзвѣнѣе бувъ зовсѣмъ при памяти, бо говоривъ ще о смерти кс. Носковского зъ Камѣньши струмилонѣи и казавъ, что хочѣ парохіа вѣ Камѣнѣ не ала, то прецѣ суть те товетѣнѣи. Коли выѣшѣвъ бѣдѣ кс. Т., просила его п-ѣ Стш-цка, чтобы онъ вычитавъ кс. Т. о заѣвѣданю. Свѣдокъ зрѣбивъ то, але довѣдался лишь, что кс. Т. занамѣ Пяновичѣ Казимировѣ Т. а о гѣтовѣнѣ не згадувавъ нѣчого. Бѣтакъ коли треба було грошей, помагавъ Стш-цкой шукати штандѣ кс. Т. але якъ не звайшѣи. Обѣдѣа говорила ему Стш-цка, что кс. Т. вѣставъ и давъ ѣй 150 зр. О Стш-цкой высказувався кс. Т. передъ нимъ, завсѣгды зъ почтѣею. Коли довѣдался о арештованю А. Стш-цкою, не заявивъ нѣякого жалю, лишь о Стш-цкой казавъ: добра панѣ, честна панѣ.

Свѣдокъ кс. Доницхъ зъ Яричева, збѣзнавъ, что кс. Т. нѣколи не говорилъ зъ нимъ о своѣмъ мастку, а о Стш-цкой высказувався завсѣгды зъ великою почтѣею. Давѣнѣе говорилъ ему, что коли уступитъ зъ парохіи, то поѣде до Львова до монастыря. Свѣдокъ каже, что пыталъ его колюка разѣвъ, кому бѣнѣ занамѣ свой мастокъ, а кс. Т. ему казавъ: Мѣй батько живъ вышѣ сто лѣтъ, мѣй братъ такожъ, то и я маю ще часъ, а коли умру, то най кождый ловитъ, что може „саре-гаре“ (бери, хапай). Днѣ 5 сѣрпня бувъ бѣнѣ зъ кс. Крулицкимъ и кс. Пасютомъ у Т. и пыталъ его, чи бѣнѣ давъ ключъ Стш-цкой, а кс. Т. казавъ, что давъ.

Свѣдокъ о. Иванъ Дигдалевичъ, рускій парохъ зъ Руданецѣ, каже, что знае п-ню Стш-цку яко особу дуже честну и ретельну. О пригѣдѣ кс. Т. довѣдался вѣ второкъ рано. По бѣдѣ того дня поѣхавъ до Кукизова и чувъ, что п-нѣ Стш-цка жалувалася на А. Стш-цкою за то, что бѣнѣ казавъ змыти помѣсть. Коли бѣнѣ оглашувъ бѣтакъ кс. Т. а д-ръ Шмидѣ звернувъ увагу, что то хѣосъ мусѣвъ его побѣити, заразъ свѣдокъ собѣ подумавъ, что той хто бѣвъ, мусѣвъ бутн „манькутъ“. (Манькутомъ бувъ Луцьо. Ред.) Свѣдокъ пояснюе свой збѣгада тымъ, что слѣды душень бѣдѣ пальцѣвъ вказують, что душивъ правою а бѣвъ лѣвою рукою. Дальше оповѣдає о. Дигдалевичъ, что коли бувъ тогдѣ у кс. Т., то пошѣвка здался була чиста. Пѣзвѣнѣе заставъ бѣнѣ его дуже змарѣлого; кс. Т. жалувался, что про него нѣкто не дбае, что такъ свѣдка розвѣнѣвало, что бѣнѣ мало шо службу невыѣвивъ. Кс. Т. говорилъ: „Все менѣ забрали“. Свѣдокъ бѣдовѣвъ ему на то: Не бѣйтесь, не пропаде, бо то вѣ депозитѣ, а бѣнѣ на то: „Такъ такъ, я давъ“.

Предсѣдѣ: Якъ думаете отже, ча Александрѣ бувъ бѣнѣ вѣ силѣ забивати молоткомъ? — Свѣдѣ: Нѣколи — навѣтъ его здоровѣе на то бы ему не дозволило. На польованю не додержавъ-бы менѣ кроку. (Веселѣтъ). Панѣ Стшелецка добра газдиня. — Предсѣдѣ: А яка есть гадка вѣ окрѣстаости о тѣй пригѣдѣ? — Свѣдѣ: Одногolosна, что Стшелецкій невѣнѣнѣ — пѣдозрѣвають Луця. — Сов. Дунѣевичъ: Чи коли-бѣ хто убивавъ кс. Т., бѣвъ лѣвою а душивъ правою, то не мѣгъ-бы бутн манькутомъ? — Свѣдѣ: Скоро-бы бѣвъ лѣвою а душивъ правою то нѣ. По зломовѣмъ ребрѣвѣдѣко, что ударъ мусѣвъ бутн сильнѣй, а лѣвою рукою може лишь манкутъ такъ сильно ударити. — Д-ръ Роинскій: Чи вы полювали коли на луцѣ на Островѣ? Свѣдѣ: Ой-ой... полювавъ... лука есть мокра. Дальше збѣзнає свѣдокъ, что того дня не видѣвъ Калиновскіа, мабутъ була вѣ комнатѣ. Вѣ среду бувъ кс. Т. убраный и зовсѣмъ при памяти; свѣдокъ водивъ его навѣтъ по комнатѣ и бѣнѣ показувавъ, якъ були дѣверѣ бѣхлѣнѣи.

(Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Дебата надъ закономъ войсковымъ вѣ угорѣкомъ парламентѣ прѣбрала такій розмѣръ и такій характеръ, что мимо того, якъ пѣвѣурядово заѣвѣрять, что остаточна побѣда буде до сторонѣ правительства, все таки не можна же на певно сказати, якъ цѣла справа законѣнѣтъся; доперва спеціальна дебата поставитъ рѣчь ясно. Головно буде розходиться о §. 14. (контингентъ рекрутѣвъ) и §. 25. (постановы о однѣорѣчныхъ охотничѣкахъ); кажутъ, что правительствомъ буде могло при сихъ дебатахъ числѣти шо наибѣльше на 10 голосѣвъ бѣльшости. До „Pol. Corr.“ доносятся зъ Будапѣшту, что оппозиція має рѣчку надѣю на то, что вѣ поступованю при сихъ параграфахъ часть правительственной партіи стане по ен сторонѣ. И не можна нѣякъ заперечити, что вѣ правительственной партіи есть группа людей, котра дуже невдоволена постановамъ того параграфа и выступае рѣшучо противъ нихъ. Яке становивѣе займе та группа при голосованю, о тѣмъ члены правительственной партіи самѣ не мають ясного понятя. На всякій случай будутъ они старатися о то, чтобы не захитати становивѣа теперѣшного кабинету. Середъ такихъ обставинъ буде богато зависѣтъ бѣдѣ того, вѣ якой мѣрѣ зъумѣе правительство успѣокити ту часть свои партіи. Президентъ министровъ, Тисса, заявляе, что бѣнѣ и вѣ тѣмъ случаю, наколи-бѣ згаданий параграфъ перейшли лишь малою бѣльшостою, буде мусѣвъ подѣтиса до дамисіи.

Послѣдній днѣ дебѣты надъ закономъ войсковымъ были бурливѣхъ и скандаль-

ныхъ сценъ та нападѣвъ на самого Тиссу. Вѣ пятницю бѣдгралася такія сцѣны: Бар. Бесенскій промовляючи, запримѣтивъ насампередъ, что бѣнѣ хотѣвъ зъ причинъ закона войскового, котрый нарушѣе конституцію, зложити свой мандатъ, але прѣнѣтѣлѣ намѣвила его, чтобы бѣнѣ остався. Коли-жѣ правительство буде продовжати свою политику, то цѣла оппозиція зложитъ свои мандаты. Бесѣду свою законѣнѣвъ бѣнѣ стихомъ, вѣ котрѣмъ грозѣться противнѣй партіи вѣчнымъ проклятемъ. За то бѣдѣставъ Бесенскій нагаву бѣдѣ президента. На лѣнѣнѣи зрѣбився крикъ и роздалися слова: Бесенскій промовѣвъ зъ душѣ оппозиціи. На то бѣдовѣвъ президентъ: „Я бѣльше прѣтерѣвѣвъ за бѣчину“. Вѣ палатѣ зрѣбився тогдѣ страшнѣй крикъ; вся оппозиція бѣдовалася однымъ голосомъ: Шо се, президентъ вѣжитися запорокати вѣ дебѣту зъ послѣми?! Крикъ и непорядокъ вѣ палатѣ трѣвавъ колюка минутѣ. По Бесенкомъ промовѣвъ бѣтакъ пос. Чатарѣ. Овъ казавъ, что всему несчастю Тисса виноватѣй... Законъ перевѣдѣсе лишь при помощи тыхъ послѣвъ, что занимають вышкѣй посады и берутъ добру платню. (Голосы: По имени.) Чатарѣ: Хотите имени? Александрѣ Орсаѣй бѣдѣтае 6000 зр. яко членъ надзирающои комісії парламенту, вѣ котрѣй украдено краєви 800,000 зр. зъ кашѣнѣ.

Наибѣльшу сензацию выкликала бесѣда гр. Каролія, того, что славѣнѣтъя великою дружбою архіаха Рудольфа и котрого архіахъ вѣразъ запрошувавъ до себе. Овъ казавъ: „Президентъ министровъ не прѣдѣставѣвъ вѣрѣво королеви цѣлуу справы. Наколи-бѣ бѣнѣ бувъ хочѣ половину шкѣдливыхъ наслѣдѣвъ выказавъ королеви, якъ потягне за собою сей проектъ, то всѣ труднѣости могли-бы были легко залагодитися. Але Тисса поступае все нетактовно. Вѣ горѣ обѣщѣе все перевести и затаюе тамъ правдивѣй настрѣй вѣ народѣ, а чтобы дати доказъ силы, обѣщѣе у Вѣднѣи переперти все вѣ подѣтлѣнѣмъ парламентѣ. Бѣтакъ мусѣтъ тутъ грозѣти вѣ заклинаніи. Правѣда, что суть люди, котріи кажутъ: „Лѣнѣше, най пропаде цѣла конституція, якъ чтобы Кольоманъ Тисса мавъ подѣтиса до дамисіи! Не будемо мати конституціи, але лишѣтиса намъ Тисса! Льовѣльнѣсть Тиссы фальшива. Льовѣльнѣсть не вѣ тѣмъ, чтобы ставати передъ прѣсѣгомъ зъ пошарпакою вѣ кусѣвъ конституцію. Я не розумѣю, длячого Тисса не мѣгъ жадати якой концесіи для мадыарского языка?“

Одзѣвъ „N. fr. Presse“ о промовѣ маршалка гр. Тарновского вѣ справѣ наданя краєвѣскому енисекѣству титулу княжого, зрѣбивъ у Вѣднѣи, якъ то прѣзнае самъ „Ozas“. велике враженіе. Органъ станѣнѣиковъ каже, что суть збѣгады, что вѣ тѣмъ одзѣвѣ есть щось бѣльше якъ лишь сама заявѣтъ партіи, а вѣ шо бѣнѣ може стояти вѣ звѣзѣи зъ давѣнѣшми обѣзѣми маючими на цѣлу не допустѣти, чтобы внутрѣшнѣй бѣдѣноснѣи вѣ Австріи свѣрѣнѣлися. Характеристичнымъ есть, что каже о сѣмъ бѣдѣзѣвъ пѣвѣурядова „Presse“ вѣ дописѣ зъ Кракова. „Шо „N. fr. Presse“ — сказано вѣ дописѣ — вѣжитися вѣ своѣй заявѣтѣи партіи вѣ выставѣти на небезпѣчнѣсть интересы монархіи, позбѣстане завсѣгды тымъ, чимъ есть, аменю, нѣвѣчимъ неодачимъ оправдатися дѣломъ, выкликующимъ збѣрѣшенѣе.“

Славѣнѣскій благотворительный комитетъ вѣ Петербургѣ выгѣтовѣвъ вже справозданіе о своѣй дѣяльности за послѣднѣхъ двацѣтъ лѣтъ. Зъ справозданя сего показуеся, что комитетъ выдавъ за той часъ на славѣнѣскій цѣла 1,996,990 рублѣвъ. Гр. Игнатѣвъ, теперѣшнѣй прѣдѣдѣтель петербургского комитету, — прѣхавъ зъ Кіева до Петербурга, чтобы особѣсто прѣводѣтѣи на засѣданю комитету.

До „N. fr. Presse“ доносятся зъ-надъ російской границѣ, что до Волочѣвскѣ прибула мѣнувшѣи пятницѣ сотня оренбургскихъ козѣкъ. Багалѣонѣи пѣхоты, котрый вѣ сѣмъ мѣстѣчку стоять залогомъ, скрѣвлено прѣдѣлѣнѣмъ до него рекрутѣвъ.

Зѣбѣтѣо, что Россія напѣрае вже бѣдѣ довшого часу на Порту вѣ справѣ сплаты залагающихъ рѣтъ военнѣого бѣшкодованя. Тепѣрѣ отже рѣшивалася Порта — якъ доносить „Нов. Время“ — дати Россіи бѣдовѣдѣ, но бѣдовѣдѣта не мѣстѣтъ вѣ собѣ вѣчого бѣльше, якъ лишь заявлѣе, что Порта буде старатися всякими силами сплатити довгъ, что нѣчого бѣльше не бажае, якъ лишь честнѣи сплатити то, до чого зобовѣзалася и шо средѣтва, якихъ ужѣе, будутъ гарантією льовѣльнѣости, зъ яко она ширѣ бажае залагодити справу. Краснѣи слова мабутъ не на богато прѣдадутся Россіи.

„Нов. Время“ каже, что незадолго буде выслана до полтавского губерніи мисіи для наѣвертаня жидѣвъ до христіаньскои вѣры. Вся петербургска прѣса заговорила дуже серіозно о гостѣнѣи кн. Александра Бѣтенберга у Вѣднѣи, а доказуе, что тутъ не розходѣлося лишь о звѣчѣнѣе бѣданѣе ордерѣвъ, а о щось далеко важнѣйшого. Пѣсля погляду петербургскихъ газѣтъ есть гѣстинѣа Бѣтенберга у Вѣднѣи ознакою новои фазы вѣ справѣ болгарской и новѣхъ пѣльнѣвъ австрійской политики на Вѣсходѣ. Кн. Фердинандъ не може вже устоятисѣ вѣ Болгаріи, а Австрія має вѣ планѣ реставрацію Бѣтенберга. Бѣтенбергъ позбѣстане однакожь такимъ самымъ узурпаторѣмъ якъ и Фердинандъ, бо утратѣвъ вже свои права. Россійска дипломатія, кажутъ петербургскіи газѣты, мусѣтъ вѣ виду того, шо у Вѣднѣи принимаю Бѣтенберга зъ такимъ значѣнѣемъ, бутн осторожною, бо скорѣе чи пѣзвѣнѣе приѣде до усѣуеня Кюбурга. Вѣ Болгаріи залагодѣтся очевидно криза; австрійска дипломатія поступала вѣ послѣднѣхъ часахъ супротивъ Кюбурга двозначно, а то есть доказѣо, что Австрія має новѣй планы. Рѣчь можѣлива, что Бѣтенбергъ одного краснѣого дня зѣвѣнѣтъся вѣ Болгаріи.

Въ Нѣмеччинѣ грають теперь найважнѣйшю роллю справы колоніальныя а мѣжъ ними передовѣсть справа вѣстдо-африканска въ борюю противъ торговлѣ невѣльниками. Вчера станула справа вѣстдо-африканска на порядокъ дневномъ нѣмеческого парламенту а въ дебатъ забравъ голосъ такожь и кн. Бисмаркъ. Першій промовлявъ пос. Бамбергеръ. Онъ выступивъ остро противъ колоніальной политики, котра пбеля его погляду не доводитъ до вышнихъ цѣль, якъ лишь до того, чтобы разбогатѣвъ одинъ коштомъ другого. Политика та довела до того, что слово „Нѣмецъ“ сталося пострахомъ въ цѣлѣй Африцѣ. Товариство вѣстдо-африканске поступало собѣ дуже легкодушно а за то треба ему же ухвалювати теперь за помощью. Бамбергеръ наводивъ фактъ численнѣйшій, якъ то не по людски поступають собѣ Нѣмцѣ въ Африцѣ. Виандоретъ ставивъ внесеніе, чтобы предложенье бдослати до окремої комисіи. За тымъ промовлявъ такожь и Беннигсенъ. Оббеля промовявъ кн. Бисмаркъ и доказувавъ, що бѣвъ и не есть прятелемъ колоніальной политики; онъ поддѣвъ лишь волю народу, котрый конче хотѣвъ мати колоніи. Дальше доказувавъ кн. Бисмаркъ, що въ Англію треба бути въ згодѣ не лишь що-до Занзибару, але такожь и що-до другихъ колоній; не бѣвъ виноватымъ тому, що сталося въ Африцѣ, але тамошній власти. Народъ хотѣвъ мати колоніи а коли ихъ вже має, то повиненъ теперь боронити тамъ своихъ интересовъ. Впрочемъ не ходитъ тутъ лишь о оборону правъ приватного товариства але о дѣло цивилизаціи. По дальнѣйшъ промовахъ ухваливъ парламентъ бдослати предложенье правительства до комисіи зъ 21 членомъ.

Справа Гессена и Моріера товчеса все же по нѣмеческихъ газетахъ. „Post“ повтаряе за даньскою „Politiken“, що Моріеръ має выхати незадолго на полудне „для паротавана здоролля“. Вѣсть та выглядѣе трохи давню, коли заважалося, що кѣлька дѣтъв тому назадъ дававъ бѣвъ забаву у себе, на котрой бѣвъ Гирсъ и другій достойникъ росейскій. Хѣба може кн. Бисмаркъ осягнувъ вже свою цѣль?

Именованье Висмана правительственнымъ комисаремъ въ Африцѣ есть вже постановленое рѣшеніе и бѣвъ выдѣе мабути вже сего тыждя до Занзибару. Висманъ доказувавъ въ парламентѣ, що занзибарске побережье треба конче силою заняты а бдѣтъ управлѣннѣи мѣсцевей односины и заказати доставу оружія; иначе не зробитъся нѣчого. Ворохобѣи можна было сподѣватися; еи не выкликали Нѣмцѣ, лишь прискорили.

Вчера важилася въ Парижѣ судьба Булянджера а зъ нею и судьба Франціи. Якій есть результатъ выбору, не маемо же досе вѣстей; але що вчера рѣшалася въ Парижѣ важна справа, то рѣчь бѣльше якъ певна. Досе бѣвъ Булянджеръ выбранъ въ пяти округахъ выборныхъ; ходило ему о то, чтобы мати же Парижъ за собою. Коли то ему удалося, то за столицю поде легко и цѣлый край а Булянджеръ стане тогдѣ паномъ ситуаціи и криза въ правительствѣ не есть майже нехѣбна. Булянджеръ стане тогдѣ зъ цѣлою силою домагаться того, що вже бѣвъ давна пропугавъ: розвязаны палаты послѣвъ, скликаны конституанты, знесеня президентуры и сенату, словомъ особистого панованія. Якъ велику вагу привязувано до вчерашного дня, досѣе вказати на то, що цѣлый Парижъ бѣвъ кѣлькохъ вже недѣль нѣчимъ не займався якъ лишь самими приготовлениями до выборовъ, а якъ завязана велася агитація противниковъ, годѣе описати. Характеристичнымъ моментомъ цѣлого сего руху было величезне занепокоєны въ мѣстѣ, котре бѣблѣжалася, чимъ блязше було до выборовъ. Занепокоєны то бдѣвалося навѣтъ на баржи, бо паперы почали незумано скоро спадати. Въ субботу наставъ вже бѣвъ такий переполохъ, що многіи купцѣ позвизкали свои скелны и магазинны а богаты людей выхало зъ Парижа боячися якихъ розрухѣвъ. Въ мѣстѣ сконсигновано войско а полиція завела якъ наибѣльшій мѣры осторожности.

Нинѣ має бути бдкрыта нова сесія италійского парламенту. До „Pol. Corr.“ довозять зъ Риму, що король має въ престольній бѣсѣдѣ зазначати зъ особливомъ вагою оправдану надѣю на удержанье мира. Въ Франціи привязують такожь до сен бѣсѣды велику вагу и сподѣваються, що король зазначитъ въ нѣй яснѣйше добрый односины до Франціи.

Агентія Гаваса доносить, що Ашиновъ вышывъ зѣвѣмъ несподѣвано въ ночь на берегъ коло Таджурѣ понизше французскей колоніи Обокъ, на область начальника одного племени, котре стоить подѣ протестаторамъ Франціи. После „Riform-ы“ бѣвъ при тѣмъ французскій корабель. Дивна лашъ рѣчь, що италійскій корабель, котрый гонѣвъ за Ашиновомъ не добачивъ того. Команданта того корабля потагнено до одѣвчальности и выслано же другой корабель на Червоное море. Вѣскозавъ, що выйдя на берегъ, суть узбровѣи.

Посла „Italia“ мала полиція въ Флоренціи повѣдомити многіи аристократичній родины, що анархисты постановляли высажити въ воздухъ ихъ палаты.

Румынска палата послѣвъ бдѣвнула въ пятницу внесеніе въ справѣ заведенія вѣльнѣхъ портовъ въ Галацѣ и Браилѣ. Ухвала ся есть ознакою, що консервативна партія розбилася на два таборы, зъ котрыхъ одинъ стоить при правительствѣ а другой по сторонѣ президента палаты Ласкара Катарджѣ. Въ Букарештѣ выдѣкало то велику сензацію, що Катарджѣ выступавъ дуже остро противъ правительства.

Борба партійна въ Румуніи звертае на себе чамъ разъ бѣльшу увагу, бо все, що нинѣ дѣсѣ въ Румуніи, есть вымѣрене противъ Австріи, котра тамъ не має нѣякой симпатіи,

а коли же має яку повагу то лишь зъ причинъ зачатной ситуаціи и за-для Нѣмеччины. Характеристичнымъ однакожь есть, що коли Нѣмеччина поддѣржуе въ Румуніи повагу Австріи, то та сама Нѣмеччина есть причиною, що Австрія не може заключити зъ Румуніею угоды торговельной, бо черезъ то потерѣвляе еи интересы. Годиеться такожь и то зановувати, що молода партія румынска зачинае чимъ разъ бѣльше звертати свои очи на Буковину, Сямгородъ ба и на Банатъ и що дуже иде подѣ ладъ росейскимъ выливамъ. Вилывы тѣ суть мабути такожь причиною, що Румунія постановила взяти участь въ париской выставѣ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— До выдѣлу „Русского Касина“ у Львовѣ выбрано дня 24 н. ст. сѣчня шп. Волинского, Глинского, Илевича, Курбаса, Лагозу, Мончаловского, Павенского, Пелеха и Стотанчика. Выдѣлъ уконститутованной, выбравъ Глинского предѣвателемъ, Павенского заступникомъ его, Пелеха секретаремъ а Лагозу касиромъ.

НОВИНКИ.

— Похоронъ бл. п. Ивана Гриневецкого, директора русского театра, бдѣвны въ Перемышлѣ, въ субботу минушю тыждня, дуже величаво. Покойный померъ у свого шурина п. Янишевского, урядника податкового, а похорономъ займалися побѣчъ п. Янишевского рѣдній братъ пок. Ивана, п. Корнелий Гриневецкій, и одиоручникъ „Рускои Бѣсѣды“ збъ Львова п. Кость Паньковский. Въ пятницу вечеромъ и въ субботу въ полудне о. Левъ Волинскій, духовникъ семинаріи, бдѣслуживъ зъ пытомцами при мошцахъ нарастае, а о год. 3. въ субботу почався обрядъ похоронный. Похоронъ провадивъ о. Мриць, катедраальный сотрудникъ, въ сослуженіе кѣлькохъ молодшихъ священниковъ. Хоръ складали перемышльскіи Русины, свѣскіи и богословы, подѣ управомъ о. Копка. На похоронѣ явилася поважна громада вѣрныхъ — изъ виднѣйшихъ Русинѣвъ шп. Шевочичъ, Цеглинскій и др. Зъ Жовквы прубули на похоронѣ: спѣвъ-директоръ п. Ив. Биберовичъ и артисты шп. Степанскій, Подымоцкій, Осиновичъ, Кітшевскій и Яновичъ. Передъ домовиною несено сѣмъ вѣнцѣвъ, а кромѣ того три бѣвъ написей опочивали на домовнѣ. Вѣнцѣ були одѣ: Рускои Бѣсѣды збъ Львова („Знаменитому керманчику рускои сцены“); одѣ шп. Ивана и Иванны Биберовичѣвъ; одѣ артистѣвъ руско-народного театра; одѣ перемышльскихъ Русинѣвъ; прочій одѣ родины. Ш. Янушъ Садовскій, секретаръ львовского театра гр. Скарка, надѣславъ на руки п. Цеглинского телеграму (по польскѣ): „Артисты сцены львовской просятъ зложити на домовнѣ невѣдѣжалованого Гриневецкого вѣнцѣ, котрый на Вашѣ руки, Впов. Пане, втора выслано“. Однакожь вѣнцѣ той не насипѣвъ до послѣдней хвалѣ. Рѣвно-жъ не мѣгъ бути зложенъ вѣнцѣ одѣ тов. „Академична Громада“ въ Краковѣ, котра телеграфично о то просила, бо телеграма насипѣла доперва на годину передъ похорономъ. Подѣсѣ похоронного походу читано чотири разы св. евангеліе, а по бдѣравѣ церковной на кладовищи промовлявъ надѣ могилою коротко а тепло п. Ив. Биберовичъ, подѣносячи заслуги покойного для рускои сцены, яко цѣлого керманчика еи и горячего патриота руского. Кромѣ двохъ наведѣннихъ телеграмъ насипѣли на похоронѣ ще: телеграма зъ Тарнова одѣ провинціи театру п. Вензы и одѣ цѣлого персоналу того театра. („Сумный ударъ, якій болѣстно дѣткнувъ руску сцену народную, прошибъ до глубины и нашѣ сердца. Выразъ глубокого сочувства по смерти бл. п. Гриневецкого пересямаемо вѣмъ братьямъ-артистамъ на руки директора п. Биберовича.“) и одѣ львовскихъ богословѣвъ: „Вѣсть о смерти незабутаго артиста-патриота Гриневецкого наповнила глубокимъ жалемъ нашѣ сердца, тожь докидаючи грудку землѣ на его могилу, кличемо: Працай, сердечный! Земля Тобѣ перемъ!“ — При нагодѣ похорону бл. п. Гриневецкого годиеться въ признаванье подѣнести гражданній приѣздъ зъ Жовквы нашихъ артистѣвъ зъ директоромъ п. Биберовичемъ — чимъ дали доказъ своей любви до покойного, — и постанову выдѣлу „Рускои Бѣсѣды“ справити похоронъ заолуженому покойникомъ своимъ коштомъ. Мы зъ своей стороны подѣнесомъ гадку, що належало-бы Русинамъ изъ добровѣльныхъ жертвъ поставити на могилѣ покойного бдновѣдній памятникъ.

— Впр. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ и епископъ Юліянъ Пелешъ выхали до Перемышля. По одиодневной гостинѣ въ Перемышлѣ еп. Пелешъ вертае до Станиславова, а митрополитъ Сильвестеръ выѣздитъ зъ-бдѣтамъ до Вѣднѣ, чтобы (только зъ того титулу, що есть вице-маршалкомъ сойму) взяти участь въ декутаціи, котра має подѣковати цѣсареві за подѣнесеніе краковскаго епископства до достоянства княжого. Депутация складалася зъ маршала гр. Тарновского, вице-маршала митр. Сембратовича, и двохъ секретарѣвъ сойму.

— Папскіи кресты — „la croce pro ecclesia pontificia“, на основѣ рѣшенія папского зъ дня 30 падолиста 1888 р., одержали вчера зъ руского духовенства епархій львовской: крилошанинъ Величко, ректоръ Валинскій и о. Чировскій, парохъ Бѣлшечъ. Его Святѣство зволивъ тыхъ трехъ одѣвъ надѣтити сѣмъ бдзаченіемъ въ память своего ювилею священничаго. На писемѣ, заученомъ до хрестѣвъ, подписанный кардиналъ Рамполла, секретаря державы папской. Хрестъ есть сѣрбный двораменный, переплетенный лѣляемъ, про-тѣ осымкобчатый. По серединѣ на правой сторонѣ есть портретъ папы зъ написею докола: „Leo XIII Pontifex“ M(aximus) Anno X. (pontificatus); на лѣвой сторонѣ есть гербъ папскій зъ написею докола: „pro ecclesia et pontifice“. На раменахъ умѣщонъ: рѣкъ: „Prid. Kal. Jan. 1888“ и кометы яко гербъ родинный папы Льва XIII. Хрестъ носиться на лѣвой груди, на короткой ленточкѣ цуриурной краски зъ бѣлыми и жовыми насочинами. Такихъ хрестѣвъ роздано, якъ

намъ оказано, по три въ каждой епархії австрійскій, и то священникамъ, котры взяли участь въ сѣгорѣчной поѣздкѣ до Риму на ювилей папскій.

— Старосту коломийского п. Кучковского, що зъ Коломыи переноситься на делегата наѣстничества въ Краковѣ, уже одѣ тыждня працяють, а ще зъ тыждень пращати будуть рѣдній власти, корпораціи, институціи и т. д. Особливый то край — та Галичина, и особлива сусѣбность въ томъ краю! Коли якого ц. к. старосту пересунуть зъ одного мѣсца на друге, — то въ одномъ мѣсци пращаньямъ, а въ другомъ витаньямъ нема конца! Де-нде министрамъ не роблять такихъ овацій, якъ у насъ ц. к. старостамъ. Такъ теперь Коломыя есть ареное двотыждневныхъ овацій для ц. Кучковского. Уже прощала его рада повѣтова зъ 80 вѣтими, пращавъ его выдѣлъ мѣщанинъ и жертвувавъ ему перстень брильянтовый, пращали его воакіи власти на бенкетѣ въ Касинѣ, де мѣжъ иншими промовляли и Руенины крил. Коблянскій въ имени руского духовенства а сов. Подѣященкѣй въ имени урядниковъ. Въ четвергъ пращати-мъ п. старосту in greumъ рада громады и має вручити ему на памятку золоту чашу...

— Въ Выжицѣи бдѣвлося третѣе представленье а-маторского театра дня 24 сѣчня с. р. Одограно два кавалочки, одинъ нѣмечскій, а другой рускій въ двохъ дѣяхъ „Адамъ и Ева“. Сала була биткомъ переповнена гѣстими, котры не могли начудуватись такъ красотою новыхъ чудесныхъ декораций пензля Дила, якъ и грою неоцѣненыхъ артистѣвъ нашихъ: судѣ Коралевича и зѣвѣтеной солистки Ви. Маріи Рожанковской. Чистѣсть и зыка, гарный точный спѣвъ, пречудесней костюмы и дѣйствио умѣла гра артистѣвъ рускихъ, выкликували гукъ ошлѣскѣвъ, котрымъ не було конца и мѣры одѣ одушевленю публики. Артистѣвъ выкликували по каждой дѣѣ. Не только мѣсцевѣи, близій сусѣды, але и зъ подальшихъ сторонѣвъ, якъ зъ Банилова (2 милѣ), зъ Путилова (6 милѣ одѣ Выжицѣи), збѣглися порадуватись рускою грою. Нѣмцѣ не знали, якъ оказати свою радость, а и женщины доказували по представлѣню, що не суть нѣколи такъ цѣкавъ, якъ Ева до вазы. Однимъ словомъ, черезъ мѣсяцъ есть одѣ чѣмъ говорити та критикувати посли волѣ. Подѣнести треба правдиво руску на-скрозъ жвабѣсть артистки Ви. Маріи Рожанковской, котра своими поворотливими легкими рухами показала, якій гарный поетичный, рускій козачокъ! Дилетантска музыка, зложена зъ самыхъ урядниковъ зъ Кутъ и зъ Выжицѣи, вѣлыми гарно супроводила спѣвъ и танецъ. По представлѣню бдѣвлявано нѣмечскій кавалокъ на мѣшаний хоръ, въ котромъ звѣнѣли красній голосы рутинованой сопранистки п. Бѣльовой и лиричный баритонъ бароновой Капрі. Задовольненіе и радость есть такъ велика, що, якъ не доведи Господи! такъ дальше поїде, то чоловікъ зѣ вѣтромъ розвѣсѣе, або зъ спокойнымъ воздухомъ розпылесѣе...

— Jedność, braterstwo! Комитетъ парохіальный въ Залѣсѣи дѣбѣвъ призовленіе квестованіи по Сялѣ на пострѣенье новой церкви. До мѣсцевцевѣи, обнятыхъ сѣмъ призовленіемъ, належить и Перемышль, а въ Перемышлѣи живе ко. каноникъ гремилыйшій Szediwy. Квестаримъ, суды вылааны, здавалося, що було-бы оскоробо ко. кан. Шедивого, коли-бъ его поминули. Приходять отже и до него, просячи покрѣпно, що ласка, на дѣмъ Божій. Кв. пращати выслушавъ пробыи и каже: Dał bym, z całego serca dał bym, ale na kościół polski; na ruską cerkiew, wybaczeicie, nie dam ani centa! Квестаръ аумѣлился на такѣ дѣтумъ зъ устѣ священника пралата, похитали голову, и оповѣли се намъ, а мы подаемъ до прилюдной вѣдомости, яко маленький причинокъ до зилюстрованія — jedności i braterstwa.

— Одѣ о. Витосинского зъ Денисова одержуемо отсю доносъ: „Вп. Землякамъ, що наѣбратыи устроити у себе спѣвъ хоральный, могу поручити рутинованого управника. — Витосинскій зъ Денисова, п. Ходачковъ“.

— Сѣбѣтъ „Народного Дому“ на засѣданю д. 25 ст. сѣчня надѣвлявъ: Липецкого и Лукавечского, слухатѣлѣвъ права у Львовѣ, етнѣвѣдѣйными запомогами по 80 зр. рѣчно до укѣнченя студій; Емил. Целевича и Витовда Целевича, учениковъ шкѣлы середнихъ, и Емил. Кляку, правника у Львовѣ, сироту по народномъ учителю, по 100 зр. на одиъ рѣкъ; Вае. Винара стипендіяного запомогами имени Панковича 60 зр., а Вол. Федѣка одноразовою запомогами 30 зр. зъ интеркаларій.

— Въ дорогѣ межъ Рудниками а Шумянами въ рогатинскѣмъ повѣтѣ згублено планъ и кошторисъ будовы церкви въ Чагровѣ. Кто знайде згубу, зволить ласково дати звѣстку до уряду парохіального въ Чагровѣ а дѣстане нагороду.

— Товариство рускихъ академикѣвъ „Союзъ“ въ Черновѣцѣи устроюе тамъ вечерокъ зъ танцами, въ субботу дня 2 н. ст. якого о. р. въ сали „Hotel Lamm“. Стрѣй домашный. Початокъ о 8. годинѣ вечеромъ. Вегунъ: одѣ особы 1 зр., для родины до 4 особы 3 зр.

— Общество „Академическій Кружокъ“ устроюе дни 5 н. ст. якого въ сали Народного Дому „великокольный балъ“. Близій вѣсти о томъ великокольномъ in sre бали мѣстимо въ рубрицѣ „Надѣслане“, задержуючи „великокольный“ языкъ оригиналу.

— Якъ жиды рахують часъ ингодѣ посли рускихъ святѣ? Въ судѣ въ Подбужѣ мали два жиды сибѣ зъ собою о заплату якою сумы. Подчасъ передугодовныхъ переговоровъ каже позываній Мойше-Лейбъ до позывающего Лейзора: „Du müsst warten bis Mathi“.

— Корона польска — якъ каже приповѣдка — выдѣла богато рѣзныхъ каналковъ, але ще не видѣла такого руского языка, въ якѣмъ подавъ нѣмѣшый „Kurjer Lwowski“ субѣтѣвшу пращальну промову пос. Романчука въ сеймъ. То куріозумъ таке, що варта его выслати на наиблизшу выставу куріозѣвъ, якъ лишь де бдѣкрысѣе...

Вѣсти зъ Асп. Львовской.

Одержали оо.: завѣдательства: въ Николаевѣ Богданъ Влішевскій а въ Иловѣ Адамъ

Марковский; еист. сотрудничество въ Николаевѣ Вас. Левицкій.

Митроп. Консисторіи вставилася до наѣбстничества о згоду на кан. институцію о Юл. Галькевича на Стрѣльковѣ, а І. Товарищского на Кѣбѣвну.

До кан. институціи завѣзванъ оо.: І. Волянский на Острѣвичѣ и Сев. Борачокъ на Бѣльковѣ.

Дозволено о. Стеф. Городецкому, капеляноу Пресов. митрополита, подѣтити надѣвчальному испитови конкурсовому въ дняхъ 29 и 30 сѣчня 1889.

Посмертний — оповѣстки.

Стефанъ Лабашъ, управитель Народной Торговлѣи окружной въ Бродѣхъ, упокоився сими днями въ 38 роцѣ жити. Покойный, сынъ сельскійскій, скѣнчивши школу реально, вступивъ на технику у Львовѣ, — але не скѣнчивъ еи. Яко студентъ техники належавъ онъ въ першій половинѣ 1870-тыхъ роковъ до „Академическаго Кружка“ и писавъ до выдаваного тогды тымъ товариствомъ „Друга“. Позѣйшѣ бл. п. Лабашъ бѣвъ секретаремъ общества им. Качковского, потѣмъ вступивъ за урядника до зѣвѣтного „Заведенія“ и выдававъ пару роковъ „Страхонуда“. По краху „Заведенія“ покойный мусѣвъ зъ того финансового общества уступити и одержавъ мѣсцо управителя окружной Торговлѣи Народной въ Сяноцѣ, а коли и зъ-бдѣтамъ уступивъ, отворилася для него посада въ Торговлѣи въ Бродѣхъ. Померъ покойный въ Бѣльмъ-Каменѣ, де передъ двома роками оженився зъ Антоніею Паливода властителькою реальности. Вѣчна ему память!

Послѣдній вѣсти.

Въ процесѣ кукизѣвскѣмъ переслухувано нинѣ свѣдѣвъ Калиновского, органету; Полянського, дока; д-ра Шмидта и Владислава Стшелецкого. Калиновскій каже, що коли сказавъ кс. Т. о арештованю Стшел., то онъ на то сказавъ: Га! Я тому не виненъ, най ратуються якъ можуть. Д-ръ Шмидтъ оповѣдавъ чѣву исторію своей визитаціи и збѣнавъ, що кс. Пасютъ казавъ до него: Дайте спѣскѣи (не доносьтъ), прецѣ ксьондзъ самъ каже, що потовсѣе. Шмидтъ каже, що нѣякимъ чыномъ не мѣгъ манькутъ душити кс. Т., хто-сь мусѣвъ конче душити львовоу рукою а бити правомъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 28. сѣчня. Урядова газета оголосила мѣсяцъ убѣзпеченъ для робѣтничковъ. Мѣсцемъ асекураціи галицкихъ и буковинскихъ робѣтничковъ есть Львовъ.

Пѣштѣ 28 сѣчня. Вчера бдѣвлося велике вѣче студентѣвъ противъ нового закона войскового; взяло участь звышъ 5000 студентѣвъ. Наибѣльшие бѣсѣдничковъ выступило противъ нѣмеческаго языка.

Букарештѣ 28. сѣчня. Президія румынского парламенту постановила рѣшучо уступити; нинѣ має бдѣтити выборъ новой президіи.

Парижѣ 28. сѣчня. При вчерашнихъ выборахъ побѣдѣвъ Булянджеръ рѣшучо. Вѣче вечеромъ около 6. год. розбѣйшлѣся була по мѣстѣ вѣсть, що Булянджеръ выбрано значною бѣльшостою а скрутинніа выказала, що онъ одержавъ 212.000 голосѣвъ, подѣсѣ коли его контркандидатъ лишь 141.000. Радости булянджистѣвъ не було конца. Выборъ его голошено зъ великимъ тріумфомъ по всѣхъ улицахъ а ще о 2 год. въ ночи пѣлюшновано многіи дома. До розрухѣвъ не прийшло, бо войско и полиція стерегли найважнѣйшихъ точокъ мѣста. По выборѣ Булянджера розбѣйшлѣся була чутка, що правительство утекло зъ Парижа, но вѣсть та показалася неправдивою; фактомъ есть лишь, що въ кругахъ правительственныхъ настало велике замѣшанье и що правительство стануло якъ безъ головы. На разѣ нема однакожь обавы якихъ поважнѣйшихъ приключень.

Парижѣ 28. сѣчня. Димсіи Флюке есть майже певна.

Надѣслане.

Почтенный Редакция!

Чѣсть имѣетъ процити Почтенную Редакцію о ласкавейшемъ помѣщеніи въ своемъ цѣномъ изданіи слѣдующаго объявленія:

Общество „Академическій Кружокъ“ устроиваетъ на дни 24. Января (5. Февраля) т. г. въ саль „Дома Народного“ великокольный балъ. Приглашенія уже розосланы. Если бы одиакъ кто приглашеніи не получилъ, иволить столѣстись въ долаѣ Общества при ул. Краковской н-рѣ 17. II. стѣль. Карты входованъ по 2 зр. отъ лица, семейный (дѣи 4 лица) по 6 зр. и акадѣмическіи по 1 зр., также карты померованіи на пѣлѣро по 2 зр., карты входованъ на тугоже по 1 зр. продаватѣсь будутъ въ день бала въ компаніяхъ „Руского Касина“ за предѣвляемѣи приглашенія.

Досѣвъ устроиваемыи вечернии упомянутого Общества по разѣ первый въ текущемъ году уступили мѣсто балу, въ котрому подѣвано всякій возможный приготолѣніи. И такъ между прочимъ пріобрѣтено прекрасныи предметы декоративныи извѣстной фирмы Ф. Гавсъ, надѣлѣны же прѣхорошихъ „порядковъ танцевъ“ поручено хорошо наѣвѣтній рудольфовъ Кучабинского. Когда отѣтъ тѣмъ образомъ при пѣвѣнужденіи увѣселеніи вышнѣи сторона бала всякимъ пробованіемъ отѣвчати будетъ, надѣлѣны салдуетъ, що П. Т. Публика балъ тотъ якъ наибѣльшѣйшѣе поспѣити наволѣтъ.

Съ истиннымъ почтеніемъ

За управлѣнійшій комитетъ Общества „Академическій Кружокъ“
В. М. Курловичъ, председатель, В. Л. Ротчицкій, секретарь.

ДѢЛО

Выходить у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рождѣнь святъ) о 5-й годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пашанамъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11, и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣднѣ Хаазенштайнъ и Воглеръ, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Orpelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daul & Co. Предплата на „Дѣло“ и наложенность за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . 24 зр. на полъ року . . 9 зр. на полъ року . . 12 зр. на четверть року . . 4.50 зр. на четверть року . . 6 зр. на мѣсяць . . 1.50 зр.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на полъ року . . 8 зр. на четверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . 1.35 зр. Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 34 ул. Баторія. — Русолюкъ вертаетъ акме на померекѣ востережень. — Рекламация неоплаченной вѣднѣ бѣдъ порта. — Неоднократно ошуте 8 зр. а. л. Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однокотрихъ печатной, въ рубр. „Надобладе“ по 20 зр. а. л. Подати числятся по 10 зр. бѣдъ етишка.

Запросины до предплаты.

„Дѣло“ съ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ 1889 роцѣ що дня и въ неизмѣненномъ объемѣ.

Предплата:

На провинціи: У Львовѣ:
На цѣлый рокъ 18 зр. 16 зр.
На полъ року 9 „ 8 „
На четверть року 4.50 „ 4 „
На 1 мѣсяць 1.50 „ 1.35 „

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рокъ 24 зр.
На полъ року 12 „
На четверть року 6 „

Запрошючи П. Т. Земляковъ до предплаты „Дѣла“ на рокъ 1889., рѣвночасно просимо тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, у котрыхъ ще залягае яка належитость, щобъ старались по можности скоро вырѣшати еи, бо съ початкомъ року выдавництво має дуже великій выдатки.

Ново-приступающій на 1889 роцѣ предплатники „Дѣла“ одержать початокъ повѣсти Іокай „Новый дѣдичъ“ даромъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Завтра вже збѣраеся на перше засѣданье палата послѣвъ, а съ нею рѣвночасно и палата павѣвъ, но на порядку дневного палаты павѣвъ не поставлено закона войскового, лишь выбѣръ одного члена до комисіи правничои. Здаеся, що палату павѣвъ скликаю лишь на то, чтобы она могла заявити свою лояльность по причинѣ заручинъ архикнягинѣ Валеріи. Въ пятницу обѣдуюся перше засѣданье комисіи палаты павѣвъ для закона о неподѣльности грунтѣвъ селянскихъ. За проектомъ сего закона промовляла дуже горячо гр. Хоринскій, Бльоме и Цедвицъ; Думба и бар. Копрадь були въ засадѣ за закономъ. Противъ закона выступили Карль и Газнеръ. Обѣдую ухвалено приступити до спеціальной дебаты. Здаеся, что въ декахъ постановкахъ сего проекта будутъ поробленіи змѣны, головно-же буде змѣненъ §. 7., въ котромъ говорится про судову оцѣнку селянского грунту, бо сей параграфъ трудно погодити съ §. 10., въ котромъ говорится о т. зв. прескрипци.

Въ угорской палатѣ послѣвъ маеся нинѣ закончить загална дебата надъ закономъ войсковымъ и обѣдуюся голосованье надъ переводомъ до спеціальной дебаты. Вчерашне засѣданье было зновъ дуже бурливое. Промовлявъ гр. Аноний доказуючи, что §. 14. нарушуетъ конституцію. Коли бѣтакъ почавъ говорить Тисса, зробився въ палатѣ страшный крикъ, бо на галеріи еиостережено агентѣвъ полиційныхъ. Спикѣй наставъ, ажъ коли агентѣвъ выпрошено съ галерій. Тисса и президентъ палаты заявили, что не знали нічого о томъ, что на галеріи сѣдѣ агенты. Вацпрезидентъ палаты Юл. Горватъ зложивъ свое достоинство. Многіе послы съ правительственной партіи одержали завѣщанье бѣдъ своихъ выборѣвъ, чтобы зложили мандаты.

Въ субботу и недѣлю обѣдуюся въ Будапештѣ велике вѣче мадарскихъ студентѣвъ, котріе постановили запротестувати противъ нового закона войскового. Въ вѣчу взяло участь около 3000 студентѣвъ съ рѣзными сторонѣ Угорщины. Въ Пештѣ витали студентѣвъ дуже острѣвативно. Вѣче ухвалило резолюцію, котра протестуе противъ збѣдженія дѣтъ службы однорѣчныхъ охотниковъ, дальше противъ робленія испѣтѣвъ офицерскихъ въ нѣмецкомъ языкѣ и высказало на послѣдокъ бажанья, чтобы была заведена армія національна. На вѣчу промовляла такожъ послы Іраній и Казъ. Прессбургскіе студентѣ постановили были вѣдѣстно доматися, чтобы вѣче выслало депутацию до цѣсаря, але заходамъ послѣвъ удалося до того не допустити.

Зъ Вѣднѣ доносать до „Сзас-у“, что депутация, котра має зложити цѣсаревѣ подяку за наданье краковскимъ епископамъ титулу княжого, буде на авдіенціи въ четверть. Обѣдѣ вѣдѣ цѣсарь до Будапешту.

По причинѣ уродинъ нѣмецкого цѣсаря обѣдуюся въ недѣлю въ палатѣ нѣмецкои амбасадѣ у Вѣднѣ великій перъ, на котромъ зѣвася цѣсарь, архикн. Рудольфъ, всѣ прозіи архикнязѣ, перебуваючіе теперь у Вѣднѣ, въ прусскихъ мундурахъ и въ прусскихъ ордерахъ, бѣтакъ асн. Гангльбаверъ, гр. Кальнокн, гр. Таффе и др.

Въ мѣродайныхъ кругахъ російскихъ доказують, что мѣся архикнязятъ Паша и козакъ Ашинова до Абессиніи предпринимается сами людьми на власну руку и правительство не стоить зъ вѣсо въ нѣякой зѣвѣ.

Північна агентія розбѣдала слѣдуючу депешу: Змѣна, якои сподѣвалася въ кругахъ дипломатичныхъ, зачинае поводи проявлятися въ томъ напрямѣ, что мирне усилѣнне російской политики зѣскуе признание у австрійского правительства, котре бажаетъ такожъ залагодити въ мирной дорогѣ всѣхъ непорозумѣнья, якіе суть мѣжъ Россією и Австрією. Такий поглядъ высказали такожъ и подѣсѣ дебаты надъ новымъ закономъ войсковымъ въ угорской палатѣ послѣвъ.

Головний змѣстъ бесѣды кн. Бисмарка въ справѣ колоній африканскихъ есть той, что бѣдъ подѣсѣвъ въ сѣй справѣ лишь воли народу, котрый бажаетъ предпринимать колоніальныхъ и дѣлато не переступити нѣколи программы, яку съ одной стороны зазначить парламентъ, а на якій съ другой стороны дозволить добре порозумѣнье съ Англією. Выходить зъ сего, что кн. Бисмаркъ хоче на теперъ дѣстати бѣдъ парламенту лишь малу запомогу, чтобы розпочати нову акцію а бѣтакъ вже буде мѣжъ зажадати и болѣе, бо скаже, что честь нѣмецкого народа есть заангажована; всяку неудачу звалитъ однакожи обѣдѣ на парламентъ. Онъ заявилъ такожъ, что не нарушитъ въ нѣчѣмъ правъ султана Занзибару. але то зробивъ очевидно лишь дѣлато, чтобы успокоити Англію, котра велимъ занепокоилася тымъ, что нѣмеччина стремится до того, чтобы на разѣ зробити Занзибаръ въ той мѣрѣ зависимымъ бѣдъ нѣмеччины, якъ есть н. пр. зависимый Египетъ бѣдъ Туреччины.

Выбѣръ Булянджера въ Парижѣ стався фактомъ такъ великою ваги, что о нѣмъ говорить нинѣ цѣла Европа. Якъ теперь уложатся дѣла въ Франціи, годѣ же зѣвати, але то рѣчь певна, что выбѣръ Булянджера готовъ зробити велику змѣну въ Франціи. Переволохъ, якіи запанувавъ въ кругахъ правительственныхъ въ день выбора, есть найлѣпшимъ доказомъ неопределенности ситуации. Около 11 годины въ ночи збѣралася була въ недѣлю рада министровъ бѣдъ проводитъ самого президента и тревала до повѣ до другой. На радѣ розбѣрано всякій можливый евантуальности въ тепершній хвилі. Фльбе заявилъ президентовѣ, что бѣдъ готовъ каждой хвилѣ разомъ съ своими товаришами податися до димисіи, скоро лишь президентъ гадае, что димисія усугубитъ трудность ситуации. Колькохъ министровъ розбѣрало справу, чи не было бы добре утвердити новый кабинетъ на ширшій подѣставъ якъ тепершній, а до котрого вступили-бы люди впливовый а всѣхъ партій. Президентъ не мѣжъ въ сѣй справѣ сказати нічого рѣшучого и дѣлато постановивъ чекати, якіи буде результатъ засѣданья палаты послѣвъ, котре мало вчера обѣдуюся.

Остаточный результатъ выбѣровъ въ Парижѣ есть такий: Зъ 568.697 управненыхъ до голосованья голосовало 435.860 выборѣвъ; зъ того одержавъ Буляндже 244.070 голосѣвъ, першій контркандидатъ Жакъ 162.520, Буль 16.760 а розстрѣленныхъ голосѣвъ было 10.358. Рухъ выборѣвъ, якіи панувавъ въ недѣлю въ Парижѣ, переходить всяке понятие; Парижъ щось побѣдного что нѣколи не видѣвъ. Выборѣщѣ нѣколи не являлися такъ численно. Голосованье обѣдуюся въ 300 лѣокаляхъ и шло зовѣмъ спокійно. Лишь на улицахъ проявлялися мѣсями демонстраціи противъ одной або другой стороны и увивалася полиція. Черезъ цѣлый той часъ перебувавъ Буляндже въ рѣстарациі Диранде и чекавъ тамъ результату выбора.

Соймъ краевый.

На 39 и послѣднѣмъ засѣданю сойму зъ дня 26. в. ст. сѣвня принято §. 6. закону пропнаціиного зъ поправкою п. Менциньского. Онъ звучитъ: Властитель пропнаціи одержать зъ фонду (62,200,000 зр. въ 4% облигацияхъ) вынагороду въ мѣру чистого доходу зъ права пропнаціи, означенного правительственными ореченіями кр. комисіи пропнаціиной по мысли закона зъ дня 30. грудня 1875 р., або такожъ означенного ореченіями ц. к. дирекціи фонду пропнаціиного, якіи выйдутъ на основѣ нинѣшного закона. На згаданныхъ основѣхъ буде переведенный вымѣръ вынагороду для каждого зъ управненыхъ въ способѣ слѣдуючій: Передовѣмъ одержать: а) всѣ властители права пропнаціи, зъ выимкою тыхъ, до котрыхъ односѣтся постановы §§. 15 и 16 нинѣшного закона, 17/2-кратный чистый доходъ послѣ оречень, выданныхъ по мысли закона зъ 30. грудня 1875 р. б) Властитель права пропнаціи, до котрыхъ односѣтся постановы §§. 15 и 16 нинѣшного закона, вынагороду, означену ц. к. дирекцією фонду пропнаціиного на основѣ такихъ-же оречень. Тѣ властители права пропнаціи, що въ дорогѣ рекламации (§. 7) узыскають ореченя ц. к. дирекціи фонду пропнаціиного о чистѣмъ доходѣ (§. 13), одержать додаткову вынагороду зъ капитала, якіи лишится по выдѣленю вынагороду по мысли уступу попередного. Такой

додатковий вынагороду будутъ вымѣрюванѣ въ мѣру надвышка чистого доходу, выплывающою зъ ореченя ц. к. дирекціи фонду проп. (§. 13) въ порѣвнаню зъ ореченіемъ, выданнымъ по мысли закона зъ 30. грудня 1875 р. Вынагороду тѣ не можутьъ одинаково бути высѣй чимъ згадана надвышка 17/2 разѣвъ зѣвѣта. Лишня часть капитала вынагороду, якъ бы яка показалася, буде роздѣлена мѣжъ властителей права пропнаціи въ мѣру чистого доходу, означенного въ ореченіяхъ, выданныхъ по мысли закона зъ 30. грудня 1875 р.

§. 7. зъ поправками послѣвъ Вейт. Дѣдушицкого и Менциньского звучитъ: Тѣ властители права проп., котрыхъ чистый доходъ пересѣчный рѣчный зъ того права на основѣ доходу въ лѣтахъ 1885, 1886 и 1887, принятого до вымѣру податку, бувъ приваименше 10% высѣй, якъ чистый доходъ, признанный ореченіемъ по мысли закона зъ 30. грудня 1875 р. выданнымъ, мають право въ часѣ 30 дѣвъ бѣдъ введеня въ жѣтые сего закона внести до ц. к. дирекціи фонду проп. рекламации и зажадати, чтобы подвышенне ихъ доходу было провѣренымъ. На случай, якъ бы ц. к. дирекція фонду проп. пересѣдчилася, что доходъ, якіи служивъ за основу до вымѣру податку не сходиться зъ дѣйственнымъ доходомъ, може въ выимковыхъ обставинахъ узглядити доходъ высѣй. Речинця сего рекламацииного не вѣльно переступити. Рекламации мають заключати въ собѣ докладне означенне того права пропнаціи, котрого доходъ має провѣряться; не потребно одинаково до поданя прилучати документѣвъ, якими стверждаеся подвышенне доходу.

§. 8. Ц. к. дирекція фонду пропнаціиного зарядитъ дослѣдженне дѣйственного чистого доходу зъ права пропнаціи у всѣхъ случаяхъ, въ котрыхъ въ речинци 30-дневномъ внесено рекламации.

§. 9. Накола властитель права пропнаціи на терминѣ, вызначенномъ до перевѣденя дослѣдовъ, не являеся лично або не дасть заступника, а свои неприсутности не оправдае въ способѣ вѣрдостойный, — то рекламация его упадае.

§. 10. На одроченне речинця до перевѣденя дослѣдовъ можна лишь за-для важныхъ поводѣвъ призволити.

Параграфы 11—20 приняты майже безъ змѣны, §. 21. ухвалено на попереднемъ засѣданю, до §. 22. принято поправку пос. Фрухтманова что-до оплатъ шинкарскихъ, якихъ не можна накладати у Львовѣ, Краковѣ и въ мѣстахъ, что въ своихъ земляхъ громадскихъ посѣдають выключне право пропнаціи. Безъ дискусіи ухвалено бѣтакъ §§. 23, 24, 25, 26 до 30.

(Засѣданье вечѣрнее.)

На томъ засѣданю принято майже безъ змѣны дальшіе параграфы (до 47) I артикулу нового закона, бѣтакъ всѣ §§ артикулу II и III въ другѣмъ и третѣмъ читаню.

Зъ порядку дневного слѣдувало справозданье комисіи администратіиной зъ внесення пос. Ласодкого въ справѣ усугубленя перешкодъ, зъ якими стрѣчаеся торговля безрогами. Принято резолюцію, зѣвѣваючи правительство, чтобы тѣ перешкодѣ въ порозумѣнню зъ министертвомъ торговлѣ усугубено, а именно бѣдѣклякомъ розпорядженне зъ дня 27 грудня 1888, котрымъ велено ладувати безроги зъ Галичины просто до стациі Вѣднѣ (St. Marx) и Вѣрнеръ-Найштадт. Д-рови Ад. Пражмискому, учительви школы рѣбничои въ Черниковѣ, признано додатокъ личный въ сумѣ 200 зр. рѣчно бѣдъ 1 сѣвня 1887 р. до наданя первого пятилѣтнего додатку. Громадѣ Гарасимѣвъ удѣлено запомогу 200 зр. По томъ закрывае маршалокъ краевый V періодъ сойму галицкого рѣчею, котроу основу подали мы въ вѣчерашномъ „Дѣлѣ“. Д-ръ Черкавскій выголосивъ подяку для маршалка и намѣстника. Пос. Романчукъ попрашався въ имени всѣхъ послѣвъ рускихъ зъ маршалкомъ, послами польскими и п. намѣстникомъ и томъ закѣчено 40 засѣданье 6 сѣвнѣ V періоду сойму галицкого.

Справа кукизовска.

Транзакційный день разпавы, а 28 сѣчня 1889.

Свѣдокъ Иванъ Калиновскій, старецъ 81-лѣтній, органистъ въ Кукизовѣ, прагадѣ собѣ цѣлу рѣчь взагалѣ дуже слабо и зѣвѣаетъ баламутно. Въ повѣдѣлокъ 30 лѣтъ рано приехала Стш-чка по свѣдѣ, а коли прийшовъ до комнаты кс. Тх-цего и поспытавъ его, что сталося, сказавъ ему Тх-цкій: „я уявѣ и потовѣсь!“ Марія Стш-чка радила тогдѣ Александрия, чтобы фхавъ по хирурга Ралса до Яричева, бѣдъ однакъ заявилъ, что поѣде до Львова и поѣхавъ дѣйстно. Тогдѣ сказавъ хтось зъ присутныхъ у кс. Тх-цего особѣ — хто, свѣдокъ не знае — чтобы обмыти бѣдѣдѣ, бо бѣдъ некрасно, якъ докторъ приѣде. Обмыто оже бѣдѣдѣ, а свѣдокъ зъ сыномъ позѣвѣшувать на колѣнахъ рѣчи кс. Тх-цего, котріе были порозкиданѣ по хатѣ. Зъ рѣчами тыми бу-

ли розкиненѣ такожъ и старѣи штаны, котріе зѣвѣчѣно Тх-цкій клавъ бѣдѣ себе на ночь. Свѣдокъ сидѣвъ при Тх-цкомъ въ понедѣлокъ цѣлый день и заявляе, что доперва бѣдъ д-ра Шмида дознавѣся, что тутъ скончѣсь якѣсь „шельмошѣ“. Коли прийшло платити Шмидовѣ, вѣдѣвъ кс. Тх-цкій свѣдѣкою выйти и лишѣсь самъ зъ Стш-цкою. Стоячи передъ комнатою Тх-цкого на дворѣ, чувъ свѣдокъ, якъ Стш-чка говорила Тх-цкому, что не може знайти грошей, а бѣдъ одповѣвъ йи: „аъ третѣй шуелѣдѣ бѣдъ повнѣщи“. Свѣдокъ подае, что не памятае, чи того дня, коли прокураторъ д-ръ Сумиеръ приѣхавъ до Кукизова и коли Стш-чка бѣдала судѣи слѣдуюмоу депозитъ, кс. Тх-цкій посылѣвъ свѣдѣка за Стш-цкою. Въ понедѣлокъ и второкъ по атентатѣ бувъ кс. Тх-цкій зовѣмъ притомный, але обѣдѣла ставъ баламутити. Якъ приѣхавъ прокураторъ, кс. Тх-цкій баламутивъ, свѣдѣвъ похоронъ и горѣвъ вѣчно по якимъ трѣхъ жидѣвъ.

Навѣзуючи рѣчь до згадка про жидѣвъ, забравъ голосъ д-ръ Дульемба, заявляючи, что д-ръ Домбровскій одержавъ нинѣ листъ бѣдъ п. Звольского, властителя дѣбръ Брянецъ. Звольскій доносѣтъ, что жидѣ въ Брянци, Филипп Вольфъ, котрый недавно обѣдуювъ кару вязницѣ у Львовѣ, сидѣвъ въ оидѣи казни зъ Томкомъ Тимчукомъ, а той сказавъ ему разѣ: „Стшелецкѣ сидѣтъ невѣрно. Ксѣндза мѣрдѣвали жидѣ, знакомѣи менѣ злодѣвъ, въ порозумѣнню зъ однимъ зъ людей, обѣдѣующихъ его. Жидѣи тѣи мене вызвали зъ собою, однакъ я не побѣшовъ. Били его молоткомъ, что товѣсь нѣмъ камѣнь!“ На той подѣставѣ просивъ д-ръ Дульемба о переслуханье Вольфа и Тимчука.

Прокураторъ заявилъ на то, что факты тѣи суть ему вѣдомѣи и були вже предметѣмъ дождженя, что бѣдъ годиться на переслуханье тыхъ свѣдѣвъ а и самѣ навѣтъ завадѣтъ цѣлый рядъ подобныхъ свѣдѣвъ, однакъ ажъ по переслуханю Гюта. — Внесенне д-ра Дульембы має порѣшити трибуналь поѣвѣйше.

Свѣдокъ Игнатій Полянскій, слуга Алекс. Стш-цего, подае, что дня 29 лѣвня въ ночи, коли выѣхали гостѣ въ Болшева, Авт. Стш-цкій выпивъ въ его присутности гербату и заявивъ сорочку, лишь въ „утерѣ“ (кастанѣи Гіера) поклавѣся спати. Було то вже коло 3 год. въ ночи, чого впрѣчѣмъ свѣдокъ докладно не знае, бо не глядѣвъ на годинникъ. На другій день рано, коли свѣдокъ одобрѣвъ картку бѣдъ пѣланца зъ Кукизова, Ал. Стш-цкій ще спавъ. Свѣдокъ убѣдѣвъ до спавѣтъ и збу-дѣвъ его. Въ спавѣни заставъ все въ лѣдѣ а именно рѣчи Ал. Стш-цего были на томъ самѣмъ креслѣ коло лѣжки, де свѣдокъ поклавъ въчѣромъ, розобравши Алекс. Стш-цего. Вѣдѣчи заявляе свѣдокъ, что не мавъ бѣдъ нікого порученя або приказу подѣдѣлувати судѣю слѣдѣного або Шпанія. (Д. б.)

Одѣзва до Вп. пп. крамарѣвъ!

Маючи на увазѣ, бѣдѣвѣдно нашимъ статутамъ, розѣвъ и подѣдѣржуванье краминѣвъ въ нашѣмъ краю, просимо Вп. пп. крамарѣвъ, котріе до насъ ще не зѣлошувалися, чтобы зѣволяли увѣдити зъ нами въ купецкѣи зносныи, при чѣмъ мы всякій можливый улѣкшеня для нихъ учинити готовѣи. Тѣ лица, котріе мали-бъ охоту и нагоду заснувати нову краминѣцю, зѣволятъ лишь удаватися до насъ, а удѣлимъ охотно всякихъ информаций.

Слоудѣваючися, что нашѣи знакомѣи товаришѣи купецкѣи и дальше позѣстанутъ зъ нами въ тѣснѣй зѣвѣзѣи торговельной, доносимо, что Цѣнникъ краминѣный, зъ котрого лише краминѣвъ правно будутъ могли користати, будемо выдавати в розсылати Вп. крамарѣамъ що мѣсяця, почавши бѣдъ лютого с. р.

Львовѣ, 28 сѣчня 1889.

Зарѣдъ Народной Торговлѣ.

НОВИНКИ.

Звертаемо увагу якъ замѣсѣвѣныхъ такъ и львовскихъ П. Т. Передплатникѣвъ „Дѣла“ на то, что бѣдъ дня 1 в. ст. лютого розсылатѣсь взгляду выдаватися буде „Дѣло“ толькѣо тымъ, что бѣдѣиولی предплату, або бѣдай выразно замовили „Дѣло“ на роцѣ 1889.

— Выдѣль ширеціи филіи Русолюкѣи Товариства Педагогичного доносѣтъ черезъ „Дѣло“. Додатково до запрошеня, повѣдомляеся членѣвъ филіи, что зарѣдъ школы въ Ширци не хоче позволити, чтобы конференціи членѣвъ филіи могла обѣдѣити дня 1 в. ст. лютого въ будинку школьнѣи а при томъ засноуеся розпорядкомъ Выс. ц. к. красвои рады школьнѣи, что салъ школьнѣихъ вѣльно ужѣивати толькѣо „на cele szkolne“. (А яку иншу цѣль може мати конференція членѣвъ Товариства Педагогичного, хочѣ-бы и руского? — Ред.) Додати ще мусимо, что предѣдѣтель мѣсѣцеиной рады школьнѣи Вѣч. о. М. Тресньовскій давъ бувъ свое дозволѣнне. Въ наслѣдокъ перепѣны, яка выйшла бѣдъ зарѣду школы ширеціи, выдѣль филіи Русолюкѣи Товариства Педагогичного постарався, что конференція обѣдѣеся вызначенного дня въ дѣвѣишѣи силѣи касишѣи въ Ширци. — Выдѣль.

— На загальних зборах „Рускои Бесѣды“ в Перемишлі дн 19 сѣчня вибрано до нового видѣлу: д-ра Николая Антоновича головою, Льва Шеховича заступникомъ головы, Григорія Цеглиньского секретаремъ, д-ра Кормоша секретаремъ, Ивана Матковського бібліотекаремъ, О. Полянського господаремъ и д-ра Глембоцкого контролеромъ; а на заступниківъ видѣловыхъ о. д-ра Гробельского, Войтовича и о. Волянського. По складѣ нового видѣлу можна надѣятись, що той розвине большу діяльність, якъ видѣлы зъ лѣта попереднихъ.

— Пригадуємо, що збори руского Товариства педагогичного відбулися 2 л. лютого о 2 год. по полудни в сали Рускои Бесѣды.

— Вечерокъ зъ танцями в „Рускій Бесѣдѣ“ удался в суботу дуже добре. Товариство було добре, забава охоча, музика и бучетъ добрі. Танцюючихъ паръ було двадцять и кілька. Не було се, якъ на салю „Рускои Бесѣды“, за мало, коли зважити, що в великій салі „Народного Дому“ на вечерку „Руского Касина“ стануло до кадрили того дн всього девять паръ. Забава в „Рускій Бесѣдѣ“ протиалася аж до блжого ранку. Другий вечерокъ на „Рускій Бесѣдѣ“ відбувся в суботу сего тижня дн 2 н. ст. лютого. Розбѣлани запросини на першій вечерокъ мати-мать значення и на вечерки дальшій. Початокъ вечерки о годинѣ 8. Вілетъ вступу 50 кр. одѣ особи. Сподѣвався, що другий вечерокъ впаде ще краще, якъ першій.

— Товариство академічне „Сѣч“ у Вѣдн, довѣдавшись про смерть бл. п. директора руского театру Івана Гриневецкого, вислало до Жовкви на руки другого директора п. Ів. Биберовича телеграму: „Засылаємо слова сочувства по поводу смерти заслуженного человека. Честь памяти покойного Івана, що посвятить житие для народной штуки руской.“

— При вчерашній виборѣхъ до рады мѣста Львова оддано в загаль 3.922 голосѣвъ. На лісту комитету мѣского упало 2.418 голосѣвъ. „Związek u“ 665, „Łączności i Zgod-y“ 290, на ремѣнчу 164, „Независимыхъ горожанъ“ 143, „Oświat-y“ 105, „Postępi i Pracy“ 59, иншихъ 70. Ліста мѣского комитету побѣдила. Она має за собою 406 голосѣвъ больше, якъ всѣ прочі лісты (1912). Наколи кого маzano, то таки 406 разѣвъ не маzano его зъ лісты мѣской — ergo побѣда по сторонѣ Gołaba, Swierskiego и Walichewicza.

— Ц. к. Намѣстництво розбѣлало по всѣхъ староствахъ окружнѣхъ, чтобы (по мысли закона) в сего зъ 15 падолиста 1888 р. ч. XXVIII В. з. кр. зъ 31 грудня 1888.) старалось, абы всѣ будинки парохіальні и церковні були безъ перерывъ асекуровані. Намѣстництво подносило зъ натискомъ, чтобы законъ не остався мертвою буквою. Наконецъ ц. к. намѣстництво вказує яко найкористѣншій институтъ, найбѣзпечнѣй и найдешевшій, на Товариство взаимныхъ ubezpieczeń в Кракові.

— Вь Сяноцѣ устроєно комитетъ (который презентуєтъ пп. д-ръ Искричій и Табла) вь четверть 21 н. ст. лютого с. р. вь сали мѣста Сянока вечеръ зъ танцями. Комитетъ розсылає запрошенія на той вечеръ, а коли-бъ хто зъ П. Т. публики мѣста Сянока або вь околнѣхъ за-дла похибки не доставъ запросинъ, зволитъ звернутись до которого-небудь зъ членѣвъ комитету.

— Библиотека „Народного Дому“ вь четвертомъ четвертьчѣ 1888-го року числила скаталогизованыхъ 16.324 нумерѣвъ вь чотирохъ комнатахъ одъ улицъ Орменской. Библиотека бл. и крил. Шашкевича, зложена изъ 3000 томѣвъ, буде умѣщена вь чотирохъ шалахъ. Дублетѣвъ изъ библиотеки Шашкевича, назначенныхъ для деканальной библиотеки станиславѣвской, знайшлося всего 200 томѣвъ.

— Министерство проавѣты выслало до Львова комисію министерску, — старшого совѣтника будовництва Кехлиа и секретаря министерства Голенія, — чтобы розбѣдали на мѣсци справу будовы нового будинку на львовскій университетъ зъ уваженіемъ евантуального помѣщенія видѣлу медицинго.

— На Покутю проявились тяжкі пошести. Осаплотились вь кількохъ селахъ коломыйского, а остальными часами загостила и до самого мѣста Коломый и любила собѣ наилучше мѣж тамошними жидами. Вь Обертинѣ-жъ выбухъ тѣхъ пятнистый и на него маь умерги — якъ дописати газета „O własnych siłach“ — обертинскій бурмистръ.

— Совѣтъ „Народного Дому“ на засѣданіи д. 28. н. ст. сѣчня продолживъ побѣръ стипендіи 50 зр. рѣчно зъ фонду им. Мих. Куземского Михайлови Конопощемку, укѣномому студентови правъ, на одинъ рокъ подѣ условіемъ, що выкажеся двома ригорозами.

— La ogoce pro ecclesia et pontifice одержавъ такожъ сеніоръ Института Становицького, д-ръ Исидоръ Шараневичъ. Снмъ доповнило вчерашню вѣсть вь той справѣ. Додамъ такожъ, що бдзаченія тѣ достались надѣленимъ на предложеніе Виреосъ, митрополита Сильвестра. Не завадитъ при томъ знати и то, що побѣла писема кардинала Рамполлѣ папа велѣхъ тѣ особы надѣлѣти ордерми, котрі або вь болѣшій мѣрѣ причинились до звелічания торжества юбилейного (оо. ректоръ Бачинскій и Чировскій зъ Бабинцемъ устроєнемъ вечерѣвъ декламаторско-музичныхъ), або знаній суть зъ ревности для церкви католицкой и зъ любляности для римского престола (д-ръ Ис. Шараневичъ и крил. Величко). Хресты переслано черезъ бр. Пергена, звѣтного вождя тогорѣчныхъ нѣмецкихъ паломниковъ юбилейныхъ, а надѣлѣныхъ запрошено до складки на малый даруночокъ

для папы. Присланий ордеръ не суть оригинальні, а лише взомами, побѣла котрыхъ може собѣ кож-дѣй надѣлѣный вылати властивый ордеръ зъ золота, сѣрбла або иншого якого металю.

— Читальня вь Струтинѣ выжиломъ складає подяку бл. п. Олександрови Барвѣвскому, выдавцови Рускои Историчной Библиотеки за подарованье їй двохъ томѣвъ той-жъ Библиотеки по 1 зр. 50 кр. — Стеф. Рудый, секретарь читальни.

— Богате жерело нафты выбухло вь селѣ Майданѣ, кілька миль одъ Станиславова, вь шибѣ „Ванда“ Ст. Янашевского. Якъ доносило „Kurjer Stanisl.“, рѣпа бухнула зъ такою силою, що верхомъ руры улетѣло кільканацять бочѣвъ одъ сильного напору газѣвъ зѣ еподо.

— Вь громадѣ Братиславѣхъ подѣ Станиславова выбухло также сильне пѣздоление громадянъ зъ войта и звержности громадокой, що розрухи — якъ доносило „Kurjer Stanisl.“ — тревали кілька днѣвъ, а на усмиренье ихъ спроваджено жандармерію зъ Тисменицѣ, а потѣмъ такожъ изъ Станиславова.

— Вь дестилляри нафты Щепановского вь Печенѣжнѣ выбухъ сими днями огонь и знищилъ часть будинковъ. Выбухъ нафты вь одномъ резервуарѣ, що мѣстивъ вь собѣ 300 бочѣвъ, бувъ такой силь-ный, що гукъ давалъ чути ажъ вь Коломый. Вѣзвала телеграфично сторожа пожарна зъ Коломый перервала огонь при помочи робѣтниковъ, — а все таки страта вышла велика.

— „Петербургские Славянские Благотворительные общество“ подає до вѣдомости, що оно за 20 лѣт-ний часть итнованія своего надѣлило „бѣдныхъ Славянъ“ пособиями вь разныхъ видахъ“ вь сумѣ загальній 1,996,990 руб. 46 коп. Кѣлько зъ того упало на „бѣдныхъ Галичанъ“ — не знати.

— Концертъ „Лютнѣ“ відбувся сегоднѣ о годъ 7 веромѣ вь сали „Народного Дому“ подѣ проводомъ варшавского композитора Жигмонта Носковского, а при участіи панны М. Павликовной, Густава Бржины и оркестры театральної. Программа зложена зъ самыхъ композицій Носковского, а мѣжъ ними и „Swietelanka“. Вступъ на салю 1 зр. 50 кр., галерія 25 кр.

— Дрѣбній вѣсти. У Львовѣ на Кульпарковѣ померъ Меч. Виняскій, б. адъютантъ инсекціи лѣсной вь Перемишлѣ. — Вь Перемишлѣ умеръ Адольфъ Зайончковскій, емер. профессоръ тамош-нои семинарии учительской. — Вь Черновцахъ померъ д-ръ Іосифъ Цукеръ-Гижовскій, пенсіонеръ вьведенный недавно прокураторъ екарбу вь Черновцахъ, вь 70-мъ р. житя. — Д-ръ Викторъ Коппъ, тайный совѣтникъ, сенаторъ краковской речи посполитой, б. президентъ краковской акадѣміи, померъ вь Кракові вь 84 роцѣ житя. — Д-ръ Смолька, президентъ палаты пословъ рады державной, вы-ѣхавъ до Вѣдн. — Найболѣшимъ изъ балѣвъ у Львовѣ снхъ мясницъ буде балъ дн 5 н. ст. лю-того на доходъ „лѣничной колоніи для молодежи школьной вь Римановѣ“, подѣ протекторатомъ маршалка гр. Тарновского и гр. Анны Потоцкой, вь салихъ касина мѣского. — Скрипкачъ п. Онджичекъ, переѣзжаючи зѣ Львова до Кієва, вы-ступитъ зъ концертомъ вь Вродахъ д. 31 н. ст. сѣчня. — Вь Коломый почавъ выхадити подѣ редакцію Богдана Мардиревскаго тижневникъ „O własnych siłach“.

— Консорція англійскихъ предпріимѣвъ стараєся о концессію на электрич-не освѣтленіе мѣста Перемышля. — Америка-нець-миліонеръ Вилансонъ зъ Филадельфії давъ 12 миліонѣвъ долларѣвъ на закладанье школъ про-мысловыхъ для убогой молодежи.

— Новый дѣкъ на запорѣ, що его признали пайсамѣстний дѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ вь Берлині, д-ръ Г. Томпсонъ вь Парижѣ и проф. д-ръ Маєи вь Визелѣ за найбѣшій вь досѣ ужива-ныхъ, то сасата зацѣла; она головной складнѣхъ попра-вляющихъ пугилокъ швейцарскихъ А. Брандта, Ст.-Іагленъ (Швайцарія), а достати ен можна у всѣхъ лучшихъ апте-кахъ вь корѣбахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ припѣомъ. Не вѣрте конкурентнымъ писарамъ фабрикантѣвъ старыхъ пугилокъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразно на корѣбѣ. Все инше то безплѣнное наслѣдуванье. Новый швейцарскій пугилокъ у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на за-мѣненіе высылаетъ такожъ головной складъ: Arnold & F. Schmid, Teplitz (Böhmen), оплатно. Каждому замѣнало-чому за попереднюю присылаемо выслѣдуюцимъ лѣгкими жарками, бо посылается за дорѣта. 2663 12—52

Вѣсти зъ Авр. Львовском.

На бѣпоручникѣвъ ординарѣтскихъ до и опытовъ богословскихъ вь першѣмъ шѣвроку на львовскомъ университетѣ вызначенъ: 1) зъ бого-словія нает. крил. Пакижъ, 2) зъ богословія мо-ральной. крил. Величко, 3) зъ герменевтики крил. Іос. Комарницкій, 4) зъ догматики генеральной крил. Іос. Кобылянский, 5) зъ права церк. крил. Андр. Вѣлецкій, 6) зъ исторіи церк. крил. Ант. Петрушевичъ, 7) зъ догматики богосл. крил. Ем. Вилинскій, 8) зъ исторіи откровенія крил. Мих. Карачевскій и 9) зъ педагогики крил. Левъ Го-теровскій.

Вѣсти зъ Еп. Перемыском.

Вь пропозицію на Боратинѣ, дек. порошниц-кого, приняты оо.: І Іос. Рейнарвичъ, ІІ Алекс. Ірмевскій, ІІІ Север. Коростенскій, 4) І. Го-ляницъ.

Завѣдательство Перезки, дек. бирчанско-го, одержавъ о. Мих. Гандякъ, сотруд. вь Угневѣ.

Вѣдѣний вь завѣд. Пяновичъ, дек. самбѣр-ского, дн 5 н. ст. сѣчня с. р. о. Мих. Добрынь-скій, самост. сотрудникъ вь Межбѣроді, дек. ся-ноцкого.

Правительство подвысѣло дотацию сотру-дника вь Малийской волі, декан. мостыского, на 300 зр. рѣчно, почавши одъ 1 падолиста 1888; — призвало на платно для сотрудника при недо-жѣмѣ пароху вь Малновѣ, о. Будзиновскій.

Посмертій — оновѣтки.

О. Аполоній Авдиковскій, приходникъ вь Тов-стенськомъ, деканата гусятинского, упокоився вь 73-мъ роцѣ житя а 42-мъ священства. Вѣч-на ему память!

О. Юліанъ Величковскій, приходникъ вь Дят-тинѣ, деканата подгаецкого, шпрій Русинъ и дѣ-ятель, упокоився по короткѣй недужѣ вь 46-мъ роцѣ житя а 20-мъ священства. Вѣчна ему память!

Іосифъ Ринявецъ, урядникъ при зѣлѣзници дер-жавной, который то кѣлько тѣждѣвъ тому такъ нещасливо выскочивъ на стациі Доброй зъ воза, що колеса бѣгли емоу ноги, по-меръ на хирургичной клиникѣ вь Кракові вь 39 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именования, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Президія намѣстництва розписує конкурсы на одно мѣсце ц. к. ветеринара новѣ-тового, взглядно на оглядача звѣрять и продук-товъ звѣрчячихъ зъ рѣчинемъ до 15 лютого с. р. (Gaz. lw. ч. 23 зъ 29 сѣчня с. р.)

Послѣдній вѣсти.

Вь процесѣ кукзѣвскѣмъ пере-слушавано нѣвъ дальше свѣдка В. Стшелецко-го и бдтанно протоколъ слѣдства, зъ которого выхадитъ, що у А. Стш-цего найдено покрѣ-валей штаны, сорочку и одинъ манжетъ. Дальше бдтанно лѣствъ жѣнни В. Стш-цего до своєй дѣньки зъ описомъ нападу на кс. Т. Яко дальшій свѣдокъ стававъ сызъ В. Стше-лецкого, Іванъ Стш., ученикъ VI кл. реаль-нои, который писавъ лѣствъ анонимный до суду, що то нѣбѣ бнть, авторъ того лѣствъ, жидъ, на-павъ бувъ на кс. Т. — Трибуналъ рѣшивъ покн-що не выдавати депозиту а кс. Т. буде вь четверть ще разѣ переслушаный.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 29 сѣчня. Выборъ Булижера выкликавъ тутъ велику сензацию. Бѣтъ тутъ загальній поглядъ, що выборъ его есть концѣтъ републики. Декотрі газеты припускають навѣтъ можливѣсть войны.

Парижъ 29. сѣчня. Кабинетъ Фльокета рѣшивъсѣ остатки и не давати нѣякой причины до провокаціи. Министрство постановило за-жадати одъ парламенту реформы выборовъ, выбору нового парламенту и строгого выступ-ленія противъ Булижера. Булижъ зъ своєи стороны постановивъ старатися о розвязанье палаты пословъ, ревизию конституціи и заве-денье правдивои републиканской управы.

Берлинъ 29. сѣчня. Комисія ухвалила, предложенье правительства вь справѣ афри-каньской вѣсьми голосами противъ двоухъ.

Римъ 29 сѣчня. Вь престольной бесѣдѣ сказаъ король: Непевный есть миръ, опертыи лишь на оружію, але коли-бъ правительство не старалосѣ о армію и маринарку, то було-бы зрадничкомъ отчины. Союзъ Італіи зъ Нѣ-меччиною есть порукою мира, которого не лишъ Італія але и цѣла Европа бажає. Миръ той, мон панове буде удержаный.

Букарешть 29 сѣчня. Палата пословъ выбрала зновѣ кн. Катарджа своимъ президен-томъ а вице-президентомъ Протопопеска.

Переписка Редакціи и Администрации.

Веч. В. С. вь Кудринцахъ. Ще 5 зр.; посылаетъ дальше. — Веч. Н. Б. вь Угрино. На 1889 р. бѣстало 2 зр. — Веч. І. А. вь Тысьмѣ. Ще 4 зр.; прислано о екорѣ вырѣванье. — Веч. І. А. вь Добромѣрцѣ. На 1889 роцѣ достали 4 зр. — Веч. І. Т. вь Любши. Найлѣшше черезъ книгарню Мили-ковского. — Веч. М. З. вь Рожновѣ. Записано за IV кварталъ 1888 р. и за I. четвертьроцѣ 1889.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручаетъ 2460 272-? препараты зъ гумы и выробы навуковой для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Фабрика изварадовъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

вь Кракові при улицѣ Довгой поручаетъ свои вы-робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 204-?

ФАБРИКА

ЗМѢНА ЛОКАЛО

Л. І. Малевскій

у Львовѣ

улицѣ Орменской число 12.

має честь повѣдомити П. Т. дома, зъ ко-трыми есть вь односинахъ торговельныхъ, о змѣнѣ локалоу своєи фабрики корѣвъ каталонскихъ, котру переѣхъ подѣ ч. 12 улицѣ Орменской. 2745 6—8

основана вь роцѣ 1877.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуетъ и продає

вѣлкія вартостнѣ паперы и монеты

по курсѣ дневнѣмъ.

Порученія зъ провинціи выповняє бд-воротною почтою безъ провизіи. 2232 114—0

ПAIN-EXPELLER
Зѣ „Котвичекъ“ а пугилокъ ка безъ сен зарѣвъ звер-тати аки поправити.
Осторожно при закупѣ!

Окладъ кавы
АРТУРА КОСИЦКОГО

„С П Р І О У С Ъ“
у Львовѣ, Хорунья ч. 22
поручаетъ добру и выдату кауу спро-важену безсеречно одъ цѣну-цѣнѣвъ зѣ Америки полудневой.
Копиує у Львовѣ:
І кильо 1-80 зр.
4 1/4 кильо 9-15 зр. франко.
на провинціи.
бѣбратѣмъ маь 50 и оупѣтъ

Не маю зѣсѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котрі огло-шуютъ инші подѣ назво-моу значенію. Спрѣдую ека-ву просто одъ продуцентѣвъ, що маю доказанъ, и продаю ен нѣ-мѣнше о 20% дешевше жѣхъ не-будъ. Вь Гамбургѣ и Грисѣвъ жѣ-на достати кауу вже лишъ зѣ че-вертонъ руки, а то для того, що продуцентъ спрѣдѣ турѣвникови на мѣсци, той зновѣ куує кола-сѣнеръ, а одъ него ажъ купѣць и зѣачаю не просто, але черезъ агента жѣвѣного або посредую-чѣго. Вирѣшѣвъ може кождѣй самъ переконатися, чи достане до инде по той цѣнѣ таку кауу якъ монъ що до якѣсѣи и смаку. 2-27 204—0

ИВАНЪ ГУСЬ,

слова Тараса Шевченка, музыка Мих. Лисенка.

Цѣна 60 кр.

Дѣстати можна вь товариствѣ „Провѣста“.

Выгѣдну позичку

могутъ одержати самостѣйны особы, котрі мають порядѣ помѣщеніе стаде, правильно платно або доходъ, пр. промысловѣ, купѣ, урядникѣ, офицѣри, приватники, властѣтѣвъ землѣ и т. п., послѣ одписѣвъ, одъ 100 зр. до 2000 зр. яко особистѣй кредитъ на 6—8%, и мають ен сплатити легко вь мѣсячныхъ або четвертьрочныхъ рѣтахъ при помочи переказу почтового.

На верухомости при вѣтѣбулѣнн 4 1/2—5%, на кѣлькѣлѣтну амортизацию позичася вь довѣлѣной высотѣ.

Близше поясненіе лѣтственно админист-раціи „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одновѣдъ треба долучити 15 кр. вь жаркахъ по-чтовыхъ. 2709 12—20

Заступникѣвъ пошукуютъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

найперѣдѣшій перфумы, тоалѣтовѣ воды,

бдзначенъ медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: изминова, фѣлкова, розана, рѣзедова, жѣнзѣ-лява, Yang-Yang, Оропѣлахъ, Jockey-Club.

гелотропова, Ess Bouquet, пѣякова, Millefleurs, и т. п. Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1-50 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, фляк. 2 зр.

Вода варшавска, бдзначася дуже приємнымъ, цѣв-тѣмъ запахѣмъ. Фляконикъ мѣш-тѣй 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр. 2529

Вода левандова подѣбѣна п вода левандова-аморо-ва, суть загально узнанѣи до роз-прискуваня вь салѣпахъ за-дла своєго приємного, милого и загѣдного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольонскій вь кѣлькохъ бѣдѣпахъ и ро-дахъ, перѣдѣи и найперѣдѣшій. Фляконки по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1-50.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склѣпахъ: улицѣ Коперника ч. 3 и улицѣ Галицка, рогѣ Валоовой Вь Кракові Сукошницѣ ч. 20. Вь Черновцахъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склѣпахъ и аптекахъ.

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подѣ „Золотымъ Львомъ“

поручаетъ по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЪЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА ЕГЕРА

зѣ фабрики В. Байгера Сынѣвъ Штутгартѣ-Брегенцѣ.

При закупѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часѣснѣ.

Выдаєць и одѣлѣальный редакторъ Иванъ Бѣлей.

Цацѣръ зѣ фабр. Червѣнскои.

Зѣ другарѣй тов. им. Шевченка подѣ сар. К. Вѣдмарекого.

тогдѣ дверь, провѣтрювавъ кѣмнаты, щось тамъ робивъ и нишпоривъ; а по пѣвгодинѣмъ переглядѣ замыкавъ всею за собою, и ѣдходивъ.

Годѣ припустити, щобы тоє, правильно що чверть року повтараючесь появленье пана Кампошавъ старѣмъ замчищи, не звернуло уваги Страфа; ѣдъ теперъ будемо называти єго власнымъ именемъ.

Страфъ лишився справдѣ въ домѣ рицаря на урядѣмъ становиску учителя музыки. Якъ знаємо, вмѣвъ ѣнъ дуже добре грати на фортепянѣ, и удавати ролю польского выходця, за якого рицарь Анкершмидъ єго и уважавъ.

Якъ ино надѣйшовъ той день, коли Страфъ надѣявсь приходу пана Кампоша, югнувъ за нимъ тайкомъ, а якъ тѣлько Кампошъ зачинивъ за собою дверь замку, скрывся въ тѣни бозу, и ѣкономъ заглядавъ до тои кѣмнаты, въ котру що ино вступивъ ключникъ.

Панъ Кампошъ увѣйшовши въ кѣмнату, оглянувся навкруги, чи занавѣсы на ѣкнахъ добре приставали. Та не добачивъ, що одна шибѣ, въ олово оправлена, була выбита, та що отворомъ тымъ легко було заглянути до кѣмнаты, пѣднѣвши чимъ будъ занавѣсъ въ гору.

Панъ Кампошъ мавъ на собѣ плащъ зъ довгими рукавами, що дуже добре надавався наче штукареви до того, щобы предметы показовати и укрывати.

Нечайно показаласть въ єго рукахъ мала чотырогранна скринка. Зъ ѣдки єи взявъ, годѣ було доглянути. Була либѣнъ гебанова; а що була чорна, то рѣчь певна.

Панъ Кампошъ вынявъ ключикъ зъ кишенѣ свои камизельки, и ѣдчинивъ нимъ скринку. Тяжко було доглянути, що нѣй мѣстилось, бо стоявъ такъ, що заслонивъ собою отворене вѣчко.

А була тамъ мабуть рѣчь не маловажна, бо довго смотрѣвъ на ню панъ Кампошъ, такъ довго, що ажъ слѣзами зайшли очи его. Одатъ обтеръ обома кулаками очи, и затисненимъ пястукомъ грѣзно вымахувавъ въ воздухъ.

И що-жъ робивъ ще?

Вытягнувъ одтакъ якійсь писема зъ кишенѣ свого плаща, поклавъ ихъ въ пуделко, знявъ зъ пальця перстенъ зъ печаткою, и запечатавъ скринку.

Чинъ незвычайно пѣдозрѣлый!

Одатъ взявъ скринку, и вийшовъ зъ кѣмнаты. Чи поклавъ онъ си де, чи зѣ собою взявъ, годѣ було дослѣдити черезъ той триклятый плащъ. Ино стѣлько звѣсно, що, коли выходивъ зѣ замку, не було видко, чи що несе зѣ собою.

Corpus delicti (предметъ злочинства) остався нехѣбно на мѣсци.

Се буде добычою дуже цѣнною; за такѣ ѡдкрыта дають дуже много.

Якъ стѣи написавъ листъ до пана Брайгайзля; выславъ его штафетою, и звелѣвъ поспѣшати.

И не мѣгъ жаловатись на повѣльнѣсть.

Двѣ години по пѣвночи тихцемъ наспѣвъ панъ Брайгайзель зѣ своимъ секретаромъ, комісаромъ, писаромъ и збройною дружиною. Одна часть обсадила все выходы старого замчища, а одна выбралась головного ватажка Кампоша увязнити.

И повелось ему повздержати утечу. Ключникъ вже убраный пустился бувъ йти до стаенъ.

— Стой! — крикнувъ на него Брайгайзель; — куды?

— До стаенъ — ѡдповѣвъ зовсѣмъ супокѣйно панъ Кампошъ.

— Чого глядаєте тамъ такъ пѣзно въ ночи?

— Я економъ. *Oculus domini saginat boves* (Паньске око волю тучить), тоє чей знаєте; а теперъ не нѣчь, але ранокъ.

— Якій ранокъ? Трета година по пѣвночи.

— Ну, хибѣ-жь то не ранокъ? Для хлопѣвъ година урядованя.

— Тѣлько безъ примѣвокъ! Пѣйдете зъ нами! Возьмѣть зѣ собою ключѣ до запусѣвлого замчища. Панѣ Микучекъ зѣ двома людьми пѣйде зѣ вами. Панѣ Микучекъ бувъ собѣ худошавый, вузкоплечый чоловѣкъ; вузкій зимовый сурдутъ табачковою краски обтискавъ его бедра; мерзѣ-бы ѓнѣ въ нѣмъ дуже, якъ-бы не обезпечився бувъ великою сорокатою хусткою. Але я такъ ледво мѣгъ губы етулити задля ранного приморозку.

Впрѣчѣмъ панѣ Микучекъ всюды бувъ попыхачомъ. При помочи ручной лѣхтарнѣ знайшли ключѣ, и зѣ ними выбралася цѣла комісія до старого замчища. Попереду поступавъ панѣ Брайгайзель, по серединѣ йшовъ панѣ Кампошъ зѣ Микучкомъ, котрый ѓдъ студени дзвонивъ зубами, а навкруги узбрѣний жандармы.

Якъ прийшли до старого замчища, завѣзвано пана Кампоша урядово, щобы отворивъ зачинену браму.

Панѣ Кампошъ повиновався приказамъ власти.

— Двохъ людей останесъ коло брамы! нѣкого не впускати — бувъ приказъ пана Брайгайзля. — Зѣ ключами напередѣ!

Нѣхто не сказавъ пану Кампошу, чого властиво шукають, а ѓнѣ нѣкого о те не допытувався.

Теперъ розпочалася ревизія.

Найперше стали перешукувати помѣсть кѣмнатъ. Зрывали зѣ помосту дошку за дошкою зѣ великимъ знаньемъ, и слѣдили ихъ сховки. Тайный мышей и щурѣвъ норы, закрытїи лабиринты узрѣли свѣтло лампы, а ихъ

сполошені жителѣ пѣйшли въ розтѣчь помѣжь ногами шукаючихъ, и не дались переслухати. А тамъ въ кутѣ показалась нора сверщукѣвъ самотухѣвъ, наповнена погрызенными стеблами; а тамъ далѣ стонogi и тарганы. Але окрѣмъ того не найшлося нѣщо таємничого.

Одтакъ прийшла черга на грубы.

Ту вже бувъ панъ Мікучекъ у своїмъ элементѣ, и якъ стѣй взявся до дѣла. Яко великій и практичный таланъ знавъ онъ дуже добре, що кѣгли печей и димникѣвъ якъ разъ придатні на тайні сховки. Розбирали отже кожду грубу окремо, переглядали кождый кусникъ, а що деякі шийки були занадто вузкі, то выбивано въ нихъ зъ боку отвори. Тамъ не було нѣчого т. е. було дуже много саджѣ, ѡдъ чого панъ Мікучекъ небавкомъ виглядавъ наче справдешный коминярь.

Менше погана була робота при зриваню мармуровыхъ плитъ въ сѣнехъ; тоє можна було доконати за помочєю гакѣвъ, та бодай не треба було при тѣмъ зацацькати собѣ руки.

Але и тамъ не знайшли нѣчого. Панъ пѣдкомісаръ мушѣвъ теперъ корокъ свого каламаря засрюбовати, и протоколъ сховати до бѣчної кишені безъ нѣякихъ важнѣйшихъ датъ, хотъ панъ Брайгайзель пѣдчасъ цѣлон ревизіи особисто присвѣчувавъ лямпоу, щоби его въ дѣтѣмъ не обманено.

Зъ-вѣдтамъ зѣйшли до пивницѣ. На спорохнѣлыхъ полѣнахъ лежали тамъ порожні бочки; выбили дна тыхъ бочокѣ, и знайшли урядово во внутрѣ тѣлько порохно и пустку.

Але панъ Мікучекъ бувъ чоловѣкомъ практичнымъ. Пивницѣ такъ не перетрясаяся. На его приказѣ наповнили порожню бочку водою, а ѡдтакъ скотили єи, ѡдбили дно, и перевернули, щоби вода наразъ вылилася. Зроблено то

тому: якъ въ пивницѣ є що закопане, то чимъ скорѣйше сплыне вода зъ удоптаной землѣ туды, де земля збурхана, и такимъ способомъ зрадитъ потайникъ.

А тымъ часомъ выдрапалась комісія слѣдча на поперечнѣй бальки, щобы не налялась имъ вода дѣ чобѣтъ.

Панъ Кампошъ, окруженный двома жандармами, приглядався, усмѣхаючись, тѣй операціи.

Вода стала якъ разъ пѣдтѣкати въ тоє мѣсце, де панъ Кампошъ стоявъ на балькахъ, тай вникнути скоренько въ долину, що явно западалася.

— Ось тутъ! — Ось тутъ! — ажъ трохъ наразъ закричало, и панъ Мікучекъ въ своѣй ревности посковчивъ такъ, що ажъ по кѣстки загрязъ въ болотѣ: — Уступѣться! Лопаты сюды! — кричавъ.

Тоє „уступѣться“ ѣдносилося до нашего пана Кампоша, котрый стоявъ саме на тѣмъ мѣсци, наче хотѣвъ єго своимъ тѣломъ закрыть. Черезъ тоє стягнувъ на себе велике пѣдозрѣнє.

— Лопаты сюды! — И стали порохнявѣй бальки зрывати и землю рыти.

Панъ Мікучекъ ажъ шлѣйки повѣдцинавъ, щобы тымъ лѣпше забратись до дѣла.

Щось зазвенѣло.

— Ага! тутъ щось є! — Панъ Кампошъ радъ бувъ довѣдатись, що могло-бъ тамъ бути.

— Ино поволи; треба уважати. Обачно!

Панъ Мікучекъ руками вынимавъ перемоклѣй грудки зъ ямы. Вкѣнци впало ему щось въ руки; вытягнувъ, и щожъ то було? Порожня фляшка. Ѡдтакъ зновъ порожня фляшка, а опѣсля зновъ одна. А потѣмъ ще якихъ 15 фляшокъ всѣлякой формы, малѣй и великѣй, кватирковѣй и квартовѣй, зѣ зеленого скла, жовтого, зѣ вина токайского, менеского, шампаньского, але всѣ однаковѣй тымъ, що порожнѣй.

Пань, ведучи ревизию, глянули на себе зачудовані.
— Що-жь се?

Панъ Кампошъ мовчавъ. Его нѣхто не пытавъ, проте не ѳдзывався. А таки заразъ ѳдгадавъ, що у милостивого его пана разъ служивъ гайдукъ-пьяница, которого треба було конче ѳддалити. Пѳдчасъ его службы пропало зъ пивницѣ много флашокъ зъ виномъ, котре панъ Адамъ ховавъ ино для выбранныхъ гостей. Безъ сумнѣву той безѳдѣльникъ, користаючи зѳ самоты, выпорожнивѣ флашки, нѣмѣ свѣдки его злочинства, закопувавъ пѳдъ бальки. Але про те нѣхто не пытавъ пана Кампоша, тому зъ правдивымъ супокоемъ приглядався ѳвъ, як панове ревизоры ревно до протоколу записували: въ пѳдземнѳмъ выжолобку, дуже пѳдозрѣлѳмъ, знайдено потаємный збѳръ 17 штукъ порожнихъ флашокъ, що стоятъ вѣдавъ въ певнѳй звязи зъ пѳзнѣйшими випадками. И на флашкахъ положено урядовѣ печатки.

Мѣжь тымъ стало свитати. Теперъ можна було и пѳдъ перетрясти. На сѣмъ мѣсци фатально пѳшло пану Мѣкучкови черезъ лилики, котрѣ нѣякъ не хотѣли узнати его урядового посольства; зъ кожного кутика та щелвы летѣли ему просто въ сѣи; що ветромить въ яку потайну дѣру свою руку, то кусають его въ пальцѣ безпощадно.

А сей престарый пѳдъ бувъ такъ приваднымъ мѣсцемъ для ревидуючої комисѣи; скѳлько то було тамъ трамѳвъ, на котрѣ треба було выдрапатись, скѳлько тонкихъ латъ, поза котри, щѳбы дѳстатись, треба було на черевѣ повзатись; муры дымникѳвъ валилися, а ихъ закамарки якъ разъ були догѳдными потайниками для заговорцѣвъ и сычѣвъ. Коже ѳкно крѳвлѣ мало свою окрему будову, котру такожъ треба було перешукати; можна було дымникомъ выдрапатись на крѳвлю, а зъ-вѳдѣля за-

глянути въ руру дымника. Що бѣльше, панъ Мікучекъ въ своѣй ревности, достойноѣ всякого признаня, посу- нувся такъ далеко, що, пѣдвизавшись попѣдъ рамена шнуромъ, спустився въ дымникъ, збѣдки вытягнули его покрытого павутиною, якъ того Нікляса Кліма зъ его подорожи пѣдземной. Панъ Кампошъ незвычайно тымъ убавився.

Але додатного результату не припѣсь пѣдъ нѣякого.

Зъ вѣдтамъ вернули до коморъ. Тутъ звернула ихъ увагу пака мальована, по самѣ береги наповнена по- жовклымъ паперомъ. Могло того бути, легко беручи, до трохъ сотнарѣвъ.

— Що то за письма? — спытавъ панъ Брайгай- зель, грѣбно смотрячи на пана Кампоша.

Але у нашего пана Кампоша на стѣлько було зло- бы, що здвигнувъ ино раменами тай ѡдповѣвъ: — Справдѣ не звѣсно менѣ. Прощу переглянути.

— Проклята задача! Анужъ находится тутъ тоє, чого шукаемо?

Зъ квасными мѣнами взялись панове ревидуючі до дѣла. Розвязали пожовклѣ пачки паперу, листокъ за ли- стокъ отвирали та глядали, чи не знайдуть, чого шука- ють. Але на дармо. Во всѣхъ була бесѣда о рѣчахъ пе- редъ двома або трема стами лѣтъ, а пѣдписанѣ були люде, що вже давно въ порохъ замѣнились.

Була то праця справдѣ гѣрка.

Дзвонили вже на полудне, коли ледво зъ одною пятою частею тыхъ страшныхъ скарбѣвъ упорались.

Панъ Брайгайзель вже бувъ рѣшився, здѣлати Кам- пошови ласку та дозволити єму пѣдъ стражею пѣйти до дому, якъ тѣлько о тоє попросить, а тымча- сомъ буду замкнути, и пѣйти до замку на обѣдъ. Але практичный Кампошъ зацѣвъ тому намѣрови; якъ ино

дванайцята выбила, сѣвъ собѣ на футрины ôкна, вынявъ зъ кишень свой свиты щось завиненого въ затовщенный папѣръ, наче-бъ хотѣвъ тымъ заявити, що выбравшись въ поле, заосмотривел въ спорый кусень хлѣба и варенов шинки. Споживъ тое найспокойнѣйше передъ очима зго-лодийдыхъ и спрагненыхъ слѣдователѣвъ при помочи своего ножика, що вытягнувъ его зъ холявы.

А зѣвши послѣдний кусникъ, сховавъ панъ Кампошь свой ножикъ въ холявъ, а вытягнувъ зъ другой кишень соломою оплетену фляшку. Лыкнувши собѣ добре, позмѣтавъ окрушки хлѣба, вложивъ руки въ кишень та приглядався, якъ тѣ панове переглядали пергаминъ оденъ за другимъ.

Та злобна повôльнôсть яла зъ терпеливости выводити пана Брайгайзля. И не диво. Посередъ громады голодныхъ, трудячихъ та вештаючихъ-ся людей, видѣти такого, що ино ненастанно глядитъ тай фѣсть, щобы бодай поспытався, чимъ томитесь вы, та чого шукаете вы? Або щобы бодай поспытавъ: Чи не лыкнете панове ось сен сливовицѣ?

— Треба паку перевернути, лекше знайдемо! — фукнувъ панъ Брайгайзель сердито, видячи, що такъ по картцѣ не заразъ покôнчить дѣло. И заразъ забралось кôлькохъ людей до того, щобы пожовклый архивъ выкинути на помôсть.

Панъ Кампошь, видячи тое, спôзнавъ заразъ, якій буде тому конецъ; якъ стôй пôднѣсь ноги въ гору тай присѣвъ на ôкнѣ. Що тая огляднôсть була не безхосенна, заразъ показалось. Ледво величезна пака повалилась на помôсть, вже въ тôй самôй хвили вылетѣвъ цѣлый легионъ молодыхъ и старыхъ щурôвъ, замешкуючихъ тую оселю ôдъ непамятныхъ лѣтъ, зъ квѣкомъ, тай кинувся на слѣпо на живѣй и мертвѣй предметы безъ

огляду на те, чи то була нога стола чи чоловіка. Навставъ бѣй страшний и дудонъ грѣзньный; общасы, ноги столѣвъ, кольбы були въ роботѣ; скрипѣло, дудонѣло; люде утѣкали, а на дворѣ стоячій вартѣвники думали, що банда опрышкѣвъ вдарила на урядуючихъ. Пѣмчали на помѣчь, а коли отворили дверѣ, розбѣте вѣйско шурѣвъ кинулось тымъ отворомъ, оставило убитыхъ и раненыхъ на побоищи, а само спасалось, утѣкаючи у всѣлякѣй норы.

Нашѣ панове не понесли нѣякои иншої шкоды, хибато, що панъ Мікучекъ такъ сильно дѣставъ кольбою въ лѣве око, що спухло ему цѣле лице. Чямъ скорѣйше треба було обвязати ему тое око хусткою, и теперь мѣгъ ино однимъ окомъ далѣ вести ревазію.

Ся забава подобалась пану Кампошови незвычайно; примостившись на безпечнѣмъ мѣсци поучувавъ бошующихъ панѣвъ, що годило-бысь перетрясти ще „препоганный складъ дрантя“, куды и ѣнъ самъ важаться заглянути тѣлько инколи; тамъ можеся не одно знайти.

Панъ Брайгайзель недовѣрчиво посмотрѣвъ на внескодателя. Не було у него навѣть дѣмки, чтобы чоловікѣ, котрому грозить небезпеченство, въ такѣй поважнѣй хвили, мѣгъ мати ще охоту шуткувати. Рѣшився проте того предложеня не прийняти, пѣдозрѣваючи пана Компоша, що тымъ внесенъемъ намѣряе ѣнъ ѣдвернути увагу слѣдчої комісії.

Безъ сумнѣву були они вже близько потайника, а ѣнъ хотѣвъ ихъ обманити; тому треба матись на бачности.

Помѣжъ розкинутыми паперами не находилось нѣчого пѣдозрѣлого, якъ показалось.

— Вже маю его — скрикнувъ знехотя панъ Брайгайзель, по рамени ударяючи свого друга Мікучка, наче

той, котрому нова гадка знечевя мозокъ розъяснила. — Вернѣмъ до першой кѣмнаты, ключникъ пѣйде зъ нами въ товариствѣ двоухъ людей. Ходѣть до першой кѣмнаты,

И пѣгнався панъ Брайгайзель, заложивши лѣву руку пѣдъ полы сурдута, а правою махаючи паличкою, самъ попереду зновъ до той кѣмнаты зъ вырванымъ помо-
стомъ.

Посередъ нея стоявъ старосвѣцкій столикъ зъ вер-
хомъ, що такъ чудно высувався и засувався, наче якій хиньскій бѣконницѣ. Зроблений бнъ бувъ зъ поодинокыхъ побѣчь себе зложеныхъ штабокъ, котрѣ розсуненїи твo-
рили опуке вѣко, а пѣднесенїи ховались въ якѣмсь отворѣ.

Панъ Брайгайзель зѣбравши коло себе цѣлый свѣй
штабъ, станувъ триумфуючи передъ столикомъ, зъ ко-
трого вже передше повытягали були всѣ шуфлядки.

— Бачите сей столикъ? — сказавъ, звертаючись до
пана Микучка.

— Бачу — ѣдкававъ сей, моргаючи однимъ окомъ.
Другамъ не мѣгъ видѣти тому, що було завязане.

— Правда, що мы его вже перешукали?

— И не звайшли въ нѣмъ нѣчого.

— Нѣчого?

— Зовсѣмъ нѣчого.

— Навѣть нѣчого пѣдозрѣлаго.

— Такъ.

— Микучекъ, Микучекъ? Вы досвѣдченый чоловѣкъ,
але побачите, що старый лисъ видѣть дальше. Гляньте
но ось тутки!

Панъ Микучекъ смирився такъ дуже, що знявъ ху-
стку зъ другого ока, щобы лѣпше видѣти.

— Видате се опуке вѣко? Теперъ оно спущене.

— Правда.

— А теперъ буде пѣднесене.

— Такъ.

— Отже де подѣлось вѣко?

Панъ Мікучекъ оглянувъ столѣкъ на внѣ и внутрь, влѣзъ пѣдъ него, але и тамъ нѣчого не запрямѣтивъ.

— Пропало десь мѣжь дошками.

— Неправда-жь, пропало мѣжь дошками? Отже сей стѣлъ має потайный сховокъ, де може вѣко укрывтись. А де вѣко ховаѣся, тамъ може и що иншого сховатися.

— То правда! — сказавъ Мікучекъ, зъумѣваючись притомностію духа свого шефа.

— Мусимо бдорвати задню дошку сего стола — сказавъ панъ Брайгайзель, при кождѣмъ словѣ ударяючи кулакомъ по столѣ, якъ-бы до такту.

Якъ побачивъ нашъ панъ Кампошъ, що они хотятъ таки заразъ розбивати старый знарядъ, гѣдний пошанѣвку, не мѣгъ вже довше повздержатись, и поспытавъ:

— Але-жь мои панове, чи не сказали-бы вы менѣ, чого шукаете?

Панъ Брайгайзель видячи, що его жертва вже не може ему утечи, та що мусить здатися, ухопивъ за петьку Кампошовой бекешѣ, и фукнувъ на него:

— Гебановой скринки, въ котрѣй выховаєте листы.

— Але-жь, мои панове, ось она тутъ лежить передъ вами, тѣлько то лихо, що не вмѣе говорити.

И дѣйснѣ, на полицѣ столика помѣжь двома пергаминоу оправленими томама *Corpus juris* (збѣръ правъ) лежала скринка, котрой такъ довго шукали, Тамъ нѣхто еи не запрямѣтивъ.

По такѣмъ ѣккрытю пану Брайгайзелеви ажъ нѣсѣ надувся. Ѡдъ третей години рано до третей години по полудни шукали и шукали того, що на столѣ лежало передъ ихъ очима.

Щобы покрити свою похибку, покрикнувъ панъ Брайгайзель нѣбы знехотя на Кампоша:

— Що єсть въ сѣй скринцѣ?

— Прощу заглянути. Ось вамъ ключъ до неї.

— Чому скринка запечатана? — поспытавъ панъ Брайгайзель, грѣзно зморщивши брови.

— Тому, щобы тамъ не вложено нѣчого, чого я самъ не вложивъ.

— Що-жъ мѣститься въ тѣй скринцѣ?

— На те маєте, пане, ключъ въ рукахъ, щобы подивитись.

— Чиєю она власностію? Чому тутъ укрита? Яка тайна получена зъ єї укритємъ?

— Але-жъ позвольте шановні панове: то суть питання, на котрі я, якъ буде конче треба, ѡдповѣмъ передъ кождымъ судомъ; але не буду пояснювати того теперъ, и тутъ въ притомности стѣлько цѣкавыхъ людей.

— Такъ? Отже вы не хочете сказати. Вахмайстеръ! Сей чоловікъ ѡдъ сєи хвилѣ увязнений.

Панъ Кампошь анѣ крихѣтки тымъ не налякався.

А коли пѣдофицеръ приступивъ до него, показавъ Кампошь, що приписы знає дуже добре; заразъ выймавъ зъ холявы ножикъ, свое одинѣсеньке оружье, и ѡддавъ єго супокѣйно и рѣшимо жандармови, кажучи: „Берѣть сє!“

Тымъ, що выдавъ добровѣльно свѣй ножикъ, заявивъ наглядно, що не думає боронитись.

— Сєго чоловіка ѡдставите до мѣста, и ѡддасте пѣдъ дозѣръ.

— Маю часъ, вы мене и такъ выпустите — сказавъ лагѣдно панъ Кампошь. — Пѣйдемо пѣшки, чи поѣдемо?

У пана Врайгайзля вже була местна думка, одставити зухвалого пѣшки; але такъ заразъ пригадавъ собѣ, що за таку забаву цѣлкомъ не були-бъ вдячнѣ йому ескортуючій. Проте позволивъ пану Кампошови вступити до офіцинѣ, и звелѣти вѣзникови запрягти конѣ, и выѣхати. Одтакъ наказавъ вахмайстрови, що за того чоловіка одповѣдає цѣлымъ своимъ майномъ. А взявши скринку пѣдъ паху, бувъ-бы вже одѣйшовъ, якъ-бы панъ Кампошь не бувъ его задержавъ чемною примѣткою:

— Отже вы, ласкавый пане, мене увязнили за те, що находится въ сѣй скринцѣ?

— А що?

— А якъ въ сѣй скринцѣ нѣчого нема?

— Нѣчого?

— Адже жъ оддавъ я вамъ ключъ, щобы вы еи отворяли. А якъ вы занесете еи домѣвъ, не отворивши еи, а мене поставлять передъ судъ, тамъ еи одчинять, и нѣчого въ нѣй не знайдуть, то побачите панове, якого галасу нароблю я!

— Отже що вы думаете?

— Суть то листы молодого Алядара Гараная, котрѣ ѡнъ пише що три мѣсяцѣ до пана Адама зъ Куфстайну, де есть вязнемъ стану. Прошу поглянути на конверты, а побачите, що они були контрольованѣ. Вперве читавъ ихъ командантъ твердинѣ Куфстайну, одтакъ выслано ихъ у Вѣдень до дирекціи полиціи, тамъ розбирано ихъ критично и хемично, чи не ма въ нихъ потайныхъ наметѣвъ, або шифрованной криптографіи, або стрѣчокъ писаныхъ невидимымъ атраментомъ. Не знайдуть въ нихъ нѣчого, то одсылають ихъ опять до Куфстайну, звѣдтамъ до угорской дирекціи полиціи, а ея доручає ихъ адресатови. Всьо тоє легко снѣзнати по печаткахъ и вѣдматахъ на листахъ. Треба-бы, якъ думаю, впередъ

заглянути, чи єсть що въ скринцѣ такого, що вы, панове, могли-бъ забрати зъ великимъ трюмфомъ; бо такихъ скринокъ можна дуже много дѣстати у пештеньскихъ токарѣвъ, и я не думаю, щобы вы трудились сюды тѣлько за-для сего пустого дерева.

— Справдѣ такъ.

Зломано печатку, отворено и пѣднесено вѣко, а все урядово.

И вкѣнци довѣдалися, що въ скринцѣ бувъ портретъ, представляющий молодого гузара. вправлений въ вѣку скринки, а въ передѣлцѣ знайдено до 20 листѣвъ.

— Чий то портретъ? — поспытавъ панъ Брайгайзель.

— Се Алядаръ Гаранай, прибранный сынъ и свогкъ пана Адама Гараная.

— А що се за листы?

И дѣйсно панъ Брайгайзель и ревидуюча комисія не знайшли въ листахъ анѣ буквы, що могла-бъ навести хоть-бы на найменше пѣдозрѣнье.

— На що-жь було стѣлько тайны? Чому укрывали вы тутъ сѣ листы?

Панъ Кампошь здвигъ раменами, и уемѣхнувся.

— Панове бачили, сѣ листы писанѣ въ чужѣмъ языцѣ, бо иначе и не могло бути. А мѣй панъ сказавъ, що не може спати зъ буквами такой формы въ однѣмъ домѣ; а спалити ихъ не хотѣвъ, бо писавъ ихъ его сестрѣнокъ. Тому звелѣвъ менѣ ихъ укрыти де-будь по-за домомъ. Наспѣвъ новый листъ, то переводивъ я ему самъ, бо бнѣ нѣколи не бере его до рукъ, заносивъ опѣсля его сюды, и клавъ въ скринѣчку. Думавъ я, що тутъ не завадять они нѣкому.

На такє поясненѣе попавъ панъ Брайгайзель въ шаленый гнѣвъ.

Хто вно чувъ коли про химеры старого Адама Гараная, того завзятого коруцы — такъ звались колись національнїи союзники патріотичного князя Франца Ракочія — для того буде таке поясненїе зовсѣмъ природне.

— Слушайте вашецѣ — фукнувъ панъ Брайгайзель, беручись вже добре до пана Кампоша — коли паны собѣ дурнями, то не пошивайте бодай власти въ дурнѣ! И по що-жь було робити тутъ якїсь тайны зъ такои нѣсенѣтнои дурницѣ; сюды насъ трудити, та велѣти намъ ѡдъ рана до вечера шивряти въ голодѣ и спразѣ? То не жарты! Игра такими дробнициями то подкопуванье поваги власти. Тому взываю васъ дуже строго и урядово, на будуче стеречися всякихъ такихъ маніпуляцій, котрї могли-бы шкодливо дѣлати на зарядженїа администраційнїи, и спиняти найвышшу засаду державну, рѣвномѣрный и соединенный поступъ всѣхъ обывателѣвъ, скрѣпленье порядку и супокою. А коли на будуче вы всѣ, а именно вы, пане, схочете безъ всякихъ фактичныхъ наслѣдковъ стягнути на себе строгѣсть права ударемнити, то приготовѣться на строге вгляданье въ ваше приватне житїе. Але того собѣ зятяйте, що наше поступованье має обоюдну тенденцію: карати, що кары достойне, а милувати тыхъ, що навернулись, и щиро покаялися.

Зъ тои красной бесѣды зрозумѣвъ панъ Кампошъ стѣлько, що мѡгъ поспытати: — Отже вже не вемъ вьзиемъ?

Панъ Брайгайзель мовчки давъ знакъ, щобы Кампоша увѣльнено.

— Отже я вѣльный ѡдъ оскарженя?

Панъ Мікучекъ сердито вложивъ протоколъ подъ паху. И варто-жь то було за то дати собѣ подбити око?

Коли паны вже одходили, кликнувъ за ними Кампошь.

— Прошу, мои панове, ще одно слово!

— Но, чого хочете?

— Якъ бачите, небезпеченьства для мене вже нема; скринка въ моихъ рукахъ; не стою підъ обжалованьемъ; не потребую нічого боятися. Но, то дізнайтесь, панове, що такі щось є въ тій скринці, чого вы ще не бачили.

Тое кажучи потиснувъ пружину въ вичку скринки; якъ стій одскочила порцелянова табличка портрету, а підъ нею показалось кілька, густо и дробно записаныхъ. аркушівъ паперу.

Панъ Мікучекъ урадованый зновъ розложивъ протоколъ.

— Що се?

— Що? Вмѣе хто по угорски? Нѣ? Тымъ лѣпше. Теперъ отже треба буде конче мене одставити до мѣста, бо не скажу тутъ, що мѣститись въ тыхъ листахъ. Хотѣвъ-бы я, щобы вышіі паны ще лѣпше про те довѣдались. Де-жъ вахмайстеръ? Мій друже, ось вѣзь, кайданы маєте? Закуйте мене чимъ скорѣйше, и поведемо.

Пану Кампошови дали зрозумѣти, що не закують его вправдѣ въ кайданы, але и втѣкати нехай не важиться. А онъ попросивъ вельможныхъ панѣвъ, щобы зложили пѣчъ, а одтакъ все добре зачинивши, оддали ключъ сторожови. Потѣмъ сѣвши на вѣзь, зѣ своими товаришами одѣхавъ, пращаючись зъ оставшими.

— А то бѣсовый гольтай! — воркотѣвъ панъ Брайгайзель.

.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і
руських свят) о 5-й годині по полудні. Літе-
ратурний додаток «Бібліотека пазівнам, повістей»
виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на
перем'яну разом з Діломи.

Предплати на хисерати приймають: *У Львові* Адміністрація „Діло“ ул. Ватопія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 4, II. Бюро газети „І. Кар. Діло“, 9. У *Відні* Магнестейн & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mome; F. A. Richter, Nibelungenplatz 4; I. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wolzelle 24, H. Schalek I. Wolzelle 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herudl I. Wolzelle 8. В *Берґорґу* М. Гамбург M. Магнестейн & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплати на „Діло“ з наденятвом за хисерати платять у Львові.

Звертаємо увагу якъ замѣсцевыхъ такъ и львовскихъ П. Т. Передплатниківъ „Дѣла“ на то, що бѣдъ для 1 к. ст. лютого розсылатися вглядно выдаватися буде „Дѣло“ тольکو тымъ, що одновили предплату, або бодай виразно замовили „Дѣло“ на рѣкъ 1889.

У Львовѣ дня 17 (29) сѣчня.

Позавчера мы на сьмъ мѣсяці розказали про закончыыя каденціи сой мовои и подали въ выгягу промѡвы маршалка кравого и п. Черкасского а дословно бесѣду п. Романчука. Нинѣ хочемо до нихъ додати деякы увагы.

Промова маршалка краєвого містила и руску частину, котра симь разомь могла вже задоволити Русинівъ. Коли маршалокъ першій разъ промовлявъ въ соймѣ по руски дня 19. жовтня 1888, замыкаючи нарады сойму при его бдженю, мы закінчили той промовѣ, що она звернена була тільки до рускихъ посілівъ, отже не такъ була актомъ признання правъ руского языка и рускои народности, якъ радше актомъ особистог ввічливости маршалка для рускихъ посілівъ. Вчерашня промова мала вже иншій характеръ. Она звернена була до цѣлого сойму и порушувала, зовсімъ такъ само якъ польска частина промовы, справи загальніи. Тожъ попереднімъ разомъ дякувавъ маршалкови по-руски о. Ковалевскій внімки не уповажненій, симь разомъ п. Романчукъ звъ уповажнення и звъ имени всѣхъ Русинівъ сойму. Зрештою п. маршалокъ въ своїй тепершній промовѣ не порушивъ аніь однимъ словомъ справи рускои, и въ тѣмъ далеко лучше зробивъ нѣжъ передъ двома роками, коли величавъ соймъ за те, що ухваливъ рускій паралельки въ Перемишлѣ, або коли въ першій разъ за свого маршалкована отвираючи соймъ (9 грудня 1886) говоривъ досить широко о згодѣ та спільности Русинівъ и Поляківъ.

За бесѣду п. Черкаского не маємо що згадувати. Ова дотыкає тільки Поляків, хотя высказана була нѣбы-то въ имени цѣлого сойму, якъ то Поляки звичайно радѣ бы себе выдавати за репрезентантівъ цѣлого краю. О особѣ п. Черкаского теперѣшного и давнѣйшого мы мали бы де-що поговорити, та се лишаємо на инѣй часть.

Для насъ найважнѣйшою була промова п. Романчука, котра и взагалѣ зробила нема- ле враженье, якъ то признають самѣ польскѣ газеты. Вага инъ тымъ бѣльша, що она высказана була, якъ то бѣсѣдникъ заразъ на початку инъ зазначивъ, не тѣлько въ имени послѣвъ руского кляубу, але въ имени Русинѣвъ вси- нхъ ѡдѣтнѣокъ, всѣхъ послѣвъ ру коц народности, отже и тавѣхъ, що до руского кляубу нѣколи не належали (якъ о. Ковальскій) або теперь вже не належать (якъ пп. Вѣлянскій и Кашевко), и, що еще важнѣйше, такожъ въ имени рускихъ владикѣ. Тожъ вже нѣхто зъ Полякѣвъ ані зъ правительственныхъ людей не посміе сказати, що она не естъ выразомъ всѣхъ Русинѣвъ краю. Очевидно, що она, якъ зѣ взгляду на своє походженье, такъ и зѣ взгляду на нагоду, при котрій була высказана, мусѣла мати гладку и деликатну форму. Все-жъ она высказала досеть ясно гадѣя и жа- даня Русинѣвъ. Она звернена була въ першій части до маршалка кравого, въ другій до польскихъ послѣвъ, а въ третій, найголѣвнѣйшій, до намістника. Для маршалка мала она майже лишѣ слова признаня, бо и дѣйстно маршалокъ самъ разомъ зробивъ то, що Русинѣ бѣдъ него могли домогатися. Инакше бѣдѣе- ся п. Романчукъ до польскихъ послѣвъ, и тѣи почули, якъ выразилася одна польска газета, „болеетно вагу его слѣвъ“. Насупротивъ твер- женья, голошеного такъ часто не тѣлько въ прасѣ але и въ законодавчихъ репрезентаціяхъ, навѣтъ офіціально, именно зѣ стороны поль- ской, о миямбѣи заласодженю рускою справы, о поведнаню Русинѣвъ зъ Поляками, п. Роман- чукъ ствердивъ, що поведнаня зовсѣмъ нема, а нема тѣлько зъ вини самихъ Полякѣвъ. Що- бы до лучшихъ взаимствъ межа обома народ- ностями Галичины могло прийтв, на те треба передъ всѣмъ, чтобы соймъ кравий бувъ ре- зультатомъ правдивон волѣи народу, чтобы вы- боры до сойму бѣбувалися вѣльно и свободно.

обовѣдено на промову нового намѣстника до „послѣвъ руской народности“ въ днѣ 3-ого сего мѣсяца. Намѣстникъ, якъ зѣстно, сказавъ тогда, що буде „совѣстно перестерѣгати правъ Русинѣвъ, рѣвнѣхъ зъ правами всѣхъ иншихъ народѣвъ и обывательствъ“, буде „старатися о задоволеннѣ ихъ потребъ“, буде поступати „зъ строгого безсторонностию и справедливостию“, буде промовляти „не тольکو словами але и дѣлами“, — але задоволеннѣ можуть бути толькѣ „дѣйствий потреби, маючѣ свое управленнѣ въ теперѣшности“, Русины мусѣть стояти „на грунтѣ обовязуючої конституціи“ и мусѣть сповняти такожѣ свои „обовязка“. П. Романчукъ, засерѣвши Русинамъ такожѣ ихъ историчий права, принявъ тѣ условия, ба выказавъ, що Русины вже теперѣ тыхъ условій держаться, отже, беручи намѣстника за слово, домагався и зъ его стороны додержаня обѣщаня, домагався дѣйстно фактичного переведеня признанов Русинамъ въ теоріи рѣвноправности, и заявивъ зъ натискомъ, що Русины выжидаютъ заповѣдженыхъ дѣлъ. (Мимоходомъ высказавъ жалъ, що намѣстникъ не заговоривъ такожь и по-руски). Шкода, що рускѣ послы не могли спеціально указати хоть на деякѣ свои „дѣйствий а наглѣ потреби, маючѣ свое управленнѣ въ теперѣшности“, котрі и намѣстникъ отже въ мысль своей программы повиненъ-бы задоволяти. На всякій способъ одностороння обохъ сторѣвъ суть ясны, межѣ ними стоить мовъ-бы неписаный але высказанный публично контрактъ, кожда сторона має право на той контрактъ покликатися. Єсть безперечно въ интересѣ обохъ сторѣвъ и въ интересѣ загальномъ, щобы контрактъ бувъ совѣстно додержанный.

Выбѣръ посла до рады державной.

Тыждень дѣлить насъ бѣдъ выборовъ по-
сле да рады державной зъ округа выборочго
Тернополь-Скалатъ-Збаражъ. Мандатъ сей держ-
авы бѣдъ еры гр. Тафого самъ вѣждъ шлях-
ты подбѣлскыа а заравомъ голова „кола“ поль-
ского, пок. Казимиръ Грохольскій. Передъ нимъ,
за бѣдъ душашъ часѣвъ, коли централы нѣ-
мецкѣй кокетували ще зъ Русинами, выйшовъ
зъ урны выборонъ посломъ округа сего о. Ив.
Наумовичъ. Позитѣйше, въ 1879 р., ужито вже
насилъства, подкунетва и деморализація, и не-
диво, що побѣда принала Грохольскому. Въ
1883 р., мимо вѣсхъ тыхъ штучокъ, мло-що
не похованулась нога пок. Казимирови. Контр-
кандидатомъ его зъ волѣ мѣсцевыхъ Русинѣвъ
и зъ рылени комитету выборчого руского я-
вился о. Никола Сынчинскій и, якъ звѣстно,
одержавъ 194 голосѣвъ противъ 256, що упали
на Грохольского.

Історію ту навели ми нарочно, щоб пригадати виборцям русеням сего округу виборчого, що Тернопіль-Скалать-Збараж не представляє страченою позицію для Русинів, що з-ідуть або виходили посли рускі, або мали за собою поважне чило голосів.

Оно зовсімъ природно. Зъ округа выбор-
чого переважно руского повиненъ вийти по-
слъ рускій. Числяча після впровадження,
маємо въ тыхъ трьохъ староствахъ 132.709 гре-
ко-католиківъ противъ 72.527 латинниківъ
(Тернопіль 58.926 греко-католиківъ противъ
30.302 латинниківъ, Скалатъ 36.107 противъ
25.960, Збаражъ 37.676 противъ 16.265). Числя-
чи після языка, пропорція та покажеться для
Русинівъ ще користівішою. Окружъ сей ви-
борчій числять 149.603 Русинівъ противъ
75.823 Поляківъ и старозавѣтниківъ, отже-жъ
въ двое стѣлько. Найкористѣйша пропорція
для Поляківъ есть же въ Скалатщинѣ (28.324
Поляківъ противъ 44.220 Русинівъ). Але Тер-
нопільщина и Збаражчина есть болѣе якъ въ
двое рускою чимъ польскою. Тернопільщина
числять 63.637 Русинівъ противъ 31.542 По-
ляківъ; Збаражчина ажъ 41.746 Русинівъ про-
тивъ 15.960 Поляківъ.

Выходить из того заключения, что Русины численно в два раза перевесят и что при нормальных обстоятельствах выбор послы русского из сего округа выборного повинен быть зовещем певний. О сколько ходили вѣсти про выбор пок. Грохолового въ 1883 році, то выбор сей коштував его круглых 14.000 зр. Не дешевизны був певно и первый его выбор въ 1879 р. Коли кресло посольске опорожнилося въ грудни минувшого року, то центральный комитетъ выборѣй польскій розпасаъ формальну ладитацію на то кресло. Не глядяно за чловѣкомъ достойнымъ и способнымъ заняти то становище, а шукав за грошевитымъ, который бувъ-бы въ змовѣ сыпнути грѣшны на мандат до рады державной. *Notiā sunt odiosa*, и длятого не навидимо имени чершого кандидата польского на то місце.

але знаємо, що об'єцявъ зложити лиш 6.000 зр. Сума та видалась за малою. Пошукано за другимъ и сей зложивъ, якъ кажуть, 20.000 зр.

Факты те дуже сумно ілюструють виборчу акцію в краю нашім, але коли вже до того дійшло, що звичайна агітація полякам в Русі видалась недостаточною і при виборах головну роль має відгравати гріш, то зб'яктомъ тымъ треба ший почесатись в старатись его всякими средствами легальною самопомочю и беззглядною солидарностю об'єднати.

Кандидатомъ изъ стороны польскон явився гр. Борковский. Права до поселения въ большинство посѣлство, изъ округа мазурскаго або на вѣтъ якогось мѣста на Русь, не можемъ ему бдказати. Але права того изъ округа выборного рускаго бѣтъ мати не може. На стѣлько свѣдома Русь своего права и на тѣлько прозрѣмъ народъ рускій въ ггаданомъ оружѣ выборчѣмъ обовязокъ свой патриотичный выбрать заступникомъ своимъ до рады державной человѣка, близкаго до интересѣв сельскихъ, близкаго народомъ своему и церкви. А тѣмъ кандидатомъ, вѣстнымъ изъ своихъ дѣяльности политичнон въ загалѣ, а господарскон въ радѣ повѣстовѣмъ збаржеской, вѣтъ лашѣ о. Николай Сѣчинскій.

Его кандидатуру поставил комитет центральный выборчий русский, идучи за волею селения всего округа выборочного, я лишь на о. Николая Сичинского може и повинен каждый выборцы русский бдати голосы свой. Чимь бльша буде пресия з стороны противной, тымь бльшу ршучьбей выкаже она у наших выборцвв. Чимь бльша деморализация, тымь обережнйше зтумьб каждый выборцы русский подбати о свою честь и достоинство народу руского.

Деяде, примѣромъ въ Чехахъ, не по-
сѣвъ-бы противный агитаторъ-Нѣмцы при-
ти передъ выборѣвъ чешскихъ грѣшны, не
купивъ-бы нѣ одного голоса, а перекупленного
або здеморализованого слабодуха выкунувъ-бы
народъ чешскій въ пѣдра своего яко послѣднѣя
поганя. И намъ часъ показати, що умѣемо у-
важати достоинство свое, а интересѣ сво-
ихъ національных, церковныхъ и экономиче-
скихъ не бдѣати выборѣхъ русскій за Юдинъ
грѣш. Чамъ ширшій сѣти заложено на насъ,
тѣмъ зъ большою силою ихъ розрѣземо.

Перестерёгаемо такожъ выборцьвъ рус-
скихъ згаданого округа передъ поголоскою,
будьто другимъ кандидатамъ зъ стороны рус-
ковъ есть п. Володиславъ Федоровичъ, вла-
стель Озны. До комитету центрального руского
не аглосявъ п. Федоровичъ кандидатуры сво-
ей, отже-жь и всякъ слухи на той темать
суть ложны. Розвнесся яправдъ поголоска въ
соймъ, будьто-бы п. Федоровичъ згложисъ
свою кандидатуру до такого-жь комитету поль-
скаго, але поголоска та вже-жь шусьла выйти
зъ якогось дуже мутного жерела и въ той цѣ-
ли, щобы завоу русскѣ Rusina на Rusina. На-
дѣмосъ навѣтъ, щѣ п. В. Федоровичъ, маючи
волювы въ згаданымъ окрузѣ выборцьмъ зо-
лидаризуеся зъ волею выборцьвъ мѣсцевыхъ
и рѣшисъ центрального комитету руского.
Щастъ Боже, до честного дѣла! „Не даймосъ“,
скажѣмъ собѣ за Чехами, а проклявъ тму,
что бы нависъа зрадити сразу руску!

Выборъ Буляндера въ Парижи.

Можно всякяко судати о Булянджери, но по тымъ, що сталося въ недѣлю въ Парижѣ, никто не заперечитъ, що бнъ має велику симпатію въ французькомъ народѣ, особливо же въ широкихъ кругахъ середньхъ и аважныхъ верствъ суспільности, котрі самі на собі чують найбільше упадокъ економічний, видать руїну фінансову, а не мають ні зв'язки поміч; котримъ байдуже, яке верховодить правительство, лишъ коби оно було въ силѣ задоволяти потреби краю въ той мѣрѣ, щоби разъ можна було дотягнути, щоби можна, коли вже не зовсімъ піднятися зъ економічної руїни, то бодай не попадати въ ню чимъ разъ глубше. Замість тої серйозної и енергичної праці правительства и теперішньхъ верховодячихъ кругівъ бачать однакжъ ті круги лишъ ширшій внутрішній роздор, завзяту борбу партійну, захищанье користнихъ и витратнихъ посядъ, проадианість, обманство ордерями и т. д. словомъ, корупцію на великій розмѣр. Недавно отже, що ти верстви шукають якось виходу зъ загальної руїни и ставляться по сторонѣ чоловіка, о котромъ думають, що бнъ буде въ силѣ пачъ той виходъ показати, що зможе самъ ихъ довести до того виходу.

Вибір Булянджера в Паризі — то з одної сторони сума всілякого рода надій на зміну теперішнього положення, в котрій сходяться такі надії соціалістів, радикалів і щиріх республіканців, як також і надії всіх монархічних таборів; з другої ж сторони, то доказ безпрограмовості, непорядності і безсилності теперішнього правління, словом, майже доказ упадку республіки в Франції. До чого стремити Бу-

Предплатна на „Дѣло“	зъ литер. додаткомъ
въ Австрія:	за Заграничнью:
на двѣхъ рѣзъ . . . 18 ар.	на двѣхъ рѣзъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар.	на полъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . 4-50 ар.	на чверть року . . 6 ар.
на мѣсяць 1-50 ар.	

У Львові:

на цілий рік . . .	16 ар.	на пів року . . .	8 ар.
на чверть року . . .	4 ар.	на місяць . . .	1-35 ар.

Редакція, Адміністрація та Експедиція підв. ч. 34
ул. Баторія. — Рукописні звертання лише на попе-
реднє застереження. — Рекламний неоплачений збір-
ний від порта — Неодиноче число листів 8 кр. а. в.
Оголошення приймаються по цінах 6 кр. від одної
сторінки печаткою, вк. рубр. «Надобляе» по 20 кр. а. в.
Подіяки числяться по 10 кр. від листка.

дланже, явій суть его пляны, чи бажає бути дійсно лишь крѣпкою и енергичною республікою, чи хоче накинута Франції свою диктатуру, чи може єсть лишь орудіємъ которогось зъ монархичныхъ таборѣвъ, — то годѣ ще нѣмцѣмъ сказати, але то рѣчь певна, що по выборѣ его въ Парижѣ мусѣть конче цѣла справа розвѣяснитись: або республіка французска выдержитъ сей тяжкій ударъ и устоятьсѣ, або настане зміна, котрон наслідки збодутьсѣ страшно не лишь на самѣй Франції, але и на цѣлой Европѣ. Въ тѣй грѣзній несеенности, яку поставивъ Францію выборѣ Буланжера въ Парижѣ, єсть и жерело того загального занепокоєня, яке выкликавъ той выборѣ въ цѣлой Европѣ, особливо же въ Нѣмеччинѣ.

Самъ выборъ Булянжера есть вже доказомъ, що въ недѣлю важилась въ Парижѣ судьба французскон республики, що тамъ не рождалоса лишь о выборъ звичайного посла. Противнй стороны загодились вже одъ давна до сеп борьбы. И давна рѣчь, якъ правительство французское мало знало ситуацію: оно було майже до послѣднон хвилѣ переконане, що Булянже перепаде, або що въ найгѣршѣмъ случаю придетъ до тѣснѣйшого выбору. Коли булоа хто спытавъ Флюкета, що буде, коли а въ выбору выиде Булянже, то онъ завсѣгды одповѣдавъ: „Але-жь того не можна навѣтъ приуската.“

Сталось одвакожь, чого Фляке не припускав. Въ неділю представляв Париж образъ, яего же нѣхто въ Франціи не бачивъ. Выборць сѣвши масама до урны, якъ ще нѣколи доси, и являси вже досѣѣ. Въ мѣстѣ бувъ всюди порядокъ, а сильніи оддѣлы полиціи и войска, показались зовсѣмъ непотрѣбн. Комисіи выборчїи вели такожъ зовсѣмъ спокойно свое дѣло. Лишь де-не-де крикунѣлихось: „Най жне Жакъ!“ або „Най жне Буляжєр!“ Запримѣно загално, що чорний клиръ бѣдававъ свои голоси на Буляжєра.

Підъ вечеръ однаковъ почала ситуація змѣнятися. На великихъ бульварахъ коло церкви св. Магдалины почали збиратися великі масы народу, бо въ реставраціи Диравада, напротивъ тої церкви, явився Булянке и рѣшився тамъ дождати результату выборовъ. Около 8 год. вечеромъ збралася була товща така маса народу, що заступила всѣ улицы и затамувала весь рухъ. Тимчасомъ въ льокаляхъ выборовъхъ обдубувалися скрутивні. Зъ разу бувъ Жакъ горою, но опѣсая ставали цѣлры Булянкера чымъ-разъ вышій. По 9 год. мавъ вже Булянке въ сто секціяхъ 49,383 голосовъ, а Жакъ 33.801. Число голосовъ Булянкера вшло одъ сеню поръ дуже скоро въ гору; на транспарентахъ, поуставлюваныхъ на балконахъ, показувалися що-разъ вышій числа, а кромъ того голосувъ пос. Лазеръ зъ окна редакціи газети „La Presse“ ре-аудатъ скрутивній. Кілька разовъ подано до вѣдомости число голосовъ, піднямався середъ масъ народу величезный окликъ радости, а телеграфы розносили заразъ вѣсть по цѣлмъ краю. Булянкестовскій проводиръ ставали чымъ-разъ зухвалѣшій и кричавъ: „Най же Булянке!“ „До землѣ зъ такою республікою!“ Около 12 год., коли вже выбѣръ Булянкера бувъ майже певный, почавъ народъ свѣтати пѣснь: „Булянкера намъ потреба“ и „Вѣдныи Жаку, чи ти спнишь?“ Коли одтакъ транспаренты подали до вѣдомости, що Булянке повѣдъвъ, піднявся середъ товпы такіи крикъ такий одлески, що цѣле мѣсто одъ нихъ гудѣло. Свѣтъ и оклики радости не умовкали ажъ до 2 год.; о сѣй поръ стали люде доперва розходитись.

Тымчасомъ принимавъ Булянке въ реставраціи Дерада на першомъ поверѣ гра-
туляціи. Ояъ бувъ убранный въ фракъ, а въ
дѣрцѣ бѣдъ гузика мавъ червоный гвоздикъ.
Зъ нимъ сядѣли тамъ Рошфоръ, Лясеанъ, Де-
руледъ и Тарке. Тутъ стали являтися люди
зъ найвысшихъ круговъ сусѣльности, мѣж-
нишими пос. Авдріе и кн. Бродіе, а тамъ зъ
высшого товариства вручали ему вѣнецъ зъ
червоныхъ гвоздиковъ. Булянке бувъ зовсѣмъ
спокойный, витавъ кожного, отвѣравъ самъ
кождо дешему и розговарывавъ о выборахъ.
О 12 год. вийшовъ днѣ въ реставраціи, а на-
рѣдъ на улицѣ ставъ его дуже громко витати
вѣсѣ одкрыли головы. Хтось зъ товпы крик-
нувъ: „Пустьѣ посла!“ и сей часъ розступи-
лись массы и утворили шпалиръ. Въ другій
реставраціи напротивъ тон, де бувъ Булянке
бувъ Жакъ, чѣ хтось дуже подобный до него
кѣлько разѣвъ отже той показався, то тѣ са-
мѣ, що витали Булянкера, починнали страшно
свистати и высмѣвати его.

Цялі вибори проминули спокійно, лиш на площади Пантеоні, коли став відповідний вибір Буляжери, прийшло до бійки. Тут утворилися були два табори: буляжисты і антибуляжисты і напали на себе. Полція мусіла ладз ербیتی і арештувала колька осіб.

Коли то все діялося на місяці виборів, то в палаті елісейській збиралося правительство під проводом самого президента на нараду. Переполюх був так великий, що Флюке не знав що ліпшого, як лиш предлажати президенту димасію кабінету. Лиш

своѣмъ облигаци, листы заставки, ренты, акціи банковской и заложенной, лотосы дежурный и приватный покупаютъ и продаютъ подъ найкористнѣйшими по зможъ условіями. Домъ банковый и контора вымыты. Поручена зъ провинці сейчасъ изалаго-джукотъся, безъ дочислени провинзі.

тоді в Охрид, для воспитання в Філіппополі і для дівочої школи в Букуресті.

При нагоді роковин своїх уродив на дівчів цесарь Вільгельм декотрих достойників високих ордерів; між ними була пр. Герберт Бісмарк в міністерстві внутрішніх Герфурт ордер червоного орла першого класу. Полкам пруским надав цесарь імена пруских королів і князів або азаментах генералів.

На парі у кв. Бісмарка в день уродив цесаря підставі влітській посол Ланой тоїсть в честь цесаря і екав, що це в здоров'є цесаря, монарха, котрого перші кроки, его гостина на сусідніх дворах, дають доказ, що він щиро бажає мир удержати.

В повідомстві вчора відбулася засідання в парламенті французьким зовсім спокійно. В повідомстві явилися в палаті послов всі міністри; в лобжачі були нові австрійські, німецькі і англійські. Пос. Живансель мав поставити інтерпеляцію до правительств, в якій спосіб думає оно удержати свою повагу. Оні заявили однак, що видно аж надто велике роздрознення в палаті і для того відкладає свою інтерпеляцію аж на четвер. Палата прийняла се вваженье а відтак ухвалила кредит в сумі 42 мил. на укріплення портів. Вчашні засідання промишлю також спокійно. Завтра отже правде мабуть д) бурливіх сцен в палаті послов, бо на засідання має явитися Буланже; Живансель має ставити свою інтерпеляцію а Фльокс має вголосити довшу бесіду, в котрій розкаже програму правительства.

НОВИНКИ.

— Помінальне богослуженье за упокій бл. п. Стефана Начальні одправився, заходив тов. „Провітій“ і при участі других товариств наших, сеи суботи о 9 годині рано в церкві Успенській. На то богослуженье запрошували товариства всіх П. Т. почитателів покійного.

— Помінальне богослуженье за бл. п. Івана Гриневецкого відбулося дня 31 н. ст. сьня рано в соборній церкві в Черемисині, на котре родина запросила всіх знайомих і другів покійника.

— Намістник гр. Баденій виїхав вчора по полудні поїздом кур'єрским на кілька днів до Відня.

— Археологічно-бібліографічна вистава Ставропільського Інститута продовжена — як ми вже доносили — до 28 н. ст. лютого с. р. Отже ще через цілий місяць лютій зможе публіка львівська оглядати дорожечний і багато поучальний пам'ятки старини Русі. Останніми часами прибуло на виставу кілька нових дуже цікавих річей. П. Володимир Федорович зложив в жертву 400 зр. на фотографічні знімки цінних старинностей тої вистави, щоб не загинули в пам'яті народу.

— Зь Станіславова пишуть нам: Пригадуємо П. Т. Землякам, що вже за тиждень, то єсть 5. нов. ст. лютого с. р. (в вівторок), відбувся в Станіславові в сали Касина м'сячанського вечер з танцями, котрий уряджує товариство „Руска Бесіда“. На сей вечір звертаємо увагу наших красавчиків тим більше, що буде се перший і останній сінх місяць вечір з танцями, уряджений товариством „Рус. Бесіда“, на котрм зь малими відповідно коштом буде можна бавитися як найліпше. Хто отже бажає добре а танцм коштом забавитися в круж. своїх людей, при добрій музиці і під проводом знаменитих аранжиров, нехай приїдуть і знайомих з собою привозити. Про інші несподіванки, які комитет приготував, уже й не гадуємо. Хто буде, побачить...

— Вийдз Руского Насина в Стрию запрошує уклібно П. Т. Земляків на другий зь черги вечерок зь танцями, котрий відбувся д. 3 н. ст. лютого.

— На дохід Бурси Братства св. О. Николая в Станіславові відбувся під протекторатом Прес. еп. кир' Юліана в вівторок дня 19 н. ст. лютого с. р. в сали касина м'сячанського балу. Початок о год. 8 вечером. Вийдз для родини до 3 осіб 5 зр., вступ на сали 2 зр., вступ на галерею 2 зр. Билети можна дістати на оспові одержаного запрошенія в канцелярії Бурси в Станіславові (ул. Середина ч. 43/4).

— Знов замело шляхи залізничні і здержано рух поїздів між Львовом а Белзцем і на коломийських лініях львівських.

— Вь Сокалі відбулося недавно зібрання патріотів зь Сокальщини, священників, м'ячан і селян, на котрм нараджувалося над оправою основанія філії „Народної Торговлі“ в Сокалі. Зібрання відбулося під проводом о. Левничого зь Тартакова дуже поважно. Всі зібрані заявили зь одушевленєм за потребою Народної Торговлі в Сокалі — і єсть надія, що цей уже незадовго Сокальчане будуть тую Торговлю мати.

— Перебудова другої городоно церкви у Львові (при Народній Домі) коштувала до кінця 1887-го року 84.000 зр. зь фондів „Народного Дому“. Вь 1888 році роботи коло церкви були застановлені. О. Лев. Мацільніський, приходник зь Коронця вь станіславівській єпархії, зложив одиць 5%, заставив лист галицького Кредитового товариства земского н-р 15.664 на 1.000 зр. на основань богослужбон фондів при тій церкві. Фондация буде зватися по имени основателя, а завідувати нею буде „Народний Дім“, котрий обов'язався: 1) платити о. Мацільніському до его смерти проценти одь того листа по 25 зр. що вівторку; 2) по смерти старатися що року о відправу поминальних богослужень д. 4 марта за родичів основателя, а в день смерти основателя за его душу. Поки друга городока церкві буде готова, ті богослуження одправлятися будуть вь церкві Успенській.

— Деякі товариства асекурацій, оперуючі в Галичині, задумують внести ремонстрацію против окружника намістника гр. Баденія, вь котрм намістник, наказуючи старостам, щоб пильнували закона о убезпеченю приходських будиноків, указує на Краківське товариство убезпечення яке на найпевніше і найдешевше. Другі товариства асекурацій добачують вь тм перепинованье им зарбкы.

— Львівське „Академічне Братство“ вислало родичів покійного Івана Гриневецкого таку телеграму сочувства: „Товариство Академічне Братство виказує Родичі бл. п. Івана свое сердечне співчутье по причині кончини так щиро патриота і першої сили народної сцени. Земля ему немертв!“

— Аудієнція у цесаря для депутацій, котра має цесарю подякувати за наданье титулу княжого єпископам краківским, відбулася вь четверть дня 31 н. ст. сьня о 9 годині рано.

— Пань Штшелецка зь Кукизова, суджена тепер у Львові, розповіла вчора таку річ вь суді: „Передь кількома літами я зробила орнат для костела вь Ченстохові. Ішло мені о то, щоб той орнат перевезти за границю російську без оплати мита, тож я ушла пошевоку на видь записки, вложила в неї орнат і приперезала на себе. А що орнат був тяжкий, то я мусіла різними тасмами пошевоку поприривувати. Коли я повернула зь Ченстохові, ко. Тхуржницький просив мене, щоб я ему ту пошевоку подарувала.“ Она ввложила его волю, він зложив до неї свої ефекти — і тепер та пошевока, що то в ній Штшелецка переначкарала орнат до Ченстохові, лежить на столі судейськом як *corpus delicti*.

— Фабрика обуви зь Меднига закладає складь свій і вь Коломиї. Тамонні шведь солдарио протестують против того, але протест их очевидно так само нічо не поможе, як не поможе у других м'стах галицьких.

— Про господарю жидівську вь Гусятині — де то, як ми вже згадували, рабин-чудотворець найбільш пан у м'сті, а рада м'стока на 30 членів має лиш 26 жидів, — подав онгоды дописуватель „Kurjer-a Lw.“ такий характеристичний факт: Рабин-чудотворець, маючи палату вь ринку (котра колись належала до двора), купив собі побіч палати каменицю, де тепер м'ститься касино. На весну 1888 р. чудотворець покликав до себе бурмистра (жидя), асесора і касіера м'ського і заявив им, що пляц, коло купленої камениці записаний вь книгах ґрунтових за власність громади, має належати, коли не цілий, то бодай части, до него, і він наклаже загородини зараз парканом. Старшина громади поклонився чудотворцю і згодилася на все, що тільки рабин розкаже. Отже рабин часть пляцу, званого ринком, пригородив до своєї камениці і вь евіденції катастральної записав на своє ім'я. Але трудніша була справа зь книгами ґрунтовими, де потрібно було выказати ухвалою ради громади і потвердженням ради повітової. Рада, вь котрій засідав 26 жидів, очевидно ухвалила одступити раби нові части пляцу, але не знали ще, як справді поїде вь раді повітової... Вь загалі господарка вь Гусятині *echt jüdisch*. Цікаве н. пр. і то, що писарь громадський збирає для себе 1% одь податків — *jugo caduco*.

— Зь Залічків доносили до „Przegląd-u“, що там вь ремісничом товаристві „Gwiazda“ почались одь якогось часу „jakieś waśnie i spory naradowościowe“, а хоч головною товариства єсть начальницький таможного суду, то мимо того спори не уймаються і багато членів знеохочуєся. — Цікаво-бы Русинам дозаяти, що се за спори і свары? Може бы хто зь Залічків сию річ пояснить?

— Велика фундація гр. Сябька — як показала люстрація переведена видломь красавим, — служила довгий час за средство до живий для несовітних людей, котрі під покритком польского патриотизму добре набивали собі кишені зь доходів фундації, котрі повинні йти на добродійні цілі. І річ дивна, що, мимо закидів по люстрації зь попередних літ, все таки і вь 1887 році комісія люстраційна знайшла вь заведені Дроговижськом неправильности вь рахунках зь магазину живности, і вь рахунках зь инвентаря, і вь рахунках зь варетатів. Коли тепер комісія знайшла неорядок, що то мусило діятись давнійше! Так н. пр. одварок вь Дроговижі удержує корови. Вь 1882 році 22 корови дали 16.932 літрів молока, а вь 1887. році 27 корови 48.519 літрів. То й не диво, що за веденье через сьмі літ выказувало тільки страти, а доперва одь двох літ выказує выски. Вартість цілого маєтку фундації поля оцінки вь 1885 р. выносила 2,638 725 зр., а то бодай маєток земських зь 57 000 моргами 1,634.175 зр.; будинок театральний у Львові 581.255 зр.; институт вь Дроговижі 392.065 зр.; реальности у Львові Кортмівка і недавно за 100.000 зр. набутий Кукинів. Доход зь девяти маєтків земських приїсь вь роках 1885—1887 508.535 зр., а выдатки було на 284.768 зр. — отже річно 98.000 зр. чистого доходу. Чиний зь будинку театрального выносили вь тых трех роках 123.104 зр., а выдатки 96.654 зр. — отже 8.800 зр. на рік. Крім того фундація зь концем 1887-го року мала 6.679 зр. доходу одь цінних паперів.

— Дополняючи вибір трех членів ради повітової вь Жовкви зь групи громад селянських розписано на день 5 н. ст. марта, а одного члена зь групи більших поселян на 12 н. ст. марта с. р.

— На ловах вь Шуваланах вь пов'ї збаражськом, котрий відбувся вь лоб двірськом під проводом м'сцевого лєсничого, тяжко постріляв хтось із лонців — мабуть вахмістр російської сторожі траншинон — грубым шротом нагінника 16-літнього селянина Михайла Кравчука.

— Зь Горожанки вь Підгаєччій пишуть до „Przegląd-u“, що вь тамонній читальні зайшли неорозумія між членами читальні а священником о. К. Священник мав напирати, щоб читальня предлала „Науку“ о. Наумовича і „Русскую Правду“ Куцианка, а більшість членів читаль-

ні мала тому спротивитися — і се мало дати причину до того, що о. К. нїби-то мститися на членів читальні вь церкві: выгнание их зь почетних м'ст, і т. д. Вь інтерес поваги нашого духовенства належало-бы интересованым справу тую вь „Przegląd-u“ пояснити.

— Вь парижсьом театр „Menues Plaisirs“ выставлено сего м'сяца вь-перше оперету Міллерера „Bettelstudent“. Париска цензура театральна вычеркнула зь тої оперетки слова полковника Олейдорфа „Vive la Pologne!“ — бо слова ті нагадують апострому нинішнього президента міністрів Фльокета до царя Александра II. Польскі газети, нотуючи сию в'єсть, констатують — „pradek ducha wolności.“

— Перше страченє електрикою відбулось дня 9 н. ст. сьня вь Америці, де, як в'єдомо, конгрес порішив завести такого рода кару смерти. Деліквентом був Іосиф Райтц, Німець, що убив свою жінку. Его посадили на дерев. стільчик зь выхиленим оперетом і привязали ремнями. Одатк зав'язали ему очі, на шию наложили металевий перетін а голову сперли на залізній кулі. До кулі і перетини шли дроти одь електричного току. На даний знак потисли гук, ток електричний перейшов, і Райтц перестав жити, не выдавши зойку, ані не почувши болю. При секції найшли мозок підблглый кровью, всі інші органи були ненарушені — се позначило мов одь поражень громам. Тепер придумують лиш, щоб зробити більше поединою ту цілу процедуру приготовления до страчени.

— Ігнатій Домейко, приятель Адама Мицкевича, одиць зь останних „филаретів“ (Жеґота вь „Dziadach“ Мицкевича), повстанец і емігрант зь 1831 р. помер онгоды вь 87-омь році життя. Покійний вь 1837. році осів вь республіці чилійській (на західномь березі полуострова Америки) і там вєзавився яко педагог і учений природознавец. Торбк одв'дав онь свою родиний сторони, а вь повороті на нову свою родину помер.

— Дрбний в'єсти. П. Володимирь Коцовский пов'ячав онгоды зь панною Валерією Шнайдероною, молодшою сестрою знаом руской писателі Юлії. — Цесарь уд'лив громаді Винниці вь пов'ї дорожничом 100 зр. на будову школи.

В'єсти зь Аеп. Львівськом.

Вь пропозицію на Пеняки прийняті оо.: І. Лев Гораєвич і П. Ярол. Стеткевич.

Презенти одержали оо.: Вол. Вергановскій на Лукавицю выжну, Ант. Ульяновскій на Чернушович, Ем. Волянскій на Ходачків вь дорож зам'ни зь о. Ром. Чировским за Стратинь і Ем. Чайковскій на Глубоцьк.

Вислалі оо. Ем. Рудницький вь зав'д. Скоморох, Теод. Цегельский вь зав'д. Струсова і Мих. Горбачевский вь сотр. вь Сушин.

Митр. Консентин зтвердила наданым деканальным урядом наравским зав'дване ех сургендо прихода В'єа о. Ал. Танчаковскому зь Дунаєва аж до дальшого розпорядку; встановило до нам'стництва о дарь ласки для вдови по священнику, н-й Ем. Здерковскій.

Наука, штука і литература.

— „Зеркало“ число 2-ге перебуло хресті прокураторскій. Др-й Гиртлер, хоч і як занятий процесом панства на Кукизові, має ще досить часу і копюкувати. Не подобалося ему показана на малюнку програма найновіша вь справі руской — п. на превеликий жал, позбавив Русинів приятности побачити тую програму злюстрованою вь „Зеркалі“. Редакція „Зеркала“ выдала і розсала другій наклад, заповнивши сконфисковану послдню сторону текстом і дрбнішими рисунками. Число 2-ге вь другімь накладі м'стять изь зам'тніших статей: Стих „Пам'яті Івана Гриневецкого“ і погрудье пок. артиста; вь фелетоні „Подорож дильоматична д-ра Вычосы“ (П. гостина у гр. Кальнокія); дуже удачна „Поэзия зь г'юсами — зам'сть записи до предплати“; Сенс моральний одної програми; Сучасна літопись; П'єсь едєвляя проинаційной оппозиції; Послание Вычосы (стих); В'єсти зь єпархії Пережальскої; Ілюстрація до галицько-русских классиков, — і дрбніший. Вь загалі 2-гий нумер зложен дуже часливо; і рднородний предмет, і забавний. Редакція вповні переводить тую програму, яку собі поставила, що, мовлять, „Зеркало все по змозі — надія вь Воє! — вычесе гарно і почувить, що в'єшне, похвалити за добре, і скаже, що грішне“ — дасть що дь в'єдль сміху на 5 кіло, а коштує квартално всего на всего 1 зр.!

— „Зорь“ число 2-ге м'стять вь собі: Псалмий, опов'данє П. Спідки. — Дв' поезійки Олексі Мотыля. — До лиха та ще лих, опов'данє Ол. Катренка (дальше). — Стих С. Павленка. — Така не доля, образок зь життя, Лєсь Украинки. — Зав'ячанье, стих Лєсь Украинки. — Поклик, стих К. — Історія литературы руской, д-ра Ол. Огоновского (докончєне про Кропивницкого, а початок про Івана Тобілевича Каршєла Карого). — Австрійскій Серби, Вас. Лукина. — Листи зь Москви про украинскій театр, Я. Клена. — Помертна згадка про Івана Гриневецкого. — Зам'тки критичні: Нові українскі книжки В. Вольховского; Зорніх драматичних творів Г. М. Бораковского, М. К.; Набожий казки болгарскі; Причиню до біографії Тараса Шевченка. — Бібліографія. — Изь самого наведєня заголовків видно, як багато різпорядного матеріалу подала редакція „Зорь“ вь 2-мь числ вь 2½ аркуша, — матеріалу белетристичного і наукового.

— Трупа драматична М. П. Старицкого дає все ще представлєні вь Москві, вь театр „Родона“. На с'мь м'єци подаємо репертуарь представлєних кусів одь 1 (13) с'чня с. р. Представлена поначо „Наталюко Полтавкою“. Одатк були дані: „Круги та не перекручуй“, комедія Старицкого; „За друга“, драма зь с'йвами, Старицкого; „Вызованец“, комедія зь с'йвами і танцями, Янчука, автора „Пилип-Музика“; „Нбч під Івана Купала“, драма-оперета Старицкого; „На-

зарь Стодоля“, Шевченка; „Сватанье на вечерницах“, оперета; „За Немань иду“ оперета; „Гаркуша“, драмат. картина Сторожєнка; „Не судилося“, драма Касинєнка і Мансєльд; „Красче свое латанє, н'бж чуже хапанє“, комедія зь с'йвами і танцями вь 5 д'ях, Манька. — Побіч руских кусів м'єсть артисти наші що вечера давати і одно представлєнє вь языці велико-руськом. Вь св'ята даються і по два представлєня. Артистами с'уть: Боярска, В'єрина, Кохановска, Волкова, Гай, Маньковска, Старова, Сторожєнка, Іворска, Оградина, Іскра, Виланова і Каланчуківна, а артистами: Манько, Гринцай, Касинєнко, Ванченко, Пономарєнко, Бурлака, Милославскій, Митрофанєнко, Калішевскій, Потапенко, Ярошєжко, Марченко і другі.

— О. Василь Чернецкий зь С'льця белзького уложив а Ставропільскій Інститут випечатать книжочку: „Церковный Словарець до поясненя часто употреблємых слов вь священних книгах церковных“. (Сторін 51 вь 16-цї). Словарець призначений вь першій лінії до підручного ужитку дяків для зрозум'я языка церковно-словєнского. Коли зь часом будуть заведені пспити дяковскі, то той Словарець стане нашим дякам вь пригоді.

— Концерт товариства с'вященного „Люти“ одбудєся сего дня вь великій сали „Народного Дому“. Початок о годині 7-мій вечеромь.

Господарство торговля і промисль.

— Торговля лєць галицьких за останних 20 літ розвилася знаменито, мимо того, що н'бхто тою галузєю промислу краєвого не заинтересуєвся. Після выказів залізнич Каролі-Людвика і нинішнь зь Галичини вывозить що року лєць до 400.000 метричних сотнарів (два рази більше, як нафты) за 16 миліонів зр. Бєть се безперечно найвыща цифра вь вывозі продуктів галицьких.

— Вь справі вывозу свиней зь Галичини доносили вь В'єдн, що вь настлєдок представлєня чєского нам'стництва, министерство обмежило первістий заказь вывозу свиней зь Галичини за-для пануючої зарезы, бо дозволило доставляти зь Галичини свині до Праги просто до р'єнці, а там уже будуть бачити, щоб зараза не розносила.

Конкурсы, именованія, перенесєня і пр.

— Именованія. Краєва рада шкільна именовала тымчасового учителя Корниа Ставничого д'йстєным учителемь школы етатової вь Пневі.

Выказь складаных жертв.

— Комитет Інститута св. О. Николая у Львові складає подяку за жертвы, які зволзи зложити на его цілі Вп. Доброді: о. Гавр. Воднар зь Свинітчинь 2-40 зр., о. Кас. Куницкий, капелань, 1 зр., проф. Д. Гладілович 1 зр., д-р Федак зь Львова 2 зр. і д-р М. Вучинскій зь Станіславова 1-50 зр. — а проф. К. Лучаківскій торг і дв' фляшки вина.

Посл'дній в'єсти.

Вь процесі кукизовськомь переслуховано няв кс. Хенциньского, аб Львова, котрий голосив вь Кукизові проповідь і казав, що родина Штшелецких (Каляновскій) об'явля за вышуканье злочинця 500 зр. Вь справі кавжочокь щадничых переслуховано урядників щадниц, Гурєкого і Зими і вь в'єй справі показалася велика неясность. Завтра буде переслуханий Луцко і кс. Тхуржницький.

Телеграмы „Д'єла“.

Архикнязь Рудольф, виїхавши онгоды на лова до Маєрліни коло Бадєну, помер там нагло. О причині смерти ходять рбні в'єсти; межі иншимь говорять, що причиною смерти була апоплексія.

Париж 30. с'чня. Правительство предлжить завтра проект зм'ны системы голосованія. Буланже выдає одозву до виборців зь подякою, вь котрій каже, що по их' д'єл' осталось палат' послів лишє одно, т. є. розвязатися.

Берлин 30. с'чня. Выборь Буланжєра вплинув пригноблєно на тутешню биржу. — Вь редакції „Kreuzztg.“ зроблєно ревизію за манускриптомь статіи „о монархичномь чувстві“.

Софія 30. с'чня. Банк болгарскій заключив зь н'мєцкимь банком вь Берлині угоду о позичку 10 мил. лєвбв.

Рим 30. с'чня. Президентом палаты вибранны Біанкері 255 голосам.

Париж 28. с'чня. Фльокє має приймати ниніш проводирів найскрайнішю л'євищ. Димісія кабинету єсть дуже можлива.

Пешть 30. с'чня. Демонстрації на улицахь повторились і нині; войско і поліція пильнують порядку.

Надбєсланє.

Потребь народу вдовольє лишє таке средство, що не лишє за-для своєй дешевости єсть приступне також і менше богатим, але котре єсть певнимь і нехибнимь вь своих' д'єланнях' за-для поєдинного і явного своєго складу. Такимь правдивимь і певнимь народнымь средствомь л'євичинимь с'уть одь десяти літ знані і одь

наибольших лѣкарскихъ авторитетѣвъ выпробованъ и порученъ антикаря Рихарда Брандта пилулки швейцарскіе, котріе, якъ се лѣкарѣ еконстатиовали, можна уживати тагомъ черезъ довшій часъ за дѣла доброго и рѣшительнаго дѣла безъ нѣякой шкоды. Швейцарскіе пилулки, котріе вышерли за якійсь часъ въ тѣ остро дѣлающіе калѣ, микстуры, соли, горькіе воды и т. п., стались необходимымъ средствомъ домовымъ для всѣхъ тѣхъ, що не аждужаютъ часто на злѣе наслѣдки зъ неправильнаго травленія. Многіе лѣкарѣ поручаютъ такожь якъ найгорячѣйше се средство, котре такъ дешево можна мати у себе дома. Швейцарскіе пилулки антикаря Рихарда Брандта суть на складѣ по антикахъ въ пуделкахъ по 70 кр., лише треба добре уважати на бѣлый хрестъ въ червономъ поли и на имя хрестне.

2764. 1—15

ПОДЯКА.

Отягившіеся по части — після тяжкой недуги, уважаю за милый обавозокъ зложити все-народно сердечну подяку Ви. д-рови Прохасѣ зъ Буска за его щиріи и умѣтній заходы, що бы привернути менѣ здоровье — неменше и Ви. моему коллаторови и Добродѣви Пану К. Обертиньскому зъ Строніаба за его правдиво бѣдѣску оітку и помощь оказану менѣ и мой родинѣ въ часѣ мои дошної слабости — вкѣпци и Вамъ велике Спаси-Богъ! мои дорогіи су-бѣды за Вашіи труды и заступство черезъ большіе якъ 5 недѣль въ двохъ церквахъ мои парохіи.

Утѣшѣнъ днѣ 27 сѣчня 1889.

К. Викторияк.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 273 ?

препараты зъ гумы и выробы каучуковъ для потребъ хирургическихъ и иншихъ подобныхъ.

ОЛИВА ДО УШЕЙ

Екстрактъ п. к. секундаріи д-ра Шипека, котрый много авторитетъ признали за дѣла его успешности вѣе бѣе многохъ лѣтъ наслѣдствѣ, бо онъ лечитъ кожду глухоту, що не бѣе уро-дженіа, тяжкій слухъ, шумъ въ ушахъ и всякій недугъ ушей. Можно достати разомъ зъ приписомъ уживани за 1 ар. 50 кр. въ аптецѣ ПЕТРА МИКОЛАША у Львовѣ.

Даръ. Зѣбный зъ свои жертво-любности Панъ Володиславъ Федоровичъ зложилъ на мои руки ко-шту 400 ар. на ту цѣль, чтобы зобразитъ на выставѣ библиографично-археологич-ной въ Станиславѣ старинности русскіе переѣ замкненьемъ выставки офдотро-фавати а бѣдѣкѣ выдѣти фотодукомъ. Тѣмъ даромъ подавъ онъ можеть за-хотѣти для будущихъ поколѣній тѣ цѣн-ной памяти, котріе рокинѣи и прина-бути зъ часомъ могли бы затратити-ся на бѣдѣкѣ бѣдѣкѣ школы. За сей по-дѣль доказъ шихотного патриотизму и жертволюбности складѣо бѣу снѣмъ въ имени Станиславскаго Института публичну подяку.

У Львовѣ днѣ 29. сѣчня 1889.
Д-ръ Исидоръ Шараневичъ
зв. п. профессоръ п. к. университетъ у Львовѣ, членъ Академіи наукъ у Кра-ковѣ, сѣniorъ Ставръ Института и т. д.
2766 1—2

Фабрика выработъ рѣшительныхъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ п.и. улицы Довгой поручае свои вы- 207 ?

робы по найдешевшихъ цѣнахъ.

Розкладъ бѣды на зѣбнищѣхъ державныхъ.

важнѣйшій дѣлѣ 1 зяванія 1888.

Приходить до Львова: о год. 1 15 въ нѣчи зъ Буда-пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гус-тина и Станислава; — о год. 8 06 рано зъ Су-хой, Хирова, Стрыя; — о год. 3 20 по полудни зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрыя; — о год. 7 40 вечеромъ зъ Гусятина.

Одходить до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавоч-ного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10 15 рано до Стрыя, Станислава Гусятина, Хирова и Сухой; о год. 7 50 вечеромъ до Хирова и Сухой; — о год. 9 48 вечеромъ до Станислава и Гу-сятина.

2238 45 — ?

!!! Пора замовляти свѣтло !!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае просто добъ производителей

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши бѣ 30 кл. 1а по 80, за 100 кл. Па по 72 ар. за 100 кл., крѣмъ фракту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдну стацию зѣбнищу.

Замовлена приймають: Центральный зарядъ у Львовѣ и филии въ Станиславѣ, Тернополи, Дрогобичи, Коломыѣ и Стрию.

2602

Закладаюся

на всяку цѣну, що жадеитъ въ моиѣхъ конкурентѣхъ не въ оліѣ продавати собою або робити одѣжъ для мужичи и хлопцѣхъ въ матеріи крашеихъ и в-гравиныхъ такъ дешево, якъ я. По-лучаю мои богатый складъ такожь 2484 Веч. Духовенству 60—?

Замовленія въ мѣсца и въ провинціи конюються точно и рѣшительно. На жа-зѣ выломлю выры даромъ и вѣрлю

Давидъ Шварцвальдъ,
магистръ мѣскаси одѣжъ гуртомъ
подробно

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенъ 1848.

ФАЦИНА

протѣвъ бѣдѣчки, выробу

ПЕТРА КРОКЕВИЧА

антикаря въ Краковѣ.

Зѣ давня поднесена гадка, чтобы подѣшпити средство лѣчнице на бѣдѣчку, найшла не одну труднѣсть у наибольшихъ знаменитостей, що були лѣкарскою повагою майже въ цѣломъ свѣтѣ. Славный творъ проф. д-ра Гатена, совѣтника министеріального, хотѣи показувавъ численній змаганіа специ-листѣвъ выробляющихъ средства лѣчницы того рода, але до справедливого подѣшпити средства на бѣдѣчку лѣде недавно дойшли. И справдѣ, чимъ ставъ свѣтъ старинный, тѣмъ больше подѣшпити творы ду-мачного человека, що хоче приносити добро для неужою людскости и тѣмъ повинити свой обавозокъ христіанскій. Вкѣнци удалось заходѣти пре-д-ра Вамбергера, тайного со-вѣтника и першорядного зна-менитости въ лѣкарскихъ на-укахъ, звернути увагу на зма-ганіа и способъ лѣченія спе-циалиста д-ра Фачого, що бѣ-дѣлся выключно лѣченю бѣдѣ-чки и на томъ поли добив-ся всесвѣтной славы. Бѣо зма-ганіа надѣ подѣшпити нѣмъ средства на бѣдѣчку при до-слѣдѣхъ на рѣшнѣхъ органи-змахъ доводили до шо разъ краснѣхъ усѣбѣхъ, и хотѣи смерть передъ часомъ пере-била его дѣяльність, то все найшлись иншіи, знающіи тайны его дѣла, що продовжали даль-ше тѣ достѣды.

Зѣ тѣхъ то змаганіи вый-шло новое подѣшпити средство на бѣдѣчку, назване въ честь своего инициатора д-ра Фачого, Фацина, выробу Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ.

Бѣ можна одержати або въ видѣ пилулокъ або повилъ 1 ар. 50 кр. и 3 ар.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

у Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ.

Д-ра Е-

гѣра бѣлье, кафтаники бѣдѣ поту трикотной и сѣтковой, рукавицъ и рушники до натирани

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

2537

Перша и найлѣпша бѣдѣ 25 лѣтъ

2759 истѣнуча 1—6

фабрика рукавичокъ

И. РЕХЕНА

Львовѣ, ул. Краковска ч. 5.

выробляе бѣдѣ найновѣйшюи мо-ды рѣзнодорожъ рукавички и хи-рургичнѣхъ бавдажѣ, такожь має на складѣ галантерейнѣхъ товары, продаючи все то по найлучшеи вѣйшихъ цѣнахъ.

34 1/2 морга дѣже доброго

забудована въ дѣже добромъ

станѣ, краснѣ садъ и власна

лозина, мѣстечко торговѣ 1/4

милѣ, до сиродана разомъ зъ за-сѣвами. Вѣдомѣсть Н. Т. poste

restante Гусятинѣ. 2760 3—3

Нема вже кашлю!

Знаменитый розчинъ соку цѣбу-левого одновѣдно припадѣный пома-гае при кашлю и недугахъ легкнхъ, грудей та пѣтъ а се славно ствердѣ-ся закнѣши O. Tietze-a бѣдѣ-ны цѣбулевы. Въ пакѣтахъ по 20 и 40 кр. лише въ сѣдуюч. складахъ: У Львовѣ у ант. Петра Миколаша, Якова Шипека, Арнольда Раппапорта и, золотымъ оденемъ, Житмонда Ру-кѣра подѣ сѣрбнымъ ораомъ; — въ Белѣ у ант. Гросса; — въ Во-хнѣ у ант. М. Гатого; — въ Чорт-ковѣ у ант. Люд-Носса; — въ Ко-пачинѣ у ант. Маке. Федѣра; — въ Немировѣ у ант. Кар. Пре-дримирского п. звѣздою; въ Нижан-ковичахъ у ант. Валѣрія Влади-мирского п. звѣздою; — въ Сам-борѣ у ант. Іос. Алексѣевича; — въ Сокалѣ у ант. Бѣг. Высочанского; — въ Утрѣвахъ у ант. Адѣ. Я-стшемского; — въ Войнилѣ у ант. Адольфа Кнѣна, — головнѣй-складѣ въ Кромѣрижи (Kremsier) у ант. Ф. КРИЖАНА. 2700 5—?

Купно при нагодѣ.

Мало заступництво найпершою и най

большою

фабрики на коновѣ и покры-

валѣхъ ни коновѣ, тому продаю

покрывала на коновѣ зъ

рѣзными бордюрами за шт.

зр. 1 30, такий самѣ 130

м. широкіи а 190 м. дов-

гѣ, за шт. зр. 1 75. Золо-

товолодѣ дерѣ за шт. зр. 2 75. По-

крывала флякерскіи зр. 3 50. Дерѣ

панскіи за шт. зр. 4—. Буретовіи

покрывала шовковіи въ найкраснѣхъ

краскахъ, якъ: червоны, голубіи зеленіи,

помаганчевіи и т. п. пѣсмистѣ за шт.

зр. 3 50.

Купити можна або за готовку або

за посѣплатого въ 2756 5—50

Export-Etablissement Weiss

Wien, 1, Seilergasse 7.

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

2756 5—50

ДѢЛО

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибитока найкращих повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату і писемати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет ул. Кар. Людвига 9, У Відні Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; I. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daphe & Co.

Предплата на „Діло“ і належність за писемати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 50 зр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 50 зр.

У Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 35 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 24 ул. Баторія. — Румопом зворотиться лише на поштові застереження. — Рекламція неоплачена вільно для пошти. — Неодержані чисел поштові 4 зр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. одинокі стрічки печаткою, в рубр. „Надобляне“ по 20 зр. а. в. Подати чиселся по 10 зр. одинокі.

Звертаємо увагу як замйцевих так і львівських П. Т. Передплатників „Діла“ на те, що бди для 1 к. ст. лютого розсилатись вгладно видаватись буде „Діло“ тільки тим, що бдновали предплату, або бодай виразно замовили „Діло“ на рік 1889.

У Львові дня 19 (31) січня 1889.

Потресуюча вѣсть прийшла вчора вечером з Відня. Цесаревич Рудольф, наслідник трону, утѣха і гордія свого батька, єдинак матери, надія народів великої монархії, любимець всіх приятельів мира, світла і поступу, померз наглою і несподіваною смертю. В самі розцвіт життя, коли молодечий запал єднаня з мужескою розвагою, зійшов з поля, де ждала його мнота, велика і вдячна робота.

Ще два місяці нема, коли отець его, цесарь Франц-Йосиф, святкував тихо але тим не менше світлою річкю ювілей 40-літнього панованя, багатого впреважний історичний подѣл. Небавом потім цесарський дмъ знов обходив веселе свято родинне, заручини наймолодшої доньки. Нині в том дмъ найбільшій сум і жалоба. Наглий, страшний грмъ потряс его до самої основи і наробив спустошеня, котре нїчим не дасться усмирить. Проявилася раз в цѣлій яркій наглядности велика трагедія людського життя, нестало всього земного щастя.

Цесаревич Рудольф був передвѣм мужем спокою, хотя і займав високе становище в армії і для него спеціально утворена збѣтала посада верховного инспектора войскового. На тій посадѣ показав і потрібну діяльність, але з всього его життя видко було, що душа его куды-інде тисне. Бажане науки, жадна знаня тягнула его за молодих лѣт познати чужі краі, робити далекий подорож на Вєхд. Одак заявив кількакратно своє замилованє до світла і поступу при всьляких нагодах, особливо в памятній промові при втвореню електричної выставки у Відні. Наконеч розпочав велике діло, котре красно свѣдило о старанно будучого монарха познати свої краі і народи, пам'ятне і розпочате на велику скалю видавництво Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild. І не тільки протектором був літератури та науки, але і сам брався до письменства, і за оден з его удачних молодечих творів вѣдєська академія наук іменуєвала его своїм членом. Кілька разів заявив погляди, одповідаючі теперішньому устроєнню життя і потребам часу, погляди не конче сходні з змаганнми могутих тепер факторів в Австрії, прамуючих до завершення теперішнього розвою політичного, соціального і культурного в реакційно-клерикальнм напрямі. В томі вигляді, хотя лѣтами був ровесником теперішнього нмєцкого цесаря Вильгельма, однак думками більше був зближений до его попередника і батька Фридриха, котрого також постигла трагічна доля, закінчив мбг перевести в життє свої наміри.

Що до его становиска супротив заграничної політики австрійсько-угорської монархії ходили різні вѣсти. Межи иншим голошено, що бн єсть прихильником союзу з Нмєччиною і Італією, а велѣв-бы звернутися радше в противну сторону. О скільки ті вѣсти оправдані, не беремося розсуджувати. На всякій спосіб вплив его на заграничну політику не був того роду, щоби так легко і скоро надав тій політиці инший напрям.

Супротив поодиноких народностей многоплеменно австрійсько-угорської монархії оказувався, як на будучого монарха годилося, рівно прихильним і безсторонним для всіх, не переносаючи одних по-надь других. Спеціально у Русинів лишив милою памятку по собі з своєю подорожжю по найбільшій краї перед півтора роками. В часі своєї короткої гостини оказував при вській нагоді, що інтересує Русинами і рускими справами. Полякам кілька разів пригадував, що Галичину замкють дві народности, не тільки польська але і руска, і висказував все, що має найсердечнішіє чувства для о-

бох народів нашого краю. В Народнм Дмѣ сказав на промову митрополита: „Ми знаємо дуже добре вѣрність руского народу. Сю вѣрність доказали Русини на многих бовищах, таж власне дуже хоробрі полки були руского роду. Будьте увѣрені, що ми вашим історичним розвою, вашим переказами, вашим літературним крѣпленем найживіше інтересуємося і маємо до них все найтеплішу симпатію. Кличу до вас в вашій мові: рускій народ нехай жне! мнотая лѣта!“ А при закладаню угольного каменю до нового будинку рускої семінарії духовнон підписався на фундаційній грамоті рускими буквами і сказав: „Нехай Богъ благословить і хоронить рускій народ і его стародавню святу церкву! Мнотая лѣта!“ Слова „Мнотая лѣта“ вговорив по руски, і з рускими селянами та мѣщанами старався також призо розмовити по руски. Гостина цесаревича не мала вправд нїяких політичних наслідків для Русинів, але Русини оказували вдячність і за той луч сонця, котрий на хвилино освѣтив темне пх життє.

Після прагматичної санкції і після законів австрійського дому трон по смерті цесаря Франц-Йосифа мав-бы припасти передо всьм мужеским членам родины, а аж в разі пх вмерти членам женским. Отже найбільше право до трону мав-бы брат Кароль-Людвиг, о три роки молодшій од цесаря, а одак его сини. Архикнязь Кароль-Людвиг знаний в Галичині, бо тут в-часті виховувався, і Поляки навѣв робили собі з того титулу деякі надѣл. І в познѣших часах оказував, що інтересує галицкими справами; межи иншим знаа его розмова з митрополитом Йосифом Сембратовичем. Та се ще далекий вигляд. Цесарь Франц-Йосиф ще крѣпкий здоров'єм і не дойшов ще навѣв до старечого вѣку, а в житю своїм вже нераз дав докази, що і тяжкі удари судьби потрафить перенести з мужескою силою.

Перш вѣсти про смерть цесаревича.

В сєреду о годині 4 з полудня насѣла перша сумня вѣсть про смерть цесаревича Рудольфа до президіа намѣстництва, одак надійшли і телеграми до дневників.

Телеграма урядова звучать: „Найдостойншій цесаревич Рудольф удався 28. с. м. до Маєрлінга коло Бадена на ловах і збѣтам приходить вѣсть, що имовѣрно тропутий амплексією забивив життє“.

Другі телеграми звучать:

Вѣдєнь 30 січня, година 4. Доси не вѣстий близькі обставини. Уряд телеграфичний вѣ дѣйствій облож. У Відні переполнх нечуваній. На улицях повно народу на всьх ликах глибокій жал і єчувство безгра-дн. Вбськ подано сю вѣсть в розказі для Цѣлє мбг покритоє жалобою. Вѣ архикнязь удався безпородочно до палаты цесарєв.

Вѣдєнь 30 січня, година 5, мин. 45. В виду урядової вѣсти в „Wiener Zeitung“ неправдй (сѣ вѣсти тих дневників вѣчєрних (вѣдєських), що за причину смерти подають пригуду неосторожности на ловах. Баржа вѣдєська одержала вѣсть о смерти о годині 2 1/2. Переполнх невиданий. Вѣвтранє-акція залишено. Вѣс вибѣгли в хаотичнм переполну на улицю. Баржу замкено. Також замкено засѣданє палаты послов і всѣ театри одклали вѣчєрній представлєня.

Вѣдєнь 30 січня, година 6. Амбулатори і послы всьх держав були у Кальноніа, а з дворів заграничних насѣли денеш кондоленційн. В кількох крєстєлах правився в сѣ хвилі започкнєне богослужєнє. За автєнтячу вѣсть подають, що архикнязь передвѣчера удався на лова до Маєрлінга. Вчєра вєчером чувє слабом і жалувався, що єму не добре. Поклався вчасно до лѣжка і велѣв себе позийше збудити. Рано, коли мали початись лова, вєгунув адьютант по розкази, — архикнязь уже не жив. Прикликая лѣкарєвконстатували смерть.

Вѣдєнь 30 січня, година 7. Пятившій вибѣд цесаря до Пєшту одклакано. Вѣдєнь 30 січня, 9 година вєчером. Вѣсть о катастрофѣ розійшлає вайєрне в парламент. В часѣ, коли палата слухала рѣчи Гєвєри, побол Зисє одержав денешу, що архикнязь небезпєчно єлабый. Було се о 12 1/2 в полуднє. В часѣ пѣв години кружєли вжє по мѣст рѣзні слухи. Говорєно о катастрофѣ на зѣлєнцях; о том, мов-то архикнязь унав з скали, з коня; що стрѣ-

ба случайно випалила. О 12 1/2, вѣзано всьх министрѣв до палаты цесарєвє. Минуло чєртє години. Послы ждали в неєвности. Першй вернув министр Бакєгєм, страшно змѣшаний на лиці, але не хотѣв одповѣдати на питаня, кидані єму з всьх бокѣв. Казав лише, що сталоє нещастє, але не казав, якє. По нѣмз увѣшов на сєлю Фальєнгєйн, министр рѣвнєства. На числені питаня одповѣв лише: „Так, бѣз по-мєрѣ!“ Презид. Смольєк, не маючи чє урядової вѣсти, перєрвав на раз засѣданє.

В мѣстѣ, — кажуть нѣкї денєш — розійшлає вѣсть о катастрофѣ коло 1-ої години. Народ почав бѣгти до палаты цесарєвє. Тут затаєнєно варту без музики. На питаня, що сталоє, одповѣдали жандарми дєбрєк, що архикнязєвє лучилєя пригуда нещастє. Коли єколо 2 години розійшлає вѣсть, що цесарєвич не жив, людє збраві товєно в подворєсєх бурі, заплакали в голєс.

Дневники вѣдєнєскі выдали надзвичайнй додаток, а людє вирывали собі вх з рук. Вѣс писєма донєсли, що камерднєр і адьютант заєтали архикнязєвє неживого в лѣжку. Одна „N. fr. Presse“ донєсла, що архикнязь був рєвєний пострѣлом, а на першу вѣсть покликано лѣкарє з Бадєна.

Пєсла инших денєш рѣчє представлєє так: В бурі дѣзанєє о смерти цесарєвєчє вчєра єколо 10 години рано. Першу вѣсть принѣв гр. Гойєс, котрий враз з архикнязєм був на ловах в Маєрлінгу. Цесарь на вѣсть ту понав в рєспєку, заплакав голоснм плачєм. Сєйчас велѣв прикликати цесарєвє і архикнягнє Сєфєаніє з дочкю. Архикнягнє змѣлєла, а коли привєрно фї памєть, була дѣйствнм образом страшного жалю. Заломивши руки, давилєя передь сєбє, не могучи промовити слова, а одак стала рєвно голоєсти. Слова рєспєки дєдаєла рєдєчєм ще бѣльшого жалю. І малєнька архикнягнє бѣдула мабуть страту, бє авєртєласє заєдно з питаннми: дє тато? Архикняз дєжадали позавчєра на обѣд в рѣдєн, але бѣдє него мала прїйти дєпєша, що чувєє слабом і не прабудє.

Коли насѣла до Відня вѣсть о смерти архикнязє, вибѣхав євѣтнєк двору Клявдї до Маєрлінгу, за нѣмз посѣпнєв зарєз маршалоєк двору Вєстєнмєр, капитан жандармѣв Рирнєр и парох замковий Маєр. Имовѣрно тѣло будє євроаджєнє нин в нч (з 30 на 31 січня). Домовина будє устєвлєна вє калєцї замковий.

Од кількох годин цесарє пробує в самѣтѣ; не припускає до сєбє нїкого. Вѣс достойник двору збраві в замку. Архикнязь Кароль-Людвиг гєснє вє сєлєх, дє пробує вєдова.

Вѣдєнь 31 січня. Обѣ палаты зєбєруться на засѣданє в пєтницю, щѣб уложити єноєбѣ, як почтити чєс жалѣб. Тисє прїѣдє вєвєр. Архикнягнє Гєзєла ужє вє дєрозѣ до Відня. Першй кондоленцій насѣли бѣдє. Вильгєльмє и король Гумбєрт. О днє похорѣбнє нїчєго чє не порѣшено. Мажєтєся вѣстє о причинѣ катастрофє. Найм вѣрнѣша єєтє та: Ужє передь кількома роками лучилєся архикнязєвє пригуда в Маєсвєрт нєдѣ Дунаєм. Онє унав вє замѣтє єнїжє і прєстудєлєся. Од того часу терпѣв на прєстуду, зє котрѣм вѣлѣчєлєся, проживаючи на полуднї. Алє рєвєзє і аєкєтєция сєрцє лишили єє. Вє послѣднєх чєсєх бувє нездоровым і вчасни бувєв без гємору. Нєвѣдєвє нераз слова з Гамлєтє вѣщаючи ємєрѣ. Чувє, що єєтє нездоров, говорив, що довго жити нє будє.

Послѣднй раз бачив архикнязє бѣца і жєнку вє нѣдѣлю вє амбулєдѣ нѣмєцкѣй на обѣдѣ, данѣм вє дєнє уроднй цѣє. Вильгєльмє. Тамє розговѣрєвалєя найбільшє з бувшнм послом на францєскѣм дворѣ, Мєтєрнїком. Вє нѣдѣлю вєчєром бѣлѣхав до Маєрлінга, щѣб удатис на лова з гр. Гѣдєсом и кн. Филіпом Кєбургом и цєрєцєвати нєдѣлєм „Oester-Ung. Monarchie in Wort und Bild“, до котрого Вайлєв хотѣв мадєрєскоє переднєє слова. До Маєрлінга забрав з сѣбою корєкту в рукописи. Прѣлѣхав вє найлучшєм гємурѣ. Другого дєя зєнємѣ так, що покликано лѣкарє, а самє телеграфувєв до жєнє, що нє прїѣдє на обѣдє рѣднѣнй. Дєпєшою тою заєпоклєласє архикнягнє. Алє пѣдє вєчєр архикняз чувє здоровѣншнм і бувє зє гѣстєма довшй чєс вє гєтєлї на вєчєр. Выдаючи на кількє дѣнѣв диспѣнцїє. Вє сєреду мєв нєвѣстєти арх. Кароль-Людвигє, а вє найблѣжшй чєтєр мєв прїѣхати до Прагє, кудє вѣс почєвєв бєв єго маршалоєк. Арх. Кароль-Людвиг дѣзанєлєся о нездоровлє цесарєвєчє, заєнавє єго телеграфично, чє мєє надѣлєтє прїѣзду. Одповѣдє нє надѣлєшла и то заєпоклєло архикнягнє Сєфєаніє.

Щѣ до вчєрєшного (сєрєдє), то рѣчє представлєєся так. Передь полуднєм була заєповѣдєна вѣєвєсєка конферєнцїє пѣдє проєвом цесарє. Замѣтє архикнязє явєлєся о 10 1/2 годинѣ передь полуднєм гр. Гойєс вє

кєстєм стрѣлєцѣм и повѣдомив о катастрофѣ гр. Бѣмбєлєсє так: Архикнязє удаєся пѣзно вєчєром спєти, алє обѣцєвє вчасно вєстї на лова. Однакє рано дармо жєдано на нєго. Мєжє 7 1/2 и 8 1/2 пѣслєно до єго кѣмнєты камерднєрє. Той вибѣг вє хвилѣ зє криком. Гр. Гойєс вєлѣв до кѣмнєты и побачив архикнязєвє неживого, зє лицєм спѣкѣннм. На разє наказано всьм мѣчєти и пѣслєно по лѣкарє Милєйгнєра до Бадєна. Сєй скѣпєстєувєв ударє сєрєцєвй. Гр. Гойєс вибѣхав зарєз до Відня. Маршалєк двору кн. Гѣєнєльгє не було, тожє рѣшєно, що Бѣмбєлєсє подєстє вѣстє архикнягнє, а гр. Гойєс цесарєвѣ; цѣсєрєва мала бѣтєкє повѣдомити цѣсєрє. Такє и сталоє. Цѣсєрєва на вѣсть о ємєртї сєна будєла мѣв громѣм влєчєна, нє могла промовити нї слова, лишє заєходилєся плачєм. Нагло явилєся вє єнє кѣмнєтѣ вѣдє. Вє жалю, горю и рєспєцѣ канувєлє до нѣгє матери. Гр. Бѣмбєлєсє згадав фї лишє про небєзпєчєну нєдугу, алє сєрєцє архикнягнє вѣщєвало бѣльшу катастрофу. Вєтѣ хвилѣ надѣлєшла и архикн. Валєрїє, котрѣ сказєво, що братє нєдужй. Цѣсєрєва удалєся до цѣсєрє. Подєлєв єму страшно вѣсть, змѣлєла и уєла на помѣстє. Обѣ архикнягнє забавлєлєя чєє якїєс чєсє у цѣсєрє. На то прїбєв архикн. Кароль-Людвиг. Гѣє нє влєчєно єнє до кѣмнєты цѣсєрє. Вѣс плачучи потѣшєлє цѣсєрє. Онє стѣяв мѣв уєпоканй, бєзє слѣв, зє слєзєма вє очєх. Нє слухєв нїяких слѣв потѣх; лѣкарѣ чєрєз нєє чєсє будє вє євѣднєх кѣмнєтах.

Тимчасом гр. Бѣмбєлєсє поѣхєв до Маєрлінга, забравє вє папєры, мєжє котрїма бувє якїєс лїстє вє кувєртѣ. Сѣвєкє значно надпєлєн, показувєлє, що цѣсєрєвєчє довго працюєв. О 7 годинѣ прївєзєно тѣло до Бадєна, о 12 годинѣ 20 минут до Відня. Посєрєдє плачу єотѣкє тєсєчєє народу бѣдрє-навєла тѣло зє двѣрцє до замку. У Віднѣ бє-клєкєно вєє карнавалѣє забєвє. Нєвѣ балє-самуєтє тѣло. Зє всьх стѣрѣв надхѣдєтє кондоленційн денєш.

Писєма зє Сєрбїи.

Бѣлградє 10 ст. ст. сїчня 1889.

[Принїтє новѣ конститучїє. — Молодє-радикальнє оє-зїцїє. — Димитрїє Катїчє.]

Сєрбїє дѣєтєла нову конститучїю, яєон мѣжє нє посѣдєлє нїяєка держєва монархїєна вє Европѣ. Пєслє розійшлєся до дому, народѣ устроєв торжєствє вє надѣи на красшє будучєстє, а Микѣла Хрїєстєчє, хочє нє мєвє за сѣбою аєнє єдноє посєлє вє великѣй єкупшннѣ, єднєтє на якїєс чєсє и далєшє на крѣдѣ министрєкѣм.

Нову конститучїю принїтє не такє глєдєко, якє то мѣгло зєдавєтисє зє телеграмѣв бѣлградєкѣє бурє прєсєвоє. Була бѣрба, и то завєзєла, и кѣлька разѣв дєходило до того, що малє єкупшннє нє зѣрєвано. Тѣлькє дєкуючи бѣльєстї радикальнєх послѣв прїєшлє Сєрбїє до новѣ конститучїє, на єновѣ котрѣ мѣжєє тєпєрє борѣтисє о новѣ зѣбутєкє для народу.

Алє и радикальнє оєзїцїє — тїхє 80 послѣв, що гѣлѣсуєлє прѣтѣв прїєнїє єнє блѣс новѣ конститучїє — знаєла, що робїтє. Хѣлоло фї о то, щѣбє єнєстє новєгу и правє великѣй єкупшннє: показєти, що вєлїєє єкупшннє мєє правє прєдєклаєв фї прѣєктє рѣзѣвєрєтє, прїємєтє аєо бѣкєдєтє, и нємѣє сказєла корѣлєвє: Дєкуємо тѣбѣ, що тѣ зрѣкєє вєлїєкєє правє євѣнѣх нєз старѣє конститучїє, алє пѣзволє, що нєє 600 мѣжє-мѣтє мудрѣйшнми бѣдє тїхє кѣлькѣх, щѣ прѣєктє вєгѣтовєлє, отжє хѣчємо надє дєєжєма єнє тѣєкамє радєтє, бѣ и мєємо до того правє!

Кѣрѣлє Милєвє побѣєвєє, що вєлїєє єкупшннє мѣгєла-бє змѣнїтєє щѣ богато парє-графѣєв новѣ конститучїє, а спєцїєлєно мѣ-гла бє обмєжєтє єго правє єноє корѣлє, для того вѣзєвє прѣєдєлєкєтє парїє радикальнѣє и заявїє нєм, що колє нє заєпєнєтє єго, що зєвѣжє 400 послѣв будє гѣлѣсуєтє за прѣєктѣм бєзє змѣнїє, то бѣє розєвєє єкупшннє; колє-жє єго о тѣм заєпєнєтє, то бѣє згѣдєтисє, щѣбє прѣєктє прєдєдєтє кѣмнєсїє спєцїєлєнѣє.

Радєкалє стєнєувшє прєдє алтєрнєтїєвоє, рѣшєлєє корєстєтє зє хвїлѣ: новє конститучїє вѣєтєлєє вє сѣбѣ бѣльшу чєстє прѣє-грамє радикальнѣє, отжє тєбє тѣє конститучїє ужити за єновѣ до далєшѣє борбє. Зє того погладу зєвѣжє 400 послѣв-радикалѣє заєпє-нєлє корѣлє, що гѣлѣсуєтє-мѣтє за прѣєктѣм бєзє змѣнїє, такє самє клѣбє либєрєлєнѣє Рїєтїчє, щѣ чєєлєтє 80 чєлѣєв, а тѣлькѣ 80 послѣв-радикалѣє пѣдє прѣєдєлєм Димитрє Катїчє заявїєлє, що будутє гѣлѣсуєтє прѣтѣв уєхувєлє прѣєктє єнє блѣс, бѣ на дєєкє тѣєка нє гѣдєтєє.

Кѣрѣлє Милєвє, маючи вєчє нєвѣєтє вє-лїєєнє бѣльшєстє, пѣзволєв єкупшннє бѣ-крїтї, а тєє по короткѣй дєбатѣ прїєнїєлє

су? — а бідак звичайно знаходився де-сять книжечки. Передь кільканадцять літами постановлено старі книжки замінити на нові і всі посідателі книжок дійсно виміняли їх. Не виміняно лише 8 книжок, дирекція предположила дотичний виказ, з якого по-казалося, що одна з них на 2000 зр. ви-ставлена єсть на имя Тхуржницького. Тодіш-ний директор шкільної Кравчицевиць думав, що то єсть книжка Яна Тхуржницького зь сь-ночкою і виплатив їй гроші. Опісля од-нак зголосився кс. Тх-кій зь Куказова і по-казалося, що то була его книжка. Свідокъ взяв за те, що вдова Яна Тх-кого зь сьночко-го, який був вже умер, і она звернула кс. Тх-кому капітал, а він сам зрѣкся од-сотків.

По переслуханню того свѣдка, обчитано викази чеків Тх-кого, викази гіпотечний дѣлѣ Куклабѣ і акти, дотикаючі вимѣни купувачѣмъ одъ 4⁰ листѣвъ заставнихъ въ то-вариствѣ кред. земскѣмъ зь дня 13 серпня, котрыхъ консигнацію підписавъ хтось име-немъ „І. Стішелецкій“. Дослѣди однакъ пред-приняті въ тѣмъ напрямѣ не відкрили нічо-го і не можна було бѣднувати чоловіка, ко-трый умѣстив той підписъ.

По обчитанню тыхъ документѣвъ одбо-жавъ предсѣдатель розправу до слѣдуючо-го дня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„Now. Reforma“ звертає увагу на то, що галиційскій сеймъ не закрито по всѣй формѣ, бо маршалокъ сказавъ лише: сеймъ закрываю нинѣшнє засѣданє. Може отже дуже легко бу-ти, що сеймъ бувъ-бы ще разъ скликаний, ко-ли-бъ того вимагала справа пропанаційна, тымъ бѣльше, що мандаты посольскій гаснуть доперва въ маю.

На вчерашнѣмъ засѣданню палаты послѣвъ предположено справозданє комисіи для дову державного за 1887 р., бѣдакъ провѣсть закона въ справѣ удержуваня статистики загранично торгівлѣ монархія и угоду митову зь княже-ствомъ Лихтенштейнскимъ. Мнистеръ рѣш-ництва давъ бѣдакъ поясненє закона о фондѣ меліораційномъ и о прелиминари на 1889 р. Палата поручила опісля президенту палаты зложити цѣсарству и зарученій архикняжѣй парѣ гратуляцію. Наслѣдъ петиція вольохъ палатъ торговельныхъ, котрі домагаються змі-ны закона о убѣзпеченю робѣтниківъ а имен-но змѣны постановы о резервовыхъ фондахъ асекураційныхъ. Петиція ті передано комисіи промысловѣй зь тымъ, чтобы она до чотирохъ недѣль здала зь нихъ справу. Въ той самѣй справѣ постанови послы Мятнеръ и Швабъ одповѣдні вивєся.

Комисія легитимаційна предположила вче-ра палатѣ довге справозданє о выборѣ пос. Бѣлоха зь Коломьѣ и предкладає признати важность его выбору.

„N. fr. Presse“ заповѣдає, що теперѣшня сесія парламентарна буде дуже бурлива въ на-слѣдокъ реакційныхъ наміренъ въ справѣ шкѣльній. Змѣна державного закона шкѣль-ного вимагає послиа той газети „голосѣвъ“, а на случай, коли-бъ палата думала, що безъ того обійдеся, то опозиція грозить сецесією.

Зь Петербурга доносѣть, що тамошний англійскій посолъ Морієръ зажадавъ одъ сво-го правительства довговѣдѣнє, чтобы могъ самъ особно явитися въ Лондонъ и пояснити тамъ свою справу. Онъ не дѣставъ ще бѣдѣст-ки и перебуває въ Петербурзі, але кажуть, що англійске правительство зовсѣмъ не жадає его поясненя и єсть вдоволенє его поступова-нємъ.

До „Pol. Corr.“ доносѣть зь Варшавы, що работы около укрѣплєнє Дубна и Рѣвна по-ступають дуже скоро, а въ Дубнѣ постано-влено навѣть крѣпѣсть розширити. Въ Дубнѣ, Рѣвнѣ и Луцку розписано недавно оферты на велику доставку сухарѣвъ.

Выбѣръ Булянджера въ Парижъ зробивъ въ Петербурзі велике враженє. Петербурскє прєса обговорює широко сей выбѣръ, але не высказує рѣшучо свого погляду о нѣмъ. „Нов. Времє“ и „Новости“ добавляють въ побѣдѣ Бу-лянджера лише знакъ для республіки, чтобы она евергично бралась до дѣла.

Газета „La Bulgarie“ оголосила довгу статью о епископахъ болгарского синоду, въ котрій каже, що найстаршій зь нихъ вѣ-комъ, русуцкій епископъ Григорій, взявъ до Вѣдѣя и мешкавъ тамъ въ тѣмъ самѣмъ готѣ-лѣ, въ котрій бувъ такожъ и оберпрокура-торъ російского синода, Побѣдовѣсѣвъ. Еп. Григорій вернувъ бѣдакъ зь якимсь Россійя-номъ назадъ до Русука а незадовго суди при-хавъ предсѣдатель синода еп. Симеонъ, чтобы тутъ нарадитися въ справѣ синоду. Симеонъ не повѣдавъ вже просто до Софія, але черезъ Варну до Константинополя, до болгарского екзарха, котрий дѣставъ свою инструкцію одъ російского посла Нелідова. Порадившись зь екзархомъ, вернувъ Симеонъ доперва до Со-фія. Згадана газета доказує отже на підставѣ сѣхъ фактовъ, що въ цѣлѣмъ поступованю болгарского синоду грає велику роль интрига російска.

Зь Парижа нема доси ніякихъ неспоко-ячихъ вѣстей. Въ цѣлѣй Франція панує спокѣй. Холодна кровь прєзидента Карвота и его е-нергичне выступленє вплинули дуже добре на правительство и оно рѣшилося также е-нергично выступати. Нинѣшний день буде ма-бути рѣшаючимъ для дальшого ходу рѣшєй въ Франції. Нинѣ має явитися въ парламентъ Буляндже а Фльоке має выголосити довгу бѣ-сѣду. Бѣть загальний поглядъ, що кабинетъ

Фльокета буде все ще мати въ теперѣшнѣмъ парламентѣ бѣльшѣсть, бо правниця волять ма-ти кабинетъ Фльокета, якъ кабинетъ опору-нистичный.

Після „Pol. Corr.“ буде вже за кілька днѣвъ утворений въ Сербіи новий кабинетъ; треба же лишъ усунути деякі трудності осо-бистои натурѣ що-до людей, маючихъ вѣйти въ складъ нового кабинету.

Сербія починає поволѣ але чимъ разъ сильнѣше розвивати свою акцію на Босну и Герцеговину. Зь Бѣлградѣ доносѣть, що тамъ збѣралось було передъ кількома днями кіль-кадесять бѣлградскихъ горожанъ и кущѣвъ и радилѣ надъ закладанємъ сербскихъ шкѣль народныхъ въ окупованыхъ краяхъ. Зборѣ ті выбрали комитетъ зь 20 людей, котрый має зайнятися выготовленємъ статутѣвъ для сего товариства и постаратися о то, чтобы призва-ти одновѣдний фондъ для згаданныхъ цѣлей збаранємъ добровѣльныхъ датѣвъ и устрою-ванємъ забавъ на ту цѣль. Прєса бѣлградска починає бѣдѣ якогось часу такожъ звертати бѣльшу увагу на окупованій краѣ, а незадовго має появитися нова газета „Босна“, котра бу-де выводити въ Шабцу або въ Ужичѣ близько босаньской границѣ, чтобы ея легко можна пересылати до окупованыхъ краѣвъ.

Въ недѣлю давѣвъ король Миланъ вели-кій парѣ для членѣвъ комисіи, покликанои для выготовленя закона выборного. При той нагодѣ мавъ король довгу бесѣду, въ котрій выступивъ противъ напирания партіи радикаль-ной въ справѣ утвореня нового кабинету и до-казувавъ, що то не єсть зовсѣмъ противъ но-вой конституції, коли кабинетъ Христича все ще остаєся. Дальше заявивъ король, що всѣ обавѣ въ народѣ що-до новой конституції суть зовсѣмъ безосновні, и обѣцявъ, що незадовго утворити новий кабинетъ. Бѣсѣда короля зро-била велике враженє и выклала громкія оцѣнки. Однакъ промовлявъ Іованъ Ристичъ, котрий піднявъ, що найбільша заслуга около заведеня новой конституції належить са-мому королеви. Онъ давъ поглядъ на исторію Сербіи за панованя Милана и піднявъ бѣдакъ тоєсть въ честь короля. Проводивъ радикаловъ Ташмановичъ піднявъ тоєсть въ честь наслѣд-ника престола а король подякувавъ опісля обомъ бѣсѣдникамъ.

НОВИНКИ.

— Звертаємо увагу Вп. Читателѣвъ „Дѣла“ на на-ше оповѣщенє на початку нинѣшного числа.

— Вѣсть про смерть цѣсаревича Рудольфа стала звѣстною у Львовѣ вчєра передъ вѣчеромъ и всѣхъ дуже вразила. А що не надѣйшли ще були близкі вѣсти, въ які способѣ цѣсаревичъ закон-чивъ житє, то загально думано, що мусѣла лу-читися ему яка нещаслива пригода підчасъ ло-вѣвъ. Доперва нинѣ рано наоцилѣ нетерпѣливо о-жидані вѣсти. На многыхъ будинкахъ публич-ныхъ у Львовѣ повѣвають жалѣбніи чорні хоруг-ви. Представленє въ театрѣ гр. Скарбєка вчєра бѣдликано. Архикнязь Рудольфъ уродився дня 21 серпня 1858 р., отже не доживъ навѣть 31 лѣтъ. Повѣнчаний бувъ дня 10 мая 1881 р. зь архи-княгинєю Стефанією, дочкою короля Бѣлгій. По-лишивъ сиротою 6-лѣтню донечку Блєсавету.

— Въ субѣту о 9-той годинѣ рано одбудєся по-минальнє богослужєнє за упокой бл. п. Стефана Качалы, а о годинѣ 2-ой зь полудня загальнє зб-ранє членѣвъ Товариства Педагогичного въ са-ляхъ Рускомъ Бѣсѣдѣ. Вѣчеромъ того дня мавъ бѣдѣтися другій вѣчерокъ зь танцями въ „Рускій Бѣсѣдѣ“, однакѣмъ зь причини, що на той день зь рана призначено заукопнѣе богослужєнє по бл. п. Качалѣ, вѣчерокъ одложено на повѣдѣнє.

— Зь Перемишля пишуть намъ: Въ одиомъ изъ попереднихъ чиселъ „Дѣла“ була загадка про справу суцрагана перемиського, и Вы справедли-во піднесли, що Прєосв. Іоанъ Ступницкій тѣ-пшѣть ще крѣпкимъ здоровлємъ и всѣ духовній функції самъ въ силѣ сповняти. Тутъ говорити чѣ бѣльше: кажуть, що вѣсть, мовѣ-бы то епи-скопъ Ступницкій самъ оклонивъ и зажадавъ, чтобы ему придало суцрагана, єсть неправдивою.

— На дохѣдъ Бурѣ св. О. Николая зь Перемишля устроєе тамошня „Руска Бѣсѣда“ дня 21 н. ст. лютото с. р. пѣчеръ зь тѣмъ и въ мѣсѣй саля. Вступѣ бѣдѣ особы — не обмежуючи жертво-любности — 1 зр. 50 кр., родинний билетъ за три особы 4 зр., за чотирѣ особы 5 зр. Добро-вѣдній жертвы належить присылати на руки пред-сѣдателя комитету п. Льва Шеховича. Зь огляду на цѣль вѣчерка буде патристичнымъ обовязкомъ родинъ рускихъ зь Перемишля тай околнѣй и ливитися якъ найчисленнѣше на вѣчерку и над-сылати жертвы. Перемишля бурса зь огляду на рускій паралельній класъ гимназіальній має сьогодні дуже велике значєнє.

— На дохѣдъ Рускомъ Бурѣ имени св. Михаила въ Коломины устроєе тамошня литературно-драматич-ное товариство въ четвѣрь д. 7 н. ст. лютото с. р. са-ли касина-ресурсу представлєнє драматичнє, а по-тѣмъ наступити забавѣ за танцями. Предста-влєні будуть двѣ штуки: „Слѣбный набѣд“, ко-медія въ 1 актѣ, и „Татуноу позволивѣ“, такожъ 1-актова комедія. Вступѣ на саля 1 зр. бѣдѣ осо-бы, билетъ родинний на чотирѣ особы 3 зр. Му-зика мѣска. Стрѣй чисто-виновитый або народ-ный. Початокъ точно о годинѣ 7 вѣчеромъ. Би-летѣвъ можна дѣстати, лише за оказанємъ запро-шеня, въ „Народній Торговлѣ“ и въ склєнѣ п. Кнєзєвского и О-ки, а въ день представлєня бѣдѣ години 6 вѣчеромъ при касѣ. Въ забавѣ танцями зможуть тільки ті особы взяти участь, що выка-жуться запрошенємъ, розбѣланимъ комитетомъ.

— На зѣльничяхъ державныхъ здержано рухъ по-хѣдѣвъ на шляхахъ мѣжъ Синокомъ а Ясеномъ и мѣжъ Чортковомъ а Гусятиномъ на частъ неозна-чений — зь причини замѣтей снѣговихъ.

— Въ справѣ реформы епархіальныхъ фондѣвъ адо-вичи-сирѣтскихъ одержала наша редакція дуже за-мѣтну статью зь пера фахового чоловіка. Помѣ-

стимо ея въ одиомъ зь найближшихъ чиселъ „Дѣла“.

— На аудієнціи у цѣсаря були онѣгоды ново-име-нованій совѣтники двору Будзиновскій и Лопу-шанскій.

— Не будѣмо слабодухами! — говорѣмъ всюды на публичныхъ мѣсцахъ по руски, манифестуємо свою рускѣсть, бо инакше чужі люди справдѣ-ливо будуть говорити, що наєъ Русинѣвъ властиво нема... Якъ то не добре свѣдѣтитъ о нашомъ по-чутю національнѣмъ отсей фактъ, що его доносять намъ зь Станиславова. „Дня 29 с. м. вѣчеромъ бувъ я — пише нашъ дописоватѣль — на тѣтеш-ній почтѣ. Приходити одинъ станиславѣвскій свя-щенникъ рускій, приносить кількасѣтъ запрошенъ на рускій балъ и до урядника промовляє не по руски, але по польски: „Proszę, tutaj są listy, a wewnątrz bilety...“ Ну, добре, думаю собі, — то одинъ, може вымокъ. Але приходить другій рускій священникъ зь околнѣй, опісля приходить третій — и всѣ промовляють по польски. А я думаю собі: Ва, мои отцѣве, тымъ способомъ мы Русѣ не збудуємо! Мы властиво будѣмо Поль-щу на Русѣ! До тыхъ слѣвъ нашого дописова-теля мы додамо, що се загально всюды така якась „заячєсердѣность“ у нашихъ освѣченыхъ людей: не тільки у духовныхъ але и у свѣт-скихъ, що бѣються промовити по руски, якъ ко-ли-бъ н. пр. урядникъ почтовый могъ замкнути заразъ Русина до арешту за руске слово, або що! Погано у насъ, дуже погано! Не умѣмо пошанувати свого — и то найголовнѣйшій нашъ грѣхъ, за котрый чужі люди насъ за людей не мають...

— Немовѣрно але автентичнѣ! Въ селѣ Л. — якъ пишуть намъ зь-пѣдъ Добромила, — на иопѣтъ въ мѣсцевѣй школі священникъ, хотячи пересвѣд-чатися, чи дѣтямъ пояснювавъ учитель уступы зь читанкѣ, запытавъ ученика про значєнє бѣ-читуваныхъ слѣвъ „велика туча“ и „череда“. Коли ученикъ якоє не умѣвъ значєня тыхъ слѣвъ пояснити, почавъ пояснити ихъ самъ учи-тель: „Przebież ja wam błaznującym, że „велика туча“ є wtedy, якъ ся кура або гусъ добре вы-пасє“, а „череда“, якъ ся люди збѣдѣтъ коло церкви або коршмы“. Треба-жъ знати, що село Л. чисто руске, и дуже сумнѣваюсь, чи знайдєсь тамъ бѣдакъ одна дитина польска, а мимо того дано тамъ учителя, котрый кѣнчивъ семинарію и складавъ испѣтъ квалификаційный въ Краковѣ. Той учитель доперва бѣдѣ дѣтей учивъ руского языка и самъ казавъ: „od dzieci wiele skorzysta-łem“. Недавно органы шкѣльній, оцѣняючи великі заслуги сего учителя, перенесли его на лучшу посаду етатову. Таке то дѣєся по рускихъ шко-лахъ... Quousque tandem?

— Выдавицтво польскихъ книжѣвъ для шкѣль на-родныхъ въ Галичинѣ оддало министерство заведеню им. Оссолинскихъ, а що минушого року кѣнчи-лася надана концесія, тому загадавъ книгарѣ краковскій, жидъ Гиммельблѣвъ, взяти се пред-примѣство въ свои руки. До помочи прибравъ собі кс. Слотвиньского и розголосивъ, що заведе-нє им. Оссолинскихъ а зглядѣмъ заступникъ куратора д-ръ Малєцкій допускаєся великихъ не-правильностей та що Гиммельблѣвъ зможе выдѣ-тити лѣпшій и дешєвшій книжки. Д-ръ Малєцкій вибѣвъ жалѣбу на клеветниковъ до львовского су-ду мѣско-делєгованого, и кс. Слотвиньского засу-джено на 100 зр. кары а Гиммельблѣвъ удѣль-нено. Противъ сего засуду одкликаны проку-раторъ и д-ръ Малєцкій до вышого суда, и не-редъ двома днями обѣдѣлась розправа апелляційна. Трибуналъ засудивъ сѣмъ разомъ кс. Слотвинь-ского и Гиммельблѣва на три тиждѣй вѣзницѣ безъ зміны сєи кары на грошѣ. Противъ сего засуду вже не можна одкликатися.

— Рєалия Хинцѣвъ (пѣсля бѣдѣту д-ра Ем. Пан-дера). Коли Хинцѣви добре ведєся, то ему бай-дуже, не журѣться нѣ про своихъ богѣвъ нѣ про спасєнє душѣ, и тогдѣ ажъ удаєся до своихъ священниковъ, коли хибнє ему въ дѣ-чѣмъ, а якъ вже и се не поможе, то стоично піддаєся судѣ-бѣ. Найстаршій священникѣмъ єсть Дѣля-Лима, въ котрого, пѣсля вѣруваня, воплотилось бѣжєство. Крѣмъ того єсть ще въ хиньскѣй епархії свяще-нничѣй 200 такихъ урядѣвъ, въ котрій воплотилєсь бѣжєство. Въ Хинахъ єсть богато великихъ вѣро-исповѣданъ, котрі але обрядѣми або якими догма-тами рѣзняєся. А все такі священники поодинокіхъ вѣроисповѣданъ суть велими толєрантні и н. пр. на похоронахъ сходятся разомъ и бѣ-правляють свои обряды; часѣмъ будиотѣ однай-мають свои святинѣ до бѣдрѣвъ христіанскихъ богослужєнє. Коли якій святини потреба грошей, то єи священники мусѣть стати мучениками. Такъ н. пр. бачивъ д-ръ Пандеръ, якъ черезъ кілька мѣсѣцѣвъ сидѣвъ одинъ священникъ въ деревяній кѣлѣтѣ и не могъ нѣ трохи порушитися, бо зѣ-вѣхъ богѣвъ були повивані довгі та стрѣй гвоздѣ. Кѣждый вѣрний, що хотѣвъ полєкшити своему священникови и выгнати гвоздѣ, мусѣвъ заплатити якує такєу; гвоздѣ вбитій проти ока коштувавъ 100 унциѣ сѣрѣбла с. е. до 300 зр. Іншій священникъ пробивъ себе ножемъ скрѣзь губу и лице до стѣны и такъ не могъ нѣ сидѣ-ти нѣ стояти; за кілька днѣвъ выкупѣла его якає побѣжна вдовица, заплативши 6000 зр., котрі були потрібніи на рєпарацию святинѣ. Разъ одинъ монахъ хиньскій одрѣзавъ собі руку, положивъ єи на тарѣли и збирѣвъ въ той тарѣль жертвы. Полиція не вглядає въ такі пожертво-ваня. Мѣжъ численными бѣжєствами будиотѣвъ и таюотѣвъ суть чѣ канонизовані святі, котрі почитаются такожъ мѣжъ боги. Бѣть мѣжъ ними генералъ, що передъ 2000 роками програвъ всѣ войны, а все такі зроблено его богѣмъ войни. Американскій генералъ Вардъ, що воювавъ въ Хинахъ проти ворохѣбниковъ, єсть однимъ зь хиньскихъ бѣжєствъ. Въ одній хиньскѣй книжѣ богослужєбной можна найти мѣжъ вычєслєнными богами Ісуса Христа и — Петра Великого, рос-сійского царя.

— Незвичайнє пєщє природѣ. Зь Букѣвска пи-шуть намъ: Дня 16 н. ст. сѣчня появилася коло годины 11-тои на небѣ красна весєлка (дуга), або якъ ту кажуть „сємуга“. Хѣщє се явище не-звичайнє въ зимѣ, то все такі природнє, бо то-гдѣ надаєть дощъ и сонце свѣтило, але мѣжъ на-родѣмъ говорятъ, що се вѣщує або войну або ве-

лику хорѣбу, бо якъ разъ таке саме бачили пе-редъ послѣдною холєрою, котра страшно лютѣ-лася въ Букѣвску и околнѣи.

Надѣсланє. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вызначилася простѣмъ єдєствомъ одъ 23-лѣтної глухоты и шуму въ ухахъ, готова описъ того єдє-ства по пѣщеніи перєслати дарѣмъ всѣмъ бажачимъ. Адреса І. Н. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Наука, штука и литература.

— „Правди“ выпускъ IV., за мѣсѣць сѣчня 1889 р., пѣдъ редакцією Івана Стрѣньского (бо д-ръ Евг. Олєсницкій за-дѣла значного, якъ каже, по-множеня своихъ робѣтъ бѣдѣстувѣвъ редакцію п. Ів. Стрѣньскому) мѣститъ: І Вступніи статті: а) зь новымъ рокомъ; б) памѣтѣ помершихъ в сѣчнѣ письменниковъ рускихъ; в) латиньскі буквы в мѣви рускѣй; 2) здоровя і смертнѣсть в Европѣ; д) зайвѣ грошѣ в державній скарбницѣ; 3) єднанихъ держав Півн. Америки; е) Пѣмєцка колонізація в Африцѣ, Занзібар. — ІІ. Казка про Правду і Крияду, Мирного. — ІІІ. Устрій Швеції та Норвегії. — ІV. Українці замучені в островахъ Соло-вєцького Монастиря. — V. Ковалѣ, поезія В. — VI. Переполюхъ надъ сѣвѣною могилою Тараса Шевченка, Бѣлика. — VII. Стефан Качала і его дѣлѣнѣсть. — VIII. До исторіи українсько-русского письменства: Споминки про Федора Зарєвича, Тита Рєваковича. — Сучасна хроніка галицько-руска. — Листи Ю. Федьковича, В. Барвинь-ского і Ф. Зарєвича.

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Конкурсы Окружна рада шкѣльна въ Бор-щевѣ розписує конкурсъ на мѣсѣца учительскій: при школахъ єтатовыхъ въ Бѣбѣнцяхъ, Худибѣнцяхъ, Іванковѣ, Кривчу, Мушкарѣвъ, Новосѣлцѣ, Олє-коняцяхъ, Скѣватинѣ, Турилчѣ; при школахъ єднанихъ въ Бѣбѣнцяхъ, Боршкѣнцяхъ, Бурдѣ-кѣнцяхъ, Циганахъ, Михалковѣ и Шунарѣ; при 2-кл. школахъ єтатовыхъ мѣсѣца молодшихъ учи-тѣлѣвъ въ Борщевѣ и Мѣльницѣ. Рєчинєцъ до 20 марта с. р. (Gaz. Lwow, ч. 25. зь 31. сѣчня с. р.)

— Именованя. Профєсоръ гимназіи св. Іцка въ Краковѣ, Тадей Скуба, именованій директорѣмъ той гимназіи.

Послѣдній вѣсти.

Въ процѣсѣ кукизѣвскѣмъ бѣдѣ-тано нинѣ протоколъ зь переслуханя кс. Т. и ще разъ его переслухано. Свѣдокъ каже, що не мавъ тільки довѣрѣя до нѣкого, чтобы давъ ему грошѣ на перехѣвокъ. Однакъ переслуду-вано знатокѣвъ д-ра Файтля, Люкаса и Ва-ровча.

Телеграммы „Дѣла“.

Тернопѣль 31. н. ст. сѣчня. Передвыборчій зборѣ выборовѣвъ бѣ-будутєся изъ повѣта Збаражєкого въ Чернихѣвцяхъ сєи субѣты въ полуднє, выборовѣвъ изъ повѣта Тер-нопѣльского въ Тернополи въ єю недѣлю пополудни, а зь повѣту Ска-латєкого въ Скалатѣ вѣ вторѣмъ. Всюды на тыхъ зборахъ явитєся кандидатъ народный, о. Сѣчинь-скій, и просить выборовѣвъ о най-численнѣйшу участь.

Вѣдєнь 31. сѣчня. Похѣроны архикнязя Рудольфа назначено урядово на день 4. л. лютото о 2 год. пополудни. — Цѣлый Вѣ-дєнь въ глубокой жалѣбѣ. Всѣ дома на Ring-strasse прибрані въ жалѣбу. Зь всѣхъ сто-лицъ Европы надѣйшли депѣшѣ кондолєнцій. Урядово сконстатовано, що архикнязь померъ на поражєнє сердца. Кажуть, що ще повѣ до сємѣи дзвонивъ на слугу и казавъ подати собі свѣданє о повѣ до осьмои; коли слуга прийшовъ въ той порѣ, заставъ вже его не-живымъ. Нинѣ въ полуднє мала бѣдѣтися въ цѣсарскѣй палатѣ конференція. Мабутъ ще нинѣ буде именованій наслѣдникъ престола.

Пѣштъ 31. сѣчня. Поголоска, що Тис-су убито, єсть неправдива; онъ выхавъ до Вѣдѣя.

Вѣдєнь 31 сѣчня. Нову „Presse“ и N. W. Tagblatt“ сконфисковано за ширєнє фал-шивыхъ поголосѣвъ о смерти архикн. Ру-дѣльфа.

Прага 31 сѣчня. Архикн. Францъ Фер-динандъ, найстаршій сынъ архикн. Карѣла Людвика, выхавъ до Вѣдѣя.

Лондонъ 31 сѣчня. Кн. Уельскій выѣде на похѣронѣ до Вѣдѣя.

Парижъ 31. сѣчня. Фльѣке заявивъ скрайной лѣвнѣи, що не уступитъ.

Переписка Редакції и Администраціи.

Вп. П. Г. въ Кудринцяхъ. За сѣчєнь и лютый заплачено. — Вѣч. А. В. въ Берєжницѣ. Заплачено до 31 марта. — Вѣч. С. М. въ Снятинѣ. На Вашѣ рахунокъ заплачено 8-50 зр., а для Читальнѣ 7-50 зр. — Вѣч. И. А. въ Боршкѣнцяхъ. Заплачено до 31 грудня 1888. — Вп. Дописоватѣль зь Тласто-го. Дописъ Вашѣмъ про нечємнѣсть експєдиторѣ почтового К. въ Тлаустѣмъ не можемо умѣстити, бо не підписана, такъ що не знати, на кого бы въ данѣмъ случаю поклѣкатися. Безимєнныхъ дописѣвъ нѣяка редакція, де йде о справѣ личній, мѣстити не може.

Виходить у Львові по дня (крімъ недѣль і рускихъ святъ) о 5-й годині по полудні. Літературний додатокъ „Виблютека пайнамъ повѣстей“ виходить въ вѣторокъ, і въ вѣторокъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газетъ у. Кар. Людка 9. У Відні Пауленштейн і Vogler, Wallischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moke; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Galla, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ M. Hassenstein & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ і нисерати за нисерати платитъ у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Львові:
на цілий рікъ . . . 13 зр. на півний рікъ . . . 24 зр.
на пів рікъ . . . 9 зр. на пів рікъ . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4-50 зр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1-50 зр.
У Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на пів рікъ . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1-38 зр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рухомий апаратъ для поперекъ застерезень. — Рекламні ілюстрації вѣдн. бдъ порта. — Нисерати членівъ по 8 зр. а. в. Оголошення приймаються по цілѣ 6 зр. бдъ одного стрічка печатного, въ рубр. „Надобале“ по 20 зр. а. в. Подати членівъ по 10 зр. бдъ стрічка.

Просимо обновляти предплату на рікъ 1889.

Фондъ вдовъ і сирѣтъ по рускихъ священникахъ.

Одъ часу до часу появляются по рускихъ часописяхъ статѣ, критичночі то зарядъ тої інституції, то лжоніца капіталовъ, однакъ ніхто не порушувавъ хабнон засады, на якій опирається та інституція, а бдъ чого бы властиво належало зачати, т. є. вышукати средствъ, котре бы привело інституцію до належного становища. Інституція та потребує основнон реформы, передо всѣмъ въ засадахъ, абы могла свободно розвиватись і правдиву цілѣ осягнути, а до того можуть послужити досвідъ, набуті въ вышнихъ товариствахъ зъ тою самою цілѣю.

Товариства основані мною і тѣ, котрі зреформовались на вѣрахъ, мною поданыхъ, передо всѣмъ товариства гуманитарні, красно розвиваються, якъ свідчать о тѣмъ справозданія; а межі всѣми подобными товариствами заняло перше місце, якъ загальн твердитъ, товариство взаимнон помощи приватныхъ офиціалістѣвъ. Тамъ існує засада взаимности, а въ зарядѣ системъ репрезентативный, котрый повстає зъ вѣднхъ вѣднхъ не визаныхъ вѣднхъ. Маєтокъ тої інституції въ 20-ти лѣтахъ зрѣсь майже до пѣть мильона; товариство то, маючи доперва ледя 2,000 членѣвъ, числить звышъ 60,000 зр. річного доходу, а вже роздало надъ 200,000 зр. Въ тѣмъ то товариствѣ, котрому я давъ початокъ житя і котре досі администрую, набувъ я многи досвідѣвъ, котрымъ радо ділюся, хотячи прислужитися добру загальному, тѣмъ бльше, що прошено мене, щобъ я забравъ слово въ тѣй такъ голосній і важній справѣ.

Найздоровішою показала ся отже засада взаимнон помощи, де вправдѣ присвѣчує братва любовь, але не поминаєсь при тѣмъ важного чинника — власного интересу членѣвъ. Всѣ зносять грошевѣ датки до саблянон ескарбонѣ, щоби, коли зайде потреба, мѣгъ участивъ зачерпнути чи то для себе, чи для родины. Въ такихъ інституціяхъ конетно мусить бути бдѣль завономъ сейчасныхъ, зворотныхъ або беззворотныхъ, і бдѣль стальныхъ завономъ або пенсійный. Цѣла штука лежить въ тѣмъ, щоби вкладки не вносили титуломъ одчѣинон, а помѣчь щоби не представлялася въ формѣ милостивѣ, а найважчѣше, щоби она для участника зрѣстала въ мѣру, якъ причиною до поблѣшеня фондѣвъ інституції. Найпрактичѣйшими показали ся вкладки, зношений въ формѣ удѣлѣвъ добровѣльно субскрибованыхъ участниками. Чимъ бльше удѣлѣвъ хто зложивъ, тѣмъ бльшій користь въ давнѣмъ случаю повиненъ сягнути, чи для себе чи для родины, — нинѣшні словами: хто вкладає н. пр. 10 удѣлѣвъ, має 10 разѣвъ бльшій хосенъ, якъ той, хто плативъ лѣшь одинъ удѣлъ. Кождий по можности заосеретуєсь, і радѣ бы коли не лѣшій бытъ, то бодай зносный заевнѣть, а суть і такий, що схотѣть і найскромнѣйшимъ хѣснѣмъ задоволѣтися. Свѣбда отже мусить бути въ товариствѣ поставлена на першій мѣсць, але не тѣлько у вношеню вкладѣвъ і одновѣно користей, але такожъ і найбольшѣйша автономія въ зарядѣ, котра дуже добре впливає на розвѣй інституції.

Автономія въ зарядѣ інститута завономъ вдовъ і сирѣтъ по священникахъ, вправдѣ застерезена статутами, єсть — автономію. Досвідъ учать, що нема тамъ свѣбды, де урядовый зверхникъ єсть разомъ зверхникомъ товариства, а заходѣть велика колізія, коли зайде потреба критикованя чинностей зверхника. А не треба такожъ забувати, що інститутъ, о котрымъ говоримо, єсть въ якійсь часті забезпеченѣмъ рентъ, а лжоніца капіталѣвъ wymagaє свѣдомости финансовыхъ відносинъ, чого не заевнѣть може посѣдѣти управитель дієцезіи, котрий образуєсь переважно въ дуѣ Божої службѣ, підчасъ коли до заряду товариства wymagaємо вышнихъ условий. Автономія хоче, щоби кождий зъ управленыхъ мавъ право участі въ администрації а навѣтъ въ законодавствѣ свого товариства; автономія wymagaє дальше, щоби цілий зарядъ

і его начальство выходили изъ свободныхъ выборовъ (переведеныхъ тайно картками) точно по бѣла §. 12 статута. Въ організації інституції для завономъ вдовъ і сирѣтъ по священникахъ належить цілкомъ природно управителямъ дієцезіи відновѣднѣ становища, але вѣскли становище предсѣдателя товариства, котрого чинности підпадають контролю а часомъ і острѣй критикѣ, якъ изъ стороны подчиненого клира такъ і загальн. Князь церави повиненъ бути зъ свого уряду протекторами, кураторами інституції; повиненъ ставити опѣкунчу раду, навѣтъ контрольную, — а всѣ тѣ власти повиненъ стояти на сторожі заряду товариства въ протягу року, т. є. въ частѣ, коли не урядѣ загальнѣ зборѣнь. На загальныхъ зборѣняхъ належало бы застерезти для протекторѣвъ почетне місце.

До загальнон зборѣня скликуваного по року (а не по 3 роки, §. 10 статута) входять повиненъ делегати, вибрані въ поодинокихъ деканатахъ рѣвно-жъ тайными картками а вѣколи черезъ аклімацію. Делегати на зѣздѣ своѣмъ повиненъ по року выбирати комісію рахункову, найменше изъ трѣхъ членѣвъ, переизбрати цілѣ діяльностъ заряду, удѣлити абсолютнѣю хочъ-бы въ часті уступающій дирекції, выбирати нову часть дирекції картками і ухвалити преліминарь на підставѣ торѣньныхъ выказѣвъ і датъ статистичныхъ. Выбиранными повиненъ бути всѣ священники, безъ рѣзниці достовѣрства і урядѣ, хочъ-бы бувъ хто священникомъ і наймолодшымъ, абы лишъ бдѣначався правосѣію характеру і здѣбностями административными. А такожъ і по тѣй причинѣ повиненъ молодѣ брати участі въ зарядѣ, щоби выраблялся на досвідѣныхъ людей. Дуже відповѣдно було-бы, щоби до заряду, зложеного зъ дванадцяти людей, выбрано бодай третью часть изъ стау свѣтского і то зъ-мѣжъ фаховыхъ силъ. Щоби то було можливо, належало-бы статутами поставити, що членомъ дієцезіи може бути священникъ, оплачующій бодай одинъ удѣлъ річно, а членомъ спомагающимъ може стати, хто вносить до касы титуломъ спомоги фондѣвъ 5 зр. річно.

Въ зарядѣ фондѣвъ не належить забавлятися касою центральною въ дома, але умовитися зъ котрымъ-небудь банкомъ, щоби той приймавъ готѣвку просто бдѣ деканатѣвъ і сейчасъ єи опроцентовувавъ. Надмѣръ готѣвки належить льюковати въ наперахъ гіпотекованыхъ завономъ лжоніцѣвъ на річѣ фонду, а набуті папери за вилатою депозитовою складати до скарбця звѣстнон інституції. Въ тѣй споѣбѣ уникѣсь можливости надужити, ошаджуєсь коштівъ центральнон касѣра а зарадові дробныхъ сконтрѣвъ. Точною тяжкѣстю въ канцеляріиныхъ занятяхъ повинна бути докладна рахунковѣсть і точне перестерѣганье точности въ уплатахъ вкладѣвъ. Канцелярія повинна у відомѣлѣти деканатѣвъ, що сумы, черезъ нихъ саныхъ ульюковані въ банку, втягнѣно въ книги.

Выплата завономъ повинна бдѣбуватися зъ центральнон бюро за помоцію высланныхъ асигнатѣвъ (переказѣвъ) почтовыхъ до мѣсяця побуту особѣ завомаганыхъ. Справозданія повиненъ бути докладнѣ і такъ збѣдѣлѣнѣ, щоби могли служити разомъ за матеріалъ до будущихъ статистичныхъ комбинацій.

Дотечерѣшній справозданія не выказують:

1. числа членѣвъ і संबязку річныхъ оплатъ, (товариство повинно знати, кѣлько має ся сподѣвати річно);

2. числа управленыхъ до побору завономъ і річний прирѣстъ та убѣтокъ;

3. не выказують вѣку управленыхъ, і для того належало-бы подавати число управленыхъ і ихъ вѣкъ;

4. числа справъ залагодженыхъ;

5. выказу чинныхъ рѣстанцій, і

6. выказѣвъ ефектѣвъ, котрі суть власностію інститута; словомъ, справозданія треба укладати такъ, щоби жадныхъ не було въ нихъ сумѣлѣвъ.

Користи, які вдовы теперъ бдѣнось зъ тѣхъ фондѣвъ, суть абсолютно за малѣ, а то по тѣй причинѣ, що въ інституції тѣй культивуєсь фальшива засада, а именнѣ що добродѣйства свѣдчать узаврані капіталы своими бдѣсотками, коли тѣмчасомъ въ това-

риствѣ, котре опираєсь на взаимности, властивымъ капиталомъ суть члены, а ихъ кнѣшѣ суть рентами, або: грошѣ, збѣрані лѣвою рукою, повиненъ бути роздані правою, якъ то практикуєсь въ цілѣмъ свѣтѣ въ товариствахъ взаимнон помощи. Капіталы узаврані своїми бдѣсотками лишъ регулюють господарку товариства і въ мѣру можности поблѣшають капіталѣвъ, чи то резервовый, чи фондъ корѣньный.

Найнещасливѣйшимъ єсть роздѣлъ товариства на три части або дієцезіи, словомъ, єсть три товариства зъ тѣми самими цілями. Процентъ смертности въ великій масѣ членѣвъ о много менше впливає на тягаръ товариства одного великого, якъ въ маленькихъ товариствахъ. Въ интересѣ щасливого розвою, належить утворити од нѣ товариство, обіймающе цілий край; фонды, які суть, злити въ одну цілѣсть, zorganizувати канцелярію зъ відповѣднимъ числомъ функціонерѣвъ, очевидно, відповѣдно укваліфікованыхъ і платныхъ. Въ справахъ интересѣвъ централизація має велике значѣнье!

Реасумуючи цілѣ річѣ, раджу:

1. Скликати загальне зборѣнь делегатѣвъ всѣхъ трѣхъ дієцезіѣ до столицѣ краю.

2. Ухвалити засады въ цілі реорганизації, і

3. Выбрати повномочникѣвъ до утвореня нового товариства на підставѣ плану, якімъ належить выготѣвити при помѣчи фаховыхъ людей.

Комитетъ выбранный мусѣвъ-бы выступити передъ правительствомъ яко основатель новон цілѣкраєвои інституції, а выеднавши новий статутъ, перевести організацію. Для сфинализованя справы, всѣ три товариства въ присутности нотарѣвъ розвязались-бы, передаючи свои капиталы новѣй інституції. Въ тѣй отже споѣбѣ була-бы завономъ о дѣла велика інституція, котра бы безъ сумнѣвъ скоро і гарно розвивалась а членамъ своимъ приносла-бы о много бльшій користи.

Вѣднѣ додаю, що я готовъ до дальшои порады въ тѣй справѣ, і почувавъ-бы дуже щасливимъ, коли бъ мѣн досвідѣвъ придалось до лѣшого розвою такъ гуманитарнон інституції, а заравомъ прошу выбачити, що я въ найдѣшній охотѣ прислужитися справѣ такъ важной, мусѣвъ дѣбкнутися критики. Прошу Вѣдн. читателѣвъ „Дѣла“ лѣше въ тѣмъ переиздѣнон приняти мои рады, що ихъ подкѣтувала мѣсь тѣлько моя прихильностъ для інституції.

Львівъ въ сѣчни 1889 р.

Ромульдъ Макаревичъ,
платѣ Хоружинъ ч. 4.

Запрошеніе.

Вп. Выборць въ повѣта Збаржского і сусѣднихъ сѣль повѣта Тернопольского запрошую на передвыборѣ зборѣнь на субботу (дня 2 н. ст. лютого) на 12 годину до Чернихоу. До мѣси хаты. Вп. Выборць зъ повѣта Тернопольского запрошую до Тернополя на сѣ недѣлю по полудни, а зъ повѣта Скалатского до Скалата на второкъ.

Всѣхъ Вп. Патріотѣвъ прошу, щоби повѣдомили Выборць въ сѣмъ запрошенію.

М. Свѣтлицкій,

кандидатъ посольскій руского комитету.

Першій вѣсти про смерть цѣсаревича.

Въ среду рано, въ день завономъ живыхъ ловѣвъ, пробудився цѣсаревичъ о годинѣ 7-й, завономъ на службу і велѣвъ принести собѣ свѣдѣнье точно о 7½ годинѣ. Коли слуга другій разъ явився, цѣсаревичъ вже не живъ.

До Вѣднѣ привезено тѣло по пѣвнѣчи зъ среды на четверѣ. На дворѣи зѣльзницѣ Польскои зборѣлось множество народу. Всѣ молчали. Простѣи просѣбѣи полиціянѣвъ було досыть, щоби народѣвъ ошуети дворѣи въ хвѣдѣ, коли сигнализировано телеграфично, що пѣздъ надходить до Вѣднѣ. Рѣвночасно чотирѣхъ дворѣиныхъ слугъ въ жалѣбѣй одежѣ поставили чорнымъ аксамитомъ обитѣ мары. О 12½ годинѣ въ нѣчи прибувъ на дворѣи великій майстеръ церемоніи кн. Гогенлоуе. О год. 1. въ хвѣдѣ пѣздъ зъ тѣломъ на дворѣи. Домовину вынѣто зъ вагону, поставлено на марѣхъ

і покрыто чорною аксамитною опоною зъ золотымъ хрестомъ. Всѣ присутніи бдѣкрыли головы, всѣ молчали. На даный знакъ капеляна дворѣиного, кс. Маєра, служба дворѣи подняла мары і рушила зъ дворѣи. За домовинон поступавъ кс. Маєръ, за нимъ кн. Гогенлоуе і адъютанты Рудольфа, полковникъ гр. Орєшнѣ, Розенбергъ і капитанъ Гисель, котрі выхали передъ тѣмъ на зустрічѣ тѣлу до Бадена.

По выходѣ зъ дворѣи поставлено домовину на караванъ шестиконѣвъ і похѣдъ рушивъ до Бургіу. По обохъ сторонахъ вѣхало по трѣхъ гвардѣиныхъ людей. Народъ збѣраній передъ дворѣинымъ бдѣкрывъ головы. На подвоищу въ Бургіу стояли такожъ толпы народу, що такожъ бдѣкрытиемъ головы въ найглубѣшѣмъ почтѣнон повитали тѣлѣни останки своего улюбленого архикнязя. Домовину знято зъ каравана і внесено заравъ до апартаментѣвъ архикнязя.

Цѣлый Вѣдѣнь покрывся жалобою. Одъ найвысшѣи аристократіи до найнизшѣхъ верствъ, всѣ чувѣтъ щирый жалѣ по покѣйномѣ. Широкий площади передъ Бургіомъ залягавъ безперестанно великій адѣвъгъ народу. Ringstrasse замѣнилася въ лѣшь чорныхъ хорѣговъ. Обѣ палаты рады державнон зборѣлись нинѣ (1 лютого) въ жалѣбѣныхъ строяхъ, щоби офиціально заявити свой глубокой жалѣ по дорогѣи страѣ, по чѣмъ закрѣтитъ свои засѣданія ажъ до похорѣновъ. Всѣ нараджуються надъ споѣбомъ, якъ бы бдѣдати послѣдну прислугу помершѣму.

Въ четверѣ, скоро свѣтъ, явилась архикнягиня мимо опору дворѣиныхъ дамъ, въ жалѣбѣи комнатѣ своего чоловіка і тамъ передъ лѣжкомъ на колѣнахъ бдѣдалась розауцѣ і голѣшено. Надарѣмо бдѣрывано єи. Ажъ по годинѣ далася упростити до выходу. Черезъ день навѣдувалася архикнягиня безперестанно до тѣла покѣйного чоловіка, котре зложено въ его спальнѣ, въ такъ званѣмъ Швайцѣрѣговѣ на другѣмъ поверѣ. До спальнѣ входитьєсь черезъ довгий рядъ передпокоѣвъ, бдѣтакъ до вѣдальнѣ, до альковы, въ котрой адъютантъ Розенбергъ держѣтъ почетну сторожу; до малѣон комнаты, въ котрой молятся священникъ, а остаточно до спальнѣ, въ котрой лежить тѣло. Чоло архикнязя перевязано бѣлою опаскою напушеною оцѣтомъ за-для дезинфекції.

Въ четверѣ секціонувавъ тѣло проф. Видергоферъ, по чѣмъ убрано архикнязя въ мундуръ генерала і положено въ домовину. Каталѣкъ буде установленъ въ вѣдальнѣ, де тѣло лишиться до недѣлѣ вечера. Тутъ буде черезъ субботу і недѣлю вѣднѣи вѣтуцѣ для публики. Потѣмъ перенесутся мощѣ до дворѣиной каплицѣ. Цѣсаръ заявивъ желанье, щоби похорѣны бдѣбулись ажъ найскромнѣйше. Для того похѣдъ похорѣнный побѣде ажъ найкоротшою дорогов, що веде зъ каплицѣ дворѣиной до Кауцѣиновѣ, а именнѣ черезъ площади св. Михаила, площади Іосифа II і Лѣковича. Здаєсь, що анѣ цѣсарєва анѣ вдова Стефанія не возмѣтъ участі въ похѣдѣ. На случай, коли-бъ архикнягиня схотѣла взяти участі, надѣяне на себе велику жалѣбу, такъ, якъ колись Марія Тереса на похорѣнахъ своего чоловіка.

Першій вѣвѣць при домовинѣ пок. архикнязя зложѣла вдова Стефанія зъ рожею і канѣли безъ напѣви. Сирѣтка, мала Єлєсавѣта, зложѣла вѣвѣць зъ бѣлыхъ роже.

Хто зъ потѣнтатѣвъ европейскихъ возмѣе участі въ похорѣнахъ, ще не знати. Досі запрошѣли привѣзти престолонаслѣдники росѣйскій, италіискій, англійскій і король Миланѣ. Польки, котрыхъ властителямъ бувъ архикнязь, вышлѣтъ деуатации. До сѣхъ прилучаться такожъ представители чужихъ полковъ, 34 росѣйского, 11 полку уланѣвъ прусскихъ і 12 карасирѣвъ баварскихъ.

Вчера рано, т. є. въ четверѣ, въ хвѣдѣ цѣсарѣ на Захѣдній дворѣи на зустрічѣ дочѣвъ свойѣй архикнягини Гизели, котра зъ чоловікомъ своимъ архикняземъ Леопольдомъ баварскимъ прибула до Вѣднѣ. Тутъ прибули такожъ сыны архикнязя Кароля-Людвика: Отто зъ жєнон, Францъ д'Есте, Фридерикъ зъ Прєсбургѣ, кн. Тосканы зъ Солногородѣ і кн. Виртембергскій зъ Гмундєну. Цѣсаръ, витѣючи на дворѣи архикн. Гизели і єи чоловіка, плакавъ. Выглядає дуже змѣнѣный. Черезъ одну нѣчь, здаєсь, постарѣвся о десѣть лѣтъ. Мужѣвѣше зносѣть сѣй ударъ цѣсарєва.

Про особѣ цѣсарѣ пише „N. Wien. Tagblatt“: Цѣсаръ, пробувши въ среду кѣлька годинѣ на самѣтъ въ своемъ кабинетѣ, приймавъ бдѣтакъ членѣвъ родины цѣсарєвои, що зложѣли єму жалѣ свой. Цѣсаръ принявъ ихъ въ поставѣ, зрадѣжучѣй, що мужно хоче перенести тяжкій ударъ і зѣдѣться на волю Всевышного. Цѣсарєва мусѣла пополудни положити до лѣжка.

Комната, въ котрой померъ архикн. Рудольфъ въ замку лѣвѣсѣбѣи Мєрлѣнѣвъ, єсть якъ найпростѣйше устроєна. Лѣжко звычайнѣ, горѣховѣ, а надъ нимъ висѣтъ въ сѣбѣныхъ рамахъ портрѣтъ архикн. Стефанія. На столѣ до писаня найдѣно акварѣдѣ, книжки, мапу зъ плянами до будовы і два запечатані листы.

Зъ Буда Пешту приѣдуть на похорѣны представители обохъ палатъ. Здаєсь, що всѣ законодѣлѣи тѣла вышлѣтъ делегатѣвъ сво-

ихъ. Въ Берлинѣ цесарева Августа була лично въ амбасадѣ австрійской и зложила кон-денцію свою. Въ Лондонѣ зробила то само министры, тѣло дипломатичне и репрезентантъ королевон. Королева высала крѣмъ того до-гу кондѣнцію дешу до цесаря. Рады мѣ-ста Львова и Кракова вышлють рѣвно-жъ де-легацию на похороны, котрѣ, пѣсля дотеперѣш-ныхъ слухѣвъ, обдудуться имовѣрно въ вто-рокъ або въ середу.

„Турецка“ автономія повѣтова — signum temporis въ нашой Галичинѣ.

(Далше.)

По розвязаню рады повѣтовой зъ дня 8 жовтня 1887, ждали оголошени мешканцѣ турецкого повѣту, що въ 6 тыждѣвъ по роз-вязаню будуть розписані нові выборы, якъ то выразно §. 53, уступѣ третей ustawy о ре-презентации повѣтовѣй обовязуючій въ нашѣмъ краю приказу. Одъ 8 жовтня 1887 до кѣнца лютого 1888, переминуло бѣльше троха якъ пѣсть недѣль — ну, але сталося. Нові выбо-ры зѣ всѣхъ трехъ курій розписано на цѣ-тень 1888. р. Майже всѣ Поляки, маючи до-бро повѣту передъ очима, прилутилися до Ру-синѣвъ въ тѣй цѣли, чтобы такъ перевести со-лидарно выборы, котрѣ дали-бы поруку, що дѣло автономіи повѣтовой поведеться по людски. Кѣлькохъ панковъ, якъ почтарь Б., п. П., п. К. и ще инші, — тѣи самі, що безъ дѣтъ и до-бре плаченныхъ комасій цѣлу автономію повѣ-тову не держать за торбу свѣчки, — тѣи злу-чилися зъ жидами.

Жиды турчаньского повѣту, бѣльше ласй на грошѣ, якъ де нѣде, видѣвши, що кѣлькохъ панковъ лѣтами по кѣлькохъ сотокъ берутъ подъ титуломъ дѣтъ до своихъ кишень — цмокну-ли собѣ и сказали unisono: „Hörst du? Das ist a gut Geschäft“ — отже увидѣвши легкій а реальній хосенъ, заинтересувались дуже автономією турецкою и взяли такъ сильну участь при выборахъ якъ ще нѣколи. Жиды одиравали все велику роллю при всѣхъ выбо-рахъ и передъ тымъ, але только яко нанятіи плачений агитаторы одъ когось иншого. Теперъ загадали вже себе самыхъ уславити.

Зъ курій сѣльскои выбрали Русины сво-ихъ 12 членѣвъ до рады повѣтовой, хотъ жи-дова зъ своими пѣлечниками, некоторыми По-ляками, сильно противдѣлала. Зъ мѣста Тур-ки жиды побѣдили, бо выбрали своихъ двоихъ халатниковъ в двоихъ нѣбы-Поляковъ, але та-кихъ, що на розказъ жиды все готові зрѣбати. Турка цѣлкомъ жидѣвска. Въ мѣстечку Турці крѣмъ руского и польского поповства и крѣмъ ще двоухъ-трехъ домѣвъ христіанскихъ все а все жидѣвске. Навѣтъ будинокъ, де мѣстяться ц. к. староство, ц. к. судъ, ц. к. урядъ подат-ковий, — жидѣвскій, и якъ бы такъ жиды вы-повѣли тымъ властямъ помѣщене, то усѣли-бы дѣйствию хіба подъ голымъ небомъ. При выборѣ зъ мѣста Турки зайшла якась тамъ неформальность — було бѣльше картокъ, якъ голосующихъ, — дѣлято внесены бувъ про-тесты. Зъ курій бѣльшихъ посѣлостей есть те-перь всего 14 голосующихъ а то: 3 Русины, 4 Поляки честий, 1 Нѣмецъ, 4 жиды а 2 жидо-ватѣлы Поляки, котрымы и ухъ зъ жидѣвскои кишень вже не видно. При выборѣ зъ бѣль-шихъ посѣлостей уложались голоса такъ: 4 жиды, 2 жидоватѣлы Поляки и 1 Нѣмецъ зу-чилися разомъ, проворный почтарь турчань-скій якимъсь способомъ побѣдѣвши Поляка п. К., выдѣбувъ одъ него повномочіе, и той при-лучився такожъ до жидѣвъ, — такъ жидѣвска партія мала 8 голосѣвъ, а польско-руска 6. При выборѣ жидѣвска партія побѣдила, ви-бравши 6 жидѣвъ а 4 христіанъ, нѣбы-Поля-ковъ, але жидѣвскихъ сильныхъ адгерентѣвъ, и такъ теперъ жидова зъ своими пѣлечника-ми нѣчо, только о дѣтахъ думае.

Ц. к. староство, аема що казати, прови-дѣло теперъ уже добре, до чого жидова веде и надъ якою руиною повѣтъ цѣлый стоить, старалось шаро зѣ всѣхъ силъ — бодай такъ выглядало, — чтобы при тыхъ выборахъ пар-тія русо-польскій допомогти, але годѣ було що зрѣбати. Жиды, увидѣвши свой грошевыи гешефтъ въ радѣ повѣтовѣй, не слухали ц. к. старосты, только зрѣбили такъ, якъ ихъ инте-ресъ вымагае. Зайшли тамъ були якійсь не-формальности и при выборѣ зъ бѣльшихъ по-сѣлостей, и то досыть значній, дѣлято внесено противъ тыхъ выборовъ протесты. По выбо-рахъ въ цѣлѣна р. 1888 зѣбралось всѣ Поляки зъ турчаньского повѣту до Турки на вѣче и увидѣвши по невчасѣ свою бѣду, запротесту-вали публично противъ тыхъ выборовъ. Але що то зъ того? Po niewczasie Polak nadgrу — то свята правда.

Надобышовъ часть уконституованя тои но-во-выбраною рады повѣтовой. На першій вы-значенный день до уконституованя жидѣвска партія не явилася, бо хотѣла такъ задемон-стрировать противъ ц. к. старосты, и публично говорила, что доти не придуть до уконститу-ованя, доки п. старосту Моравского зъ Турки не возмуть. Коли-жъ увидѣли, що п. староста пѣсля ихъ волѣ зъ Турки не пѣзае, зѣбѣдлася въ той день т. в. 29 жовтня, що бувъ другій разъ вызначенный до уконституованя ново-выбраною рады. То уконституованье було такожъ цѣкаве. Посходилися всѣ а всѣ радий, всѣхъ 26. Жиды халатники прохаживались по сали рады повѣтовой першій разъ въ такъ вели-комъ числѣ, придивлялися меблямъ дуже ли-хитъ и всемо, якъ на якій лицитации по я-комъ збанкротованюмъ грѣшнику, а найбѣльшу увагу звертали они на вертгаймѣвску касу по-вѣтову. Голловами собѣ поминаючи а пейсы якъ тѣи говасцата тольбо потрясывались коло ухъ недалеко величезныхъ борѣвъ. Очн ихъ бѣльщали а на лицѣхъ видко було котячу ра-дость. Сателиты жидѣвскій выглядали такъ, мовъ-бы подбѣтавали корчѣ жолудковъ и по-згинавшисъ у двоѣ, все въ землю дивилися.

Твари ихъ подбѣныи була до тварей тыхъ, що ихъ за разѣвъ мають за хвѣлю на такъ тягну-ти. Русины и Поляки прохаживались такожъ по сали, сумай, одиѣ до другихъ нѣчого не бесѣдували, и ситуация межѣ нами була така, якъ тыхъ людей, що стоять при конвою якого молодого и многонаѣдного человека, а тутъ ратунку нема. Польско-руска партія дѣзнала-ся напередъ, що жидова, будучи въ бѣльшости, намирала выбѣръ зъ меншон посѣлосте, такъ на злѣсть, уважнати. Имъ выдавалося то не на руку, чтобы явѣ ихъ неприхильники смѣли имъ дивитись на пальцѣхъ.

Выбрано председателя ad hoc. Заавонивъ звонокъ. Жидова зъ своими адгерентами сѣ-ла по лѣвой сторонѣ на крѣслахъ и на кана-пѣхъ, а Русины зъ Поляками по правой на о-слонахъ. Коли прийшла черга справжувати выборы, вставъ о. Прухницкій и поважно въ догѣбѣ краснорѣчивѣй бесѣдъ представивъ: що то есть конституція, автономія, яку цѣль має рада повѣтова, якій обовязанъ лежать на кож-домъ честномъ горожанѣвъ въ державѣ, краю и повѣтѣ, а на остатокъ сказавъ дослѣбно такъ: „Вы, панове въ бѣльшости, маєте на-мѣръ цѣлкомъ безпѣдставно только силою бѣльшости уважнати выбѣръ зъ меншон по-сѣлости. Не робѣтъ того, прошу васъ! Вы знаете, въ якъ нужденимъ станѣ въ кож-домъ взглядѣ находится нашъ повѣтъ. Вы знаете, что нашъ повѣтъ зѣстае въ великій неславѣ въ краю, такъ, що якъ де по-за на-шимъ повѣтомъ спѣтаеся хто: А зѣ-бѣдки ты? — а, зѣ турецкого повѣту! — то заравъ плюе на землю, и хотъ бы ты не знати чимъ и кимъ бувъ, одвертаеся одъ насъ. Черезъ уве-важненье выборовъ безъ найменшон подѣставы причиняеся, панове, ще бѣльше до ганьбы повѣту и станетеся причиной, що повѣтъ нашъ дѣйде до нечуваню нужды. Не выставляйте собѣ величезного свѣдѣства бѣдноты умысло-вой. Намъ уже досыть тои бѣды, что вы доси маемо. Уконтитууйтеся, якъ вамъ любѣ. Що зможете робити доброго, то будете робити, а мы вамъ будемо де-що помогати.

Въ подѣбный способъ говоравъ о. Прух-ницкій досытъ довго и такъ до сердца, що ажъ старенькій возный Михневичъ сарака спѣ-кавъ. Але жиды сидѣли якъ тотіи стовпы и поглядѣли на своего друга п. Брысевска, ко-трый, выбранный на председателя, сидѣвъ бѣд-ный. Тота промова до жидѣвъ выглядала такъ, якъ бы передъ безсловеснымъ стадомъ обѣдѣ-вавъ хто яку красну партію зъ Трубадура.

(Далше буде.)

Справа кукизѣвска.

Шѣснацатый день розправы, 31 сѣчня 1889.

Розправа розпочалася одчитаньемъ спра-возданя стаціи метеорологичной львѣвской по-литехники, пѣсля которого въ ночь зъ 29 на 30 липня 1888 бувъ сѣхѣдъ мѣсяця о год. 10 мин. 50 вечеромъ, а заходѣ о 12 год. 16 мин., а небо було переважно хмарне.

Прѣсѣбу Шпанія, чтобы переслухано яко свѣдѣка его жѣняку, одкинено.

Одчитано такожъ одзѣву самбѣрского су-ду, заявляющаго, что не признае potrzeby бра-ти къ Тх-кого подѣ курателю.

Далше одчитано всѣ зѣднаня, якій одѣ самого початку складавъ кс. Тх-кій. Въ про-токолѣ зъ 31 липня 1888 описавъ дѣвъ пере-бѣгъ катастрофы такъ, якъ въ собѣмъ пере-слухано при розправѣ. Дня 1 серпня кинувъ подѣзрѣнье на мулярѣвъ и Мостюка. Дня 18 серпня баламутивъ вже, говаряча щоъ про по-дорожѣ до Львова и вѣду трамваемъ. Того-жъ дня заявивъ, что ключъ одъ комоды носивъ въ лѣвой кишени панталонѣвъ, а оцѣсля дер-жавъ въ нѣчной шафѣ. Дня 20 серпня гово-равъ, что державъ ключъ въ туалетѣ, але туалетна не було въ комнатѣ. Тогдѣ гово-ривъ такожъ, что не познать Ст-кой нѣколи бѣльше, якъ 50—100 зр. и що все самъ мѣ-нявъ свои книжочки и паперы. Дня 21 серпня заявивъ, что давъ ключъ Ст-кой, а книжочку мавъ самъ въ кишени. Дня 30 серпня позна-вавъ оказанный ему ключъ и заявивъ, что давъ его Ст-кой, чтобы что не згинуло, однакъ гро-шей не казавъ йѣ забирати. Дня 1 вересня заперечавъ зновъ, чтобы позволивъ Ст-кой брати грошѣ и заявивъ, что познать Ал. Ст. около 750 зр. на що реверсѣ мавъ въ капи-зельцѣ. Дня 9 жовтня 1888 вывѣявъ досытъ подробно, де державъ якій паперы або грошѣ. Въ книжкахъ щадничихъ мавъ близько 30,000 зр., купоны мѣняла Ст-ка и знала докладно станѣ цѣлого маатку. (Ст-ка заперечуе и ка-же, что нѣколи того не знала.) Того-жъ само-го дня (9 жовт.) заявивъ Тх-кій, что ключъ одъ комоды переходувать значыно въ нѣчной шафѣ, однакъ де дѣвъ дѣтъ дѣтънои ночи — не знае. Давѣйше такожъ згинули були ему зѣ комоды книжочки щадничѣ, однакъ однакъ-шавъ по якѣмъсь часѣ; якимъ то способомъ сталося — не може дѣвъ собѣ вытолковать. Маатокъ свой одѣнявъ тогдѣ Тх. на 200,000 зр.

По одчитаню тыхъ зѣднанъ, задае проку-раторъ пытаня обж. Ст-кой, котра одговѣдае, что до слѣвъ Тх-кого не можна ваги правязу-вати, бо дѣвъ разъ каже, что давъ йѣ грошѣ, а другій разъ перечать Вагалѣ — каже Ст. — не любить Тх. нѣколи сказати правды. На пытанье прокуратора, дѣлято Тх-кій, мѣючи однымъ словомъ увѣдѣнныи обжалованыхъ, не зрѣбавъ того, одговѣдае Ст-ка, что въ него вмовляено, что они сѣтъ виновниками.

Середѣ великого ватюви розѣкравленой публики введено а радне внесено до салѣ кс. Тхуржницкого. Его садятъ на фотель а коло него сѣдае председатель и розпочинае въ такій способъ розмову.

Председатель: Добрый день! Свѣ-докъ кс. Тхуржницкій: Добрый день! Прѣде. То ксѣндзъ не могли бути у насъ въ понедѣлокъ? Св. А... въ понедѣлокъ не

могъ! Прѣде. Зъ тыми грѣшми мы ще не сѣбѣячили. Мы переслѣдали тутъ колѣсо вашѣ грошѣ. Бѣтъ усе до крѣйцаря... Св. Добре, добре... то тутъ сѣтъ и покрѣвавленѣй. Прѣде. Нема покрѣвавленыхъ, самѣ чистѣй... Можна сейчасъ пускати въ курсѣ. Св. (крутитъ го-ловою): Выкнули тѣ зъ кровю. Прѣде. Але де-жъ тымъ! Вы чуете, пѣзнаете мене? Св. Чую — о... о... пѣзнаю! Прѣде. Знаете, де вы естѣ? Св. Въ сали! Прѣде. А я хто, председатель? Св. Председатель або обвини-тель — то все одно! Прѣде. Вы тямате, что въ р. 1885 якійсь лѣхй люде забрали вамъ грошѣ? Св. Гмъ. Прѣде. Вы зацѣвѣли т гдѣ въ щадяци 9 книжочекъ? Св. Старѣ истѣри. Прѣде. А теперъ знайшлѣсь у васъ тѣ кни-жочки — якимъ способомъ? Св. Або я знаю, хтѣсъ мусѣвъ пѣдѣняти. Прѣде. А хто бы то могъ пѣдѣняти? Св. А Богъ знае! Прѣде. И не пѣдѣзрѣваете нѣкого? Св. Не знаю — яѣ. — Коли то було! Въ р. 1875, чи 1870, чи коли инѣдѣ? Прѣде. Було передъ тремя лѣ-тами. Мы переслѣдували тутъ въ тѣмъ часѣ свѣдѣковъ. Були кс. Крулицкій, Пасютъ, До-нихъ, Дѣдалевичъ — вы знаете ихъ? Св. А, знаю! Прѣде. А о. Дѣдалевича знаете? Св. Адаже-жъ то рускій парохъ зъ Кукизова. Прѣде. То дѣтъ ловецѣ — знаете такожъ на-равѣхъ. Св. Ще якій! То и пѣвъ-юрнѣтъ — мудра голова! Прѣде. Коли паню Стш-цку арештовано, чи були они у васъ и пытали про-ключъ? Св. Не тямлю. Прѣде. Вы амъ гово-рили разъ, что дали — другій разъ, что не тѣ-мѣте. Якъ то було? Св. Не тямлю! Прѣде. А по „мѣрдованю“ давали вы ключъ Стш-цкѣй? Св. Я не тямлю, чи дававъ. Прѣде. То по „мѣрдованю“ вы не давали. Св. (зѣ обуре-нѣемъ): А... по мѣрдованю! Прѣде. А гро-шей не вѣдѣли вы Стш-цкѣй забирати? Св. Нѣ! Противно, выдѣя шафу розбиту, пытавъ я Стш-цку, хто то зрѣбавъ. Она сказала мѣаѣ, что судѣя забравъ грошѣ. На то сказалъ я тогдѣ: „про милѣсть Богу, дайте менѣ, пане су-дѣ, хочъ 100 зр. на жатьѣ! Прѣде. А бачите вы добре? Св. Е... де добре! Прѣде. (пока-зуе на лѣву присяжныхъ): А тамъ хто стоить? Св. Виджу — одинъ, два, три, чѣтыри, пять... Прѣде. (показуе на Алекс. Ст-кого): А се хто? Св. Виджу лише, что хтѣсъ стоить. Мае вусы и бороду... не знаю. Алекс. Стш-е-лецкій. Ксѣндзъ парохъ не пѣзнаюте мене? Александрѣ! Св. Якій Александрѣ? Обж. Александрѣ Стшелецкій. Св. Стшелецкій? А то вы змѣнялись! Бувъ-бымы не пѣзнавъ! Лѣце змѣняеся, бувъ трохи лысѣй, а теперъ ще бѣльше выласѣвъ! Прѣде. Вы прѣхали до насъ тутъ и не подали менѣ руки. Свѣд. А чому нѣ? (подае руку) Прѣде. А цѣо, моя рука горяча? Св. (смѣеся): А моя зимаа? Прѣде. (дае ему дѣтыкатисъ своєю руку): Худоцава рука; правда? я змиэерованный? Св. (смѣеся): Е... е — добра урода! (Веселѣтъ въ сали.)

Знатокъ-лѣкаръ д-ръ Файгель: Що бачили вы на своѣмъ правѣмъ боцѣ? Свѣд. Два образки. Я не могъ ихъ оддерти, теперъ зникли. Молотомъ били. Файг. А го-лова васъ не болѣтъ? Св. Нѣ! Файг. А но-га? Св. Ослабѣнѣй. Файг. Може терпѣнуть або деревѣють? Св. Нѣ, лишь ослабѣеи? Файг. Прѣшу стѣснати мене за руку. Св. Не маю силы.

Прѣде. А передъ побѣтѣемъ мали вы силу? Св. Я бувъ сильный. Корѣць шпенѣцѣ могъ я покласти на вагу. Прѣде. А якъ бы васъ бувъ хто тогдѣ въ ночи зѣбудавъ, були-бы вы зловили его и придержали? Св. Теперъ не ловлю вже нѣкого. Перше бувъ я сильный. Прѣде. Тутъ есть вашъ маатокъ, той, що бѣдѣла Ст-ка. Чи хочете, чтобы вамъ его до-рукъ оддати? Св. Хотѣвъ-бы я, хотѣвъ-бы, бо мушу поплатити лѣкарѣвъ, за помѣшканье, харчѣ. Прѣде. Е, але и то добре, мати свой маатокъ въ кашени. Коли заберете? Св. Я не знаю. Що панове велѣте, то я й зрѣблю. По-що бѣтъ тутъ лежить? Прѣде. Ну, а якъ бы мы теперъ оддали его вамъ, то може бы зѣмѣ-нили вы вашу гадку про цѣлу справу и опѣ-нѣли намъ все? Св. Якъ сказавъ я, то и ска-завъ! (Стукае палицею о землю на знакъ не-терпѣячки.) Прѣде. Ну, а въ судѣ цивильномъ маете ще чтоъ близько 30,000 зр.? Св. 27,000 зр. Прѣде. А чому ихъ не забѣрете? Св. Не хотѣтъ дати. Я посылѣвъ.

Прокураторъ: Чи тямате, якъ то бу-ло, закимъ Ст-ка бѣдала грошѣ комисіи? Чи знали вы, что она має тѣ грошѣ? Свѣд. Я не знавъ. Прок. А коли-жъ вы дѣзнались о томъ? Св. Пѣзнавъ, оцѣсля. Побачивши шафу роз-биту, пытався я, хто то робивъ, а Ст-ка сказа-ла, что судѣя вечеромъ привѣвъ людей, роз-бѣивъ шафу, взявъ грошѣ и бѣдѣсть ихъ судови. Прок. Але Ст-ка каже, что взяла грошѣ до себе, бо вы казали йѣ то, боячисъ, чтобы хто не укрѣвъ. Чи вы то говорили? Св. Нѣ, не знавъ я о томъ. Я наавѣтъ боронивъ Ст-ку, что така честна особа... Прок. Ст-ка каже, что забрала паперы до себе и говорила о томъ, что вѣвъ... Св. Нѣ! Говорили, что домашній... домашній забравъ. А... а... потѣмъ показалося... Прок. Чи тямате, якъ васъ переносили до гѣрдерѣвъ? Св. Нѣ! (Председатель зѣвертае у-вагу, что свѣдокъ бувъ тогдѣ въ горячѣцѣ.) Прок. Закимъ судѣя розбѣивъ шафу, бувъ тамъ и прокураторъ Сумиеръ? Св. И того не тѣ-млю! Прок. А не говорили-жъ вы ему, что умываете одъ всего руки? Св. Того я не го-воривъ. А хто-бы тамъ умыывавъ руки одъ сво-го маатку! Прок. Чи не опѣдѣвъ вамъ хто, что то Стш-кій зрѣбавъ? Св. Я не знавъ и до-нишъ не знаю. Прок. А не вмовляеъ кто въ васъ, что то справка Стш-ихъ? Св. Боронъ Боже! Я не мавъ и не маю пѣдѣзрѣнѣ! Д-ръ Файгель: Якъ давно тому, коли васъ побѣ-ла? Св. Сѣмъ недѣля! Д-ръ Файгель: Не бѣльше? А що-жъ робили вы черезъ той часъ? Св. Не знаю, якъ давѣно... Я лежавъ, не бѣ-правлявъ службѣ Божей!

Д-ръ Файгель и другій знатоки починають бѣдѣтъ розгладѣти раны на головѣ и пробу-

вати, чи Тх-кій видѣтъ. Показуеся при тыхъ о-глядѣвахъ, что Тх-кій бачить въ малѣмъ бѣдѣ-леню досытъ добре.

На пытанье судѣи присяжного Домаше-вского одговѣдае дальше свѣдокъ, что одѣдѣ-ячи дававъ ключѣ одъ помѣшканя Стш-кѣй, од-накъ не дававъ йѣ нѣколи ключа одъ ша-фы. На пытанье, чи припускае, что Ст-кій мо-жѣтъ бути виновниками, одговѣдае Тх-ій: „Но, мене нѣкто не пытае и я вѣкому не говорю. Зѣстановляю мене то, что заведѣли менѣ раны, выдѣлана пѣчь, а нѣчтого не забрѣли. Злѣдѣтъ булѣ-бы чтоъ забрѣли.“

Одтакъ увѣдѣнныи председатель Тх-ого, заявляючи ему, что може ще передъ кѣнѣмъ розправы бѣдѣсть ему судѣ его грошѣ. Пра-тѣй нагодѣ поспѣтавъ председатель Тх-ого: „А вы вѣратѣ, что судѣ вамъ все бѣдѣстъ?“ Тх-кій усмѣхаеся и говоритъ: „А... а... судѣ... теперъ знаю, что буду матѣ!“

Выйшовши до салѣ свѣдѣковъ, пытаеся Тх-кій котра година а дѣзнавшисъ, что вже 12, говоритъ до своихъ товаришѣвъ: „А то треба сѣшнѣтисъ, бо часъ на обѣдѣ!“

Слѣдѣ переслуханье знатокѣвъ-лѣкарѣвъ д-ра Люкаса, а бѣдѣтъ д-ра Баронча. Оба они зѣбѣнають зѣвѣмъ згѣдно а змѣстъ ихъ зѣднанъ есть слѣдующій:

Удары завдано кс. Тх-кому зѣнарядомъ твердымъ зъ тупымъ кантами — были они тяжкій и грозилѣ житю. Слѣды на шѣвѣ вѣау-ють, что виновникъ душѣвъ лѣвою рукою. Раны на головѣ завдѣла менша сила, на грудѣхъ значѣйшаа. Удары могли спроводѣти потрясе-нье мозку. Тх-кій могъ понасти въ памороки такъ, что виновникъ могъ смѣло уважати его мертвымъ. Наркотику, правдоподобно, кс. Тх-кому не пѣдѣвано. Раны носѣтъ слѣды мо-лотка подобного тымъ, якій уживаються до клепаня кося. Все то могъ легко зрѣбати и одинъ чоловікъ, але може бути такожъ и бѣльше виновникѣвъ, котрѣ били Тх-кого. Цѣ-ла истѣрия мусѣла обдѣуватисъ на потѣмки и о томъ свѣдѣтъ ушкодження, яке Тх-кій по-терпѣвъ на лицѣ. Раны кровѣвались бѣвъ разѣ, однакъ не конче мусѣли повалѣти зѣнарядѣвъ, бѣвъ котрыхъ були. Блювавъ Тх-кій не кон-че бѣвъ наркотику, а скорше бѣвъ потрясѣния мозку.

Оба знатоки высказали вѣкѣнцы пересвѣд-ченье, что до нанесѣня такихъ разѣвъ Тх-кому треба було значѣйшюи силы и дѣлято такъко припустѣти, чтобы могла то зрѣбати Стш-ка.

Супротивъ того выѣзъ д-ръ Роинѣскій, чтобы станѣ здоровья Стш-кого пѣдѣдати лѣкар-скому розсѣдѣвѣи и трибуналъ приклонивъ до того внесѣня, поручаючи д-рамъ Файгѣлеви и Люкасови предпринѣти потрѣбній розсѣдѣ-и и слѣдующюи дня зѣдѣти о томъ свое справо-зѣданье. По оголошеню того рѣшеня бѣдѣжѣвъ председатель розправу до слѣдующюи дня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Смерть архѣки. Рудольфа выкликѣе пра-вомъ природы пытанье, хто пѣсля законныхъ постановъ есть поклѣканный заявѣти яко на-слѣдникъ престола мѣсце поклѣнника. Зако-номъ наслѣдства для Австрѣи есть прагма-тична санкція зъ 1713 р., котрой оргѣнивалъ для Австрѣи нѣколи не бувъ оголошѣнныи и котра есть зѣвѣтна лишь въ тѣй формѣ, въ якѣй она записана була въ законахъ нидер-ландскихъ 8 грудня 1724 р. Въ головныхъ точкахъ что-до наслѣдства есть она зѣвѣмъ згѣдна зѣ першимъ и другимъ артикуломъ у-горского закона зъ 1722/23 р. Пѣсля сихъ по-становъ есть порятокъ наслѣдства для Австро-Угорщины слѣдующій: Одъ часу коли за Ма-риѣ Тересѣй перейшовъ престолъ на женѣску лѣвию габсбургско-лотарингской династіи, ма-ють мужѣскій наслѣдники першенство передъ женѣвскими и доперва коли-бъ вся мужѣска лѣвиѣ вымерла, переходѣтъ престолъ на лѣвию женѣску. Наслѣдство переходѣтъ завѣсѣды въ порядку первородства такъ, что завѣсѣды най-старшій потомокъ мужѣскій первородной, взглядно найстаршюи мужѣскюи лѣвиѣ має без-посередно право до наслѣдства. Доперва, ко-ли-бъ зѣ старшюи лѣвиѣ не було нѣякого муж-ского потомка, переходѣтъ наслѣдство пре-стола на другородну, взглядно на третородну мужѣску лѣвию. Пѣсля сего права наслѣдства перейшовъ бувъ престолъ, коли цѣсаръ Фер-динандъ въ 1848 р. абдикувавъ, на архѣки. Франца Кароля, а той зрѣкса престола въ ко-рѣсть своего найстаршого сына, теперъ паную-чого цѣсаря Францѣ Йосѣфа. Позаякъ одно-кій мужѣскій потомокъ цѣсаря Францѣ Йосѣ-фа, архѣки. Рудольфъ, померъ, не лишивши жѣадного мужѣского потомка, то наслѣдство по нѣмъ переходѣтъ на ближайшюи найстаршу лѣвию архѣки. Кароля Людѣвика. Найближшюи наслѣдникомъ престола есть отже архѣки. Кар-оль Людѣвикъ, а бѣдѣтъ его найстаршій сынѣ архѣки. Францѣ д' Естѣ. Кажуть однакъ, что коли архѣки. Францѣ д' Естѣ обдѣравъ спадщину по вѣзѣно модѣнѣскѣмъ и обѣвѣзѣвъ прѣяти его имя д' Естѣ, зрѣкса наслѣдства на австрѣйскій престолъ. Пѣсля нѣшихъ вѣстей зновъ зрѣкса бѣвъ лишь правъ что-до маатку, але не что-до самого наслѣдства. Фактомъ есть, что о якѣмъ торжественнымъ зрѣченю архѣкиязя Франца, якъ то буває н. пр. коли архѣкиязнѣ бѣдѣаються за чужихъ князѣвъ, не було нѣчого зѣтѣно и не оголошено нѣчого урядово. Коли-бъ однакъ такъ зрѣчене було дѣйствию, то стада-бы та постановѣ право-сильною, пѣсля котрой право наслѣдства пе-реходѣтъ на ближайшого крѣвного, въ сѣмъ случаю на брата архѣки. Франца — архѣки. Оттона, коли той, что зрѣкса наслѣдства, въ часѣ своего зрѣченя не має ще мужѣского по-томка, на которого наслѣдство могло-бы переій-ти. Позаякъ акту зрѣченя не оголошено, то и

ледви чи такий акт єсть; здаєсь скорше, що архієп. Франц зобов'язався, наколи-б наслідство престолоа на него припадо, передати спадщину по князю моденьськом молодшій лїнії, отже архієп. Оттонови, своему братови.

Угорська палата послѣдѣ прийняла внесенє президента палати, побѣла которого, бнѣ має порозумѣтися зъ властями и установами таїх мѣръ, щоби послѣ могли свободно обдѣлювати наряды и щоби разъ наставъ публичный спокѣй и достоинство парламенту було забезпечене. Въ середѣ хотѣли ще студенти на университетѣ викликати демонстраціи и подняти були великій крикъ, коли въ сали явився профессор Пульскій, але заразъ вѣхомарився, коли ректоръ представивъ имъ, що не подобає викликати демонстрацій въ виду нещастя, яке постигло королевську родинау.

Вѣсть о смерти архієп. Рудольфа викликала въ Петербургѣ величезну сензацію. Вѣсть о смерти напѣла вечеромъ въ среду, а праса петербургска оголосила заразъ посмертну згадку, обговорюючи по-при томъ такожъ и политичне значенє сего приключеня. „Нов. Время“ згадує о великихъ надѣяхъ, якї народъ Австріи покладає на помершого наслѣдника престолоа.

Колька днѣвъ тому назадъ подало було „Нов. Время“ вѣсть, що Австрія порозумѣлася зъ Туреччиною и въ наслѣдокъ того порозумѣня має забрати цѣлий санджакъ новобазарскій. „Corr. de l'Est“ подала зновъ була вѣсть про гостину кн. Караджорджевича у Відня и що бнѣ старався тамъ о авдіенцію у цѣсаря, и має єи добстати. „Гражданинъ“ зробивъ навѣть зъ сєи вѣсти поголоску, що вѣдєньске правительство хотѣло-бы усунути короля Милана, а посадити на сербскѣмъ престолѣ Караджорджевича. Всѣ тї вѣсти дементує теперъ „Pol. Corr.“, а що-до Караджорджевича, тѣ каже такъ: Якъ доводимоєсь зъ автентичного жерела, то кн. Караджорджевичъ бувъ дійсно у Відня, але не конференвавъ зъ нѣкимъ зъ мѣрдоидныхъ кругѣвъ, а вѣсть, котору подала „Corr. de l'Est“, що бнѣ старався о авдіенцію у цѣсаря и навѣть єи вже приобѣцяву, єсть зовсѣмъ безосновна.

Köln. Ztg. одержала зъ Берлина очевидно офіційну кореспонденцію, котра доказує, що мѣждѣ Нѣмеччиною а Россією наставъ поволи порозумѣнє. Въ кореспонденці єи сказано: Дивна рѣчь, що якъ разъ въ порѣ, коли въ самѣй Нѣмеччинѣ радикальна и реакційна праса выступає зъ цѣлою заклоєстю противъ кн. Бисмарка, то въ Петербургѣ виявляється чимъ-разъ більше прихильність для нѣмецкого канцлера. Доси говорено въ Россіи, що кн. Бисмаркъ єсть єи ворогомъ и що бнѣ виноватый за все, що злого Россіи приключилося; бѣдъ коли-жъ цѣсарь Вильгельмъ вступивъ на престолъ, наставъ въ Россіи трохинишій поглядъ такъ на кн. Бисмарка якъ и на Нѣмеччину. Въ Россіи проявляється теперъ чимъ разъ бѣльша прихильність для Нѣмеччини и єсть певна рѣчь, що зъ часомъ буде она мала великій впливъ и на Нѣмеччину. Що таке переобра-зованє може поступати лишъ поволи, то рѣчь зовсѣмъ природна, але що першій початокъ вже зроблено, видко зъ того, що російска праса, якъ н. пр. „Новое Время“ обговорює єдиносны нѣмєцкї зовсѣмъ спокѣйно и безпартійно.

О выборѣ Булянджера пише „Nat. Ztg.“ такъ: Въ берлинскихъ верховодныхъ кругахъ не признають выборы Булянджера великого значеня и не уважають нѣякъ политичну ситуацию zagrożеною; особливо-жъ не уважають жизненну салу французской республики нѣякъ zagrożеною парискимъ выборомъ. Выгляды на миръ въ Европѣ уважають все что удовлетворяетъ. То одповѣдає взагалѣ настроєви въ берлинскихъ кругахъ политичныхъ, лишъ здаєся, що тѣ круги уважають выборъ Булянджера переходячою фазою въ розкладѣ процѣсѣ французской республики. Небезпечности для мира не добавляютъ въ нѣмъ нѣякою.

Вчерашне засѣданє французской палаты послѣдѣ було досить бурливє, але не пошкодило зовсѣмъ кабинетови. Живансєль поставивъ звѣству интерпелляцію, а Флюке сказавъ на то, что заки дасть одповѣдь, то мусить насампередъ предложити законъ въ справѣ згнѣнъ голосованя при выборахъ. Въ дальшій бесѣдѣ зробивъ Флюке зъ сєи справы вєстїю кабинетову и поставивъ пытанє довѣрія. Касаньякъ выступивъ дуже рѣзко противъ правительства и спытавъ, дячего Флюке не зробивъ такъ, якъ заповѣдавъ и не уступивъ, коли выбрано Булянджера. Остаточный результатъ засѣданя бувъ той, що палата ухвалила Флюкетови значною бѣльшостою голосѣвъ вотумъ довѣрія.

Зъ Лондону доносять, що въ наслѣдокъ заявленя кн. Бисмарка и Висмана въ нѣмєцкѣмъ парламентѣ сѣдѣнє постановленє Англіи зъ Нѣмеччиною въ Аеріцѣ имѣєть устанє, бо лордъ Сальсбери не хоче згодитися на то, щоби выступати въ Аеріцѣ зъ збройною силою, а вже нѣякъ, щоби то дѣялось спѣльно зъ Нѣмеччиною. Въ томъ дусѣ навѣть бнѣ такожъ высказатися передъ нѣмєцкимъ посломъ.

НОВИНКИ.

— Пригадуємо, що завтра о годинѣ 9-й рано поминальнє богослужєнє за упокої бл. п. Стевана Качалы въ церкви Успенської, а о годинѣ 2-й зъ полудни загалый збори Товариства Педагогичного въ салихъ „Рускои Вѣсды“ (ул. Орменська ч. 27).

— Въ справѣ выбору посла до рады державнои мѣсце пок. Грохольского доносять намъ зъ Тернопольщины и Скалатщины, что доси иде она зовсѣмъ добре и єсть всяка надѣя на побѣду руского кандидата. Наме селянство вже прозрѣло и держитесь такъ, що де-хто и зъ интеллигенціи мѣгъ-бы собѣ зъ него брати примѣръ. Найбѣльшу фору симъ разомъ звернула противна сторона на Збаражчину. Одинъ селянинъ такъ пише єи захо-дѣ: „Противники развили страшенну агитацию. Грозятъ, просятъ, страшатъ, подмываютъ и лакомствомъ манятъ. Де только обдѣвуются правыборы, всюды появляются и агитаторы. Грохольскій агитаторы обѣзджалють цѣлый повѣтъ, а зъ ними жандармы, стражники, лѣсничі, окомоты, перебрѣна жидова и все, що въ дворѣ є и двѣрскій хлѣбъ єсть.“ Збаражскій Бернардинъ розвѣхался по селлахъ и закликаетъ Мазурбѣ, щоби не выбиралъ о. Євчинского, бо онъ wszystko prze-мѣдѣ, однакъ Мазуры не дуже слухають. Только въ самѣмъ мѣстѣ Збаражкѣ правыборы выпали въ корнѣсть противной стороны. Выбрано ц. к. инспектора, директора касы задатковон, касієра, секретаря рады повѣтвон, бурмистра, ц. к. потари, 4 жидѣвъ, „жрѣдну“, 2 мѣщанъ польскихъ и 2 рускихъ. Кажуть, что ц. к. староста єтанє до выбору въ мундурѣ яко выборєцъ, увидѣе въ складѣ комисіи выборчон и буде єи предѣлателемъ, якъ се було при остатнихъ выборахъ. Однакъ чи се годилоєсь-бы, вже не кажемо, зъ духомъ конститутцій, але и зъ интенціями ц. к. наѣстника, которий запевняє въ соймѣ рускихъ посольє о сѣмѣй бессторонности?

— Дирекція руско-народного театру, дознавшись о смерти архієп. Рудольфа, одклала въ четверъ представленє театральнє „Павло Полуботокъ“. Дальшій представленя обдѣвуются будуть побѣла оголошенои программы и пѣнѣуться въ субѣту, днѣ 2 и. ст. лютого, оперою „Запорожець за Дунаємъ“.

— На „Народномъ Домѣ“ поѣває одъ середѣ рано чорна хоругво. Такийъ хоругви заткано на ратуши, на будинкахъ властей, на институціяхъ финансовыхъ, на готеляхъ и на богато домахъ приватныхъ.

— На похороны архієп. Рудольфа выйдуть изъ стороны Русинѣвъ, о сѣмъко доси звѣстно, членъ выдѣлу краєвого, сов. Бережницкій, въ краєвой депутаціи.

— Рада мѣста Львова зѣбралась въ четверъ на надзвичайнє засѣданє. Рѣчь президента, въ которѣ згадавъ про тяжкій ударъ, панєсеный Провидѣньємъ родинѣ цѣсарскѣй, про смерть того, на которого народы австрійскї покладали великій надѣ и которий въ добромъ здоровьи передъ несповна пѣвтора року гостивъ у Львовѣ, выслушавъ єи мовчаню раднѣ, зѣбравъ въ комплетъ. Принято одтакъ внесенє президіи, щоби выслати делегацію на похороны, одиравити заупокѣйный богослужєнє въ церквахъ обохъ обрядѣвъ и въ синагогахъ, и въ часѣ до похоронѣвъ закрыти засѣданє рады мѣской.

— Въ Чернівцяхъ обдѣлоса въ среду с. т. засѣданє рады мѣской, на котромъ бурмистръ Кохановскій почтивъ память пок. архієп. Рудольфа. Всѣ товариства черновецкї одкликали великій забавы карнавалови.

— Зъ Станиславова пишуць намъ: По причинѣ великого удару, якій навѣстивъ нашъ пануючий дѣмъ, рѣшивъ підписанный выдѣлъ товариства „Руска Вѣсда“ одкликати вечеръ зъ танцями запѣвѣдженъ на 5 н. ст. лютого, мимо починєньхъ приготавленъ и великихъ выдатковѣвъ. Такийъ отже чинѣмъ 5 н. ст. лютого (въ второкъ) не обдѣвєе вечеръ зъ танцями. — Одъ выдѣлу тов „Руска Вѣсда“ въ Станиславоѣ.

— Зъ Стрыи пишуць намъ: Выдѣлъ Касина Руского въ Стрыю подає сѣмъ до вѣдомости, що вечерницѣ, якї мали урядитися днѣ 3 н. ст. лютого с. р., одложено по причинѣ смерти цѣсаревича на часъ неозначеный. Пѣвѣншій ухвалу выдѣлу подамо завчасу до вѣдомости П. Т. Публики. — Одъ выдѣлу Руского Касина въ Стрыю.

— Зъ Тернополя пишуць намъ: Зъ причины нещастя, яке постигло дѣмъ цѣсарскій, не обдѣвѣеє вечера зъ танцями, запѣвѣдженъ тернопольскою „Рускою Вѣсдою“ на днѣ 3, 14, и 24. лютого с. р.

— Зъ Бережанъ пишуць намъ: Зъ причины смерти цѣсаревича Рудольфа одкладєся вечерокъ зъ танцями, що навѣть обдѣвѣе днѣ 5 н. ст. лютого, на пѣвѣншій часъ, о котромъ П. Т. Публики повѣдомитєся. — За Выдѣлъ М. Сопєвницкій.

— Балъ „Академического Кружка“, первѣстно назначеный на днѣ 5 н. ст. лютого, одложено за дѣлы смерти цѣсаревича Рудольфа до дальшого розпорядженя. — Одъ комитету „Академ. Кружка“ у Львовѣ.

— Въ руской паралельной класѣ перемыслии гимназій результатъ класификаціи такий: На 50 учениковѣвъ одержали свѣдоцтво: 5 зъ одзначєньємъ, 37 класъ першихъ, 2 другихъ, 4 третихъ а 2 ученики не були класификованѣ.

— Красный инспекторъ п. Гильъ бувъ у понедѣлокъ днѣ 26 н. ст. єбчя на инспекціи въ гимназій перемыслии и инспекціонуєвъ такожъ руску класу паралельну.

— Надзвичайный загалый збори членѣвъ „Рускои Вѣсды“ въ Тернополѣ обдѣвѣуться днѣ 7 н. ст. лютого с. р. о годинѣ 2-й зъ полудня. — За выдѣлъ Р. Бичинскій.

— Выдѣлъ товариства „Бурсы им. Св. О. Николая въ Перемыслии“ доносять намъ: За примѣромъ деканату жуковиньского вступило въ члены-основателѣ Бурсы им. Св. О. Николая зъ одноразовою вкладкою 100 зр. Всѣ священство деканату ярославского и зложило вже на тую цѣль квоту 7 зр. 50 кр. Всѣ священство деканату мостского вступило въ члены дѣйствій Бурсы зъ одноразовою вкладкою 30 зр. и зложено вже на тую цѣль квоту 13 зр. Такожъ Всѣ священство деканату ярославского вступило въ члены дѣйствій Бурсы зъ вкладкою рѣчною 3 зр. Подаючи то до прилюдной вѣдомости, складає на сѣмъ мѣсці підписанный выдѣлъ выше наведєннѣмъ Всѣмъ деканатамъ за той великій патріотичный поступокъ прилюдну подяку. Дай Боже, щоби за тѣмъ патріотичнымъ примѣромъ поступили и прочіи Всѣ деканаты. — Одъ Выдѣлу Бурсы им. св. О. Нико-

лая въ Перемыслии, Ю. Несторовичъ предѣдатель, д-ръ Т. Кормошъ, секретарь.

— Зъ Выжицѣ пишуць намъ: Руска Читальня въ Выжицѣ устроєна въ недѣлю д. 3 н. ст. лютого въ комнатахъ готелю Молдавского музыкально-декламаторскѣй вечерницѣ зъ танцями. Программа: 1) „Дай намъ Боже добрый часъ“, хоръ. 2) Одѣлѣть про користи зъ садѣвництва. 3) „Тамъ де Дѣньперъ польскѣ“, хоръ. 4) Декламация: „Наликана“, стихъ В. Масляка. 5) „Зъ нами Богъ“, хоръ. Потѣмъ наступитъ забава зъ танцями при мѣсцевѣй музичѣ. Вступъ одъ особы 50 кр., одъ родины 1 зр. Початокъ о годинѣ 7 вечеромъ. Треба подѣстѣ, що всѣ точки программы выконають самѣ членѣ читальнѣ.

— У Вишнѣвичку — якъ намъ зъ-ѣдтамъ доносять — нема учителя въ школѣ одъ 1 грудня 1888 р. до нинѣшного днѣ. Дѣти въ найдѣдѣншій порѣ остають безъ науки, а сєлєнє дивуются, чому для Вишнѣвичка нема на сѣмѣ учителя? Школа у Вишнѣвичку єтатова зъ платнєю 300 зр.

— Всечасный о. Іосифъ Лозинскій зъ Яворова оповѣщує черезъ „Дѣло“: Бажаючий добстати „Науки церковной на торжественный праздникъ и пр.“ зволѣтъ, поки число примѣрниковѣвъ выстане, высылати просто до мене переказомъ почтовымъ одинъ гульденъ и 10 кр. (на почту), а книга сѣй часъ буде имъ посылана.

— Новѣ выборы въ товариствѣ „Змартыхвѣстанцѣвъ“ польскихъ обдѣлоса недавно въ Краковѣ. Ад. Вакаповскій ставъ настоятелемъ дому въ Краковѣ на мѣсце Леона Збисневского, покляканого до Риму. Перенесенъ крѣмъ того: Ал. Липинскій зѣ Львова до Кракова а Влад. Оршиневскій зъ Кракова до Львова. Въ Краковѣ жє теперь чотирохъ отцѣвъ, 5 пѣтомцѣвъ, 2 новаци, 2 постулянтѣ и 6 братчикѣвъ. Однимъ новакѣмъ єсть бувшій епископъ протестантскій, Ле-Градъ, Французъ родомъ, выхаваный въ Англіи, де и бувъ епископомъ.

— За процѣсъ паньства Стшєлацкихъ зъ Кукизова накинѣвся дописователѣ львовскій до варшавской „Roli“ мѣкримъ рядномъ на прокуратора д-ра Гиртлера. „Одъ часу процѣсу Нечипоровича — каже потѣмъ дописователѣ — не було въ львовскѣмъ судѣ такой голоснои справы, а въ єи хвали турнѣтъ не одна лишъ родина, але цѣла єпархія єсупѣльна...“

— „Die Millionen des Herrn Dunajewski.“ Подѣ такийъ заголовкомъ выйшла у Відня брошура зъ похвалами для министра финансовъ, п. Дунаевского. Головною мыслею брошуры єсть битє єрѣбнои монеты, именю вычѣванє 200 миллиѣвъ поєдинчыхъ гульденѣвъ пѣперовыхъ зъ обѣгу, а заступленє ихъ єрѣбными. Сє вышнуло-бы користоно на экономийнѣ єдиносны державы, именю на торговлю вывозову. Авторъ брошуры промовляє за тѣмъ, щоби въ Австріи бувъ одинъ министръ финансовъ для обохъ половинъ державы.

— Чи ластѣвники летять у вѣри? Справу тую пояснѣвъ недавно ученый Французъ Леронъ, удержючи, что не всѣ ластѣвники летять на зиму до Африки, а деякї засыпають на зиму таки въ мѣсцѣ, крыючись въ щѣлинахъ дерева и скаль. Народный переказъ про зимованє ластѣвникѣвъ въ Европѣ, оправдавєсь-бы по части. На доказъ того показавъ Леронъ ластѣвну сплѣчу зимовыхъ сномѣ, яку самъ найшовъ въ щѣлинѣ муру.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Труппа театральна Вачиньского дає теперъ представленя въ Ярославѣ.

НА ДОСЛАНЕ.

Якъ то обманѣєсь публику. Инаѣхєнъ въ Тироли. Я не здужавъ колька лѣтъ такъ дуже на ревматизмъ, что вѣдѣнцѣ мусѣвъ безперерывно оставати въ постели; лѣкарска помѣчь, котрой я уживавъ, не приносилє менѣ пользы въ моихъ боляхъ. Тогдѣ звернувся я до швайцарскихъ пѣгулокъ антикаря Рих. Брандта и мущу отверто заявити, що уживаючи ихъ я ставъ цѣломъ здоровѣмъ; тѣмъ пѣгулкамъ завдячую я сєе житє. Додати мущу ще, что заки достѣвъ я правдивѣй пѣгулки швайцарскѣй антикаря Рих. Брандта, то колька разѣвъ обманѣує я на подробленыхъ вырѣбахъ — котрі були такъ лихѣ, что не приносили нѣякого успѣху. Тому треба при купнѣ швайцарскихъ пѣгулокъ якъ найосторожнѣше глядѣти, щоби не обманутєсь. Зъ поважанємъ Алойой Лайтеръ, возникъ. (Підписъ провѣреный.) — Треба уважати на правдивѣй пѣгулки швайцарскѣй Рих. Брандта и не брати подробленѣ.

Вѣсти зъ Авл. Львовской.

Въ пропозицію на Ходовичѣ, дек. стрыйского, приняты оо: І. Ем. Левинскій зъ Долины, П. І. Венгриновичъ зъ Млынискѣ, П. Ник. Вѣлєцкій зъ Стшєльнѣ.

Презенту на Новошнѣ одержавъ о. Іос. Любєвницкѣ зъ Добровицѣ.

Попытъ конкурсовѣй зъ одзначєньємъ зложивъ о. Стеф. Городецкій.

Мистр. Консисторія вєтанислє до наѣстѣнства о дарѣ ласки для вдовы по о. Юл. Ганкевичу; поручила дѣтѣнымъ ординарієтскимъ комисарямъ шкѣльнымъ удѣлѣти письменне призванє оо. І. Гуралю, сотр. въ Золочевѣ и Клим. Сопєвницкому, сотр. въ Гулици великой, за точне и успѣшне подаванє науки религій.

Наука, штука и литература.

— Зъ Кієва пишуць намъ: Въ кієвскѣмъ университетѣ сєго року мѣждѣ темами, якї были данѣ академикамъ для писаня на медаль на исторично-филологичному (философекому) факультетѣ, были мѣждѣ яниими теми дѣтѣкачѣи исторіи Украинны-Руси. Такиѣ зъ исторіи була дана тема: „Сочинєннє Курбекаго какъ историческій матеріалъ“. На сѣмъ тему написавъ працю академикъ 8-го сємєстра Антоній Яєвнскій и за неї присуждено єму другу золоту медаль. Зъ исторіи славянскихъ литературъ була дана тема: „Казимиръ Бродзинскій и єго литературный дѣятельность“. На неї писавъ академикъ 8-го сємєстру Константинъ Ара-

бинъ и єму присуждено першу золоту медаль, Пироговскѣ премію, а окрѣмъ того праця єго, по рѣшеню факультету, друкувати-мєтьєся въ „Университетскихъ Извѣстїяхъ“. Казимиръ Бродзинскій якъ поєтъ романтичнои doby навѣть дуже тѣснѣй звязки зъ польско-украиньского школоу писателѣвъ. Праця К. Арабажина, по думцѣ профессора, котрому бнѣ єи подавъ, „самостѣйна розробка данѣи темы въ цѣломъ єи обширѣ; сє перша докладна исторично-литературна студія про Бродзиньского, якои нема навѣть въ польскѣй литературѣ; она ставитъ новѣй погляды на писателя и дає новє освѣщенє деякимъ бокамъ єго литературной дѣятельности“. На сѣмъ тему писавъ ще академикъ того сємєстра Якубовскій, але бнѣ не скѣнчивъ сєеи працѣ, то єму присуждено єрѣбну медаль.

Господарство торговля и промыслѣ.

— „Das Häkeln“. Зъ орнаментикою зъ трєхъ вѣковѣвъ. Выдавъ д-ръ І. D. Georgens. При участіи Маріи Штурмъ, мазарки и учительки рисункѣвъ въ школѣ жѣночыхъ робѣтъ въ Монахѣимѣ, и Флорентины Штурмъ, управительки школы для штучного вышиваня въ Норинберѣ. Трєтій цѣлкомъ новѣй наслѣдъ. Липскій закладъ єредствъ науковыхъ д-ра Оскара Шпайдера. Цѣна оправдєной книжки 10 марокъ, а въ 4 зошитахъ по 2 мар. 50 фєнѣковѣвъ. Коли-бы пришлоєся говорити о клєсичныхъ творѣхъ зъ обєму жѣночыхъ робѣтъ ручныхъ, то кончє зазначилъ-бы мы яко такий творѣ сѣю „Школу гачкованя“. До поднесєннєи и улагодѣннєи зручностѣи та змыслу красѣи въ обємѣ жѣночыхъ робѣтъ ручныхъ вєдѣмъ причинєнє сѣй творѣ, котрый має 100 таблицъ зъ 1.000 рисунками въ гарныхъ краскахъ, а то щє тѣмъ бѣльше, что и вступѣтъ до науки гачкованя єсть вєдѣмъ доступный.

— Фабрика корѣвъ А. Малєвского (гляди инсєратъ въ нинѣшномъ числѣ) повинна найти якъ наибѣльше признанє и подпєртє у нашої Публики.

Конкурсы, именованя, перенєсеня и пр.

— Перенєсеня. Практиканты наѣстѣнства перенєсенѣ: д-ръ Альфредъ Вломенштокъ зѣ Львова до Кракова а д-ръ Стан. гр. Мицельскій зъ Кракова до Львова.

Послѣднѣй вѣсти.

Въ процѣсѣ кукнѣзѣвскѣмъ абзнавали лѣкарѣ-зѣнатѣко о ставѣ здоровья кс. Тх-цкогѣи и панѣ Стш-цкои, а обѣдѣла перєсудхано свѣдка І. Луця, огородинка Стш-цкои.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 1. н. ст. лютого. Урѣдова „Wischer Ztg.“ оповѣщує: Першій донесєнєи о смерти цѣсаревича Рудольфа опирались на першихъ спостереженяхъ людей, щѣ були при архієпископѣ въ Маєрлинѣ. По выломаню двєрей до спальнѣй архієп. Рудольфа знайдєно єго въ постели мертвого и тогдѣ всѣмъ здавалоєся, що цѣсаревичъ померъ на ударъ сєрца. Однакожъ прибувшій на возванє телеграфичнє д-ръ Видергофєръ заразъ при першѣмъ оглядѣ сконстатувавъ на головѣ мєрца велику рану зъ широкою щѣлиною мѣждѣ костоєю тѣмєнною а черепѣмъ. Рана сѣ мусѣла спровадити смерть въ єдиной хвилѣ. Рана була одъ стрѣлу. Побѣдѣ ложка коло правѣи руки цѣсаревича лежавъ выстрѣлившій револьверъ.

Положенє оружія не давало нѣякого сумнѣву, що смерть походила зъ власной руки. Що служба архієпископѣи и камердинеръ не чули выстрѣлу, то дятого, что покойникъ выдавъ приказъ, щоби лагодитєсь до ловѣвъ и служба на короткій часъ выйшла була зъ апартѣментѣвъ. Комисія выслана до Маєрлинѣ сконстатувала фактъ и побѣднѣй обєтавины протоколярю.

Дальше додає урѣдова газета: Не можемо промовчати, що особы зъ окруженя бл. п. архієпископѣи добавували неразъ у него хоробливє роздразненє, и можна признати за рѣчь певну, что страшнє нещастє наступило подѣ впливомъ хвѣлевого помраченя ума. Годитєся такожъ додати, що покойникъ жалувѣвся неразъ на бѣль головы, а той походивъ зъ сєго, що въ осєни арх. Рудольфъ упавъ бувъ зъ коня. Пригѣду тую держано на жаданє самого цѣсаря въ тайнѣ.

Берлинъ 1 лютого. На приказъ цѣсаря буде дѣворъ берлинскій посѣти осмѣднєну жалѣбу до архієп. Рудольфа. — Министромъ судѣвництва именованый секретаръ державный Шелмингъ.

Букарєштъ 1 лютого. Катарджу рѣшучѣ одмовивъ признати президентуру палаты и заявивъ, що хоче мати свободну руку въ деякихъ справахъ реформѣ, котрі навѣрє правительство перевєсти. Президентѣмъ выбрано Градшинєана.

Перєписка Редакціи и Администраціи.

Вн. М. М. зъ Краснополя. Заплачено доперѣва за 1888 рѣкъ. — Вєст. М. К. зъ Машковѣ. Рахунки зѣбѣдѣи. — Вєст. Ф. А. зъ Пучилѣвцѣвъ. Заплачено до 20 мал 1889. — Вєст. І. II. зъ Малковичѣвъ. За І. чвєртѣрѣкъ заплачено. — Вн. О. К. зъ Потуралѣвъ. Посылаємо, але просимо не забувати на насъ.

Курсъ Львовскій зъ дня 30. л. сѣчня 1888.		
Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Земл. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	205	208
Земл. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	221 50	224 75
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	286 50	290 50
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216
Листы заставилъ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	99 90	101
Банку кредит. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	103 15	104 15
Банку краевому 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	95 75	96 75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 65	101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	100 65	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	92 60	93 60
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	97	98
Листы довѣжнъ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣос.	—	87 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣос.	—	48
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 зр.		
Индустриал. галицкій 5% м. к.	104 25	105 25
Коммунальн. Банку краев. 5% м. к.	100	101
Позичн. краев. зъ 1873 по 5% а. в.	103 25	105
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	94 25	95 25
Лѣосы:		
Мѣста Кракова	22 50	24 50
Мѣста Станиславова	33	35
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 65	5 75
Наполеондоръ	9 53	9 63
Полъимперіалъ	9 86	9 96
Рубль сръбскій	1 36	1 48
Рубль павловскій	1 25 1/2	1 38 1/2
100марокъ нѣмецкихъ	53 90	54 80

Черновицъ: Пшеница 6'85 до 7'40, жито 4'70 до 5'15, ячмѣнь 5'— до 6'75, овесъ 5'— до 5'50 горохъ 4'40 до 9'—, вика 4'10 до 4'80, рѣпакъ 10'— до 11'15 лянка — до —, конюшина червона 35'— до 43'—, конюшина бѣла 31'— до 35'— конюшина швед. — до —, тимотка 20'— до 30'—

Розкладъ ѣзды на желѣзницяхъ державныхъ.
важнѣйшій бѣгъ 1 января 1888.

Приходятъ до Львова: о год. 1 15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8'06 рано зъ Сухой, Хирова, Стрия; — о год. 8'20 по полудни зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрия; — о год. 7'40 вечеромъ зъ Гусятина.

Одходятъ до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10'15 рано до Стрия, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой; о год. 7'50 вечеромъ до Хирова и Сухой; — о год. 9'48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 46 —?

Розкладъ ѣзды на желѣзницяхъ
важнѣйшій бѣгъ 1 черня 1888.
(пѣла годнишнихъ лѣосового.)

Приходятъ до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4'08 по полудни курерскій; 9'25 вечеромъ и 8'50 рано особовый; 7'15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновца: о год. 8'00 вечеромъ поспѣшнѣйшій; 11'06 въ ночи и 6'40 рано мѣшаный.

Зъ Подволочиска и Бродовъ (на Подзамча): о год. 2'08 по полудни курерскій; 2'38 въ ночи и 6'22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Бѣлаца: о год. 5'53 по полудни мѣшаный.

Одходятъ до Львова:

До Кракова: 7'20 рано особовый; 4'20 рано и 8'30 вечеромъ мѣшаный; 2'28 по полудни курерскій.

До Черновца: о год. 9'20 рано поспѣшнѣйшій; 9'50 рано и 10'06 вечеромъ мѣшаный.

До Подволочиска и Бродовъ (на Подзамча): о год. 10'23 рано и 11'05 вечеромъ особовый; о год. 4'22 курерскій.

До Бѣлаца: о год. 7'49 рано мѣшаный.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.
31. л. сѣчня 1889.

Львовъ: Пшеница 6'40 до 7'30, жито 5'30 до 5'75, ячмѣнь 5'50 до 6'—, овесъ 5'50 до 6'—, горохъ 6'50 до 10'—, вика 5'25 до 5'75, рѣпакъ 13'— до 13'60, лянка — до —, конюшина червона 50'— до 60'—, конюшина бѣла 45'— до 56'—, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣл. — до — зр. за 56 килло въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 14'60 до 15'— зр.

Тернополь: Пшеница 6'25 до 7'20, жито 5'10 до 5'35, ячмѣнь 5'50 до 6'50, овесъ 5'25 до 5'85 горохъ 6'— до 10'—, вика 5'— до 5'60, рѣпакъ 12'80 до 13'40, лянка — до —, конюшина червона 48'— до 59'—, конюшина бѣла 45'— до 56'— конюшина шведска — до —.

Подволочиска: Пшеница 6'10 до 7'—, жито 5'10 до 5'50, ячмѣнь 5'20 до 6'50, овесъ 5'16 до 5'75, горохъ 6'— до 10'—, вика 5'— до 5'50 рѣпакъ 12'70 до 13'40, лянка — до —; конюшина червона 48'— до 50'—, конюшина бѣла 45'— до 55'—, конюшина шведска — до —.

Надѣслане.
Антика **РУБЕРА** у Львовѣ
поручае 2460 975 ?
препараты зъ гумы и выробы кавчуковой для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Фабрика выарядовъ рѣльничихъ и гисернъ
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои вы-
1889 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 209 ?

„ЗОРЯ“
литературно-научно-журналь
рѣкъ Х.

выдавна Товариствомъ имени Шевченка, выходитъ подъ редакціею А. Борковского 2 рази на мѣсяцъ въ объемахъ 2—2 1/2 листовъ печатныхъ.

Цѣна предплатъ: на цѣлый рѣкъ 5 зр., на пѣвъ року 2 зр. 50 кр., на четверть року 1 зр. 25 кр. Администратія „Зорѣ“ ул. Академична ч. 8 у Львовѣ.

В.П. Предплатники „Зорѣ“, котры зложать цѣлорѣчну предплату до половины лютого 1889 р., до-стануть на жаданіе премію: Шекспировъ творы перекладъ Кудьша або иншій книжки Товариства вартости 1 зр.

Словарь руско-нѣмецкій
Евгенія Желеховскаго.
Знижена цѣна 12 зр.
Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Портретъ Тараса Шевченка.
Цѣна 50 кр.
Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

ФАБРИКА
ЗМѢНА ЛОКАЛЮ
Л. І. Малевскій
у Львовѣ
улиця Орменска число 12.

мае честь повѣдомити П. Т. дома, зъ котрыми есть въ односпинахъ торговыхъ коркъвъ, о змѣнѣ локалю своєю фабрики коркъвъ каталонскихъ, котру перенѣсь подъ ч. 12 улиця Орменска. 2745 7—8
основана въ роцѣ 1877.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае

выпробованъ и певнй средства косметичнй.

Одзначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмѣсчае и подпомагае во-
лосы рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмѣсчае ворѣнь волосъ и запобѣгае
выпаданю волосю. — Слоишъ 80 кр.

Вода атенска, до змываня волосъ, запобѣгае творѣ-
тиса парилляжъ, бѣдѣвае, робить тре-
валыми барву и полыскъ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито
на корѣнь во-
лосъ и на порѣсть волосъ. Въ случаѣхъ де въ послѣдкѣхъ
педуга выпало волосе, выказавъ велми цѣлюще дѣлае.
Вже по ужитю одной фляшки можна добачити порѣсть. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ,
кромѣ приємного, скръбялого смаку и запаху, дуже ко-
ристно дѣлае на зѣла и зуби. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алкаличнй,
до чищення зубѣвъ. Надае первою бѣлѣсть, оддалае ка-
мѣнь и кавсы, котры наводять болъ и порохавѣе зубѣвъ.
Пуделко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣти рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львовска. Приємный, нѣжный и довготрѣвскій
запахъ тои воды зѣлае се, що въ
Антверпені на выставѣ всесвѣтной дѣстала публично прокла-
мация и одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бѣл-
шого 1.50 кр.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ
волосъ на тревалу и красну барву чорну и
темну; есть цѣлюмъ нешкѣдливе а въ ужитю цѣлюмъ поспѣшиче.
Цѣна 1 зр.

Бѣлй и гарнй руков. Найболѣе червонй и по-
паданй руковъ выбѣляе и
вывѣжнѣе по колъкаровѣмъ матерію. Кремъ рѣ-
стнишѣмъ. Слоишъ 80 кр.

Смавило литовске до обувѣ и шкѣръ, мичить
шкѣру, робить еи непрѣма-
качою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у **ЛВОВѢ** въ власныхъ торго-
вляхъ: ул. Коперника ч. 3 и ул. Галицка рѣкъ Валовой.
Въ филиахъ: въ **КРАКОВѢ** Сукоиницъ ч. 20, и въ **ЧЕР-
НОВЦЯХЪ** Рынокъ ч. 2.

Ц. к. придворна лярня звонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручаеся до замовленъ звонѣвъ и гармонійныхъ складѣвъ всякой величн-
ны и голосу. Гарантія за
повный голосъ каждого
звона, чистый гармонійный
акордъ складу и за най-
лѣпшій металл. Монтѣванье
звонѣвъ головами зъ нова-
ного зѣлѣа, черевъ що мо-
жна звонѣми дуже легко
вонити. Приперученя спо-
няютьсѣ якъ наскорше,
точно и дуже дешево при
найвыгоднѣйшихъ усло-
вяхъ заплати

Одзначеня: Золо-
тый крестъ заслуги зъ ко-
роною за нове заслуги дѣлае. Вистави вѣдѣска 1873 р., два медалы
за поспѣхъ за складъ звонѣвъ для вѣдѣска. Votivkirche 260 сотарѣвъ
огн. Вистави промислова у Вѣнѣ 1880 р. золотый медалъ.

Заложена 1888. Даставила 4640 звонѣвъ, 1,252,800 кильгр. ваги.
Зъ сего до Вѣдѣа для 32 церквей 89 штукъ звонѣвъ 87,270 кильгр.
ваги разомъ и 2 звонѣ до годнишнихъ для нового ратуна 3345 кльгр. ваги

Гармонійскій складъ до закрѣпѣвъ зъ 4 рѣбками по 25 зр.
Гармонійскій складъ до закрѣпѣвъ зъ сильными и голосными
зѣбѣнками. 2736 2—12

Зъ альтаки: 1 складъ зъ 4 альта. по 14 зр., зъ 3 альта. по 11 зр.
Зъ бассѣу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлѣоньскѣй ч. 3.
Почавши бѣгъ дня 7 падолиста 1885

2218 45—0 **ВЫДАЕ**

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

ФАЦИНА
противъ блѣдаки, выробу
ПЕТРА КРОКЕВИЧА
антикаря въ Краковѣ.

Зъ давна поднесена гадка, чтобы полѣпшити средство
лѣваче на блѣдаку, найшла неодиу трудѣсть у наибѣль-
шихъ знаменитостей, що були лѣкарскою повагою майже въ
цѣломъ свѣтѣ. Славыи творъ проф. д-ра Гагена, совѣтника
министеріального, хотий показувать численнй змаганя спеці-
альности выробляющихъ средства лѣвичнй того рода, але до
справедливого полѣпшеня средства на блѣдаку лѣдѣ недавно
дѣйшли. И справдѣ, чимъ старшій, тымъ болѣе
полѣпшаються творы ду-
мающего чловека, що хоче
принести добро для недужою
людекости и тымъ повнити
своей обовязокъ христіанскій.
Вѣдѣи удалосъ заходамъ проф.
д-ра Бамбергера, тайного со-
вѣтника и першорядно зна-
менитости въ лѣкарскихъ на-
укахъ, звернути увагу на зма-
ганя и способъ лѣченя спе-
ціалиста д-ра Фачо, що од-
даеся выключно лѣченю блѣ-
даки и на томъ поли доби-
еи всесвѣтной славы. Его зма-
ганя надъ полѣпшенемъ
средствъ на блѣдаку при до-
слѣдахъ на рѣзныхъ органа-
махъ доводили до що разъ
краснѣшихъ успѣховъ, и хотий
смерть передъ часомъ пере-
била его дѣяльність, то все
найшлось иншій, знающій тайны
его дѣла, що продовжали даль-
ше тѣ дослѣды.

Зъ тыхъ то змаганъ вый-
шло нове полѣпшене средство
на блѣдаку, назване въ честь
своего иниціатора д-ра Фачо,
Фачина, выробу Петра Кро-
кевича, антикаря въ Краковѣ.

Би можна одержати або въ видѣ пивля або въ видѣ пугу-
локъ; а що лѣчить радикально ту недугу, находить заслуже-
ну славу и нѣжкій иншій лѣкъ не перевѣситъ еи — тому
при купованю того нового средства Фачина, треба добре
двигатисъ на марку охорончу и на подпись Петра Крокевича
антикаря въ Краковѣ. Фачину яко полѣпшеный лѣкъ побѣла
приписуе д-ра Фачо, и яко незрѣване средство на блѣдаку,
тому що еи складовѣ части може стерѣпти организмъ люд-
скій и не сътъ противнй натурѣ людскѣй, можна поручити
каждому и годиться, чтобы се средство якъ найширше роздѣ-
лось помѣжъ недужихъ. 2762

Цѣна: въ видѣ пугулокъ або пивля 1 зр. 50 кр. и 3 зр.
ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ:
у Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ.

Кошки на лѣжка, плюшовѣй англійскѣй до подорожи,
Ковдры шитѣ зъ вовняного и шовкового атласу, Матерацы
поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ. 2686

При закупнѣ товаровъ просимъ покланяетсѣ на нашу часонисъ.

Выдѣсѣе и одѣлчальнй редакторъ **Иванъ Келѣй.** **Патрѣ въ фабр. Червоньскѣй.** **Зъ друкарь тов. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Ведмѣнскѣй.**

„Гр. Дѣдушницкій. Противно, було-бы короткоглядністю таке твердити. Історія вказує багато фактів, котрі були шкідливими для нормального розвитку Руса, а нинішніе положення вимагає не вть однімъ напрямі. Я все належавъ до тѣхъ, що були переконані в о слушности не одного домагання рускихъ демократівъ. Але хто такъ, якъ проф. Романчукъ, кляче: „Дѣляйте такъ, якъ говорите, або говоріть такъ, якъ дѣлаєте“, то належало-бъ бѣ рускихъ демократівъ передовими жадати, щобъ они внакше говорили и такоже внакше дѣляли, якъ доси, если примують до помиренія и згоды. Що до дѣлъ я пригадаю тільки, що, коли бѣльші посѣдатель, безпо-середно по заведенію конституціи, двохъ тогдѣшнихъ проводарівъ-„борятелівъ“ рускои демократіи оо. Литвиновича и Куземского встали до Шмерлинговскои рады державнои и ждали бѣдъ нѣхъ тільки, щобъ приступили до сторонництвъ автономистівъ, оба пратати вступили въ рады Шмерлинговскои лѣвѣ и потягували за собою цѣлу фалангу хлопскихъ

Який наслідок може мати смерть архива. Рудольфа на справу політичній, особливо же на політику заграничну, трудно що нині сказати. Характеристичним єсть однаковість, що в сьому прасі французка величає покійника дуже в старіших доказах, що він був рйшучим протавником союзу з Нмеччиною — погляд, котрий, здається, єсть дуже неимовірний. Зь другою стороною австрійска праса централістична взауважала вже бд давна на то, що покійник був протавний тепршному правительству в Австрія.

В доповненню вбей о смерті цсаревича треба занотувати те, що покійник, — як доносить о том мадарскі газети, — інтересувався в послдних часах дуже самоубійствами и вычитувався о них часто людей зь его найблизшого окруженя.

Вбей о самоубійстві архива. Рудольфа зробила в Берліні дуже велике враженне. Цсарь Видгелм довдався о том, конферував зараз зь кн. Бисмарком и его сыном Гербертом.

Бюро Райтера доносить, що Нмеччина выповла королеви на самоанських островах, Матааф, війну. Зь другою стороною доносить знов, що Сполучені Держави повбичнон Америки постановили рйшучо выступити протав Нмеччини на самоанських островах и выслати туди чотирі кораблі военні. Выходить зь сего, що мбже Америкою а Нмеччиною готово щ прийти до великого конфликта, тмж скорше, що Англія не хоче мабуть помагати Нмеччаві протав Америки, бо боиться о Канаду.

В понедлок бдбулася послдна нарада госуд. совбта надь звітним проектом гр. Толстого о земствах и проект его перепав. За проектом було всего лишь 13 голосів а протав него три рази бльше. Кажуть, що правитель тво прайме тепер той проект, котрий своего часу казав царь предложити госуд. совбтові.

„Гражданин“, згадуючи про смерть архива Рудольфа, нагадує про смерть баварского короля и цсара Фридриха та робить слдуючу оригинальну замтку: „Мабуть самопродвйне не хоче, щобы философы засбдали на престолх!“ Замтка достойна хйба лишь кн. Мещерского.

Та сама газета доносить, що константинопольскі патріарх Діонісій мав бдговств на жалобу королеви Наталіи в справі в розводу, що уважав ршенне болгарского митрополита Теодосія протавканоничным и неважnym.

НОВИНКИ.

— Поминальне богослуженне за упокой о. Стефана Началы бдбулося сегодня рано в Успенской церкви бд гдны 9-ои до 11½. Соборну службу Богу бдправив кн. о. Павліков при сбв хору учеников руской гимназии. По литургии выголосив о. Данило Таничквич изь Закомяра одушевлену патриотичну проповбд. До парастасу оіоса станауи: о. Павліков, о. Таничквич, капелан войск. о. Куняцкий, катихизь о. Стефанович, о. Чапельский, о. Якимович, о. Евг. Гузарь зь Завалова и три пимові руской дух. семинарии. Тетраподь був гарно украшений живою зеленою, а вь середині красувався портрет великого покійника. Церковь була майже повна вбрых, хочь могла бути повнйша. Прийшии помолитись за упокой батька Стефана и старшии патриоты (профессоры универ. д-ры Омелян и Олександр Огоновскі, Яков Савинский проф. Ол. Барвinsky, Дам. Гладилович, и др.), женщины Русинки, молодёжь, а також учителя зь провинции, щб збхалися на загальні зборы Товариства Педагогичного. При трагичном сбвв „Вбчная память“ вбмь, хто знае оцнати заслуги пос. о. Стефана, слеза ревного жалю бысла а уста шептали: Слава Боже Сіонь рускій!

— Русини мста Станислава и околци взывають симь п. Ланикевича, правительств. комисара вь Станиславові, щобы зволить до выдбл станиславовской щадниці покликати кльких Русинів. На вкладахь тои щадниці, высланихь тепер звыж 2¼, мліона зр., мають Русини больше якь четверту пайку, то чейже годиться, щобы на 18 лбн выдбл мали бодай 3—4 заступників своихь котри бы мали догляд надь зарядомь капиталовь, вложенныхь вь щадниці Русинами!

— Зь Коломыи пишуть намь: Якь только насбл-ла до нашего мста вбей про смерть цсаревича Рудольфа, разбллено по мбсті плакаты, також вь рускомь языкц, вь котрыхь бурмистр п. Аслань подаючи ту потрясаючу вбей до вбдомости мешкальцевь, бдзоваю до ихь патриотичного чувства, щобы свои балконы и окна прибрали вь жалобній бдзани и щобы на першу хвилю о сумній вбей прикнули двері склбв. — Рускі товариства коломыій — Братство им. Архистр. Михаила, филія тов. „Просвбты“, филія общества им. Качковского, Товариство литературно-драматичне, Народный Домь, обш Читальнй мбска и передмбска и Гуцулска Сблка промыслова заляли дорогою телеграфичною на руки президента министровь гр. Тав-ого свбй найблбшій жаль зь причини смерти Найдостойнйшого наслідника престола, а окрмь того выслали и депутацию до ц. к. староства. — Рускій вечерокь, що був прилагоджуваный вь Коломыи на день 7 н. ст. лютого, бдложено вь причины жалобы вь державі на чась позбйшій.

— Депутация дяковска вложена зь дяковь вбейхь катедрь (лябдовской, перемыской и станиславовской) и другихь дяковь, явлася вь середу пбд проводомь о. Василия Чернецкого зь Сблца белского вь ц. к. ламбетничств. А щобы намбстникь гр. Баденій днемь передь тмж выхавь був вь Вбдн, то депутация явлася у вице-президента намбстничства п. Лидла. О. Чернецкій вь рускій промові представив п. Лидлеи цбл

справу: якь справа дяковска перенала вь сойм; якь оіосла побшла до рады державной а зь бдтамь до министретва; якь министерство запмало о гадку лябдовске намбстничство, а тое знов однеслося до вбейхь трехь рускихь ординаріатовь, жадаючи бд нихь выслени справу; якь ординаріаты предложили вже свои сьлббаты и они спочивають вь намбстничстві, — просивь отже, щобы ц. к. намбстничство, коли буде бдслати свбй реферать до Вбдн, дало користну для справы дяковской конкомитацию. Сбкнчивши свою промову, о. Чернецкій вручив п. вице-президенту меморіалъ, де докладно представлена справа дяковска и основно умотоване домаганне звороту фондв дяковскихь, забранихь на фондь шкблный при реорганизации шкбл на заведеню краевой рады шкблной. Рбвнож просивь о. Чернецкій, щобы намбстничство, бдкнчивши разь статуты вспомогатого товариства дяковского, затвердило нові статуты, котрі будуть небавомь ему предложені. П. Лидль, перепросивши депутацию, щобы не буде до неи говорити по руски, бо будучи довгий чась у Вбдн, призабув руску мову, одповбв, щобы и самь вляне вь справу, и предложити ей намбстничкови гр. Баденію, а потмь дуже крчно розмовлять зь депутатами и выпитувать ихь о бытї ихь и социальне та материальне ихь положенне. Сумну долю дяковь поновив ширше п. Игн. Полотников, катедральнй дяк изь Станиславова.

— Выдбл „Русского Касина“ у Львові просить насъ довести, щобы вечерокь зановбдженный на день 2 н. ст. лютого не бдбулся зь причини смерти цсаревича.

— На зельничихь шляхахь Станиславовь-Гусятинь и Львовь-Белзц рухь приверненый.

— Зь Гусятиньского пишуть намь: Дня 13 (26) сбчня упокоился вь 74 роцї житя о. Аполоній Авдиковскій парохъ Товстенького вь деканатї гусятиньскомь — честный и ревный рускій патриот, послдователь прапору Стефана Качалы ажь до смерти, голова читальнй товстенецкой. Перебуваючи на лихихь приходахь довгї лбта, 26 лбт, ажь до року 1879, ставь приходникомь вь Товстенькомь и тамь черезь десять лбт державь жезлъ пастирейскї вь достоинствомь и славою. Подчась его кермы завелася вь Товстенькомь читальня, бдбувалися театральні представления, завбвся сибв нотный вь церкви, построеныя громадскі шнхирь. У войсковь руху народномь бравь покійный дблну участь. Хочь належаь до найстаршихь священниковь и похондв зь добы загального нашего оіосления, то однаковь выховавь дочку свою вь духь руской жизни. Добродушный, ширый, дружный, людянои вдачи и рбдкомь правоты, тбхився покійный загальнымь поважаньемь, навбть у противникв руской народности. Честь его памяти!

— П. Марія Ортиньского, студента медицины вь Кракові, Русина, выбрали загальні зборы краковской „Czytelni-й akademick-on“ заступникомь головы. Зь того вже видко, якою повагою мусять тбхивши Русины академикы вь Кракові.

— Вь Стинавь выжній коло Люблнц — якь доносить до „Батьковичинь“ — народь пробуждася, дякуючи ширымь заходамь мбсегово учителя п. Михайла Воробца. Толькомь, якь пишуть „Батьковичинь“, той „учитель бдбачиско мусить ити геть изь Стинавь и лашитесь безь хлбба, бо его дуже переслбдують, хочь учить дбти дуже добре и має навбть бд инспектора Керекарта клькя похваленихь декретовь. Чинить ему рбзні пакости, мають его за бунтовника, а коли онь похавь на вбей до Львова, то инспекторь Сквиринский вь стрыйковскь староствь сказавь про него: „Ten galgan znomu jezdzi na wicze!“ Редакция „Батьковичинь“, навбвши сю допись, справедливо просить намбстника гр. Баденія и раду шкблну, щобы вглянули вь тую справу.

— Одь Збаража пишуть намь: Красный образь вьдчистия парохіи для своего парохъ и оіосного дбана о добро вь громадь представивсь вь селѣ Токахь. Вбь начальниці тои громады бд 1873 року разомь зь братствомь и комитетомь церковнымь при сбвв хору зложили вь день Нового року дарь своему парохови: хресть, подержуваный двома красно смалованными ангелами, а вь низу напись: „Аще Богъ зь нами, кто противь насъ?“ а потмь: „Памятка Нового Року на подяку Веч. о. П. Билинскому вь честь заложеня св. Тверезости р. 1873, сбву потового, помножена майна церковного и читальнй“. — Токи мали 1873 р. банкового довгу и приватного на 60.000 зр. Дякуючи трудамь парохъ народь отверезился и не только сплативь вь кльканачиць лбт довгь банковый, але ще и закупивь до нинѣ вь сусбдкомь и своімь селѣ бд жидв надь 300 морговь дорогомь землѣ. Се доказъ, ака сила лежить вь громадѣ, кола она отверезилась, а дальше, ака сила вь священнику, коли ужь и хоче народь вести и перешкоды усувати. О. Билинскій вь остальныхь рокахь спроваджувавь черезь клькя лбт сбывака до науки сбву нотного вь Токахь и вь селѣ вбть нинѣ дуже красивый хорь, сугь уже и дириженты, щобы самь хорь управлять. Честь же и духовному проводникови громады, и громадянамь и громадской старшинѣ! Трудитесь дальше вь единстві на славу!

— Килько варть одень залць пана дбача? Вь селѣ Д. пбд Горюкомь має дбчч 8.000 морговь лбсовь и вь тмхь лбсахь було-бы доста дичины, коли-б ей не вьстрблвали вблякї покликани и непокликани стрблцѣ. Та хоть вь лбсахь годѣ стрбтитися зь швидконогими сернами та довгоухими зайцами, то мно того мусять бдбуватьсь гучній польованя кождои зими, щобы була слава, щобы ось то пань дбчч (котрый постбйно сидить у Львові) достае зь своихь лбсовь дичину. И сей зими бдбулось тамь клькя польовань, на кождомь зь нихь було по 30 люда пбтнки и 10 стрблцѣв, а кождый зь нихь одержавь за свбй трудь фбру пальовныя вартости 70 кр., щобы чинить разомь 28 зр. А щобы такихь польовань було вбсьмь, то коштувала цбл забавка 224 зр. На вбсьхь снхь ложахь убито всего-навсего шбсть зайцѣв и одного цапа, зь чого выходить, щобы одень залць варть у пана дбчча 32 зр. выразко: три дцлѣ и два левы.

— Зь пбд Львова пишуть намь: У насъ теперь

уже зачинается передовинокь у бдбныхь людей. До тамтого лбта уродилось бубльы (а було не-богато), то вже по бблбшій части перемололось зубами, вббже помогли намь схарчувати мыши рбзныхь рась, а худбба, кобы здорова, кбнчить уже хрумати пашу, такь щобы до кбнця лютого збстанемо голї, якь, неприякомь кажучи, свбтї турецкій. Тожь люденьки добрі, якь посходатесь зь вблякнхь селъ на торгахь та ярмаркахь, то лишь надь тмж дебатують, щобы до буде дальше: де именно шукати людамь зарббку, зь-вбди рознабути для худбки пашѣ а для дбтей кашѣ, зь-вбди набрати грошей, щобы заткати горла вбскимь штайрамтамь, екзекуторамь та „цихмистраторамь“. Вбь стогнуть та надкунуть, а нбхто не годенъ подати рады на тую загальну нужду, нбхто не робить лбдѣ на яке-годѣ полекшбне. За недостаткомь хлбба и пашѣ иде нерозлучно дешевбсть худобы. На кождомь торббвно худобы рогатой и нерогатой, а все то таке хиряне та нужденно, правдивїя эвертки, щобы ажь дивитись прикро. Мбй сусбдъ купивь бувь на веску шкапу за 27 левбв, а теперь мусбвь продати за 12, бо не мавь щобы давати ббти. Ишій зновь ужь на чотирохь торгахь бувь со своимь подбвникомь та кбнчи давь его за пбв-дармо, бо не мавь чимь годувати. Блужи зь мбста, збббуо знакомъ зь другого селъ зь гускою пбд пахою; ны-таю, клькя давь за гуску, а онь менѣ оповбдае такую исторію тои гуски: И выбвѣ — кбже — лоша на продажь, тай несогбрье було, а ту, вы-бачте, нбхто анѣ не гавкне на него. Тожь и вы-стоявши щобы нбж до кбнця торгу, веду его до-мбвь та збббуо куза, щобы несе гуску, на котру жиды и подивитися не хотбли. Такь я до него: Ану куме, нажу, мбйлмиско, вы бербть мое лоша, а я вашу гуску, може будемо мали лбше счастье. Якь сказали, такь и зробили, прибили торгь тай щобы выпили мегоричь. Ось такь у насъ дбсся Адриль.

— Чинь ксс. Бзуитовь числивь вь 1888 роцѣ 12.293 членовь (передь 10 лбтами о 2.254 менче), а зь того: 5517 пресвитерѣв, 3458 клирикѣв а 3312 братчикѣв. За моремь працюе до 3000 Бзуитовь. Галицка провинция, до котрой належить такожь цбл давна Польщи и Шлеско, числит 354 Бзуитовь (122 священниковь, 114 клирикѣв и 95 братчикѣв) вь 4 колегияхь и 8 домахь. Зверхникомь цблого чина Бзуитского ест Ант. Андерлейд, Швайцарец, и має до приббчнои рады 5 асистентѣв, а зверхникомь провинции галицкой ест кс. Мих. Мыцельскій.

— Австрійскій ордерь „за науку и штуку“ одержавь петербургскій профессорь международного права Мартенс.

— Зь Тернополя пишуть намь: Дня 31 н. ст. сбчня о 9 годнѣ вечеромь молодой кельнерь І. Штаркь (выслуженый вь линїи капраль) положивсь до лбжа, а на столѣ коло него горбля лямпа. Вь комнату бувь чадѣ, то кельнерь заснувь на вбки. Середь того лямпа пукла, нафта выпилася на лежачого мерца и той згорбв на уголь. Очевидно згорбло и лбжко и выгорбв помбсть.

— Россійскій караулъ вь Ниццѣ. Россійскій генераль бар. Фредерикъ, войсковый аташе вь Парижѣ, прибхавь бувь недавно до Ниццы, де мавь сповнати особлившого рода мисію. Клькя мбсливсь тому назавдъ занедажу вь Ницци жийосъ россійскій офицеръ зь великою родины а лбкаръ сконстатували, щобы збйшовь зь разуму. Его идея-вбсь ест та, щобы ген. Лорисъ-Меликовъ, котрый вь Ницци померь лишнь тамь его на караулѣ и длятого не хоче онь пбкь зь бдтамь уступити, доки высшій приказъ его не бдкличе. Родина недужого удалася отже зь прошеньемь до Петербурга, щобы зь бдтамь прислано бдповбдний приказъ. Зь Петербурга высла-но дбйство такий до Парижа а ген. Фредерикъ похавь заразь до Ниццы, щобы той приказъ до-ручити недужому.

— Гроза збмжася! Французскі журналы модь выключили разь на все — тюноры дамекь яко такѣ, щобы безобразить красну природну стать женщинъ...

— Дрбній вбсти. У Львові померь Тома Семенич, комисарь магистрату, вь 66. роцѣ житя. — Презесъ польской делегации вь Берліні Магдзиньскій, померь нагле вь дорожѣ зь Берлина до Вбдн. — Вь Франції вь мбсцовости Лінгенъ вбйшовь учитель зь 40 учениками соватисъ на рбцѣ Емсь, лбдъ заломивсь и ледви одиць ученикь спасъ житѣ, решта погибли.

Выказь складаныхь жертвь.

— Черезь Администрацію „Дбл“ зложили П. Т.:

На фондъ стипендійный о. Стефана Качалы: п. Никола Басайчукъ вь Гвоздї 1 зр., д-рѣ М. Бучинскій вь Станиславові. 2 зр.

На „Шкблну Помбд“: Впр. І. Варану-чинскій вь Прошові 1 зр., Вп. Марія Варану-чинска 1 зр., Веч. І. Гургаль вь Золочеві 1 зр., Веч. В. Чаплинскій вь Коляднцахь 1 зр., Веч. І. Кмицкевич вь Романовцѣ 50 кр. Для бблбшхь учениковь руской гимназии у Львові: Хв. Братство церковне вь Ляшкові 2 зр., Братство церк. вь Грицовой 2 зр., Веч. Н. Стефанович вь Ляшкові 2 зр., Вп. П. Боднар-чукъ вь Калущи 1-20 зр., Вп. А. Серавинъ, дзвонарь вь Калущи 1 зр., Вп. д-рѣ М. Бучин-скій 2 зр., Веч. І. Кмицкевич вь Романовцѣ 1 зр.

На ббмь „Просвбты“: Вп. д-рѣ М. Бу-чинскій вь Станиславові 2 зр.

На Бурсу тов. Педагогичного: Вп. д-рѣ М. Бучинскій 1-50 зр.

На рускій параллельнй гимназии вь Пере-мысли: Вп. д-рѣ М. Бучинскій 1 зр., Веч. В. Чаплинскій вь Коляднцахь 50 кр.

— Выказь жертвь на „Руску Бурсу вь Тернополи за чась бдѣ 7. грудня 1888. до 25 сбчня 1889. Яко члены зложили Вп. о. Алекс. Ганкевичъ зь Грималова 2 зр. 50 кр., п. Ем. Бородевичъ зь Денисова 2 зр., о. Игн. Гавацкий зь Перемі-лова 3 зр., о. Сев. Навроцкий зь Шлахтинецъ 2 зр., п. Андрей Чичкевичъ зь Бродѣв 1 зр., д-рѣ Мих. Коширкевичъ зь Тернопол 4 зр., о. Фи-ларетъ Бачинскій зь Козлова 3 зр. — Вь да-

рѣ зложили: Зь причины 40-лбтного юбилею цб-сара Францъ-Иосифа І.: Вп. Сим. Лучинскій зь Петрикова 2 зр., а о. Іосифъ Бородевичъ зь Я-кимова бдѣ себе и прихожанъ 3 зр. — Выс. Соймъ краевий 100 зр. запомоги за рбкѣ 1888. — На коладу для питомцѣв Бурей д-рѣ Ем. Гладишовскій зь Тернополя 3 зр., д-рѣ Аксель-радъ 1 зр. и Едв. Харкевич 1 зр. — Вп. Ва-лентинъ Стахевичъ зь Тернополя вь дарѣ 5 зр. — Черезь „Ч. Русъ“ Вп. о. Царевичъ бдѣ цер-ковного Братства вь Кобыловолахь 1 зр. — Вп. судья Гриневецкій зь Тернополя зложивъ выграну зь закладу 2 зр. — Изь складки у о. Ст. Коблянского вь Драгановцѣ 5 зр. — Впр. Балтаровичъ зь Ладачина 1 зр., Громадяне зь Пронатина и Кутковецъ 3 зр., п. Клим. Тополь-ниций зь Тернополя 10 зр. — Вь натуралї-яхъ зложили: Ч. Мих. Редчукъ, господарь зь Черинховиць, чертку гороху и 40 околбѣв. — Вп. Марія Варанучинска зь Прошовой 10 гор-цѣв шеничной а 10 кукурузной муки, 2 горцѣ сыра, 1 корець бараболѣ и 4 фунты солонины. — Впр. о. Гаваньскій зь Высмыповецъ 13 колачѣв; а о. Балтаровичъ зь Ладичина медбвники, 3 ко-лачѣ и 10 бохонцѣв хлбба; Вп. о. Юрїй Чуба-тый зь Вудилова 2 колачѣ; о. Петро Билинскій зь Довжанки 10 бохонцѣв хлбба; о. А. Чемер-инскій зь Вороббьки 13 колачѣв и 10 бо-хонцѣв хлбба; Вп. Гладишовска зь Тернопол на коладу для питомцѣв Бурей 4 фляшки вина и кошкѣ яблок — Складъ „Народнон Торгов-лѣ“ вь Тернополи 2 кильо солонины, 1 кильо горбхѣв волоскихь, 2 кильо цукру, 5 кильо му-ки, 2 судакы, пачеку чаю и 2 фляшки вина.

Вбсьмь П. Т. Давцамь складаемо за повы-шй жертвы щиро подяку, а видячи, щобы бдзова наша до жертволюбїя. Вноу. Земляковъ не була безупбшна, надбемосъ, щобы и на дальше Терно-польска Бурса може числит на моральну и ма-теріальну поддержку нашихь патриотѣв. — Одь Выдбл „Руском Бурем“, вь Тернополи. Д-рѣ В. Лучинскій.

Послбдній вбсти.

Загальнй зборы членовь руско-го Товариства Педагогичного бдбуваються нинѣ зь-полудня вь саялахь Руско-го бесбды. Зббралось досея поважне число — бо 50 — членѣв Товариства зб Львова и зь провинции. Предсдателемь на чась сконстатувано п. Петра Левицкого, профессора вь нмечкой гимназии. Нарady ведуться поважно.

Похоронъ архикнязя має бдбутися вб второкь о 4 год. по полудни безь великой цер-емонїи, а вь середу бдбуется заупокойне богослуженне. Вь понедлокь буде тблѣ выста-влене вь придворній каплиці и буде дозволе-ный приступъ для ширшой публики. Засбданя рады державной розпбчнуться ажь вь че-тверъ. — Вь псымахь архикнязя не знайдено нблявхь мотивѣв самоубійства; такь само не знайдено нбякого завбщаня. Урядю сконста-товано, щобы рана вь головѣ походить бд кулѣ зь револьверу.

Всера вь ночи отворено вь присутности комисїи завбщанне архива. Рудольфа дато-ване ще 1886 р. Своєю спадковщицею назна-чивъ архикнязь свою дочку Блгисвету (уро-джену 3. вересня 1883 р.) а архива. Стезании записавь доживленбсть. Маестокъ складалася зь значною готббкя, цбнныхь паперѣв, острова Лякрома вь Адриатику и Маерлннгъ. Шефъ секції вь министрствѣ дблѣ заграничныхь Седенїи призначеный вь завбщаню до упоряд-кованя паперѣв.

Нинѣ вь справѣ Кукавзевскій змбнавъ Гнотъ свои збзнаня подаючи, щобы не Луць и Кра-евскій, а якбсь два жиды вшли вь ноца до Тхуржницкого и щобы онѣ (свбдѣл) лишь за намовою якогось жиды Абраамка зложивъ все на Луця и Краевского. Вблшихь информаций щобы-до жиды Абраамка свбдѣл не подае. Од-такъ зарядивь трибуналь тайну росправу за-длѣ переслухана свблѣ Томчука.

Телеграмы „Дбл“.

Пештѣ 2. лютого. Говорят тутъ, щобы по похоронѣ архикнязя має цсарь прибхати до Пешту.

Парижѣ 2. лютого. Бсть загальний по-глядъ, щобы кабинетъ Фльокета вже вь най-близнімь чась уступить.

Антика РУКЕРА у Львові

поручае 2460 275 ? препараты зь гузы и выробы навуковой для потребь хирургичныхь и пншихь подобныхь.

Фабрика зварядѣв рблничихь и гисерия

М. PETERSEIM-A

вь Кракові при улици Довгой поручае своя вы-1389 робы по найдешевшихь цбнахъ. 200-2

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купе и продае всякїй вартостнй паперы и монеты по курсѣ дневнмь.

Поручена зь провинции выповнае бд-воротную почтою безь провинции. 2232 114-0

До Маерлинга приїхавъ аркиєпископъ въ понедѣлокъ самъ одинъ въ супроводѣ свого камердинера Лѣошка. Замокъ бувъ майже пустый, бо цѣла служба, що въ нѣмъ була підъ ту пору, складалася ляхъ зъ управителя, од-

Маріацельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣніи при браку апетиту, слабости жолудку, войничомъ одышку, клясбѣмъ одышко, здуто, кожны, катаръ жолудка, газъ, творено ся лѣску и камыничковъ въ мѣхури, при надто великой флегмѣ, жовтацѣ, одкишено и блувано, болно головы (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, заднено, перетижено жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ сеззѣнки, пѣтѣнки и геморойдахъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвійнон 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЪ БРАДІ КРОМЕРИЖЪ (Kremšir) МОРВА.

Маріацельскій капль жолудковій не суть пѣтѣмъ средствомъ потайнымъ. Складовъ части поданъ суть при кожій флашочкѣ въ приписѣ.

Правдивий можна купувати у всѣхъ 2351 45—52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивий Маріацельскій капль жолудковій рѣбно фальсификують и паслѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути запечатана въ червоне запечатаннѣ, засмотрѣне въ повѣстну марку охоронну и при кожій флашочкѣ на приписѣ муситъ находитися, се сей приписѣ друкований у Г. Гуска въ Кромержику.

Правдивий можна купити: У ЛЬВОВѢ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Вюленфельда, Петра Гайльгофера, Каз. Крижановского, д-ра Петра Миколаша, Якова Пипеса, Ян. Рукера, Кар. Окселинского, I. Векерского, Арн. Ралпапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРИЦѢ у ап. Бальбина Мендлицкой. — ВЪ БРОДАХѢ у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Кузлик, Вилг. Линдсберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХѢ у ап. Ад. Дурета, Юс. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеха. — ВЪ БУЧАЧИ у антикари Корниша Левицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Белед. Кышоблоцкого. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Трауфельнера. — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап. А. Хмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХѢ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ ЖУРАВНѢ у антикари Юс. I. Томашевского. — ВЪ КАМЪНИЦѢ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Карола Пилевского. — ВЪ КОЛОМЪЯХѢ у антикари А. Сидоровича. — ВЪ КОПИЧИНЦАХѢ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛНИЦѢ у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕНДИПЦѢ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХѢ ВЕЛИКИХѢ у ап. I. Жолинского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у антикари Предимирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѢ у ап. Омеа. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѢ у ап. Омеа. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яскаевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Габовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мервиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап. I. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛЪМЪ у ап. С. А. Леонковича. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАДИ у ап. Евг. Высочанского. — ВЪ СТАРМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЕБЮ у ап. Чальбазановича, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Ян. Козинского. — ВЪ ТЕРНОПОЛІ: ап. Леона Файшманна и Фр. Ямрутевича. — ВЪ УСТРИКАХѢ у ап. Альф. Ясрубского.

Курсъ Львовскій

зъ дня 3. л. лютого 1888.

Акціи за штуку безъ купона. Плат. Жал. Зельз. гал. Кар. Людв. по 200 зр. м. к. 203 50 207 75 Зельз. Львов. Чернов. по 200 зр. а. в. 221 — 224 50 Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. 286 50 290 50 Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. — 216 —

Листы заставніи за 100 зр. Банку гипот. гал. 5% а. в. 99 90 101 — Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем. 103 15 104 15 Банку краевого 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л. 95 75 96 75 Товариства кредит. гал. 5% а. в. 100 65 101 75 Товариства кредит. гал. 4% а. в. 96 — 97 — Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л. 100 65 101 75 Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л. 92 60 93 60 Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л. 97 — 98 —

Листы довѣжніи за 100 зр. Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣос. — 57 50 Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣос. — 48 — Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л. — — —

Облиги за 100 зр. Индеминзац. галицкй 5% м. к. 104 25 105 25 Комунальный Банку краев. 5% м. к. 100 — 101 — Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в. 103 25 105 — Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в. 94 25 95 25

Лѣосы: Мѣста Кракова 22 50 24 50 Мѣста Станиславова 33 — 35 —

Монеты: Дукатъ цѣсарскій 5 66 5 76 Наполеондоръ 9 53 9 63 Пѣвѣмперіаль 9 86 9 96 Рубель ерѣбный 1 36 1 48 Рубель паперовый 1 26 1 28 100 марокъ нѣмецкихъ 59 — 60 —

Розкладъ їзды на зелѣзницяхъ

важнѣйшій одъ 1 червня 1888.

(посля годинника львовского.)

Приходить до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4:03 по полудни курерскій; 9:25 вечеромъ и 5:50 рано особовый; 7:15 вечеромъ мѣшаний. Зъ Черновца: о год. 8:00 вечеромъ послѣдний; 11:06 въ ночи и 6:40 рано мѣшаний. Зъ Подволочиска и Бродовъ (на Подзамче): о год. 2:08 по полудни курерскій; 2:48 въ ночи и 6:22 вечеромъ мѣшаний. Зъ Белзца: о год. 5:53 по полудни мѣшаний.

Одходить до Львова:

До Кракова: 7:20 рано особовый; 4:20 рано и 8:30 вечеромъ мѣшаний; 2:25 по полудни курерскій. До Черновца: о год. 9:20 рано послѣдний; 9:50 рано и 10:06 вечеромъ мѣшаний. До Подволочиска и Бродовъ (на Подзамче): о год. 10:23 рано и 11:05 вечеромъ особовый; о год. 4:22 курерскій. До Белзца: о год. 7:49 рано мѣшаний.

Заложити хоръ

або поправити давнѣйше заложений — готовъ академикъ малочий въ томъ практикѣ. Зголошена подѣ адресомъ: I. К., Львовъ, poste restante.

Перша и найлѣпша одъ 25 лѣтъ иступюча 6—6

фабрика рукавичокъ

И. РЕХЕНА

Львовъ, ул. Краковска ч. 5.

выробляє пѣсля найновѣйшой моды рознороднй рукавички и хирургичнй бавдажъ, такожъ має на складѣ галантерейнй товары, продаючи все то по найлучшій нѣйшихъ цѣнахъ.

Закладаюся

за всяку пѣшу, що жалѣтъ въ моихъ конкурентовъ, но въ оны продавати готово або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и вграчанныхъ такъ дешево, якъ и. По ругачу мой богатый складъ такогъ 2484 Всѣ. Духовенству. 62—?

Замовляи въ мѣсца и въ провинци выкупується точно и рѣзко. На жаданье высылка образъ и образъ

Давидъ Шварцвальдъ.

затѣмъ музейскіи одѣжъ гутѣр подрѣбно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложены 1848.

ПА-

расолъ до дому и до сонця одъ 1.20 до 12 зр. — Калонъ мужескй и дамскй зъ фабрикъ российскыхъ по цѣнахъ фабричныхъ — шапки не пропускають воды по 50 кр.

Глядаю одъ д. 1 н. ст. лют. лекція на село або до мѣсточка до учениковъ клясъ низшихъ гимназіальныхъ. За поступъ въ науцѣ и зложене пѣпыту ручу. Ближе: А. А., Кросценко к. Хирова.

„Нема болше ревматизму, Простуды и ихъ паслѣдковъ“!

Бо вынайено прирядъ электро-гальваничний, по примѣню которого перестаютъ сейчасъ майже чудомъ долѣгивости, а именно: ревматизмъ, гостецъ, мигрена, епилепсія, спарализованье, пухлина, товетѣсть, блѣдница, болъ зубѣвъ, безсоннѣсть, геморойды, — загаломъ хоробы нервовй або паслѣдки простуды.

Знаменито помѣчнымъ оказався той аппаратъ для дѣтей, коли достаютъ зубки, — дѣти перебували сю безбѣпечну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку журбу родителямъ.

АППАРАТЪ ЭЛЕКТРО-ГАЛЬВАНИЧНЫЙ

Адольфа Винтера

розслѣдженный записанными повагами науковыми, якъ тайнымъ совѣтникомъ здоровья von Геденъ, хемикомъ судовымъ д-ромъ Панетомъ и иншими — дѣлаючи чудно въ згаданныхъ долѣгивостяхъ и зъ приятностью уживаний недужими, найшовъ широке примѣненье и розповсюдженье, а разомъ и численнй подяки выльченыхъ хорыхъ на цѣломъ свѣтѣ. Дуже численнй подяки и признанья можна переглянути у фабриканта, а веѣ правдивый, автентичный.

Поединкой покладъ коштуе 5 зр. зложены 10 зр. и есть далеко skutочнѣйшій а лѣкариями дуже поручены.

Одинкой складъ на Галичину чудного аппарата электро-гальваничного А. Винтера въ антицѣ Вл. Петра Кроковича ул. Баштова въ Краковѣ 2751

Розсыла за посылкою одворотною почтою.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІЙ

на Вѣдѣнь Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за лагоджуе совѣстно и старанно,

Цѣный паперы, лѣосы и монеты

продаетъ и купуетъ точно посля дневныхъ курсѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовъ, Пляцъ Маріацкй ч. 8.

I. повергъ. 2653 38—

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ. Лобозицу и Люблянѣ

поручаютъ

ЧИНКЛЯ ЦИКОРЮ ГРИСОВУ

1/2 кил. пущка

Найлѣпша зъ всего, що иступуе яко прирѣшка до кавы.

Найлѣпша зъ всего, що иступуе яко прирѣшка до кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигову, Найлѣпшй шоколады, о найлѣпшій якості и ѳдзначеній на веѣхъ выставахъ, Какао безъ олюбо легке и вельми смачно, Англ. Rocks D-оръ, кандидты, кандизованй и мороженй овоцѣ. Компоты, Цедри, Аранцині и т. п.

Нашй выробы фабричнй можна достати у веѣхъ лѣпшихъ торговляхъ корѣбныхъ и т. п. 2708 23—50

ДОНЕСЕНЬЕ.

Ново устроена

Центральна каварня

отворена дня 26 сѣчня с. р.

при улицѣ Валовѣй, побѣчъ пляцу Галицкого.

Щобъ всякимъ вымогамъ Высокопов. П. Т. Публика водолити, не надѣжено въ контобъ и въ заходѣвъ въ томъ напрямѣ, щобъ ви устроити зъ всякимъ комфортомъ и найвыгодѣйше.

Постараносъ о здоровѣй, чистѣй напоѣ и умѣренѣй цѣны.

Поручаючи Впов. П. Т. Публика то предпріемство, надѣлѣмосъ, що буде пасъ ласково одиважувати и такогъ перевѣдѣваться, що се не обична але справдѣнна правда и охота услужити Впов. П. Т. Публика 2767 4—10 Зарлоб.

Въ кожій хатѣ повиненъ находитися

Илюстрованный Календарь Просвѣты на рокъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въканцеляріи „Просвѣты“ и во веѣхъ болѣшихъ складахъ.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulas

(Франція) Dom MAGUELONNE, Prior

2 ЗОЛОТЫ МЕДАЛІ: Брюксель 1880 — Лондонъ 1884.

наибѣлѣйшій ѳдзначенія

Выпайденъ 1373 пріоромъ

въ роцѣ 1373 пріоромъ

Щоденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бенедиктиновъ въ скѣлости

водькохъ капель въ скѣлницѣ воды, тамуси и лѣчѣннѣ порохованнѣ зубѣвъ, бо черезъ те надѣвсь имъ ѳлого пользеку и твердості та възбѣлѣннѣ

и удержевсь ихъ здоровнѣи.

Тому то робивъ великъ чѣстѣнны справдѣнно прѣсуду, звертаючи увагу на сеѣ даннй и прѣвѣтнй лѣкъ, що есть найлѣпшіймъ средствомъ цѣлющимъ и одинскою охоронкою на болъ зубѣвъ.

Завъ 1807 100в. 108, с. Croix-de-Seguey

генер. агентъ Seguin Bordeaux

Дѣстати можна у веѣхъ добрыхъ торговляхъ перуа, аптекарихъ и антикахъ.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерѣвъ, розол. I. А. Бачевского ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка въ флашкѣ а 1/4 литр. Цѣна. * * * зр. — 70 * * * — 90 * * * — 100 * * * — 150 * * * — 120

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840 зр. 250 зъ р. 1830 зр. 300

Одъ коли заложена фабрика, с. а. болѣе якъ одъ столѣтъ, найболѣе заходу було вырѣбъ житной СТАРКИ, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненой, ульшннѣи и поручаю тую-жъ яко напитокъ о знаменитѣмъ и нѣжнѣмъ, а лагоднѣмъ смаку, который тысячь моихъ Впов. ѳдбирательствъ уживае замѣсть СОГНАС-У. Продуктъ сей вывожу въ значной скѣлости до Нѣмечины, Италіи, Румыніи и до Оріенту, а въ Австро-Угорщинѣ сей родъ выключно числѣтъ тысячь ѳдбирательствъ. Найгодѣйшѣе спроваждати СТАРКУ почтою въ пакетахъ а 5 килѣо, маючицъ 2 флашки. 2361 49—52

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найѳѣлѣйшій кадила, ѳдзначенй численными медалями заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найѳѣлѣйшѣе въ пачкахъ по 50 кр. и 1— КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ складаеся зъ цѣвѣтовъ, живицъ и бальсамовъ выдающихся дуже при емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пудело по 25 кр. и — 50 КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пѣльнѣе поливає на розжарену бляху, выдае дуже приятный и дуже пошукуванный флаконъ — 25 КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пѣльнѣе, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надаеся до салѣновъ и будоварѣвъ, фл. 1/4 л. — 50 КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ, лѣчѣтъ шпылькованыхъ въ комнату, то розжарюючи соснове кадило може его достати, флаконъ — 60 КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть незрѣбаннымъ средствомъ въ тыхъ веѣхъ разлахъ, де ходитъ о ѳдсвѣженье воздуха въ комнатахъ и о перешкоду щоби не равнялися помѣсти; флаконъ 25 кр. и — 50

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣвъ Валовон. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20 — Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2. 2529

Капы, портіеры, ослоны бѣлй и кольоровй поручае въ наибѣлѣшѣмъ выборѣ

по найнишихъ цѣнахъ

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Выдавецъ и одивѣчальный редакторъ Иванъ Божий.

Печатъ въ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Водмарского.

Виходить у Львові по дня (крімъ недѣль і рускихъ святъ) о 5-й годині по полудні. Литературный додатокъ „Вибіорка паванамъ пошестей“ виходить въ второкъ, а въ второкъ і п'ятницю на перемѣну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Предплата і нисераты принимають: У Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро огорожені, ул. Коперника 11. і въ Бюро газетъ у г. Кар. Людемка 9. У Вломи Haasenstain & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalak I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ і Гамбургѣ M. Haasenstain & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ і наложителство за нисераты платитъ у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріі: за Заграничною:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1-50 ар.
у Львові:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар.
Реклація, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертаються лише на попереднє застереженнє. — Реклація ілюстрацій вільний бѣдъ порта. — Невидиме число жостує 8 ар. а. н. Оголошенє принимають по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ однок. стрѣчка печаткомъ, въ рубр. „Надобранє“ по 20 ар. а. н. Подати числяться по 10 ар. бѣдъ стрѣчка.

Просимо обновляти предплату на рокъ 1889.

Смерть и похороны архикнязя Рудольфа.

Зъ послѣднихъ днівъ життя архикня. Рудольфа впадає теперъ особливо въ очи диспозиція, яку бѣть выдавъ первѣстно передъ своимъ виходомъ до Маврїант. Ще въ суботу, дня 26 сѣчня, мавъ архикнязь сказати своему прибутному стрѣльцю, що въ второкъ рано вийде на лова до Маврїант, вечеромъ того дня приїде назадъ до Відня, а въ середу вийде зновъ і верне везеромъ на обѣдъ до архикня Кароля Людвика. Тимчасомъ въ понедѣлокъ змѣнивъ архикнязь своє розпорядженнє і ще того дня по полудні вийхавъ. Припускають отже, що пѣвно въ суботу або въ недѣлю, або і въ понедѣлокъ рано могло щось такого статися, що спонукало архикнязя до змѣни свого первѣстного розпорядження.

Въ мадарськихъ кругахъ магнати розказують собі, що архикнязь интересувався свого часу дуже самоубійствомъ Стефана Кеїлевича і казавъ собі точно описувати якъ той магнатъ застрѣлився. Особа отже, котра о томъ розповѣдала архикнязеві, розказує теперъ, що архикнязь згинувъ зовсѣмъ въ той спосѣбъ, якъ той угорскій магнатъ.

Взагалѣ — каже „N. fr. Presse“ — робити теперъ все то, що архикнязь робивъ въ послѣднихъ дняхъ свого життя, таке враженнє на тихъ, що его оружували, якъ коли-бъ бѣть хотѣвъ неодолю непорозумѣннє залогодати і пояснити то, що собі давнѣйше фалшиво толковано. На прѣмъ у нѣмецкого посла бѣть бѣть дуже сердечный, заявлявъ кн. Райсови при кожній нагодѣ свою прихильность і просивъ его передати нѣмецкому цѣсареві сердечный поклѣтъ одъ себе. Кн. Райсъ давъ таки і заразъ знати о томъ до Берлина. Очевидно єсть тутъ въ повисшихъ словахъ натякъ на то, що голошенє вже бѣть давна, а именно, що архикнязь бѣть протвинний тѣмъ политикѣмъ австрійскій, котра наказувала держати зъ Нѣмеччиною.

Берлинскій „Tagblatt“ подає слѣдуючій цѣкавий фактъ: Одинъ зъ журналистѣвъ, вернувши зъ Сербїи, розговорювався зъ архикняземъ о прикрій ситуації короля Милана. На то мавъ ему сказати архикнязь: „Король Миланъ бѣвъ-бѣ вже давно зрѣвся престолу, коли-бъ мѣй батько не промывлявъ бѣвъ енергично до его совѣсти, доказуючи ему, що обов'язкомъ кожного князя єсть стояти до послѣднихъ хвилъ на становищі, на котрѣ провидѣннє его поставило. Я такожъ тоя думки, що і мѣй батько; одо лишъ думаю: Коли пануючій мѣркує, що не зможе дальше сповняти своихъ обов'язковъ, то не позбавѣа ему нѣчого, якъ лишъ абдакувати або — кулею зробити конецъ своему життю. Лѣпше най не буде нѣякого князя, якъ має бути злий.“

Та сама газета розказує такожъ якъ невідповідно поступовано зъ архикняземъ, коли бѣвъ бѣвъ ще дитиною і якъ дуже мучивъ его першій его воспитатель г. Говдерекурт. Мало що лѣпше поступовано зъ нимъ і въ повзѣйшіймъ вѣцѣ, перетяжувало страшно науку, казано робити наразъ по два курсы університетскій, а не звичано на то, що нѣкѣ молодечій має свои права і потребує такожъ розпорядити. Архикнязь самъ згадувавъ часто, що въ своїй молодості за багато учився, а за мало бавився („viel zu wenig gespielt und viel zu viel gelernt“) і вѣдхачуючи додавъ: „Теперъ то метиться на менѣ“.

Въ недѣлю дня 27 сѣчня мавъ бути архикнязь дуже роздрознений; такъ само такожъ і въ понедѣлокъ. Того дня рано принимавъ архикнязь у себе оберштлейтнанта генерального штабу, Альберта Маера, котрий прийшовъ бѣвъ до архикнязя, щоби той підписавъ якѣсь войсковій актъ. Архикнязь ставъ підписувати, але вже бѣвъ неспокійний і брала его нестерпачка. „Мы зъ тымъ і не уюраємося“ — промовивъ бѣвъ, коли Маеръ подававъ ему одинъ актъ за другимъ і поносивъ его одповѣдно. „Та бо тому деє і кінца нема!“ — одозвався архикнязь зновъ нетерпеливо. „А я мушу ще, заки поѣду до Маврїант, писати дуже довгий і важный листъ...“ Архикнязь залагодивъ однаковъ точно всѣ предложені ему акты і оберштлейтнантъ Маеръ вийшовъ а архикнязь виймивъ папѣръ листовий і ставъ писати листъ, о котромъ згадувавъ. Догадуються, що то бувъ листъ до архикнязя Стефаніи, котрий знайдено въ Маврїантѣ недокінчений. Впадає однаковъ въ очи значно познѣйша дата на листъ і тутъ зновъ догадуються, чи архикнязь може умисно не посукувати дати о кѣлька днівъ познѣйше.

Має бути певною рѣчю, що вѣденскій фѣкоръ, Братань, котрий въ понедѣлокъ вѣвъ архикнязя до Маврїант, одержавъ одъ него приказъ прѣхати на другій день о 3 год. і бѣвезти его до Відня на дѣбрѣкій обѣдъ.

Першу вѣсть о смерти своего сына достала цѣсарева не одъ гр. Гойоса але одъ придворной дамы Ференчи. Цѣсарева училася якъ разъ новогреческого языка, коли передъ нею станула побѣдѣла Ференчи і попросила, щоби цѣсарева казала учителеви вийти. Цѣсарева зробила такъ, а тогдѣ доперва розказала Ференчи зъ плачемъ, що сталося.

Профессоръ Удель, котрого архикнязь дуже любивъ за-дѣя его веселого гумору і часто до себе запрошувавъ, розказує такій фактъ. Разъ по обѣдѣ у архикнязя въ буріу попросивъ архикнязя Уделя, щоби бѣвъ загравъ що на фортепїаннѣ. Архикнязь вийшовъ зъ нимъ до своєї робѣтнѣ, де бѣвъ фортепїаннѣ. Ледяи що Удель усѣвъ коло фортепїану, якъ і архикнязь приставивъ собі сталець і сѣвъ коло него, взявъ обѣручъ за голову і попросивъ его, щоби бѣвъ загравъ пѣсню о вежи св. Стефана. Черезъ цѣлый той часъ сидѣвъ архикнязь коло него въ меланхоличѣмъ настрою.

Коли Удель одного разу вигрававъ передъ архикняземъ такожъ свои пѣснѣ, отворивъ наразъ дверѣ самъ одъ себе а бѣвъ обернувся. Тогдѣ бѣвезавъ до него архикнязь: „Не бѣйсьте нѣчого, то певно одинъ зъ тыхъ страхѣвъ, що то мусѣть ходити въ кожній княжій палатѣ; они входять і зновъ виносятьсѣя“. Минушого року бувавъ Удель у архикнязя въ Маврїантѣ. Разъ добачивъ архикнязь, що Удель підбѣзъ обѣду нѣчого майже не пѣвъ і сказавъ до него: „Пийте, разъ прѣцѣ мусимо всѣ умерти, одинъ скорше, другій познѣйше. Побачите, що я скоро умру. Така вже моя судьба!“ А по хвилѣ додавъ: „Найрадше хотѣвъ-бѣ я померти на полі битвы!“ При нѣмѣй нагодѣ пыгавъ архикнязь Уделя, де найраше перебувати підбѣзъ лѣта. Удель навѣвъ ему на то кѣлька купечевыхъ мѣсцѣ, але архикнязь покнявъ головою, що нѣ, і сказавъ: „Найраше бути лѣтмомъ у Відня; тамъ можна не стрѣтитися зъ богато людми, зъ котрыми дуже радъ не хотѣлось-бѣ побачити“.

Одъ вчера досѣдня панує передъ цѣсарскою палатою, особливо-же передъ тою частею ея, де спочиває тѣло покойного архикнязя, вечувана глота. Тисячъ а тысячъ людей залаглы мѣсця і улицѣ коло палаты а кождей хоче достатися до валицѣ, щоби побачити тамъ выставлене тѣло покойника. Натовпи єсть такъ великій, що не обійшлося навѣтъ — якъ кажуть — безъ нещасливыхъ приключень. Говорено навѣтъ, що кѣлька особѣ згинуло въ товнѣ; урядово однаковъ сконстатовано, що нѣхто не згинувъ, але не обійшлося мабуть безъ покарѣння людей. Вчера мала бути каплиця о 5 год. замкнена, але цѣсаръ, уважляючи прихильность і симпатію Віднянцѣвъ для покойника, приказавъ, щоби каплиця була замкнена ажъ о 9 год. За-дѣя великого натопу буде нѣтъ церковь Капуциновъ замкнена вже о 10 год. рано.

Зъ гостей на похоронный обрядъ насѣло вже дуже багато людей, але зъ заграничнѣхъ двѣрѣвъ не прѣхавъ нѣхто, лишъ родичѣ архикня. Стефаніи; двѣрѣ будуть репрезентованѣ лишъ черезъ своихъ посѣлѣвъ.

Зъ причинъ, що въ церквѣ буде лишъ дуже мало мѣсця, розпорядивъ цѣсаръ, щоби парламентъ австрійскій бѣвъ репрезентованый лишъ президентами обохъ палатъ і трома членами зъ кождей палаты.

Цѣный Відень, особливо-же середина мѣста, удєкорований чорно; хоругви, звисающій зъ домѣвъ въ вузкихъ улицахъ, творять формальный балдахинъ. Нѣмѣ полудни, коли розпочинає похоронъ, бѣдуть въ цѣлѣмъ мѣстѣ бѣвъ скисны і вузкий лѣгаль позамысаный.

Внѣцѣвъ зложено на домовнѣ покойника вже такъ множество, що они заповняють ажъ котри великій салъ въ цѣсарскій палатѣ. Цѣсарева зложила прекрасный вѣнецъ але безъ лентъ і вѣялокъ напѣснѣ; вѣнецъ одъ архикня. Стефаніи має на лентѣхъ написъ: „Одъ твоєй Стефаніи“. Дальше зложено вѣнцѣ одъ членѣвъ цѣсарской родины, мѣжъ тымъ одинъ зъ написею: „Дѣти стрыя Кароля“, вѣнецъ зъ написею: „Зъ вдячности — Гойосъ“, вѣнецъ одъ угорскихъ журналистѣвъ; одъ Маера Іока: „Мѣй зайшовшій провідной зорницѣ“, одъ обохъ палатъ австрійского парламенту; одъ галицкого видѣлу краєвого зъ написею на лентѣхъ: „Въ имени Галичаны — въ цѣлѣ краєвий“, і мнѣжество другихъ. Оригиналный що-до формы і цѣвѣвъ мѣе бути вѣнецъ льоньской репрезентації.

Въ похоронѣ возмуть участь такожъ войсковѣй депутація заграничній, але лишъ тыхъ полковѣвъ, котрыхъ архикнязь бѣвъ вѣдѣстелемъ або сен-майоромъ а la suite. Зъ Росїи прѣйхала такожъ депутація войскова.

Кажуть, що цѣсарева, архикня. вдовца Стефаніи і архикня. Валерія не возмуть участя въ похоронѣ, Архикня. Стефанія має бути дуже розстрѣшена.

Характернѣстичнымъ єсть, що коли прагскій архіепіскопъ розпорядивъ въ своей епархїи заупокѣйный богослуженє за архикня. Рудольфа, мотивуючи свое розпорядженнє тымъ, що покойникъ доконавъ сумного кроку въ приступѣ божевѣльства, то деканъ Пляцъ въ

Меранѣ наказавъ правити богослуженнє, кажу-чи, що нѣмає на то позволеня своего ординаріату.

Графъ Войтъхъ Дѣдушницкій о руской справѣ.

III.

Въ другой части своей разговору говорить гр. Дѣдушницкій о развязаніи руского пытаня, хотя зъ того, що перше сказавъ, мусѣть выхѣдѣти, що вѣдѣние руского пытаня нема. Во скоро межѣ Русьнами только радикальнѣй демократы ставятъ противъ Поляковъ и не хотѣть сидѣть тихо а народѣ самъ и шляхты живутъ въ Полякахъ въ згодѣ и въ сновою, и народѣ до своей руско-польской шляхты має найбільше довѣрѣ: то все-жѣ для той горестнѣ рускихъ радикаловъ не варто богато заходити!

Але лишѣмъ тую неконсеквенцію на бѣдѣ и пригланьмѣсь, въ якій спосѣбѣ гр. Дѣдушницкій хоче залогодати руску справу. Перведѣмъ вышѣй версты повиннѣй бѣльше зближаться до народу и зъ нимъ збѣднитися. Добре, панове, зближайтесь, единѣйтесь! А вѣдѣние вернѣтъ до того, що вы покинули. Вашѣ предки покинули мову и вѣру народу, покинули дѣбѣти о руску народность, вы права и интересы, вы вернѣйтесь назадъ, а народѣ певне прийме васъ радо. Зробѣть такъ, якъ робѣть зѣмчѣна чешка шляхта, котра щоразъ бѣльше наворачѣа до своего вѣдѣстивого народу и боронѣтъ бѣдай национальнѣхъ его интересовъ. Але повернѣтъ той мусѣтъ бути ширѣй и цѣлковитѣй. Якъ бы вы хотѣли въ души, въ сердца збѣдѣти и дальше Поляками а до руского народу зближаться лишь въ той цѣли, щоби той народѣ прѣдѣвати для Польщѣ (якъ то здаєся бажати гр. Дѣдушницкій): то шкода-бы было вашѣхъ заходѣвъ. Народѣ познає скоро нещирѣсть, и возкѣвъ въ овечѣй кожѣ певне не признаѣтъ-бы не то за своихъ проводирѣвъ але въ загалъ за своихъ людей. Коли-жѣ-бы вы по-правдѣ вернули до своего народу и зъ нимъ збѣднили-бѣ-ся, вы позвѣскали-бѣ не только признаѣть и вдѣдѣвать передъ того народу, але зробили-бѣ дѣло превеликой ваги не только для Руси але и для Славянщины. Вже-жѣ певне, что, якъ-бы Русѣ цѣла тѣсно злучалася, т. е. якъ-бы вы нѣмѣ ополченѣй версты вернули до своего народу, тогды могла-бы инѣкше политикувати, тогды могла-бы крѣпше о своихъ сѣлахъ стояти а въ случаю потреби знаходила-бы легче союзниковѣвъ послѣ своего wyboru.

Дальше домагѣа гр. Дѣдушницкій за-дѣя залогоженя руской справы свободныхъ выборовъ; только-жѣ и тутъ не видко повной ширѣсти въ словахъ гр. Дѣдушницкого, коли заразъ припускає, что одно руске сторонничество (т. е. правдѣй ширѣ Русьны) могло-бѣ при зовѣмъ свободныхъ выборахъ останеся въ незначущѣй меншости. Нехай только выборы по-правдѣ будутъ свободѣй, то шляхты, выбрана теперь зъ курїи сельнѣской на Русѣ, зякне зовѣмъ зъ галицкого сойму, — хѣба якъ-бы котрый зъ нихъ навернуєся до своего народу и ставъ ширѣмъ Русинѣмъ-народолюбцемъ.

Гр. Дѣдушницкій домагѣаєся такожъ, щоби галицкій соймъ мавъ право самостоятно рѣшати о пытанію языковѣмъ въ середнихъ школахъ, тогды увѣдѣдѣти и потребности руского языка. Але-жѣ соймъ мавъ нагоду рѣшати о середнихъ школахъ подѣ взглядомъ языковѣмъ, тогды, коли займѣаєся вѣдѣнями п. Романчука, а именно сѣрано руской гимназїи въ Перемишлѣ. Однаковъ по томъ, що ухвалѣвъ въ той справѣ, Русьны хѣба мусѣли-бѣ собі зячати, щоби соймъ мавъ менше интѣренци, а вѣдѣннѣшка рука лишѣаєся ц. к. правительству, бо навѣтъ теперѣшнѣ Русьнамъ такъ мало сѣрано правительству все-жѣ єсть бѣльше для нихъ безстороннє, якъ галицкій соймъ зъ польскою бѣльшостию.

Наконецъ сподѣваєся гр. Дѣдушницкій значного залагодженя острѣты руской справы щоденнымъ дробнымъ дѣлами. Мы скажемо на те: Дробнѣй дѣла можуть тогды оказати якѣсь хотѣбы лишь повольнѣй, постепеннѣй результатъ, коли зъ нихъ пробѣваєся, что настала въ успѣбленю другой стороны змѣна, коли у той стороны проявѣаєся инѣшій духъ, инѣ сердце, коли отже видно, что и бѣльшій дѣлаєся, скоро-бѣ до нихъ була нагода, выйшли-бѣ зовѣмъ инѣкше.

Резюмуючи въ короткѣсти, що высказавъ гр. Дѣдушницкій, мусимо сказати, что не видимо въ его словахъ анѣ досѣтъ ширѣсти, анѣ досѣтъ рѣшучѣсти — не досѣтъ ширѣсти, бо хоче зближеннѣмъ спольщеною шляхты до Руси радше позыскати Русѣ для Польщѣ нѣжѣ розвязати Русѣ правду, не досѣтъ рѣшучѣсти, бо хотѣвъ-бы дробными и половичными средствами залогодати руску справу. Въ томъ взглядѣ бѣвъ предѣвляєся вѣрнѣй тѣмъ польского Галигѣа, якъ разъ п. Романчукъ называвъ въ соймѣ клубъ центра, до котрого головныхъ проводирѣвъ належить и гр. Войтъхъ Дѣдушницкій.

Справа кукизовска.

Девятнадцатый день разправы, д. 4 лютого 1889.

Насампередъ предѣдатель трибуналу оглосивъ ухвалы дотично поставленныхъ попередъ внесенѣ. И такъ: 1) Що-до внесеня прокуратора, щоби трибуналъ, присяжнѣй, прокураторъ и адвокаты поѣхали до Кукизова на огляднѣны мѣсця чину, трибуналъ ухвалѣвъ бѣдѣмъ вѣтъ тому внесеню, бо судѣя слѣдчій оглянувъ уже докладно и предѣставивъ послѣа закона. 2) Що-до внесеня заступника ке. Тх-цего, щоби тому бѣдѣти депозитъ, якій Стш-цаа зложила на руки судѣя слѣдчій, то и тому внесеню трибуналъ бѣдѣмъ вѣтъ, а застерѣгъ собі порѣшеннє сѣй справы при выдѣданю осуду; ухвала выдѣна депозиту могла-бы мати значеннє преюдицату.

Що-до справы свѣдка злодѣя Томчука, то прокураторъ зрѣвся переслужувати дальшихъ свѣдѣвъ, а просивъ только бѣдѣтати збѣдѣна кѣлькѣхъ особѣвъ, зъ котрыхъ вийшло, что Томчукъ про Краєвского нѣчо не згадувавъ.

Дальше бѣдѣтатъ предѣдатель справоздає судѣя слѣдчій п. Киприана Коцовского, котрого судѣ выслѣвъ до заведѣнь кредитѣвыхъ розслѣдѣти, чи паперы ке. Тх-цего Марїа Стш-цаа лѣомбардувала до мѣжѣ 31 липнѣмъ а 21 сѣрпнѣмъ. Судѣя Коцовскій изъ знатомѣмъ д-ромъ Левановскимъ обѣдѣи всѣ львовскѣ банки, але нѣде не могли дослѣдити, чи паперы тѣ були лѣомбардованѣ.

Потѣмъ наступивъ одинъ епизодъ забавный. Якѣсь п. Маевскій, выдаєць „Аеронавтѣ“, котрый бѣвъ кѣлькѣхъ лѣтъ уже займаєся вѣдено осушеня Атлантѣйского океана, напѣравѣа конче, щоби судѣ выслухавъ его поглядъ на справу кукизовску. Коли-жѣ судѣ не хотѣвъ переслужати его, бѣвъ удаєся до министерства. Зъ Відня прислано его письмомъ судѣю.

Потѣмъ бѣдѣтано акты спадковѣй по Янѣ Стш-цѣмъ, мужу обжалованѣ, и его завѣщаннє. Дальше бѣдѣтано выказъ гинотечныхъ довѣвъ села Гориславнѣвъ, що було власностею дочкѣ Марїи Стш-цѣи; показавѣа, что по продажѣ того села вѣдѣстелька дѣстала 44,000 ар. готѣвки. Одѣла бѣдѣтано листы приватнѣй членѣвъ родины — въ листахъ тыхъ вѣчно нарѣкѣалося на бѣду. Цѣкавий бувъ одинъ листъ дочкѣ до матери, де дочка звертає увагу Марїа Стш-цѣи на рекѣлекція езунта ке. Залевского у Львовѣ и каже, что добре бы было, щоби братъ „Олесъ“ користавъ изъ тыхъ рекѣлекцій.

По перервѣ забравъ слово прокураторъ і такъ промовивъ: Поступованє доказѣе уже кѣнчатѣся. Числячѣсь зъ результатами разправы, мусимо бѣдѣтати бѣвъ обжалованя Александра Стш-цѣецакого що-до закиненя ему злочинства безпосередного мордованя ке. Тх-цего и злочинства участя въ рабѣну и затѣраня свѣдѣвъ злочинства матери, бо яко сынъ по мысли §. 216 не може бути за то обжалованѣй. Натомѣстъ обжалованю его о чинѣ окремѣй, а то, что користавъ зъ крадежнѣ. Що-до Марїи Стш-цѣецакѣ, то бѣдѣдѣржѣю обжалованнє въ повнѣй основѣ, то однаковъ не выключаю и евентуальнѣ пытаня для судѣвъ присяжнѣхъ въ напѣрѣмъ крадежнѣ и о тѣмъ евентуальнѣ пытаннє прощу.

Адвокатъ д-ръ Роннѣскій нѣчо не має прѣтѣвъ заявляє прокуратора, що бѣдѣтѣає бѣвъ обжалованя Александра о злочинство скрѣтѣубїйства, але не годѣтъ на поглядъ прокуратора що-до крадежнѣ. Въ актѣ обжалованя нѣчо нема про крадѣжѣ, тожѣ такѣ пытаннє не може бути ставленѣ. — Д-ръ Дульмѣба, прилучившѣсь до заявлѣня д-ра Роннѣского, поставивъ ще внесенє, щоби Александра Стш-цѣого выпущено, евентуально за гавѣцию, на волюю стоу.

Прокураторъ въ свой рѣплицѣ сконстатувѣвъ, что законъ дає прокураторѣ право кожѣмъ хѣвѣтъ обжаловувати о чинѣ додатковѣй, коли только кара за той чинъ не бѣльша бѣвъ кары за чинъ головной. Выпущено Александра на волюю стоу не противѣаєся.

Передъ замѣненнѣмъ поступованя доказѣаго предѣдатель ще разъ звернуєся до обжалованѣи зъ пытаннѣми о ключикѣ бѣвъ шафѣ ке. Тх-цего, бо тую рѣчь, такъ дуже важку, она инѣкше предѣвляєа въ свѣдѣтѣвъ а инѣкше при разправѣ.

— Коли ке. Тх-цѣй — говоривъ предѣдатель — казавъ вамъ вѣзти въ депозитъ цѣлый свѣдѣй маєтокъ, дячѣю-жѣ вы подѣдѣли его въ той спѣбѣ, что зъ кожѣмъ рода наперѣвъ взяли часть, а рѣшту, около 40,000 лѣишѣи въ шафѣ? Тутъ-жѣ гѣтѣти на васъ найбільше подозрѣннє, что вы, зячѣючи, якъ загально цѣняли увѣсь маєтокъ ке. Тх-цего на 40,000, стѣлько полишѣи въ шафѣ, а рѣшту, до 80,000, котрыхъ нѣтъ не мѣгъ-бы дѣрахуватѣся, собі забравѣ?

— Я нѣколи не чувѣла про 40,000. — А прѣдѣвъ тутъ всѣ говорили, отъ и свѣдѣи кѣсѣнды и Казимѣръ Тхуржнѣцкій, що на такую суму загально цѣнено маєтокъ ке. Тх-цего.

Але теперь справдѣ бѣвъ-бы часъ, подумати о обѣдѣ, бо небавкомъ зайде сонце.

О томъ вже подумано.

Анкершміда самого нема вправдѣ дома, але панна Наталя знае, що при такихъ нагодахъ дѣмъ виненъ такъ достойнымъ гостямъ. Знае она такожъ, яка ложка, пѣсля правилъ дворекого шематизму, кому належитися. А що рицаръ збѣ собою взявъ стрѣльця, то вже о 12. годинѣ дѣставъ малый Дюсю такій приказъ:

— Пѣйдешъ до старого замку, де суть тѣ панове. Того пана, що має три звѣздки на ковиѣри, запросишь на обѣдъ до палаты. А тымъ панамъ, що мають по однѣй звѣздцѣ, звѣстишь, що для нихъ накрытый стѣлъ у пана надзирателя. Такожъ жандармамъ повѣдѣжь, що дѣставуть ѣсти въ домѣ ключника.

Малый Дюсю десять разы приближався до дому, въ котрѣмъ бѣдбувалася ревизія; але передъ дверми стоявъ грѣзныи убрѣенный чоловѣкъ, котрому було приказано, живою душѣ аѣ въпускати, аѣ выпускаѣти, а той и малого Дюся числивъ за душу. Онъ за каждыи разомъ кричавъ до него „стѣй“, и готовився встрѣмити его на баѣнетъ, якъ-бы поважився зближитися. Дюсю метнувся втѣкати, пѣмчавъ домѣвъ и оповѣвъ, що хотѣли встрѣмити его на баѣнетъ.

Панна Наталка выслала его опять, и поучила: якъ прийдешъ до сторожѣ, то выпрѣстуйся, приложи руку до шапки и скажи, по що приходишь, а въпустятъ тебе.

Але силы управляющѣй свѣтомъ якоь такъ зарядили, що жандармъ стоящѣй на вартѣ, нѣчого не розумѣвъ зъ того, що говоривъ малый Дюсю, бо бѣвъ Чехомъ. Прѣте пѣдозрѣвавъ хлопчину, що бѣвъ высланныи на розвѣдки, та тупнувши сильно ногою, прогнавъ его словами: „Забераешся зѣбѣси, ты шингуне!“

Биб. н. пов. т. XXX. *Маври Йокал* „Новый Дѣдичъ“. 10

За третымъ разомъ, побачивши Дюся, грозивъ ему уже з-далека кулаками, кажучи: „Ходи сюды, ходи!“

За четвертымъ разомъ прогнавъ его грбънымъ тупеньемъ ноги.

За пятымъ разомъ взялся на хитрости. Укрывся за дверми, а коли Дюсю пришовъ просити на обѣдъ, схвативъ его знечевя за ковиъръ, и поторгавъ его за чуприну.

А однакъ мусѣвъ малый Дюсю ще чотыри разы пробовати, дѣстатись до панѣвъ, занятыхъ ревизією. Пришовъ пѣдъ дѣмъ, щобы заликати ихъ черезъ ѣкно. Але сторожа прогнала его. Ѡдтакъ загадавъ выдрапатись на каштанъ, и зъ-вѣдтамъ звѣстити, по що приходитъ. Але схваченый тяжко ѣдикутовавъ. Сердитый рыцарь стягнувъ его зъ дерева, а имивши его за ковиъръ, поволѣкъ передъ вельможныхъ панѣвъ, и замельдовавъ, що має небезпечного шингуна, котрый вже десять разѣвъ хотѣвъ перекрастися черезъ сторожу.

— Бездѣльнику, чого-жъ хотѣвъ ты? — скрикнули всѣ три паны на него. Але якось щасливо вывинувся малый Дюсю зъ того огню трохъ паръ очей, бо въ саму пору пригадавъ собѣ, по що пришовъ.

— Маю панѣвъ запросити на обѣдъ!

О, якъ розъяснились наразъ всѣ три сердитѣ лица! Якъ всѣ стали щипати личко малого непотрѣба!

— А то зухъ! Адже то служащый зъ замку пана рыцаря!

Ѡдтакъ всѣ накиннулись на неповинного жандарма, котрый заедно державъ за ковиъръ хлопчину. Немало дѣсталось ему за его незручнѣсть, непонятливѣсть и т. и. На свое щастье не много разумѣвъ ѣнъ зъ того. Строма може ще и теперъ сушитъ собѣ голову надъ розвязаньемъ тои загадки?

— Ты налякався, мѡй сынку? — мовивъ панъ Брайгайзель, звертаючись до малого Дюся, котрого лячко слѡзавыми борозеньками залилось, неначе левада по зливѣ. — Чи дуже налякався ты?

— Дуже, дуже!

— То вельможный панъ посилае тебе?

Нѣ, не панъ, бо его нема дома, а посилае мене панна, чи не хочете обѣдати?

— Дуже добре. Красенько дякуемо, любый хлопче; иди и скажи, що прийдемо заразъ.

— Добре. А котрый панъ має три звѣздки?

А панове комісарѣ, боючись запаленя горла, підчасъ тяжкою працѣ, позавивали були свои шиѣ шалями, и томѹ годѣ було малому Дюсьови по закритѡмъ ковнѣрѣ спѣзнати, де кого має запросити.

Панъ Брайгайзель зрозумѣвъ пытанье.

О, бо панъ Брайгайзель чоловікъ вельми опытный, томѹ якъ стѡй выступивши напередъ ѡдповѣвъ:

— Я тутъ шефомъ, мѡй сыну, я.

— Отже сѣ другіи два панове мають ино по одной звѣздцѣ, чи такъ? а сѣ зъ рушницями то жандармы. Но то добре; панна кланяеся панамъ жандармамъ дуже покѡрно, и велить повѣсти, що для нихъ стѡлъ накрытый въ замку; панове зъ одною звѣздкою радо будуть видѣни у пана надзирателя. А вы, пане, зъ трема звѣздками, коли вы голодніи, можете пѡйти до ключника на обѣдъ.

— Ге, ге, ге! Мѡй ангелику, то мабуть велѣли тобѣ навпаки повѣсти; то мене запрошують до замку.

— Такъ есть, адже-жъ я такъ говоривъ.

Теперь выдавъ панъ Брайгайзель своимъ подвластнымъ ѡдповѣдніи приказы, и позволилъ каждому ѡддаться своею дорогою, а малому Дюсеви приказавъ, чтобы запровадивъ его до замку.

По дорозѣ обдаривъ малого пазя за его терпѣня новенькимъ блискучимъ крейцаромъ.

Малый Дюсю не мало чудовався та роздумувавъ, бо не мѡгъ поняти, що-бы то бувъ за грѣшь такъ дуже похожий на золото, хотъ на нѣмъ видруковано було тѡлько „1 крейцаръ“.

Панъ Брайгайзель, вступивши до сальону, уарѣвъ черезъ дверѣ, що напроти него йде панна Наталя зъ домовыми паннами.

Графа Богумила чи Страфа не було; ще вчера вийшовъ бувъ на ловы надъ Тису, щобъ своєю присутностію не зрадити своихъ ѡдноснѣ и знакомства зъ ревдуючими.

Такожъ панъ Брайгайзель удававъ, що будь-то ѡнъ нѣчого не знає про того славного чоловіка.

— Тысячъ разы перепрашаю ласкаві панѣ за ординальне *qui pro quo*, котре лучилось малому пазеви — почавъ представлятись панъ Брайгайзель, радъ зъ веселого темату. — Сторожа взяла его за шингуна, и прогнала его, а ѡпѡсля имила его; щастье що я вдавсь въ тов, бо були-бъ и его всадили до холодной.

— Сподѣюся, що его посольство було-бы его оправдало — сказала панна Наталка приязненнымъ жартомъ.

— На те достаточнымъ було само имя посылающей — ѡдиплативъ панъ Брайгайзель комплиментомъ; и привѣтно уклонившись, занявъ мѣсце. По правѡй руцѣ сидѣла панна Ельзуня, а напроти него панна Гермина. Подано зупу.

Яке-жъ то миле товариство! именно зупа зъ ковбасками и клюсками. Сей кухаръ мабуть знає, яку зупу варити, коли шефъ слѣдчей комісії приходитъ урядово на ѡбѣдъ, не вѣвши ѡдъ рана нѣчого, крѡмъ пороху.

— Неприємне занятє — заговорила панна Наталка до пана Брайгайзля, коли той положивъ ложку, и обтиравъ собѣ уста.

— О, до того я навикъ. Въ краю такѣмъ, якъ сей, то рѣчь не минуча, щоденна. Не трудъ тутъ головою рѣчею, а ненастанна бачи́сть, щобы не статись жертвою хитрощѣвъ, та щобы дотепну проворибѣть перехитрити притомністю духа, а задаваними питаннями выдобути правду навѣть ѡдъ найхитрѣйшого.

— О, то правдива пристрасть! але до того потрѣбный и талантъ, справдешный талантъ, якимъ не многіи могутъ похвалитись. О, дуже не многіи!

И его сіяюче лице неначе говорило: „Але я належу до тыхъ не многихъ“.

Панъ Брайгайзель забравъ зѣ собою ажъ сюды тую скринку, а здѣлавъ те дуже оглядно; еи не повѣривъ нѣкому. Шефъ мусить не довѣряти навѣть своимъ пѣдвластнымъ. Скринка тая зацѣкавила панѣ своими гарными рѣзьбами, що зовсѣмъ не було неприємнымъ шефови, котрый ледво мѡгъ сподѣватись, щобы хтось допытывався про той предметъ.

Не треба було и довго ждати на питання.

— Чи тую скринку вы ѡдкрыли? поспытала панна Наталка, показуючи на скринку, що лежала побѣчь на столѣ.

— Такъ есть Такъ есть. Якъ разъ того мы шукали, и немало стояло насъ труда, заки мы знайшли еи, бо захована була дуже хитро. Ба, але въ кѣнци пѣдступомъ ѡдкрыли еи. „Аргусъ есть стоокій“.

То саме розказувавъ такожъ панъ Мікучекъ Максенфутшови, зъ тою хибя рѣзницею, що зѣ 100 аргусовыхъ очей выбито ему 99, бо осталось ему лишь одно.

Панна Наталка пытала дальше.

— Сї письма суть безперечно небезпечного змісту?

— А-вжежъ; Але важнѣйшимъ въ скринцѣ єсть портретъ небезпечного чоловіка.

— Небезпечный портретъ!?

И всѣ три дамы наразъ забажали его побачити; и справдѣ, було-бы то великимъ запереченьємъ ихъ полу, якъ-бы имъ не було забавлося того.

Панъ Брайгайзель думаючи, що збобовяже собѣ ихъ, если засноконтъ ихъ цѣкавѣсть, отворивъ скринку.

— А, нѣчого собѣ молодець! — вно що якось трохи зухвалый має поглядъ. Сї дуже густі бровы надають лицю его видъ правдивого опрышка. Я боялась-бы его.

Тї замѣтки робили то паяна Наталка, то Гермина; панъ Брайгайзель обомъ признавъ слушнѣсть.

— А отсї листы?

— Нема въ нихъ нѣчого особлившого. Писавъ ихъ той паничъ пѣдъ дуже добрымъ доглядомъ. Але що найнебезпечнѣйше, то єсть въ потайнику за портретомъ. Тѣлько потиснути, а пѣдвесєсь портретъ, а пѣдъ нимъ побачимо листы, писані на тоненькѣмъ папері. Зъ пѣдпису легко пѣзнати, що то власноручне письмо старого Гараная.

Нѣщо не спиняло пана Брайгайзля дозволити, щобы цѣкаві дамы подавали собѣ зъ рукъ до рукъ тї письма, бо пересвѣдчений бувъ о лѣояльности тої родины; а они и безъ того писані були въ чужѣй мовѣ, котрой тї панѣ анѣ слова не розумѣли.

Анѣ панъ Брайгайзель, анѣ нѣхто зъ домашныхъ не знавъ, що оденъ членъ рицарєвой родины вже ъдъ давна у женцѣвъ на поли, у дѣвчатъ въ городѣ и селянокъ на подвѣрю, учитьсѣ мовы того любого и приятельского народу, та що панна Ельзуня пѣдчасъ пѣвтора-рѣчного пробуваня на Угорцянѣ вже навчиласѣ угорскої мовы.

Не знаючи того небезпеченства, нѣхто навѣтъ не зважавъ на Ельзунью. Мѣжь тымъ гувернантка выпытувалась довго и широко, якъ бѣкрыто той потайникъ, якъ его отворено, чимъ спонукано Кампоша до збѣнанъ; що зъ того буде? чи не треба буде бояться якого бѣльшого забуреня, чи не добре було-бы, выдати приказъ пану Максепфутшови, щобы ва нѣчь прійшовъ до замку зъ рушницею? та що то щастье велике, що бѣкрыто тую янтригу. Нѣхто не зважавъ на те, що, коли гувернантка такъ лебедѣла, панна Ельзуня довго-довго приглядалась одному вузкому, цѣлкомъ записаному листови. У нѣкого не було и думки, що она разумѣе стрѣчки листу.

Нѣхто не звертавъ навѣтъ на неи уваги. Дитина могла собѣ до вподобы приглядатись.

А дитина читала ось що :

„Дорогій, коханий, незабутый сыну! Заки ступишь ногою на рѣдну землю, и побачишь наше небо, вже не оглядати менѣ свѣта черезъ натрумникъ. Якъ-бы крѣмъ Тебе и того, передъ котрымъ звѣряюсь, ще хто видѣвъ тотѣ листы, то сказавъ-бы : а то старый дурень, старый, а пише листы любовный, и то до — портрету, и бѣсылае тѣ листы — портретови! Хто-жь мѣгъ-бы зрозумѣти мене? Повиненъ-бы я до Тебе самого писати : коли-жь бо тѣ листы, заки дѣйдуть до Тебе, перше читати буде кождый надзиратель вязиѣвъ; чи-жь писати менѣ о тѣмъ, що дозволене? або псовати менѣ ихъ якимъ гѣркемъ словомъ, що вырвесь зъ груди зболѣлой? тоѣ лишъ погѣршило-бы Твою долю; або зрадити менѣ свѣй бѣль, що черезъ Тебе я самъ сто разы покаранный, що разомъ зъ Тобою въ тюрмѣ загигаю, що и собѣ бѣдмавляю того, чого Тобѣ не став. Ты тамъ на самотѣ, а я тутъ сиджу самъ; але душа моя витае тамъ у Тебе, на Твоѣмъ ложѣ; и я двигаю оденъ конецъ Твоихъ кайданѣвъ; нѣ,

того нѣхто не смѣе знати, навѣтъ Ты самъ; або ажъ тогды, коли всео минесе. Але тогды Ты старцемъ будешь, а я порохоми. Але ще и тогды треба Тобѣ знати, и тогды ще, якъ дуже любивъ я Тебе. Мои постановы, користнѣй для Тебе, тутъ заховаю. Укрывати и таити вхъ мушу, бо мои свояки, що вже за моего житя майно мое стали шарпати, могли-бы сѣ постановы знищити, якъ ино замкну очи. Але зъ сихъ листѣвъ о всѣмъ дѣзнавша, що Тебе тыкає. — Тымчасомъ числю днѣ, котрыхъ конецъ лежать поза границею житя моего. Хто розбився зъ кораблемъ посередѣ моря, знає, що онъ тысячь миль ѡддаленый ѡдъ землѣ, а таки хватаєся ѡдорваною дошки и плыве.....“

— Могу просити о листѣ, панно Елизо! сказавъ панъ Брайгайзель....

— О, прошу.

И налякана дѣвчина кинула чимъ скорѣйше зъ рукъ листѣ.

— Вы приглядались листови такъ уважно, неначе-бъ вы его читали.

— Бо то такє незвычайне письмо.

— Панѣ мабуть плачете.

— О нѣ, щось впало менѣ въ око. Либонъ порошокъ пѣску зъ того листу.

— Чей не буде тое огруєю? Шкода було-бы такъ красныхъ очей.

А однакъ трутыва тото письма вже пошкодила тымъ краснымъ очамъ.

Нѣкому було бъ се и на думку не пришло.

Панъ Брайгайзель почисливъ лысты, чи котрого не бракує. Були всѣ; сховавъ ихъ зновъ до потайника, що-бы замкнути скринку.

Одтакъ мусѣвъ ѡнъ ѣсти и за свою сусѣдку по лѣ-
воѣ руцѣ, бо ѣи нѣщо вже не смаковало; — скѣлько
то лиха може заподѣяти оку такій малый порошокъ.

А теперь на хвилину загляньмо до пана Кампоша.
Часу досыть, заки славетнѣй панове пообѣдають.

— А такъ! имъ легко! сѣдають собѣ до готового
обѣду, а бѣдвого чоловічка высылають на роботу, и не
спытають навѣтъ, чи ѣвъ ѡнъ вже що? гонись цѣлу
динну, мовъ песь, вечеромъ кладись спати безъ вечерѣ,
якъ песь, а въ ночи опять убудять тебе, наче свсу.

Такій жалѣснѣй слова добувались зъ устъ людяного
капралѣ жандармѣвъ, котрому приказано, пана Кампо-
ша ѡдставити у столицю.

Нашъ панъ Кампошъ, пыхкаючи люльку, тихо вы-
слушавъ той жалъ, и не мавъ на те анѣ словечка по-
тѣхн.

То саме ще бѣльше потвердили другѣ два сопут-
ники, котрѣ були тои гадки, що чоловікъ повиненъ по-
бирати платню пѣдвышену, якъ на стоцѣ воєннѣй, если
ѡдъ рана до вечера не ѣсть нѣчого.

Панъ Кампошъ не мѣшався до бесѣды.

— То вы не голоднѣй? — заговоривъ вкѣнци до
ключника капраль рѣшучо.

Панъ Кампошъ порозумѣвъ пытанье.

— Такъ есть; тутъ при дорозѣ стоитъ чарда, го-
стиниця пуштова; тамъ дѣстати можна склянку вина,
и кусень мяса зъ паприкою.

— А нѣхто не зрадитъ насъ?

— Я, о скѣлько знаю, не зраджу.

Кѣнцемъ того намеку було, що коли наблизились
до корчмы-чарды, панъ капраль оглянувся навкруги, а
не побачивши нѣкого, остановивъ вѣзъ, и сказавъ: — Мо-

же-бы добре було вступити на склянку вина, якъ-бы панъ Кампошь тому не противився.

Панъ Кампошь згодився на загальне бажанье, и пѣйшовъ зъ трома товаришами до корчмы.

Въ великомъ шинку, конецъ довгого стола, сидѣвъ якійсь чоловѣкъ, убраньемъ похожий на згѣнника, попивавъ зъ пятикватиркового деревяного кухля, и заѣдавъ паприковану солонину, котру вытягавъ зъ рукава своего широкого плаща.

Того чоловѣка мы вже разъ видѣли. Панъ Максен-пфутшъ легко пѣзнавъ-бы въ нѣмъ того самого, що то мавъ прыгнати ѳдшукаиъ йоркшанры. Кто то знае, чи не зъ нихъ и солонина, що ви ївѣ.

Пану капралеви заразъ здався той чоловѣкъ непевнымъ. А коли ѳнъ схилився по нѣжъ, що бувъ ему впавъ на землю, кивнувъ панъ капраль на своихъ двоухъ людей, щобы держали свои рушницѣ на поготовю; але згѣнникъ давився на нихъ косомъ, и схиляючись, за-примѣтивъ той знакъ. Понявъ, що попався тутъ въ лапку.

— Добрый день вамъ, мои панове лицарѣ! — промовивъ, пючи до нихъ зѳ своего кухля. — Чули вы вже що про ославленного Шемеша Мѣшку?

— Ой, ажъ надто!

— Но отже, тымъ Шемешомъ Мѣшкою то я; — ѳдказавъ згѣнникъ, пѣднимаючись зъ лавки на ноги. Шапкою сягавъ майже до траму стелѣ.

Жандармы пѣдвесли оружье. Опышокъ не мавъ при собѣ нѣчого, крѣмъ топора; але и той вытягнувъ зъ ремня своего плаща, и вергъ его пѣдъ стѣлъ.

— Прошу не готовитись проти мене. Уже мѣй конецъ близькѣй. Уже я втомився утѣкати. И до теперъ тревожился я ино тымъ, що якъ спѣймають мене, то

замкнуть на довгий лѣта. Але сего тыждня читавъ я, що визначено нагороду за мою голову; теперъ знаю, що справляться зб мною коротко. Яку цѣну наложено на мою голову, пане капраль?

За неживого 200, за живого 500 золотыхъ.

— Но отже, мѣй пане капраль, 500 золотыхъ якъ-бы въ вашѣй кишені. А якъ-бы я хотѣвъ, мѣгъ-бы я отсѣмъ ножомъ, котрымъ що ино краявъ солонину, пѣдрѣзати собѣ горло, и вашихъ 300 золотыхъ пропало. Коли-жъ вы такъ багато грошей на менѣ зыскуете, то здѣлайте тоє для мене, и звелѣтъ господареві наповнити отсей кухоль; самі бачите, якъ высохъ, анѣ кропельки у нѣмъ.

Перевернувъ кухоль, и справдѣ не сплыла анѣ кропля.

Нехай пю бодай такъ довго, доки могу пити. Зъ власной шкѣры пропю бодай одного риньского. Шинкаръ дає вино дванайцятькрейцарове, кухоль мѣститъ въ собѣ 5 кватирокъ, то вчинить оденъ риньскій. Правда, пане капраль, вы не жалуете одного риньского для бѣдного нетяга, котрый дає вамъ въ руки голову, що варта 500 золотыхъ?

Панъ капраль видѣвъ, що має дѣло зъ дуже сумирнымъ чоловѣкомъ, котрый и такъ хоче вмерти, та передъ кончиною своєю шуткує собѣ, якъ то часто можъ читати въ збѣркахъ анекдотъ.

— Нехай буде и такъ! Газдо! наповнѣть сему гѣльтаєви кухоль!

Газда передъ очима всѣхъ налявъ бляшаною лѣйкою вина до порожнього кухля такъ повно, що вылялось ажъ по берегахъ. Шемеш Мішка пѣдняєсь его до устъ, и лыкнувъ такъ крѣпко, що наразъ убуло вина о 20 процентъ.

— Но, пане капраль, то напийтесь и вы зѣ сего кухля за душу бѣднаго волокиты — сказавъ Мішка, обтираючи верхъ кухля и подаючи его капралеви.

Капраль дорожился.

— Або такъ! Панове не будете пити зѣ кухля, але зѣ склянки.

И веѣмъ тромъ налявъ по повнѣй скляницѣ зѣ того самого кухля, зѣ которого самъ пивъ. Одаткъ зновъ обтерть рукавомъ свои сорочки верхъ кухля, и налявъ такожь пану Кампошови.

— И вы, великій паноньку, выпийте за мою бѣдную душу. Правда, що вы комісаръ?

А драбъ знавъ добре, що має дѣло зѣ елючникомъ.

А оубѣся ще разъ потягнувъ зѣ кухля, хотячи тымъ запевнити, що нема тамъ анѣ отруѣ анѣ усыпляючого напитку.

Одаткъ зѣ великою резигнацією попросивъ одного зѣ жандармѣвъ, щобы вложивъ ему на руки рукавички — кайданы; капраль якъ стѣй вынявъ ихъ зѣ свои кишентѣ. Шемешъ Мішка зложивъ руки навхрестъ, и давая терпливо заковати; та просивъ толькѣ сторожника, щобы воды ему подавъ, коли спрага его томити буде.

Радѣсть пана капраля была безъ границъ, бо полѣвъ бувъ добрый; вызначена цѣна, слава, авансъ! хрестъ заслуги! Оголошенье въ урядовѣй часописи, а одтакъ въ цѣлѣй Европѣ, що то днѣ пѣймавъ ославленого Шемеша Мішку! И кого-жь не задурманивъ-бы такій блескъ?

Тому то зѣ власной кишентѣ заплативъ панъ капраль господареви не толькѣ послѣдний кухоль вина, але и цѣле угощенье; ба вкѣнци показався такъ гойнымъ, що велѣвъ подати и морожене, чого на его щастье въ чардѣ не було.

Зъ такою доброю добычою за пѣвъ години вернули до воза, и теперь сѣло ихъ шѣстьохъ; передомъ вѣзникъ и оденъ жандармъ, до нихъ плечима закованный водо-кита и другій жандармъ, на заднѣмъ сидженю нашъ панъ Кампошъ и капраль.

Вѣзникъ затывъ конѣ. Стало вечерѣти. Небосклонъ обволѣкъся вже въ лиловіу барву, а густа мрака стала зѣ веходу налягати. Якъ сѣбѣнй лѣсы миготѣли въ тѣй мрацѣ доспѣлї нивы. Вороны кракаючи летѣли идъ мѣсту. „Воровъ краче, мѣй пане капраль“, промовивъ крѣзь нѣсъ Шемешъ Мішка; але нашъ панъ капраль не ѡдзы-вався на тоє, тѣлько киваючиъ похилився на рамена пану Кампошови, наче той, котрому голова не держить-ся вязей.

Такъ само кивались оба другїи жандармы поручъ вѣтяги и вѣзника. Заки выѣхали на поле, спали вже всѣ твердо.

Тогды Шемешъ Мішка вытягнувъ гарнешько руки зъ кайданѣвъ мовъ зъ зимовыхъ рукавичекъ, а коли до-ѣхали до мѣстка, сказавъ до вѣзника:

— Стривай, мѣй хлопче! А вамъ, пане, дякую, що пѣдвезли мене сюды; зъ-ѡдси трафлю вже самъ. Всѣ три сплять твердо. Кухоль мае пѣдвѣйне дно; кѣлько разы обтираю єго берегъ, покручу чопикъ, и тогдѣ даю пяти другимъ. Вы, ласкавый пане, пили зѣ мною, а прочїи усыпляючиъ напитокъ. Добра нѣчь вамъ!

Скочивъ черезъ драбину, и зникъ въ корчахъ при-дорожныхъ ровѣвъ.

Панъ Кампошъ здвигъ ино раменами; не мавъ при-порученя єго здоганяти.

Загорнувся въ свѣй плащъ, а похилившись, поста-новивъ собѣ, що коли жандармы задержаться на под-

вѣрю касарнѣ, бѣнѣ найпѣзнѣйше дастся збѣ сну пробудити.

Позѣхаючи капраль и два жандармы оглянулись зачудованѣ, де подѣвся Шемешъ Мѣшка. Одакъ заглянувъ до своєї калитки, и почисливши грошѣ, зобачивъ, що не стає ему дѣйсно одного риньского, що его заплативъ въ корчмѣ-чардѣ за Шемеша Мѣшку.

Зухвалый гѣльтай поважився навѣтъ казати заплатити собѣ вино, и то орѣанамъ, що его слѣдять.

Але всѣ три на стѣлько були розумными филозофами, що анѣ словомъ не зганули про Шемеша Мѣшку.

— — — — —

Анкершмидъ, вертаючи домѣвъ, зѣткнувся око въ око збѣ слѣдчою комисією, що вертала до мѣста.

Дуже зѣумѣвся, видячи численну збройну дружину, що ѣхала за почтовымъ возомъ Брайгазля и его товаришѣвъ. А приневоленный бувъ задержатись, бо шановний панове, вже зъ далека спѣзнавши его повѣзъ, задержались такожъ, высѣли зъ воза, и пѣйшли до кариты Анкершмидѣ, щобы подякувати ему за сердечну гостинну въ его домѣ пѣдчасъ его неприсутности.

— Що-жъ до лиха? чи були вы въ селѣ на ловахъ зъ хортами?

Спершу думавъ бѣнѣ, чи не по мнимого поляка прийшли они?

— Такъ єсть, и то дуже щасливо. Ваша вельможнѣсть навѣтъ не догадувались, якѣ небезпечнѣи крѣе тайны старе замчище побѣчь вашои палаты.

— Ахъ, не може бути! Мавъ-же-бы панѣ Гѣранай скомпромитоватись?

— Но, покажесь. На разѣ увязнено тѣлько его ключника.

— Но то добре; тїшитъ мене, що мавъ я то щастєе. Поручаюся.

Анкершмідъ розгнїваний кинувся на подушки кариты, и велївъ ѣхати дальше. Коли въ старомъ замчїи була ревизїя, то мусївъ бути нехїбно якїйсь доносъ. А доносчикомъ мѡгъ бути тѡлько оденъ чоловѣкъ — той бурлакъ! Самъ собѣ докорявъ Анкершмідъ безпощадно, чому не прогнавъ того чоловѣка зѡ своего дому заразъ по его появленю; а то принявъ его за метра музики. Ба, коли-жъ бо женщины такъ дуже заопѣкувались нимъ!

— А теперъ що? Допустився старый Гарамай якогo нетакту, то судьба его увязненого сестрѣнка на довго буде ѡдложена. Выявиться якїй заговоръ, то прозьба прийде въ злу пору.

Вже и такъ чимало горя, що якъ разъ опустили нещасного чоловѣка тї, що ему найблизшїй. Та женщина, его суджена, не хоче внести прошеня за своимъ судженымъ.

Тѡму нїхто не давъ-бы вѣры якъ-бы самъ не досвѣдчивъ того. Що-жъ пѡчне теперъ рицаръ зъ прошенємъ въ кишенѣ? Черезъ кого внести его? Абы и повелось намовити старого Гарамай до того, то чи може ѡнъ надѣятись усеѣху теперъ, коли самъ въ слѣдствѣ?

А ѡтакъ не мѡгъ рицаръ порѣшити, хто бѡльше заслуге на его благородну погорду, панѣ Пайтай, чи Богумиль? Бо выливши свою злѡсть на неѣ, здавалось ему, що несправедливо поступивъ собѣ, забувши тымчасомъ на него.

Ажъ навкучилось ему, заки заѣхавъ до дому.

Першого, що вийшовъ до кариты по кукры, спытавъ:

— Чи учитель музики дома?

А дбзнавшись, що паничъ въ ранцѣ вернувъ домѣвъ зъ ловѣвъ, поспѣшивъ до своѣхъ кѣмнаты.

Ледви скинувъ зѣ себе подорожне убранье, а вже прийшовъ малый Дюсю зъ прошеньемъ:

— Пання Наталка витає вашу свѣтлѣсть, и просить, чи бы не звалили прийти до салѣ на „дуже поважне“ слово?

— А до ляха, поважне слово хоче менѣ панна Наталка повѣсти? поважне слово? неначе-бъ я бувъ чоловѣкомъ, що ненастанно дотеує; що дуже поважно буду говорити, за те ручаюсь.

Надходячого рицаря выжидала въ салѣонѣ сама гувернантка, котра для тои урочистой нагоды мала льокни а l'anglaise, щобы лице ви выглядало ще довше и бѣльше трагичне.

— Яке ваше бажанье панно Наталко? що маєте менѣ сказати?

— Пане рицарю — сказала гувернантка такимъ зловѣщимъ тономъ, якимъ старинна питія выголошувала свои додоньскѣ ворожбы. Приготовѣться на вѣсть дуже немилу, котра дуже зворушить ваше благородне сердце.

— Но що-жъ тамъ? тѣлько просто на батнеты, не люблю довгой тиралерки.

— Въ вашѣмъ домѣ є зрадникъ.

— Знаю тоє бѣсове кодро! не говорѣть менѣ бѣльше про него. Я о всѣмъ повѣдомлений. Дбзнався я о тѣмъ въ дорожѣ.

— Не може бути! я хотѣла тоє затаити.

— Вѣрю; вже я тоє розголошу, ино не тревожитесь.

— Мѣй пане! розважте, що вашою повинностію бергти доброй славы родины вашей.

тѣхъ, и въ громады нашихъ найтрудолобнѣйшихъ и способнѣйшихъ писателей.

Покійный Іосифъ Барвинскій бувъ однимъ зъ трійцѣ братѣвъ Барвинскихъ, що бѣдъ молодечихъ лѣтъ, еще зъ школьною лавкою, вложили обѣтъ: боротися за народну идею перомъ и трудитися для неї невиную, що, сказати-бъ, безъ оддыху. Въ трійцѣ той покійный Іосифъ, яко душастирь на ляхихъ капелініяхъ, середъ глушѣ селеской, мавъ, зовсѣмъ природно, найменше нагоды зрѣти вѣсь свои дѣла знаными широкій публици — и нинѣ певно есть богато людей въ нашомъ краю, котрі покійного Іосифа знають только зъ дѣла остатнихъ роковъ его житя, зъ трагедіи „Полуботокъ“, наказный гетьманъ Украины, граню въ нашомъ краю зъ такимъ великимъ успѣхомъ. Тимчасомъ покійный бѣдъ давня трудился перомъ и то много. Библіографъ, открывши его псевдонимъ, прибирае чимало писанъ его зъ поля белетристики тай науки и додучитъ до творѣнь подписаныхъ повнимъ именемъ, а не кажемо вже про тѣ его писма политичнои природы, котрі мѣстисел (к. пр. въ „Дѣлѣ“) зовсѣмъ безъ подпису. Покійный, якъ на тѣ обставини, въ якихъ судилося ему жити, — зъ одной стороны глушѣ селеска, изъ многихъ поглядѣвъ некористна для людей, що радѣ займатися литературою та наукою, зъ другой стороны убожество, — якъ на тѣ обставини житя, потрудився перомъ дуже богато и зъ успѣхомъ зъ свого народу и для святой для него идеї народнои. И то ще треба сказати, що покійный Іосифъ Барвинскій трудился не для розголосу, — бувъ се чоловікъ смиренный, що не одказався и бѣдъ наймозильнѣйшой работы, коли только така работа була потрібна. Коли потрібно було, переклавъ зъ чужого языка цѣлу книжку, и дармъ ему було, чи подъ нею подписанъ буде его имя, — чтобы только вышла книжка и збогатила руску литературу. Покійный Іосифъ писавъ всеосторонно: перекладавъ богато зъ чужихъ языковъ, писавъ статѣи науковѣ (к. пр. про Юрія Даничина въ „Фейлетонѣ“ „Дѣла“), писавъ статѣи политичного змѣсту и доноси до часописей, писавъ популярнѣй книжочки для народу (въ выдавахъ товариства „Просвѣты“), въ остатнихъ же рокахъ, бачучи, що у насъ нема штукъ драматичныхъ зъ исторіи періоду козацкого, взявся до студій историчныхъ и задумавъ написати цѣлу серію творѣвъ драматичныхъ. Першимъ результатомъ той его задуманои работы явился „Полуботокъ“. Покійный взявъ собѣ за тематъ наказного гетьмана Полуботка, наймобравнѣйше для того, щобъ тымъ особисто дати выразъ шестизмуду для памяти своего дорогого брата бл. п. Володимира, котрый передъ смертію все носився зъ гадкою написати трагедію зъ сумной исторіи Полуботка. О скільки намъ вѣдомо, покійный Іосифъ далъ свой трагедіи засновувать-бы бувъ таковы на періодъ т. зв. „Руины“. Може бути, що бѣдъ часу выхodu „Полуботка“ и воплѣвъ покійный выготувити яку нову штуку драматичну — и мы бы о томъ не сумнѣвались, знаючи его невиную трудолюбивость, коли-бъ не немочь тѣла, котра була значна у него уже бѣдъ кількохъ лѣтъ.

А все таки вѣсть про смерть Іосифа Барвинского упала на насъ дуже несподѣвано. Не стало середъ насъ того сердечного чоловіка, широго приятеля народу, борца проти всякой несправды и кривды, горючого патріота, що зъ гордостію называвъ себе народовцемъ, способного и одного зъ найтрудолобнѣйшихъ у насъ робити перомъ! И жалъ тисне сердце, що злочастна смерть мовѣ-бы завлязла на насъ и немилосердно выкомше ниву руску — забравъ намъ людей працѣ въ самой силѣ вѣку! Та годѣ! Въ покорѣ мусимо знести ударъ за ударомъ, — мѣсце уважныхъ борцівъ — мусимо вѣрити и надѣятися — займуть новѣ борцѣ зъ молодого поколѣня и вести будутъ дальше работу народну зъ такимъ одушевленіемъ и зъ такою трудолюбивостію, якъ вѣвъ ей — одинъ изъ патріотичной громады послѣднихъ изъ уважныхъ досѣ — бл. п. Іосифъ Барвинскій.

Надъ свѣжою его могилою кличемо нинѣ зъ глубины сердца: „Спи, козаче, душе щира!“ — земля Тобѣ перомъ и вѣчна память въ рускомъ родѣ!

Выбѣръ посла до рады державнои въ окрузѣ wyborчѣмъ Тернополь-Збараж-Скалатъ одбудеся уже завтра. Зъ нѣтерпѣливостію выжидаемо результату. Выборчій комитетъ центральный и кандидатъ рускій учинили все можливе, чтобы симъ разомъ округъ той выбравъ Русина, а не шляхтича польского. Только-жъ очевидно не въ силѣ Русинѣ было перешкодити той пресіи, якои взо рець мы подали въ передпослѣднѣмъ числѣ „Дѣла“ въ описаню правоборѣвъ переведенныхъ комисаремъ п. Пашкудскимъ въ Громици.

Вчера мѣжь 4-ю и 5-ю годиною вечеромъ середмѣсье Львова представило видъ невысказанный. Скоро ударила 4-а година, всѣ склены, каваріи, цукоры и т. п. позамыкало, лѣхтаріи оповитіи черною крепкою позавѣшувано, а по косякахъ и церкахъ ударили звоны на знакъ, що якъ-разъ у Вѣднѣ ховають насѣдника престола. Мешканцѣ мѣста вылиги зѣ всѣхъ дѣлянцѣ до ринку и въ улицѣ притыкаючи до ринку, такъ що не только затамували пробѣдъ, але формально годѣ було перетиснутися, а въ ринку шильцѣ мабути не было-бы де узнати. О годнѣи бѣ-бѣ склены зновъ повдвигнувано, люди повернули до своихъ занятъ и мѣсто прибрало видъ звичайный.

Въ архикатедральномъ храмѣ св. Юрія одправилось нинѣ бѣдъ 11-ои до 1-ои годины торжественне богослуженье за душу бл. п. архиепископа Рудольфа. Литургію одслужили крилошане капитулы при дуже гарномъ свѣѣ питомцѣвъ дух. семп-

нарій. Церковь була биткомъ полна вѣрныхъ; явились и представитѣли всякихъ властей.

Справа галицкомъ пропавшій по ухаляхъ сойму розгласея теперь у Вѣднѣ. Якъ вѣдомо, правительствомъ агодилося на найвысшу суму цѣны выкупна 60,200,000. Тимчасомъ соймъ ухалявъ о 2 миліоны больше. Теперь зъ Вѣднѣ доносить, що правительство обѣтае таки при 62-2 мил., и се сказано прямо намѣстникамъ, котрый въ той справѣ выѣхавъ до Вѣднѣ. Коли-бъ справдѣ такъ было и коли-бъ правительство пѣкъ не згодилось на суму ухаляну соймомъ, то соймъ сей мусѣ-бы бути ще разъ на коротко скликанный.

Кореспонденці „Dziennik Polski-go“ у Вѣднѣ (кажуть, що се якиѣс галицкій жидъ), телеграфуе зъ Вѣднѣ до нинѣшного н-ру „Dziennik Polski-go“: „Профессоръ Огоновскій зѣ Львова въ имени рускихъ народныхъ товариствъ приславъ вѣнецъ на руки о. Грабовича. Коли принимано вѣнецъ бѣдъ о. Грабовича, сказано ему, що цѣсаревъ найпримѣннѣйше, коли память покійного читается не въ вѣнцѣхъ, але добродѣйными дѣлами.“ Телеграма ся выѣбрала очевидно противъ Русинѣвъ, немовъ изъ зависти, що на домовнѣ цѣсаревича появились вѣнцѣ не только бѣдъ Поляковъ але и бѣдъ Русинѣвъ. Той докоръ — одно камъ Русинамъ за ихъ наилучшу волю почтили память покійного цѣсаревича — коли-бы бувъ правдивый, мѣгъ-бы свѣдѣти о неприязнѣмъ настрѣю до Русинѣвъ того, хто его выговѣвъ. Але мы въ цѣлѣй той нѣбѣ-выказъ не хочемо вѣрити. Прѣбѣвъ вѣнцѣ на домовинѣ цѣсаревича зложили и члены цѣсарского дому и выдѣли краевѣй и рѣзні товариства всякихъ народностей, — зъ якой отже причины только вѣнецъ бѣдъ Русинѣвъ мавъ-бы бути цѣсаревъ менше приемный? Впрѣчѣмъ мы надѣемся, що рускій товариства постараються о сконотатыванье, чи хто щось подобнаго о. Грабовичевѣ сказавъ. Але намъ все здаеся, что тѣ особы, котрі брали вѣнецъ бѣдъ о. Грабовича, мусѣли-бы мати на столько такту, що чогось подобнаго, и то ще въ имени короны, неговорили-бы, хочъ-бы хто особито и не сирявъ Русинамъ...

Зборы членѣвъ Фили Руск. Товариства Педагогичн. въ Щирци. Точно, якъ было заповѣдено въ часописѣхъ, о годнѣи 9. д. 1 н. ст. лютого почалося богослуженье поминальне за бл. п. о. Стефана Качалу, котре правили Веч. оо. Мих. Тресневскій и Левицкій зъ Щирца и о. Царъ зъ Гумениці. (Выдѣлъ складае тутъ тымъ Веч. отчимъ сердечну подяку.) Богослуженье закончилось парастасомъ о 10^{1/2} год., а по томъ члены Фили удалися до сѣдѣ мѣсцевоегo казина. При отвореню засѣданя заступникомъ головы Кир. Малицкимъ выслушано сумного оповѣщеня про смерть Найдостойнѣйшого Насѣдника Престола Рудольфа, и поднесено трикратно „Вѣчная память!“ Заки приступлено до порядку дневного заинтересовавъ п. Дмитерко, чому конференція не одбудуется въ сали школьной, але въ казинѣ? На то одчитавъ п. Малицкій одмову пана директора щирецкого, Швайковского, котрый опираючись на якомъ тамъ розпорядженю краевой рады школьной мусѣвъ одмовити салѣ школьной. Тогдѣ п. Дмитерко пояснивъ п. директору зъ Щирца, що п. к. рада школьна въ своемъ розпорядженю мала на мысли политичной товариства, а не тѣ, котрі мають на цѣли чисто-школьной интересы, бо й польскій товариства педагогичный, навѣтъ кѣлка рѣзничѣ одбудуять свои засѣданя въ салихъ школьных. Веч. о. Дан. Ленский зъ Горбачѣвъ поперъ п. Дмитерка и заявивъ, що засѣданя товариства педагогичного новиннѣ одбудується въ салихъ школьных и практично зъ дѣтми на взоръ товариствъ польскихъ. Мѣсцеве рада школьна въ Щирци позволила одбуть конференцію въ сали школьной, то директоръ не повиненъ бувъ своей власти противитися. Онъ хотѣвъ очевидно „zasłuzyc się“ передъ своими вышшими звѣрхниками. Только-жъ нѣякій честный и справедливый, чоловікъ не позавѣдуе п. директору щирецкому той его заслуги! Потомъ наступивъ одитъ учит. Маг. Квасинка зъ Раковца „О заведеню вѣры Христовой на Русѣ“ и одчитъ учит. Мих. Корещного зъ Пѣсковъ „Матеріалъ до выравъ письменныхъ въ школѣ народній клясѣ I (Б.) Третій одчитъ: „На що повиненъ учитель звертати нильну увагу при выховуваню и научуваню дѣтей въ школѣ?“ одложено до слѣдующей конференціи, бо два перші одчиты зѣ дискусією забрали богато часу. Внесенье, чтобы урядити вечерю въ честь Тараса Шевченка принято одголосно. — На томъ закончено засѣданье а заступникъ головы К. Малицкій, подякувавъ численно збранимъ членамъ и гостямъ (до 60 особѣ) за заявлену прихильность для Фили щирецкого. Хотий наше молодое товариство дѣзнае перепѣвъ зъ стороны слѣпыхъ противниковъ, то, хвала Богу, починае розвиватися на добре, а може надѣятися и на дальше якъ наилучшого успѣху.

Того неповажно бути. Дня 30 н. ст. сѣчня передъ 3 год. рано купивъ я билетъ на дворѣи въ Санчи до Загѣри. Въ Ясѣ дознаюся, що поѣзды межѣ Йсломъ и Загѣриемъ не куреуютъ за-дѣла замѣтей свѣговухъ, и я мусѣвъ вернутися зъ Ясѣ до Стружа а зъ бѣдѣмъ на Тарнѣвъ и Перемышль до Львова. Пытаюся теперь: Якъ мѣгъ менѣ урядникъ при казѣ въ Санчи продати билетъ до Загѣри, коли знавъ (а що знавъ, проте я довѣдался въ Стружу), що поѣзды зъ Ясѣ не идуть? Вправдѣ кондукторъ въ Санчи сказавъ менѣ, що поѣзды зъ Ясѣ не идуть дальше, але я больше вѣривъ урядниковъ, якъ кондукторовъ. Вправдѣ за билетъ зъ Ясѣ до Загѣри звернено менѣ въ Ясѣ, але я не бажаю собѣ въ ночи ѣхати на снаперъ до Ясѣ а зъ Ясѣ назадъ до Стружа — В. Р.

Зъ Вѣднѣ пишуць намъ: Кождого майже року приближають, ба и пѣшки приходять до Вѣднѣ лаші селяне „на авдѣнцію до Найяснѣйшого монарха“. Прѣчиною той невыжлой дороги есть майже все якиѣсь прогнаный процесъ, въ котромъ нашего християнина „покривдженъ“, а котрый черезъ всѣ инстанціи перепишеть. Одному банкъ грувѣтъ за довги гипотечный продае, другого жидъ зѣ хаты выгнать, а коли саракѣ бачить, що вже межѣ „панамъ“ нѣчого не вратити, свято переко-нанный въ несправедливостѣ, яка ему дѣсея, цѣлу надѣю покладѣ въ Найяснѣйшого монарха и зѣ

бѣагою выбираеся въ дорогу до Вѣднѣ. Розумѣеся, що найяснѣйше рѣчь невозможна, чтобы ему цѣсарь въ его справѣ що помоѣгъ, бо безосновне прошенье буває зъ актами до его суду одсылане, але для селянина то меншой ваги. Головна рѣчь, що „бывъ у самого Найясн. монарха на авдѣнціи, передавъ письмо, але нѣчого не помоѣгъ, бо вже было за поѣздомъ“. Остаеся для селянина мила загадка, якъ-то бѣдъ ѣхавъ до Вѣднѣ, якъ тамъ по ринкахъ ходивъ, якъ его потому запровадили до цѣсаря, якъ цѣсарь бувъ для него дуже ласкавый, якъ ему казѣвъ дати грошей на дорогу и якъ его красно домѣвъ одпровадили. Все то оповѣдае селянинъ подробно, прѣйхавши до свои хаты, а вѣдъ зъ наибольшою цѣкавостію слухаютъ его. Звычайно выбираютъ въ такую дорогу селяне, що були при войску и „свѣта видали“. Разъ, памятаю, идучи по вѣденскѣмъ бруку, середъ шуму и лоскоту трамвайѣвъ та фякрѣвъ и середъ глоты народу, достерѣгаю нашего селянина, якъ иде зъ грубою палицею въ рудѣ и цѣкаво разгладѣеся на всѣ боки. По чоботахъ его познали, що зробили больше, якъ стомиливу дорогу, а свѣта ему жовта бѣдъ дощ и пороуху. На грудяхъ медаль войсковый, знакъ, що бувъ у войнѣ. Кождому Пѣмчиковъ, котрый здаеся ему большымъ паномъ, кланяеся на добрый-день, и передъ очипирами шанку одймае.

— Татуго, а вы де идете? — заговоривъ я до него зъ боку.

— Та до Найясн. пана на авдѣнцію — сказавъ бѣдъ, такъ спокійно и такимъ тономъ, мовѣ-бы его то цѣлкомъ не дивувало — у Вѣднѣ почувти руску бесѣду. Заразъ розказуе менѣ о своей справѣ и о всѣмъ, що его болитъ. Пытаю, чи бувъ уже коли въ Вѣднѣ?

— Нѣ, не бувъ.

— А якъ-же вы знаете, куды до Найяснѣйшого пана?

— Та де? не знаю. Отъ иду та дивлюся. Выявивши оловецъ, написавъ я ему адресу до нашего духовнои семинаріи. Туды бѣдъ, показуячи картку по дорожѣ каждому, щасливо зайшовъ, харчѣ и мешканье доставъ. Такихъ пригодъ было въ трехъ лѣтахъ кѣлка, а всѣ кѣпчилися однокорѣ: бѣднѣй селянинъ на дорожѣ зничивея и страгивея, а нѣчого не вѣдѣвъ, бо не мѣгъ идѣти.

Та не о томъ хотѣвъ я говорити, а о томъ, что та вандрѣвка що-разъ частѣйше повторѣея и что безъ наименшой разумной причины селяне нашѣ выбираютъ до Вѣднѣ, тратѣтъ на дорогу остатки своего майна и вертають холодный и голодный до дому. Отъ и сими днями прѣйхавъ сюды до Вѣднѣ Климокъ Радванскій, господаръ зъ Новооблока-переднихъ (Рава Рука), на авдѣнцію до цѣсаря. А по що? Ото, виненъ бѣдъ грошѣ до банку, а той хоче за довгъ ему поле продавати, то бѣдъ выбравъ до Вѣднѣ, абы ему Найясн. панъ той довгъ подарувавъ. Не хай бы мѣсцевѣ люди интеллигентнѣ, священники, учителя и другіи поучували людей, чтобы на дармо не тратилися ѣздою до цѣсаря. — Д. К.

Дрѣбнѣ вѣсти. Дня 17 н. ст. лютого одбудеся вѣнчанье п. Володимира Каргута, укѣнченого богослова, зъ панною Наталією Манастирскою, дочкою пароха въ Петликовѣцахъ. — У Львовѣ померъ Кароль Климовичъ, 6. купецъ, въ 41 роцѣ житя. — Антоній Плешовскій, талантливый рѣзбаръ польскій, померъ въ Меравѣ.

Новый лѣкъ на запорѣ, що его признали найзнаменитѣйшій лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Мисли въ Базелѣ за найлѣпшій зѣ досѣ уважныхъ, то сесета sagrada; она головной складнѣвъ поправленыхъ пугутокъ швайцарскихъ А. Брандта, Ст. Іаценъ (Швайцарія), а достѣи ей можна у всѣхъ лучшихъ антикахъ въ корбѣхъ по 40 р. або 70 р. зъ приписомъ. Не вѣрте конкурентнымъ писателямъ фабрикантѣвъ старыхъ пугутокъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразно на корбѣхъ. Все иппе то бѣеинне насѣдующее. Новый швайцарскій пугутокъ у всѣхъ лучшихъ антикахъ; на замовленье выслаеся таковы головной складъ: Apotheker F. Schmid, Teplitz (Bohmen), оплатно. Кождому замовляющему за попереднюю присланныю независимости лѣкарской маркѣи, бо пославѣлата за дорогу. 2663 12—52

Посмертнѣ — о повѣстѣи.

Аполонія Кучиньска, вдова по пароху зъ Париды, померла сими днями въ великой нуждѣ въ Станиславѣвъ въ 60 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Господарство торговля и промыслъ.

Яку шоколаду треба кулувати? Въ теперѣшнихъ часахъ поручаеся публици такъ рознородный вырѣбы шоколадовѣ часописаннѣ, пиликатами по улицѣхъ и купцами, що неодинокъ попаде въ клопѣтъ, зѣ лѣкон фирмы мае онъ купити. Надто переповнене заграница тушетной торговлѣ до пересыла своими цѣбкомъ не лѣпшими вырѣбами. Неодинокъ купецъ подѣеа не разъ купуючому горшій и все дорожшій вырѣбъ заграничнѣи фирмы чи то вже такъ зѣ незначной любви до заграничнѣихъ вырѣбѣвъ, чи зѣ жадобы зыску, та тому шкодять коментентамъ и краевому промыслову. Тому не треба маловажати заслуги рономованой фирмы: Ios. Küffler & Co. у Вѣднѣ, що ввела въ Австро-Угорщину машиновѣй вырѣбъ чистой и доброй шоколады. Та ще теперъ шоколадъ-Küffler пере-высѣае всѣ иншій що-до доброго смаку, чистоты и дешевости. Сподобанье и величезне розширенье шоколады зѣ той фирмы поленилось лишь черезъ выдѣвчаний стараня при выборѣ какаа, черезъ советные заинтересы великого обманчивого домѣшаня (н. пр. ванили, муки, фарбы и т. п.), черезъ знаменитѣйшій способъ фабрикаци и черезъ справдѣ дешеву цѣну. Се не лишь патріотизмъ, але власна користь, коли кожда гадзина купуе замѣстъ дорогого и при томъ часто горшій и не такъ чисто заграничнѣи шоколады власный красивый вырѣбъ до домового ужитку. После нашон гадки перенѣсѣае шоколадъ-Küffler въ заграничній фабрикатъ що-до доброго смаку, чистоты и дешевости та мае такожъ велику симпатію и въ лѣ-карскихъ кругахъ. (Купити можна у всѣхъ лѣп-

шихъ торговляхъ корѣннѣихъ и деликатесѣвъ та въ цукорняхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На памятникъ для б. п. Ивана Гриневецкого за-служеного артиста и директора руского театру, зложили: Иванъ Бѣлей, редакторъ „Дѣла“ 1 зр. и Костѣ Паньковскій 1 зр. и просють о дальшѣй жертвы, чтобы бѣдай скромнѣйшій памятникъ поставити на могилѣ того широго сына Руси на кладоници въ Перемышлѣ! Жертвы приймае редакція „Дѣла“.

Послѣднѣй вѣсти.

Митрополитъ Сильвестеръ, пробуваючи у Вѣднѣ, взявъ участвѣ въ похоронѣ архиепископа Рудольфа а рано одправивъ заупокойне богослуженье въ церкви св. Варвары.

Въ процесѣ кукизвѣскѣмъ бѣдчато-но нанѣ слѣдующій пытаня, котрі мають бути поставленѣ судьямъ прѣсѣжнѣмъ: I Пытанье головное: Чи Марія Стмелецка виновна, что въ намѣреню присвоити собѣ майно кн. Я. Тхуржницкого задала ему удары въ часѣ ену въ способѣ одбѣстнѣи а довершенье злочинства не наступило лишь зѣ недостатѣи силъ, або что хтось перешкодивъ? — II Пытанье додаткове: Чи М. Стм. допустила того злочинства середъ обтяжачныхъ обставинъ? — III Пытанье додатк.: Чи М. Стм. виновата, что въ почѣ на 30 лѣтъ допустила насильства на кс. Тх. черезъ чинье его поранѣенье? — IV Пытанье додатк.: Чи кс. Тх. бувъ дѣйстно пораненый якъ то сказано въ пыт. III и чи ушкодѣенье было тяжке и дѣйстно забрано ему маестокъ въ вартости понадъ 300 зр. — V. Пытанье додатк.: Чи М. Стм. виновата, что забрала въ Кукизовѣ зѣ замкненого мѣсця безъ дозвола кс. Тх. его движимости, панеры, дукаты и т. д.? — VI. Пытанье головное: Чи А. Стмелецкій виноватый, что укравъ або сховавъ панеры вартости понадъ 300 зр. на шкоду кс. Тх.? — Пытанье додаткове: Чи робявъ бѣдъ то зѣ свѣдомѣстою, что панеры тѣ зѣ крадежи походятъ?

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 6 лютого. Вѣсть будѣобы въ Маерлинѣ застрѣлился лѣсничій есть неправдѣа. Архикн. Стефанія обѣиѣ протекторатъ надъ выдавнцтвомъ „Австро-угорска Монархія въ слов. и обр.“.

Берлинъ 6. лютого. На вчерашнѣмъ засѣданю нѣмецкого парламенту порушено голосну справу Гейкена. Велике враженье зрѣблиа въ парламентѣ бесѣда Мункля (зѣ вольнодумной партіи), котрый назывѣе оголошенье акту обжалованя противъ Гейкена и его приватныхъ листѣвъ чимъ печуванымъ въ свѣтѣ. Цѣла бесѣда, держана въ дуже острѣмъ тонѣ, була вымѣрена противъ кн. Бисмарка, котрого не було въ парламентѣ. Промовляли ще: социалистъ Сабортъ, Рихтеръ и Виндгоретъ.

Парижъ 6. лютого. Министеръ судѣбнѣицтва Феруилье одержавъ димисію а на его мѣсце замѣнованый посолъ Дессенъ.

Сосіа 6. лютого. Арештовано тутъ около 40 цанковистѣвъ, котрі просили екзарха, чтобы бѣдъ бородинъ болгарску церковь одъ князя и его правительства.

Переписка Редакціи и Администрации.

Внов. Адрианъ. Статью про „Прав. стад. въ Р.“ дамо, якъ только стане намъ трохи простѣрнѣйше. — Веч. И. С. Жуж. Одержали. Дякуемо. До другого тѣжня. — Вл. Е. У. Выводы были-бѣ справедливы, коли бы брати за рѣчь певну, що хто въ конскрипціи „виписаный“ за Мадяра, уже справдѣ вынародовивея. Рѣчь потребуе ще сконстатованя. — Веч. В. Б. въ Стр. Заплачено до 31 марта. — Веч. И. В. въ См. и Веч. И. Н. въ Зап. Вамъ не держувано высылки. — Вл. М. М. въ Зап. Просимо вырѣбнати. — Вл. М. Б. въ Га. Грошѣ достали. — Вл. В. П. въ Пот. По просту не принимаите зѣ почты небажанон газеты и звернѣтъ „re-tour“. — Веч. І. Г. въ Тис. За 1888 ще 1-50 зр. — Веч. А. А. въ Мил. Просимо о сѣлату и ще высылаете. Веч. И. П. въ Мих. Ще 7 зр. — Вл. пѣ-б. Г. въ Ст. Нарѣкъ 1889 зѣдолѣо 2-75 зр. — Вл. І. Д. въ Сар. Достали 32 зр. — Веч. Е. Ш. въ Крас. 13-50 зр. за 1888 р. и 1 зр. за конецъ „Вины и кары“ достали. — Вл. М. П. въ Мед. Просимо поскрити.

Надѣслане.

Правдивою благодѣтою для всѣхъ пѣдужныхъ на лѣно и груди суть правды, власный хороней Tietze болѣоны чабузѣлы. Зѣ инхъ пѣдужныхъ одѣлѣно острый и прѣйрый смакъ соку пѣдужного домѣшанья иншыхъ одѣловнѣихъ субстанцій, и тому подѣао всѣхъ пѣдужныхъ на кашель, хрипку и замучене зарѣбно дешеве якъ и певно дѣлающе ередство. Много пѣдужныхъ, що узивали лѣтѣми надѣрно всякѣ можайшій иншій средства, славѣтъ зѣ единственю чудесне дѣлающе болѣоновѣ пѣдужныхъ. Треба добре уважати на имя „Tietze“, котре по-тѣряеся чѣлка разѣвъ на кождѣмъ пакѣтъ. Все иппе то лѣхе надѣрѣе. Правднѣи можна достѣти въ аптекахъ по 20 р. и 40 р. въ слѣдующиѣхъ фирмахъ: У Львовѣ у агт. Петра Миколая, Якова Пипеса, Арнольда Райншора и золотымъ оловѣмъ, Якимѣомъ Рукера, п. ерѣбнѣмъ оловѣмъ; — въ Вѣдѣхъ у агт. Гросса; — въ Бохнѣ у агт. М. Іагго; — въ Чортковѣ у агт. Людь-Посеа; — въ Копичинѣхъ у агт. Миса. Федера; — въ Немпровѣ у агт. Кар. Предришкерекого п. звѣздой; — въ Нижанковичѣхъ у агт. Валеріи Владимирового п. звѣздой; — въ Самборѣ у агт. Іос. Алексѣвца; — въ О-калѣ у агт. Евг. Высочанского; — въ Устрикахъ у агт. Альф. Яетшѣекого; — въ Войславѣхъ у агт. Адольфа Кунена. — головной складъ въ Кромержи (Kremsier) у агт. Ф. Крижана. 2701 1—10

Надослане.

Володимиръ Подгородецкій
архитектъ и управлений будвничій
отворивъ канцелярію въ Львовѣ при улиці
Коперника ч. 15. А. и выконує планы, кош-
ториси на церкви, иконостасы, будинки паро-
хіяльній та школы, и реконструує старі бу-
дынки. 2777 1—3

Змѣна помешканія!

Маріянъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устной ямы пере-
продавився до дому Вн. Киршнера при пляцу Три-
бунальскѣмъ ч. 1 и ординує одъ 9—1 год. передъ
полуднемъ, а одъ 3—5 год. по полудни. 20—

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 277 2
препараты зъ гумы и выробы кавчуковій для
потребъ хирургичныхъ и иныхъ подобныхъ.

Фабрика выработъ рѣзничихъ и гисернъ

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улиці Довгой поручає свои вы-
робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 211—2

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Перша и найлѣпша одъ 25 лѣтъ
2759 истнууча 6—6

фабрика рукавичокъ

И. РЕХЕНА

Львовъ, ул. Краковска ч. 5.

выроблає послѣ найновѣйшомъ мо-
ды рѣзородній рукавички и хи-
рургичній бавдажъ, такожъ має
на складѣ галантерейніи товары,
продаючи все то по найлучшій
нѣйшихъ цѣнахъ.

Глядаю одъ д. 1 н. ст. лют. лек-
ціи на село або до мѣстечка до
учениковъ класъ низшихъ гимна-
зіальныхъ. За поступъ въ наудѣ
и зложеніе испиту ручу. Блише:
А. А., Кросценко к. Хирова.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає

знаменитъ МЫЛА до мытья лица, рукъ и купелей,
бдзначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

МЫЛО найдобриѣе до го- лѣня бороды	ар. кр. -25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачне, мѣстить 35% чистого глицерину, знаменито дѣлає на зашкорокъ 20,	ар. кр. -25
МЫЛО МИДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	-25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пампне у флашочкахъ, чистить шкуру зъ прищывъ, лишайвъ, угри- ковъ, фляшка	-40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	-20	МЫЛО ПЬСКОВЕ, до мытья рукъ, 15 и	-25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	-20	МЫЛО ТИМОЛЛОВЕ знаменито чистить шкуру зъ всякихъ выкидовъ	-50
МЫЛО ГРИСНОВЕ, знаменито до лица и рукъ	-40	МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже до- бре мыть руки, лице, а также цѣле тело въ часѣ епидеміи, щобы охоронити одъ заразы	-20
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкуру	-30	МЫЛО СЪРКОВЕ, зъ великою успѣхомъ уживаєся до змиче- щеня прищывъ и всякого ро- да выкидовъ на шкурѣ	-25
МЫЛО ЗЕЛЛОВЕ, одержуєся че- резъ агукеніе соку растити ароматично-живичныхъ, зна- менито	-25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре уживаєся, щобы усунути зъ шкуры выкиды и плями	-25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже привный пажмовый запахъ	-30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, анидотъ еверблѣе и нечесье шкуру, усуває выкиды и червотѣ	-25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, привного запаху, має великій покупъ	-30	МЫЛО ФИЛКОВЕ, привного запаху	-35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобриѣе ше 40 кр. и	-80	МЫЛО МЕДОВЕ до выщипаня рукъ, кусникъ	-10
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНО- ВЫХъ, привне въ ужитю, успѣшно хоронить шкуру одъ лишайвъ и выкидовъ	-30	МЫЛО МЪЦАНЬСКЕ знаме- ните	-10
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- стить шкуру, робить еи бѣ- лою и нѣжною	-40	МЫЛО СМОЛЛОВЕ, мѣстить 40% чистого смолы (дгтю), усуває прищъ лишай, всякі выскипи шкурій, почесье нѣгъ и пар- итъ на головѣ	-30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмалєна одъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣ- лымъ	-60	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мягчить и чистить шку- ру зъ лишайвъ, угрикѣвъ, и т. и., кусникъ	-30
МЫЛО ГИПЕНІЧНЕ, бдзнача- єся товѣстєю, вѣлыми нѣжне и выключно приладжене до лица	-50		
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобы зробити шкуру на лиці нѣжною и бѣлою	-60		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣнитися, знаменито чи- стить шкуру и хоронить одъ прищывъ	-30		

95-9 36-2

25:9 36—2
Набути можна у Львовѣ въ класичъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улиці Галицка рѣбъ Валовѣ. Въ брѣжєхъ: въ Краковѣ
Сухоничъ ч. 20 и въ Черновцяхъ Ринковъ ч. 2, а такожъ у еспѣхъ
перворядныхъ торговляхъ и антикалахъ

Розкладъ їзды на залѣзничныхъ доржжнихъ.

важний одъ 1 жовтня 1888

Приходять до Львова: о год. 1:15 въ нѣчѣ зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуся-
тина и Станиславова; — о год. 8:06 рано зъ Су-
хон, Хирова, Стрыя; — о год. 8:30 по полудни зъ
Сухон, Хирова, Гусятин, Станиславова и Стрыя;
— о год. 7:40 вечеромъ зъ Гусятин.
Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавоч-
ного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10:15
рано до Стрыя, Станиславова, Гусятин, Хирова
и Сухи; о год. 7:50 вечеромъ до Хирова и Сухи;
— о год. 9:45 вечеромъ до Станиславова и Гу-
сятин. 2238 47—2

!!! Пора замовляти свѣтло !!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто одъ продуцентѣвъ

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши одъ 30 кл. 1а по 80,
за 100 кл. 1а по 72 зр. за 100 кл., крѣмъ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдню
стацію залѣзничну.

Замовленя приймають: Центральній заридъ
у Львовѣ и филии въ Станиславовѣ, Тернополі,
Дрогобичі, Коломиѣ и Стрию. 2602

АСТМУ

лѣчу основно.
Пѣлѣга навѣтъ
при глубокой
старости недугу-
жого.

Описати недугу и подати, чи ноги
зимній, до Р. Weidhaus Dresden,
Reissigerstrasse 42 I., напротивъ
2693 кор. бюра полиційного. 6—12

У

Антонія Шмидта

въ Станиславовѣ

можно купити букеты балеви,
весѣлній, короны митрові, цвѣты
центулі, листові, вѣнцѣ похор-
онній, а зъ весною щѣпы овоче-
ві, рожѣ высокопенній и родній
флянцы. 2770

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадѣтъ зъ менѣхъ
конкурентовъ на въ силѣ продати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и ва-
гравичныхъ такъ дешево, якъ и. По-
ручаю жбѣ богатій одѣжъ такожъ
2484 Веч. Духовенству 63—2

Замовленя въ мѣсци и въ провін-
ціи виконуютья точно и ретельно. На жѣ
даже высылка вѣрны даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ.
квѣтъ жѣзєсєн одѣжъ гуртѣмъ
подрѣбо.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложений 1848.

ИВАНЪ ЯЖИНА

Готель Европейскій

Магазинъ выробѣвъ ювелирскихъ
золотыхъ и сѣрныхъ поручає зна-
чній засѣбъ выробѣвъ, бдзначенныхъ-ся
тревѣлєстєю и доброю сподобою такъ
класныхъ якъ и перворядныхъ фабрикъ
красныхъ. Выготовлене всякаго замове-
2778 ня, репарации и замѣны. 1—10

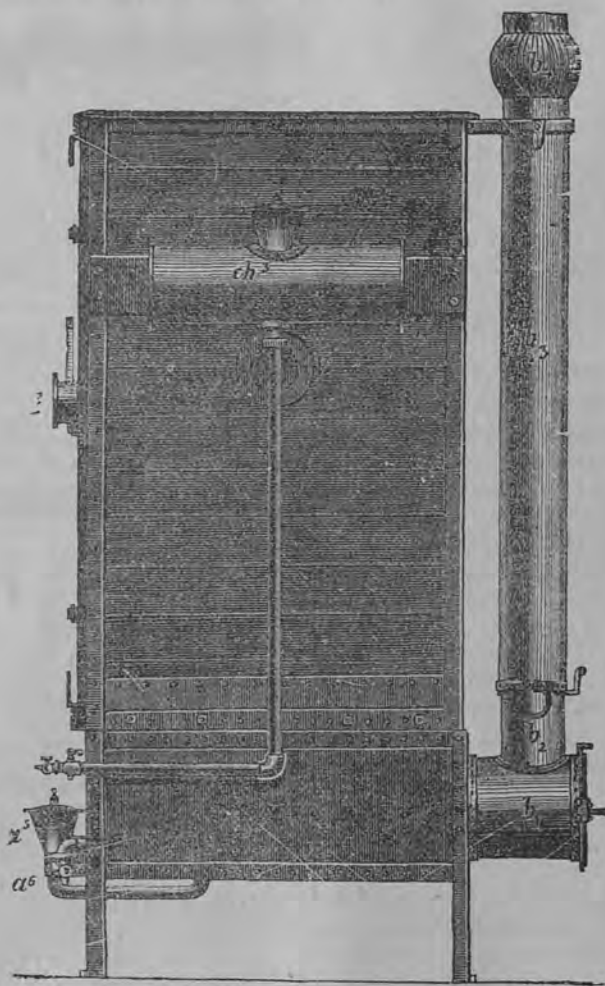
У подписаного можна ще дѣстати 4
книжки на 4 голоса хорального
спѣву цѣломъ св. Литургій, пѣсней,
колядъ, литургіафавансъ четко и
хорошо, зверхъ 70 добрыхъ ка-
валѣтовъ, за цѣну 8 зр., черезъ почту.
Тѣмъ Напрямѣнскій
решитъ хорѣ въ Тернополі.
1—1

ФР. РИХНОВСКІЙ

инжениръ - механикъ

Львовъ, Хоружива ч. 15.

Техниче бюро и механичний вартанъ выготовляє:

и к. выключ. привит. центральній отопленя и вентиляціи поодинокихъ
помешканъ и цѣлыхъ будинковъ, водопроводы, лазѣ, кухни, пральнѣ,
сушарѣ до бѣлы, вынды до типпєи дерева, и к. выключ. прив. аппараты
для вѣторичной дезинфекціи, стерилизаторы для заосмотрѣнъ и т. п. —
одъ 14 лѣтъ бдзначеній на всѣхъ выставкахъ першій преміями, а за
механичне устроєніє королевскаго замку румунскимъ золотымъ медалємъ
2779 заслуги. 1—2

ДОНЕСЕНЬЕ.

Ново устроєна

Центральна каварня

отворєна для 26 сѣчня с. р.

при улиці Валовѣй, побѣчь пляцу Галицкаго.

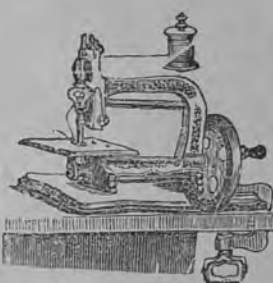
Щобы весѣлѣтъ вымогамъ Высокопѣв. П. Т. Публики удо-
волити, не щаджено нѣ коштовъ нѣ заходѣвъ въ томъ напрямѣ,
щобы еи устроити зъ всякимъ комфортомъ и пайвыгодѣйше.

Постаранєся о здоровіи, чистѣи напоѣ и умѣреніи цѣны.

Поручаючи Впов. П. Т. Публикѣ то підприємство, надѣємось, що
буде насъ ласкаво бдвигувати и такожъ поревѣдитися, що се не
обычєнка але справдєнна правда и охота услужити Впов. П. Т.
Публикѣ зъ поважаньємъ
2767 5—10

Зардоб.

По надѣ всѣ новости.

2 найкрасѣй, найпрактичѣйшій и найкорист-
нѣйшій предметъ выставы вѣдєнскои суть,
ново вынайдена механична масничка патен-
ту „Rapid“, котрою можна зробити масло за
5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або
сметаны. Такожъ добре надѣєся робити въ нѣй
шодо, пунѣтъ зъ дѣдъ, бити пѣну зъ сме-
таны и яєцъ.

Цѣны сєи маснички суть послѣ объєму
0.5 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Лишь зр. 3.40 коштує вынайдена одъ сєрпни
1888 ручна машина до шитя, патенту „Elasta“.
Та машина робить красно, скоро, добре рѣ-
пожѣрнымъ ливомъ, шна всѣ матеріи бѣзъ выжимки, зроблена послѣ найлѣп-
нѣхъ механичныхъ, вымогѣ новочасныхъ и выкичена тревѣло зъ найлѣп-
шого зѣлѣза литого. Згаданіи предметъ и поодинокѣ, можна купити за послѣ-
платѣю або за надѣсланьємъ грошей

въ Central-Depot ново вынайденыхъ

Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.

2771

Wien, I. Seilergasse 7.

1—22

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акційного Банку Гипотечного

2222 134—2

купує и продає

всѣ эффекты и монеты
подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,
котрыхъ послѣ закона зъ дня 2 лѣшня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшомъ постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, пуніарныхъ, кавцій супружєскихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіа

можно одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльсѣсованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припоручєна зъ провинціи залагоджуются бѣзъ
проволати по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворній ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ Ло-
бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРІЮ ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найлѣпша зъ сєго, що
истнує яко примѣшка до
кав.

Найлѣпша зъ сєго, що
истнує яко примѣшка до
кав.

Законно охоронєна

Каву фигову и султанську каву фигову, Найлѣпшій
шоколадъ, о найлѣпшій якості и бдзначенъ на всѣхъ
выставахъ, Какао бѣзъ олѣю легке и вѣлыми смачне,
Англ. Rocks D-оръ, кандидты, кандизованій и моро-
женій овочѣ, Компоты, Цедри, Аранціи и т. п.

Нашіи выробы фабричній можна дѣстати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 23—50

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшомъ якості
Полотна, столове бѣлье, ручники,
хустки
поручає въ наибѣльшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА « СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жаданьє цѣнники платнѣ.

При закупивъ товаровъ просимо покликуватися на нашу часоникъ.

ДѢЛО

Выходить въ Львовѣ два дня (срѣды и субботы) по полудню. Литературный додатокъ „Дѣла“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на переѣзду разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11, и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Во Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler G. L. Oaube & Co.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ въ Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: на цѣлый рѣкъ . . 18 ар. на цѣлый рѣкъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на чверть року . . 4:50 ар. на чверть року . . 6 ар. на мѣсяць . . 1:50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рѣкъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на мѣсяць . . 1:35 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 34 ул. Баторія. — Рукописи и нисераты принимаются на посылку наскоро. — Редакція не отвечаетъ за содержание писемъ. — Нисераты принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣзъ одного отбѣса печатного, въ рубль. „Надбавка“ по 20 ар. в. Подати считаются по 10 ар. бѣзъ отбѣса.

Просимо обновляти предплату на рѣкъ 1889.

У Львовѣ дня 26 сѣчня (7 лютого) 1889.

Нынѣ дѣлаются выборы после до рады державной съ куріи селянской въ Тернополи, Збаражѣ и Скалатѣ, и вже за кілька годинъ сподѣваємося телеграммъ съ результатомъ тыхъ выборовъ. При остальныхъ выборахъ, передъ чотирма роками, стававъ въ тѣмъ окрузѣ съ руской стороны той самъ кандидатъ, съ польской пок. Казимиръ Грохольскій. Очевидно руска сторона мусѣла тогда выборчу битву съ горы уважати за програу, бо правительство и Поляки не могли допустить, чтобы голова правительственно-польской партіи перенавъ при выборахъ, и то же противъ молодого русского священника. Признание належалося о. Сѣчньскому, що бѣвъ въ такихъ обстоятельствахъ не только стававъ за кандидата, але и не залишавъ нѣчого, свою кандидатуру переперти, а выборцамъ рускимъ, що вытравали вѣрно и смѣло до кѣнця. И при всѣхъ выслѣдѣхъ, при всѣхъ многостороннихъ пресѣхъ упало на Грохольского только 256, а на о. Сѣчньского 207 голосовъ, такъ что рускій кандидатъ бѣвъ бы побѣдивъ, якъ-бы только 25 выборовъ не на противника, але на него были даны свои голоса. Въ збаражскомъ полѣтѣ, мѣсяцъ своего пробыванія, о. Сѣчньскій мавъ навѣтъ знамениту бѣднѣсть: 94 голосовъ противъ 54; въ Тернопольщинѣ только незначу меншѣсть: 85 противъ 107; лише Скалатщина не довѣдала, котра вже зъ-дѣвна ославлена була запущеніемъ русского народа, де въ р. 1879 о. Наумовичъ, хоть самъ бѣвъ парохомъ въ Скалатѣ, не одержавъ анъ одного голоса, де бѣло мѣсяцъ пробыванія Грохольского: тамъ упало на о. Сѣчньского 15, на Грохольского 95 голосовъ.

Нынѣшній выборы мають бути мѣряломъ, о скѣлько руска справа, розвѣтъ русского народа, его просвѣтъ и свѣдомость народнои въ заглавнѣхъ повѣтахъ поступивъ впередъ. Они мають выдати свѣдоцтво тамошней русской интеллигенціи передъ цѣлою галицкою Русею, свѣдоцтво арозумѣнія и повненія своихъ обязанностей народныхъ, бѣдѣлости о просвѣтѣ, розвѣтъ и добро „меншихъ братѣвъ“, — свѣдоцтво, котрымъ тая-жъ интеллигенція буде могла по-величатиъ або буде мусѣла его вѣдѣтисѣ. Любимо неразъ хвалитисѣ и величатисѣ своимъ патріотизмомъ, своими трудами на на-

родный нивѣ: для одной части насъ есть поле-попсу, нехай же результатъ выборовъ заговорить!

На нынѣшній выборы тѣмъ бѣднѣшу належало-бы покладати надѣю, что они дѣлаются въ бѣднѣе сприяющихъ обстоятельствахъ. Анъ Поляки анъ правительство не мають нынѣ такого поводу, будь-шо-будѣ, хоть-бы штучками и напоромъ, перепарати своего кандидата, якъ перше (у Поляковъ заходить хѣба той оденъ поводъ, что то есть мѣсяцъ по пок. Грохольскѣмъ); при тѣмъ же кандидатъ польскій самъ собою не здѣсь бути небезпечнымъ, чоловѣкъ мало знаный и бѣзъ великой поваги; наконецъ новый намѣстникъ гр. Ваденій заявивъ торжественно въ соймѣ, что буде супротивъ Русинѣвъ поступати безсторонно и справедливо. Врѣштѣ передъ чотирма роками были заглавнѣ выборы, де кѣлькохъ ширѣхъ а способныхъ русскихъ послѣдовъ могло зробити польскій „делегатъ“ значу доверсѣю, де отже въ интересѣ Поляковъ было боронити за-взято каждой можливой позиціи: — нынѣ розходиться только о одного чоловѣка, отже небезпечность для Поляковъ не може бути така велика.

Не только для Русинѣвъ тернопольско-збаражско-скалатского округа нынѣшній выборы мають бути пробѣю, але также для Поляковъ и для правительства. Що станувъ тутъ и польскій кандидатъ, сему не дивуемся и зъ того навѣтъ не робимо дивного до-кору: вѣльно все и всюду поодинокамъ лю-дямъ на свою руку выступати и при помощи своихъ прѣятельвъ та близкаихъ товаришѣвъ старатисѣ свойъ выборъ перевести. Але если бѣднѣе между Русинами а Поляками стали лучше (якъ се Поляки часто любятъ голосити передъ свѣтомъ), если програма гр. Войтѣха Дѣдушакѣго о вѣльныхъ выборахъ не есть чѣстою фразою: то заглавнѣ Поляковъ не повиненъ поддѣлывати кандидатуру гр. Юрія Борковского. Такъ само въ нынѣшнихъ дняхъ Русины будутъ могли познати, кѣлько ваги мають прикладати до слѣвъ намѣстника.

Однакожь хочъ якъ всѣмъ заглавнѣмъ обстоя-внѣмъ повинны бы спрѣяти нынѣшнимъ выборамъ, мы на результатъ ихъ не глядимо зъ певно-стію побѣды. Похороны Грохольского показали, что рускій духъ въ Скалатщинѣ ще за мало пробудивъ и розрухавъ, что чѣмъ же за бо-гато сервилizmu и особистыхъ интересовъ а за мало взгляду на користь и достоинство народне. Зновъ же-жъ поступованье декотрыхъ органовъ правительственныхъ (якъ п. Пашкуд-ского въ Игровницѣ) свѣдѣло-бъ, что въ одно-

шеню ц. к. правительства до русскихъ выбо-ровъ нѣщо не змінилось. А якъ Поляки од-носятся до нынѣшнихъ выборовъ, се показу-етъ изъ Тернополя, помѣщена въ позавче-рашнѣмъ Przegląd-ѣ. Въ той дописѣ розказу-етъ о уконститутованю польского комитета, за-иниціативою презесѣвъ всѣхъ трѣхъ радъ по-вѣтовыхъ на зѣздѣ 19-ого сѣчня, зложеного въ 21 членѣвъ подѣ проводомъ посла сойм-ового п. Кл. Живницкого. Комитетъ той одно-голосо поставивъ кандидатуру гр. Юрія Бор-ковского, котру и затвердивъ комитетъ центральный. Въ дописѣ перестерѣгавъ дуже передъ о. Сѣчньскимъ, „чоловѣкомъ ще моло-дымъ, але дуже загонѣтымъ, пристрастнымъ, горячковымъ, котрый невѣдѣскими высенями и поправками справѣ русской неразъ пошко-дивъ“; „не тому отже — сказано тамъ даль-ше — мы рѣшучо противъ кандидатуръ о. Сѣчньского, что бѣвъ Русинъ, се ему зовѣмъ не шкодѣло-бы въ нашихъ очахъ, але тому, что бѣвъ горячка, что въ нѣмъ кипѣтъ пристра-сти политичный... бѣвъ, замѣсть принести пожи-токъ краевѣ, бѣвъ-бы лише розкладовымъ чинникомъ въ радѣ державной, компромети-вавъ-бы Русинѣвъ и руску справу и нарибавъ-бы той справѣ и собѣ множеству вороговъ“. Комментаръ до тыхъ слѣвъ чей не потрібно: що за сердечна бѣдѣлость о руску справу а на-вѣтъ о интересѣ самого о. Сѣчньского!.. Зо-рѣбно только одну замѣтку: чи честно, чи ро-норово, чи благородно то для Поляковъ ужи-вати такой обиды, замѣсть станути до бою зъ противною стороною „z otwartą przyłbicą“, якъ се годиться для „gucerskiego narodu“?

Нынѣ замѣты на теперь повздержуемо; доскажемо, що треба, коли результатъ выбо-ровъ и способъ ихъ переведеня буде знаный.

Смерть и похороны архиепископа Рудольфа.

По причинѣ смерти архиепископа Рудольфа вы-давъ цѣсаръ до гр. Таафего слѣдующе писмо: Любезный гр. Таафе! Есть правдивою потре-бою моего сердца звернутьсѣ же въ дѣлахъ на-бѣдѣннѣхъ жалобѣ до моихъ улюбленнѣхъ народѣвъ, чтобы высказати всѣмъ имъ мою найцѣрнѣшу подяку за безчисленнѣ доказательства трогателной и повной пѣтизату вѣрности. Въ той цѣли прѣимѣть прилучену тутъ мою промову и займѣтисѣ еи оголоше-нѣмъ. Францъ-Иосѣфъ.

До моихъ народѣвъ! Наятяжшій у-даръ, якій мѣгъ дойтикъ моего бѣдѣеке сердце, незамѣтнаго стрѣла моего дорогого, одинокого сына наповнила мене, мой дѣмъ и мои вѣрнѣ народы найглубошу жалобою. До глубины ду-

шѣ потрясенный клоню въ покорѣ голову пер-редъ нерозслѣдимѣю волею провидѣнія Божѣго и разомъ зъ моими народами мною Всемо-гущего, чтобы додавъ менѣ силъ споняти со-вѣстно мои обязанности папѣвочного та вытравати смѣло и въ надѣи, маючи передъ очима той самъ напѣравъ, котрого невѣдѣне и на даль-ше удержанье есть забезпеченіемъ на будуч-ность, въ безвѣстнѣмъ стараніи о добро за-галнѣе и о удержанье благословенства мира. Було то для мене потѣхою видѣти въ свѣтъ дѣлахъ наибѣднѣшого болю душѣ, что мене о-кружають сердечнымъ и завѣдѣмъ вышпрѣбав-нымъ сочувствомъ мои народы и що зъ дале-ка и зъ близка, зѣ всѣхъ сторонѣ, зѣ всѣхъ верствѣ, зѣ мѣстѣ и селѣ, дають менѣ найрѣзъ породнѣншій дѣйствѣ трогателной доказы своего сочувства. Зѣ сердечнымъ признаніемъ чув-ствую то, якъ звѣзъ взаимнои любви и вѣр-ности, котра сподучае мене и мой дѣмъ зѣ всѣми народами моего монархѣи, въ хвѣляхъ такъ тяжкого навѣщеня лише зѣ бѣднѣе скрѣпѣлися. Чую отже потребу въ имени мо-емъ, въ имени цѣсаревѣ и королевѣи, мои любимой подругѣи, напослѣдокъ въ имени мои-тяжко навѣщенной невѣстки зложити сердечну подяку за всѣ тѣ доказы повной любви уча-стѣ въ нашѣмъ смутѣ. Зѣ тою глубокою про-чувствовавою подякою молю спѣшно зѣ мо-ими вѣрными народами Бога о ласкаву помѣчи для дальшого дѣланя сподученными силами для добра отчизны. — Вѣдѣнъ 5. лютого 1889. Францъ-Иосѣфъ в. р.

6. Вел. Цѣсаръ выдѣвъ также дневнѣй приказъ до арміи, котрой кѣнчитисѣ слѣдую-щими словами: Якъ досѣ такъ и на дальнѣе бѣе мое сердце горячо для каждого поодинокого зѣ моего абройной силы. Зѣ гордостею сносла-даю на нихъ и най будути певнѣи и на будуч-ность мои повной любви и печальности.

Зѣ заглавнѣхъ дворѣвъ были заступле-нѣи на похоронѣ архиепископа: Папа (нунцій Га-либерти); цѣсаръ нѣмѣцкій (кн. Райсѣ); царь (кн. Лабановъ); султанъ (Садуллахъ паша); англиска королевѣа (лордъ Паджѣтъ); итали-скій король (гр. Нитра); Франція (Д. Кре); ко-ролева испанска (Мерри Диваль); король португальскій (Вальморъ); кн. Уельскій (ген. Кайтъ Фросеръ). Войскава депутатія зѣ Рос-сіи не насѣла на часть мабутъ въ наслѣдокъ замѣтей свѣтѣловыхъ на зѣлѣзничныхъ.

Въ спѣшнѣи по архиепископу найдено об-ширный але не зовѣмъ выебнѣенный дневнѣй и богато робѣтъ, почастѣи вже свѣченнѣхъ, по-частѣи зачатѣхъ. Загнѣчанье архиепископа мае бу-ти дуже точне; побѣднѣи мабутъ признавѣвъ навѣтъ, что кому дати на споминѣи по нѣмъ.

Листъ архиепископа до шефа секціи Сѣдѣ-нія, котрый оголосивъ Юкай въ „Nemzet“ — есть лише что-до головнѣхъ радѣвъ въ нѣмъ вѣрнѣи, впрѣчѣтъ не есть авѣнтичный. Сѣдѣ-нѣи оповѣдавъ Юкайови амѣтъ листу а той собѣи то оповѣданье списавъ и оголосивъ. Листъ той есть бѣзъ даты, але сконстатовано зѣ рѣз-ныхъ обстоянѣхъ, что бѣвъ бѣвъ писаный во вто-рокъ дня 29 сѣчня.

Велика славянская держава передъ двома тысячами лѣтъ.

(Историчны студіи Ом. Партицкого.)

(Дальше.)

Геродотъ записавъ про першихъ Скитѣвъ еще и друге поданье, ате же зачѣте бѣтъ чорноморскихъ Грековъ, — те поданье, якъ зѣ горы сподѣватисѣ можна, закрашене всѣ-лякими митологичными прѣдками. Именно казали Греки, что побѣла ихъ традиціи великій свѣтъ и герой, а опѣсли божѣтъ, Гераклій (Геркулесъ) плывучи рѣвою океаномъ доста-вѣся якѣсь въ край чорноморскій, де дѣбувавъ свою дальшу подорожъ на воѣтъ и кѣнѣмъ. Ге-ракліи не привѣкъ бѣвъ до зима, а на У-краинѣ, звѣстно, климатъ не все лагоднѣй, за-вѣтъ и студнѣи часто навѣщають чорноморску краину. Щастье только, что Гераклій мавъ при собѣ лѣвну шѣбру — бѣвъ выпрягши ко-нѣ закутався якъ-слѣдъ въ кожухъ и лягъ на степѣи спочити, — конѣ тѣмчасомъ побѣили пастисѣ по степу. Сантъ Гераклій, коли про-буждѣсь, а конѣи сѣдѣтъ-бѣтъ! „Що за лихо? подумавъ герой: край пустѣи, душѣ живѣи нѣгде не бачу, а конѣи таки хѣтъ укравъ...“ Гераклій сплонувъ зѣ досады и ставъ вели-чезными кроками свѣрѣзъ ходати по Украинѣ, шукаючи загубы. Овъ бѣвъ ростомъ великанъ, ноги его престрашнѣи; еще за Геродота ча-совѣ показували Греки на одній скалѣ Дѣв-стрового берега выразный слѣдъ Геракліевѣи стѣпи, довѣи на два цѣлѣ лѣтъ.

Ходить Гераклій свѣрѣзъ — бѣвъ надѣ Дѣвстромъ, Богомъ, ажъ зайшовъ до Дѣвпро-вого лиману. Тогдѣ чорноморске побережье не было такимъ бездеревнымъ степомъ якъ те-перь — мѣжъ рѣками Ингуломъ а Ингуль-цемъ, на кѣлько миль бѣтъ моря, простѣгалъся въ глубъ краю лѣсъ зѣ всѣми деревами. Одъ тыхъ лѣсовъ и цѣла деревами поросла околиця зваласѣ Греками „Гилѣя“. Отъ и зай-

шовъ Гераклій въ тогу Гилѣю. Сумно ему было стало. Онъ, что своимъ дванадцѣтѣмъ ро-ботами и славными подвѣтами здѣлывавъ всѣхъ людей на землѣи и всѣхъ богѣвъ въ небѣ, а таки на гадку про конѣи чѣсто затравѣвался. Все ему на думѣи: край пустѣи, безлюдный, а коней хѣтъ краде! На щастье побачивъ пе-черу. Входитъ, розглядѣсь, а передъ нимъ стѣнула Ехидна, потвора-мѣшанецъ, въ горѣ-нѣи части дѣнѣи, въ долѣннѣи змѣи. Гераклій подѣвляе дивну подобу, чудѣсь не начудѣсь, якѣмъ пытае у потвѣры, чи не бачила де ко-ней. А Ехидна — звѣчайно жѣсна — припо-добѣсь, зѣ-хѣтра споглядае на героя. „Не-лишь бачила, одѣвѣла она Геракліевѣи, але конѣи вже мои, и не достаеши ихъ назадъ, хѣба подружисѣсь зѣ мною.“ Гераклій подру-жисѣся. Живѣтъ обои на Украинѣ, живѣтъ въ пещерѣ коло Дѣвпорового лиману — мѣсяцѣ, другѣи, десѣтѣи, ажъ героеви вѣнѣи цѣле по-дружѣе обмерзѣло. „Оддавай конѣи“, каже бѣтъ до Ехидны. — „Нѣ, не бѣдамъ, пожай ще трохи зѣ мною!“ Жне Гераклій въ пещерѣ, може часами и рыбы ловѣвъ въ лиманѣ зѣ великой нудѣи — товетѣхъ осѣтрѣвъ та смѣчныхъ судакѣвъ, а все что день до Ехидны: бѣдѣвай конѣи та бѣдѣвай! Отъ и вымѣсерди-ласѣ вѣнѣи потвѣра, бѣдала конѣи Геракліевѣи кажуи: „Звѣселѣвъ ты мене трѣма сынѣми — скажи, что маю зробити зѣ ними, коли вы-пустѣтъ: чи бѣдѣсѣти ихъ тобѣ, батьковѣи, въ Грецію, чи нехай може ту пагуютъ? Мѣсяцъ на жалѣице у мене доводѣ, досѣи лишь одна пануи на весь той край.“ Тогдѣ Гераклій ставъ толкувати Ехиднѣ, что не добре посыла-ти сынѣвъ ему до Греціи, нехай мати держитъ ихъ при собѣ, а бѣдѣтъ, коли сынѣи вырастѣтъ, нехай окличе ихъ володарѣи на всю Укра-ину. И за тѣми словами герой чѣмъ скорѣе запрѣтъ конѣи та мѣвъ на-вѣдѣгоны, не огляда-ючисѣ, понавѣлъ дальнѣе свѣтѣми.

Коли вже выросли въ мужѣвъ сынѣи Ге-ракліи, понимѣвала ихъ мати — одного Ага-тарсомъ, другого Гелѣномъ, третѣго Скитѣмъ.

Лишь наймолодшій, Скитъ, принавъ матери до-вѣдобы и она бѣдала ему панованье надъ всею Украинѣю — обохъ другихъ прогнала она гѣтъ зѣ краю: Агатирѣа въ горы сѣмѣград-скѣи, Гелѣона въ лѣсову пушѣи надъ Дономъ. Одъ Скита ведуть рѣдъ свой всѣ скитскѣи королѣи.

Въ наведенѣи повѣсти выступаютъ яко родоначальники Скитѣвъ три брата, зѣ ко-трѣхъ лишь наймолодшѣму достаеся панова-нѣе въ рѣднѣи землѣи. Чи-жъ не живѣтъ подѣб-нѣи казѣи до нынѣ въ устахъ русского люду, звѣчайно также выступаютъ три брата, зѣ котрыхъ найменшій достае вѣнѣи королевскѣи вѣнѣи?

Важна въ поданю Грековъ и та обстано-ва, что коли Скитѣи обѣявъ панованье надъ Украинѣю, Гелѣонъ и Агатирѣи мусѣли уступѣи зѣ краю. Се значить просто: Скитѣи, овла-дѣвши краемъ, прогнали зѣ-водѣи первѣтнѣхъ мѣшканѣвъ, а самѣи вразѣ зѣ новою людностію посѣли землю. Якъ побачимо познѣише, тогдѣ Гелѣоны не были племенемъ нѣ скитскимъ нѣ славянскимъ, — ихъ способѣи жѣти, вся бу-дова, а навѣтъ барва тѣла вказуе на люднѣсть финскѣи (чудѣку). Пѣсля суду ученыхъ Чудѣи дѣй-тѣи были передславянскими жѣтелями вѣхѣднѣи Европы.

Геродотъ, яко совѣтнѣйшій историкъ, роз-вѣдѣчѣсь про початки скитской державѣи, списавъ еще одно поданье про прѣходѣи Скѣ-товѣи до Европы. Навѣду и се трѣте оповѣда-нѣе, бо-жъ и оно, хоть казѣиче, але тѣсно звѣ-зѣе зѣ нашою исторією. И чѣмъ-жъ не позна-комитисѣ намъ зѣ всѣми переказами про по-чатокъ народу? Мають вагу для насъ казѣичѣи оповѣданя Нестора про Кіѣ, Щѣка и Хорѣва; мають свою вагу историчнѣи звѣтки про пер-шихъ русскихъ князѣвъ — тѣхъ чуживѣвъ-Норманѣвъ, що зѣлѣзноу рукою погнали на-шихъ прѣдѣвъ, — дѣячѣи-жъ куратисѣ най-краснѣе може картинѣи въ исторіи нашего народу, куратисѣ прѣсвѣтѣио минувшѣи, що тѣсно силѣласѣ була зѣ именѣи Скитѣи и вѣ-

велику чѣсть и славу намъ передала? Часы скитского панованя — то невѣдѣжованѣи рай-скѣи часы, що про нихъ споминѣи живѣе въ на-шихъ народныхъ переказахъ, часы гѣразду и добра, коли подѣи опѣкою Дѣвбога и Лѣды розвивалось безжурнѣе и щастливѣе жѣтѣи на нашихъ земляхъ.

Пѣсля неясного поданя, записанѣи Геро-дотомъ, жили Скитѣи первѣбно въ Азіѣ, але зѣ-вѣдѣтамъ вытѣснѣли ихъ Массѣгѣи, що мѣш-кали межѣ каспійскимъ морѣмъ и аральскимъ озеромъ. Побѣитъ Скитѣи вторгли до Европы и заняли Украинѣю въ посѣданье. Народъ кимѣ-рийскій, що мѣшкѣвъ надъ Чорнымъ морѣмъ, уступивъ передъ навѣдѣнками зѣ своихъ мѣсѣи и пересѣлѣвъ въ Малу Азію.

Одна могла кимѣрийскѣа находиласѣ еще въ часахъ Геродота при Дѣвстрѣи. Цѣкава еи исторія. За вторгнѣнемъ Скитѣвъ до Европы держали Кимѣрийцѣи велику нараву, чи опустѣи край, чи роззѣти зѣ ворогами борѣу. Людѣи еще тогдѣи вѣвъ жѣтѣи скитальчѣе, во-мадѣске, и — якъ звѣчайно номады — не вы-робѣвъ зѣ собѣ любви отчизны. „Чи мы за-дѣи сего пороку земного (рѣднѣи землѣи) маємо выставлятисѣ на такъ явне небезпеченство? Куръ и той землѣи и Скитамъ, а мы найдемѣи собѣи лучшѣи сѣдѣица — утѣкаймо!“ Але кимѣ-рийскій король буи вышѣи думѣи. „Намъ ту-було такъ добре — казали они — хто знае, яко буде нова отчизна. Вже лучше покласти головы въ сѣмъ краю, якъ утѣкати въ незна-ный землѣи.“ Коли-жъ прѣйшло лѣдитисѣ до борѣи, половина корольѣи бѣдѣтѣнула бѣтъ по-вѣзѣи ухвалѣи и прилучиласѣ до люду зѣ о-кликѣмъ: утѣкаймо! Тогдѣ було зовѣлѣвати довше зѣ народами — король кинулѣсь одинъ на другѣи и взаимно себе всѣхъ поубивали. Людѣи похоронивъ своихъ володарѣвъ недалеко Дѣвстра, усыпавъ надъ ихъ тѣлами могилу, а самѣи опустѣвъ край на вѣки вѣчнѣи... Скитѣи заняли теперь всю пустыню въ посѣданье.

Геродотѣи цѣла та повѣсть припала дуже до вѣдобы. Онъ — чоловѣкъ ученѣи, очѣ-

Коли австрійські газети по змозі стараються в оговорах привинув смерті і рода смерті архієпископа держави в рамках того, що подано офіційно, то заграничні газети (германські, російські і др.) можуть писати в пишущу на той тематі далеко свободніше і всесторонніше. Говоримо, що по похоронах будуть видавати якісь офіційні доповідні, — досі же не виступило.

Орест Миллер о славянській справі.

Звітний славянофіл, проф. Орест Миллер, помістив в ч. I „Русского Кур'єра“ статтю під загальною назвою: „Славянська справа“. Стаття та замітна тим, що в ній стрічаємося з гадками, в якихій Росія зовсім непопулярна, але щирими як для самої Росії, так і для всіх Славянщини. До гадок тих додає Миллер рідь білясу активності в пасивній Росії за час оду договору берлінського по конець року минулого. Виходячи з становища, що наміє яко найбільше інтересованій сторіні треба знати, що про нас думають в Росії, подаємо висновки Ор. Миллера майже в цілості.

Од берлінського договору минуло цілих десять років — каже Ор. Миллер. Договір сей, хоча гарантований державами європейськими, ніяк не порушений. Головно порушила его Болгарія тим, що за правління кн. Ал. Батенберга до Болгарії прилучено саяло т. зв. Веходну Румелію. Іншими словами кажучи, зроблено то, що зробила хотіла сама Росія, укладаючи точки договору в Сан-Стефано. Що-ж скажемо тепер Росія до того? Росія — думає Миллер — повинна помилуватися з тим, що довершено фактом, і старатися привернути в сиолученій Болгарії давний свій вплив.

Договір берлінський порушила, по гадці Миллера, і Австрія, задержавши по ній окуповані землі Боснії в Герцеговині і збираючи плоди там, де нічого сама не посіла. Також і Сербія пошла проти волі Росії під грубий вплив Австрії. Короліву Сербії, що одна удержувала яку-таку звязь між Сербією а Росією, усунуто з престолу при допомозі Німеччини, а Росія до того все-го, як і до болгарок та боснацько-герцеговинських справ, мусіла мовчати.

То була-б найбільш пасивна в політиці Росія на подвій, т. е. в Славянщині полудневій, де перед десятиками роками для Росії жили найбільш симпатичні, де сходила зоря свободи славянської.

Але і на заході Славянщини не зложилась для Росії відносина байдужіше. І заходній Славяне — каже Миллер — дбають більше о свої власній інтереси, аніж о загальну справу славянську. Они научились вдовольняти себе тим, що їм подає конституція австрійська, а деякі покладають багато на свої права історичні. Одно лиш більше байдуже, а то, що заходній Славяне од часу до часу жадають для себе богослуження в язичі славянськом; що учаться по трохи языка російського на місці „der panslawistische Sprache“ і що де-хто з них зосидає на увазі в телеграфію, яку вивчає єпископ дьяковареній на торжаний ювілей хрещення Русі. Обиди ті видаються Миллеру тим байдужішим, що они довершили як раз в той час, коли Росія найменше дбала о Славян за-російських і коли за нею мусіли дбати самі св. Николай Чудотворець.

В Росії самій — каже Миллер — мало змінилось внутрішнє положення. Идею самостійного розвитку Росії стараються самі Росіяне погосплати в болото, а робитися багато такого, що просто виходить не на добро народова. Тільки идея общеславянської самостійності в взаємності мав за собою деякі успіхи. Поляки зблизились трохи до Росії, а

таній основно в грецькій історії, а особливо в святих книгах Гомера, так і рад був, що найшов бачину казочних Кімерійців, що про них говориться в Одиссеї. Але нинішня історична критика сумнівається дуже в існування Кімерійців на Україні, то лиш Греки в по-Гомерових часах, основуваючи колонію над Чорним морем, локалізували географічній придумки давніх поетів, аби одшукуючи на Україні незнані тодішньому світові народи. Они, як побачимо, переносили навіть в Україну своїх богів та героїв, стараючись з поступом географічних відомостей надати яку-таку підставу фантастичним розказам своїх поетів і митологів. Не давно, що в в наведеним поданні Греки добродушних боязливих Фінів перетворили в гомерових Кімерійців!

З вех Геродотових подань про перших Скитів в Європі передовсім се рідь певна, що Скити заняли нашу землю в дуже глибокій старині, здаєсь що-найменше на півтора тисяч років перед Христом. Численний високий могали, які ресипанні скроби по Україні, а особливо повизше порогів Дніпра, вказують також на дуже довгий ряд скитських королів — се ті самі могали, що їх так докладно описав Геродот, згадуючи про королівські похорони у Скитії.

І те рідь певна, що за приходом Скитів до Європи первістий мешканці України (Чуди) уступили їм занятіх земель, де вели життя скитальче, а їх місце заняла людська нова. Ся послідня, як викаже в даліша розправа, була народом славянським і першою о с е л о о, першою культурною людністю всіх тих земель, що входять нині в склад Малой Русі.

(Далше буде.)

то здаєсь по причині, що в Познанщині ти-сине їх германизаторська політика кн. Бисмарка. Але в стороні самої-ж Росії не учинено нічого, щоби використати положення Поляків. Росія — каже Миллер — треба про-те рішучо зречення всяких забаванок до бюрократичного русифікування народів а la Bismarck, а натомість поставити принцип береження народностей в цілій широті, т. е. старатися удержати нена-рушеними навіть дрібні відтінки народності.

До активності Росії закликає Миллер той бодрадий погляд, що Франція добровільно вийшла на зустріч Росії, розуміючи, що Росія єсть і може бути єя природним союзником против Німеччини. Ненависть Росії до Франції, що зродилась за часів Наполеона I., почав поновити затиратися. З літургії в Росії викинуто вже оскорбляючі Французів молитви. Наполеон перестав в очей народу бути антихристом, що хотів в Європі завести царствоває жидів і т. д. Але і на той полі не виявилось ще рішучий успіху, а Росія все ще хитаєсь, чи кинутися в обійми Франції, чи в рамена Німеччини, спосібом задати Росію своєю дружбою. Франція стоить в тим близьше до Росії, що она по великій революції стала державою більш демократичною, а такою державою єсть в Росія. З тим може початися і нова ера в Європі, ера, в котрій надь замками і городами возьмуть верх села.

Союз з Славянщиною — каже далше Миллер — єсть союзом з новою історичною идеею. Жаль тільки, що не всі Славяне перенялись тою идеею. Ба, навіть сама Росія не розуміє єя досі так, як треба. Она боїться дати народам своїм свободу. В 1880-тих роках не довершила Росія ніякого більшого діла, не видала ні одного славного чоловіка. Она справляє лиш помяти та ювілей, а загал бачить добро а поправу положення свого в тим, що всіми силами стараєсь знизити реформи і свободи, котрим початок дав покойний Александр II. В Росії пають тепер ті „темні сили“, що за царствования „Освободителя“ поховались була по закутках, а в душі єму ласхословили. Нині вийшли они на світло, а побачити їх по тим, що не годні укривати своєю ярмон ненависті до всего, що зроблено Александром II. Єго трагічну смерть зводять они навіть в одно з єго реформами а уважають єя карою за гріх, сивований тим, що Александр II. вступив на дорожку реформ і надівши народ деякими свободами. Тимчасом задача Росії повинна як-раз лежати в тим, щоби ті реформи удержались як в внутрішній так і в зовнішній політиці. Од них зависить сила Росії. Продовжати ті реформи значить одно, що довести демократичну Росію до повного фізичного і духовного добробуту.

Тільки Миллер.

Для нас стаття та о стільки має вагу, о скільки єсть доказом, що в Росії далеко не всі світліший голови перенялись духом пок. Каткових і теоріями Ламанських; не всі добувають добро в реакції, борючись гр. Толстим, а Пободоносцевим, в московщине Славян. Єсть на щастя само-ж Росія, а до мисли прохачі Славян, люде, котрі нинішню політику Росії супротив народів власних, а ще більше супротив Славянщини в загаль уважають зовсім хибною і ведучою до таких результатів, які показались на Балканах і деінде. Нинішня політика московщина віджужала в мунуть чим-раз більше оджужати Славян за-російських, а у внутрі Росії витворює лиш силу центрафугальну. Часи амальтавання народів минули безповоротно. За доказ може послужити сама історія Австрії од часів забаванок германизаторських Іосифа II. Гнет витворює силу відпору, наколи вже не стремління сепаратистичні. Розвій Славянщини лежить виключно в розвитку поодиноких народів славянських на своїй власній почві, в ілюкано языка свого і в береженню традицій національних та історичних. Кожда инша теорія єсть утопією в від явного стремління всіх народів славянських до самостійності національної. А вже певна річ, що духа того не поборе ніяка груба сила.

Дякую і годимось вповні з словами Миллера, що Росії треба зречення всяких забаванок до бюрократичного московщення народів системою Бисмарка, а натомість поставити принцип: береження народностей в цілій широті. Слова ті могли-б соб вжити до серця не тільки нашій димородній польонизатору, але і та горстка галицьких отчайдухів, що ввіряє in verba magistri Ламанського.

„Турецка“ автономія повітова — signum temporis в нашій Галичині.

(Далше.)

Здаєсь, що жадна в краю нашом нам знава справа не скаже всім мешканцям Галичини тільки чистісенькою правдою в очі, що історія повітрової ради турецької. Пословице каже: „правда коле в очі“. Як би так на ділі правда та колола в очі, то дідство много людей послыло-б цілком. Турецка рада повітова єсть то вірне зеркало, передь котрим Русинь станивши, увидить себе цілком в натурі; стане Поляк передь нею, побачить і себе акуратно, вірно без припохлблення. Стане передь него наша „автономія“, то бідненка аж завстядеся своєї наготы, а увидить також вірно. Стане передь то зеркало правительство, хот-б

не знати як короткій збр мало, то так без биноклів увидить себе, яке оно, куда йде і куди зайде. А в наш жидовинь, що так держиться нашого обійстя, як той воробець будняку господарського, і той, кажу, хотів звичайно не любити дивитися у зеркало, в тим разі, як подивитися в зеркало турецьке, мусить соб з утхи цмокнути і подскочити, увидівши себе в такім частю. По єму не треба і лона Авраамового. Але не досить того, що то зеркало показує кождоу єго стан в теперішности, а важийше те, що вєб, котрі вдивляються в єго, побачуть себе ввірсьенько, як будуть в будучині виглядати. А то дуже важне діло! Пригляньмося тому близьше.

Заводять у нас в 1866 ради повітові Нема що казати, прочитавши цілий закон, — дуже файний, аж єсерце радуєсь. Як соб чоловік згадає, що маємо таку вольність, самоуправу повітову! Ба, але що? закон файний, тільки до него треба і людей файних. Найлучший закон до нічого, як нема до того людей. У нас то оклепана примбика: народ просвітити, оswiata ludu... Я тоя потреби не перечу. Треба конче ширити просвіту! Ба, але як виглядає наша класа просвіченя? То найдучше видко на наших радах повітових. Народ сільський, одно, не бере дуже великої участі при выборах до рад повітових тай не мав до них великого похону, а друге, хот-б при выборах перевер в цілості свою курю, то ще не здукає нічого зробити, бо мбста і більша посібель разом мають завсєгда абсолютну перевагу на підставі закона. Говорять звичайно, що автономія не може бути хосенною, бо народ темний не потрафить ще собою управляти. Не перечу того на разі. Але-ж в радах повітових уже сам закон дає перевагу класі просвіченій, т. е. мбстам і панам. Тож тоті ради повинні бути дуже хосенно ведені. Придивитесь однакже тим радам близьше, побачимо образок дуже неладний.

Не для народу оswiaty треба намь кричати, але: gwałtu! oswiaty dla inteligencji, dla oswiesconych oswiaty! А тепер народ головню потребує о стільки просвіти, щоби бодий змог оборонити себе од тих „оswiesconych“. Така інтелігенція, що не має почуття горожанства, що не має правдою образованого розуму і серця, що жє надь стане, а тільки буюнує, а бдак як бда допикає, доукаєсь безправности, — така інтелігенція торби євкі не варт. Недостача правдивого образования руйнує нашу так звачу інтелігенцію. Тота славна інтелігенція мала в турчанськом повіті од 1866 р. всю керму автономії повітрової в руках, бо народ так як-б не брав участі в тим, а до чого доведено? До руїни! Чи було о стільки інтелігенції у тих панів, щоби взятися щиро до праці для добра повіту? Ні! Ті пани поубирались в плащик патріотизму польского, щоби не достерегти их легкодушности, недбалства, неопорядности и неарных зысків. На вєб чотири кінці світа уміли а уміють они горлати, що Русинь всему винні, бо незблудні, ворохобні. Та величезна незблудність і завязість має показуватися при одних выборах, бо так в звичай-вдм, приватам житю ніяком сварі між Русинами а Поляками не було і нема. Борше Поляки самі між собою нераз на добре почубились. Отже придивімося, як Русинь а як Поляки заходяться при выборах всяких в турчанськом повіті. Звичайно, як наближаються які-небудь выборы, завязує у нас комітет, до котрого входять звачайно кількох священників, або а два Русинь свєтєк і кількох селян. Члены комітету того стараються цілком спокійно, в дорож правді, де того треба і можна, привести выборы в правий порядок, до побачань важности и доведости выборов, вказуючи на сего або того кандидата, котрий має мавь одповідну силу і хотів-б в даном разі втерєсь народу чи в рад повітрової чи в сойм чи в рад державній заступати. В загаль, стараєсь комітет такій правести горожан до побачань своїх прав конституційних і свого власного народного інтересу. Така агітація розумьєсь єсть цілком невинна. Нїхто на нікого не юдить, а о яких-небудь грошевих агітаціях нема і бесіди, бо одно, що Русинь не диспонує великими грбми, а потім якийсь чоловік могла-б ми свій народ, свою рідню, свою кровь морально нищити, а яке прикре становище заняла б ми в такім разі супротив народу. Коли зближався день wyboru, збяздаться чи сходить ся честий Русинь-выборць і громадається звачайно коло пошєства в Турці. По бдправь богослуженя в церкві вдує вєб до салы выборов. Наші Бойки несуть через печь переврєшєй торбинки, а в тих торбинках мають цаланиць денєлї на пожнута все між собою бесідують: „Кобы Бог дав намь побідити а охилив нась одь паньскої та жидовскої напасти!“ В салі выборов стоять вєб спокійно і смиренно, кождоу уступають зь дороги, а як нераз навяг жидова та посіпака паньскї починають ббнку, видирають картки або карты лєгитимаций, або штуркують палицами в ау-бу, то руський честий выборць в гнєві дзвизається: „А Бог бы нас покварє, паршавото, вы обдранцї, та що хочете?“ Тільки всєє сатисфакція. Раз тільки мало що не прийшло до великого ббды, а то тдї, як вибравши Лозиньского на посла, а жидова убравши одного зь меж себе будьто в фєлонь священничїй, насмєвалася зь христіань і зь священників. Правда, тогдї вже рушались були наш Бойки на жидів, і як б священники не були народ утихомирив, то хто знає, що було-б вийшло. Але-ж бо то було і нечувано провокація, що переходила всякий поаня людскїй. Таке смиреннєє поведєнь Русинь в турчанськом повіті при всяких выборах.

Тепер пригляньмося агітації з так званою польскою стороны. Як тільки роззвєлася чулка о яких-небудь выборах, раз починає жидова, вєб до того виправна, зь кількох посіпаками, крутиться по сєлах, и зноситься зь выборцами-сєлянами, разумь-вєсь, такими, що не мають жадної сєдомости, а лєєй на зятку. В Турці самій панки бд славном автономію повітровою починаються на добре рухати и вєб звачайно тїшатєсь, бо чують, що звітний гершт жидовскїй мав вєб грошї до диспозиції. Зь-вбды? — Бог знає. Своє, невєно нї. Нераз чути, як ті панки так соб розмовляють: „Ten fajdak Judka rolowę z tych pieniędzy do kieszeni schowa, a Sruł nie da więcej (тымь а тымь) wyborcom jak po gieldowi, a reszta przy nim zostanie. Ej jak się dowiemy, to tę szelmę zbijemy. Almoż! B... nas więcej po wszech porozysłać, to byłibysmy i my coś więcej wskorali.“ Два-три днї перед выборами майже вєб шинки в Турці мають порученє кождоу такому, що має карту лєгитимацийну до голосованя, давати їти а чєти даром. Дєн перед выбором звозять жады и их посіпака свои жертвы, наловєных выборов, до Турки и пакують вєбх до жидовского дому, де вєб касно. Вь одній комнатї стоять на величезном столї горьвка, пиво, свєгара, хлбї та свєр Дреглєв у Турці не дають. Тамь садовлять ббдїй жертвы до гостини. До спаня кнєєно имь на подлогу кбька околєтєв соломь. — Коло дєрєй став звачайно полиція турецька и пильнує. Як котрий зь них потребує вийти на двєр, то ведуть єго бдї ескортю. Майже вєб панки, що займаються выборами, привязать до Турки на нбч передь выборами. Для них єсть окрема велика гостина, ая котру не платять нічого. Наколи галастра жидовска звітрить, що які руський выборць, сєвдомї своих прав, честий сєлєє або сєвєщенник, прибудуть зь вєчєра передь выборами до Турки и звачайно загостять до мешканця мбєцового священника, то хоронї Боже котрому зь них вийти на улїцє, бо и зь житєм небєзпєчний. Звчачайно навяг жидова робить вь нбч напад на то помешканє а камьнємь обмьтєє що-немьбра. Вь самь дєнь збору приходить вєб пановє, межї нами много „radców powiatowych“ зь своими трабантами до комнат, де нужденїй запродають выборов-сєлєє почували, ватаються зь ними так „pro szlachę“, кажуть єє дати по двї порції горьвки и по одному сагарови. Нараз чути на двєр великий крик голоты жидовскої. Паньта музика жидовска починає грати. Пана парзска powiatowego беруть два ббдїлї вбты за подбкы и такь сунуть вєб закупленїй выборць и паны-обыватєлї, вєб охуженїй бєвчєслєнною галастрою жидовскою, при музич до буднєку рады повітрової, де звчачайно бдбува-ються вєкї выборы. По д-розї кричать звчачайно жиды: „Nasz poseł Władysław Łoziński niech żyje, vivat!“ або „Nasz poseł August Łoś niech żyje, vivat!“ або „Polska rada powiatowa niech żyje, vivat!“ — як коли які выборы були. Правий руський выборць-сєлєє, священник и свєтєка інтелігенція руська только плєчима здвгають и кажуть вєє: „Ей пановє, такими выборами копаєє вы грббь свои“, ojezuźnie!“ Що вь салї выборов звчачайно дєєє, то мож-на собь представити. Як суть коли выборы вь Турці, то тогдї нема нї зь-вбды жадной охорони. По выборах буває звчачайно мала свєрка межї денєкими панами а жидами, бо не вєб можуть добре вырахуватєсь зь грошєй. Такожь можна було часто чути а проклєны неодиго запроданого выборця: „А то паршавєць! давь вєчєра пятку, а дєсь по голосованю выдерь назад, тай робї, що хочєшь!“ Честий Русинь-выборць, чи при выборї побдїлї, чи були побдїженїй, мусіли завсєгда вчасу утєкати вь Турки, ваколи не хотїли виставитєсь на рзєного рода напады, оскорбь або и побитєє.

(Конець буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Єго Вел. цєсарь мамь тяжкого удару не тратить силъ та охоты и займаєсь далше справами державы. Ще вь понедєлокь приня-мавь цєсарь на аудєнцїю гр. Таєфого, котра трєвала цблуду годину. Вь поведблєкь вызджают цєсарство и архієпископ Валєрїа до Гєдєлї и перебудуть тамь кбька недблї, а архієпископ Стефанїа вьїде до Бєлєгї и пєрєбудє тамь аж до вєсны; чась єя вьїзду ще не означєний.

Вь угорскбї палатї послбзъ рєзпочинаєсь нинї дальша дєбата надь закономь войско-вымь. Опозиція має повну надбю, що прави-тельство поробить деякі концєсїи вь єбї справь. Якь жидь застрєлася справа нового зако-на на Угорщинї, може буги доказомь той фактї, що мнємо нечувано досї а такь тра-гично катастрофы вь Мєєрлєнгь, не устала агітація противь сєго закона на Угорщинї а навіть вь днєх жалю и смутку цблуду мо-нархїи бдбувалєсь на провинції численїй вєчє а зборы, котрыхь задачею було выкликати протєсты противь закона войскового.

Мы доноєли вєжє, що мбжє Німєччиною а Росією приходять чимь раз до більшого порозумнєня и вєводили на то голоса нїмєч-ского прєсы. Тепєрь констатуємо, що и росієй-ска прєса бдзвєлася вь подббный спосбб „Journ. de St. Pєtєbg.“, згадуючи про статью вь „Köln. Ztg.“, каже: Одавєсь сєй доказує, якь велику кладуть вь Німєччинї вагу на публї-чну гадеу вь Росїи и треба до того пожедати лашь шастї. Згадана газета констатує, що и нїмєцка прєса бдзвєлася тепєрь дбше о Росїи, а вь Росїи знають оцїнити таке поступо-ванє. Добре було-б, щоби нїмєцка прєса

своим умѣреннымъ поступоуваньемъ давала и дальше помочь правительству удерживати дружныя отношенія до Россіи.

Привнеси докладу „Kreuztg.“: она каже, что царь стоитъ на становищѣ исключительно русскаго и неизбежнаго самодержавія. Коли царевичъ вернувшись изъ Берлина и разсказывавъ, что ему тамъ все дуже сподобалось, мавъ царь показати лашъ голову и сказавъ, что бѣ видю вже зъ вѣсьмъ англійськимъ. Великая княгиня, Марія Павловна, по котрой можна було сподѣтиса, что она выступитъ въ оборонѣ протестантизму, что зовѣмъ безъ вилыку; въ выступленіе могло-бы лишь ще больше зашкочити. Вел. кн. Володимиръ стянувъ на себе ялзюку цря ще бѣ часу катастрофы пбдъ Брѣзани; такъ само и кн. Мекленбургско-Стрелицкій за то, что на вонъ рбѣ вышшовъ зъ цѣркви пбдчасъ службы Божой. Дуже популярною есть лашъ гадка помаритиса зъ Англію на некористъ Нѣмеччыны.

Одна въ Шангай выходяча газета оголосила змѣстъ угоды Россіи зъ Корею; „Нов. Время“ отже выказуе теперь, якъ користи выхадати зъ сего угоды для Россіи, и каже: „Одъ теперь буде цѣла та часть Кореи, що принарада до полуднево-уссурийской области, приступна для всѣхъ Россійянъ и можна сподѣтиса, что неаждого русскаго педорожника розслѣдять докладно ту часть Кореи. Тогдѣ буде можна добре розслѣдити, яку ролю и пбдъ якими условіями зможе одограти та часть Кореи въ справѣ укрьпленія нашего становища на Тихомъ океанѣ. Якъ звѣстно, позали у насъ въ послѣднихъ часахъ дуже пильно старатиса о укрьпленіи сего становища. Такъ выдае правительство шо-року значныя сумы на заселеніе полуднево-уссурийской области и въ сѣмъ взглядѣ осягнено вже значны успѣхи; для того не можна вже було довшѣ дозволити на то, чтобы провинція, принарачаю до сего области, була для Россіянъ неприступна. Зъ другой стороны давъ намъ ся угода можеть студіювати пбдвѣдче побережье Кореи, что для насъ есть великой ваги, особливо, коли зважитиса нумеричне збѣльшеніе нашихъ ескадры на Тихомъ океанѣ.“ Вероятнѣ доказуе „Нов. Время“, что всѣ вѣсти, мовѣ бы то Россія стремѣла до протекторату надъ Корею, суть зовѣсьмъ безосновны.

Ходить чутка, что цѣсаръ Вильгельмъ мае по скѣвичено жалобы по цѣсарю Фридриху выхадати до Англіи, до своей бабки, королевы Викторіи, и перебуде въ Лондонѣ 10 дѣвъ.

На онгодшнѣмъ засѣданю парламенту пбдчасъ третого читанія бюджета уряду канцлерского выступила передъ палату послѣдъ звѣстия сарава Гефена. Порухивъ въ вольнодумный посолъ Мункель, той самъ, который своего часу боронивъ гр. Арнима въ процессѣ, который выточивъ бувъ ему кн. Бисмаркъ. Мункель выступивъ безпощадно противъ кн. Бисмарка и сказавъ, что оголошеніе акту обжалованія противъ Гефена було чымъ нечувуванымъ въ законодательствѣ. Того рода поступоуваніе зъ судами передъ цѣлымъ народомъ, въ добромъ члѣ злѣмъ нагнѣрено, есть безпачтѣрвымъ въ исторіи цивилизованого краю. Оголошеніе то не наступило въ той цѣли, чтобы показати: „Ось, дѣвѣсь, якъ то справедливый найвысшій трибуналъ, коли бѣднѣвъ таке обжалованіе!“ — але на то, чтобы народови показати, что трибуналъ поступивъ тенденціино. Дѣвна рѣчь, что кн. Бисмаркъ, что за вѣ за что мае нарбѣ, бѣднѣвъсь теперь до него противъ вырочу трибуналу! Коли появѣсь я кійсь дневникъ, котрого бѣ не писавъ, то заразъ въ тѣмъ щось небезпечного, але коли бѣт щось оголоситъ, то се заразъ велика дѣла, передъ котрымъ такъ конче мусѣтъ клонитиса вся Европа. Чи Бисмаркъ то вѣчна и всемогуща инстигудія? А вже всяку мѣру переступае оголошеніе корреспондентцѣ, забравши у Ротенбаха. То вже крадѣжъ чужой власти! Нехай тѣ, что пбдпираютъ правительство, застановлятьсѣ добре, буды адемо! Чи то, что дѣсь въ нашихъ очахъ, есть законнымъ станомъ чи беззаконностю? Чи не доходить вже до того, что Бисмаркъ ставѣсь выше якъ судъ? То негация постуу и цивилизація, то гбрше якъ абсолютизмъ, то варварство!

По Мункелю промовѣ секретаря державный Шеллингъ и оправдувавъ поступоуваніе кн. Бисмарка тымъ, что бѣ хотѣвъ черезъ оголошеніе акту обжалованія лишь выказати, что между поглядомъ прокуратора и трибуналу була лишь мала рѣзница. Въ палатѣ выкликало то оправданіе лишь пустыи смѣхъ. — Шеллингъи одповѣдавъ насампередъ социальнѣ Саборъ, который звертаючисъ до правѣцъ сказавъ: „Къля и дальше будеть собѣ такъ кпнѣи зъ права, якъ то робитъ кн. Бисмаркъ, то се доведе до дуже сумныхъ наслѣдствъ“. Дальше говоривъ Виядгоретъ и доказувавъ, что поступоуваніе правительства нарушуетъ законы. Корреспондентцѣ Ротенбаха велено друкувати въ 500 примѣрникахъ. То вѣчуване надѣжувати въ власти. Прикладаете панове — казавъ бѣсѣдникъ — руку до беззаконности а забуваете, что лишь на упорядкованыхъ бѣднѣвахъ правныхъ може почивати держава, народъ и корона.

Послѣдѣй слова Виядгорета выкликали въ палатѣ великій неспокой а Шеллингъи промовѣ знову и савъ доказувати, что правительствѣ мало „формальне право“.

Обѣла промовѣ Рихтеръ и спытавъ: Для чего нема тутъ кн. Бисмарка, коли нашъ слова вымѣрѣны до него? Обжалованіе Гефена не было справедливымъ, але дѣломъ высокой политики. Таке выискуваніе судѣвъ въ цѣлѣхъ политическихъ есть беззаконностю. Чому правительство не оголосило такожъ и актъ обороны? У насъ виробилася небезпечна теорія, что канцлеръ мусѣтъ конче мати рацію, что бѣт есть непогрѣшимый. Сумно то дуже. Безпощаднѣе и брутальнѣе судати о покійнѣмъ цѣсарю не могъ нѣхто якъ Бисмаркъ въ своемъ „Immediatbericht-ѣ“.

По Рихтерѣ бѣдзавася ще разъ Виядгоретъ и сказавъ: Шо ся стало, то пропадо. Кожному, хто мае звичай писати, можно сказати лишь одно: най коло своего бюрка поставѣ заразъ розвалѣну пѣчь, чтобы могъ вкнѣдѣти въ нѣ свою корреспондентцѣю. Въ Англіи, коли читали сирывозданъ зъ той савѣвы, двавалася певно теперѣшному станову законодательства въ Нѣмеччыні. Кутимосѣ, панове, въ долину. — Середъ загального розвѣрѣня закрыто засѣданіе.

Межи Берлиномъ а Вашангтонѣмъ ведутьсѣ теперь переговоры въ справѣ самоанскихъ островѣвъ. Кн. Бисмаркъ предложивъ Сполученымъ державамъ скѣнѣсь въ сѣй справѣ подобной конференціи якъ та, что бѣ була передъ двома роками въ справѣ тѣхъ самыхъ островѣвъ. Характеристичнымъ есть такожъ, что кн. Бисмаркъ выслѣвъ приказъ до нѣмечкахъ властей на островѣхъ Самои, чтобы они ставъ облоги не розтягали на американскихъ пбдданныхъ.

Переговоры, якъ розпочавъ король Мадланъ зъ проводирями радикальной партіи въ справѣ утворѣня нового министерства, поступаютъ скоро и успѣшно. За бѣлька дѣвъ мае вже бѣти именованый новый кабинетъ. Урядова сербска газета оголосилъ численны сценіюнованія, перенесенія и именованія префектовъ оруженыхъ и повѣтовыхъ а такожъ и урядникѣвъ полиційныхъ. Новоименованый урядники належать по наибѣльшой части до партіи радикальной.

Зъ Константинополя доносятъ, что вѣсть, буды-то-бы екуменическій патріархъ Діонисій призывъ рѣшеніе сербского митрополита незаконнымъ и неважнимъ, есть зовѣсьмъ безосновна. Патріархъ уважасѣя некомпетентнымъ рѣшатъ шо-небудъ въ сѣй справѣ.

НОВІЯКИ.

— На вчерашнѣмъ богослуженіи въ архикатедр. храмѣ св. Юрія у Львовѣ за упокой душъ наслѣдника престола Рудольфа явилосѣя таке множество поважнихъ представителей всякихъ властей и только дамъ рѣзонъ народности, якъ рѣдко коли. Зъ кругѣвъ войсковыхъ явилосѣя въ храмѣ штабъ XI-ой дивизіи пѣхоты, зъ фельдмаршалейтаномъ Ваттекомъ, и штабъ двоухъ пбдвладныхъ ему бригадъ, корпусъ офицерскій 80-го полку пѣхоты, корпусъ офицерѣвъ одной дивизіи артилеріи, корпусъ урядничій войсковои интендантуры, представители нѣшихъ тѣлъ войсковыхъ и сильныхъ бѣдѣвъ пѣхотного войска. Дальше явилосѣя численно представители властей политическихъ, судебныхъ и автономическихъ (мѣжъ нѣшими сов. Бережницкій, членъ выдѣлу краевого), сенатъ университетскій зъ пѣделіями, котры держали университетскіи бѣднѣки оповитъ въ жалобну чорну крепу, репрезентанты техники (мѣжъ тыми проф. Юл. Медвецкій), выдѣлы рускихъ товариствъ, и т. д. Въ стѣлахъ, крилосѣхъ, лавкахъ (застѣленныхъ) и въ крѣсахъ приставленныхъ по серединѣ церкви засѣли достойники и дамы, мѣжъ котрыми було много жѣнокъ высокыхъ войсковыхъ (генералова Ваттекова и др.). На тетраподѣ обставленѣмъ живою зеленью, цѣвѣтами и свѣчками красувавасѣя портретъ пок. цѣсаревича Рудольфа и лежали три бохонѣхъ хлѣба. Службу Богу одпирала въ крилош. Ант. Петрушевичъ зъ прочими крилошанами капитулы, а на хорахъ свѣваъ, якъ мы вже вчера доносли, дуже гарно хоръ пѣточѣвъ духовной семинаріи. Чужонародна публіка не могла надобуватиса красными нашими напѣвами церковными.

— Зъ цѣлого краю надходять до нашей редакціи и до нѣшихъ часописѣй вѣтки, что всюдѣ смерти архиказѣя Рудольфа выкликала великій жалъ, и скрѣвъ по краю правились поминальнѣй богослуженія за упокой душъ цѣсаревича. Въ катедр. церкви станиславской одправивъ службу Богу владыка зъ крилошанами д. 5 н. ст. сѣчня, а по богослуженію зложивъ зъ капитулою сочувствіе въ руки старосты и бѣгермала.

— Впр. митрополитъ Сильвестеръ повернувъ уже зъ Вѣднѣ до Львова.

— На вчерашнѣмъ засѣданю выдѣлу „Народной Радѣ“ голова товариства д-ръ Олександръ Огонюскій, въ сердечной промовѣ бѣдавъ честь заслугамъ помершого члена товариства о. Юсѣфа Варѣньского зъ Сервири и на возваніе его все члены выдѣлу почтили память покойного патріота и писателя, вставши изъ мѣсѣцѣ.

— Въ процессѣ музикѣсѣмъ по поставленыхъ присяжнымъ пытаніяхъ (поданныхъ уже въ „Дѣлѣ“) промовѣвъ прокураторъ Гиртлеръ и ще не скѣнѣчивъ. Нѣтъ по скѣнѣчено выводу прокураторского, наступили промовы адвокатѣвъ.

— Товариство „Академичне Братство“ устроило дня 19 н. ст. лютого щорочный вечерокъ зъ танцями въ великой сали „Народного Дому“. Початокъ о год. 8. Стрѣй вечерковий а особливо народный. Вѣступъ на сали 1 зр. 50 кр. бѣдъ особы. Билетъ фамильный (4 особы) з зр. Запрошеніи не высланы что досѣ въ причинѣ смерти архика. Рудольфа. Комитетъ вышлѣ ихъ ще сего тѣждня. Хто-бы зъ причинъ посѣху, зъ якимъ комитетъ мусѣтъ робити приготѣвленія, не одержавъ запрошенія, зволѣтъ удатиса ласкаво до тов. „Акад. Братства“ ул. Калѣча ч. 1.

— Зъ рускихъ колоній въ Америкѣ. Вчера дошло до насъ 30-те число „Америки“ зъ 10 н. ст. сѣчня. Зъ тымъ числомъ кончѣсь третій рѣкъ издаванія „Америки“. Редакція звѣщае, что компанія издаванія закупила нову велику машину и „Америка“ почне друковатисѣ на той машинѣ уже якъ найскороше. Дальше редакція констатуетъ, что число предплатчикѣвъ еи въ Америкѣ все збѣльшасѣя и зывае читателѣвъ своихъ, чтобы зѣ всѣхъ сторонъ нового краю присылали до насъ и доносили, що де дѣсь мѣжъ Русинами. — Дня 7 н. ст. сѣчня бѣднѣсь загальнѣй зборѣ „Народной Торговлѣ“ въ Шенандорѣ. Голова центрального заряду о. Волянскій одкрывъ зборѣ промовою; потѣмъ п. В. Сѣменовичъ розвѣзѣвъ

збѣраннымъ коротко исторію и розвѣй Народныхъ Торговлѣ; а пбдѣла п. С. Яновичъ, головный агентъ и бухгалтеръ, бѣчитавъ обрѣхунокъ. Все Торговлѣ вартуєть разомъ 27.643-90 долларѣвъ. Акціонеры бѣстануть бѣдъ сотки за рѣкъ 12⁰⁰, а тѣ, что брали зъ скѣнѣнѣвъ а ще бѣдѣстали пива, по 5⁰⁰. Зъ того выхадить, что Торговлѣ розвивалѣсь добре, а коли-бъ на даруны пивомъ и цѣгарами не було выдѣлось 1.800 долларѣвъ, то процентъ бувъ бы майже въ трое бѣльшій. Загальнѣй зборѣ ухвалили для всехъ Торговлѣ таку директиву на будуще: Все Торговлѣ належать пбдъ головный зарядъ въ Шенандорѣ и головный зарядъ мае выключное право приймаѣти и бѣдпирати скѣнѣнову службу. Головою центрального заряду выбрано о. Волянского, а заступникомъ его о. Андруховича. Наконѣцъ дано зарядови абсолютнѣю за минувшій рѣкъ и постановлено бѣднѣти окремы зборѣ членѣвъ Торговлѣ въ Олангѣтѣ и Пѣлмангѣтѣ. — Въ Газетѣнѣ выбрано дня 1 н. ст. сѣчня новыхъ урядникѣвъ Братства им. св. Володимира: Мих. Демяневича на голову, Вол. Сѣменовича на его заступника, Андрѣи Скѣвра на писаря, Мих. Стефаньского на скѣрбника, Андрѣи Юрика на офікуна хорыхъ а Ил. Дѣйка на его заступника. — Въ Олангѣтѣ вуголъ зсунувъ на Томка Бѣдинака зъ Перунки въ Галичинѣ, дуже потовѣвъ его и зловѣвъ ему руку.

— Старенькій ч. к. старосты гѣтъ помалу машерують одинъ за другимъ въ добре заслуженный станѣ одпочинку, а презѣсы дѣвичныхъ радѣ повѣтовыхъ устроюють нѣтъ прашани, пишуѣть адресы и т. п., на доказъ, что межи старостами а маршалами була гармонія. Въ сирывозданыхъ въ газетахъ польскихъ представляючисѣя на той темѣ трагичнѣй сценѣ: плачь, слезы... ажъ напѣръ газеты мокрый. Въ остальныхъ часахъ дѣ стали декрѣтъ бѣдоху на одпочинку пп. старосты Тхуржевскій изъ Сокала и Герингеръ изъ Жовки. Одному и другому робѣтьте теперь панове зъ повѣтовъ всякій прихѣности. Не обходѣсь при тѣмъ безъ того, что и Русины вставѣли свое слово и зѣтягнуѣтъ п. старостѣ „многѣз лѣта!“ — за все, что було, добро и лихо.

— Новѣй марки почтовой мають бѣти заведенѣ въ Австрію, а въ министерствѣ торговлѣ уже надѣ тымъ робѣтьте, чтобы змѣна наступила ще сего року. Мае бѣти заведена ще й така реформа, что марки можна буде наклеивати не лишь на пересылки листовѣ, але и на пакунки, одповѣдно до ваги накунку.

— Одъ Товариства огородничого у Львовѣ одержуемо отсю дописъ: Надѣсланъ дня 3 лютого медаль, именѣо сѣбѣный медаль державный для п. П. Пѣстракевича въ Зѣлѣцѣкахъ за знаменитѣй овочѣ зъ властивыми названіями, и бронзовѣй медаль державный для п. Петра Гумалевица въ Новоставцахъ за знаменитѣй напитки овочевѣ, бѣдѣстали мы сейчасъ почтою пп. выставѣмъ. На нашу же рекламацию до центрального комитету выставки вѣдѣньской о присланіи девѣти дукѣтовъ признанныхъ девѣтѣмъ выставѣмъ, а такожъ медальѣвъ товариства господарского для двоухъ выставѣвъ, бѣднѣвъ п. президентъ комитету, что все то выслано въ грудни м. р. черѣвъ похѣбку до п. И. Рожаньского въ Бохнѣ. Отже зываемо его, чтобы сѣю нагороду роздѣлавъ честнымъ пп. выставѣмъ. Нагородѣ по червѣнѣ цѣнѣ бѣдѣстали пп.: Л. Рѣшовскій въ Галлицѣвъ, И. Вышиваловъ въ Раковѣчѣку, М. Шарѣкъ въ Берегахъ, И. Шараневичъ въ Жулинѣ, И. Стахъ въ Кроснѣ, А. Вархаловскій въ Страшенѣцѣ, А. Янелѣвъ въ Кроснѣ, И. Францевичъ въ Ружжѣвъ, С. Гадухъ въ Ятѣмѣри. Медаль товариства господарского одержали пп. А. Янелѣвъ въ Кроснѣ и И. Володѣвъ въ Косахъ.

— О. Н. Куриловичъ, сотрудникъ зъ Горожанки, умѣтивъ въ „Рѣзѣлѣдѣ“ одповѣдъ на дописъ, де сказано було, что бѣтъ за то, что члены читальнѣ не хотѣли предплатити „Науку“ о. Наумовича и „Русской Правды“ Куричанка метѣсь на членѣхъ читальнѣ въ цѣркви, прогнаніе ихъ зъ почетныхъ мѣсѣцѣ и т. п. О. Куриловичъ признае, что радѣвъ читальни, чтобы предплатила тѣ газетки, а коли члены читальнѣ того не зрѣбили, то бѣтъ не метѣсь на нихъ черѣвъ то, что уоувѣвъ людей зъ закрѣстѣи. И — нѣше о. сотрудникъ — не можѣ пбдъ нѣякимъ условіемъ дозволити, чтобы тамъ збиралѣсь приватный особы для розговѣровъ...

— Дрѣбнѣй вѣсти. Въ Тернополѣ выступѣтъ д. 12 н. ст. лютого вечеромъ знаный декламаторъ Алекс. Стракошъ.

Надѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что вытѣчала простымъ средствомъ бѣдъ 23-лѣтний слухотѣ и шуму въ ушахъ, готова описѣть то средство по пѣмѣции переслати даромъ всѣмъ бѣднѣющимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Наука, штука и литература.

— Библиотѣки для молодежи знаменито педагогической о. Омѣл. Поповичемъ въ Черновѣцахъ, вышѣла недавно книжочка 11-та четвертого рѣчника и мѣстѣтъ въ собѣ статьи: Лучинѣвъ, пѣсна Юрѣя Федковича. — Славный Русины-Галичанѣ: Володимиръ Барѣйский и Стефанъ Качала (зъ портретами). — Русины австрійскіи (зъ „Географіи Русѣ“, Ром. Заклинского). — Друга рада начальникова Юрка Гарбузенка, перенѣвъ Данило Млака. — Кропива и конопля. — Казка про Литвинѣ. — Прадѣ чуда творить. — Дѣячѣнокъ загадки, завѣда Исидоръ Пѣсѣвичинскій. — Сирѣта, отпѣнокъ зъ иллюстраціою.

Господарство торговля и промыслѣ.

— XXIV загальнѣй зборѣ галицкого товариства господарского бѣднѣднѣсь у Львовѣ дня 25 н. ст. лютого и зъ слѣдующихъ дѣлѣхъ. Шо залагождѣно формальныхъ справѣ рады управѣлюющей сего товариства (якъ замѣнѣне-рахункѣвъ, уложѣнье бюджета на р. 1889, выборы чотирѣхъ членѣвъ до рады и рѣзигнаціи головы товариства кн. А. ама Сапѣги) будутъ нараджуватисѣ надъ такими справѣми: О односинахъ, что настали зъ новымъ закономъ пропѣнаціоннымъ; справа доставѣ для ар-

мін; торговля терминовою; нашѣ тарѣфы вывозовѣ, головно дѣтякающѣ вынозу дерева; о вывозѣ тѣлѣтъ тученыхъ до Вѣднѣ и управѣленіе сѣи у насъ розвивающѣи-ся торговлѣ; ужиткованіе грунту лѣсового въ часѣ пбдѣбного лѣса; о губленіи мышей по поляхъ; въ справѣ стаціи огѣрѣвъ въ Бережанахъ; о фондѣи стипендіальной мн. Генриха Янка; въ справѣ набѣлу. Въ часѣ сѣихъ зборѣвъ бѣднѣднѣсь такожъ выстѣла насѣни бѣдъ 25 до 28 лютого.

Послѣднѣй вѣсти.

Посломъ до рады державной въ окрѣзѣ Тернопѣль-Збаражѣ-Скалатѣ выбранный вѣвъ гр. Юрѣй Борковскій 266 голосами прѣтивъ 194 голосѣвъ, котры уаля на о. Сѣчиньского.

Гр. Борковскій бѣставъ въ Тернополѣ 128 гол., въ Збаражѣ 59, въ Скалатѣ 79 гол., а о. Сѣчиньскій въ Тернополѣ 76, въ Збаражѣ 89 а въ Скалатѣ 29 голосѣвъ.

Въ процессѣ кукиавѣсѣмъ скѣнѣчивъ нѣтъ передѣ полуднемъ промовѣвати прокураторъ, а розпочавъ бесѣду д-ръ Роньскій въ оборонѣ Маріи Стѣлецкой.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 7. лютого. Предложѣнъ правительствѣ въ справѣ пбдвысѣнѣи цивильной листы короля прусского передано безъ дебаты комисіи бюджетовой Цѣсаръ принавъ вчера зъ цѣлою церемоніою мароканскѣе посольство.

Римъ 7. лютого. Пбдчасъ дебѣты надѣ адресою заявивъ Криспи, что теперѣшний миръ безъ зброени есть немѣжливый. Дальше сѣонстатувѣвъ бѣтъ, что гостина цѣсаря Вильгельма була признаніемъ Риму столицѣю Италіи. Адресу ухвалено всеми голосами прѣти голосѣвъ радикаловѣ.

Букарештѣ 7. лютого. Блѣрембергъ поставѣвъ внесеніе, чтобы цѣльмъ кабинетъ Браціана поставѣти въ станѣ обжалованія.

Вѣдѣнь 7. лютого. Аеп. Ганльбаверъ одпиривъ нѣтъ въ двѣрской каплицѣ за архика. Рудольфа поминальнѣе богослуженіе, на котромъ бувъ цѣльмъ двѣръ и всѣ послѣи заграничныхъ державъ.

— До нѣнѣшного числа долучаемо „Цѣнникъ Товариства краевого для виробѣвъ ткацкихъ“.

Надѣслане.

До академикѣвъ львовского университета!

Братѣ Товаришѣ! Коли розпорѣжденіе полиціи зъ дня 16. жовтня 1888 р. загрозѣло свободѣмъ розвоєви нашихъ товариствъ, скликали мы академичнѣе вѣче, котре бѣднѣднѣсь 2 н. ст. надѣстало мап. року. Сѣче свѣжо стоѣтъ намъ въ памяти та бѣдѣсть, яка володѣла въ численнѣмъ нашѣмъ збѣбраніи. Уѣѣ етапули мовѣ одинъ мужъ въ оборѣнѣ академичныхъ свободѣ, и въ выбрали насѣ, чтобы мы перевѣли въ дѣйствѣность нашу такъ одпѣднѣжно заявлену волю. Однакъ — на жалѣ — нашѣ старанія не принѣсли такихъ успѣховѣ, якихъ можна було спѣдѣватисѣ, судячи по сирѣдѣднѣности нашего справѣ. Тому запрошѣмъ Васѣ, дорогой Братѣ, на другѣе вѣче, котре бѣднѣднѣсь въ субѣту, 9 н. ст. лютого о годѣнѣ 6 той вечеромъ на университетѣ. Братѣ! покажѣтъ, что молодѣжъ умѣе боронити своихъ интересѣвъ и зѣбѣднѣсь якъ найчисленнѣйше на другѣе академичнѣе вѣче!

Лѣвъѣ 6 лютого 1889.
За комисіою вѣчѣву: В. Лѣсковницкій, К. Трильовскій, Куриловичъ, Р. Цѣсѣльскій.

Апѣтка РУБЕРА у Львовѣ
поруѣае 2460 277-2
препараты зъ гумѣи и виробѣы навуѣковой для потребѣ хѣрургичныхъ и нѣшихъ пбдѣбныхъ.

Фабрика ввѣрѣдовъ рѣльничныхъ и тѣсѣриѣ
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Дѣвѣй поруѣае свои вы-
1889 робѣ по найдѣшевѣйшѣ цѣнахъ. 211-2

ПОДЯКА.

Дѣя 9 н. ст. сѣчня страшный выпадокъ навѣстѣвъ мого брата бл. п. Тосѣфа, начальникова стаціи зѣлѣзнацѣвъ въ Доброй, але не, якъ подано було, черѣвъ высѣченіе зъ вагону, только черѣвъ то, что повоєгнувѣсь зѣбѣднѣвъ вагону. Нещасливый по 16 дѣвичныхъ мукахъ закончѣвъ дня 25 сѣчня о 5. годѣнѣ рано жѣтъ. Похоронѣ бѣднѣднѣсь въ Краковѣ дня 27 сѣчня. Самъ складаѣо въ именѣ родины покойного прилюдну подѣку: Вѣч. о. Юану Борѣуковѣи и всемъ прочимъ свѣщенѣникамъ взявшимъ удѣлъ въ похоронѣ; Свѣтѣлой Дирекціи державныхъ зѣлѣзнацѣвъ въ Краковѣ за то, что заняласѣя нещасливѣмъ пбдчасѣ недугѣи, и за захѣдъ коло похорону; Товариству рускихъ академикѣвъ „Академична Громада“ за хорѣший сѣвъ пбдчасѣ сумного обрѣду похоронного зѣ клички на кладѣвищѣ; Урядникамъ зѣлѣзницѣвъ за прѣхорѣший вѣнѣкъ зложенъ на грѣбѣ Покойного; Публіцѣ краковской, збѣбранѣй надѣсподѣвано численно на сумный обрѣдъ похоронный и бѣдирѣваднѣвъ тѣло Покойного на мѣсѣце вѣчного спѣчинку. Всемъ спѣасѣ Богѣ!

Тѣсна дѣя 3 н. ст. лютого 1889.
Володимиръ Рѣшлѣецъ, парѣхъ въ Тѣсѣнѣй въ именѣ старыхъ родичѣвъ и сѣстерѣ Покойного,

Конкурсы.

При Радѣ повѣстовой въ Богородчаняхъ есть до обсажена посада секретаря зъ рѣчною платою 800 зр. и зъ правомъ побираня дѣтъ за чинности комисійны.

До осажения тои посады служить першенство укрѣненому правникови, который выкажес докладною знаменію языка польского, руского и нѣмецкого якъ въ мовѣ такъ и въ письмѣ.

Въ браку правника кандидаты винны выказатися докладною знаменію уставъ краевыхъ и администратійныхъ и посѣдати повисный условія подъ взглядомъ языковъ.

Кромѣ того винны кандидаты выказати: вѣкъ, готовость зложена кавціи найменше 400 зр., мати набути бѣглобѣ въ трактованіи справъ, въ рахунковости и бути характеру зовѣсмъ бездоганного.

Подана власноручно писаніи и належито

удokumentованіи вносити належить до Выдѣлу повѣстового на руки подписаного Презеса, а то найдалше до дня 6 марта 1889.

Богородчаны дня 1 лютого 1889.

Іосифъ Шелинскій.

Прехорошои кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

найдѣшовъ новый транспортъ

1 кл. на 2 зр. 20 кр. —
котру зъ приємностю можемо поручити на-
шимъ П. Т. Гостямъ.

Кромѣ сего сущъ на складѣ инши роды
доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр.,
1 зр. 92 кр. и ниже.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр.,
Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр.,
Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 26-? Зарядъ Народномъ Торговлѣ.

Выгѣдну позичку

могутъ одержати самостоятн особы, ко-
тры мають порядне помешканье, ста-
те, правильну платню або доходы, пр. про-
мысловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры,
приватники, власители землѣ и т. п.,
посля однесень, одъ 100 зр. до 2000 зр.,
яко особистый кредитъ на 6-8%, и могутъ
сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чвертьрѣчныхъ ратахъ при помочи пе-
реказу почтового.

На нерухомости при пятабуляціи
4½-5% на долѣальну амортизацію
позичаеся въ доволній высотѣ.

Близше полєненя листовно админис-
трація „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одповѣдь
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2709 17-20

Заступникѣвъ пошукуюсѣ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 46-0

в ы д а е

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

п. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ, Ло-
бозицу и Люблянѣ

поручаютъ

ЧИНКЛЯ ЦИКЛОРИО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найбѣша зъ сего, що
истнує яко прирѣшка до
ка. б.

Найбѣша зъ сего, що
истнує яко прирѣшка до
ка. б.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигову. Найбѣшій
шоколады, о найбѣшій якості и одзначеніи на вѣсѣхъ
выставахъ. Накао базъ олюте и вѣлми смачно,
Англ. Rocks O-ops, кандиты, кандизованіи и моро-
женій овочѣ, Компоты, Цедри, Аранжіи и т. п.

Нашіи выробы фабричныи можна достати у вѣсѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 24-50

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ:

певній и выпробованій средства до выбрана всякихъ
пльмъ.

АМАНДИНА усуває пльмы зъ соковъ цукровыхъ, бѣла, мо- роженого и т. п. флаконъ . . .	25	КОРЕНЬ МЫЛЫННЫЙ бѣлый, служить до праия матерій шов- ковыхъ, потовщенихъ и за- марганныхъ, пакетики по 2 кр. и	04
АЦЕТИНА вытирає пльмы то- вѣстъ зъ матерій шовковыхъ барныхъ	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ ужинаєся до выбирания пльмъ старыхъ зъ матерій войныхъ, бавония- ныхъ и шовковыхъ, куски по 25	25
АЦЕТИНА пишеть пльмы аль- каличей и мочовъ, флаконикъ	25	ОДАЛИНА найбѣшнее средство до чищеня мужеской одеси, усуває пльмы повставшій зъ	30
БЕНЗОЛИНА выбирає пльмы товѣстъ и зъ прѣтъ, зъ мазіи и посвету, флаконикъ малый 20	30	пороху, прѣтъ, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоколады, пльмъ, вохости, сметанки, росолу и т. п. флаконъ	35
БРАЗИЛИНА, выпраивъ въ бра- зилійнѣ матерій чорній, споло- вѣй и полпылений одыску- ють перивѣтну барву, стають	08	ОКСАЛИНА выбирає пльмы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣлѣ, флаконъ	25
ЕТИЛИНА усуває пльмы на по- мостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, ливерной, и смолы фл.	25	КВИЛІЯ, матерій войный и шовковъ, выпраивъ въ одварѣ Квиліи тратять пльмы и оды- скують свѣтлѣсть, прирѣтъ	06
ЯВЕЛИНА ужинаєся до выбра- ня зъ бѣла барныхъ пльмъ, а именно зъ пива, вина чер- воного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	20	ЗЕМЕЛНИКЪ чистить матеріи бѣлѣ войный зъ замаргана и пороху, пакетики	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужинаєся до чищеня пльмъ зъ атраменту, лѣсочка	05		

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣтъ Валовой. Въ филиахъ:
въ КРАКОВѣ Сухоиницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ри-
нокъ ч. 2.

ДОНЕСЕНЬЕ.

Ново устрєсна

Центральна каварня

отворєна дня 26 сѣчня с. р.

при улицѣ Валовой, побѣтъ пльцу Галицкого.

Щобы вѣлкимъ вымогамъ Бископовъ П. Т. Публики вдо-
волити, не щадѣно нѣ коштовъ въ томъ напирѣвъ,
щобы еи устроити зъ вѣлкимъ комфортомъ и найбѣгѣшѣе.

Постаранєся о здоровіи, чистіи напоѣ и умѣреніи цѣны.

Поручаютъ Биско. П. Т. Публикѣ то предпріємство, надѣємсь, що
буде пасъ ласкаво одиджувати и такожъ пересвѣдчитися, що се не
обычная але справдєнна правда и охота услужити Биско. П. Т.
Публикѣ. Зъ поважєнемъ
Зарядъ.

2767 6-10

ВРИ-

твы правдѣи швейцарскій и ан-
глійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и
мраморки до острєня, мыла,
пензлѣ и т. п.

поручаетъ найдѣшєе

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлѣ
мужеского, товаровъ галантерей-
ныхъ, выробѣвъ рукавичничихъ
парфюмеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Глядаю бѣдъ д. 1 н. ст. лют. лек-
ція на село або до мѣсточка до
учениковъ клѣтъ низшихъ гимна-
зійныхъ. За поступъ въ науцѣ
и зложеніе испыту ручу. Ближе:
А. А. Кросценко н. Хирова.

Важне для читалень!

Щобы умовляти купно „КИРИЛА
и МЕТОДІЯ“, писма илюстрованого для
народу, що выходило въ Ярославліи и
становитъ спору книгу, знамено цѣну
того-жъ на 1 зр. Можна его одержати
у выдавца о. Кирила Селенкого, при-
ходника въ Жужелѣ, почта Бѣлѣ.

ПРАКТИЧНІИ а ДЕШЕВІИ ПОДАРУНКИ

на свѣтъ и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѣЖІША НОВОСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣшій

ВАШИНГТОНСКІИ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ
якоинна при ушкѣ, зъ
5-лѣтною гарантією за
добрымъ ходѣ. Только
сей годъникъ може за-
ступити золотой годни-
чикъ а то по перше
черезъ добре урегу-
льованье, по друге не
резу правдиво роскѣ-
шну куверту и дѣлать можно его ко-
ждому якъ найлучше поручити.

Лише 120 зр. коштує краснѣй
поковий стѣнный годничикъ зъ добрымъ
регульованымъ веркомъ, зъ ланцушомъ
и тигарками, зъ выпуклыми бронзовыми
прикрасами.

Лише 250 зр. коштує пышный пре-
краснѣй стѣнный годничикъ зъ двѣю-
ковымъ будильникомъ, въ рамкахъ го-
рховыхъ, зъ вѣсѣлками, самосвѣти-
чимъ щатомъ, иде будитъ пунктуально.

Лише 390 зр. коштує французскій
золото-бронзованный будильникъ годни-
чиковъ зъ голосно-бичимъ приладомъ
будильнымъ. Окраса для кожного чи то
въ хатѣ, чи въ подорожѣ, зъ веркомъ
трєвалымъ, нещиплемымъ и пунктуально
идущимъ.

Лише 450 зр. коштує сѣрно-ири-
ловый годничикъ, кишеньный цѣландеръ
зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ
и щино окрасеною оправою, зъ кришта-
ловымъ пласкимъ скломъ, нещипально
гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолоченный
ланцушокъ зъ тачкомъ до годничника.

Лише 120 кр. гарный ланцушокъ до
годничника, въ золотѣмъ фасонѣ зъ бри-
льяномъ печатковымъ, робота артистич.

Лише 375 зр. патентованный годни-
чикъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ би-
чимъ години и погонины, оправленый
въ найдѣлкатѣшнее позолоченный рамы,
якъ найлучше послѣдуючій горховѣ де-
рево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вѣтами.
Кромѣ тыхъ прирѣтъ мае сей годни-
чикъ и тую неоцѣнену власнѣсть, що
въ ноцѣ патентованный щитъ его свѣтитъ
чуднымъ флюетовымъ, чаруючо гарнымъ
свѣтломъ, за силу котораго гарантуєся
черезъ 10 лѣтъ.

Нєспєслєнна скѣлькѣсть одбиратѣль-
кѣ, котра сей годничикъ бачила и купила,
була немов оцарована сєю небувалою
и немовѣрно дешєею.

Выключно только набути его можна
за попереднюю высылкою грошей або
послѣдлатою. 2680 (22-24)

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Илюстрованный Календарь Просвѣты

на рѣкъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Помагати недужимъ выздоровѣти есть не лише обовязкомъ ближнихъ, але и бѣ-
знакою людей до того покликанихъ и уадѣбнєныхъ!!!

ВЫРОБЫ ЛѢЧНИЧІИ

ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ

(ул. Вахтова, рѣтъ улицѣ Довгой и рѣнку Клепарекого).

Вино зєлово-ромбарбаровє знаменито въ заткахъ, здутихъ, пухлихъ, жовтацѣхъ и гемор-
дахъ, управлєнное травлєнє и привѣтаетъ апетитъ. Цѣна 1 зр. 50 кр. — старше 4 зр.
Амигрєнъ незрѣпанє средство въ сильномъ болю головы, невралгій, мигренѣ. Цѣна 1 и 1.50 кр.
Хизолъ усмиряє скоро болю ревматичій, артритичесъ, подагричій и ето разы лѣпшій
одъ Ескеплера. Цѣна 1 зр. и 2 зр.
Калѣъ Леонарда противъ корчѣвъ и болей жєлудка, по выжитию ихъ, едѣтъ сейчасъ польза. Ц. 80 кр.
Фадина, выключный знаменитый эликъ противъ бѣлѣчки. — „Нема вже справдѣ бѣлѣчки!“
Цѣна 1 зр. 50 кр. и 3 зр.
Калѣонъ, збѣлєнє одъ напѣтѣвъ вже въ 24 годинахъ безъ найменшого болю. Цѣна 1 зр.

Зѣльє лєретанське, италійске, мопахами чина Св. Франца
збирани на „Асентивъ“ (горѣ), нещипєно у вѣлкихъ недужахъ, груд-
ныхъ и лѣтнихъ, въ кашляхъ, дыханцѣхъ, астмѣ, сухоткахъ, и т. п.
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Сирѣвъ лєретанській при заданьныхъ недужахъ такъ зѣ-
лѣтъ якъ и дыханцѣ, при астмѣ и т. п. недужахъ, при закатерено,
кашлѣ, сухоткахъ, ужинаєся зъ зѣльємъ лєретанськимъ, при томъ дѣлає
скрѣпленю, цѣлкомъ усмиряє болю, що въ лѣтєно есть вѣлми по-
жадѣнємъ. Цѣна 2 зр.

Калѣъ жєлудковъ лєретанській. По выжитию одновѣднои
скѣлькѣсти уступитъ болю жєлудка и зєо трактєне вертєтъ назадъ до
правильности. Цѣна одної флашчины 35 кр.

Сарсанарилънѣ хиновый чиститъ кровь зъ зарасливыхъ
частей такъ у мужичиъ якъ и женичиъ, такжє дѣлає добре на
вѣсѣхъ выписки и прирѣтъ на шѣбѣ. — Цѣна 2 зр., старшого 3 зр.

Лєрєнцѣвъ, яєтъ чужєна на вѣсѣхъ задѣнєнъ рѣны, боляки,
шприки и т. п. Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 и 2 зр.

ПЕРЕСТОРОГА!

Бєнєй выробы лѣчничіи ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ
Краковѣ, купуючій тогѣ може уажаѣти правдивыми, коли заосмотрѣ-
иши протоколєнованю марку охороню, власноручнымъ подпи-
сомъ выроблєного Петра Крокєвича и ели опакованье есть нева-
рушенє а хѣо подѣлєне, сей муситъ одѣлѣтити передъ и.к. Судомъ карнымъ.

Купити можна у вѣсѣхъ болѣшихъ антикахъ и складахъ матє-
риалѣвъ античныхъ. Головный складъ: ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ, анти-
карь въ Краковѣ.

Н. В. Задѣи вѣлкого покупу подѣлѣють тѣ выробы лѣчничіи
подъ рѣзными формами и назвами; тогѣ просятъ кѣне доматити
выробѣ ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ, дѣлѣтисъ чи не
варушенє опакованье выробѣ тѣ на марку охороню и власноручный
подписъ „Петро Крокєвичъ.“ 2751

Справдѣ цѣнный здобутокъ найновѣшнихъ часѣвъ для добра
недужихъ!!!

Праця и поступъ украшають сыновъ народу!!!

Численнй прирѣзани зъ подѣлками зъ рѣзными сторѣтъ сѣтъ и одъ верствъ еуебѣльныхъ такъ свѣ-
скихъ якъ и духовныхъ особъ, лѣварѣвъ, урядниковъ и т. п. Корєспондєнціи заграничній зъ краєвъ, зъ Аме-
рики можна перєслати кождоу хвилѣ на мѣсѣцъ, яко доказъ аутентичной о успѣхахъ моєхъ выробѣтъ!!!

ПА ПОРУЗИМОВУ

Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки,

[Флянелєвъ и трикотєвъ] камашѣ, поручає

по найумѣренѣйшимъ цѣнахъ

При закупнѣ товаровъ просимко покликуватисѣ на нашу часописѣ.

Выдаєшь и одѣлѣватѣльнй редакторъ Иванъ Бєлєй.

Вѣдѣрьє въ сѣбр. Черляньскомъ

Зъ друкарѣй тов. км. Шєрєвца подѣ сѣбр. К. Вєдѣвєного,

Магазинъ Ф. Кшавера и Сына

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Поручєня зъ провинціи залагоджєсѣ одворотною почтою.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ, по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годнѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека найнамъ повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣднѣ Хаагенштейн & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mome; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Ooppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ: M. Haagenstein & Vogler, G. L. Danba & Co. Предплата на „Дѣло“ и на инсераты платятъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію:

на цѣлый рокъ . . . 18 ар.	на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар.	на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4-50 ар.	на чверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1-50 ар.	

У Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар.	на мѣсяць . . . 1-35 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вставляются лишь на почерке и неопечатанымъ. — Рекламный неопечатаный възвѣстъ бѣдъ порта. — Неопечатаные членскіе взносы 3 ар. а. в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ однихъ стрѣлокъ печатокъ, въ рубр. „Надобное“ по 30 ар. а. в. Подписки принимаются по 10 ар. бѣдъ отписки.

Просимо оновляти предплату на рік 1889.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашній засѣданіи палаты послѣдъ повѣдомивъ президентъ палату о аудіенціи у цѣсаря, на котрой президія складала цѣсареві своє сочувствіе. Цѣсарь, дякуючи президію, одповѣвъ: Всѣ народы репрезентовані въ радѣ державной заявили въ сѣбѣ тяжкій пригидъ тѣмъ сочувствіа, тѣмъ патріотизму, тѣмъ привязаніа до династіи, кажу выражаю до династіи, що по Бозѣ есть то для мене найбільшою потѣхою въ тѣмъ тяжкомъ горю. Мимо тяжкого удару, який мене стрѣтивъ, памятаю о моихъ обовязкахъ и буду ихъ вѣрно и совѣстно сповняти. Завсѣгдѣ, панове, палатѣ найсердечнѣйшу подяку одъ мене, одъ цѣсареві и одъ архієпископѣ. Скълько въ тѣхъ тяжкихъ годинахъ моего житія звѣздячю мой найдорожшій подрузъ, на высказаніе того не маю двѣсто достаточно словъ. Не знаю, якъ дякувати Всевышньому, що таку давъ менѣ подругу. Слова тѣ повторять всѣмъ, а чимъ голоснѣйшимъ бѣдоюмономъ одбываютъ слова, тѣмъ больше буду вамъ вдячний.

Комисія бюджетова радѣла въ среду дальше надъ етатомъ министерства просвѣты и прийшла ажъ до титулу „школы реальнѣ“. Говорятъ загально, що комисія бюджетова буде потребувати ще що-найменше 8 засѣданъ, чтобы передискутовати цѣлый прелиминаръ а справоздаваніе и законъ фінансовый будуть могли доперва въ половинѣ сего мѣсяца прийти передъ повну палату, въ наслѣдокъ чого дебата бюджетова розбѣнчесь не скорше якъ въ концѣ лютого. Ажъ до Великоднѣ святѣ мусять бюджетъ бути конче залагодженъ въ радѣ державной, бо вже въ половинѣ цѣлѣ постановлено рѣшучо раду державну закрыти.

Ческій вѣлобъ постановивъ въ справѣ закона о домахъ складовыхъ голосувати за слѣдующими точками: 1) Закладаніе домбъ складовыхъ мае бути зависае одъ концесіи; 2) предприниматѣ домбъ складовыхъ не дозволяеся инвентіа; 3) дома складовы мусять мати публичный характеръ.

Судьба проекту гр. Толстого о реформѣ земствъ вже звѣстна; государственныи совѣтъ одкинувъ его потрѣбною болѣею. Теперь чекать все, что ще царь на то скаже, чи санкціонуе его противъ волѣ госуд. совѣта, чи такоже одкине. Толстой мае повну надѣю, що царь его санкціонуе а говорить навѣтъ, що царь мае Толстому ще колька недѣль тому назадъ сказать, что одобрить его проектъ. Съ другой стороны доносятъ ановѣ, что царь не такъ то дуже есть за проектомъ Толстого и не може якоже освоитися съ гадкою, чтобы санкціонувавъ проектъ, который значна болѣе шибѣт госуд. совѣта одкинула. Онъ мае побоятися того, чтобы тѣмъ не нарушивъ поваги законодательного тѣла, которого членомъ самъ именуе. Бѣтъ загальныи поглядъ, что царь не санкціонуе сего проекта. На рѣшеніе царя треба буде ще довго чекати и оно не наступитъ скорше, ажъ за колька недѣль. Доперва въ второкъ мае Толстой предложити цареві справоздаваніе въ засѣданіи, на котромъ справа ея була порѣшена а рѣвночасно мае ему предложити такожъ и дотычный проектъ.

Польскія газеты а за ними и нѣмѣцкія доносятъ, что богато польскихъ купцѣвъ и промышленнѣвъ въ Вѣльнѣ мусѣли на жадаваніе тамошного полицмаистра поднѣсати заявленіе, что они въ своихъ скелепахъ и робнѣняхъ не будутъ съ сторонами говорить иначе, якъ лишь по русскійски и зовсѣмъ не будутъ ужавати польского языка. Въ противнѣмъ случаѣ буде на дотычній фирмѣ наложена першій разъ грошева кара а коли то повторится, то ихъ льокаль будутъ заманенъ.

Нѣмцѣ забираются на добре до занзбарского побережа. Сими днями мае вже выхати нѣмѣцкій комисарь правительственный, Висманъ а съ нимъ и 60 людей, офицарѣвъ и подофицарѣвъ всѣмъко зброѣ. Экспедиція выѣде до Бриндизи а съ бѣдѣ поѣде до Занзбару. Всѣмъ членамъ экспедиціи выплачено съ горы по 1000 марокъ, чтобы они могли прилагодитися одповѣдно до дороги. Спеціальна цѣль экспедиціи держаться въ тайнѣ, звѣстно лишь, что маеся наймити 900 Суданцѣвъ, котры будутъ становити войско и въ тѣхъ цѣляхъ маються образувати войсково. „Voss. Ztg.“ доносятъ такожъ, что маються наймити около 1000 людей съ магметанско-египетского войска. Зброя и амуниція для сего войска есть вже въ дорогѣ. Въ справѣ занзбарскій думаетъ правительство внести зовѣе предложеніе до парламенту; розходитъся именно о запомогу для сталон пароходной линіи до Занзбару.

До „Daily News“ доносятъ съ Константинополя, что тамъ выкрыто якийсь заговоръ противъ правительства. Въ наслѣдокъ того не впускано черезъ два дѣя вѣлого до султанскон палаты и переслухувано всѣхъ высшихъ достойннѣвъ. Здаеся однакоже, что цѣла ся справа есть лишь дѣломъ якогось интриги двѣрскон, котру мабутъ выкликали увѣльненіи урядники противъ тѣхъ, что остались при урядѣ.

Велику сензацію выкликала въ Бѣлградѣ розпорядженіе министра дѣлъ внутрѣшнихъ, котрымъ значну часть урядникѣвъ съ партіи напредникѣвъ або спенсіоновано або перенесено. На ихъ мѣсце покликаю новыхъ людей съ партіи либеральной або радикальной. Все то однакоже не заспокоило ще радикаловъ и они дамаються якъ найскоршого установленіа радикального кабинету. Король обѣщавъ выравдѣ, что вже може за колька дѣвъ утворити такий кабинетъ, але видко, радикалы якогось тому дуже не доверяють, коли ихъ органъ „Одѣк“ знову выступивъ дуже остро противъ кабинету Христича и выкликавъ тѣмъ велике невдоволеніе короля.

Настоятель монастыря Дечани въ Старой Сербіи, де находится мощѣ давнихъ сербскихъ царѣвъ, утѣкъ колька недѣль тому назадъ до Цетиня и давъ тамъ знати, что въ Старой Сербіи наставъ такъ великій неспокой, что нѣхто не есть певный своего житія и что магметане напали навѣтъ на агаданныи монастырь. Черногорскій князь одѣвсье заравъ съ представителемъ до Порты и жадававъ, чтобы она постаралась о то, чтобы сербскій монастырь и проживающі въ нѣмъ монахи были безпечны одъ нападѣвъ. Порта обѣщала, что зробить все, что буде въ ея силѣ, чтобы нѣхто не непоковѣе монастыря. На се заявленіе Порты вернувъ настоятель монастыря назадъ а вали съ Косова ще разъ завѣривъ его, что монастырь и его жителѣ будутъ одъ теперь зовсѣмъ безпечны. Дрѣбный сей фактъ вказуе на то, что Черногора стараеся чимъ разъ болѣе ширити свой впливъ на Стару Сербію, отже на провинцію, де до недавна мала ще найбільшій впливъ Сербіи.

О ситуаци въ Болгаріи доносятъ до „Presse“ съ Софіи такъ: Одъ якогось часу наставъ на мѣсце того розъяренія, яке було запанувало одъ нового року, великій спокій. Правительство разъ прецѣ побачило, яка то була велика похѣбка проганяти синодъ съ столицѣ и одступило теперь зовсѣмъ одъ сей справы, чтобы не выкликати еще болѣшого невдоволенія въ народѣ. Съ-разу, правда, хотѣло было правительство высувати противъ епископѣвъ назвѣйшій кларъ а повѣурядова „България“ заповѣла вже була численній вѣча на провинціи, котры мали ухвалювати протесты противъ поступованія синоду, теперь однакоже залишено сю тактику. Взагалъ справа ся ведесть теперь ще лишь въ газетахъ. Недавно тому поднѣсало было колькадесять людей адресу до ексарха Іосифа въ Константинополѣ а одна съ софійскихъ газетъ огломила ту адресу. Урядова газета „Свобода“ накинута была заравъ съ цѣлою заплотѣю на тѣхъ людей. При сѣбѣ нагодѣ не обѣшлось безъ напасти и на радославистѣвъ и каравелистѣвъ, котрыхъ урядова газета разомъ съ цаковистами называе зрадниками бѣгнчи.

По похоронѣ архієпископа Рудольфа.

Першій тяжкій хвѣль для цѣсарского дому вже проминула а тѣлѣ покойного архієпископа спочивае вже тамъ, де спочивае богато другихъ его предѣвъ. Мощѣ покойника зложено тымчасомъ при мощахъ цѣсаря Іосифа II., а коли буде вже готова металева домовина, въ котору зложится тѣло покойника на вѣки, то перенесутъ его тамъ, де спочивае тѣло его стрѣя, архієпископа Максимилиана, бывшего цѣсаря мексиканского.

Всѣхъ вѣнцѣвъ зложено на домовинѣ архієпископа до середи 835, але все же надходить новѣй зъ далекихъ стрѣбѣвъ. Въ второкъ вечеромъ перенесено вѣнцѣ до гробницѣ подъ церквою Капуцандѣвъ. При сѣбѣ нагодѣ явилоса было дуже богато особъ въ цѣсарскій палатѣ, котры хотѣли бодай одну цѣтку, бодай одинъ ластокъ урвати съ сѣ якогось вѣнца на споминъ. Служба двѣрка мала немало клопоту, закимъ побуждала тѣхъ людей.

Въ среду рано приѣхала до Вѣднѣ русскія депутация войскова подъ проводомъ полковника Рожнова, котра въ причинѣ замѣтей свѣтовыхъ була обѣзвѣдана. Рожновъ зложивъ на домовинѣ архієпископа вѣнцѣ съ напѣсею на червоно-синихъ лентахъ: Императорско-русскійскій 34 полкъ пѣхоты — своему шефови.

О причинѣ трагичной смерти ходятъ все ще всѣмълакѣ вѣсти, котрыхъ годѣ середѣ давнихъ обставинъ сконтролювати. То есть лишь певною рѣчку, что покойникъ самъ съ сѣбѣ смерть зробивъ. На то суть доказы и то не лишъ урядове констатованіе смерти, але такожъ и листы, якы покойникъ по сѣбѣ лишивъ.

Поминувши вже то, что въ листахъ писанныхъ до цѣсаря и цѣсаревон муситъ майже безъ сумнѣву бути якась агадка про причину смерти, то есть такожъ майже певна рѣчь, что покойникъ мусѣвъ ще и другой особы о своемъ намѣреніи повѣдомити, чого найлѣпшымъ доказомъ и писмо до Седѣнія, въ котромъ есть такожъ агадка про страше постановленіе покойника. Листы тѣ певно не будутъ нѣколи оглошенъ, а то, что знаютъ найлѣпшій приятель покойника, ледви чи такожъ коли дѣстанеся до прилюднои вѣдомости.

„Corr. de l'Est“ доносятъ, что цѣсарь порѣшивъ что-о апажѣ архієпископа Стефанія такъ: Архієпископа яко вдовця дѣстане апажа въ сумѣ 4 мил. ар., съ котрыхъ проценты будутъ вѣй высылатися съ горы что пѣвъ року до дому ея родичѣвъ. (Се здаеся бути о етѣлѣ невѣрне, что грошей не треба буде высылати ажъ до Бельгіи, бо архієпископа, якъ вже звѣстно, останеся у Вѣднѣ. Ред.) Свѣтѣ архієпископа, бласвета останеся въ опѣцѣ своего дѣда а коли оддаеся, одержать половину той суммы, котру побирае мати. На случай смерти матери переѣде на ню весь маєтокъ по архієпископа Стефанія.

До „Pest. Lloyd-a“ доносятъ съ Вѣднѣ: Пять листѣвъ, котры лишивъ по сѣбѣ покойный архієпископъ будутъ зложенъ въ домовинѣ архієпископа цѣсарскон родины. Они доказуютъ вѣрнѣ, что архієпископъ допустилъ самоуправствѣ. Въ листѣ до цѣсаря мае покойникъ просити дуже ревными словами прощенья, что добровѣно розстаеся съ сѣмъ свѣтомъ. Дуже сердечный мае бути листъ до архієпископа Стефанія, въ котромъ онъ прощаеся съ нею и съ своєю донькою. Набожнѣйшій есть листъ до цѣсаревон. Такожъ мае бути листъ до кн. Браганцы, въ котромъ онъ пращаеся съ нимъ яко съ своимъ другомъ.

„Турецка“ автономія повѣтова — signum temporis въ нашой Галичинѣ.

(Конечъ.)

То така вже въ Турціи утерта, выроблена форма перовожденія всякихъ выборовъ и съ причинъ переведена всѣхъ выборовъ въ турецкомъ повѣтѣ въ подобный способъ всюду кричатъ: „Wielka niezgoda panuje między Rusinami i Polakami w Turckim powiecie — przez tę niezgodliwość Rusinów najzupełniejszą sprawę powiatową nie mogą być załatwione“ и пр. и пр. Розумѣеся само съ себе, что суть межѣ тутешными Поляками декотры, что здорово глядѣти на все и червонытѣся за такі поступки своихъ годакѣвъ. До чого того все доведе — чи я вже знаю? То тѣлько дивно, что въ выдѣлѣ краѣвомъ и въ наѣстничѣвъ давалися такъ мистификовати.

Ще оден хибный поглядъ на турецкій повѣтъ мущу заперечити. Въ горѣ и въ загалѣ по свѣтѣ голосѣтъ, что въ турецкомъ повѣтѣ нема нѣ межѣ Русинами нѣ межѣ Поляками одиовѣдныхъ силъ, котры бы могли уводити до рады повѣтовон и хосенно для повѣту дѣлати. Правда, шляхта польскѣ въ турчанскѣмъ повѣтѣ — кромѣ одного-двохъ — цѣлкомъ зваеся, але есть ще колькохъ дуже интеллигентныхъ людей межѣ Поляками, и суть особливо Русины въ великомъ числѣ, котры збъ всѣхъ мѣръ мають одповѣду нагоду — держати керму автономіи повѣтовон. Правда, что въ такомъ складѣ рѣчѣй годѣ бы было и кому жадаати, чтобы рада повѣтова була сѣдичемъ агитаци на всякій выборы, але за то въ повѣтѣ бувъ-бы иншій ладъ, якъ до теперь пануе.

Теперь же хочу ще на самѣмъ концѣ вытягнути коротеньку науку съ той цѣлѣи исторіи.

1. Поступованіе ц. к. наѣстничѣва съ турецкою радою повѣтовон дае намъ Русинамъ якъ найяснѣйше до пѣнанія, что за жадачу цѣну въ жадаый радѣ перевага Русинамъ допущена бути не може. То ясно якъ на долони, бо прецѣ нѣхто не есть такъ навный вѣрити, что турецка рада повѣтова выбрана р. 1877 и р. 1880, хочъ колькадесять разѣвъ упоминалася, хочъ найгоршій бувъ неладъ въ повѣтѣ, не могла бути длитого до урядованія допущена, что якѣсь рекурсы не могли бути рѣшенъ.

2. Поляки мають межѣ собою гвалъ. Кобы то не бувъ хотѣ той грѣбъ, на которого ратунку вже нема! Часъ перестати буфоновати, а взятися не тѣлько словомъ але и дѣломъ до працѣ надъ самымъ собою. Найголознѣйше — не тратити съ пѣдѣ нѣбѣ земель. Помимо того, что Полякамъ въ Галичинѣ широко ведеся, жидова забере мѣста и болѣше посѣлѣтъ, а тогдѣ Польшѣ не буде. Повѣтъ турецкій есть найвымовнѣйшамъ образцемъ. Якъ бы Поляки були одъ р. 1866 года зъ Русинами злучились и до працѣ взыаеся а огидній агитации выборчи зашлили, то було-бы въ повѣтѣ иннаке выглядѣло и зъ шляхтою польскою. Жиды суть дотѣ добры союзники Поляковъ, доки есть что зъ Поляковъ ссати. Суть люди въ повѣтѣ турецкомъ, котры убралися въ плащѣ патріотизму польского, а на дѣлѣ глядѣють

брудныхъ зыскѣвъ и хѣба ганьбу та знищеніе для Поляковъ приносятъ. Съ тѣхъ треба маеку здирати! Русинамъ ходило и ходитъ о дѣбро въ повѣтѣ, длитого все зывали до турецкихъ Поляковъ: „Не хочете насъ допустити до работы для добра повѣту, то выберѣтъ собѣ 26 радныхъ Поляковъ, але честныхъ, а мы будемо на нихъ голосувати. Съ такими, что звязалися съ жидами, чтобы касу повѣтову обдирати, — годѣ Русинамъ держати!“ Чи могли Русины яке болѣше уступство для Поляковъ робити? Але верховодяча партія почтареско-жидѣвска не хотѣла, розумѣеся, на то пристати, бо були-бы вѣй урвалися доходы зъ касы повѣтовон. Засада жидѣвска въ Турціи есть та, чтобы все нищити, а найлѣпшымъ доказомъ того есть ось се: Коли роблено пропозицію при умовѣ зъ жидѣвско-почтарескою партією, чтобы п. К. Телишевского, ц. к. ноталя зъ Турки, выбрано заступникомъ презеса, сказавъ Мошко Шехтеръ, проводиръ жидѣвскій, цѣлкомъ отверто до своихъ адгерентѣвъ: „Na co nam adwokatów do rady? My by musieli potem całe Turke dać jednemu innemu adwokatowi, żeby nas bronił“. Жиды вжугуеся радо тѣлько зъ такими, надъ котрыми они верховодѣти и зъ нихъ зыски мають.

3. Ц. к. правительство потребуе головно, чтобы варѣдъ плативъ податки и дававъ рекрута. Якъ же такъ дальше буде газдуватися въ турецкомъ повѣтѣ, якъ до теперь газдуеся, то годѣ буде що вѣдати. Шляхта збѣшла на бѣду, а народъ збѣде незадовога. Якъ бы пристягну податковъ держалися дотычній власти уставы, котра приказуе, что можна секвестровати а чого нѣ, то въ турецкомъ повѣтѣ и пѣтова части податковъ бы не стягнули. Въ турчанскѣмъ повѣтѣ третя часть людей не поранитися черезъ цѣлый рокъ набѣдомъ, бо его не мае, а о маѣ и бѣсѣды нема. До чого того доведе?

4. Высокому выдѣлову краевому повинно на тѣмъ залежати, чтобы въ повѣтѣ нечуваному нѣгде неладови бувъ конецъ и чтобы якась сильнѣйша контроля була надъ дѣяльностію рады повѣтовон.

5. Бѣла не буде змѣненый способъ поступованія при выборахъ, т. е. если не дасться свободы при выборахъ для голосующихъ, а будутъ пущены цѣлѣ инверсци такъ деморализующи, якъ то до теперь завсѣгды въ повѣтѣ турецкомъ практикуеся, — то народъ одъ такой автономіи однекуеся, бо она его цѣлковито зничитъ.

Dixi et salvavi animam meam.

НОВИНКИ.

— Руско-народный театръ выѣздитъ изъ Жовквы до Бродѣвъ, де вже въ среду дня 13 н. ст. лютого дастъ перше представленіе. Одограна буде комедія Абрагамовича и Рушковского „Мужъ зъ чѣмности“. Слѣдующе представленіе одбудеся въ четверъ 14-го, потѣмъ въ суботу 16-го и въ недѣлю 17-го лютого. Театръ нашъ поручаемо патріотамъ рускимъ зъ мѣста Бродѣвъ и зъ околицѣ.

— Депутация соймовѣ, що ѣздила до Вѣднѣ дякувати цѣсареві за наданіе княжого достоинства краѣвому епископству, не була на аудіенціи у цѣсаря и не дякувала ему. Въ четверъ минувшого тыждня мала бути аудіенція, а въ среду передѣ полуднемъ уже въ замку цѣсарскѣмъ стало звѣстно, что цѣсаревичъ Рудольфъ застрѣлился. Маршалокъ краевый гр. Тарновскій и вице-маршалокъ митроп. Сембратовскій, прибувши уже до Вѣднѣ, остались тамъ ажъ до дня похоронѣвъ и ажъ по похоронахъ повернули въ свои.

— Епископомъ Ординаріомъ въ Станиславѣ удѣлено ц. к. наѣстничѣво дальшого позволенія збирати жертвы въ Галичинѣ на реставрацію тамошной катедральной церкви. Еп. д-ръ Пелешъ скликавъ на сѣй днѣ комитетъ, котры займаеся реставраціою катедры.

— Зъ Станислава пишутъ намъ: Въ второкъ 5 н. ст. лютого с. р. одбула въ тутешній катедрѣ урочища служба Божѣ за упокой б. п. архієпископа Рудольфа, котру одѣнѣвавъ Преосв. епископъ въ соупровѣдѣ крѣпощанъ и діаконѣвъ при гарнѣмъ свѣтѣ любителей. На богослуженіи были и а сѣй разѣ власти администраціи, судовы, репрезентанты школѣ и т. п. Сказали мы „на сѣй разѣ“ не безъ подѣтѣвы, бо доси на богослуженіяхъ урядовыхъ рѣдко они бували и фронтѣй мѣсяцъ, для нихъ полищеніи, свѣтѣли пустками. На пытаніе, чому они ухилиються, одповѣвъ одинъ отверто, что длитого не приходѣтъ, бо Ординаріатъ запрошуе ихъ въ нѣмѣцкій мѣвъ. У насъ цѣлѣ мѣсто прибранѣ одъ болѣше тыждня чорными флятами, а тутешне касино мѣщанске рѣшило черезъ цѣлый карнавалъ не бѣдустати нѣкому своимъ одинокомъ въ тѣмъ родѣ сѣзѣ на вечерки и на балѣ. Въ загалѣ смерть архієпископа зробила у насъ велике вражѣнне. За днѣники, за котры звычайно платиться 6—8 кр., жадали 14—16 кр. (а не, якъ конесторіальныи-канцеляріи доносаватель „Червонон“ приближыиъ, 50 кр.).

— Изъ Самбора одержуемо писмо, подѣсанѣ одною поважною личностію народности польской, де написано, якъ мѣсто Самборъ почитло память пок.

архидиакон Рудольфа. Въ часѣ похоронъ въ склепѣ купцѣ въ владѣніи вождѣ поминали, а лѣхтарѣ мѣсто позавѣдувало уже о 3. годѣ въ полудня. На другій день відбулось богослуженье поминальне въ церквахъ, а въ богослуженно взяли участь всѣ власти и учителя школъ народныхъ. Одинъ директоръ тутешней гимназіи кс. Варевичъ не взявъ участіа, а и того дня, который бувъ назначенъ радю школьному на жалобну манифестацію молодежи, не почтивъ належно, бо одъ 8 до 9-ой год. рано казавъ одбавити науку, учениковъ зъ латинами та греками подъ пахою завѣвъ до церкви, а на пооплудне зновъ назначивъ науку школьному. Таке поступованье обурило всѣхъ умѣтѣ и то обуренье мусѣло дойти до директора, бо потому ходивъ уже по класахъ и розпущавъ учениковъ доми. Фактъ той усувався зъ-подъ критики, одно тільки въ тутъ пытають: коли той чоловікъ уже передасть зарядъ заведеня кому иншому? Рівножъ подчасъ богослужень випало въ очі, що въ лат. костелѣ не було асисты викарі-ѣвъ лат. цедебрантовъ, хоч лат. парохъ се заридивъ.

— Велику сензацію у Вѣднѣ зворушенію страш- ными пригодами въ двухъ ostatnichъ тижняхъ, викликавъ ще й фактъ самоубійства бароніни Маріи Вечеръ, Хорватки, славной красавиці вѣ- денской. Молода бароніна тайкомъ виїхала зъ Вѣднѣ въ понедѣлокъ, а въ второкъ одобрала со- бѣ жити въ Баденѣ. Після однихъ вѣстей за- стрѣлилася зъ революверу, побѣла другихъ отру- ялася стрихниною. Причиною самоубійства мала бути нещаслива любовь.

— Спекуляцію львівонкою урядовою газетою. Манифестъ цѣсаря: „До моихъ народѣвъ“ у Вѣднѣ и певно такожъ по иншихъ мѣстахъ роздѣлено заравъ вери яко плякатъ на рогахъ улицъ. У Львовѣ дѣсь инакше. „Gazeta Lwowska“ выдала ра- но надзвичайный „додатокъ“, наймила „батарѣвъ“ и тѣ манифестъ цѣсарскій до народѣвъ продавали по мѣстѣ за 3 кр. На се обурюються навѣтъ польскіе газеты. „Давнійше памѣтаемо — пише „Kurjer Lw.“ — бувавъ инакшій вычавъ. Манифесты цѣсарскіе роздѣплювано плякатами, чтобы всѣ лю- де могли читати. Инѣй офіціальный фигурки ро- блять собѣ зъ манифесту спекуляцію на моду черной биржи, надуживаючи колыпортажи, котра иншимъ дивенкамъ, оплачуемымъ стемпель, есть заборонена.“ Инѣй появились вже плякаты зъ ма- нифестомъ въ языкахъ рускомъ, польскомъ и нѣмецкомъ.

— По короткій жалобѣ въ причины смерти ар- хидиаконъ, починаються уже бѣда завтра у Львовѣ забавы зъ танцами. Завтра одбудеся въ „Рускомъ Касинѣ“ вечерокъ зъ танцами и першій балъ масковий въ ремѣнничѣмъ товариствѣ „Глядачъ“.

— Кардиналъ гр. Мечиславъ Ледоховскій померъ у Римѣ. Передъ кѣлькома лѣтами мала Полякиа двухъ кардиналовъ Чацкого и Ледоховского, — инѣй оба вже не жили. Гр. Мечиславъ Галька-Ледоховскій, бывшій архіепископъ познаньско- гнѣзненскій и примаъ Польщѣ, уродився 1822 року. Выховувався у Лазаристѣвъ въ Варшавѣ, священія ерейскій одержавъ 1840 р. и потѣмъ у- дався на дальшій науки до Риму. Тутъ здобувъ собѣ прихильность папы Піа IX., ставъ пра- латомъ домовымъ и апостольскимъ протонотаремъ, а опѣси авдиторомъ при нунціатурахъ папскихъ въ Лионѣ, Піо де Янеиро и С. Яго де Чилі. Въ р. 1861 вывѣчено его на архіепископа те- банского in part. infid., и именовано нунціемъ въ Бруксели. Року 1866 правительство пруске поклало его на архіепископа до Гнѣзна, надѣю- чись, що днѣ здержитъ духовенство одъ руху политичного. Пять лѣтъ живъ Ледоховскій въ згодѣ зъ правительствомъ. Въ часѣ французской войны, въ падолістѣ 1870 р. бѣднѣ Ледоховскій до Версаля, чтобы тутъ своими заходами надати новому нѣмецкому цѣсарству характеръ давного цѣсарства, опѣкуна папъ, и склонити цѣсаря до интервенціи на користь папы. Завѣвши въ на- дѣяхъ, Ледоховскій ставъ въ оппозицію до цѣ- сарства и зробивъ сторонникомъ народности польской, котру впередъ черезъ пять лѣтъ не то, що занедбувавъ, а навѣтъ одержувавъ въ розвою. Наступивъ т. зв. „Kulturkampf“ Бисмарка, а Ле- доховскій тогды выступивъ дуже завязато противъ правительства. За то засуджено его першимъ раз- омъ на кару грошену, а потѣмъ, дня 4 лютого 1874 р., узвѣнено его и засуджено на два роки вѣзничѣ въ Остерѣ. Дня 15 цѣтня 1874 р. три- буналъ для справъ церковныхъ засадивъ его зъ уряду архіепископа гнѣзненского, а дня 15 мая того-жъ року папа именувавъ его кардиналомъ. Въ лютомѣ 1876 р. выпущенный зъ вѣзничѣ пер- ебѣся до Риму и тамъ проживавъ до смерти, богато помагавши Полякамъ въ ихъ справахъ церковныхъ. При тѣмъ покійный до мѣтъ зашко- дити у Ватиканѣ Русинамъ, то зашкодивъ...

— На продажъ костелъ въ Римѣ „Сзасъ“ одержавъ зъ Риму таку дописъ: „Вѣтъ, яку намъ переся- лаю, повинна страсти сердце каждого Поляка-ка- толлика. Костелъ св. Станислава, краковскаго епи- скопа, мученика и патрона Польщѣ, рѣвно-жъ якъ и прибожный будынокъ, стародавнее вѣрсісімъ для паломниковъ польскихъ, выставила російска ам- басада на продажъ за 600.000 франковъ. Рѣчь проста: Королевство польске перестало бути у- рядово, а св. Станиславъ не може вже бути про- текторомъ краю Привислянскаго. Отже прави- тельство російске не має причины удержувати костелъ, который пригадуе въ вѣчномъ мѣстѣ на- шу минушу величъ и котрый на просьбу карди- нала Гозіоса давъ бувъ папа Григорій XIII. на- родови польскому. Новочасній геогграфъ и архео-

логи не хотять тямити, що тутъ була улица via dei Polacchi. До купна костела св. Станислава зголушувся, кажуть, якъсь трупа сѣваковъ фран- цускихъ на café chantant, и якъсь конгрегація протестантовъ нѣмецкихъ на згрожденя роскош- ний... Чи Поляки на то позволятъ, чтобы ихъ историчный костелъ, повный памятниковъ поль- скихъ и згадокъ, перейшовъ на подобный ужі- токъ? Мы дуже бѣдны — то правда, але якъ же часто марнуемо фортуны на фантазіи, а кѣлько то палатъ и вѣлъ купуютъ неразъ нашъ земляки за большій ще сумы по розныхъ мѣстахъ загра- ничныхъ... Доношу отже до краю о тѣй болѣст- ной вѣсти... Знаю, що публичній складки въ нѣ- нѣшномъ положенію мабуть не удались-бы, але може знайдѣся кружокъ людей можныхъ, що пе- рещинять святотатство и спасуть костелъ поль- ский въ Римѣ.“ — На то „Kurjer Lw.“ замѣчае, що на „ювилей дѣлки девотки польскій слали напѣ навѣтъ до 200.000 рублѣвъ въ хвили, коли земля польска въ Познаньщинѣ ажъ пшчалао ратунокъ; инѣй придалась-бы та сума, але магнаты польскій и „utasciusze“ мабуть не придуть до розуму.“ — Якъ оно тамъ станѣся, мы не знаемо и оно насъ не обходитъ, але може шляхтичъ галицкій, якъ на нихъ упадутъ миліоны за „святую коршму“, зъ того бодай шось дадутъ „на бога“. Таке слѣ- пе щастье не заравъ для нихъ повторитъся.

— Въ Бутинѣхъ, пов. жовковскаго, згорѣла дня 27 н. ст. сѣчня коло 6 год. рапо двѣрса во- лѣвня (асекурована на 1500 зр.) а въ нѣй 7 во- лѣвъ. На щастье тои ночи упавъ великій снѣгъ а вѣтеръ утихъ. Инакше була-бы упала жер- твою огню значна часть села а й церковь була- бы загрожена.

— Невысѣдженій злодѣй хотѣли обокрасти урядъ податковий въ Борщевѣ. Дѣставшия черезъ судъ до будынку „штайпратового“, старались черезъ подѣ дѣстатися до касы, але мабуть хтось ихъ сполошывъ. За то заборали кѣлька зр. и коралѣ зъ депозиту судового.

— Рабина — злодѣя Сруля Брантвайна глядае полиціа. Рабинъ Брантвайнъ, подданній російскій, освѣ передъ двома роками въ Надвѣрній и вы- туманивъ одъ Іосѣа Гальшерна зъ Станиславова 2.100 зр. Рабинъ той може мати 36 лѣтъ, русе волосе, русу бороду и довгій пейсы.

— Францъ Гольцендорфъ, знаменитый правникъ- криминалистъ нѣмецкій, профессоръ университет- ской спершу въ Берлинѣ, потѣмъ въ Монахин, по- меръ сего тижня. Гольцендорфъ бувъ против- никомъ кары смерти и горячимъ пропагаторомъ реформы системы карной. Широій публичій дав- ся днѣ познати яко оборонецъ въ голосномъ сво- го часу процесѣ Арміа.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Дня 3 н. ст. лютого померъ у Львовѣ Мечиславъ Левандовскій владѣтель Кры- вицъ и Белзца, бывшій организаторъ повстанія польского зъ р. 1863 а потѣмъ маршалокъ повѣ- товый. — Намѣстникъ гр. Баденій прибывъ вчера зъ Вѣднѣ до Кракова. — Маршалокъ гр. Тарновскій повернувъ зъ Вѣднѣ до Львова.

Наука, штука и литература.

— „Добрѣ Радѣ“ ч. 5 (зъ 19 (31) сѣчня мѣ- стѣтъ: Архидиаконъ Рудольфъ — Якъ треба по- ступати, чтобы корова безъ теляти доилася? — Гдѣщо о садженію и паканю овочевыхъ деревъ. — Гдѣщо о промыслѣ и искусствѣ. — Пчолы. — Лѣкимъ способомъ можна худобу наилучше одъ хоробы охоронити? — Для дому. — Для забавы. — Переписка. — Оголошена.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для товариства „Школьна Помѣчъ“ зложили въ мѣсяцахъ грудни и сѣчни Вп. Добродѣѣ: о. де- канъ Яносъ зъ складки 5-65 зр.; п. Воробецъ зъ складки 1 зр.; п. Никола Долницкій зъ Львова 2 зр.; д-ръ Стефанъ Федакъ у Львовѣ 2 зр.; о. І. Каратницкій зъ Солукова 50 кр.; о. С. Та- чунникъ зъ Вовшова 1 зр.; пресвитеры въ Ста- ниславѣвъ черезъ о. Іеленча на коляду 5 зр.; о. Долницкій зъ Березова 50 кр.; о. А. Полянскій у Львовѣ 1 зр.; о. І. Шуховскій зъ Братковецъ 1 зр.; п. К. Подлясонецкій зъ Золочева 1 зр.; о. М. Зубрицкій зъ Мшанца 50 кр.; Братство цер- ковно въ Свѣтѣльнякахъ 1 зр.; Сетричъ въ Свѣтѣльнякахъ 1 зр.; о. Юзичинскій зъ Бори- ницъ 6 зр.; о. Малицкій зъ Виданова 50 кр.; п. Д. Гладиловичъ у Львовѣ 1 зр.; о. Варану- чинскій зъ Прошовой 1 зр.; панѣ М. Варану- чинска 1 зр.; п. Ант. Хойнацкій у Львовѣ 1 зр.; о. Игн. Галька зъ Дубковецъ 1 зр.; п. Теод. Кузникъ, капитанъ въ Кронштадѣ, 50 кр.; о. А. Макошмовичъ зъ Кучурова великого на Буковинѣ 50 кр.; о. Ал. Варановскій зъ Пукова одъ же- ницъ 2 зр.; о. Ів. Мерена зъ Дошна 1 зр.; о. І. Жуковский зъ Глушкова 1 зр.; о. А. Глин- ский зъ Рыба 1 зр.; о. Дейницкій зъ Соколѣ 1 зр.; п. Ан. Кульчицкій зъ Вѣднѣ 1 зр.; п. А. Ча- банъ зъ Тарнова 2 зр.; о. Гиматричъ зъ Самбора 1 зр.; п. Корытовскій, офіціалъ почтъ у Львовѣ два плащики для дѣвчатъ. — Веѣмъ тымъ до- бродѣямъ убогой молодежи складае сердечну по- дяку — Выдѣлъ „Школьной Помѣчи“ у Львовѣ.

— Для бѣдныхъ учениковъ школы имени Маріана Шашкевича приславъ о. Никол. Левицкій одъ чч. селянъ Тужилова 1 зр. 40 кр. — за що складае подѣсаный сердечну подяку. — И. Чапельскій, катихитъ школы М. Шашкевича.

— На институтъ им. св. О. Никола у Львовѣ жер- твовали: о. Иванъ Яворскій зъ Постохова 50 кр.

и о. Юрій Махникъ зъ Угерецъ 40 кр. — Спасъ Богъ!

Послѣдній вѣсти.

Процессъ кукизѣвскій вже нинѣ за- кончился. На предложеній судьямъ присяж- нымъ пытаня одповѣли они на 1 и 2 пытанье шо-до Стшелецков (убійство и розбѣй) одного- лосно „нѣ“; 3 пытанье одпало, на 4 пытанье (крадѣжъ) одповѣло 11 голосѣвъ „нѣ“, 1 го- лосъ „такъ“. Пытаня шо-до А. Стшелецкаго одноголосно заперечено. Прокураторъ не зго- лосивъ жалобы неважности, то Стшелецкихъ выпущено на волю а грошѣ кс. Тхуряницко- го ухвалено выдати судови цавильному.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 8. лютого. Позаякъ дебата вой- скова продолжилася черезъ нещастну пригиду въ родинѣ цѣсарскій ще больше, то бранка сегодѣшня одбудеся якъ и давнійше въ при- писаномъ часѣ. — Король и королева бель- гійска одѣхали а архики. Стефанія осталася у Вѣднѣ.

Берлинъ 8. лютого. Комисія приняла одноголосно подвышенье королевскон листы цивильной.

Петербургъ 8. лютого. Говорять, що царъ вже згодився на проектъ гр. Толстого, чтобы урядники администраційной були началь- никами земствъ.

Лондонъ 8. лютого. Сполученій державы згодилися на предложенье Нѣмеччины, чтобы конференція въ справѣ островѣ самоанскихъ велася въ Берлинѣ.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч. А. Ч. въ Д. Реклямованій числа выслано; Вамъ не перерывано высылки. — Всч. Р. Ч. въ Х. м. Ще 4-50 зр. — Всч. В. К. въ На. Тыхъ довжикѣвъ, що за давнійшій лѣта не заплатили, а теперь мабуть иншіе газеты такъ само помпу- ютъ, будемо змушений поименно вычислити въ

„Дѣлѣ“, а тогда побачите, сколько до намъ про- падае на того рода „замовленя“! — Всч. І. Б. въ Тур. 7 зр. дѣстали; 4 зр. записано на 1889 р. — Всч. М. В. въ Ст. выж. 6-50 зр. дѣстали; на роки 1889 зѣстало 50 кр. — Всч. А. З. въ Зар. На р. 1889 зѣстало 2 зр. — Всч. И. П. въ На. Ще 2-50 зр. — Всч. І. Ц. въ Тр. Ще 1 зр. — Всч. А. В. въ Дубнѣ. Годимосей.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ поручае 2460 277 2 препараты зъ гумы и выробы кавчуковой для потребъ хирургическихъ и иншихъ подобныхъ.

Фабрика выарадовъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицы Довгѣй поручае свои вы- 1889 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 211-9

Конкурсы.

При Радѣ повѣтовой въ Богородчанахъ есть до обсаждения посада секретаря зъ рѣч- ного платою 800 зр. и зъ правомъ побирая діеть за чинности комисійной.

До осягненія тои посады служить пер- шенство укѣпченному правникови, который вы- кажесе докладною знаменістю языка польского, руского и нѣмецкого якъ въ мовѣ такъ и въ письмѣ.

Въ браку правника кандидаты винніи вы- казатися докладною знаменістю уставъ кра- евыхъ и администраційныхъ и посѣдати повы- шій условій подѣ взглядомъ языковъ.

Крѣмъ того винніи кандидаты выказати: вѣкъ, готовѣсть зложеня кавіи найменше 400 зр., мати набуту бѣгдѣсть въ трактованю справъ, въ рахунковости и бути характеру зовѣмъ бездоганного.

Подана власноручно писаній и належито удокументованій вносити належитъ до Выдѣлу повѣтового на руки подѣсаного Презеса, а то найдальше до дня 6 марта 1889.

Богородчаны дня 1 лютого 1889.

Госиѣ Шелинскій.

ДОНЕСЕНЬЕ.

Ново устроена

Центральна каварня

отворена дня 26 сѣчня с. р.

при улицы Валовѣй, побѣчь пляцу Галицкаго.

Щобы всякимъ вымогамъ Высокопов. П. Т. Публики удо- волити, не паджено нѣ копѣвъ нѣ заходѣвъ въ томъ напрямѣ, чтобы ви устроити зъ великимъ комфортомъ и найвыгоднѣйше.

Постараноса о здоровіи, чистѣи напоѣ и умѣреніи цѣны.

Поручаючи Впов. П. Т. Публикѣ то підприємство, надѣмось, що буде насъ ласкаво одбиджувати и такъжъ перевѣдити, що се не обѣйка але справленіа правда и охота услужити Впов. П. Т. Публикѣ.

2767 7-10

Зарѣдъ.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае:

певній и выпробованій средства до выбрания всякихъ плямъ.

кр.	кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ соку цукровыхъ, бѣлка, мо- роженного и т. п. флаконъ . . .	25
АПСЕИНА вытѣае плямы то- стѣй зъ матерій шовковыхъ барвнхъ . . .	25
АЦЕТИНА пишѣтъ плямы аль- каличной и мочовой, флаконикъ	25
БЕНЗОЛИНА выбирае плямы то- стѣй и зъ прѣтъ, зъ мази и по- косту, флаконикъ малый 20 кр. цѣлый . . .	30
БРАЗИЛИНА, выпраній въ бра- зилинѣ матерій чорній, сподо- вѣлй и попламленій одыску- ютъ первѣстну барву, ставятъ лыскуцими и твердыми, пакѣтъ	08
ЕТИЛИНА усуває плямы на по- мѣстѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, ликерѣвъ, и смолы фл.	25
ЯНИНА розпускае плямы чор- ный повстаній на ширѣ при фарбованю волосъ, флаконъ .	30
ЯВЕДИНА уживаеся до выбра- нѣй зъ бѣла барвнхъ плямъ, а пменю зъ пива, вина чер- вонного, овочевъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужива- еся до чистѣи палѣвъ зъ атраменту, лѣсочка . . .	05
КОРЕНЬ МЫЛЫННІЙ бѣлый, служить до праны матерій шов- ковыхъ, потовѣнхъ и за- марганныхъ, пакѣтъ по 2 кр. и	04
МЫЛО ЖОВЧЕЕ уживаеся до выбирания плямъ старыхъ зъ матерій вонныхъ, бавовня- ныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
ОДАЛИНА пайлѣнше средство до чистѣи мусекон одежы, усуває плямы повстаній зъ пороку, прѣтъ, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоволды, пѣсны, вѣхности, сметанки, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, крви и крови, зъ паперу и бѣлы, флапшъ . . .	25
КВИЛЯ, матерій вонный и шовковій, выпраній въ бѣварѣ Квиліи третѣтъ плямы и блы- скують свѣжѣсть, причѣтъ барва матерій нѣчо не тратитъ, пакѣтъ . . .	06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО- ВЫЙ усуває плямы зъ по- кѣту, охлю и живицѣ, флаконъ	25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистѣтъ матерій бѣлы вонный зъ замарганы и пороку, пакѣтъ . . .	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, и улицы Галицка рѣгъ Валовѣ. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Суковницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ри- нокъ ч. 2. 2529 39-2

Кошки на лѣжка, плюшовій англійскій до подорожи, Ковдры шитіи зъ воняного и шовкового атласу, Матрацы поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

2686

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвичальний редакторъ Иванъ Бейей.

Патѣръ зъ одѣр. Чорнянцевон.

Зъ друкарнѣ тов. иж. Шевченка подѣ зар. Б. Водяренского.

— Беретти я ен буду. Але не позволю на те, щобы въ домѣ Анкершміда перебувавъ тайный доносчикъ.

Панна Наталка яла просити.

— Але-жь мѡй пане, а все таки розважте, що то членъ вашои родины.

— Одь сєи хвилѣ ѡнъ не членомъ моеи родины, кле-
нуса вамъ, не членомъ. Ще нынѣ прожену его. Прика-
жу батогами высѣчи его, якъ-бы поважився ще разъ
коли ногою на мое подвѡрье ступити.

— Схаменѣться, мѡй пане, то вашъ любимецъ.

— Не мѡй любимецъ! Чортъ его побери! То вашъ
любимецъ! Вже давно знавъ я, що ѡнъ обманює, але
ради васъ дивився черезъ пальцѣ; но теперь маю того
по шию. Въ сѣй хвили опустити ѡнъ мѡй дѡмъ! Покажу
я, яке право военне въ моѣмъ домѣ, коли хто нечестъ
наводити на него.

— Але-жь пане, будь-якъ-будь не починайте въ гнѣвѣ
нѣчого.

— Ту якъ стѡй здѣлаю всео, и то въ сѣй хвили.
Гей Дюсю!

Тымчасомъ покликкала гувернантка панну Гермину
зъ сусѣднои кѡмнаты на помѡчь, щобы утихомирити
гнѣвъ ѡтця.

— Помилуйте пане. Роздумайте.

— Але-жь не бѡйтесь такъ дуже. Не думаю его
анѣ поличиками частувати, анѣ ганьбити. Навѣть про-
стацкогo слова не скажу ему; але вашѣ свѣтлости ачей
позволите на те, щобы менѣ вѡльно було такому чоло-
вѣкови, котрый негѡдный мешкати зѡ мною пѡдъ одною
крышою, сказати: любчику, ось дверѣ, тамъ
вѡзъ. Покѡрный слуга!

— Дюсю, закличь но менѣ метра музыки!

Биб. н. пов. т. XXX. *Мавра Йокал* „Новый Дѣдичъ“. 11

— Що? передъ нимъ? — спытала гувернантка.

— Въ его притомности? а вже-жь передъ нимъ. Такихъ сиравъ не полагоджую листовно. По-за очинѣкому нѣчого злого не говорю, а що говорю, то говорю такъ, щобы чувъ кождый. Тому́ давъ менѣ Богъ та-кій голосъ, що чути его ажъ на дорогу. Иде-жь той метръ музыки?

Вже прийшовъ.

Панъ Страфъ увѣйшовъ до кѣмнаты, мовъ той, що нѣчого не догадуєсь, и ставъ радоватись поворотомъ рицаря; але тому заявленю радости положивъ рицарь несподѣвано конецъ такимъ сяльнымъ крикомъ, неначе-бъ ѓнъ комендеровавъ полкомъ кѣнноты, що бѣжитъ най-скоршимъ бѣгомъ:

— Стой!

Метръ мусѣвъ станути, бо рицарь рѣвночасно вытягнувъ и руку зъ затисненымъ пястукомъ.

— Чуешь ты — ты чоловіче! Вчера ѓдбулася въ домъ Гараная ревизія. То ты зробивъ доносъ. Пѣдъ однимъ дахомъ зъ донощиками я не мешкаю. Въ право, ступай!

Неначе-бъ грѣмъ вдаривъ, такъ скаменѣли всѣ присутнїи по тѣмъ войсковѣмъ приказѣ. Обѣ дамы зъ переляку имались взаимно за руки; Страфъ поклавъ на грудь лѣву руку, а пальцѣ правой до присяги пѣдносячи, хотѣвъ щось страшного сказати.

— Руки по швамъ! — загремѣвъ рицарь на него, видячи, що ѓнъ хоче присягати. — Що я сказавъ? Въ право!

Страфъ видѣвъ, що тутъ нема що зволѣкати, тому́ понехавъ всяку оборону, а роздумовавъ ино надъ тымъ, щобы попрощати панѣ, посылаючи имъ тихій поклѣвъ, а тлумлячи въ своѣй груди важке зѣтханье.

— Маршь! маршь! я вже сказавъ! бѣльше анѣ слова! — кричавъ рицарь нетерпливо; и Страфъ справдѣ узнавъ за добре цѣфнутись до дверей. Але тамъ обернувся ще разъ, и грѣзнымъ тономъ рѣкъ до Анкершміда:

— За те попамятаєте вы мене!

Сѣ слова вернули Анкершмідови, котрого сердитѣсть досягла була найвысшого степеня, розвагу полководця, а ѡдзыскавши гуморъ, звернувся до стоячого при дверехъ Дюся, и сказавъ:

— Дюсьо! викинь за дверѣ сего пана.

И Дюсьо, котрый цѣлымъ своимъ ростомъ сягавъ ледво до колѣнъ высокому мужчинѣ, по тыхъ словахъ кинувся якъ стѣи на Страфа, наче той песикъ кѣмнатный, що видомъ и ѡдвагою похожий на льва; обома руками имившись его плечей, сповнивъ приказъ зъ точностію подиву гѣдною. Немало помогла ему въ тѣмъ и лична месть.

Публика трохи лѣпше успособлена була-бы нехибно приняла той выступъ рукоплесканьемъ.

Але панна Гермина, видячи тѣе, утѣкла зъ кѣмнаты; мала звать мягоньке сердце, що болѣло надъ пониженемъ чоловѣка.

Однакожь панна Наталка осталась. Лице ея було блѣдше, чимъ бувало, ея посинѣлїи уста стиснулись; она смотрѣла на Анкершміда зъ такою злостію, зъ якою смотреть ѣдовита змїя, що намѣряе вкусити.

— Ласкавый пане! — сказала, ледво гамуючи злѣсть. — Вы мабуть ошибаетесь. Зрада вкоренилась глубше въ святыни вашего дому, и не такъ то легко выкоренити ея.

— Дорога панѣ, не говорѣть до мене квѣтчасто; скажѣть просто, коли знаете, хто то подавъ доносъ на

Гараная? Бо ино зъ сего дому мѡгъ хтосъ зрадити его. А якъ менѣ докажете, що то не отсей волокита, то пѡйду за нимъ, и опрощеня у него просити буду — словами: „Не гнѣвайся на мене друже — волокито“.

— Не розходиться тутъ о те, хто зрадивъ або не зрадивъ Адама Гараная.

— Але-жъ якъ разъ о тоє ходитъ! О що-жъ иннишого могло-бъ розходиться.

— Яке-жъ дѣло вашому домови зъ именемъ Гараная?

— Яке дѣло? Таке, що Гаранай моимъ суперникомъ политичнымъ и военнымъ, та що я не позволю, щобы мѡгъ про мене сказати, будь-то бы я поселився тутъ побѡчь него, яко шпигувъ.

— Будуть могли про васъ, пане рицарю, ще щось лѣвишого сказати. Скажуть, що вы поселились побѡчь него, щобы получения глядати зъ нимъ.

— Не понимаю. Якого получения? Може яка конспірація?

— То нѣ.

— Або може має старый дочку, до котрой залицаясь, щобы зъ нею оженись?

— Онь не має, але вы.

— И подумає може хто, що я старому хочу свою дочку накинути, чи такъ?

— О нѣ, ласкавый пане; але Гаранай має прибраного сына, котрый сидитъ въ тюрмѣ яко вязень стану.

Рицарь спѡзнавъ, що вѣсть була швидшою, чимъ его конѣ. И мали-бъ они тутъ дома вже тоє знати, що бнѣ доперва вчера говоривъ другому въ столицѣ?

— Зъ-ѡдки знаете тоє?

— Зовесѣмъ по-просту. Панъ Брайгайзель, пода-тливый жѣвчѡй цѣкавости, отворивъ передъ нами

скринку, що сконфискувавъ єи зъ тайными паперами Гараная. Въ тѣмъ пуделку бувъ портретъ гарного, молодого чоловіка, и листы писані въ чужѣмъ языкѣ.

— Въ якѣмъ языкѣ?

— По угорски.

— Такъ?

— Ваша милѣсть думає, що члены вашей родины не розумѣють по угорски? Ошибаетесь, панна Елиза вже знає тую мову.

— Не диво; за два роки могла єи навчитись, прислухоуючись. И я навчився єи тымъ способомъ.

— То добре. Перечитайте отже, ваша милѣсть, се письмо.

Гувернантка выняла великій, урядово зложеный аркушь паперу, и подала его рыцареву.

— То Ельзунѣ письмо.

— Звольте саміи перечитати.

Анкершмідъ читавъ, а на его лиціи явніи були чувства зачудованія, несподѣванки, радости и гнѣву.

— Що-жъ то було?

— Що то було? — Прозьба до трону, написана простыми, не штучными словами благородного сердца, начертана слабою рукою дитины; наивна, щира прозьба о амнестиі бѣднаго, засудженнаго молодца.

— Чого-жъ хотѣла она? Що говорила?

— Хотѣла єи выслати у Вѣдень.

— Якою дорогою?

— Почтою.

— Дитинна головка! — Де-жъ она теперь?

— Въ домовѣмъ арештѣ, въ своѣй кѣмнатѣ.

— Пришлѣть єи до мене, хотѣвъ-бы я зъ нею самъ поговорити.

— Тутъ отже — рекла Наталка, не таючи свого триюмфу, — тутъ зрада, котрой вы не догадовались, и котра безъ мого бачного ока нанесла-бъ була вашбй доброй славы невылѣчимй раны, а не тамтой, на которого вы такъ дуже розсердились.

— Но добре, добре; иншимъ разомъ будемо отѣмъ спорити; теперь пришлѣтъ менѣ дѣвчину.

— Милостивый панъ не желаютъ собѣ, щобы и я була при тѣмъ.

— Нѣ, якъ сама буде зѣ мною, то буде ширѣйша; скорѣйше до всего признається.

— Буде, якъ приказуєте.

И не давъ Анкершмидъ нагоды до дальшой розмовы, бо выйшовъ до своей комнаты.

Тамъ сѣвъ коло стола, и кладучи передъ себе прозьбу дѣвчати, читавъ ей разъ и другій разъ.

Якй правдивй, якй-жь то нештучный реченя були тамъ!

А ѡдтакъ поклавъ побѣчь концентъ доктора правъ, и порѣвнувавъ оба прошеня.

Якй-жь то гадки убогй, спачений, покѣрний и сухй, а при тѣмъ нудный въ порѣвнаню зъ тамтыми.

Суджена вязня навѣтъ переписати не хотѣла прозьбы, не то зъ нею удатись до стѣпъ трону, а мѣжь тымъ двтина, для котрой той чоловікъ нѣкимъ и нѣчимъ, сама розважила, що треба здѣлати для бѣдного мученика, що свѣй вѣкъ найкрасшый въ тюрмѣ мусить коротати.

Одчинились дверѣ, и обжалована увѣйшла.

Вже знала вагу своего злочинства; знала, що за вѣзвано ей передъ судію; не боронилась, ино ѡдъ разу пѣддалась засудови, впала до нѣгъ ѡтцevi, и паленѣючй усточка до колѣнъ его притулила.

А Анкершмідъ безвинно державъ руку на тѣмъ писъмѣ, то на него, то на свою дочку споглядаючи.

Такъ обоє мовчали яку чверть години. Опѣсля поклавъ Анкершмідъ руку на голову дочки, и гладивъ ей гучерѣ.

Тогдѣ Ельзуня приложила руку ѡтця до устѣ, держала ей довго, и зновъ обоє мовчали довго — довго.

Вѣѡнци таки треба було комусь промовити.

— Моя маленька донечко, чи ты писала тоє?

— Я.

— Учинила ты дуже добре и дуже зле. Добре зъ огляду на вязня, зле зъ огляду на себе, бо ѡдъ теперъ ты вязнемъ. Я самъ ѡддамъ твой прості стрѡчки туды, куды они адресовані, и ручаюсь за добрый успѣхъ. Але ты ѡдъ тои хвилѣ стаєшь вязнемъ сего дому, бо нѣколи не повинна ты бачити того чоловіка, котрого намагалась ты освободити.

Анкершмідъ припѡднявъ нѣжно ей пѡдборѡдокъ, щоби заглянути ѣй въ очи.

— Понимаєшь мене? Той, що теперъ вязнемъ, буде на воли, и поверне. А ты ѡдъ теперъ увязнена, и не выдалишься зъ мого дому; щоби не могли зробити закиду Анкершмідови, та не сказали, будьто-бы ѡнъ зѡ самолюбства хлопотавъ о прибраного сына свого ворога, а творячи позѡрно благородне дѣло, въ дѣйствости тѡлко спекулювавъ якъ лихваръ баржевый!

— Отже нѣколи безъ мене або твоєи учительки не вийдешъ зъ дому.

— Прирѣкаю тоє.

— Приречешъ такожъ, що доки не верну зѡ столицѣ, ты анѣ на крокъ не вийдешъ по-за муры сего дому.

— Не вийду.

— Но добре; теперъ встань и поцѣлуй мене. Про

те, що мы тутъ зѣ собою говорили, не згадуй ніколи нікому.

Взявъ за руку свою донечку, и завѣвъ еи до салѣ, а ѡддаючи еи гувернантцѣ, сказавъ :

— Панино Наталко, деліквентъ признався до всего. Я засуджую еи на домовый арештъ, доки не выйде за мужъ. Прошу строгій мати надъ нею дозѡръ.

— Но прецѣнь дѡстала за свое, та мала бунтѡвница ! радовалась въ души панна Наталка.

Анкершмідъ вернувъ до своєї кѡмнаты зъ тымъ гѡркимъ вражѣнствомъ ; те, що „одна“ ѡдкинула, „друга“ пѡдняла.

VIII

Местъ въ своѣмъ родѣ.

На другій день рано въ ранцѣ Анкершмидъ выѣхавъ зъ дому. Всѣмъ оповѣстивъ, що ѣде до Пешту, только Ельзуви шепнувъ, що де явде выпадае ему дорога.

Нѣхто того не знавъ, и не повиненъ бувъ знати, якъ дуже старый жовнѣръ любивъ свою бунтовничу донечку.

— Вамъ повѣряю се, панѣ, щобы она строго додержала арештъ, на котрый засудивъ я еи — сказавъ ѡнъ, сѣдаючи до кариты; гувернантка и Гермина ажъ доти завели его. Увязненой було ино дозволене глядѣти черезъ ѡкно, и поцѣлуѣ ему посылати, котрыхъ навѣтъ запримѣтити не хотѣвъ немилосердный отецъ.

— Вамъ повѣряю строгій доглядъ. Надѣляю васъ повною родительскою властію; обходѣться зъ нею такъ, якъ-бы вы були еи рѣдною матерю.

Гувернантка не поняла дотепу.

— Такъ само и ты, Гермино, стережи Ельзунѣ; ты вже старша, и все була ты розумна. Тебе не треба було нѣколи карати, нѣколи звертати твоєи уваги на те, що тобѣ дѣлати. Ты все була вбачлива вже зъ малку. На-

глядай на свою сестру, адже знаэш, она все була легкодужна; у неї серце добре, але для дівчини не пригодне. Всѣ добрі прикмети є у неї, за які хвалиться хлопцѣмъ, а докоряє дівчатамъ. Поводись зъ нею приязно, зъ любовю. А теперъ обійми мене, и уважайте тутъ дома, щоби по моїмъ поворотѣ не прийшлося менѣ опять якого лиха зазнати.

Анкершмідъ сѣвъ въ кариту; панѣ вернули до замку. Ельзуя все ще посылала поцѣлунки за бддаляючою ся каритою, и не жалувала того, що нѣхто єи не запримѣтивъ. А Анкершмідъ нечаяно выхилився зъ кариты, та побачивши, що вже нѣкого не було на подвѣрю, вытягнувъ свою бѣлу хустку, и махавъ нею на знакъ прощаня и прощєня. А бдтакъ бкно зачинилось.

Ще вѣтеръ не розвѣявъ порохбѣвъ, що пднєались за каритою рицаря ажъ на край села, якъ панъ Максєнпфутшъ увдйшовъ до оставшихся панѣ.

Чєсти достойный панъ управитель бувъ въ бѣлбй камизельцѣ, и бѣлбй краватцѣ, а замѣсть звичайного стрѣлецкого капелюха державъ пдѣ пахою гладко выпрасованный циліндеръ, отворомъ напередъ, неначе велику облогову пушку. Збъ всего того можъ було вже напередъ догадатись, що поважанный панъ не жартує.

— Найнишый слуга моихъ павночокъ, найнишый слуга, павно Наталко. Цѣлую руки. Якже спалось вамъ?

— Добрый день вамъ, пане Максєнпфутшъ, прошу сѣдати. Мы вже и забули, що спали, такъ вже давно тому. Чому маємо завдячити тую приємність?

— Я гадавъ, чи не за-вчасу прийшовъ я. Дамамъ треба багато часу на туалету.

— Мы мусѣли спѣшитись, бо панъ рицарь бдѣздивъ.

— Знаю о тѣмъ, панѣ; я саме тому позволивъ я собѣ, панѣ, такъ вчасно, не въ пору прийти. Знаю я добре, коли година візвѣть.

— Вы-жъ, пане директоръ, у насъ мовъ у себе, вы належите до сего дому.

— Панѣ дуже ласкавій. — Якъ разъ тото додало менѣ ѡдваги; бо дѣйсно приходжу зъ дѣломъ вельми важнымъ, панѣ; дуже важнымъ.

По тыхъ словахъ ѡдложила панна Наталка вышиванье котрымъ ажъ до сєи хвилѣ дуже пильно занималася, стараючись загафтовати якъ наибѣльше дѣрокъ въ натягнутѣмъ батистѣ.

Панѣ Максєнцфутшъ поклавъ циліндеръ на колѣна, и нахилившись, неначе-бъ хотѣвъ зъ єго глубины вычитати свою ролю, ставъ говорити, штучно надумуючись:

— Такъ, панѣ; приходжу въ справѣ трохи тайнѣй; чи не звалили-бъ вы, панѣ, мене выслухати въ чотыри очі. Справа тая обходитъ ино васъ самыхъ.

Панна Наталка, звернувшись до Ельзунѣ, промовила до неи приязно, мовъ рѣдна нєнька:

— Кохана Ельзуню, будь такъ добра, и розпѣчни годину гры на фортецянѣ кѣлька хвилѣ скорше, якъ звычайно. Ты вчера, якъ знаєшь, зовсѣмъ не училася.

Ельзуня зрозумѣла, що то має значити. іддалити єи, а запевнитись, що она прєсутна; дати їй таку задачу, щобы не могла пѣдслухувати. Она послухала.

Панѣ Максєнцфутшъ поставивъ теперь циліндеръ на колѣна дномъ до горы, и кокетливо бубнивъ пальцями по єго денку.

— Такъ панѣ! — гм, гм. Панѣ! а панна Гермина?

— О, передъ нею не маю, и не могу мати нѣякои тайны, мѣй пане. Она моею правдивою сестрою, душѣ

моєи половиною, мы зб̄ собою тымъ, чимъ оба боки одного гафту.

Панна Наталка выдумала дуже поетичне порѣвнанье на того, кого разумѣла пѣдъ бѣлымъ гафтомъ; але панъ Максенфутшъ бувъ собѣ чоловѣкъ прозаичный; чуючи таке порѣвнанье, думавъ ѓнъ о гафтѣ бавовняномъ, зъ образомъ по однѣмъ боцѣ, а звисаючими кѣнчиками нитокъ по другѣмъ боцѣ, и усьмѣхаючись сказавъ: „то правда“. А опѣсля додавъ:

— Могу отже смѣло говорити при паннѣ Герминѣ? Зъ ѓдки-жъ менѣ вачати? А правда. Панъ Богумиль почувавъ у мене.

— Ахъ! скрикнула гувернантка зъ зачудованьемъ, а панна Гермина мѣжъ тымъ взяла якійсь романъ, и удавала, що его читає.

— Мѣй другъ Богумиль сказавъ менѣ все, панѣ, до крихты. Панъ рицарь прогнавъ его, каже, зб̄ своего дому будьто-бы за тоє, що паде на него пѣдозрѣнье за ревизию въ замчищи Гараная. Що се було тѣлько выдумкою, знає кождый. Мѣй приятель Богумиль визнавъ менѣ щиро правдиву причину, котра выкликала той сумный випадокъ; чи маю и выявити?

— Прошу дуже.

— Признався ѓнъ, що тутъ нема нѣчого иншого, якъ ино те, що панъ рицарь запримѣтивъ сердечнѣи сносины Богумила зъ панною Наталкою.

— Ахъ! — зѣтхнула панна Наталка, засоромившись, и закрыла встыдливо лице кросенцями, котрѣ були на стѣлько продѣравленѣ, щобы крѣзь нихъ можна видѣти.

Гермина якъ разъ обернула картку въ книжцѣ, и не звертала на те уваги.

— Прощу панѣ. Я мавъ на думцѣ зносины чеснѣ, и того емь певный. Мѡй другъ Богумиль выявивъ менѣ всео. Онъ хоче зъ вами, панѣ, оженитись.

— Ахъ, мѡй пане!

— Дѣйсно, панѣ; я знаю. Призволенье мае въ кишени, показувавъ менѣ; всео було, якъ слѣдъ. По уплывѣ кѡлькохъ днѣвъ мала ѡдбутись церемонія. Але хтось зъ домовыхъ донѣсь о тѡмъ пану рицареви, и зрадивъ, представивши справу въ фалшивѡмъ свѣтлѣ. Розсердили его зносины, засновані въ его домѣ, и томѹ прогнавъ молодого чоловѣка, а щобы зносины тѣ и для васъ здѣлати неможливими, зневаживъ его передъ вашими очима. Чи такъ, панѣ? Я говорю такъ, якъ чувъ ѡдъ него. Не додавъ я анѣ словечка.

Панна Наталка, спустивши очи, шепнула, що справдѣ такъ.

— Отже добре, панѣ. Теперь остаєсь хѣба то, чи хочете того бѣдолашного, ногами здоптаного чоловѣка двинути?

— Бажаю того, мѡй пане, але не знаю, якъ и що?

— И тоє вамъ скажу, панѣ. Прощу тѡлько „такъ“ сказати. Той випадокъ нарушає честь его и вашу.

— И дуже! — ѡдкажала Наталка, перевернувши бо-лесно очима, и поклавши руку на серци.

— Мѡй другъ Богумиль думавъ о будучности поважно. Видѣвъ я у него именованье на посаду профессора школы реальной въ Будѣ. Якъ дѡзнаються тамъ, що его зъ-вѡдси прогнано, не схотять може его инста-лювати.

— Змилуйтєся, мѡй пане!

— Тутъ нема вишної рады, якъ щобы вы чимъ скорѣйше повѣнчались.

— Ахъ, мѳй пане!

— Не хочете, панѳ?

— Але-жь такъ скоро!

— Я думавъ, що вы нате достаточно приготовленѳ, хѳба гадаете може, що у Богумила досыть часу, заки привернесь честь его?

— Нѳ, нѳ, мѳй пане. Коли бесѳда о его чести, то я на всео готова — сказала Наталка великодушно, подаючи руку Максенифутшови; а ѳдтакъ шукаючи помочи въ такъ важнѳмъ рѳшеню, глянула на Гермину, котра вже ѳдложила книжку, и приступила до неѳ; чувственна дама падаючи на грудь своѳи одинѳсенъкои подруги, стала ридати, и такъ промовила:

— Ахъ, вы не потураете слезамъ моего щастя.

— Добре, добре, панѳ. Знаменито. Теперь хотѳвъ-бы я ще обговорити деякѳ пѳдробнѳцѳ, конечнѳ до довершения пляну. А поки що, поручаюсь; буде потреба, то поверну.

Наталка зрозумѳла поглядъ, а супроводжаючи ѳдходячого, повѳдомила его скоренько, що теперь зовсѳмъ ясно понимае поведенье Анкершмѳда. Рѳцаря покѳйна жена записала ѳѳ, яко своѳѳ колишнѳѳ товарищѳ, 5.000 золотыхъ зъ тымъ, що черезъ часъ своего пробуваня въ домѳ рѳцаря она поберати-ме зъ того ѳдсотки. А якъ-бы выйшла за мужъ, обовязанный ѳнъ ѳѳ всео выплатити; а вела-бысь она негѳдно, въ такѳмъ случаю всео пропадае. То лишь интрига рѳцаря, щобы не мусѳвъ ѳѳ выплатити записанои квоты; ба, а може невинну хотѳвъ уничтожити. Але хѳбснуватись тымъ не буде, бо право мусить побѳдити.

— Ага — ѳдповѳвъ панѳ Максенифутшъ. И выяснилось ему въ головѳ, чому то Богумилъ такъ шалено залюбився въ гувернантѳ — чого до сѳи поры зовсѳмъ

не понимавъ. — Отже дѣстане 5.000 золотыхъ, выходячи за мужъ. — Се чинить цѣлу справу о много красшою.

Теперь высказавъ все, що мавъ сказати, именно, що вѣнчанье ще сеи ночи муситься ѡдбути въ домѣ Максепфутша.

Тому ночю, щобы нѣхто не запримѣтивъ, а у него за-длѣтого, бо не може Богумиль явитись въ палатѣ, не хотячись наразитись на нові пригоды.

О свѣдѣкъ постараносѣ. Панъ управитель ѡддае Богумилови свѣй повѣзъ до розпорядимости; священника привезе зѡ сусѣднаго села, бо мѣсцевый иншого вѣроисповѣданя, и не розумѣе языка.

Вѣднѣи треба конче Наталцѣ неспостережено дѡ-статись до помешканя управителя. А до довершеня сего плану бувъ-бы способъ такій:

Въ замку є позаднѣй дверцѣ до англійского парку. До тыхъ дверей ведутъ слимаковатѣ сходы зъ кѡмнатъ паньства. Тѣ дверцѣ зъ осторожности передъ нападомъ замыкаються тѡлько зъ внутрь; зо внѣ нема дѣрки до ключа. На случай однакожь, якъ-бы хотѣвъ хтось ними увойти, коли они зачиненѣ, умѣщенный въ стѣнѣ дзвѡнокъ, що веде до кѡмнаты челядной.

Щобы уникнути всякого запримѣченя, має панна Наталка, коли все въ замку буде спати, стрибнути тыми дверми въ городъ. Въ городъ ждати буде на неѣ управитель, и переведе єѣ черезъ паркъ.

А щобы тою самою дорогою могла повернути, нехай не зачиняє дверцѣвъ, а лишѣ ихъ ѡдхилеными, бо пришло-бысь тѣ тамъ ждати до рана.

— Анужь закрадесѣ ними якій злодѣй?

— Справдѣ, про те не думавъ я.

Вже знаю. Гермина любить мене, привязана до мене, мовь сестра; їй ѓддамь ключь, и просити-му, щобы впустила мене, коли верну.

— А якъ заспить?

— Она того не зробіть, могу смѣло сказати. Она вже передше просила мене, щобымь їй позволила оденъ романъ читати, але я їй ѓдмовила, а теперь не сумнѣваюсь, що не засне надъ нимъ до самого ранку.

— Но, то добре. Ще одно пытанье, панѣ. Простѣть панѣ. Дуже довѣренне пытанье, але не минуче. Чи маєте панѣ,..... маєте панѣ..... метрику?

— Мабуть буду єи мати. Хочь видяться менѣ, що священникъ въ великомъ заколотѣ давъ менѣ метрику моєи тѣтки. И она звалась Наталкою.

— Се дуже ймовѣрне. Впрочѣмъ не треба буде єи нѣкому показувати, ино священникови, що буде вѣнчати. Не забудьте-жь панѣ взяти тоє свѣдоцтво зб собою.

Панна Наталка, заливаючись слезами, впевнила єго, що она готова и ꙗ тую жертву. Панъ Венделінъ Максепфутшь просивъ єи опѣся, щобы не дуже плакала, бо тымъ выкличе пѓдозрѣнье, а то рѣчь зовѣмъ непотрѣбна. Такъ довершивши свого сватаня, послѣшивъ до себе, приспособитись до уряду старосты.

Але панна Наталка не послухала єго рады; бо зъ сѣней до кѓмнаты вернувши, стала такъ плакати, кинувшись Герминѣ на шию, що тая ледви змогла єи утихомирити.

Адже то вже такій звычай.

— Нѣхто не въ станѣ поняти, що я чую. Тѓлько вы однѣ, любя Гермино; вы первовзоре душъ моєи. Коли вже конче опускати менѣ дѓмъ вашъ, вѣрте менѣ, за вами одными сердце менѣ кровавиться; але правда, вы мене не осудите, якъ-бы приневолили мене ѓдносины

ДЪЛО

Предплата на "Дѣло" зъ литер. додаткомъ
въ Америкѣ: за Заграничнѣю:
на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар.
на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар.
на четверъ року . 4-50 ар. на четверъ року . . 6 ар.
на мѣсяцъ . . 1-50 ар.

У Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 3 ар.
на четверъ року . . 4 ар. на мѣсяцъ . . 1-35 ар.

Рекламаці, Администрація и Експедиція подѣл. 34
ул. Ваторія. — Рунопосъ эвентуалнѣ дѣше на попер-
ежнѣ восторженнѣ. — Рекламаци неопечатаннѣ въ
дѣлѣ порта. — Неоднѣже числѣ кошты 3 ар. а. в.
Оголошеня приймаются по цѣнѣ 6 ар. дѣлѣ одной
стрѣчки печатномъ, въ рубр. "Надобале" по 20 кр. а. в.
Поляки числятся по 10 кр. дѣлѣ стѣшка.

У Львовѣ дня 28 сѣчня (9 лютого) 1889.

*) Суть слѣды, що наведені здогонны въ часѣ русалій звались "пироу въ короля", отже дѣйстно односилося до похоронного звичаю старинной Скитіи. Коляръ (Rozprawy o jmenach ст. 354 и 355) наводитъ розпразднѣнне церковной власти въ р. 1591, въ котромъ заказуея, забавя въ короля⁴, що ни дбували люде въ русальні свята, дблѣя старинного звичаю⁴.

Векші облигати, листи заставі, ренти, акції банкові і земельні, листи державні і приватні

Русь" написана кимсь, що підписався: Молодий Азъ.

Глянувши окомъ на заголовокъ, я зумівся, що се за організація! Читаю и вычитую, що „Молодий Азъ“ не политикъ, каже, политикомъ ніколи не займався. Я тогді думаю собі: коли ти, небоже, не займався и не займаєшся политикою, то читай, учися, а не пиши о організація, про котру не можеш мати понятія! Але читаю даліше. „Молодий Азъ“ даліше розказує плачливо, що „Народный Дѣмъ“ черновецькій въ рукахъ Русинівъ-народовцівъ, що буковинський Русини ведуть війну то „ранецьку політику“, а що нападають на „союзників“ въ Буковині — на Румунівъ. Отже не-политикъ „Молодий Азъ“ докоряє „маститимъ“ старшимъ „Азамъ“, чому они „Народного Дому“ не оббираютьъ Русинамъ-народовцівъ. Оригінальне все то и смішне, а такі рѣчи гдѣна того, щобъ надъ нею трохи застановитися.

Передо всѣмъ треба спитати: хто „Народный Дѣмъ“ въ Черновецяхъ въ життѣ привівъ и хто властиво доводить его до розвѣту? Русини-народовці. А для кого? Для буковинського народу, щобъ подвинути его въ просвітѣ и въ свѣдѣности національній. Коли такъ, то де-же се може бути, щобъ „Народный Дѣмъ“ ошанувала кукла тихъ одиниць на Буковині, котрі далися обаламутити теорією объединенія, покинули писати языкомъ буковинського народу, гордять мовою матерною, а хапаються російською, ненавидять кожного интеллигентного чоловіка, котрий стоить за литературнымъ розвиткомъ питомиго слова? „Народный Дѣмъ“ має служити буковинсько-руському народови, такому, якимъ его Богъ сотворивъ, а коли кукла „Азъ“ не признає того народу и киньтѣ собі зъ его святощѣй, то яке властиво йдѣло до того Дому? — тымъ боліше, коли до здвигнення его ті панове „Азы“ анѣ палцемъ не рушили.

Такъ симо ті панове „Азы“, коли не солидаризуються зъ буковинсько-руськимъ народомъ, не потребуютьъ сущати собі головни политикомъ Русинівъ-буковинськихъ. „Политика ранецька“ — то выдумка „Азъ“! Якъ Росіяне не винні, що межи ихъ народамъ повстає одна релігійна секта за другою, такъ и Русинівъ-буковинськихъ не можна винувати, що въ Раранчи вваляса унія. Причинъ тои пригоди треба глядати десь инде, а не звальвати на провідниківъ Русинівъ чи на рускій товариства. Пригадайте собі панове, що въ 1848. и 1850-тихъ рокахъ такожъ кѣлька селъ на Буковині перейшло на унію, — чи й тогді Русини-народовці або рускій товариства були причиною того переходу? Треба не мати крови въ лиці, щобъ такі рѣчи писати. Вы самі знаєте, що пишете неправду, але се вже ваша метода. Але щобъ васъ разъ за Раранче обправити, то скажемо, що мы въ Раранчи унію не заводили тай не крушимо за нею копія, а нашому народови лямасе свободу вѣры, такъ само, якъ и вы робите, зъ „объединителями“ уніятами, котрыхъ вы доси на православіе не перевели, хочъ православіе на першѣмъ мѣсці въ вашѣмъ символѣ политичномъ.

Наймѣшнійшій же закладъ „молодшого Аза“ вѣтъ той, що мы нападаемо на „союзниковъ“, Румунівъ. Се вже, даруйте за слово, глупота. Прецѣнь Русини живють въ щоденномъ обходѣ зъ Румунами добре и чи сходятся въ церкви, чи въ урядѣ, скрѣзь захо-

вусь людскій порядокъ. Вы, пане „Азъ“ певно маєте на гадцѣ, що якъ приходять выборы, то Русини мають мовчати, коли Румуны всюды накладываютъ своихъ кандидатовъ, чтобы ихъ не дразнили? Та годі! Се вже такъ усюды дѣлаетъ, що народъ, коли хоче жити, не смѣе зрѣкаться своихъ правъ. Мы розумѣемо, не оденъ загорблѣй „Азъ“, коли-бъ мавъ избирати мѣжъ Русиномъ-народовцемъ а Румуномъ, волюбъ-бы Румуна, — але дарма! — пословица каже: каждому свое лишай. а чужого не хапай, бо за чужимъ пойдешъ, то и свое згубишь!

Тому то и даремный ваші, панове „старші и молодші Азы“, всѣ ворогованія, всѣ клики и крики. У насъ на Буковині, — прайдѣть разъ до пересвѣдченія! — инакше не може бути, якъ есть: Русь для Русъ. То с снова исторична и на нѣй только можлива яка-небудь організація.

Православный Русинъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

6. Велъ цѣсаръ принимавъ въ среду на довшій авдіенціи президента угорского кабинета Тассо и шефа секціи Седенія, а король бельгийскій принимавъ министра Дунаевского. Въ понедѣлокъ маѣ цѣсаръ зъ цѣсаревною выѣхати до Пешты и стануть тамъ о 3 год. по полудню. Мадяры лагодятся принять дворъ цѣсарскій якъ найторжественнѣйше, чтобы тымъ заявити свое сочувство въ великомъ горю цѣсарской родины. Мадарскіе газеты зазываютъ жителей столицѣ, чтобы они явились на повитаніе цѣсарства не сотками але тысячами въ жалобномъ строю. Студенты мадарскіе лагодять такожъ торжественно принять и выступати въ жалобѣ.

Праса вѣденська подвигаетъ дже слова цѣсаря новій признаія для цѣсаревны, котра въ такъ тяжкомъ горю подавала ему наибольшу потѣху и оудру.

Принимаючи депутацію Вѣдья, сказавъ цѣсаръ: „Мой сынъ бувъ добрымъ Вѣденцемъ а Вѣденці и въ сихъ дняхъ дали свѣтлый доказъ своихъ чувствъ династичныхъ. Була то не лишь любовь для мене, але дѣйствѣ привязаніе для цѣлой династіи. Мы прецѣ становимо такожъ одинъ народъ, одну родину. За нестьте панове радѣ мѣста найширшій подяку бѣдъ мене, бѣдъ цѣсаревны и бѣдъ моихъ невѣстка.“ По сихъ словахъ подавъ цѣсаръ руку каждому члену въ депутаціи.

Замокъ въ Мадяринѣ перейде зновъ на власнѣсть Цистерзѣвъ, бѣдъ котрыхъ кунивъ бувъ его покойный архикапъ, а комната, въ котрій покойникъ такъ трагично закончивъ життѣ, буде перестроена на капищу, въ котрій шо року въ день смерти архикапа буде правитися служба Божья.

Въ угорскомъ парламентѣ не обдѣлюся вчера засѣданіе и назначене ажъ на понедѣлокъ. Здаецъ, що правительство поробитъ якійсь концесія въ законѣ войсковомъ, бо вже теперъ говорятъ въ мѣрдаинныхъ кругахъ пестенскихъ, що дастся въ сѣй справѣ вынати якаясь посередка дорога. Здаецъ, що до §. 14. (контингентъ рекрутѣвъ) буде долученъ якійсь додатокъ.

королевскій вѣзли въ воздухахъ, на коняхъ были трупы-вадцѣ — отже вся та воздушная кавалькада, по вѣрованію Полочанъ, явилася була въ ихъ краю. Покойный король ще и по смерти карали край, въ котромъ не жили люди честно.

Якъ всѣ Славяне, такъ и даный Скиты, наші предки, твердо держались правдѣныхъ законѣвъ, твердо стерегли отцѣвскихъ звичаѣвъ. Той консерватизмъ въ домашнѣмъ житіи-бутіи и на поля релігій вышловъ Славянамъ на добре, зберѣгъ ихъ индивидуальность середъ тяжкихъ невгодъ, яки имъ опбѣла пришлось проживати.

Самі Скиты слушно мѣркували, що зміны въ державнѣмъ устрою и въ релігій не выйдуть на добро народови. Коли появлялись поступѣвъ-реформаторы — а такихъ мудрагельствъ все мавъ нашъ народъ ажъ за богато, — заразъ проти нихъ выступали розумный голѣвы, пославші въ службу народу патриоты, крѣпко стоячи на стражи одѣвнѣныхъ звичаѣвъ та обычаѣвъ и въ оборонѣ чистоты обрядѣвъ. Отъ два такіхъ примѣры:

Братъ скитского короля Савлія, Анахарсѣ, выбрався, веденный жадобною наукою, въ далекий край и всюды задивовувавъ людей своєю мудростию. Якіеся члѣвъ перебувають бѣдъ въ Атеняхъ, саме тогді, якъ Солонъ*) оголосивъ свои законы, и живѣ въ дже привязныхъ обносинахъ зъ греками законодатель. Анахарсѣ мавъ бути такожъ въ Коринтѣ и тамъ запрявлятися зъ Періандромъ. Слѣва нашего землака ширялася скрѣзь по Греціи, бѣдъ стався подвѣвъ всего ученого свѣта. Плутархъ, Діогенъ, Ефоръ, Геродотъ — всѣ однодушно славлять его велику мудрѣсть, быстромыслѣсть, его оригинальнѣсть и простоту въ цѣлѣмъ выступѣ. Пѣсла Страбона обдали ему Греки незвычайну честь, ввѣсляючи его до кружка семи мудрецовъ. Поеты выхваляли его яко тѣмъ незабвенного сына природы, въ чѣмъ добавляла вышнѣсть надъ грецкую цивилизацію. Анахарсѣи приписували такожъ рѣжній винаходы, рѣжній творы поэстичный, а десять его листѣвъ, мѣжъ нашими до Креза, служили любою лектурою для Грековъ (оденъ листъ подавъ навѣтъ Цицеро въ своихъ творахъ въ толкованіи латинскѣмъ).

*) Солонъ родився около року 639 передъ Христомъ.

Зъ Петербурга доносятъ до „Times“, що царъ має сего лѣта выѣхати въ гостины до нѣмецкого цѣсая, чтобы тымъ бѣдати ему визиту. Въ Петербургѣ говорятъ, що царъ поѣде моремъ ажъ до Цетина, а его буде еупроводжати ескадра, зложена зъ 16 военныхъ кораблѣвъ. Въ Петербургѣ ходять такожъ поголоска, що депутація мароканская, гостяча теперъ въ Берлинѣ, має прѣхати до Петербурга и Москвы.

Въ справѣ переговоровъ Россіи зъ Ватиканомъ, пипуть зъ Риму до „Czas-y“: Повній трудностей переговоры ведутся вже бѣдъ року, а не довели ще до цѣли. Папа оцѣняе повнѣмъ молодого и интеллигентного дипломата (Извольского), але мусить бути осторожный, бо не може жертвувати католикѣмъ въ Россіи. Папа ніколи не агитируетъ на то, чтобы въ проповѣдяхъ и церемоніяхъ релігійныхъ бувъ языкъ польскій заступленый російскімъ. Правительство російске бѣжакъ на серію навязанъ дипломатичный зносини зъ Ватиканомъ и подѣ тымъ взглядомъ може папа числѣти на добру волю папы. Але Ватиканъ мусить бути обачнымъ и осторожнымъ, бо 6 чи 7 лѣтъ тому назадъ подписавъ бѣдъ такожъ конкордатъ зъ Россією, а мимо того заславо незадолго по тѣмъ одного польского епископа на Сабаръ.

Бувшій министръ коммуникацій ген. Посвѣтъ одержавъ бѣдъ царя необмежену бѣдустку и выѣхавъ вже за границу. Маѣ то бути знакомъ для его вороговъ, чтобы они не важлились втягати его въ процессъ зъ причины катастрофы подѣ Борками.

Цѣсаръ Вальгельмъ принимавъ овогды зъ цѣлою помпою мароканскую депутацію въ бѣдѣ сѣлѣ, сѣдючи на престолѣ, а для наданія же большого торжества и свѣтлости сему приянто розвинено цѣлый церемоніаль войсковый. Депутація складаецъ зъ одного посла, двоухъ секретарѣвъ его, переводчика, одного деревниши и кѣлькихъ мароканскихъ офицерѣвъ. Депутація привезла цѣсаревы въ дарѣ 8 коней мароканскихъ, дорогіи дернѣ, сѣдла, дѣдъ старосвѣтскіи ружницѣ, дже цѣный ковры и т. п. а цѣсаревѣй дорогіи матерія, пять суковъ шовковыхъ и — 10 паръ черевикѣвъ. Подчасъ приватя бѣдичавъ посѣлъ мароканскій писмо султана въ арабскѣмъ языкѣ а цѣсаръ бѣдичавъ по нѣмецкѣ. Депутація сѣй и би приняты приписують велике значеніе политичне. „Post“ каже, що все то стоить въ звязи зъ нѣмецкою политикою на Средземномъ моріи и додаѣ, що въ интересѣ тои политики заключено зъ Италією же въ сернии минувшого року одновѣду угоду.

Нѣмечина стрѣчае на занзибарскѣмъ побережѣ чимъ разъ большій трудности. Вороговія не устаетъ а Арабы берутся теперъ навѣтъ и до занзибарского султана, котрый по воли чи неволи пралучився до блокады побережа. Недавно тому обступили буля Арабы зъ Маскату султанскую палату и домагались грозно, чтобы бѣдъ выступивъ противъ блокады. Султанъ знаходиться отже въ великомъ клопотѣ, ба навѣтъ въ небезпечности, бо цѣлу его повагу удержували лишь Арабы а теперъ легко може статися, що Арабы схотятъ скинути его зъ престола. Нѣмечина буде отже мусѣла прийти ще на помѣчь султанови, хѣба що хотѣла-бы може заняты самъ Занзибаръ, до чого однакоже не має анѣ достаточной си-

лы, анѣ не допустила-бы того имѣвно и Англія.

Въ Франціи важитесь теперъ судьба кабинету Фльокета. Опортунитѣи и умѣреннѣи республикане постановили не подписати Фльокета и доказують, що треба чѣмъ скорше вернуться до консервативной республики. Оголошено, здаецъ, въ тѣй цѣли писмо Гамбетты зъ 1882 р., въ котромъ бѣдъ каже, що радикализмъ доведе Францію до авархіи и отворить дверь зухвалому капралеву. Взагалѣ ситуація въ Франціи есть теперъ така, що — якъ пишуть до „Pol. Corr.“ зъ Парижа — зміна министерства и розваженіе палаты посѣбѣ сталися конечнымъ. Сама дѣляма має отже рѣшитися, чи то має наступити же передѣ бѣдарѣемъ всесвѣтнѣи выставки чи ажъ по выставѣ.

Кѣлькомъ урядникамъ, котрі голосували за Буланжеромъ, вытѣчено слѣдство а кѣлькѣхъ одержало вже дамицію.

Въ италійскѣмъ кабинетѣ выробляеся чѣмъ разъ сильнѣйша оппозиція противъ Кристопіа, а хочъ она же инѣи не сконсолидована и зложена зъ дже рѣзнодорожныхъ элементѣвъ, то все-же такъ стае небезпечною для правительства, бо всѣ би бѣдичи знаходять одну спѣльну точку, на котрій можуть правительству стати дже недогѣдними, а тою есть поле финансове и финансово политича теперѣшного кабинету. Ся сирава есть найслабѣшою стороною италійского правительства и дае найдѣльшу нагоду оппозиціи выступати противъ него. Оппозиція въ италійскѣмъ парламентѣ складаецъ головнѣи зъ троухъ частей: аграрники, майже выключно послѣ зъ Лѣомбардіи, котрі домагаються реформы податковѣи и дже сѣтъ тому противны, що теперъ наложено ще до податковѣй додатокъ на цѣли военны; радикалы, котрі не хотятъ нѣ короля, нѣ папы, а союзъ зъ Нѣмечиною и Австрією уважають за наибольшу ганьбу для Италіи та конче хотѣла-бы, чтобы она станула по сторонѣ республиканской Франціи и угодѣвъ, котрі дже же радѣ бы, чтобы Кѣиринале помирився зъ Ватиканомъ. До сихъ троухъ головныхъ партій прилучаються ще поодинокіи послѣ, котрі хочъ и въ многихъ рѣчахъ годятся зъ теперѣшнымъ правительствомъ або лишь незначно бѣдъ него въ поглядѣхъ рѣзняться, то все-таки стоять въ оппозиціи до него а то чѣсто лишь зъ особистыхъ взглядовъ. Такъ рѣзнодорожна оппозиція не була-бы для правительства небезпечна, якъ-бы не то, що всѣ би части мають одну спѣльну точку, на котрій можуть воювати противъ правительства а котрою есть — якъ вже сказано — сирава финансова.

Финансы Италіи стоятъ дже лихо. Пѣсла заявленія министра финансовъ въ палатѣ посѣбѣ выносятся недобрѣи на рокъ 1888/9 кругло сазавши 200 миліонѣвъ лиръ, а въ тѣмъ есть вже вчисленый такожъ и кредитъ на цѣли военны. Бѣсѣда престольна заповѣла, що правительство буде старатися завести рѣвновагу въ бюджетѣ, але якъ, того въ нѣй не сказано, и трудно зрозумѣти, якъ при такѣмъ недобрѣи можна завести рѣвновагу, не затгачючи позички. Министръ финансовъ предложѣ отже палатѣ проектъ, що бѣдъ буде мѣтъ завести рѣвновагу въ бюджетѣ при помощи фондѣвъ пенсійныхъ, котрі въ половинѣ сего року будутъ выносятся 16½ мил. рентъ. Зъ сумы тон буде можна ужити 3½ мил. лиръ на за-

ворѣтъ, чтобы часомъ хто зъ Скитѣвъ не побачивъ короля въ грецкій одежѣ. Онъ живѣ и поведѣвѣ въ Ольбіи якъ справедливый Грекъ, навѣтъ приносилъ жертвы богамъ по сілѣ приписаного обряду грецкого. Въ Ольбіи перебувають бѣдъ мѣсяца, або и довше, опбѣла надыгавъ на себе сѣнтеску одѣжъ и вертавъ домывъ. Такъ чинивъ частѣйше, ба навѣтъ побудувавъ собі власный дѣмъ въ Ольбіи и живѣ на вѣру зъ одною олѣбійскою горожанкою.

Скелеви подобався дже грецкій культъ Бахъа и бѣдъ забавлявъ статисе участникомъ того культу. Розночалось пѣяченіе. Скятскіи боги, хотячи навернути нещастного короля на дорогу истини, вчинили великанское чудо — они громомъ вдарили въ дѣмъ, що бувъ власнѣстю короля, и до тла спалили его. Шкода була безмѣрна — дѣмъ величавый, дже просторый, навкругъ дому прѣчудовый рѣзбы сѣнникѣвъ и грифѣвъ, тыхъ символичныхъ сторожѣвъ и опѣкуновъ дому. Перунова стрѣла була звынымъ пальцемъ славянскихъ богѣвъ, чтобы Скиль, доки часъ еще, покинувъ мерзене товариствѣ о и позавъ нынѣ життѣ. Але, видно, Бахъъ уже вступивъ въ него, вже уважавъ его своимъ слугою, вже термосивъ нимъ, разбѣсивъ его цѣлкомъ. Тогді оденъ Ольбіецъ побѣтъ на передмѣстьѣ до Скитѣвъ и каже до нихъ: „Вы, Скиты, насмѣивались зъ насъ, що мы мялѣмъ въ Баховѣй свѣта, що богъ насъ опаморочуе, — а ось ходѣтъ, гляньте, якъ нашъ богъ хопивъ вашего короля, якъ Скиль теперъ маячить-дурѣе...“ И заразъ пойдѣла начальникъ вождѣ Скитѣвъ, а Ольбіецъ завѣвъ ихъ потайка на одну вежу, де они и устѣли. Сидятъ Скиты, ажъ бачать, иде посередъ дурѣючон громады самъ ихъ король въ одежѣ несвѣтѣй и при розумѣ несвѣтѣй, весь — якъ кажутъ — мертвецки пьяный Тяжко заболѣло сердце въ груди Скитѣвъ, абѣхачи и понуравши головы они повернули на передмѣстьѣ, а бѣдѣкъ обѣстѣили своимъ товаришамъ и всему войску про соромъ, якій чинивъ король своему народови. Гроза обняла цѣле войско — Скиля окликано недостойнымъ королевского престола и на его мѣсце поклонано Октамасадѣ, Скелевого брата. Скиль утѣкъ до Тракии — але не уратуався: его дѣсѣла рука брата, котрый сейчасъ велѣвъ пѣдѣдниковѣи сѣти голову. Геродотъ чинитъ замѣтку (гл. 80): „Такъ то свято заховають Скиты свои релігійны обряды и таку нагороду дають каждому, хто принявъ чужій обычаѣ.“ И на инѣмѣтъ еще мѣсци (гл. 76.) ве-

личае Геродотъ Скитѣвъ за ихъ привязаніе до обрядѣвъ и звичаѣвъ предѣвскихъ: „Чужихъ обрядѣвъ цураються Скиты въ высокомъ степени, и не лишь не принимаютъ ихъ бѣдъ нищихъ народѣвъ, але головнѣи не принимаютъ бѣдъ Грековъ.“

Въ поданѣмъ оповѣданіи про Анахарсѣа и Скиля находимо кѣлька подробѣвъ зъ житія скитскихъ королѣвъ. Король жили въ многоженствѣ — жѣнѣ ихъ або были дочками постороннихъ володарѣвъ (н. пр. тракийскъ королѣвъ на балканскѣмъ пѣвостровѣ), або походили зъ богатыхъ мѣщанскихъ родѣвъ въ колоніяхъ грецкихъ, або были родомъ зъ самой Скитіи (Славянки). Крѣмъ правыхъ жѣнокъ были и неправѣ — одна зъ нихъ зъ смертію короля мусѣла такожъ гнѣвѣти.

Валѣвъ жѣнокѣвъ на выхванѣе дже замѣтны. Король занимался державными справами, военнымъ дѣломъ, а дѣти лишались подѣ опѣкою матери. Хѣтръ Грекинь выхѣновували свое становіще въ кружѣ родины, чтобы надати скитскимъ королевичамъ выхванѣе въ душѣ грецкого народа.

Грецка колонія Ольбіи, могуща своимъ добротѣмъ, мала деморализующій впливъ на скитскій дворъ. Достатки та роскошь примаивали до того мѣста дѣлякъ королѣвъ и ту бѣдавѣлася они гуляющему житіи и переимались релігійными поглядами Грековъ. Зъ житія Скиля доведѣлись мы такожъ, що сей король мавъ въ Ольбіи свой дѣмъ, свою любовницѣю и що вступивъ въ службу Бахъа, заправляющѣи въ честь божка, на соромъ своему народови.

Вѣдича и те важна вѣстка, що король, идучи въ гостины до Ольбіи, окружався численнымъ войскомъ, мѣвъ-бы шовъ на войну, а доволѣ себе мавъ копійникѣвъ и иншу посѣду. Пригадуе то зовѣмъ подобный звичаѣвъ на перекѣмъ дворѣ.

И своимъ именами любили скитскій король насѣлѣдувати Персѣвъ, хочъ подыбуются и назвы славянскіи, н. пр. Опоя, Орнѣкъ (назва здрѣбнѣла), Савліи*). Имена зновъ, якъ Анахарсѣ и Масада, взятѣ бѣдъ именъ богѣвъ скитскихъ.

(Далѣе буде.)

*) Пѣсла суду ученыхъ имена, якъ Сава, Юрко, Гринъ, Ванько повстали въ поганскихъ еще часахъ и ажъ пѣзнѣйше примѣнено ихъ до именъ христіанскихъ.

10 ЧУДЕСЪ ПРОМЫСЛУ!

Лишь 1 зр.

приборъвъ 136 до писаня
въ едегантной
золотомъ прикрашёнъ корбцъ
продаю якъ довго выстане заласу
лишь за 1 зр.
1 корбца зъ 136 приборамъ:
50 аркушъвъ паперу листового,
50 одновидныхъ кувертъ листъ,
3 мѣднй ручки до перъ,
3 знамениты оловцъ,
24 перъ ставельныхъ въ пуделку
2 бибулы, подкладка,
2 лини и радиуса,
1 гарна печатка,
разомъ 136 штукъ, коштують за-
мѣсть зр. 3, теперь лишь зр. 1.

Зазуля!

Задля пекучей выплатъ продаю
лишь золотой часъ 150 штукъ
пригарныхъ, управленныхъ
Годинниковъ зъ зазулюю
когда передъ тымъ 3 разы боль-
ше коштували, такъжь поодино-
ко за цѣну
зр. 8 50
Сей годинникъ зъ зазулюю суть
подъ гарантію управленнъ зъ
приладомъ до бити, при кождомъ
ударъ давника показуеъ зазуля
съ своимъ звучнымъ голосомъ:
„куку“. Скрипка есть гарна, пе-
лика, обильно прикрашена рѣзъ-
бою на способъ швейцарскйй.

Лишь по 1 зр.

Задля розвязаня одной фабрики
продаются 800 штукъ остав-
шихъ добрыхъ зъ штиномъ
пѣнки морской
Любонъ до тютюну
зъ гарнымъ ербѣнымъ окутѣмъ,
въ рѣзныхъ формѣхъ, великй и
малй, гладкй або рѣзбленй, пе-
ресѣчно по 1 зр.

Правдива пѣнка морска зъ
правдивымъ бурштиномъ

зр. 5.25
коштуе найновѣйшй
знаменитый, якъ най-
лѣпше управленнй
мѣднй зрѣбленй, пун-
ктуальный, правдивый
никлевый
Годинникъ-ремонтаръ
зъ приладомъ до вказѣвкѣ, зъ
секундарною вказѣвкою и плос-
кимъ кристалевымъ стекломъ зъ
верхомъ пѣнкой непсучимъ-ся
та зъ подвѣбно загартованю
пружиною.

Лишь
5 50 зр.
коштуе
знаменитая
МАШИНА
ДО ШИТА
котра шие безъ рѣзѣцъ шифонъ
полотно, сукно або матерію. Ма-
шина знаменито сконструована,
зъ сталъ и зѣлѣза, розсѣлася зъ
вѣсѣмъ принадлежними приборамъ.
Заявляю, що сейчасъ зверху гро-
шѣ, если-бы ся машина не хотѣ-
ла добре шити.

Лишь
3 75
коштуе управленнй
Алармовый годинникъ до будженя
цѣлкомъ побѣла взору зрѣбленй
въ величавой корбцѣ никлевой
зъ вказѣвкою секундарною и чу-
дно звучнымъ давникомъ до бу-
дженя, мѣднй зрѣбленй, иде и
будить якъ найточнѣйше; се есть
напѣвно найкраснѣй, найлѣпшй,
и найдешевшй годинникъ.

Зъ сребла-Rhönix
сервисъ есть тревальмъ, буде все
бѣлымъ и не можна его розрѣ-
нити одъ правдивого сребла:
6 шт. нождѣвъ . . . зр. 2 40
6 шт. ложокъ . . . зр. 1 20
6 шт. вилокъ . . . зр. 1 20
6 шт. ложочокъ . . . зр. — 60
1 ложка до молока . зр. — 60
1 ложка до росолу . зр. 1 —
6 шт. подкладъ до ножъ зр. 1 50

Замовленя выконуются за посылкатою, невѣдомѣдне призна-
еъ назадъ, замѣнюеъ або грошѣ знергаются.

Industrie-Export Magazin „Fekete“
Wien, V. Rüdigerstrasse Nro 1/21

Уто! потребуе полиссу
на поруку до пошкы, на забезпе-
ченя свои родины або на одлату
за одержаня вѣно, такъжь одновѣде се
для едѣлѣнѣвъ, або на доведѣно до
ладу задолженыхъ властитѣлѣвъ, домѣвъ
и поштѣстей, дальше для П. Т. оебѣ,
що не могутъ зашпѣтитъ за житя пѣнкого
дѣлѣнѣго майна, вѣдѣни на запованѣе
капѣталу для пекучихъ дѣтей або для
дѣтей зъ другого супружества, пробѣ-
ляхъ на рѣвни поставитѣхъ хотѣтъ у П. Т.
убѣспечуицѣхъ-ей перейшло вѣсѣно 60
рокъ житя (до 66 лѣтъ) то икъ инѣко-
ше можна одержати полиссу на убѣспе-
ченѣ на довзлыу суму въ одновѣднй
и приличнй способъ ту або на про-
вищѣ. Дискретнй найстрѣтнй запованѣе
у вѣсѣхъ случаяхъ. Розсѣдѣн о томъ по
дѣлу у пѣдсѣнѣнегатора аскураицѣнѣго
Kellner, Wien, I. Bezirk, Kohlmes-
snergasse Nr. 7, 4 Stock, одъ 2 до
2754 5 години. 4—8

Gehöröl-Extrakt
Слѣдуюча подѣла одъ Его Свѣтлости:
д. к. секундари д-ра Шипека выдѣлѣвъ
менѣ зъ мѣди вѣсѣми задѣнѣной гау-
хоты, котрой и набравѣи при одѣвѣ
Сенатѣнѣнѣ. Инѣтъ заидѣи сему сред-
ству, прищѣнѣвъ и мѣди чуждымъ цѣлкомъ
до мого слуху, за що высѣкаюу Вымъ
публично пошкѣу и кождому, хто пѣду-
жае на изухоту, поручаю се неоцѣнене
средство.
Копио Князь Иванъ Гитовъ.
Gehöröl-Extrakt
д. к. секундари д-ра Шипека можна
купити вразѣ зъ способомъ ужитя за
зр. 1.50 въ апѣкѣ ПЕТРА МИКОЛИНА
2739 2—5 у Львовѣ.

ПАВЛО МАРТИНОВЪ
у Львовѣ ул. Быхарска ч. 13 въ домѣ Ставроп. Института
поручае П. Т. Публичнй свѣдѣ
СКЛАДЪ И ВАРСТАТЬ ОБУВИ МУЖСКОИ, ДѢЛЪ ДАМЪ И ДѢТЕЙ
по слѣдующимъ цѣнамъ:
Чоботы евангелнй одъ 10 зр. до 16 зр., таѣь само и для войсковы-
хъ, — Замѣнѣвъ нехай надѣлѣтъ зѣбу на сантиметры. —
Чоботы до подѣлѣтѣ, цѣна 4 зр. 50 кр. до 5 зр. 50 кр. найвысѣе.
Замовленя мѣсѣвъ икъ и замѣнѣвъ выконуеъ старанно, то-
чно на означеннй часъ и по прѣстѣпной цѣнѣ. Въ надѣи, що П. Т.
Публика не одѣже жѣтъ своего довѣрѣи, — инѣтъ зъ глѣбѣнѣмъ
поважанѣмъ:
Павло Мартинѣвъ.

Першими повагами науковыми
пробоване и поручене!
Литѣ антикаря Ghillany a „Waldbou-
quet“ сѣтъ найлѣпшѣмъ и найуспѣшнѣйшѣмъ средствомъ до чи-
щеня воздуха по комнатахъ, а такъжь найпрѣимѣнѣйшѣмъ
перфуму коментарю и до хустигъ одъ роса. Тре-
ба уважати при закупкѣ на вторѣ стоячу
марку охороны и жадати ви-
разно лише
WALDBOUQUET.
Ц. к.
правительствен-
ный совѣтникъ папѣ про-
фессоръ д-ръ Шиндлеръ пише о
томъ: Вашъ антикаря Ghillany a „Waldbou-
quet“ есть знаменитѣмъ препаратомъ, котрый великй
добре служить до поправы воздуха въ комнатахъ зъ недурнымъ рѣв-
номъ до интѣлѣнцѣи при катарѣхъ проводѣвъ оддыховыхъ, и поручаю его
дуже радо. — Велика фляшка зр. 1 — мала 60 кр. зъ Вѣднѣ. — Вырѣбъ
и головнѣйшй складъ у **G. Wettendorfer-a** заприетного комисаря при
одѣлѣхъ, фабриканта вырѣбѣвъ парфумернй и мылъ туалетныхъ у Вѣ-
днѣ, Hernal, Veronikagasse 36.
Поручаемо все инѣтъ препараты зъ Waldbouquet-a, якъ: воду до
тѣпы, пасту зубную, мыло.
Склады у Львовѣ: антика Петра Миколиня, Народна Торговля и еи
филіи въ Дрогобичѣ, Коломыи, Перемышлѣ, Станѣславѣ и Тернополѣ.
Бродахъ: антика В. Яндѣсбергъ.
Черновѣцѣхъ: Инѣ. Ширшъ.
Краковѣ: антика К. Виниѣсего, В. Фенѣ ривокъ.
Копичнѣхъ: антика Макс, Редѣра.
N. В. до жѣсѣ, де нема складѣвъ, розсѣлася почавши одъ 2 зр.

ИВАНЪ ЯРЖИНА
Готель Европейскйй
Магазинъ вырѣбѣвъ ювелирскихъ
золотыхъ и ербѣныхъ поручае знач-
ный засѣбъ вырѣбѣвъ, одзначаюицѣхъ-ей
трѣвалѣстю и доброю сподобѣю такъ
вазѣнѣхъ якъ и первородныхъ фабрикъ
красивыхъ. Выготѣлѣе вѣсѣлѣй замѣнѣе.
2778 на, репаратнй и замѣнѣ, 2—10
COGNAC
правдивый подѣлѣ порукою, выпѣло-
ванный зъ винного лагу. Слѣвѣнѣнѣ
стара, правдива подѣлѣ порукою роз-
сѣлаю въ 8 литровыхъ бѣдѣлѣчѣхъ
за зр. 4, а въ за посылкатою.
Ioh. Scheibner in Obias почта Znaim
Mähren.
2659 15—39

20 лѣтъ
въ родинѣ!
Домѣе средство, що довго дер-
житѣсь все въ запасѣ, не потребуе
дального поручѣнѣ; мѣсѣтъ бутѣ
добре. При правдивомъ **Anker-
Pain-Expeller** видѣе се нѣслѣ-
дѣо. Дальшй доказъ, що средство
засѣлаю на повнѣ довѣрѣи, есть
що многй пѣдуи, пробувавши
другихъ хвадѣ-хвалѣхъ лѣкѣвъ,
хапають назадъ за вырѣбо-
ванный **Pain-Expeller**. Порѣвнѣ-
нѣмъ переконанѣе, що се сред-
ство домѣе при гѣдѣтѣ, ревма-
тизмѣ, рѣвнѣ въ члѣнахъ,
и при простудѣ, болѣи головѣ,
зубѣвъ и плѣчей, кѣлькахъ ии,
напѣнѣнѣмъ помагѣ; боаъ ще-
нѣе иже звыкло по першѣмъ на-
тертѣю. Дѣпѣва цѣна по 40 кр.
вагъ, 70 кр. то можуть набути и
бѣдѣи; але треба етерѣнѣи фѣлѣ-
нѣхъ и наслѣдуванѣхъ а бѣ-
ратѣ лишѣ **Pain-Expeller** зъ маркою
„Anker“ за правдивѣ. Въ
запасѣ по вѣсѣхъ болѣнѣхъ анти-
кахъ. — Головнѣйшй складъ: Апо-
теке zum „Goldenen Lö-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Ц. к. уприв. гал. акційный
БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ
подае симъ до вѣдомѣсти, що все находячй-ся въ обѣгу
4¹/₂ 0 0 Асигнаты касовѣ
зъ 90-дневнымъ выповѣдженѣмъ
выданѣи Закладомъ центральнымъ у Львовѣ, а такъжь
филіями въ Краковѣ, Черновѣцѣхъ и Тернополѣ
будутъ опроцентованѣ
почавши одъ дня 10 мая 1889 лишь по 4% зъ 60-
дневнымъ выповѣдженѣмъ.
У Львовѣ 8 лютого 1889.
Передрукъ не буде платитѣсь.
Дирекція.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае
выпробованѣи и певнй средства космо-
тичѣи,
одзначаенѣи 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.
Олѣйокъ таниновый, замѣнѣвъ и подѣмагае во-
лѣсѣи роста. Флягонъ 50 кр.
Номада хинова замѣнѣвъ корѣнѣвъ волосѣи и запѣбѣвъ
выпадаѣи волосѣи. — Слонъ 80 кр.
Вода атенѣска, до змываня волосѣи, запѣбѣвъ твори-
тѣсь парѣлѣмъ, одѣсѣвуе, робить тре-
валѣмъ барву и пошѣвъ. — Флягонъ 80 кр.
Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлѣе знаменито
на корѣнѣвъ во-
лѣсѣи и на порѣбѣ волосѣи. Въ случаяхъ де въ пѣсѣлѣхъ
пѣдуи выпало волосѣе, выкашѣвъ великй цѣлюще дѣланѣе.
Вѣе по ужитѣю одной фляшки можна добавитѣи порѣбѣ. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.
Есенція мятова до полоканя устѣ,
крѣмъ приѣмного, скрѣпляющѣо емаку и запаху, дуже ко-
рѣстно дѣлас на ясла и зубѣи. Флягонъ 50 кр.
Порошокъ рѣстинно-алькаличнй,
до чищеня зубѣвъ. Надѣе першѣю бѣлѣсть, одѣлѣе кам-
нѣи и кнѣсы, котры наводѣтъ болѣи и порошнѣнѣе зубѣи.
Пуделко 30 и 60 кр.
Виолнѣ средство противъ прѣты рукъ и пахѣ. Флягонъ 50 кр.
Вода льѣвѣска. Приѣмнѣи, лѣпшй и довготрѣвалѣи
запахъ той воды зѣлѣтъ се, що въ
Антверпѣи на выставѣ всегѣрнѣи зѣлѣла публично прокла-
мована и одѣнѣена. Цѣна флякону мѣлѣшого 80 кр., бѣлѣ-
шого 1.50 кр.
Нигретина. Выборѣе средство до фарбованя въ сейчасѣ
волѣсѣи на трѣвалѣи и краснѣ барву чернѣи
и темнѣ; есть цѣлкомъ нешѣдѣлѣе а въ ужитѣю цѣлкомъ поеднѣе.
Цѣна 1 зр.
Бѣлѣи и гарнй руки. Найболѣе червѣи и по-
паданѣи руки выбѣлѣтъся и
вынѣжѣтъся по кѣлькѣразѣмъ натѣртѣю **Кремѣмъ ро-
стѣннѣмъ** Слонъ 80 кр.
Смаровило литѣвѣе до обувѣи и шѣрѣи, мѣнѣтъ
шѣрѣи, робить еи непрѣма-
нѣкою и трѣвалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

По надѣ все новости.
2 найкраснѣи, найправнѣчѣйшй и найкорѣст-
нѣйшй предметъ выставѣи вѣдѣвѣской сѣтъ,
ново вынѣдѣна **мѣхѣнѣчна маснѣчка** патен-
ту „Rapid“, котрою можна зрѣбѣтъ маслѣо за
5 минутъ зъ солодкого молока, сметѣны або
сметѣнѣи. Такъжь добре надѣеся робитѣи въ нѣй
шѣдо, пунѣ зъ зѣдѣ, битѣ пѣну зъ сме-
танѣи и асѣлѣ.
Цѣны сѣтъ маснѣчки сѣтъ послѣ обѣму
0 5 2 5 10 25 литровѣвъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Лишь зр. 3.40 коштуе вынѣдѣна одъ сѣрпѣи
1888 ручна машина до шитѣи, патенту „Elasta“.
Та машина робить краснѣ, скоро, добре рѣв-
номѣрнѣмъ шѣвомъ, инѣ все матерію безъ вынѣмѣи, зрѣбѣна послѣ найлѣп-
шихъ мѣхѣнѣчныхъ, вынѣмѣи пошѣвѣхъ и вынѣбѣна трѣвало зъ найлѣп-
шого зѣлѣза литѣго. Зѣдѣнѣи предметъ и пошѣноко, можна купитѣи за посыл-
катою або за надѣлѣнѣмъ грошѣи
въ **Central-Depot** ново вынѣдѣнѣхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.
2771 Wien, I. Seilerstrasse 7. 2—22

Въ наибѣлѣшѣмъ выборѣ
хустки „Гималайя“ фланельовѣи и волочнѣи правдивѣи
плѣды англѣйскйй
2686
поручае по найнѣсѣхъ цѣнахъ
Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
При закупкѣ товарѣвъ просѣио помѣнѣуватѣсь на назѣу часѣнѣе.
Выдаѣеъ и одѣлѣчѣнѣи редакторъ Иванъ Бѣдѣй.
Пѣдѣръ зъ свѣр. Чернѣвѣскомъ.
Зъ друкарѣи тов. инѣ. Шѣлѣнѣна подѣ зар. К. Бѣдѣарѣлого.

Дѣло

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека найнамъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Вюртембергъ ул. Кар. Людвигъ 9. У Вѣдмъ Haasensteins & Vogler, Wallhachgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; I. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oepel I. Stubenbastei 2. A. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплату на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплату на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на четверть року . . . 4-50 ар. на четверть року . . . 6 ар. на мѣсяцъ . . . 1-50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1-85 ар. Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи эскертаются лише на попередню вѣстеровку. — Рекламация неопечатаный въ-лей бѣдъ порта. — Печодикое члене поштуе 8 кр. в. в. Оголошения принимаютъ по цѣлѣ 6 кр. бѣдъ однокотрѣчки печаткомъ, въ рубр. „Надоболане“ по 30 кр. в. в. Подати членяются по 10 кр. бѣдъ отишка.

Просимо обновляти предплату на рокъ 1889.

Зъ минувшого сойму.

I. Рускй послы.

Пята періода галицкого сойму красового скѣчалася; хотя-бы для справы пропанацій-ной соймъ дѣйствено ще на пару днѣвъ мавъ бути склѣпаний, то тѣ наряды и ухвалы не могли бы вже змѣнитъ загалного характера сойму. Минувша періода сойму есть зъ многихъ взглядовъ цѣкава и важна, особливо для Русинѣвъ, тажъ на нѣй и руска справа дѣлавала немалу ролю, — отже хочемо де-що цѣкавѣйшого зъ той періода зѣбрати разомъ и представити кѣлька образковъ передъ очима нашихъ читателей: може оно буде цѣкаве, а м же и поучающе, особливо теперь передъ новыми выборами.

Выборочно акцію Русинѣвъ управляетъ Рускй головный (або центральный) комитетъ у Львовѣ подъ проводомъ о. Павлюкова. Комитетъ складася зъ Русинѣвъ обохъ сторон-ництвъ; а що тогда за впливомъ пок. Володимира Барвиньского и „Дѣла“ споры партій-най были утихомирены и прятель и розду-вачъ такихъ спорѣвъ мусѣли своєю деструкцій-ну дѣяльностью повзддержувати, то въ комитетѣ была повна згода и единѣсть.

На 47 русскихъ округѣвъ выборныхъ зъ селявской куріи ставилъ рускй комитетъ своихъ кандидатовъ въ 45 округахъ; не ставилъ въ округѣ Перемишль противъ гр. Круковецкого, который перепавъ противъ нн. Адама Сапѣги, и въ Добромилѣ противъ п. Ташковецкого, который перейшовъ безъ контръ-кандидата. Въ прочихъ 45 округахъ ставилъ рускй комитетъ только 40 кандидатовъ, бо 5 кандидатовъ (пп. Василя Ковальского, Лонгана Рожанковского, Стефана Качалу, д-ра Алесавдра Огоновского и д-ра Алесавдра Искрицкого) ставилъ въ 2 округахъ; зъ тыхъ 5 аѣ одинъ не бувъ выбранъ въ 2 округахъ, въ 1 округѣ были выбраны 3, зовѣсь перенала 2 (пп. Рожанковский и Огоновский). Межи 40 кандидатами руского комитету было 11 селянъ и мѣщанъ, зъ тыхъ аѣ одного не выбрано, 28 Русинѣвъ изъ свѣтской и духовной интеллигенціи и 1 дѣдичъ брѣмьского похоще-ня, который тогда тримавъ зъ Русинами. Про-

тивъ двоихъ зъ русскихъ кандидатовъ Поляки не ставили своихъ контръ-кандидатовъ, т. е. противъ о. Мандичевского и п. Охримовича; тѣмъ оба выбраны были односторонно.

Выборы зъ куріи селявской обдѣввались дня 29 н. ст. мая; зъ 40 русскихъ кандидатовъ вышли только 9; при передостатныхъ выбо-рахъ вышло было 13. Въ кѣлькихъ округахъ нестало рускимъ кандидатамъ только дуже мало го члена голосѣвъ до выбору, и такъ: въ Рогатнѣ межи п. Овншквичемъ а д-ромъ Ол. Огоновскимъ разошлось лишь о 1 го-лосѣвъ, въ Станиславѣ межи старостою п. Го-рецькимъ а д-ромъ Ив. Добрыньскимъ о 6 го-лосѣвъ, въ Жидачѣ межи п. Верняцкимъ а Ковальскимъ о 5 голосѣвъ, въ Золочевѣ межи пп. Августиневичемъ а Рожанковскимъ о 6 го-лосѣвъ. За те въ некоторыхъ округахъ, котрѣ уважались за дуже певны, подбавляли рускй кандидаты, и то зъ знаменными именами, неспод-данно мале число голосѣвъ: въ Турѣ д-ръ Антоновичъ 30 голосѣвъ противъ 86 п. Влади-слава Лозиньского, редактора „Gazety Lwow-ской“; въ Равѣ п. Кулачковскій 34 голосѣвъ противъ 70 п. Щастного Бѣлявского.

Въ заходной части Галичины ставилъ од-нѣвъ рускй кандидатъ въ Лемковщинѣ въ Кроснѣ: ч. Антонъ Горбалевицъ, господарь и писарь громадскй, и дѣставъ 53 голосѣвъ про-тивъ 168 п. Старовейского. Рускй комитетъ тамъ не ставилъ кандидатовъ.

Въ мѣстахъ ставилъ Русины своихъ кан-дидатовъ: 1) у Львовѣ п. Наталья Вахнянина, на котрого упало 185 голосѣвъ, 2) въ Стрию о. Льва Шанковского зъ Дулибъ, котрый дѣ-ставъ 111 голосѣвъ (противъ 466). Въ деко-трѣхъ иныхъ мѣстахъ, де выступали два поль-скй кандидаты, рускй выборѣвъ дали свои го-лосы на того, который имъ бувъ больше сим-патичный; такъ въ Станиславѣ на д-ра Игната Камѣньского, въ Бродяхъ на п. Иосифа Симона, — оба тѣ кандидаты перейшли.

По скѣченыхъ цѣлѣхъ выборахъ пока-зася що-до Русинѣвъ результатъ такий:

I. Вышло 9 послѣвъ Русинѣвъ, канди-датовъ Руского комитету: 1) Стефанъ Качала въ Збаражѣ, 2) Василь Ковальскій въ Стрию, 3) Корнилий Мандичевскій въ Надвѣрнѣ, 4) Ксенофонъ Охримовичъ въ Дрогобичѣ, — тѣмъ всѣ 4 зъ давнихъ послѣвъ; 5) Юліанъ Рома-чукъ въ Калушѣ, 6) Теофиль Бережницкй въ Самборѣ, 7) Николай Стѣньскй въ Гусати-нѣ, 8) Петро Лыньскй въ Жовквѣ, 9) д-ръ

Александръ Искрицкй въ Львѣску — тѣмъ 5 новѣй.

II. Зъ польской стороны, яко кандидаты польского центрального комитета, выбраны были зъ русскихъ громадъ противъ канди-датовъ Руского комитета Русины: 1) Титъ Свн-галевичъ въ Снятинѣ (на него годалася и часть Русинѣвъ); 2) Матѣй Кашенко въ За-лѣзяхъ (противъ п. Иосифа Овншкевича); 3) Щастный Бѣлявскй въ Равѣ (противъ п. Кулачковского).

III. Зъ большыхъ посѣлостей въ Жовквѣ выбранъ бувъ о. Титъ Ковальскй.

IV. Яко члены належали до сойму три рускй владки: 1) Сильвестеръ Сембратовичъ, 2) Іоанъ Ступницкй, 3) Юліанъ Пелешъ. Пре-осв. Сембратовичъ, яко заступникъ маршалка, бувавъ усе на засѣданяхъ сойму, еп. Пелешъ приѣзжавъ майже що року на якийсь часъ, еп. Ступницкй приѣзжавъ пось лишь два разы на короткй часъ.

Сй всѣ 16 послѣвъ и членѣвъ сойму про-мовляли въ соймѣ по руски, о скѣлько заби-рали голосѣвъ; въ національныхъ справахъ и-шовъ зъ ними разомъ ще п. Теофиль Меру-новичъ, такожъ Русинъ родомъ, который одна-кожъ промовлявъ только по польски.

Вѣсти повыборчй.

Зъ писемъ, явй одержала наша редакція въ справѣ выборовъ послѣ до рады державной въ округѣ Тернополь-Збараж-Скалатъ, выхо-дитъ, що унадокви руского кандидата о. Свн-чиньского супротивъ графа „Орца“ было кѣль-ка причинъ: были причины независимы бѣдъ Русинѣвъ, были и таки, за котрѣ треба явити на кого иного, яко самыхъ таки Русинѣвъ.

Въ Збаражѣ, мимо некеальной агитаціи, терроризму и грошевой форсы, дѣставъ о. Свн-чиньскй 89 голосѣвъ, о 30 больше, якъ Бор-ковскй. Супротивъ результату выборовъ въ роцѣ 1885 (когда то о. Свнчинскй ставилъ противъ пок. Гроховского) Русины стратили 5 голосѣвъ, а то въ той способѣ: 1) о. Дроз-довскй зъ Кудянецъ, давшися выбрати на выборахъ, не явився до голосованя; 2) выборѣвъ зъ Доброводъ здалася въ остатнѣй хвилѣ — звучнымъ аргументомъ; 3) руска сторона зы-скала три голоса бѣдъ Мазурѣвъ, але утратала три свои, такимъ чинномъ, що: а) выборѣвъ зъ Базаринѣвъ ще въ среду вечеромъ злалати жандармы и полиціа, коли вертавъ изъ жи-вн-кою зъ хрестинѣвъ, и всадили до громадского арешту нѣбы за то, що бѣвъ пьяный, и мимо интервенціи судовою не выпущено его, ажъ по замкненію голосованя о годнаѣ 2-ой; б) вы-

борѣвъ зъ Климовецъ, богачъ, дався „пере-свѣдчити“ аргументами „Орца“; в) одинъ вы-борѣвъ лишь легитимацинну карту дома.

Подѣвася самого акту выборочного обдѣва-лися рѣзны дуже характеристичны сцены. Для примѣру наведу одинъ. Выборѣвъ зъ Лубянокъ, латинника Станиславского, арештувавъ жан-дармъ при входѣ до салѣ подъ позоромъ, що нѣбы-то у него датина хора на бѣцу, и дер-жавъ его на карантанѣ до годины 12¹2, зъ по-лудня. Нѣбо не помагали всякй представлень, ажъ доперва на прозьбу о. Н. Свнчиньского, що возъме то поступованье до протоколу, и по довгихъ переговорахъ, впровадивъ жандармъ Станиславского до салѣ. За часъ, якъ той не-повинный выборѣвъ мусѣвъ обдѣвати каран-таву, кѣлька те бѣвъ перебувъ мукъ душев-ныхъ, якъ его напастувала всяка дрянь, що агитувала за гр. Борковскимъ, се може толь-ко той арозумѣти, хто чувъ се зъ уст само-го Станиславского. Цѣкаво при томъ було, що заякъ Станиславского приведено до салѣ вы-борчон, пришовъ бувъ упередъ жандармъ и замельдувавъ, що Станиславскй, уже выпу-щенный, поѣхавъ заразъ до дому. Тымчасомъ се була неправда. Честный Станиславскй не хотѣвъ и кроку рунитися, доки не выпов-нить своего конституційного права. Наконецъ таки добився своего: коли станувъ передъ ко-мисією выборочно — голосно и смѣло сказавъ: „Даю голосъ на о. Свнчиньского“.

Знаменито пописався судовый повѣтъ но-воселескй: о. Свнчинскй дѣставъ зъ того по-вѣта 51 голосѣвъ а гр. Борковскй 7.

По скѣченію голосованя въ Збаражѣ мѣжъ выборѣвми зъ рускон стороны запану-вала радѣсть: о. Свнчинскй дѣставъ 30 голо-сѣвъ больше! Але радѣсть та скоренько пере-мѣнилася въ гѣркй сумъ, коли пришла де-пеша зъ Тернополя. Мѣжъ выборѣвми руски-ми почувся плачь, а одинъ выборѣвъ зъ Голо-шинѣвъ, членъ рады повѣтовъ, якъ жиды крикнули несподѣвано на коридорѣ „Vivaji hralia!“ — упавъ на землю и дѣставъ кон-вульсий. Видъ бувъ роздракучій сердце. Рускй выборѣвъ пришли до о. Свнчиньского и заяви-ли ему, що они хотѣли-бы выбрати депутацію по одному господаревъ изъ села и поѣхати до Вѣдья до цѣсара, представити цѣсаревъ все, якъ оно дѣвася.

Въ Скалатѣ сымъ разомъ дѣставъ о. Свн-чиньскй 36 голосѣвъ, значно больше, якъ въ роцѣ 1885. За се мае о. Свнчинскй подяку-вати головному своему власному заходови. Показу-еся, що въ Скалатинѣ, якъ впрочѣмъ и скрѣзь по краю, зъ народомъ можна бы чуда дока-зати, кобы только было кому працювати коло него та вести его. При праці рускон интеле-генціи надъ народомъ, Скалатъ — ще одинъ выборѣвъ — а добравъ-бы Збаражени. До Ска-лата перетъ выборами выѣхавъ бувъ одинъ священикъ, щобы, яко знакомый тамъ, ободрити выборѣвъ. До старосты пойдшо донесенье, що бѣвъ прибувъ вести агитацію „нигилистич-

Велика славянская держава передъ двома тысячами лѣтъ.

(Исторична студія Ом. Партицкого.)

(Дальше.)

Геродотъ наводитъ сѣмъ божествъ Ски-товъ, группируя ихъ на три роцъ:

1) головнымъ божествомъ бувъ огонь; 2) на другомъ мѣсцѣ стояли божества: скитскй Зевесъ (Дажбогъ) и его жѣвна земля; 3) подрядне вже мѣсце занимали: богъ пастырѣвъ и музыки, богиня небесна, Гераклій (сонецъ) и божество войны.

Окрѣмъ тыхъ 7 богѣвъ, спѣльныхъ (якъ каже Геродотъ) всѣмъ Скитамъ, почитали королевскй Скиты еще Позейдона.

а) Божество огню.

Пѣсля Геродота звалось те божество по скитскы Табіті.

На око давна то назва, але она зовѣсь правильно и славянская.

Табіті зложене зъ двоухъ частей таб + іті. Якъ звичайно въ аложенихъ словахъ, такъ и ту головне позначье шукати мусимо въ другой части іті.

Що-жъ значить іті?

Греки за Геродота часѣвъ придахового звука в не мали, тому и не выражали его въ писемѣ — давне такъ аване діама цѣлкомъ вже было вышло зъ ужизнаня. При языковыхъ порбываняхъ мусимо, одвѣдно до вымогъ сла-вянской бесѣды, рестиговувати звукъ в, де то-го заходить потреба. Такимъ чинномъ одержи-мо назву Віті, або пѣсля нинѣшномъ вымовы Вѣтъ

— отже назву найвысшого божества, званого давнѣйше скрѣвъ на цѣлѣй Славянщинѣ.

Вѣтъ — у западныхъ Славянъ Wit, зъ ла-тиньска Witus — уважася позоуды верхов-нымъ свѣтлымъ богомъ, богомъ богѣвъ; зо-вѣсьмъ слушно называли его давнй хроникъ, писанй латиньскимъ языкомъ: deus deorum, princeps deorum. Понятые таке вышло зъ о-сновъ давной свѣтло-поклоньской религіи — огонь и свѣтло были готовною подставою пер-вѣтнего религіяного культу народовъ.

Обожуванье огню сягае початковъ люд-ского роду и особливо розвинулось было у пле-менъ литовско славянскихъ. Старинный обра-дѣвъ пѣсень нашй згадують часто про горящй свѣтъ огнѣвъ, а и до нинѣ, много частыхъ забо-ровъ церквы, задержавася еще звичай колад-ныхъ та купальныхъ огнѣвъ, котрымъ людъ приписуе незвычайну божу силу. При тыхъ огняхъ обдѣвуются обрядовый танцѣвъ и забавы; людъ, старшй и молодшй, скачуть черезъ о-гонь и навѣтъ перегаяють черезъ него худо-бу. Звичай той бувъ давнѣйше загалный. Такъ и пр. читаемо въ Густиньскѣй лѣтописи (Полное собрание Рус. лѣт., стор. 257): „Соби-раються простая чадъ обоговъ пола, возгнѣта-ють огонь и емшеся за рудѣ обращаются о-крѣсть одного огня, поюще своя пѣсны, потомъ чрезъ огонь прескачуютъ, оному бѣсу жертву себе приносяще.“ И у западныхъ Славянъ бувъ такий-же звичай. У Еккарда (Monum. Intreboe, ст. 59) такъ сказано: „Бувъ у Славянъ рѣдъ религіяного культу, скакати черезъ огнѣвъ и по-ломѣвъ. Я самъ бачивъ, якъ въ мѣстахъ людѣ западныхъ деревнй костирѣ (стосы) и скака-ли черезъ нихъ, не лишь хлопцѣвъ, але и дѣ-рослѣ мужѣвъ, ба навѣтъ матери, держачи на рукахъ свои немовлята; то уважася родимъ святого оцнѣвъ.“ Стрийковский въ своѣй „Sarmatia“, згадуючи про старинну религію Литовцѣвъ, такъ каже: „Литовцѣвъ на першѣмъ мѣсцѣ (imprimis) обдавали божу честь огнемъ

и удерживали вѣчный огонь на важнѣйшихъ мѣсцахъ.“

Нашъ людъ ставилъ огонь на ровни зъ христѣанскимъ Богомъ. Декуды, и пр. въ рав-скѣмъ округѣ, доховалася повѣрка, що огонь есть рѣдкимъ братомъ нинѣшного Бога.

Чимъ были публичны огнѣвъ для большыхъ масъ народу въ часѣ поганьскихъ торжествъ та празникѣвъ, тѣмъ были домашній огнища для поодинокыхъ родивъ. Огонь и печь ува-жались святыми, они хоронили дѣмъ бѣдъ все-го злого, при нихъ складано обѣтницѣвъ и присяги.

Божество домашнего огня звалось До-мовитомъ, або якъ Саксо Граматикъ именув-аго зъ латиньска: „domesticus Vitis“. Того Домовита, домашнее огнище, мавъ и Геродотъ на думцѣвъ, згадуючи про скитске божество Табіті — недаромъ и порбывавъ его зъ грецкою богинею Гѣстією.

Языкомъ Табіті означая дѣйствено до-машній огонь. Слово таб приходѣтъ въ ста-рославянскѣмъ языцѣ въ формѣ тѣбъ (теѣ-ба = izba), въ старорускѣмъ устѣбѣ (izdeb-ка), въ русскѣмъ и стѣбѣ, въ латв-скѣмъ языцѣ (може и найправильнѣйше) нѣстаба.

Бачимо зѣ всего, що скитска религія що-до культу головного божества не була нѣчимъ пншимъ, якъ лишь давнюю религію Славянъ.

Культъ Вѣта зъ часомъ надто змѣнивав-ся, прибиравъ рѣзны виды, ажъ вѣднѣца пере-творився зовѣсьмъ въ культъ сонця. Така змѣна въ религіяныхъ поглядахъ затемнювала все больше первѣстий понятия о томъ божествѣ и мы лишь вѣдичй бути повинны Геродотови, що намъ бѣдывъ вѣстие значенье слова.

Пѣсля мѣсця, де обожувано огонь, и по-сля часу та поръ року вытворили пѣвнѣйшй Славяне кѣлька богѣвъ зъ одного бога: Свѣ-товитъ, Яровитъ, Поревитъ, Рузвѣтъ, Маро-вѣтъ, Утровѣтъ и т. д. Суть то очевидно часы псованя первѣтномъ религіи, тому и наведенй назвы не можутьъ входить въ нѣякй дальшй комбинаціи.

б) Дажбогъ.

„Ой Дѣдъ, Дѣдъ, та Ладо!“ — кому не знала тотѣ весела припѣвка въ нашихъ вели-коднихъ гадѣлкахъ? Послухаймо, якъ Геро-дотъ вытолковуе намъ назву того загадочного „Дѣда“.

Зевесъ бувъ у Грековъ отцемъ богѣвъ — Скиты почитали такого-жъ бога подѣвъ назвою Папайосъ. Геродотови дуже подобалася тотѣ назва, здаєсь дѣятого, що грецке „παπαιος“ (батенько) и звукомъ своимъ и значеньемъ дуже добре обдѣвдало понятю скитского бога.

Що жъ значить Зевесъ Папайосъ? Черноморскй Греки, якъ то самъ Геро-дотъ признає въ одномъ мѣсцѣ, перекручува-ли скитскй слова на свой ладъ. Въ митологій кародѣвъ знаный намъ не Папайосъ, але Ва-гайосъ, якъ и пр. у Фригійцѣвъ въ Азіи, де Зевесъ Вагайосъ бувъ предметомъ наивыс-шой божон чести. Треба-жъ знати, що нашй Скиты въ VII. вѣдѣ передъ Христомъ, за ко-роля своего Мадея, панували довгй часъ (28 лѣтъ) въ Фригии, отже могли легко межи Фригійцями завести культъ своего бога.

Языкомъ Вагайосъ або (если бѣдичемо грецке обѣченье) Вага не есть нѣчо иного, якъ лишь стара вымова нинѣшного слова Богъ. Въ санскритскѣмъ и староперскѣмъ я-зыцѣ говорилось такожъ „бага“, навѣтъ бувъ у Индійцѣвъ окремый богъ той-же назвы. Въ святой канцѣ Персѣвъ, въ Зендавестѣ, мѣста-лась окрема розправа подѣвъ заголовкомъ Багъ, въ котрой толкувалося о свойствахъ и наивыс-шого Бога, о его заповѣдяхъ даныхъ лю-дямъ, о дорогахъ, що ведутъ до воскресенья и т. д.

Если Дажбогъ бувъ отцемъ другихъ бо-гѣвъ, то супротивъ людей (хочъ и тѣ были его сынами) бѣвъ въ митологичнѣмъ значенію бувъ вже властвено дѣдомъ — а такъ справдѣ величають его дохованй до нашего часу на-роднй пѣсня, особливо веснянй гадѣлки. Въ Словѣ о полку Игоревѣмъ, зовѣсьмъ въ дусѣ давной митологій, Русины называються вну-ками Дажбога.

*) Санскритске idh = розжарити, розпалити, vidh = жаръ, поломѣвъ; грецке αἶθερ = поло-мѣвъ, αἶθερ = жаръ; старо-нѣмецке eiten = жа-рѣти, палитися, eit = пожаръ.

*) Понятіи митологичнй сходились початково зъ понятіями языковими. Якъ зъ кореня вѣтъ повстало слово свѣтъ, такъ въ митологичнѣмъ значенію божокъ Вѣтъ бувъ творцемъ свѣта.

ну" — тоже ледни день зробилося, зараз удостоявся вняти жандармів, а потому самого п. старосты в університеті — а мусив перед выборами Скалат попрацювати.

Але Скалат не був м'ягким р'шачим для руського кандидата. Руський кандидат мусив мати то пересвідчення, що більшості голосів, яку дає в Збараж, мусив перекернути меншості голосів в зашумелій Скалатщині. Р'шачим м'ягким був Тернопіль. А той Тернопіль як-раз списався з найб'льшим шкода, що через якийсь час мав славу повіта „патріотичного“...

Коли-б хотіли говорити про все докладно, мусило-б показатися чимало неладних р'шів по стороні руської. Правда, противника, знаючи, що Тернопіль мав значнішого повіта р'шачого, найбільшу свою форсу звернули на Тернопільщину, і там синули гук „двохсот монети“ — але з другої сторони інтелігенція Тернопільщини показала, що найменше небагато, — не було м'ягко нею ніякою організація. Замість „небагато“ односторонньо до загалу руської інтелігенції, бо були ще і інші, горішні симптоми, про які в Тернопільщині в боробі на дахах цв'р'нькоху; досить сказати, що гр. „Орцви“ як-раз на час виборів спорожнився прих'д Янов... але то уже р'шч одиниць.

Перед выборами і в день виборів діялися в Тернопільщині дуже характерні р'шч.

Як відбувалися правыбори — о том уже де-що з'явлено в урядованні п. Пашкудского в Ирониці. Але і се досить ц'каве, що деякі функціонери староства були в нап'ятій із середі на четверть готелі Гольда, де на ком'т гр. Борковского угоджувано виборців, і навіть доносили виборцям нап'яток.

Сумним при том фактом було то, що один поважний м'шанин тернопільський, радний, член управляючої ради фондіції кн. Острогского, старший брат церковный — Василь Чумаць — вприсне в той годині Микит Хруць за шафари. Сей, доси поважний м'шанин, прийняв за д'ло: стояти цілу ніч коло бочок з пивом в снігах Гольда, точати і подавати пива в снігах, і викрикувати: „Panowie, ja Rusin, ale radzcie wasz głosować na Jasne Wielmożnego hrabie Borkowskiego...“ а на кандидата руського і на Русинів п'льз небагато. Честно м'шанство тернопільське, і прагноблене і обурене таким поведінням старшого братця, до сего часу прикладного чоловіка, заходило в голову, що за лахо вступило в Чумака! Де-хто гадав, чи, най не приказує, може збожеволів, — але ні, бо показалося, що до того д'ла спонукала его лах финансові обстави. Песивного сорому нароби м'шанству тернопільському.

Бать в Тернопільськом латинська парохія „на кресач“ в Платичі (числоти ледви пару соть душ лат. обряду на кільканадцять сел) а священником єсть такий кс. Гвоздзьовський. Для того ксенодз рай, як прийди яв вибори. Виборів же д'л, як каня дошу. (Правда, парохія латинська, нема на з'бм паву-венти, а кс. Гвоздзьовський, чоловік в темпераментом...) Як почнуться правыбори, д'л в'де в паном комисарем по селах, — пав комисар в хат' своа, а ксенодз Гвоздзьовський в с'нх своа. Має до помічч і органіста — шароку натуру мазурку. Взагалі кс. Гвоздзьовський — skuteczny współdziałacz польських комитетів і кандидатів — очевидно, при том свого не доложит...

Тих 78 виборців, що дали свои голо-сы на о. Сьв'янского, — то скільки, котрих

ніяка ф'ля покусы не могла підняти. А покусы було, було! Першій раз при отенх виборах показався сотка паперов перер'заний на всебі на двох: одна половина в одних руках, друга в других... Сцену деморализації в Тернополі було що не міра, а дуже характерна р'шч була, як Микит Хруць уже по виборах одказували і одпрожувалися: „А що то? чим я горшій, чим мой голос горшій, як в. пр. в'бта з Попрошном?“ и т. д.

Конец-абцим тепершній вибори в округ Тернопіль-Збараж-Скалат мали більш менше таку саму характеристику, як вибори в роц 1885 в том-же округу. Правыбори відбувалися так само, — зміни в настрій орг'нізаций полетичних не видко було ніякою, — і самі акти виборчий так само. Що-до особи польського кандидата, то вправді Грохольський мав повагу, а гр. Юрій Борковский ніякою, але за то сей синує монетою. Що руський кандидат о. Сьв'янский супротив Борковского д'став ч' менше голосів, як супротив Грохольського, — се дається в'толковать тільки недбалістю — excoipendis — інтелігенції руської в Тернопільщині. В Збараж було майже тільки голосів, що в 1885 року, в Скалат було більше, в одній Тернопільщині значно менше. А вже-ж не можна допустити, щоб пр'сія урядова не була в 1885 роц' бодай така сама, як тепер.

Выборы в округ Тернопіль-Збараж-Скалат суть для Русинів — на передодні загальних виборів до сейму — фактом дуже знаменитим — суть для нас, сказати-би, мemento. Ясна р'шч, що для Русинів в Галичині ніяка „нова ера“ не настала — єсть і буде, як було, а лиш дурень в'рив-б в єсть красній слова без красних чинів, — а сила Русинів спочає тільки в єдино в них самих. Але-ж коли інтелігенція руська не поставит ч'ла, — коли одій похваляється в свои шарадуні а другій при важном акті народом хотіть ще і де-що с'бснувати, — то очевидно нас будуть бити на ц'блій лній і соромом до решты украся та нещаслива Русь галацка... Caveant consules!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчера рано в'хав ц'сарь з ц'саревною, архикнягинею Валерією и ц'блм двором, котрий складаєся з яких 80 осіб до Будапешту. На дворці з'явилися державної збралоє було дуже багато осіб; приг'тує був в'сім дозволеній. В Будапешті лагалися вже д'л дозв'та на прийняє ц'сари и его родины. Улицями сновалися вже д'л самого рана тисячі людей и дожидали при'зду ц'сари, чтобы оддати ему честь и заявити сочувство в его горю. На дворці являлися пред-ставит'льи властей пбд проводом министра Тиссы; являєся також и гр. Юл. Андруси. Од дворца аж до Буда усталися вздовж ули-цы, котрым мав ц'сарь пере'б'жати, звыш 2000 студентів и утворили разом з м'шан-ством довгий шпалар. Студенты, пред-ставит'льи властей, магнаты мад'рскі а також багато людей з м'шанства являєся в жа-лоб'х. Ц'сарь в'хав в отвортм возі, а ц'саревна в архикнягинею в к'р'т'м; за ними в'хали министры. Коли публіка спостерегла ц'сари, стала гробко вытати его окликами „Ejlen!“ Але ледви пере'б'жав двор' царскій, як зараз роздавалися демонстраційні окли-ки и покаяне против Тиссы, ч'ти було го-

лосы: Уступити! Коли ц'сарь захав був до свои палаты, розойшлася була поголовка, що студенты хот'ли зновъ демонструвати про-тивъ закона войскового. Бурмистр Терекъ за-нов'ив в' м'ст'х, що выступити противъ де-монстрантів як найостр'йше и що уж'в навіт войска, коли покаж'ся того потреба. Мимо того зараз по при'зді ц'сари вступили студенты громадно на улицы и перехо-дчи бульварами кричали: Прочь з Тиссою! Прочь з Чакимъ в Феверваримъ! В' одних м'сцях пристають пох'д а оппозиційный по-соль Такач мав бес'ду, в котрій заявляв, що оппозиція не перестане демонструвати. Те-пер выступила противъ демонстрантів поли-ция и розогнала ихъ. Вечеромъ д'були сту-денты на парад, ча мають и нині ще демон-струвати.

Правительство угорске, а особливо Тис-са, єсть в' великом' клопоті, що мав зроби-ти з' закономъ войсковымъ. Кажуть, що Тис-са годиться вже на то, чтобы §. 14. сего за-кона бувъ зміненій, але зміна була-б' лишъ незначна; зам'сть с'б'сть: „Контигентъ ре-крутовъ, установленный для сиб'рской арміи“ — мав бути сказано: „Контигентъ рекрутівъ, установленный для сиб'рской арміи, а важний на найближшій дес'ть л'тъ...“ Що-до §. 25. (однор'бчій охотникъ), то не хоче Тисса ніякъ згодитися на якусь уступку. Р'шч стоить отже такъ, що дуже легко може прийти до того, що Тисса подаст'ся до димісії и уступить хоч' бы лишъ на короткій часъ.

З'яна закона войскового на Угорщині викличе ще другу важку к'с'т'ю: чи зміне-ний законъ на Угорщині може бути прийня-тий в Австрії безъ всякихъ формальностей, чи мав ще разъ прийти передъ австрійскій парламентъ? „Pest. Lloyd“ доказує, що нема ніякого закона, котрий бы наказувавъ, що якийсь законъ, зміненій на Угорщині, мусить ще разъ прийти передъ австрійскій парла-ментъ. Ово такъ; але чи доливскій парла-ментъ схоче згодитися на такий небезпечний прецедентъ, то в'нше питання, и д'лятого єсть дуже ймов'рнимъ, що австрійскій парламентъ буде мус'в ще разъ радити надъ симъ зако-номъ, а з' с'б' походить в справедлива ова-ва гр. Таафого, чи д'л буде м'гъ узаконити тепер в австрійскім парламенті потрібній до ухвалы „а голосівъ цілої палаты. Коротко сказавши, законъ войсковий може довести ще до великої запутанности.

Противъ всякихъ давн'йшихъ в'стей, до-носить теперъ „Presse“, що сего р'чка бранка не розойдется скорше якъ ажъ 1 ц'в'тня. Министрство красной обо-роны пов'домало вс'й власти полетичній, що сего р'чка бранка мав відбуватися вже на під-ставі нового закона, а позаякъ не з'явля, коли новий законъ буде ухвалений в санціюнован-ній, то вс'й вступай работы до сего р'чка браки мають відбуватися ще по д'лу старого закона, а тимчасомъ маються робити лишъ приготвления до браки пб'ля нового закона такъ, що коли-б с'й законъ одержавъ сан-цію, можна его заразъ внести в жит'є и пе-реводити браку пб'ля него.

Що станеться з' проектомъ гр. Толстого о земствахъ и яке єсть теперъ або може на-будуще бути становище самого министра, го-д'л' точно розбрати, бо нема о томъ доси ні-якихъ позитивнихъ даннихъ. З' одной стороны кажуть, що Толстой мав все ще в'д'бу, що царъ м'мо ухвалы госуд. сов'та затвердити его проектъ, з' другої стороны доказують зновъ, що д'л гр. Толст го с'уть почислений. До „N. fr. Presse“ доносить з' Петербурга, що тамъ уважають вже навіт и в' кругахъ кон-

сервативныхъ уступленіє гр. Толстого за р'шч майже певно, хочъ причиною тому не з'явля-був'є-б' его з'ветный проектъ. Его стан' здо-р'вля мав бути такъ злий, що и не потреба шукати иншыхъ причинъ его дамісії; мав од-накожъ бути фактомъ, що на стан' его здо-р'вля випало немало и то, що его проектъ унашъ. Говорять, що его зновъ спарализува-ло. В государств'н'мъ сов'т'хъ голосували май-же вс'й министры за проектомъ Толстого, але за то вс'й великій князь бувъ противъ него. Кажуть, що на м'сц' Толстого мав прийти министръ суд'б'ництва Манассеєв. Чутка єл зробила в' кругахъ поступової партії дуже прикре враж'єньє, однакожъ вс'й пот'ш'аються тимъ, що Манассеєвъ якъ особа полетична не мав'є-б' ніякого знач'єня и мус'в'є-б' посту-пати в' томъ д'ш'х, який теперъ в'є з' кру-г'б'хъ дворянскихъ, де теперъ проявляєся чинъ разъ більше зміна до л'вшого.

„Петербург. В'дом.“ доносить, що емиръ Афганстану, Абдурраманъ, пустився бувъ не-давно тому на згодити з' Имак'мъ-ханомъ, ко-трій з'явився на границі російскій, и станує майже на самій російскій границі з' вели-кою силою войска, бо мало що не з' 30,000 людьми. Абдурраманъ завбавлявъ такожъ емира Бехари, чтобы д'л сиб'рско з' нимъ высту-пиль противъ Россіи, але емиръ р'шучо тому завбавно відмовивъ. Мимо того Афганці не стратили д'ваги и зб'раються ще численн'й-ше на границі. Російське министерство д'л' загравивнихъ з'веруло на то увагу англійско-го правительства доказуючи, що сиб'рскій ин-тересъ вимагає того, чтобы не допустити Аб-дуррамана до якогось нерозважного кроку, котрий м'г'є-б' довести до репресалій з' сто-роны Россіи.

Палата пословъ пруского сейму ухвали-ла в' другій читанні проектъ правительства о підвишеніи цивильной ласты короля безъ всякой деб'аты. Противъ проекту голосувало всего лишъ с'мь пословъ — шість волюн-думныхъ и одинъ социальн'й. Парламентъ н'м-цкій відмовився на м'сц'х, чтобы тимъ спо-собомъ прускій сеймъ мавъ частъ залагодити ц'блій радъ дуже важнихъ справъ.

Недавно тому розойшлася була поголовка, що з' вс'єю м'є при'хати царъ з' ревизи-тою до Берліна и що перша стр'ча обохъ монарховъ наступить в' Шетині. „Köln. Ztg.“ доносить отже, що в' Берліні неважко ні-якого позитивного о с'бій подорож' царя, при-пускають лишъ яко р'шч ймов'рну, що царъ при'де до Берліна.

Справа полковника Сенарда, котрий в' розказ'хъ своімъ до войска з'б'иновъ бувъ на пол'є полетичне и критикувавъ н'мцке по-сольство в' Парижі, зак'бичилася тимъ, що Сенардъ д'став д'л' министра войны строгу нагану и та нагану вприсне єму такожъ до кондуити. Фрейсманъ видавъ приказъ до вс'хъ генералівъ и командантовъ корпусныхъ, в' котр'мъ такъ каже: „Прощу васъ приг'дати вс'єму войску, що полетичній д'ваги, який би они не були натуры, с'уть формально заказані. Команданты мають вистерг'тис'я в' своихъ розказахъ всякихъ натяж'бъ полетичныхъ. Я не допускаю доси того рода проявл'єв и буду на будуще ще остр'йше противъ того высту-пати.“ — Ген. Ревъ, котрий на пар' масово-ской льожі в' Парижі мавъ полетичну бес'ду, д'став на приказъ министра войны д'л' команданта парекон залоги ген. Соссієра 14 днівъ арешту.

Кабинетъ Фльокета мав не абы яке ща-ст'є; єму удалося зновъ узаконити дозв'є п'латы пословъ. На посл'дн'мъ зас'данні на-

Деякі митологи зм'шують понятя Даж-богъ и Хорс (сонце), а то за приводомъ ба-ламутно в'єти, поміщено в' найб'льшій Іпати-евскій л'т'писи: „Н'когда царствовалъ на земл'хъ Сварога; потомъ царствовалъ сынъ его Дажбогъ, еже нарицається солнцемъ“. Таке в'рованье утворилося вже в' часахъ неовані давной религій. В' дохованыхъ пов'р'кахъ л'ду находимо єще правильне розб'жнюванье обохъ божествъ; до нині в'рують декуды в' Прабога яко отця богівъ и в'рують в' те, що сонце єсть тільки „божачемъ“, євномъ вер-ховного бога. И Несторъ розб'жнює оба бож-ества: „Постави Володимиръ кумиры: Перуна, Х'рса, Дажбога, Стрибога“. В' старорускомъ пам'ятнику поетичнымъ такожъ в'єду розб'ж-няєся Дажбогъ д'л' Хорса.

В' давній Русь назва верховного бога пи-салось двоко: Дажбогъ и Дажд'богъ. Посл'дн'я назва, якъ видно з' польского Dazibóg, єсть правильн'йша и вказує в' першій часті на корені да-д.

в) Ж'нка Дажбога.

Ж'нкою Дажбога, якъ каже Геродотъ, була Земля. Читаючи тому в'єтку м'мох'т' нагадуємо с'б' на ті уступи в' „Слов'хъ о полку Игорев'хъ“, де руска земля названа „землею Дажбога“, отже некая женою его. Дохованій вираж'єня „св'ята земляца, мати-земля, Русь-мати“ не лиш'ють сумнів'у, що землю в' поганьскіхъ часахъ почитано боги-нею. В' литовскімъ народі до нині захованісь пов'р'ки про богиню земну.

Геродотъ в' однихъ м'сцяхъ противор'чить с'б'хъ, кажучи, що пб'ля скитского в'ро-ванья женою Дажбога була донька Д'в'пра (Славутица). Але євперечив'є єту лишъ позорна. Перв'б'тна митологія уважала землю вразъ з' водою за одну нерозлучну ц'б'л'сть, чого найлучшимъ и автентичнимъ доказомъ єсть статуя Дажбога, на котрій пред-ставлена Дажбога ж'нка в' вид' земл'хъ, котру переливає Д'в'перъ. (Про ту статую говорити буду в' окрем'мъ арти-кул'хъ).

Ж'на Дажбога звалась по скитскі Ація. Б'єть то слово дуже старинне — своимъ зна-

ченьемъ стоить оно в' безпосередній зв'язи з' „донькою Д'в'пра“. Саяскритске ар означава-ло воду, аруа — водянскій, старонереке арі — вода.*)

Назва Ація єсть безчеречнимъ доказомъ, що Скити при обожуванні земл' клали голов-ну вагу на культъ води. Пб'знійша славян-ська митологія годиться у вс'мъ з' тими по-глядами Скитівъ.

Пб'ля Геродота жерела звалась у Ски-товъ матерями р'чкъ — мы-жъ заємо з' по-з'в'йнихъ часівъ, якъ велику божу честь б'да-вали Русини головою жереламъ. Несторъ пов'дає в' своїй л'т'писи: „Б'яху Слов'єне погане, жруще (приносили жертвы) в'єзеромъ и в'клад'є м'є“. (Таке жь обожуванье жерелъ находимо и у давнихъ западныхъ Славянъ. По євф'доту Гельмольда Слав'єне не дозво-ляли христ'янамъ зближ'тис'я до св'ятихъ же-релъ; по ихъ гадц'хъ таке присутств'є осквер-нило-б' св'яте божество воды. З'являй намъ такожъ культъ польскої Ванды (води), а и в' Слов'хъ о полку Игорев'мъ выступаютъ р'чки Д'в'пъ, Д'в'перъ и Дунай з' очевидними зна-менами св'ятого божества. Єще в' XVI-м' в'ц'хъ жал'єся новгородскій архієпископъ Ма-карій передъ царемъ Иваномъ Грознымъ: „Людн'я во многихъ руськихъ м'єстахъ обычай державуєся отъ древнихъ прародител'єв. Суть же скверны м'б'лища ихъ и р'чки и б'лати, и-сточники (жерела) и озера. Покаянуєся яко богу и жертву приношаю кровную: воли и овцы и всяк'є скотъ и птиця.“ (О подобномъ звичаю Скитівъ, приносити богамъ в' жер-тву воли, б'в'ц' и всякій скотъ, згадує Геро-дотъ в' кількохъ м'сцяхъ своєї исторій.)

Якъ вся св'ятечка земля (вразъ з' р'чками) уважалася з' митологичного погляду землею Дажбога, такъ зновъ поодинокій племена ба-

*) В' славянскіхъ бес'єдахъ затратилося те слово, лишъ в' литовскімъ язык'хъ додержалося єще доси: upis — р'чка. В' вымерлій старонерускій бес'єд'хъ, котра записалася до литовско-славянскої галузі языківъ, приходили єще слова: are — р'чка, aris — жерело.

чили богиню Землю в' найближшій с'б'хъ око-лиці. Для мешканцівъ придирижескихъ була ихъ земля ж'нкою Дажбога, а зновъ жител'ь Богу звали лишъ свою околицю „св'я-тою землею“.

Про ту св'яту ас'млю надъ Богомъ такъ пише Геродотъ (кн. 4, гл. 32): „Выплыли з' озера плыве Богъ на п'л'т'хъ д'в'хъ дорогъ (около 25 нап'х'хъ миль) плытокъ и єще з' со-лодкою водою; в' дальшіймъ б'гу до моря, на просторіяхъ чотырохъ д'в'хъ дорогъ (20 миль) д'л' страшно г'б'рий. До него вливаєся об'єсак'омъ мале, але такъ г'бре жерело, що воды его уд'ляються ц'блій р'чк'хъ. Жерело находиться на границі межі крам'євъ Алязо-нівъ а Скитівъ хл'б'об'б'в; такъ жерело, якъ и вся околиця, з' котрої оно выплыває, зовс'є в' скитскімъ язык'хъ Екзампайєсь, т. є. по нашому: св'яті дороги. В' земл'хъ Алязо-нівъ наближаються до себе р'чки Д'в'теръ и Богъ; в' дальшіймъ б'гу (до моря) они зновъ розходяться и плывутъ в' б'льшій в'же роз-стої“.

Богъ наближуєся до Д'в'етра в' околиці в'ншійшого м'єста Савран'хъ, тамъ и плукати мусимо тихъ г'ркихъ жерелъ, про котрі зга-дує Геродотъ. Пб'ля Лелєвеля буде то р'чка Савноха.

Мені лучалося читати, що назва Екзам-пайєсь єсть н'б'мъ такого рода, що для вияс-ненія єи не вистане ніякій языкъ на св'єт'хъ. Тимчасомъ, якъ легко приїде вказати, єсть то якъ найправильн'йше славянське слово.

Одк'нувши грецкій додатокъ оет, до-станемо трієкладне слово: ек + зам + па. Першу частъ слова „ек“ толкує Геро-дотъ черезъ „св'ятій“ — и зовс'ємъ слушно. Порб'навча наука языківъ велить читати в'єк (Греки звука в' в'єсьмъ не вираж'али) — мы достаємо знанье в' ц'блій славянській слово, котре лишъ Русини де-що одмінно те-перъ в'м'юють: в'єк'хъ.

Перв'б'тне знач'єньє слова в'єкъ мус'єло-бути те саме, що и нин'шійшого слова „в'єч'єньє“ — одно и друге утворєне з' того самого ко-рєня. В' пб'знійшихъ часахъ в'єкъ означало „жит'є, здоров'є“; в' такімъ знач'єньє при-

ходит те слово в' „Правд'хъ Руській“ и такъ ужинаєсь до нині в' бес'єд'хъ литовскій (veka, vikis), а по часта и в' бес'єдахъ славянскихъ.

Друга частъ виразу зам не може озна-чувати „дорога“, якъ толкує Геродотъ на підставі одержанихъ в' Ольб'ї в'вформаций. Яка-жъ то зв'яз могла-б' бути межі понят-ьемъ св'ятого жерела а дорог'хъ?

Геродотъ зам'чає виразно, що не лишъ жерело, але и прилегаюча земля звалиєся Екзампайєсь. В' мысль той уваги вираж'єньє зам уважати мусимо старою вимовою нині-шнього слова зем' (земля). Санскритске їмъ и старонеруско замє вказують на правиль-ність той давной вимови.

Посл'дн'я частъ па стоить в' безпереч-ній зв'язи з' знавою намъ вже назвою воды: апі, апіа. Тим'г'мъ чинимъ „екітєска“ назва екзампайєсь означає д'йствую славян-ською — она мала знач'єньє „св'ята земля в' вода“. В' той лишъ євєс'єб' зрозум'їти мо-жемо добре, д'лячого одною назвою именова-лись и жерело и околиця.

И пб'дорб'ваю Геродота, що б'в' в'д'ивъ до Екзампайє не такъ може для наукового розсл'ду корита р'чки, якъ б'льше, чтобы на-п'тис'я „в'єч'єньє“ (ж'в'єч'є, — ц'в'люц'є) воды з' св'ятого жерела. До Екзампайє д'буватися мус'єли на великій розмір'хъ „богомольній“ подо-рожи нап'х'хъ предк'євъ, р'вно якъ в' пб'зній-шихъ часахъ громадилиєся они у св'ятихъ же-рел'хъ, а и нині не об'їдуться безъ св'яченої воды.

В' старину околиця Екзампайє уважалася землею св'ятою. Геродотъ в' однихъ м'сцяхъ такъ пише (гл. 81): „Опов'мъ, що бачивъ я власними очима. Межі р'чками Богомъ а Па-дуломъ єсть краина Екзампайєсь — в' н'їй находиться м'д'яний котелъ, м'єстачій в' єоб' в'г'д'но 600 амф'р'хъ, ст'бны его груб'ї на 6 пальцівъ. Жител'ь краю розказують, що весь котелъ зроблений з' кончиківъ стр'єлъ. Оденъ скитскій король хот'євъ конечно знати, кб'лько в' єго краю людей, тому приказавъ, чтобы в'єжд' Скитъ прин'єс' кончикъ своєї стр'єлы; хто бы не услухавъ приказу, пб'дпа-де кар' єм'єрт'и. И позисили Скити б'єл'т'є тихъ кончиківъ, а король вел'єв' зробити з'

латы послѣдствъ велася дебата надъ тѣмъ, котра справа має бути перша поставлена на порядку денний, чи проектъ реформы выборовъ, якъ того домагався Флюке, чи проектъ ревизіи конституції. Коли оба референты одивтали свои справозданя, забравъ голось президентъ кабинету и зажадавъ першенства для проекту выбораго, котрый може прийти подъ образу въ понедѣлокъ, а бѣдакъ заявивъ, що въ второкъ, т. е. вѣдѣ, може розпочатися дискусія надъ проектомъ ревизіи конституції. На послѣдокъ сказавъ, що обѣ ухвали буде уважати для себе за вѣстунъ довѣрія. Палата ухвалила отже значною більшістю голосовъ такъ, якъ того жадавъ Флюке, а въ наслѣдокъ того кабинетъ Флюкета ставъ зновъ сильнѣйшій.

Причиною дамысін министра судѣвництва Ферруйята мало бути то, що Флюке бувъ тѣмъ великимъ невдоволений, що министеръ той не выступавъ досыть енергично въ звѣстнѣй справѣ посла Жюла и противъ буляжжестѣ. Якъ буде поступати новый министръ Гийо-Дессенъ, дочерва покажеся, але говорять загально, що Дессенъ есть тайный прыхильникъ ген. Буляжжера и для того кажутъ о Флюкетѣ, що бнѣ впустивъ вѣрога до своєї крѣпости.

Въ пятницу выбухли були въ Римѣ дже небезпечнѣй розрухи робѣтниківъ. Загальна рухна економична сталаея причиною, що въ Римѣ найшлося наразѣ 20 тысячѣвъ робѣтниківъ безъ работы, а коли ще и въ самѣй столицѣ за-для ея лихого стану финансовога за-становлено всякій публичнѣй будовы, найшлися робѣтники наразѣ въ великій нуждѣ. Вже бѣдѣ кѣлькихъ днѣвъ збѣралася она на нарады, що имъ робити; ходили до министерства и до бур-мистра и жалали якомъ помочи, але все то не помагало нѣчого. Въ пятницу рано збѣралося було на горѣ Есквиливо кѣлька тысячѣвъ робѣтниківъ и выслали депутацію до министра и до бурмистра. Коли отже депутація вернула зъ нѣчимъ и оголосила результатъ своєї мисіи збѣранымъ, почали робѣтники грѣзно кричати: Ведѣть насъ! Революція! Однѣмъ зъ робѣтниківъ выступивъ и мавъ бесѣду до збѣраныхъ, въ котрой сказавъ: „Они кпять собѣ зъ насъ, теперь мы имъ одлатимося. Прийшла пора дѣлани! Идѣмъ отже, а згнѣвно, то другі за насъ поместятся!“ По сихъ словахъ рушили якихъ шѣсть тысячѣвъ робѣтниківъ узбѣрѣныхъ въ чеканы, лопаты, молоты и т. д. до мѣста. Ледви войшли на улицу Тритоне якъ вже стали тутъ розбивати склены и приватнѣй домы, розбивати лѣхтарнѣ, выбивати бѣны, словомъ нищити все, що имъ попало подѣ руки, и рабувати.

Противъ розлученыхъ выступила полиція але не могла имъ дати рады, не могла ихъ спянтати. Робѣтники почали накликувати, чтобы ставити бараканы и брати прѣстолѣмъ парламентъ. Въ мѣстѣ наставъ бувъ страшнѣй переполохъ. Вѣсклены и публичнѣй домы замыкаю а хто мѣгъ, утѣкавъ навѣтъ зъ мѣста. Теперь дочерва явилася полиція въ значнѣйшій силѣ, выступило войско и пришло до кровавой бѣйки. Богато людей а особливо полиціантовъ покарѣно ножами та порозбирано имъ головы камѣнемъ и палицами. Полиція и войско зъ своєї стороны не щадили робѣтниківъ и также богато зъ нихъ поранили а ще больше поарештовали. Одъ субботы панувъ въ Римѣ спокѣй, але мимо того перестрахъ есть такъ великій, що мало хто важжася показатися на улицу а войско все ще сконвоинговане. Правительство взялося енергично по дѣла, чтобы зарадити нуждѣ робѣтниківъ.

нихъ памятникъ и позбавити его будущимъ родамъ. Тодѣ зъ вѣсѣхъ згаданныхъ кѣнчикѣвъ зроблено котель, а король посвятить его краинѣ Екзампнайосѣ.

Звычайъ посвящуваниа вѣдѣлѣвъ въ честь якогось божества находимо и въ Греції. Сучасникъ Геродота, Назавяієсь, побѣдивши коло Платеѣвъ Мардоніа и Персеѣвъ, велѣвъ вѣдѣлѣти великанскій мѣднѣй котель и посвятивши его Позейдонови, богу моря, умѣстити недалеко Византіи.

Якому божеству посвященный бувъ египетскій котель, Геродотъ не каже. Зъ назвы Екзампнайосѣ догадуватися можна, що тѣмъ божествомъ була богиня водѣ, сама жена Дажбога, свята Апіа або Зам-пая.

Насуваєсь еще питанье, длячого житѣльнѣ надѣ Богу называли „святою землею“ не весь свой край, а лишь горѣшну часть, на побѣвѣ бѣдѣ Алазѣвъ, овалочу инѣйшого Уманя. И на те находимо одповѣдь у Геродота.

Житѣль долѣшного Богу, Калиіды и Алязоны, зачислялись до народности Скитѣвъ, де звалися Скитами „геленскіми“ грекками). Зъ Геродота не можѣ дойти, чи азва „геленскій“ взята нимъ въ державѣмъ наеноу, чи только въ религіѣмъ, чи може въ обохъ разѣмъ. Думаю, що Геродотъ мавъ а увазѣ разѣмъ религіѣмъ сторону. Калиіды Алязоны были головою промышленными и орговцами и яко такі стали въ тѣснѣй звязѣ зъ ольбійскими греками. отже могли при частыхъ зношеняхъ зъ греками перевестися ихъ религіѣмъ поглядами. Чымъ бляже къ мѣсто, мусѣвъ и вѣдѣвъ Грекѣвъ на околнѣчю жадѣть бути болѣйшій, навѣтъ въ національнѣмъ напрямѣ, — недаромъ въ по-Геродотѣмъ часѣхъ згадуютьсѣ такъ часто въ околнѣчю Ольбійскѣмъ „мѣшаннѣ Гелены“, очевидно аселенизованнѣ Славяне.

Если за часѣвъ Геродота мѣшканцѣ долѣшного Богу вызивали греку вѣру, такъ олькомъ слушно свѣта земля Славянъ починатися могла ажъ вышее краю Алазѣвъ, отже въ тѣмъ мѣсцѣ, де ен владе Геродотъ.

(Далѣе буде.)

НОВИНКИ.

— За упокой душѣ архии. Рудольфа одбулось пнѣ въ Успенской церкви у Львовѣ торжественне богослуженье, замовлене радою мѣста Львова. Таке богослуженье одправилось рѣвночасно въ катедрѣхъ латинскѣй та брѣмскѣй и въ церкви протестантскѣй. Въ Успенской церкви спѣвавъ скрѣпленнѣ хоръ бурсъ ставропигійской, въ катедрѣ латинскѣй хоръ „Лютитѣ“ выконавъ „Requiem“ Херубиніюго д-молл.

— Вечеромъ зъ танцами одбудеся днѣ 16 н. ст. лютого въ львоу „Рускои Бесѣды“ для замкнутого кружка членѣвъ, котрі дѣстали запрошени.

— Комитетъ.

— Вечеромъ зъ танцами въ Перемышлѣ, заповѣдженнѣй „Бесѣдою“ на днѣ 21 н. ст. лютого, не одбудеся по причинѣ смерти архии. Рудольфа. Выдѣлѣ „Бесѣды“ одмилкуе его офіціально.

— Зъ Сянока пишуть намъ: Веденнѣ чувствомъ загальною горѣ передчаснои смерти наслѣдника престола, подаемо до вѣдомости рускои Публѣки мѣста Сянока и окрестности, що заповѣдженнѣй на днѣ 9 (21) лютого с. р. вечеръ зъ танцами не одбудеся. За устроюющей комитетъ: д-ръ Алехо. Искрицкій, Айт. Витошинскій, Илар. Габла.

— Дирекція звѣзницѣ державныхѣ проситъ насъ оповѣстити, що зъ причинѣ замѣтей свѣтловыхъ здержано весь рухъ поѣздѣвъ на шляху Ясло-Сянокъ зъ днѣмъ 9-го, а на шляху Станиславѣвъ-Гусятинъ зъ днѣмъ 10 н. ст. лютого — на часѣ неозначеннѣй.

— Богослуженье за упокой архии. Рудольфа заридѣвъ въ Перемышлѣ еп. Солецкій на днѣ 8 н. ст. лютого. Богослуженье то оповѣщено шлякатами, але окрѣмъ вѣсти о смерти зваливъ еп. Солецкій подати на шлякатахъ и мотивы, за-для лихѣхъ онѣ призываетъ на таке богослуженье. Було тамъ сказано, що посязакъ три наиболѣйшій новати въ свѣтѣ медицинѣ розсудили, що архии. Рудольфа одбравъ собѣ житѣ въ приступѣ божевѣлѣства то чину его не можна ему вѣнчати за грѣхъ, длятого заряджуе богослуженье. Подписано: Одъ Ординаріату (безъ имени епископа). Шлякаты тѣ выкидали огѣрчене въ мѣстѣ, що мотивъ той повидрапо вѣсуду, а бути може, що въ наслѣдокъ той незручности генералы и кѣлькадесятъ офицерѣвъ явились не въ костелѣ, а въ катедрѣ руской зъ комендантомъ мѣсцевымъ фельдмаршалейтантъмъ Полінімъ.

— Зъ Бродѣвъ пишуть до „Wiener Abendblatt-y“. Днѣ 29 н. ст. сѣчня мали одбутися великій ловы въ Потурнѣхъ, власности гр. Волод. Дѣдушицкаго. На тѣ ловы обѣщався вже давѣйше прибути архии. Рудольфъ. Приготовленя пороблено широко. Того самого дня однакожъ, отжеже день передъ катастрофою, одержавъ гр. Дѣдушицкій листъ архии. Рудольфа, датованный 27 сѣчня, въ котромъ перепрошуе, що по причинѣ недиспозиції на ловы прибути не може. Вечеромъ другого дня одержавъ вже гр. Дѣдушицкій страшну вѣсть о нещастѣ въ Масгринѣ.

— Въ справѣ коловоротѣй. Склика на вѣ сѣчня с. р. Гуцульскою Спѣлкою промышленною до Коломыѣ анкѣта знатокѣмъ высказала, що зѣ вѣсѣхъ въ краю уживаныхъ родѣвъ коловоротѣй, коловоротъ систе-му чешского найпридатѣйша для потребѣ чинахѣхъ селянѣ, и порадила Гуцульскою Спѣлкѣ, щобъ она сей родъ розповсюджувала. Однакъ анкѣта не хотѣла тѣмъ засудити на неадекватѣстѣ инѣй системы; мала она передовѣсьмъ на оцѣ лишь одно шеня селянскій, а именно тую обстанову, що селянѣмъ приходиться дже часто прѣйти и тоненьку лѣну пѣтку и грубушу вовину прѣжу. Селянѣмъ приходило-бы тяжело кунувати до того двоухъ системѣвъ коловоротѣй. А чешка коловоротъ малюча до того два прирады якъ-разъ одповѣдае тѣмъ потребамъ. Гуцульска Спѣлка, сповинючи часть своєї задачѣ, взялася отже зашпрѣнѣтихъ коловоротѣй и доставляе вже ихъ доокрестному народѣмъ. Тѣмъ способомъ думае она поднѣсти посередню промыселъ ткацкій а разомъ и вылыну-ти на тѣ, абы сѣряданѣмъ нашои повны и прѣжѣ таки дома займались нашѣмъ газды, а не посторѣннѣй фабрики. Добре было-бы, щобъ тѣ змагали Спѣлку поднѣравъ и весь нашъ загаль, та вѣсуду паклавъ народъ до сего рода пошту. Колово-ротѣ чешка коштуе въ Коломыѣ на складѣ 3 зр. а зъ приставою до звѣзницѣ 3 зр. 20 кр. Бѣтъ то дѣла приетуна для кожного.

— Славный скрипакъ Іос. Іоакимъ прибуде до Львова и дастъ концертъ 17 н. ст. лютого въ сали „Дому Народного“.

— Ганъ, предѣдатель куреко-харѣвско-заво-ской звѣзницѣ, стане въ мартѣ передъ судомъ въ Петербургѣ вразѣ зъ другими виновниками катастрофы подѣ Борками.

— Убийство платничого. Днѣ 2 н. ст. лютого най-дено въ касинѣ офицерскѣмъ въ Тернополи на половину спаленого платничого въ лѣжку. Плат-ничій не живѣ вже, тѣло его было покрыте рана-ми, походящими зъ опареня. Въ первой хвилѣ думаю, що покійникъ перевернувъ на себе зъ неосторожности лѣмпу нафтову. По докладѣйшѣмъ слѣдженю достоверно однакожъ въ гру-дѣхъ глубоко рану бѣла ножа. Запримѣчено та-кожъ убытокъ 700 зр. занкасованѣй день передъ тѣмъ готовки и сѣрбного годничака. Ще того самого дня зловѣсно убійца. Есть нимъ слуга о-фицерскій, котрый подглянувъ у платничого грѣ-шѣ, убавъ его въ ночи а забравши грѣшѣ, хотѣвъ слѣды убійства затѣри, облявши лѣжко нафтою и запаливши постѣль. При убійци найдено забра-ннѣй грѣшѣ и годничака.

— Въ вѣтѣ XVIII думано инакше о карнавалѣ, якъ теперь. Въ одній рукописѣ въ того вѣку читаемо: Вповажнѣй панъ Маестокъ зъ дому Грошѣ, одру-жившись зъ панною Нерозвагою, булѣмъ родичами неопотрѣбною Выдатку. Сей ожениеннѣй зъ панною Острицею гербу Шамшаль, придомку Редута, мавъ сына именемъ Позивѣ, бѣдѣ которого въ про-стѣй лѣни поимѣвъ Одай. Одай мавъ сына Продай. Продай мавъ двоє дѣтей: Дешено и Ма-хай зъ нѣчимъ. Тѣмъ дѣтками булѣ: Вѣда и Кло-пѣтъ, зъ котрыхъ зародилася Грѣжа, зъ Грѣжѣ — Паница а зъ Паницѣ — Гангрена и Смерть.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Днѣ 19 с. м. одбудеся вѣнча-нѣе н. Романа Сосновского, аскултанта судово-го въ Вучичѣ, зъ панною Марією Заричною,

донькою приходника въ Романѣвъ коло Львова, стація Старе-село.

Новый лѣкъ на запѣръ. шо его признали найзачинѣйшій лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлиѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масинъ въ Базелѣ за найлѣпшій зъ досѣ ужива-ныхъ, то саскаса заглава; она головнѣй складнѣхъ попра-вленыхъ питулѣхъ швейцарскѣхъ А. Брандта. Ст-Іаанъ (Швейцаріи), а дѣстати ен можна у вѣсѣхъ лучнѣхъ апте-кахъ въ корѣбкахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не-вѣрте конкуренціямъ писератамъ фабрикантовъ старыхъ питулѣхъ, а уважайте на пѣмъ А. Brandt, написане выразо-мъ на корѣбѣ. Все инѣе то бездѣлане наслѣдуванѣе. Новѣй швейцарскій питулѣхъ у вѣсѣхъ лучнѣхъ аптекахъ; на а-мѣовленѣе высылаетъ головнѣй складѣ: Apotheke F. Schmidt, Tepitz (Bohmen), оплатно. Кождому замалю-чому за попередню присылкою выскѣности лѣстовыми лѣкарями, бо посылката за дорожа. 2633 12—52

Вѣсти зъ Еп. Перемышской.

Введеннѣ оо. Володим. Гинилевичъ въ завѣ-дательство Шумяча, дек. высочаньского; Север. Хлопецкій въ сотрудинство въ Селскахъ дек. бирчаньского; Николай Котецкій въ самостоятелне сотрудинство въ Межибродѣ, дек. олибского.

Посмертнѣй — оновѣтки.

Соейина Костунца, дѣтя д-ра Костя и Олены Левицкихъ, проживши 16 днѣвъ, заснуло своимъ вѣчнымъ днѣ 9 н. ст. лютого 1889 р. В. ѣй п. ! Орестъ Кичура, пенсіонированный священникъ зъ Вышени малѣй, упокоився у Львовѣ въ 78-мѣ роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Нашъ законъ громадскѣй або якѣ мы маемъ права и повинности въ громадѣ — написавъ д-ръ Костъ Левицкій — Львовѣ 1889 (на-данѣе товариства „Прогрѣсѣта“). Найважнѣйшій зъ обовязующихъ законѣвъ публичного права, на ко-трѣмъ опираєсь найперша и найважнѣйша органи-зація нашои еусѣбности — громада, дѣждавѣя первого у насъ факшого обрѣбленя, систематич-ного вычерчующего представлѣния. Въ убогой на-шѣй хитературѣ популярно-юридичной займае на-ведена праця д-ра Левицкаго безперечно перше мѣсце. Докладѣстѣ и популярно выкладу суть ен найголовнѣйшими прикметами, и се го-дится зазначити зъ тѣмъ болѣйшимъ натискомъ, посязакъ тѣ прикметы рѣдко коли ходять зъ со-бою въ парѣ. Авторъ подѣливъ рѣчь на пять ча-стей. Перша трактуетъ о громадѣ въ загалѣ, тутъ розведено коротко о сполученю и роздѣлѣ гро-мадѣ и о однооснахъ ихъ до двѣркихъ обшарѣвъ. Друга часть трактуетъ о членахъ громады, о при-належности до громады, о чужинцахъ и чужесто-ронныхъ и прибулдахъ и о правахъ та обовяз-кахъ членѣвъ громады въ загалѣ. Третья часть говоритъ о выборахъ громадскѣхъ; мѣститъ она въ собѣ докладне а популярно представлѣние цѣ-лой громадскои ординації выборной. Четверта часть розведена найширше, трактуетъ про справы громадскѣй. Подавши понятие справѣ обѣму влас-ного и порученого, авторъ зупиняєсь на довше при маєтку громадскѣмъ и посвячае тѣй справѣ довшій выкладъ. Тутъ помѣщенѣй суть такожъ чи-сленнѣй взоры, якъ н. пр. инвентаря маєтку гро-мады, бюджету громадского, замкнѣнѣй рахункѣвъ, книжки касовѣй и т. п., а се улекше знаменитѣ арозумѣнь рѣчи и робитъ книжку дже пригод-нымъ подручникомъ въ рукахъ сельскихъ гро-мадскихъ радѣ и зарлѣдѣ. Далѣе переходить авторъ въ тѣмъ одѣлѣ подробно задачѣ, якѣ спѣ-чивають на громадѣ въ титулѣ ен поняти и пу-блично-правного становича, а рѣвночасно подае средства и дороги, котрыми має ти громада, чо-бы сповинити тѣ задачѣ. Наконецъ въ пятѣй части представлѣннѣй права и обовязки старшины громад-ской, рады громадской и обѣмъ дѣлани властей высѣннѣхъ, о сколькою днѣмъ дѣлѣности гро-мадѣ. Кромѣ постановѣвъ самого закона громадского, котрѣй авторъ збѣравъ дже зручно въ систему, навѣтъ онѣмъ такожъ що найважнѣйшій рѣшеня ад-министраційного трибунала, дотыкающѣй правныхъ однооснѣй громады и розпоряджѣния центральныхъ властей, доповняющѣй або поясняющѣй постановы закона. Такимъ способомъ выйшла праця зъ каж-дого погляду удачна; она очевидячки казуе на перо способного юриста, рутинизованого практикан-цирого народолобного Русина. Мы невидѣ, що цѣ-лый край приѣмѣ тую працю дже радо и зъ повною идѣачностью якъ для автора, такъ и для товариства, котре выдало ен. — Д-ръ Е. О.—й.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На бѣднѣхъ ученикахъ рускои гимназіи переславъ о. Дѣдицкій зъ Мѣстѣвъ великихъ на руки ди-ректора гимназіи складку Вѣсн. священникѣвъ уг-нѣского деканата: о. Дим. Бордунъ зъ Хлѣвчанъ 1 зр., о. Ем. Дѣдицкій зъ Мѣстѣвъ 1 зр., о. І. Козакевичъ зъ Угнѣва 50 кр., о. Ил. Мазикевичъ зъ Махнова 1 зр., о. Мосевичъ зъ Теглова 50 кр., о. Мат. Несторовичъ зъ Ульѣвка 55 кр., о. Евг. Омелянскій зъ Пристана 1 зр., о. Мих. Шелеметко зъ Вутинѣ 1 зр. — разомъ 6 зр. 55 кр. — За щедрыи той даръ Вѣсн. Добродѣямъ щира подака! В. Пилицкій

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 12 лютого. Архии. Леопольдъ запѣдужавъ небезпечно. Ген. инспекторѣмъ пѣхоты має бути заименованный кн. Виль-гельмъ Витгенбергскій.

Вѣденъ 12 лютого. Правительство пред-ложило проектъ закона въ справѣ будовы бу-дынокѣвъ почтовыхъ въ Бродѣхъ, Леобенѣ и Рихновѣ на цѣль жадае правительство 293.000 зр.

Парижъ 12 лютого Законъ о голосова-

ню округами приняла вчера палата послѣвъ 268 голосами противъ 222. На засѣданю бувъ такожъ Булижѣ. Цѣле засѣданѣ одбу-лося спокѣйно.

Римъ 12. лютого. Въ мѣстѣ панувъ спокѣй, але войско и полиція стоятъ все ще готовѣ до выступлѣния противъ дальнѣхъ роз-рухѣвъ. — Въ вѣчерашнѣй альякуції сказавъ папа, що стараєсь удержати добрѣй блѣсныи зъ державами, що має надѣю перевести у-сѣбнѣно переговоры зъ Россією, але еписко-пѣвъ для Россіи ще не именувавъ. Згадуочи про розруху въ мѣстѣ, казавъ папа, що все то есть наслѣдкомъ перелѣгнѣности а говоря-чи о теперѣшнѣмъ станѣ Европы сказавъ, що станѣ сей такий, що хто знае, чи не лѣпше було-бы, чтобы була война, хочъ вѣтъ такъ дже мира бажають.

Филипповъ 12 лютого. Вчера приѣ-хавъ тутъ князь зъ своєю матерею. Житѣль, войско и численне духовенство приняли ихъ тутъ дже торжественно.

Петербургъ 12 лютого. Неприхильне выступлѣние Абдурраманѣ спонукало Россію предприняти такіе средства осторожности, чо-бы не допустити до нарушеня мира а на слу-чай потреби, чтобы можна ставити сильный опѣръ вѣроговѣи.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вѣсн. П. Г. въ Шерш. Заплачено всего до 31 марта 1889. — Вп. М. В. въ Терн. Заплачено до 15 лютого; н. III. не высѣлаєсь, бо ще за гру-дѣнь не заплативъ. — Вѣсн. І. Т. въ Дѣв. Годимосѣ и посылаетъ. — Вѣсн. І. Г. въ Дорогомышѣ. Запла-чено за цѣлый 1889 роцъ — Вѣсн. І. Р. въ Г. 5 зр. дѣстали; 2 зр. записано за 1888 роцъ а 3 зр. на 1889.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручаетъ 2460 277—

препараты зъ гумы и выробы навукуной для потребѣ хирургичныхъ и инѣхъ подобныхъ.

Фабрика взарѣдовъ рѣльничихъ и гисернѣй

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручаетъ свои вы-1389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. — 211—?

Зѣтна помешканія!

Маріанъ Лѣсовскій

дѣнтнѣстѣ и лѣкаръ до недугѣ устѣи ямы пере-провадився до дому Вп. Киршнера при плѣцу Три-бунальскѣмъ ч. 1 и ординѣ одъ 9—1 год. передъ полуднѣмъ, а одъ 3—5 год. по полудни. 20—

Розкладъ ѣзды на звѣзницѣхъ державныхѣ, вѣиснѣй одъ 1 зѣсѣвнѣи 1888.

Приходять до Львова: о год. 1.15 въ ночи зъ Буда-пѣшту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуся-тина и Станиславѣвъ; — о год. 8.06 рано зъ Су-хѣи, Хирова, Стрыя; — о год. 3.20 по полудни зъ Сухѣи, Хирова, Гусятинѣ, Станиславѣва и Стрыя; — о год. 7.40 вечеромъ зъ Гусятинѣ. Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавоч-ного, Будапѣшту, Хирова и Стружа; — о год. 10.15 рано до Стрыя, Станиславѣва, Гусятинѣ, Хирова и Сухѣи; о год. 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухѣи, — о год. 9.48 вечеромъ до Станиславѣва и Гу-сятинѣ. 2238 47—?

ПОДЯКА.

Незаблѣннѣй воли Всемогущего подобалось передъ часѣмъ покланити у вѣчнѣй спокѣй най-дорожшого мужа, отця, брата и швагѣра нашого, бл. п. Іосѣфа Барѣвнѣйского, приходника Серверѣ. Въ тѣмъ тяжкомъ горю, яке навѣстило тяжко испытану роднѣю новымъ ударомъ, булѣ для насъ одрадою та жина участь дальнѣхъ сво-ихѣвъ, приятѣльцѣвъ, сусѣдѣвъ, Впр. Духовенства, братѣвъ церковныхъ и громадѣ, оказана въ часѣ послѣднѣй тяжкой слабости и похоронѣвъ покій-ника. Мы не въ силѣ выдѣлѣтити имъ за те, отже нехай ся прилюдна подака буде хочъ сла-бымъ выразѣмъ того чувства вѣдѣчности, яко перенѣти нанѣй серця. Передѣвѣмъ складаемо щирѣ подакѣ Вп. шп. Сикорамъ, котрѣ и въ часѣ недугѣ одѣбдували покійника и носли сердечнѣй слова одрады, а потомъ бѣдали покійниковѣ по-слѣдну прислугѣ. Одтакъ дякуемо Вп. оо. Тар-навекому зъ Мшаны, Борачку зъ Вѣлковецѣ, Бо-гачевскому зъ Гарбузова и секретарю громадско-му и Церкѣвскому, що мѣмо нейтрально поры булѣ ласкави одѣбдувати покійника, а именно п. д-ру Скурекому изъ Зборѣва за его щирѣ и без-користѣмъ помѣчь лѣкарѣку. Далѣе складаемо серд-дечну подакѣ за участь въ похоронѣхъ Впр. Ду-ховенства, а именно Впр. о. Декану Клевичу зъ Присѣвѣ, оо. Авдиюковѣ зъ Вѣлголовѣ, Аласкевичу зъ Перѣвѣльнѣхъ, Барану зъ Вѣ-вицѣ, Борачку зъ Вѣлковецѣ, Высочаньскому зъ Ивачѣва, Гаваньскому зъ Высѣповѣ, Дякову зъ Лопушанѣ, Держку зъ Озѣрнои, Кончѣвичу зъ Тростянѣ, Курмановичу зъ Заруда, Пѣлеха-тому зъ Щуца, Рѣдѣвичу зъ Зарудѣ, Сподарѣку зъ Ирославѣхъ, Темнѣцкому зъ Берѣмовѣхъ, Тар-навекому зъ Мшаны, Целѣвичу зъ Кабарѣнѣ и Чумаку зъ Озеряни, а особливо Вп. оо. Алас-кевичу, Борачку и Чумакови за ихъ трѣгачѣй патрѣбнѣй проповѣды. Наконецъ дякуемо Ч. Брат-ствамъ и Громадамъ Серверѣ зъ его окрестности, що приѣхали бѣдати послѣдну прислугѣ покійни-кови. Приѣмѣтъ за Вашѣ щирѣ труды наше руске спасѣ Богѣ!

Іоанна зъ Дужницкихъ Бараньска, жена, Левъ и Ольга, дѣти; Іоанъ и Олександрѣ Бар-вѣйскій, братѣ; Николай и Левъ Дужницкій, шу-рины.

Иллюстрированный Календарь Просвѣты на рѣкъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Въ каждой хатѣ повиненъ находиться

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“ и во всѣхъ болѣе-шихъ складахъ.

Конкурсъ.

При Радѣ повѣтової въ Богородчаныхъ есть до обсаждения посады секретаря зъ рѣчною платою 800 зр. и зъ правомъ побирания дѣтъ за чинности комисійный.

До осягнення тои посады служити першешество укрѣпленому правникови, котрый выкажеся докладною знаменістю языка польского, руского и нѣмецкого якъ въ мовѣ такъ и въ писмѣ.

Въ браку правника кандидаты винны выказатися докладною знаменістю уставъ краевыхъ и администраційныхъ и посѣдаты повышій условія подѣ взглядомъ языковъ.

Крѣмъ того винны кандидаты выказати: вѣкъ, готовность зложени кавцій найменше 400 зр., мати набути бѣглотѣ въ трактованіи справъ, въ рахунковости и бути характеру зовсѣмъ бездоганного.

Подана власноручно писаніи и належито удокументованіи вносити належити до Выдѣлу повѣтового на руки подѣ подписаного Презеса, а то найдалѣе до дня 6 марта 1889.

Богородчаны дня 1 лютого 1889.

Иосифъ Шелиньскій.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Прехорошои кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зъ приемностею можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сей суть на складѣ иныи роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Рѣо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 26-? Зарядъ Народной Торговлѣ.

Антонія Шмидта

въ Станиславовѣ

можно купити букеты балеви, весѣлныи, короны миртовой, цвѣты цвѣтучи, листови, вѣнцы похоронныи, а зъ весною щѣпы овочеви, рожѣ высокопенныи и рѣдныи флянцы.

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Neutrinka.

разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Незрѣванный при браку апетиту, слабый жолудку, вонючому бѣдѣ, квансѣмъ бѣдѣ, здути, колыцѣ, катаръ жолудка, згазѣ, твореню сѣ пѣску и камѣнчѣмъ въ мѣхури, при надто великомъ флегмѣ, жовтацѣ, бѣдѣ и бѣдѣ, болю головы (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка травмами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезенки, печѣнки и геморойдахъ. — Цѣна флянцѣи

Головна высылка у антикаря

КАРОЛЯ БРАДІИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть нѣкимъ средствомъ потайнымъ. Складови части поданъ суть при каждой флянцѣи въ приписѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ 2351 46-52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдивый Маріяцельскій капль жолудковій рѣдно фальсифицируютъ и насаждаютъ. — На аналъ правдивости муситъ каждая флянцѣи бути записана въ червоне запечатанѣ, заосмотрѣна въ повѣшѣ марку охоронну и при каждой флянцѣи на приписѣ муситъ находиться, ще сей приписѣ друкованый у Г. Гуска въ Кромержи.

Правдивый можна купити: у ЛЬВОВѢ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова Пипеса, Жиг. Ругера, Кар. Скленинского, Г. Вейурского, Ари. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРИЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкой. — ВЪ БРОДАХѢ у ап. Брониса. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ландсберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХѢ у ап.: Ад. Дурета, Гус. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Вжеса. — ВЪ БУЧАЧИ у антикаря Корнѣя Левичко. — ВЪ ВАРЯЖѢ у ап. Венед. Книшобо. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельера. — ВЪ ДРОГОВИЦѢ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГИЛИНАХѢ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЖУРАВНѢ у антикаря Гус. Л. Томашевского. — ВЪ КАМѢНЦѢ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского. — ВЪ КОЛОМЫЖѢ у антикаря А. Сидоровича. — ВЪ КОПЧИНЦАХѢ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ у антикаря Александра Шустова. — ВЪ МЕЛЬНИЦѢ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХѢ ВЕЛИКИХѢ у ап. Г. Жолынского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у антикаря Предрихирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѢ у ап. Омеа. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Жигмоды I. оголицы. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Ясевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Виня. Габовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мерзвинского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: I. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМѢ у ап. С. А. Лежковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРОМЪ МЫСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРИБѢ у ап. Чальбазанію, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козичкого. — ВЪ ТЕРНОПОЛИ ап.: Леона Файшманна и Фр. Ямругевича. — ВЪ УСТРИКАХѢ у ап. Альф. Яструбского.

ГА-

маки або лѣжка лѣсны бѣдѣ 2.35 зр., до 6.75 зр., малѣе зъ крѣпостею, парасольки бѣдѣ сонца, шашки рѣдныи а также не перемѣняющіи по 50 кр. Платѣ до пороку, торбы, тористры до экскурцій

ВЪ ТОРГОВЛИ

БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ

Львовѣ, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Выгодну

ПОЗИЧКУ

могутъ одержати самостоятели особы, котри мають порядне помещанье, сталя, правильну платню або доходы, пр. промысловцѣ, купцы, урядники, офицеры, приватники, властители землѣи и т. п., послѣ односинъ, бѣдѣ 100 зр. до 2000 зр. яко особистый кредитъ на 6-8% и могутъ въ сплатити легко въ мѣсячнхъ або четвертьрѣчныхъ ратахъ при помощи переказу почтового.

На нерухомости при иптебуаціи 4 1/2-5% на колыкалти а-мортизаціи позичаєся въ довольной высотѣ.

Близне посылка листовно администраціи „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одностѣи треба долучити 15 кр. въ маркахъ почтовыхъ. 2709 16-20

Заступникѣвъ пошукуюся.

Нема вже кашлю!

Знаменитый розчинъ соку цибулевому одновѣдно прилаженый помагаетъ при кашлѣи и недугахъ легкихъ, грудей та шнѣи а се славно стверждаетъ заявленіи **O. Tietze-а** бонбонны цибулевѣи. Въ пакетахъ по 20 и 40 кр. лише въ слѣдуюч. складахъ: у Львовѣ у ап. Петра Миколая, Якова Пипеса, Арнольда Раппапорта п. золотымъ оловомъ, Жигмоды Ругера подѣ сѣрѣбнымъ оловомъ; — въ Белзѣ у ап. Гросса; — въ Бокни у ап. М. Гатого; — въ Чортковѣ у ап. Людв. Носса; — въ Копичинцахъ у ап. Макс. Редера; — въ Немировѣ у ап. Кар. Предрихирского п. звѣздю; — въ Нѣжанковичахъ у ап. Валеріи Владимировского п. звѣздю; — въ Самборѣ у ап. Гус. Алексевича; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочаньского; — въ Устрикахъ у ап. Альф. Яструбского; — въ Войниловѣ у ап. Адольфа Книвена. — **головный складъ въ Кромержи (Kremsier)** у ап. Ф. КРИЖАНА. 2700 6-?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручаетъ добру и выдатну каву спроважену безпосередно бѣдѣ продуцентѣвъ зъ Америки полудневнои.

Котуе у Львовѣ;

1 кильо 180 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 9-15 зр. франко.

Оббирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ

Не маю зовсѣмъ тыхъ родовъ кавы, котри оголошуютъ иныи подѣ назвою того знамени. Спровожаю каву просто бѣдѣ продуцентѣвъ, що можу доказати, и продаю ви найменше о 20% дешевше якъ хто небудѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна дѣстати каву вже лишь зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовникови на мѣсци. той знову гуртовникови въ Европѣ, бѣдѣ тыхъ купце комисионеры, а бѣдѣ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничего. Впрочемъ може каждый самъ переконається, чи дѣстане де инде по той цѣнѣ такую каву якъ моя, що до якости и смаку. 2.27 2.07-0

Закладаюся

на всяку цѣну, що жадеитъ зъ мѣстѣи конкурентѣвъ не въ онѣи продавати готову або робити одѣжъ для мужчицѣи и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и а-граничныхъ такъ дешево, якъ л. П. руючо мой богатый складъ такъ 2484 Веч. Духовенству 64-?

Замовляи въ мѣсци и въ провинціи исполняются точно и ретельно. На жалѣ высылка зворѣ даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ. лагивѣи мужеской одѣжѣ гуртомъ подѣ бѣио.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8

Заложены 1848.

ДОНЕСЕНІЕ.

Ново устроена

Центральна каварня

отворена дня 26 сѣчня с. р.

при улицѣ Валуовой, побѣчъ пляцу Галицкого.

Щобъ всякимъ вымогамъ Высокоп. П. Т. Публики удовлетворити, не щадѣно иѣ коштовъ иѣ заходѣвъ въ томъ напрямѣ, щобъ ви устроити зъ всѣмъ комфортомъ и найвыгодѣйше.

Постараємося о здоровѣи, чистѣи напоѣи и умѣренѣи цѣны.

Поручаючи Впов. П. Т. Публикѣ то предпріимство, надѣяємся, що буде насъ ласково одвижувати и такожъ пересѣдѣнѣи, що се не обѣщанка але справдѣнна правда и охота услужити Впов. П. Т. Публикѣ

2767 8-10

Зарлоб.

2785

Освѣдчене!

1-3

Зъ поводу повстаню передѣчера въ касинѣ суперечки о те, де у Львовѣ найлучше купувати виправу слобну зъ порцеланѣи, скла и серебра хиньского, освѣдчаю нинѣшнымъ публикѣи, що майже усь членѣи касина признали, що найлучший и найдешевший товаръ суть у Казимира Лесичкого при улицѣ Трибунальскѣи — котра то фирма вѣдѣ давна тѣмъ зѣ заслуженою репутаціею, поспѣе великій вибѣръ найновѣйшихъ артикулѣвъ по цѣнахъ стальнѣи и укрѣпленѣи.

Адамъ Недзельскій,

совѣтникъ судовый и секретаръ касина

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

наипередѣйшій перфумы, туалетовѣи воды, бѣдѣзначенъи медаллами заслуги и двома дипломами узнанъ.

именно:

Перфумы: лямповѣи, фиалкова, розана, резедова, жонвалѣва, Ylang-Ylang, Оропенѣи, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. и. Фляконѣи по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королеви Марисенки, 2 зр. флян.

Вода варшавска, бѣдѣзначаетъ дѣшево приемный, цѣнѣи товымъ запечатанъ. Фляконѣи меншій 95 кр., бѣдѣйшій 1 зр. 80 кр. 2529

Вода левандова подвойна и вода левандова-аморѣва, суть загално уживанѣи до розприскуванѣи въ салонахъ за-дѣла своего приемного, милого и лагодного запаха. Фляконѣи 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды колыонскѣи въ колыонѣи бѣдѣи рѣи, дахъ, передѣи и наипередѣйшій. Фляконѣи по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склакахъ: улицы Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рѣдѣ Валуовой Въ Краковѣ Суколицѣи ч. 20. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2; зарозомъ у вѣхъ перворядныхъ склакахъ и антикахъ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдѣи Лобозицу и Люблянь

поручаютъ

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНЮ ГРИСОВУ

1 1/2 кил. пушка

Найльпша зъ сего, що истнуе яко примѣшка до кавы.

Найльпша зъ сего, що истнуе яко примѣшка до кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигову, Найльпшій шоколады, о найльпшій якости и бѣдѣзначенъи на вѣхъ выставкахъ, Какао бѣзъ оловѣи легке и велми смачне, Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованѣи и мороженѣи овочѣи, Компоты, Цедри, Аранци и т. и

Нашѣи выробы фабричныи можна дѣстати у вѣхъ лѣйшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. и. 2708 25-50

Ц. к. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

подає симъ до вѣдомости, що всѣ находячѣи-ся въ обѣгу

4 1/2% **Асигнаты касовѣи**

зъ 90-дневнымъ выповѣдженѣемъ

выданѣи Закладомъ центральнымъ у Львовѣ, а такожъ филиями въ Краковѣ, Черновцахъ и Тернополи

будутъ опроцентованѣи

почавши бѣдѣ дня 10 мая 1889 лишь по 4% зъ 60-дневнымъ выповѣдженѣемъ.

У Львовѣ 8 лютого 1889.

Дирекція.

Передрукъ не буде платитися.

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подѣ „Золотымъ Львомъ“

поручаетъ по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЪЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА СТЕРА

зъ фабрики В. Байгера Сыновѣи Штутгартѣи-Брегенцѣи.

При закупкѣи товарѣи просимо поклѣкуватися на нашу часогисѣи.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пазнаніа новѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницу на першій разѣмъ зъ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро ополченія, ул. Коперника ч. 11. и Вѣторокъ ул. Кар. Людвигъ 9. У Львовѣ Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelink I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstain & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплату на „Дѣло“ и на инсераты за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплату на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи: въ Заграниччѣ: на цѣлый рокъ . . . 13 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на четверть року . . . 4.50 ар. на четверть року . . . 6 ар. на мѣсяць . . . 1.50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1.85 ар. Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрствуются лише на попереднє застереженіє. — Рекламніки неопечатані збогъ дѣла порта. — Неодержиме членство 3 ар. в. в. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 ар. зъ однимъ стрѣжкомъ печаткомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 30 ар. в. в. Подати члѣства по 10 ар. зъ отписки.

Просимо оновляти предплату на рокъ 1889.

Зъ минушого сойму.

II. Рускій послы.

Цей результатъ выборовъ, де зъ 40 кандидатовъ руского комитета выбрано только 9, поразилъ депутатовъ членовъ комитетовъ такъ, что они порушили справу абстиненціи. Нааглагомъ сѣ выборы не выпали горше зъ инсератахъ, зъ 24-ого жовтня 1876 р. Тогда управляла акціою выборами „Русская Рада“, а результатъ бувъ такий, что выбрано только 9 в кандидатахъ, хотя въ попередній періодъ 30 Русиновъ засѣдало въ соймѣ. Навѣтъ коли до тыхъ 9 причислити те 4, котрі, хотя не були кандидатами „Русской Рады“ а навѣтъ въ части противъ еи кандидатурахъ были выбраны, однакъ зъ тими 9 звичайно ишли разомъ, ба ще и 2, котрі больше держались польскихъ послѣдовъ, — то все-таки число всѣхъ Русиновъ-послѣдовъ было тогда только 15, а теперь 13. Се-жъ уже не така велика рѣзница и скокъ зъ 15 на 13 не дасться зовсѣмъ порвнати зъ скокомъ зъ 30 на 15! Отже если взагалѣ коли належало хвалитися политикѣ абстиненціи, то въ роцѣ 1876 по тогдѣшній далеко большій неудача. Проектъ абстиненціи не знайшовъ одобрѣня. Рускій комитетъ выборчій скликавъ мужѣвъ довѣрія, чтобы надъ тою справою застановитися. На томъ зображѣ промовлявъ за абстиненцію только п. Марковъ, противъ абстиненціи особливо п. Романчукъ и въ довѣй, близкѣ повторѣдливой бесѣдѣ сов. Ковальскій. Гадка зображѣ была такъ очевидна, что навѣтъ не треба було голосованія.

За те, чтобы заманивася правдиву волю руского народу, скликано на 29 червня (въ мѣсяцъ по выборахъ) всенародне вѣче до Львова. Вѣче одбулось величаво и узнало 9 вышловшихъ зъ волѣ рускихъ повѣтовыхъ комитетовъ и центрального руского комитета выборного послѣдовъ рускихъ одиночными правыми заступниками повѣтрянимилюнового руского народу въ соймѣ.

Въ два мѣсяцѣ по выборахъ п. Ковальского поклонало до Вѣдн на совѣтника надворного при найвысшѣмъ трибуналѣ. Въ послѣдокъ того зложивъ бѣ мандатъ посольскій, а на его мѣсце бувъ выбранный д-ръ Николай Антоновичъ. Отте 9 за посредничствомъ руского комитета выбранныхъ послѣдовъ зложили рускій клубъ, котораго председателемъ бувъ о. Качала, заступникомъ председателя п. Бережницкій, а секретаремъ п. Львинскій.

Однакожъ число членовъ руского клуба зменшилося, коли же за першою сесію д-ръ Искрацкій зложивъ мандатъ. Зробивъ се въ той цѣли, чтобы перешкодити намѣрови польскою большаго соймовой уважанія его выборы и чтобы довести до нового выбору. Однакъ та большѣсть ва те не зважала, выборы д-ра Искрацкого уважались а на его мѣсце поклонало рѣвночасно п. Журовского.

За то рускій клубъ поыскавъ новыхъ членовъ зъ помежѣ рускихъ послѣдовъ, не кандидовавшихъ русскимъ комитетомъ. Найперше приступивъ п. Сынгалевачъ, але и мусѣвъ уступити, коли противъ ухвалы клубу приймать выборы на заступника члена выдѣлу кравого. Все-жъ и потѣмъ же п. Сынгалевачъ ишовъ звичайно зъ рускимъ клубомъ, навѣтъ подписавъ протестъ противъ узнанія выбору п. Журовского, — ажъ вѣдн зложивъ мандатъ посольскій. Майже разомъ зъ п. Сынгалевачемъ вступивъ до руского клубу и п. Щастный Бѣлявскій и вытравивъ въ нѣмъ черезъ пять лѣтъ, ажъ не выдержавъ пробы зъ торбичнымъ вѣчемъ и выступивши гублично противъ своихъ товаришѣвъ клубовыхъ, стався въ клубѣ невозможнымъ. Остатній, что до руского клубу приступивъ, бувъ Кашевко. Зробивъ се ажъ на остатню сесію, але вже неважкомъ, зъ тою самою причиною, что п. Бѣлявскій, мусѣвъ уступити. При концѣ періоду соймовой лашнялся отте въ рускомъ клубѣ тѣ самы послы, что буди и зъ початку. О. Ковальскій вѣколо до клубу руского не належавъ, однакъ въ справахъ національныхъ голосувавъ также зъ клубомъ.

Зъ малого числа своихъ членовъ рускій клубъ не могъ самъ нѣякомъ внесены анъ интерпретации ставити. Лашалось ему отте або заняти становище чисто одпорне и зречися всякою инициативы, якъ се робивъ рускій клубъ зъ передостатною каденцію, або глядѣти въ поодинокихъ випадкахъ союзничѣвъ по-за клубомъ. Рускій клубъ выбравъ сю послѣдню дорогу. Тимъ способомъ навѣтъ до такого внесенія, якъ заложенія рускихъ шкѣлъ народныхъ и середнихъ, можна було зобрати потрібне число (15) подписѣвъ, бо на таке внесеніє подписувалися и рускій владикъ, и котрому-небудь Русиновъ въ соймѣ годъ було одъ него ухвалитися. Правда, радикальныхъ внесенъ въ такихъ обставинахъ годъ було ставити, але такихъ внесенъ соймъ не бувъ-бы и приймивъ, а навѣтъ ледви чи бувъ-бы допустивъ до дискусіи надъ ними.

На всякій способъ рускій послы ударемняли намѣры Поляковъ, котрі умовилися були, чтобы рускою справу въ той періодъ соймовой зовсѣмъ не тыкати: нехай свѣтъ забуде о Русинахъ. Тимчасомъ, власне противно, руска справа майже нѣколи не була такъ порушувана, якъ теперь. Се моральный результатъ, а матеріальный результаты были: заложеніє рускихъ паралелѣвъ въ Перемышлѣ, рускій промовы маршалка кравого, выборы Русина членомъ выдѣлу кравого, запомоги для руского театру (збольшена зъ 3,000 ар. на 6,000 ар.), для „Просвѣты“, для бурсы и т. п. Очевидно, что тѣ результаты не стоятъ въ нѣякой пропорціи зъ потребамъ и правами Русиновъ въ Галичинѣ, але не о томъ намъ теперь ходити, а только о поровнаніи зъ давнѣйшими результатами акціи Русинѣвъ въ соймѣ. Отже анъ за попередній періодъ, коли Русины мали 13 чи 15 послѣдовъ въ соймѣ, анъ же передъ тимъ коли ихъ мали 30, не осягнули навѣтъ такихъ результатовъ. А треба додати, что сѣ результаты осягнули теперьшній рускій послы безъ нѣякихъ жертвъ, не зрѣвшаеся въ нѣякомъ правѣ руского народу, не зробивши нѣ найменшой уступки въ користь польскою справу.

„Династія Бисмарковъ“.

Англійскій дневникъ „Contemporary Review“ привнесъ подъ згаданымъ заголовкомъ статью, которая стрѣла выбрана противъ зѣдланого канцлера державы нѣмецкой. Статья тѣмъ вмовляе въ кн. Бисмарка, будто бы одъ дошого часу промышляя головою надъ тимъ, чтобы по свѣтлѣйшій своей смерти абсолютну власть канцлеру запоручити сынову своему, Гербертову, коротко кажуцъ: Бисмаркъ I хоче по собѣ лишити Бисмарка II въ достоинства головного правителя державы нѣмецкой.

Историкъ записала навѣтъ разѣ фактъ, что въ державѣ власть найвысша не переходила зъ короля на короля, а лашалась въ рукахъ одной родины горожанскою. Было се въ замѣрающей державѣ Мероинговъ франковскихъ при концѣ VII и зъ початкомъ VIII вѣку. Родина королевская Мероинговъ надѣла за выдѣломъ и мягкимъ житиемъ, а власть цѣла въ державѣ перейшла въ руки „major domus-a“ Пипана зъ Гереталю, сына его Кароля Мартеля и внука Пипана Малого. Послѣдній зъ нихъ, укрупнявшись при власти, вѣжился одтакъ детронизовать послѣднего Мероинга, Хирдерика III, и вывѣсь себе и потомковъ своихъ на престолѣ королевскій. Подѣбный намѣръ подѣувае згаданный дневникъ англійскій и кн. Бисмарковъ Головатійшій уступы статьи въ „Contemporary Review“ глася:

„Кн. Бисмаркъ, хочъ правити всею Нѣмечиною, не есть безсмертный. Онъ старѣея и то дуже скоро. Роджений 1 цвѣтня 1815 р. числитъ теперь 74 лѣтъ. Яко мужъ сильною волю думаетъ, будто бы знае часъ смерти своей. Пересвѣдливый бѣ имѣно, что передъ 1890 р. не умре, але по 1894 р. не буде вже въ живыхъ. Хочъ се выдасъ досыть смѣшнымъ, чтобы кто знавъ день смерти своей, то мамо того кн. Бисмаркъ вѣритъ въ то и подписъ тѣмъ вѣры дѣлае. Знаючи, что посѣдае власть необбѣжну и что ту власть задержитъ что-найдѣвши еще 5 лѣтъ, хлопчесь бѣ вже нѣмъ о наслѣднику своемъ. Передъ пяти роками чудовася американскій посолъ въ Берлинѣ, что кн. Бисмаркъ не подготвлюея собѣ наслѣдника для уряду канцлерского. „Здасѣ“ — казавъ дипломатъ сей — что князь не баचितъ нѣякомъ способнымъ, чтобы по нѣмъ занявъ се становище. Онъ похожий на то великавъ-дерево, въ котораго тѣни всяка рогатина гине. Онъ не може помиритися зъ мыслею

чтобъ хто побѣдъ него могъ правити судьбою Нѣмечины. Въ наслѣдокъ того его подвластны урядники суть больше ляльками, якъ самоотѣбно повертаюми ся людьми.

Мимо того — какъ авторъ згаданой статьи — хлопчесь нѣмъ канцлеръ державный о наслѣднику своемъ и найшовъ его въ кружѣ родины своей. Чи свѣдомо чи несвѣдомо, кн. Бисмаркъ иде до той цѣли дорогою, котрою ступали все основатели династій. Наслѣдникомъ назначивъ бѣ — сына своего найстаршого. Передача достоинства канцлера державного на гр. Герберта Бисмарка, отте и вся загадка, вузоль гордѣйскій, докола котораго все мотасѣ и про что нѣмъ въ Нѣмечинѣ говорить и пишутъ. Бѣтъ то война суцѣспѣйна, хочъ оруженъ суть легальны и конституційны формы. Бисмаркъ I подготвлюе наслѣдство Бисмарковъ II.

По смерти старого цѣсаря жавъ канцлеръ якийсь часъ въ неопытности. Онъ не знавъ, что дѣлати? Чи довго поживъ Фридрихъ и чи вѣжаль треба того, чтобы Фридрихъ бувъ цѣсаремъ? Зъ огляду на интересъ династїи Бисмарковъ выдавалось корыстѣйшимъ, чтобы внукъ ставъ цѣсаремъ по дѣдову. Бисмаркъ не хотѣвъ вѣжымъ чинимъ допустити Фридриха до власти, а обставины заострювали же положеніє. Якъ-бы Фридрихъ бувъ цѣлкомъ здоровъ, то най-бы бодѣй подлягъ бувъ выдѣлуемъ могучаго министра, а той бувъ-бы певно вложивъ на его плечи спорный татаръ справъ державныхъ. Але цѣсарь, котораго престолъ бувъ рѣвночасно смертною постелею, подлягавъ зъ конечности жѣтѣй своей, Англичанцѣ и англійскимъ лѣкарямъ. То дуже не подобалося кн. Бисмаркову. Онъ знавъ, что цѣсаревъ Викторія вѣжмъ его нагнѣмъ противна, и бѣтъ лѣтувавъ, что жѣтка, Англичанка, и то жѣберѣжна и поступова Англичанка правитъ посередню черезъ цѣсаря германичемъ всею Нѣмечиною. Але що-жъ було дѣлати? Бѣтъ династія не стояла же на такъ твердыхъ ногахъ, чтобы безъ королевскихъ детронизовать Фридриха III. А тутъ зновъ не було надѣи на наслѣдство для гр. Герберта Бисмарка, якъ довогъ Фридрихъ живѣтъ. Канцлеръ досвѣдывъ навѣтъ сего. Онъ вѣлка разѣвъ выславъ сына своего зъ справами державными до цѣсаря Фридриха, але цѣсарь не принявъ нѣколи гр. Герберта и заразъ кликавъ до себе канцлера самого. Фридрихъ не бувъ-бы нѣколи зѣдвѣсь, чтобы достоинство канцлера дѣбѣлось Гербертову.

Якъ до короткого наонованія Фридриха односилася праса нѣмецка, стояча на жѣдѣ канцлера, се вѣдомо вѣжмъ. На цѣсареву и Мекенцію нападано зъ всею брутальностью. На цѣсарѣ не все то доходило до вѣдомости цѣсаря. Онъ не знавъ, яка повѣнь клеветъ и ложъ противъ цѣсаревонъ плала въ дневникахъ урядовыхъ. Министеръ справъ внутрѣшнихъ, Пуккамеръ, бувъ оруженъ въ рукахъ канцлера. Цѣлу се ю широко власть зѣжѣвавъ бѣтъ до того, чтобы зъ администратіи державной зробити агентуру до выборовъ Герберта. Пуккамеръ бувъ представителемъ коррупціи и насильства. Цѣла машина державна мала служати лѣнь цѣлямъ Бисмарка. Тогдѣ рѣшився цѣсарь Фридрихъ усунути Пуккамера а Бисмаркъ побавивъ наразѣ, что всея Нѣмечина поватала то усуненіє дуже радо. Бисмаркъ зачитався на хильку, не знавъ, чи похвалити сей крокъ цѣсаря, чи стаути въ оппозицію? Найбѣршимъ було то, что не знавъ, якъ довго поживъ цѣсарь? Якъ бы злати, что поживъ же мѣсяцъ або лѣтъ, то можна було стаути по сторонамъ цѣсаря, а такъ?

Однѣ дипломаты, что довогъ часы студіювавъ Бисмарка, сказавъ тогдѣ: „Наибольша трудность лежать въ томъ, что кн. Бисмаркъ хоче мыслити за всю Нѣмечину. Свой мозокъ уважае бѣтъ мозкомъ всею народу нѣмецкого и дѣлато борѣсь и вѣжмъ бѣтъ зъ каждымъ, хто ему суперечить.“ Але Бисмаркъ ставъ прѣтъ такой суперечѣ лютымъ, а лѣтѣе въ етъ лѣхитъ и рѣшачимъ. Канцлеръ тратитъ черезъ то давящій ясаы свѣй поглядъ на справы и рѣшовагу. Може хто судуеся, але мы знаемо на певно, что канцлеръ черезъ якийсь часъ тогдѣ такъ бувъ помѣшанный, что въ девѣ передъ описѣниемъ однуеся для Пуккамера радѣвъ цѣсаревонъ справу ту прѣскрѣтити, а на другій день по одуцѣ сказавъ цѣсареву, что цѣла справа пошла за-далеко. Что такъ было, о томъ можна пересвѣдчитися зъ дневника пок. цѣсаря. Тамъ все то докладно записано.

Тимчасомъ наслѣвъ конецъ мукамъ цѣсаря Фридриха. По 90-дневнѣмъ панованію цѣла перешкода для найлѣтѣйшихъ бѣжачъ канцлера. Смерть подала ему побѣду въ руки. Же не было бѣсѣды о „широ конституційномъ монархѣ“. Нѣмецка политика буде вѣжмъ одъ выдѣловъ женскихъ, зъ вынужденіємъ женскихъ вѣдѣловъ вынужденію роду. Мужскій теитъ буде подлягати мужескому дорадничкову. Либеральна ера панованія закѣнчалася, канцлеръ могъ теперь спокойно спати и династію свою обезпечити. Вирадѣ стояла же въ дорозѣ цѣсаревъ-вдова, але й такъ солено въ прѣсъ, что она мусѣла рѣшиться покнути Нѣмечину. Говорено тогдѣ навѣтъ о возможности интернованія цѣсаревон.

Одтакъ слѣдувала афера зъ Гекеномъ

за обнародованіє дневника пок. цѣсаря. Се рѣчи звѣстны. Потѣмъ члѣносея Моріера. А о той справѣ наше авторъ згаданой статьи въ „Contemporary Review“ слѣдуюче:

Кн. Бисмаркъ ошоломився своими надзвичайными успѣхами. Онъ стративъ давнѣйшій ясный поглядъ на рѣчи, не знае вже, что можливѣ, что нѣ, не умѣе скоро рѣшати и забувъ, что етъ законы на свѣтѣ, что правлять судьбою людей и державы. Онъ борѣсь вже зъ вѣжмъ, что коли-небудь стали ему въ дорозѣ. На нѣмъ оправдуеся стара пословица: „Nochmuth kommt vor dem Fall“. Лютованіє его противъ всѣхъ приятельствъ цѣсаря Фридриха повыклало вже реакцію противъ него и его сына. Въ политикѣ бувъ такъ якъ въ школѣ. Першій, найлучшій ученикъ змаривъ, якъ нѣхто зъ нимъ не буде приставати. Въ концѣ незлюбитъ его цѣла кляса. Князь Бисмаркъ бувъ одъ давна тимъ першимъ въ школѣ мамы-Европы. Нѣхто не мавъ смѣлости выступити противъ него. Але въ грудни минушого року перебралася вже мѣрка. На гордѣню Бисмарка даво одвоуѣ, котору цѣлѣй континентъ прѣймавъ зъ радостю. Зробивъ се Серъ Ровертъ Моріеръ, чоловікъ, что зъ всѣхъ послѣвъ англійскихъ наибольшѣе причинивъ до того, чтобы въ Англіи спѣзнали Нѣмечину. Въ часѣ своей карьеры дипломатичной знакомивъ бѣтъ безперестанно Англію зъ матеріальною и духовою силою народу нѣмецкого. Цѣсарь Фридрихъ любивъ его и вѣривъ ему, бо и рѣдко котрый Англичанинъ односился такъ прѣязно до змаганъ народу нѣмецкого на поли свободы и независимости. Але Серъ Р. Моріеръ разумѣвъ вразѣ зъ цѣсаремъ Фридрихомъ и все то лихо, яке кн. Бисмаркъ наносивъ на суспѣльностѣ нѣмецку тимъ, что посѣдавъ надмѣрну власть въ своихъ рукахъ. Моріеръ бувъ черезъ два роки посломъ въ Дармштадтѣ, въ одній зъ тыхъ поменшихъ державъ нѣмецкихъ, что по Садовѣ лишь зъ великою неохотою поддалася прусѣнѣкціи. Моріеръ етъ въ своихъ дѣлахъ такъ само прѣстрастѣй и рѣшучій якъ Бисмаркъ. И дѣлато одъ давныхъ лѣтъ не терпѣли они себе взаимно. Здасѣ, что кн. Бисмаркъ провадивъ навѣтъ дневникъ зъ всѣхъ кроковъ Моріера, записувавъ всякій скандальный оповѣданіа о вѣжмъ и всяке его острѣйше слово. На данный знакъ вытягнула одтакъ праса берлинська всѣ тѣ батеріи противъ Моріера и то якъ-разъ въ хвалѣ, коли Моріера именовано посломъ бѣтѣйскимъ на дворѣ петербургскѣмъ. Шо-жъ такого не подобалося такъ дуже кн. Бисмаркову? Важка справа! Моріеръ навѣзавъ межѣ Англією а Россією давній дружній односини и тимъ ослабивъ союзъ, при помочи котораго канцлеръ хотѣвъ удержати перевагу Нѣмечины въ Европѣ. Якъ довго Англія односилася до Россіи ворожо, такъ довго нема Европы. Бѣтъ лишь Германия або, лучше сказавши, диктаторъ зъ Фридрихерге и Варшаву. Коли-жъ Лондонъ и Петербургъ жиють зъ собою въ прѣязни, то Нѣмечина ставѣтъ лишь Нѣмечиною, вертае до своей нормальной позиціи, етъ державною prima inter pares. Моріеръ отте зломивъ найсильнѣйшу пружину въ политикѣ канцлера, котра въ тогдѣ лежала, чтобы Англію сварили зъ Россією и тимъ Нѣмечинѣ дати гегемонію въ Европѣ. Канцлеръ выставивъ лишь дѣлато противъ Моріера а на всяку цѣлу хотѣвъ его поубити зъ Петербурга.

Шо-жъ теперь буде зъ династією Бисмарковъ? — пытае авторъ. Въ теперьшнихъ часахъ дуже трудно основувати династію королевскію, а вѣжмъ династія канцлерка просто не можлива. До того, молодой Гербертъ не давъ доси нѣякихъ доказѣвъ, чтобы посѣдавъ рѣшучесть, одвагу и проникливѣсть батька своего. Онъ похожий справдѣ на дуба, але не мае силы дуба, мае конвулсіи Сибилѣ, але безъ одушевленія. Онъ и не мае за собою нѣякой школы. Батько его вырѣвнѣвъ въ борѣ зъ супротивностями, а сынъ ховався посередѣ спокою, при заслѣвѣмъ батьку. Нѣмъ выдаеся гр. Гербертъ сильнымъ, бо за нимъ чути голосъ старого канцлера. Але якъ бѣтъ зѣмѣль вкрьотѣ великого канцлера, то чи тѣ, что нѣмъ мовчки бѣють поклоны передъ его сыномъ, схотѣтъ подчинитися сыротѣ Бисмарковъ II?

Рада державна.

286 засѣданіє дня 7. лютого 1889.

Засѣданіє розпочавъ президентъ Смылька справоздаеъмъ о аудієнціи президія палаты у цѣсаря, наводячи дословно промову цѣсаря, котору подали мы вже на нѣшнѣмъ мѣсяцѣ.

Посъ Лицовъ зложивъ мандатъ посольскій.

Судъ въ Празѣ довѣсь, что одѣтуеся одъ постановленія карнаго противъ посъ Бѣлоха о обиду чести. — Судъ вѣденскій зажадавъ призову выточити послова В е р г а н і проесть о обиду вѣденскіи рады мѣскою.

Правительство внесло проектъ закона о семилѣтнѣмъ продовженію речницѣвъ платы

Всякі обігнаніи, листи засвѣдѣнн, рѣшѣнн, акції банкомъ и зѣдѣннѣ, львови державній и приватній купують и продають подъ найкорыстѣйшійми по знозѣ условіямъ СОБАКЪ и ЛІСЕНТЪ ДОБЪ банкомъ и котора выдѣли. Поручени зъ провинцій сейчасъ издѣлаго-изкуются, безъ допущенія провинцій.

двох послѣднихъ рать безпроцентовой позички, удѣленой Каринтинъ изъ причины повени въ р. 1882.

Пос. Швабъ выѣхъ интерпеляцію до президента кабинету, чи въ справѣ переѣмныхъ истинующихъ роббтиныхъ товаровъ взаимноу помощи въ хоробахъ на касы асекураційны не сходятъ-бы выслухати оцниъ асекураційной рады, котра має въ подобныхъ случаяхъ на подставѣ приписовъ закона бути дорадчимъ органомъ министерства?

Одтакъ приступлено до дневного порядку а на першомъ мѣсці до дебатъ надъ проектомъ закона о публичныхъ складахъ.

Пос. Тиркъ заявляє, що законъ не лишъ не поможе меншимъ ролникамъ, але пошкодитъ имъ, бо склады тѣ наповнятъ спекулянтъ заграницнымъ збожжемъ. — Пос. Сталицъ пропонує тѣмъ постановѣ проектowanego закона, котра збороняє затыгати позички на зложенъ въ магазинахъ продукты заявляюща, що черезъ то институтъ складовъ публичныхъ не буде мати для торговлѣ нѣякого значеня. — Пос. Тавше промовляє за розширеннямъ провѣдню гадки проекту а именно за утвореннємъ подобныхъ складовъ для артикулловъ потребныхъ для арміи. — Справоздавецъ пос. д-ръ Бѣлянский одповѣдає головню на аргументы пос. Менгера, якъ той высказавъ ще передъ тижнемъ. Менгеръ противился постановѣ збороняющей закладати публичныя склады и выказувавъ, що такимъ способомъ на Шлезію не буде можна ані одного складу заснувати. Бѣлянский старается оправдати тую постанову конечностю плавучою въ трактатѣ торговельныхъ и вымоговъ фискальныхъ и вказує на то, що правительство має посяга того закона дискреціональную власть удѣлѣти або не удѣлѣти концесію на заснованье публичного склада близько границѣ.

По промовѣ д-ра Бѣлянского порѣшено перейти надъ проектомъ до спеціальной дебаты и на томъ скончено засѣданье.

287 засѣданье, дня 8. лютого 1889.

Розпочалась спеціальна дебата надъ закономъ о публичныхъ складахъ.

§. 1. подає дефиницію публичного склада, збороняє мѣстити въ тыхъ складахъ тютюнъ и сѣль и постановляє, що на границѣ въ загалѣ не вольно засновувати публичныхъ складовъ.

Пос. Линбахеръ вносить опустити той послѣдній додатокъ, бо иначе не могли-бы деякі малі пограничныя краѣ зовсѣмъ користати зъ закона. — Пос. Шайденъ заявляє, що засновуванье публ. складовъ на границѣ не есть безусловно зборонене, бо §. 1. каже „въ загалѣ“ (in der Regel). На то само покликуєсь комисаръ правный, секційный шефъ Бавмгартнеръ.

Пос. Кронаветеръ выказує, що §. 1. вже зъ той причини есть схваленый, що уважає публичныя склады предпринимательства общенными на языкъ, одже подпадаючими оподаткованю. А тымчасомъ склады тѣ, закладаны автономичными корпораціями (краѣ, повѣты, громады) не суть зовсѣмъ обчислены на языкъ, а мають служити згальнои цѣли, публичноу добру. Закладати ихъ було бы властиво обовязокъ державы, а въ такмъ случаю были бы они зовсѣмъ свободны одъ податку. Коли тѣла автономичныя переймають на себе той обовязокъ державы то чи-жъ можна ихъ за то карати податками? — Кронаветеръ одповѣдає справоздавецъ пос. Бѣлянский, що держава для того власно концессіонує публичныя склады, чтобы тымъ запевнити собѣ поруку, що они дѣйство служили быти загалнымъ а не приватнымъ цѣлямъ.

При голосованю перейшовъ §. 1 въ стилизаціи правительства.

§. 2 постановляє, що въ публичныхъ складахъ можна умѣщати товары подпадаючы миту и податкамъ консумційнымъ, котры однакъ ажъ до хвѣтъ вывезены ихъ зъ складу мають бути вольны одъ мита и консумційного податку. Перша категория такихъ складовъ може знаходитись лишь тамъ, де есть головный урядъ митовый; друга тамъ, де есть урядъ одбирающій податокъ.

Пос. Поперъ вносить поправку, чтобы перша категория складовъ могла знаходитись въ мѣстахъ, де есть урядъ митовый въ загалѣ (не конче головный) а друга и въ такихъ мѣстахъ, котры найдальше 7 километровъ оддалены суть одъ мѣста, въ котрыхъ есть урядъ, побирающій податки.

Пос. Менгеръ вносить поправку, чтобы склады першой категории заложити въ всѣхъ т. зв. замкнутыхъ мѣстахъ безъ огляды на то, чи есть тамъ головной урядъ митовый, чи нѣ.

Комисаръ прав. заявляє противъ тыхъ поправокъ а то для того, позаякъ зробили бы тяжкоу скарбову контролю.

Пос. Тавше вносить резолюцію, чтобы правительство застановилось, въ якій способъ можна бы публичнымъ складамъ повѣрити посредничство въ доставѣ збожа за-для заосмотреня арміи.

Палата одкинула поправки, §. 2 приняла въ стилизаціи правительства а такожъ приняла резолюцію пос. Тавше.

На томъ перервано наряды.

Пос. Кравъ поставивъ внесенне, чтобы всѣ акты въ справѣ будовы публичныхъ дорожъ удѣлѣти одъ стемплѣвъ и скарбовыхъ належитостей.

Пос. Лягеръ интерпелювавъ министра скарбу, на якій подставѣ выдавъ розпорядженье зъ 13 падолиста с. р., посяга котрого терминаторскій свѣдоцтва подпадають стемплѣвъ на 50 кр.

Пос. Фусъ интерпелювавъ министра правосѣты, для чого велѣвъ выкинути часописъ

„Schule und Haus“ зъ библиотекъ народныхъ школъ.

На томъ закончено засѣданье.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣдья.

[Пише намъ Вл. о. д-ръ Грабовичъ:]

Вычитавши въ новинкахъ „Дѣла“ зъ дня 6 лат. лютого телеграму „Dziennik-a Polska“ о руско-народномъ вѣнци при домовнѣ архиеп. Рудольфа, я зажанувелъ, а потѣшивше тѣмъ, что Свѣтла Редакция „Дѣла“, а зъ нею певно и всѣ Русины не вѣрять, чтобы на дворѣ цѣсарекѣмъ знайшовся хто-небудь такой, чтобы въ имени Его Вел. цѣсари оддавалъ народомъ за хлѣбъ памѣнь, до-аборъ за память посмертну оживлену вѣнцемъ пальмъ, рожъ и незабудокъ, записану золотыми буквами на синько-жовтыхъ лентахъ. Того й не було. Мнѣмного реченя, що „цѣсаревъ наймилѣйша прислуга буює тогда, скоро по памяти покойного почтается не вѣнцами але добротчанными дѣлами“, я, складаючи вѣнецъ, не чувъ. А якъ зорудувалась доставка вѣнця, коротенько розкажу.

Впов. проф. д-ръ Ом. Огововский авѣстивъ телеграмму Весев. о сов. Богдана Пюрка, что всѣ руско-народныя институты бажають зложити вѣнчавый вѣнецъ при домовнѣ цѣсаревича. О. сов. Пюрко потрудовелъ самъ до складовъ цвѣточныхъ и замовивъ вѣнечъ. Зъ смертію цѣсаревича по складахъ вѣдены-схихъ одбувалася сама тѣмъ работа вѣнчѣвъ для него, бо одинъ напередъ другого замавлявъ и добаравъ цвѣтовъ тай вськон окрасы, и треба було добре орудувати, абы замову одбавити въ пору зъ рукъ промысловцѣвъ. Для нашего руского вѣнця не можна було знати такого робѣтника, чтобы зладивъ золотыми буквами написе, такъ все було заняте. Ласкавъ бувъ зголоситись п. Куликъ, правникъ зъ IV-ого року, членъ тов. „Сіа“, и дуже красно зладивъ написе на синихъ и жовтыхъ лентахъ. Уже написе була готова, а вѣнечъ бувъ готовый ажъ въ день похорону и то тогда, коли зовѣвъ цѣркви св. Варвары ударивъ на поминальнѣ богослуженя за пок. цѣсаревича подѣ проводомъ Виреосов. гости, митрон. Сильвестра. Вл. о. Пюрко, хочъ и якъ радъ бувъ самъ зложити вѣнечъ при домовнѣ, мусѣвъ посѣпатъ въ цѣркви до соборной одбавы, а менѣ поруचितъ въ заступствѣ приставити вѣнечъ на дворѣ цѣсарей. Я прабравъ собѣ за товариша п. Кулика, звали вѣнечъ, а коли мы его везли, бѣвъ внодобомъ своєю ударивъ у очи неодолю прохажого. Пальмовыя листья выставили зъ буйныхъ цвѣтовъ блѣдо-рожевыхъ, а тамъ, де плетѣны кѣнцами вязалася въ цѣлѣбѣ, вызирали зъ-подъ зеленыхъ лавровъ, синій незабудки — нѣмъ свѣдѣки золототкановъ написе рускомъ: „Рускій народный Товариства въ Львовѣ Престола наследнику Цѣсаревичу Рудольфови, незабутному Прихильникови Русинѣвъ“. Така написе буквами золотыми, якъ докона величавы, на широкихъ моровыхъ лентахъ народнои барвы рускомъ довершала всего ладу нагробного памятника цвѣточного одъ галицкои Руса.

Скоро мы добились до придворного уряду цѣсарского, де одбавили вѣнчѣ, мы приглядались тому незвычайному рухови, що комнаты перетворявъ въ цѣвочники, ажъ доки не пришли и намъ пора оддати и свой вѣнечъ на вѣчну память многовѣдному а скошеному цвѣтовѣ, що невѣддалекы одъ насъ лежавъ у домовнѣ. Надворній урядяныя приняли одъ насъ вѣнечъ зъ подякою, всю написе въ перекладѣ нѣмецкомъ вислали у памятку книгу, и мы середъ послѣднихъ укладовъ розсталися, такъ якъ и другі делегаціи передъ нами и по насъ. Нѣякій урядякъ тамъ зъ нами въ диспуту не вдавася, бо мы то и не до лица и часу не було, бо вѣнчѣвъ було дуже много. Мы достались о 3. год. рано до бора придворного, а вже тогда въ бюрѣ того дня одъ рана насѣла 370 вѣнчѣвъ, бо такий номеръ на нашъ вѣнечъ поставили въ записной книжцѣ.

На томъ и скончалась наша почестна мисія, а цѣкавость и зычай християнскій велѣли намъ и про себе не забути — и мы поступили до надворной каплицѣ, де спочивало тѣло. Коло него и въ цѣлѣй навѣ церковной сама краса природы цвѣтами ульѣталася, а въ середнѣй стояла домовина на невысокихъ ступеняхъ. Тѣло було одрыте и мы видѣли въ княжѣмъ строю мовъ бы живые покойники. Годъ було коло саркофата доще забавляти, бо тымъ-темъ народу днювала и почувала по улицѣхъ ведалекѣ бурѣ на то, щобъ тѣмъ побачити мощъ покойника, а при томъ порядку пылауваля войско и полиція. Одъ доброскоп каплицѣ въ промѣвъ 5 минутъ ходу зъ одной стороны бурѣ вузанымъ шпаларомъ, обсаженнымъ войскомъ, люди по одному, гусакѣмъ, посувалася до каплицѣ, тамъ обѣшли доволка домовину, и вже инчимъ путемъ, другою стороною бурѣ вертали зновъ шпаларомъ.

По похоронѣи же досѣ одбивавсь о всѣ газеты одгомѣвъ жалѣбныхъ прозвѣвъ по утраѣ цѣсаревича, а часописъ мають окрему рубрику подѣ заг. „Trauerkundgebungen“. Подѣ ту рубрику втягнули нѣмцѣй и намъ народно-рускій вѣнечъ на знакъ нашего удѣлу похоронного. Тѣмъко дописувалася „Dziennik-a Polska“ оддавъ до того коментаръ несправедливый и ще зъ дозоу фдѣ. При томъ зробивъ се дуже неуловимо: „Przypuszczanie, że wieść o zgonie Grabowicz...“ Чому не сказавъ: хто впоивъ? Я маю въ урядѣ надворномъ неведетупного товариша п. Кулика — и той готовъ кожного часу посѣдѣти, что вѣхто вѣхто не впоивъ. — Евг. Грабовичъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ справѣ выкупна права проинаціи доносить до „Сзас у“ зъ Вѣдья, что нема нѣякого сумнѣву, що министерство предложитъ до-тычний законъ, ухваленый галицкимъ сеймомъ, цѣсаревъ до санціи. Хибий суть для-того вѣсти, що въ мартѣ має бути скликаны галицкій сеймъ на коротку сесію, чтобы перевести зміну параграфу, означающего высоту вынагородженя за право проинаціи въ сумѣ 62,200,000 зр. По санкціонованю закона предложитъ импѣрию правительство обомъ палатамъ рады державной проектъ закона, уводя-няющего одъ стемплѣвъ и оплатъ позичку, котру має затыгати Галичина черезъ выдаче облигацій для вынагородженя посѣдѣтельвъ права проинаціи. Наколи-бъ правительство такого проекту не предложило, то предложитъ его польскій послы.

Въ комисіи бюджетовой выступивъ бувъ пос. Бѣлянский зъ жалобѣю противъ зельзницѣ державной въ Галичинѣ. Головно жалувалася бѣвъ на дуже недогѣдны розкладъ фдѣ. Поѣзды, казавъ бѣвъ, ходять дуже поволы, а на стаціяхъ стоять такъ до-го, що зельзницѣ держава не може черезъ то выдержати конкуренціи зъ зельзницѣю Кароля Людвика. Бѣлянский жадавъ такожъ, чтобы въ доставѣ матеріалу для зельзницѣ до-пустили конкуренцію меншихъ промысловцѣвъ. На то одповѣвъ ему директоръ зельзницѣ державныхъ бар. Чедикъ: Що поѣзды на галиц-кѣй зельзницѣ трансверзальны ходять поволы, походятъ зъ бѣсы, что ся зельзницѣ яко нова и гбрска, не може что заводити такихъ звѣ-чаѣвъ, якъ практикуються на старшихъ зельз-ницяхъ. Галицка зельзницѣ трансверзальна не зробіть ажъ до Львова нѣколи конкуренціи зельзницѣ Кароля Людвика, бо она есть знач-но довша и переходить тереномъ гористымъ, по котрымъ труднѣйше ѣхати. Головною ей задачею есть удержувати и улекшувати ко-ммуникацію въ подкарпатскихъ сторонахъ. Въ розкладѣ фдѣвъ пороблятьсѣ деякі зміны на подставѣ досвѣду, зробленого мнѣмъ въ Горахъ. На захѣбѣмъ шляху сѣи зельзницѣ заведено вже поѣзды курьерскі. Доходы сѣи зельзницѣ не суть ще такъ добры, чтобы мож-на вже подымшати выдатки черезъ заведенне безпосередного сполученя поѣздовъ. Паркъ перевозовый буде значно збѣльшеный ваго-ны угорско-галицкои зельзницѣ. Що-до доста-вы матеріалу для сѣи зельзницѣ, сказавъ Че-дикъ, что зельзницѣ держаться того, чтобы ма-теріалъ побарати въ мѣсці, але часомъ зму-шена она звертатись и до дальшихъ конку-ренцѣвъ, котры доставляють матеріалъ деше-ше. Такъ и. пр. побаравъ она потребный дру-гъ зъ Вѣдья. Галицкой угля не може она уж-ивати, бо той есть гбршій, легко вѣтрѣе и не можна его держати довго на складѣ. Ефекты генеральной дерекціи въ сумѣ 13 мил. зр. и кавціи службѣвъ переходується въ почтовой касѣ ошадности, де они суть зовсѣмъ безпеч-ны. — Пос. Шавпъ выступивъ зъ жалобѣю на то, что державныя зельзницѣ даютъ за богато картъ вольнои фдѣвъ. Нѣгде за границею, ка-завъ бѣвъ, не даютъ тѣмъ картъ вольнои фдѣвъ, особливо для I. и II. каясы якъ въ Австрій. Онъ домагався отже, чтобы прави-тельство выдаване тыхъ картъ управилилось. Ему одповѣвъ министръ Бакемгъ, что сира-ву сю можна буде ажъ тогда розбавити, коли прибавася одповѣдныи матеріалъ и завѣрявъ Шавпа, что зельзницѣ державныя поступаютъ далеко острѣйше въ выдаваннѣ вольныхъ картъ, якъ зельзницѣ приватны. Шавпъ поставивъ тогда резолюцію, завязывающую правительство, чтобы оно предложило рѣчене справозданье о выдаваннѣ вольныхъ картъ, а коли и сю ре-золюцію комисія одкинула зголосивъ бѣвъ вѣстумъ меншости.

Вѣденскій газеты подтверждаютъ вѣсти, что сегодѣня бранка не одбудетъ передъ I цѣвтя и доносятъ, что чалъ бранки буде нѣ-аѣмше оголошеный.

Недавно тому заговорили булы нѣмцѣй газеты дуже голосно на тематъ, что мѣжъ Нѣмечиноу а Россію починають односны чамъ разъ больше полѣвшатся а доказомъ того мало бути становяще російской прасы супротивъ Нѣмечины. Петербургскій кор-еспондентъ „Pol. Corr.“ доказує однакожь, что поглядъ сей есть зовсѣмъ хибный. Россійска праса не нападала на Нѣмечину, бо пока что не має до того нагоды, позаякъ въ цѣлѣй Евро-пѣ настало поверховне успокоенне, але въ засадѣ не настала нѣяка зміна въ поглядѣхъ мѣрѣйныхъ російскихъ кругѣвъ политич-ныхъ. Прецѣ тридержавный союзъ все же нестнує а Россію не даютъ такъ само якъ и давнѣйше приступу на Балканъ, то-жъ и ста-новище Россіи супротивъ межнародной си-туациі не могло змінитись. Петербургскій ка-бинетъ стоитъ и теперь на томъ самѣмъ ста-новищи повной свободы акціи, что и давнѣй-ше, котре, правда, что це не выключаетъ, чтобы Россія не старалася жати въ згодѣ зъ всѣма державами. Але что значить та „свобода акціи“, знає каждый дуже добре; есть то фаза, въ котрой роблятьсѣ праготованя до акціи и ко-тра заповняєсь тымъ, что позволи посуваєсь російскую армію на захѣду границю.

Россія грозятъ очевидно якѣсь великій клопоты зъ Афганистаномъ, бо одъ якогось часу надходить часті вѣсти, что на границѣ одъ Афганистану зновъ наставъ якѣсь неспо-кой. Що тамъ сталося, годъ розбавити зъ по-одиновихъ вѣстей; выходить зъ нихъ лишь то, что Ишакъ-ханъ претезує зновъ до афган-ского престола и мабуть має помѣчь зъ Рос-сію, коли афганскій емиръ одбужуєсь Россію и хоче противъ нея абунувати Бохару. Зъ Чарджумъ въ Бохаръ доносятъ теперь, что Аб-

дурраманъ, прибывши до Мазаришерифъ, по-чаєвъ передъ прихильниками Ишакъ-хана роз-сѣвати неприхильный для Россіи поголовно о ен зарядженяхъ, котры сплняютъ рухъ торговель-ный, якъ такожъ и поголовно военный. Въ виду того есть Россія змушена занести на своѣй границѣ одъ Афганистану строгі мѣры осто-рожности, чтобы не допустити до якои воро-хѣнѣ.

Мабуть вже не далекий часъ, коли въ Азіи повстане велика зельзницѣ, подобна до амери-каньской т. зв. зельзницѣ Тихого океана або Pacific, котра черезъ Россію сполучить а цѣ-лу Европу зъ вѣсходнымъ побережемъ Азіи. Въ Россію посягъсь вже одъ давна зъ гадкою будовы такой зельзницѣ а гадка та есть ма-буть вже недалека до своего сповненя. Пете-бургскій „Herold“ доносить, что за нѣвѣсти-вою петербургскихъ капиталистовъ утворилася въ Парижѣ сібѣла французскихъ, бельгийскихъ и голландскихъ капиталистовъ зъ великимъ капиталомъ, котра думає поки что присту-пити до будовы одной части той великой зельзи-цѣ, до т. зв. шляху байкальского. Разумѣсь, что до сего предпринимства приступитъ также и російскій капиталисты а правительство рос-сійске обычноу давати новѣй зельзницѣ запо-мугу черезъ 81 лѣтъ. Запомога та маєсь что 20 лѣтъ зменшати, але не буде правитель-ству назадъ звертатись. За то має зельзницѣ по 81 рокахъ перейти на власность державы. „Herold“ каже, что вже за кѣмъ мѣсяцѣвъ розпочнулось першій работы около будовы сѣи зельзницѣ.

О томъ самѣмъ проектѣ пише „Всемирн. Иллюстр.“: „Вже одъ давна носиться прави-тельство зъ гадкою, розтягнута сѣтъ росіи-скихъ зельзницѣ и на Сибирь; вже одъ давна показалася потреба потягати зельзницѣю че-резъ нашъ посѣлости въ Азію. Богато о томъ говорено, богато писано, ажъ приходитъ, зда-єсь, часъ, въ котромъ та гадка станеъ дѣ-ломъ. Стоимо въ передѣли зреализованя ве-ликой російской зельзницѣ Тихого океана, котра безъ сумнѣву буде мати бѣльше право якъ американска зельзницѣ — называтись чу-домъ свѣта. Европейска Россія зближаєсь вже теперь многими зельзницями до Сибири, такъ: пермско-катеринбургско-томенскимъ шляхомъ, одтакъ самарско-златоустскимъ и самарско-оренбургскимъ, а на послѣдокъ и закаспій-скимъ шляхомъ. Проектована сибирска зельзи-ницѣ буде мати величезне значенне торговель-не, поманувши вже то, что она и подѣ взгля-домъ стратегическимъ буде великой ваги, бо нею буде можна перевозити войско и въ най-дальшій стороны. Цѣла пѣвабѣва половина А-зіи буде завязана одъ московского промыслу и буде могла складати тамъ свои сырѣ про-дукты. При пересѣчній скорости поѣзду осо-бового 600 верстѣ на 24 годинѣ, а 480 верстѣ поѣзду товарового, буде можна захѣати зъ Петербурга до Владивостока (на вѣсходнѣмъ побережѣ Азіи, на противѣ японскихъ остро-вовъ) въ 16 до 20 днѣвъ. Такимъ способомъ буде можна при помочи нашої зельзницѣ за-ѣхати зъ Лондону до Шангаю въ 22 днѣвъ, а въ 26 днѣвъ завезти туды товары; доси треба було моремъ ѣхати цѣлыми мѣсяцами, чтобы туды достатъся.

Выйшовъ вже першій зошитъ „Славян-скихъ Иллюстрій“ одъ редакціи Комарова. Въ програмовой статьи одъ редакціи кажеся, что головною задачею славянскѣмъ благотвори-тельного комитета есть выступати противъ гегемоніи Прусь въ Европѣ, позаякъ та ге-гемонія може вельми зашкодити законнымъ ин-тересамъ всѣхъ народѣвъ славянскихъ.

Въ французскѣй палатѣ пословъ лагодить-ся на завтра велика буря; на завтра назначе-но именню позачетѣ наряды надъ давню вже заповѣдженымъ проектомъ ревизіи конститу-ціи. За првступленнємъ до нарядѣ голосувано вправдѣ 500 пословъ, але, кажутъ, что не всѣ зъ нихъ суть прихильниками ревизіи. Цент-румъ голосувано за приступленнємъ до на-рядѣ лишь для того, чтобы улекшити ухвалу для проекту реформы выборов. Зъ другой стороны звѣстно зновъ, что цѣла партія умѣ-ренныхъ республиканѣвъ есть въ засадѣ рѣ-шучо противна ревизіи. Они зъ разу не про-тивились, але будутъ рѣшучо тому противны, чтобы скликувати конституанту, а коли ми-нистерство поставитъ kwestію довѣрія, чтобы не наразити собѣ радикаловъ, то буде могло дуже легко прийти до кризы въ кабинетѣ. Бѣльшость сенату есть также противна ревизіи.

Причиною, что въ Сербіи не зложено ще доси радикального кабинету, мають бути лишь справы чисто особистонъ натурѣ. Въ першій лѣній розходитсь о обсажденнѣ министерства дѣлъ заграницныхъ. Король хотѣвъ бы, чтобы Мияновичъ або Миланъ Христичъ осталися при сѣмъ ресортѣ и зъ новѣмъ кабинетѣ, а ради-кали хотѣтъ зновъ, чтобы хтось зъ ихъ партіи обнявъ сю теку и не хотѣтъ нѣякъ згодатись на кандидатурѣ короля. Ще бѣльшій трудности сугъ въ обсажденю министерства дѣлъ вну-трѣшнихъ. Проводаръ радикаловъ хотѣтъ, что-бы сю посаду надати Ташвановичеву, котрый не мало причинився до заведеня новой кон-ституціи, а король хотѣвъ-бы зновъ оддати ему теку министра торговлѣ. Ташвановичъ бувъ въ 1883 р. засуджений въ Зайчарѣ за головуу зраду на смерть, але король замѣ-нявъ ему одтакъ сю кару на вѣзницю, а по довѣмъ часѣ казавъ его и зовсѣмъ уволюти. Въ радикальныхъ кругахъ думаютъ отже, что король ще и теперь не довѣряє Ташвановичеву, хочъ бѣвъ поступавъ дуже льбяльно и для того не хоче ему оддати такъ важной те-ки, якъ министерство дѣлъ внутрѣшнихъ, зъ котрымъ есть сполучена управа полиціи. Въ наслѣдокъ тыхъ трудностей въ зложеною ка-бинету думаютъ либералы, что король покля-че Ристича до утвореня либерального кабине-

Дрогобичи, Коломыѣ и Стрию. 2602

„СЛАВІА“

банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Маемъ честь запросити Пчт. Заряды Комитетовъ громадско-конкурентныхъ до асекурования Церквей и всякихъ ерекціональныхъ будынкѣвъ, именно въ виду того, що ново-санкціонована устава о обовязковѣй асекураціи Церквей и приходскихъ будынкѣвъ уже вскорѣ дѣйствовать стане.

„Славія“, стоячи на принципахъ общої взаимности, допомогла ще зъ р. 1884 до основана автономичного руско-асекраційного товариства зъ цѣлю найвыгоднѣйшого и по можности найкористнѣйшого обезпечуваня Церквей, приходскихъ, шкѣльныхъ и всякихъ другихъ громадско-конкурентныхъ будынкѣвъ, опредѣливши для нихъ якъ найнижшу тарифу, а при томъ удѣляючи постоянно титуломъ провизіи добровѣльной жертвы въ хосенъ руско-народныхъ Институцій и на добродѣйный цѣли тукравеыхъ Товариствъ. Зъ взгляду на такую свою взаимну безвоекористну дѣяльність и въ виду своего щирога намѣрена, при убѣдѣнѣйшей участи тымъ болѣйшій користи для добрыхъ цѣлей тутешного народа приспорити, „Славія“ надѣся, що руско-громадскій Конкурентціи звать въ нинѣшній часть тымъ численнѣйше до обезпечуваня своихъ будынкѣвъ въ „Славіи“ зголошатися, и черезъ то именно такъ хосенну дѣяльність своего руско-асекраційного Товариства при нѣй тымъ успѣшнѣйше поддерживать.

Примѣчаемо, що церковный Комитететы могутъ участи свои асекуровати цѣлкомъ независимо одъ Колятора, т. е. если Коляторъ забезпечити свою 6-ту часть въ иншомъ заведеніи, вольно церковный Конкурентціи припадаючи на по части обезпечити въ „Славіи“.

2734 3—3

БАШ-

дажѣ руптуровый, суспензорія

такожѣ

французскій спеціальности

въ добромъ родѣ.

въ магазинѣ товаровъ модныхъ, бѣль му- жеского, товаровъ галантерейныхъ, выро- бѣвъ рукописныхъ, парфюмеріи и т. п. поручая найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

2537 Цѣпки на жаданье даромъ.

ИВАНЪ ЯРЖИНА

Готель Европейскій

Магазинъ вырѣбѣвъ ювелирскихъ золотыхъ и ерѣбныхъ поручае знач- ный заборъ вырѣбѣвъ, одзначаючи- ся твѣростію и доброю сподобою такъ власныхъ якъ и перворядныхъ фабри- крскихъ. Выготовленъ пельскій замочекъ 2778 п. репарации и замѣны. 3—10

ОЛИВА ДО УШЕЙ

Екстрактъ ц. к. секундаря д-ра Шп- лека, который многіи авторитеты при- знали за-дѣя его успѣшности какъ одъ многихъ лѣтъ найславнѣйшимъ, бо бы- лѣтъ кождо глухоту, що не одъ уро- жденя, тяжкій саухъ, шумъ въ ушахъ и всякій недуги ушей. Можна достати разомъ зъ приписомъ уживаня за 1 ар. 50 кр. въ аптецѣ ПЕТРА НИКОЛАЯ у Львовѣ. 6—17

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ, Ло- бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКРОНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найбѣльша зъ сего, що истнуе яко прирѣзка до кавы.

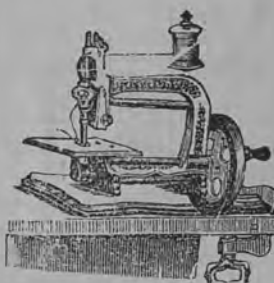
Найбѣльша зъ сего, що истнуе яко прирѣзка до кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигову, Найбѣльшій шокляды, о найбѣльшой якості и одзначеніи на всѣхъ выставкахъ, Канао бѣзъ олію легке и вельми смачне, Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованіи и моро- жений овочѣ, Компоты, Цедри, Аранцини и т. п.

Нашіи вырѣбы фабричныи можна достати у всѣхъ лѣбшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 26—50

По надѣ всѣ новости.

2 найкрасѣй, найпрактичнѣйшій и найкорист- нѣйшій предметъ выставы вѣдѣньской сутъ, ново вынайденна механична масничка патен- ту „Kapid“, котрою можна зрѣбити масло за 5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або сметалки. Такожъ добре надаѣся робити въ нѣй шоде, пунчъ зъ яецъ, бати пѣну зъ сме- танки и яецъ.

Цѣны сей маснички сутъ побѣла обѣму
05 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Лишь зр. 3.40 коштуе вынайденна одъ серпня 1888 ручна машина до шита, патенту „Electa“
Та машина робитъ краспо, скоро, добре ров-

номѣрнымъ швомъ, шве всѣ матеріи бѣзъ выимки, зрѣблена побѣла найбѣль- шихъ механичныхъ, вымогъ новочасныхъ и выдѣлена твѣрло зъ найбѣльшо- го зѣлѣза литого. Згаданий предметъ и поодиноко, можна купити за пося- платою або за надѣланьемъ трошей

въ Central-Depot ново вынайденныхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.
2771 Wien, I, Seilergasse 7. 3—22

Однѣвка на краевыхъ выставкахъ нагороджена

фабрика и головной складъ оружья

Альфреда Дзиковского у Львовѣ

поручае оружье для полкѣющихъ, револьверы, патро- ны и всякій знаяды для польованья по фабричныхъ цѣнахъ. — Цѣпки на желанье gratis и franco.

2732 2—6

2785

Освѣдчене!

2—3

Зъ поводу повѣстои передѣчера въ касинѣ суперечки о тѣ, де у Львовѣ найлучше куповати вырѣбу слобну зъ порцеланы, скла и серебра агинского, освѣстои чинѣньныхъ публично, що май- же успѣхъ касина признали, що найлучшій и найдѣшевшій товаръ сутъ у Казимира Дзиковского при улицѣ Трибунальскѣй — котра то фирма вѣдѣ дасна тышиться заслуженого репутаціи, поспѣае великій выборъ найновѣйшихъ артику- ловъ по цѣнахъ сталыхъ и умѣренныхъ.

Адамъ Недзельскій,
совѣтникъ судовый и секретаръ касина

ДОНЕСЕНЬЕ.

Ново устроена

Центральна каварня

отворена дня 26 сѣчня с. р.

при улицѣ Валовой, побѣль плацу Галицкого.

Щобы всякимъ вымогамъ Высокоп. П. Т. Публички вѣ- волити, не щадѣно пѣ коштѣвъ пѣ заходѣвъ въ томъ напрямѣ, щобы еи устроити зъ всякимъ комфортомъ и найвыгоднѣйше.

Постараноса о здоровіи, чистѣи напоѣи и умѣренѣи цѣны.

Поручаючи Впов. П. Т. Публички то предпріемство, надѣмось, що буде насъ ласково одвѣдувати и такожъ пересвѣдчитися, що се не обманъ але справдѣнна правда и охота услужити Впов. П. Т. Публички

2767 9—10

Зарлоб.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

въ п. к. упр. фабри- ки ликерѣвъ, розол. ц. к. придворного
и оцту I. А. Бачевского доставника
у Львовѣ.

Марка	въ фляшѣ а 1/4 литр.	Цѣна.
*	зр. —70	
*	зр. —90	
*	зр. 1-00	
1850	зр. 1-50	
1860	зр. 1-20	

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840 зр. 2-50

зъ р. 1830 зр. 3-00

Одъ коли заложена фабрика, с. е. болѣе якъ одъ столѣтя, най- болѣе заходу було вырѣбъ житной **СТАРКИ**, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненою, удѣлѣнѣи и поручаю тую-жъ яко напѣ- токъ о знаменитѣи и нѣжѣи, а лагоднѣи смачу, который тысячъ моихъ Впов. одбирательствъ ужинае замясть **COGNAC-Y**. Продуктъ сей вывожу въ значѣиой скѣлѣности до *Нѣмеччины, Италіи, Румыніи* и до *Оренту*, а въ *Австро-Угорщинѣ* сей родъ выключно числитъ ты- сячъ одбирательствъ.

Найдогоднѣйше спроваждати СТАРКУ почтою въ пакетахъ а 5 ки- льо, маючи 2 фляшки. 2361 50—52

Иллюстрированный Календарь Просвѣты

на рѣкъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикетуска ч. 6

поручае Впов. П. Т. Публички овѣй выключный складъ
Россійской гербаты.

Одержуе правильно шо тыждень свѣжій транс- портъ найбѣльшой гербаты зъ Москвы и поручае еи побѣла стѣ- ачого цѣпки	Кайсовъ, знам. черна 1/2 кильо	зр. 1-60
	Сухонгъ, знаменита	1-80
	Меланжъ караванна	2-—
	Фу-чу-фу (Ч. I.)	3-—
	(Ч. II.)	4-—
	(Ч. III.)	4-60
	К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.)	2-40
	(фунтъ 2 р. 50 р.)	3-75
	Высѣвки (знаменита 1/2 кильо)	1-60
	(Г. prima)	1-80
	(non plus ultra)	2-60

Ласкави порученя почтою, опа- кованье франко. 2642 14—20

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знаменитъ **МЫЛА** до мыты лица, рукъ и купелей,
одзначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

МЫЛО	зр. кр.	МЫЛО	зр. кр.
пайдоборнѣйше до го- лѣны бороды	—25	ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачне, мѣститъ 35% чистого	
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже	—25	глицерина, знаменито дѣлае	
пѣжѣ 10 кр. 20 и		на зашѣдокъ 20.	—25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣзѣ до	—20	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пламене	
рукъ 10 кр. и		у флашочкахъ, чиститъ шкуру	
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жѣвте 6,	—20	зъ прищѣвъ, лишаѣвъ, угри-	
12, 18 кр.		ковѣ, фляшки	—40
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменито	—40	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты	
до лица и рукъ		рукъ, 15 п.	—25
МЫЛО ЖѢВТКОВЕ, робитъ	—30	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито	
пѣжно, гладкою и знаменито		чиститъ шкуру зъ всякихъ	
чиститъ шкуру	—30	выкидовъ	—50
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеся че- резъ згущеніе соку растіи		МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже до-	
ароматично-живичныхъ, зна- менито	—25	бре мыти руки, лице, а навѣтъ	
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже	—30	цѣле тѣло въ часѣ епидеміи,	
приемный запахъ		щобы охоронити одъ заразы	—20
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приемного	—30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ	
запаху, мае великій покупъ		успѣхомъ уживаеся до зипѣ-	
МЫЛО РОЖАНЕ, пайдоборнѣй- ше 40 кр. и	—80	прищѣвъ и всякого ро- да	
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНО- Выхъ, прѣмне въ ужито, успѣшно		выкидовъ на шкуру	—25
хоронитъ шкуру одъ лишаѣвъ и выкидовъ	—30	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до-	
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- ститъ шкуру, робитъ еи бѣ- лѣю и нѣжно	—40	бре уживаеся, щобы усунути	
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває		зъ шкуры выкиды и плямы	—25
веснянки, осмалена одъ сонци, лицо робитъ свѣжымъ и бѣ- лымъ	—60	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитъ	
МЫЛО ГИГІЕНИЧНЕ, одзнача- еся товѣстостію, вельми нѣжно	—50	сверблѣнье и печенье шкуры, усуває	
и выключно приладѣне до лица		выкиды и червонѣсть	
МЫЛО РИЖОВЕ уживаеся, щобы зрѣбити шкуру на лицѣ	—60	зъ лица и рукъ	—25
нѣжною и бѣлою		МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приемного	
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣзѣ, легко пнѣяться, знаменито чи- ститъ шкуру и хоронитъ одъ	—30	запаху	—35
прищѣвъ		МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженя	
		рукъ, кусникъ	—10
		МЫЛО МѢЦАНЬСКЕ знаме- нито	—10
		МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40% чистого	
		смола (дегтю), усуває	
		прищѣ лишаѣ, всякій выскипи	
		шкурной, поченье ногъ и пар- паъ на головѣ	—30
		МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мѣтитъ и чиститъ шку- ру зъ лишаѣвъ, угриковъ, и	
		т. п., кусникъ	—30

2529 37—?

Набути можна у Львовѣ въ складѣ торговляхъ: ул. Копер- ника ч. 3, и улицѣ Галицка рѣгъ Вилови. Въ фляжѣ: въ Краковѣ Суконячѣ ч. 20 и въ Черновцахъ Ринѣ ч. 2, а такожѣ у еспагъ перворядныхъ торговляхъ и антикажъ

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найбѣльшой якості
Полотна, столове бѣлье, ручники,
хустки

поручае въ наибѣльшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА И СЫНА

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жаданье цѣпки платно.

При закупкѣ товаровъ просимо поклѣкуватися на нашу часовникъ.

Видавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Бѣлей.

Пашѣръ зъ фабр. Черханской.

Зъ друзарѣй тов. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Бодяревского.

мужів курульних сойму львівського. Не хочу вбрати, щоб той артикул одержав більшість голосів в соймі, — інакше, я виставляю, що говорю тям самим язиком, яким говорять ти, що кують таке право. Не допускаю, щоб в Галичині могли повернутися часи апотеозу економічного кавчука, щоб мого бути закон, котрий піддасть-би хребет бідного робітника під самовільний брук пана...

Звісно, проекту того закону, дякувати заважній опозиції русского клубу і деяких поляків, соймова більшість не ухвалила... відложила на слідуючу каденцію...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ среду въ полудне приймавъ цесарь в Будапештѣ президентѣ обоихъ палатъ, старшого бурмистра столиці и принявъ одъ нихъ заявленія сочувства. На промову вице-президента палаты панівъ, Сливия, відповѣвъ цесарь: „Зъ глибокою подякою приймаю одъ васъ заявленіе щирою сочувства палаты панівъ. Лишь вѣра въ всемогущѣ Богу, сильна підпора моєи найлюбіишою подругою, королеви, та щире і дійсно трогаче сочувство моєи народѣвъ можуть дати менѣ потѣху и нову силу до сповнення обовязковъ монарха. Сподѣваюся и ожидаю, що члени палаты панівъ улекшатъ менѣ ту задачу зъ традиційною вѣрністю и що будуть підпирати мене въ сповненні моєи наміренъ такожъ и въ будучности.“

Президентови палаты послѣвъ відповѣвъ цесарь: „Ще підъ враженіємъ тяжкого удару, який доткнувъ моє бѣдѣе сердце и монархію, дякую сердечно за высказане сочувство палаты послѣвъ. При помочи Божій не ослабну въ сповнюванні моєи обовязковъ и сподѣваюся, що и палата послѣвъ моего любимою королевства угорского буде въ тѣмъ сумнѣмъ часѣ підпирати мудримъ, розважнимъ и вымогамъ ситуаціи відповѣдающимъ пониманіємъ, мой наміренъ и мое правительство, котре має повне мое довѣрѣе, що буде підпирати насъ въ спільній інтересъ всѣхъ, для добра бѣтныи и монархій.“

На промову старшого бурмистра Рата відповѣвъ цесарь: „Зъ сердечною подякою приймаю высказане вами сочувство жителѣвъ столиці и сподѣваюся, що въ тѣхъ тѣхъ жалобѣ, котрі я и королева думаемо тутъ перебути, причинитися столиці до улекшеня нашего горя своимъ поведѣніємъ и заявленою при кожній нагодѣ вѣрністю та привязаніємъ.“

Повышій слова цесарскій чейже не потребують широкого поясненія; выходять зъ нихъ ясно, що цесарь бажає, щобъ новый законъ войсковый бувъ ухваленый такъ, якъ его предложило правительство, котре має повне довѣрѣе коронови, и чтобы демонстраціи въ столиці болѣе не повторялися. Въ тѣмъ дусѣ поясненя повышій слова и вся праса вѣдѣека. Слова ті не були однакожь въ силѣ опамятати опозицію анѣ усунути демонстраціи въ столиці. Коли бурмистръ на засѣданні ради мѣста відчитувавъ слова цесарскій, повстали всѣ радій зъ своихъ мѣсцъ, лишь одинъ радій Польовій сидѣвъ. На радѣ зробився страшный крикъ, всѣ почали кричати: Ветати! На то відповѣвъ Польовій: Прецѣ то не говорить самъ — король! відтакъ вставъ и бѣвъ зъ мѣсця. Вечеромъ того-же дня проявилися такожъ и демонстраціи студентѣвъ. Уже при першихъ демонстраціяхъ казавъ бувъ бур-

мистръ Терекъ арештувати кандидата адвокатского Такача, котрого однакожь выпущено заразъ на волю. Студенты збѣралися отже на нападѣ и ухвалили выставити до Терекъ депутацию зъ запитаніємъ, чи бѣвъ самъ казавъ Такача арештувати, чи на высшій приказъ, а відтакъ постановили зробити демонстрацію передъ редакціей „Nemzet-a“, органа Тисесъ, за то, що газета ся похваляла поступованіємъ полиціи. По сихъ ухвалахъ пошли отже студентѣ передъ редакцію и середѣ демонстраційныхъ окликѣвъ спалили тамъ выкрикиваемый додатокъ до гаданонъ газеты. Зъ бѣси поступились демонстранты передъ клубѣ умѣренной опозиціи и зробили тутъ овацію послову Аповію, а відтакъ пошли на улицу Андрассого, де выкликали такіи переполохъ, що купці стали заразъ замыкати свои skleпы. Зъ бѣси пошли демонстранты до адвоката Физемерри, де Такачъ хотѣвъ держати промову. Тутъ вже вѣдѣшлася и полиція та почала розганяти демонстрантовъ. Студенты пошли відтакъ передъ будынокъ полиціи, але тутъ вже почали полиціянтъ и тайніи агенты полиційный бѣвъ пардону ихъ арештувати, а хто ставивъ опѣръ, доставъ и палицею або шаблемъ. Арештовано около 40 особъ; прочій розбѣгався одрожуночѣе, що послаи гр. Аповій и Польовій поставили въ палатѣ послѣвъ интерпретацию въ сѣи справѣ.

Вѣдѣека газеты доносятъ, що министерство дѣлъ внутрѣшнихъ завозвало всѣ намістничества и правительства краевъ, чтобы предложили свои вынесія въ справѣ проектованой на 1890 р. конскрипціи.

Министерство дѣлъ внутрѣшнихъ розсѣдѣе теперь — якъ доносить зъ Вѣдѣи до „Szaz-y“ — справу провинціалну, ухвалену соймомъ; опѣсла буде она предложена же двомъ министерствамъ, а вѣдѣи прийдѣе же передъ раду министровъ. Всякій отже вѣсти, що бѣдѣекась до санціи сего закона, суть же передѣекась.

Фабрикація карабинѣвъ Манлихера поступая скоро. При помочи фабрики въ Ферлахъ въ Каринтіи вырѣбляе фабрика Верндля въ Штаеръ по 7.500 карабинѣвъ на тыждѣн. Декотріи угорскій и вѣдѣекась газеты доносятъ, що и Нѣмеччина хоче завести у себе карабинѣвъ Манлихера малого калибра и что вже навѣтъ ведутся переговоры зъ фабрикою въ Штаеръ. Въ тѣи цѣли бувъ навѣтъ нѣмцкій повномочникъ Дайнесъ въ Штаеръ и оглядавъ фабрику. „Видар. Corr.“ доносить, що нѣмцке правительство заводячи у себе карабины репетерѣвъ постановило въ засадѣ держати систему Манлихера. Модель, який приняло нѣмцке правительство, есть такіи самый якъ и австрійскій. Директоръ фабрики въ Штаеръ, Верндль, перебувавъ теперь въ Берлинѣ. На случай, наколи-бъ Нѣмеччина хотѣла бѣдѣи доставу карабинѣвъ Верндльови, что досѣ же зовѣсѣмъ не есть певною рѣчею, то завѣсѣло-бы то бѣвъ привозило австрійского правительства, бо Верндль зъобовязався не вырѣбляти тѣхъ карабинѣвъ для нѣмкого безъ привозило австрійского правительства. „Sonntag und Montag-Ztg.“ каже однакожь, что есть уважана зъ компетентной стороны заявити, что всѣ того рода вѣсти суть зовѣсѣмъ безосновны.

Загальну увагу звертає економічний союзъ Россіи зъ Франціей. Французскій банки лагодяться переводити конверсію російскихъ довѣгъ на велику скалю а Вышнеградскій користає зъ сего погоди, чтобы затыгнути нову велику позичку. Розходиться тутъ головню о таку позичку, при помочи котрой можна сконвертувати позички зъ 1871, 1872 и 1873 р. Тѣ три позички, котрі мають сплатитися въ протягѣ 81 лѣтъ, представляють разомъ суму 42 мил. фунтовъ штерлинговъ або болѣе якъ миллиардъ франковъ. Нова позичка, котра має

на ту цѣль затыгнутися, має однакожь значно перенести ту суму. Розходиться тутъ отже о нову велику позичку російскую, котрой цѣль невѣдѣна а котра має значно болѣе вынести якъ одинъ миллиардъ франковъ. Россійское правительство стараєся за то бѣдѣекась Французамъ и отворяє длятого французскій торговліи прѣступъ до своихъ провинцій въ Азіи. Теперь розпочалися переговоры Франціи зъ Россіей о свободній прѣступѣ для французской торговли до закаспійского краю и Туркестану. Юрисдикція французского генерального консулату въ Тифлисѣ маєя розтягнуту на цѣлый Кавказъ, на закаспійской области и на Туркестанъ; въ многихъ мѣсцяхъ а особливо въ Мервѣ, Бухарѣ и Самаркандѣ має установитися вице-консулаты и консулярній агентуры. Та угода, коли буде вповнѣ переведена, буде мати велике значеніє економичное, бо надасть французскій торговліи вымѣека становити въ великій области въ Азіи. Сей экономичный союзъ Россіи зъ Франціей есть же и зъ иншой стороны великомъ выгъ, бо чейже кожній признаєтъ, что спѣльность интересовъ экономичныхъ не есть безъ выливу и на интересы политичныи.

Вѣсти о небезпечномъ руху въ Афганистанѣ розясняются теперь. Емиръ Абдурамъанъ выбравъ зъ численною свитою и званымъ бѣдѣека войска надъ рѣку Аму-Дарію на російскую границу, чтобы тутъ бѣдѣекась на прихильникахъ Ишакъ-хана и покарати ихъ смертею за ворожобу. Досѣ не выступивъ же емиръ ворожо противъ Россіи, но правительство російское видѣекась все таки змущенымъ матися на осторожности, бо азійскимъ володѣекась не можна зовѣсѣмъ довѣрѣи. Абдурамъанъ перебувавъ теперь въ Хулмѣ, лишь 32 версты далеко одъ російской границы. Головно командуючій російскими войсками въ закаспійскомъ краю, ген. Комаровъ, выѣхавъ на границу зъ шефомъ генштаба и сильною ескортою и ставувъ уже въ Чарджунъ. Бѣтъ то лишь доказомъ, что Россія хоче бѣти осторожною и не легковѣжѣи собѣ руху въ Афганистанѣ.

Цесаръ Вильгельмъ має перенестися на весну зъ цѣлымъ своимъ дворомъ зъ Берлина до замку въ Фридрихсбургъ, де вже почалися работи приготування на его прѣѣздъ. „Weser Ztg.“ доносить, что есть вже постановленою рѣчею, что цесаръ выѣде въ лѣтъ до Англіи въ гостину до англійской королеви.

Загальну увагу звертають на себе надзвичайній мѣры осторожности, якіи предпринимаются теперь бѣдѣекась выѣзду цесаря. Коли цесаръ минавшон суботы ѣздивъ до Почдаму, то вздовжъ цѣлой зѣлѣнниці, по обохъ еи бокахъ, була уставлена войскава патруль; гузары гвардійского полку ѣздили безъустанно зъ пиками вздовжъ цѣлого шляху.

Справа Гефена бѣдѣекась же голоснымъ одомономъ и въ прускомъ соймі, де еи порушувъ вольнодумный посолъ Гермекъ. Министръ судобничества, Шеллингъ, відповѣвъ ему коротко и поклявся на то, что вже еказавъ въ нѣмцкомъ парламентѣ; додавъ лишь, что Гефену звернено вже всѣ его приватій листы. Гефенъ постановивъ выѣхати зъ Нѣмеччины и осѣде въ Швайцаріи.

За колька дѣтъ маєя збѣрати въ Берлинѣ конференція въ справѣ самоанскихъ островѣвъ. Американскій секретаръ державный Баардъ відписавъ кн. Бисмаркову, что годѣекась на его проектъ и додавъ, что Сполученій державы хотѣтъ такъ само якъ и Нѣмеччина завести спокій на островахъ и заняти опѣсла нейтральне становити. Чтобы конференція могла мати тямъ болѣеший успѣхъ, то въ кругахъ политичныхъ предѣекась, чтобы правительства Нѣмеччины, Англіи и Сполученій державъ приказали своимъ представителямъ на самоанскихъ островахъ застанови-

ти всякій военній кроки и чекати кѣнця конференціи. Велике враженіє выкликало поступованіє американского консула на самоанскихъ островахъ, Зевалль, котрому приказало его правительство уступити зъ посады, позаякъ его поглядѣи не суть збѣдѣи зъ поглядѣи правительства. Зевалль каже отже, что самоанска политикъ Баарда есть супротивъ Нѣмеччины и Англіи за надто податлива. Америка повинна-бы вже разъ завести рѣшучу полѣтику на сѣхъ островахъ. Нѣмцкій консулъ вже не першій разъ заводѣи станѣ облога на островахъ. Нѣмцкій патруль одержали були, ще званымъ Американцямъ одобрено всяке право до администраціи, приказъ стрѣбѣи до кожного, хто бы на ихъ завѣекась не становѣ, а дотычній приказъ оголошено лашъ въ нѣмцкомъ языкѣ. Нѣмцѣ здерли американскую хоругву и потоптали еи ногами. Коли королеви Мелітоа вывошли войну, заняли мѣсто Апія не повѣдомивши о тѣмъ Американцѣвъ. Американскій посолъ въ Берлинѣ — каже Зевалль — не знає того всего, чого допускаются Нѣмцѣ на самоанскихъ островахъ и длятого бѣтъ обстає за политикой Баарда, але кн. Бисмаркъ має добрый инфор-

маціи. Зъ Берлина доносятъ, что парламентъ нѣмцкій має бѣти скликавъ въ першій дѣняхъ марта. До того часу бѣтъ бѣтъ въ союзній залагодженій проектъ аблѣекась артилеріи и буде заразъ предѣекась управ-

По вчерашнімъ засѣданні Французскій палаты послѣвъ настала въ Франціи дава предѣекась криза кабинету Фльокета. Якъ звѣсно мала вчера рѣшѣекась въ палатѣ справа ревизіи конституціи. Засѣданіє було вже одъ самого початку дуже бурляве. На засѣданні бувъ такожъ Буланже а на галеріяхъ богато дипломатѣвъ; въ ложѣ Карнота сидѣвъ кн. Уельскій. Бонапартистъ Мако выступивъ зъ бѣсѣдою и домагався ревизіи конституціи, але правдиво, не лишь на око. Занымъ однакожь прийдѣе до ревизіи конституціи, мусѣи бѣти палата послѣвъ розвѣзана и длятого ставѣи бѣтъ внесенѣ, чтобы засѣданіє бѣдѣекась. Фльокѣ відповѣвъ на то, что правительство анѣ не думає о такімъ кроку и длятого не потреба засѣданя бѣдѣекась. При голо-сованні ушло внесенѣ Мако 173 голосами противъ 375. Тогдѣ поставивъ пос. Дувиль-Мельеєе ише але подобне внесенѣе, жадаючи, чтобы засѣданіє бѣдѣекась ажъ до того часу, коли выборѣвъ выскажутъ свой поглядъ о потребѣ ревизіи конституціи. И сему внесеню спротивився Фльокѣ, але коли прийшло до голосування, то палата приняла его 307 голосами противъ 218. Ухвала ся выкликала въ палатѣ велике замѣшаніє, а Фльокѣ заявивъ въ имени кабинету, что подаєся до дамѣекась. Кажуть, что Карно поручивъ президентови палаты послѣвъ, Меллиони, зложѣи новый кабинетъ.

Ще друга справа, може навѣтъ и болѣе важѣи якъ криза кабинету, непокоить нинѣ Францію. Бѣтъ то справа французскихъ робѣтничѣвъ, котра зовѣсѣмъ тихо а несподѣвано прибрала грѣзный характеръ. Дня 10 с. я. вылася въ министерствѣ дѣлъ внутрѣшнихъ депутация робѣтничѣвъ и предложѣи президентови министрѣвъ прошеніє, въ котрѣмъ ставѣи слѣдуючій жадаєи: 1) Обмеженіє работи на бѣсѣмъ годинѣ денно; 2) означеніє минимальной платнѣи въ згодѣ зъ минимальными выдатками на житѣе въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ; 3) заказъ зменшати платню робѣтничѣвъ въ дорожѣ торгу; 4) удержуваніє суспѣекасьею дѣтей, старѣекась и инвалідѣвъ робѣтничѣвахъ. Коли депутация явилася въ министерствѣ, одобривъ одъ неѣи поданіє слуги министерства а вышловши за хвалѣу еказавъ, что министра дѣлъ внутрѣшнихъ нема, але

димо. Дивный и загадочный появъ: Скиты переймають одъ семитскихъ племенъ божка подѣи жидѣвскимъ именемъ „Хересъ“, а бѣдѣекась одъ такъ красного прастарого вѣрѣвания, де сонце уважалося еще тямъ великимъ свѣтовымъ жаромъ-огнемъ, зъ котрого вышѣи всѣ твѣры: небо и земля, боги и люде. Обмежившись на Домовита (земный, домашній огонь) Скиты перетворюють Свѣтовѣи на „Хереса“, котрый не представляє давню свѣтловодную и свѣтотворчюи силы, а есть собѣ звичайнымъ, повдичнымъ божкомъ, что ѣздитъ по небѣ — може же зъ „палашомъ“ при боцѣ — и свѣтитъ... Чи не есть же то на скрѣзъ пониманіє жидѣвске? Лишь у трусливыхъ Семитѣвъ уважалася великимъ геройствомъ ѣзда на конѣ, а вже нечуванымъ рицарствомъ було мати „палашъ“ при боцѣ!

Якимъ чинѣмъ той семитско-жидѣвскій Хересъ бѣдѣекась въ митологію грѣхъ найславнѣйшихъ народѣвъ старины: Персѣвъ, Скитѣвъ, Славянѣвъ и Грекѣвъ, позбѣекась и досѣ великою тайною для исторіи. Може бѣти, что до розширу культу сего божка приложился Феникіяне, тоті першій торговѣи свѣтѣи, что бѣдѣи непамятныхъ часѣвъ мали знѣекась и зъ нашою Скитією, казкамъ же Греки стали есѣдѣи на чорноморскѣмъ выберегу Украины.

ж) Божество вѣины.

Геродотъ говорить о скитѣмъ бѣзѣ вѣины и называє его зъ грека Аресомъ. Онъ такъ о нѣмъ пише (кн. 4, гл. 62): „Въ кождей купѣи представляла на громадскій площади святыня Ареса. Тамъ визана хоросту нагроможденій одна на другѣи, около трехъ стадій (до 400 кроковъ) на-здѣекась и столько-же на-вширь, въ гору дѣекась менше. Поверхъ всего устроена рѣвна чотырокутна площадь, зъ трехъ боковъ строма, зъ четвертого можна выйти на гору. Кождого року докладають на ту купу 150 возѣвъ добре навозенныхъ вязанками хворосту, — се тому, что за-дѣи поганого веремея все меншає тотѣи купа. На вывисенію кожда жупѣи уставляє старій зѣлѣзный мечъ, собѣ то

святой образъ Ареса. Отъ же сему мечу приносятъ щѣрѣи жертвы въ худѣи и коняхъ; Скиты ему ще болѣе жертвуютъ, якъ иншимъ богамъ...“

Видно зъ того опису, что не якогосъ специального бога вѣины обожали Скиты, а лишь самъ мечъ, котрый освящали кровію принесенныхъ жертвъ. О скѣекась славянскую бѣсѣду прослѣдѣи можна въ старину, первѣекась мечъ зватѣекась мусѣвъ такъ, якъ говорилось въ старосербскѣмъ языкѣ: ма к і. Корень бѣу-бы той самъ, что въ старонидѣйскѣмъ махна-суа и въ грекѣмъ μάχης, (воювати). Здаєся, что и назва загадочного божка давной Руси Макошь (искали также Махша, Махешъ, Мокошь, Макошія) стѣи въ звязи зъ старонидѣйскимъ махна-суа, отже означала бога-войовника.

Тому Макошеви, чи тамъ святому мечѣи, приносило такожъ жертвы въ людяхъ, только-же не зъ кровію людской, лишь зъ спѣдѣи мѣи невольничѣвъ. Инакше не могло бѣти. Макошь бѣвъ завзятый богъ и страшно еи любивъ вороговъ Скитѣи — ему найлюбіише було, коли его бодай покровлено кровію тѣхъ вороговъ. За те бѣвъ славно борѣекась на бѣекасьхъ вразѣи зъ своимъ народомъ, цѣлыхъ тысяча лѣтъ боронивъ нашу землю одъ всякого супостата. Оденъ лишь жалѣи мавъ бѣвъ до Скитѣвъ: — они будучи надто гуманними, не всѣхъ невольничѣвъ, лишь кождого стѣиго призначували въ жертву для него...

а) Богъ моря.

Окрѣмъ наведенныхъ сѣмохъ богѣвъ бѣвъ ще въ Скитіи божѣи, котрому поклонялися не всѣ, а лишь такъ званій королевскій Скиты. Бувъ то богъ моря, званій по скитски Тамі масада сѣи.

Назва Масадасѣи повтаряєся и въ назвѣи скитского короля Октамасадесѣи; она своєю виноголосною формою вказує на славянське слово и стѣи въ звязи зъ старонидѣйскимъ мазда (Агура-мазда) и означує бога.

Перша часть слова Тамі-масадасѣи

есть лишь давню вымѣекась нинѣшного слова темный, тѣма. Въ сербскѣмъ языкѣ и досѣ говорится тамѣи, въ литовскѣмъ тамеи, въ санскритскѣмъ тамасѣи.

Здаєся, что Скиты называли Чорне море темнымъ, або коротке тамѣи. Така назва була въ уживанію еще въ далеко позѣишнихъ часахъ, — Константинъ Багрянородный, сучасникъ рускомъ князѣи Ольги, пишучи про Сербѣи, называє Чорне море такожъ темнымъ (σκιερός*).

Зъ поданого розбору митологіи пересѣдѣи чѣекась, что давній Скиты-Славяне вѣрили только въ бѣекась доброй, свѣтлѣи — жадного дуализму въ религіи, жадныхъ Чорнобогѣвъ та Давѣи у насъ не було. Въ вѣствѣи своѣмъ була православна религія однобожою, бо вышѣи зъ культу одного найвышого бога. „Въ началѣ бѣи Витъ“ — такъ можна-бы по-вѣи о первѣишій вѣрѣ Славянѣи.

Для повноты образу подаю за Геродотомъ же дѣекась дѣи, о скѣекась они стѣи въ звязи зъ давнимъ вѣрѣекась.

1) Кровный жертвыи.

„Жертвы — каже Геродотъ (гл. 60—64) — приносятъ всѣ Скиты на одѣи лишь ладъ при вѣствѣи чѣиностяхъ, а дѣекась то такъ: жертвѣи вѣствѣи стѣи передъ жертвующимъ спѣи на переднихъ ногахъ; самъ жертвующій стѣи по-задѣи звѣрѣи, тѣгне посторонкомъ и повалѣи звѣрѣи. Въ часѣи падѣи звѣрѣи, бѣвъ вызваєи имя бога, для которого признаєи жертву. Отдаєи закидаєи посторонѣи навкругъ шѣи звѣрѣи, вкладаєи поза посторонѣи кѣи и

*) Плиний (писателъ зъ першого вѣку по Хр.) повѣекась, что въ бѣсѣдѣи Скитѣвъ звалосъ Азовске озеро темерінда, а зновѣи Геродотъ каже, что те озеро звалосъ матерей моря (розумѣекась Чорного). Бѣи въ понсѣишій назвѣи темерінда друга часть (рѣдѣи) значѣи только что родичка (матѣи), тогдѣи темѣи (у Геродота Тамі) було-бы дѣиственно скитскою назвою для Чорного моря.

крутячи кѣиэмъ удущѣи звѣрѣи (чтобъ кровъ зъ него не вышѣи). Онѣи не розводитъ при сѣи чѣиности огню, анѣи не чѣиить першого посвяченія (т. е. не бѣитинаєи и не палѣи волосѣи зъ пола звѣрѣи, якъ то було у Грекѣвъ), анѣи не поливаєи звѣрѣи жертвѣишымъ напѣиткомъ (виномѣи).

„А что край Скитѣвъ дуже убогий въ деревѣи, то Скиты (чорноморскіи) ось-який вынай способъ, чтобы уварѣи мясо. Стягнувши кожу зъ жертвѣи звѣрѣи, они бѣдѣекась мясо одъ костей и вкидають его въ котлы, якіи у насъ въ уживанію — розумѣекась ели кто має такіи котѣи. Подѣи котѣи розводѣи огонь зъ костей звѣрѣи. Якъ хто не має подѣи рукою котѣи, кидѣи все мясо въ шѣиру звѣрѣи (въ его живѣи), доливаєи дѣишо воды и подпалѣи кости зѣи спѣи. И дуже красно горѣи тѣи кости, а живѣи зовѣсѣмъ выбѣи мѣититъ въ собѣи обране зъ костей мясо. Въ такіи способѣи звѣрѣи варѣи себе само, и такъ уварѣи кожда жертва звѣрѣи. Коли-же мясо готовѣи, жертвующій приносѣи первенцевѣи дары зъ мяса и зъ внутренностей, кидѣи дѣишо передъ себе. Скиты жертвуютъ зъ всякомъ худѣи, найбільше-же ковъ. Одныхъ свиней не жертвуютъ, взагалѣи не хотѣи зѣи мѣититъ хомѣи свиней.“

У Скитѣвъ не було еврейѣи-жертѣи, кожній Скитъ самъ собѣи бѣвъ ереємъ, самъ приносиєи богамъ жертвы. Тай до чѣи-го-же придалася-бы Скитамъ жертѣи, коли религія була поединча, бѣекась скомпѣинованыхъ догмѣи — назвы сѣмохъ богѣвъ були до спѣи-мѣи таня легкіи, а всѣ жертвы приношено на одѣи лишь ладѣи. Ажъ въ позѣишнихъ часахъ, коли натворено богато богѣвъ, потрібній вже були ерей. Только-жеи в они, для власной користи, замѣиували еще дальше религію, вына-ходячи новіи обряды та новыхъ богѣвъ, чтобы людеи зъ коичности и частѣише удавались до нихъ о порадѣи.

(Дальше буде.)

шеф его канцелярии готовъ въ принятии. Депутация не хотѣла однакожъ особито ставитися въ канцелярію, лишь пошла дальше до министра будвництва, до полиціи и другихъ властей и всюды лшала задаву петицію зъ тымъ додаткомъ, що чекають на одвоѣдъ лишь до 24 лютого. Вельми характеристична и важна рѣчь, що того самого дня явился депутация робѣтниківъ по вѣсхъ бѣльшихъ мѣстахъ въ Франціи явъ Лионъ, Марсалин, Бордо и т. д. у префектовъ и мерѣвъ та всюды полишали такий саміи петиція зъ жадањемъ одвоѣди на 24 лютого. Бѣтъ то знакомъ, що мѣжъ робѣтниками въ цѣлой Франціи настала вже сильна організація и що они дѣлають посяла одного пляву. Въ Лионѣ старався префектъ Камбонъ переконати делегатѣвъ робѣтниківъ, що такъ важной справы не можна нѣ сѣло нѣ пало залагодити до 14 днѣвъ и додавъ, що коли имъ мила республика, то они за 14 днѣвъ не являться по одвоѣдѣ, бо вже два разы убато республику уличными веспокоями; кола-жъ они не послушаютъ его рады, то онъ выступитъ енергично и буде старатися удержати спокѣи. На то сказали ему робѣтники: „Въ 1848 р. дали робѣтники правительству три мѣсяцѣ часу а мы чекаемо вже 18 лѣтъ“.

Агентія Гаваса доносить зъ Софіи, що болгарске правительство одержало бѣдъ болгарского екзарха зъ Константинополя писемъ, въ котрѣмъ бѣвъ высказуе свои погляды на звѣстный конфликтъ въ синодомъ и подае способы, якими можна-бы зновъ дѣйти до порозумѣня. Позаявъ погляды екзарха годяться зъ поглядами болгарского правительства, то може дуже легко прийти до порозумѣня, скоро лишь епископы схотять станути на законнѣмъ становищи.

Кн. Фердинандъ выѣхавъ — явъ звѣстно — зъ своєю матерею до Филиппополя. Ихъ одпроважувавъ Стамбуловъ ажъ до Вакарела а бѣтакъ вернувъ назадъ до Софіи. Зъ выяземъ поѣхали его маршалокъ двору Бурбильонъ, адъютанты Марковъ и Стояновъ и совѣтникъ двору Тапчалестовъ. Принятѣ въ Филиппополі було дуже торжественне, майже демонстраціе, бо на повитанье князя явилоса дуже численно такожъ и духовенство зъ цѣлон епархіи бѣдъ проводомъ епископа Партегия. Явилоса такожъ грецкій епископъ Іоакимъ и католицкій епископъ Менини.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Зъ читальнѣ въ Березовицѣ малѣй въ Збаражчкѣ пишуть намъ: Ц. к. старостѣ повѣтовѣ въ Збаражѣ ставило нашѣй читальни перешкоку въ еи розвою. Читальня выбрала д. 10 лютого 1888 р. председателемъ своимъ н. Тадея Федоровича, властителя Клебановки и Богдановки. Того выбору ц. к. старостѣ въ Збаражѣ ореченьемъ зъ дня 10. марта 1888. ч. 1004. не затвердило, а наказало выдѣлѣти читальнѣ, выбрати на председателю нову особу, бо н. Т. Федоровичъ не посѣдае права бути председателемъ читальнѣ въ Березовицѣ малѣй. Заступникъ председателя, одержавши таке ореченье, самъ власноручно збудувавъ рекурсъ до ц. к. намѣстництва, и на той рекурсѣ намѣстництво рескриптомъ зъ дня 18 падолиста 1888. ч. 60.869 выбѣръ н. Т. Федоровича на председателя потвердило, а ореченье старостѣ збаражского знесло. П. Тадей Федоровичъ, мимо перепѣи и далекой дороги, зъ-часта загоцѣ до читальнѣ, загрѣвае до розвою еи и щедрими датками поддержуе. За все то товариство складае председателю н. Тадею Федоровичеву сердечну подяку. — Т. Ц., членъ читальнѣ.

— Въ справѣ конференціи филіи Рус. Тов. Педагогичного въ Щирцѣ пишуть намъ: Въ справозданіи изъ Щирци (ч. 20 „Дѣла“) подано було, що въ богослуженіи за о. Степана Качалу взявъ участь такожъ о. Царъ зъ Гуменця. Справоздавецъ очевидно взявъ о. Царя — за о. Подлѣсского, парокха зъ Добрянъ, бо о. Царъ на богослуженіи томъ не бувъ. При сѣй нагодѣ филія Товариства Педагогичного одзываетъ до рускихъ отцѣвъ духовныхъ зъ околици (якъ Дмитръ, Гуменецъ, Сороки, Брѣдки, Мѣстики, Пустомыты, Милошовичъ и др.), чтобы зволѣли заинтересуватися товариствомъ и скрѣпили его силы. Трудѣмъ оцѣльними силами!

НОВИНКИ.

— Новый выдѣлъ Русского Товариства Педагогичного бѣбувъ дня 11 н. ст. лютого перше свое засѣданье, на котрѣмъ уконституовалъ въ той способъ, що заступникомъ головы выбрано проф. Петра Левицкого, секретаремъ проф. Ив. Матѣева, ка-сіеромъ н. Костя Паньковскаго, магазиниромъ учителя Романа Заклинскаго. Потомъ велася оживлена дебата надъ организаціею работы въ самѣмъ выдѣлѣ и ухвалено, що члены выдѣлу мають подѣлѣтисъ на три секціи: одна секція для справъ школъ народныхъ и семинаріи учительскихъ, друга для школъ середнихъ, а третья секція административная. Секція мають одбувати о-кремъ засѣданья, можуть до помочи покликати со-бѣ людей и зъ по-за выдѣлу, а на засѣданья ново-го выдѣлу мають приходити зъ готовыми рефе-ратами. Потомъ упрощено проф. Бѣчалъ займатися и на дальше администраціею института Товари-ства Педагогичного, а вѣкнци рѣшено възвати вѣсхъ учителей-Русинѣвъ, чтобы вступили до То-вариства и брали участь въ его трудахъ.

— Сто пятьдесятъ майстрѣвъ шевскихъ явилоса вче-ра у президента мѣста п. Мохнацкого, чтобы пред-ставити ему свое лихо, по бѣдрити складу фа-бричной обуви зъ Медлинга, и просити о помѣчь до организаціи самообороны. Шевцѣ львовскіи (а есть ихъ до 500 майстрѣвъ) постановили заложити базаръ обуви своего výroбу, котрый-бы зрѣ-биль конкуренцію базарови обуви медлинской. По заложено складу Френкля у Львовѣ значно убуло шевцями работы, и звѣстно, що богатшіи майстры мусѣли челдникѣвъ бѣдривати, а май-

стры убожшіи ледви дыхаютъ. Досытъ сказати, що въ темерѣшній хвилѣ 55 родницъ шевскихъ выкидають зъ мѣшканъ, бо тѣ не мають чимъ чинить оплатити. Въ грѣмѣльной депутации вчѣ-рашней у президента мѣста було богато шевцѣвъ-майстрѣвъ — правдивыхъ Лазарѣвъ. Коли тѣлько заложено складъ обуви медлинской у Львовѣ а шевцѣ зрѣбили страшный крикъ, приѣхавъ зъ Вѣднѣ самъ властитель фабрики Френкель, бувъ у президента мѣста и въ директора полиціи, и обѣцѣвъ тогда взяти до Медлинга зъ-бѣси хочѣ-бы и бѣльше якъ 200 шевцѣвъ и дати имъ тамъ роботу. Коли-жъ успокоилоса у Львовѣ, то Френ-кель звизивъ уже число на 100, потомъ на 50, а на дѣль выѣхали до Медлинга тѣлько дѣя партіи шевцѣвъ по 10 особѣ, одна передъ мѣсяцемъ, а друга передъ 14 ма днями. Комисаръ полиціи, изъ данныхъ Френклемъ завадокѣвъ на руки ди-ректора полиціи, купуе бѣдучому до Медлинга шевцѣвъ билетъ и дае 50 кр. на руку на дорогу. Потому тѣ коштѣ бѣды Френкель шевцѣмъ одти-гае. Депутация представила п. Мохнацкому весь горькій станъ цеху шевского и просила его, чтобы рада мѣста удѣлила субвенціи на основанье базару обуви. Президентъ зрѣбиль надѣю депутации, казавъ выговорити поданье до рады мѣста и разо-мъ зъ статутомъ товариства внести на его ру-ки, а рада, надѣйтисъ, не дѣмѣють свои помочи. Одъ президента удалоса всѣ шевцѣ громадѣ до-локалю свои корпорации и выбрали комитетъ, котрый має уложити статуты товариства для ба-зару. До того комитету нѣдъ проводомъ н. Ри-шера выбрано пп. Драбика (Русина), Новаковского, Братра, Венжовского (Русина), Шпигу, Шу-стера (Русина), Кавчиньского, Винницкого (Руси-на) и Гілемана (жидѣ). Чтобы товариство могло згорнути въ собѣ вѣсхъ и незамѣжѣишнихъ шев-цѣвъ, поставлено удѣлъ на 10 зр.

— Зъ Стрыи пишуть намъ: Намѣмъ парам! Громадѣ рада мѣска уконституовалася дня 12 н. ст. лютого, выбравши бѣльшостію лише двоухъ голосѣвъ бурмистромъ адвоката д-ра Фрихтмана, а его заступникомъ н. Стояловского 20 голосами на 34 голосующихъ. Зверхнѣсть громадака сочи-вае отже въ тыхъ самыхъ рукахъ, що и передъ пожаромъ. Ассесорами выбраны пп. Гетингеръ, майоръ въ пенсіи, Розенбергъ лѣкаръ-хирургъ и два мѣщане Русины: Тома Краоньскій и Василь-чиньскій. П. Фрухтманъ не принявъ ще остаточный выборы, полишивъ собѣ пару днѣвъ до намѣслу. П. Стояловскій бѣдрѣщувався зъ початку, але не-ма сумнѣву, що выбѣръ прийме; за нимъ голо-сувала солидарно всѣ раднѣ-жидѣ. Якъ спалося прочимъ кандидатамъ на бурмистрѣвъ — а була ихъ здорова начка — про се замовчуе Вашъ до-донисователь.

— Въ Сяноцѣ — якъ намъ зъ-бѣдтамъ пишуть — Русины почали будитисъ зъ довшого просоня. Передъ двома роками станула тамъ округа на Тор-говля Народна, а по сѣй, єдиной въ околици ин-ституціи руской, має небавомъ станути друга. За згодю добромыслихъ людей заявуеся въ Сяноцѣ Товариство Касинове, а дѣло дѣйшло уже до того, що сими днями подаються статуты до урядового затвердження.

— П. Евгений Кобринскій, членъ и бывшій голова товариства „Сѣчи“, одержавъ на университетѣ вѣдѣнскѣмъ степень доктора вѣсхъ наукъ лѣ-карскихъ.

— Забавы зъ танцами бѣбудуться у Львовѣ сѣи суботы въ комнатахъ „Руской Весѣды“ (ул. Ор-менска ч. 27) и въ „Рускѣмъ Касинѣ“ въ На-родномъ Домѣ. — Выдѣль тов. „Рускихъ Дамъ“ порѣшивъ сѣихъ мясицѣ нѣякого вечера зъ та-нцами не устроивати.

— Дирекція руху звѣзницъ даржавныхъ проситъ насъ оповѣстити, що весь рухъ поѣздѣвъ особѣ-выхъ отворено зновъ на шляху Станиславѣвъ-Чортковѣвъ зъ днемъ 13 а на шляху Чортковѣ-Гусятинъ зъ днемъ 14 н. ст. лютого.

— Зъ Стрыи пишуть намъ: Въ Конюховѣ, въ повѣтѣ стрыйскѣмъ, выбухъ дня 9 н. ст. лю-того о 2-бѣй годинѣ по пѣвнѣчи огонь и за-дѣя страшной бурѣ обѣйливъ въ кѣлькахъ хвилѣхъ хаты и господарскіи будинки троухъ господарѣвъ. На цѣстьѣ для сѣла хаты тѣ были досытъ бѣо-кремленіи и вѣтеръ нѣсѣ искры на поле. Пого-рѣльцѣ ледви спасли житѣе и осталися въ томъ, що на нихъ. Одному господареву погорѣла на-вѣтъ худоба. Шкода, зовсѣмъ не убезпечена, до-сигае 1800 зр. Причиною огню бувъ подпалъ, а допустивъ его чоловікъ, котрый уже за таке злочинство бѣдидѣвъ чотири роки вязницѣ и не належить навѣтъ до громады. Костъ Шведикъ (такъ зовѣсь подпалникъ), розтративши грошѣ, якъ зъ ткацтва зарѣбиль собѣ у вязницѣ, затуживъ „за криминаломъ“, де — якъ часто самъ казавъ — о нѣчо не журився, тожъ глядавъ собѣ тѣлько оказіи, чтобы на ново дѣстатисъ до того раю. Для 8 лютого у вечерѣ жадавъ онъ бѣдъ одного господаря угощеня горѣвкою, а коли той бѣмо-вивъ ему, онъ пѣйшовъ до коршмы, напивався майже до пѣвнѣчи, а о 2-бѣй годинѣ подпаливъ того господаря. При подпалѣ вѣтеръ зрѣвавъ Шведикѣмъ капелюхъ и почавъ нести въ поле. Онъ побѣгъ за капелюхомъ, а бѣтакъ повернувъ до огню и почавъ нѣбыто ратувати. Передъ жандармомъ признався до вины и бѣдѣвлено его до суду. Подчасъ того огню вывалилася велика неповоротливость и незручність людей при га-шеніи. За те треба зъ великою похвалою подне-сти доброту и великодушність ихъ, бо на възва-не священника и рады громадской кождый, бѣдъ найбогатшого до найбѣднѣйшого, постанавлявъ за-помогти погорѣльцѣмъ, чимъ хто може, грошми и збѣжежъ. Очевидно, всеи отраты имъ не звер-нуть, але й мала пѣдмога буде богато значити у сельскихъ погорѣльцѣвъ, котрыхъ звичайно нѣ-хто чужій не запоможе.

— Одъ Турки пишуть намъ: Вѣсѣ о смерти ар-хика. Рудольфа надосѣла до Турки заразъ въ памятни середѣ и тронула вѣсхъ до живого. На-другій день зѣбрались представители рускихъ то-вариствъ: Народной Рады турчаньской, филіи об-щества им. Качковского и Читальнѣ руской въ Турѣ — и всѣ разомъ удалисъ до ц. к. старосты, чтобы передъ нимъ высказати глубоке сочувство и просити, чтобы передѣвъ се Гго Вел. цѣсаревъ. Потомъ выбрано комитетъ зъ членѣвъ вѣсхъ тыхъ трехъ рускихъ товариствъ и поручено ему при-ладити все потрібне до бѣдривы богослуженя за-

покойного. Той комитетъ выговоривъ бѣдоу до-вѣсхъ безъ рѣзницѣ стану, становиска и вѣку: до-духовныхъ, до цѣсарскихъ и автономичныхъ влас-тей, до сѣлянъ и вѣсхъ обывательнѣ повѣту, за-просивши вѣсхъ до Турки на день 6 н. ст. лю-того на 10 годину передъ полуднемъ на богослу-женье въ церкви. Въ означеный часъ зѣбралоса множество народу — майже вся интеллигенція зъ цѣлого повѣту и всѣ представители властей до-церкви турчаньской, де 20 священникѣвъ зъ по-вѣту бѣдривали богослуженье за пок. Рудольфа. По службѣ І. передъ парастасѣмъ выговоривъ о. Прухницкій, мѣщевый парохъ, краснорѣчиву проповѣдь. Пок. архиказъ будучи 1887 р. у Львовѣ, бажавъ рускому народови руского бѣсѣ-доу „многая лѣта!“ — а намъ Русинамъ при-шло сѣго року сѣбѣвати ему „вѣчную память!“ По богослуженію удалоса одна депутация бѣдъ всего руского священства, а друга бѣдъ руского народу въ повѣтѣ до заступника ц. к. старосты и высказавши якъ найцѣрше сочувство, просили то пе-редѣти цѣсареву. Вѣсѣ зъ хрѣста поста-вленого коло тетранода и пѣслано на руки сов. Ковальского до Вѣднѣ зъ прошеніемъ, постара-тисъ положить его на домовинѣ. На двоухъ аза-рантовыхъ лентахъ спадающихъ зъ того вѣщи-стои надруковано золотыми буквами на одѣи: „Надѣи австрійскихъ людѣвъ Русины турчань-скихъ горѣ“, а на другѣи: „Память его отъ ро-да въ родѣ“.

— Выдѣль рады повѣтовѣмъ въ Дрогобичѣ доносить до нашей редакціи урядовѣ писемѣмъ, що дня 12 н. ст. лютого с. р. бѣдривалоса заходомъ вы-дѣлу въ церкви св. Тройцѣ и въ костелѣ поми-нальнѣ богослуженье за упокой бл. н. архика. Рудольфа, на котрѣмъ явились члены репрезента-ціи повѣтовѣмъ, представители вѣсхъ властей мѣ-щевыхъ и богато публики.

— Зъ Лавочного пишуть намъ: Заходами о. Кач-марского бѣдучоса дня 12 н. ст. лютого свѣтлѣ богослуженье за упокой бл. н. архика. Рудольфа въ церкви въ Олѣрцѣ, сѣлѣ на границѣ Угорщи-ны. Проповѣдь, бѣдѣвѣдну до торжества, выго-ловивъ о. Качмарскій, а нашъ Войки глубоко бѣду-ли страту цѣсаревича, котрый заявлявъ Русинамъ свою прихильность.

— Зъ Теремѣль пишуть намъ: Въ день похоро-нѣвъ бл. н. архика. Рудольфа бѣдучоса у насъ за-ходомъ Впр. о. декана Залуцкого торжественно заушкѣище богослуженье. До парастасу стануло 5 священникѣвъ: о. дек. Залуцкій и оо. Кмицике-вичъ, Сойка, Сосенко и Зарицкій. Торжество под-несли красный свѣтъ хору бѣдъ проводомъ о. Савулы и гарна проповѣдь о. Залуцкого. На бо-гослуженіи явились представители вѣсхъ властей, майже вся интеллигенція мѣщевѣ и множество народу.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Дня 21 н. ст. лютого бѣдуче-ся у Вишнѣвчику вѣчнанье ушкѣенного богослова п. Тимотѣ Бордуляка зъ панію Антоинию Ко-совичѣною, дочкою бл. н. Петра Косовича, па-роха Баржа. — Дня 17 н. ст. лютого бѣдуче-ся вѣчнанье ушкѣенного богослова п. Емил. Га-вацкаго зъ панію Модестѣю Рудницкою, дочкою о. Рудницкаго, парокха зъ Козѣвки.

Надѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вывѣчала простымъ ередствомъ бѣдъ 23-лѣтний глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того сред-ства по лѣмѣнцѣ переслати даромъ вѣсхъ бажачимъ. адре-са І. Н. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Министръ финансовъ именовавъ комисарѣвъ скарбовыхъ: Николая Долянцкаго, Виликевича и Кюсюка старшими комисарями скарбовыми въ округѣ львовской дирекціи скарбу а старшого инспектора податкового Романа Куоса совѣтникомъ скарбовымъ. — Старостами имено-ванъ: совѣтникъ полиціи Маринковичъ и секретарѣ намѣстництва: Червинскій, Ланикевичъ, Чар-ковский Голѣвскій, Креховецкій, Шуттъ, Ско-рунка и Францъ. — Секретарями намѣстництва

именованъ: Святльскій, Коростеньскій, Шум-ляньскій, Мавтнеръ и Лимикъ. — Магистеръ ве-теринаріи, Круликовскій, именованный професоромъ школы кута коней у Львовѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 15 лютого. Законъ о домахъ складовыхъ передискутовано въ радѣ держав-ной ажъ до §. 12; слѣдующе засѣданье бѣмо-жено до завтра. Гр. Кальноки и министръ краевой обороны Вельзергаймъ выѣхали до Будапешту. Выѣздъ Вельзергайма має сто-ити въ звязи зъ змѣною закона войскового.

Пештъ 15. лютого. Палата послѣвъ приняла §§. 1—8 закона войскового безъ змѣны. Вчѣра були цѣлый день демонстраціи; вечеромъ мавъ Такачъ передъ своимъ помеще-каньемъ побѣдуючу бесѣду. Арештовано бо-гато особѣвъ, але опѣсля выпущено на волю. Въ мѣстѣ занунавѣ такъ великій неспокой, що сконспировано все войско. На недѣлю за-повѣдѣно пликатами велику демонстрацію. Подчасъ вчѣрашней демонстраціи ранила по-лиція кѣлька особѣвъ шаблями.

Берлинъ 15. лютого. Поголоска о ди-мисіи кн. Бисмарка есть безосновна. — Кара-бинѣ Манлихера буде рѣшчѣи принятый въ Нѣмечинѣ.

Парижъ 15. лютого. Булянжѣ выдавъ манифестъ, въ котрѣмъ доказуе потребу роз-вязанія парламенту и скликанія конституанты.

Букарештъ 15. лютого. Внесенье Бля-ремберга о поставленіи кабинету Браціана въ станѣ обжалованя бѣкинѣно 80 голосами про-тивъ 79.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 278—2

препараты зъ гумы и výroбы кавчуковой для потребъ хирургическихъ и иныхъ подѣбныхъ.

Фабрика знарядѣвъ рѣзничныхъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгѣй поручае свои вы-1889 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 212—2

Володимиръ Подгородецкій архитектъ и управлений будѣвничій

отворивъ канцелярію во Львовѣ при улици Коперника ч. 15. А. и выконуе планы, кош-торисы на церкви, иконостасы, будинки паро-хіяльнѣи та школы, и реконструуе старѣй-бу-2177 дынки. 3—3

Прехорошой кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣиновъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зъ приємностею можемо поручити на-шимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сѣи суть на складѣ иншіи роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. І. 10 зр. 70 кр., Нр. ІІ. 10 зр. 20 кр., Нр. ІІІ. 9 зр. 80 кр. Рѣо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 26—2 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Ц. к. уприв. гал. акційный БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

подае симъ до вѣдомости, що вѣсѣ находячѣи-ся въ обѣгу

4¹/₂% Асигнаты касовѣ

зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

выданіи Закладомъ центральнымъ у Львовѣ, а такожъ филіями въ Краковѣ, Черновцахъ и Тернополи

будутъ опроцентованѣ

почавши бѣдъ дня 10 мая 1889 лишь по 4% зъ 60-дневнымъ выповѣдженіемъ.

У Львовѣ 8 лютого 1889.

Передрукъ не буде платинѣе.

Дирекція.

Виходить у Львові що дня (крім неділі) у руських свят о 5-й годі по полудні. Литературний додаток „Библиотека пайанам. повістей“ виходить вв четверок, а вв второк і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату на „Діло“ приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коopersька ч. 11, і Вроцлавський ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Haaseenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Duker, 1. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haaseenstein & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і на додаток за києватськими платів у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додаткомъ вв Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . 18 ар. на цілий рік . . 24 ар. на пів року . . 9 ар. на пів року . . 12 ар. на чверть року . . 4.50 ар. на чверть року . . 6 ар. на місяць . . 1.50 ар.

У Львові: на цілий рік . . 16 ар. на пів року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на місяць . . 1.35 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попередню записку. — Редакція неоплачує пошти від порт. — Неодержані чекі поштові 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бдт одиниць отримки печаткою, вв рубр. „Надбавки“ по 20 ар. а. в. Подати чекі по 10 ар. бдт отримки.

Просимо оновляти предплату на рік 1889.

З минулого союму.

III. Руські послы.

Руські послы, помімо невеличкого свого числа, не ставили себе ніколи на рівні з котримись польським клубом — хоча і найменший з тих клубів мав далеко більше членів, аніж було всіх Русинів вв союмі, — але вони рівняли себе все з цілим загальним польським послом, з всіми польськими клубами разом взявши. І Польки союмові, хоч не на словах, але фактично уживали руських послов за властиву репрезентацію цілого руського народу Галичини, за тьло рівноправне з кої-мись польським, хоч їх інтерес вимагав очевидно, щоб уважати Русинів лише за одну з партій вв союмі, на рівні з поодинокими польськими клубами. Коло польське повстало було же вв перших початках галицького союму, коли то вв союмі засідало не тільки 48 Русинів але і кільканадцять Мауровів, не почувавшихся до спільності інтересів з польськими послами вв інтеграції. Тоді очевидно для самих польських послов вв гдні вв солідарності поступовань було кінцеве, і вони, без огляду на різницю вв поглядах, творили одну цілість, коло, за-для спільної наради. Тепер, при звыш десятикратній чисельній перевазі польських послов над руськими і при цілковитім усуненню маурського елемента з союму, потреба кої-а вже устала, а однак оно все ще задержалося, і тимь Польки маніфестують самі цілковиту одрубність і незгодність польських і руських інтересів вв краю.

Вв важливіших справах нараджувався руський клуб не тільки сам між собою, але і сходився або порозумівався з Русинами не належачими до клубу, як послы такі і члени союму (владиками). Так було в. пр. при внесенні о руських школах, при виборі члена ввдлу краєвого з курії селянської, на окличено сегоднішнього союму.

Польки раз намагалися руський клуб розбити, іменно за остаток сесії вв місяці жовтня, коли появилася звістка ввчав вв підписами руських послов, котра наробила тільки шуму. Найбільше кололо їх

очевидно то, що навіть такі руські послы, котрих вони уважали за своїх пупків або за особливо зобов'язаних для себе, підписали тую так немилу для них бдзву разом з найострішшими їх противниками. Уживали отже всякої преси і всякого впливу на тих, о котрих думали, що суть преси або впливові доступні, щоб їх спонукати, аби виперлися бдзвы ввчави. Але се удалося їм тільки при двоох (п. Вільнськом і Кашевку), і то таких, котрі вибрав свої на послов завдячували польському центральному комітету против комітету руського і котрі аж пізніше до руського клубу були прийняті. Зв іншими членами руського клубу їм не удалося, хоча приватно а навіть публічно заповідали тов з великою певністю і гордовитими переказками. А в тім два послы, що улягли пресі, бдтак по оголошенню поясненя руського клубу, самі мусіли жалувати того свого крову, котрим стратили привязь своїх руських товаришів а не зыскали поважана у товаришів польських.

Впрочім руський клуб виступав згдвно і солідарно, хоч поодинокі члени его різнилися вв часті не тільки поглядами своїми але навіть інтересами. Завсгди переважав ввгляд на загальний інтерес, і не тільки вв справах важливіших, але і вв менше важних, де солідарність клубова не обов'язувала, руські послы звычайно голосували разом — зовсім одмітно як вв рад державній, де за попередню період з трох руських послов не раз і вв важливіших справах внакше голосував п. Ковальскій, внакше п. Кулачковскій, а знов внакше о. Озаркевич.

Зрештою становиско руських послов вв союмі було і мусіло бути без порівнянн трудніше, як вв рад державній. Вв союмі стояли они цілком самі, бдособнені, на себе тільки опираючись, против самих тільки противників, против котрих мусіли неустанно матися на бачності, з котрими неустанно мусіли боротися, і котрі дуже часто виступали против них вв одній збійній фалі. Вв рад державній заступили суц всякій народності і всякій партії, з найрізномірнішими і найсуперечнішими інтересами. Там отже вв політичних, культурних, економічних і соціальних справах мусіли знайтися і інтереси солідарні Русинами, і руські послы ніколи не потребують стояти бдособнені, они все можуть прилучитися до ко-

тронів з партій або фракцій. Навіть вв національних своїх потребах, котрі очевидно тільки них самих дотикають, все можуть знайти союзників, котрі з політичних причин будуть їх підтримувати.

Задана що-нио трудність для руських послов вв союмі заходить без огляду на їх більше або менше число. Але вв раз більшого числа хоч не становиско але бодай праця їх улегшена тим, що можуть роботу між себе поділити і поодинокі справи розбирати між себе після більшого або меншого спеціального ознайомлення з ними. Союмі і так, з причини короткого часу, залагодує справи далеко поспішніше як рада державна. Кожду-ж справу треба перестудіювати бодай на стільки, щоб вв ній добре орієнтуватися, вв союмі тим більше, що не можна так, як вв рад державній, на ввкого другого спуститися. Вв тьм ввгляд очевидно становиско руських послов вв минульшій період союмовій було зб всім найтрудніше.

Зв давніших послов руського клубу покойний Казала мало мбг брати участі вв працях зб причини недуги; о. Мандичевскій також зб тої причини часто не бував вв союмі; найчастіше забирає голос д-р Антоневич, особливо вв перших чотирох роках. Зв нових послов промовляли особливо п. Романчук і Свчинскій, рідше п. Лвнський. Мале число руських послов, а між ними мале число бесідників мусіло бути і причиною, що не при кожній нагоді висказано було все так, як б належало бажати. Вв загаль однак треба признати, що се діяло тільки виняком.

Рада державна.

288 засідання палати послов дня 12 лютого 1889.

Правительство внесло додаток до предламаня бюджету на рік 1889, після котрого мбг доходи належить почисляти 92.500 ар. як участь скарбу державного вв чистом зыску Північної залізничі і проєкт закона о будові або закупів будинків на почт вв Либери, Львові і Бродях.

Пос. Менгер інтерпелював міністра скарбу, для чого економічний і белістретичний додатки до політичних часописів підтягаються під обов'язок оплати стемплі. Одтак виступлено до дальшій дебати над законом о публичних складах.

§. 3. трактует о условиях концессии на домны складов и дает первенство что-до концессии складам зарбковым и господарским. Супротив того поставив пос. Врабец поправку, чтобы то первенство прислуживало лишь тем товариствам зарбковым и господарским, котры вступают что-наименше три роки, а пос. Менгер поставив поправку, чтобы первенство то прислуживало также и касам позачковым. При голосованно перейшов §. 3. вв стилизации проєкту правительства зб поправкою Врабеца. Поправка Менгера упала.

§. 4. після котрого має министерство передь наданням концесії вислухати гадки палати торговельних і господарських товариств, прийнято вв стилизации правительства.

§. 5. постановляє, що за-для забезпечення претенсій фискальних повинно підприємство публичного складу зложити кавцію, бдт чого однак можуть бути корпорації публичні унверситетні, а коли разом зб складам має бути сполучений магазин товарів підпадаючих муту або консумційному податку, тоді разом зб уділенням концесії має означитися також певна сума, котру мало бы підприємство оплачувати за контролю енескальну.

Пос. д-р Кронаветтер вивів супротив того поправку, чтобы підприємства оплачували титулом коштів контроль фискальний лише тільки, кільки докажуть власті скарбов спеціальними вказками, що вносили копейні кошты. Бесідник піднірав своє внесення вказуючи на фискалізм, котрий зрбз послідними часами дуже значно і перевалив значну част зб тягарів, котрі повинна понести держава, на автономні корпорації. — По промові пос. Найбера, котрий говорив вв тьм саміх дусь, прийнято §. 5. зб поправкою Кронаветтера.

§. 6. трактуючи о правноті характеру підприємства публичних складів прийнято вв стилизации пос. Понинського, після котрой інтереси дотикаючі публичних складів належить уважати по мисли кодексу торговельного яко інтереси торговельні, а підприємство дому складового яко купця.

§. 7. постановляє, що оплати за уживанье публичного складу, о сколько сам закон не постановляе виняком, будут установлятися самою администрацією складу, что мусіло бути они публично оголошені, а рефакції і роботи можуть бути лише загальні т. е. для всіх однак.

Пос. Найбер спротивився всяким рефакціям взагал і всяким пльгам вв оплатах, бо они служат лишь богатым, котры ведут интересы на велике скало, а при помощи тых оплат и рефакцій тимь лекше убивают поменьш интересы зб загальною шкодою для еуспільности. Против того внесеня промовляв справоздавец пос. Вильнскій і по его промові бджено поправку

(батьків) велити губити; лишь женщинам не чинити король нічого злого.

Бачимо зб того оповідання, що доля ввшунів була часом неавидна. Нема що них і жалувати: — они спустились на легкій хлб, натуманились вв житю людей доволі, соромна смерть посеред запаленого хворосту була для них цілком заслуженою карою. Не розумію, як деякі историки зб факту паденя ввшунів могли вносити на „дикі“ звачай Скитів.

Сорокодневный обряд*) зб неббжниками єсть безперечно красивим звичаєм наших предків і означає тоту живу, нероздільну звязь, яка заходила між живими людьми а покойниками. Вв старину наша земля не була ще заселена ніякими злыми духами ні ма-ревами, отже і не було боязи ні передь ноєю ні передь трупами. Зб того погляд стояли давні Славяне выше бд нас. Зб покойниками, давними приятелями, засідали наші предки разом до стола і найбільшим щастєм уважали для себе, коли могли снати вв комнату, до котрой у-последне завивав покойний друг. (Чи не стоять наші так звані „сорокоусты“ звязи зб тьм прастарим славянським звичаєм, ховати неббжників аж вв 40 днів до их смерті?)

Приставляючы покойников справу доховалось вв ріжних видах до нині; звичай той, як і вожене по приятелях і знакомых, а то ради „последного цлованія“ — є рішучим доказом, що наші предки врили вв загробове життя і вв безсмертності людской душі. Здаєть, що була у них і ввра вв воскресені мертвих, як була подобна ввра у давних Персів. (Вв Зендавесті про ввкресені мертвих так говориться: „Душ праведников вступити на високу

*) Од повані хоронено тьло вв той спосб, що поволювано его ввскоти і ввпновано у внутрі пахомати та розтовченим кипарисом. Вв загаль дерево кипарисе уважалось вв старину символом жалоби — его сажали часто над гробами. И доси славится любя вопи и самого дерева и вернуть его.

Велика славянська держава передь двома тисячами лт.

(Исторична студія Ом. Партицкого.)

(Далше.)

к) Обряды при похоронах и ввра вв загробове житє.

„Коли король умре, викопують Скиты великій чотырокутний грб вв землю, бдтак вкладають умерца на вбз і обвозять скрбз по Скиті. Щоб тьло не повалося, поволбкують его вощом, а живіть очищають як слбд і напояють поточеним кипарисом, кадьями, селерою і копром, бдтак его назад зашивають. Тьло короля везуть наперед до найбільшого племені; ть, що тьло прийали, бдрбзують соб на знак жалю частиночку уха, обголюють довкола голови волосє, роблять на вкруг разен зарбакі, надрабують соб чоло і нбз і колять лву руку скріло. Так оббджають зб тьлом всю Скитію, аж вкінці прибудуть до викопаного гробу. Умерца ставляють вв грб на версту наспаного лстя; по обох боках тьла втыкають копія вв землю, на копія владуть жердки і дають на те покрбвлю зб плетивою. Так учинивши, всь сылать землю на грб, реваючи посполу і стараючись, щоб могла була що-можє велика.

„Иных Скитов ховают дещо внакше. Умерца кладє найблизша родина на вбз і обвозять по приятелях; кождий, до кого тьло привезуть, радо всьх приймає і ушощє, а також зб всьх страв, що вдят гості, кладє дещо передь покойника. Так через 40 днів обвожують неббжника, оббеля его похороною.

„По похоронах наступає обряд очищеня. Наперед натирають соб Скиты голову і мыють єи. Одтак беруть три жердки і вставляють вв землю, так, щоб кінці вв горі сходились зб собою; на ті жердки розпростерають вонний покрывало, напружують

них що-можє мбчо і вкидають розжаренє камньє вв ванну, що стоить між жердами по середині. Влзши під покрывало, кидают конопляні зерна на жарюче камньє, — зб того повстає така пара, що не може зб нею рівнятися жадна грецька баня (парня). А Скиты аж ревуть зб утхн, що така сильна пара — се раз для них купіль!“ (Геродот, кн. 4, гл. 71, 73, 75.)

Зб опису похоронного обряду видно, що наші предки не палили тьл по смерті, лишь похоронували на лад вившній. Звичай палєня тьл, если і був декуди у Славян, то безпечно перенятий бд чужацтв. Одкопувані декуди на Руси урны не доказують ту ввчого, бо-жє знаємо, кільки то вв часях пізніших осбдало і розживалось всяк чужини та зволот на наших землях.

Вв українських мислах підбубуютьє кбтєки скитських корольє вв поставі сядячб, зовсім так, як колєсь померших корольє обвожувано по цілбм краю, а бдтак похоронено. Копія, застромлені посередь гробовища вв землю а на копія поклавши жердки і на них плетєна покрбля — то очевидний балдахин. Корольє, як бачимо, ховали зб почестями, як приналежали і живучим корольє, коли они являлись публично передь своимь народом, або вв часі релігійних урочистостей.

Бач, як их описує Геродот, пригадують оповіданє Нестора о численних банях у новгородських Славян. Видно, парі становили рбд релігійного обряду, хоч може не були вв так загальном уважаню, як то подає Геродот.

Геродот про скитських ввшунів ворожбтє так розказує (кн. 4, гл. 67—69): „Ввшунів мають Скиты богато, они ворожбтє зб більшого чєла вербовують прутьє. Зисєть наперед великі пучи (взваци) тьх прутьє, владуть их на землю, бдтак розвинують пучи і розстєлюють поодинокі прутьє на землю, ворожачи щось при кождбх. Говорачи свою ворожбу, збравють знов прутьє до купи, одєнь до другого, аж ввбудуть разом. Сего ввшунєства навчилися они бд своих отцєв.

„Суть ще вв Скитіи Енары, т. е. мужожопы, котры хваляться, что посбдают дарь ворожєня бд самой Афродиты (небесной пач). Они ворожбтє зб липовой коры. Имено розколывают кору на три части, бдтак навивают єи на палець, а бдвваючи чинять свои ворожбы.

„Коли король Скитбв захорувє, каже приклевати до себе трєх найзачемнєтєх ворожбтєв і ть ввшунє вв наведенєй вже спосбб. Звычайно кажуть ввшунь, що сєй або той Скит — они подають і назву чоловіка — зложив краву присягу при королевскбх огнищ. Треба знати, що при огнищ короля складають Скиты найвысш присягу. Отже ввшунють зараз такого чоловіка і ведуть до короля. Ввшунь тоді до очей єму кажуть, що було такє а такє вороженє і вийшло зб него, що бдз, той чоловік, присяг краву при королевскбх огнищ — бдз того тепер король слабый. Чоловік заперече, заявляє, що присягав право і горько жалусє передь королєм на несправедливє бдзрєньє. Тоді король каже приклевати новєх знахарєв і вв подбїнєм єнєл; а коли ть переконают чоловіка, що бдз справдє привєлав криво, тоді бдрубують вивовниково голову, а першє три ввшунь дєлятьє его мєстком.

„Коли-жє ть другі ворожбтє узнають чоловіка невинного, король каже кликати новєх ввшунєв, і знов новєх. Вбнєц, як більшбсть выскажєся за невинно обжалованым чоловіком, приказує король першєх ворожбтєв убити. А дєсь то так: Наладують цблєй вбз хворостом і запрягают зб передь волбє. Оббєля звязують ввшунєм ноги, а руки звязують на хребтє, бдтак затыкають имь рот і умбщуют вв середині вбз між хворостом. Тепер запалують весь хворост. Волы переляканы стєють утєкати і або спалюються враз зб ввшунєма, або лишь поптєкаються при доторюваню вв (дшля). Вв той-жє спосбб палат ввшунєв і зб ввшон причини, як лишь оказались лжепророками. Король на тьх лжепророкбв буває такій лютий, що і сыновє их (щоб не вдались вв

— Дня 29 и. ст. марта сего року — якъ прига-
дає перемыскій Галичанинъ — припадає 25-лѣт-
ній ювілей істнованія руско-народнаго театру,
бо 29 и. ст. марта 1864 р. дане боа перше пред-
ставленье того театру въ Перемышлѣ. Дирекці-
я руско-народнаго театру спочивала тогды въ ру-
кахъ п. Ем. Бачиньскаго. Нинѣ той руско-народ-
ній театр спочиває въ рукахъ „Рускои Вѣст-
ды“ а управляє нинѣ п. Виборовичъ. П. Бачинь-
скій бдѣ дошого уже часу має драматичну тру-

ну мѣшану польско-руську и грае въ обохъ языкахъ. На днѣ юбилейный має его трупа зѣхати до Перемишля и дати тамъ представленье. Очевидно, юбилей той обовязуе въ большій мѣрѣ самъ театр руско-народный, яко институтъ, котра уже двадцать и пять лѣтъ удержуеся, за той часъ зрѣстала и доросла до нинѣшней своєї поваги.

— По большіхъ мѣстахъ австрійскихъ, якъ въ Празѣ, починаються уже публичні вечера зъ танцями и балъ. По смерти архика. Рудольфа була гадка зовѣсть адержати снхъ місяци всякія забавы танцями, але самъ цѣсаръ заявивъ, що того не треба, чтобы не потратили тѣ кушѣ, котрі въ часъ карнавалу малотъ що року зарбѣли. До того ще музики войсковой дѣстали дозволъ бѣдъ 4. 10 и. ст. млогого грати на приватній замовлені.

— Инспекторомъ инфантерій на мѣсце архика. Рудольфа має стати кн. Виртембергъ, головный командантъ у Львовѣ. На такой случай его мѣсце зайнявъ бар. Катті, головный командантъ въ Прессбурга.

— Про барондану Марию Вечеру и про самоубійство ея передъ двома тижнями ново вѣстей въ заграничныхъ газетахъ. У Вѣдн фотографія той прекрасной а нещасливой 17-лѣтней баронданы ходять въ руки до рукъ... Загалне ожалѣнье выжея въ заголовку про ту „розищену дитину, трохи кокетку, дѣвчину зъ горячимъ сердцемъ, перлову...“ якъ характеризувъ ея одинъ знакомый въ австрійскомъ дневнику „Matin“.

— Про выборъ посла въ Тернопольщинѣ пишутъ до вчерашняго числа „Батьківщини“ изъ Збаража и зъ Скалатцями. Въ Збаражи агитаторами за гр. Борковскимъ були мѣщане: они то ханали выборы бѣдъ до нинѣшнѣхъ и занювали ихъ на кошты Борковского. Коли въ день выбора прихильники руского кандидата розбѣливали друкованій бѣзовъ за о. Свѣчинскимъ, то мѣщане и коваленики збараскы зъ полиціями здирали ихъ и топтали; за те они цѣлый тиждень плали и бѣли. Въ Скалатцяхъ за гр. Борковскимъ агитація була велика: за нимъ и рада повѣтова, и староство и жиды — а за о. Свѣчинскимъ нѣхто. Мѣжъ выборцами на цѣлый повѣтъ не було анѣ одного священика и взагалѣ анѣ одинъ не явился въ Скалатѣ въ день выборовъ. „Мы гинемо безъ порады и безъ проходу“ — пише дописователь „Батьківщини“. Вирильныхъ голосѣвъ изъ Подволочаскъ нараховано замѣсть 3 ажъ 13. Староста п. Созанскій (той самъ, що то бувъ въ Рудкахъ) не давъ легитимации тремъ выборцамъ зъ Камьянокъ (Ив. Москалюковъ, Он. Вірниковъ и Ив. Палѣви) и позволивъ только войтову зъ того села голосувати, бо все три шли за о. Свѣчинскимъ. За то п. староста позволивъ голосувати двомаъ выборцамъ зъ Молчановъ, котрі такожъ не мали легитимаций, а бѣдали свои голоса на Борковского. Адамко Головятъ бѣдававъ легитимацию жандармови, що стоявъ при входѣ, а жидъ Мойше Карминъ вырѣзалъ ея и дре, — жандармъ анѣ скривился. Только 37 выборцѣвъ, твердыхъ якъ скала, голосувало за о. Свѣчинскимъ. Вѣйта Бѣлика зъ Старомѣщанъ староста подѣ руку вѣвѣ до комисіи, а бѣ такъ давъ голосъ на о. Свѣчинского. Краснымъ примѣромъ служили другимъ выборцѣмъ Турпизъ и Сим. Кучмакъ изъ Заднишнѣвъ.

— О. Левъ Джулмънскій, парохъ въ Лашинѣ въ Бережанщинѣ, оповѣще въ ч. 3. „Душпаствра“, що зачне выдавати часописъ для народа. Повный титулъ той часописи буде: „Посланникъ. писмо церковно-народное съ образками“. Часописъ та має бути результатомъ „наравѣ въ одѣмъ большѣмъ кружку священниковъ“. Зъ оповѣщеной программы видно, що задачею часописи буде головно: поддерживать въ народѣ любиливость до династии австрійской и до престола римского. Въ политикѣ нова часописъ ставить программу: „Политика безъ сварнѣ и образы Божіи“, а дальше каже: „Парти не узнаемъ жадныхъ: знаемъ только Русинѣвъ, найвѣрѣйшихъ подданныхъ нашего Императорского Монарха и цирквы, любящихъ сыновѣ св. католической, единоспасительной церкви. Не хощемъ и не будемъ сгнати далеко поза кордонны и числѣти десятки миллионѣвъ...“ Зѣ всего видно, що то буде часописъ для народа въ томы душѣ и зъ тою програмою, якъ бувъ передъ кѣлькома роками „Миръ“ для интеллигенціи. Якъ своего часу „Миръ“ оправдывалъ потребу своего истинования, такъ и нинѣ оправдуе „Посланникъ“. Нынѣшнее направленіе просвѣты народной есть большою частью въ цѣломъ свѣтѣ противхристіанское и противкатолическое.

— Стрыня рада повѣтова — якъ доносить „Батьківщина“ — одержала була позволеніе на продажъ соли и отворила въ Стрыю магазинъ. Була ея выгода для людей, бо каждый мѣгъ за одновѣдѣйшій цѣну достати только соли, кѣлько ему было потребно. Утѣха була загална, газеты хвалили раду повѣтову — ажъ тутъ рада повѣтова торбѣкъ наймае продажъ соли и магазинъ — жи дамъ! Якъ жидки взяли магазинъ въ свои руки, заравъ стало инакше: цѣну соли поднесла и не выдаетъ только, кѣлько кому треба, и нр. крамарямъ. Въ листопадѣ торбѣкъ жиды жадали за топку 12 кр. и не давали больше, якъ 2—3 топки. Цѣна се дуже висока, коли вжати, що зъ Стрыи до жунъ въ Волоховѣ лише двѣ милѣ гостинцемъ. Люди гадали, що зъ магазиномъ ради повѣтовон буде хочъ трохи хѣбна, — але де тамъ! Однимъ жидамъ хосенъ, тай только.

— Консулъ российский въ Чернівцѣхъ Ладженскій сгннувъ на себе велику бурю въ нацѣливателныхъ руссѣйскихъ газетахъ. Разъ уже той консулъ мавъ такой неприятности черезъ чиновника львовского „Заведенія“ О. А. Мончаловского, котрый описавъ его въ газетахъ яко врага руссѣйского языка, а теперь зновъ п. Ладженскій має чого наслухатися за другу „безгастивность“. Рѣчь була така. Въ Чернівцѣхъ до минушого року было одно товариство академиче „Союзъ“. Дѣякимъ людямъ не сподобалось народно-руске становище „Союза“, и они довели до того, що мала частина молодежи университетской заложила друге общество зъ тенденціями противными руско-народному „Союзу“. Огожъ при роздѣлѣ субвенцій на рѣзніи институты и выдавничства того крою, призначили благотворителѣ въ Россіи и для того нового товариства въ Чернівцѣхъ субвенцію 100 р. и передали ея на руки консула п. Ладженского, сподѣваючисъ, що бѣтъ тыхъ

100 р. передать обществу такъ, якъ то звычайно передаются такі субвенціи. Тымчасомъ п. Ладженскій тыхъ 100 р. передать въ Чернівцѣхъ черезъ президента краю бар. Піна. Зъ Черновѣцъ ввѣсилъ жалобу на п. Ладженского до Россіи. Навѣвши, що въ наслѣдокъ такого способу дорученія субвенцій „русскій кружокъ“ подвергся огромнымъ неприятностямъ и все его распоряженія едва не были исключены изъ университета“. Отже российский нацѣливателный газетъ теперь дуже бѣтъ на п. Ладженского. „Не вѣбрѣлъ — кличуть „Славянскій Извѣстія“ (ч. 3 и 4. стор. 88) — чтобы дипломаты могли быть до такой степени просты!..“

— П. Василь Нагорный приславъ намъ до оповѣщенія таке писмо: Я хочу познакомиться зъ кѣлькома молодыми але добрыми ковалями, котрі умѣють вырабатывати серны. Кто чуюсь въ той работѣ добрымъ майстромъ, нехай однесетъ до мене. — Василь Нагорный у Львовѣ.

— Гр. Войтъхъ Адушинскій помѣстивъ въ фелетонѣ „Газетъ Narodowy“ такий мыслъ про кукизовскій процессъ, що ц. к. прокураторія мусѣла ея сконскисовати. Гр. Войтъхъ изъ своего гастового становища такъ тенденцію представлявъ суть процессу, що ажъ смѣшно робилось читати его еклогубраціи. Шкода, що ц. к. прокураторія сконскисовала ихъ, а то були-бы люди еще лучше познали „атеньского“ философа.

— Ивана Новика, мнимого скрытоубійцу Коркеса, увязнено. Зъ слѣдства, якѣ переводѣ въ Замковѣ судія д-ръ Стебельскій, показуеся, що И-ванъ, повернувши до дому зъ войска, принѣсь зъ собою 100 зр., годивникъ и перстень. Иванъ каже, що 100 зр. доставъ въ подарунокъ бѣдъ офицера Вислоцкого, у котрого бувъ за олугу. Вислоцкій, сквитовавши, перенѣсь до Америки, а бѣтъ одинъ мѣгъ-бѣтъ своимъ заявленіемъ, чи дарувавъ Ивановъ 100 зр., кинути трохи сѣгѣла на цѣлу справу, бо по годивнику здѣсь слѣдъ загнѣвъ, а перстень нема кому познати.

— Взорѣцъ самодурства. Въ ч. 2. и 3. „Славянскихъ Извѣстій“, органу Слав. Благотворительного общества въ Петербургѣ, читаемо сензационную статью подѣ заг. „Смерть за Россію“. Тую смерть потерпѣлъ „за Россію“ не кто инѣй, якъ Галичанинъ — Михайлъ Панкевичъ, „молодецъ изъ Рудна“. Подавши тенденцію (за „Черв. Русою“) житѣньскъ Панкевича, „Славянскія Извѣстія“ кончатъ патетично: „Да будетъ же память этого юноши-ученика святыя между нами!“ Зъ причины, що въ наслѣдокъ такого звелічания галицкаго „мученика“ Панкевича готови нацѣливатели въ Россіи збирати изъ Славянщины жертвы на памятникъ або на стипендію его имени, — то мы мусимо звернути увагу нацѣливателей руссѣйскихъ, хто бувъ Панкевичъ, щобъ не компрометовали и себе и насъ Галичанъ.

Михайло Панкевичъ, писменный хлопецъ зъ Рудна подѣ Львовомъ, прибывъ передъ шести лѣтами до Львова гадати работы и бувъ послугачемъ въ одной книгарни польской: замѣтавъ, бѣгавъ зъ послышками и т. д. Яко Русина коротко его читали по руски, тожъ почавъ ходити по Русинахъ, знавшихъ у Львовѣ, и просити у нихъ русскихъ книжочекъ, щобъ ему дарували. Русины давали ему книжочки и тѣшилися, що „молодецъ изъ Рудна“ такий ревный, такъ рвѣсь до свѣтла, и покладала на него велику надѣлю. Але зъ часомъ „молодецъ изъ Рудна“ пустился на злу дорогу: почавъ забирати, якъ нѣхто не видѣвъ, и уже такъ было, що Русины стереглися Панкевича, чтобы случайно не загостивъ до ихъ хаты. Такъ вѣлось якѣйсь часъ, поки наконецъ рука справедливости не схопила „молодца изъ Рудна“ и не обжаловала о крадѣжѣ. „Молодецъ“ бувъ судимый и засужденый. Позѣйше робивъ при зѣлѣзници Кароля Людвига и зѣ-бѣдѣтъ за выговориванье дурниці на цѣсаря его увязнили и засудили на розмѣрно вышнюю кару взынѣвъ, бо уже разъ бувъ каранный за злочинство звычайне. „Славянскія Извѣстія“ вказуючи на тую кару кличуть: „Такъ варварски губится въ сусѣднемъ Россіи государство прекрасныя русскія силы!“ Яка то була „прекрасная русская сила“, видно зъ того, що мы выше назвали. „Славянскія Извѣстія“ у-нали жертвою мистификаціи тыхъ галицкихъ авантюристовъ, котрі зъ кого-небудь роблятъ „жертву за Россію“, щобъ толькокредитъ ихъ шовѣвъ въ гору. Таку жертву своего часу зробили булы зъ Френкаля а потому Россіане побачили, що се простый „мошенникъ“, и въ Киевѣ судъ засудивъ его за „мошенничество“. Въ загалѣ руссѣйскимъ газетамъ треба бы лучше информуватися о справѣхъ галицкихъ и не компрометовати себе и Галичанъ. Нехай пок. Панкевичъ спочивае зъ Богомъ, але работи зъ него „мученика“, що погибъ „за Россію“, и може же тягнути на его памятникъ або на стипендію грошѣвъ изъ Славянъ — противъ того наша честь народна каже намъ запротестовати.

— Князь болгарскій Фердинандъ мавъ дуже добре схарактеризовати свое становище въ Болгаріи. Мавъ именно такъ сказати про себе: „Я тутъ далъ Европы мовѣ та блока, що кусе въ такѣмъ мѣстѣ, де не можна почукатися...“ Si non e vero, e ben trovato.

— Рухъ повѣдѣвъ на шляху державной зѣлѣзницѣ Ясло-Сянокъ застановлено бѣдъ вчера за-дѣла замѣтей сѣгнѣвыхъ.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Громада Озимина, пов. самбѣрскоего, одержала бѣдъ цѣсаря 100 зр. подмогою на будову школы. — До чешанѣвской рады повѣтовон выбрано зъ громадѣ сѣльскихъ при доповняющихъ выборахъ п. Людомира Моравского, управителя общару двѣрского въ Лѣвчѣ. — Цѣсаръ удѣлявъ громадѣ Варжѣ въ повѣтѣ сокальскомъ 50 зр. подмогою на будову школы. — Царъ закупивъ зъ выставки образъ Самарского „За при-мѣромъ богѣвъ“, заплативши 50.000 руб. — Те-поръ Закревскій, бывший питомецъ Ставропигійской бурсѣвъ потѣмъ сѣвѣвъ въ оперѣ львовской, обявъ дирекцію оперы въ Казани. — Въ Ста-ниславѣвъ застрѣлился молодець В., полюбовши панну К., котра его не ехотѣла полюбити.

— Вѣсти зъ Авн. Львовскон. Въ пропозицію принятѣ оо.: на Вишпѣвъ 1. Ем. Левицкій, 2. Павло Филиповскій, 3. Еер. Ляховичъ, 4. Юл. Бачинскій, 5. Юл. Галькевичъ;

— на Хмельвкѣ 1. Іос. Реваковичъ, 2. Ант. Рудницкій, 3. І. Дудинскій, 4. Павло Филиповскій, 5. Клим. Сеневицкій, 6. Мих. Свѣтенскій, 7. Дим. Скенковичъ, 8. Теод. Цегельскій.

— Вѣдѣній въ сотрудинство Войнилова о. Мих. Форисъ.

— Наука, штука и литература.

— „Зорѣ“ ч. 3. мѣстѣтъ: Козача помета, оповѣ-данье И. Свѣлки. — Пѣся, В. Чайченка — До-лиха та ще лихо, справедливѣе оповѣданье О-ле-ксандра Катренка (дальше). — Сиомия про вір-чину, зъ ирландскихъ мотивѣвъ Томаса Мура, пер. С. Павленко — Якъ стрѣляли Запорожцѣ новый рѣкъ, за Д. Еварикиемъ подавъ Василь Сѣчо-вичъ. — Историю литературы руской, напис. О-мельяны Огоновскій. — Замѣтки критичны: На-божній казки болгарскій, А. В. (конецъ) и Хто-жъ справѣдъ виненъ і-де-жъ наша робота? — Посмерт-ній згадки про архика. Рудольфа и про Іосифа Барвѣйского.

— „Зеркала“ ч. 3. мѣстѣтъ изъ замѣтѣйныхъ статей: Псаломъ, политичный стихъ Залукви-ча. — Сонникъ египетскій. — Хто се? (загадка для Подольяны). — Пытанье на часѣ. — Сучасна лѣтѣишнѣ. — Подорожъ дипломатина д-ра Вычо-сы, П. (въ фелетонѣ) и др. Четверта сторона мѣстѣтъ иллюстраціи: похороны пропавшия. Ду-навскій передемъ иде зъ хрестомъ, а за нимъ шляхѣтъ посподу зъ жидами двигаютъ домовину, на котрій вѣнчѣтъ зъ лентами „кошакей Ргори-асоуі szlachta polska“. Подѣ иллюстрацію под-писъ: „Плачуся и ридѣю, егда помышляю во-гробѣ лежущую безобразную — але добре про-дѣваю нашу красоту...“ Въ сѣмъ числѣ изъ статье-екъ особливу звертае на себе увагу „Сучасна лѣтѣишнѣ“ повна гумору и сатиры. Бузько якъ-разъ повернувъ зъ Тернополя и признаеся, що-то бѣтъ переводѣвъ въ Тернопольщинѣ выборы.

„Русины — каже — думали, що буде нова ера, а я заставъ имъ такого чоусу, що понамають бѣдѣнскій мѣсяцъ... Передъ тижнемъ сѣвъ я на-даху — на томъ, що кавки сѣдають, — поклик-вавъ гр. Юрія Борковского на авдіенцію, дѣю-бнѣвъ ея въ голову, щобъ скорше порозумѣвъ мене и сказавъ ему: „Орчуно! дай 20.000 па-пѣрѣкъ, а, Богме, будешь сенаторомъ польскимъ!“ Потѣмъ закартавъ я на трохъ бузьковъ зъ Тер-нопольщинѣ, давъ имъ попахати „blauer Bogen“ и они мене прозумѣли. Одакъ зазѣтъъ я до „Издательства“ и велѣвъ господину Смаркову на-писати въ „Руской“ манифестъ... Пашкудекѣй до-ставъ бѣдѣль спашкудити всюды правыборы...“ И т. д.

— Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Окружна рада школьна въ Самбо-рѣ розписуе конкурсы зъ речинцемъ до 31 марта с. р. чтобы стало обсадити посады учителейъ школы народныхъ: въ школахъ етатовыхъ зъ выкладовымъ языкомъ русскимъ въ Баранчинахъ, Благовѣ, Виличахъ, Мѣтковичахъ, Ступини, Торчиновичахъ, Волощи и Выкотахъ; въ шко-лахъ вѣлѣльныхъ въ Быковѣ, Морозовичахъ, Ор-тиничахъ, Озиминѣ, Пинянахъ, Шадѣмъ, Тата-рахъ, Торгановичахъ и Зарайскомъ; въ школахъ зъ выкладовымъ языкомъ польскимъ: на перед-мѣсто самбѣрскоего Поводова, при 7-кл. школѣ дѣвочѣй въ Самборѣ, въ Сушѣловичахъ, Раковѣ, Угерцяхъ, Чижкахъ, Дублянахъ и Максимови-чахъ.

— Перенесения. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла официала почтового І. Громницкого зѣ Львова до Кракова.

— Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Выдѣлъ мѣщаньскон чталѣтъ рускомъ въ Святѣ-нѣй складѣе на сѣмъ мѣсці щирѣ подяку Веч. о. Амвросію Свѣчинскому, сотрудинкови и катхи-говѣ, за даръ 4 зр. на цѣли той-жъ чталѣтъ. І. Гомѣ, секретарь.

— Телеграммы „Дѣла“.

— Парижъ 16. лютого. Ходитъ поголовка, що кабинетъ Фльокета останеся и дальше. — Въ Шартрѣ эксплодувала скринка почтова, до котрой хтось вкинувъ патронъ динамито-вый, и ранила тяжко троѣ людей.

— Берлинъ 16. лютого. Приѣхавъ тутъ кн. Филиппъ Кобургскій и бувъ на авдіенціи у цѣсаря и цѣсаревон. Князя яко найблиз-шого свѣдка катастрофы въ Маерлингѣ при-нимають тутъ остенативно.

— Бѣлградъ 16. лютого. Король не може нѣтъ погодитися зъ радикалами що-до утво-реня нового кабинету. Ходитъ чутка, що ко-роль стареся склонити радикаловъ, чтобы президентуру кабинету обявъ Ристичъ, але и то есть неможливымъ. — Король, наслѣд-никъ престола и послы австрійскій та нѣмец-кій вернули зъ Ниша, де вѣзли на вѣче торговельниковѣвъ вина и властителей винницъ.

— Берлинъ 16. лютого. Нѣмецкій повно-мощникъ для Африки, капитанъ Висманъ, вы-хавъ до вѣсходной Африки.

— Парижъ 16. лютого. Ходитъ поголовка, що Карно поручитъ Руверюви зложити новый кабинетъ.

— Константинополь 16. лютого. Порта обявила выплатити Россіи до мѣсяца 50.000 тур. фунтовъ одшкодованія военнаго.

— Цѣна збожа и другихъ продуктовъ.

15. х. лютого 1889.

Львовѣ: Пшеница 6:55 до 7:10, жито 5:30 до 5:60, ячмѣнь 5:50 до 6:75, овесъ 5:40 до 6:25,

— на Хмельвкѣ 1. Іос. Реваковичъ, 2. Ант. Рудницкій, 3. І. Дудинскій, 4. Павло Филиповскій, 5. Клим. Сеневицкій, 6. Мих. Свѣтенскій, 7. Дим. Скенковичъ, 8. Теод. Цегельскій.

— Вѣдѣній въ сотрудинство Войнилова о. Мих. Форисъ.

— Наука, штука и литература.

— „Зорѣ“ ч. 3. мѣстѣтъ: Козача помета, оповѣ-данье И. Свѣлки. — Пѣся, В. Чайченка — До-лиха та ще лихо, справедливѣе оповѣданье О-ле-ксандра Катренка (дальше). — Сиомия про вір-чину, зъ ирландскихъ мотивѣвъ Томаса Мура, пер. С. Павленко — Якъ стрѣляли Запорожцѣ новый рѣкъ, за Д. Еварикиемъ подавъ Василь Сѣчо-вичъ. — Историю литературы руской, напис. О-мельяны Огоновскій. — Замѣтки критичны: На-божній казки болгарскій, А. В. (конецъ) и Хто-жъ справѣдъ виненъ і-де-жъ наша робота? — Посмерт-ній згадки про архика. Рудольфа и про Іосифа Барвѣйского.

— „Зеркала“ ч. 3. мѣстѣтъ изъ замѣтѣйныхъ статей: Псаломъ, политичный стихъ Залукви-ча. — Сонникъ египетскій. — Хто се? (загадка для Подольяны). — Пытанье на часѣ. — Сучасна лѣтѣишнѣ. — Подорожъ дипломатина д-ра Вычо-сы, П. (въ фелетонѣ) и др. Четверта сторона мѣстѣтъ иллюстраціи: похороны пропавшия. Ду-навскій передемъ иде зъ хрестомъ, а за нимъ шляхѣтъ посподу зъ жидами двигаютъ домовину, на котрій вѣнчѣтъ зъ лентами „кошакей Ргори-асоуі szlachta polska“. Подѣ иллюстрацію под-писъ: „Плачуся и ридѣю, егда помышляю во-гробѣ лежущую безобразную — але добре про-дѣваю нашу красоту...“ Въ сѣмъ числѣ изъ статье-екъ особливу звертае на себе увагу „Сучасна лѣтѣишнѣ“ повна гумору и сатиры. Бузько якъ-разъ повернувъ зъ Тернополя и признаеся, що-то бѣтъ переводѣвъ въ Тернопольщинѣ выборы.

„Русины — каже — думали, що буде нова ера, а я заставъ имъ такого чоусу, що понамають бѣдѣнскій мѣсяцъ... Передъ тижнемъ сѣвъ я на-даху — на томъ, що кавки сѣдають, — поклик-вавъ гр. Юрія Борковского на авдіенцію, дѣю-бнѣвъ ея въ голову, щобъ скорше порозумѣвъ мене и сказавъ ему: „Орчуно! дай 20.000 па-пѣрѣкъ, а, Богме, будешь сенаторомъ польскимъ!“ Потѣмъ закартавъ я на трохъ бузьковъ зъ Тер-нопольщинѣ, давъ имъ попахати „blauer Bogen“ и они мене прозумѣли. Одакъ зазѣтъъ я до „Издательства“ и велѣвъ господину Смаркову на-писати въ „Руской“ манифестъ... Пашкудекѣй до-ставъ бѣдѣль спашкудити всюды правыборы...“ И т. д.

— Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Окружна рада школьна въ Самбо-рѣ розписуе конкурсы зъ речинцемъ до 31 марта с. р. чтобы стало обсадити посады учителейъ школы народныхъ: въ школахъ етатовыхъ зъ выкладовымъ языкомъ русскимъ въ Баранчинахъ, Благовѣ, Виличахъ, Мѣтковичахъ, Ступини, Торчиновичахъ, Волощи и Выкотахъ; въ шко-лахъ вѣлѣльныхъ въ Быковѣ, Морозовичахъ, Ор-тиничахъ, Озиминѣ, Пинянахъ, Шадѣмъ, Тата-рахъ, Торгановичахъ и Зарайскомъ; въ школахъ зъ выкладовымъ языкомъ польскимъ: на перед-мѣсто самбѣрскоего Поводова, при 7-кл. школѣ дѣвочѣй въ Самборѣ, въ Сушѣловичахъ, Раковѣ, Угерцяхъ, Чижкахъ, Дублянахъ и Максимови-чахъ.

— Перенесения. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла официала почтового І. Громницкого зѣ Львова до Кракова.

— Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Выдѣлъ мѣщаньскон чталѣтъ рускомъ въ Святѣ-нѣй складѣе на сѣмъ мѣсці щирѣ подяку Веч. о. Амвросію Свѣчинскому, сотрудинкови и катхи-говѣ, за даръ 4 зр. на цѣли той-жъ чталѣтъ. І. Гомѣ, секретарь.

— Телеграммы „Дѣла“.

— Парижъ 16. лютого. Ходитъ поголовка, що кабинетъ Фльокета останеся и дальше. — Въ Шартрѣ эксплодувала скринка почтова, до котрой хтось вкинувъ патронъ динамито-вый, и ранила тяжко троѣ людей.

— Берлинъ 16. лютого. Приѣхавъ тутъ кн. Филиппъ Кобургскій и бувъ на авдіенціи у цѣсаря и цѣсаревон. Князя яко найблиз-шого свѣдка катастрофы въ Маерлингѣ при-нимають тутъ остенативно.

— Бѣлградъ 16. лютого. Король не може нѣтъ погодитися зъ радикалами що-до утво-реня нового кабинету. Ходитъ чутка, що ко-роль стареся склонити радикаловъ, чтобы президентуру кабинету обявъ Ристичъ, але и то есть неможливымъ. — Король, наслѣд-никъ престола и послы австрійскій та нѣмец-кій вернули зъ Ниша, де вѣзли на вѣче торговельниковѣвъ вина и властителей винницъ.

— Берлинъ 16. лютого. Нѣмецкій повно-мощникъ для Африки, капитанъ Висманъ, вы-хавъ до вѣсходной Африки.

— Парижъ 16. лютого. Ходитъ поголовка, що Карно поручитъ Руверюви зложити новый кабинетъ.

— Константинополь 16. лютого. Порта обявила выплатити Россіи до мѣсяца 50.000 тур. фунтовъ одшкодованія военнаго.

— Цѣна збожа и другихъ продуктовъ.

15. х. лютого 1889.

Львовѣ: Пшеница 6:55 до 7:10, жито 5:30 до 5:60, ячмѣнь 5:50 до 6:75, овесъ 5:40 до 6:25,

горохъ 6:— до 10:50, вика 5:25 до 5:75, рѣпакъ 13:— до 13:60, лянѣка — до —, конюшина чер-вона 52:— до 60:—, конюшина бѣла 45:— до 56:—, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ — до —. зр. за 56 кило въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 14:60 до 15:— зр.

Тернополь: Пшеница 6:30 до 7:20, жито 5:10 до 5:35, ячмѣнь 5:50 до 6:50, овесъ 5:25 до 5:85 горохъ 6:— до 10:—, вика 5:— до 5:60, рѣпакъ 12:80 до 13:10, лянѣка — до —, конюшина черво-на 48:— до 59:—, конюшина бѣла 45:— до 56:— конюшина шведска — до —.

Подволочиска: Пшеница 6:10 до 7:—, жито 5:10 до 5:50, ячмѣнь 5:20 до 6:50, овесъ 5:16 до 5:75, горохъ 6:— до 10:—, вика 5:— до 5:50 рѣпакъ 12:70 до 13:40, лянѣка — до —; коню-шина червона 48:— до 50:—, конюшина бѣла 45:— до 55:—, конюшина шведска — до —.

Черивать: Пшеница 6:85 до 7:40, жито 4:70 до 5:15, ячмѣнь 5:— до 6:75, овесъ 5:— до 5:50 горохъ 4:40 до 9:—, вика 4:10 до 4:80, рѣпакъ 10:— до 11:15 лянѣка — до —, конюшина черво-на 35:— до 43:—, конюшина бѣла 31:— до 35:— конюшина швед. — до —, тимотка 20:— до 30:—

Переписка Редакціи и Администрации.

Вл. А. С. въ Терн. Добре. — Веч. В. Я. въ Лоб. Ше 7 зр. — Веч. А. Б. въ Станьк. Ше нѣхто не зголосився, хто бы на село за учителя до дѣ-тей поѣхавъ. — Вл. Г. И. въ Терн. Ше 1 зр. за конецъ повѣсти „Вина и кара“. — Вл. Г. С. въ Крупѣ. Правотаръ д-ра С. не выѣхавъ а 2 зр. присланий Вами переписано ще 6 вересня 1887 р. на Вашъ рахунокъ на „Дѣло“ и повѣдомлено Васѣ о томъ. — Веч. С. В. въ Ш. Цѣнникъ высе-лаемо; „Дѣло“ заплачено до 31 марта с. р. — Вл. И. П. въ Кут. Дотичной редакціи доручено 2 зр. — Хв. Чит. мѣщ. въ Явор. „Добрѣ Радѣ“ мы дя-Васѣ замовили; коли дѣстанете, вышлѣтъ пред-плату. — Веч. Н. Д. въ Кол. Заплачено до 15 цѣвтія — Веч. Н. И. въ Бѣб. Ше

ДЪЛО

Предплата на "Дѣло" зъ литер. додаткомъ

въ Австріи:		за Заграницею:	
на цѣлый рокъ . . . 18 ар.	на цѣлый рокъ . . . 24 ар.		
на полъ року . . . 9 ар.	на полъ року . . . 12 ар.		
на четверъ року . . 4-60 ар.	на четверъ року . . . 6 ар.		
на мѣсяцъ . . . 1-60 ар.			

у Лондонѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на полъ року . . . 8 ар.
на четверъ року . . . 4 ар.	на мѣсяцъ . . . 1-35 ар.

Редакция, Администратія и Епископія пошл. ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи вѣрствуются даже на поперекъ изслѣдованію. — Рекламы не исполняютъ въ нѣдѣ дни порта. — Неоднокое число пошлетъ 8 ар. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ одной строчки печатномъ, въ рубль. "Надобное" по 20 ар. а. в.
Подати считаются по 10 ар. бѣдъ стиска.

Въ томъ заглавномъ сумѣ и жалю не об-
бѣдѣлось и безъ велика внадающею въ очи
дисгармоніи. Въ первой книгѣ стареязъ нѣз-
пѣй кляръ латинскій въ многыхъ сторонахъ
зазначити свое становище супротивъ катастро-
фы. Въ многыхъ сторонахъ Тиролю, Форарль-
бергу, Сиріи, Краины ба и Долъшной Австріи
не хотѣли священники правити богослужения
за помершого и або вымолвлялся, або такі рѣ-
шучо одмовляли, замыкали церкви и не велѣ-
ли дѣловити. Характеристичнымъ и, пр. болу,
що о. Айхгорнъ, священникъ зъ Флорисдорфу
пѣдъ Вѣднемъ и посоль до рады державной,
завиравъ рѣшучо, що не буде правити богослу-
жения а то абъ взгляду на рѣдъ смерти архи-
епископа. Зъ причинны такого становища деко-
рыхъ латинскихъ священниковъ приходило
невозъ до острон спѣсиъ межи духовными и

свѣтскими властями. Навѣтъ декретъ газеты, особливо антисемитскіе органы, выступали демонстративно.

Архикнягиня-вдовца Стефанія має выхати нинѣ зъ добою княгиню Елисавету до замку Мирамаре коло Триесту. Выѣздъ мавъ наступити ще вчера, але за-дѣла непогоды треба було его одложити. Кажуть, що архикнягиню має одвести шуринъ пок. архикн. Рудольфа, кн. Филиппъ Кобургскій, который въ пятницу вечеромъ мавъ вернути до Відня зъ Берлина, де короткій часъ гостивъ на дворѣ нѣмецкого цѣсара. Бельгійскіе газеты доносятъ, що до Мирамаре має приѣхати такожъ сестра архикн. Стефанія, княгиня Климентина.

Околиця Маерлингу, чудесна своєю природою, особливо зъ той стороны, якъ идея зъ Бадену, сталася теперь мѣсцемъ прогулки численнихъ туристовъ. Але не сама то природа вабить ихъ теперь до себе, а тѣ туристы, то не звычайный собъ люде, що шукають вражень въ красѣ природы — то череда цѣкавыхъ а вѣдливыхъ журналистівъ зъ всего свѣта, котрыхъ вабить сюды тайна самогъ катастрофы. Они ходять щильно зъ села до села, бѣдъ однихъ господъ до другихъ; наслушуютъ, що собъ тамошній люде оповѣдають; розпытують про всякія подробности катастрофы и про обставины, середъ якихъ она наступила, бѣдъ людей, котри бодай що-то могли видѣти або чути, та записують все пильно, що здався имъ доповѣднимъ для своихъ газетъ. Розумѣясь, що тутъ можна почути найбѣзпороднѣйшій вѣсти, часто просто собъ противні, путанну и хаосъ, зъ которого годъ видобути правду. А все-жъ таки тѣ оповѣданя суть цѣкавы, бо они бодай въ дѣтѣмъ характеризують часъ и обставины, середъ якихъ катастрофа наступила. Щобъ оджакожъ въ тыхъ оповѣданяхъ можна лѣпше зорієнтуватися, треба хочъ трохи знати положення самого замку.

Выйшовши зъ Бадену входиться въ чудесну долину, т.зв. Гельсенталь, де по обохъ ен бокахъ стоять руины двохъ старыхъ замковъ, а по лѣвой ручѣ есть лѣтна палата архикн. Альбрехта. Зъ оден идея битымъ гостинцемъ до Гайльсвенкрайцу, власности Цистеронъ. Коло Заттельбахъ розходяться дороги: одна веде просто до Гайльсвенкрайца, а друга на лѣво до Маерлингу и Аллянду. Зъ Заттельбахъ до Маерлингу идея поѣду гору и заразъ видко самъ замокъ, будынокъ одноповерхій, обнесенный доокола муромъ. Посередъ муровъ есть ще коло замку колыка будынокъ. За замкомъ на горѣ есть капличка Енгельсеге, а бѣдъ сен капличка веде до замку черезъ густый лѣсъ вузюнка стежка. Зъ сен стороны есть отже до замку одинъ вхѣдъ, а зъ противной стороны другій. На долині, за дорогою зъ Заттельбаху до Аллянду есть на якыхъ двѣста кроковъ бѣдъ замку господъ Готтвальда, того самого, що въ понедѣлокъ передъ катастрофою хотѣвъ подати архикнязю якусь просьбу. Зъ оден видко отже дуже добре цѣлый замокъ, лишь не видко входу до него. Коло сен господы стоять ще два швайцарскіе дома, власность пок. архикнязя. Въ одномъ зъ тыхъ домѣвъ мешкали въ часѣ катастрофы кн. Филиппъ Кобургскій и гр. Гойосъ. Дорога, що веде зъ оден до замку есть теперь, якъ и всѣ инші, замкнена, а на таблиці при дорогѣ написано, що сюды не вольно нѣ вѣдти нѣ ходити.

Люде тутъ може що и знаютъ о катастрофѣ, але не хотять нѣчого говорити, бо бояться. Готтвальдъ розказує лишь, що архикнязь приѣхавъ до Маерлингу въ понедѣлокъ дня 29 сѣчня по полудни о 3 год. Онъ пришовъ пѣшки зъ Енгельсеге а передъ воротами чекала вже на него служба. Онъ зійшовъ бѣдтакъ дорогою на гостинець а за нимъ шли три слуги. Такъ перейшла онъ по поѣдъ бѣка его господы, а коли стаяла на роздорожу, побѣлавъ архикнязь службу на фельварокъ, що стоить такожъ недалеко его господы, а самъ вернувся и зайшовъ воротами бѣдъ стороны церковцѣ до замку. Одъ сен поры не выходивъ онъ вже зъ замку и нѣхто его вже бѣльше не видѣвъ. Неправдою есть отже — каже Готтвальдъ, щобъ архикнязь въ второкъ ходивъ ще на лѣво, якъ то писали газеты, бо прецѣ онъ бы бувъ мусѣвъ его видѣти (а певно що пильнувавъ его, коли хотѣвъ подати просьбу Ред.). Одъ 3 год. въ понедѣлокъ не выходивъ вже архикнязь ажъ его вывезено мертвымъ въ сѣреду. Въ замку нѣхто не мешкавъ, а коли часомъ хто приѣхавъ, то спроваджувано провѣнятъ зъ Лаксенбургъ и зъ бѣдтамъ приѣздили такожъ двѣ кухарки. Въ день катастрофы не було нѣкого въ замку.

Въ понедѣлокъ по полудни повѣда Готтвальдъ приѣхали до архикнязя фѣйкрамъ зъ Бадену кн. Филиппъ Кобургскій и гр. Гойосъ и зайшли до швайцарского дому а фѣйкрѣвъ бѣдослали. На фельварку зъ слугами архикнязя бувъ ще и вѣдливый фѣйкеръ Братѣишъ, котрый привѣзъ архикнязя. Коли архикнязь выйшовъ зъ повозу коло Енгельсеге, поѣхавъ Братѣишъ дальше дорогою до Алляндъ а зъ бѣдтамъ вернувъ вже зъ камердинеромъ Лѣшкомъ, але не захавъ ані на фельварокъ ані до замку, лишь до ковала. Лѣшке поійшовъ до замку, де крѣмъ него и архикнязя нѣкого не було — а може бувъ тамъ и ще хто, але того нѣхто не видѣвъ. До вечера вечеромъ зайшли кн. Кобургскій и гр. Гойосъ до замку; поійшовъ и Братѣишъ и тамъ имъ спѣвавъ.

Цѣкавымъ есть такожъ, що Готтвальдъ оповѣдає, що неправдою есть, будто-бы Братѣишъ ще въ сѣреду рано бувъ у архикнязя, якъ то другіе люде розказують. Въ второкъ — каже Готтвальдъ — чули мы, що архикнязь нездужає, въ сѣреду говорено, що ему погѣрило. До вечера въ сѣреду рано по 8 год. поѣхавъ Братѣишъ зъ гр. Гойосомъ до Бадену и привѣзъ зъ бѣдтамъ доктора. По полудни того дня сидѣвъ бѣдъ до четвѣртогъ год.

въ гостиници и гравъ въ карты. О 4 год. закликали его и казали ему дѣсь поѣхати.

Цѣкавымъ есть дальше и то, що розказують другіе люде про приѣздъ архикнязя до Маерлингу въ понедѣлокъ. Кажуть отже, що архикнязь вѣхавъ дворскимъ экипажемъ. Майже рѣвночасно выѣхавъ такожъ зъ Відня фѣйкеръ Братѣишъ. За фѣйцемъ Гадентъ зѣхалися оба вози. Архикнязь пересѣвъ тутъ на вѣзъ Братѣиша, а своему казавъ вертати. Коло Гайльсвенкрайцу урвався бувъ ремѣнь бѣдъ упряжи и треба було направляти. Зъ оден то и поійшла була перша поголовка, що вѣзъ застрѣвъ бувъ тогдѣ въ сѣбѣгу и архикнязь тутъ перестудався. Коло капличцѣ Енгельсеге зѣбѣвъ архикнязь зъ воза и пустился пѣшки до Маерлингу, а Лѣшкови и Братѣишеви казавъ вѣхати черезъ Алляндъ дальше. Братѣишеви наказавъ архикнязя не заѣждати ані до замку ані на фельварокъ, лишь до ковала, а Лѣшкови велѣвъ бѣдтакъ поійти до замку и наказати трѣмъ слугамъ, щобъ чекали на него коло входу зъ правой стороны замку. Прийшовши тутъ, забравъ архикнязь службу и поійшовъ зъ нею на гостинець попри господу Готтвальда, зъ оден выславъ ен на фельварокъ, а самъ вернувъ назадъ и зайшовъ входу зъ лѣвой стороны до замку.

Селанъ въ Маерлингу розказують, що архикнязь кликавъ до себе въ второкъ рано лѣсничого Келлера, посылавъ его дѣсь, а бѣдъ бѣдтакъ вернувъ назадъ. Мѣжъ сѣльскимъ народомъ удержуєсь такожъ убрѣно поголовка, що архикнязь строився стрихинною. Звѣстно загаломъ, що и камердинеръ архикнязя Лѣшке, крикувъ бувъ въ першій хвилі на видъ помѣршого: „Господи! Архикнязь строився стрихинною! Здогадай сѣ походить мабутъ зъ оден, що стрихинны було легко дѣстати, бо ен має кождый лѣсничій до трѣхъ лѣсовъ та факѣтъ, що архикнязь закликавъ до себе лѣсничого и дѣсь его посылавъ; лѣсничій вернувши отже привѣзъ нѣбѣ до стрихинну. Суть зовѣтъ люде, котри доказують, що то не архикнязь строився стрихинною, але якась инша особа. Въ звязи зъ сѣю поговоркою стоять такожъ и той — якъ бодай въ Маерлингу кажуть — певный фактъ, що архикнязь посылавъ въ второкъ по полудни до Бадену по доктора Тешавера. Въ ночи зъ вѣтрѣка на сѣреду бувъ той лѣкаръ другій разъ въ Маерлингу. Архикнязь бувъ тогдѣ дуже неспокойный и жалувався на сильнѣйшій бѣлъ головы.

И о лѣсничихъ зъ околицѣ Маерлингу ходять рѣзны поголовки, але всѣ перечать тому, будто-бы котрый зъ нихъ одобравъ собъ житѣ. Всѣ они живѣтъ. Лишь лѣсничого Вайдлингера зъ Алляндъ — такъ тамъ собъ розказують — покланяно до Відня зъ жѣнкою и дѣтьми и бѣтъ вже зъ бѣдтамъ не веруєтъ, его перенесено — кажуть — дѣсь въ иншій стороны.

Въ Баденѣ оповѣдають собъ, що служба двѣрка розказувала, що архикнязь, приѣхавши въ понедѣлокъ до Маерлингу, бувъ дуже зѣривотанный, що мавъ якѣсь споры у Відня и що длѣного застрѣлился въ ночи зъ вѣтрѣка на сѣреду о 1 годѣвъ по пѣвнѣчи; бѣтъ не умеръ заразъ и длѣного побѣлаво по лѣкарю до Бадену. Коли лѣкаръ приѣхавъ о 5½ год., було вже за пѣзно. Передъ смертію мавъ ще архикнязь розговарювати зъ гр. Гойосомъ.

Зъ всѣхъ тыхъ оповѣданъ выходитъ лишь то одно, що неправдою есть, будто бы на сѣреду рано були назначенъ лѣвы; що кн. Кобургскій и гр. Гойосъ чекали вже на архикнязя и бѣдтакъ послали Лѣшку, щобъ его розбудивъ; що той першій, побачивши, що сталося, нарѣвѣвъ краку и т. д. Все то кажуть має бути неправдою, бо сумный драматъ розпочався вже въ второкъ по полудни и закінчився самоубійствомъ о 1 годѣвъ вѣчи. Причина самоубійства була чисто особистого натурѣ — короткій часъ, одна хвиля розуки и жалю по тѣмъ, що вѣне вернеся, рѣшила о судѣбѣ чѣловѣка. Есть лишь трохи людей, котри могли-бы розказати чисту правду: кн. Кобургскій, гр. Гойосъ и Лѣшке, але они мабутъ, что довго будѣтъ мѣвчати, хочъ колысь може бодай въ якѣмъ повѣсти выиде цѣла правда на верхъ.

Сумно спогадає на опустѣлый замокъ въ Маерлингу и его окрестности церковця зъ Енгельсеге, сей нѣмый свѣдокъ сумногъ катастрофы. Коло церковцѣ есть такожъ и старе кладовище, що покрыто зеленою муравою вже не одно людскоє тѣло. Оно тихе и спѣвѣнно, не розкаже нѣчого; теперь не ховають тамъ вже нѣкого.

Баронѣвна Вечера.

Парисскій дневникъ Matin подаєть характеристику баронѣвны Вечеры (Vetsera), котрон самоубійство тѣлою нарѣвило шуму. Характеристику тонъ нешасливый дѣвчина подаєть редакція однакъ приятель дому Вечерѣвъ.

„Молода 17-лѣтна Вечера — пѣше бѣтъ — залѣкалася на весну 1888 р., бо бѣдъ того часу зайшла у неѣ давня змѣна. Все говорила „про него“ зъ великимъ одушевленьемъ, але я не уважавъ той любви за нѣчто небезпечно, надѣваюсь, що любовь та вышумѣтъ вѣтъ головы, коли знайдѣсь якѣсь конкурентъ сѣ рѣзний. Разъ зъ Лондону писала менѣ до Париза: „Одъ колы я оустала Відень, жию мѣвъ у сѣбѣ. Страшна сѣ рѣчь — бути такъ далеко бѣдъ рѣдного краю“. Коли я потѣмъ стрѣтнѣся зъ нею зновъ у Відня, сказала до мене: „Мусѣте менѣ допомогти стати разумною и ученою; за-молоду була я лѣвѣна, хотѣла-бы теперь дѣгнати то, що я занѣдала“. Зъ того я мѣркувавъ, що ен любымъ мусѣтъ бути чѣловѣкъ дуже образованный, писатель або ученый. Кто сѣ бувъ, она держала въ найбѣльшій тайнѣ. Въ падоливѣ дуже цѣкавивъ ен процесъ Шамбѣжа. „Якъ вѣтъ мѣгъ хибити,

стрѣляючи до себе?“ — „Проста рѣчь, бѣло-вѣвъ я, въ такой хвилі рука може задрожити; досѣтъ, щобъ куля збѣчила на оданѣ мѣліметѣръ, а стрѣлъ хибитъ“. Пѣванѣше допытывалася о рѣзній насѣдѣки отруй а коли вѣй казали, що прецѣвъ же не думає трутитъ, она бѣдповѣла, що не вагалася-бы, бо на що здалось житѣе?

„Часто мала напады меланхоли и мысли о самоубійствѣ, а потѣмъ перескакувала до найбѣльшой веселости. То неразъ лучалася, говоривъ я вѣй, въ порѣ. Коли дѣвчина стає жѣнчанною. Маю кузину, котра въ 18 роцѣ жѣтѣ все думала про смерть, нинѣ цѣлавѣна жѣнка и мати. И зъ вами такъ будѣ“. „Можетъ, что оно такъ бы было, коли-бъ ен были въ пору усунули зъ Відня. Тѣмчасомъ она тогдѣ вѣла черепищу зъ своимъ любымъ, выдѣлился и часами разговаривалъ; бѣтъ згадувавъ про розвѣдъ и не бувъ въ силѣ навернути ен на дорожѣ розсудливѣсти та спокою, а величезній перешкоды, якѣ стояли на дорогѣ до сполученя ихъ, тѣлько збѣльшали любовь поспѣльну. На нещастѣе она дѣстала въ ту пору вступѣвъ ен передъ дамою, котра вырѣбила вѣй тѣу честь, але годъ. Въ разговорѣ Марія часто згадувала про смерть; невзвѣчайно спѣдѣвала сѣбѣ вѣй стара приповѣдка: хто молодѣ уми-рає, того боги любѣтъ. Сестра ен казала про неѣ: „божеволѣва“. Ще въ грудни сказала Марія до мене: „Не буду вже довго жити; бачите на долони отѣю лѣвию, якъ вѣгдѣ урываєсь: то смерти“. Иншимъ разомъ сказала: „Одинъ панъ, знаменитый стрѣлецъ, сказавъ менѣ, что зъ зеркала въ рѣцѣ можна застрѣлитъ зовѣмъ певно“. Я згадавъ собъ на те пѣзнѣше, коли любый ен застрѣлился передъ зеркала. На новый роцъ была весела. Въ другой половинѣ сѣчня дала менѣ свою фотографію: „Возьмѣте, не буду вже бѣльше фотографоваться, а хочу вѣтъ лѣпшѣи памятку“. Потѣмъ почала жалѣватъ на безвѣстѣе. Разъ хотѣла вже выговоритъ передъ мною: „Охъ, кобъ вы знали...“ — „Що такого?“ — „Нѣчо, нѣчо!“ — Въ субботу передъ смертію при пращаню зъ мною сказала: „До побаченя въ второкъ... Коли до-живемо...“ Не дожила.

„Про крау ен нѣчого не кажу, а тѣлько о вѣй сѣрцу. Розпѣчена дѣтина, трохи кокетка, ненавидѣла иншими жѣнщинами, котрыхъ собою прѣтѣмновала — для такой все-мѣжливе. На мѣй поглядъ одну въ жѣтѣ зрѣбила похѣбу и за ню заплатила жѣтѣмъ. Чи простѣтъ вѣй: ен 18 лѣтъ, незванѣе жѣтѣи и романтичѣе посянуна до нерозуму? Була добротѣнна и милосѣрдѣна, любила прѣтѣлѣвъ своихъ и нѣколи не была горда. Ен вѣходный темпераментъ загнѣвъ ен далеко по-за грани-цѣ зачеркнѣнѣи законами сусѣльными... Кто тому винѣтъ? може она, нещасливѣа дѣвчина? У неѣ сѣрце було по-надъ все и я певный, что вѣйка амѣитѣна гадка не мѣгнула вѣй въ голови. Розгорѣжкована, хороблива, нервова стрѣлилася зъ другою натурою рѣвно хоробливою... Спѣльѣна гадка про смерть породила страшу заплѣнену прѣтѣстѣе... а выхѣдъ мусѣвъ бути трагичный.“

Дописи „Дѣла“.

Зъ Олѣва.

[Обрядъ дѣтей зъ мѣшанныхъ супружествъ.]

Латинскій нарохъ позволяють собъ густо-часто въ супружествѣхъ о мѣшанныхъ обрядахъ и руску сторону на свой обрядъ перетѣгати... Та що-жъ зрѣбѣтъ рускій священникъ?

Отъ маѣмо рѣшенѣе власти, де парохъ о. Тадей Кончевичъ зъ Тростянця, деканѣта залѣозецкого, упоминаєъ своего права за незаконное охрѣщение и вѣгнѣченѣе въ латинскій метрѣиѣа дѣтѣи належѣного до его прихода. Выс. ц. к. намѣстництво перестало такѣ рѣшенѣе до мѣтр. Конвѣсторіѣа, а Конвѣсторіѣа о. Кончевичевъ:

„Выс. ц. к. Намѣстництво рѣшенѣемъ зъ дня 25 жовтѣня 1888 р. ч. 61,917 заавѣло, якъ слѣдує:

In Folge des geschätzten Schreibens v. 26. März Nr. 2194 wurde von hier aus die Erhebung über die angeblich irrthümliche Eintragung des Geburts und Taufaktes der Maria Krzyzanowska in der Geburts und Taufmatrik der lat. Pfarre in Załozce gepflogen, zufolge welcher die Eltern dieses Kindes laut deren protokolirischen Erklärung noch vor der geschlossenen Ehe im Sinne des Art. 1. des Gesetzes vom 25. Mai 1868 R. G. B. 49 sich dahin geeinigt haben, damit alle aus ihrer Ehe stammenden Kinder ohne Unterschied des Geschlechtes in der r. k. Religion erzogen und nach dem lat. Ritus getauft werden sollen, welchem Ritus laut des beigebrachten Auszuges aus der Geburts und Taufmatrik der Vater angehört.

Dieser Vereinbarung zu Folge werden bereits 2 Töchter und 1 Sohn dieses Ehepaars nach dem lat. Ritus getauft und die betreffenden Geburts und Taufakte in den Matriken der lat. Pfarre eingetragen. Angesichts dieses Standes der Dinge ist die Statthalterei nicht in der Lage die vom Hochw. Consistorium gewünschte Eintragung des obgenannten Kindes in die gr. kat. Geburts und Taufmatrik und deren Löschung in den lat. Matriken zu verfügen.

Годѣтъся подати головный утерѣвъ права, на котромъ ц. к. намѣстництво оперло свое рѣшенѣе. Законъ державный зъ дня 25. мая 1868. В. з. д. XIX. ч. 49. арт. I. гласѣтъ: Bei gemischten Ehen folgen die Söhne der Religion des Vaters, die Töchter der Religion der Mutter. Doch können die Ehegatten vor oder nach Abschluss der Ehe durch Vertrag festsetzen, dass das umgekehrte Verhältniss stattfinden solle, oder dass alle Kinder der Religion des Vaters oder alle der der Mutter folgen sollen.

Отже досѣтъ, коли стороны свое бажанѣе заявѣтъ священникѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчерашна демонстрація въ Будапѣштѣ выпала надѣ спѣдѣванѣе спѣвѣно и поважно. Въ демонстраціи взяло участь зѣвышъ 100,000 людей. На самѣ похѣдѣ, котрый розпочали студенты о 2 год. пополудни, зложалася а-нахъ 30,000 людей. Передѣмъ въ похѣдѣ по-ступало 12 полиціѣнтѣвъ на конѣхъ и робили порядѣкъ. За нами шли студенты, одѣгнѣнѣи святочно, и весѣли хоругви зъ напѣсами: „Най живѣ король! Най живѣ Комѣтъ Лѣиомъ! Прѣчь зъ Тѣссѣю и §. 25!“ За студѣнтами поступали масы народу а ще бѣльшій масы творили шпѣлѣръ по обохъ бокахъ дорогѣ. Пѣдчасъ походу опѣвѣли студенты патріѣтичній пѣсѣвъ. На де-котрыхъ улицѣхъ були промовы; промовляѣи студенты и декретѣи послѣи. Лишь передъ клѣ-бомъ правѣтельственной партіи стала була де-монстрація трѣхъ грѣзѣишѣю. Тутъ почали кричѣти: „Прѣчь зъ Тѣссѣю!“ а вѣ сѣдѣ за оклѣвомъ пѣдѣялись въ гору кулаки и пѣли-цѣ. Опѣсля пустился похѣдъ надѣ Дунай и у-ставѣяся проти цѣсарской пѣлаты. Тутъ бѣкрыли всѣ головы и пѣдѣнесли грѣмѣишѣи: „Eljen kiraly!“ Передъ клѣбомъ умѣрѣнной опѣзѣціѣа зрѣбѣно послѣамъ, котрыхъ явилася около 30 на балкѣнѣвъ, велѣку овацію а бѣдтакъ поійшовъ похѣдъ передъ памятникъ Петѣеи и на плѣцѣ Калѣвина, зѣ-бѣки по промовѣ по-слѣвъ Пасмандіѣа и Кароліѣа розбѣились всѣ спѣвѣно и въ найбѣльшій порядѣкъ домѣвъ.

За то було въ субботу засѣданѣе пѣлаты послѣвъ досѣтъ бурливѣе. По короткѣи дебѣтѣхъ ухвалѣно §§. 8—13. Коли пришовъ поѣдъ де-бѣту §. 14, забравъ голосъ Тѣсса и сказавъ, что бѣтъ числѣтѣся зъ голоомъ угорского на-роду. „Я перековѣлся — казавъ Тѣсса — що черезъ змѣну §. 14 не настанѣтъ нѣякѣй труд-ности для авѣстрѣйского парламѣнта и длѣного прѣймаю радо прѣдѣлѣданѣу змѣну и самѣ ен вѣишѣу“. §. 14 має отже звучати: „Факѣтѣне вѣстановѣе контингенту рекрутѣвъ може ажъ тогдѣ наступити, коли законодавѣе тѣло на до-тѣчный роцъ вже контингентъ ухвалѣло“.

Вѣсенѣе сѣ одѣслано до комѣсіѣи и бѣдро-чено дальшу дебѣту ажъ до часу, коли оно перейде черезъ комѣсію. Потѣмъ розпочалися интерпѣлѣціѣи о поступѣваню полиціѣи пѣдчасъ розурубѣвъ на улицѣхъ. Теперь настала бурлѣи-вѣи сѣены, въ котрыхъ брала участь такожъ и гѣлѣриѣа а все кѣнѣчилося тѣмъ, що опѣзѣціѣа заавѣвала Тѣсѣу, щобъ бѣтъ уступѣвъ. Пѣдѣ-ный зазначѣвъ, что змѣна §. 14 есть трѣюмѣомъ опѣзѣціѣи и заавѣзавъ послѣвъ до дальшѣи бор-бы противъ §. 25. Опѣсля закрытѣ засѣданѣе.

Комѣсіѣа бюджетѣа авѣстрѣйского парла-мѣнту змѣнивала прѣлѣмѣниѣванѣу рубрику на покѣртѣе выдѣтѣвъ на почтѣи и телеграфѣи о 200,000 ар. и ухвалѣла резолюцію, выѣваючу правѣтельство рѣзѣжѣти, ча не мѣва-бы змѣниѣти такѣу бѣдѣ телеграфѣвъ.

Архикнязь Францъ Фердинандъ дѣЕсть выѣхавъ зъ Праги на цѣсарскій дѣбрѣ до Бу-дапѣшту. Вѣсть о перенесѣнню ген. Катти до Лѣвова есть безѣсновною. Зъ нею упадає та-кожъ и поголовка, будто-бы кн. Варѣмберг-скій мавъ бути именованный инспекторѣмъ пѣхотѣи.

На лѣто заповѣдають вже новѣи зѣвѣзды монархѣвъ. Зъ Гамбурга доносятъ до „N. fr. Presse“ яко рѣчь певну, что царъ має приѣхати зъ царѣцею въ гостѣну до нѣмецкого цѣ-сѣря. Царъ выберѣся въ червѣно въ дорожѣи поѣде до Кѣля а его бѣведе тудѣ росѣйскѣа ескадра, що стоить на балтѣйскѣмъ морѣ. Го-ворѣтъ такожъ, что вже въ найбѣльшій часъ має нѣмецкій цѣсаръ выбѣратѣся до Англіѣи въ гостѣну до своѣи бабки англѣйской королевѣи. Яхѣтъ, котрымъ цѣсаръ має выѣхати, лагодѣтѣся вже въ дорожѣи. Въ Берлинѣ говорятъ, что лѣордъ Бирѣсфордъ, котрый сѣми дѣнями го-ставѣ въ Берлинѣ, а которѣи зъ великимъ бѣд-значѣнѣемъ прѣнимаѣно на цѣсарѣвѣмъ дворѣ, приѣхавъ умѣсно въ тѣй цѣли, щобъ уложити пѣланъ подорожѣи.

Криза французского кабинету ще не зала-гождѣна и мабутъ не скоро ще за лагодѣтѣся, бо нѣхто не хочѣе пѣдѣяти утворѣнѣа нового кабинету. Президентъ Карѣо конферѣувавъ зъ Рувѣромъ, Шальмѣль-Лѣкурѣмъ и другими, але все надарѣмо. Мѣленѣи пѣдѣяєся вырѣадѣ, якъ теперь доносятъ зъ Париза, у-творити новый кабинетъ, але то ему досѣи не удалѣся. Парѣвскіе газеты доказуютъ, что прѣ-зидентъ хоче покѣлѣкати министрѣство чисто дѣловѣе, чтобы тѣмъ заавѣзѣчити бодай успѣхъ всѣеѣтѣишѣи выѣставѣи. Утворѣнѣе нового кабинѣ-ту стрѣчає длѣного такъ великій трудности, что зъ нимъ лѣучѣтѣся разомъ и справа бѣдрѣченѣа або и розѣязѣнѣа парламѣнту.

Зачувѣтъ, что рѣмунѣска опѣзѣціѣа хоче другій разъ поставити вѣсенѣе въ справѣ об-жѣланѣи кабинету Браціѣанѣа. Пѣдчасъ першѣи дебѣты надѣ сѣю справѣо пѣдѣносили послѣи Бѣярѣмбергъ и Катѣрджу головно то, что Бра-ціѣанѣа вѣновѣтѣишѣи тому, что Рѣмунѣи утѣратѣли Бѣссѣрѣабѣи. Они старѣлися доказѣти, что то не Россіѣа спрѣновѣвилася Рѣмунѣи и забрала сѣй край, але что она умѣвалася була въ сѣй сѣрѣ-вѣ зъ Браціѣанѣомъ, котрый на то згодовѣся. На то маѣють бути доказѣи.

Здаєся, что въ Сѣрбіѣи ще не скоро прѣй-де до утворѣнѣа нового кабинету и что Хрѣ-стиѣвъ будѣи дальше якъ досѣи держѣти вѣласть въ своихъ рукахъ. Факѣтомъ есть, что корѣль выѣзѣджаючи до Ниша конферѣувавъ зъ Рѣсти-чѣмъ, але чи то розходѣлося о утворѣнѣе но-

ного кабинету, не зная. Въ Бѣлградѣ сподѣваются незадолго оголошенія королевскаго указа, въ которомъ буде поименована справа утврѣденія новаго кабинета.

Урядова газета сербска оголосила королевскій указъ о новой организаціи войска на подставѣ новой конституціи, о его формаціи, тактичѣмъ подѣлѣ, о кружѣ дѣланія комендъ и т. д. Значительныя зміны нова организація не зробила.

Радикальный „Одѣк“ оголосилъ письмо звѣстнаго сербскаго эмигранта, Пашича, который бува засужденный на смерть за голову зраду, а котораго король не хоче нѣкакъ помиловать. Пашичъ застрѣлъ короля о своимъ патриотизмъ и о своей лояльности та преданности для него и каже, что онъ есть лишь жертвою интриги и клеветъ людей, котры еще и теперь промышляютъ въ краю надъ новою зрадою.

Болгарскій ексархъ выславъ письмо до болгарскаго правительства, въ которомъ просятъ, чтобы правительство дозволило избраться синодowi, бо въ противномъ случаѣ выйдетъ велика шквда для болгарскаго церкви. Правительство обѣщало на то, что оно согласилось бы на жаданье ексарха, але подѣ условіями, что оба епископы Димитрій и Константинъ, котры не мають же приписаного для членовъ синоду вѣку, будутъ заступлевы иными.

Въ Соціи ходитъ поголоса, что оппозиція въ Филиппополи ухвалила на своемъ абортъ предложити князю жаданье, чтобы онъ змінивъ дотеперѣшныи кабинеты.

НОВИНКИ.

— Въ великой сали „Народного Дому“ обѣдуютъ завтра т. е. 19 н. ст. лютого вечера съ танцами, въ котораго доходъ признается на фондъ заимогъ убогихъ членовъ товариства „Академичне Братство“. За-для короткаго часу и чтобы не побольшати розходовъ, комитетъ не розсылае запрошенъ особнякъ, а узнавъ за важныи тѣ запрошеніи, які вже були высланъ товариствомъ „Академичне Братство“. Съ огляду, что тутъ розходиться о цѣль чисто гуманну, надбѣе комитетъ, что наша интеллигенція своимъ численнымъ привлеченіемъ дастъ доказъ, якъ дуже интересуетъ долею нашої убогой университетской молодежи.

— За комитетъ: Д-ръ Горбачевскій, Д-ръ Федакъ. — На доходъ Рускои Бурсы Тернопольской обѣдуютъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ въ Тернополи въ недѣлю дня 12 (24) лютого с. р. вечера съ танцами. Початокъ о годинѣ 8 вечера. Стрѣль домашній. Вступъ одъ особы 1 зр., для родины 3 зр. Запрошеніи, розбѣланы дѣлѣише „Рускою Бесѣдою“, важныи на той вечерѣ съ танцами.

— Съ ново-именованныхъ старостѣвъ мають обияти: б. совѣтникъ полиціи Вол. Мариновскій староста въ Рощевѣ, Тад. Чарковский-Голубевскій у Львовѣ, Іос. Лянишевскій въ Жовки, гр. Левъ Скороупка въ Теревовляхъ, Кароль Францъ въ Львовѣ, Ром. Шимановскій въ Добромилі, Ем. Шуттъ въ Буячи а Ад. Креховскій въ Стан. Червинскій полишатся на дальше при львовскомъ намѣстництвѣ. — Изъ старостѣвъ придѣланы до намѣстництва призначеніи: Венед. Бернцкій до Коломыѣ а Кар. Михель до Городка. Одакъ перенесеніи старосты: Ем. Флехнеръ въ Золочевъ до Жидачева, д-ръ Едвинъ Плажскъ въ Камѣнскии струмлювои до Золочева, д-ръ Фр. Родеръ до Камѣнскии струмлювои а секретарь намѣстництва Ден. Завадскій буде управлѣти старостомъ въ Сокалі.

— Буквинскіи Русинѣвъ смерти цѣсаревича Рудольфа глубоко тронула „Що стратили Русины у великомъ коблянику“ — пише „Буквина“ — годъ докладно описати, но се знаемо все напевно, що стратили-смо одну зъ пайкрасѣишхъ надѣй; знаемо и чуюмо цѣлымъ сердцемъ, что не стало того, що першій зъ по-мѣжъ австрійскихъ володарѣвъ озвася рускимъ словомъ, подписався рускою буквою, звелѣиъ рускій народъ, и якъ се сталося було поговоркою, „шукать Русинѣвъ“. Сего було для насъ досыть, чтобы вже зъ становиска Русинѣвъ заплакати надъ утратою будучаго цѣсаря... На „Народномъ Домѣ“ въ Черновцахъ повѣдала чорна хоругвь. Въ недѣлю д. 3 н. ст. съѣхъ зобралися въ читальни „Народного Дому“ представителѣ всѣхъ товариствъ русскихъ: сов. Виницкій, о. Воробкевичъ, о. Костецкій, пров. Пягулякѣ Гротей и Юстинъ, д-ръ Стоцкій, судья Михальскій, Вишневскій, ком. Харжевскій и надучит. Поновичъ и удалисъ до президента краю бар. Пина. Сов. Виницкій въ имени депутація высказавъ глубокое сочувство буквинскіи Русинѣвъ по причинѣ страшнаго нещастія. Президентъ краю подякувавъ и залививъ, что сочувство буквинской Руси передаетъ цѣсарю. — Въ понедѣлокъ и второкъ м. т. взяли члены русскихъ товариствъ черновецкихъ громадно участіе въ заупокійныхъ богослуженіяхъ обѣдѣленныхъ въ греко-кат. и православной церкви. На жалъ, въ церкви православной цѣла обѣдана була только румунска...

— Съ Коломыѣ пишутъ намъ: Смерть цѣсаревича Рудольфа дуже опечалила насъ Коломыянъ, бо нема же и двохъ рокѣвъ, якъ мы его достойно особу бачили межъ собою, витали его, онъ любилъ зъ каждымъ розговлять, всѣмъ интересовался — якъ ему до вѣдѣиъ припасть нашъ старинный хрестъ трираменный, что то его тогдѣ нашъ парохъ и девка о Ковблянскій въ руцѣ державъ... Пок. цѣсаревичъ переѣздивъ черезъ Коломыю, прислаивая забавъ народный черезъ Прутомъ, бѣду-чи до Слободы; въ честь его мѣсто улицы назвало именемъ Рудольфа. Тоже смерть его вызвала одъ самого першу великій оумъ и жалъ. Съ власной инициативы мѣсто прибралося было въ жакобу, а рада мѣска розпорядила все можливе, чтобы только якъ наибольшее почтили память пок. Рудольфа. Другаго дня по катастрофѣ всѣ рускіи товариства коломыскіи: Братство Арх. Михала, филия Просвѣтъ, филия общ. им. Качковскаго, читальня, товариство литературно-драматичне, рускій Народный Домъ, читальня на кут-

скомъ передмѣстіи и Спѣлка Гуцульска выслали рускуе телеграммы на руки гр. Тафого, а въ поуде одпоручили тыхъ товариствъ: Впр. о. Ковблянскій, Григ. Кульчицкій и Теофилъ Грушквичъ выказали въ старостѣ сочувство коломыскіи Русинѣвъ. Заступиши старосты комисаръ Шумлянскій обѣщавъ депутація по руски. Рада мѣска Коломыѣ свои оповѣщенія про смерть цѣсаревича, а потомъ про заупокійный богослуженія выдала въ двохъ языкахъ: рускомъ и польскомъ. Рада мѣска постановила була выслати на похороны депутацію, але що цѣсаръ того собѣ не побажавъ, то опѣла ухвалила, роздати по богослуженю убогимъ 100 зр. Рѣшило-жъ ухвалила рада поставити пок. архиепископу памятникъ въ обѣдѣишомъ мѣстѣ. Въ понедѣлокъ 5 н. ст. лютого богослуженіе въ церкви обѣдравили о. Ковблянскій при асистѣи обоихъ сотрудникѣвъ и при свѣтѣ хоръ подѣ управою н. Пудика. Взагалъ якъ цѣла мѣска, такъ и Русины коломыскіи дуже достойно почтили память цѣсаревича Рудольфа.

— Съ Жовки пишутъ намъ: Прахляти тутъ старосту н. Герингера, который пошлѣвъ на сучасныи. П. Герингеръ бува, яко чоловікъ, добрый и популярный старушокъ, и коли-бъ мѣгъ бува стояти о власныхъ силахъ и мати свѣдомость всего, что робитъ, нинѣ полишивъ-бы бува загалный жалъ по собѣ. Однако того у него не було (чи не мѣгъ, чи вильныи були за великѣ), досыть, что до послѣдней хвилѣ не позбулся своего приятеля урядоваго, жидка Кесслера, который нѣбѣ писарь (селяне звали его „егомошъ секретарь“) бува за п. Герингера властиво душею староства, оживляючи не только славу память старушка-старосты, але и цѣлый ц. к. урядъ староства. Не знаемо, чи кожде ц. к. староство має таково своего жидка, — въ Жовки есть до нинѣ п. Кесслеръ „секретаремъ“, робитъ справы и трясъ въ старостѣ... Не знаемо, якъ оно буде за нового старосты...

— За російскій книжки — очевидно, не за всѣ, а только за такіи, въ котрыхъ знаходяться рѣчи противныи Австрій — набавилися клопоту дѣлѣи приватныи люди и читальни въ Самушинѣ на Буквинѣ. Судъ позабравъ тѣ книжки и теперь потягае до одѣлѣальности. Дятого остерѣгае „Буквина“ селяны и читальни, чтобы накудывающихся имъ російскихъ календарѣвъ зъ Вѣдѣи одъ редактора „Руской Правды“ не приймаи. „Майтесъ нанове брати — пише „Буквина“ — на острожности, які книжки и газеты приймаете, хотъ-бы вамъ ихъ, якъ се звычайно бувае, и за дармо насылали. Давѣтѣся и дарованому коневу въ зубы, чтобы не завѣзъ васъ до Ивановои хаты! Особливо уважати-бъ на се читальникамъ, чтобы не наразитисъ на ревизіи, арештовани и т. и.“

— Съ Бродскаго пишутъ намъ: Бродскій староста гр. Руссоцкій, коли одинъ войтъ зажадавъ пашпорту за границу для перевозу дерева опалового, пригадавъ ему выборы: „Chociesie paszportu a przy wubogach głosujecie na ks. Sirka!“ Нехай же хто скаже, что за дзвѣзъ мають выборы а пашпорты на перевозъ дерева?

— Новыи читальни рускіи отворилися на Буквинѣ въ мѣстечку Садагорѣ и въ селѣ Гавриловцахъ. Читальня гавриловска называлася „Просвѣта“ а открыто еи зъ дуже великимъ торжествомъ. Въ гости на открытіе прибули читальники зъ Карлова, зъ Ставчанъ, зъ Маланциньцѣвъ, Оршовцѣвъ и зъ Хлѣвцѣвъ. До читальни вписалосъ побѣтѣи найчестѣйшихъ господарѣвъ. Поднести треба то, что нп, учителя народныи давали торжеству проводъ.

— Выдѣлъ „Руского Товариства Педагогичнаго“ просятъ всѣхъ своихъ ВП. членѣвъ, чтобы всѣмъ писемъ и послыки грошевыи посылали на адресу: „Рус. Товариство Педагогичне ул. Орменска ч. 27, бо лишъ за полагожденіе справъ, порученныхъ на такую адресу, Выдѣлъ може рунити. Такжеже просятъ Выдѣлъ о точне розбранюваніи Товариства Педагогичнаго одъ Института св. О. Никола подѣ покровомъ тогоя Товариства, а который знаходиться при ул. Театинскій ч. 19.

— Комитетъ вечера политехничѣвъ повѣдомляе, что задалъ недостатки чаеу не могли бути розбѣланы запрошены на вечерѣ въ належаюмъ числѣ, дятого билеты будутъ роздаваны при касѣ, въ готели Жоржа, въ днѣ 22 и 23 н. ст. лютого, и на основѣ записи, які балеви комитетъ розбѣдалъ.

— Съ Чорткова пишутъ до Куръ. Лв.: Въ тутешныхъ касарняхъ, що мѣстятъ батальонъ 95-ого полку кавалеріи, кадетъ Златоглазекъ рубнувъ шаблею фрейтра Фр. Баля такъ сильно, что той може житье пострадати. При обивязку загалной службѣ войсковой крайна вже пора, чтобы подумано на серію о средствахъ, какими можна бы запобѣгти такимъ пригодамъ.

— Фабрика обуви Френкля зъ Медлинѣа, позакладаши уже свои склады у Львовѣ, Краковѣ, Черновцахъ, Тернополи и Коломыи, закладае новый въ Рашевѣ. Тамашинъ шецѣ, подобно якъ и шецѣ въ тыхъ мѣстѣ, де склады уже заложеніи, удавалось громадно до староства, чтобы оно взяло ихъ въ оулку передъ „нашествіемъ еврея зъ Медлинѣа“, але надармо.

— Будову залѣзницѣ одъ Ясла до Рашева має — якъ доносить Fremdenblatt, — обияти сама держава.

— Конецъ свѣта. Редакторъ широко-звѣстнаго часописе церковнои „Christian Herald“, священникъ Бакстеръ маѣвъ одичати минушнюю недѣлю въ великомъ театрѣ въ Бермингемѣ о концѣ свѣта. Оцену прибрало въ дивовѣдлѣи и страшии декорации, котры представляли всѣмъ звѣры зъ книги откровения, змѣи, кѣстияки и т. и. Съ сего бачити Бакстера выхадати, что тысячѣтна держава починае вже въ р. 1910, а до сего часу будутъ на свѣтѣ страшии дива, Австрія утратитъ свои наддунайскій провинціи, а Англія Ирландію и Индію. А все те доказавъ той ученый на цитатахъ зъ библии.

— Ювильи нѣмецкои стенографіи обходили Нѣмцѣ въ Нѣмечинѣ и Австрій. Вынахѣдникомъ еи бува Францъ Кесаверъ Габельбергеръ (умеръ 1849 р.), канцеляристъ, потомъ секретарь министерскій. Систему Габельбергера приняли всѣ народы дыи кромѣ Англичанъ, у котрыхъ свои люди поставили штуку стенографичну дуже високо.

— Нещасный пригоды. Въ Струсовѣ обѣдуютъ собѣ жытѣ, подѣ вильномъ морфины, гр. Юлій Старжевскій. — Графа В. однезю вчера до дому божевольныхъ въ Кульпарковѣ.

— Въ институтѣ Пастера удалосъ двоимъ докторомъ дойти до важнаго открытія: имъ удалосъ изолувати микробъ, который выликуе диатерію. При мольныхъ досѣдахъ выстудіювали они условіи, при якихъ развивался той микробъ и всѣли зашепити диатерію сразу въ морскіи свинки, въ кролякъ и голубѣвъ.

— Дрѣбныи вѣсти. Житомонъ Радвань Півко, властитель Слободки льенои и Майдану горнои на Покутѣ, сестрѣнецъ страченого въ 1848 р. революціонера Теофила Вишневокаго, померъ въ 54 р. жытѣ.

Вѣсти зъ Еп. еремыскон.

Въ пропозицію приняты оо.: на Морюхѣвъ, дек. сяноцкои. I Ант. Венгрияновичъ, II Левъ Мацускій, III І. Гамерскій; — на Терелѣу, дек. сяноцкои, I І. Гамерскій, II Іос. Негребецкій, III Вол. Полянскій; — на Бѣлѣу, дек. потелицкои, I Ник. Осмѣловскій, II Ант. Весоловскій, III Ант. Яцѣвъ; — на Крупецѣ, дек. потелицкои, Іос. Федоровичъ.

Презенты iure devolutivo одержали оо.: Вас. Чечарникъ на Горуцѣ, дек. дрогбницкои, и Дам. Венгрияновичъ на Волицѣ, дек. сяноцкои.

Еп. Консисторія вставилася до намѣстництва о згоду на кан. институцію запрезентованныхъ оо.: Ал. Прилопскаго зъ Близянки, дек. короснянскои, на тую парохію; Сам. Смулки, сотр. зъ Камѣнки льенои, на Угрияновѣ, дек. варяжскои; Мих. Ковшевичъ, завѣд. Ульвовѣ, дек. варяжскои, на тую парохію; І. Волосянскои зъ Смольника, на Терло, дек. старосѣльскои.

Сотрудничество въ Волчу горѣшномъ, дек. жуковинскои, одержавъ о. Ник. Неестеревичъ, новопоставленый пресвитеръ.

Наука, штука и литература.

— Рускій народный театръ пригласилъ выставу драмы Карпенка-Карого п. заг. „Хто виненъ?“

— Въ львовской оперѣ выступила въ субботу свѣвчка надворной вѣденской оперы п. ф. Роза Павмартенъ-Папіръ а то въ оперѣ Вердѣи „Аида“ въ партіи Амнерисъ, дочки короля Египту. Аида була п. на Павликѣвна. П. ф. Папіръ представилася яко рутинована свѣвчка и знаменита артистка гр. Голосъ еи (мѣццо-сопранъ зъ широкою скалею) есть сильный и гарный и свѣвчка орудуе нимъ знаменито, однако что-до свѣжости, барвы и нѣжности не дорівнуе днѣ голосови п. ны Павликѣвнои. Дятого то и на суботнѣшномъ представленіи „Аиды“ дѣлѣи п. на Павликѣвна зовѣмъ справедливо тріумфы вечера зъ п. ею Папіръ и не стратила при нѣи анъ крытыхъ, маме того, що вѣденска свѣвчка импонувала кромѣ голосу выконченою плястикою рухѣвъ и грою, яку може дати довголѣтна вправа на великихъ столыныхъ сценахъ. Цѣлѣсть оперы вышшла дуже складно, якъ то нелучалосъ на Скарбѣвской сценѣ одъ довшихъ уже часѣвъ. — о.

— Рускіи свѣвчаники для шибѣи народныхъ въ трехъ книжочкахъ, уложенъ черновецкимъ професоромъ свѣву и композиторомъ о. Исидоромъ Воробкевичемъ, печатаются уже въ ц. к. накладѣ книжочкѣ школьныхъ у Вѣднѣи.

— Зѣбстныи изъ своей симпатіи до Русинѣвъ писатель и публицистъ чешскій Франтишекъ Ржегоржъ помѣстивъ въ 1888 році въ перворядныхъ чешскихъ литературно-научныхъ часописѣхъ та журналахъ численныи розвѣдки и описи дотыкающіи жити-бути Русинѣвъ, ихъ словесности, звичаѣвъ, культуры и штуки. И такъ подыбумо въ илюстрованой часописи литературно-научной Zlata Praha въ числахъ 14—19 зъ р. 1888 широко представленный образъ всѣбныхъ обрядѣвъ руского народа въ Галичинѣ п. заг. „Rusinské námluvy v Halici“. Авторъ представилъ сватанье, заручины и весѣлье мѣжъ народами зѣ всѣми его обрядами, пѣснями и примѣнками, стараячисъ зъ поодинокихъ обрядѣвъ и пѣсней вывести знамена психологичной и суенѣльной характеристики народу. Якъ представилъ рѣчи такъ само и замѣтки автора свѣдѣать о томъ, что авторъ живучи мѣжъ Русинами не стративъ даромъ анѣ одної хвилѣ а глубоко и широко слѣдивъ народныи звичаѣи и умѣвъ заглянути въ саму глубину народнои души и щирѣмъ братнымъ сердцемъ бѣдучи еи чувства, арозумѣи еи радость и горе. — Въ ч. 32—35 Světlo z o-а помѣщена праця Ржегоржа п. заг. „Na rusinském hřbitově v Halici“. Есть то докладный, подробный описъ сельскаго кладовища въ Галичинѣ а разомъ и представление похоронныхъ обрядѣвъ руского народу; праця та обзначаетъ великою докладностію и дае знамените свѣдѣцтво змыслову спостерегаючому автору. Взагалъ въ описѣхъ народныхъ обрядѣвъ и звичаѣвъ есть Ржегоржъ великій майстеръ. — Въ ч. 26—28 того-жъ письма подае онъ подѣ заг. „Neprosti“ дуже цѣкаво представлении исторію знахорѣвъ на Руси, сягаючи часѣвъ княжыхъ, а одтакъ козачихъ, и показуеся тутъ зовѣмъ непоследнимъ знаткомъ нашої историчной давнины. — Въ ч. 43, 44 и 45 письма Zlata Praha бачимо зновъ три звѣстки Ржегоржа зъ нашої Гуцульщины, а именно про збрую и одѣбныи прилады Гуцульцѣвъ („Výzbroj a kotové ozdoby Huculů“) зъ семи иллюстраціями представляющими одѣбныи люльки, порожниці, топорѣи и пистолеты Гуцульцѣвъ, — дальше про металевыи прикрасы убору Гуцульцѣвъ („Šperky Karpatských Huculů“) зъ рисунками наушницъ, згарѣвъ, хрестѣвъ и перстѣнѣвъ, а въ концѣ про Юрка Шкрябляка („Jurko Škrybák a pes o jeho řezbach“) зъ рисунками колышекъ важнѣйшихъ его вырѣбѣвъ. — Близкою еюджею то до першю зъ наведѣныхъ выше працъ есть помѣщена въ ч. 31 и 32 часописи литературной „Lumir“ розвѣдка про всѣбныи пѣсни у Русинѣвъ („Z halčokoruských úvah předsvatých“). Въ розвѣдцѣ той застановляеся авторъ надъ поэтичною стороною нашихъ всѣбныхъ

пѣсней и признае имъ не малу артистичну стѣйность. Въ науковѣмъ журналѣ Osvěta стрѣчаемо дальше студию его про вузьбѣ та гадюкѣи и про повѣрки, які привязуе до нихъ сельскій народъ на Руси („Plazi a obojživelníci v rodání halčokých Rusů“), а въ журналі Květy въ выпуску за цѣвень розвѣдка про вѣрованіи и звичаѣи привязанъ до днѣ св. Юра („Dej Jeřího a pos šaradění“). Вконци помѣстивъ Ржегоржъ въ письмѣ литературномъ Rusch загадку про Настасю зъ роду Чарговыхъ бояръ зъ часѣвъ Ярослава Осмомысла и образокъ зъ селянскихъ односинѣ руского села п. заг. „Sroo o výhon“. Вѣстѣи такъ многочисленныи и такъ многосторонныи праці о Русинахъ обзначаются великою безсторонностію, а що-важѣйше строгою вѣрностію. Авторъ односиться до Русинѣвъ зъ великою симпатією и представляе ихъ своимъ землякамъ на основѣ власныхъ зъ незвычайною пылностію зѣбранихъ и ажъ до найменшихъ подробицъ вѣрныхъ спостереженъ, то й не диво, что справозданіи его мѣбли выити зовѣмъ правдивыми и що розбѣтаться они дуже користо одъ многихъ вѣстей, які подаються въ чужихъ литературахъ и працѣ другихъ краѣвъ про насъ и наши справы, и які грѣшатъ дуже часто грубою несвѣдомостію або и тенденційнымъ перекуреніемъ правдивого стану рѣчей. Дятого то сей великй способный писатель братного славянскаго народу заслууге на щиро славянскую симпатію всѣхъ Русинѣвъ, мѣжъ котрыми имя его вже й доси славно було звѣстне, а дальши праці его въ томъ напрямѣ только скрѣпляютъ любовь и поважанье, яке каждый Русинъ бѣдувае для него цѣлымъ сердцемъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Д-ра Леона Штернбаха (жидка) затвердило министерство на приватного доцента классичной филологіи въ университетѣ львовскомъ. — Краева дирекція скарбу именовала Анд. Кнанича, Ант. Вабоня и Іос. Курка инспекторами, а а. Ив. Жураковскаго и Іос. Вайнберга конципистами скарбовыми. — Выдѣлъ краевый именовавъ комисаремъ своимъ въ Банку краевомъ нового члена выдѣлу Леона Хшановскаго (на мѣсце члена выдѣлу Верещинскаго, который зрѣксъ того уряду).

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На „Народный Домъ“ въ Черновцахъ зложивъ Преосв. еп. Юліанъ Пелешъ 10 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч А. З. въ Мѣб. На р. 1889 заплачено для чит. 5 зр. и выслано всѣ числа; „Просвѣтъ“ и Тов. Педаг. передано; выказы зъ датѣвъ на учениковъ руск. гим. мѣстили мы тѣ, які намъ передано. — Всч. И. З. въ Розг. Ше 4-25 зр. — Всч. В. П. въ Дер. До 30 червня 1889 заплачено. — Всч. О. Р. въ Сѣ. 5 зр. дѣстали; разомъ 8 зр. — Всч. М. В. въ Мар. Заплачено до 15 сѣчня 1889. — Всч. О. С. въ До. „Гусъ“ только на фортепьянъ; не „кредитъ“ виноватый, але прѣцѣи мы выразно только разѣвъ просили, чтобы „бѣдай замовити“ — накудати не хочемо нѣкому. — Всч. А. А. въ Десятн. Заплачено до 28 лютого. — Всч. М. Ф. въ Роз. Заплачено до 31 грудня 1888. — Вл. д-ръ В. З. въ Т. Во Вы не замовили були навѣтъ; ни нѣ выслано.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 18. лютого. Сподѣваются, что до завтра буде утворенный новый кабинетъ подѣ президентуру Меллиа; доси знаишлись вже министры для торговлѣ, дѣль внутрѣшнихъ (Фрейсине) и просвѣты.

Букарештъ 18. лютого. Въ Турнѣ-Северинѣ сконфисковано велику посылку оружія призначеного до Сербіи.

Вѣденъ 18. лютого. „Пѣсля Sonn- und Mont. Ztg.“ має Тисса заразъ по залагодженію закона войскового податися до димисіи.

Курсъ Львовскій

зъ дня 18. л. лютого 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зелѣа. гал. Кар. Людв. по 200 ар. м. к.	205	2508 50
Зелѣа. Львов. Чернов. по 200 ар. а. в.	223	— 223 25
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	289	— 293
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	—	— 316
Листы асигновъ за 100 р.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100	101 10
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	103	104 15
Банку краеваяго 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	96	50 97 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100	101 50
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	— 97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	100	50 101 50
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	93	25 94 25
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	97	50 98 50
Листы довжнѣ за 100 р.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣос.	—	— 57 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣос.	—	— 48
Общ. роль. кред. Завѣд. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 р.		
Индѣмнизат. галицкѣ 5% м. к.	104	20 105 20
Комунальный Банку краев. 5% 1 емис.	100	— 101
Позичемъ краев. зъ 1873 по 5% а. в.	103	25 105
Позичемъ краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	94	60 95 60
Л осы:		
Мѣста Кракова	22	50 24 50
Мѣста Станиславова	33	— 35
Монеты:		
Дукаты цѣсарскіи	5	64 5 74
Наполеондоръ	9	56 9 66
Пѣвѣимпериалъ	9	84 9 94
Рубель сѣрбный	1	86 1 48
Рубель паперовый	1	27 1/2 29 1/2
100марокъ нѣмецкихъ	69	— 60

Предплату на инсертаты принимают: У Львов Адміністрація Діла" ул. Ваторія 24, Центр. бюро одо-
шеви, ул. К. Шеринська ч. 11. и Бюро газет ул. Кар. Лю-
двиза 9 У Вольн Хаазенштейн и Vogler, Wallfischgasse,
10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moze, F. A.
Richter, Nibelungengasse 4; L. Ganz, III. Kolonitzg. 8, M.
Sternl, Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk
I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Бергфурт
и Гамбург M. Хаазенштейн и Vogler. G. I. Baufe и Co.
Предплату на "Діло" и надежность за инсертаты
платит у Львові.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ факту сего мѡгъ-бы собѣ де-хто вы-
сказавши, могла-бъ арозумѣти, що языкова
вхъ гетемовіа на Руся галицкій мусить ка-
нась побѣдѣннєс. Гр. Таше, мнѣмий при-
миритель народѡвъ австрійскихъ, мѡгъ бы зро-
зумѣти, що его система форитованя нашихъ
Валльсонѡвъ домородныхъ не вдоволять Русь-
нѡвъ, я Австрїи не скрѣпѣти. „Обединѣтелъ“
російскій могла-бъ зъ того набрати перевѣд-
ченя, що вхъ теорїя москѡвщеня народѡвъ въ
XIX. вѣцѣ єсть пустимъ маревомъ и дурною
утопїєю. А намъ, двадцять-мїліоновому наро-
дѡвъ, житєя національне Флямендѣвъ мусить
додати бодрости и смѣлости въ оборонѣ най-
святѣйшихъ скарбѡвъ бувальщины, охоты та
вытревалоости до литературного труда и рво-
во природныхъ правъ. Именно гр. Таше,
що на дняхъ ободивъ десѣть-лѣтній ювясей
свого министрованя въ нѣнѣшнѣмъ кабинетѣ,
повиненъ основно арозумѣти, що его политика
въ Галичинѣ стоить на штикахъ ногахъ и не
бѡдѡвѣдає нѣ трохи дѣйствиымъ потребамъ Га-
личины, — се политика вѣз-за зеленого столика.

Въ розговорѣ зъ одною политичною особою сказавъ Булижже: Нѣхто не причинився только до мови побѣди, якъ Фельке; выборы мусять одбутися; коли не розвяжуть палату, то тепершній парламентаризмъ буде зъ кождымъ днемъ чымъ разъ больше неславленный и осмѣшуваний; ревизія констатція мусить отже одбутися. Все дѣся такъ, якъ я того хочу, чтобы завести назавдъ національну рену-блику. Мене ганьблять, посуджують о цезаризмъ и оболжовуютъ за то, що я ажь вѣд трохъ мѣсяцѣхъ назавдъ конспирую зъ кв. Бро-

На томъ сѣмѣ засѣданіи повѣдомивъ президентъ палату, що король принимавъ депутацію палаты, котра вручила ему адресу на его престольну бесѣду и высказалась дуже прхильно для палаты. Король додавъ одтакъ, що^{бу} такъ само якъ и палата уважає сповнюванье свободъ запорученыхъ законами найбільшою гарантією національного житя и національной будущности. Я стараюся — казавъ король — дуже пильно о все, що відноситься до економічнихъ справъ нашего краю. Маю

на дѣтскій роу . . 16 ар. на поѣз. роу . . 8 ар.
на чѣловѣкъ роу . . 4 ар. на ижезѣ . . 135 ар.
Редакция, Администратія и Экспедиція поѣз. ч. 34
ар. Ваторія. — Рукописи вѣртаются дѣше на поперекъ закрѣплены. — Редакция неоплачиваетъ волюн-
тарій дѣз. порта. — Неоднокое число пошту 8 ар. а. в.
Огословеніе принаказуется по дѣз. 6 ар. дѣз. однок.
отрѣзокъ печатанію, въ рубр. «Надобале» по 20 ар. а. в.
Поляки чѣловѣкъ по 10 ар. дѣз. отпуща.

надбю, що и въ сихъ справахъ знайде парла-
ментъ въ згодѣ зъ моимъ правительствомъ
способо побороти вѣтъ трудности. Политика мо-
го правительства, котра сильно старае-
ся удержати миръ, улещить ту задачу.

— О. Маркиль Попель, православный епископ витебско-полоцкий, узнав первую жертвою войны России зъ Ватиканомъ. Россійскіе газеты доносятъ, что еп. Попель опускае свою епархію, а переноситься до Петербурга и буде тамъ засѣдати въ синодѣ. Справу шо поянеле вѣдѣнска урядована „Politische Correspondenz“. Папа за одно изъ першихъ вступныхъ условій угоды зъ Россією поставивъ жаждать, чтобы витебско-полоцкого епископа Маркіяла Попеля уснухуи зъ епископ-

ства зъ резиденції въ Витебску. Такъ и сталося. Епископъ Попель — Галичанинъ. Спершу бувъ патрхитомъ въ Тернополи, потѣмъ у Львовѣ. Въ часъ руху т. зв. обрядового въ Галичинѣ бувъ бѣгъ одною зъ головнихъ підпоръ его, а потѣмъ перенѣся до Россіи зъ найкращими надѣями — думавъ, що тамъ знайдє рай. Зъ-разу надѣя, здавалось, сповнилася: переїздивши на православіє, ставъ епископомъ въ навіреннѣмъ на православіє Холмѣ — и честь велика, и поле дѣляни широке. Але небагомъ повага Попеля почала упадати: ворогѣвъ знайшлося багато. Священникѣвъ галицько-руськихъ въ Холмщинѣ якъ зъ-початку величали, такъ потому почали зневажати. „Пришли сюда хлѣбъ намъ Россіянамъ забирати...“ говорило духовенство російське. На той тематъ свого часу багато писалося въ „Словѣ“. Попеля перенесся въ Холмъ до Каменця Подільського. Се була вже деградація. Але и тамъ не дали ему довго загріти мѣсяцъ: перенесли до Витебска, — се була друга деградація. Теперъ за-дла угоди папской мусить опустити тую третю зъ черги епископскую катедру и осѣдати въ Петербургѣ яко членъ синода. Якъ въ карієрѣ, такъ и въ житю привабиомъ ен. Попель не знавъ сподѣваного щастя. Синъ его, для которого способиъ високу карієру въ арміи, виїшовши онциримъ зъ институту войскового, поїхавъ передъ двома роками до Парижа и тамъ въ якійсь любовній аферѣ застрѣливъ зъ револьвера молоду французку пансонетку, а потѣмъ себе. Взагалъ незавидна доля припала землекови нашому — Маркилу Попелеви. А бувъ се чоловікъ дуже спосібний и горучий дѣятель — жалъ тільки, що попливъ не тымъ русломъ, якимъ плывуть люде щиро оддані своїй питомий народности. Першимъ хибнимъ крокомъ у него, якъ у многихъ такихъ нещасливихъ людей, було заневолення самостійности своего руского языка. За тымъ поїхавъ одчайняе у власнй силы своего народу... надѣя на чужу ласкаву руку... А оно въ практицѣ показуєся зовсѣмъ инакше: поїдешъ у службу чужинцевъ — выгоне тебе, якъ цигрину, и кинє... Кѣлько то людей нашихъ такъ загирилося марно, кѣлько ще й нинѣ загиреєся, — а шкода велика, бо у насъ, якъ звыкъ бувъ казати пок. о. Стефанъ Качала: „Жатва многа дѣлателей же мало...“

— Вѣнцѣвъ на домовину пок. цѣсаревича Рудольфа зложено 865 въ вартости до 100.000 зр. Найціннѣйшій бувъ вѣнцъ бѣдъ дневникарѣвъ зъ Парижа (коштувавъ 1000 франківъ) а потѣмъ бѣдъ королеви Викторіи (зроблений у Вѣднѣ за 400 зр. а. в.). Веѣ ленты изъ зложеныхъ вѣнцѣвъ переховано, по воли цѣсара, въ домовѣвъ архивѣ Габсбургѣвъ.

— Справа кунцзвона, хочъ уже давно скончилася, все же займє умы польскій, и въ заграничныхъ дневникахъ панове аристократы дають собѣ волю ницувати прокуратора д-ра Гиртлера на веѣ боки. Чого не волюно тутъ друкувати, друкують въ Познани и Варшавѣ. Статью гр. Войтѣха Дѣдушицкого, сконфисковану въ „Gazet-Ź Narodow-ой“, перепечатають газеты познанскій и варшавскій. Однакѣжь есть и межъ заграничными польскими газетами такі, котры берутъ сторону д-ра Гиртлера. Такъ варшавска „Prawda“ (ч. 7 зъ 16 лютого) мѣститъ дописъ зъ Львова якогось „Leszka“, де обширно розводиться надъ процесомъ въ дуѣхъ слѣвъ д-ра Гиртлера выказанныхъ въ его промовѣ: „Коли-бъ то не була панѣ Маріи Штмелецка и коли-бъ то я кого Ивана мордовано и забрано ему кожухъ а потому той кожухъ знайдено у Олексы, нѣхто бы не сумнѣваєвъ, что то Олекса зробивъ, — могу се твердити на основѣ 30-лѣтняго моего урядованя, — нѣхто бы не впаєвъ на такую комбинацію, що Олекса взявъ кожухъ въ депозитъ.“ Оче-видно не можна сказати анъ сякъ, анъ такъ, але коли аристократіи стараєся процесъ той пред-ставити яко непростимий атакъ на одну цѣлу верству, т. зв. „єрархію“ європейскую, то й не диво, що демократы варшавскій берутъ въ оборону „egaliternego demokrate“ — д-ра Гиртлера. „Му-зика тай годѣ“.

— Жиды галиций — живучи въ надѣѣ, що колись выдѣль краєвий буде цѣлымъ въ ихъ рукахъ, уже теперъ въ своѣмъ органѣ „Ojeuzna“ дуже угнѣ-вались на парѣвъ зъ выдѣлу краєвого, що розни-суючи конкурєвъ на совѣтника при выдѣлѣ кра-євомъ, зажадали въ конкурєбъ бѣдъ кандидатѣвъ метрики хрещеня. „Czy to Izraelici nie Polacy? Wus is?“.

— Новый юбилей — нова нагода для славян-скихъ памянниковъ! Росейскій панслависты — майстры въ устроєваню юбилєѣвъ: не дадутъ вытхнути Славянамъ, все якійсь новый юбилей, новый зѣздъ славянскихъ нотаблѣвъ. Передъ кѣлькома лѣтами бувъ зѣздъ въ Петербургѣ на юбилей въ честь св. Кирила и Методія, торѣкъ зѣздъ въ Кієвѣ на юбилей хрещеня Руси, а сего року має бути у Вильнѣ зѣздъ на юбилей при-лученя виленьской дієцєви униатской до право-славія. Юбилей той одбудутся буде торжєствами бѣдъ дня 4 до 8 червня с. р. Дня 4 червня має початися церковнымъ торжєствомъ въ Почаєвѣ, а скѣнчитиъ зѣздомъ Славянъ у Вильнѣ дня 8 червня. Запрошена уже розсилаються до Славянъ. Не можемо при томъ поминути одной обставины характеристичной, дотыкающей Галичины. На зѣздъ нотаблѣвъ славянскихъ сего року въ Кієвѣ выѣхали були яко представителѣ Галичины чотыри Русины — пп. О. А. Монаховскій, О. А. Марковъ, И. Е. Левинскій и Бодакъ Музика-Луцкѣвъ. Отожь теперъ аранжєры виленьского зѣзду нотаблѣвъ славянскихъ застановалясь надъ тымъ чи на сей рѣкъ не выпадало-бы, чтобы зъ Гали-

чины приѣхали уже якійсь иншій нотаблѣ — бо не уймаючи поважъ тыхъ, що були торѣкъ въ Кієвѣ, не выпадає, чтобы все приѣздили одини ти самі. Якъ ся справа рѣшиться, покаже початокъ мѣсяца червня — часть еще досыгъ далекій.

— Про памѣять на п. Володимира Федоровича, роз-даваний въ оѣмѣхъ подчасъ остатной сесіи, мы вже разъ згадували. Отожь теперъ два панове Федо-ровичѣ мѣстятъ въ польскихъ газетахъ такє зая-вление: „Дня 24 сѣчня с. р. роздано въ оѣмѣхъ летучій листокъ за-дла снариализованя выбору Во-лодимира Федоровича до оѣму. Мѣжь иншимъ тамъ въ допискахъ порушено рѣчи дотыкающей нашего дѣда и прадѣда. Позалкъ листокъ той бувъ безъ підпису, то мы мусимо удатися на дорогу публичну, чтобы одверти кривду заподѣяну нашой родинѣ, и заявляемо отсымъ, що подробности пода-ній про нашего прадѣда Гаврила, котрому ав-торъ зовсѣмъ одмаєляе походження шляхотского, а про дѣда Андрѣя, о скѣлько о нѣмъ говориться не користою, суть фальшивы и неправдивы, а на то маємо документы урядовы (Выдѣль краєвий: метрики шляхотскій томъ XIX стор. 336) и неза-перечимы факты. — Тидей Федоровичъ зъ Клеба-новки. Казимиръ Федоровичъ зъ Черниховецъ.“

— Зъ зѣлѣзницѣ державныхъ. Дирекція руху опѣ-щає, що въ днѣмъ 1 марта с. р. зайдуть змѣ-ны въ розкладѣ бѣды osobowychъ поѣздѣвъ, а то: 1) Поѣздъ osobowychъ ч. III бѣдѣздитъ зѣ Стрыя по приѣздъ ранѣшого поѣзду львовского ч. 811 и лунчаться въ Станиславѣвъ зъ поспѣшнымъ по-ѣздомъ зѣлѣзницѣ Львовско Черновецко-Льонч. ч. 1. До Гусятина прихидѣтъ о год. 7 мин. 41 ве-черомъ. 2) Зъ Станиславова до Чорткова ходитъ буде поѣздъ товаровой везучій особы. Той бѣдѣ-здитъ зъ Станиславова рано о год. 4 мин. 35 по приѣздъ нѣчного поѣзду львовского ч. 5 зѣлѣзницѣ Львовско-Черновецко-Льонч. Згаданий поѣздъ то-варовой прихидѣтъ до Чорткова о год. 1 мин. 35 зъ полудня и суть при нѣмъ лишь возы особыи II и III класы.

— До Перемышля — якъ доведѣсь „Gazeta Prze-myska“, — має прибути бѣдѣль воєвоѣвъ полицій-ныхъ зъ 50 людей подъ командою оѣцира, о-динъ надкомисаръ полиціи, комисаръ и канцєлиєтъ, и обѣмуть безпечность мѣста въ руки правитель-ства, бо доошхачасій силы полиціи мѣской показу-ються недостаточными.

— Балъ польскій въ Петербургѣ одбудеся дня 15 н. ст. лютого на дохѣдъ добродѣнного товариства католического. Балъ має бути дуже величавый: явилася на нѣмъ амбасадоры нѣмєцкій и турецкій тай взагалъ члены амбасадъ заграничныхъ, много генералѣвъ и достойниковъ російскихъ. Поява характеристична.

— Познанскій газеты польскій подають фактъ, що въ Гнѣзнѣ трибуналъ судовый засудивъ Поляка И-гната Плотровского на 24 годинъ арешту, за то, що не хотѣвъ яко свѣдокъ зѣзнавати по нѣмєцки, а зѣзнававъ по польски. Судъ схарактеризуєвъ се яко „неодѣповѣдє поведєньє передъ судомъ“. Засудивши Плотровского на 24 годинъ, судъ рѣв-часно загрозивъ ему, що коли дальше буде опи-ратисъ, буде зарѣвъ засуджений на три днѣ. Тогдѣ Плотровскій почавъ зѣзнавати вже по нѣ-мєцки.

— Червоні писанки великодні признала найвыс-ша власть санитарна у Вѣднѣ шкѣдними здоро-влю, бо крайней суть аніліною.

— Балъ доброй въ сукняхъ жалѣбныхъ одбудеся д. 7 н. ст. лютого въ Петербургѣ. Майстеръ цере-моніи (въ причинъ смерти архикн. Рудольфа) розпорядивъ: „Мужчины мають явитисъ на балъ зъ жалѣбнымъ перевязками на рамена, а дамы въ выкроєныхъ чорныхъ сукняхъ зъ волоками“.

— На зѣлѣзницяхъ російскихъ задумало министер-ство коммуникацій завести четверту класу при веѣхъ поѣздахъ osobowychъ для перевозженя робѣт-никовъ. Гадка дуже добра.

— Дрѣбнй вѣсти. Дня 24. н. ст. лютого одбуде-ся въ Дрицевѣ вѣнчанье укѣнченного богослова п. Гюста Рыбака зъ панною Елеонорою Збудоєвою.

Новый дѣкъ на заѣорѣ, що его признали найзнаменитѣйшъ лѣварѣмъ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлигѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Маєлинъ въ Вазелѣ за найлѣпшій зъ досѣ ужина-ныхъ, то сасєга sagrada; она головний складникъ попра-вляемыхъ пугилѣвъ швейцарскихъ А. Брандта, Ст.-Аленгъ (Швейцарія), а дѣстати ен можна у веѣхъ лучшихъ анти-кахъ въ корѣбкахъ по 40 зр. або 70 зр. въ приписомѣ. Не-вѣрте конкурєнційнымъ нисєратамъ фабрикантѣвъ старыхъ пугилѣвъ, а уважайте на днѣ А. Brandt, написанє выразнй на корѣбѣ. Все инше то безцѣнное пастѣдуванье. Ново-швейцарскій пугилѣвъ у веѣхъ лучшихъ антикахъ; на-завлєньє выслаєъ также головний складъ: Arotheke P. Schmidt, Teplitz (Bohmen), оплатно. Каждому замѣвляю-щому за попереднюю присылкою палежносты листовымъ марками, бо посылката за дорога. 2663 15—52

Наука, штука и литература.

— Образъ зъ рускои исторіи намалювавъ маляръ Н. В. Неврєвъ. Образъ той представляє принятѣє послѣвъ папы Иннокентія III. княземъ галицкимъ Романомъ Мстиславичемъ въ тріоновѣй сали въ Галичи. Сеть то подѣя исторична: Иннокентій III. стараючисъ приєднати могучого князя для като-лической вѣры выслаєъ до него послѣвъ зъ коро-левского короною и зъ възванємъ, чтобы онъ въ случаю потреби приѣбгавъ до помощи Петрового меча. Почувшій тѣ слова скочивъ гордый князь зъ трону и вытягнувши мечъ закликаєъ до по-

слѣвъ: „Чи такий петрѣвъ мечъ у паны? Глядѣтъ, я пошу свѣй коло себе а меча паны не потре-бую!“ — почѣмъ подѣвъ бѣдѣшли зъ нѣчимъ. Маляръ зѣобразивъ хвилю, коли Романъ Мстиславичъ вы-тягнувши мечъ выкликєъ повышій слова. Постаъ князя величина-импонуєва, зъ лица бѣе горѣсть и ѣдвага оправдана подѣями, якъ записала про-него исторія (Романъ Мстиславичъ княживъ зъ-початкомъ XIII. вѣку). Вкругъ престола угрупо-ваній бояре, а на ихъ лицахъ пробиваєся и за-чудованье и вдоволєньє; другу часть образу займає папка депутатія, складаюча-ся зъ самыхъ католическихъ достойниковъ духовныхъ зъ лицами суворыми, насупленными бровями и устами скла-дающими-ся немовъ до анатемы. Образъ яко цѣ-лѣсть має високу артистичну вартѣсть. Гарну копію его подаєъ чєскій Světozor въ числѣ 35 зъ р. 1888.

Посмертнй — оновѣстки.

Анна зъ Дециновичѣвъ Балтаровичєва, вдова по бл. п. пароху въ Незнанѣвъ, померла у Львовѣ въ 83 роцѣ житя. Вѣчна їй память!

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Окружна рада шкѣльна въ Руд-кахъ розписує конкурєвъ, чтобы стало обсадити посады учителей въ школахъ народныхъ: въ е-татовыхъ зъ выкладовымъ языкомъ русскимъ въ Березці, Хишєвичахъ, Горожаннѣ, Горожаннѣ ве-ликой, Колодубахъ, Лашкахъ завязаныхъ, Ново-сѣлкахъ гостинныхъ, Верѣбжѣ и въ аніліаныхъ школахъ въ Вєньковѣй вишнѣ, Волозѣвъ долѣшнѣй, Чуловичахъ и Погѣрицхъ; въ школахъ зъ вы-кладовымъ языкомъ польскимъ: въ 4-кл. школѣ въ Рудкахъ, въ 2-кл. школахъ въ Хлопахъ и Рѣмнѣ, въ етатовѣй въ Михалєвичахъ и филиаль-ныхъ въ Вучалахъ и Пѣдгайчикахъ. Рєчєницѣ до кѣнца марта с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 19 лютого. Правительство пред-ложило въ палатѣ послѣвъ проектъ закона, поѣла которого ставлєньє до войска въ 1889 р. приписанє на часть межи 1. марта а 30. цѣвтя буде одложено на познѣйшій рєчєницѣ и въ нѣру потреби буде одбудатисъ въ рєчєн-цахъ установлєныхъ въ дорожъ законодѣвѣй. Вѣдєнь 19 лютого. Цѣсаръ помилуєвъ 115 визнѣвъ звѣльнившихъ ихъ бѣдъ дальшой кары, 11 засудженымъ зменшивъ кару а 69, котрымъ заострено кару постѣмъ, звѣльнивъ бѣдъ дальшого посту.

Римъ 19 лютого. Въ Неаполи вы-бухли небезпечнй розрухи робѣтниковъ. Му-лярѣ устроили були велику демонстрацію. Полиція мусѣла ладъ робити и арештовала богато особѣ.

Гага 19 лютого. Король Вильгельмъ занєдужавъ зновъ дуже небезпечно и теперъ

ПШИВІЛЬСКОГО
новый складъ вуденины
при улицѣ Краковскій число 3
коло корѣвѣвъ торговѣвъ Юстїна а напротивъ торговѣвъ зъ мясомъ Бар-шевского — обрѣвѣтъ
КАРОЛЕМЪ ПШИВІЛЬСКИМЪ у Львовѣ.
Филия и масареке заведєньє при ул. Городецкѣй число 14 у власнѣмъ домѣ. — Вязгосклонный замѣвляєъ зъ провинціи выповниються по дуже прїєтупныхъ цѣнахъ оборотною почтою.
Зъ поважанємъ
Кароль Пшивильскій
властитель масарского заведєния.
2796 1—6

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
порукас
найперѣднѣйшій перфумы, тоалєтовѣй воды,
бѣдзначєй медалями заслуги и двома дипломами узнаня,
имєнно:
Перфумы: ивнинова, фїалковѣ, розана, рєзедона копѣ-лєва, Yang-Yang, Оропєнах, Jockey-Club, гєліотропова, Ess Bouquet, шижова, Millefleurs, и т. п.
Фляконки по 25, 40, 75 зр., 1 зр. 150 и т. д.
Перфумы королевы Марисєнки, фляк. 2 зр.
Вода варшавска, фляконъ 50, 70, 90 зр., 1 зр. 20 зр.
Вода лєвандова, фляконъ 50, 70, 90 зр., 1 зр. 20 зр.
Вода кольоньскѣй, фляконъ 50, 70, 90 зр., 1 зр. 20 зр.
Фляконки по 15, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.
Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ скєпахъ: улицѣ Копєрника ч. 3 и улицѣ Галицка, рѣгъ Валоєвъ Въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Черновѣцахъ рынокъ ч. 2; зарѣзѣхъ у вѣхъ порядныхъ скєпахъ и антикахъ.

мабуть нема вже для него виходу. Король не може вже приймати нѣякои поживы и ослабѣ дуже значно на силахъ.

Мирамаре 19. лютого. Приѣхала тутъ архикнягиня-вдовца Стефанія зъ донькою.

Парижъ 19. лютого. Мєлєнѣ ѣдмовивъ рѣшучо заниматисъ дальше зложєньємъ нового кабинету. — Директоры выставы були у Кар-нота зъ просьбою, чтобы бѣгъ старався спо-лучити зъ собою веѣхъ рєпубликанѣвъ, бо въ противнѣмъ случаю успѣхъ выставы єсть загрожєный.

Переписка Редакции и Администрации.

Всч. С. М. въ Гр. 2 зр. заплачено за 1888 р. а 3 зр на 1889; „Дѣло“ высласєя правильно, та просимо у власнѣмъ интересѣ зарѣвъ кожде не дѣйшовше число рекламувати, бо инакше не по-радимѣ нѣчо. — Всч. В. П. въ Си. На 1889 р. зѣ-ставъ 1 зр. — Всч. Л. М. въ Я.и. 4 зр. за 1888 р. а 1 зр. на 1889; числа выслано. — Вп. И. Н. въ Пѣдг. „Дѣло“ высласємо, о прѣдплату просимо. — Всч. Д. З. въ Сар. Вы прислали 13 зр. и не написали, на що — просимо написати.

Надѣсланє.

Аптека **РУКЕРА** у Львовѣ
порукас 2460 281—?
препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковѣй для потребъ хирургическихъ и иншихъ подѣбныхъ.

Фабрика зварѣдовъ рѣльничихъ и гисєрия

M. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой порукас свои вы-1889
рѣбы по найдєшевѣйшъ цѣнахъ. 215—?

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
прѣдѣ по курсѣ дневнѣмъ
5% Листы гипотечнй
якѣ также
5% преміованій листы гипотечнй
Поручєня зъ провинціи выповняє.
ѣдворотною почтою безъ провизіи.
2220 98—0

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.
Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Важне для читалень!

Щобы уможливити купно „КИРИЛЛА и МЕТОДІЯ“, писмаа илєострованого для народу, що выхидило въ Ярославѣ и становить спору книгу, зявлено цѣну того-ль на 1 зр. Можна его одєржати у выданіи о. Кирила Сєлєцкого, при-хидишна въ Йжєлѣ, почта Бєлѣтъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменємъ

„СПРІЮ СЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

порукас добру и выдатку каву спрѣ-ваджену безпосєредно бѣдъ проду-кѣнтѣвъ зъ Америки полуднево.

Коштує у Львовѣ;
1 кильо 1.70 и 1.80 зр.

на провинціи:
4³/₄ кильо 8.70 и 9.15 зр франко

ѣдбратєлямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголо-шуютъ иншій подѣ назвоу моего знамени. Спрѣваджує каву просто бѣдъ продуєнтѣвъ, що можно доказати, и продаю ен най-мєньше о 20% дешєвше якѣ хто не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Трієстѣ мож-на дѣстати каву вже лишь зъ че-твертой руки, а то для того, що продуєнтѣвъ спрѣдѣ гуртѣвниєвъ на мѣсци, той знову гуртѣвниєвъ въ Европѣ, бѣдъ тыхъ купує комї-сїонєръ, а бѣдъ него ажъ купєцъ и то звычайно не просто, але черезъ агєнта мѣсєцового або подорожнѣ-чого. Впрѣчѣмъ може кождый самъ перєконатисѣ, чи дѣстане де инде по той цѣнѣ таку каву якѣ моя, що до якѣсти и смаку. 2227 206—0

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА **БѢЛЪЕ ВОВНЯНЕ** **Д-ра ГУСТАВА ЕГЕРА**
у Львовѣ подѣ „Золотымъ Львомъ“ зъ фабрики В. Байгєра Сынѣвъ Штутгартъ-Брегєнцъ.

При закупнѣ товаровъ просимо показуєватисѣ на кашу часѣнєсь.

думаємо, що в'єднський парламент може спокійно оставити той естатистичний збюток Маджарам, бо нема ніякого причини йти за злим прим'яром угорського парламенту і додати зовсім злишню поправку до закона, котрий і безъ того єсть зовсім ясний. Іже впрочім становище займе в с'бй справі австрійській парламент, буде зависати відъ того, що порішить палата панів. Першимъ наслідкомъ той зміни буде лишъ то, що сегодня брава буде відбуватися деє ажъ в' л'тѣ.

Проводиръ угорськихъ демонстрантівъ заявили вчера, що демонстрація вже закончилась і більше не повторяться. Кажуть, що се заявленє єсть наслідкомъ авдієнції Андрасеого у ц'саря і що Андрасе не бувъ далекій відъ снхъ демонстрацій.

Ходить чутокъ, що шефъ секції в' міністерстві просвіти, Германъ, тепершній референтъ для справъ шкіль народнихъ, має уступити а на его місце буде именованъ шефомъ секції совѣтниківъ министерства Ратнеръ.

Російська преса не перестає все ще займатися справою непокоїть на афганській границі і становищемъ емира Абдурамана. "Свѣтъ", котрого редакторомъ єсть братъ ген. Комарова, пише в' с'бй справі такъ: "Нема ніякого сумніву, що в' областяхъ, занятыхъ нами а котрі давнійше належали до Хивы, Бохары і Ахалъ-Теке, єсть партія невдоволеныхъ, що на якійсь частъ піддавалися Росії, але все-таки були противъ неї фанатично настроєні. Оз партія нечисленна, незначна своімъ становищемъ, яке займає середъ Азіатівъ, що с'уть підъ пануваннємъ Росії, але она опирає на фанатичнихъ муллахъ, котрі в' Бохарі грають велику роль. На той отже партія опирає Абдурамана своі ворожі планъ противъ Росії. Розпочинаючи акцію противъ прихильниківъ Ишакъ-хана в' афганськихъ Туркестані, высылає Абдурамана ц'лї череди своїхъ агентівъ до різнихъ місцевостей в' Бохарі і в' афганськихъ краю, котрі тамъ страшно бунтують людей противъ Росії. Всюди настало велике заворушенє а в' самій осередку агітації, в' Бохарі, виступають одні явно противъ Росії а другі напираться якъ найсильніше на то, щобъ край сей сполучити зъ Росією якъ найкраще і з'робити разъ коєць шкідливій для жителівъ агітації противъ Росії. Середъ такихъ обставинъ — каже "Свѣтъ" — єсть р'шуча політика необхідна. Можуть настати непокої в' одній або другій стороні бохарської області і доведуть до ще більшого загугання. Границя в' Азії не то, що границя в' Європі. Хто знає, чи Абдурамана може уважатися безпечнимъ на російській границі, коли не зробить разъ коєць тій агітації, котрою ми не можемо стерпіти. Чи-жъ не було-бъ то зъ нашої сторони великою похибкою допускати, щобъ тї агітації велися даліше і безустанно непокоїли азійськихъ жителівъ?"

Інші газети доказують, що Абдурамана держать на границі зовсімъ спокійно і має зъ собою лишъ 5.000 людей правильного войска а около 20.000 всякихъ збранныхъ і тимъ самимъ не єсть в' силі предприняти противъ Росії ніякихъ поважнихъ кроківъ.

Зъ Петербурга доносять, що вел. князь Михайлъ д'бавъ позволенє відъ царя женитися зъ донькою гр. Ігнат'єва, але відъ условіємъ, що зречеся всякихъ своїхъ правъ.

В' дипломатичнихъ кругахъ звертають пильну увагу на факт, що в'єднський ц'сарь думає высылати до Марокко велике посольство, щобъ навязати зносины зъ сею державою. Уважають то вже загально за початокъ виступлення Н'меччини в' роли морської і колоніальної держави і в'яжуть то зъ великимъ замилуваннємъ ц'саря до маринарки. Говорять такожъ, що, на жаданє ц'саря, в'д'ївєся кн. Бисмаркъ спонуканимъ зазначити справі завабарській ширшій планъ, якъ то зъ разу думаєть.

Видиоретъ поставивъ в' прускьмъ соймъ внесенє, щобъ учителями в' школахъ народнихъ могли бути лишъ такі особи, котрымъ властї церковній в' можуть н'кого закнути зб становища церковно-релігійного. Коли-жъ властї церковна виступить зъ своимъ спротивленнємъ вже по ум'щеню учителя, то щобъ бодай не в'д'їно було єму учити релігії. Органамъ властей церковнихъ має бути воляно або самимъ учати релігії в' школі або контролювати учителя і вибирати книжки до науки релігії.

Правительство н'мечке порозум'ївалося теперъ зъ правительствами поодинокихъ державъ н'мечкькихъ, щобъ св'дочити матуриальнї булі ваєній в' ц'лїй державі а ученики могли де-небудь вступати до высшихъ шкіль.

Министеръ судобництва, Фридбергъ, котрого именовувъ бувъ ще ц'сарь Фридрихъ, д'бавъ дамисію. Якъ то скоро поступало, до казу "Westph. Mercur", котрий такъ каже: Кн. Бисмаркъ написавъ писемо до Фридберга, в' котрмъ давъ єму спбзнати, щобъ вінъ подавєся до дамисіи. На другій день одержавъ Фридбергъ то писмо і ще того самого дня подавєся до дамисіи. Третого дня правнє вже ц'сарь єго дамисію а четвертого оголосила удова газета вже довершений факт.

Англія має в'в'но клопоти зъ прогнаннємъ зъ Індії давнійшимъ монархамъ. Теперъ непокоїть єи бувшій магараджа зъ Лягори, котрого Англія детронувала ще хлопцємъ і держава якійсь частъ на пенсії в' Лондоні. Джуліанъ Снігъ не разъ вже гравъ роль претендента, особливо тогдї, коли не ставало єму грошей, і старався тымъ способомъ отворити кишень своїхъ оп'якувати. Такъ в'д'ївєся в'т

передъ кількома роками по Росії і голо-снємъ тамъ, що думає виступити в' обороні своихъ правъ противъ Англії. Тогдї думаєть б'є, що д'стане якусь пом'бч відъ Росії, але Росія якось не дуже сп'їсилася. Теперъ сидить магараджа в' Парижі і з'б'дмать в'даєть б'є манифестъ до індійського народу, в' котрмъ доказує, що вже недалека пора, коли індійскій народъ м'гъ-бъ позбутися англійського ярма. В' Європі, каже магараджа, лагодиться велика війна, хочъ всь держави бажають поки-що удержати миръ. Коли-бъ одна-кожъ в'бухла війна, то прийшла-бъ пора і на Індію д'їлати. В' Європі і в' Америці знайшлось-бъ багато людей, котрі подали-бъ пом'бч Індіямъ. В' Європі завязавєся вже комітетъ в' с'бй ц'лї, до котрого приступля такожъ і Ірландці, треба же лишъ грошей. Чотири мільйони фунтівъ штерлінговъ вистало-бъ зос'їмити — каже магараджа, щобъ єго прихильники в' Європі і Америці могли утворити велику армію, котра була-бъ в' силі прогнати Англичанъ зъ Індії. Крімъ того приступило-бъ до сєи армії 43.000 людей зъ Пенджабу, а такожъ і Ірландці, що служать в' англійско-індійскій армії. Планъ ц'лого походу єсть вже готовий, але мується не держати в' тайні. Зъ ц'лєю минушости магараджи можна однакжъ припускати, що планъ сей позб'стане лишъ планомъ.

О стані кризи в' сербськихъ кабинеті доносять до "Pol. Corr." зъ Б'лграду, що справа єе буде вже р'шучо сими днями заладжена. Здаєсь, що король полишить при управі допершній кабинетъ Хрестича, хочъ не виключена можливість, що король утворить новий кабинетъ зъ лєбералівъ. Переговори зъ радикалами з'рванєть король р'шучо.

При т'єснійшій виборі до ради громадеков в' Б'лграді поб'їдили зновъ радикалы. Розб'їлася тутъ була поголовка, що радикалы лагодять якійсь атентат на короля. Поголовку ту уважають однакжъ за мастификацію, котра опирає на давнійшій в'єв'ї, котру подає була "Застава", а амені, що в' Б'лграді в'крито заговоръ противъ короля Милана. О скільки єсть правдива в'єв'ї, що в' Турк-Северині скончовєся но оруж'є призначене до Сербії, годъ ще до сїи сконтролювати.

Зъ В'їдн доносять до "Times", що недавно тому завязували круга панславистичній королевѣ Наталію до акції. На то мала королева — якъ доносять зъ достовірною жерела — відповісти, що она уважає інтересъ короля Милана ідентичнимъ зъ інтересомъ свого сына і не возьме н'кого участі в' интригахъ противъ династії Обреновичівъ, лишъ буде спокійно чекати часу, коли за дозволемъ свого мужа буде могла вернути до Сербії.

Князь Фердинандъ вернувъ оногдї зовсімъ несподівано зъ Фалинополя до Софії, а в'чера мавъ туди назадъ від'їхати. В' Фалинополі була у него депутація, зложена зъ багато поважнихъ м'їщанъ, підъ проводомъ посла Колшева і бувшого в'східно-румелійского директора краєвого суду Кесєкова і пред'ложила єму жалобу на теперішнє правительство, поясняючи при томъ фактичний станъ р'чей. Мимо того всего заявила депутація князєви свою прихильність і в'ірність. Князь сказавъ депутації, що приймає жалобу до в'домості, але якъ конституційний регентъ мусить вказати на парламентъ.

В' константинопольскихъ кругахъ політичнихъ с'уть того переконаня, що конфліктъ болгарского правительства зъ синодомъ заладиться добре, позаякъ болгарскій єкархъ Іосифъ уживавъ свого впливу, щобъ об'ї сторони помирити.

НОВИНКИ.

— Вчерашній балъ в' великій салі "Народного Дому" даний заходомъ комітету на дохідъ заповогового фонду "Академічного Братства" удався знаменито. Танцюючихъ паръ було до д'ємдесяти. Богато паночокъ явилось в' руско-народныхъ строяхъ. Міжъ гостями були такожъ родини зъ прованції. Танцямъ проводили дуже зручно і ум'їло пп. Ч-скій і Л-скій. Весела забава тривала ажъ до рана.

— Львівскій Ординарієт митрополічїй поручає урядово (в' ч. П. "Львівско-єпархіальнихъ В'домостей") Краковське Товариство аскураційне для забезпечуваня в' н'мъ будиноківъ церковнихъ і парохіальнихъ. Митрополічїй Ординарієтъ каже, що "порівнявъ тарихъ, биліємъ маєтковъ різнихъ товариствъ аскураційнихъ, якъ такожъ условія аскураційні, і прийшовъ до того пересв'дчення, що Товариство взаимнихъ забезпечень в' Кракові єсть найкористів'їшимъ і нову дає гарантію". Крімъ того митроп. Ординарієтъ уловішовъ в' переговори зъ тымъ Товариствомъ і заключити умову. Після умови Краковське Товариство має провадити у Львові окремішній "Фондъ гр.-к. архієпархії Львівської", до котрого має йти часть процентівъ. Коротко ц'лого змісту умови передати не можна, длятого подамо єи в' ц'лості.

— В'єсти зъ руськихъ козаківъ в' Америці, О. Циванъ Волянскій, душастаръ в' Шенандорфъ, в'даєть в' часописі "Америці" писмо до "возлюблєнихъ в' Христі Братівъ зъ Кінгстону, Плімoutu, Вількеберу, Скрантону і Оліаноту", що зъ д'ємъ 15 с'чня с. р. поручивъ зарядъ парохіи Кінгстонъ зъ приналежностями до неї церквами о. Константину Андруховичеві, отже до него мають удаватися у всьхъ потребахъ. — П. Володимиръ Шенювичъ, призначений на частъ до веденя "Народної Торговлі" в' Газельтоні, пише до "Америци": Продажъ ми вже розпочали і, якъ показуєся, зъ часомъ буде йти намъ може і дуже добре. Залежить відъ того, чи нашъ народъ пізнає своє добро. Купують у насъ багато Сло-

ваки і Поляки... На церкві в' Газельтоні поклали майстрівъ уже крокви підъ дахъ. Люде дуже щиро займаються будовою, а колекторы ходять день-в-день за колектою... Григорови Гудакви і Іванови Маццї, Русинамъ изъ Землинського, укривъ землякъ ихъ Іванъ Боднаръ 200 доларівъ і заразъ утїксь... Оногдї зайшовъ тутъ якийсь Італієць до галицького жиди купувати одєжъ і почали годитися, але торгъ розбився на 10 центахъ. Італієць вийшовъ зб'склепу і цується до дому. Жидъ, якъ звичайно, вийб'єзъ зъ Італіємъ і почавъ єго назадъ закликати. Се розлютило Італієця, виймивъ ніжъ і гей-же за жидомъ! Жидъ такъ перенудився, що втративъ мову і ось вже два днѣ не може слова вимовити...

— Міністеръ війни видаєть окружникъ до командантівъ корпусівъ, щобъ пригадали оцицирати, що имъ за-д'я жалоби по ц'сарєвичу не годяться брати участі в' забавахъ і балахъ.

— Балъ общества "Академічний Кружокъ", перв'єстно тільки об'дложений, теперъ уже, якъ насъ зв'їщає комітетъ, зовсімъ на сїй місяць занеханий.

— Товариство "Братівни Помочі" слухателівъ львівської політехники просить насъ онов'єстити, що вечерокъ музикально-вокальний, устроюваний що року в' роковини уроднїя Николая Коперника, об'будує сего року ажъ 16 марта.

— Дирекція залізниць державнихъ пов'їдомляє, що зъ д'ємъ 19 н. ст. лютого здержано рухъ по-їздівъ на шляху Мєло-Нове Заб'єрє за-д'я замєтєй сн'говихъ.

— В'єднська Alliance Israélite опов'їщує справозданнє изъ розномотого відъ 1886-го року виховуваня жидківъ галицькихъ на хл'боробствъ в' жидовськихъ дворахъ. Іде о то, щобъ д'їдичъ-жиди, що позабарили двори відъ шляхтичівъ польськихъ, могли об'дотитися безъ прислуги християнської, а давати хл'бъ своимъ землякамъ. Изъ справозданя Alliance Israélite виходить, що в' околиці межі Гусятиномъ а Скалатомъ ум'щено по дворахъ 120 жидківъ, а зъ тыхъ 60 витрєвало і учинилося р'бничество: оріють, єбють, роблять все в'є полі, одягаються по хлопски, а хлопси люблять ихъ і называють аліянтами... Кольоніи по 15 хлопцівъ удержують м'їжъ иншимъ посолъ Розенштокъ в' Скалаті і Оскаръ Парнаєвъ в' Тернополі підъ Чортковомъ. Дуже би було ц'каво, щобъ хто зъ нашихъ чатателівъ, маючи на-году бачити тыхъ "аліантівъ" і ихъ роботу, описавъ усе в' часописі.

— Зъ Перемышля пишуть намъ: Дня 17 н. ст. лютото переїзъ полуднемъ вручили тутешній урядникъ єудові, прокураторіи і єуді зъ пов'їтвъ перемыського округу єудового єр'бний пугаръ на таці єр'бній президентови єуду окружного, с'єб'їтнікови єуду Пресенови, якъ в' в'ечерє укр'єченя 40 л'тє службї єудейской, Им-провизований хоръ изъ єудовыхъ урядниківъ од-оп'ївавъ "многая лїта". Короткі бес'єды мали с.є. Фрайбергєръ, прокураторъ д'р' Прахтль і пов'їт-овий єудя Завадекій.

— Маневри і вправи войскові в' 1889 році. Зъ В'їдн доносять, що першій сегор'бній маневри великі об'будувати будуть корпуси IX. і X. межі Берномъ а Садовою підъ наглядомъ ц'саря і архієп. Альбрехта. — Міністерство війни нам'єрє дробній вправи покінчити сего року до кінця лїпня, потімъ тыхъ воєківъ, що служать уже третій рікъ, цуєтити на урльоні, а ажъ д. І вєресня мають бути скіканий всь резервистівъ об'в'язані до вправъ і почнуть вправи бригадъ і дивізій.

— Застр'єлився в'чера воєкъ зъ 80-го полку п'їхоты в' баракахъ на Янівськмъ у Львові. Причина самоубійства — отъ якъ звичайно у б'єднихъ воєківъ. Ц'кава при томъ р'чъ, що стр'єль зъ карабіна Манлихєра майже не лишивъ по собі знаківъ, хочъ нещастний воєкъ стр'єливъ со-б' в' голову.

— Орменський архієпископъ Ісакіовичъ п'бславъ до римского пропаганды писмо (напечатанє в' Osservatore Romano), де м'їжъ иншимъ пише: "На смертній постелі в'їрїти буду, що папъ, заступникъ Ісуса Христа, для одпов'їдного виконуваня єго найвысшого апостольского уряду і до правл'їя церковно, належить нехитро найвысша властї св'їтєка, котру єму в'єсноб'ї піддлий і нечестний видерто, — того пресумного положєня, в'є якомъ св. отець і св. церковь римска остають, не можна даліше терпіти..." Способу, якъ би то зєп. Ісакіовичъ думаєть в' найб'їшу хвилью привернути св'їтєку властї папи, днѣ в'є своимъ писемъ до пропаганды не подає.

— П. Кориніо Устіановичъ, пробувши в' переїзді зъ Под'їля колька днѣвъ у Львові, удаєся на довшій побутъ до Саджаны пошта Богородчань.

— Александръ Стронинъ, писатель, померъ минушого м'єсяця в' Ялтї на Криму. Покойний бувъ єномъ підданого гр. Юсєповыхъ. По ск'єченню наукъ филологічнихъ в' университеті кїєвськмъ, об'давєся службї педагогічній і в'кладаєть исторію в' гимназіяхъ в' Нєжині і Полтаві. В' 1860-тыхъ рокахъ правительство російське, добавивши в' н'мъ ворога Росії, мовляло "хочє об'будувати державу українську", зб'єсло єго до Шенкурєка в' губерніи архангельскій. Стронинъ написавъ книжки: "Исторія і єи мєтода", "Політика якъ наука", "Исторія єдиноспільнихъ" і др. Вид'єтавившєся по л'комъ часі изъ засланя, Стронинъ займаєся адвокатурою, потімъ бувъ єудєю мировимъ, а на-коєць має поседу при министрстві комунікацій. Відъ двохъ л'тє за-д'я недуги замешкавъ в' Ялтї на Криму і тамъ померъ. В'їчна єму пам'ять!

— Про обувъ зъ фабрики в' Медлизі пише єдинъ купецъ до польськихъ газетъ: "Дня 17 с'чня раню мавъ я в'їїхати зб' Львова до Тарнова, тожъ на борзѣ купивъ я собѣ черевикъ в' магазині медлинськмъ за 5 зр. 60 гр. Єсімъ годнѣть мавъ я ихъ на нозѣ, а вже верхъ єдного черевика ц'лкомъ розл'єзъ, і з'робилася велика д'їра. Я не фатовий, але дуже сум'їваюсь, щобъ матеріаломъ, зъ якого черевикъ той з'роблений, була шк'єра..."

— Ц'сарь дарувавъ 115 в'їзлємъ в' р'бныхъ в'їзничихъ рєшту кары, для 11 в'їзлєвъ єскоро-

тивъ кару, а 69 в'їзлємъ улекшивъ кару заострєну постомъ, уб'ївляючи ихъ відъ посту.

— Книгарня К. Лукасевича у Львові (в' будинку готєлю Жоржа) попала в' конкурє. В'чера замкнено єи і опечатано.

— Товариство жєнщинъ в' Данії вєнесло до давнь-ского сойму пєтицію, заострєну 27.000 підписами, домагаючись права виборчого для жєнщинъ.

— Поє. Іосифъ Крашевскій призначивъ зб'їрникъ всьхъ листівъ, які писано до него, бібліотєцѣ университету Іггаллонського в' Кракові. Міністерство дало дозволъ директорови бібліотєки прийняти той записъ.

— Число мешканцівъ в' дев'яти м'єстахъ галицькихъ, н'бєля обчисленя зъ минушого року, ось яке: Львівъ 120.868, Краківъ 74.084, Тернопіль 29.179, Коломыя 26.401, Тарнівъ 25.782, Перемышль 25.775, Станиславівъ 21.041, Броды 20.543, Дрогобичъ 19.140 мешканцівъ. Чернівці мають 52.905 мешканцівъ.

— Тирасъ II. — любимецъ Бисмарка, розпро-щанє зъ симъ св'єтомъ, здохъ в' кабинеті княля канцлїра в' 9 роцѣ в'їрної службї. На той тематъ жартують собѣ газети. Тирасъ I. — кажуть — погібъ відъ стрихини, а Тирасъ II. погібъ изъ грижѣ, що єго панови зли люде — такіхъ посолъ Рихтеръ, Мункель, Гєєкенъ — в'є остатнихъ часахъ багато наробили прикростей...

— Университетъ в' Пєшті числѣть теперъ 3.746 слухателівъ, в' тій цифрѣ 1.209 жидівъ.

— Одинъ дотепний авторъ російскій стрѣтєвєся разъ зъ своимъ братомъ, сенатскимъ оберъ-секретарємъ.

— Щось тебе дово не було видати? — запитуєть авторъ брата.

— Проста р'чъ: я занятый відъ рана до ночи. Зъ тобою инакше: тебе кождий може побачити шо-дня за п'євъ рублѣмъ...

— Ну, розум'єся, — єдиновъ акторъ, — до тебе, вашє благородіє, зъ п'євъ-рублємъ анѣ приотулай!

— Дробній в'єсти. В' Градці померъ пенсіонований генералъ Абєла а в' Оломуцѣ командантъ б. твердині Покорний. — У Львові померъ будівничий і радний м'єста Єман, Галль. — В' селі Милєваню — якъ доносить Przegląd — об'будуєся в'їзначнє укр'єченого богослова п. Александра Осадци зъ панною Євгенією Тутаківною. — Гр. Юліє Старжєвскій зъ Ол'єва померъ наглє в' Струсєві, приїхавши на лєви до гр. Вол. Заворовского (кажуть, що застр'єлився).

Надбєсланє.

Правдиві Tietze-а боніони цибулевї, охоронєні власнїми, ч'їтатиє великимъ признаннємъ при всьхъхъ недугахъ п'їи і грудей. Острій і непрямий єв'ї, цидлѣ, д'їлає якъ з'вєтєно, велимъ добродіємъ, але сє стєсє доверєва тогдѣ, коли єго приладити єдинові і прим'їнаєся зъ п'їтнимъ єв'їтаннємъ. Сєй первєтєно непрямий єв'їтє соку цибулевого перекрєслєся од'їакъ в'є приємний а єго ароматичнє д'їланє на всь органи б'їдує єсть майже чудєсь. Треба добре уважати на імя "Tietze", що повторєєся колька разівъ на кождій пакєтї. Всє инше то безв'єртнє подріблєнє. Правдиві в'є пакєтєхъ по 20 гр. і 40 гр. жєднє достати у снхъ фирмъ:

У Львові у ант. Петра Миколая, Якова Інієса, Ар-полды Раппапорта і золотымъ єлємємъ, Якимода Рукєра, п. єр'бний єр'мъ; — в' Вєльз у ант. Іросєа; — в' Бєхні у ант. М. Іатто; — в' Чорткові у ант. Людѣ-Посєа; — в' Копичинцяхъ у ант. Мєєє. Рєдєра; — в' Нємєрові у ант. Кар. Прєдпріємського п. з'в'єтєдо; — в' Нїжановичахъ у ант. Валєріє Владимірского п. з'в'єтєдо; — в' Самборі у ант. Іос. Алексєєвич; — в' Со-калі у ант. Євѣ. Высочанського; — в' Устрєкахъ у ант. Адлѣ. Ієтємєжского; — в' Войнилєвѣ у ант. Адольфа Купєна, — головний складъ в' Крємержї (Kremsier) у ант. Ф. Крижана. 2701 1-10

Наука, штука і література.

— "По р'єзни умансьоні" — такъ называєся об-разъ Лієєвича, присланий сими днями на кра-ковську виставу штукъ красныхъ. Малєрь в'їзвѣ собѣ за тематъ легенду, що мовъ то голови порѣ-занихъ людей л'їтали зъ єтєномъ по-надъ землю.

Конкурсы, именованя, перенєсеня і пр.

— Именованя. Краєва рада шк'єльна именовала д'їєстными учителями Адольфа Левандовского в' Криворівні і Стан. Вуф'єку в' Ваварі.

Телеграмы „Д'їла“.

Парижъ 20. лютото. До сєп поры не удалєся утворити нового кабинету. Карно думає утворити бодай на часъ виставы кабінєтѣ зъ сенаторівъ. Буляжистівска прєса домагаєся уступленя Карнота.

Пєшть 20. лютото. На в'черашнємъ зас'їданю палаты пословъ доказувавъ Анопій, що Тисєа такъ вже скомпромитуєся, що мусить кончє уступити.

Бєрлинъ 20. лютото. Н'мєччина замо-вила в'є фабрицѣ Вєрдля в' Штаєрѣ 400,000 карабінівъ Манлихєра. Єдиноєтєйностъ в'є уз-б'єєно н'мєчкои і австрійской п'їхоты — каже "Post" — єсть новымъ доказомъ ново-го союзу об'охъ державъ, котрий буде мати вєкиє значєнє політичнє.

В'єдєнь 20. лютото. Урядова газета в'є-дєнська оголосила законъ о будовѣ залѣзничъ зъ Мєстєру до Сараєва.

Бєрлинъ 20. лютото. Обчисленє, що Н'мєччина має досі лишъ 362 батєрії, підчасъ колп Франція має ихъ 453; по ужитю зажа-даного кредиту будє Н'мєччина мати 382 батєрії. — Депутація мароканська оглядала фаб-рику пушокъ Круппа в' Єссєнѣ.

Пєшть 20. лютото. Ц'саръ приймаєть на авдієнції гр. Кальнокєго, шєфа ген. штабу Бєка і министра війны Бавєра. Авдієнція сє стоить в'є зв'язі зъ остаточнымъ заладженнємъ правилъ муштры войсковон.

Надбслане.

Для робѣтника и робѣтницъ, що мусять заробляти на насущный хлѣбъ працею власныхъ рукъ, вельми шкодять, несправильности въ здоровлю и тому мусять они зъ тревогою уважати, якъ бы ихъ уникнути, а коли они вже покажуть ся, якъ бы ихъ побороти. Средствомъ такимъ для робѣтниківъ вже задля дешевой цѣны (щоденный выдѣлки выносятся лишь 3 кр.), якъ и приемного та певного дѣла за средство домове вѣсело приняти, суть швейцарскіе пугалки антикаря Рихарда Брандта. Въ антикахъ можна ихъ купити въ пуделкахъ по 70 кр. и они показались у всѣхъ случаяхъ, де за-для неправильного травления и живления настали умученіе членѣвъ, неохота, бракъ аппетита, напады звороту, запѣръ зъ давленіемъ въ жодудку и т. п., яко знамените средство домашне вже одъ 10 лѣтъ. Треба все уважати, що бы не брати нѣякихъ безвартныхъ подробенъ

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 282 ?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 2 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

Фабрика снарядѣвъ рѣлничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои вы 1889 робы по найдешевшій цѣнахъ. 218 ?

Нечаяно помершій. Нема жадного уважного читателя, котрый бы не подыбався зъ тымъ словесемъ читаючи газету. Сей немилый гѣтъ зовесъ „ударомъ“, що зъ нечеви и несподѣвано порывасе часто и найспальнишого человека безъ попередного заведунія. Але дуже часто заповѣдае ударъ признаками, котрый треба уважно лагидати, а въ сѣй цѣль поручае якъ найгорячѣше брошурку появиву-ся въ 17 накладѣ Ром. Вайсмана „Ueber Schlagfluss“. Би можна даромъ достати въ аптецѣ **К. Крижановского у Львовѣ.** 2789 1-7

!!! Пора замовляти свѣтло !!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае просто одъ процентѣвъ

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши одъ 30 кл. па по 80, за 100 кл. Па по 72 зр. за 100 кл., кромѣ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдну станцію зѣлѣзничу.

Замовленія приймають: Центральный зарядъ у Львовѣ и филия въ Станиславѣ, Тернополи, Дрогобичи, Коломыѣ и Стрию. 2602

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знаменитѣ МЫЛА до мытья лица, рукъ и купелей,

бдзначеній 10 медалями заслуги и двома дипломами признаия.

зр. кр.	зр. кр.
МЫЛО найдобѣрѣйше до голени бороды	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачне, мѣститъ 35% чистой глицерины, знаменито дѣлае на зашкѣрокъ 20.
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пѣныне у флашочкахъ, чистить шкуру зъ ирищѣвъ, лишае въ, угри- ковъ, флашка
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытья рукъ, 15 и
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	МЫЛО ТИМОЛЛОВЕ знаменито чистить шкуру зъ великихъ выкидовъ
МЫЛО ГРИСИНОВЕ, знаменито до лица и рукъ	МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже до- бре мыти руки, лице, а пачкѣ цѣла тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронити ся одъ заразы
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкуру	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаеся до знище- ния прищѣвъ и всякого ро- да выкидовъ на шкурѣ
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуеся че- резъ агусеніе соку ростить ароматично-живичныхъ, зна- менито	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре уживаеся, щобы усунути зъ шкуры выкиды и пѣны
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приятный пѣжмовый запахъ	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербѣнье и печенье шкуры, усуває выкиды и червонѣть зъ лица и рукъ
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приятного запаху, має великій покупъ	МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приятного запаху
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрѣй- ше 40 кр. и	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненія рукъ, кусникъ
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНО- ВЫХЪ, приймае въ ужитю, успѣшно хоронить шкуру одъ лишае въ и выкидовъ	МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме- ните
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- стить шкуру, робить еи бѣ- лою и нѣжною	МЫЛО СМОЛЛОВЕ, мѣститъ 40% чистой смолы (дѣтлю), усуває прищѣ лишае, всякій выскипи шкурный, поченье ногъ и пар- ищъ на головѣ
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває вѣсяники, осмелена одъ сонця, лицу робить свѣжымъ и бѣ- лымъ	МЫЛО СМОЛЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мѣститъ и чистить шкуру зъ лишае въ, угриковъ, и т. п., кусникъ
МЫЛО ГИГІЕНИЧНЕ, бдзнача- еся товѣстостю, ведемъ нѣжне и выключно приладжене до лица	
МЫЛО РИЖОВЕ уживаеся, щобы зробити шкуру на лицѣ нѣжною и бѣлою	
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣнитися, знаменито чи- стить шкуру и хоронить одъ прищѣвъ	

Набути можна у Львовѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Конер-
ника ч. 3, и улицѣ Галицка рѣвъ Валовон. Въ филияхъ: въ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и въ Червоныхъ Ринкахъ ч. 2, а такожо у естъ
переворядныхъ торговляхъ и антикахъ

Конкурсы.

Опорожнена посада

управителя посылкою „Народной Торговли“

въ Бродахъ

Интересованъ зволють бдзвестись лично
або письменно до о. Іоана Сѣрка, въ Гаяхъ
Старобродскихъ, почта Броды. 2784 3-3

Розкладъ бѣды на зѣлѣзничыхъ дѣржавныхъ.

важнѣйшій одъ 1 сивостия 1888.

Приходить до Львова: о год. 1 15 въ нѣчи зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гус-
тина и Станиславова; — о год. 8 06 рано зъ Су-
хон, Хирова, Стрия; — о год. 8 20 по полудни зъ
Сухон, Хирова, Густина, Станиславова и Стрия;
— о год. 7 40 вечеромъ зъ Густина.

Одходить зъ Львова: о год. 5 рано до Стрия, Лавоч-
ного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10 15
рано до Стрия, Станиславова, Густина, Хирова
и Сухи; о год. 7 50 вечеромъ до Хирова и Сухи.
— о год. 9 45 вечеромъ до Станиславова и Гу-
стина. 2239 49 —7

Зъ новымъ 1889 р. значе выхидити въ Ста-
ниславѣ дѣло подѣ заголовкомъ:

„ЖИТІЯ СВЯТЫХЪ“

на каждый день въ роцѣ, зъ иллюстраціямъ.
Збравъ и уложивъ свѣцъ. **Евгеній Гузаръ.**

Цѣле дѣло обіймати буде до 30 печатныхъ
аркушѣвъ великои 8 кл., а щобы улекшити и мен-
ше замѣжнимъ придбане его, буде появлятися
въ чотирьхъ четвертьрѣчныхъ выпускахъ по 6—7
аркушѣвъ. Такимъ способомъ цѣле дѣло выйде
въ 1889 роцѣ.

Каждый выпускъ буде зарекомендованъ по
наименше 10 иллюстраціямъ въ текстѣ.

На цѣле дѣло безъ пересылки 3 зр., зъ ре-
командованною пересылкою наразъ 3 зр. 20 кр.

зъ реком. пересылкою 4 выпуска въ поодинокъ 4 зр;
На поодинокій выпускъ безъ пересылки 80
кр. а зъ реком. пересылкою 1 зр.

Передилату якъ и всякій пѣсьма просить ся
высылати подѣ адресою рускихъ часонисей або
свѣцъ. **Евгенія Гузара въ Завалѣвъ (почта въ мѣсци).**

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 60 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Провѣта“.

ИВАНЪ ЯРЖИНА

Готель Европейскій

Магазинъ выробѣвъ ювелирскихъ
золотыхъ и сѣрныхъ поручае знач-
ный засѣбъ выробѣвъ, бдзначающихъ-ся
травалостю и доброю сподобою такъ
власныхъ якъ и перворядныхъ фабрикъ
кравныхъ. Выготовлюе всякаго замове-
ленія, репарации и замѣны. 5—10

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на роцѣ.

2219 26-?

По надѣ всѣ новости.

2 найкрасшій, найпрактичѣйшій и найкорист-
нѣйшій предметъ выставки вѣдѣнской суть,
ново вынайденна механична машинка патен-
ту „Kapid“, котрою можна зробити масло за
5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або
сметанки. Такожъ добре падаеся робити въ нѣй
шодо, пунчъ зъ яецъ, бити пѣну зъ сме-
танки и яецъ.
Цѣны сей машинки суть послѣ абету
0 5 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1 50 2 75 5.— 7 50 15.— 30.—
Лишь зр. 3 40 коштуе вынайденна одъ серпня
1888 ручна машина до шита, патенту „Elasta“
Та машина робить крѣсно, скоро, добре ров-
номѣрнымъ швомъ, шие всѣ матеріи безъ выжимки, зроблена послѣ найлап-
шихъ механичныхъ, вымогъ повочасныхъ и выбѣчена травало зъ найлѣпшо-
го зѣлѣза литого. Згаданіе предметъ и поодинокъ, можна купити за послѣ-
платою або за надѣсланьемъ грошей
въ Central-Depot ново вынайденныхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.
2771 Wien, I, Seilergasse 7. 6-22

Глядаеся

старшой женщины

найрадне вдовы по священнику, до
надзору дѣтей и заряду дому. Зго-
лоситися належити у М. Гуша-
левича, ц. к. адъюнкта судового
въ Станиславѣ.

Закладаюся

ва велику цѣну, що жаде въ моихъ
конкурентовъ по въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи кравныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такоу
2484 Вѣч. Душоевству. 70-?

Замовляти въ мѣсци и въ провинці
выконуються точно и ретельно. На жа-
данье высылать взоры даромъ и франго

Давидъ Шварцвальдъ,

магавитъ мужеской одѣжъ гуртомъ
подъ бѣно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.

Замовляти 1848.

ПА-

расолъ до дощу и до сонця одъ 1.20
до 12 зр. — *Калѣшъ мужескій и*
домскій зъ фабрикъ російскихъ по
цѣнахъ фабричныхъ — шапки на
пропускающій воды по 50 кр.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

2537

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львѣвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

„Рускій Правотаръ домовый“

або приступне поясненіе, въ якій
способъ каждый при грамотахъ
правныхъ всякого рода самъ засту-
патися и потребій писема, якъ по-
данія, просьбы и т. п. безъ помощи
адвоката съ повною силою правною
споряджати може.
Уложили Василь Лукычъ и
Юліанъ Семинговскій.

Томъ I: Законъ цивильный
вразъ зъ дѣтскими доповненіямъ,
поясненіямъ — и больше якъ 200
рѣзорноронныхъ взбѣрами та прикла-
дами. Сторѣвъ 432 + XVI въ 8° або
28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ кни-
ларняхъ выносити 4 зр. а в

Хто купуе у И. В. Левицкаго въ
Станиславѣ, платитъ за
I прим. тѣло ко 3 зр. 30 кр. —
Для предплатниковъ „Дѣла“
и „Батьковщины“ цѣна зни-
жена на 2 зр. 50 кр. а в, а съ пе-
ресылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Проспекты обширній высылаетъ
на жаданье И. В. Левицкій въ Стани-
славѣ. Въ вынѣтковыхъ злучаеяхъ
даеся 1 примѣрникъ (не по зниженой
цѣнѣ) на сплату въ двоухъ рѣтахъ

ЛІАРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и станція зѣлѣзничѣ тамже.

Получивши на власность по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафима“ „Ліарню дзвонѣвъ“ въ Калуши, бдзначену сѣбѣйшій а теперѣ
медалемъ заслуги, лютѣмъ похвальнымъ и признаваемъ на
выставѣ тов. им Качковскаго въ Коломыи (якъ о томъ своего
чаю газеты доносили) — маю и теперѣ на складѣ готовѣй
дзвонѣ, выконую скоро замовленія и приймаю старѣй або ушко-
дженѣй дзвонѣ до переливанія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за
воѣ дотеперѣшій замовленія въ давнѣйшій сѣбѣйшій а теперѣ
моѣй власной ліарни дзвонѣвъ прошу о ласкави замовленія такъ
на поодинокій новѣй дзвонѣ якъ и на цѣлѣй группы. За травна-
лѣоть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2756 4-24

Зъ глубокимъ поважаемъ

Антоній Серафимъ.

ПШИБИЛЬСКОГО НОВЫЙ СКЛАДЪ ВУДЕНИНЫ

при улицѣ Крандѣвской число 3

коло корѣнной торговлѣ Юстина а напротивъ торговлѣ зъ мясомъ Бар-
щевскаго — одкрытый

КАРОЛЕМЪ ПШИБИЛЬСКИМЪ у Львовѣ.

Филия и масарске заведеніе при ул. Городецкой число 44 у власной
домѣ. — Благосклонный замовленія зъ провинціи выконуються по дуже
приступныхъ цѣнахъ оборотного почтоу.

Зъ поважаемъ

Кароль Пшибильскій

властитель масарского заведенія.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНѢВЪ

зъ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior.

2 304017 МЕДЪЛЪ: Буржезъ 1880 — Лондонъ 1884.

наибольшій дозачени

Вып. 1373

на рѣвъ Петровъ Бурсо

„Щоденно упиваючи Ели-
ксиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бе-
недиктинѣвъ въ скѣлѣности
кѣлькохъ капелъ въ скляницѣ
водѣ, тамусе и лѣтитися по-
рохнавиные зубѣвъ, бо черезъ
те надаеся имъ бѣлого полне-
ку и твердости та възмѣняеся
ясна и удержуеся ихъ здоровіемъ.
(Тѣло то робимо нашимъ читателемъ, справляеши при-
ступу, зертвующи увагу на сѣй дамыи и практичный гѣвъ, що
есть найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокорно охоронено на бѣлѣ зубѣвъ.“

Залъ 4407, 1507 1067 108, г. Croix-de-Segney

Генер. агентъ **Seguin** Bordeaux

Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговляхъ переруе,
2765 драгуеріяхъ и антикахъ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ. Ло-
бозицу и Любляне

поручаютъ

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

½ кил. пушка

Найлѣпша зъ сего, що
истуе яко прилѣшка до
камъ.

Найлѣпша зъ сего, що
истуе яко прилѣшка до
камъ.

Законно охоронена

Каву фигову и султанску каву фигову. Найлѣпшій
шоколады, о найлѣпшій якості и бдзначеніи на всѣхъ
выставахъ. Какао базъ олію легке и вельми смачне,
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованіи и моро-
женій овочѣ. Компоты, Цедрі, Аранціні и т. п.

Нашіе выробы фабричныи можна дѣстати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 29-50

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшомъ якості Полотна, столове бѣлье, ручники, хустки

поручае въ наибольшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жаданье цѣнники платно.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часонисъ.

Выдавец и одѣйчальный редакторъ **Викторъ Болѣй.**

Центръ въ габр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шелеченка подѣ зар. К. Водчарово.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Діло“ напаянам повстий виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на „Діло“ приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Людкевича 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalak I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і на листівку за писемат платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1 50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 85 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереження. — Рекламічні неопечатані відбитки б'ють по ціні 6 ар. б'ють однокотрий печаткою, в рубр. „Надобране“ по 20 ар. а. в. Подяки числяться по 10 ар. б'ють отпика.

Просимо відновити предплату на рік 1889.

У Львові дня 9. (21) лютого 1889.

Ми згадували вже коротко про розпорядження, яке видав теперішній міністер справедливости, гр. Шенборн, до прокураторів державних всіх коронних країв Долятавщини, в котрих по рудаче прокураторам, щоби они до праси політичною відносились справедливо і більше лагідно. Змість розпорядження сего став уже тепер більше звідним. Міністер справедливости виходить іменно з становища, що предметова і прилична критика м'єр правительственных не лиш не єсть для правительства небезпечною, але нав'єт бажаною. З того становища мають і прокуратори дивитись на параграфу закона правого і в тому дусі прикладати их до статей дневника-кареских.

Розпорядження то має по нашій думці досить значну вагу і знаменує-бось собою рішучий поступ. Не єсть вправді зміною строгих і гнучких параграфів закона правого і не виключена тим доволість прокуратора і суду надъ статями дневника-карескими, але будь-як-будь можна над'ятись, що по розпорядженню гр. Шенборна прокуратори наші можуть бодай ліберальніше дивитись на прасу, наколи се лежить вже в интенціях самого міністра справедливости. Найбільшу вагу могло-бось се розпорядження мати для праси, що заступає інтереси меншостей парламентарних і національних. Та меншости єсть з природи річи завжди в положенню гіршій, як всяка більшость, а праса их мусить нераз острійше выступати чи то против неприяних им більшостей, чи против самого правительства. В такім положенню находиться як-раз Русини тай их праса — і д'ятого маємо іменно ми повне право, жадати для себе вз стороны ц. к. прокураторів львівскон тон справедливости, на яку указує розпорядження гр. Шенборна. Посл'єдними часами відбували часопи наші під конфектату за статі, в котрих нав'єт суд не м'єг добачати порушення параграфів закова правого. Пригадуємо тут доши „Діло“ з пов'їта турчанського, в котрих об'єктивно представлений були не правильности в тамошній рад' пов'їтовій. Пригадуємо і ті статі, в котрих прокураторія львівска на силу добачала підбурювання против поодиноких станів або самого правительства. Праса наша держалась і держиться все в границях приличности і об'єктивности супротив законів, — час про те і для ц. к. прокураторів львівскон перенятись тими интенціями, на які вказує розпорядження міністра справедливости, а то певна річ, що справедлива критика єсть головною підмогою ладу і поступу.

Політичне товариство „Народна Рада“ у Львові

высылає до ц. к. министерства просв'єты і до палати посл'єдт ради державной петицію о заложеннє новон рускон гимназій в Чорткові, евенуально о зреорганізованнє теперішної 4-класової гимназії в Бучачі на 8-класову гимназію з руским языком выкладовым. Петиція до ради державной звучить так:

Высшая Палата!

При реорганізації галицьких гимназій в 1849-омъ році заведено в'єх гимназіях в'єхдоной Галичини н'ємцкій языкъ выкладовый, з тимъ застереженнєм, що б'єт має бути заступлений языкомъ рускимъ, скоро установ'єт заходившій тогды переп'єны до введ'єня сего языка, в'ємшо дуже мале число об'єзаныхъ з нимъ учителей, ц'єлковитий недостатокъ учебниковъ, а такожъ в'єловне приспособленнє языка. Однак'ож тогдышнє ц. к. правительство не тільки в'єчням не причинялося з'є своєї стороны до усунування тихъ переп'єн и не розширяло об'єму руского языка в гимназіяхъ, але ще и ст'єснило тойже об'ємъ.

И такъ в'є році 1856 знесло обовязкову науку в'єго яко предмету, противно вже б'єт 1851-ого року завело у Львові сталі паралельні польскі, з котрихъ в'є р. 1858 в'єтворилася ц'єла польска гимназія. Тільки в'є низшихъ класахъ академічної гимназії у Львові, и то ажъ б'єт 1864-ого року, стали поодинокі предмети, поб'єт в'є н'ємецкымъ языц'ємъ, выкладатись такожъ по руски.

Повний переворотъ в'є галицькымъ школьництв'ємъ підъ в'єглядомъ языка выкладового наступивъ в'є р. 1867. Ухвалою сойму краєвого з'є 31-ого грудня 1866 р., котра найв'єшнємъ постановленнємъ з'є 22-ого червня 1867 р. д'єстала ц'єсарску санкцію, усунуено н'ємцкій языкъ выкладовый з'є в'єхъ гимназій галицькихъ (окрімъ двохъ), але на в'єго м'єсце заведено не языкъ рускій, ино польскій. Рускій языкъ при т'єй такъ радикальній реформі не тільки н'єчого не в'єскавъ, але ще и утративъ часть своихъ правъ. З'є фактично пос'єданий нимъ тогды правъ лишено єму тільки право языка выкладового в'є чотирохъ низшихъ в'єлассахъ академічної гимназії у Львові (ажъ устави з'є 31-ого мая 1873 р. розширено в'єго на в'єхъ б'єхъ в'єлассъ тої-жъ гимназії), але у в'єхъ гимназіяхъ в'єхдоной Галичини заведено польскій языкъ не тільки яко выкладовый, но такожъ яко безв'єглядно обовязковий предметъ науки для в'єхъ учениковъ, а рускій языкъ адеградовано з'є в'єго рівноправного становиска до того, що тільки позволено ученикамъ і дано можливість (та й то не у в'єхъ гимназіяхъ зар'євно!) учитись в'єго яко предмету в'є поза-школьнихъ годинахъ.

Одъ того часу минуло вже звышь 21 л'єт. Руска гимназія у Львові дала практичний доказъ живенности рускихъ гимназій, потреби и хосенности руского языка выкладового: наука ц'єстув'є в'є н'єй що-найменше не гірше якъ в'є низшихъ польскихъ (або и н'ємецкихъ) гимназіяхъ, а рускій ученик гор'єнується до неї кожного року в'є значн'ємъ числ'є (сего року єсть ихъ 465). Рускій учебникъ для гимназій в'єготовлений майже в'єхъ, и то не тільки в'є перекладахъ, але и оригінальній, а рускихъ учителей єсть недостаткомъ не тільки по гимназіяхъ в'єхдоной але и в'є декотрихъ гимназіяхъ в'єхдоной Галичини. Однак'ож мамо того всего, помямо ц'єлковитого вже усунування в'єхъ перешкодъ, спинившихъ в'є 1849 р. ставе заведеннє руского языка выкладового в'є гимназіяхъ в'єхдоной Галичини, не тільки тогды застереженнє заведеннє доши не осушилось, але рускій языкъ и не може здобути більшого терену, и хотя б'єт 1867-ого року заложено (або перетворено з'є реальнихъ школь) пять гимназій в'є в'єхдоній Галичині, але в'єхъ т'єхъ гимназій, зар'євно якъ давн'єйшій, с'єть польскі, а руска не привула анъ одна, окрімъ паралельної в'єлассъ при гимназії в'є Перемисльї.

Той станъ для галицькихъ Русинівъ єсть тымъ прив'єрнійшій, що они упосл'єджені в'є своїмъ власн'ємъ краю. В'єхдоная Галичина з'є покон'євн'є замешана Русинами: до року 1337 панували в'є н'єй княз'є и корол'є з'є руского роду, ажъ б'єт р. 1387 прилучена була стало Польщ'є, а в'є р. 1772 в'єйшла в'є складъ австрійської монархії такожъ яко корол'євство руске на підставі давнихъ претенсій угорскон коронь.

Ще и нині число Русинівъ в'є в'єхдоній Галичині, нав'єт п'єбля дуже некористно для нихъ переведеною конскрипці з'є р. 1880, в'єносить п'євтретя мільона, а число Поляківъ (т. є. польскихъ колонистівъ и спольченыхъ Русинівъ, Н'ємцівъ и Жидівъ) тільки оди мільон, б'єт котрого то мільона однак'ож треба відтягнути около 200.000 Жидівъ, у котрихъ при загадній конскрипції яко языкъ домашній записано вправді языкъ польскій, але котрі того языка ноторично не уживають, а многі нав'єт и не знають. А однак'ож для т'єхъ мільона (в'єластиво-жъ 800.000) Поляківъ єсть ажъ 14 гимназій, а для п'євтретя мільона Русинівъ л'єше одна, зам'єсть щоби — при т'ємъ сам'ємъ загальн'ємъ числ'є гимназій — рускихъ було 11 а польскихъ лиш 4! Боли-жъ взяти на увагу число учениковъ гимназіальнихъ в'є в'єхдоній Галичині (підъ котримъ в'єглядомъ Поляки с'єть в'є кориснійшій ситуації, бо они мешкають особливо по біль-

шихъ м'єстахъ, а по селахъ с'єть заможними в'єластителями більшихъ пос'єлостей), то межі ними єсть Русинівъ 1.800, Поляківъ 4.000 (а в'єластиво, по одишн'єню Жидівъ, тільки 3.000), отже такі Русини повинні мати 5 а Поляки не більше якъ 10 гимназій. Теперішній станъ єсть про-те в'є яркій суперечности и з'є историчними правами и з'є фактичними потребами. Не менше суперечний єсть б'єт и з'є постановами австрійскон конституції, котра в'є § XIX. основнихъ законівъ в'єхъ народамъ Австрії, отже и Русинамъ и рускій мов'є, заporučає рівноправність в'є школі, уряді и публичн'ємъ житт'є.

Сего року заложена з'єстала вправді одна паралельна в'єлассъ руска при польскій гимназії в'є Перемисльї, и дос'єдъ показавъ, що она була д'єйственно потребою, бо заразъ в'єписалося до неї звышь 50 учениковъ, помямо тої трудности, що анъ в'є тамошн'ємъ анъ в'є в'єхъ с'єс'єднихъ пов'їтахъ нема анъ одної 4-класової рускон школи народної, котра-бъ приспособляла до руского выкладу в'є гимназії, отже ученики мус'єли з'є польскихъ школь народнихъ переходити прямо до рускон в'єлассъ гимназіальної. Але и тогды, коли з'є тої в'єлассъ розвин'єся ц'єла руска гимназія, се було-бъ заспокоюв'ємъ потребу руского насел'єня тільки в'є одній часті краю, п'євн'єчно-в'єхдоної, якъ руска гимназія у Львові заспокоює потреби тільки осередку краю, — а в'є ц'єлій полудневої и в'єхдоної часті Галичини, де Русини жив'єть власне найбільше в'є компактнихъ масахъ, они не мають анъ одного середнього закладу наукового з'є своимъ языкомъ выкладовымъ.

Полуднево-в'єхдоная частъ Галичини досі в'є загальн'ємъ позбавлена середнихъ школь, бо на б'єхъ пов'їтовъ тої часті (Підгаєцькій, Бучацькій, Городенській, Тереховельскій, Чортківскій, Заліщанській, Гусятинській и Борщівскій) з'є людности 611.000 душъ, єсть тільки одна низша гимназія в'є Бучачі, удержувана коштомъ тамошнього монастиря оо. Василіанъ. А и тая одинокая гимназія не одпов'єдає з'є в'єхъ потребамъ людности анъ в'ємогамъ науковимъ не тільки тому, що єсть то лиш гимназія низша, 4-класова, але и тому, що не має кваліфікованихъ учителей а об'єджені самими тільки суплентами. Д'ятого вже и соймъ краєвий резолюцією з'є 15-ого жовтня 1888 в'єзвавъ ц. к. правительство до реорганізації гимназій, т. є. до перем'єни єи на гимназію державну и доповненнє 4 в'єшнми в'єлассами.

Більше н'єжъ реорганізація гимназій Бучацкон одпов'єдало-бъ потребамъ людности заложеннє новон 8-класової гимназії в'є Чорткові, д'ятого ц'є Чортківъ лежить більше в'є осередку тихъ в'єхъ пов'їтовъ, котрі гимназій конче потребують; іменно Гусятинській и Борщівскій пов'їти з'є насел'єннємъ разомъ 176.000 душъ б'єт Бучача за надто с'єть віддалені.

Але чи ц. к. правительство приступило-бъ до реорганізації гимназій в'є Бучачі и доповненнє єи на гимназію 8-класову чи до заложеннє новон 8-класової гимназії в'є Чорткові, с'єся реорганізована чи ново-заложена гимназія повинна бути закладомъ рускимъ, якъ з'є в'єглядомъ на повн'єше в'єложені потреби Русинівъ в'є загальн'ємъ, такъ спеціально и з'є в'єглядомъ на потреби в'єчисленыхъ б'єс'ємохъ пов'їтовъ, котрі доставляли-бъ учениковъ до т'єхъ гимназій. Бо в'є тихъ б'єс'ємохъ пов'їтахъ живе 419.000 Русинівъ, а тільки 161.000 Поляківъ (з'є спольченими Русинами, Н'ємцями и Жидами), а б'єд'єшеннє учениковъ Бучацкон гимназії підъ в'єглядомъ народности єсть такє, що число учениковъ Русинівъ все перевисшало число учениковъ Поляківъ (и пр. в'є р. 1883 було в'єхъ учениковъ Русинівъ 75, Поляківъ 70, в'є р. 1878 нав'єт Русинівъ 81, Поляківъ 68).

З'є в'єглядомъ на в'єхъ наведені тут об'єставини Высшая Палата з'єводити ухвалити: В'єзв'єв'єся ц. к. Правительство до заложеннє 8-класової гимназії в'є Чорткові з'є рускимъ языкомъ выкладовымъ, евенуально до зреорганізованнє теперішної 4-класової гимназії в'є Бучачі на 8-класову гимназію з'є рускимъ языкомъ выкладовымъ.

Вправді галицькій соймъ краєвий в'є краєвій уставі з'є 22. червня 1867 р. застер'єгъ соб'є в'є арт. VII. право рішати „о змінахъ що-до языка выкладового в'є школахъ середнихъ, удержуванихъ з'є фонду публичного в'є загальн'ємъ, а іменно маючихъ на ц'єлі поступенне розширеннє выкладівъ в'є рускомъ языц'ємъ черезъ заведеннє в'єго стало, будь-то в'є поодинокихъ в'єлассахъ головнихъ або поб'єчнихъ (паралельнихъ), будь-то з'є часомъ в'є ц'єльхъ гимназіяхъ“, — але помянувши, що ц'єла тая устава в'є найважнійшихъ своихъ постановкахъ яскраво супротивляється не тільки законодавству державному, а нав'єт основнимъ законамъ державнимъ: 1) закладаннє новихъ гимназій належить безс'єрно до в'єласти екзекутивної; 2) рішати о языц'ємъ выкладовимъ в'є гимназіяхъ анъ в'є статуті краєв'ємъ з'єгдє не єсть застереженнє сойм'ємъ краєвому, анъ в'є уставі о репрезентації держави не єсть в'єняте з'є підъ круга д'єланнє ради державної; 3) наведені повн'єше арт. VII. уставу краєвон з'є 22. червня 1867 р. говорити лиш о „змінахъ“ що-до языка выкладового в'є гимназіяхъ, отже тільки о в'єведенню руского языка на м'єсце польского або н'ємецкого, але не застер'єгає сойм'ємъ права рішати о языц'ємъ выкладовимъ в'є гимназіяхъ, маючихъ що-ино заложитись, де отже о н'єякій „зміні“ не може бути б'єс'єды.

Галицькі Русини, не могучи хот'є-бъ в'є найскромнійшій м'єр'є, узискати заспокоєня своихъ потребъ у репрезентації краєвон в'є краєв'ємъ сойм'ємъ, и тымъ способомъ залагодити пекучу для нихъ справу дома, удаються черезъ свої політичне товариство „Народна Рада“ у Львові, маюче ц'єлію „розв'єй рускон народности іменно черезъ переведеннє в'є д'єло признаннє їй конституційну рівноправність, оборону правъ руского народу и підпир'єннє в'єго інтересівъ и змаганнє у в'єхъ політичнихъ, культурнихъ, с'єс'єб'єнихъ и економичнихъ відносинахъ“, до Высшой репрезентації ц'єлої австрійскон держави з'є повною в'єрою и над'єю, що тамъ знайдуть об'єктивнійше оц'єненнє и справедливійше ув'єглядненнє своихъ потребъ и правъ.

Рада державна.

290 зас'єданнє палати пос'єд'єт дня 16 лютого 1889.

Пос. Чалінг'єръ з'єзває предс'єдателя комісії податкової, щоби постарався о припис'єшеннє об'єрадъ комасійнихъ надъ з'єгн'єю закона о податку б'єт будиноківъ такъ, щоби предметъ т'єй прийшовъ на повну палату ще передъ бюджетовою розправою. Такъ само з'єзває бес'єдникъ предс'єдателя палати, щоби назначувавъ якъ найбільше зас'єданнє и не присп'єшавъ розправъ бюджетовихъ, бо инакше дуже багато справъ не б'єд'єжє полагодженнє, такъ якъ з'є пор'єшеннємъ бюджету признаєть правительство задачу парламенту скінченою.

Одтакъ приступила палата до дебатівъ надъ закономъ о публичнихъ складахъ. Пос. Сохоръ опираючись на исторію в'єрв'єтовъ спротивляєсь §. 12-ому в'є стилизації правительства и поленує з'є аргументацією пос. Гевеєри на в'єчерашн'ємъ зас'єданн'є. Противъ §. 12. в'єступавъ такожъ пос. Герольдъ з'є в'єзв'єючи, що продуцентъ, складаючий свои продукты до публичнихъ складівъ, має в'є т'ємъ великій інтересъ, щоби м'єг на нихъ з'єтягнути позичку. Вправді може б'єт одержати позичку и на в'єрв'єт (т. є. квіт'є виданий у право дому складового на з'єложені товари), але дорога тая не єсть така пряма якъ об'єяженнє самого продукту. При в'єрв'єнтахъ процедура єсть довга и нев'єгодна; тамъ треба таксувати товари и т. п. В'є т'ємъ дусі промовляє такожъ пос. Кронветтеръ, котрий поставивъ нав'єт поправку, щоби підприємствамъ публичнихъ складівъ, котрі будуть знаходитись в'є рукахъ краївъ, пов'їтовъ и громадъ, в'єльно було об'єяжувати позичками з'єложені на складахъ публичнихъ товари.

В'є обороні §. 12. в'є стилизації правительства в'єступивъ міністеръ Бакегемъ, в'єзв'єючи, що и обовязуючі досі постанови з'єборювали публичнимъ складамъ брати в'є застав'є складані в'є нихъ товари, а такъ само и в'єхъ торговельні палати заявляли з'є такимъ заказомъ. Правительство мало тутъ на од'є ц'єль публичнихъ складівъ, т. є. щоби при помочи в'єрв'єнтовъ улекшити оборотъ товарівъ и кредитъ на товари, а тая ц'єль не була-бъ ос'єгнена, коли-бъ позволено самимъ складамъ давати позички на товари и брати ихъ в'є застав'є, бо в'є так'ємъ случаю інтересъ позичковий, яко рентовійшій, ставъ-бъ

НОВИНКИ.

— Юбилей руского театру. Мы доносили вже, що для 26 л. марта с. р. минає 25 лѣтъ одъ першого представлѣня, яке давъ рускій театр въ Галичинѣ. Якъ дознаємося теперъ, наміряє руско-народный театръ подѣ дирекцію Ів. Виборова-ча прибути въ цѣлымъ товариствомъ на той день до Львова и одговає тутъ торжественне юбилейне представлѣнне, въ складѣ которого має увѣйти такожъ драма Основаненка „Маруся“, которую передъ 25 лѣтами зановогуровано першій циклъ представлѣнн першого руского театру въ Галичинѣ. Намѣръ той нашого театру заслугу на повне признаванье и мы думаємо, що вся наша руска публична повитає радо преведенне его въ дѣйствительность.

— Заходомъ рускою читальнѣ въ Теревовлѣ одбудеся въ роковинѣ смерти Тараса Шевченка дня 26 л. ст. лютого с. р. въ тутешній сали магистратской декламационно-вокальный вечерокъ. Початокъ о годниѣ 7. Комитетъ запрошує отсімъ оновиченемъ всѣхъ тыхъ Вп. Земляковъ, котри особно запрошеніи на то наше свято не дѣстали. Чистий дохѣдъ призначений на будову дому читальнѣ. — Теревовлѣ въ лютомѣ 1889.

— Зъ Кранова пишуть намъ: Въ тутешній нашій „Академичній Громадѣ“ нулеусе житє: видко рухъ, охоту до працѣ, одушевленне. Дня 25. сѣчня с. р. одбувся одицѣ медика Івана Порубальского на тематъ: „Ворба о истованье и ассоциация — два дѣлацѣ биологичній“, а въ суботу минушого тыждня одбулися вечерницѣ въ честь бл. п. о. Стефана Качалы. По одицѣ медика Ортинского наступили продукци кораллий, межи котрыми одсѣвано дуже удачно „Тугу“, одну зъ найновѣйшихъ композицій о. Исидора Воробкевича. При той нагодѣ мило менѣ донести, що „Академична Громада“ задумала въ сѣмъ роцѣ обходити публично вечерокъ въ память роковинъ Тараса Шевченка, котрый має одбутися дня 29. марта въ сали Товариства убезпеченн. Комитетъ въ той цѣли завязаний робити все, чтобы той вечерокъ удався величаво.

— Програма вечера въ честь XXVIII роковинъ смерти Т. Шевченка, який устроєне въ Бродахъ дня 26 л. с. м. рускій народный театръ подѣ дирекцію Ів. Виборова-ча, есть слѣдуюча: 1) Вступна рѣчь директора п. Ів. Виборова-ча; 2) Декламация; 3) Наталка Полтавка; 4) Вечерницѣ зъ муз. Нѣщаньского; 5) Образъ зъ живыхъ особѣ.

— Рускій народный театръ представитъ въ Бродахъ въ суботу дня 23 л. лютого на дохѣдъ п. К. Подысоцкого оперу Стравса „Весела война“, а въ ведѣлю 24 с. м. драму Карпенка-Карого „Навигачка“. Въ вторникъ дня 26 с. м. устроєне театръ вечеръ въ память XXVIII роковинъ смерти Т. Шевченка.

— Инспекторъ красивый для школъ народныхъ, п. Мандибуръ, подався уже на пенсію. Тымъ самымъ опорожнилась посада инспектуры для школъ народныхъ въ русской части Галичины. Фактъ се важный и далекосяглый. За п. Мандибуромъ, що колись заходами самихъ Русинѣвъ выйшовъ на се становище зъ директора гимназій въ Тарновѣ, Русины жалувати не мають нѣ найменшой причины. Противно, можуть лишь радуватись, що уступае той, на котрымъ грубо завелась, а котрый до розвою школництва руского нѣчимъ не причинился. Але ще важѣйше пытанье, кого на ту посаду покличе и министеръ справедливости? Терно выйде зъ намістництва львовского и мы вже чули де-що про кандидатурѣ въ ту посаду, але вѣрити не хочемо, чтобы якъ-разъ тыхъ людей можна було предлагати. Поименованіи тамъ кандидаты не посѣдають ані точного знанья языка руского, ані, крѣмъ одного зъ метрикою рускою, не суть Русинами, ані не дають поруки, що имъ дѣйствительно школъ руски хъ може лежати на серци. Була-бы се пушта играшка, играшка дуже не на часѣ и не на мѣсци, а обидна для національныхъ чувствъ Русинѣвъ галицкихъ. — Довѣдуємось такожъ, що загално поважаний инспекторъ красивый для школъ сѣреднихъ, п. Солтаневичъ, має уже въ найближшѣмъ часѣ податись на пенсію...

— Стипендіями надѣлѣвъ выдѣлъ красивый въ сѣмъ роцѣ школнѣмъ 128 студентѣвъ школъ народныхъ, сѣреднихъ и высшихъ та 2 ученицѣ школы выдѣлѣно въ Краковѣ. Мѣжъ надѣлѣными подибуемо Русинѣвъ микроскопично мало — причиною того по части буде и се, що акты фондаций дѣлѣхъ стипендій домагаться шляхотского походженя и рим-кат. обряду. Зъ Русинѣвъ одержали стипендіи: зъ фондация Главиньского по 157 ар. 50 кр. Ник. Ладжынскій, слух. правъ І. р. у Львовѣ, Ів. Манулякъ, слух. филологіи ІІ. р. у Львовѣ, Теодосій Вачинскій, учен. V кл. гимн. въ Бережанахъ, Миронъ Гординосскій, уч. V кл. въ Перемышлѣ, Іосафатъ Шмигерь, учен. VIII кл. гимн. въ Тернополѣ, Волод. Вохельскій, уч. VII кл. гимн. въ Золочевѣ; — зъ фондация закордонной по 157 ар. 50 кр.: Софронъ Матвійскій зъ VI кл., Евст. Макарушка и Евг. Вацикъ зъ VIII кл., всѣ зъ руской гимназій у Львовѣ; — зъ фондация Заваского по 210 ар.: Іларій Ортиносскій, слух. V року медицины въ Краковѣ; — зъ фондация Ладуньского по 40 дукатѣвъ и 10 ар.: Миронъ Кимаковичъ, уч. VII кл. руской гимн. у Львовѣ; — зъ фондация Жальхоцкого по 115 ар. 50 кр.: Мих. Луцкій, слухатель ІІІ. р. правъ у Львовѣ.

— Позавчерашній балъ въ „Народнѣмъ Домѣ“ на дохѣдъ запомогового фонду „Академичного Братства“ выпавъ — якъ се мы вже вчера звѣстили — зовсѣмъ „дуже добре“. Старшій бавилась розмовою, молодшій розмовою и танцами, коломыйка ишла вельми гладко, декому изъ молодѣвъ навѣтъ дуже штурдерно, богато наночиво було въ народнѣмъ строю и дуже було имъ до личка, забавя тревала до блѣлого дня, и т. д., и т. д. Все то, хочъ и не розумѣея само собою, а таки рѣчь не незвычайна, бо вже то рускій вечерки и балѣ мають щось такого до себе, що забавя иде дуже гармонійно, и ажъ за серце тисне, якъ у одна закиває сонце: пора розходитись! Але жъ на томъ балю, якъ показуєся, були и рѣчи болѣе незвычайны. До найменшой ще незвычайности почисли-

мо то, що на балѣ явився одицѣ далекий гѣсть — молодой патріотъ Словѣнцѣ, вертаючи на родину зъ Петербурга, а задержавшись у Львовѣ. Онъ не гулявъ, а забавлялся розмовою зъ старшими, наглядючи уважно за поведѣннемъ руской молодежи. И приглянувшись добре, сказавъ по тихо старшимъ (чтобы молодой не чули), що молодѣжь руска дуже а дуже сподобалась ему: що вже молодѣцѣ, а ще лучше рускій красавицѣ! (Сходивъ и, — каже — богато свѣта, а такой поваги а при томъ природной, невимушеной граціи, а ще не видавъ. То само казавъ, бувавши на русскихъ вечерахъ, и нашъ приятель Чехъ, писатель и. Франтишекъ Ржегоржъ, и звеличавъ Русинки красавицѣ въ чешскихъ часописяхъ. Ба, и выѣхавши до Чехіи, все тужить за Русинами, ще й оногда пише намъ: „Velmi často zaletám do sídla Lva Dalaylovuče, jsem duchem u Vas.“) Може и сей Словѣнцѣ нашше про насъ коли добре слово... Але друга рѣчь изъ сего вечера то вже дуже незвычайна. Одицѣ молодѣцѣ изъ тыхъ, що гуляли коломыйку, подае намъ на папери рѣчь дуже сензационну. „Пригадуйте собі — пише — торѣхъ у серпни одного дня стояла дуже тиха, прегарна погода... ажъ наразѣ, нѣ зъ сего нѣ зъ того, почувелъ страшный гримѣть и шумъ въ небѣ. То, бачите, святой Петро апостолъ достерѣтъ, що якимъ невыснаннымъ способомъ брама небесна — стоятъ отворомъ. Наробивъ сразу крику, почавъ окликати всѣхъ ангелѣвъ... ангелы позѣталоси, онъ почавъ числѣти, чи кого не хибѣе, и — охъ, ажъ страшно сказати! — дочислился, що одного таки хибѣе — и то найкрасивѣйшій! Ии жъ-жъ, Хвальна Редакція, на те скажешъ, що я того ангела подыбавъ на позавчерашнѣмъ балю — въ національнѣмъ строю, въ вышпачной сорочцѣ украинской, зъ кораллами на груди, зъ червонными и синими лентами въ буйныхъ косахъ?“ (Примѣтка Редакціи. Вѣстѣ справѣмъ садица, а лишь на столько не зовсѣмъ певна, що въ нѣмецкакъ „Fliegende Blätter“ зъ тамтою надѣлѣй анійшъ уже писавъ, що того ангела подыбавъ въ Секилѣ, въ испанскій мантілѣ. Зъ той причины наша Редакція не може нѣчо сказати.)

— Класификация ученицъ дѣвочого воспитанія чч. Василіанъ въ Яворѣвъ. Заведенне се має сего року школнѣмъ всѣхъ ученицъ 63; зъ тыхъ 60 выпалося зъ початкомъ року школного а 3 зъ початкомъ ІІ. поворку школного. Класификация въ нашѣмъ заведеніи одбулася 30 сѣчня и выпала ось такъ: Въ классъ І-ой: зъ добрымъ поступомъ: Ольга Кручкова и Ольга Волощакъ; — Въ классъ ІІ-ой: зъ одначенемъ: Евгения Лодина, Михайла Волошинска, Александра Козакевичъ, Антонина Хлопецка, Ольга Петричкеничъ, Ольга Лисель, Амвросія Козакъ, Іованна Івевичъ, Марія Савинска; зъ добрымъ поступомъ: Евгения Алиоскевичъ, Стефанія Мадуска, Каміля Мацуска. — Въ классъ ІІІ-ой: зъ одначенемъ: Елена Борисъ, Евгения Кузникъ, Евгения Бескидъ; зъ добрымъ поступомъ: Юлія Гавриловъ, Наталія Гайдукевичъ, Марія Алиоскевичъ.

— Въ классъ І-ой: зъ одначенемъ: Марія Вахняннѣ, Анна Назаревичъ, Ольга Чачковска, Павлина Фрайденбергъ, и Софія Рудавска; зъ добрымъ поступомъ: Елена Ильницка, Ярослава Сумикъ, Марія Темницка, Наталія Шопа, Марія Сирватка, Людвика Тучалска, Исидора Черкавска, Петропеля Харамбура, и Марія Чума. — Въ классъ ІІ-ой: зъ одначенемъ: Александра Стронска, Софія Тимкевичъ, Меланія Крайчикъ, Марія Левницка, Зеновія Голлинатъ, Елена Желеховска, Аполонія Стронска, Августина Матковска, Ольга Березовска и Діониса Левницка; зъ добрымъ поступомъ: Елена Добрянска, Марія Козакевичъ, Марія Івевичъ, Антонина Лисиньска, Анна Івевичъ, Людвика Добровольна. — Въ классъ ІІІ-ой: зъ одначенемъ: Леоптина Куривчикъ, Софія Назаревичъ, Наталія Тимкевичъ, Стефанія Уляницка, Ольга Козаневичъ, Марія Леховичъ, Евгения Петригъ, Лидія Маджлинска. — Въ классъ ІІІІ-ой: зъ одначенемъ: Еремія Шеховичъ, а зъ добрымъ поступомъ Володислава Вильковна. — При нагодѣ зъ вдоволенемъ мусимо поднести, що зарядови нашого конвикту належитись повне признаванье за взоромъ и безкористовне веденне молодежи въ кождѣй галузи науки. Родичамъ же, котрымъ приняты ихъ дѣтей на сей рокъ до яворѣвского конвикту зарѣдъ за-дѣла браку мѣсци мусѣвъ одмовити, зъ пріятноістю звѣщаемо, що ка меніца, маюча на будущность мѣстити конвиктъ, а котрой будову минушого лѣта розпочато, есть уже подѣ дахомъ и можна надѣлѣтись, що при помочи Божій и жертволюбію нашихъ патріотѣвъ и слава работа около неѣ въ весноіи укінчѣтись и на слѣдуюцій рокъ буде можна вже въ нѣй мешкати. — Яворѣвъ, дня 20 л. ст. лютого. Петригъ, катихизъ.

— Лице дулаєся одъ сорому, коли приходѣтсь читати въ славянскихъ газетахъ повтореніи зъ петербургскихъ „Славянскихъ Извѣстій“ похвальній имѣи „прекрасному юноши, мученику“ Галичанинови — Михайлови Панкевичеву, „молодцеву изъ Рудна“, що нѣбы-то потерпѣлъ „смерть за Россію“. Въ интересѣ поваги самихъ напославствѣвъ росейскихъ и ихъ органу мы недавно послили справу и сказали, что ихъ „надутѣ“, очевидно въ добре обдумай цѣли, а для кождого мыслящего человека легко зрозумѣлѣи. Мы мусѣли зъ обовязку совѣсти и чести журналистичной указати напославствѣвъ росейскимъ и Славянѣмъ, що въ справѣ „молодца изъ Рудна“ они унали жертвоу несовѣстной мистификации, котра ихъ страшно компрометує, а Русинѣвъ глубоко зобиджає. Во есть рѣзница мѣжъ тымъ, чи хто потерпѣтъ за идею политичну, яка бы она нѣ была, чи потерпѣтъ за одно або друго злочинство звѣчайне, и. пр. крадѣжъ, обманство и т. п. Кто потерпѣтъ за первое, того можна величати мученикомъ и славити его, але хто потерпѣтъ за другое, той не заслугує на величанье и назву „прекрасной силы“, „мученика“, той не заслугує, чтобы про него писати: „Свята да будетъ память его между нами!“ Коли мы запротестуемъ противъ такого звѣлѣчѣня „молодца изъ Рудна“ на всю Славянщину, мы були певны, что пѣхто не поважитесь противъ того поднести якого-небудь замѣту, а тымъ менше пѣхто зъ тыхъ кругѣвъ, котры „молодца изъ Рудна“ дуже добре знали. Тымчасомъ „Червона Русь“ уважала рѣчею у-

мѣстной намово звѣлѣчѣти того „мученика“: „Да, — пише она — Панкевичъ малѣ бѣ среди братіи, но не измѣнилъ той братіи, св. Руси, до послѣднего дыханія. Одицѣ лишь пороки тяготѣтъ на немъ, именно, що не вѣрѣлъ въ самостійніи мріи, пороки тогѣ однако протѣтъ ему Богъ...“ Чи Панкевичъ вѣрѣвъ въ самостійніи мріи, чи не вѣрѣвъ — сего мы не знаємо, задушевній гадки его знає „Червона Русь“, але що въ свѣомъ правдивѣмъ пороцѣ — за котре нехай ему Богъ простѣтъ! — не робивъ рѣзницѣ мѣжъ людьми „мріи“ або „убѣжденій“, се загално звѣстно. Характеристичне однакожь при томъ одно, що „молодца изъ Рудна“ засуджено на взынцію за крадѣжъ не у Русинѣвъ-народовѣвъ (котры ему пращали), але за крадѣжъ у п. Осипа А. Маркова, нѣвѣшого редактора „Червонной Руси“. Показуємось въ томъ дѣлѣ на вырокъ карный зъ 1883 р. (ч. 619 и 7733) и наведемо зъ него дѣякіи уступы: „W Imieniu Jego Ces. Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie na dniu dzisiejszym pod przewodnictwem c. k. radcy Sawczyńskiego... na wniesione przez c. k. prokuraturę państwa oskarzenie... po przeprowadzeniu rozprawy głównej na dniu 5 czerwca b. r. w przytomności c. k. zastępcy prokuratora państwa Nitarskiego jako oskarżyciela w więzieniu śledczym zostającego oskarżonego Michala Pankiewicza, tegoż obrońcy d-ra L. Madejskiego, strony interesowanej przywataw Aleksego Szczerbana, Józefa Markowa i Stefana Kowalczyka... zawyrokował: Michał Pankiewicz winien jest: 1. iż z posiadania Aleksego Szczerbana i Józefa Markowa książki ogólnej wartości powyżej 25 złr. bez zezwolenia właścicieli dla swej korzyści zabrał, чемъ допусѣлъ się zbrodni kradzieży z §. 173 i 176 П. б. u. k.; 2. iż w zamiarze wyrządzenia szkody majątkowej Stefanowi Kowalczowi, od tegoż kwotę 6 zł. w ten sposób wyłudził, że Stefanowi Kowalczowi, który mu powyższą kwotę w celu ulokowania jej w pocztowej kasie oszczędności za dostarczyć się mu mającą książeczkę wkładkową wręczył — wyzyskując t goż nieświadomości dał podrobioną przez siebie książeczkę wkładkową pocztowej kasy oszczędności do l. 8.700 na kwotę 6 złr., opiewając na jego imię i nazwisko, чемъ допусѣлъ się przekroczenia oszustwa z §. 461 u. k. Za te czyny sąsądza się Michala Pankiewicza... na trzy miesiące ciężkiego więzienia, zaostrowego jednorazowym postem co tygodnia...“ П. Осипъ Марковъ выступавъ тогѣ при розиравѣ яко приватный пошкдований и чувъ, що ишла тамъ рѣчь и про инші рѣчи, и. пр., що „молодецъ изъ Рудна“ выкравъ бланкеты зъ заставничого оддѣлу „Общого рольн-кредит. Заведенія“ и вписувавъ въ тѣ бланкеты фиктивній сумы на нѣбы-то заставлений фанты, чтобы одтакъ продавати, а толькѣ длатого, що покликаний до суда директоръ „Заведенія“ о. Меруновичъ заявивъ, що „Заведеніе“ непотерпѣло нѣлкон черезъ се страты, не взято того въ вину обжалованому. Терперъ же того „молодца изъ Рудна“ робить „прекрасною силою“, клѣчуть „свята тобѣ память, юноше-мученику!“ Ну, мусѣтъ же бути якѣсь граніцѣ, котрыхъ бы не вѣльно переступати, чтобы не обурювати прилюдного мнѣня! Змистификувати поважній середъ напославствѣвъ органъ Славянського Благотворительного общества подѣ редакцію знаного всюди генерала Комарова — то вже була велика неумѣтливость. А ще болѣе неумѣтливость есть, коли „Черв. Русь“ написала, что „молодецъ изъ Рудна“ мѣвъ „лишь одицѣ пороки, именно, що не вѣрѣлъ въ самостійніи мріи!“ Богъ зъ нимъ! и ще разъ кажемо: лишѣтъ покійника въ мирѣ, не забывайте ему зла и простѣтъ согрѣшенія его — але й не робѣтъ зъ него „мученика!“ за идею политичну, не компрометує нѣкого!

— Незвычайный вердиктъ судьбы присяжныхъ. Въ Каменци Подольскомъ ставало передъ судомъ присяжныхъ 12 селянъ и пристава (комисаръ полиціи), обжалованныхъ о убійствѣ жидѣ коновода, котрого прихотили на крадѣжъ. Въ цѣлой околици почали одѣ якогось часу счезати конѣ; вѣнѣнці догадалися, что жиды крадутъ конѣ и уводятъ до Галичины а головнымъ проводирѣмъ коноводѣвъ есть коршмаръ Аронъ Гольдхустъ. Терперъ почали селяне зъ приставамъ наглядати Арсна и въ вересни мѣс. року у темну нѣчь прихотили они его и двоухъ иннихъ жидѣвъ у лѣвъ, якъ вели чотирь конѣ селянскіи. Селянамъ понававъ у руки самъ Аронъ, бо два его другіи сѣлѣнныи утекли. Привязали Арона до дерева и такъ довго били кѣлемъ, доки онъ не померъ. Приставъ спокійно приглядаясь тѣй езекуціи. Передъ судомъ признался селяне до злочинства, розказали цѣлу приходу и тымъ оправдавали свою провину, що не оддали зловсего жидѣ властямъ, бо боялись, чтобы жидѣ не выпущены въ полиціи и дальше вѣвъ свое ремесло. Присяжній признали селянъ и пристава невинными, трибуналъ ихъ увѣлѣнъ а прокураторъ не заповѣтъ рекурсеу. При томъ вѣсѣмъ и се годѣтсь зазначити, что кагалъ жидѣвскій въ Каменци жертвовавъ 10.000 рублѣвъ, чтобы лишь засудити селянъ и намагавъ подкупити присяжныхъ; за се стане кагалъ самъ передъ судомъ.

Надѣслане.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выдѣлѣлась прострымъ едѣствомъ одъ 23-лѣтної глухоты и шуму въ ушахъ, готова оиѣтъ того средства по имени переслать даромъ вѣзѣмъ бѣлагошѣвъ. Адресъ I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Наука, штука и литература.

— „Библиотеки музыкальны“ выйшовъ уже выпускъ XIII. Въ нѣмъ умѣщенъ: „Милованка“ и „Вечѣръ“, двѣ сольовій пѣснѣ на сопранъ або теноръ зъ супроводомъ фортепіану. Авторомъ обоухъ пѣсень есть Микола Лисенко, а самой назвы, думаємо, досытъ, чтобы любители пѣснѣ руской засмотрѣли репертуаръ свѣи сѣмъ новымъ творѣмъ славно-звѣстного композитора нашего, а тымъ самымъ поднѣрля хосенне и однокѣ выдѣвнѣтство музыкальнѣ. Додамо до того, что небавомъ появлятьсѣ и дальшій выпускъ „Библиотеки

музыкальной“, въ котрыхъ будутъ умѣщеніи композицій дѣлѣхъ молодшихъ галицкихъ композитѣвъ. Цѣна XIII выпуска 20 кр. а. в., зъ пересылкою почтовою 22 кр. (Замовляти треба на адресу: Кирила Студиньского, нѣтомца руской духовной семинаріи у Львовѣ.)

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Краева рада школна розписує конкурсъ на мѣсце учителя филологіи класичной въ гимназій въ Новѣмъ Санчи; речинѣцъ до 15 л. ст. марта с. р. — Дирекція почтъ и телеграфѣвъ розписує конкурсъ зъ речинѣцѣмъ до 5 л. ст. марта с. р. на мѣсце ексцендѣнта при п. к. урядѣ почтовѣмъ въ Максимѣвцѣ, пов. забаракогѣ. (Сл. Gaz. lw. ч. 42 зъ 21 л. ст. лютого.)

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Въ пользу товариства „Сіа“ у Вѣднѣ зложили П. Т. д-ръ Икаловичъ, прибутий лѣкаръ князя Болгарія, 15 ар.; д-ръ Вабий, лѣкаръ въ Медлинѣ 10 ар.; д-ръ К., лѣкаръ въ Празѣ 6 ар.; д-ръ Куровецъ, лѣкаръ въ Катунѣ 10 ар.; д-ръ Вол. Кобринскій, лѣкаръ въ Вірѣ (въ Хорватіи) 10 ар.; Вп. Ол. Дѣдичкій, аскултантъ въ Мости-скашѣ 1 ар. — а въ пользу „фонду издавничого“ подарили: д-ръ Бриквичъ, лѣкаръ въ Маргаретѣ, 1 ар.; д-ръ Шухевичъ, лѣкаръ у Вѣднѣ 1 ар.; надпоручникъ п. Добричъ и его два товаришѣ (по 1 ар.) разомъ 3 ар.; Вп. Юл. Панкевичъ, артист-маларъ въ Сухоставѣ 1 ар. За тѣ всѣ датки складаемо именемъ выдѣлу товариства „Сіа“ у Вѣднѣ (VIII. Laudongasse 49. A.) щирѣ „Спаси-Богъ!“ — Орестъ Зарицкій, голова; Писий Партицкій, секретаръ.

— На будову наменіцѣ на новинѣ чч. Василіанъ въ Яворѣвъ зложили Вп. оо.: Левничъ зъ Ясеницѣ 60 ар.; Заградникъ зъ Кушновичъ 5 ар., Озаркевичъ зъ Волехова 5 ар., Матковскій въ Подѣлѣкахъ 10 ар., Кручковскій зъ Нагачева 4 ар., Нѣмилонъ зъ Дрогобича 5 ар., Тебинка зъ Гошена 5 ар., Скаленскій зъ Гошена 5 ар., Пеленскій зъ Золочева 2 ар., Франковскій зъ Жовкви 1 ар., Готеровскій крп. у Львовѣ 1 ар., Шанковский зъ Дулибѣ 1 ар., Горникевичъ зъ Гошова 1 ар., Рабѣй зъ Самбора 1 ар.; п. Неосторовичъ укрѣч. богословъ зъ Самбора 1 ар.; оо. Левничъ зъ Яричева 1 ар., Рудничъ зъ Поморнѣ 1 ар., Порождо зъ Галинѣ 1 ар., Менцѣвскій зъ Фульштѣна 2 ар., Темничъ (одъ себе и одъ братства церков. въ Шидловѣхъ и Зеленой) 5 ар.; Рада повѣтова въ Яворѣвъ 200 ар.; Рада мѣска въ Яворѣвъ 20 сосонъ вартости 25 ар.; о. Децикевичъ приходникъ въ Куликовѣ 7 ар. — Сваси Богъ повтарлемо ще разъ вѣсѣмъ Жертводавцѣмъ, а заравомъ просимо и иннихъ допомогти намъ докінчѣти будову заведеня, на котре богато убогихъ дѣтей нетерпеливо ожидає

Телеграммы „Дѣла“.

Пешть 20. лютого. Комисія войскова приняла предложеніе правительства о одложе-нѣ речинѣ бранки.

Парижъ 21. лютого. Посѣла вѣстѣй зъ Тан-геру общѣла держава Марокко одступити Нѣ-мечинѣ кушенъ землѣ межи Мелдиль а альжир-скою границу на устроєнне склада угля для нѣмецкой флоты.

Филипполь 21. лютого. Вѣстѣ, що якась депутація була у князя зъ жалобою на правительство, есть зовсѣмъ безосновна.

Петербургъ 21. лютого. Царъ зъ цѣлою родиною буѣтъ на балю у англійского посла Моріера.

Парижъ 21 лютого. Декотріи газеты до-казуютъ, що выйде слѣдующе министерство: Мелинъ президентура и рѣдничтво; Фрейс-не, война; Барбей, маринарка; Рувиѣ, финан-сы; Константъ, судѣвничтво; Любе, публичній работы; Дотремъ, торговля; — иншіи до-казуютъ зновъ, що настане лишь реконструкция кабинету Фльокега.

Вѣднѣ 21 лютого. Посѣла „Corr. de l'Est“ має Вальдерзе выѣхати въ важной мис-сії до Будапешту, а гр. Гербертъ Бисмаркъ до Риму.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вп. В. Ф. въ Пер. На р. 1889 записано 5 ар.; числа всѣ выслано — Воч. Н. Р. въ Ш. Ше 1-60 за 1888 р. — Вп. А. въ Л. За рѣвъ 1888 же 1 ар. — Вп. Н. Б. въ Га. Грошѣ ще 10 сѣчня при-сланъ передано вже давно дотычнѣмъ товари-ствамъ „Чому „Прогрѣтъ“ не выслала Вамъ Ка-лендаря, не наша рѣчь; зареклямуйте у выдѣлу того товариства.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктоѣвъ.

20. л. лютого 1889.

Львѣвъ: Пшеница 6-55 до 7-10, жито 5-30 до 5-60, ячмѣнь 5-50 до 6-75, овесъ 5-40 до 6-25, горохъ 6-— до 10-50, вика 5-25 до 5-75, рѣпѣакъ 13-— до 13-60, лѣянка — до —, конюшина чер-вона 52-— до 60-—, конюшина бѣла 45-— до 56-—, конюшина шведка 55 до 75, хмѣль одъ — до — ар. за 56 килѣ въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 14-60 до 15-— ар.

Тернопѣль: Пшеница 6-30 до 7-30, жито 5-10 до 5-35, ячмѣнь 5-50 до 6-50, овесъ 5-25 до 5-85, горохъ 6-— до 10-—, вика 5-— до 5-60, рѣпѣакъ 12-80 до 13-10, лѣянка — до —, конюшина чер-вона 48-— до 59-—, конюшина бѣла 45-— до 56-—, конюшина шведка — до —.

Надослане.

Аптека РУКЕРА у Львові
порукає 2480 283 ?
Зблизь Зебурґера яко певне средство на катар, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ упакованьемъ 30 кр.

Фабрика апаратовъ рѣзничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгій поручає свои вы-
1889 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 219 ?

Маврикій Розенкранцъ

Гомеопатъ,

бывшій секундарій головного шпиталя, образовавшійся на гомеопатичній клиникѣ у Пеннѣ, звидѣвши шпиталь и по-
ливалники гомеопатичній у Вѣднѣ и Липску

поселився у Львовѣ.

Лѣчить при помощи найновѣйшихъ методъ гомеопатичныхъ
недуги внутрѣшній и внѣшній, а именно заданней недуги.
Мѣшкає при плану Галицкомъ ч. 13. 1. поверхъ. Ор-
динує охъ 9—11 рано, охъ 2—5 зъ полудни. 2783 (2—4)

Прехорошои кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

1 кл. на 2 зр. 20 кр.

котру зъ приемноестю можно поручити на-
шимъ П. Т. Гостямъ.

Кромъ сего суть на складѣ инши роды
доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр.,
1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр.,
Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр.
III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 28—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 136—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты
подъ найприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ посяла закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталовъ фон-
довыхъ, цупиларныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадія

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинці залагоджуються безъ
проволатки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

„Нема болше ревматизму, Простуды и ихъ послѣдковъ“!

Во вынайдено прирядъ электро-гальваничний, по при-
мѣненю котрого перестаютъ сейчасъ майже чудомъ доле-
гивости, а именно: ревматизмъ, гостецъ, мигрена, епи-
лепсія, спарализованье, пухлина, товетьость, блѣдница, болъ
зубовъ, бесонность, геморойды, — загаломъ хоробы пер-
вовій або насѣдки простуды.

Знаменито помѣчнымъ оказався той апаратъ для дѣ-
тей, коли дѣстають зубки, — дѣти перебували сю небез-
печну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку жур-
бу родителямъ.

АПАРАТЪ ЭЛЕКТРО-ГАЛЬВАНИЧНЫЙ

Адольфа Винтера

розслѣдженный записанными повагами науковыми, якъ
тайнымъ совѣтникомъ здоровья von Геденъ, хемикомъ су-
довымъ д-ромъ Панстомъ и иншими — дѣлаючи чудно
въ згаданныхъ долегливостяхъ и зъ приятноестю уживаний
педужими, найшовъ широке примѣненье и розповсюдженье,
а разомъ и численній подяки выльченыхъ хорыхъ на цѣлѣмъ
свѣтѣ. Дуже численній подяки и признанія можна перегля-
нути у фабриканта, а воѣ правдивый, автентичный.

Поодиной поиладъ коштує 5 зр. зложений 10 зр. и естѣ
далеко skutочнѣйшій а апаратами дуже порученый.

Одинойскій складъ на Галичину чудного апарату электро-
гальваничного А. Винтера въ антицѣ Ви. Петра Крокевича
ул. Бантова въ Краковѣ 2751

Розсылає за посылкатою одворотною почтою.

Курсъ Львовскій

зъ дня 20. л. лютого 1888.

Акція за штуку безъ купона. Плат. Жал
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к. 205 50/209 —
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в. 223 75/226 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. 289 — 293 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. — 316 —

Листы аставий за 100 зр.
Банку гипот. гал. 5% а. в. 100 10/101 10
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ
10% прем. 108 15/104 15
Банку краєвого 4 1/2% а. в. дѣос. 51 л. 96 65/97 65
Товариства кредит. гал. 5% а. в. 100 80/101 60
Товариства кредит. гал. 4% а. в. 96 — 97 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. дѣос. 37 л. 100 60/101 60
Товар. кред. гал. 4% а. в. дѣос. 41 1/2 л. 93 25/94 25
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. дѣос. 52 л. 97 50/98 50

Листы довжій за 100 зр.
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (дѣви. 6%)
въ лѣв. — — 57 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (дѣви. 5%)
въ лѣв. — — 48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% дѣос. въ
15 л. — — — —

Облиги за 100 р.
Индemnизац. галицкій 5% м. к. 104 50/105 50
Комунальный Банку краєв. 5% 1 емис. 100 — 101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. 103 25/105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4 1/2% а. в. 95 — 96 —

Лосы:

Мѣста Кракова 22 50/24 60

Мѣста Станиславова 33 — 35 —

Монеты:

Дукать цѣсарскій 5 64/5 74

Наполеондоръ 9 56/9 66

Повимперіаль 9 84/9 94

Рубель сѣбный 1 36/1 48

Рубель паперовый 1 27/1 29

100марокъ нѣмецкихъ 59 — 60 —

Розкладъ ѣзды на зельзницяхъ

важнѣйшій для 1 червня 1888.

(посла годиника львовского.)

Приходить до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4:03 по полудни курерскій; 9:25

вечеромъ и 8:50 рано особовый; 7:15 вечеромъ

мѣшаний.

Зъ Черновца: о год. 8:00 вечеромъ послѣдний; 11:06

въ ночи и 6:40 рано мѣшаний.

Зъ Подволочискъ и Бродовъ (на Подзамче): о год.

2:08 по полудни курерскій; 2:38 въ ночи и 6:22

вечеромъ мѣшаний.

Зъ Бѣлэца: о год. 5:53 по полудни мѣшаний.

Одходить до Львова:

До Кракова: 7:20 рано особовый; 4:20 рано и 8:30

вечеромъ мѣшаний; 2:28 по полудни курерскій.

До Черновца: о год. 9:20 рано послѣдний; 9:50

рано и 10:06 вечеромъ мѣшаний.

Пѣвецъ церковный

покончившій курсъ нотного свѣту Пе-
тро Яновскій, зъ гармизъ голосомъ,
попугує мѣся. Може такожъ вычитити
хоръ нотного свѣту. Адреса: Толстень-
ке, почта Пробужа. 1—?

Глядаєся

старшой женщины

найрадше вдовы по священнику, до
надзору дѣтей и заряду дому. Зго-
лоситесь належитъ у М. Гуша-
левича, ц. к. адъютанта судового
въ Станиславовѣ.

Найдешевше издавництво

„Библиотека музыкальной“

выходить заходомъ питоцѣвъ ду-
ховной руской семинаріи. Доси по-
явилосѣ тринадцѣть выськовъ, об-
нимающихъ такой музыкальный ма-
териалъ:

1. „Гудали“, хоръ муж. О. Нижан-
ковского 20 кр.
2. „Наша жизнь“, хоръ муж. Н. Ва-
хнянина, розпр.
3. „Молитва“, инъ М. Лисенка розп.
4. „Зъ окрестковъ“, хоръ муж. Нижан-
ковского 20 кр.
5. „Закувала та свѣа залула“, хоръ
зъ фортепиано П. Нѣвнянско-
го, розпрод.
6. „Не чужого мы бажаємъ“, дуєтъ
Вербицкого 20 кр.
7. „Quod-libet“, хоръ муж. М. Ли-
сенка 30 кр.
8. „Помарѣда“, сольо барит Н. Вах-
нянина 10 кр.
9. „Дѣв визанки на цитру“ М. Ку-
мановского 20 кр.
10. „У Петровку“ и „Якъ-бѣмъ зна-
ла“ квартеты муж. Исид. Вороб-
кевича 25 кр.
11. „Н. Quod-libet“, хоръ муж. М.
Лисенка 30 кр.
12. „До бою“ П. Вахнянского, хоръ
зъ форт. 20 кр.
13. „Милостивка“ два соля теноровъ
М. Лисенка 20 кр.
14. Печатаєся „Три шляхи“ хоръ муж.
Г. Топольвицкого.

У всѣхъ справахъ издавниц-
тва треба удавати до Кирила
Студинського, богослова II року,
ул. Коперника, ч. 36.

Правдивый лише зъ „мотивацією“!

Зъ причинъ безвартост-
ныхъ насльдувань треба
все жадати

Pain-Expeller

зъ „котицею“ а пудла-
ка безъ сего марки звер-
тати яко неправдивый

Осторожно при закупѣ!

ПШИБИЛЬСКОГО НОВЫЙ СКЛАДЪ ВУДЕНИНЫ

при улицѣ Краневской число 3
коло корѣнцой торговлѣ Юстина а напротивъ торговлѣ зъ мясомъ Бар-
цѣвского — одкрытый

КАРОЛЕМЪ ПШИБИЛЬСКИМЪ у Львовѣ.

Филиа и масарке заведеенье при ул. Горюденкой число 44 у власномъ
домѣ. — Благосклонній замовленія зъ провинцій выповняются по дуже
приступныхъ цѣнахъ оборотною почтою.

Зъ поважаньемъ
Кароль Пшибильскій
властитель масарского заведеенья.

2796 3—6

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукає:

певный и выпробованый средства до выбрания всякихъ
плямъ.

кп.	кп.
АМАНДИНА усувая плямы зъ сокобъ цукровыхъ, бѣлка, мо- роженого и т. п. флаконъ . . .	25
АПСЕИНА вытѣає плямы тов- стой зъ матерій шовковыхъ барвильхъ . . .	25
АЦЕТИНА вытѣає плямы аль- каличей и мочовъ, флаконъ . . .	25
БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товстой и зъ прѣты, зъ мази и покоству, флаконъ малый 20 кр. бѣлый . . .	30
БРАЗИЛИНА, выправъ въ бра- зиллий матерій чорный, споло- вѣй и попламленый одыску- ють перивесту барву, стають лысучими и твердыми, пакеть ЕТИЛИНА усувая плямы на по- мощъ зъ фарбъ анилиновыхъ, травъ, лякеровъ, и соловъ фл. ЯНИНА розпусає плямы чор- ный повставшій на шкурѣ при фарбованю волосъ, флаконъ . . .	30
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбра- ния зъ бѣлы барвильхъ плямы, а именно зъ пива, вина чер- воного, оочельхъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужи- ваєся до чищеня пальцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка . . .	05

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3 и улицѣ Галицка рѣгъ Валоовъ. Въ филияхъ:
въ КРАКОВѣ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ря-
нокъ ч. 2.

2782 4—6

Одинока на краєвыхъ выставкахъ нагороджена

фабрика и головной складъ оружья

Альфреда Дзиковского у Львовѣ

порукає оружье для полкочныхъ, револьверы, патро-
ны и всякй зварды для цѣлованья по фабричныхъ
цѣнахъ. — Цѣники на желанье gratis и franco.

2782 4—6

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворній ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ. Ло-
бозицу и Люблянѣ

порукають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найльпша зъ сего, що
истує яко прильпша до
камъ.

Найльпша зъ сего, що
истує яко прильпша до
камъ.

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову. Найльпшій
шоколады, о найльпшій якості и одзначеній на всѣхъ
выставкахъ, Какао безъ олью легке и вельми смѣдне,
Англ. Rocks O-ore, кандиты, кандизованій и моро-
женій оочѣ, Компоты, Цедри, Аранцині и т. п.

Нашъ выробы фабричный можна дѣстати у всѣхъ
лѣшнихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 30—50

О.

рочки, маншеты, ковѣрики-
калесоны, скарпикки, хуст-
ки, краватки, шийки, ру-
2537 кавички и т. п.

порукає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

2537

Братовъ Лянгнеровъ

Львовъ, Галицка ч. 16

Цѣники на жаданье даромъ.

Берненскій сукна

на порядне

весняне або лѣтне убрание

въ купонахъ по 3.10 метр. т. в. по

4 виденскій лѣтъ одень купонъ, по

зр. 4.80 зъ зычайн.

зр. 6.— зъ доброй

зр. 7.75 зъ лѣтний

зр. 10.50 зъ вѣднѣшней

правдивон овечон зовны

иъ таково сукна на иберншеры,

шовкомъ тканій камгарны, лѣтній сѣ-

рачки, сукна на либеринъ, правдивый

полотенци добрый до прани, добрый и

найльпшій сукна чорный на убранія са-

лоновий и ин. розсылає за посылка-

тою ретельна и вѣсьма знана

Tuchfabriks-Niederlage

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

2780 2—30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Додатковий додатокъ „Библиотека найнам. новостей“ виходить въ вівторокъ, а въ вівторокъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Діло“.

Предплату і хисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро огорожень, ул. Конерника ч. 11. і Бюро газетъ ул. Кар. Людвигъ 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern, II. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і належність за хисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрії:

на цілий рікъ . . . 18 ар. на цілий рікъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар.

У Львові:
на цілий рікъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 34 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає вільно бдъ порта. — Неодержавні членські гроші 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бдъ одної строчки печатною, въ рубр. „Надобавки“ по 20 ар. а. в. Подяки членства по 10 ар. бдъ отишка.

Просимо обновляти предплату на рікъ 1889.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашньому засіданні палати послівъ, котре тривало досить коротко, розпочалася спеціальна дебата надъ закономъ о пільгахъ въ уплаті належностей при конверсіяхъ. При §. 1 постановив Менгерт внесення, щоби пільги ті односилися не лише до довгівъ, що опираються на документахъ, але взагалі до конверсії зв'язнихъ претензій, отже до легатівъ і всякихъ іншихъ довгівъ грошовихъ. Той правді спротивився правительственный комисар, але мимо того палата єи прийняла. Обселя при §. 2 жадав Менгерт зновъ, щоби пільги не були привязані виключно лише до конверсії зъ тривалими реченнями. За сею поправкою промовляло багато іншихъ послівъ, а на внесення пос. Гайшоа одослано відтакъ цілий законъ назадъ до комісії і на тій закінчено засідання. Законъ сей одослано далого назадъ до комісії, бо Дунаєвскій заявивъ довільно, що не предложити закона до санкції, позаякъ всякує мавъ-би черезъ сей законъ великі страти.

Зъ Відня доносять, що правительство бажає, щоби дебата бюджетова могла розпочатися въ понеділокъ палатъ вже въ вівторокъ т. е. дня 26 с. м. Зъ справозданя комісії бюджетової виходить, що надвышка доходівъ державнихъ на 1889 р. wynosić въ порівнянн зъ розходами 2,820,059 ар. а остаточний результатъ єсть о 24,051,419 ар. лівий якъ въ 1888 р. Справозданє каже, що поліпшення фінансівъ держави лежить въ тій, що зъ запасівъ касовихъ не буде теперъ треба брати грошей, якъ то було ще минулого року. Далше показуєся, що звичайні доходи єуть вишій о 30,848,632 ар. якъ звичайні видатки, а надвыжайні видатки єуть о 28,028,573 ар. більші якъ надвыжайні доходи. Комісія вказує на то, що реформа декотрихъ безосерднихъ і посереднихъ податківъ піднесла доходи о 25 м. мил. више, робить однакже замітку, що не можна вже далше проволікати реформи податку доходного і заробкового. На послѣдокъ каже комісія, що великою перешкодою въ поліпшенні фінансівъ єсть збільшення тягарівъ військовихъ, але заразомъ і подає до відомости, що ті тягари будуть сего року ще значно збільшені. Комісія бажає для того, щоби мимо конечности тихъ тягарівъ уважувати силу податкову і звертатися до справъ більш продуктивнихъ.

На ондгашньому засіданні палати послівъ вибрано посла о. Сінгалевича референтомъ для внесення пос. Верганового, котре домагалося бдъ правительства заомого для касъ позачковихъ системи Райфайзена.

„Politik“ довідуюсь въ достовірному жерела, що въ протязі сесії парламентарної не можна сподіватися якого небудь предложеня въ справі реформи закона о школахъ народнихъ.

Минушого понеділка збралася була у Відні анкета робітниківъ зложена изъ знатоківъ — делегатівъ палатъ промисловихъ збъ всіхъ краївъ, щоби висказати въ комісії промисловій свою гадку о резервовихъ уділахъ въ касахъ для недужихъ. День передъ тимъ настало було межа передбаченнямъ комісії гр. Белькредимъ а членами зъ лівни непорозуміння за-для того, що Белькреді покликавъ додатково до анкети механіка Шнайдера, звѣстого антисемита. Лібериали наробили отже багато крику і выступили зъ комісії. Анкета збралася відтакъ безъ лібериалівъ, а всь знатоки висказалися за усунення зъ закона о забезпеченні робітниківъ на случай недуги §. 28, котрий говорить о обчислюванн уділівъ резервовихъ, а відтакъ і за зміною §. 13. въ тій дусі, щоби всь члени каси, котрі за-для браку заробку не можуть платити вкладокъ, позбавлялися ще бдъ шість неділей членами каси і могли добтати запомогу.

Въ угорськомъ парламенті ухвалено вчора §. 14. закона військового зъ поправкою, яку предложивъ бувъ Тесса. Підчасъ дебати мавъ Силадій довгу бесѣду, въ котрій виступавъ дуже остро противъ Тисси і доказувавъ, що президентъ угорського кабинету поступає такъ, якъ поступали німецькі центральні. Онъ доказувавъ такожъ, що Угорщина має право до окремої армії. Тесса одповѣдаючи Силадію доказувавъ, що вінъ мусівъ о скільки можна виступати въ обороні §. 14, а то для того, що параграфъ сей ухвалавъ вже австрійскій парламентъ. На послѣдокъ заявивъ Тесса, що доки онъ має довѣріє короля і більшість въ парламенті, то доти не уступить.

Вѣсти о стані проекту гр. Толстого щодо реформи земствъ єуть такъ суперечні, що годі знати, якъ властиво справа ся стоить; то єсть лише певною рѣчею, що царь не санкціонувавъ ще цілого закона, позаякъ онъ въ госуд. совѣтѣ ще не зовсімъ передискутований. Вѣсть однакже, яку передають теперъ „Моск. Вѣдом.“, здавалася-бы вказувати на то, що проектъ Толстого єсть вже такъ добре якъ і санкціонований. Звѣстно вже ажъ надто добре, що ліберальна більшість госуд. совѣта одкинула була найголовнішій точки реакційного проекту гр. Толстого; теперъ же доносять „Моск. Вѣдом.“, що царь згодився на головні постанови сего проекту, котрі предладають установлення новихъ земськихъ начальниківъ і тій самий такъ якъ бы вже і санкціонувавъ цілий проектъ гр. Толстого. Далше має царь уважати за рѣчъ конечну анести институту маровихъ посередниківъ въ волостяхъ збъ взгляду на ошадність. Справу, котрі належали досі до тихъ посередниківъ, мають бути роздѣлені міжъ начальниківъ окружнихъ і волостей суду. Царь мавъ такожъ сказати, що хотівъ-бы, щоби проєктъ сей бувъ до часу літнихъ ферій залогоджений въ госуд. совѣтѣ. Вѣсть ся єсть отже причиною, що всь темні сили такъ въ Россіи якъ і по-за єи границями гніюються дуже і тшяться, що проектъ гр. Толстого перейде і одбере російському селянству ще і ту послѣдну крихту свободи, яка осталася єму зъ часівъ царя Александра II. та що чиновникамъ отвориться нове і ширше поле до навжыви.

„Славянскія Извѣстія“ доказують, що вѣсть, будто бы Полякамъ въ Вильні заказано говорити публично по польски, єсть неправдивою. Заказувати славянської бесѣди — кажуть „Извѣстія“ — було-бы що-найменше не тактомъ. Россія потребує Поляківъ і не має ніякої потреби заказувати польську мову въ щоденній жывоті.

Въ економічній заряді єв. синоду має бути въ найближшій часі утворений окремішній оддѣлъ, котрий буде займатися будовою православнохъ церковей і будувати парохіальнихъ въ губерніяхъ прибалтійськихъ і въ привислянськомъ краю. Досі займалося сею справою министерство дѣлъ внутршнихъ, але теперъ мало настати мѣжъ Побѣдоносцевомъ а гр. Толстымъ якесь непорозуміння за-для того, що гр. Толстой звертавъ мало уваги на єи справу і Побѣдоносцевъ перейнявъ єи справу на єв. синодѣ.

Засѣданн пѣмецкого парламенту мають вже на певно розпочатися дня 7 марта а на порядку денномъ стане справа збільшеня артилеріи. Кн. Бисмаркъ, котрий теперъ має бути зовсімъ здоровъ, перебуває въ Берліні ажъ до теплѣйшої пори а ажже ажъ до кінця парламентарної сесії. Якъ звѣстно, не може кн. Бисмаркъ вже бдъ давна погодитися зъ гр. Вальдерзе за-для своїхъ політичнихъ переконань. Недавно отже доносили були газети, що кн. Бисмаркъ старався помирити зъ гр. Вальдерзе і для того, коли той явився въ палатъ півдѣль, кн. Бисмаркъ вставъ зъ мѣсця і подавъ єму остентативно руку. „Voss. Ztg.“ каже, що то все неправда; кн. Бисмаркъ вставъ вправдъ і подавъ руку гр. Вальдерзе, але зробивъ то такъ холодно, що виглядало, якъ коли-бъ оба ті мужі ніколи не знали і впершій разі въ парламенті стрѣлися. Не можна отже зъ того ніякъ судити, щоби межа канцлеромъ а наслѣдникомъ гр. Мольткего настало яке помирення.

Въ „Hannov. Courier“ появилася недавно тому статья бдъ зитоловкомъ „Цесарь і канцлеръ“, котру заразъ передрукувала бисмаркѣвска „Nordd. Allg. Ztg.“ і висказала єи своє признання. Авторъ статьи доказує, що тоасть цесаря въ Франкфуртѣ надъ Одрою, выгодошвеній въ серпнію минушого року, стоить въ звязі зъ оголошенємъ дневника цесаря Фридриха, зъ процесомъ Геттена і зъ справою Моріера, въ звязі, котрої можна ний лишъ догадуватися, а котра въ інтересѣ добра держави мусить остатися въ тайні. Коли цесарь Вильгельмъ I. померъ, піднявся бувъ ємѣлѣйше заговоръ, zorganizований якъ въ Нѣмеччині такъ і за границею, а вымѣрений противъ политики помѣршого цесаря і єго канцлера. Цесарь Фридрихъ не мѣвъ вже дѣлянуги того заговору, але нѣмецкій князь, збраний въ марті 1888 р. на жалобнѣмъ торжестві, займався тою справою. Тоді то за беззачевя кн. Бисмаркъ, що єв нѣмецкій правительство будуть єго піддирати въ єго політичѣ державній. Тодѣшний наслѣдникъ престола кн. Вильгельмъ не безъ причини скориставъ зъ нагоди і дня 1 двѣтня, въ день уродинъ кн. Бисмарка, заявивъ, що бдася на услуга єго політичѣ. Одъ коля-жъ панувъ цесарь Вильгельмъ, то однаєнє єго до канцлера не змінилося зовсімъ.

Такимъ способомъ старався кн. Бисмаркъ при помочи газетъ скрѣпити своє положення; видно, що борба противъ него мусить бути сильна. За найбільшого свого ворога уважає

кн. Бисмаркъ ген. Вальдерзе. Характеристичну єцену оповѣдають собѣ въ Берліні, котра приключилася тамъ передъ кількома недѣлями. Кн. Бисмаркъ зайшовъ бувъ до цесаря і мусѣвъ тамъ довгий часъ чекати въ передній комнатѣ, бо цесарь приймавъ генералівъ. Бисмаркъ ставъ нетерпеливий і почавъ голосно жалуватися. Цесарь почувши то, казавъ єго впустити. Тоді почавъ кн. Бисмаркъ жалуватися передъ цесаремъ въ присутності всѣхъ генералівъ і казавъ: Зъ тими войсковими то дѣйствні клопѣть, оні добрі хіба лишъ до війни, але най не мѣшаються до політики, бо принеєуть державі більше шкоди якъ хѣсна. Цесарь вислухавъ спокійно канцлера, а коли той вийшовъ, мавъ сказати: „Той старикъ ставъ вже дѣйствно незносимъ“. Ті слова мали одбѣля донести і до Бисмарка і такъ єго розгнівали, що онъ мабуть вже на правду носився зъ гадкою уступити. Зъ бѣси то і рознеслася була недавно поголоска, що кн. Бисмаркъ хоче податися до димісії.

„Corr. de l'Est“ одержала вѣсть зъ Берліна, що въ тамошнихъ кругахъ політичнихъ звертає дуже на себе увагу фактъ, що цесарь приймає въ послѣднихъ дняхъ по кілько разівъ на приватній аудієнції послівъ австро-угорського і італійського. Ходить чутка, що гр. Вальдерзе має сими днями виѣхати въ якийсь важній мѣсто до Будапешту, а гр. Гербертъ Бисмаркъ до Риму.

Здасєсь, що Нѣмеччина думає забратися до справы колоніальної на великій розмѣри, коли старався заложити въ півночній Африцѣ стація на вуглѣ. Въ испанськихъ газетахъ наробила багато шуму вѣсть зъ Танжеру, побѣля котрої мароканське посольство въ Берліні мало обѣцати цесареві, що Марокко бдступитъ Нѣмеччині кусень землі коло мѣста Меліля ажъ до пригѣрка Атласа коло альжирської границі на заложєнє стаціи вуглевихъ. Накопѣ-бъ такъ дѣйствно сталося, то Нѣмеччина станула-бы сильно на морі Середземнѣмъ і могла-бы зъ бѣси не лишъ успішнѣйше вести свою колоніальну роботу, але мала-бы і сильну опору противъ Франції на случай війни. Зъ другою стороною може она дуже легко войти въ якийсь конфліктъ зъ Іспанією, котра уважає Марокко за свою спадщину въ будучности, і зможе приволокти єи до союзу зъ Францією. Мадридска праса вже теперъ підняла великій крикъ і домагалося одляканя испанського посла въ Марокко, котрий не утѣє боронити інтересівъ Іспанії.

Може бути, що Каріотови удасть бодай на якісь часъ уратувати ситуацію. Коли всь комбинація показалася неможливою, рѣшився на прошенє Каріота єго особистий приятель Тираръ зложити новий кабинетъ. Кабинетъ той мавъ вже навѣть одержати санкцію президента і складаєся зъ слѣдуючихъ личностей: Тираръ — президентура і торговля; Рувіс — фінанси; Теване — судівництво; Фаліеръ — просвѣта; Феє — рѣльництво; Гайо (соціаліст) — роботи публичні; Фрейєнне — війна; Жоре — маринарка. Досі ще не обсаджена тека министра дѣлъ заграничнихъ; говорять загально, що єи теку обійме Гольбе.

Позавтру минає речення, назначений робѣтниками правительству на одповѣдъ на їхъ жагданя. По тій причині выдавъ Фльке окружниківъ до всѣхъ префектівъ, въ котрѣмъ приказавъ имъ одповѣсти делегатамъ, робѣтникамъ, що їхъ жагданя що-до робѣтъ на рахунокъ держави єуть неможливі до переведєня. Рівночасно приказавъ Фльке ужити на случай якихъсь невокофѣвъ якъ найенергичнѣйшхъ средствъ. Єть єе мабуть постѣдний актъ дѣяльности кабинету Фльке.

Англія лагодиться до величезної реформи своєй флѣты і свого войска а правительство думає зажадати на ту цѣль бдъ парламенту суми, якої англійскій парламентъ досі ще ніколи не ухвалювавъ, бо ажъ 100 мил. фунтівъ стерлінговъ т. є. звышъ одинъ мільярдъ ар. За ту суму має въ першій лінії скрѣпити англійска флѣта. Ді 1893 р. мають выбудуватися 20 до 22 великихъ кораблівъ военнихъ першої класи і около 50 скорыхъ крайсерівъ. Въ побережя Англіи мають укрѣпитися пушками найновѣйшою конструкцію. До переведєня єєи роботи будуть ужиті на цѣль роки не лишъ державні фабрики въ Вулвичъ, Басфальдъ, Видонъ і Бермингемъ, але значна часть достави перейде такожъ въ руки приватнихъ підприємцівъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— На засѣданні центрального видѣлу товариства „Просвѣта“ дня 21 лютого с. р. 1) Ухвалено устроити дня 25 н. ст. марта с. р. концертъ въ пам'ять XXVIII-ихъ роковинъ смерті Тараса Шевченка. До комітету упрощено п. И. Приймю і п. Костя Паньківського. До обняти проводу въ части музыкаль-

ной сего концерту рѣшено письменно упросити нашого славно-звѣстного композитора проф. Наталія Вахнянина. 2) Принято до відомости листъ п. Володимира Качалы зъ Кієва, въ котрѣмъ о-бщєє вєску помѣчь въ справі спадщини свого отця бл. п. Стефана Качалы. — 3) Рѣшено п. Поліновскому въ Комотавъ вислати жагданіи книги. — 4) Принято до відомости, що видатки на поминальне богослужєнє за бл. п. Стефана Качалу вынесли квоту 28-20 ар. — 5) Принято до відомости замітки Вп. о. Василя Чернецкого зъ Сѣльци белеского і рѣшено скористати зъ нихъ при выданні Календаря на рікъ 1890. — 6) Принято до відомости письмо суду збаражського въ справі спадщини по бл. п. Стефані Качалі, а такожъ заявленє Банку гипотечного въ справі депонованихъ у него паперівъ. — 7) Рѣшено удѣлити Павлові Придаткевичеві, ученикови IV-ої класи школи промислової 10 ар. запомоги. — 8) Принято до відомости, що Выс. видѣлъ краєвий приславъ до бібліотеки товариства XIII. томъ „Актовъ городскихъ і земскихъ“ зъ фондациі гр. Стадницького і рѣшено письменно подякувати. — 9) Рѣшено напечатати въ Календарі на рікъ 1890 списъ друкорѣбѣвъ і Молитвословівъ Института Ставропигійского въ замѣну за выпечтанє въ „Временнику“ і въ „Цѣннику“ Института Ставропигійского спису выданъ товариства „Просвѣты“. — 10) Працю п. Антона Глодѣвського підъ заг. „О епожиткованію меду і овочѣвъ“ дано до першої рецензії п. К. Паньківському. — 11) П. Печерскому Олександрѣ зъ Коломиї рѣшено вислати жагдані на сплату книжки товариства. — 12) Рукописъ п. Стефана Шарамайлика „Добрій дѣла“ і „Соловѣй“ передано до рецензії п. Вол. Копцовскому. — 13) П. Воробцеві, учителєви въ Стиняві, рѣшено дарувати жагдані нимъ книжки. — 14) Принято до відомости, що Вп. пані Нагорна і пані Вятрович збъ Львова дарували 15 монетъ мѣдянихъ і два паперові давні банкноты і 10 монетъ мѣдянихъ а 5 срібнѣхъ. 15) Принято до відомости подяку читальнѣ зъ Носова за дарований книжки. — 16) Принято до відомости, що на фондъ стипендіальн. им. о. Стефана Качалы зложили Вп. д-ръ М. Вучинскій зъ Станиславова 2 ар., пані Олена Свѣтенка 1 ар. і п. Ник. Васильчукъ зъ Гвоздя 1 ар. — 17) Рѣшено дарувати книжки давнѣйшихъ выданъ: читальнямъ въ Турці, Задздрости, Подгѣркахъ, Турі великій і братствамъ въ Угрюновѣ, Залѣю, Угрюні, Белѣ і Миколаєві. 18) Принято до відомости, що на дѣмъ „Просвѣты“ зложили: д-ръ Мел. Вучинскій зъ Станиславова 2 ар., пані Олена Свѣтенка 1 ар. Наконецъ принято 28 новихъ членівъ: о. Ромуальда Фіцаловича въ Заставіяхъ, Дан. Кієса, господаря въ Заставіяхъ, Братство церковне въ Швейковѣ, Фед. Салагуба въ Сушнѣ, панно Волод. Залужну въ Небыжовѣ, о. Мих. Давровича въ Тонорівѣ, Читальню въ Рѣзваняхъ, Ікима Кубара въ Лютичахъ, Братство въ Павловѣ, Читальню въ Слободзю-Гаранцѣ, Читальню въ Бергометѣ, Мих. Чернигу въ Дорогобѣ, Миколу Кариньского і Мих. Сурму въ Старій соли, Ілію Лаврова въ Яро-славі, о. Якова Вацка въ Острові, Стех. Плавлюка въ Кутахъ, Антонію Суху въ Михайловцѣ, Андр. Пасѣку учителя въ Лощневѣ, Ів. Оконського въ Фацѣвцѣ, Вас. Рыбака въ Волчєвцѣ, Читальню въ Подгѣркахъ, Филимона Куречку въ Нюмпчакъ, Павла Нападѣл, ученика школи рѣльничон въ Ягольниці, Братство єв. Николая въ Белѣ, Пропізорівъ церковнихъ въ Белѣ, Марію Аєрѣвъ въ Витковѣ і Братство молодше въ Миколаєві.

— На засѣданні комітету „Института руского тов. педагогичного им. св. о. Николая у Львові“ зъдня 18. лют. с. р. принято до заведеня: 1) Льва Куницкого ученика III. класи гимназіальної, 2) Володимира Куницкого ученика IV. кл. гимна.; 3) Іларіона Паньківського ученика VII. кл. гимна. і 4) Олександра Залатча ученика VI. класи гимна. — всѣхъ зъ рускою гимназією у Львові. Принято такожъ зъ подякою до відомости, що въ члєны Института вступили: Впр. о. Титъ Ковальскій, посолъ євоиньскій, зъ Спасова зъ рѣчною вкладкою по 2 ар.; Вп. п. Мартинъ Мойсєвичъ, ч. к. ютаръ зъ Залозєць зъ рѣчною вкладкою по 3 ар. і Впр. Деканатъ жу-котинскій зъ рѣчною вкладкою по 3 ар. Все те вынесано зъ великою подякою на фондъ резервовий Института. — При тѣмъ позволає собѣ комітетъ звернути увагу Вп. Земляковъ, що лише при щєдрій помочи всѣхъ Русинівъ буде мѣгъ комітетъ дойти до цѣли, за-для котрої Видѣлъ руского Товариства Педагогичного Институтъ сей залажєвъ.

— На засѣданні центр. видѣлу общества им. Качковського дня 18. лютого: рѣшено купити бляшану пушку до канцелярії на добровѣльний жертвы на бурею общества (котрої ще нема). Принято до відомости, що книжочки за мѣсяць лютий і мартъ выслано всѣмъ члєнамъ общества, навѣть тѣмъ, котрі заяляють зъ вкладками; принято і передано касѣ члєнскіи вкладки бдъ флїл: єв. нѣдѣлю 17.10 ар., брѣдѣлю 10.10 ар., золотѣвскіи 6.30 ар., устрѣчку 8.10 ар. і яворѣвскіи 11 ар., а такожъ бдъ єв. Колпачковича зъ Гѣйла 8.20 ар. і Генр. Полянського зъ Туриньска 3.76 за роз-продаж календарівъ. — Надослані рукописи: о. І. Скобельского зъ Лишнѣ „Нѣсть тайно, єже не явлено будеть“, о. Л. М. Сапожко изъ Шутковъ „Душпаствы“ і Дим. Гладуна „Арендари“ передано комітєтові редакційному. — Рѣшено

взвати виділя соціальської філії, щоб зібрані в день зборів минулого року в Белзі жер-кы уживі тільки на сплату доми філії в Со-тали, а виділя самборської філії поручено, що-бы приймаві одсотки від премій аскурації в "Славні" на основану в Самборі бурсу, але лиш від членів самборського округу. Прийнято 101 нових членів.

НОВИНИ.

З вивішеним числом "Діла" роз-сылаєся прилога під заг. "Реферат о. Ал. Бачинського в справі аскурації церковей и будинків ерекціональних" и "Договір митрополічного Ординаріату з Краківським Товариством ubezpieczeń".

Надзвичайний Загальний Збор товариства "Академічне Братство" відбувся сего неділя, 24 н. ст. лютого в львівському університеті. Наряди мають вести над внутрішніми справами то-варства.

Львівське ремісничє товариство "Зоря" уряджує в суботу 23 н. ст. лютого вечірницю з тан-цями в локалі "Веселі" при улиці Ормен-ської ч. 27 на І. поверсі в користь фонду за-помогі для хорих членів. Вступ 50 кр. від особи. Хто бы не достав запрошеня, зволить по него зголоситися до голови то-варства п. В. Нагбного в Пародній Торговлі, або до п. Щербі при ул. Сикстускій ч. 16 и І. Хирова при ул. Коперника ч. 28. — По-чаток вечірниця о 8 годині. Вечірниця "Зоря" удавалася все добре, то надіємось, що и сего ра-зу участь нашої публіки буде значна тай від-ним хорим членам також щось з того при-паде.

Дирекція руху залізниць державних повідомляє нас, що рух поїздів між Львом и Новим-Загребем з дня 20 н. ст. лютого відбудеся перше збо-рання членів.

Нова читальня завязалася в Підгірках на-ло Калуса, заходом мѣсцевого пароха о. І. Ко-зака, а дня 10 н. ст. лютого відбулося перше збо-рання членів.

Громадський шпихлярь основано в селі Лужку долями заходами мѣсцевого священника о. П. По-лянського и старшини церковної Ів. Куця и Ів. Петрика.

Друкарня п. Михайла Бѣлоуса, перша в Коло-мы, обходить буде дня 19 н. ст. марта в.р. 25-літній ювілей свого істнованя.

В Жовтанцях під Львовом відбулася дня 19 н. ст. лютого загальні збори тамешної читальні, а будучи случайно, бо в переїзді, гостем на зборах, не можу змолвити, яке я вражѣне з від-батамь виїждів. Збори відкрив голова читаль-ні, управитель тамешних шкіл, Вл. п. Попо-вич. В коротких словах представив цѣль читальні и загально акцій хосен з них маємо — потому вгадав о красном розвоі читальні в Жовтанцях, де записаних єсть до 150 членів. Правда, більша половина оказалась на разі тільки охоту, але таки на зборах бачив я під проводом ч. Николая Пшика и Івана Дробита, яко ревнѣйших, кількидесять старших и мо-лодших, котрі своїмь добрим примѣром и витривалістю що року многих за собою по-тягають. Далеко забрав голос Вир. о. Брилин-ський. Поважний той пан-отець займаєся читаль-нею, то-ж загальні збори именуєвали его почет-ним членом, а досить удатний хоті невеличкій хор відсѣває ему "многая лѣта! О. парох в своїй промові указував на то, який хосен має книжка и газета, а тимь самим и читальня в господарстві. По виборі виділу и затвер-дженю рахунків касових, подав нам о Бри-линський до перегляду провизоричний план му-рваного красної церкви, котрої поставленєм як найживіше тепер займаєся. — В. Д. В.

До комісії, котра радить над реорганиза-цією науки роліництва в семинаріях учите-льських, належить також професор при львівській семинарії учительській, п. Олександр Барвін-ський.

З Ярославичи пишуть нам: Читаючи пи-лно "Діло", подібую в нѣмь выкази и спра-возданя з різних заведень добродійних, уде-ржуваних жертвами публічними. Чи не годи-лось-бы, щоб из фонду, який головно мы свя-щенники складаємо на фонд запомогі бідной мо-лодежі шкільной в Ярославі, подав через "Діло" хтось, хто тимь фондом орудує стані фонду и ужиток его до прикладної відомості? Чи се може яка дипломатична тайна? Нам зда-єсь, що фонд як раз не буде зростати, коли из стану его и ужитку робитися буде тайну. Х

Мѣстечко Березівці (в повіті бобринськом) буде на хвалу Богу а в память ювілеїв Го-сп. Льва XIII и Го. Вал. цѣсаря Франца-Іосифа I. храм Божий з добровольних жертв, а та будова тїшитися найласкавішим протекторатом Го. цѣс. Высокости архика. Кароля-Людвика. То-му благому ділу, комітети и всім жертводавцям уділили архинастирського благословенія: Го. Прев. нунцій в имени Го. Св. Льва XIII, Преосв. ар-хипастирь львівський всіх трох обрядів, Го. Преосв. кардинал Ганлібергер, Вир. архіе-пископ з Праги гр. Шенборн, архієпископ Мопасть з Задура, Преосв. еп. Ступницький и Со-лецкий в Перемышлі, Пелеш в Станиславові, и инші, складаючи рівночасно на будову щедрі

датки. Позаяк комітет одержав рескриптомъ президія ц. к. Намѣстництва з 3 н. ст. лютого ч. 937 позволеніє збирати складки в цѣлѣмь краю и для збираня жертв высилає до кільки-нацяти повітів квестарів, — то и поручає их ласкавоі опції и жертволюбности всіх со-братей цѣлого краю, котрым вѣра, любов и єди-ність лежать на серці, а котрі идуть за словами Спасителя: любі Бога надъ все, а ближнього якъ самого себе. Кождй жертводавец, котрий скла-дає жертву почавши від 1 зр. буде вписаний в золоту книгу, и за них, за живих и умерших, одправлятися буде св. литургія що року по вѣчні часи. — За комітет будови ювілейної церкви в Березівцях — Предсѣдатель о. Стефанъ Пилинський.

Дѣл спільні до копання угля завязалися на ко-ломийськомъ Покуті: одна сібка панів Стан. Щенановського, Зембицького и Грєвого; друга сібка рускихъ торговців з Яблона п. Кир. Геніка и Павлюка. Обѣ ті сібки — якъ з Мышина пишуть до "Рус. Рады" — договорю-ються з властительскою тереном вугольного, па-нею Гекерою, на основі проценту від чистого зыску з метричного сотнара.

В Бутинях, пов. жовківського, привела дня 12 н. ст. жінка М. Ст. троє дѣточок на світ. Чоловік запряг коні тай повѣз дѣточки до хресту. На нещастє померло одно ще в дорозі до хресту, друге при повороті з церкви, а тре-тє зараз дома.

Пришвѣсий єпископъ А. р. Іванъ Валій — якъ до-носить ужгородський "Листок" — жертвував на Новий Рок на добродійній цѣлі: 150 зр. на убогих мѣста Пришева, 50 зр. на мѣсній ши-паль, 100 зр. на сѣвацкій хоръ пришвѣсийскихъ правників, для 14 священників відъ замѣшка-лых в Пришеві. 14 сѣбів дров и 140 зр., и на будову шкіл в селахъ Сестія и Машков-ці по 50 зр.

Кн. Павло Сапѣга, один з молодших сы-новів кн. Адама Сапѣги, відбуває тепер подорож по Азії. В першій половині сѣчня був онъ на аудієнці у короля Сіаму в Бангкок разом з новим австрійським послом на дворі сіам-ськомъ бар. Вигелебеномъ. З Бангкока має кн. Павло Сапѣга удатися до Батавіи, потім до Гонгама, Йокогами, Токиа, з кінцемъ цѣтя с. р. прибуде кораблем до Владивостока, а з-бѣтамъ сухопутно на Кіяхту, Иркутск, Томск и Москву верне до Галичини.

Сочувство цѣсареві по причині смерті архика. Рудольфа прислали, кромѣ всіх правительствъ в Европі, єще правительства: бразиліє, хинь-ске, японське, сіамське, либерійське и Сполученихъ Державъ американських.

З історіи "Гиршадъ". Варонъ Гиршъ выславъ до Петербурга двоох своихъ делегатів д' Аб-жака и Лемана, щоб конче добитися у росій-ського правительства прийняті від него 50 мил. франків на таку цѣль, на яку прийняв від него прави-тельство австрійське 12 миліонів. Делегати Гир-ша сидіть в Петербурзі уже мѣсяць и ведуть переговори з комісією, установленою министромъ просвіты. Чути, що переговори зійшли уже на добру дорогу. Може бути: де орудує мільонами, там "добра дорога" мусить знайти. Щобъ ж збаламутити прикладну гадку, напечатано недавно в американськомъ дневнику статью, що мов-то бар. Гирш, котрого тамъ названо "Мессією" жи-довськимъ, хоче жидів в Росію зібрати з на-селенєм російськимъ. Золле такъ, якъ зливає у виходній Галичині жидів з населенєм рус-кимъ. В Коломиї заводять як-раз школу жи-довську на кошті фондаци Гирша, після такої організації, якъ єсть уже школа в Станиславо-ві, розумѣєся з польськимъ языкомъ викладавчим и з наукою гебрайського языка... Жидъ усе жидомъ!

Буковинський видѣл краєвий — якъ довед-єсь "Gaz. Polska" — выгтовляє пропанягє пис-мо до министра справедливости з выказомъ по-требы побільшеня числа судів повітовихъ и персоналу судового на Буковині.

Комітетъ "Вечерка политехническа" просить насъ повідомити, що танцямъ на сѣмъ вечерку про-водити буде п. Ад. Абрагамовичъ, а до танцівъ пригравати буде музика 55 полку під управою п. Баха. Запросия на сѣмъ вечерок не можна було розбѣгати в потрібномъ числѣ, тому бу-дуть выдѣлятися білєты и на запросяни, розб-сланий комітетомъ "балю техників". Каса комі-тету отворена в готелю Жоржа дня 22 и 23 лютого від години 10 до 6 вечеромъ, а в день вечерка в касні мѣскамъ. Початокъ забави о год. 8 вечеромъ.

Дроби вѣсти. Громада Винцарева, пов. гри-бовського, одержала від цѣсаря 100 зр. підпомогі на будову школи.

Вѣсти зъ Авл. Львівської.

Въ пропозицію прийняті оо.: на Іванів-ці 1. Ем. Левицкий зъ Долины, Петро Петрицкий зъ Надѣиць и 3. Дим. Склепковичъ зъ Межирѣ-ча; — на Голубувці 1. Іос. Вандера зъ Сѣхова и 2. Іос. Шанковскій зав. Голобутова.

Презенту на Вишнѣ одержавъ о. Павло Филиповскій.

Удѣлений зъ завідѣательства Ілова о. Мих. Форисъ, а введеный о. Ад. Марковскій.

Консульторіи вставилася до намѣстництва о. згоду на кан. институцію о. Богд. Вліяньского на Волю велику.

Завѣзаний до кан. институції оо.: Сев. Бо-рачокъ на Вѣлківці и М. Юряк на Стѣльско.

Одпоручникомъ ординарієськомъ в окру-жній радѣ шкільній в Жидачеві именованый о. І. Любнѣйскій, адм. деканату роздѣльського.

Решеніє на рукополаганьє пресвитерівъ назначеніи на 18 марта с. р.

Вѣсти зъ еп. Станиславівської.

Презенту одержали оо. Антоній Андрухо-вич на Горохину а Тадей Галайчук на Ми-куличині.

Посмертний — оновѣстки.

Михайло Ковальъ, господарь в Брониці, го-рлий патріотъ рускій в околиці коломийськой, померъ недавно в 68 роцѣ житя. Коломыйска "Русская Рада" подає зъ житя покойного одинъ характеристичный фактъ. Коли бл. п. Михайло лежавъ уже тяжко недужий, хтось зайшовши до его хаты, почавъ на Русинѣмъ дурницѣ выгов-орювати. Михайло не могъ того стерпѣти, збрав-ши всѣ свои силы, збрався зъ постелі и клевет-никови показавъ двері. Вѣчна ему память!

Телеграмы "Діла".

Лондонъ 22 лютого. Въ престольній бесѣдѣ назначила королева дружній односини Англіи до всіхъ державъ, але мимо того за-повѣла в виду загального зброєня в Евро-пѣ потребу укрьпленя побережа Англіи. Въ палатѣ лордівъ высказавъ Сальсбери сочувство Англіи по причині катастрофы в Маєрлинзі.

Букарешт 22 лютого. Поставлене на ново внесенє Бларемберга, котре домагаєся обжалованя кабинету Браціана, приняла палата 101 голосами противъ 44. Выбрано комісія слѣдчу.

Александрія 22 лютого. Французскій корабель підъ командою адмирала Обри збо-бардувавъ оселю вольного козака Ашинова.

ПШИБИЛЬСКОГО

при улиці Краківській число 3

коло корінної торговлі Юстіана а на противі торговлі зъ мясомъ Вар-щевського — открытий

КАРОЛЕМЪ ПШИБИЛЬСКИМЪ у Львові.

Філія и масареке заведенє при ул. Городецькій число 44 у власномъ домі. — Благоосланий замовлені зъ провинціи выповняються по дуже приступныхъ цѣнахъ оборотною почтою.

Зъ поважанємъ Кароль Пшибильскій властитель масарекого заведеня.

2796 4—6

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробовані и певні средства косме-тичній,

одзначені 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновый, вѣдѣніє и підпомагає во-лосы рости. Флягонъ 50 кр.

Помада хинова, вѣдѣніє корінцѣ волосі и запобѣгає выпадаі волосю. — Слонкѣ 80 кр.

Вода атенська, до змываня волося, запобѣгає твори-тис паршиямъ, одѣжкѣ, робити тре-валыми барву и полискѣ. — Флягонъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знамени-то на корінцѣ во-лосі и на порѣстѣ волосі. Въ случаѣхъ де вѣ послѣднѣмъ недуга выпало волосє, выказавъ великі цѣлюще дѣляще. Вже по ужитю одной фляшки можна добачити порѣстѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ, кромѣ приємного, скрѣпляющаго смаку и запаху, дуже ко-ристно дѣлає на яєла и зуби. Флягонъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, до чищеня зубівъ. Надає перлову бѣлѣсть, оддалає ка-мень и квасы, котрі наводять боль и порохаванє зубівъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Виолінъ средство противъ прѣти рукъ и пахѣ. Флягонъ 50 кр.

Вода львівська. Приємный, нѣжный и довготрєвалый запахъ тои воды дѣлаєт се, що вѣ Антверпѣ на выставѣ всемирной збѣтала публічно прокла-мована и одначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бѣль-шого 150 кр.

Нитрєтина. Выбрєное средство до фарбованя вѣ сейчасъ волоса на трєвалу и красну барву черну и темну; єсть цѣлѣмъ нешкодливѣ а вѣ ужитю цѣлѣмъ поєдинче. Цѣна 1 зр.

Бѣлй и гарный руки. Найбѣльше червоный и по-падный руки выбѣлятися и вывѣжнѣтися по кѣлькарзавомъ патенту Кремонъ ро-стинномъ. Слонкѣ 80 кр. 259 36—7

Смаровило литовскѣ до обуви и шкѣри, митити шкѣру, робити єи непрема-кающе и трєвалю. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ вѣ власныхъ торго-вляхъ: ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣзъ Валового. Вѣ філіяхъ: вѣ КРАКОВѢ Суконниця ч. 20, и вѣ ЧЕР-НОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

Колькохъ козаковъ єсть раненыхъ а багато досталося до неволі.

Берлинъ 22 лютого. Цѣсарь Вильгельмъ буде в понедѣлокъ зъ министрами на обѣдѣ у кн. Бисмарка и хоче тимъ дати прилюдный доказъ своєи прихильности для нѣмецкого канцлера.

Парижъ 22. лютого. Министромъ дѣлъ заграничныхъ має бути именованый Декре, французскій амбасадоръ при вѣдѣньскомъ дворѣ.

Римъ 22. лютого. Въ Спеціи ареш-тувала полиція шевского майстра именемъ Дини и забрала у него цѣлу скриню динамиту.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львові

поручає 2460 284—7

Зѣльє Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованємъ 30 кр.

Фабрика зварядовъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

вѣ Краковѣ при улиці Довгѣй поручає своя вы-1389 робы по лайдѣшевскихъ цѣнахъ. 220—7

ФАБРИКА

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Л. І. Малевскій

у Львові

улиці Орменська число 12.

має честь повідомити П. Т. дома, зъ ко-трыми єсть вѣ односинахъ торговельныхъ, о змѣні локалю своєи фабрики корківъ каталонськихъ, котру перенѣсѣ підъ ч. 12 улиці Орменська. 2745 8—8

основана вѣ роцѣ 1877.

Глядаєся

старшої женщины

найрадше вдовы по священнику, до надзору дѣтей и заряду дому. Зго-лоситися належить у М. Гуша-левича, ц. к. адъюнкта судового вѣ Станиславові.

Женщина

котра провадила дуже совѣстно и зъ енергією домашне гадѣство мого по-койного тєстя, глядає мѣся до заряду дому. Близша відомѣсть у мене. — Ал. Стефановичъ, катихитъ у Львові (у-2799 лядя Орменська, ч. 2). 1—2

Важне для читалень!

Щобъ уможливити купно "КИРИЛА и МЕТОДІЯ", писма плостровального для народу, що выходило вѣ Ярославі и становити споры книгу, зняжено цѣну того-жъ на 1 зр. Можна его одержати у выданні о. Кирила Селецкого, при-ходника вѣ Жужели, почта Белзі.

Найдешевше издавничтво

"Библиотеки музыкальной"

выходитъ заходомъ питомцѣвъ ду-ховной руской семинаріи. Досѣ по-явилосѣ тринадцатъ выпусковъ, об-нимающихъ такой музыкальный ма-териалъ:

1. "Гуляли", хоръ муж. О. Нижан-ковского 20 кр.
2. "Наша жизнь", хоръ муж. Н. Ва-хнянина, розпр.
3. "Молитва", имѣя М. Лисенка розп.
4. "Зъ окружковъ", хоръ муж. Ни-жанковского 20 кр.
5. "Закувала та сива зазула", хоръ зъ фортепианомъ П. Пшибильско-го розпрод.
6. "Не чужого мы бажаемъ", дуєтъ Вербицкого 20 кр.
7. "Quod-libet", хоръ муж. М. Ли-сенка 30 кр.
8. "Помарилъ", солю барит. Н. Вах-нянина 10 кр.
9. "Дѣл вазали на цитру" М. Ку-мановского 20 кр.
10. "У Петровку" и "Якъ-бымъ зна-ла" квартеты муж. Пейд Вороб-кевича 25 кр.
11. "Quod-libet", хоръ муж. М. Лисенка 30 кр.
12. "До бою" П. Бажанского, хоръ зъ форте. 20 кр.
13. "Мидованка" два соля теноровъ М. Лисенка 20 кр.

Печатается "Три шляхи" хоръ муж. Г. Топольницкого.

У всіхъ справахъ издавнич-тва треба удаватися до Кирила Селецкого, богослова П. року, ул. Коперника, ч. 36.

Коцики на лѣжка, плюшові англійскі до подорожи, Ковдры шиті зъ вовняного и шовкового атласу, Матерацы поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КИАВЕРА и СЫНА підъ "Золотымъ Львомъ" у Львові. 2686

При закупині товарівъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Видаєць и одиначальний редакторъ Іванъ Божей.

Пацѣръ зъ газѣр. Черляньскон.

Зъ друкарнѣ тов. км. Шевченка підъ вар. Е. Водяренко о.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Вибіротека пайнама ковістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплата і вносраты приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Хагенштейн & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulenstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haagenstein & Vogler, G. I. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і наложити за вносраты платит у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1-50 ар.

У Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-25 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламація неопечатаній вільній одъ порта. — Експедиція члене пошту 3 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. одъ одної строки печатної, в рубр. „Надобрано“ по 20 ар. а. в. Подати числяться по 10 ар. одъ отишка.

У Львові дил 11. (23) лютого 1889.

Читателі „Діла“ одержали вчера в прилозі угоду Впр. митрополита Сильвестра Сембратовича з Краківським Товариством зобов'язання, заключену на основі реферату о. Александра Бачинського. Угода тая заскочила наших Читателів несподівано, а коли-б може хто чинив нам докор, що ми задалегідь не порушили тої справи, не висказали свого погляду і не отворили м'єця для голосів з публіки, — то ми скажемо, що весь той договір з Краківським Товариством провадився в дискреції, і ми аж по випечатанню угоди в „Вістнику Архієпархіальнім“ дов'їдалися, що велись переговори і угода заключена.

Впротім ми ніколи не допускали, щоб по виході закона о примусовім асекурованню церковей і будинків парохіальних комітетами церковними — мбть хто-небудь заключати угоду з котрим-будь товариством асекураційним. Доки примус асекурації не було, доти такі „угоди“ можна було це бодай з тяжкою бідю оправдати: комітети церковні могли церковей і будинків парохіальних зовсім не забезпечити, отже коли хто виплинув морально на комітет, щоб у забезпеченні, то учинив прислугу товариству асекураційному і мбть мати претенсію на якусь взаємність за свою прислугу. По заведенню же асекураційного примусу кожда церков і кожде приходство мусять бути заасекуровані, — о то будуть вже дбати ц. к. староства.

Дальша рччшла-б тільки о то: в котрій, головню из трех оперуючих в краю, асекурації найкористівіше було-б забезпечити церкви і приходства? Тут для комітетів церковних приказу ніякого не може і не мбть бути, бо закон в тм вигляді дав інтересованым повну волю. Намбствяв гр. Баденій в своїм окрузі до ц. к. староств поручає Товариство Краківське, яке найдешевше і найсолідійше, — поручає, але не силую, бо того не мбть. Оточно стоить засада: воляна воля з одної сторони, а воляна конкуренція з другої.

Очевидно не можна нікому, хто хоче прислужитися народові, заказати мбшати в тую справу, коли думає, що народ сам може не зорієнтуєся: котра асекурація для него найбодовіднійша, найкористівіша. Вольно кождому приятелю народу сказати комітету церковному н. пр. ось так: „Му-

силь десь заасекуроватися, отже я раджу тобі: асекуруйся в Краківськом Товаристві, бо там бдє гульдена премія звернуть тобі 28, 30 або і 33 крейцарь“. Тут иде тільки о то, щоб премія асекураційна випала для селян як найдешевше. Однакже внакше рчч виглядає, коли хтось, даючи таку пораду комітету церковному, рвночасно умовався з асекурацією: „Ты мені бдє забезпеченого виплачувати будеш тільки а тільки, на таку а таку цілу“. Тут уже премія для заасекурованого не буде найдешевша, бо, очевидно рчч: о таку суму, яку асекурація виплатила посередникам, бдє платити премій ббльше.

Так представляється справа теоретично і принципіально. А тепер приглянемося, як представляється она в приложенню до угоди, о котрій бесбда.

По ухвалі закона о примусі асекурації церковей і приходств почали товариства асекураційні убігатися одно поперед друге, щоб, на скільки лишь дається, як найбільше загорнути премій. Иде бо тут о рчч не малю ваги: вартість предметів асекураційних, церковей і приходств, у всіх трьх епархіях руських виносить мільони. При вольній конкуренції асекурацій найбільше премій згорнула-б тая асекурація, о котрій яко о найлучшій пересвдчались-б самі комітети церковні. Але товариства асекураційні, видно, не маючи певности, взялись на спосб: вносять оферти до консисторій і складають консисторіям проценты бдє премій плачених селянами.

До львівської консисторії увбшли такі оферти бдє Краківського Товариства і бдє Ацієнды. Консисторія мала из становіща принципіального до вибору: або згодитися на оферований процент, або прямо бдповбети, що она, Богом а правдою, не має ніякого хоч-б найменшого правового титулу до яких-небудь процентів бдє того, що селяне платять асекураціям. Консисторія вибрала перше і вв наслідок того Впр. митрополит заключив угоду з Краківським Товариством.

Впр. митрополит взяв на себе супровити Краківського Товариства обовязки дуже великі: не тільки має поручити духовенству старатися, щоб комітети церковні забезпечували в Краківськом, але ще має установити одиоручника, котрий має перестерігати, щоб поручення митрополита було сповнене. На скільки в тм вигляді духовенство може увбйти в колізію з комітетами церковними (селянами), се покажеся в практиці. Селяне

можуть сказати прямо: „Мы своими грбми асекурацію платимо — мы и рбшаемо“.

Правда, можна представити комітету церковному, що Краківське Товариство основує з процентів бдє премій „Фонд гр. к. Архієпархіи Львівської“. Але тм, здаєсь нам, дло ще погбритися, коли парох представить, що комітет мав-б зречися из процнтного звороту значно ббльшой части, бо коли-б н. пр. зворот бдє гульдена виносил 30 кр. (а доходить часом і до 33 кр.), то комітет дбстане з того 10 кр., а 20 кр. пойдє до „Фонду гр. к. Архієпархіи Львівської“. Ба, коли-б навбть селяне і хотбля згодитися, то скажуть пояснити собі: на що має служити той „фонд“? Парох подаєть нм угоду а они з неп дочитаються, попередь всего, що тм фондм розпоряджає тільки одна особа, Впр. митрополит, а дальше, що з „фонду“ того може признати не тільки на будову чи бдбдову церковей, приходств, каплиць, але і на (точка: е) „запомог а бо поожки для поодиноких лиць (?), парохій, монастирей, конвентов (?), закладів вихованчих и т. д.“ То представляється так неясним, а до толковань зможе дати поле так широко, що справд дивно, як тая точка е) могла увбйти в угоду. Дуже здаєсь-б було сказати виразно, як то „поодинокі лиця“, як „конвенти“ и т. д. мали-б право дбстати не то безпроцентной позички але навбть запомоги з фонду, на котрий має ити ббльша часть премій оплачуваних селянами.

Взагалі мусимо сказати, що угода вийшла якось нещасливо, і жалуюмо дуже, що Впр. митрополит, заки заключив угоду, не скликав на пораду поважних людей свбтських, щоб вислухати також их гадки, тм ббльше, що тут ходило не о якусь справу церковну, але о справу чисто економічну селянську. Що Краківське Товариство не звернулось до Русинів свбтських, тому ми не дивуємось, бо угода, коли-б до неї могло було дійти, була-б мусбля виглядати далеко инакше.

Справа се дуже важна і ми може не раз з до неї повернемо.

Галицьке шкільництво і Русини.

Школи і шкільництво мають у кождого народу первосвещенну вагу, а вже-ж у таких народів, у котрих ходять не тільки о розвій просвбтний, але ще і о розвій національний, школи суть прямо найважнійшою

рччею. При великій дебаті в галицьком соймї надь внесенєм п. Романчука о руських школах, сказав оден з виднбвших посбдє полських: Коли-б мы (Поляки) були в такім положенню, що мусбл-б выбирать межі національними школами а всіма иншими інституціями свободи, я не отягачи выбрав-б національній школи. — На полі шкільництва ведуться в австрійській державі власне найважнійші спори межі поодинокими народностями. У нас Русинів, котрих народність найменше зб всіх єсть забезпечена, а найбільше наражена на небезпеченства, мусять школи мати ще ббльшу вагу як у инших народів: бдє наших шкбл залежить майже в найбільшій мбрї наша національна екзистенція.

Хибі нашого шкільництва були не раз обговорені в прасі, по вбчах народних, в соймї краєвбм і в радї державній, також в різних проаміятних писемках. Щоб нм основно зарадити, треба б змбнити і обовязуючі тепер закони и инакше та через инших людей виконувати ті закони. Перша дорога єсть очевидно труднійша и дальша; треба-б до неї не тільки доброй волї ц. к. правительства, але і рвної прихильности тбл репрезентаційних. Друга дорога залежить тільки бдє правительства, и на нй хоть не всі потреби, але все таки зараджене многим дуже некучим потребам можемо осягнути.

Незадовго мають в радї державній зачатися розправы бюджетові, при котрих репрезентанти кождого народу звняли уюмнати о свои права и свои потреби. Списуємо отже понизше деякі найнагбтійші потреби Русинів на полі шкільництва и подаємо враз способи, як тм потребам вв административній дорогі можна б в значній часті зарадити. Сподбваємося, що, коли-б навбть з наших уваг не скотбля скористати ц. к. правительство, то скористають бодай Русини-послы в радї державній.

Галицьке шкільництво, перетворене радикально бдє р. 1867, має много для руського населєня дуже долягаючі хиб. Особливо у-последжені и покривдені Русини в слбдуючбм:

I. Шкблній власти.

В краєвбй радї шкблній, складаючбй-ся з 11 членів, засбдає фактично тільки оден Русин (о. Ільницький або заступник руських справ церковних). Тое лихо далось-б вповнї усунути тільки змбною організаційною статутою ради шкблной з 25 червня 1867, безь такої змбни далось-б єму лише в-части зарадити в той спосб, щоб тін члєны ради шкблной, котрих именованє залежить бдє правительства, вбт або хоч в ббльшій часті були Русини. Однакже тепер навбть з шбтських шкблних инспекторів краєвых єсть тільки оден, и то инспектор для шкбл середних, Русин (п. Солтикевич), инспекторы-ж для шкбл народних

ке море находится десь вже на самбм кбци землї.

Першу яснїшу вбдомбсть про балтицьких Славянь маємо з IV вбку передь Христом. В той чась торговлею янтару занимались галицькі, приморскі Венети и бдє них довбдався Питей, сучасник Арстотеля, про бурштинове побереже и про остров „Валтеа“. Будь то перша переключена назва Балтицького моря, назва вповнї славянська (в давній вимові бал = ббл або бблій), посвбдчаюча о пробуванню в тамошних сторонах Славян вбже в IV-бм вбч передь Христом.

Питей в одибм мбсци зове Балтицьке побереже Скитією, отже то-ж назвою, що прислугувала и нашбй землї (порбв. Шафарика Старинности, т. I, §. 8, уступ 2). Вбста про ту балтицьку Скитію зацькавлює тм ббльше, що и в часах по-Христовых называно Литву не раз Скитією, як то особливо чинить Гюрдан (Гюрданд), писатель з VI-го вбку по Христ.

Сама назва Литовцбв, хоч дещо баламутно, згадуєся в первый раз з часбв Александра Великого. Сучасник того короля, Гекатей з Абдеры, написав книгу о пбвбчній Европї, и каже в нй, що з Скитї дбстается можна до янтарного побережа, плывучи коло призмку „Литарміст“. Очевидно, що такого призмку нбде на свбтї нема, але зовв в край литовскій, котрий дбстєно треба переїжджати, хоча з Скитї дбстается до Балтицького моря.

Виходить зб всіх вбстей, як маємо з V-ого и IV-ого вбку передь Христом (вбсти Геродота и Питея), що на великій престо-ви бдє Чорного моря и Карпат аж до Балтицького моря мешкали в старину три скитські, одна народностями племена, котрі пбсла трьх имен роздблявано:

1) Вбхбдїи Скиты (описанї Геродотом) вв инбшій Украинї, на Подблю и у вбхбд-ной части Воляны. Они становили найнбл-

Велика славянська держава передь двома тисячами лбт.

(Исторична студія Ом. Партицького.)

(Дальше.)

III. Назва нашого народу в праславянській епох.

Говорачи о праславянській епох, все мусимо пам'ятати, що в тї бддалені часи наше племя разом з литовським становило це одну цілість. Історик и лингвист, давнійш и инбйш, годяться в тм питанню з такою одностієстю, що сумніватися в колішню єдність народну Славян и Литовцбв не можна.

Наведу, що пише учений Шафарик (Славянські старинности, том I, §. 19) в тм предметі: „Племена литовські: старі Прусы, Куры и инбйші Литовц та Лотиш, заслугують на особливу увагу славянських філологів и историків — раз, що межі ними а Славянами встнує далеко ббльше спорідненє в ббсбд, характер і обчачах, як межі прочими индо-європейскими племенами; бдтак що Литовц и Славяне пбсла достовірних свбдоств вже бдє непам'ятних часбв були заодно сусбдами на землях бдє Карпат до Балтицького побережа и сто-яли пбд взаимними впливами. Спорідненє в ббсбд, характер і обчачах так явне, що найкомпетентнійш слбдатель минаюшости и тепершности не лишь узнавала Славян и Литовцбв братами собі племенами, але де-які прямо вповбдали, що литовське племя первбстно у всім було славянське, лишь пбзавийшє в дечбм бдчужилось бдє него за-для помбшаня з (германськими) Готами и Чудами. Возьмемо на свбдоцтво з посередь чужинцбв Тунмаза и Пота, зб межі Славян Добровського. Последній, знавй в свбтї од-личний и критичний знаток славянських ббсбд, так пише про Литовцбв: „Балтицьке побереже, недалеко устя Вислы, єсть як най-

давнбйшою бдчною Славян. Ту були их єдність бдє непам'ятних часбв, много сто-лять передь Христом; ту, в найближбм сусбдстві, жили и их побратимі, бесбдою найближш Лотиш, Прусы и Литовц. Жадєть язык в цілій Европї не підходить так до славянського, як старопрускій, лотискїй и литовскїй“. Єще дальше ишовь быстроумий Тунмаз, Немець скандинавского походження; бдє Лотишів и Литовцбв узнає славянським племенем, котре аж в пбзайшних вже часах, десь межі I—V-им вбком по Христ, за впливом Готів и Чудбв бдчужилось дещо бдє свого головного корєня. З тми думками годиться и збветний знаток європейських и азійських языкбв, учений Пот, виражаючий оть як в розправі Etymologische Forschungen (том I, ст. XXXIII): „Тільки з вбздомоги або з пересуду заперечують мбсця межі славянськими языками тбї пбвбчній галузі Славян, що сягала до Балтицького моря и оббмала вымерлу бесбду старопруську, бесбду литовську и лотаску. В своїм ядрі суть то чисто-славянскїй язык. До них з часом примбшались чудскї слова, пбзайшє нбмекї, декуди — як пбсла околици — слова польскї або русскї; але у языкслова, при класифікації языкбв, не рбшають языкбв примбшки, лишь сама головна суть бесбд.“

До тых свбдоств чинить Шафарик бдє себе таку увагу: „Я не иду слбпо за чужими висказани, але за власним пересвдченєм, що здбувь довгбтними розслбд-ми историчних свбдоств, як и характеру обох племен (славянської и литовської), и у-важю племена славянської и литовської галузі колись одного народу, що з часом из-зб многих причин роздблїся на двь роздблї, але все це найблжш в собі вбт-тв. Роздблї литовської и славянської пле-мени послбдував безперечно зараз за при-ходом их до Европї, здаєсь дятото, що Литовц давнбйших жителбв краю, т. є.

Чудбв, не виперли зовсім з их єднїц, а радше помбшались з ними; також дятото, що литовське племя досєть скоро попалося пбд панованє чужинцбв, Готбв и инших Германбв, коли тмчасом другї, близше Карпат поселенї Славяне не так скоро змбшались з чужинцями, отже и могли свою бесбду и народність розвинути ббльше при-родно и свободно. Як учать примбры, помбшанє одної бесбди з другою все повздер-жує правильний розвій языка, старї форми довше в бесбд лямуються, немов каменї-кбт. В тмт то причина, дятото литовскїй язык в своих формах далеко старшїй и до азійських бесбд блжшїй, як язык славянскїй.“

Шафарик виказав, опираючись на пись-мах старинних писателбв, що литовське племя в часах передь-Христовых не лишь находилось вже в тепершних своих єд-ностях, але и займало ббльшї єще простори, припирало в побережам Балтицького моря. Свбз єго аргументації пбддались и найваж-нбйшї германскї-историк, як и н. пр. К. Мил-ленгоф, котрий в „Deutsche Altertumskunde“ (том II) бдвсєть литовське племя також до найстарших на пбвбчю Европї.

Геродот хотбв був в своїй исторїі подати вбтку про пбвбчно-заходнї сторони Скитї (отже про литовскїй землї), та не мбг про ті сторони довбдаться нічого певного. Єму лишь оповбдали, и то дуже неясно, про якусь велику рбку, що нббь зналась Ериданом и вливалась до Пбвбчного (балтицького) моря. Овз выпытуваєся, яке то море, и яка то рбка той Еридан (очевидно Висла), але нбт про море нбт про рбку не мбг єму нбто подати яких-небудь дат. „Мы чули“, — так кажут — оть и всб інформації, якї зб-браць грецїй историк про Балтицьке море. Греки одно лишь упорчаво завбряли, имено що з рбк Еридан походить мас янтарь (бурштїн) — Геродот з тых мрачных інформацій вимбркував вббци, що Балти-

Всякі облати, листи заставлї, рецї, акції банковї і заставлї, лоски державні і приватні купують и продають пбдь найкорист-нбйшими по знозб условіям

суть все три Поляки, хотя есть больше народных школ русских и польских, и хотя Русинам зовем не хвае людей, зовем одновидных на таке становяще; по крайній мѣрѣ повиненъ бы отже оденъ инспекторъ для школъ середнихъ и два инспекторы для школъ народныхъ бути Русины. Также рефератъ школьный при ц. к. намѣстницѣ мѣстъ бы бути поурѣннымъ Русиноу. Наконецъ въ двухъ, „въ науцѣ“ (такъ стоитъ въ польскомъ текстѣ организационного статута краевой рады школьной, въ нѣмецкомъ первоуказано „въ школьницѣ“) знаменитымъ творами означенныхъ-ся особѣ, именований на предложенье выдѣлу кравого 6. Вел. цесаремъ, могла бы бодай одна бути Русиномъ. Такимъ способомъ было бы се у власти правительства дати Русинамъ навѣть пять голосовъ въ ц. к. радѣ школьной краевой, противъ которыхъ стояло бы пять польскихъ голосовъ, такъ что рѣшене залежало бы бѣдѣ предѣла теля, т. е. намѣстника або его заступника.

Такъ само некористный для Русинѣвъ есть складъ ц. к. школьныхъ радъ окружныхъ. Именно предѣстателями, т. е. старостами, и школьными инспекторами окружными суть майже исключительно Поляки, и то не только въ чьсто або переважнѣ польскихъ повѣтахъ, але и въ повѣтахъ русскихъ, въ которыхъ число русскихъ школъ народныхъ зовѣмъ переважае! И тутъ было бы въ салѣ правительства бодай въ части зарадати уоплѣдженю Русинѣвъ именований Русинѣвъ старостѣвъ и школьныхъ инспекторѣвъ окружныхъ.

Рада державна.

291 заседание палаты послѣдъ дня 18 лютого 1889.

Дальшу дебатъ надъ закономъ о публичныхъ складахъ розпочаю даскуею надъ § 14, трактующимъ о одѣвѣльности предпринятыхъ публичного склада.

До того §-у поставивъ пос. Найберъ поправку, чтобы предприятие публичного склада могло застерегти собою умовою неодѣвѣльностью свою за шкодо, повсталъ черезъ зложене товару подѣ голымъ небомъ або недостаточне его опакование и за манипуляци, предпринятъ въ складахъ самими клиентомъ. Комисаръ правительства спротивився вѣмъ поставленнымъ поправкамъ, по чѣмъ палата одинула поправку Кронаветтера, Найнера и Найбера и приняла § 14 безъ змѣны.

§ 15 постановляе, что предприятие публичного склада повинно на власну руку забезпечити товаръ бѣдѣ огню и то бѣдѣ хвилѣ зложене; коли отже товаръ згорѣвъ-бы, то въ его мѣсто одержавъ-бы властитель суму аскураци. — До того §. замѣтивъ пос. Праде, что бѣдѣ не постановляе нѣчого о принятю до складѣвъ товарѣвъ небезпечныхъ, которыхъ не приняла-бы аскурація до обезпеченя, а пос. Сталиця поставивъ поправку, что предприятие повиннъ забезпечити товаръ пѣсля цѣлон его вартости на рахунокъ властителя. Справозд. пос. Вѣльнискій спротивився поправкѣ а Прадому одповѣвъ, что такихъ товарѣвъ, которыхъ аскурація не приняла-бы до обезпеченя, не може, якъ се розумѣе само собою, принять нѣякій складъ. Потѣмъ одвинено поправку Сталиця и § 15 принято въ стилизаціи правительства.

§ 16 позволяе предприниматѣмъ публичныхъ складѣвъ уряджувати лиценци безъ окремого призволу властей. Протоколы лиценциальной подпадають стемпелю пѣсля I скалѣ, а условія лиценциальной суть свободны бѣдѣ стемпли и скарбовыхъ оплатъ, але лишь тогдѣ, коли бѣдѣ лиценци не буде припадати нѣяка оплата краевъ, повѣтовъ, громадъ або який ншій корпораціи. Пос. Кронаветтеръ выступивъ противъ ескуса за то, что забирае собѣ оплаты, котрі властиво належаться гро

мадѣ и вѣнѣ, чтобы послѣдній уступъ §. 16 опустати. Справозд. пос. Вѣльнискій одповѣвъ на то, что §. 16 не позбавляе въ принципѣ громадѣ доходѣвъ зъ лиценци, однакъ застерегенъя послѣднего уступу було дѣятого конвенциемъ, повѣня подѣ тымъ лишь условіемъ удале комисіи наклонити правительство, чтобы приняло оплаты лиценциальной пѣсля скалѣ I. замѣтивъ скалѣ III. При голосованю принято §. 16 въ стилизаціи правительства.

§ 17 предложила комисія въ стилизаціи: „Предпринимство публичного склада есть обывае выставити складочному товаръ на его жадане реверсѣ на той товаръ, который має становити выштокъ зъ веденой предпринимствомъ шнуровон кнати и має складатися зъ двухъ нероздѣльных але мотучихъ роздѣльных часѣвъ т. е. зъ послѣдней власности зложеного товару (реверсу) и зъ реверсу заставничого (варранту)“.

До того §. поставивъ пос. Поперъ поправку, чтобы предприятие склада было обывае выставити варранты не лишь на жаданѣ, але все, и закнучъ правительству, що иде за далеко, форитуючи лишь тѣ склады, котрі фактично будуть въ рукахъ краевъ и громад въ некористъ складѣвъ, остачныхъ въ рукахъ частныхъ. На то одповѣдавъ шефъ секціи Бажантъ, вказуючи на примѣры зъ асторій инсталиціи складѣвъ публичныхъ, котра учить, что дѣякі склады черезъ колька-вѣсть лѣтъ не вылиа ані одного варранта. Правительство не намѣрае выдавати права въ ставлюванн варрантовъ складамъ остачнымъ въ рукахъ частныхъ, а то дѣятого, позаякъ и не вклада на нихъ такихъ обязательствъ, які тяжити будуть на складахъ, почаяючыхъ въ рукахъ публичныхъ. Оттакъ одинула палата поправку пос. Попера и приняла §. 17 въ стилизаціи комисіи.

§§. 18. (о змѣстѣ реверсу), 19—26 (о переканованю цѣлого реверсу, або его части ншій особѣ, о правныхъ послѣдкахъ переканованя и о правѣ набуваючого обѣ части до жаданя нового реверсу на свое имя) принято безъ дебаты.

§ 27. позволяючий интересованнымъ особѣмъ каждый хвилѣ оглядати товаръ и при задержаню принисавыхъ условій брати пробаи, принято зъ поправкою пос. Кронаветтера, что то може дѣятися лише въ установленныхъ регуляциемъ годинахъ працѣ.

§§. 28—41 (о прелсугуючомъ предпринимству правѣ заставу, о одбораню товару, о презентаци и протестованю варрантовъ, о продажи товару на случай невыкупленя варранту, о правѣ регрессу пѣслѣдателя варранту и о стемпляхъ) принято безъ дискусіи.

§ 42. постановляе: „Що-до уложене взаимныхъ односинъ, що-до руху мѣжъ предпринимствомъ зельницѣвъ а публичного склада має рѣшати въ браку згоды министрѣ торговлѣ“. При томъ §. вѣнѣ пос. Струшкевичъ до правительства резолюцію, чтобы вылиало на зельницѣвъ въ томъ дѣлѣ, чтобы зложенымъ въ публичныхъ складахъ товарамъ прелсугу вали реекспедиційный концесіи черезъ званація мѣсяцѣвъ, а лиценциация дифференціи мѣжъ звычайною тариною перевозною а реекспедиційными концесіями одбувалася заразъ, коли бересе товаръ зъ складу. При голосованю принято §. 42. въ стилизаціи правительства разомъ зъ резолюцію Струшкевича.

§§. 43—48. (о складахъ на територіи зельницѣвъ, о вplyвѣ министерства торговлѣ на тарифу складовыхъ оплатъ, о помѣшаню товарѣвъ рѣзныхъ властителей) принято безъ змѣны.

§ 49. постановляе о карахъ, які мають платити предпринимства публичныхъ складѣвъ за нарушение закона, концесіи, регуляцины и принципѣвъ скарбовыхъ. Кары тѣ малы абея провѣсть правительство выливати до касы державнон, пос. Кронаветтеръ вѣнѣ однакъ поправку, чтобы кары тѣ выливали не до касы державнон, а до громадской касы убитыхъ,

а поправку тую на котору згодився такожъ справоздавецъ пос. Вѣльнискій, приняла палата середѣ гучныхъ оплесковъ.

Два послѣдні §§. 50. и 51., мѣстачъ въ собѣ застерегеня щодѣ введеня въ житѣ закона, приняты безъ змѣны и на томъ склѣчено друге читанье закона о публичныхъ складахъ.

На томъ самѣмъ засѣданю вѣнѣ пос. Тавше, чтобы завѣзвати комисію экономичну до скорого предложеня ще той сесіи справозданъ зъ численыхъ петицій въ справахъ рѣшачныхъ.

Внесенне то принято и закончено засѣданье.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

На вѣршнѣмъ засѣданю палаты послѣдъ заявивъ пос. Гавзнеръ заразъ на початку засѣданя, что комисія бюджетова залагодила вже перетавити тѣ законѣ о польгахъ въ уплатѣ наложностей при конверсіяхъ и закладѣвъ, щ бы заразъ приступити до нарядѣ надѣ сими закономъ. Позаякъ болѣшность палаты была за тымъ, то и заразъ приступлено до дебаты и хвалено цѣлый законѣ зъ слѣдующими змѣнами: Пѣльга має тогдѣ наступити, коли стопа процѣнта зняти-ся що-найменше о 1/4%, и коли рѣшенище амортизаціи позички вывѣсати не менше якъ шѣсть лѣтъ. Дальше має бути доданій новий § 6: „Яко довѣтъ мають уважати-ся по мысли попереднихъ парграфѣвъ якъ довѣтъ, паходяцій зъ позички, такъ такожъ кредитованій позбавленіи цѣны купна, сумы паходяцій зъ подѣлу спадщины и записѣвъ“.

Обѣдѣ розпочаеся дебата надѣ касами братекими (братскими). Въ сѣй справѣ промовлявъ пос. Щепановскій и д-казувавъ, что би не можна нѣякъ уважати за предложене партійне; на сѣй законѣ повинна згодитися цѣла палата безъ рѣзницѣ партій. При организациі касъ гѣрничихъ — казавъ Щепановскій — треба о сколько можна увѣличити зычѣвъ рѣзницѣвъ, котрі привязують себѣ лишу вагу до сѣвъ работы и своего устройства. Отъ полемизувавъ зъ Брайтеромъ, котрый домагався ншю стилизаціи, и доказувавъ ему, что такі касы будуть вѣсно всѣды добровѣльно закладатися и просивъ бѣтѣвъ палату, чтобы она приняла цѣлый проектъ. Пос. Мавнеръ выступавъ въ оборонѣ капиталистѣвъ, доказуючи, что законѣ сѣй вложити занадто великі татары на великихъ промышленницѣвъ. Отъ жадавъ, чтобы спеціалну дебатъ одложити ажъ до часу, коли збересе анкета, зложена зъ болѣшихъ промышленницѣвъ и высказе, які змѣны треба-бы порѣбати. Тому спротивився референтъ Вѣльнискій и внесенне сѣе одвинено.

Въ Пѣштѣ закончався вже конференціи войсковой подѣ проводимѣ цесаря а архика. Альбрехтъ и министры гр. Калинки и бар. Бавертъ вертають нинѣ до Вѣднѣ. 6. Вел. цѣсаръ останее ще въ Пѣштѣ ажъ до кѣнця марта.

Министерство торговлѣ має на подѣставѣ угоды зъ 1877 р. вже теперѣ право обняти подѣ свой зарядъ вѣходну лѣнію зельницѣ Карла Людвика и зельницю лѣвѣнско-черновецку. Теперѣ займаеся правительство лишь сѣю послѣднюю зельницю, але закнмъ порѣшати что въ сѣй справѣ, то хоче зачекати на результатъ рахунокѣвъ за 1888 р. Зъ обнятиемъ сѣвъ зельницѣ подѣ зарядъ правительства вѣжесе богато трудныхъ справѣ до прѣшени.

Министерство войны займаеся вже бѣдѣ довшого часу реформѣю вправѣ войсковыхъ. Досѣдѣ показавъ, что вправы войсковы, котрі одбуваються подчасъ наиболѣшомъ спекнѣ, не лишь що дуже томлять и мучатъ людей, але и не приносятъ нѣякого хѣсна. Подчасъ великомъ спекнѣ мучатъ именнѣ вправы кѣнчатися дуже вѣсно и длитого вѣрвѣ за дѣла недостатѣ часу не можуть такъ одбуватися, якъ того вымагають потребности войны. Крѣмъ того засѣданъ поля утрудняють дуже рухъ войска и оно мучитъ обмѣжати-ся лишь на дороги и всѣякі коммуникаціи. Министерство войны хоче отже радѣ вправѣ на малѣ размѣры кѣнчатися вже зъ кѣнцемъ лѣня, опустити бѣтѣвъ войсковѣ зъ третого року на урѣлопѣ и дѣти одпочивокъ ажъ до 1 вересня. Одѣ 1 вересня мають бѣтѣвъ покнчатися до вправѣ всѣ резервасты и будуть починатися при одновѣднѣи температурѣ и зъ огляду на то, что поля будуть вже порожні, вправы въ бригадахъ и дивизіяхъ словомъ, вправы зъ мѣшаннымъ оружіемъ. Кажуть, что 2 гій корпусъ (вѣденскій) має вже сѣго року р-зпочати свои вправы пѣсля новой нормы.

Вызывающе становяще Абдулламанъ принесли вже Россія немалѣ страты, хочъ афганскій эмиръ стоять спокѣбно недалеко россіейской границѣ и не думае выповѣдати Россіи войны. Зъ его грозного супротивѣ Россія становяща скорѣстали нѣмѣцкой банки и обнижали вновь цѣну рубля. „Гражданинѣ“ жалуются дуже на таке поступанье нѣмѣцкихъ банковъ а зъ другой стороны доказуе, что тому виноватѣ таки самѣ россіейскій подданѣ. Нѣмѣцкой банки удержують въ Россіи богато своихъ агентѣвъ, которыхъ задачею есть при першѣй лѣпшій нагодѣ розѣвѣвати фальшивы вѣсти и тымъ способѣмъ обнижати цѣну россіейскихъ валютѣвъ. Коли отже при кѣнцѣ сѣчня появила-ся вѣсть, что эмиръ афганскій вырываетъ на россіейску границу, телеграфували тѣ агенты, хочъ россіейскій подданѣ, заразъ до Берлина: „Абдулламанъ 30.000; война близка“ и въ послѣдокъ того сѣдня була заразъ рублѣ зъ 218 марокъ на 214. На такихъ агентѣвъ добарають собѣ нѣмѣцкой банки люди послѣднѣи сорты, понайболѣше жидѣвъ, купують нмѣ патенты на кунцѣвъ першю гильдіи и при нихъ помози шкодѣтъ Россіи.

Зъ Чарджуй на афганскѣй границѣ доносить, что Абдулламанъ веде въ Мазрише-рифѣ особито процессъ противъ участниковъ въ вѣрохѣннѣ Ишакъ-хана. Войско россіейскѣ стоять на границѣ въ Барѣ подѣ проводимѣ ген. Хрестіанъ въ цѣловѣ збрѣн, хочъ нѣхто не приуекае, чтобы Абдулламанъ выступивъ офензивно противъ Бохары або Россіи. Ген. губернаторѣмъ афганского Туркестану має бути именований на мѣсто Ишакъ-хана побѣдѣитель племенѣ Гѣлла и вѣрохѣннѣ Ишакъ-хана, Гѣламъ-Хандеръ.

Коли повѣрѣти вѣсти, яку одержала агентія Стефаніи зъ Александриі, то мисія вольного козака Ашинова закончався сумно и много зъ его товаришѣвъ нахѣдѣлися теперѣ въ неволи французскѣй. Ашиновъ вышловъ на берѣвъ — якъ вже звѣстно — на французскѣй власти бѣдѣступили ему навѣтъ кусень землѣ для его мисіи; пѣзвѣнѣе однакъъ позкалося, что то несправда, бо Франція звѣззана угодою зъ Англією не могла-бы того зрѣбати. Губернаторѣмъ Обока не ставивъ вправѣ Ашинову на разѣ нѣякихъ трудностей, але заразъ бѣдѣлся до Парижа и зажадавъ инстукціи, якъ має собѣ поступити. Министеръ дѣлъ внутрѣшнихъ, Гобль, бѣдѣлся тогдѣ зашпѣтаемъ до Гирса а той одповѣвъ ему, что Ашиновъ не має нѣякого припорученя бѣдѣ правительства и дѣлае на власну руку. Тогдѣ выдавъ Гобль приказъ до властей въ Обоцѣ, чтобы они зъ цѣлою энергією выступили противъ Ашинова. Губернаторѣмъ Обока выславъ отже противъ вѣльного козака однакъ корабель подѣ командѣю адмирала Обри а той завѣззавъ Ашинова, чтобы бѣвъ уступився зъ французскѣй области. Въ одновѣдѣ на то вывѣсавъ Ашиновъ россіейску хоругву. Обри казавъ тогдѣ бомбардовати мисію, при чѣмъ ранено богато козаковъ а обѣся взято декотрыхъ въ неволю. Вѣсть ту — якъ вже сказано — подѣла перша агентія Стефаніи до Риму а теперѣ доносить о томъ такожъ и зъ Парижа, но все таки треба ще чекати въ подтвержденя.

Англіейскій парламентъ розпочавъ въ четверть свои засѣданя. Дословный змѣстѣ престолюний бесѣды, котроу королева одѣрала парламентѣ, ще не звѣстний. Зъ телеграфичныхъ вѣстей звѣстно лишь, что королева высказала, что односны Англіи до всѣхъ державъ заграничныхъ суть зовѣмъ дружній. Пѣма обавы, что неспокой въ окрестности Свакима вновь повторяться. Королева згодилася на то, чтобы Англія взяла участѣ въ конференціи для справы самоанскихъ островѣвъ. Безустаннѣ выдѣтати другѣхъ державъ европейскѣхъ на военнѣй приготовленя сталѣся причиною збѣлѣшеня средствъ безопасности для охоронѣ англіейского побережя и англіейской торговлѣ а хочъ послѣды, якими руководятѣся другѣ державы, что розпоряджуютъ величезными збрѣйными силами суть теперѣ безъ выимки для Англіи прихильны, то все таки королева не має права припускати, что можливѣсть змѣны той ситуаціи есть безвѣзглядно выключена.

Палата послѣдѣ приступила бѣтѣвъ до нарядѣ надѣ адресѣю. Подчасъ дебаты заявивъ лордъ Смайль, что Англія муситѣ держати Свакимъ за-дѣла безопасности Египту и длитого англіейске правительство не може доараджувати кѣдѣвѣвъ, щобы бѣвъ зовѣмъ Свакиму одрѣкся. Переходячи бѣтѣвъ до самоанской справы казавъ бесѣдникъ, что Нѣмеччина заручила, что не хоче нѣякъ нарушати правъ авѣ Англіи авѣ Америки. Хочъ всѣ державы европейскѣй жають въ дружбѣ зъ Англією, то все-жѣ таки уважае правительство своиѣмъ обязателькомъ предаринати мѣры осторожности на цѣломъ побережю.

„St. James Gazette“ доносить, что правительство зажадае бѣдѣ парламенту 12 мил. фунтовъ кредитѣ на збѣлѣшене числа кораблѣвъ военныхъ и на збѣлѣшене службѣвъ корабельнон о 3000 людей. „Manchester Courier“ каже вновь, что правительство хоче на ту цѣль зажадати ажъ 100 мил. фунтовъ штерлинговъ, что рѣвнѣлось-бы одному миліарду нашихъ грѣшнѣвъ.

Въ внутрѣшнѣмъ устрою Англіи настала бѣдѣ недавна дуже важна змѣна, котра мабуть не позбѣстане колись и безъ вplyву на цѣлу Европу, хочъ може до того часу ще далекѣй. Пѣсля проекту лорда Сальберга по подѣлено цѣлу Англію на подинѣи графствѣ а кѣжде графство одержало свою раду (county council), котра буде бѣдѣ теперѣ займається всѣякими економичными и духовными п-требами своего округа. Рады тѣ мають повну автономію и централне правительство не може мѣшати до нѣхѣго; для него збѣдѣста лишь: политика загранична, войско и маринарва та бюджетъ на потреби державнѣй. Парламентъ буде отже бѣдѣ теперѣ займається лишь сими справами а вся пага внутрѣшного ж-тя перенесѣся на графствѣ. Тымъ способомъ значенье парламенту значно ослабеа и однѣсѣся за то локально управѣ. Зъ днемъ 13 с. м. уконституовалѣся вже тѣ рады въ цѣлой Англіи а характеристичнымъ есть, что мѣжъ альдерманами (въ выдѣлѣ) лондонской рады засѣдае такожъ одна женщина, мѣстѣ Кавсъ (Cows), а дѣи: лѣди Сендерстѣ (Sandhurst) и маѣ Кобденъ, суть членами рады. Та еусѣбно-политична реорганизация не есть ще перевердена въ цѣлу Вѣзкой Британіи; для Шкоціи суть тѣ рады доперва въ проектѣ а въ Ирландіи треба буде мабуть ще довго чекати, закнмъ они будутѣ тамъ заведенѣй.

НОВИНКИ.

— Спѣдѣния по архинизно Рудольфѣ. По бѣдѣвѣ архинизнѣи Стефаніи зъ донокѣю до Мирамаре вѣзавѣе, по приказу цѣсаря, до упорядкованя дѣлѣжностей по арх. Рудольфѣ. Комисіи, вызначѣнѣи

нѣйшу державу и мали власныхъ корѣлѣвъ. 2) Скитѣе племя Неврѣвъ въ пѣвѣнѣи нѣи части Галичины и въ захѣднѣи части Воляны (а може ажъ до Вислы). Первы мали такожъ окремыхъ корѣлѣвъ.

3) Скитѣйскѣ племена литовскѣй бѣдѣ Припѣти ажъ по Балтике море (на право бѣдѣ уѣта Вислы). Край тѣхъ Литовцѣвъ (вѣзвѣсно Литишѣвъ), яко надѣто бѣдаленнѣй бѣдѣ Чорного моря, не бувъ знавнѣй Геродотѣи, але мусѣвъ мати такожъ власныхъ корѣлѣвъ. Догадуеся про се зъ отенѣхъ словѣвъ Геродѣта (кн. 4, гл. 7): „Позаякѣ скитѣйскѣй край дуже великій, то оденъ зъ першихъ корѣлѣвъ устроивъ для своихъ сыновѣвъ три королевѣства — мѣжъ нами одно якъ наиболѣше.“

Питанье теперѣ, яка була собѣнна назва тѣхъ трехъ скитѣйскихъ племенѣвъ, подѣ якою назвою приишли тѣ племена зъ Азіи до Европы.

И на те для насъ важне питанье дас Геродѣтъ дуже ясно и докладно одповѣдѣ.

А) Найстарша назва нашихъ предѣковъ: Лѣты (Лѣтѣшѣ, Лѣтѣшѣ).

Пѣсля Геродѣта жадного народу Скитѣвъ не було, се лишь грецкіи терминѣ для означеня першихъ житѣлѣвъ нашего края. Въ свойѣ бесѣдѣ Скиты звѣдѣеся Сколотами — то була назва народна, загальнѣе уживана и єдино правильна.

Межѣ Сколотами перше мѣсце занимали такъ звѣни королевскѣй Сколоты по лѣвой сторонѣ Дѣвѣра; она въ свойѣ бесѣдѣ звѣдѣеся почестнымъ именѣмъ Паралаты.

Пѣсля Геродѣта (кн. 7, гл. 64) Скитѣвъ называли Персы Саками (Σακαι); вѣноу зъ того, что первѣства назва народу була Саколоты.

Зъ порѣвнаня обѣхъ назвѣвъ Саколоты и Паралаты пѣзнати легко, что се зложѣи слова; головну вагу (якъ заведѣи въ словахъ

зложѣныхъ) мусимо класти на другу часть: Лѣты або Лѣтѣшѣ. До нѣнѣ доховалася та назва въ цѣлой правильности въ назвѣ Лѣтѣшѣ або Лѣтѣшѣ (Leten у Нѣмѣцѣвъ), а зъ невѣзлѣкою змѣною и въ назвѣ Литовцѣвъ.

Такъ отже при помѣчи Геродѣта приходимо до того-жѣ результату, до якого ншними дорогами доишли новѣйшии языковѣды и историки, именнѣ что въ прѣславянской епоѣи нашѣй предѣки становили зъ Литовцями одну народну цѣлѣсть и мусѣли мати зъ ними якусь собѣнну назву.

Въ назвѣ Паралаты перша часть въ свойѣ повноголоснѣи формѣ зовѣмъ сходиться зъ нашимъ нарѣсткомъ пра, и. пр. въ словахъ: прѣдѣль (одѣвѣный, дуже старый лѣсъ), прѣдѣлъ, праотець — отже означала щось дуже старинного и заразѣмъ почестного. Королевскѣй Скиты уважали себе дѣйствѣи найстаршими и найшляхѣтѣйшими зъ посередѣ всѣхъ Скитѣвъ**).

(Дальше буде.)

*) Назва Лѣты, за дѣла звука а, есть очевиднѣе старшою. Здаеся, что королевскѣй Скиты до нѣи часть придержувались въ свойѣмъ языкѣ давнѣйшюи вымовѣи.

**) Труднѣйше вывести значенье першюи части слова Сако-лоты. Корень сак затративъ въ нашѣй бесѣдѣ; въ ншнихъ языкахъ брався въ значеню „другъ, приятель, товарищъ“; санскритѣе сакѣи—другъ, латинѣе socius (читалася sokius) — товарищ. Въ литовскѣмъ языкѣ доховалася корень сак въ глаголѣ sakioti—ити за другимъ, послѣдувати. Выходило-бы зъ того, что назва Сако-лоты була переверѣтно въ значеню „дружина Лѣтѣшѣ“, — чи однакъ була то дружина военна, якъ понимано позѣннѣи дружины нашихъ Русѣвъ, рѣшати трудно.

до тон работи, проводили маршалок двору гр. Сеченя. Досить значне число дрібніших предметів, найбільше приборів ловецьких, подаровано приятелям помершого архієпископа, так пр. достав г. Ганс Вальчек гарний карабин до лова. Найдено до 100 штук різного зброї, а великі цінні єсть музей, зложений з трофеїв ловецьких помершого архієпископа. Три величезні салони, прибрані в дерева, корчі, скали, все природної величини, а між ними звіри і птахи, випхані і устатковані в таких видах, як їх убив архієпископ. Тут там медведі, росомахи, вовки, бари, сони, а навіть одна гієна. Апартаменти в буржу, де проживала архієпископа пара, будуть перебудовані в гостинні салони, а коли арх. Стефанія верне до Відня, то замешкає в ново прибраних салонах в т. зв. оддзлі Леопольда.

— На засіданні центр. археологічної комісії у Відні, 11 лютого, обчислено розвідку д-ра Ис. Шараневича на археологічних здобутках при розкопанні кургану під Тететниками коло Рогатина.

— Послом до ради державної з обличчя по сьлостей в окрузі виборчим Жовків-Рава-Сокаль вибраний П. Томислав Розвадовський. Голосувало при тих виборах 21 виборців.

— Непомановане рушійне свято. Минулого тижня святавали ми торжественний празник Стрітени Госп., а наші власті, як політичний так і судовий, мабуть, о том і не хотіли знати. І так до села Черхави, пов. самбірського, ранком приходять ексекутини, клане войта і далі грабати у людей добро за податки. Не удалось ему вправді до урядованя, бо войта і ціле село пішло на одраву до церкви — але все таки лишалося між народом страшенне роззурення. — В Богородчанях заводився судовий адьюнт руских селян на термін в згаданий празник, а при том ще додає: „So mię tam jakieś ruskie święta obchodzi!“ — Де ту та institia, що fundamentum t. gignom!

— Изъ Зальцбурга пишуть нам: В нашом повіті що-раз більше шириться пошесті бешы. Армарки і торги в Зальцбургах, Тлутомі і Устечку позамыкано. Декуды перервано і науку в школах. Оспа забірає найбільше молоде покоління, хоч не шанє в старях.

— В мѣстечку Тлутомі завязалося дня 14 н. ст. лютого „кѣлко“ польского Товариства Педагогичного. Цѣкава рѣчь, чому не мѣг бы там завязатися і кружок Руского Товариства Педагогичного? Намъ здаєся, що се не було бь неможливе, коли бь только доокончине духовенство руске (яко катихизы) схотѣло нашимъ учителямъ прийти вь помѣчь.

— Дирекція звѣзниць державныхъ повѣдомляе, що бѣдъ вчера вечера здержано рухъ на шляхахъ Львовѣ-Стрий і Хирѣв-Станиславѣ за-дѣл вѣ личезныхъ замѣтей снѣговихъ.

— Иаєт Порунъ вь Ярославѣ. Справдѣний жакъ — наше намъ наш доисуватель — опанувавъ жѣночій свѣтъ вь Ярославѣ. Черезъ кѣлька дѣвъ дѣвчата ярославскіе зъ тревоги передъ Порунѣмъ навѣг не показували на улицу. Сотки байокъ закружило на той тематѣ. Такъ в. пр. делік говорить, що Порунъ гонить за дѣвицею, а коли не може ея дѣгнати, перекидаєся у вѣвка чи медведя, схонить жертву, удущить, а потѣмъ перекидаєся вь яструба и скоро одлѣтає. Другі кажуть, що Порунъ поре дѣвчата огненнымъ мечемъ, а устерѣжить передъ нимъ годъ, бо бѣдъ „вечистый“, може и команѣмъ влѣзти до хаты и т. д. До цѣлоя тревоги причину давъ наймовѣрнѣше фактъ, що до Ярославѣ прибувъ який купецъ Прусакъ, високий, плечистый, зъ суворымъ лицемъ, зъ довгимъ розчурчанимъ волосемъ, вь кудѣмъ убранѣ и зъ досить швидкимъ ходомъ. Дѣвчата утѣкали передъ швабикомъ, а коли заходили до одної гостиници покрѣпитися, то жидѣнка зъ серединѣ вхопила за кличку и судорожно держала ея такъ довго, доки „бѣда“ не побила собѣ дальше.

— Ревертъ о. Ал. Бачиньского и угоду Впр. митр. Семборскаго зъ Краковскимъ Товариствомъ убѣдлеченъ вь переводѣ на польское роздѣлено такожъ яко прилоги зъ газетами польскими.

— Оважний жидъ. Вь газ. „O wlasnych zisach“ выходящій вь Коломыи, читаемо ось що: Йосѣф Розенкранцъ, вѣстатель Кобильца и Назѣрны, пов. коломыйского, одсрочався на о. Крупельницкого, пароха Назѣрны, що его убѣе. За таку бѣдагу буде мусѣв п. Йосѣф одсѣдѣти пять дѣвъ вь Ивановѣй хатѣ. Чи не дѣлає инфлюенцію давна шляхотска бута на новыхъ дѣдичѣв галицкихъ — жидѣв?

— Директоръ львовской школы реальном, п. Чеславъ Родецкий, перенесенный вь станъ сучочинку.

— У власномъ зарѣдѣ почала бѣдъ двоєхъ лѣтъ у права станиць львовского заведеня карного прокурорювати своихъ вѣзѣв и показалося, що добре на томъ вышловъ скарѣ державный. Коли за два роки 1885 и 1886 выплатили ливерантамъ за доставку харчу 12.978 зр., то вь рокахъ 1887 и 1888 коштувало прокурорюване вѣзѣвъ лишь 10.182 зр., тому и було зыску 2.796 зр.

— Выставы жѣночій красоты увѣщій уже вь моду такъ, що якъ оканчѣлася одна выставка, за разъ заповѣдаютъ другу. Остатні выставки красоты обдуханы вь мѣстахъ Италіи и трохи иначе якъ вь купельномъ мѣстѣ Спа. Тамъ выбрані красавицъ зѣзхали на 14 дѣвъ подчасъ купельного сезону, выходили на променаду, а судѣи подчасъ того называли за ними и потѣмъ выдали оводъ присудъ. Вь Италіи дѣсь внакше. Тамъ конкурсы на красавицъ розписують дирекція театровъ, потѣмъ на означеній день заповѣдаютъ выставу красавицъ вь театръ — и, разумѣєся, роблять на томъ добріи интересы. Але то треба ширше розказати, якъ н. пр. було недавно зъ тымъ конкурсомъ и выставою вь Туринѣ. Ого дирекція „Театру Скрибѣго“ розписала конкурсы на всесвѣтну выставу красавицъ. Конкурентки мали прислати свои фотографіи, а зъ тыхъ фотографій мали выбратися годні до выставки дѣвчата и жѣнки. До назначеного реченца насѣло богато фотографій майже зъ всѣхъ болѣшихъ мѣстъ Италіи и зъ столицъ европейскихъ. Не обшлось при томъ и безъ перешкодъ: деякі жѣнки по-

прислали свои фотографіи, а вь листахъ провили о секретѣ, щобъ чоловіки не довѣдалися, а одинъ такъ довѣдавъ и написавъ энергичный листъ до директора театру, нехай не важитися брати его жѣнки на выставу, бо буде мати зъ ними рахункы... Зъ пописанныхъ фотографій выбрала дирекція двѣдѣть и кѣлька, але зъ тыхъ прихал до Туринѣ только 14. Прочіи не лилися за-дѣл розныхъ перешкодъ. На скѣлко жѣ стно, двоємъ красавицѣмъ-дѣвчатамъ загрозили ихъ судженіи, що коли побудутъ, то они не хотѣли ихъ болѣше знати; трѣхъ красавицъ-жѣночекъ не пустили чоловіки, а одна жѣнка була вже вь до розѣ, але забавувавши за чоловікомъ махнула на выставу рукою и повернула до дому. Осталось отже лишь 14. Выставу вызначено на два вечера. Першого вечера поднеслась куртина а сцена явилась постычною гротомъ пышно освѣщеною. На сцену вышли красавицѣ и переходжувалися. Вѣзъ були убранны по балеовому, вь досѣтѣ выкроенныхъ сукняхъ, бо судѣи мали судити не только черты лица але и стать красавицъ, гармонію, гнучкѣсть и принадлежѣсть цѣлоя стати. За-дѣл того то поклоняно мѣжъ судѣѣвъ такожъ малярѣвъ и рѣзбарѣвъ, найлучшихъ знатоковъ красы и гармоніи. Подчасъ сего первого вечера выставки публика кѣйсь часъ спокойно розглядала красавицъ, але коли вже стало доволѣ каждому часу вѣзъ красоты переглянути, почувся середъ публики шопѣтъ: туринскіе дѣвчата и жѣнки почали замѣчати, що на „такіхъ“ красавицъ не треба було ажъ конкурсу на „всесвѣтну“ выставу, а паничѣ и чоловічѣ почали и собѣ казати, что першалѣйша красавица-Туринка затѣне вѣй тѣ „всесвѣтній“ красоты за поясъ... Зъ шопѣту перейшло небавѣмъ вь шумъ, обѣла вь крикъ: „То се маюте бути красавицѣ? Красиныхъ уже нема? Глазусто собѣ зъ публики!“ Куртина запала — першіи вечера выставки оканчѣлися. На другій день друга часть выставки: оповѣщене присуду и роздаване премій. Публика зновъ повно вь театръ бо цѣкавость: „котра прецѣнь пѣзъ тыхъ вѣзъ красавицъ достане першу премію, котра другу и т. д.“ Першу премію 1000 лѣвъ вь золѣтѣ достала Вѣденка паниа „Jenni Cooper“ (якъ стало вь присудѣ: „за принадну гармонію будову тѣла и за чаруючій усмѣхъ“), другу премію достала одна молодшица Италіанка зъ Римѣи, третю паниа зъ Парижа, четверту паниа зъ Ліону, а пятю премій нагороджена паничка не приняла, сказавши зъ згордымъ усмѣхомъ до судѣѣвъ: „Пятю премію я вамъ дарую!“ Якъ первого вечера, такъ и другого при преміюваню красавицъ мѣжъ публикою голосно одзвѣдалася критика... смѣхомъ и криками: „О, тоѣ заслужила!“ або „Тоту дайте вымаловать!“ Якъ видко, для красавицъ цѣла та выставка вь Туринѣ не зовѣмъ була приятна, не одна зъ нихъ може и жалувала, що не зробила такъ, якъ тотѣ жѣнка, що забавувала за чоловікомъ и до Туринѣ не доѣхала, — але преміюваніи красавицъ маюте то вдоволене (за котре выплатитися перетерѣти и некла два вечера), що ихъ портреты принесли иллюстративны часони сѣлого свѣта... Але бо вь Львовѣ ще горше пошло красавицѣмъ. Тамъ „Театръ Гольдѣнѣи“ такожъ устроивъ таку выставу, а коли вывѣзъ своихъ 7 красавицъ на сцену, то публика, розглянувши вь красавицахъ, почала не то кричати и свѣтати, але такъ горѣжитися, що сама дирекція театру пересѣдѣчилась, що красавицѣ не зовѣмъ безпечні на сценѣ, затылыми дверми вывела ихъ и порадила чимъ скорше брати фѣкрѣвѣ, и спасатися. Вѣдній красавицѣ... Хто знає, чи не лучше поведеся не красавицѣмъ. Бо отъ вь Америкѣ одинъ импресаріо завязавъ устроєнѣмъ выставки жѣночій — даруйте за слово — поганыхъ (видко, що якъ вь Европѣ суть „красавицѣ“, такъ вь Америкѣ „поганыцѣ“). Побѣла условій конкурсу мае увѣщана першого премію найпоганѣйша поганицѣ достати 5.000 долларѣвъ а портретъ ея мае бути умѣщений вь всѣхъ иллюстративныхъ часописахъ американо-скихъ. Дякую красенно! Кѣлько знаѣдѣсь конкурентѣв на тоту выставу, годѣ вгадати — дуже можливо, що ані одної, — але коли бь знаѣлихось и тысячи, то будучѣ вь томъ щасливѣйшій бѣдъ конкурентѣв-красавицѣ, що не будутъ потребувати спасатися затылыми дверми. Бо причиною всего лиха — задрѣсть, задрѣсть...

— Вежа Айфеля вь Парижѣ, котра яко невидане чудо высоты має дѣдѣти поваги всесвѣтній выставѣ, небавомъ буде уже готова. Про рѣбѣ будовы подають французскіе часони формальны бюлѣтины. Отже зъ остатныхъ бюлѣтинѣв видко, що вежа доси выведена уже на 284 метрѣв вь гору, а хибѣе ще лише 16 метрѣв, все таки 4 поверхи. За двѣ недѣли вежа буде вже оканчѣна, але 10 цѣвѣтъ можна буде вылазити ажъ на самъ верхъ, а до 1-го малъ буде устроєна вже и у внутрі.

— Фальшивый 50-ренисовый банкноты появились вь ходѣ. Доси вылапано 14 фальшивыхъ примѣрнѣи: 4 вь Галичинѣ, 4 на Пѣтеску, 3 на Моравѣ, 2 на Угорщинѣ а 1 у Вѣднѣ. Робленіи они перомъ на звычайномъ машинномъ панерѣ, а розпѣзнати ихъ по томъ, що краски неидѣльны и лица фѣигурѣ не одинаковѣ на обѣхъ бокахъ.

— На будову дому для „siostr Felicjanek“ вь Черновѣцахъ зобрано доси 2792 зр. (кромѣ дѣчного зъ вь матеріялу будѣвельного). Мѣжъ оголошеними жертвами знаходѣться приѣмыла 245 зр. бѣдъ siostr Felicjanek зъ Америки, 10 зр. бѣдъ еп. Пѣлеша и 10 зр. бѣдъ російского консула вь Черновѣцахъ. Фелиціанки удержуюте вь Черновѣцахъ т. зв. „katolicka ochronek“. Вь загалѣ вь остатныхъ рокахъ Поляки почали энергично организацію вь Черновѣцахъ, а зъ причини, что деякіи дѣкастеріи урядѣвъ записѣть бѣдъ Львова, то п палываєе что-разъ болѣше бюрократѣв-Поляковъ до Черновѣцъ и загаломъ до мѣстъ буквинскихъ. Рѣвнобѣжно иде й работа римо-католика. Вь самѣи столицѣ Буквинѣи Поляки, хочъ нема ихъ болѣше якъ Русины, маюте организацию далеко крѣпшу якъ Русины, то и значѣне маюте болѣше. У нихъ єдѣсть, одушевлене для своей народности, а у Русинѣвъ роздѣланѣе: єсть громада людей, що радѣ бы зъ цѣлою душою поднесити свою народность до чести и пошати, трудящихся вь каждѣмъ напрямѣ, — та на каждѣмъ кроцѣ старѣлся парализувати ихъ роботу

горѣтка отчадухѣвъ, зпѣвѣриковѣ у жизненній силѣ своего народа. А часть бѣдъ онамитатся, галичуши, що докруги дѣєся...

— Австрійскій консултъ вь Амстердамѣ дѣвѣсь ось недавно до министерства дѣлъ заграничныхъ, що ємѣсь вѣляжъ Мазурѣвъ зъ Роздѣла прибуло майже безъ нѣякихъ єредѣствъ до Нового-Йорку, звабленій тудѣ несѣвѣстныхъ якимъ агѣнтомъ. Зъ Нового-Йорку переѣхали до Роттердаму, а тамъ та-кожъ не могли ані розмовитися, ані знайти якой небудь помочи. Вѣдній натѣрился доволѣ голоду и холоду, поки наконецъ не одослано ихъ на-задъ до „старого краю“.

— Торговля душъ. До полиціи праской надѣйшло повѣдомлене зъ Буенос-Айресъ, що тамъ бѣдъ довшого часу торговѣи душъ навѣзѣть и продають на розпушту дѣвчата, стягненіи переважно зъ Галичаны и Угорщины. Ватажками тои банды торговѣѣвъ суть очевидажно жѣлы-пейсѣвъ: Шмуль Маркманъ зъ Станиславова и Ицко Шефѣрштайнъ вѣ Шатѣльштайнѣ зъ Жовки. Того другого глѣдає львовскій судъ гончими листами.

— Дрѣбні вѣсти. У Львовѣ померъ нотаръ Александрѣ Винтеръ. — Позавчера пополудни о год. 3 1/2 вь львовскѣмъ костѣлѣ Доминиканѣвъ повѣнчавъ ърменскій архієпископъ Исакѣвичъ кн. Витольда Чарторыйского, сына кн. Юрія зъ Вязѣвѣицѣ, зъ нанною Идвигѣю Дѣдушиною, дочкою гр. Володымира зъ Пенякѣ; поѣвѣчаню батько молодѣи гостивъ до сто весѣльныхъ, а о год. 8 вечеромъ вѣзъ одпровадѣли новоженѣвъ на дво-рѣць звѣзниць, котрі поѣхали на коротко до Визовѣицѣ, а зъ-одтамъ выѣдуть на довше до Италіи. — Гр. кат. комитѣтъ парохіальный вь Иричѣвѣ новѣмъ, пов. львовского, одержавъ бѣдъ цѣсаря 100 зр. подмоги на докончѣне будовы церкви. — Вь ноци на 15 н. ст. лютого подчасъ сильного вѣтру и замѣти снѣговой навѣхѣвъ поѣздъ звѣзниць, идущій вь Касинѣ до Добры, пов. лимановского, на старшого наглядѣа Сам. Карчмарчика и нещасный погѣбъ на мѣсци. Вь той пригѣдѣ провинились и самъ Карчмарчикъ, бо шпѣвъ серединою шляху, противъ приписѣвъ, и мавъ голову накрыты кашпономъ и великимъ палѣмъ, тому и не мѣгъ почувти надходящю поѣзду. — Полковникъ Ант. Хитрый Фрайзельсѣльдъ, командантъ рѣшѣвского баталіону обороны краєвои, ч. 55, перенесенный на власну просьбу вь станъ сучочинку.

Посмертій — ꙗ — оповѣстки.

Антѣмъ Козловскій, укѣнченній гимназістъ изъ гимназіи стрѣльской, молодѣць талантливый а при томъ цѣрый Русинъ, померъ вь самѣмъ цвѣтѣ вѣку по довшій недугъ вь Сухорѣвѣ коло Просѣла вь домѣ о. Вѣлѣцкого. Вѣчна ему память!

Матѣй Новодворскій, монахъ Василіанскій, упокоився вь Ужаничѣцахъ вь 88 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Комисія львовского фонду вдовичо-сирѣтского выпечатала брошюру п. заг. „Выказъ касовый заповогового фонда вдовичо-сирѣтского по гр. кат. свѣщенникахъ Архієдѣзѣи Львовской за роцъ 1884.“ Вь брошурѣ поданыи билансы фонду, потѣмъ выказъ приходѣвъ изъ деканатѣвъ, за увѣленѣе бѣдъ конкурсу, при институци, зъ женитѣбъ зъ цивильными, за принятіе до архієдѣзѣи и т. п. — на концѣ выказъ расходѣвъ на звычайный замоги вѣдѣвъ и сирѣтѣ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Канарѣвъ. Чотири посады, або и болѣше, спѣстемизованныхъ дѣтарѣвъ табулярныхъ при ц. к. краєвомъ судѣ львовскомъ суть опорожненіи. Поддаватися можна до 25 марта с. р. до президіи ц. к. суду краєвоу у Львовѣ. (Газ. І. в. ч. 43 зъ 22 лютого. с. р.)

— Именованія. Управителемъ урядѣ почтового вь Сяпоцѣ именованый контролѣрь почтовый Густ. Гаймъ. — Дѣйствымъ учителемъ молодѣмъ вь Рыбѣи именованый Ем. Ковбильскій. — Заступникъ учителя II гимназіи у Львовѣ І. Войцѣховскій именованый провизоричнымъ учителемъ головнымъ семинаріи учительской вь Краковѣ. — Секретаръ почтовый у Вѣднѣ, Людѣ. Пикоръ именованый совѣтникомъ почтовымъ у Львовѣ. — Секретаръ почтовый у Львовѣ Андѣ. Люнда по-кликаный до службы вь министерствѣ торговѣвъ, а подпоручникъ 80. полку Фр. Грегорицъ именованый асистѣнтомъ почтовымъ у Львовѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 23 лютого. Министромъ дѣлъ заграничныхъ именованый Спилье. Новому кабинетѣи, котрый прозвано выставовымъ, не обѣщуютъ довгого житя.

Пѣштъ 23 лютого. Палата послѣвъ ухвалила вже §§. 15 до 21 закона войскового и одкинула всѣ поправки оппозици. — Угорскіи Сербѣ хотѣть устроити антимадарску демонстрацію.

Берлинъ 23 лютого. Нинѣ обѣдѣся великій шпръ у російского амбасадора на котромъ буде такожъ цѣсаръ Вильгельмъ и кн. Бисмаркъ. — Група Ротшильдѣвъ одмовила участи вь російской позици.

Бунарештъ 23 лютого. До комисіи сѣдѣчѣи вь справѣ Браціана выбрано Бларемберѣа и шѣсть консервативныхъ либералѣвъ.

Берлинъ 23 лютого. Ревизита австрійского цѣсаря мас обѣщуютъ — якъ тутъ говорить — вь маю (?) сего року.

Парижъ 23 лютого. „Temps“ потверджує вѣстѣ о бомбардованю мѣсци Ашиннова.

Вѣдѣнь 23 лютого. После „N. fr. Presse“ мас кн. Александрѣ Батенбергскій заручитися незадовѣгъ зъ дармиштатскою свѣвѣакою Лѣозингѣрѣ.

Надослане.

Антика РУБЕРА у Львовѣ

поручає 2480 285 —?

Зѣлье Зѣбургѣра яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пакки 20 кр. На провинцію зъ онакованѣмъ 30 кр.

Фабрика снарядовъ рѣзничихъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

вь Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы- 1389 робы по пайдѣшевнѣхъ цѣнахъ. 221 —?

Маврикій Розенкранцъ

Гомеопатъ.

бывшій секундарій головной шпиталѣи, образовавшійся на гомеопатичѣи клиникѣ у Пѣштѣ, звѣдѣвший шпиталѣи и поликлиники гомеопатичѣи у Вѣднѣ и Липсу

поселивъ у Львовѣ.

Лѣчить при помощи пѣйновѣдѣвшихъ методѣ гомеопатичѣихъ недуговъ внутреннѣи и вѣннѣи, а именѣю задѣвненіи недуговъ. Мѣшка при плиту Галицкомъ ч. 13. I. поверхѣ. Ординує бѣдъ 9—11 рано, бѣдъ 2—5 зъ полудни. 2783 (3—4)

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 60 кр.

Дѣстати можна вь товариствѣ „Прѣсвѣта“.

Загальна лѣчница бесплатна

улицѣ Сикѣтска ч. 31

отворѣна зъ днѣмъ 15 сѣчня с. р.

лѣкарѣ ординуючій:

Одѣдъ недуговъ внутреннѣихъ:

Д-ръ Еберѣвъ (дѣла недугѣвъ первовѣхъ), вторѣкъ, четвертъ, субѣта бѣдъ 11—2.
Д-ръ Гѣозинскій (дѣла недугѣвъ легкѣи и горѣла) щѣдѣно бѣдъ год. 9—10.
Д-ръ Янда, середѣ, субѣта, бѣдъ 12—1, сѣдѣ III.
Д-ръ Писекъ, понедѣлокъ, середѣ, субѣта, бѣдъ 1—2.
Д-ръ Соханскій, щѣдѣно бѣдъ 10—11.
Д-ръ Вѣчковскій, щѣдѣно кромѣ субѣты, бѣдъ 8—9.

Одѣдъ хирургичѣихъ:

Д-ръ Барѣнчъ, щѣдѣно бѣдъ 11—12.
Д-ръ Гостинскій, вторѣкъ, четвертъ, субѣта, бѣдъ 12—1.
Д-ръ Зѣмбѣвскій, понедѣлокъ, середѣ, пятницѣ, бѣдъ 12—1.

Одѣдъ недугѣвъ жѣночѣихъ:

Д-ръ Вилднѣй, понедѣлокъ, четвертъ бѣдъ 10—11.
Д-ръ Фѣстенбургъ, вторѣкъ, пятницѣ, бѣдъ 10—11.
Д-ръ Стрѣповскій, середѣ, субѣта бѣдъ 10—11.

Одѣдъ недугѣвъ дѣтѣй:

Д-ръ Кѣязѣлѣвскій, понедѣлокъ, четвертъ, пятницѣ бѣдъ 12—1.
Д-ръ Вахѣль, щѣдѣно бѣдъ 11—12.

Одѣдъ недугѣвъ шкѣрнѣихъ и венеричѣихъ:

Д-ръ Косѣакъ, щѣдѣно бѣдъ 12—1.

Одѣдъ недугѣвъ губѣ и зубѣвъ:

Д-ръ Фухѣвъ, щѣдѣно бѣдъ 8—9.

Одѣдъ недугѣвъ очѣй:

Д-ръ Кѣнскій, щѣдѣно бѣдъ 1—3.

Вь пѣдѣдѣ и свѣтѣ лѣчница замѣпѣна.

Заложити хоръ
або поправити давѣйше заложѣ-
ный — готовѣ академикъ маючий
вь томъ практичку. Злодѣшѣна
пѣдъ адресомъ: І. К. Львовѣ,
poste restante.

ИВАНЪ ЯРЖИНА
Госѣдъ Европѣйскій
Магачѣвъ, выробѣтъ ювелирѣихъ
асѣтовѣхъ и сѣрѣбѣихъ поручѣ значѣ-
ныи асѣтовѣ выробѣтъ, бѣнѣшѣи-
трѣвѣнѣи и доброю подобію такъ
красивѣхъ, якъ и першорѣдѣхъ фабрикъ
красивѣхъ. Выготѣно асѣтѣи заложѣ-
ныи, 2778 шт., репараци и замѣны. 6—10

Бернѣйскій сукна
на порѣдѣ
вѣсѣнѣе або лѣтѣе убрѣнѣе
вь купѣлахъ по 3.10 метр. т. е. по
4 мѣтрѣи доволѣ оѣдѣи, котрѣи, по
дѣдѣ ар. 4.80 зъ аналѣи
дѣдѣ ар. 6—7 зъ доволѣ
дѣдѣ ар. 7.75 зъ доволѣ
дѣдѣ ар. 10.80 зъ доволѣ
правѣнѣи овецѣи зовнѣи
незъ таково сукна на доверѣи,
шопѣвъ тѣмъ вымѣрѣи, атѣи сѣ-
рачѣи, сукна на либрѣи, прѣдѣи
показѣи кобѣи до приѣдѣ, добѣи и
нашѣи сукна зовнѣи на убрѣи са-
моу и тѣи, розѣвѣе за поѣбѣла-
тою рѣсѣи и всѣхъ аналѣи
Tuchfabrik-Niederlage
Brünn (Moravia)

ЗАМѢЧЕНІЕ. Кѣишій купѣи, єстѣ,
3.10 метр. кобѣи 1.35 метр. ширѣи,
лѣи, прѣи вымѣрѣи на цѣдѣ убрѣи-
нѣи мужѣеи. Дѣишѣи цѣи метрѣи
можѣи замѣнѣи. За цѣи дѣишѣи
нѣи прѣи напѣлахъ, вѣдѣи, рѣ-
2780 3—30
Вѣдѣдѣи асѣтѣи и оплатѣи.

ПШИБИЛЬСКОГО
НОВЫЙ Склад ВУДЕНИНЫ
при улице Краковской число 3
коло корняной торговли Юстияна а напротив торговли з мясом Бар-
щевского — одкрытый
КАРОЛЕМЪ ПШИБИЛЬСКИМЪ у Львова.
Филия и масарске заведение при ул. Городецкой число 44 у власномъ
домъ. — Благоосложный заведений з провинции выполняются по дуже
приступныхъ цѣнахъ оборотно почтою.
Зъ повязаньемъ.
Кароль Пшибильскій
властитель масарского заведени.

ПАВЛО МАТИНОВЪ
у Львова ул. Бляхиска ч. 13 въ домѣ Староп. Института
поручае П. Т. Публичъ свой
Складъ и варстатъ ОБУВИ МУЖЕСКОИ, ДЛЯ ДАМЪ и ДѢТЕЙ
по сѣдующимъ цѣнахъ:
Чоботы свищеничъ одъ 10 зр. до 16 зр., такъ само и для войско-
ныхъ. — Замѣсочей пехай подбываютъ мѣру на сантиметры. —
Чоботы до подшита, цѣна 4 зр. 50 кр. до 5 зр. 50 кр. пайвыше.
Замовленіи мѣсочей якъ и замѣсочей выконуе старанно, то-
уно на означенный часъ и по приступной цѣнѣ. Въ пады, що П. Т.
Публика не оджае менъ своего доверія, — пишу съ глубокимъ
поважаньемъ:
Павло Матиндовъ.

10 ЧУДЕСЪ
промыслу!
лишь 1 зр.
приборъ 136 до писаня
въ елгантнѣй
золотомъ прикрашнѣй корбѣ
продано якъ довго выстале запасу
лишь за 1 зр.
1 корбѣ зъ 136 приборамъ:
50 аркушѣв паперу лѣтowego,
50 одповѣдныхъ кувертъ лѣст.
3 мѣднѣ ручки до перъ.
3 знаменитѣ оловѣ.
24 перъ стадевыхъ въ пуделку
2 бѣбулы, подкладки,
2 лини и радирка,
1 гарна печатка,
разомъ 136 штукъ, коштують за-
мѣсть зр. 3, теперъ лишь зр. 1.
Зазуля!
Задля пекучою выплаты продаю
лишь короткій часъ 150 штукъ
пстарыхъ, управлѣнныхъ
Годинниковъ зъ зазулюю
котрѣ передъ тымъ 3 разы боль-
ше коштували, такъ же пооди-
ноко за цѣну
зр. 8 50
Сѣ годинники зъ зазулюю суть
подо гарантію управлѣннѣ, зъ
приладомъ до бити, при кождѣмъ
ударѣ дзвѣнка показуе зазуля,
зъ своимъ звучнымъ голосомъ:
„куку“. Скрипка есть гарна, ве-
лика, обильно прикрашена рѣз-
бою на способъ швейцарскій.

Скоря и певна помѣчь
на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!
Найгѣшмѣ и найуспѣшнѣшмѣ средствомъ до удержаня здоро-
вья, очищеня крови и до добраго травленя есть всюдѣ знаній
и улюбленій
„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“
Опѣ робитъ зъ майльмѣшмѣ и майуспѣшнѣшмѣ зель алей-
скажъ, вѣсѣмъ певный на всякѣ трудности при травленіи, жолудковой
корѣ, бракъ апетиту, обильнѣе, напоръ крови, геморойды и т. п. За-
дѣ знаменитѣхъ наслѣдковъ ставея народнымъ зельемъ.
Велика флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.
ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманити, треба знати,
що кожда флашка **Бальсаму Житя д-ра Rosa** выготвлена пѣла орг.
рецепты, завита въ синій картонъ зъ напѣсью повозжѣ: „д-ра Rosa
Бальсамъ житя зъ антики подъ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнера, Прага
205-3“ по пѣмѣцки, чешки, мадарски и французки а на верха правый
марка охороний.
ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa
дѣстати можна лишь
въ головномъ складѣ фабриканта
Б. ФРАГНЕРА
въ ант. подъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.
Всѣ антики Львова и краю и всѣ большѣ антики въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такъ же одержати
Праску масть универсальну домову
средство личиче признае на елѣкѣ знаменѣ, раны и болячки тысячамъ
листьмъ похвалы.
Би уживае зъ успехомъ на запаленѣ, задержанье молока и на
твердѣсть грудѣ при одлученіи, на болячки, карбункулы, раны на но-
гахъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердѣнне, опухлину желѣзъ и т. п. —
Всякѣ запаленя, твердѣсть и опухлину лѣчатъ скоро; коли болячка зачне
материзувати, заразъ набере и выгнѣтѣся. Пущка 25 и 35 кр.
ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть
универсальну часто подбродлюють, але лишь
у мене выробленѣ она оригинально. Она лишь
тогда правдива якъ жовтѣ металевѣ пущки
обвитѣ червонимъ принисамъ уживаня (въ язы-
кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.
БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найгѣше и многими досѣдкамъ выробованѣ средство, лѣчатъ пѣ-
комъ тупой слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 15-30

По надъ всѣ новости.
2 найкрасѣй, найпрактичнѣйшѣй и найкорист-
нѣйшѣй предметъ выстале въдѣсьской сути,
ново вынайденѣ **механична масничка** патен-
ту „**Rapid**“, котрою можна зробити масло за
5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або
сметаны. Такъ же добре надаея робити въ пѣй
моло, пунчъ въ аедъ, бити пѣву зъ сме-
таны и ясь.
Цѣны сѣи маснички суть пѣсля обѣму
0 5 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1 50 2 75 5 10 7 50 15 30.
Лишь зр. 3 40 коштуе вынайденѣ одъ серпня
1888 ручна машина до шитя, патенту „**Electa**“
Та машина робитъ красно, скоро, добре рѣи
помернымъ швомъ, шне всѣ матеріи безъ выжимки, зроблена пѣсля найгѣ-
шмѣхъ механичмѣхъ, вымѣгъ повоченныхъ и выконана тревало зъ найгѣш-
ного зельза литого. Згаданъ предметъ и поодинокѣ, можна купити за послѣ-
платою або за надбѣсаньемъ грошей
въ Central-Depot ново-выпадѣнныхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.
2771 Wien, I. Seilergasse 7. 6-22

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае
найбѣльшѣйшѣй кадила, одначеннѣй численными медаля-
ми заслуги:
зр. кр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣль-
шѣе въ пачахъ по 50 кр. и 1-
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-
еся зъ цѣвѣвъ, живицъ и бал-
самовъ выдающихъ дуже при-
емный запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пильне
поливается на розжарену бляху,
выдае дуже приятный и дуже
попучуваный запахъ фляконъ — 25
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пильне,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надаея до
саломѣвъ и будоварѣвъ, фля-
конъ по 15 кр. и — 50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ въ сво-
йшмъ жилищѣ, въ комнатахъ,
розжарюючи соснове кадило
може его дѣстати, фляконъ — 60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ
есть незрѣванымъ средствомъ
въ тыхъ всѣхъ разѣхъ, де хо-
дитъ о одвѣженнѣ воздуха въ
комнатахъ и о перешоудъ щѣбы
не розвивалися пошести; фля-
конъ 25 кр. и — 50
Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3, и ул. Галицкаго рѣгъ Валовой. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20.
Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2. 2529

Лишь по 1 зр.
Правдива пѣпка морска зъ
правдивымъ бурштиномъ
Задля розвиваня одной фабрики
продано 800 штукъ остав-
шихъ добрыхъ зъ штучной
пѣпки морска
Людвигъ до тютюну
зъ гарнымъ ерѣбнымъ окутѣмъ,
въ рѣзныхъ формахъ, великий и
малѣй, гладкѣй або рѣзбленѣй, пе-
ресѣчно по 1 зр.
зр. 5 25
коштуе найновѣйшѣй,
знаменитѣй, якъ най-
лѣпше управлѣнный
мѣдно зрѣбленѣй, пун-
чутый, правдивый
никлевый
Годинникъ-ремонтаръ
зъ приладомъ до вказѣвъ, зъ
екундарноу вказѣвкою и пѣс-
комъ кристалевымъ скломъ зъ
верхомъ нѣждѣи несуючимъ-ся,
та зъ подбѣвно зарѣтованѣмъ
пружиною
Лишь
5 50 зр.
коштуе
знаменита
МАШИНА
до шитя
котра шие безъ рѣзницъ шнѣвъ
полотно, сукно або матерію Ма-
шина знаменито сконструована,
зъ сталѣи и зельза, розсылаея зъ
всѣми принадлежними приборамъ.
Заявляю, що сейчасъ зверну гро-
шѣ, если-бы ся машина не хотѣ-
ла добре шити
Лишь зр. 2.
10 цѣнныхъ дарункѣвъ
1 пунктъ годинникъ зъ бронзу.
1 цигарничка зъ пѣпки морска.
1 штучнойлет. корбѣ на цигарч.
1 приладъ до огню.
1 краватка шовкова або атласова
1 шпилька до краватки.
1 никлева ручка до перъ.
1 ножикъ зъ выдѣловъ дозубѣвъ.
1 перстѣвъ выклад. камѣнемъ.
1 памятка зъ Вѣдѣна яко жартъ.
Всѣ 10 предметѣвъ коштують
разомъ лишь зр. 2
Годинникъ маятни ови
въ величавыхъ о-
бильно рѣзбленыхъ
лотичкахъ скринѣ
зъ орѣхового дерева
зъ рѣзбленями, ду-
же гарно полтиро-
ванѣй, майже на 1 ме-
теръ довгѣи а 35 см
широкѣи, зъ бѣлыми-
ючимъ-ся, обильно
прикрашеннымъ вер-
шкомъ, продаю я
лишь за
зр. 7 85
Пружина есть подбѣвно зарѣто-
вана, верѣкъ докладно управлѣ-
нный на секунду такъ що сѣи
годинникъ майже не може попу-
сѣтѣся. Розсылаея на провинцію
такъ же за послѣплатою а за
скринку дочислюеъ 70 кр.

Хто! потребуе полиссу
на порукѣ до позички, на забезпе-
ченнѣ своѣи родины або на одплатѣ
за одержанье вѣно, такъ же одповѣднѣ се
для спѣльничѣвъ або на доведѣнѣ до
ладу задовѣженыхъ властителейъ домѣвъ
и послѣстѣй, дальше для П. Т. общѣ,
що не могутъ завѣщати за житя нѣякого
движного майна, вѣдѣщи на заснованье
капиталу для несложныхъ дѣтѣвъ або для
дѣтѣвъ зъ другого супружества, щѣбы
ихъ на ровни поставити; хотѣи у П. Т.
убѣспечуицѣхъ-ся перейшо вѣже поза 60
рѣкъ житя (до 66 лѣтъ) то якъ найскорѣ-
ше можна одержати полиссу на забезпе-
ченнѣ на довольно суму въ одновѣднѣй
и приличнѣй способѣ ту або на про-
винний. Дискреция найстрога знаменѣна
у всѣхъ случаяхъ. Рѣдковѣи о тѣмъ по-
дѣи у надѣшнѣсектора аскураційного
**Калина. Wien. I. Bezirk. Kohlmes-
snergasse Nr. 7. 4 Stock. одъ 2 до
2754 5 години. 6-8**

COGNAC
правдивый подъ порукѣю, выпало-
ванный зъ винного лагру. Сливовица
стара, правдива подъ порукѣю роз-
сылаю въ 8 литровыхъ бѣбочкахъ
за зр. 4. ав. и за послѣплатою.
loh. Scheibner in Obias почта Znaim
Mähren. 2783 3-6

20 лѣтъ
въ родинѣ!
Домовѣ средство, що довго дер-
жится все въ запасѣ, не потребуе
дальшого порученя; мусѣтъ бути
добрѣ. При правдивомъ **Anker-
Pain-Expeller** въ видѣе се нага-
дно. Дальшій доказъ, що средство
васлугуе на повне доверѣе, есть
що многѣ недугѣ, пробувавши
другихъ надѣто-хвалѣнныхъ лѣковъ,
ханають назадъ за выпробо-
ванный **Pain-Expeller**. Порѣвня-
нѣмъ переконанѣе, що се сред-
ство домовѣ при гѣдѣци, ревма-
тизмѣ, рванѣи въ членахъ, и
при простудѣ, болю головы,
вѣдѣвъ и плечей, колькохъ и.
найгѣшнѣе помагѣе; бо въ пѣ-
зають вѣже звыкло попершѣмъ ва-
тертю. Дешевѣ цѣна по 40 кр.
ваг. 70 кр., то можѣтъ пабѣти и
бѣднѣй; але треба естерѣчь фаль-
шивыхъ и наслѣдуваныхъ а бра-
ти лишь **Pain-Expeller** зъ маркою
„**Anker**“ за правдивѣй. Въ
запасѣ по всѣхъ большѣшихъ ап-
текахъ. — Головный складъ: **Pro-
theke zum „Goldenen Lö-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.**

ВЫРОБЫ ЛѢЧНИЧЪ
ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ
(ул. Баншова, рѣгъ улицѣ Довгон и рынку Клепарского).
Вино зельво-ромбарбаровѣ знаменѣе въ затѣвкахъ, здухатѣхъ, пухлятихъ, жовтатѣхъ и геморо-
дахъ, управлѣннѣе травленѣе и привертае апетитъ. Цѣна 1 зр. 50 кр. — старше 4 зр.
Амтрѣпъ незрѣванѣе средство въ сильномъ болю головы, невралгѣи, мигрѣнѣ. Цѣна 1 и 1 50 кр.
Хилозъ усмиряе скоро болю ревматичнѣй, артритисъ, подѣвѣннѣе, погару и сто разы лѣшнѣй
одъ Еженекера. Цѣна 1 зр. и 2 зр.
Калѣзъ Леонарда противъ корѣвъ и болей жолудка, по выжитю ихъ сѣдѣе сейчасъ пѣльга. Ц. 80 кр.
Фацина, выключный знаменитѣй лѣкъ противъ бѣдѣвки. — „Нема вѣже справѣ бѣдѣвки“.
Цѣна 1 зр. 50 кр. и 3 зр.
Калѣзонъ, зѣвѣннѣе одъ напѣтѣвъ вѣже въ 24 годинахъ безъ наимѣншого болю. Цѣна 1 зр.
Зѣльѣ лоретанскѣе, италѣйскѣе, монахамъ чина Св. Франца
збирѣе на „Авентинѣ“ (горѣ), неодвѣнѣе у всякихъ недугахъ груд-
ныхъ и легкѣихъ, въ кашляхъ, дыханнѣхъ, астмѣ, сухотахъ, и т. п.
Цѣна 1 зр. 20 кр.
Сирѣбъ лоретанскѣй при заданѣнныхъ недугахъ такъ лег-
кихъ якъ и дыханнѣхъ, при астмѣ и т. п. недугахъ, при закатарѣноу,
кашли, сухотахъ уживаея зъ зѣльмъ лоретанскимъ, при томъ дѣлае
скрипѣчно, цѣлкомъ усмиряе болю, що въ лѣченѣ есть вѣлыми по-
жаданымъ. Цѣна 2 зр.
Калѣзъ жолудковъ лоретанскѣй. По выжитю одповѣдноу
сѣдѣности уступають болю жолудка и зѣе травленѣе вертае назадъ до
правильности. Цѣна одной флашечки 35 кр.
Сарсапариллѣи хвиновѣи чистѣи кровь зъ заразыныхъ
частѣи такъ у мужицъ якъ и женщинъ, такъ же дѣлае добре на
всякѣ выпрыскѣи и прыщѣи на шкурѣ. — Цѣна 2 зр., старшого 3 зр.
Лорѣзонъ, масть чудесна на всякѣ задѣвнѣи раны, боляки,
чиряки и т. п. Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 и 2 зр.
ПЕРЕСТОРОГА!
Всякѣ выробы лѣчничѣй **ПЕТРА КРОКЕВИЧА**, антикаря въ
Краковѣ, купуючи тогдѣ може уважати правдивымъ, коли заосметѣся
они протоколованѣю маркою охоронною, власноручнымъ подпи-
сомъ выробѣльчѣи Петра Крокевича и если опакованѣе есть непа-
рушенѣе хто подбродѣе, сѣи мусѣтъ одѣвѣти передъ кѣмъ Судѣи карнымъ.
Купити можна у всѣхъ большѣшихъ антикахъ и складахъ мате-
риальнѣвъ античныхъ. Головный складъ: **ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ**, анти-
карь въ Краковѣ.
Н. В. Задля великого покупу подбродлюють тѣ выробы лѣчничѣй
подъ ровнымъ формѣи и назвами; тому просѣтея конче домагатѣся
выробѣ **ПЕТРА КРОКЕВИЧА**, антикаря въ Краковѣ, дивитѣся чи не
парушенѣе опакованѣе выробѣ та на марку охоронну и власноручный
подписъ „**Петро Крокевичъ**.“ 2751
Численнѣй признаея зъ подѣлками зъ рѣзныхъ еторѣгъ свѣта и одъ верѣвъ сусѣльныхъ такъ свѣт-
скихъ якъ и духовныхъ особѣ, лѣкарѣвъ, урядникѣвъ и т. п. Корѣспонденция заграничнѣй зъ краѣвъ, зъ Аме-
рики можна перѣглянути кождѣи хвилѣи на мѣсяцѣ, яко доказъ автѣнчѣи у сѣгнѣхъхъ монѣхъ выробѣвъ!!!

Всѣ за 97 кр.
97 кр. 1 сорочка муже-
ска зъ добрѣ ш-
фону кретону а
бо оксѣорду.
97 кр. 1 сорочка жѣно-
ча гѣстов. най-
тошнѣй шифонъ.
97 кр. 6 парѣ скринъ
токѣ одной кра-
ски або въ па-
смути.
97 кр. 1 добр. скатерть
бѣла, дамасть а-
бо въ краски.
97 кр. 1 простир. ком-
плетнѣ, вел. о-
бруб., готовѣе.
97 кр. 1 пѣч. корѣетъ 6
газѣвъ зъ шифону
вѣзѣвъ-Сагго, об-
рубленѣй.
97 кр. 3 пары панчо-
хъ для женщинъ
добрѣи асѣсти.
97 кр. 6 сервѣтокъ бѣ-
лѣй або въ кри-
скажѣ вѣзѣвъ-Да-
масть.
97 кр. 1 ланцѣтокъ до
годинника зъ
привѣсками.
97 кр. 2 лѣхтарѣи дѣли
кат. посѣрбленѣй.
97 кр. 12 шт. хустѣкъ
до носа, обруб.
зъ бордюромъ.
97 кр. 1 спѣдница ту-
сто гѣльвѣана,
тепл. мѣвъ футро
97 кр. 1 спѣднѣй каф-
тан. для муж-
чинъ або жѣн-
щинъ.
97 кр. 6 стирѣкъ до
начина, зъ сѣ-
бѣла, дамасть а-
рого полотна зъ
пасмугами.
97 кр. 1 хустка для
женщинъ, 1/4 не
личины, теѣла
97 кр. 1 рушникѣвъ
зъ вѣзѣвъ-Сагго, об-
рубленѣй.
97 кр. 1 хустка шов-
кова, велика на
локѣть, доволѣ
нон краски.
97 кр. 1 приладъ до
огню механич-
ный самъ запѣ-
лючий.
97 кр. 1 перстѣвъ зъ
нмѣтованными
камѣнями.
97 кр. 1 цукорничка
правѣ, зъ Лон-
дону.
Замовленя выконуеяся за послѣплатою, невѣдовѣднѣе принима-
ея назадъ, замѣнюея або грошѣи звертаеяся.
Industrie-Export Magazin „Fekete“
Wien, V. Rüdigerstrasse Nro 1/21

Въ наибѣльшѣмъ выборѣ
хустки „Гималая“ флянелѣвъ и волочковѣй правдивѣй
Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пледы англѣйскѣй
2686
підъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
При закупнѣ товаровъ просимо покликуватѣся на нашу часопись.
Выдаецъ и одѣвѣльчѣи редакторъ Иванъ Белѣй.
Патѣръ зъ фабр. Черлѣаньской.
Зъ друкарнѣй тов. км. Шевченка подъ зар. К. Воджарского.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі) по полудні. Літературний додаток „Библиотека писателей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на першому разі за Ділом.

Предплату і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Людв. 9. У Відні Хаасenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gatz, III. Kolonitzg. 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і нисерати за нисерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 шр. на цілий рік . . . 24 шр. на пів року . . . 9 шр. на пів року . . . 12 шр. на чверть року . . . 4-50 шр. на чверть року . . . 6 шр. на місяць . . . 1-50 шр.

У Львові: на цілий рік . . . 16 шр. на пів року . . . 8 шр. на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1-85 шр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереджувальне. — Рекламічні неоплачені збірки від редакції. — Неоплачені чиселі коштують 8 шр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 шр. однієї строки печаткою, в рубр. „Надбавки“ по 20 шр. а. в. Подяки коштують по 10 шр. однієї строки.

З минулого союму.

V. Руські послы і загал Русинів.

Акція заступників якого народу в репрезентаційних тілах може також немало помагати періодична праса. Она повинна передовсім о дільності тих-же заступників подавати вірні і по можливості докладні відомості, в разі потреби з відповідними поясненнями, повинна жадати, послами ставлені, бдти себе енергично піддирати, виставляти їх яко волю всего народу, яко вираз його прилюдної думки. Она повинна також подавати послам потрібний матеріал до їх акцій, указуючи на кривди народу, на его потреби і на способи зарадження їм. Становиско праси єсть, правда, з одної сторони некориставіше, як послы, бо не має тої свободи, що они, але з другої сторони знов догодивіше тим, що она не потребує так, як послы, виставити не раз вглядом утилітарними, і на яку не спадає в рівній мірі, як на них, одвічальність за есентуальний неудачний результат.

Розуміється, що при тій прасі повинна мати, навіть супротив своїх людей, руки свободи. Она не потребує і не повинна одбрати безвzględно всего, або притакувати всему, що робить котрий посол; навіть мовчати не повинна, коли видить, що щось дівся такого або в такий спосіб, котрий або після совісного свого переваження уважати мусить за невдоволюваний, але висказувати повинна завжди в своїй погляд. Тільки-ж повинна при тій заховувати належний такт, бо очевидно инакше виступався супротив політичних противників, з котрими розходиться принципіально а инакше супротив людей свого табору, коли-б ті і де-в чом инакше поступили, ніж-бы мы бажали.

Коли у якого народу єсть праса опозиційна против цілості або більшості репрезентації народу, то се ще не конче рідь шкодливо. Се може навіть бути в інтересі не тільки загальному але і в інтересі самих послів, щоби радикальніше сторонництво шло далі в опозиції як они, ставало більш домагаю в докорю навіть послам, що їх опозиція за лагідна, що їх жадана за малі. І коли така радикальніша опозиція веде справу з належним натиском і зручністю, то спонукає рідьшій сфері вдоволення боді умірної опозиції. Таке видно Мадярів, таке почасти і у Чехів.

Однак все повинно мати свою міру граніцу. А вже-ж переступленьем тої гра-

ніци єсть, коли людей, працюючих щиро а може і з пожертвуванням для свого народу, пробує перед тим-же самим народом очорнити, понижати і збогдяти, не маючи при тій найменш надії, що на то місце придуть лідери або хоч в загал свої люди. Тим бо способом не тільки не помагався акція послів, але й в високій мірі шкодиться, бо представляє їх яко людей без вартости і без поваги. Тим же способом робиться прислуга хіба тільки противникам, котрі очевидно зтирають руки, видячи, як протавий пмь заходь репрезентантів народних підкопуються така діма серед їх власного народу.

А таке, жалє свазати, бувало власне у нас. Наш червоний опозиційний виступали против руских послів навіть з особистими инсинуаціями і клеветами, н. пр. при виборі члена до виділу краєвого, де понижали честь і достоїнство характеру поодиноких наших послів донесеннями цілком і бдт самой основи ложними. Правда, загал Русинів не дався тим обаламутити, і руські послы доставали не раз навіть виразний узнання бдт своїх виборців і бдт ширших кругів народу. Але що таке поступованє акцій наших послів в сойм не помогло, се певне. Жалувати тільки треба, що такий пошв у нас можливий. При лучшій єдиносудності, при належній карності, при добрій організації народної они бы певне можливими не були.

Галицьке шкільництво і Русини.

II. Гимназія.

В вхідній часті Галичини, замешканій (підля конкуренції з 1880 р.) півтора мільонами Русинів, одним мільоном Польків і бдт-м-то спольщених Жидів а 280.000 Нимців і німечек Жидів, єсть 17 гимназій, т. є. 14 польських, 2 німечек і 1 руска. Підля числа душ повинно бы бути 11 руских а 4 польскі, підля числа учеників (4.000, а радше по бдтблизню Жидів, около 3.000 Польків а 1.800 Русинів) 5 руских а 10 польских гимназій. Руска гимназія у Львові має однієїх лѣтъ 460 до 490 учеників а 4 паралелі.

Сего року заложена руска паралелна класа при гимназії перемиській повинна-б тятати до себе, коли розвивав в повну гимназію, учеників Русинів з півночно-заходніх сторін рускої часті Галичини, як руска гимназія у Львові стягає за осереду краю. Для південної і вхідної часті краю Русини живуть власне найбільше в контактах масах, належало-бы заложити 8-класову руску гимназію в Чорткові або зреш-

татим на повну руску гимназію тепершню низшу гимназію в Бучачі. Крім того були-бы потрібні рускі паралелні боді в одній гимназії на Покуті, в Станиславіві або Коломиї (за Коломиско промовляє особливо що-раз більше зростаюче там число руских учеників, доходяче до 180) і в одній для Поділля, в Бережанах або Тернополі. Що ереквенція руских паралелок була-бы достаточна, показує і досвід паралелних перемиско і той вгляд, що до них горюлась-бы часть руских учеників і з сусідніх гимназій.

Правда, закладанє сталых паралелок єсть надзвичайно утрудненє дуже некористним для Русинів законом красным з 22 червня 1867 р. о викладовім языкѣ. Підля того закона стала паралелна руска може бути заложена тільки тогды, коли узхвалити єи сойм по заслуганю рады повітової. Занім бы тіи труднощі були побороєні і формальности вивовнені, могло-б ц. к. правительство зараджувати в часті потребам Русинів закладанєм несталых паралелок, навіть в рамках згаданого закона краєвого. Той закон допускає заводити науку в поодиноких предметах по руски, коли зажадають сего родителі 25 учеників і згодяться краєва школьна рада. Нехай тільки п. министр просвіты выдаєть таку інструкцію: Скоро в який клась котрої гимназії 25 учеників на своїх картах вписовані, підписані, як звичайно, родителами або опікунами, будуть мати написане, що освідчуються за руским языком викладовим, то дирекція гимназії має сейчась донести о тій краєвій радѣ школьній, котра безпробовно заложити там руску паралелку. По такий інструкція, не виходячий в нічому поза рамки закона о викладовім языкѣ, мали-бы мы в разі на другій рік школьній рускі паралелки не тільки в выше згаданих, але і в декотрих інших гимназіях, паралелки вправдѣ лише часові, котрі однакже в разі достаточної ереквенції фактично були-б сталыми.

Нинішнім ляхом в гимназіях з польским языком викладовим єсть то, що рускі яткє навіть як поодинокі предмет науки єсть дуже успаджені. Тільки в одній бережанській гимназії учать его, так само як польского языка, в 3 годинах тижнево, в інших лише в 2 годинах, і то звичайно по-за властивими годинами школьними. А в декотрих гимназіях, правда, з малым числом руских учеників, учать руского языка для всіх 8 класів разом лише в одній або в двох бдтблизь, по дві години тижнево! Тому лиху мѣст-бы легко зарадити п. министр просвіты простым розпорядженням, щоби в тих гимназіях, в число Русинів єсть значніше, учено руского языка зарвно як польского в кожній лѣтъ по 3 години на тижнево, а в інших юбь учено его боді так, як н. пр. французского языка, в 3 бдтблизь по 2 години на лѣтъ. — Наконєць повѣряють власті школь і науку руского языка не раз таким учите-

лям, котрі до того зовсім не мають кваліфікації або не мають в достаточній мірі. Во при обсаджуваню учительских посад мало коли розписуєся конкурс на кваліфікацію з руского языка яко предмету, отже кваліфіковані кандидати учительскі мусять не раз навіть довше як десятих лѣтъ ждати на посаду, длатого і мало кандидатів піддаєся испытаню з руского языка. Очевидно, що просте розпорядженє министерске усунуло-бы тую хибу.

Рада державна.

292 засѣданє палаты послів дня 19 лютого 1889.

Закон о публичных складах принял палата в третій читаню.

Одтак наступило перше читанє проекту закона о польгах фискальных для щадничих і позичкових кас системы Райфайзена.

Пос. Вошняк заставляє, що каси системи Райфайзена будуть могли принести косені результаты лишь в провинциях з большою образованієм населенієм, бо там, де народ єсть дуже темний, тяжко буде знати особы способні управлѣти такими касами. Фискальній польги, які признає закон касам Райфайзена, радить бесідник признати всім спблкам позичковим без рѣзницѣ а то єго жаданє підпирєе також пос. Стейскаль, додаючи, що особливо рѣшучий товариства позичковий повинні бы бути предметом опѣки з сторони правительства, а спблкі ті в замѣн за користи признавані тепер касам Райфайзена готові зрестись навіть вексельных оборотів. Бесідник вносить розширїти проект і на рѣшучий спблкі позичковий.

Пос. Врбаець підносить, що в Австрії дуже тяжко розвиваєся институтами самопомочи, бо в кожній з них добачє правительство лаш нове жерело податку. Бесідник не добачє, длатого бы спблкі Райфайзена мали бути лѣпші бдт інших спблків того рода, адже-ж в Німеччинѣ спблкі ті дали в однім році позичок на 4 мил., підчась коли спблкі Шульца з Деліч дали 140 мил. позичок. Спблкі Райфайзена неспригідні суть тим, що заводять справдішню систему курателів і вимагаючи великих коштів заряду, дають мало зисків. Длатого домагаєся бесідник розширення закона о польгах на всі спблкі позичковий. Пос. Менієр уважєє спблкі мѣж сторонниками системы Шульца і Райфайзена в Австрії зовсім безпредметовим, бо обѣ системи розвиваються у нас на тій самій законодательній підставѣ і оба мають одну цѣль. — При голосованю порѣшено переказати проект закона комісії, вибраній для справ кас щадничих.

Одпєсля слѣдувало перше читанє внесеня пос. Верганього о підпираню спблків айфайзена державною. Посол той, вказуючи на невбодрадне положенє стану селянского, вивщеного податками, коштовним вимѣромъ

Велика славянська держава перед двома тисячами лѣтъ.

(Исторична студія Ом. Партичкового.)

(Дальше.)

III. Назви нашого народу в праславянській епош.

В) Друга найстарша назва наших предків: Славя (Славяне).

Назва Славянє знава вже була Геродотом. Онъ лише в своїй исторії (кн. 4, гл. 56). „Рѣка Геррось бдлучившиє бдт Березини, приймає тую-ж назву, що має околиця, т. є. Геррось“.

Мене дивує, що ніхто доси не звертає уваги на так великавської ваги слова; в них подана розвязка найбільшій для Славян загадці.

Я вже згадував в першій часті розправы, говорячи про рѣку Геррось, що то та назва є праславянским словом і задержалася доси в литовскім языкѣ в формі girius=слава, хвала, честь*).

Український людъ называє рѣку Днѣпръ те н нѣв: Славута, Славутія, Соловця, (Славця) — єсть то найлучшій і автентичний коментар до словъ Геродота. Коли-ж тепер зважимо, що не лиш Днѣпръ, але і прилягаюча до него околиця звалася за часів Геродота однимъ именем, т. є. Геррось — по нашому: Славя — мусимо прийти до заключеня, не підлежаючи жадному сомнію, що найва Славянє вже була в праславянській епош і в першій раз повстала на нашій Україні, головни в тій часті, де меш-

кали такъ звані Паралаты або королевскі Скиты.

Про край Геррось (Слава, Славянщина) згадують і північний писатель, вже за часів уладку Скитів, коли по навалѣ диких Сарматів перервалиєся були всякі культурні звѣзненя між Скитами а Греками. Стефанъ Византийскій повѣдає, що до Днѣпра притыкає край*), званій в звичній бесѣдѣ Геррось.

Як була рѣка Слава і бувъ край Славя, такъ були і жителі того-ж имени: Славя. Геродотъ каже, (гл. 71): „З посередь всіх племен, над котрими павують Скиты, мешкають Герры на самѣм краю“ (на вхідній державі). Ту назва „Герры“ взята в значеню народу, значить по нашому: Славя, Славяне.

О б-зсомнѣннѣ истинности народу бдт назвою Славянє (Славян) вносить мусимо також з спосіб, в який виражаєся Геродотъ. При описѣ королевского походу каже бдт, що гробы королів находяться в Геррахъ (з Геррось), — край той наводить не в числѣ єдиничномъ, лишъ уживає числа многу, послугуючись назвою народу для означеня назви краю. Е в Геррось значить по нашому: „в Славяхъ“ — подобно яко говоримо в Прусахъ м. в Прусин, в Нѣмцяхъ м. в Нѣмеччинѣ, в Чехахъ м. в Чехіи. За староруских часів було навіть загальнимъ звичаємъ называти край і народъ*) од-

*) Геррось τόπος προσήκει τῷ Βερροθίνῳ — Επολιτὴς Γερρῶς.

*) Звичайно именовали одною назвою і жителівъ край і самъ край, находимо також у запіднихъ Славянъ. Такъ н. пр. в Шлеску звалася однимъ именемъ Слезя: і рѣка (нифшина Lohе) і обожувана Славянами гора Собота (Zobtenberg), і околиця тої гори, і навіть околичні жителі. Подібнихъ примѣровъ, з ріднихъ сто-

наково: Русь (і край і народъ), Морава (і рѣка і край і народъ), Литва (і край і народъ) і т. д. У нас до нинѣ назвою Москва означався не лиш рѣка і мѣсто, але також край (Московщина) і народъ („зѣхалоса богато Москвы“).

Подана Геродотомъ відомість про першихъ Славянъ на Україні рѣшає остаточню питання, збдкі назва „Славяне“ вважася. Не повстала она анѣ за вираженє „слово“, якъ хотять деякі историкі; анѣ за якогось кореня „селу“, що нѣбь означає „теча“, якъ хоче от. Петрушевичъ — але утворилася зъ виразу слава. Супротивъ такъ аподичного свѣдоцтва Геродота, того першого историка нашого Скитів, мы вже в одній хвилѣ вгаєть не повний, якъ властиво писати: Славяне, чи Славяне? Грецькі і латинські писателі однодушно і завжди называли насъ Славянами або Славями (Slavus, Slavenus, Σλαῦνος, Σλαῦνος). И Несторозе „Словѣне“ не противлясь такому пониманю; звѣстно, що і доси в значеню „слава“ беруться вираженя: словутный, словутный, благо-словити і т. д.

Ча в праславянській епош поббч старон назви Герры була вже і людова назва „Славя“, з Геродота дѣзнатиє не можна. Оз записувавъ назви такъ, якъ вимовляля на королевскім дворѣ в якъ зачувъ ихъ бдт опікуна тогдѣшного короля; людозвѣ-жъ назви „Славя“ бдт не бувъ-бы навіть в свѣдѣ вимовити, тимъ менше написати, бо звѣстно, що в грецькѣмъ языкѣ не було буквы в, анѣ не було і одного слова, котре бы зачиналося буквами сл. В тій трудноста вимови і писани лежить може і одна зъ причинъ, длатого в протягу цѣлыхъ тисячъ лѣтъ по Геродотъ про назву Славянє нѣгде не згадують Греки. Аж в VI-мѣ вѣці по Хр. в першій разъ появляются у нихъ, тай то досить рѣдъ давнио славянщины, навести можна дуже багато.

чудній назви: Σλαῦνος, Σλαῦνος.

Другою причиною, для якої такъ рѣдно появляєся назва Славянє в исторії, буде той фактъ, що першегню назва тогд прислужувала лишъ придиѣровскій Україні, не обнала еще була всего славянского свѣта. По уладку Скитів юталася в чорноморскихъ сторонахъ дикі орды Сарматів, — они поницля тамшій мѣста грецькі і перервали на довгі часи всяку звязь між Греками а нашою землею. Всѣта про край Слава бдт тепер замовкають в Греції — в цѣлій Европѣ про дальшу долю Скитів вже ніхто докладно не знає. Наслѣдники Геродота лишъ неудольно повторювали або переказували его відомости, переносили те, що дѣялось давнѣше, в часи нові, чимъ исторію нашої землѣ бдт більше замовували, якъ розясняли. Одєнь лиш Птолемей (зъ другого вѣку по Хрѣстѣ) мавъ еще досить добріхъ вѣсти про нашъ край; бдт зъ числа старинныхъ писателівъ вже послѣдній, що згадує про назву Славянє на Україні, хочъ в дуже поспованій формѣ, бо трудно прихотилося ему написати тогд назву по грецьки. Опираючись на двоєкихъ информаций, бдт в нашихъ земляхъ поббч Алянѣв разъ наводять народъ Σλαῦνος, другій разъ народъ Σλαῦνος; якъ догадується учені (за прикладомъ Шафарика), в обохъ тихъ словахъ мѣститься може лишъ поспована форма назви Славянє.

Зъ всего, що подає Геродотъ про назви Скитів, можемо оцѣнити, якъ хибною була традиція в давній Русі про початки нашого народу. Несторъ первѣстну бдчану Русинів бдосить до землѣ угорскої і болгарскої і велить зводтамъ переселитися нашимъ предкамъ в тепершній сѣдича. О скільки его повѣсть бдосить до Малої Русі, оказуєся она цілкомъ неправдивою; за часів давнио Скитів славянской людности не було лишъ в тепершній Москвитинѣ і в великій часті Бѣ-

*) Порѣвн. стариндѣйске gir=слава; старонперске gat=сестивѣсть; литовске giria, giri=славити; санскритске gūti=хвала, похвала.

справедливости и невластивою організацією позитивної адміністрації, підійсє конечну потребу підтримати того стану дешевим кредитом, до чого надаються, по думцї внескочдателя, найлучше спільки Райфайзена. Спільки ті потребують однак підмоги а именно дешевого капіталу. Краї не можуть дати того капіталу, бо самі його не мають, одні лише задатки з скарбу державного могли-б зарплатити тому недостаткові. Для того внести Вергані, щоб утворити окремий фонд на задатки для спільки Райфайзена, до якого вливалось-б річно по 300.000 зр. з скарбу державного і жадає, щоб то його внесення перекласти окремій комісії, зложеної з маючих вибратись 24 членів.

Внесення то поперз горячо пос. Кайзер, вносячи, щоб річну дотацію з скарбу державного підвищити на 400.000 зр. Пос. Вошняк заявив надїю, що до того фонду будуть мали приступити не самі спільки Райфайзена, але і другі товариства о подібних цїлях. Також вносє бнз, щоб внесення Верганього відслати не до окремо а лиш до бюджетової комісії. Внесення то удержалося при голосуванні.

Пос. Форейтер інтерпелював правительство, що за тяжко карає тих, котрі не виконують постанов о подаванн відомости властям скарбовим о припасях старого цукру і оковати.

Правительство вносє на тїм засіданню проект закона о відложенн торговельного побору рекрутів до пізнішого, як звичайно, речення і додаткову конвенцію з 12 грудня 1888 р. до трактату морського і торговельного з Нидерляндами з 1867, котра конвенція дотикає перевозу проб тварів підпорядкованим купецтвом агентами. Обс справи переказано дотичним комісіям і на тїм закнчено засідання.

293 засідання палати посїдає дня 20 лютого 1889.

Пос. Енгель інтерпелює президента, коли прийде на порядок денний закон о регуляції процедур будівництва. Ходять слухи, що по ухваленн бюджету буде рада державна сїчас замкнена і справедливо даються чуття жалю, що єсть она хіба на то, щоб ухвалювати бюджет і давати рекрута. Справа регуляції процедур будівництва тягнєсь вже бнз шести лїт і єсть дуже важна, бо без неї не можє користати з сїмою ординації будівництва. Президент д-р Смолька відповїдає, що зробиє все можливе, щоб тая справа і другі многоважні справи прийшли на порядок денний, але богато вни в тїм тяжить також і на самих поклах, котрі надто розволкають дебати. Пос. Цалінгер попрає Енгля і жадає побачити скоро на денний порядок також справи податку бнз будинків і податку биржевого.

Приступлено бнзак до денного порядку т. 6. до другого читання проекту правительства о пльгах фискальних для конверсії довгів гіпотечних.

В загальній дискусії забрав голос пос. Сомеруа жадаючи, щоб пльги, котрі подає проект, розширити на довги позатагані з титулу купна спадщини і обовязкових частей спадщини. Бєсїдник не годиться на §. 2. проекту, після якого мають пльги припадати лиш тїм конверсіям, в котрих процент бнз довгу обнякаєсь 0,1/2%, позаяк і обняженє 0,1/4% єсть вже позитивом економічним і заслугою на таку саму пльгу. Бєсїдник противиться також і нїяким умовам конверсійних пльг, котрі зиняють конверсію і стають жерелом безнастанних контроверсій мїж сторонами інтересованими а скарбовими властями. Комисар правительства секретарь мнїст. Фрошавєр відповїдає, що ті условия снз доконче потрібні за для безпеки скарбових

лон Русн, — єдино в тї сторони прийти могла нова люднєсть з надї Дунаю.

Про новгородську землю (при Ильмень-скім озері) каже Нестор, що і тамошні жителі походили з-надї Дунаю; переселившись в нову бчину они задержали давню свою назву „Словїне“. Вїстка тота дуже важна, але вже сам факт, що новгородскі Словїне звались „своими“ именами, велить догадуватися, що не з надї Дунаю они походили, але з краю Славы, т. є. з України. Коли Сармати опустошили полудневу Україну і розвали тамошу люднєсть, так рльничу як і номадну, она конечн шукатимуєла нових сїднц для себе і не могла поселитись деінде, як лиш на півноч бнз Скитів, де після Геродота була якась мало заселена „пустыня“. Вїшовши з краю Славы, переселенці і в свій своїй землі задержали давню назву, именовались Славянами. В новї бчїні урядились они на давній лад: збудували собі Герд, т. є. город (Новгород), назвали озеро Ильменом (стара вимова слова лиман), а головну свою рьку назвали Словатю (Ловат), нїбы другим Двїпром. Цїла пїзнїша історія Великого Новгороду доказує, що там живє народь культурний, правий, заможний — той сам, що і в прїчї Скитів.

В) Одкі взялась назва „Скиты“?

Назва „Скиты“ знана була Грекам вже на 900 лїт перед Христом, про ню згадує Гезїод і вїшї перед Геродотові писателі. Зразу бралась назва в значенн номадів, без огляду на те, як он були он народности. А що в старину найбільше номадів належало до туранської монгольської племені, то і назву Скитів прикладано головн до них. Шафарик, обаламучений тїми найдавнїшими вїстями, представляє собі в Геродотових Скитів племенем монгольским; після его думки королі Скитів мали набрє-

інтересів; без тїх условий роблено-б в цїлі досягненн пльг фискальних зовсім новї інтереси в формі конверсії. Пос. Бобжнє в сїм заявив за змїнами, щоб пльги прислужували також на случай обняженн проценту о 1/4%, і щоб утрата права до пльги наступала в наслїдок скорочєня часу позички не нїже 6 лїт (проект каже: не нїже 5 лїт). Пос. Лнб а хєр підносєть, що проект правительства дуже мало робить для кредиту гіпотечного і для того надїяється, що правительство той проект провазирачив заступити незабаром проектом постійного закона, котрий покладе конец тепершньому станови рїчей що-до фискальної експлоатації книг ґрунтових. Книга тї малі бути добродїством для земскої посїлости, а стали тїгаром, бо до них причєняєсь фискус накладючи так високу оплату, що их справедливо можна назвати лихою. Так прїм. у Відні цїле урядованє книг ґрунтових коштує лиш 50.000 зр., а скарб бере 250.000 зр. У нас ставь вїгєрсправедливості жерелом доходів скарбу і крайна вже пора, щоб той стан змїнився. Пос. Гевєра критикує поступованє властей і органоів державних в полагодженн справ. Коміт адміністрації зблїшаються що року а разом з ними зблїшаєсь тяжєлїсть адміністраційної машини. Після, замїсть спокїно бдаватися законодательным справам, мусять безнастанно слухати жалїв своих виборців і их просєб, щоб допильнували полагодженн их особистих справ по рїзних урядах. То поступованє урядів грозить також конверсійним справам небезпечностю, бо потягає за собою інтервенцію адвокатів, котрих оплати поїдять всє користи з конверсії. Бєсїдник вносє для того резолюцію, вызваючу правительство умїяти в екекуційном розпорядженн постанов, що коли довг не перевышєє суми 2000 зр., можна поданє конверзіїне внести до властей скарбової першої інстанції, котра поданє має полагодитись в як найкоротшїм часі. — На тїм закнчено загальну дебат і замкнено засідання.

294 засідання палати посїдає дня 21. лютого 1889.

Нововибраннї посол ґр. Юрїй Борковскїй складає прїрєченє.

Слїдує спеціальна дебата над законом о пльгах фискальных для конверсії довгів гіпотечних.

§. 1 звучить: „Од документів, котрих прїякомєсь вже тїми документами доказанїм інтерес позичковїм змїняєсь лиш высота процентів або рєчїнєцє сплати або перечислєсь сума позички на нїшу валюту, належить оплатувати, коли інтерес позичковїй вже первїство бїданн прїписаной оплати і коли після П. скалї не выпадєє менша оплата, постійною оплатою по 50 кр. бнз аркуша. Постанов тая бнзносїть спеціальн до тїх документів, в наслїдок котрих для обняженн стопи процентов по мысли §. 1-го закона з 14 червня 1888 ч. 88 в. 2. д. выдаються нїже опрочєнтованї листы заставн. Коли в загаданїх выше документах підвищєсьєсь рївночасно сума позички, тогдї уважати треба их що до рїзницї яко документи выставлєн на новий інтерес позичковий.“ Пос. Менгер підносїть, що сїй §. єсть надто тїсний, бо вичуєє бнз добродїства закона половину всїх довгів гіпотечних т. є. довгів з титулу цїны купна, спадщини і запнєбїв. Вносїть поправку, щоб замїсть „інтерес позичковїй“ умїщено „довг грошевїй“. Поправцї тї противиться комисарь прав. Фрошавєр заявляючи, що она не бнзносїть до самих конверсій, а лиш до умов, замїняючих грошевїй довг на інтерес позичковїй і справодатель комісії пос. Гнївош, котрий підносїть, що поправка тая розширяє §. 1 так далеко, що властво повстає з неї новий закон. При

нїлий живїть, ящїрїч очі і дуже слабонїкї порбєтє волосє — чїстї Татарї! Та правдє для насї шастє, що не такї страшнїмї представляєсь королє Скитів на статуу Дажбога і що в скитєках моґалах, котрі бнз довгого часу розкопують ученї, не найшлєсь досї межї кїстками і одного, котрий-б своєю будовою вказував на тїп монгольскїй. Бєсїда скитєка, як мы вже на многох примїрах выказали, також нїчого спільного з Монґолами не має; тїм меншу єще спільнїсть выказала рєліґія Скитів.

Після Геродота назва „Скиты“ не була народною — нею послужувались лиш Греки для означєня Сколотів, т. є. славянско-литовского племені, мешкаючого на великих просторах нашої землї. Властивих Скитів, т. є. номадів, було за Геродота лиш „дуже мало“, он кочували на так тепер званїм степн ногайскім.

Зї назвою Сколотів, що начинила стілько баламутєства в історїю, годї доїти до ладу. Самї Скиты он не уживали, тая грецкою она не була, якєсь конечн зашло ту перекрученє назвы славянської.

Я вже выказав в одній з попередних статї, що в праславянскїй епоєї номады звались Гетамі або Гітамі (Тиранїті, Цїєнїті и т. д.). Зї тїми вираженїями стоїть в звязї і назва першого скитєкого короля, що після переказу живє 1.500 лїт перед Христом і звасєя Тар-Гітай. Скиты оповїдали, що плуг і армо упали з неба в их край в час панованєя синів першого короля, а зї того выходило-б, що казочнїй Тар-Гітай — як вже і назва выказує — був королєм самих лиш номадів.

По мїй гадцї Греки праславянську назву Гіты перекрутили на Скиты, — в тїй зґелєнізованой формї переходуєє старє назва у насї до нїнїш вї словах: скиталець, скитатиєся.

(Конец першої частї.)

голосованнє бдкнєно поправку і прїнято §. 1 в зїстїзація комісії.

§. 2 звучить: „Коли у заведєнн обовязанїх до публїчного складанн рахунків або у фундації остаючих під публїчным зарядом або наглядом, у фондів церковних товариств, корпорацій, громад духовних або свїтєских затєгаєсь позичкї гіпотечнїй для замїни вже истїючих позичок гіпотечных на нїше опрочєнтованї, належить побирати бнз выставлєних прї тїй нагодї документів потрібных до выставлєнованя давного довгу а вписаня нового лишє постійну оплату 50 кр. бнз аркуша, а бнз внтабуляції не має побирати зовсім нїяка оплата, наколи: 1) зї документу выставленого на новий довг показуєсь, що стопа процентова єсть постійно обняжена а обняженє выносїть що нїменше 1/2%. Перїодичнї прєстатї, застерєженї крїм процентів, належить числїти до процентів; 2) коли част до амортизація позички не єсть установленнї нїше пяти лїт; 3) коли право заставу не єсть розширенє на нїшї гіпотєк; 4) коли зї основоу документу для ствердженя нового а выставлєнованя давного довгу показєсь, що новий ужито за-для амортизація давного.

Позаяк до того §. вносєно цїлу масу рїзородных поправок, длєтого порїшлїла палата на внесенє самого справодателя пос. Гнївоша бдслати цїлий проект разом з прїнятїєм вже §. 1 ще раз до комісії.

На тїм закнчено засіданє.

Дописи „Дїла“.

Зї Коломый.

[Зї руху народного і економічного.]

Вї ostatnich часах жїтєє народнє в Коломын почало значно розбуджуватись, а дїло, которє загально знанї патріоты коломыйскї давнїше розпочали, вступило на нову красну дорогу розвою, і єсть надїя, що той новий рух на поли народної працї учинить зї часом Коломын гїдним центром руського народного жїтєя Гуцульщини і сєє частї Покутя, та що вытворїтьє у насї систематична сильна організація працї над просвїтою і поступом нашого переважно руського мїщанства в Коломын і руського людє доокрєстных сторїв. Правда, треба єе богато а богато працї а великою консеквентноу витрєвалостї наших труднїков і патріотів, бо залежанн роботи дуже а дуже богато і духу рївнодушности та легковаженя долї народу єє сильно вкорїненн в великї частї интелїгенції руської, але проблемє розбудженєя єи у наших мїщанх уже вїдимий, а наколи толькє нашї патріоты-пїонеры поведуть дальше свою працю невпивно і зї вїрою в будучнїсть, то зї часом самї вчїненн дїла ставуть найлучшїми агитаторами як мїж народом, так і мїж интелїгенцією.

Основою нашої будучности єсть пїднесенє мась народу, праця над просвїтою людє. Тож дуже добре чїнять патріоты коломыйскї, що вї ostatnich часах звернули на сє дїло найблїшю увагу. В Коломын уже бнз кількох лїт истїє читальна мїска, котру досї всїма силами підтримували передєсїм п. о. Н. Лєпкїй, Т. Грушкєвич, Кульчїцкїй і др. Однак до торбї належали до сєє читальнї майже самї людє зї интелїгенції, аж торбє згорнулось коло неї значнє число руських мїщан, і сє заслуга така их самих, особливо молодших. Тепер читальна мїска бнз 40 членів мїщан. І красно поступили собі наш „мїскї читальнїк“! Кождн недїлї а кожного свята сходяться численн до читальнї і тут, крїм читаня часопїсєй і розмов, кожного разу бдбувались бдчїтї і устїй выклады, держанї интелїгентнїшими членами. Особливо заслужились прї тїм п. Т. Грушкєвич, Іл. Гарасїмєвич, д-р Сев. Даниловїч, М. Голєйко, Яновїч і др. Читальна мїска має ще богато перепонь побороти — брак мї фондів, бдповїдної бїбліотеки, — але всє надїя вї рєвности честных читальнїков-мїщан.

Та мы крїм мїської читальнї маємо єє і читальню на кутскїм передїстї, завязану прї кїнци 1887 року заходом п. о. Н. Лєпкого, Т. Грушкєвича і мїщанна Ник. Журакєвского, котрий добровільно бдстїпнїз і до нїшї бдстїпнєє на читальню свою хату. Тая читальня числїть зверх 30 членів мїщан і тут також вї недїлї і свята сходяться читальнїкы на газетї і розмовї а також бдбулось кількє бдчїтїв і выкладів. Д. 17 н. ст. лютого, вї недїлї, бдбулєсь вїшї святчїнї загальнї зборн. Пополуднї збїралось богато єє членів і гостей зї читальнї мїської а читальнї в Шєпарбїцях, — лєдєн хата моґла помїстити. Зборн бдкрыв д-р С. Даниловїч промовою про рїзвї нашого поступу народного а значїня просвїты; всї прїсутнїй выслушали єє зї повнїм арозумїєнем. Обїєла вїбрано выдїл на рїк 1889: мїщ. Ник. Березовского головою, кандидат адвокатуры д-ра Сев. Даниловча заступником голови, мїщ Ник. Журакєвского канґарєм, кушнїра Кароля Грегорючука касїєром, инжїнера Мах. Голєйка секретарєм, а Іл. Мєсюка а Андр. Стаднєнченка заступниками выдїловых. По рєчїтанню многїх цїкавых рїчей закрыв зборн п. Т. Грушкєвич теплою заохотою до неупанноу працї.

Окрасою тїх зборів були продукції нового мїщанського хору руського. Хорь той зложил молодї мїщанє під проведом (тепершнього питомця дух. семїнарія) п. Стефанчука, котрий своим цїрым та безкорїстовным трудом зєднєвав собі мїж мїщанством ведакє симпатїю. Тепер хорь той розвиваєсь дальше під управою п. Дудяка. Аж душа радїла, слухаючи, як наш

мїщанє в кожухах та капотах сїввали зї нот зовсім удачно навіть тяжїй творї наших композиторів. Хорь той сївєє також прї богослужєнн вї церєві. Лиш дальшоу витрєвалостї, а хорь сї зможе колїсь выступати хоч-бї і на концертах.

Рух читальнїх розширюєсь і на околїцїю. — Так д. 3 н. ст. марта мають бдбутись загальнї зборн в читальнї в Шєпарбїцях.

На денє 25 н. ст. марта задумємо склїкати загальнї зборн членів тутешноу читальнї Просвїты і устроїти богослужєнє за пок. Стефана Качала.

Також і сама интелїгенція руська по-мїж собою почїнає освїдомлюватись і концентруватись: в наслїдок того давнї бдучкаюча гадка основаня „Руської Бєсїды“ в Коломын увїдїєсь вже невагом в жїтє, бо дотичнїй комїтет, під проведом тутешного адвоката і. Павла Ільїнєского, прїготовляє всє, щоб зї початком мая можна вже „Бєсїду“ отворити.

Вкїнци не завадять ще раз прїгадати вїпоп. читателям за нашу „Гуцульську Спїлку“ промыслову, котра истїє вже бнз кількох мїсїцїв, має вже свої окремї склєпї і до тепер уже по-над 1500 зр. дала заробити нашим Гуцулам та поблизокоу народови, і таку-ж суму выдерла зї обороту жидєвского. Мала сє дуже сума на той великї рух торговельний, якї провадять жиды в нашої околїцї мїж людєм, і єе довго борїкатись-бї нашої Спїлкї, щоб колїсь стати рїшачим чїннїком в промысловї руху коломыйских сторїв. Однак народь наш уже почїнає розумїти значїньє Спїлки, що-разь бїльше горнєсь до неї, а нїбы товариству лиш трохи бїльше капїталу, то успїх єго запевненн. Оно дуже сумно, що досї так мало приступило членів зї удїлами, хоч удїл — дуже мала квота — 5 зр., а порука обмежена лиш до суми підписаных удїлів. Досї Руськї, найблїше зї околїцї Коломын, підписали лєдєн 600 зр., а всїх членів Спїлки єсть 73. Наш мїщань людє волїлї свои великї капїталы льоквати на непохобу страту в „Завєдєнїях“, якї кнївнї вдовнїу лєнту на розвїй рїдного промыслу, нїмо того, що удїлї вложєн в Спїлку Гуцульську єуть льокванн певно, бо єєлїднїсть самого дїла а цїлого заряду дає повну запорукє. Дїло пїднесенєя нашого промыслу повиннє статїсь справою цїлого загладу Руськїх і всє загаль повиннє матєріально і морально прїчїноватись до него. Пїднесїм промысл нашого народу і старїймося свои потреби засїконоувати нашим промыслом домашнїм та лиш нашоу народови давати заробок, а то будє найблїшою, бо на реальнї основї опєртоу, звязєно руськоу интелїгенцію з руським народом...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

У Відні удержуєсь поголоска, що архїви, Фрїдрїх має бути вже незадовго именованн ген. инспектором пїхоты а також має бути реактивованн архїви. Іоанн, котрий кількє лїт тому назад єрєвнї був лєску цїсєра і мусїв выступати зї войска. Таке рїшенє мало застїти на конференції войсковїй в Будапєшт. Говорять також щоє о дїмїсїн мїнїстра краєвоу обороны ґр. Вєльєрґаймба, котрий укладає закон войсковий і устализував §. 14 і 25 так нещасливо, що в наслїдок того вїшли звїстїй демонстрації в Угорщїнї а ухвад цїлого закона значно опбїнялася. Всї тї поголоскї потребують однак зїстїзнєня.

Вї угорскїй палатї послбїть ухвалєно вї суботу закон войсковий аж до §. 22. включно; §. 24 і 23 постановлено разом трактувати і дальшу дебат доложено аж до завтра. По всїх блїбнших мїсках Угорщїны бдбувались вчєра великї демонстрації протавь закона войкового на лад тїх, як була послїдна в Будапєшт. Вї демонстраціях вїзя участь дєбїлї послы зї оппозиції.

Вї суботу вчєром збїралась буда конференція угорских послбїв, котрі хотїть завязати лїгу патріотичну на взорєє такон-жї лїги французькоу а прїдєжала статуты, котрі прїслав вїм Дєрулєд. Плєнз тайноу організація така лїга обїцєв Дєрулєд пїзнїше прїслати. Позаяк богато послбїв розїхалось було на вчєра на провинцію, щоб там вїзя участь вї демонстраціях, то постановлено, склїкати сєго тїждня нову конференцію і выступити вже зї готовоу програмою.

Зї Варшавы доносять до „N. fr. Presse“ що результать переговорів Россїи зї Ватїканом єсть там вже звїстнїй і прїдєставляєсь так: Зї вхїдноу частї люблінської губерніи (холмска область) і зї прїпараного до неї повїта Володимир-Волнїскїй будє утворєна нова губерніа холмска. Губєрнатором для сєє губерніи будє именованн мїмвїрно Рунов, зї статистичного бюра прївєслєньского краю. Для зменшеня тїм способом люблінської губерніи будє именованн єпископом кс. Явєскїй, а холмска область будє бддана під власть католицкого єпископа Любєвїцкоґо вї Лудку на Волын. Зблїшена такє єго єпархїя будє называтись луцєо-жїтомирско-холмскоу єпархїєю. Вї новїй губерніи будуть католицкї свята обїдїватись після калєндаря старого стїля і прї уплатах вєксєлевых не будуть уваґлянатись. Гїмназіи підчас католицких свят не будуть замыкатись. Вї державных школах вї Холмї, Замостю і Томашовї бддає наука польского язька (дєї годны на тїждєн), а польскїй язьк перестанє офіцїально сїстємувати. Католицка церковь стратїть також тї прївїлїєнї, якї має вї дєсяти польских губер-

нихъ. Въ днесь утвореня новою губернію буде Холмъ піднесений до російського архієпископства, а Владимиръ-Волыньскій стане єпископомъ. За причину такої реформи подають, що холмська область не належала властиво ніколи до Польщі, лише була колись сполучена зъ Волиннею і Галичиною і творила Червону Русь, а жителі тамошній суть по найбільшій часті Русини. Російскій повномочникъ въ Рязань, Ізвольскій, мавъ жадати, щоби в католіційній клірѣ входившихъ повітівъ губерній Суwalkи і Ломжа бувъ підчинений вильненському єпископові, але обзвѣстие бдотупивъ бдъ сего жаданя. Польскі єпископы мають бути преконовані доперва по политичній переоброзованню губерній.

Неудача мисія Ашинова потверджася теперъ вповнѣ. Урядова петербургська газета оголосила урядову ноту, въ котрій Ашинова называся авантюристомъ и оправдуся зовсѣмъ поступками французскихъ властей. „Правит. Вѣсти.“ додає такожъ, що підчасъ бомбардування мисія Ашинова въ Сагалло погубило 5 козаківъ а 5 тяжко ранено. Далше доносить урядова газета, що до Суецу виїхавъ одинъ офіцеръ російской моринарки, щоби зъ бдтати правезти прочихъ козаківъ до Одессы. Французскі газети доносять, що адмиралъ Обри, котрий бомбардувавъ мисію, казавъ зловленихъ козаківъ разомъ зъ Ашиновомъ привезти до Обока, зъ бдки вмовірно повезуть ихъ далше и выдадутъ бдтакъ російскимъ властямъ. Дивно виглядає, що въ пору, коли насѣла вѣсть о неудачі мисія Ашинова до Абессиніи, „Гражданинъ“ оголосить, що въ Петербурзі лагодяться двѣ нові експедиції до Абессиніи, одна підъ проводомъ якогось лѣкаря а друга підъ проводомъ якогось маючого купця. Обѣ експедиції мають аабрати зъ собою около 300 людей и сподучаться изъ Абессиніи до саблной акції.

Одъ четверга має вже Франція новий кабинетъ, такъ зване министерство бдъ бдды або кабинетъ выставовий. Суть люди, котрі хочъ и не мають великихъ здбностей, то все-жъ таки, коли того потреба, мають на столько бддвиги, що готові кожжого хвилѣ ставати на передъ и ратувати ситуацію. До такихъ людей належать такожъ и президентъ нового кабинету французского, Тирардъ. Імѣ се не першій разъ являвся въ французской политаці и ово певно не одушевить нікого. Тирардъ мавъ то особливе щастє, що завсѣгда мусѣвъ ратувати ситуацію и коли вже не було кому взятися за дѣло, то бдвъ ще одинъ не бддмовивъ. Минувшого року бувъ бдъ ажъ до цвѣтня президентомъ кабинету и явъ бы лишь на то, щоби приготувати мѣсце кабинетови Фльокета. Подбаву, здасє, задачу має бдвъ и теперъ сповнити, бо нѣхго не працює, щоби бдвъ мбгъ довго удержатися. Кабинетъ Тирарда не стрѣтивъ въ жадобѣ партій ані радости ані опору; его вивєсла на се становище не якась идея, не его особаства здбнбствѣ, але просто бдда и потреба, а буде піддержувати выставка. Франція страпнви свое значенне политичне, хоче бодай заимчонувати на поли поступу въ промислѣ и техницѣ. Французскі купцѣ и промисловцѣ бдбщюють собѣ дуже багато зъ выставки и лагодяться всѣма силами до неї, а непеинбствѣ ситуація политичной могла-бы розвѣяти всѣ ихъ надѣвѣ. Не диво отже, що въ широкихъ кругахъ французскихъ купцѣвъ и промисловцѣвъ бддозвалось велике негодованне проти всѣхъ тыхъ, що хотять за всеку цѣну довести до якогось заложоту. То негодованне вилынуло такожъ и на поодинокѣ партіи политичній и то сталося причиною, що новий кабинетъ бодай на разѣ не стрѣтивъ отвертой оппозиції. Імше питання, що станєся по выставѣ.

Но єсть ще и друга причина, котра забезпечує новому кабинетови яке-таке существованне. Складъ нового кабинету єсть того рода, що здасє, мовѣ-бы то бдвъ мавъ на цѣли сподучити всѣ партіи республіканскі. Зъ севаторбѣвъ належать три: Тирардъ, Феє и адмиралъ Жоре до умѣренной партіи республіканской, а четвертый Фрейсине має велику симпатію радикалбвъ. Прочіи министри виїшли зъ послбствъ и чотирь зъ нихъ: Констанъ, Рувіє, Тевене и Фалієръ належать до умѣренной партіи, а Іаїо єсть радикаломъ, котрий по трохи хлѣється до социалістбвъ. Крімъ Іаїота и Тевенета суть всѣ прочіи министри людьми знайнми вже зъ давнѣйшихъ часбвъ. Констанъ бувъ вже разъ министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ въ кабинетѣ Феррієго; Рувіє, найзнаменитѣйшій финансистъ въ Франції, бувъ ще за Гамбетты министромъ торговлѣ, а въ 1887 р. бувъ самъ президентомъ министрбвъ и мавъ заразомъ теку министерства финансбвъ; Фалієръ выставає вже шестій разъ яко министръ, а Фрейсине єсть такъ загально звѣстною личностю, що и не потреба о нѣмъ багато говорити. Онъ має дуже велику симпатію въ арміи и длатого войсковой круга була дуже за тымъ, щоби бдвъ задержавъ теку министерства войнны, хочъ єсть чоловікомъ цавильнымъ.

Складъ нового кабинету єсть ще и зъ иншой стороны цѣкавий. До него входять два великі здбніи мужѣ въ партіи опортуністичной, Констанъ и Рувіє, котрі перебули школу полтавну ще за часбвъ Гамбетты. Они будуть отже старатися всѣма силами виробити опортуністамъ давнє значенне политичне. Констанъ, чоловікъ дуже енергичный и зручний, буде певно всѣма силами старатися о то, щоби ослабити монархистбвъ, радикалбвъ и буляжистбвъ, а коли же прийдєся єму переводити нові выборы, то бдвъ уже певно всего свого впливу и своєї зручности, щоби ті партіи зовсѣмъ розбити. Въ тѣмъ то и причина, що скрайна лѣвація дуже невдоволена зъ такої обсады министерства дѣлъ внутрѣшнихъ и буде певно робити новому кабинетови всякі можливі трудности. Якъ бы тамъ впрочбмъ и не було, то рѣчь ббльше якъ певна, що ка-

бинетъ Тирарда не буде мбгъ довго устоятися. Въ Парижі говорять загально, що нове министерство буде могло, що найбільше до осені устоятися и то лишь тогдѣ, коли не буде порушувати нѣякихъ справъ, а обмежитися лишь на переведенню въ палатѣ послбствъ ухвалы бдбдкету и коли зъ дѣлю енергією буде выступати противъ буляжистбвъ. Противники теперѣшного ставу рѣчей въ Франції говорять зновъ, що теперъ все одно, яке буде правительство, бо агитація Буляжера противъ республики нѣхто вже не здержить.

Въ италійскбмъ парламентѣ ведєся вже бдвъ кблкихъ дѣлѣвъ горяча дебата надъ справами податковими, при чбмъ не обходиться и безъ того, щоби одинъ або другій бесѣдникъ не порушивъ такожъ и справъ политичной натуры, особливо же политикъ заграничнои. Майже всѣ бесѣдники, що доєи промовляли, выступали противъ проекту правительства. Підвышенне податку бдъ соли и податку ґрунтового не стрѣтило однакжъ такъ великою оппозиції, якъ того правительство сподѣвалось. Ббдлша часть бесѣдникбвъ домагася єднотности, а пос. Блльена домагася навѣть щоби оцнотности могли дбйти хочъ до 20 мил. та щоби найбільшу оцнотность завести въ министерствѣ войнны и финансбвъ. Декотрі посли домагалися такожъ реформы податкбвъ, а министръ финансбвъ бддповѣвъ на тѣ, що до того можна буде приступити ажъ по урегульованню бдбдкету и цѣлон господарки финансової. Підчасъ дебати сказавъ пос. Кармине, що добре єсть, коли маєся сильныхъ союзникбвъ, але не потреба такожъ робити собѣ ворогбвъ. На то Крипси: Якѣхъ ворогбвъ? То безъ основна инсинуація. Кармине: То доказаний фактъ, що ваша подорожъ до Фридрихсруге нарушила нашѣ добріи бддносини до Франції. Крипси назвавъ то чистю выдумкою. Овогдѣ зновъ інтерпелювавъ пос. Компанєвъ президентъ министрбвъ, чи правдою єсть, що комендантъ корпусу въ Неаполіи выголосивъ такий тоаствъ въ честь коменданта нѣмецкой ескадры: Италійска армія показєся въ хвалѣ небезпечности супротивъ сиблного врага достойною союзною зъ нею арміи нѣмецкой. Крипси бддповѣвъ на то, що то все неправда и давуся якъ можна приуєскати, щоби италійскій генералъ мбгъ такъ бддзвѣстися о народѣ, зъ котрымъ Италія жєє въ дружбѣ. Якъ бы не тѣ, що въ Франції настала криза кабинету, то можна-бы межѣ Италією а Францією богато справъ урегулювати, Италію предѣ сподучають зъ Францією дуже дружній бддносини.

Въ виду того, що въ румуньскбмъ парламентѣ предложено вже другій разъ внесенне на поставленне кабинету Браціана въ станъ обжалованія и що палата приняла до внесенєе 101 голосами противъ 44 та навѣть выбрала вже слѣдчу комисію, цѣкава єсть рѣчь, о що влѣстиво розходиться. Внесенєе Бляремберта обжаловує Іоана Браціана, що бдвъ: 1) насильствомъ и обманьствомъ спинявъ горожанъ въ сповнованнє права wyborчого; 2) политическими штучками, погрозами и брутальностєю старався обмежити право публичныхъ зборбвъ, непоковъ зборы и терроризмавъ ихъ; 3) дня 14 и 15 марта хотѣвъ бдвъ не тблько масакрувати народѣ, але хотѣвъ навѣть послбствъ въ воротахъ парламенту и въ подвбрку сыяло розбгнати; 4) дня 15 марта заведено на приказъ правительства въ свѣтѣ народного збору формальный судъ и ведєно слѣдство та перешуквано навѣть кишенѣ послбствъ; 5) министерство удержувало зъ публичныхъ фондбвъ людей, що допускалися насильства на оппозиційныхъ журналистахъ; 6) на бдбажныхъ горожанъ заставляло министерство єйти, щоби ихъ бдтакъ оклеветати и поставити передъ судѣмъ и т. д.; 7) при выкупнѣ штрисбергской зѣлѣзницѣ, при заложєнню на ціонального банку и т. д. обловилися декотрі люди зъ партіи Браціана на миллионы и то въ порузумнѣ зъ правительствомъ; 8) въ зблбмъ намѣренню и зъ шкодою для краю представлено парламентови фальшиву справу бесарабскую и дунайську а такъ само справу бущого министра войнны Ангелеска и братбвъ Майканъ; 9) министерство допустало мальверзацію на миллионы при уплатѣ зъ фондбвъ; 10) оно ухвалювало, предлагало до санкції и оголошувало неконституційный законы.

НОВИНКИ.

— Вечеромъ зъ танцями въ „Рускій Бесѣдѣ“ устроєний заходомъ товариства „Зорѣ“, бдбдуся въ суботу при значній участі гостей. Рускі промисловцѣ явились въ повнбмъ числѣ, хто зъ родиною, зъ жєною, зъ охочими до танцю донечками, хто яко ревнній служитель Терпсихоры. Хотай запросини до родинѣ рускихъ на той вечерокъ выслано доперва въ пятницу та суботу, то мимо того бачили ми межѣ гостями кблкая домбвъ рускихъ и зъ по-за кругбвъ промисловыхъ. Всѣ бачилися охочо. Демократичный духъ збѣвъ въ одно руского ремѣсника и такъ званого „интелигента“. До танцѣвъ, що бдбдувались въ двохъ компаніяхъ, сталося надъ 40 паръ. Нами проходили пн. Хировичъ и Коцкѣ Коломыйки пошли охочо. Деякі панночки явились въ стронѣхъ народныхъ. Заговѣвъ на той вечерокъ и п. Мурко. Словѣнцѣ, що за-дѣя студій филологичныхъ въ поворотъ зъ Россіи на родину задержася на короткій часъ у Львовѣ. Єму випала въ очи та „згода въ семействѣ“ рускомъ, що затирає всякі рбзницѣ стана и заводу. Выглядало, мовѣ зблзшла одна ширна родина, щоби послѣдній хвилѣ місяцѣи опровадити въ щирбй веселости, а при тѣмъ зблзнитися до себе и познатьматися зъ собою близше. Послѣдній участникъ вечерка розблзнилися доперва передъ 8. годиною рано.

— Послѣдній вечерокъ „Руского Касина“ бдбдуся зновъ въ суботу въ великій салъ „Народного Дому“. И тутъ запечатано маспнѣвъ весело. До

танцѣвъ ставало надъ 80 паръ. Чи явился на тѣмъ вечерку зновъ той ангелъ, що дезертирувавъ зъ раю св. Петра, о тѣмъ не подаєвъ намъ досѣ вѣсти нашъ справодавецъ спеціальный.

— Товариство „Січ“ у Вѣднѣ устроєне дня 8. н. ст. марта въ салѣ Брейта (vis-a-vis парламенту) музикально декламацийный вечеръ въ XXVIII-мѣ роковини смерти Тараса Шевченка. По концертичѣй части слѣдєе комерсѣ. Програму подамо познѣйше. И на далекій чужинѣ помбжѣ „бурлаками“ пронєсєся въ дни роковинъ смерти Тараса его вѣще слово, далеко бдъ родины зббдєся молодѣжъ наша, щоби „не злымъ, тихимъ словомъ“ спонянути память великого мученика за правду и волю неволеного народу.

— Выставка Ставропольска потрєває ще три дѣвѣ, до 28 н. ст. лютого. Что же може не бдбддвѣтѣ еи, нехай скористає въ тыхъ трєхъ дняхъ. Выставка отворєна бдъ год. 10 рано до 3 пополудни, а вступѣть только 20 коп.

— Впр. митрополитъ Сильвестеръ вернувъ въ пятницу зъ Пєева до Львова.

— Зъ причини кблководной неустойчой снѣговичѣ засыпаний улицѣ Львова величезными масами снѣгу, котрі особливо въ раннихъ годинахъ дуже утрудняють коммуникацію. За-дѣя того убблонила власть школьна дѣтей зъ 1 и 2 класѣ мѣськихъ школѣ людowych на заурѣшній дєнь бдъ науки школьной, и заридитъ такъ зблзненєе и на слѣдуючій дѣвѣ, если метеліца не устане.

— Дирекція руху зѣлѣзницъ повѣдомила насъ вчера, що весь рухъ на шляху Лѣвоѣ-Стрый поѣздамъ зъ замети снѣжною здержано бдъ дня 23 н. ст. лютого, а натомибѣ зъ днємъ 24 лютого привернено весь рухъ на шляху Лѣвоѣ-Стрый поѣздамъ ч. 814, на шляху Хирбѣ-Стрый поѣздамъ ч. 114, на шляху Стрый-Станиславѣвъ поѣздамъ ч. 111. — На зѣлѣзницѣ Кароля-Людвика на шляхахъ Красне-Пбдволочиска и Ярославѣ-Сокаль рухъ здержаний. — Впрочѣмъ не знати, що дѣєсь и на иншихъ шляхахъ зѣлѣзницѣ, бо вчера и сєгодня рано страшно мєла снѣговѣйици.

— Скандалъ на черновецкбмъ университетѣ. Черновецкѣ студентѣ хотѣли такожъ почтати въ бддповѣдній способъ смерть архика. Рудольфа и длатого збблрили були днѣ 2 с. м. на нараду и хотѣли обдумати способъ, якъ бы заманичєстувати свою жалобу. На нараду збблрили були всѣ студентѣ безъ рбзницѣ народностѣ а такожъ и кблкихъ прѣсєсорбвъ взяло въ нѣй участѣ. Прусифильскі бурнѣ зъ товариства „Арминія“, и декотрі Румунѣ, хотѣли однакжъ надати манифєстаций румуньско-прусофильскій характеръ, въ наслѣдокъ чого прийшло було на нарадѣ до дуже бурливыхъ сєнєвъ а на послѣдокъ, и до роздору. Коли прѣдсѣдатєлемъ збору выбрѣвъ студєнта Марка зъ „Арминіи“, выйшли зъ салѣ товариства: „Союзъ“, „Austria“, „Alemania“, „Oguisko“, „Akad. Lesehalle“ и „Hygieia“ и постановили окремо устроити жалобну манифєстацию. Одъ того часу велєся беззустанній споръ мѣжъ обома партіями, ажъ вѣмбасєвъ въ то сєнатъ университетскій и выточивъ слѣдство противъ кблкихъ студентбвъ. Результатомъ слѣдства було, що сєнатъ оголосивъ на чорній таблицѣ слѣдуючій вырокъ: студентбвъ правникбвъ: Гандля, Цукра, Рудольфа, Корна Роберта, Митрофановича, Енгля, Ганга и фармацевта Мительского выключася зъ университета на часъ бдъ 1 до 4 курсбвъ а девѣтьомъ даєся нагану. Всѣ выключєний студентѣ належать якъ разъ до тыхъ товариствъ, що выйшли були зъ салѣ и не хотѣли солидаризоватися зъ прусофилами. Выключєний студентѣ зажадали були бдъ ректора мотивбвъ вырокъ, але бдвъ бддмовивъ имъ того. Студентѣ выслали були вчера депутацію до президента краю зъ жалобою, выєсли рекурєвъ до министерства а крѣмъ, того бдддєсли телеграфично до посла Пернєсторєра, щоби бдвъ порушивъ єю справу въ палатѣ послбствъ и звернувъ на ню увагу министра.

— Двохъ жидбвъ у Краковѣ, Зонєнштайна и Кренгя, обжалувала ц. к. прокуратура о купно 12 голоббвъ при выборахъ до рады мѣской.

— Романъ дармштадскій. Герой зъ-пбдъ Сливницѣ ставоє героємъ роману, о котромъ заговорила теперъ цѣла Европа, тымъ ббльше, що романъ єей не єсть може и безъ прикрасы политичной. Кн. Александръ Батєнбергскій женитися, чи може — якъ доносить деякі газетѣ — и ожєнивєся зъ снѣвачкою дармштадского театру, панною Іоанною Марією Лбйзингѣр. Звѣстно, якого то шуму наробивъ бувъ проектъ ожєнити кн. Александра зъ донькою нѣмецкой цѣсарѣ Фридриха, а зъ сестрою теперѣшного цѣсаря, княгинєю Викторією, и якъ тому енергично спротивився бувъ кн. Бисмаркъ. Нѣмецкій канцлєръ може теперъ тѣшитися, що кн. Александръ не буде вже стяти на перешкодѣ его политичнымъ змаганіямъ, але кн. Викторія мабуть не зъ легкимъ сердцемъ приняла ту вѣсть, бо герой зъ-пбдъ Сливницѣ припавъ їй бувъ за надто до сердєнка. Она все ще мала надѣю, що выйдє за кн. Александра. Мабуть и кн. Александръ, доки живѣ ще єи батько, не бувъ бдъ того, щоби одружитися зъ княгинєю цѣсарского роду, тблько-жъ причини политичній ставали тому на перешкодѣ, хочъ бдвъ своего часу выразно заявивъ бувъ, що зрѣкаєся всякихъ претенсій до болгарского престола. По смерти своего батька мбгъ кн. Александръ свободнѣйше поступати, бдвъ выступивъ зовсѣмъ зъ нѣмецкой арміи а теперъ зривася навѣть зъ традициями высокыхъ родбвъ и вже свое життє зъ тою, котру его сердце выбрало. Здаєсь, що вѣсть та не дуже милє мусѣла зробити враженєе въ роднѣ нѣмецкой цѣсарѣ а спеціально на кн. Викторію, коли недавно тому розицєнено вѣсть, що кн. Викторія заручилася зъ кн. Каролемъ шведскимъ третимъ сыномъ шведского короля Оскара. Суджена чи якъ вже говорять мрганатична жєна кн. Александра панна Лбйзингѣр єсть донькою камердинера, котрий служивъ своего часу у фельдмаршалѣ-поруčníкѣ Снѣборинієго въ Пришєвѣ на Угорщинѣ. Тутъ родилася она въ 1865 р. и тутъ одержала первое свое образование театральне. Зъ Пришєва перенєслася бдтакъ Лбйзингѣр зъ своєю матєрєю до Дармштадту, де єи заангажовано до княжого театру на постбнєе проживанє. Панна Лбйзингѣр має бути знаменитю снѣвачкою, хочъ нѣколи не мала и не має великого замплєванія до сєнєвъ. Зъ лица має она бути дуже краєна и мила, зъ синими выразитєльными о-

чима и блбндѣ волосємъ а коли говорити, то вѣ єи бесѣдѣ слѣдно, якъ то кажуть, духа. Она має ще брата, котрий єсть поручникомъ въ австрійскбмъ войску; батько єи померъ кблкая лѣтъ тому назадъ.

— Дбббій вѣсти. Маршалокъ краєвий гр. Тарновскій выїхавъ зб Львова — Дня 21 н. ст. лютого бдбдусє въ Милованю вѣнчанєе укбнченного богослова п. Алекс. Осадцы зъ панною Марією Евгєнією Тутакбвною, дочкою бл. п. Кароля Тутака бущого адвоката краєвого въ Станиславѣвъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскою.

Въ пропозицію приняты оо.: на Г. аѣ, дек. дрогобицкий, І. Іос. Подлускій, П. Кєав. Вилиньскій, Пн. Ант. Рудавскій, 4. Вол. Левицкій, 5. І. Отто, 6. Ілар. Туна, 7. Теоф. Глушкєвичъ, 8. Силѣв. Копиєтєнскій, 9. Вас. Гошовскій, 10. Вол. Созаньскій, 11. Євг. Горницкій; — на Кав-скомъ, дек. дрогобицкого, І. Корн. Лодєнскій, П. 6р. Куновскій, Пн. Корн. Гумєнскій, 4. Вас. Скобєльскій, 5. Вас. Яремкєвичъ, 6. Ігн. Вахнянинъ, 7. Мих. Понєль; — на Явору, дек. старосамбѣрского, І. Марк. Куновскій, П. І. Яросєвичъ, Пн. І. Стєпановскій; — на Карбѣвъ, дек. угбѣвского, І. Мих. Калимонъ, П. Левъ Санцѣк, Пн. Андр. Тимкєвичъ, 4. Євг. Омєлєнскій, 5. Корн. Лодєнскій, 6. І. Отто, 7. Єм. Гринєвєцкій, 8. Лев. Мєнцєнскій, 9. Вол. Насальскій, 10. І. Рыбамєвскій, 11. Викт. Матюк; — на Флѣборіи-ку, дек. мушиньского, І. І. Прислѣпскій, П. Вол. Хилєкъ, Пн. Теод. Мєренє, 4. 6р. Копиєтєнскій, 5. Левъ Мацускій, 6. Корн. Гумєнскій.

Конкурсы, именованія, перенєсенія и пр.

— Именованія. Намѣстникъ именуєвъ комисаріи повѣтowego гр. Евд. Стаженьского въ Корнай-бурѣвъ и концинистбвъ намѣстництва: Вол. Бєлявского въ Рышєвѣ, Ант. Шидловского въ Тернополи и Ром. Тхуржницкого у Львовѣ ц. к. гал. комисаріями повѣтовыми, а ц. к. практикантбвъ концєнтовыхъ намѣстництва: Стан. Коритовского въ Перємышлянахъ, Вол. Марка въ Станиславовѣ и Мєч. Стрѣльбицкого у Львовѣ ц. к. концинистами намѣстництва. — Министерство торговлѣ именуєвъ асистєнтами почтовыхъ практикантбвъ почтовыхъ: Петра Кутковського въ Краковѣ, Войт. Дуанонича въ Пбдволочискахъ, Фел. Рашку въ Вѣлбѣ, Брон. Смолєня и Ант. Чижека въ Ярославѣ, Макс. Коха въ Тернополи, Кар. Вохниѣ въ Краковѣ, Зєн. Пахольго у Львовѣ, Арона Кароля въ Краковѣ, І. Поповича въ Тернополи, Стєф. Снѣкєвича у Львовѣ, Фр. Костишина въ Краковѣ, Іос. Слєвичка у Львовѣ, Тому Фоку въ Краковѣ, Ант. Гєттєра въ Новбмѣ Санчи, Ант. Ратайского въ Ярославѣ, Іос. Фрайндлиха въ Пбдволочискахъ, Каз. Мокрицкого въ Краковѣ, Як. Осєовского въ Тарновѣ, Мих. Маєра въ Дрогобичи и екєпєдиторбвъ почтовыхъ: Фрїд. Пєчакєра у Львовѣ, Гєнр. Радомского въ Косовѣ, Дав. Юдєнфайнда въ Станиславѣвъ, Стан. Остафилського въ Тернополи, Март. Склєву въ Товмачи, Ігн. Гарана у Львовѣ, Іос. Серковського въ Станиславѣвъ, Вол. Матковського въ Букбвєску и І. Бачиньского въ Бжєску, а дирекція почтѣ и телеграфбвъ призначила: Пєчакєра до Рышєва, Радомского, Склєву и Бачиньского до Кракова, Юдєнфайнда до Бродбвъ, Остафилського до Тернополя, Гарана до Львова, Серковського до Вадовичъ и Матковського до Перємышля, а всѣхъ иншихъ полишила въ давнѣхъ мѣсцяхъ службѣвыхъ. — Прокураторъ Илолѣтъ Натановичъ именованый совѣтникомъ вышого суда краєвого въ Чернбвѣльцѣ.

— Перєненєія. Комисаріи повѣтѣвъ перєненєні: Брон. Вайдєвичъ зъ Нового Санча до Коломыѣ, Пєтро Губаль-Добрянскій зб Львова до Добромилѣ, І. Виларскій зъ Чєшанова до Тєребовѣ, Вол. Студиньскій зъ Добромилѣ до Тернополя, Вяч. Єловицкій зъ Золочєва до Жовкви, гр. Мавр. Дѣдушицкій зъ Жовкви до Нового Санча, Здис. Гєппєртъ зъ Кракова до Старого мѣста, Іос. Ягошевскій зъ Тєребовѣ до Чєшанова; новоимєнованый комисаръ пов. гр. Евд. Стаженьскій призначеный до Сянока а новоимєнованіи концєпистѣ намѣстництва: Стан. Коритовскій зъ Перємышлянѣ до Золочєва, Вол. Марєкъ зъ Станиславова до Ярославѣ; практикантѣ концєпѣвъ намѣстництва перєненєні: І. Вальцє зъ Ярославѣ до Стры, Алѣб. Рожаньскій зъ Грїбова до Нового Санча, Брон. Заградникъ зъ Стры до Ярославѣ, Каз. Высоцкій зъ Равы до Тарнова, Каз. Яєтшємбєскій зъ Вадовичъ до Грїбова, Вит. Калинъ-Лєсєота зъ Чєшанова до Станиславова, Мєч. Табо зъ Тарнова до Чєшанова, Жиг. Рудницкій зъ Бббрки до Равы, Авт. Дбєцкій зъ Львова до Вадовичъ, бр. Здис. Брувницкій зб Львова до Жовкви и Каз. Вайдєвскій зб Львова до Бббрки. — Староста при намѣстництвѣ Вендиктѣ Бєрнацкій перєненєний на посаду старосты до Коломыѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 25. лютого. Правительство предложило палатѣ послбствъ законъ о управлѣнєнню ранѣи платнѣ урядникбвъ университетскихъ, библіотєчныхъ а бдтакъ и пенсій для вдовичъ понихъ.

Бєрлинъ 25 лютого. Послѣ „Kreuzztg.“ бдбдуться торжєственнѣ заручини російского наслѣдника престола зъ кн. Алицією въ маю въ Дармштадтѣ.

Букарєштѣ 25 лютого. Палата послбствъ выбрала окрему комисію, котрбй министръ войнны даєтъ довѣрчий поясєненя въ справѣ маючихъ предпринятися приготєвлєнъ военныхъ.

Вѣдєнь 25 лютого. „Sonnt- und Montags Ztg.“ обговорюючи анкету роббтникбвъ, промєвляє за заведєнємъ въ Австро-Угорщинѣ загальноного права голосованя.

Сѣфія 25. лютого. Комисаръ турецкій заявивъ болгарскому правительству, що Болгарія ядо вазальне княжєство не має права підписувати угоди.

Надбслане.

Аптика РУКЕРА у Львові
поручає 2460 286-?

Зб'є Зебургеа яко певне средство на катар, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ упакованьемъ 30 кр.

Фабрика знарядовъ рѣлничихъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы 1889 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 222 ?

Змѣна помешканія!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устною ямы пере-
провадився до дому Вн. Киршнера при пляцу Три-
бунальскому ч. 1 и ординує одъ 9—1 год. передъ
полуднемъ, а одъ 3—5 год. по полудни. 22—

Розкладъ їзды на залѣзницяхъ державныхъ.

важний одъ 1 жовтня 1888

Приходять до Львова: о год. 1.15 въ ночи зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гус-
тина и Станиславова; — о год. 8.06 рано зъ Су-
хон, Хирова, Стрия; — о год. 8.20 по полудни зъ
Сухон, Хирова, Густина, Станиславова и Стрия;
— о год. 7.40 вечеромъ зъ Густина.

Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Лавоч-
ного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10.15
рано до Стрия, Станиславова, Густина, Хирова
и Сухи; — о год. 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухи,
— о год. 9.48 вечеромъ до Станиславова и Гу-
стина. 2238 50-?

Розкладъ їзды на залѣзницяхъ

важний одъ 1 червня 1888.

(пѣла годинника львовского.)

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4.03 по полудни курерскій; 9.25
вечеромъ и 8.50 рано особовый; 7.15 вечеромъ
мѣшаний.

Зъ Черновца: о год. 8.00 вечеромъ поспѣшный; 11.06
въ ночи и 6.40 рано мѣшаний.

Зъ Подволочиска и Бродовъ (на Подзамче): о год.
2.08 по полудни курерскій; 2.38 въ ночи и 6.22
вечеромъ мѣшаний.

Зъ Белая: о год. 5.53 по полудни мѣшаний.

Одходять до Львова:

До Кракова: 7.20 рано особовый; 4.20 рано и 8.30
вечеромъ мѣшаний; 2.28 по полудни курерскій.

До Черновца: о год. 9.20 рано поспѣшный; 9.50
рано и 10.06 вечеромъ мѣшаний.

До Подволочиска и Бродовъ (зъ Подзамча): о год.
10.23 рано и 11.06 вечеромъ особовый; о год. 4.22
курерскій.

До Белая: о год. 7.49 рано мѣшаний.

БРИ-

твы правдивый швейцарскій ан-
глискій, мыльнички, ремѣцъ и
мраморки до острѣя, мыла,
пензѣ и т. п.

поручає найдешевше
мѣшаний товаровъ модныхъ, бѣла
мужского, товаровъ галицкихъ
нахъ, виробовъ русканичскихъ
парфумерия и т. п.

БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ

у Львові, ул. Галицка ч. 16.
Цѣники на жадає даромъ.

Одинока на краєвихъ виставахъ нагороджена

фабрика и головний складъ оружья

Альфреда Дзиковского у Львові

поручає оружье для полюючихъ, револьверы, патро-
ны и всякй знаряды для цѣлюванья по фабричныхъ
цѣнахъ. — Цѣники на жадає gratis и franco.

2782

5-6

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львові, ул. Сикстуса ч. 6

поручає Влов. П. Т. Публицъ овой выключный складъ
Россійской гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжий транс- портъ найлѣпшій герба- ты зъ Москвы и поручає ея після побѣзъ сто- ячого цѣника	Кайсовъ, знам. чорна 1/2 кильо	1.60
	" " " " " " "	1.80
	Сухонгъ, знаменита	3.00
	" " " " " " "	3.00
	Мелянжъ караванна	4.00
	Фу-чу-фу (Ч. I.)	3.20
	" " " " " " "	4.60
	" " " " " " "	6.00
	К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.)	2.40
	" " " " " " "	3.00
	" " " " " " "	3.75
	Высѣвки (знаменита 1/2 кильо)	1.60
	" " " " " " "	1.80
	" " " " " " "	2.50
Особливо звертає- ся увагу на знаме- нитый родъ К. & С. Попова.	Ласкаві порученія поштою, опа- кованье франко.	2612 16-20

Прехорошою кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надбйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —

котру зъ приємністю можемо поручити на-
шимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сей суть на складѣ инші роды
доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр.,
1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11.20 зр.,
Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр.
III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 29-? Зарядъ Народной Торговлѣ.

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
желудка.

Незрѣваний при браку апетиту сла-
бость желудка, воняючѣмъ одышу,
квашенью ближано, адутю, колыцъ,
катаръ желудка, газъ, твореню си-
пѣску и камѣнчикѣмъ въ мѣхури,
при надто великій флегмъ, жовтицѣ,
оджипеню и бланованю, болѣю головы
(если походить зъ желудка), корчахъ
желудка, задженю, перетяженю же-
лудка стравами и напоями, при хро-
бакахъ, поухахъ селезенки, печѣнки
и геморойдахъ. — Цѣна флашочки
ракомъ зъ припѣкомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЪ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kromer) МОНАВЪ.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть пѣякимъ
средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при
каждой флашочкѣ въ припѣхъ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ
2351 47-52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивый Маріяцельскій ка-
плъ жолудковій рѣзно фальсификують и наслѣдуютъ. — На
знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути зави-
нена въ червоне запякованье, заосмотрене въ повѣсному
марку охоронну и при кождой флашочкѣ на припѣхъ
муситъ находиться, ще сей припѣхъ друкований у Г.
Гусака въ Кромерияхъ.

Правдивый можна купити: у ЛЬВОВІ въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Бломфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова
Писеса, Жиг. Рукера, Кар. Сметинского, Г. Венюско-
го, Ари. Раппапорта. — ВЪ БЕЛІЗѢ у ап. Гросса. —
ВЪ БОБРИЦѢ у ап. Бальбини Мендичко. — ВЪ БРО-
ДАХЪ у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Куляки,
Вилг. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад-
дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ВЛАЖКОВѢ у ап. А.
Бжеса. — ВЪ БУЧАЧІ у антикари Корниля Левин-
ского; — ВЪ ВАРИЖѢ у ап. Венед. Кшиоволо-
кого. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Трауфель-
вера. — ВЪ ДРОГОБИЧІ у ап.: Айхмилера, П.
Партишевца. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма.
— ВЪ ЗЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ
ЖУРАВНѢ у антикари Іос. Л. Томашевского. — ВЪ
КАМЬНИЦѢ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского;
ВЪ КОЛОМІЯХЪ у антикари А. Сидоровича; ВЪ
КОПЧИНАХЪ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШІ
у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИ-
ЦІ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. І. Жолитского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у анти-
кари Препримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у
ап. Осма. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛІ у ап.
Жигмоды І. огодика К. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яе-
кевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Вилг. Іаковского. —
ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мервиньского. — ВЪ САМ-
БОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Марша. — ВЪ СКО-
ЛѢМѢ у ап. С. А. Лещковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у
ап. Анд. Данчака. — ВЪ СОКАЛІ у ап. Евг. Высо-
чаевского. — ВЪ СТАРОМЪ МЫСТѢ у ап. Ад. Пале-
ского. — ВЪ СТРИПѢ у ап. Чальбазаного, В. Коло-
ровского. — ВЪ ТУРЦІ у ап. Жиг. Козидкого. — ВЪ
ТЕРНОПОЛІ ап.: Леона Файшманна и Фр. Ямрутеви-
ча. — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского.

„Рускій Правотарь домовый“

або приступне поясненье, въ який
способѣ кождый при грамотахъ
правныхъ всякого рода самъ засту-
паться и потребный писема, якъ по-
данія, просьбы и т. п. безъ помощи
адвоката съ повою силою правною
споряджати може.

Уложили Василь Лукычъ и
Юліанъ Семитинѣвскій.
Томъ I. Законъ цивильный
вразъ зъ дотычными доповненями,
поясненями — и больше якъ 200
разнообразными избраниями та прикла-
дами. Сторѣнь 432 + XVI въ 8° або
28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ кни-
ларяхъ выноситъ 4 зр. а в

Хто купує у Н. В. Левицкого
въ Станиславовѣ, платитъ за
Іприм. томъ 3 зр. 30 кр. —
Для предплатниковъ „Дѣла“
и „Батьковщины“ цѣна зни-
жена на 2 зр. 50 кр. а в, а съ пе-
ресылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Проспекты обширный высылка
на жадає п. В. Левицкій въ Стани-
славовѣ. Въ вынятковѣхъ злучахъ
даєся 1 примѣрникъ (не по зниженій
цѣнѣ) на сплату въ двухъ ратахъ

Въ товариствѣ

„АКАДЕМИЧНЕ БРАТСТВО“

у Львові ул. Калѣна ч. 1.

можно набутти отей книжки:

П. Онискевича „Руска Би-
бліотека“ Томъ I., писани
И. Котляревского, В. Гоголя
и П. Артемьевского-Гулака 2.50 кр

И. Онискевича „Руска Би-
бліотека“ Томъ II. писани
Г. Квѣтки (Основанника) 2.50

И. Онискевича „Руска Би-
бліотека“ Томъ III. писани
М. Пашкевича, П. Вагиле-
вича и Я. Головацкого 2.50

Творы Володимиръ Навро-
цкого Томъ I. 1.20

Жите и значене Маркіяна
Пашкевича а въ додатку
матеріалъ и замѣтки до гене-
зы руско-народного бродяже-
ны въ Галичинѣ, написавъ
Володимиръ Копцовскій . . . 25

Наукова Библіотека, книж-
ка І. Нарисъ Исторіи фило-
софи, посла Фрица Шульце
переклавъ Іванъ Франко . . . 30

Переводы и наслѣдованія
Осипа Шухевича . . . 30

Фавст, трагедія Йогана Вольфа-
ганга Гете, часть I, переклавъ
Іванъ Франко . . . 1.50

Провидні ідеї в писемяхъ
Тараса Шевченка студіюмъ
Ом. Партицкого . . . 35

Правда, литературный збірникъ
с доповнене XIII рокичка ва-
списи Правди украинскій Во-
лодимиромъ Барвинскимъ . . 1-

Скажѣтъ собі разъ цѣлу
правду въ очи, третя часть
студіи на найбѣе церковно-
народномъ поли, призабраной
О. Обачнымъ . . . 10

Дрібна Библіотека том 14.
„На дні“, суспільно-психо-
логічна студія Івана Франка . 25

Le carnayal slave, Quadrilles
en motifs des toutes nations
slaves, composés pour le
piano par Th. I. Kobryniski . 50

ПШИБИЛЬСКОГО
новый складъ вуденины

при улицѣ Кранівскій число 3

коло корѣнной торговлѣ Юстіана а напротивъ торговлѣ зъ мясомъ Бар-
цеского — открытъ

КАРОЛЕМЪ ПШИБИЛЬСКИМЪ у Львові.

Филія и масарске заведенье при ул. Городецкой число 44 у власномъ
домѣ. — Благожеланный замовленія зъ провинціи выполняются по дуже
приступныхъ цѣнахъ оборотною почтою.

Зъ поважаньемъ

Кароль Пшибильскій

властитель масарского заведеня.

2796 6-6

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабри-
ки ликерѣвъ, ровол.
и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. приворного
доставника
у Львові.

Марка	въ флашкѣ 1/4 литр.	Цѣна.
* *	зр.	70
* *	зр.	90
* *	зр.	1.00
* *	зр.	1.50
1850	зр.	1.20
1860	зр.	1.20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840 зр. 2.50

зъ р. 1830 зр. 3.00

Одъ коли заложена фабрика, с. в. больше лѣтъ одъ столѣтїа, най-
больше заходу було виробѣ житной **СТАРКИ**, такъ въ краю якъ
и за границею немалы цѣною, ульшшити и поручно тую-жъ яко напѣ-
токъ о знаменитѣмъ и нѣжѣмъ, а лагодномъ смаку, который
тысячи моихъ Влов. обдирательствъ ужинає замятъ **СОГЛАСУ**. Продуктъ
сей вывожу въ значной сколѣкості до *Нѣмеччины, Италиі, Румуніи*
и до *Оріенту*, а въ *Астеро-Угорщинѣ* сей родъ выключно числятъ ты-
сячи обдирательствъ.

Найдодбѣйше спроваждати СТАРКУ почтою въ пакетахъ а 5 ки-
ло, маючихъ 2 флашки. 2361 52-52

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдѣ, Ло-
бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найлѣпша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
кав.

Найлѣпша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
кав.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигову. Найлѣпшій
шоколады, о найлѣпшій якості и бдзаченій на всѣхъ
виставахъ, Какао бѣзъ олю легке и вельми смачно,
Англ. Rocks O-rs, кандиты, кандизованй и моро-
жений овочѣ, Компоты, Цедрі, Аранціні и т. п

Нашй виробы фабричный можна достати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 31-50

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и
дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпін

за незрѣваніи

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосю сивому и сподовѣлому по колькоразо-
вѣмъ ужитю привертаетъ красну барву. Пилип-
тонъ не жарбує лише одмолоджує волосѣ, котре подъ вилы-
вомъ сего одличного ередства одыскує первѣтну барву, мяг-
кость и блдыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпадає волосѣ въздержує,
цибульки волосей взмѣднѣе и до вытворю-
ваня та поросту волосѣ побуждає Лисны покрываються крас-
нымъ волосемъ. — Цѣлый флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60кр

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженье и покупъ сего пудру суть найлѣп-
шимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій
на всѣхъ виставахъ бувъ першимъ, а численій медалѣ заслуги,
якими его бдзачили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій
не мѣтитъ жадныхъ металевыхъ примѣшекъ, есть се наичис-
тѣйшя и найнѣжѣйша мушка рѣстнина; приємно прилягає до
лица, надає красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ сред-
ствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-
дикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для блондинокъ и кремъвый для
шатенокъ и brunetокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1.20
зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіялкова. Усває зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики,
пояданье и лущенье шкѣры. выгла-
джує морщинки и доликы основй Лице одсѣвжує, выбѣлює и вы-
нѣжнює до той степени, що яко средство тоалетово-гигієничне
збѣстало бдзачене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣ-
карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2629

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВІ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3,
пляцъ Малицкій и улица Галицка, рѣгъ Валовой ВЪ КРА-
КОВѢ Сукоиницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 137-?

купує и продає

всѣ эффекты и монеты

подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный п

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ побѣла закона зъ дня 2 ливня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшій постановы зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣшчуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, купильныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію а вадіа

можно одержати въ сый Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуются безъ
проволати по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякомъ провизіи.

Капы, портіеры, ослони бѣліи и кольорові поручає въ
найбольшомъ выборѣ

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ понедѣла и рукописъ) съятъ о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Вибіорка найнамъ повѣстей“ выходить въ второкъ, а въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты приймають: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣдмъ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты плататъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Заграницею: на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на пѣть рокъ . . 9 ар. на пѣть рокъ . . 12 ар. на чверть рокъ . . 4 50 ар. на чверть рокъ . . 6 ар. на мѣсяць . . 1 50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на пѣть рокъ . . 8 ар. на чверть рокъ . . 4 ар. на мѣсяць . . 1 35 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуются лише на попередне вѣдѣреніе. — Рекламціи неоплаченіи въбѣнъ бѣдъ порта. — Неоднократно пошлю 8 ар. а. в. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надобрано“ по 20 ар. а. в. Подписки чинаються по 10 ар. бѣдъ отпаша.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты послѣвъ предложено правительствомъ проектъ закона о ранахъ и о платнѣхъ урядниковъ при библиотечкахъ въ университетахъ и политехникахъ. Проектъ сей мѣститъ въ собѣ также постановку о пенсіяхъ для вдовъ по тѣхъ урядниковъ. Пѣсля того проекту мають дѣставати: кустошъ 1800 ар., скрипторъ 1200 ар., амануэлевъ 700 ар. въ одновѣднѣхъ пилитѣхъ додатками. Подчасъ дальшюхъ дебатовъ одповѣдавъ министръ просвѣты на интерпелляцію посла Розера въ справѣ клиникъ д-ра Бальбота и обьявляя, что зрѣбитъ все, что буде можна, чтобы усунути всякій недогѣдності на сѣй клиникѣ. Въ порядкѣ дневного ухваленю одтакъ законъ о пѣсляхъ въ уласть нележитостей при конверсіи познотокъ. Гаскъ мотивувавъ сѣвъ внесеніе о змѣнѣ закона промышленного и о розширеніи его также и на торговлю та домагава, чтобы купцы были обовязанъ предлагати свѣдѣнствъ здѣнствъ. Тиркъ интерпеллювавъ прѣсидію палаты, для чего справу верификаціи выбору посла Блѣоха все одкладаеся на пѣдѣнѣе. Д-ръ Смолька одповѣвъ, что цѣла ся справа есть такъ запутана, что годѣй до конца дойти и для того не легко выбѣрѣ сѣй зверикувати. Пос. Фусъ интерпеллювавъ, для чего внесеніе пос. Кронаветтера о прагматичѣ службовой для урядниковъ державныхъ не ставитъся на порядкѣ дневныхъ, хочъ Кронаветтеръ предлагавъ его же въ 1885 р. Гр. Таффе — казавъ бесѣдникъ — заявляя въ комисіи, что парламентъ некомпетентный мѣшатися до сѣй справы а послы уважаютъ поступокъ правительствъ нарушеніемъ конституціи. Справа комисіенціи повѣнана бы вже разъ рѣшати и для того треба внесеніе Кронаветтера якъ найскорѣе палатѣ предложити. Президентъ д-ръ Смолька обьявляя, что поставитъ сѣе внесеніе на порядкѣ дневныхъ же сѣи сѣси. На сѣмъ закінчалосѣ засѣданіе а слѣдуюче назначено на завтра.

Въ пятницу дня 1 н. ст. марта одбудеся наибѣльше засѣданіе палаты панѣвъ. На порядкѣ дневныхъ сѣго засѣданія стоять: перше чтеніе закона о домахъ складовыхъ и друге чтеніе закона о припискахъ подѣлу оладичинъ для селянскихъ господствъ средней величины.

Комисія бюджетова предложила палатѣ послѣвъ разомъ съ сировадѣнѣмъ бюджетовымъ на 1889 р. мѣжъ ишими также и слѣдуючій резолюціи: „Взысканіе правительствъ, чтобы на наибѣльшій сѣси предложило радѣ державной проектъ поличійного закона карного, одновѣднѣмъ основными законами державными.“ — „Взысканіе правительствъ, чтобы оно въ тѣхъ сторонахъ, де переводитъ регуляціи рѣкъ, завело культуру лозины, потрібной на фашинъ при ераріальныхъ будѣнѣхъ водныхъ а дотычній потреби покрывло зъ надзвичайныхъ выдатковъ.

Анкета робѣтничѣ высказала майже одноголосно, что робѣтники не мають пѣякои симпатіи для палатъ робѣтничихъ и сѣу того погляду, что нападѣе робѣтникамъ права выбору до парламенту одповѣдало-бы лѣпше ихъ интересамъ.

Нынѣ мае розпочатися въ угорекѣмъ парламентѣ дебата надъ §. 25 закона войскового и припускають, что засѣданіе буде дже бурливѣе. Пос. Гааръ поставивъ именемъ либеральной партіи слѣдуючю резолюцію до сѣго параграфа: „Зваживши, что новый законъ войсковый мѣститъ въ собѣ дже огорѣ постанову, что-до однорѣчныхъ охотниковъ, зываеся палата министра краевой обороны, чтобы бѣвъ зъ взгляду на сѣе становивше поробавъ что-до неспѣтѣ одицѣреннѣхъ слѣдуючій кроки: 1) чтобы зная вѣмецкого языка жадалосѣ лишь на стѣло, на скѣлохъ потреба его конче до службы въ однѣной арміи; дальше, чтобы однорѣчными охотникамъ, зъ краѣвъ угорекон короны було вѣльно уживати въ часѣ испиту державного языка, выдѣдно, тѣмъ що походить зъ Хорватіи и Славоніи, урядового языка тѣхъ краѣвъ; 2) чтобы комисія испитова була въ тѣй цѣли такъ ажлана, чтобы була въ свѣ тѣмъ жадамымъ одповѣсти.

Всѣмъ о неудачи масія Ашинова и поступленіе французского правительствъ зробило въ цѣлѣй Россіи, особливо же въ кругахъ панславянскихъ дже прѣкре враженіе. Въ Россіи не сподѣвалися того, что Франція одважиться проливати кровь російскихъ подданныхъ. „Гражданскій“ драг-воривъ иронично о російско-французской дружбѣ и каже, что Ашиновъ мусѣтъ теперь вертати до Одессы якъ военный пѣльничъ. Россійске прѣвительство умышляе бѣдъ всего руса и каже, что вся вина спадае на самого Ашинова, бо его пѣхто до Африки не посылавъ. Фактъ сѣй, каже урядова петербургска газета, не нарушитъ добрыхъ двѣношъ Россіи до Франціи.

„Нов. Врѣмя“ доносѣтъ, что російскій

посолъ въ Тегеранѣ, кн. Долгоруковъ, одержавъ приказъ бѣдъ своего правительствъ наклониша шаха перекого до того, чтобы бѣвъ дозволилъ будувати зѣлѣзницю бѣдъ російской границѣ до середины Персіи.

Зъ заявленія, яке новый кабинетъ французскій предложивъ въ субботу палатѣ послѣвъ, выходятъ дѣйствію, что теперѣшній кабинетъ есть лишь провизоричный. Правительство заявило, что не бажае вѣдѣти больше, якъ лишь ухваленю бюджета, забезпеченія выставы и удержанія въ краю спокоемъ и порядку, доки Франція въ осени не высказе при загальныхъ выборахъ своѣи волѣ.

Новый французскій министръ дѣлъ заграничныхъ Спилье (Spuller) есть однимъ зъ наибѣльшихъ проводарѣвъ партіи опортунистичной. Скінчивши права, бѣвъ бѣвъ первѣтно журналистомъ, але ще за цѣсарства почавъ грати ролю политичну. Допрва бѣдъ 1870 р. пустава бѣвъ зовѣмъ на полѣ политичнѣе и дѣлавъ сѣбно зъ своимъ прѣителемъ Гамбеттою. Коли по смерти Гамбетты Ферри обьявляя проводѣ опортунистѣвъ, ставуъ Спилье по его сторонѣ и зъ бѣдѣ то походить, что радикалы кричатъ теперѣ, что за новымъ кабинетомъ, который зисѣтъ ажъ бѣмъ опортунистѣвъ, стоить властиво Ферри. Спилье есть человекъ вѣдѣмъ здѣбный и розважливъ а то дае поруку, что бѣвъ буде въ свѣлѣ удержати добръ одношныи зъ всѣми державами.

На недѣлю припадавъ реченіе, который назначали были французскій робѣтничѣ правительству на одновѣдѣ на свои жаданія. Щобы не допустити до якихъ небезпечныхъ розрухѣвъ, заведено якъ въ Парижѣ такъ и по всѣхъ большыхъ мѣстахъ Франціи надзвичайный средства осторожности и сконсигновано войско. Вчерашній день пропанувъ однаково всѣду спокоемъ. Робѣтничѣ явились спокоемъ передъ префектурами по одновѣдѣ а бѣдѣ розбѣдѣшлися безъ всякихъ демонстрацій. Лишь въ Парижѣ, Нантѣ и Троае арештовано кѣлькохъ робѣтничѣвъ.

Въ виду того, что теперѣ ведутъся наряды англійского парламенту и что въ палатѣ послѣвъ мае рѣшатися такъ важна справа якъ збѣльшеніе флоты и укрѣпленіе англійского побережья, не бѣдъ рѣшѣнъ буде довѣдѣти, якій есть теперѣшній складъ англійской палаты послѣвъ. Въ 1887 р. складатѣся отже англійска палата послѣвъ зъ 316 консервативѣвъ, 190 либералѣвъ, 78 либералѣвъ-десцендѣвъ и 80 парнелитѣвъ; теперѣ же есть консервативѣвъ 312, либералѣвъ 203, либералѣвъ-десцендѣвъ 70 а парнелитѣвъ 85. Правительственнѣе большинство выносила давнѣйше 118 голосѣвъ а теперѣ выноситъ лишь 94. Два пѣсла зъ партіи Парнеля сѣдѣтъ теперѣ въ визинці, цѣтъ есть вже заудѣженъ, але они внесли рекурсъ а трѣхъ приказано недавню зрѣшувати. Зъ повисшихъ чѣселъ показуеся, что сполучена большинство торисѣвъ и унѣиетѣвъ въ сѣмъ роцѣ значно ослабла.

Процѣсъ Парнеля зъ лондонскю газетѣю „Times“ звернувся зовѣмъ несподѣвано противъ сѣи газеты и высклѣвъ величезну сензацію въ цѣлѣй Англіи а невѣсказану радѣсть у всѣхъ прихильникѣвъ прѣявѣской справы. Для поясненія рѣчи мусимо нагадати, что „Times“ выступала заведѣмъ противъ прѣявѣской справы а глѣвно противъ проводарѣ Ирландіѣвъ посла Парнеля. Въ цѣвнѣи 1887 р. оглосила була та газета два пѣсѣмъ, ктрѣ мавъ писати Парнель а ктрѣ мали бути доказомъ, что бѣвъ бѣвъ вичѣнѣмъ убійства Берка (Burke) и лѣорда Кевендиша (Cavendish) въ паркѣ Фенекѣ. Парнель назвавъ тогдѣ въ парламентѣ такѣе поступованіе той газеты подѣло клеветною, але не хотѣвъ ѣй выточити процѣсу. Коли клеветамъ „Times“ а не было коцѣя, рѣшѣлось правительствомъ взяти цѣлу справу въ свои рука а „Times“ обьявляя дѣставати доказы вины Парнеля. Слѣдѣство велѣся догѣй часѣ, ажъ теперѣ прѣйшло до перестука дѣлѣхъ важныхъ свѣдѣвъ Генстона и Пайджета, ктрѣ дѣставали „Times“ агаданыхъ лѣдѣствъ. Зъ абзаца тѣхъ свѣдѣвъ выходятъ ясно, что зсѣдній лѣтѣ була подѣленѣй, хѣтъ самѣй сѣвѣа а властиво Пайджетъ не хѣчуъ до того прѣйтивѣ, але и не мѣжѣтъ выказати, зъ-бѣдѣ ихъ дѣстали. Показалосѣ лишь, что Генстонъ заплативъ Пайджетову за тѣ лѣтѣ 500 фунтовъ штерлинговъ, абы тѣ для когосъ третого, а властиво тѣ грошѣ прѣйлиши при Пайджетѣ. Говорятъ отже, что „Times“ думѣе теперѣ дѣступити бѣдъ процѣсу, хочъ буде мусѣтъ заплатити 100.000 фунтовъ штерлинговъ коштѣвъ процѣсу а не обѣдѣеъ и безъ того, чтобы Парнель не выточивъ редакціи процѣсу за клевету.

Бюро Райтера доносѣтъ зъ Сѣвѣи, что секретарѣ тамошного комисаріату турецкого доручивъ болгарскому правительству ноту въ справѣ сербско-болгарской угоды, въ ктрѣй на подѣставъ арт. I. берлинской угоды сказано, что Болгарія, яко ленне княжѣство, не мѣа права подписувати угоды. Правительство

болгарске доказуе на то, что арт. VIII. берлинской угоды дае ѣй право до того. Характеристичнымъ есть, что майже рѣвночасно збрѣвала Сербія всякій дальшій переговоры зъ Болгарією въ справѣ сѣи угоды, хочъ въ мѣродѣйныхъ кругахъ сербскихъ стараются доказувати, что то не виноватѣй нѣякій выливы политичній а выключно лишь становивше Болгарія въ справѣ гуртового вывозу зъ Сербіи до Болгаріи.

Причиной, что кн. Фердинандъ передѣ кѣлькома днями такъ несподѣвано вернувъ зъ Филипополя до Сѣвѣи, було то, что президентъ министровъ Стамболовъ занедажѣвъ и мусѣвъ подѣтѣнѣ операціи карбункула. Кн. Фердинандъ прѣйхавъ бѣвъ до Сѣвѣи дня 18 с. м.; на другій день бѣвъ заразъ у Стамболова и пересидѣвъ у него двѣ годны а по полудни выхавъ назадъ до Филипополя. Нынѣ мае бѣвъ вернути назадъ до Сѣвѣи, де хоче завтра обходити день своихъ уродинѣ.

Бюро Райтера доносѣтъ, что болгарскій ексархъ въ Константинополѣ выславъ своего спеціального агента до Болгаріи, который мѣа тамъ порозумѣтисѣ зъ рущѣнѣмъ митрополитомъ и двома другими епископами, въ якіи бы способѣ можна залагодити звѣстну справу болгарского еноду.

Анкета робѣтничѣ въ радѣ державной.

Въ сѣи комисіи бюджетовой въ вѣдѣнскѣмъ парламентѣ одбудеся въ субботу по полудни перше засѣданіе анкеты робѣтничѣвъ, покликанонъ подкомитетомъ комисіи промышленной въ справѣ внесенія пос. Плѣнера о палатахъ робѣтничихъ. Анкета складатѣся зъ 26 членѣвъ зъ всѣхъ австрійскихъ краѣвъ коронныхъ. Зъ Галичины есть чѣторѣхъ знатокѣвъ: Маньковский друкѣрь зъ Львова, Табачковский рущникѣрь зъ Львова, Томкеничъ зъ Тарнова и Стасинскій столѣрь зъ Кракова. Члены комисіи промышленной мають вѣдѣный вступѣ на наряды анкеты.

Анкетѣ предложено 6 пытанѣ, надѣ ктрѣми она мае радѣти и остаточно ихъ порѣшѣти. Перше пытаніе есть:

„Чи институтъ палатъ робѣтничихъ була-бы одновѣдною и пожаданю формѣю репрезентаціи экономичныхъ и политичныхъ интересѣвъ робѣтничѣвъ клѣсъ?“

Кунцъ, кравецъ зъ Любляны, сказавъ на то, что палаты робѣтничѣ могутъ мати хѣдѣ лишь тогдѣ якѣсь значеніе для робѣтничѣвъ, коли они будутъ могли выславѣти своихъ представитѣльѣвъ до парламенту. Такого самого погляду были также Бардорфъ и Зѣмъ, ктрѣ крѣмъ того домагалися для робѣтничѣвъ загального права голосованія. Маньковский доказувавъ, что львовскій робѣтничѣ выказалися вже два роки тому назадъ за заведеніемъ палатъ робѣтничихъ, але жадають рѣвного права зъ всѣми горожанами. Палаты робѣтничѣ мусѣли-бы бути добре zorganizованѣ, наколи-бы мали одновѣдати своѣй задачі. Мимо того робѣтники не зрѣчутся загального права голосованія и лѣпше есть дати имъ то право добровѣльно, якъ чтобы они были змушенѣ самѣи его собѣ добувати.

Дальше домагалися знатокѣ, чтобы до палатъ робѣтничихъ належали также субѣкты торговельный, чтобы были установленѣ мировѣ суды, чтобы поодиночѣ палаты стояли въ собѣю въ зѣзѣи и чтобы кожда зъ 29 провинциальныхъ палатъ выславѣла одного посла до рады державной а не, якъ проектъ хоче, всѣ палаты разомъ лишь 9 послѣвъ.

Томкеничъ доказувавъ, что палаты робѣтничѣ не будутъ могли добре заступати экономичныхъ и политичныхъ интересѣвъ робѣтничѣвъ клѣсъ, бо предложенный законъ не робѣтъ рѣвноцѣвъ межѣ одновѣдно образованными и узѣдѣбными робѣтниками а такими, ктрѣ не образовалися до спеціального фаху. Онъ выступавъ также противъ малого числа представитѣльѣвъ палатъ робѣтничихъ въ радѣ державной.

Табачковский бѣвъ рѣшучо противъ палатѣвъ робѣтничихъ, але коли-бы вже они мали бути заведенѣ, то онъ жадае, чтобы и сѣльскій робѣтничѣ мали въ нихъ своѣхъ представитѣльѣвъ. Кѣлькохъ знатокѣвъ домагаюся ще бѣдѣтъ розширенія компетенціи палатъ робѣтничихъ, хочъ въ засадѣ сѣу имъ противъ.

Анкета прѣступила бѣдѣтъ до другого пытанія: „Чи пожаданымъ есть, чтобы палаты робѣтничѣ шо до своего числа и своего обшару территориального одповѣдали палатамъ торговельно-промышленнымъ?“

Знатокѣ высказалися за большинствомъ членѣвъ палатъ а Томкеничъ доказувавъ, что 4 палаты для Галичины то рѣшучо за мало, робѣтники не могли-бы брата нѣякои участіи въ ихъ нарядѣхъ, бо они була-бы за надѣо бѣдѣтѣи. Маньковский гѣдѣлся также на той поглядѣ и жадавъ, чтобы завести ще палаты робѣтничѣ въ Слободѣ Рунтурекѣй, въ Сташиславѣ, Дрогобинѣ и Тарновѣ.

Вечеромъ въ субботу одбудеся друге засѣданіе а пос. Пернерсторферъ заявляя, что о Айхгорнъ посолъ зъ Фльорисдорфу бѣвъ на зборѣ знатокѣвъ и тамъ агитувѣвъ та роздававъ брошюру подѣ заголовкомъ „Робѣтники и палаты робѣтничѣ“, въ ктрѣй были предложенѣ знатокѣмъ одповѣда на пытанія комисіи. При тѣмъ безвѣстны Айхгорнъ кѣлькохъ неприсутнихъ послѣвъ и одного члена зъ комисіи для палатъ робѣтничихъ. Прѣсѣдѣтель комисіи Адамекъ казавъ записати сѣе заявленіе Пернерсторфера до протоколу мимо прѣтѣсту пос. Литера. Опѣсла прѣступлено до наряды надѣ третимъ пытаніемъ:

„Ктрѣй робѣтники мають мати активне право выбору до палатъ?“

Больша часть знатокѣвъ жадала, чтобы активне право выбору мавъ кождѣй робѣтничѣ, что скінчивъ 21 рокѣ житія, а пѣсивне право по скінченіемъ 24 роцѣ житія. Львовскій делегатъ жадалъ розширенія закона и на робѣтничѣвъ сѣльскихъ а Чехи и на робѣтничѣвъ при промыслѣ домашнѣмъ. Дальшій дебаты въ зъ анкетѣ одбудѣлися вчера а делегатъ Маньковский выступавъ дже остро противъ польского кола, котре про робѣтничѣвъ зовѣмъ не дѣае.

Зъ судовою салѣ.

Дописъ зъ Перемишля.

[Процѣсъ о дѣвѣрадацію грошей зъ Америки.]

Дня 21 н. ст. лютого с. р. одбудѣся передѣ судомъ присяжныхъ подѣ проводомъ секретарѣ рады Льва Шеховича пересправа о стѣлохъ цѣкава, что илюстрѣе одношны на нашихъ почтахъ, особливо въ меншихъ мѣстечкахъ.

Мужѣ Моники Ярошевой и Марціянны Килларевой зъ Мѣсци (Miejsce) въ повѣтѣ короненскѣмъ и сынѣ селянина Франца Киндла зъ Торговицѣе удалѣся въ лѣтѣ 1886 р. глядати щастя на другу пѣякую земску. Зъ-бѣдѣтъ посылѣли сюда грошѣ для родныи. Грошѣ сразу доходили, однакожъ въ липцю 1887 р. коли на почтѣ въ Мѣсци урядувѣвъ якѣ ц. к. ексѣдиторъ укѣнченѣй техникѣ Титѣ Славикѣ (теперѣ инсѣкторъ горальняный въ Серетѣ), не одержали повѣсье згаданій адресаты по 100 ар., ктрѣ были послѣны для нихъ зъ Америки. Допрва коли въ вереснѣ 1887 р. администраторомъ почты въ Мѣсци установлено Едуарда Ваиса, зарѣклиували Монику Ярошеву и Марціянну Киллареву и тогдѣ показалося, что якъ на жѣвѣмъ авіѣ такъ и на переказѣхъ хѣтъ подѣнѣвъ ихъ, мѣвъ-бы они грошѣ прислѣны зъ почты одобрали. Титѣ Славикѣ, убѣдомленѣи о тѣмъ черезъ Ваиса, бѣдѣвъ 20 жѣвѣня 1887 р. тѣмъ жѣвѣкамъ по 100 ар., а то — якъ толкувалѣ въ слѣдѣтѣ — зъ той причины, что хотѣй грошѣ мусѣвъ або адресатѣкамъ або може ишимъ жѣвѣкамъ, ктрѣ за нихъ явились, выплатити, — однакожъ не було подѣнѣсу вѣйта потверждающѣю тожѣнѣсть особѣ, ані початки громадской, для того все таки онѣ бѣвъ одѣнѣальныи въ дорогѣ службѣи. Того самого дѣи выплативъ 100 ар. также Францовъ Киндлѣви, ктрѣй наѣтъ не знавъ, что прислѣно для него грошѣ зъ Америки, а то зъ той причины, что авіѣо жѣвѣе дѣсъ затратѣло. Хотѣй слѣдѣство не выказало, зъ чѣи руки походятъ подѣнѣсы на авіѣзахъ и реценсіяхъ, то однакожъ ц. к. прокураторія державна обжаловала (Славикѣ о сирѣневѣреніе, бо показалося, что навѣтъ при меншихъ скѣлькостяхъ майже всѣду на авіѣзахъ жѣвѣтыхъ знаходѣлася печатка уряду громадского и подѣнѣсу вѣйта, а въ инкриминованныхъ выпадкахъ того всего не було, а дальше, пошкодованѣй зѣзнала, что въ часѣ урядованія Славикѣ лѣтѣи писанѣи по пересланю грошей зъ Америки до нихъ не доходили.

При пересправѣ змѣнивъ обжалованѣй свое толкованіе: казавъ, что часто бѣдѣвалися зъ Мѣсци, а тогдѣ лишѣвъ урядованіе скому ѣтѣви, надѣ 80 лѣтъ маючому почтѣмаистрови, теперѣ уже не обѣикѣви; отже може бути, что отецъ его мѣтъ ишимъ особѣмъ, якъ адресатѣмъ, грошѣ выплатити. За житія ѣтѣи о тѣмъ не згадувавъ, не хотѣи робѣти старому неприятели.

Слухана за свѣдка Емилиа Мироновичѣвна, ктра передѣ Славикѣмъ якѣйсь часѣ була ексѣдиторкою въ Мѣсци, также змѣнила свои зѣзнанія. Коли въ слѣдѣтѣ зѣзнавала, что власне въ часѣ критичнѣмъ прѣйхавши въ гѣстѣ до Славикѣвъ помагала обжалованю о стѣлохъ, что затѣгала переказы до книжокъ, выставѣла авіѣи и то якъ-разъ инкриминованѣи, однакожъ зъ грѣбѣи не мала нѣякого дѣла, для того подѣзрѣвае Тита Славикѣа о мальверзаціи, — то при пересправѣ зѣзнала, что обжалованѣи бѣдѣзѣжѣи лишѣвъ ѣй насу и она вылачувала часѣмъ грошѣ сторонами. Уступѣи одѣзрѣно о мальверзаціи мавъ подѣктувати до протоколу мимо еи волѣ судѣя зъ Кѣльбушовѣи, ктрѣй еи переслухувѣвъ. Прокураторъ д-ръ Бенчѣвскій застерѣгъ собѣ выточити противъ сѣго свѣдка дохождѣнѣе о ложнѣй зѣзнаніи.

При такомъ складѣ рѣшѣ мавъ оборонецъ д-ръ Долинскій широке поле до обороны, наводѣи, что не можна выключити, что або отецъ обжалованѣи, або Мироновичѣвна, або и обжалованѣи самѣи кому иному грошѣ надѣсланѣи зъ Америки выплатили.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибитока найкращих повістей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Діло.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграниччю: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на місяць . . . 1 ар. 50 кр. У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає відбитків з портретів. — Неопечатає чисел шості 8 ар. а. в. Оголосження приймаються по ціні 6 кр. за один отвір печатки, в рубр. „Надоборне“ по 20 кр. а. в. Подяки чинаються по 10 кр. за отвір.

Діло

Галицьке шкільництво і Русини.

III. Учительський семінарій.

В Галичині єсть 6 учительських семінарій мужеских (3 у східній і 3 у західній Галичині) і 3 семінарії женьскі (2 у східній і 1 у західній). З тих 9 шкіл 3 мужескі (в західній Галичині) і 2 женьскі (1 в західній і 1 у східній Галичині) єсть чисто польські, 3 школи мужескі і 1 женьска у східній Галичині утравквистичні, т. є. наука половини предметів повинна подаватися в польськом язичі, а другої половини в руськом язичі.

Число учительських семінарій в Галичині єсть взагалі за мале, щоб і убуток учителів заповняти і обсягувати нові школи, котрих тепер що року пересячно по 140 закладає. З-вдси походять, що немало шкіл по селах стоїть пусто (209 в роцї 1886), бо нема для них учителів. Особливо східна Галичина, котра далеко більше шкіл має (2218 в роцї 1887) як західна (976 в роцї 1887), єсть що до числа учительських семінарій значно уопосліджена. Вже з тої причини заложено нові семінарії учительської мужескої у східній Галичині єсть конче потрібне.

Але найменше заспокоює учительські семінарії потреби руських шкіл народних. Хоча після урядового вказу галицької ц. к. школи рады краєвої в р. 1887 було в цілому краю 1666 шкіл народних руських, а тільки 1404 шкіл польських, однак для виображення учителів до польських шкіл народних єсть 6 семінарій (3 чисто польські і 3 утравквистичні), до руських шкіл лише 3 (утравквистичні), для виображення учителів до польських шкіл єсть 3 семінарії (2 чисто польські і 1 утравквистична), до руських шкіл лише 1 (утравквистична)!

Уопосліджене руських шкіл єсть тим більше, що і т. зв. утравквистичні семінарії тільки називаються утравквистичними, в дійсності ж єсть переважно або навіть виключно польськими. Так і пр. єсть й тепер (перше було ще гірше) в мужескій семінарії у Львові на курсів приготавляють ані одного предмету не учать по руски (наука релігії і руського язика як предмету очевидно не можуть входити в рахунок), будто-б для того, що ученики Польки не привносять з собою достаточного знання руського язика, — хоча прецьж то само що-до польського язика можна би твердити о учениках Русинах, котрі приходять з руської гімназії! В 2-й і 3-й класі тих-же семінарій учать лише 3 предметів (математику, історію природи і науки господарства) в 7 годинах тижневно по руски, а 4 предметів в 12 годинах тижневно по польски. Треба ж це і то взяти на увагу, що в тих предметах, котрі викладаються по руски, термінологія,

одповідно до приписів, подаєть і по польски, але не на одворот, бо більша часть учителів тут, як і в інших утравквистичних семінаріях, руського язика зовсім не знає! — В Станиславіві лише в 2-й і 3-й класі викладаєть математика і наука природи через 7 годнів на тижневно мѣшано, т. є. зарозом по польски і по руски, вѣш інші предмети тільки по польски. Навѣть як предмети науки руський язик там дуже уопосліджений, бо нема для него фахового учителя, а учать его найбільше учительи Польки, котрі як і пр. тепершній учитель в 1-й класі, ані теоретично ані практично не єсть з ним достаточного обзнай.

Але найгірше рѣчь стоїть в женьській семінарії учительській у Львові. Там лиш оден учитель знає руський язик, а вѣш предмети викладаються виключно по польски, лиш в двох подаєть бодай термінологію руську. Правда, тут заходять єще інші хоба. В львівських школах дѣвоичих цілком не учать по руски, для того в сѣм семінарії наука руського язика зачинаєть майже бѣз читання. Учениці учать его в 1-й і 2-й класі з читанком для шкіл народних, а аж в 3-й і 4-й класі з читанком, уживаним в інших класах гімназійських. Протвиро при науцї польського язика познакомляють з цілою літературою, на рівні з учениками найвищих класів гімназійських.

Виравдї при візитації семінарій краєвий инспектор шкільний кже перепитувать також в руськом язичі, — однакж з причини, що учитель сам не знаєть того язика, більша часть з них ставляють питання по польски, а ученики і учениці одповідать нераз такою мѣшаною язиковою, що самі таки при візитації мусять з неї смѣтати! Але дучася також, що учитель, очікуючи візитації, кже наперед визначених партій повнуватися по руски. Але при том було і таке, що ученики не навчили добре своєї задачі, а коли то само питання другим поставлено, ніхто не зміг его одповідати, очевидно тому, що другі той партії не учились, отже треба було зачатий по руски нести вѣсти далше в польськом язичі. А однакж ц. к. краєвий инспектор шкільний звязь задовольняєть таким знаньм руського язика!.

При таких обставинах очевидно учитель, що виходить з чотирох утравквистичних семінарій, дуже часто не може мати достаточного знання руського язика, а однакж нм, і зовсім недостаточного приспособленым учителам, позбавсь наука також в руських школах народних. При том же ті чотирі семінарії виховують взагалі за мале число кандидатів учительських. Зб владу на то ц. к. краєва рада шкільна завала єще в чисто польській семінарії учительській в Равені руський язик як надобязковий предмет науки. Що та мѣра не може лиху зарадити, чей не треба доказувати.

В інтересі шкільництва і науки, як і для заспокоєня національних потреб Русинів, треба би конче: 1) щоб у східній Галичині заложена була одна нова учительська семінарія мужеска, і то з руським язиком викладовим (и пр. в Коломиї або в Бучачі); 2) щоб тепершній так званий утравквистичний семінарієв був дійсно як утравквистичний, а радше як переважно руський, устроєний. До них належало-б приймати лише таких учеників (і учениць), котрі з руським язиком в потрібній мѣрѣ єсть обзнакомлені; за мале приспособлені в руськом язичі мусѣли-б приучуватись того язика на курсах приготавляючих; 3) польська семінарія учительська женьска в Перемишлі повинна би бути зрєорганізована на семінарію утравквистичну; 4) в утравквистичних семінаріях повинні би поставляти лише такі учительи, котрі знають оба язика, як польський так і руський.

При учительських семінаріях єсть також школи вправ. Але тільки у Львові єсть для двох семінарій побѣд двох польських шкіл також одна руська школа вправ; в Станиславіві і Тернополі єсть в польських школах вправ лиш по одній класі руській, котрій не даю, єсли-б нераз і не ставало учеників. Належало-б отже конче в тих двох мѣстах оорѣмити польських заложити також нові 4-класові руські школи вправ, котрим же-ж не хибувало-б учеників!.

Вѣш ті справи дадуться поладити в дорозі административній.

Рада державна.

295 засѣданє палати посѣдѣ дня 22 лютого 1889.

Пос. Гавзеръ як предѣдатель комісії бюджетової заявляє, що комісія та покінчила вже наради над зверненням в проект закон о побѣдѣ фискальній при конверсії довгів гіпотечних і просить, щоб закон той прийшов тепер зараз на порядок денний. На внесенє то згодаєть палата.

Пос. Гітвощъ як справоздаєць вносить прийняти в §. 1 вже прийнятий палатою таку поправку, щоб замѣсть слѣв „інтереси позичкові“ поставити слова „довг грошей“, а замѣсть слѣв „суми позички“ слова „суми довгу“ (§. 1 подати ми попередно дословно). Поправка ті прийнята палата з тим, що та зміна епітетації має перевестись в цілком закон. Впрочѣм лишавсь дальш параграф того закона незміненій з винятком §. 8, котрий уволює бѣз сему вѣдати з книг гіпотечних і бѣдписи документів, потрібні до одержання побѣд, в котрім то параграф предложила комісія замѣсть слѣв „вѣдати з книг ґрунтових“ слова „вѣдати

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграниччю: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на місяць . . . 1 ар. 50 кр. У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає відбитків з портретів. — Неопечатає чисел шості 8 ар. а. в. Оголосження приймаються по ціні 6 кр. за один отвір печатки, в рубр. „Надоборне“ по 20 кр. а. в. Подяки чинаються по 10 кр. за отвір.

з книг публичних. До того внесла комісія новий оден параграф, котрого перед тим не було. §. той постановляє: „Під довігами (довг грошей, довг гіпотечний) розумѣєть по мислі попередних параграфів рівно позички, як кредитовані рѣшты ціны купна, довг з титулу подѣлу спадщини в бѣдзавѣ“. — Цѣлий той закон прийнята палата в той зміненій стилізації без дискусії.

Одтак приступлено до наради над проектом правительства о братських касках робітничих. В генеральній дискусії забрав першій гѣлос пос. Берірайтеръ. Бѣдник не надѣсь, щоб справа братських каск могла бѣд-разу бути управлїнена; лиш доволїтна адміністрація розумна а енергична могла-б зрєформувати вѣкову інституцію, саму в собѣ зовсім неодностѣйну. Закон, на котрого підставѣ має розвиватись практика адміністраційна, повинен мѣстити в собѣ здорові принципи, а тих принципів не мѣстит в собѣ ані первѣстний проект правительства, ані тепершній комісії. Проект правительства жадаєть розборочних підмѣд для розборочних категорій робітничих ґірничых, неспѣсних до роботи; проект комісії ждаєть знов вѣсх на однім степені і полішав статутів в кожнім случаю окремо в мѣру неспѣсности полішав підмѣд робітничих. Проект комісії єсть з того вѣдлу лишній, бо не обѣжує надто бѣд-разу каск братських, однак не годиться на проект що-до загальної організації каск. З-помѣж 350 братських каск в Австрії має більша часть 80 до 150 членів. Таке число членів не вѣстає до аскурації на случай неспѣсности до роботи і калїцтва. Для того хотѣв бѣдник в комісії перевѣсти постанову, щоб каск братській лишавсь касами аскураційними за-для недуг, а для аскурації на случай неспѣсности до працї і калїцтва хотѣв утворити звязок каск з 28 округів ґірничых. На то не згодились правительство, уважаючи несправедливим вѣзати ґірні каск з лишними, салїшними. Бѣдник признає, що заходять в той точѣ трудности, думав одак, що ті трудности дадуться усеунуги. Щобь скарпнть слабї каск братській, радив бѣдник утворити чотирі головні звязки каск так, щоб кожній звязок покривав недоборї своих економічно слабїх каск, користуючись до того підмогою з скарбу. Итому сиротивилось правительство, а пос. Бѣднїський представив свій проект, після котрого мають збѣднїтись суми, котрими починаються підприємств ґірничых аж до половини цѣмх доходів каск і має утворитись оден в цілу державу центральний фонд резервовий а то виключно коштом ґірничых підприємств, котрі будуть до него вѣлаувати 2/10 цѣлой платї звязк робітничих. Проект той прийняла комісія, однак сѣчась обѣзавсь против него самі

За кригою.

(Оповіданє.)

Що за прегарний день виявляє вдесяту п'ятницю! Сонечко світить, грѣє, а не пече; не душно, не млосно. Повітря оксамитово цѣвкою так само до тебе в груди і плывє і плывє, надає тоб новий свѣжої сили і не дає сидѣти в хатї. Я зваж брав в пѣшій вѣд село Рокитане, провідати давню свою знаєму, стареньку бабусю Ольгу Чепелиху. Менї сказали єще вѣчера, що Чепелих не добре, пѣбь занедужала.

Чепелишина хата недалеко з кінця села, на горбчику, надъ самѣсенієм Удземі. Вона вже давно не Чепелишина, а януковѣ вѣд підстаршої сестри Уляны Гончарихи. Ольга давно бѣдписала на них і хату і ґрунт і поле, яке там було, аби єн догдувало до самої смерті.

Привожу. В дворѣ тому, як у вѣночку, чисто-презисто, хочь покотилось. Під повѣткою Ольжинь вилук Максим Гончаренко — чоловік лѣт так з трицять — сидѣть верх на стѣлѣ та вистругѣ стругом дѣсков обрѣч. Бѣла него малеча: хлопчик і двѣ дѣвчани — се вже Чепелишині правнуки — граються стружками: називують вх, вѣб то бублик, та збирають „вѣсти до мѣста“.

— Магай Бѣг, Максиме! — озваєся я. — День добрий, з пѣтницею! — Майструєш? — Ага, аби то не сидѣть згорявши руки. На оєнь обрѣч на зрѣпки вѣготовляю. — Онська (се Максимова жѣнка) дома? — Нема, десь на лѣз вѣ полотнам, бѣлать. Просимо-ж до хатї! Проходьте.. спочинѣте.. вѣтомисѣ.. Пѣшки? — Пѣшки. Гарний день такий.. Бабусю провідати прийшов. Де вона? Чув, що не здужав..

— Нѣ, вѣ добрий час поговорити, нѣчого. Дякувати Бога — вирпнує. — Гаразд. В хатї вона?

— Нѣ, на задворку. Ось я проведу вас. — Не треба.. я стежку знаю, аби тільки „цѣган“ лѣтки не полатав..

— Нема дома, Онська взяла до полатѣ.

Під вишнею на задворку на зеленій травѣ сидѣла Чепелиха. Само єн за листом не видко було, мавчѣла тільки хустка на голові, бѣла-бѣла, наче снѣг.

Задворок той був невеличкий, та що за гарний-прегарний! Кругом по-під ілет немѣ кушѣ бузку, а в самому кутку вишня, одна тільки, та така гілляста, розлога; перед ѣкнами в хату, проти дверей, самі квітки: любісток, кауцєрь, мята, шовкова трава, цвоня, красюла, насильки.. Чепелиха сама доглядала задворок, за тѣлою годни вона там цѣлѣсний день сидѣть та або куделю пряде або вовну скубе, або кужѣль чеше.

Глянув я на бабусю: і тепер у неї за посом куделі бѣлої вовни.

Що за привѣтна та прийнята тварь у бабусї! Такий другий я на своїм вѣку вѣде не стрѣчав. Личенько в неї так чисте, хочь зморшковате, наче печене яблучко, маленьке таке, вѣ жменю вѣгав-бѣ єго. та таке добре-добре, наче сама добротѣ! Під густими снѣмими бровами свѣтитесь чорні очі. Колиє ті очі певно що не оди парубочє серце обєкли! Тепер вже старі єн, а як свѣтитесь, як бѣгають! Прямо, можна сказати — горять!

— Здорові були, бабусю! — Доброго здоров'ячка вам! — Живі, здорові? — Скривлю собі потроху. — Як жавете, бабусю? — Живу та кулѣш жую; хлѣба бѣ рада, так зубѣж же вада, розгубила вѣ.. А вы там як на хуторѣ? — Вѣдркуємо! — Хвалить Бога! Сѣдайте. Давно вас не бачила, зѣ Великоднѣ.

Слово по словѣ пішла розмова. — Рясно у вас, бабусю, вишенє. — Рясенько! Дастѣ Бѣг, на вареники

приходьте. Буйні вишнѣ будуть, коли не поче их. Родича сє вѣшая, що року родить; хочь який у людей недорѣд, а ми зѣ не вѣдѣр двѣ набѣремо. А вже і стара..

— А як стара? — Юрась покѣйничок посадив єн перед тим роком як сам за кригою пішов.. наче знав.. на памѣть про себе, царство єму небесне.. до то душенька єго свѣта?.. (Чепелиха важко зѣхнула). Більш як пѣтьдесят лѣт отей вишня буде. Стара. Хто зѣ пѣть кого переживє: чи єн, чи вона мене?.. я вже так єн бережу!.. Мабуть разом: я вѣ домовну, а она вѣ пѣть.. Нехай не вѣхав, доки і ноги волочу, а простану, то дѣ вже як собѣ знає.. Вона моя вѣхав, вона менѣ раз-у-раз нагадує Юрася..

Бабуся — глянула на вишню, на небо, знов зѣхнула.

Я чув бѣд людей, що Чепелих за мого єн вѣвало велике горе: снѣ єн „вѣтовився“, та бажав я, щоб сама вона розповіла менѣ, зѣ якої рѣчи Юрась утовився? Кѣлька разѣв починав я розпитувати Чепелиху, вона або мовчала, або одповідала тільки:

— Не думав бѣ толпитись, а кригою пішов, — та більш вѣчого ї не скаже.

Сегодня менѣ якось несподѣвано пощастило: бабуся самі звела рѣчь на Юрасєву смерть і почала:

— Ох дѣти, дѣти! Безъ васъ горе, зѣ вами вѣ-двоє! У кого дѣтки — як квітка, як маку вѣх рясно і вѣ вѣросту, а вѣ ко-го одно, та ї те!.. Отг и вѣ мене: оди-одѣсенький був єн, та ї той пішов Богу на прѣмѣ.. Скѣлько то лѣт уже топчує самотнею, як палець.. Думала, рѣдних вѣнок дожду, тѣшити-му их, лѣсточком до мого серця линнути-муть воєн.. аж ось як довелось: замѣсть вѣнок куделю тѣшу.. Отак на старѣсть..

Воно ї старѣсть моя не яка є: люде-гет довше живуть; покѣйничок батенько, — земля надъ ним перогт! — на сѣдєсѣтому лѣт своє вѣку є рѣв збирав, а дѣдусь

мѣй — легко єму лежати, єру землю держати! — прожив безъ одного стоцѣтї! Ну, та тепер таких людей нема, вивелєсь.. тепер аби за пѣтьдесят, вже ї квочє.

— Скѣлько-ж вам, бабусю, лѣт? — перебив я Чепелиху.

— Менѣ? Снѣ єн сама не тямлю.. чи буде девѣтьдѣсят, чи може єн і нѣ. Коли-б порохувати. Людина я проста, не зумѣю, оєн аутє єн чи не виведєте, вы-жє чоловік писемный. Отг як буде: Зараз по 16-му лѣтї шла я за Данила; знайшлась я на Дмитра, а вѣчали нас на тѣждєнь перед Михайлом.. значить, тільки по переєкочило за 16. За Данилом я була лѣт дѣсѣт, дѣток не було.. Вѣ холєру овдовѣла.. Сє вѣ ту, вѣ першу велику холєру.. Скѣлько тому лѣт буде?

— Пѣтьдѣсѣт і пѣть..

— Дак отг тепер і зведѣть, чи в девѣтьдѣсѣт, чи нема?

— Нема є; безъ девѣти девѣтьдѣсѣт.. — Отг бачте! Так виходить, що и отей вишнє багато я зайвог нарахувала. Була я вдовою одиѣт рѣк; єн до року як побралєся ми зѣ Платонѣм знайшовєся у мене Юрасько, а як посадив єн єю вишню, був єн настоящий парубок, вѣсє уже висѣпавє, бороду голівє уже, на порѣ був, засѣтаєся вже.. лѣт більш як двѣдѣть було. Так як воно виходить отей вишнє?

— Сорока нема є, безъ семи, трицѣт и три.

— Отг воно як! а я бачє нарахувала вже пѣтьдѣсѣт. Отг скѣлько-ж як Юрась пішов за кригою. Трацѣть и три! Як бѣ то досє вѣ мене вакуи були! Господи! Може-б и правнѣковѣ досє тѣшила.. Не судилось..

„И вѣ-другє недовго була я замужем, три роки. Як пішов Платон на Дѣн, на косовицѣ, так и не вернуєся. Там дєсє єго ї поховали. Посумувала я, пожурнаєся та ї закаялась вѣ-трєтє їти. Добрий люде траєля-дєся: Бѣдокѣм Шершенє, що позаторѣк померт, те-жє зѣ холєры бувє овдовѣв, так и бѣ присѣтаєся до мене. И Гуртало Павло зѣ Олѣшєви, єн ї досє живий, — протягнє

Поручена з провінції сѣчась изага-
джуютьєся, безъ доцѣсєнї провизї.

Мѣ бачковї і контора вѣдмѣ.

Вѣскї обѣднї, листи заставнї, рѣшты, акї бачковї і привѣтї

предпринимць. Проект той не скривить сла-
бохъ, какъ бы вѣдѣ статистичнй доказы-
ють, что и тѣмъ способомъ не покрыве-
недоборъ, который по скаптализованю пред-
ставленъ 10½ миллиона зр. Бесѣдникъ вносить
перевести на теперь надъ тѣмъ проектомъ
лишь загальну дискусію, а зъ спеціальною
взвѣржати, бо теперь збираються предпринем-
цѣ горничнй на наряды, котрыхъ результаты
треба бы уваглядити при спеціальной дебатѣ.

Министеръ рѣшничтва гр. Фалькен-
гайнъ противиться одкладаню той справы,
бо и такъ она вже надто довго тягнесь и бу-
ла вже докладно предискутована въ анкетахъ
и комисиѣхъ. Министеръ заявляє, що прави-
тельство для того одказало помоча зъ скарбу
державного для касъ братскихъ, чтобы не отво-
рнати прецеденсу, за котрымъ пошла-бы без-
численнй претенсіи до скарбу. По министр
промовлявъ за проектомъ пос. Щепанов-
скій. Навязуючи рѣчь до перекаданя тѣмъ
недоборъ однихъ касъ братскихъ на другіхъ
а дальше зъ касъ братскихъ на одній цен-
тральной фондъ резервовый выказувавъ онъ,
кѣмъ миллионъ Галичина, а спеціально кѣмъ
самъ галиційскій настовый промыселъ выдае
рѣчно на подмогу промыслу въ другихъ про-
винціяхъ.

Пос. Мавтнеръ заявляє, що одержавъ
одъ горничныхъ предпринемцѣхъ листъ, чтобы
старався о одложенья нарядъ, бо они мають
въ слѣдуючомъ тыждни зобратись у Вѣднѣ и
Празѣ а хотѣли-бы своими рѣшеніями впли-
нути на постанову закона. Пос. Крафта
критикуе проектъ комисиі жадаючи доконче
подмоги державной для слабыхъ экономично
касъ. Онъ уважае и то неподобнымъ, что
въ зарядъ братской касы мусѣтъ бути власти-
тель горничного предпринемства председателемъ.
Постанова тая не усуне недовѣрія мѣжъ ро-
ботниками а властителемъ. Противиться та-
кожъ бесѣдникъ одложенью рѣшеня справы за-
являючи, що предпринемцѣ мали досѣть часу
заставляти и радити.

По промовѣ справоздавця пос. Бѣлян-
ского порѣшено перейти до спеціальной де-
баты.

Передъ замкненьемъ засѣданя постанови
пос. Вергані внесенне, чтобы урядникѣвъ
ц. к. заведенъ заставничихъ зрѣвати що-до
доходѣвъ зъ другими державными урядниками.

На томъ закнчено засѣданне.

Переглядъ часописей.

„Deutsches Volksblatt“ о коррупціи при будовѣ
железницъ локальных — Варшавска „Prawda“
про выборы до нового сейму.]

Органъ антисемитѣвъ „Deutsches Volks-
blatt“ почавъ мѣсяти серію статей подъ заг.
„Corruption bei Gründung der Localbahnen“, а
а въ другімъ уступѣ (н-рѣ 52) взявъ собѣ за
темаъ шляхъ Коломыя-Городенка-За-
лѣччяки. Авторъ статьи, якъ видно, добре
обзвѣдъ на справую намірено будовы той
железницѣ и зъ интересами бар. Ромаш-
кана зъ Городенки.

Баронъ Ромашканъ, посолъ до рады дер-
жавной тѣшитесь ласкою впливовыхъ особъ,
тожъ легко ему було выстарати о концесію
— очевидно для заробку. Баронъ Ро-
машканъ прямо заключивъ угоду зъ пред-
принемствомъ будовы той железницѣ въ та-
кій способъ дословно: „Я обязуюсь почи-
нати всѣ тѣ заходы, якъ ведутъ до наискор-
шого зрелизованя проекту, особливо почину
все можливе у правительства, краю, у про-
мадѣ и у интересованныхъ, чтобы взяла по-
требну участь въ зложенью капиталѣвъ, и
выстаравсь о концесію подъ наилучшими у-

ему Боже вѣку! — и той сватася. Бувъ ще
де-то; не пошла. Годъ, — кажу, — пошла
разъ, не гараздъ, не одважусь въ другій разъ.
Можетъ Господь и покаравъ мене за те, що въ
друге бралася... було-бъ уже Данилахою звѣ-
кувати, а за Чепѣля не йти; може-бъ и лиха
менше знала...]

„Такій-жъ то вдатный хлопчикъ выйшовъ
мѣй Юраско: до чего клянъ, такъ клянъ. Та-
кимъ, кажутъ, Бѣбъ и талану не дае... До
школы взяла его охота. Тодѣ въ нашому се-
лѣ школа була, дякъ державъ... на самому
цвинтарѣ була... така прегарна хата, на двѣ
половины; въ одной дякъ, въ другой школа.
Теперь си и слѣду нема.“

— Иди, кажу, сыночку до школы, иди!
„Повчала дяка: два мѣшки картоплѣ,
повѣско конюселѣ, судъ борошна, ворочокъ
пшона, та рубля грѣшми...“

„Вже-жъ и вивисъ мѣй Юраско! Дякъ
було не нахвалиться его, та де-жъ вамъ: на
дванацатому лѣтѣ воно вже на крылосѣ ста-
вало и „Апостола“ читало! Отсе було якъ вы-
веде Херувимску, такъ его тонесенькій голо-
сочокъ на всю церкву розлягася, нѣкого за-
нимъ и не чуто, усеѣхъ бнъ покрывае.“

„Я вже радѣла, сподѣвалася выйде мѣй
Юрко на дяка. Отець Корнѣй брався вывести
его, и бувъ-бъ вывѣвъ; спершу, каже, попла-
маруе, а тодѣ й на дяка. Якъ бы то воно бу-
ло любо та мило!“

„Колѣ-жъ у Юрка не те на думцѣ було.
До майстерства заявляе. Я ему се и те, а бнъ
якъ затявся.“

— Въ ковалѣ та й въ ковалѣ!
„Чого-жъ не казала, чого не робила, не
послухався мене; мусѣла я его одвести въ Нѣ-
жанинъ до ковала Климъ Тернича — тамъ та-
кій ковалѣ бувъ, — взявъ бнъ Юраса на чо-
тири годы. Не хотѣла я, охъ якъ, не хотѣла,
та мусѣла коритися.“

(Конецъ буде.)

словами. На случай, якъ проектъ зрели-
зуеся, я обязуюсь повнѣй перелати концесію
на Вашу фирму и подпншу угоду. За
то Вы зобовязаетесь менѣ — титуломъ мо-
ихъ выдатковъ — выплатити зъ фонду
будовельного 50,000 зр. акціями про-
ектованой железницѣ, якъ только по удѣле-
ной концесіи предпринемство уконститууеся.
Кромѣ того я мущу бути въ акціямъ
товариствъ членомъ управы (Verwaltungs-
rath-омъ). „Угоду тую закъляуэлювавъ
д-ръ Поѣль. Рѣчь характеристична, що бар.
Ромашканъ каже собѣ выплатити 50,000 зр.
зъ фонду будовельного, отже зъ грошей,
якѣ складае край, громады, — нѣчими сло-
вами: зъ податковъ! П. бароновъ, яко по-
слови, не трудно буде въ галицкомъ соймѣ
сказати прихильне слово за субвенцію зъ
краевого фонду для предпринемства, а за
краемъ пойдуть уже громады и интересо-
ванѣ. Навѣтъ на головного интересованого,
т. е. на Львовско-Черновецку железницю, мо-
же бар. Ромашканъ числѣти, бо має добро-
го товарища, надзорчій радѣ той железницѣ,
посла Хамца, который тайны бар. Ромаш-
кана знае дуже добре...“

Сй ревелациі дневника „Deutsches Volks-
blatt“ досѣть цѣкавъ яко причинокъ до ха-
рактеристики нѣмѣцкихъ гнилыхъ бдосианъ...
факты говорять самі за себе, а здаеся, гово-
рять богато.

Въ варшавскѣмъ либеральномъ тыжднев-
нику „Prawda“ стрѣчаемо статью зъ пера
якогого Поляка галицкого на тематъ новыхъ
выборѣвъ до сейму.

„Не довго уже тишаны, — пише онъ, —
наближуеся пора посольскихъ выборѣвъ до
сейму — политичный карнавалъ, велике свя-
то „brudów obywatelskich“. Партия поступова
отверто вывѣла свои погляды на потребности
краю: поднесити людѣ, просвѣту, мораль-
ности и добробытъ въ народѣ, двѣднати про-
мыселъ, — дальше заявляе потребу змѣны
становища „kolea“ польского у Вѣднѣ, и т. д.
Але чтобы довершити тѣхъ реформъ, треба
реформы сойму. Нинѣшня перевага эле-
ментѣвъ консервативныхъ — то одна зъ най-
бѣльшихъ перешкодъ розвою краю нашою.
Треба отже стремѣти до того, чтобы соймъ
не выглядавъ на репрезентацию однихъ толь-
ко веретвы еусѣбной и однихъ интересѣвъ,
але чтобы бувъ дѣйствительно представителемъ
всей людности краю.“

Погляды се дуже краснѣ, — только чи
знайдутся мѣжъ Поляками на мѣсци людѣ,
котрі бы не то змѣгли, але бодай одважилъсь
взятися за зрелизованне тѣхъ поглядѣвъ. Лю-
дей такихъ мы не бачимо. Найлучше показали
се оставші выборы до рады державной въ Тер-
нопольщинѣ. Тамъ, въ однихъ лише окрѣгахъ
выборѣмъ, одбувся въ мнѣннѣхъ той „карна-
валъ политичный“, було свято „brudów oby-
watelskich“. Хоть кандидатомъ народу бувъ чо-
ловѣкъ певно поступовый, діалый о просвѣту
и добробытъ народу, — не подверъ его нѣхто
зъ-мѣжъ „поступовыхъ“ Поляковъ, а противно,
гр. Борковскій, консервативъ зъ той веретвы
еусѣбной, котра перепиняе розвій краю,
мавъ за собѣю симпатію навѣтъ поступовою
прасы польской (н. пр. „Kurjer-a Lwow-sk-oro“).
Про способы, якѣхъ ужато для перефореованя
выбору гр. Борковского, нѣка газета польска
анъ словенемъ не загадала... Поступовымъ По-
лякамъ галицкимъ здаеся, что они поступовѣ,
а они мамелюки, таѣй самі якъ и станьчннн,
только что ставнчнн мамелюки супротивъ ав-
стрѣйского правительства, а поступовѣ маме-
люки супротивъ станьчннѣвъ... genau beseh'n,
sind's Knechte gegen Knechte... Тому то гдѣ
и общинава собѣ якогось замѣтливыйго ре-
зультату зъ той „реформы сойму“, про яку
такъ красно декламуе авторъ-поступовець въ
варшавскѣй „Prawdѣ“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ угорскѣй палатѣ послѣвъ велася вче-
ра дебата надъ §. 25 закона войскавого. Засѣ-
данне одбулося досѣть спокійно. До голосо-
записалося 53 бесѣдникѣвъ противъ а 10 лѣшь
за закономъ. Опозиція хоче очевидно проволѣ-
кати сираву дѣлятогъ, чтобы правительство бу-
ло одостаточно змущене пристати на ухвалу, що-
бы испиты офицерскі одбувалися такожъ и
въ языкѣ мадарекѣмъ. За тѣмъ естъ такожъ
и партия правительствена, лишь она доказуе,
что то само може зрѣбити такожъ и розно-
раженне министеріальне. Въ томъ дусѣ про-
мовлявъ въ имени правительственого партіи
пос. Гапріаі а оппозиція за то повнтала его бесѣ-
ду нѣмѣцкимъ окликомъ: „Hoch Gajary!“ и
одтакъ черезъ цѣлѣ засѣданя повторѣла сей
окликъ. Министеръ Ферварди доказувавъ, что
дѣси корпусъ офицерскій нѣформувася, чи я-
кій однорѣбный охотникъ квалифкуеся на о-
фицера, завсѣгды передъ испытомъ на офице-
ра, теперь же все буде зависѣти лишь одъ
испытю. Коли якийсь охотникъ не зрѣбитъ
испытю въ першѣмъ роцѣ, то буде мѣгъ служи-
ти другій рокъ на коштъ державный, коли не
схоче на власный коштъ служити. Онъ не буде
робити т. з. меншой службѣ въ касарнѣ а на-
вѣтъ буде мѣгъ слухати выкладѣвъ для одно-
рѣбныхъ охотникѣвъ. Подкаючи то до вѣдомо-
сти палаты и публики — казавъ министръ —
роблю то лѣшь дѣлятогъ, що маю уповаженьне
зъ такон стороны, до котрой мы всѣ маемо
якъ наибѣльше довѣріе.

Обѣсла представивъ министръ просвѣты
всякій улекшеня що-до студій на унверсите-
тахъ для тѣхъ однорѣбныхъ охотникѣвъ, що
выдержатъ испытъ. Пос. Болгаръ зъ оппозиціи
промовлявъ зъ часто войскавого становища и
доказувавъ, что и дотеперѣшня институція од-

норѣбныхъ охотникѣвъ була добра и нема по-
требы, чтобы однорѣбный охотники перерывали
свои студіи. Резервові офицеры не приносятъ
нѣякого хѣсна арміи. Недостатѣ офицерѣвъ
нема и нѣгдѣ того не жадають, чтобы одно-
рѣбный охотникъ мусѣвъ бути офицеромъ. Не-
достатѣ лишь подофицерѣвъ, але чтобы одно-
рѣбный охотникъ мѣгъ стати подофицеромъ,
то на то не потребуе ажъ другого року служ-
бы. По бесѣдѣ Болгара перервано засѣданне и
одложено до нинѣ.

Войскава „Reichswehr Ztg.“ доносесть, що
генеральный штабъ подѣ проведомъ архива.
Альбрехтъ розбичне въ маю войскову подо-
рожъ научу по Галичинѣ. Въ подорожн сѣй
возьмутъ участь шефъ ген. штабу бар. Бекъ,
его заступникъ ген. Гальчичи и 20 генералѣвъ,
разомъ около 120 особѣвъ. Плѣня екекурзіи естъ:
вздожъ железницѣ архива. Альбрехтъ, зъ Угор-
щины черезъ Карпаты, долиною Вислока че-
резъ Сявѣкъ, Рытанѣвъ, Коросо до Рашева.

Програма парламентарной работы австрѣй-
ской палаты послѣвъ естъ на найблизшій часъ
слѣдуюча: Одъ нинѣ ажъ до суботы маеся од-
бувати генеральная дебата надъ бюджетомъ и
потребае ажъ до суботы. Оттакъ настануть фе-
ри ажъ до 6 марта. По феріяхъ розбичеся
спеціальная дебата надъ закономъ о касѣхъ
горничныхъ, котра протягнесь два днѣ, а одтакъ
буде вестися спеціальная дебата надъ буд-
жетомъ.

Зъ Вѣднѣ доносесть, что выборы до гали-
цкого сейму будуть розписанъ на мѣсяць чер-
вень.

У Вѣднѣ розбичилася була сими днями по-
годовка о якѣмъ непорозумѣннѣ и кризѣ въ
кабинетѣ гр. Таасового. Насампередъ говорено,
что министръ крайной обороны, гр. Вельзер-
гаймъ, має податися до димисіи за-дѣля того,
что его неаручаесть въ стилизованю закона
войскавого выкликала звѣстнй трудности на
Угорщинѣ. Оттакъ пошла зновъ чутка, что мѣжъ
д-ромъ Дунаевскимъ а гр. Фалькенгайнѣмъ на-
стало якесь непорозумѣнне зъ причины касъ
горничныхъ. Министеръ рѣшничтва мавъ въ не-
присутности министра финанѣвъ постаравсь
о то, что проектъ касъ горничныхъ поставленю
на порядковъ дневный передъ бюджетомъ, бо
Фалькенгайнъ доказувавъ, что одложенье зако-
на о касѣхъ горничныхъ ще на одній рокъ при-
несетъ тѣмъ касамъ шкоды на 2 миллионы. Зъ
другой стороны доказують, что причинною не-
порозумѣня мае бути то, что Фалькенгайнъ вы-
ступивъ въ оборонѣ жадавъ Тирольцѣвъ что-до
податку домового, зъ котрымъ Дунаевскій зо-
вѣсьмъ не годиться. „Wiener Allg. Ztg.“ и „Po-
litik“ доказують, что всѣ тѣ вѣсти суть без-
основны.

Правительство предложило онгоды палатѣ
послѣвъ проектъ закона о платнн учительѣвъ
при гр. и рим.-кат. семинаріяхъ духовныхъ,
котрымъ нормуеся рѣбна пенсія по 1000 зр. и
200 зр. пятнадцатыхъ додатковъ ажъ до 25 ро-
ку жатя. Пенсія назначася одъ 10 до 15 ро-
ку на 1/3, одъ 15 до 20 року на 2/3, одъ 20
до 25 на 3/4, одъ 25 до 30 на 5/8, одъ 30 до 35
на 3/4, одъ 35 до 40 на 7/8, а по 40 лѣтахъ
службы въ повной высотѣ.

Мисія Ашинова до Абессиніи, представле-
на теперь въ урядѣмъ свѣтлѣ, выказала двѣ
цѣкавы стороны. Перша естъ та, что правитель-
ство не солидаризувалося зовѣсьмъ зъ нею, что
не давало йй нѣякой помочи и си не высла-
ло. Правительство російске — якъ то доказуе
урядовый комунікатъ — довѣдалосъ о мисіи
доперва зъ газетъ и то въ часѣ, коли она була
вже въ дорожѣ. Оно однеслося зараздъ до своего
посла въ Константинополи и російского аген-
та въ Египтѣ и одержало подтвержденне вѣсти
зъ обохъ снхъ сторѣвъ. Друга сторона doty-
кае зновъ справы, что властво выславъ ту
мисію и дававъ на ню грошѣ, бо Ашиновъ
прецѣ не дѣлавъ така зовѣсьмъ на власну ру-
ку и на коштъ власной кшенѣ. Естъ то чо-
ловѣкъ, который не має образованя и певно не
руководиться высшими якимъсь идеями. Що у
него грае наибѣльшу ролю, то охота всякими
можливыми способами нажити грошей, все од-
но, кого прийшлося-бы „вадуть“, чи своего чи
чужого. Зъ одки отже прийшовъ онъ въ звязъ
зъ архимандритомъ Пансіемъ и хто дозволивъ
Пансію забирати зъ собою ще другихъ свяще-
никѣвъ и выѣзджати зъ краю? Хто давъ ему
на то фонды? Показуеся отже, что св. синодъ,
а властво его оберъ-прокураторъ Побѣдонос-
цевъ, дѣлавъ на власну руку, поминаючи ди-
пломатію російскую. Онъ дозволивъ по цер-
квахъ збарати грошѣ на мисію, а може бути,
что и давъ ще зъ янхъ окремаыхъ фондѣвъ за-
помогу и выславъ до Африки столѣкнанацѣтъ
людей, зъ котрыхъ теперь кѣлька погыло на
далекѣй чужавѣ, а прочій вертають яко воэвнй
невольники до Одессы. Трагедический конецъ
мисіи Ашинова наробивъ мабуть Побѣдоносце-
ву не мало клопоту.

Зъ Чарджуѣ доносесть, что онгоды выѣха-
ла зъ Бохары до Петербурга надзвичайна де-
путация бохарска, котра має зложити цареві
градуляцію по принятѣ его цапльного спасенія
въ катастрофѣ подѣ Боркима и подкакувати за
выбудованне железницѣ, що переходить черезъ
ханатъ бохарскій. Депутация складаеся зъ
шестѣ особѣвъ подѣ проводомъ шаха Джана
Мирзы и везе богато дороговѣныхъ дарункѣвъ
и 10 коней. Депутацию веде Аюндарѣвъ, стар-
шій драгоманъ пр. туркестанскій ген.-гу-
бернаторѣвъ. Въ день выѣзду подѣавъ емиръ
бохарскій рану всѣхъ членѣвъ депутации.

Зъ Берлина доносесть, что часъ выѣзду
нѣмѣцкого цѣсаря до Англіи вже назначеный.
Цѣсаръ выѣде дня 7 червня до Лондону и пе-
ребуде въ Англіи ажъ до 14 червня. Черезъ
цѣлый часъ своа гостины буде цѣсаръ мешка-
ти въ палатѣ королевѣвъ въ Бекингтонѣ.

Подчасъ парламентарного пара, который
кн. Бисмаркъ дававъ у себе мнѣвшоу пити-

цѣ, ставъ бувъ нѣмѣцкій канцлеръ дуже го-
ворливый и высказувавъ свои погляды на
сираву колоніальну и на засаду монархичну.
Коли збѣшла була бесѣда на сираву островѣвъ
самоанскихъ, жалувася кн. Бисмаркъ, що
бнъ має зъ „такъ званымъ“ колоніямъ дуже
богато клопоту. Головну причину всякихъ за-
путаннѣвъ приписувавъ бнъ занадто великій
ревности и незнакомости односнѣвъ колоніаль-
ныхъ урядникѣвъ. Такий consul missus робитъ
ему больше клопоту якъ який амбасадоръ або
урядникъ дипломатичный. Тѣ дробнѣвъ одна-
кожъ не нарушатъ добрыхъ бдосианъ зъ Аме-
рикою, котра естъ прецѣ спорѣденя зъ Нѣ-
меччиною. За для далекого бддаленя остро-
ровѣвъ и лихон комунікаціи телеграфичной тру-
дно ему сконтролювати каждый крокъ своего
заступника; але по обохъ сторонахъ естъ якъ
найлыша воля и нѣмѣцкій интересъ торго-
вельный буде якъ найлыше забезпеченый.
Переходячи на засаду монархичну, казавъ кн.
Бисмаркъ, что на его поглядъ и посѣля его до-
вольного досѣду може политика зависима
одъ народу далеко скорше заангажуватися, якъ
политика, котру веде самъ монархъ. Монархъ
може легко бдступити, коли то уважае за по-
требѣе; не такъ легко политика ведена наро-
домъ. Навѣтъ страчена битва не конче мусѣтъ
захтѣти ставнѣнця монарха. Оттакъ пошла
бесѣда про корнѣсть монархичного правитель-
ства супротивъ парламентарного. Кн. Бис-
маркъ казавъ, что въ парламентѣ значить дѣ-
же часто краснорѣчивѣсть далеко больше, якъ
само знанье рѣчи и бдосианъ. Естъ то старый
досѣдъ, что хто красно говоритъ, рѣдко може
добре о рѣчахъ судити и мати добре о нхъ
понягѣ. За то така натура, якъ була у пок.
цѣсаря Вильгельма, може далеко больше при-
нести хѣсна бѣчнѣ.

Въ англійскѣмъ парламентѣ розбичнуть
мабуть Ирландіѣ сими днями зновъ завязу
борбу а до того дасть нмъ добру нагоду вве-
сенне Морлея, котре жадае наганы для пра-
вительства за его полатку въ Ирландіи. На-
стрѣй въ палатѣ послѣвъ естъ дуже роздраж-
неный а вѣиско, яке зрѣбивъ процесъ „Times-a“
зъ Парнелемъ, додавъ ще лишь больше охоты
и бдвата до борбы парнелетично-либеральной
опозиціи.

Процессъ Парнеля ще не скнчився и ко-
мисія слѣдча не выдала еще своего вероку, але
нема сумнѣву, что Парнелъ выйде зъ цѣлон
справы зовѣсьмъ чысто а „Times“ посрамиться
и заплатитъ миллионы. Свѣдѣвъ „Times-a“ Па-
йджотъ самъ себе побивъ. Коли адвокатъ Пар-
неля, Русселъ, показавъ ему его листъ писанный
до епископа Уельша, въ котромъ Пайджотъ
признаеся, что уважае звѣстнй листъ Парнеля
фальшивымъ, свѣдѣкъ сей ажъ остоупѣвъ и не
знавъ что сказати. Обѣсла признавъ бнъ, что
писавъ самъ той листъ. Зъ дальшого збзнаня
показалося, что Пайджотъ естъ обманывкомъ
першой сорты и зраджувавъ за добрый грошѣ
когого лишь мѣгъ. Здаеся навѣтъ, что то бнъ
самъ сфалшувавъ листы Парнеля. Цѣлый про-
цессъ Парнеля зрѣбивъ велику првслугу справѣ
ирландіѣ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Руско польска читальня въ Косовѣ розвивалася и
въ другѣмъ роцѣ своего истовнаня 1888-омъ. Въ
комнатахъ читальнѣ збиралися еи члены щоденно,
особливо въ недѣлѣ и свѣта. На каждый свѣточ-
ный день призначувавъ выдѣлъ зъ своего кружка
по черѣ дневныхъ господарѣвъ, котрі мали за-
дачу одповѣдно заняти згромадженьнѣвъ, звертати
пхъ увагу на важнѣйшій статья выложеньныхъ ча-
сописей, або на книжки въ бібліотекѣ, одчиту-
вати и пояснити. Въ зимовыхъ мѣсяцахъ одбува-
лися въ читальни каждой недѣлѣ вечеромъ одъ
год. 5. до 6. по части въ рускомъ по части въ
польскѣмъ языкѣ одчиты на темы напередъ опо-
вѣщеннй. Въ р. 1888. було такахъ одчитѣвъ 16:
п. Альса „О починѣннѣхъ“, 3 одчиты п. Грабско-
го „О Африцѣ, Австраліи и окрестностяхъ по-
бѣдунныхъ“, 3 одчиты п. Кульчицкого „Якъ бы
поднесити промыселъ и торговлю въ нашѣмъ краю?“,
одчитъ п. Пукапова „О выхованнѣ“, 4 одчиты
д-ра Гариавского „Гигіена одежѣ“, „О зарази-
выхъ недугахъ и якъ имъ запобѣгати“, и „О вѣ-
денскѣй выставѣ промышленной въ р. 1888“; на-
конецъ 4 одчиты д-ра Вурста „О землі, мѣслю,
сонци и звѣздахъ“ и „О кометахъ“. Часописей
польскихъ и рускихъ предлачувала читальня 14,
зъ рускихъ Дѣло, Вуковину, Вѣтъковщину, Ру-
скую Радѣ и Зорю. Бібліотека читальнѣ скла-
дася въ р. 1888. зъ 344 большыхъ и дробныхъ
творѣвъ, переважно людовыхъ, львовского то-
варства „Провѣтъ“, „Матѣржи польской“ и „Вы-
давиницѣа дѣлъ людовыхъ у Львовѣ“. Членѣвъ
числила читальня мѣска въ р. 1888. разомъ 131,
а межъ ними 5 духовныхъ, 1 властителѣ больш-
шихъ посѣлѣстей, 4 учительѣвъ, 30 урядникѣвъ
рѣзныхъ чинѣвъ, 12 особѣвъ зъ стану адвокатского
и нотаріального, лѣкарѣвъ, инженирѣвъ и апте-
карѣвъ, 37 ремѣсникѣвъ, 28 рѣшникѣвъ, 14 ин-
шого званя. Посѣля мѣсця замѣшана було 69 чле-
новъ зъ Косова, 21 зъ Маластриска, 9 зъ Старо-
го Косова, 23 зъ Москалѣвки, 1 зъ Смеднои,
1 зъ Города, 2 зъ Соколѣвки, 1 зъ Хоминя, 1
зъ Рѣчки, 1 зъ Криворѣвнѣ, 2 зъ Жабл. До вы-
дѣлу належали: д-ръ Вуретъ предѣдатель, Дим.
Пукаповъ его заступникъ, Гринъ, Бѣй, Мих. До-
рундякъ, о. Кар. Дулякъ, Ст. Гибданъ, Ал. Куль-
чицкій, Вас. Романѣвъ, д-ръ Апол. Тарковский,
д-ръ Ем. Вильковский и д-ръ Ант. Захвешевскій
яко выдѣловы, а п. Альса, Грабскій, Кюосикъ,
Шрейберъ, Волощукъ и Захарукъ яко заступ-
ники. Выдѣлъ одбувъ въ 1888. р. 6 засѣданъ.
Выкладки улачуваннй членами не були однаковы.
Высокобѣ ихъ установлявъ выдѣлъ поодинокю
для члена: найвышша выкладка мѣсячна 1 зр., най-
низша 10 кр. Доходѣвъ мало товариство въ 1888
роцѣ 477 зр. 85 кр., а то 436 зр. 44 кр. зъ вкла-
докъ членѣвъ, 29 зр. 30 кр. зъ вечернихъ устро-
енныхъ львовскими вандрѣвниками-академиками на
дохѣдъ читальнѣ, 12 зр. 11 кр. зъ пншихъ жерель.

Выдають було 422 зр. 7 кр. Зв'язком року здало 55 зр. 78 кр. вв. касі. Крім того має товариство ждати залеглих вкладок на 53 зр. 70 кр. Зв'язком доходу, котрий знятий на утримання читальні, не укладено ще решти 60 зр. На те має читальня крім бібліотеки власне уряджене вартості 184 зр. 47 кр. — Одн. виділу читальні м'єскої вв. Косові.

НОВИНИ.

— Вв. справі Народного Дому відбулось вчера засідання правничої комісії вв. львівському магистраті. Вв. складі комісії входили проф. д-р Пентак як префектор а як члени: проф. д-р Олександр Огоновський, проф. д-р Гривецкий, проф. д-р Рошковський, советник суду крайового Дунаевич, юрисконсульт Блюменфельд і адв. д-р Вук. Зв. головою доповіді брав участь вв. нарадах адв. д-р Попель, як синдик м'єста Львова. Справу „Народного Дому“ реферував проф. д-р Гривецкий. Ходило о те, чи супротив того, що після акту донаційного цвсарь дарував розвалини спаленої академії „der ruthenischen Bevölkerung der Stadt Lemberg“ громада м'єста Львова а виглядно магистрат не має уважати як права репрезентатива Русинів м'єста Львова і як така ввести вв. життя фундацію одповідну словам акту донаційного, котрої зарядь спочивав-би дійсно вв. руках Русинів м'єста Львова. Проф. д-р Олександр Огоновський заявив, що єсть противний якій будь інтересам магистрату м'єста Львова вв. справі „Народного Дому“. „Народний Дім“ єсть власністю вв. Русинів цілого краю, котрі поставили его своїми жертвами і котрих науковим і літературним стремлінням має бв. служити. Для того радив д-р Огоновський лишити справу такою, як єсть тепер, і не піднімати вв. той справі п'яких правних кроків. Вв. тому самому д-р реферував справу д-р Гривецкий. Он опирався зв. юридичного становища на погляді, що громада м'єста Львова єсть репрезентативно вв. жителів м'єста як цілості, не може однак уважати репрезентативно якось окремої часті тої цілості, якою єуть Русини м'єста Львова. Для того то слова акту фундаційного не дають громад'є м'єста Львова легітиматі до виступлення вв. той справі вв. імені Русинів м'єста Львова. Противний гадки був префектор комісії д-р Пентак і деякі другі члени комісії. Они добили вв. словах акту донаційного підставу до виступлення громади вв. імені входивших вв. складь ея Русинів зв. правами до заряду фундацією — однак при голосуванню удержалось внесення референта і більшостію голосів постановлено, щоб громада м'єста Львова не піднімала вв. той справі п'яких дальших кроків. Рішення комісії правничої буде ще предметом наради вв. дотичній секції ради м'єста, а бдтак прийдє ще та справа на повне засідання ради м'єста, котра порішить ея остаточно.

— Кн. Олександр Батенбергский а властиво его одруженє зв. сивачкою дармштадскою оперою, панною Льюизингеръ заинтересувало вв. великій м'єр широкі круги. Особливо дами великого і меншого світа розцікавились велим тымъ, хто єсть та, котру герой зв. підъ Сливницъ і чоловік, що єсть недавно носив княжу корону і м'єгъ ставися шуриним одного зв. найбільше могучих монархів Європи, вибрав собі за подруку свого життя. Н'ємцкї газети розписують широко о бувшій співачці Льюизингеръ, тепер графиня Гартенау, а вв. доказують, що єсть то не лиш красавиця, яких мало, але також особа дуже красивого характеру, образована і вв. розговорі дуже мила, тому вв. дармштадських кругах товариських ея дуже любля і всюды радо приймає. Вв. Дармштадті знала вже бд. давна, що кн. Олександр залюбився був вв. панні Льюизингеръ, але тепер н'єхто ще не хоче тому в'єрити, щоб бд. дійсно вже зв. нею повн'єчався, хоч припускають, що то р'єч дуже можлива. Коли-б так було — кажут — то був-би то доказ, що кн. Олександр п'єшовий лиш за головою свого серця, що думає покинути воєку політику і шукати часті лиш вв. приватном родинном житю. Он, знав видко, аж надто всьляком нахоті бд. тих високих родів, що нуралось его за-дла того, що бд. єсть синомъ зв. м'єрганатичного подружжя, — бо его мати Юлія єсть зв. роду лиш гр. Гавке. В'єчване кн. Олександра зв. панною Льюизингеръ мало одбулося ще 6 с. м. вв. Ментоні вв. півночній Італії, куды панна Льюизингеръ, взявши одпустку зв. театру, поїхала була л'єчтися на катаръ бронхіальний. Кн. Олександр будучи у В'єдні, коли то бд. давав ордері, що осталися по его покійном батьку, поїхав був зв. бдтам просто до Ментони, де тихцем повн'єчався і зв. бдні то походити, що ц'єлий сей факт єсть єсть нині трохи загадочним. Першу знакомість зв. панною Льюизингеръ зробив кн. Олександр, заев, вв. р. 1885. Того року виїхався панна Льюизингеръ до дармштадскої опери а ея нанашко, пенсіонований генерал Сініоріні вв. Пришеві, дав вв. їй поручаюче письмо до свого давного товариша зв. войска, кн. Олександра Гессокого, батька кн. Олександра, і то письмо звернуло, заев, увагу сына на молодшу примадонну-красавицю та причинилося до их близшого знакомства. Про панну Льюизингеръ розказують багато р'єчей, котрі лиш єсть більше ставлять ея вв. красомъ світлі. Она — як вже зв'єсно — єсть родомъ зв. Пришева. Родич ея ще живуть — батько не помер, як то подали були перші в'єсті. Она одержала дуже старанне вихованє і образованє вв. домі своїх родичів, де училась разом зв. баронессами Литгендорф-Лайбурґ; говорить по н'ємцк, француски і по мадарски. Перші початки науки співу побирав вв. Пришеві. Коли бдтак вв. 1882 р. приїхав був туды тепершній режисер в'єднської опери, Штоль, що був тогд співкомъ при н'ємцкомъ театрі вв. Празі, зайшла до него мати панни Льюизингеръ зв. донькою і радилась его, чи бд. доньку не образувати

дальше вв. співі. Штоль радив їй то дуже і казав їмъ перенестися до Праги. Мати зв. донькою одби отже вв. Празі і туды донька училась співу у Штоля. Коли опісля Штоль мусів поїхати Прагу, поручив на своє м'єсце капелмайстра Штольца. Мати сказала однак Штольцови, що она н'єхтє не вв. силі платити ему одповідний гонорар; зробили отже таку умову, що коли донька вучилась співу і заангажує до якого театру, то буде ему тогд сплачувати зв. своєй гажі. Панна Льюизингеръ доставши м'єсце при дармштадскої опері сплачувала ему точно свої догд аж до грудня минувшого року, коли бд. їй заявив, що ея рахунок вже вирівнявся. Вв. Празі жила Льюизингеръ зв. матерею дуже скромно і бддно; не держала нав'єт н'єякої служниці, а все робили самі, що було потреба. Донька йшла на лекцію, а мати не опускаючи ея зв. ока, сиділа підчас лекцій при н'єй; так само не пускала н'єколи доньки самої, коли она п'єшовіє стала виступати на сцені. Так само скромненько жили они і вв. Дармштадті, хоч панна Льюизингеръ доставала туды вже 8000 марок гажі р'єчно. Вв. 1887 р. виступала Льюизингеръ три рази вв. берлінської опері підъ прибраним іменемъ Льюма, а то д'єлятого, щоб ея не брали за берлінську співачку Льюизингеръ. Ще недавно тому думано дійсно вв. Берліні, що то Льюизингеръ єсть судженою кн. Батенберга і д'єлятого, хто лиш м'єгъ, ишов зв. опери, щоб ея побачити. Панна Льюизингеръ виступала також і вв. Опаві ще вв. 1885 р. і туды їй дуже щастилося. За нею роилося тогд множество панів зв. аристократів, але она жила зв. матерею зовсім зв. далеко бд. світ і не входила вв. н'єякі товариства, хиб лиш деколи явилася вв. товариств'є самих артистів і артисток. Вв. ц'єлій еї романтичній історії єсть однак одно характеристичне, що доказує, як то часом слабеє пам'ять у тих людей, що несподівано і случайно д'єстануться вище. Мати кн. Олександра, княгиня Юлія, хоч сама зв. роду Гавке, коли довдалась про месалінєя свого сына, так тымъ дуже зажурилась, що зв. розпущу аж запуджала!

— Стипендія підъ зарядомъ „Народного Дому“. Управляючий советъ на засіданню 25 н. ст. с'єчня над'єляв: 1) Вас. Винара, ученика VII кл. руск. гимназії, стипендією им. о. Панковича 60 зр. р'єчно на роки 1889, 1890 і 1891, а Вол. Федика, ученика VIII кл. н'єм. гимн. львівської одиоразовою заломогою 30 зр. зв. того-жъ фонду; 2) стипендіями заломогими им. о. Целевича по 100 зр. на 1888-89 роки шкільний: Емил. Целевича зв. V кл. руск. гимн., Витолда Целевича зв. III кл. гимн. вв. Тернополі, і Емил. Клока, слух. III року праву у Львові; 3) стипендію заломогими им. Блажевича по 80 зр. р'єчно: Волод. Липецкого, слух. II року праву і Зенона Лукавечного, слух. III року праву у Львові. — На стипендію им. Францъ-Госефа р'єчно 200 зр. розписав советъ конкурс. Речинець приносити подані до „Народного Дому“ через дотичній власті шкільній — до 31 н. ст. марта включно. Уб'єднатись можуть слухателі праву, філософії, медицини або техніки і мусьтє выказати: а) що родомъ зв. Галичини; б) що держать рускої народности і гр.-кат. обряду; в) бдний; г) моральний. Стипендієст буде побирати стипендію до кінця студії, а нав'єт ще два роки по студіях, коли здавати буде ригороза на степеня доктора і выкажєся, що вв. одномъ році зложив два ригороза.

— Новый урядъ почтовый. Зв. днемъ 1 марта с. р. начинає урядовати урядъ почтовый вв. Юр'євцях, пов. сяночкого. Урядъ сей буде припиняти і выплачувати перекази грошей до 500 зр. і буде побиати функції почтовой каси ошадности, а удержувати буде звяз м'єжъ Сянокомъ а Граб'євницею, а виглядно Бжозовомъ. До обслуґи сего уряду будуть належати громади і общары дв'єрскі: Фалєв'єка, Юр'євці зв. прис'єлкомъ Попель, Костарівці, Пакошівка і Заболотці та громади: Чертеж, Рачкова, Срогів зв. дольшій и гор'єшній и Страховиця.

— Аванс урядників судовыхъ вв. Галичині и Буковині. Именовані, пом'єщені вв. в'єчерашномъ числі „Д'єла“, доповняемо п'єсла урядової газети. Ад'юнктами судовыми именовані ад'юнкты судовъ пов'єтовыхъ: Марк'єль Пилецкий вв. Бучачі для Станиславова, Кар. Кавецкий вв. Дрогобици для Самбора и Мако. Финкельштайн вв. Скалаті для Бережанъ. Ад'юнктами суду пов'єтового именовані: ад'юнкты пов'єт'євий безъ сталого м'єсца призначєня Іполитъ Копистанский для Жовкви и avvocati: І. Петрушевич для Заболотова, Апол. Ебенбергъ для Скалату, Францъ Бучинский для Дрогобици, Стан. Милашевский для Бучача а Каз. Терлецкий и Іос. Зайдлеръ для Садагоры. Управителемъ урядовъ пом'єчнхъ вв. Коломих именованій Людв. Дильский, ведучій тамъ книги грунтової а ад'юнктомъ урядовъ пом'єчнхъ суду крайового у Львові Анд. Старжинский, ад'юнкты канцелярийний вв. Коломих. Секретарь ради суду крайового вв. Чернівцяхъ Мако. Хлебикъ именованій советникомъ суду крайового вв. Сучаві а ад'юнкты суду пов'єтового вв. Чернівцяхъ д-р Кар. Войнарович ад'юнктомъ суду окружного для Сучавы.

— Зв. Тернополя бд. м'єщанина п. Василя Чумака одержуемо отсю допис: Вв. 24-мъ числі „Д'єла“ зв. д. 12 н. ст. лютого с. р. вв. статі „В'єсти пов'єборчї“ ум'єнливий єсть уступ оскорбляючий мою честь як Русина на основі фактів неправдивыхъ и выдуманныхъ. Вв. особенности неправда, що я мавъ випроститися за шафара вв. нанашомъ єсть середі на четверть готелі Гольда, де на кошті гр. Борковского угоджувано виборців; неправда, що я мавъ ц'єлу р'єч стояти коло бочокъ зв. пивомъ вв. с'єнхъ Гольда, точати і подавати на питки и сигара и выкрикивати: Рап'єwie, ja Ru-sin, ale gadze Wam glosowac na J. W. hrabie Borowskiego; неправда в'єднці, щоб я на кандидата руского и Русинів п'єлвъ небылиць. Противно, упрощений м'єщевымъ рускимъ комитетомъ виборчимъ, старався я вв. часі виборчї усиленно межи виборцями з'єднати прихильників для кандидатуры о. Николая Свильского, а ц'єлий уступ, дотыкаючий моєи особы, єсть злобою чоловіка злобною. — Василь Чумака, м'єщанин

и членъ рады громадской вв. Тернополі. (Пом'єщамо повн'єше заявлєнє п. В. Чумака и спод'єваемоєся, що Дописователи, котрий починав докоры п. Чумакови, ще разъ основно розс'єднати справу, а коли вв. р'єчи помилувася, може на основі ложныхъ информаций, — бо злобы не хочемо допускати. — перне честь п. Вас. Чумакови новою дописею вв. „Д'єла“. — Прим. Ред.)

— Дирекція зв'єзниць державныхъ пов'єдомляє, що зв. днемъ 27 лютого отворено рухъ поїздів на шляху Ясло-Ол'єнокъ.

— Пригода на ловахъ. Зв. Устрик дольшій пишуть до „Kurjera Lw.“, що на ловахъ вв. камеральномъ окрузі Береговъ высочивъ неспод'євано зв. гушавини розлюшений д'єл, позвалив на землю стражника львового Фромбаха, скальчивъ клами жив'єт и одкусивъ палець л'євої руки. Фромбахъ був-би згинувъ, коли-б не при-томность л'євничого Лашкевича, котрий ц'єльнимъ стр'єломъ убивъ дика на Фромбаха.

— Заведєньє заставничє задумала заложити у Львові спідка заможн'єйшихъ Львовичъ при помочі ради м'єста. Уд'єл мавъ бы вносити 100 зр. Заведєньє то мало-бы ц'єль: охоронити б'єднхъ мешканців бд. експлоатації жид'євской.

— Жандармъ зв. стації ос'єзжихъ поїздів д. 18 с. м. в'єчеромъ вв. с'єл'є Явишовиці вв. пов'єт'є б'єльскомъ колькохъ пацарівъ соли. Коли почавъ за ними кричати, они покидали м'єхи и почали ут'єкати. Але по хвилі, побачивши, що жандармъ самъ одинъ, вернувшись два пацарі до него зв. друками. Жандармъ давъ огню и постр'єливъ селянина Шаракъ зв. Вилдимиці.

— Одно зв. найпоган'єйшихъ галузей промыслу жид'євского єсть безперечно торговля живимъ мясомъ людскимъ, д'євчатами. Знана р'єч, що вв. Галичині и на Буковині єуть потайно zorganizовані шайки жид'євскі не толькы до крадежи коней, але и до торговлі д'євчатами, а хочъ полиція досытє часто одкривє якусь таку шайку, то не вв. силі выкрыти в'єсхъ, и толькы зв. донесєнь консулатів чи то вв. Царгороді чи дєє вв. Америці дов'єдаєся, що галицкі д'євчата привозять жи-ды на торги и продають чи то до гарємів чи на розпусту. То само, и може ще вв. більшій м'єрѣ, д'єєся вв. Росії. Російскій дневникъ донєсли, що вв. Одєсєі ув'єзнєно шайку зв. двохъ жид'єв и двохъ жид'євокъ за вывозъ 12 д'євчат до Константинаополя. Зв. Одєсєі, зв. Севастополя и Керчи часто експєдиють д'євчата вв. край магомеданскій для доповнюваня гарємів. Особливо тамъ попитъ за д'євчатами зв. Кавказу, а жидамъ удасться часомъ звабити и красавицю кавказку, на котрій очевидно роблять найлучший гешефт. До Америки жида транспортують д'євчата зв. рознхъ сторінъ Европи. Одинъ євчєникъ П. Вессонъ зв. Буенос-Айресъ (вв. полуднєвій Америці) пише до одной н'ємцкой газети: Мы євчєники богато туды д'єла маємо, ратуємъ молоді д'євчата павожені сюда на розпусту зв. Европи. Жида транспортують суды нещастий жертвы зв. Гаврѣ, Марсєли, Бордо и продають туды. Тор'єкъ продали туды три Польки, д'євчата молоденькі низне 18 л'єт, по 1000 — 1400 п'єстрівъ. Одну д'євчину закупила одна жид'євка вв. Швайцарії за 1200 франківъ, и т. д. Вв. ц'єлій той огадній торговлі скр'єзь видко толькы жиди або жид'євку.

— Злочинство — вв. н'єй ц'єль? Кандидатъ на рабина у Вроцлаві, Макъ Бернштайнъ, вв. линию минувшого року звабивъ подступомъ до свого мешканя 8-л'єтнього хлопчика христ'єанского и при помочи сцизорника уточивъ зв. него трохи крови до флашочки. Справа виявилася, а прокураторія державна выточила Бернштайнови процесъ о провину противъ обычаюности публичной и о ушкоду т'єла. Бернштайнъ сразу выпирася чину, а пот'ємъ допускає, що м'єгъ се зробити зовсімъ безъ памяти. Прокураторъ домагався, щобъ Бернштайна засуджено на рокъ в'єзничї, однакъ жид'євскій засудивъ его толькы на 3 м'єсяцѣ. Деякі н'ємцкї газети бачуть вв. той при-годі злочинство ритуальне.

— Др'єбні в'єсті. Вв. марті с. р. мають одбу-тись лїтациї с'єлѣ Долге и Стриганці вв. суді станиславскомъ; Ступниця, Воля ступницька, Буковецъ, Колтова и Бєнева — вв. самб'єрскомъ; Любєля и Пограиче — вв. львівскомъ. — Най-высшій трибуналъ затвердивъ засудъ львового трибуналу выданий на хирурга Курпєля за те, що бд. при л'єченю тайныхъ недугъ допускаєся воєкого рода „шв'єдло“. — Маршалокъ краєвий гр. Тарновский выїхавъ сими днями до Конгре-євки. — Вв. Римі умеръ кардиналь Саконі. — У В'єдні ув'єзнєно шеф-старої фармы Івана Дот-тера за фальшываньє векс'єлѣв. — Другій и о-статний в'єчерокъ политехникѣвъ одбудєся днѣ 4 н. ст. марта вв. сали казино м'єского.

Наука, штука и литература.

— „Кобзаря“ Тараса Шевченка выїшло нове выданє вв. Кієвѣ накшадомъ книгаря Іогансона, зв. прилогомъ портрету поета, на гарномъ папері. Ц'єна 1 рубль.

В'єсти зв. Аеп. Львівской.

Вв. пропозицію прийняти оо.: На Дмитро-вичі І. Дим. Скєлєвич, II Сос. Медвєцкї; — на Бережницю І. Петро Петрицкї, II Юл. Галькевич.

Уд'єльний бд. испиту конкурсowego о. Ром. Чировский зв. Ходачкова.

Мистр. Консисторія однеслась до нам'єстництва о згоду на кан. инстатую оо.: Ром. Чировского на Стратинъ и Ем. Волянського на Ходачківъ мал.

Нам'єстництво годиться на кан. инстатую о. Юл. Галькевича на Стр'єльковъ.

В'єсти зв. Еп. Перемыской.

Зав'єдательство Флоринки, дек. мушиньского, одержавъ о. Вас. Курпо зв. Камяны.

Вв. диниастироты введєні оо.: Іос. Губицкїй зв. зав. Чорнорікѣ, дек. короснянского;

Щасн. Раствецкїй зв. сотр. вв. Малнові, дек. мостиского; Онис. Юзичинский зв. сотр. вв. Гр'ємнѣ, дек. горожаньского; Ниль Богданъ Ломницкїй зв. зав. Райского, дек. затварницкого; Іос. Ленчикъ зв. зав. Волѣ яслиского, дек. яслиского и Мих. Гандакъ зв. зав. Березки, дек. бирчаньского.

Вв. б'єлѣ прєсвитеріальній для рукополага-ня прийнятий І. Шемердакъ.

Конкурсы, именованія, перенесєня и пр.

— Конкурсы. Конкурсъ на м'єсце директора школы реальної у Львові розписала президія крайовой рады шк'єльной зв. речинцемъ до 20 марта 1889 р. — Львівска рада шк'єльна окружна м'єска розписує конкурсъ зв. речинцемъ до 10 ц'єв'єтня с. р. на б'єлѣ посадѣ д'єйствныхъ учитель-ловъ зв. платнею по 800 зр., а то, шбѣт посадѣ при школі им. Пирамовича, одна посада при школі им. Єлисаветы а одна при школі им. Чацкого.

— Именованія. Прокураторъ державный вв. Чернівцяхъ, Іпол. Мартиниовичъ, именованій советникомъ высшого суду при суді карномъ вв. Чернівцяхъ. — Д'єйствными учителями народными именовані: Володимиръ Ловєвский вв. Раб'євичку и Теодоръ Рыбакъ вв. Сорокахъ.

— Перенесєня. Комисарѣ пов'єт'євий перенесєні: Ісид. Розвадовский зв. Львова до Жовкви, а Вяч. Єловицкїй зв. Золочева до Львова.

Телеграмы „Д'єла“.

В'єдєнь 27 лютого. Нині розпочалася дебата бюджетова; до голосу записалось 40 посл'єбъ а 37 противъ. Першій промовлявъ Карнери. — Анкета роб'єтнича зак'єнчила в'єчєра свои парады а знатокъ Ульбрихъ заявивъ именемъ 13 своихъ товаришівъ, що они вв. засадѣ годиться на заведєньє палаты, але про-єктъ закона уважають за нев'єдповідний ин-тересамъ роб'єтничимъ.

Берлінъ 27. лютого. Ц'єсаръ именувавъ гр. Герберта Бисмарка полковникомъ а мин. Гослєра и гр. Вильгельма Бисмарка майорами вв. н'ємцкой арміи. — В'єсть о заручинахъ кн. Викторіи зв. шведскимъ княземъ єсть без-основна.

Лондонъ 27. лютого. Ц'єсарєва Фридрихова выїхала зв. доньками до Н'ємеччини.

Римъ 27. лютого. Ходить чутка, що правительство мало згодитися на одрочєньє дебаты финансової и загадає бд. палаты в'єстумъ дов'єрїя а бдтакъ наступити реконструкція кабинету.

Букарештъ 27. лютого. Палата посл'єбъ одрочилася аж до 27. марта.

Розыаєся зв. нинішнимъ числомъ „Ц'єб-никъ нас'єнъ п. Волянського у Львові“.

Переписка Редакції и Администрации.

Всч. Н. Т. зв. Н. Числа выслано; на 1889 р. записано 7 зр. — Всч. А. Л. зв. Т. 10 зр. д'єстали, ще 4-50 зр.; числа выслано. — Вп. П. Г. зв. Н. Посылємо дальше; зв. 1 зр. — Всч. С. Г. зв. Бл. а Зап'єчено до 31 марта 1889; в'єбъ послы-ки записуютьсєя точно. — Всч. І. З. зв. Угр. „Д'є-ло“ высылємо; за рокъ 1888 прийдє ще 4-50 зр. — Всч. И. К. зв. Н. Зарєклямуєте, то о ск'єль-ко будуть числа, вышлємо. — Вп. О. В. зв. Стр. н. Зап'єчено до 31 марта 1889.

На д'єсланє.

Зав'єзваньє.

Тыхъ П. Т. давн'єйшихъ членівъ нашего товариства, котрі не звернули доси визачєньє зв. бібліотеки книжокъ помимъ зав'єзваня, вызва-ємо поновно до пєлагождєня сєи справы вв. якъ найкоротшомъ термині; вв. противномъ случаю змушєні будємо ужити радикальныхъ м'єрѣ, що розум'єся будє немилымъ для интересованныхъ.

Одъ вид'єлѣ товариства „Січ“ у В'єдні (VIII. Laudongasse 49). Орєстъ Заринцкїй, голова; Іосифъ Партицкїй, секретарь.

ПОДЯКА.

Підчасъ недавного побуту свого вв. Жов-кви д'єнавъ руско-народний театръ такой щирої, справдібно-рускої гостинности и підмоги бд. тамошнихъ м'єщевыхъ и доокрєстныхъ Русинівъ, що побіпсаній директоръ того-жъ театру уважає своїмъ обовязкомъ той Высокопатриотичній рус-кой Публиці Жовківщини зложити вв. імені ц'єлого товариства найсєрдєчнїшу подяку. Спов-няючи той приятний обовязокъ, не може підпи-саний не піднести, що иніціаторомъ того сєр-дєчного и теплого привітя бувъ зв'єстний нашъ патріотъ Вл. д-р Сильвєстеръ Дрима-ликъ зв. Жовкви, котрий ще задалєгдъ передъ приїздомъ нашего театру при ласкавій участі такихъ Достойныхъ Мужівъ, якъ адвокатъ д-р Король, оо. Порождо зв. Глинєска. Подо-липський зв. Деревнѣ, Пєлєхъ зв. Звертова и п. Фединьскій зв. Мосовѣ — з'єднанъ намъ симпатію ц'єлою окрєстности и заохочєнъ всю руску публіку бд'єднувати нашій представле-ня. Од'єхавши зв. Жовкви, захоочєні морально и скр'єплені матеріально, шлемо тымъ Достой-нымъ Патріотамъ слова горячої подяки и щиро-руске спасє-Б'єгъ!

Вв. імені ц'єлого руского народного театру Іванъ Бибєровичъ, директоръ.

Надбослане.

Аптика **РУКЕРА** у Львові
поручає 2460 289 ?
Зблизь Зибурге яко певне средство на
катар, кашель и хрипку. Ціна одной пачки 20
кр. На провинцію зь опакowaniem 30 кр.

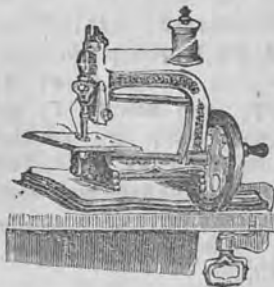
Фабрика знарядь рблничих и гисерия
M. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улиці Довгой поручає свои вы
1383 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 224 ?

П. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
купе и продає
всякй вартостный паперы и монеты
по курсѣ дневнымъ.
Поручения зь провинцій выповняє од-
воротного почтово безъ провизіи. 2232 117-0

Выборъ и продажа одеждъ литургическихъ
ТОВАРИСТВО ХРИСТИАНСКОЕ
зарегистрованоє за обмеженого парикомъ
въ Змигородѣ
продає свои выробы заосмотреніи стампилью Тowa-
риства и числомъ цѣнника а то фелони, капы, дати-
матики, хоругви зь образами крестоу мларьивъ
въ Краковѣ и проч., такожъ неке бѣлые церковные
только по **стальныхъ цѣнахъ** черезъ свою Дирекцію
въ дорожъ замовленъ и черезъ своихъ порожую-
чихъ агентовъ пося цѣнника находящего ся въ ихъ
рукахъ и заосмотреніи стампилью Товариства и
одною Дирекціи въ цѣли забезпеченіи передъ на-
ужити иншихъ купивъ а имено жидовскихъ, ко-
трыхъ христіанскіи агенты зь Змигородъ подшыва-
ються подъ фирму Товариства на шпору такъ купу-
ються якъ и Товариства: — выповне всякй работы
гафтовъ церковныхъ подъ управою паят 3. Ти-
мачковскон, означеной за гафты на краковскій вы-
ставѣ.
Дирекція:
О. В. ВОЙТАЛНИКЪ
директоръ.
2807 1-3

„ЗОРЯ“
литературно-наукова часопись
рѣкъ Х.
выдавана Товариствомъ имени Шевченка, выходитъ
подъ редакцію А. Борковскаго 2 разы на мѣсяць въ
объемѣ 2-2½ листовъ печатныхъ.
Цѣна предплаты: на цѣлый рѣкъ 5 зр., наповъ
року 2 зр. 50 кр., на четверъ року 1 зр. 25 кр. Адми-
нистрація „Зорѣ“ ул. Академична ч. 8 у Львовѣ.
ВП. Предплатники „Зорѣ“, котры зложатъ цѣ-
лорѣчню предплату до половини лютото 1889 р., до-
стануть на жаданье премію: Шекспировъ твора пер-
екладъ Кулѣша або инши книжки Товариства
вартості 1 зр.

По надъ вѣѣ новости.

2 найкращий, найпрактичѣйшій и найкорист-
пѣйшій предметъ выставки вѣдѣнскої сущи,
ново измѣнена механична машинка патен-
ту „Barid“, котрою можна зробити масло за
5 минутъ зь солодкого молока, сметаны або
сметанки. Таковыя добре надѣся робити въ нѣй
шодо, цуны зь яєць, бити цѣну зь сме-
танки и яєць.
Цѣны сѣи машинки сущи пѣдѣи обшчу
05 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Литр зр. 3.40 коштує вывадене бѣдъ серия
1888 ручна машинка до шити, патенту „Elasta“
Та машинка робить красно, скоро, добре рѣи
ножирьмъ швомъ, шитъ вѣѣ матеріи безъ нитки, зроблена пѣдѣи найкращи-
шихъ механическихъ, вымѣтъ новочасныхъ и выкована тренало зь найкращи-
го желѣза литого. Згаданіи предметъ и поодинокіи, можна купити за посыл-
платою або за надбосланьмъ грошей
въ Central-Depot ново вываденыхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.
2771 Wien, I. Seilergasse 7. 7-22

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

Впр. ОО. БЕПЕДИКТИНОВЪ
зъ монастыря von Soulac
(Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior.
2 3040TH MEDALS: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
найбѣльшій дозиченія
Вывадено 1373 прирѣжъ
въ роцѣ Петровъ Бурсо
„Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ Впр. оо Бе-
педиктиновъ въ скѣлкости
кѣлькохъ капель въ скѣлкости
воды, тамуси и лѣнати въ по-
рохованнѣе зубѣвъ, бо черезъ
те надѣся имъ бѣлого ползе-
те и твердостіи въ зѣмѣннѣи
лѣна и удерживає ихъ здоровымъ.
Тому то робимо вымѣтъ читателю, справдѣио пра-
суду, зберѣючи увагу на сѣи лѣнати и практичѣи зѣкъ, по
естъ найбѣльшимъ средствомъ цѣлюющимъ
и однокіи охороню на бѣль зубѣвъ.
Затъ 1807 106v 108, r Croix-de-Segney
Genève, agents **Seguin** Bordeaux
Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговлахъ перекрѣтъ,
2765 аптекарскихъ и антикахъ.

Зь перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшой якости
Полотна, столове бѣлье, ручники,
хустки
поручає въ наибѣльшомъ выборѣ и найдешевше
При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальныи редакторъ: **Иванъ Белей.**
Павѣръ зь фабр. Черлянскон.
Зь друкаршъ тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Беднарского.

Пора замовляти свѣтло, щобы не опѣз-
нилося на свѣта!
ПАРОВІА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо зь фабрики
СВѢТЛО
почавши одъ 30 кил 1 а по 80 зр. На по 72 зр
крѣмъ 4рахту.
При замовленяхъ просимо подавати послѣдну
стацию желѣзничу.
Хто замовляє паразъ 50 кил., одержитъ 3% а при
замовленіи 100 кил. 5%, отусту зь повышеной цѣны.
Замовленія приймають: Центральний зарядъ
у Львовѣ и филии въ Станиславѣ, Тернополѣ,
Дрогобичи, Коломиѣ и Стрию. 2802

ИВАНЪ ЛОБОСЪ
годинникарь.
перше А. ВАЙГЕЛЬ
у Львовѣ, улиця Театральна число 16,
поручає свой богатый
СКЛАДЪ ГОДИНИКѢВЪ
золотыхъ, сѣбныхъ и стѣнныхъ
справдѣивающихъ зь перворядныхъ
фабрикъ, по цѣнахъ найумѣренѣйшъ
1-6 2805
Панраву великого рода годинни-
ковъ, грановихъ машинъ, а такожъ
одежѣи ены антиковъ выковує со-
вѣстно и подъ гарантією.

Зь новымъ 1889 р. значе выхадити въ
Станиславѣ дѣло подъ заголовкомъ:
„ЖИТІЯ СВЯТЫХЪ“
на кождый день въ роцѣ, зь иллюстраціями.
Зббранъ и уложивъ свѣц. **Евгеній Гузаръ.**
Цѣле дѣло обшматити буде до 30 неча-
пныхъ аркушѣвъ великои 8 кил, а щобы улеп-
шити и менше замѣжымъ придбѣи его,
буде появляти ся въ чотырехъ четверѣчныхъ
выпускахъ по 6-7 аркушѣвъ. Такимъ спо-
собомъ цѣле дѣло выйде въ 1889 роцѣ.
Каждый выпускъ буде заосмотреный по
найменше 10 иллюстраціями въ текстѣ.
На цѣле дѣло безъ пересылки 3 зр., зь
рекомандованіи пересылкою паразъ 3 зр. 20
кр. зь реком. пересылкою 4 выпускавъ по-
одинокіи 4 зр.
На поодинокій выпускъ безъ пересылки
80 кр. а зь реком. пересылкою 1 зр.
Передилату якъ и всякй писема проситъ
высылати до рукаихъ часописей або впрѣстъ
до свѣц. **Евгенія Гузара** въ Завалѣвъ (почта
въ мѣсці).

По зниженіи цѣнахъ
продає товариство
„Академичне Брацтво“
сѣдуючі книжки:
1) Библиотекъ Омишкевича т. II.
2 зр. 20 кр. (Творы Гр. Крѣтши).
2) Библиотекъ Омишкевича т. III.
1 зр. 50 кр. (Творы Шанкевича,
Головацкого и Батильонича).
3) Творы В. Наумовскаго 1 зр.
4) Переводи і ласлѣдованя Осипа
Шухевича 40 кр.
5) Довѣи. В. Золѣ. 10 кр.
6) „На двѣ“. І. Франка 10 кр.
7) Грунтова власнѣсть 5 кр.
8) В. Кошовскій: „Житѣ М. Наш-
ковскаго“. 20 кр.
9) Обшчій: „Скажѣи собі правду
и оин“. 5 кр.
10) Печуѣ: І. Витовскій і Ю. Хмель-
ницкій. 10 кр.
11) Наукова библиотекъ. (Нарѣе гі-
сторіи вѣдоностей, а именѣ по по-
рѣк. І. Франка). 30 кр.
12) Вѣдѣльмъ Тель, Ф. Шидлера.
(переклад Кміцкевича). 25 кр.
13) Кадриль Кобриньского. 25 кр.
Вп. Родичи з провинцій замо-
вляючи Ч. 4. 1, 2, 3, звать при-
слати 15 кр. на пересылку почтово;
на всѣ прочіи числа 10 кр. 3 замо-
вленія просимо звертатись: „Акад.
Бр.“ у Львовѣ, ул. Калина Ч. 1.

Закладаюся
за велику цѣну, що жадеиъ зь моихъ
комкурѣтовъ не въ сѣлѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужей
и хлопцѣвъ зь матеріи красовихъ и за-
граничныхъ тѣлъ дешево, якъ я. Пе-
ручаю мой богатый складъ такожъ
2484 Вѣдъ. Духовенство. 70-2
Замовляи въ мѣсціи и въ провинціи
выковується точко и рѣтѣльно. На жа-
лаєъ выкованъ рѣзры дарѣжъ и франко
Давидъ Шварцвальдъ,
маганти мужескон одѣжы гуртомъ
подъ бѣно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає
знаменитыи **МЫЛА** до мытѣ лица, рукъ и купелей,
бѣзначеніи 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.
зр. кр.
МЫЛО найдобриѣйше до го-
леня бороды. —25
МЫЛО МИДАЛОВЕ, дуже
пѣжве 10 кр. 20 и —25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣде до
рукъ 10 кр. и —20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6,
12, 18 кр. —20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменитѣ
до лица и рукъ. —40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ
нѣжною, гладкою и знаменитѣ
чиститъ шкуру. —30
МЫЛО ЗЕЛѢОВЕ, одержуєє че-
резъ згусеніє соку ростинъ
ароматично-живичныхъ, зна-
менитѣ. —25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже
приятный пажмовый запахъ —30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приятного
запаху, має великій купитъ —30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобриѣй-
ше 40 кр. и —80
МЫЛО зь ПИЩЕЛѢВЪ СОСНО-
ВЫХЪ, прижме въ ужитю,
успѣшно хоронитъ шкуру одъ
лишайвъ и пѣжидѣвъ. —30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи-
ститъ шкуру, робитъ ся бѣ-
лою и пѣжною. —10
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває
неснижкы, омазаетъ одъ сонни,
лѣсно робитъ сѣбнымъ и бѣ-
лымъ. —60
МЫЛО ГИПЕРИЧНЕ, бѣзначе-
но тоюстѣєю, весьма пѣжве
и выключно прилѣдѣно до лица —50
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєє,
щобы зробити шкуру на лицѣ
нѣжною и бѣлою. —60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣде,
легко пѣжиться, знаменитѣ чи-
ститъ шкуру и хоронитъ одъ
прищѣвъ. —30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-
зрачне, жѣтитъ 35% чистѣи
глицерини, знаменитѣ дѣлає
на зашкурѣ 20. —25
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пѣжве
у флашочкахъ, чиститъ шкуру
зъ прищѣвъ, лишайвъ, угри-
ковъ, фляшкы. —40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытѣ
рукъ, 15 и —25
МЫЛО ТИМОЛѢОВЕ знаменитѣ
чиститъ шкуру зъ всякихъ
выкидѣвъ. —50
МЫЛО КАВТОТЕВЕ, дуже до-
бре мытѣ руки, лице, а навѣтъ
цѣле тѣло въ часѣ епидеміи,
щобы охоронитись одъ заразы. —20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зь великимъ
успѣхомъ уживаєє до зпѣжѣ-
ченія прищѣвъ и всякого ро-
да выкидѣвъ на шкурѣ. —25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до-
бре уживаєє, щобы усувати
зъ шкурѣ выкиды и пѣжмы —25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, ласодитъ
еверлаєє и печене шкуру,
усуває выкиды и чернѣи въ
зъ лица и рукъ. —25
МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приятного
запаху. —35
МЫЛО МЕДѢОВЕ до выжѣвѣи
рукъ, кусокъ. —10
МЫЛО МЫЦАНСКЕ, знаме-
нитѣ. —10
МЫЛО СМОЛѢОВЕ, жѣтитъ 40%,
чистѣи смолы (дѣтлю), усуває
прищѣи лишай, веней выски
шкурѣи, почене погъ и пар-
на въ голову. —30
МЫЛО СМОЛѢОВЕ ГЛИЦЕРИ-
НОВЕ значитъ и чиститъ шку-
ру зъ лишайвъ, угрикѣвъ, и
т. д., кусокъ. —30
2829
Набуты можна у Львовѣ зь власныхъ торговлахъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улиця Галицка рѣдъ Валовон. Въ филиахъ: въ Краковѣ
Суконниця ч. 20 и въ Черѣвнѣвахъ Ринѣкъ ч. 2, и тѣкожъ у аспѣт
перворядныхъ торговлахъ и антикахъ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
п. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣдни, Шенфельдѣ. Ло-
бозицу и Люблянѣ
поручають
ЧИНКЛЯ ЦИКОРНЮ ГРИСОВУ
1½ кил. пушка
Найлѣпша зь сего, що
истнує яко прирѣжъка до
каб.
Найлѣпша зь сего, що
истнує яко прирѣжъка до
каб.
Законно охоронена
Каву фигову и султанську каву фигову. Найлѣпшій
шкѣляды, о найлѣпшій якостіи и бѣзначеніи на вѣсѣхъ
выставѣхъ. Какао бѣзъ олію легке и вѣлымъ смачне,
Англ. Rocks D-ors, кандиты, кандизованіи и моро-
женій овочѣ, Компоты, Цедри, Аранціни и т. п.
Нашіи выробы фабричныи можна дѣстати у вѣсѣхъ
лѣпшихъ торговлахъ корѣннихъ и т. п. 2708 32-50

ORFEUM
Перворядне „Etablissement Klingsberg“
у Львовѣ, при улиці Зиморовича ч. 17,
(въ львокали званѣмъ подѣ „Братнею Згодою“ давѣйше В. Гживиньского).
Сѣля одновлена зь великимъ комфортомъ и вѣкусно, а естрада и будуаръ удекорованіи паномъ
Диллемъ. — Ту щоденно будуть продукуватись знаменитыи артистичныи силы для увеселенія
П. Т. Публики. — Концертъ музыки войсковой полку ч. 30 бар. Ринѣльскаймъ.
Реставрація моя подавати ме всякй стравы горячій и зимній та знаменитыи напоѣвъ по
цѣнахъ найдѣступнѣйшихъ. — Не щадивъ я нѣ заходѣвъ нѣ фондѣвъ, щобы вдово-
лити всякимъ вимогамъ П. Т. Публики, тому числю на ласкаву пѣдмогу и численну участъ.
Пишущъ зь высокимъ повѣжѣаньмъ:
Германъ Клинсбергъ
властитель „Grand Etablissement“ и реставраторъ.

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА И СЫНА
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ
На жаданѣ цѣнники оплатѣ.

ИВАНЪ КОГУТЪ
рѣзбарь 2804
въ Яновѣ коло Львова
вырабляє вѣсьлякй прикрасы цер-
ковной по дешевыхъ цѣнахъ.
Ученикъ высшій гимназіи
шукає лекціи на
село за мѣрною винагородою. —
Ласкавіи зголошенія подѣ буквами
О. К. до Редакціи „Дѣла“ 2-3

ИВАНЪ ЯРЖИНА
Готель Еврѣпейскій
Маганти вырѣбѣвъ ювилерскихъ,
золотыхъ и сѣбныхъ поручає знач-
ный асѣбѣ вырѣбѣвъ, бѣзначѣющихъ-сп-
трѣнаюстѣю и доброю спѣдобою такъ
пласныхъ якъ и перворядныхъ фабрикъ
кравчихъ. Выготовляє вѣсьлякй замовле-
2778 на, репараціи и замѣны. 7-10

Выгѣдну
ПОЗИЧКУ
можуть одержати самѣостѣиіи особы, ко-
тры мають порядѣе помѣшанье етѣле,
правильну платѣю або доходи, пр. про-
мысловѣвъ, купцѣвъ, урядникѣвъ, офицѣръ,
пѣватникѣвъ, власнѣтѣвъ землѣ и т. п.,
пѣсѣа одностѣи, одъ 100 зр. до 2000 зр.,
яко особистый кредитъ на 6-8% и можуть
си сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чѣртѣрѣчныхъ рѣкахъ при помощи пе-
рѣказу почтового.
На перухомѣсти при штабѣуціи
4½-3% на козѣвѣлѣтѣу а-мортизацію
позичаєє въ довольной выгѣдѣ.
Бѣзѣиєе посяєє лѣтѣвною адми-
страціи „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одностѣи
треба долучити 15 кр. въ марѣкахъ по-
чтовыхъ. 2709 1-20

КУ-
фры, торбы, торбинки до перевѣ-
шенія и на цѣгара, футералы на
цилиндры, капелюхи, налицѣи и на-
расѣлѣ, маньберки, ремѣнѣи до па-
кункѣвъ, подушки, манки и всякй
2537 приборы до подорожѣи

Найдешевше въ торговлѣи
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львовѣ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданѣ даромъ!
Найдешевше издавничтво
„Библиотеки музыкальной“
выходитъ заходѣма пѣтѣмѣцѣвъ ду-
ховной руской семинаріи. Досѣи по-
зѣвѣиєе тринадцѣтъ выпускѣвъ, об-
нимающихъ такій музыкальный ма-
териалъ:
1. Гуляни, хоръ мужъ О. Нижан-
ковскаго 20 кр.
2. „Наша жизнь“, хоръ мужъ Н. Ва-
хнянина, розпр.
3. Молитва, пѣмѣи М. Лисенка розпр.
4. „Зѣ окрѣшкѣвъ“, хоръ мужъ Ни-
жанковскаго 20 кр.
5. „Зѣкувала та сѣва зауля“, хоръ
зъ фортепѣаномъ П. Нѣщѣнського
розпр.
6. „Е чужого мы бажаємъ“, дуєтъ
Верѣбѣцкаго 20 кр.
7. „Quod-libet“, хоръ мужъ М. Ли-
сенка 31 кр.
8. „Полярѣйла“, сольо баритъ П. Вах-
нянина 10 кр.
9. „Дѣвъ вѣзѣнѣи на цитру“ М. Ку-
знякова 20 кр.
10. „У Петровку“ и „Якъ-бѣмъ зна-
ла“ квартѣты мужъ. Иєид Ворѣб-
ковича 25 кр.
11. „H. Quod-libet“, хоръ мужъ М.
Лисенка 30 кр.
12. „До бою“ П. Бажањьского, хоръ
зъ форт. 20 кр.
13. „Мѣдованка“ два соля теноровѣи
М. Лисенка 20 кр.
Печатѣиєе „Три шляхи“ хоръ мужъ
Т. Топольницкаго.
У вѣсѣхъ справѣлахъ издавнич-
тва треба удаватись до Кириля
Студиньского, богѣослова II року,
ул. Коперника, ч. 36.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділей і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток. Виходить вівторком, в п'ятницю та в неділю разом з Ділом.

Предплати та інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Львові 24, Центральне бюро оголошень, у Львові 11, і Бюро газет у Львові 10; у Відні J. W. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolomitzgasse 8; M. Stern, I. Wollzeile 24; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2; Al. Herndl, I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за інсерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком
в Австрії: на цілий рік . . . 18 зр. на пів року . . . 9 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Львові. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні від порту.

Подорожні квитки коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки п'ятидні, в рубр. „Надсудне“ по 20 кр. а в.

Подарки числяться по 10 кр. однієї строки.

У Львові дня 16. (28) лютого 1889.

Вже цілий місяць ведуться в угорськом сіймі державнім наради над новим законом військовим, в увага не тільки ціло австрійсько-угорськом монархії, але і заграниці звернена на Угорщину. Справа такої первостепенної ваги, як сея устава, з'являється далеко і глибоко сягаючим, всіх верств народу дотикаючим постановою, заложена збачала в австрійськом парламенті сорозмірно скоро і легко, помімо того, що теперішнє австрійське правительство має проти себе „факційну“ опозицію репрезентативній наймогутнішій з усіх народів монархії, бажаною горячо будь-що-будь правительству тоє повалити або бодай йому всякій трудності та прикрости робити. Але Мадяри далеко енергійніші в завзятішій обороні своїх дійсних чи мнимих прав, як Німці або інші народи. Для того Угорщина, хоча єсть значно меншою од Австрії людністю, культурою, засобами, далеко менше дає війська і грошей на суцільні потреби монархії, а фактично одіграв більшу роль і має більший вплив на справи цілої монархії, як доштавка, німецько-словацька половина.

Коли кому в світі Мадяри несампатичні, то Славянам взагалі, а нам Русинам спеціально. Їх гордість, нетолеранція, несправедливість беззастовидною рукою здушила наших закарпатських братів, здушила Словаків і Сербів. Але двілися на них поведень, мусимо їх подивляти і їм завидувати. Вони надзвичайно бачив і чутливий на кожне хоч-би найменше порушення своїх прав і свого достоїнства народного. При тому ж в найвишій мірі єсть неуступний в неустрашеній. Шляхуєчи себе, не коряться перед ніким і перед нічим. Три роки назад дрібна справа генерала Янського, котра де-інде перейшла-би незамітно, зворушила до глибини цілий народ. Мадяри не зважали навіть на явне незадоволення, окупували їм з найвищою стороною, посуналися аж до образи цесарської родини, і угнотималися вно тоді, коли цесарь написав успокоюючий лист до міністра Тисси і приїхавши до Будапешту промовив до них ласкаво, а вони тим же майже нечуваним способом одержали нову сатисфакцію. І тепер пробував цесарь в Будапешті, але навіть цесарський слова до міністра Тисси ані розширена ввесь о наміренні од'їзду цесаря не по-

встримали опозиції. Частковий успіх, зміну §. 14. закону військового, опозиція вже досягнула, хоч се уважалося і представлялося перше за неможливе. Але она тим же незадоволення, і може навіть бути, що ще й далі який успіх досягне.

Справа робітничая станула знов на порядку денному в більшій частині європейських держав. В раді державній у Відні радить анкета робітничая; в Німеччині висказав цесарь Вільгельм, що інтересуєся дуже робітничою справою; в Бельгії, Франції, Італії і Іспанії були розрухи робітничі. Причини і об'яви тих розрухів були різні. В Бельгії робітники знаходяться дійсно в сумнівнім положенні, а жадне з двох головних сторониць краю, ні клерикали ні ліберали, не хотять зайнятися улагодженням справ економічних. В Франції робітники стоять далеко краще од своїх бельгійських товаришів, але там справно робітничою займаєся і агітація політична, і французьким робітникам ходять не тільки о поправлення свого економічного положення, але і о установлення правительством соціально-демократичного. В Італії головний повод до розрухів дала також значна вужда одної частини робітників, але до того причинилися ще агітації міжнародних соціалістів і радикальних політиків, без котрих вдай рух робітників не був-би прибрав такої остроти і противаговної форми. В полудневої Іспанії викликала розрухи причина хвилева, вменю з причини неурожаю загрожувала там народова загальна нужда і голод. Розрухи появились особливо при стяганні податків, а дотеперішнє сльозам там не було ніякою посторонною агітації. На всякий спосіб справа робітничая вимагає всюд оглядного трактування а скорого і справедливого полагодження.

Одозва

до всіх Вишванящих Панів. Адвокатів і Нотарів в краю.

Вже од довгих літ нарікають наші люди на се, що Ви. Адвокати і Нотарі в краю, яко їх заступники, споряджують в їх імени всі грамоти правні як також всі писма до ц. к. урядів виключно в польськом мові.

Приїде до церкви, на криво, читає, сльває... Дівчата на его так і повинаються очима, а в мене — і молитва на думку не йде, думаю: в небо! Дивлюся на свого Юрася, радю та гадаю: яку б йому вибрати, яку б посватати? Та гарна, а та ще краща!

А далі думаю: ні, нехай сам собі вибере парю по серцю та по мислі...

Хіба-ж не було з'ясувати, чи вибрати? Мало в нас на селі було того квіт? Господи, Твоя воля, скільки! Вийдеши на улицю, чи до церкви — мов маю цвіт! Тепер і дівчата якоє не ті стали: теперешні якій вони хирлять та плюгають, а то було, дівка иде — земля під нею гуде, здоров'єм од неї так і паде! Що й казати, марить люде!

Вибрав мій Юрасько... кого б ви думали? Ой, ой кого! Крепачку вибрав!

Отут у головах нашого городу живє панський крепак Свирід Вандиш, а в єго була дочка Ганна. Гріх сказати, дівка з себе вродлива, наче вишля, наче намальована, тільки-ж бо, лишенько, що крепачка, а вад за нею нема. Взяли єї в двір за прачку: не за настоящу прачку, а спершу на людей, на двірську челядь. У тих панів, — звелєся уже вони з кодом і будинки їх мохом поросли, — такий звичай був: беруть дівку до некарня, щоб прала на людей; пере вона обирає рік другий усяких панських лизоблюдов, а тоді й на панів. Навчаться глядів, тоді єї в горниці, а там вже що Бог пошле: добре, як добре, а більше того, що осоромлені виходили.

Приняв мене Юрко: „Так, мамо, і так, благословить!“

Що ж, думаю собі, хоч вона й крепачка, а доброго батька дитина, і роботяща — така вже пара з Юркою буде, що па! Подивись, та усміхнись! Час добрий!

— Боже благослови, кажу, тільки синочку, выкуп треба.

— А вже-ж, так не обдадут.

— То то-ж бо й то! Та ще хто знає, що вони й заправлять за неї? Може таку ціну покласти, що й не спроможемос...

Нарікання тої під кожним виглядом оправдані.

Польскон бесіди наш чоловік не знає і не розуміє, не розуміє отже і не знає змісту умови або зарядження влади, котрим рішаються єго права. З'явден виходить неясне поняття о з'явленні актів правних, утрата речинця до внесення средства правного против рішень влади, споры, сварки и доволтний процесы — середь котрих стороны не знают, что роблять их заступники. Словом, згуба народу!

Не менше і під виглядом народним управленій наш люде жадати од своїх заступників правних, аби тої так списували всі грамоти і писма — як они (інтересовані) хотять.

Відки вже і почуття рівноправності та самої справедливості наказує кождому: шачувати природні права другого чоловіка. Одним з тих природних прав людських єсть рідна бесіда, і наша руска бесіда — що на тій землі по всяким правам заслужила собі на пошанованє, була-би до дня вчиненого в житю публічним найшла всестороннє признание, як-би Ви. Заступники правні тої бесіди уживали у всіх справах наших людей.

Хто рускон бесіди не знає або не хоче знати, тог ніхто не силує, як служити ц. к. урядником в краю нашом, так і приймати заступство Русинів!

Зарадити тому лиху можете лишень Ви, Ви. Панове Адвокати і Нотарі в нашом краю, споряджуючи для сторін рускон народности всі грамоти правні і писма та всі акти властей, які клячно в руском мові, — о що Вас всіх просить сям підписав Товариство політичне „Народна Рада“ в імени народу руского. Відки додамо при нагоді, що Ви. Іосиф Громницький, ц. к. нотар в Нижанковичах, видав накладом перемисков друкарів (Жушника-Кноллера-Гамершмида) деякі друки в мові руском, як: прошения табулярні о утворенні нового тіла гіпотечного і нотабулярні права власности, протокол делегаций, скрипти довжний і контракт даровизны в формі акту нотаріального, а світле Товариство „Просвіта“ перед кількома роками видало: позов в справах багательних, контракт купна-продажи і повномочіє, котрим інтересовані мо-

жуть послугуватися безпосередно або посередно.

Од Товариства політичного „Народна Рада“ у Львові дня 10 (22) лютого 1889.

Д-р Ол. Огоновський Д-р Кост. Левицький
голова. секретарь.

Галицьке шкільництво і Русини.

IV. Школи народні.

Як вже згадано, було в р. 1887 в цілій Галичині 1666 шкіл народних руских а 1404 польських. Причина більшого числа шкіл руских лежить безперечно передовсім в більшій дбалості руского духовенства і руского народу о просвіту народну. Але 1) Русини не мають руских шкіл по містах і не мають більше-класових шкіл, 2) од шкіл номінально руских многа в дійсності єсть переважно або навіть цілком польськими.

До 1). Окрім Львова Русини по містах не мають руских шкіл. Во після згаданого вже закона краєвого з 22-ого червня 1867 р. (в суперечности з постановами §. 6 державного закона шкільного) належить вибрати з мови вишлого передовсім до ради громадської; ради же громадської, з причин політичної натури, єсть по всіх більших містах в руках жидівсько-польської коаліції. З'явден походить, що не тільки в таких містах, де Русинів єсть 3, 4, 5 тисяч і більше, але і там, де они творять абсолютну більшість (як в Яворові 4700 Русинів супротив 4500 Поляків, Жидів і Німців разом, в Городенці 5.100 Русинів против 4.800 Поляків, Ормен, Жидів і Німців), рада громадська єсть переважно польська, отже і всі школи народні, хоч-би их і кілька було, єсть польські. — Отже же Русини, окрім Львова, не мають ані одної 4-класової школи народної, тільки звичайно дрібні школи в селах і в декотрих містах. А що за-для прийняти до гимназії треба скільки 4-класову школу народну, то навіть тої ученики, що хотять ходити до рускон гимназії, можуть дбати до неї звичайно аж перейшовши бодай одну класу в школу народної польську.

В р. 1886 ухвалив був вправді галицький сійм краєвий зміну закона о мові вишлого, предложено рускими послами, але польською більшістю в сущности переначено; того проекту правительство не предложило до цесарської санкції. Правительство очевидно руководилося тим виглядом, що ухваленій сіймом проект становив-би новелу до закона о вишлого мові; сей же закон, як виказали рускі носії в сіймі, єсть так суперечний не тільки з законами

За кригою.

(Оповідання.)

(Кінець.)

Вибув Юрко свої годі у ковалі; вернувся до дому.

— Треба, каже, мамо, свою кузню і всю зброю до неї справити.

— Чом-би не справити, та з чого?

Порадилися ми. Телячка-третяка була у нас, продали єї; кілька овець вивели на ярмарок; було у мене в скрині зайве полотно, аж п'ять сувоїв, так про запас напрята та набілила. І єго продала. На ті гроші спромоглися в кузню і до кузні. О тут на городі під вербою кузня була, біла сажали... Завалилася давно в сльду не знає, а снасти ковальські люде рознесли...

Кус мій Юрко. Вже-ж і ковалі з'являлися! Чи й був де другий такий! На селі у нас були два панських ковалі, так куди їм до Юрка! за пояс єї обох їх заткнув!

Вже було чи сокиру наставити, чи косу зварили, чи ворвані на обід, чи оскорді загартувати, чи що инче — бив як утне, то вже ніхто проти єго! Свердел було хоч який малесенький, бив зробити, а серпаном з'являвся так і в кузню не було. За те-ж і людей принавив до себе так, що одбою од роботи нема, наче на ярмарок, так у нас на городі було: той з лемішем, той з череслом, тому заступ, а сему каблучку на косе. Уся околиця валом валила до єго. А бив вкляпе, а бив вкляпе! Під з'являлося вода з стріхи весною, а єму байдуже, куди.

Отак цілий тиждень з'являвся до вечера. В сажу замурається, наче з бовдур виліз, на себе не походить, а приїде субота — вже бив з обідю і за холодною водою не відстане: мьється, чешеться, чепуриться. Вранці і не познати єго... орел! Жупан на єго синій, пояс червоний, шапка сива, смугла, чоботи з підковами, кучер аж мають, а очима так і єбє... орел таї годі!

— Вони, мамо, пани добрі...
— Добрі, синочку, як сплять, а без выкупу не обійдеши, се вже я добре вбачу. Взяла я хліб-сіль, пішла до двору: спершу до панів.

Вийшла вона до мене, розпиталася, тоді до пана. І пан вийшов: те да се... бачу я, не геть-то змагаються. Вклонилася, питаюся: чи буде выкуп?

— Хаба можна, бабо, без выкупу?

— Аби ваша ласка, — кажу їм, і знов вклонилася, — все можна...

— Ні, без выкупу й не думай!

— Що-ж покласти?

Пан зараз — спасибі єму — п'яност, каже, треба... не гріх буде, не накладно. Юрко — добрий ковал, швидко заробить.

А пан як вивзвіряєся на єго:

— Що ти! що ти! з'являється зсунувся, чи що! Як то можна п'яност за таку роботу дати? — та п'яност! За єї і сотні мало! Ми єї два роки на прачку привчали, а бив п'яност! Коли не сотня, нічого й гомоніти!

— Шкода, паніко й заходу, кажу до неї, на такий грош не спроможешся, — і мовчу; а ну, думаю, що з сего вийде? чи пані сперечати-меться за свою ціну, чи й бив за жинув?

— Вже-ж і дешевше навряд де знайдете, — се так пані до мене. Я мовчу, а пані:

— Навряд, хто й більше п'яности дасть...

— Ти б даром пороздавав, — пані на єго, — добре, що не твоє, а моє! Своєх даруй!

І почала і почала! Озв'яв слово, а вона мучу так і сыпле, аж бризляє з рота. Я мовчу... Сварилися вони, сварилися, аж потім зійшлися. І тоді:

— Прощайте, коли так!

Пані за мене:

— Тривай бабо! (І тоді ще й не гадала бабувати!) Що-ж їдеши, нічого не скажеш? Ми твої ціни не чули...

Ну, думаю собі, отсе гаразд; може во-

но й на наш камінь зерно впаде... Бачте, се було за тиждень до Різдва; під свята пані грошей треба, що аж-аж!

— Паніко, кажу до неї, проти вашої ціни я не посмію свою сказати...

— Говори, не бойся!

— Коли б не розсердилася...

— Ні, говори!

— Так, кажу, коли-б ваша ласка, та взяла трицять, мій б за вас і за ваших дітей Бога до вкля молила...

— Як се можна! де чувано такий выкуп!

— Коли-ж наш злидні...

Ото як почали, як почали торгуватися, з'являлися на сорок, аж зараз грош.

У нас стільки не було, так десять карбованців понапозичили по людях: у кого три, у кого два, в кого одного. Зобрали, однесли і бумагу взяли. Тільки умова така була, щоб вчинитися після Проводів, а до Великодня щоб Ганна робила в двір.

Добре, нехай і так! Ми й самі не проти того; ні з чим було справляти весілля. Думка така в нас: за зиму Юрко заробить на ввічання, а за літо на весілля, та по осені, дасть Бог, справимо й весілля. Вже-ж без весілля ані Боже мій не можна...

Гаразд! Не живу я, а прямо тільки радю, тільки в мене й думки про те, як то вони побуряться, жити-муть любенько... Бог благословить їх дівочками, а мене унуками... я їх доглядати-му, з рук не сокувати-му бавити-му, писнути не дам... І сплю та все отак думаю! Такий-ж то були в мене надії, такий надії, що й Господи! А де гоні? Гай, гай! розвіяв їх втерть... за кригою пішли...

Саме у вербний четвер, отак як в полудень, сидімо ми з Юркою в хаті, — крига вже рушала... Чуємо, щось на улиці несамовито гукає:

— Рятуйте, хто в Бога вірує! рятуйте!

Юрасько як сидів, так без шапки прожогом з хати... а я так злягалася, що й не тямлю себе, стою серед хати, трушуся.

Чую Юрасько кричати:

— Човна давайте, човна!

державними але і з'являються осн. вими, що правительством не хотіло, аби санкціонуванням поведі на ново утверджені важкобєт того аномального закона. Оно длато і рускй паралельки в Перемишля заведло, на подставі ухвали сіймової, адміністрацівною дорогою, а не законодавчою через змїну закона о вишладові, язиць.

Администрацівною дорогою дало-б ся в той спосіб зарадити недостаткові рускйх шкіль народних по мїстах і в загаль рускйх шкіль більшєхлясових: 1) щоби (як вже згадано) при утравеніаціях семінаріях в Станіславові і Тернополі (і евенуально при новій майорій заложитися семінаріі рускй) були заложені також рускй 4-клясовй школи вправ, котрі і могли-б заступати 4-клясовй рускй школи народній; 2) щоби, в мисл шкільного закона держависго, в мїсцевостях з мїшаною людністю, на жаданє родичів 40 дїтей ходячих до школи, закладані були рускй школи народній, котрі бдтак, бдповідно до числа учеників (і учениць), мали-б розширяться на школи 2-, 3- і 4-клясовй; 3) щоби правительством спонукувало ради громадскі до закладаня рускйх шкіль, де заходить потреба, як се робило у Львові, тільки без далекон і коштовної дороги через трибунал державний. Тое дало-б ся тымь лекше перевести, що майже всї мїста не утримують своїх шкіль виключно своимь коштом, але дбастють додатк з шкільного фонду краєвого, а в сьмь разів навть краєвий закон о вишладові язиць постановля, що вибїр язика вишладові не належить до самої ради громадскі, але ухвала тої ради потребує ще подтвержденя краєвої ради шкільнової.

До 2). Майже ще гіршї, як сєсї трудності, лежачї в краєвих законах, суть ті перешкоди, які руским школам народним ставлять галицькї власти шкільні і вхї органи, майже виключно польскї. Они видать дуже радо, щоби навть в чисто рускйх або хоть дуже переважно рускйх мїсцевостях закладалися польскї школи, або, коли се неможливо, щоби рускї школи по можності польщилися. Насурутивши постанови не тільки закона основного з 21-ого грудня 1867 (§. 19. ал. 3), але навть (такъ часто впроцьм з нимъ якъ і з державнимъ закономъ шкільнимъ колидууючо) закона краєвого з 21-ого червня 1867, навть в тихъ рускйх школахъ, до котрыхъ ходять самї тільки рускї дїти, учать польского языка яко (обовязкового) предмету. Зъ тої причини в р. 1879 декотрі чисто рускї громады калудского повту удалася до шкільної ради краєвої зъ просьбою, щоби зъ їхъ шкіль, до котрыхъ ходять самї тільки рускї дїти, усунений бувъ польскій языкъ. Въ наслідокъ того цїла рада громадска одного зъ тихъ сїль Дивлюся, бдлїе Чо-вїсїе священика такожъ належачого до тої ради, навть покланяємъ на мншю волю цїсаря і грозибою арешту тероризована, ажъ вїнци декотрі раднї зъ обурєнемъ одїшли, почѣмъ решта уступила і взяла назадъ петицію.

Русинамъ не такъ бї дуже на тїмъ задержало, щоби виключити науку польского языка зъ їхъ шкіль, коли-бъ тога наука подавалася в належитихъ границяхъ, а не зъ ущербомъ годин руского языка і напихъ предметівъ. Але ц. к. шкільна рада краєва ще в р. 1872 припоручила шкільнымъ инспекторамъ окружнимъ наглядати пильно, щоби ученики по польски не тільки добре читали і розумїли, але щоби і поправно умїли виражатися. Однакъ зъ причини, що

Я тоді й собі зъ хаты. Дивлюся: Мати моя Божа! Водю погнало на кризъ Гану! Стоять вона на тїй кризї, руки знала до Бога, та про-Богъ „Рятуйте! рятуйте!“ Людей збїглася сила...

Охъ, Господи, не приведи нікому такъ! Пішла Гануся на рїчку, працемъ прата сорочки, чи що тамъ. Зъ берега вода каламутна, — вона одїшла собі геть на лїдъ, розташувалася, пере... Чудна, проста Г. естиди, людина! якъ таки не помітити того, що передъ нею вже деду нема!.. Байдуке, пере, працє, стукає працемъ... а воно якъ рвне крагу, якъ поцре в втїрнї! Понесло і Гану на кризї...

Доки принесли того човна, Гану вже геть геть замчало. А в мене серденько такъ і рветься, якъ не вискочить...

Спустили човна. Юрко, та товаришъ его Сибїка Иванъ, що духу було, на човенъ. Гребуть, плывуть, стрїлою мчать їхъ за водою... бїжить човенъ, отъ-отъ бї вже догнати Гану, а зъ заду нова крига якъ шугоне, якъ затрещить! Господи! одна на другу, цїлу гору наверхнуло крига! Бїжить човенъ, а та гора за нимъ Бачу я, Юрасько рученьку вже простягає до Ганни!.. Похолола я вся, зо страху й рота не роззявлю, молюсь хочу, а менї зуби сцїпило... Ой, Боже жь мой малый! Та гора-крига на човенъ... човенъ на бїк... Юрасько і Иванъ зъ човна, та підъ кригу!.. У мене такъ і потемнїло в очахъ. Не тямлю, що було далѣ... Люде повїдали потїмъ, що я була кинулася в воду, та не пустили мене, не дали вмерти... А Юрка і Ивана бїльше, кажуть, нїхто й не бачив... і не викинули нї разу зъ підъ води... кригою затерло їхъ... Бачила тільки, якъ крига наскочила і на Гану, та й єн підъ лїдъ... Тільки ми їхъ і бачили...

Очунала я. Лучче бї була і не очуновала!.. Все мое щастє, усь мой надївї пішли за тїєю кригою... Годї!

По старесенькому личеньку Ольги покотилися буйні слези...

О. Н. К.

многї рускї дїти по-за школою не мають нагоди хоть-бї лишъ чути польскій языкъ, то учитель мусить на его науку уживати нерозумно багато часу. А така все еще мусить побоюватися, щоби при вїзитаціи шкільного инспектора не взято їмъ за эле якого неоправного вираженя котрого зъ учениківъ.

Наконецъ лучаєса часто, що в рускйх школахъ народныхъ поставленї суть учитель або учителька польскон народности и римско-католи. впрї, котрі або не знають добре руского языка або, належачи до иншого обряду якъ вхъ ученики, не можуть а неразъ і не хочуть добре дбати о ихъ релігійне вихованє. Лучалося і лучаєса такожъ неразъ, що такі учитель в рускй шкль самовільно вводять польскій языкъ вишладовї, чого вїдай ще нї оденъ инспекторъ нїколи не зборюновать анї не робивъ докору зъ того поводу.

Тымъ хабамъ дало-б ся в значній мїрї зарадити в той спосібъ, що 1) управа рускйх шкіль повїрляєса-бї тільки учителямъ рускон народности и греко-католи. обрядъ; 2) щоби надзоръ надъ школами повїрений бувъ такимъ мужамъ, котрымъ лежить на серци тільки добро школи, а не які небудь инші цїли.

Рада державна.

296 засїданье палаты послѣвъ дня 25 лютого 1889.

Правительство вносить проекты законовъ: 1) о регуляціи плативъ и емеритуръ профессорівъ при діецазальныхъ богословскихъ вышлѣхъ обряду гр.-кат. и рим.-кат.; 2) о ранзѣ и плативъ урядниківъ при университетскихъ и техничныхъ бібліотекахъ и о заосмотренію вдовѣ по тыхъ урядникахъ.

Министеръ Гавчъ бдповѣдає на интерпелацию Розера в справѣ недостатківъ в кляницѣ хирургичной проф. Вильрота у Вїднї заповїдаючи, що правительство внесе незабаромъ проектъ о призволенї на тую цїль значнїйшихъ сумъ.

Пос. Розеръ интерпелує гр. Тафого, чи знає бнъ о нуждѣ. яка в наслідокъ неурожаю паує в деякихъ окрестностяхъ Чехіи и якъ думає їй зарадити.

Присутуючи до порядку дневного палата прийняла законъ о пблѣхъ фискальныхъ при конверсіи гіпотечныхъ довгівъ в третїмъ читаннї, бдтакъ затвердила вибїръ пос. Рутовского, а далѣше приступила до другого читаня закона о будовлѣ або закупнѣ власныхъ будынківъ для почты и телеграфу в Либерці, Льеобенѣ и Бродкахъ. При тїй нагодѣ жалувася пос. Полякъ на постанову, щоби промисловцї поносили значнїй страты.

Далѣше прийнято до вїдомости рѣчне справозданье комисіи за-длѣ контролѣ публичного довгу.

Пос. Сѣнгалевичъ яко справоздавецъ комисіи бюджетовой предлагалъ петицію выдѣлу повѣстового зъ Горзовичъ о дарованье позачокъ, удѣленныхъ громадамъ того повту зъ скарбу держ. в р. 1872 и вносить переказати тую петицію правительству до розслѣдженя и можливого увзглядненя. Внесенє то прийнято.

Слѣдувало перше читанье внесеня пос. Гавка о змѣнѣ деякихъ параграфівъ ординаціи процедеуронъ в тїмъ дусѣ, щоби деякі купецїи процедиры правились вымагаючими певнон квалифікаціи, а такожъ щоби выдано постанову, що склепы купецїи можуть буги вѣ недѣлю отворенї лишъ до год. 12 в полудне.

Мотивуючи свое внесенє, подѣлѣсь пос. Гавчъ, що базары, комиссовї и выкасовї склепы розростаються що-разъ бїльше и то коштомъ честной и ретельной торговли. Свобода торгованя зъогидливі і спогамила торговлю, заповнявши єн элементами, не маючими крихты почутя купецкої чести. Щоби тому запобїгти, щоби уделичати конкуренцію честной торговли, треба жадати доказівъ квалифікаціи до купецтва. Бесѣдникъ жадає, щоби его внесенє переказано комисіи промисловой. Внесенє то підберъ пос. Крайцигъ а палата приняла жаданье внесодавателя и бдстала внесенє до комисіи промисловон.

Пос. Крайцигъ зложивъ на президентальнѣмъ столѣ внесенє, щоби выдано законъ, котрїй хоронивъ-бї публику передъ несовѣстностєю купцѣвъ, продающихъ т. в. в. в. пачкахъ такъ, що дїйсна вага товару не годатьса дуже часто зъ написомъ на пачцѣ.

Пос. Таркѣ просивъ президента о прискоренїе верифікаціи выбору пос. Блѣхъ, а пос. Фусъ о скорѣе полагожденє в комисіи внесеня, жаданого заведеня службовон прагматика для особб не судейского стану. Оба жаданя прирѣшъ президентъ по можности якъ найскорше полагодати.

На тїмъ закїнчено засїданье.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Перегіньска.

[Фабрика льсова в Перегіньску. — Кривада Руоннамъ зарбїникамъ.]

Передъ десяти лѣтами живлось намъ зарбїникамъ в сѣмъ кутѣ гїрѣ нашихъ далеко лучше, якъ теперѣ. Бувало, нашъ митрополитъ не наймали зрубѣть одному купцеву, а лѣсъ бддалася в аренду кѣлькомъ честнымъ людямъ. Каждый зъ дрбныхъ арендаторівъ старився бдтакъ догодати и пачови своему и зарбїникамъ, бо знавъ, що за якихъ два-три

роки, коли буде перетельный, мусить збїратися, а пайку лѣса, котру бнъ державѣ, возметь хто другїй. При тїмъ старались самї митрополиты и ихъ завѣдатель о тѣ, щоби людамъ-зарбїникамъ вышладувано все только г-товыми грѣшми. Митрополитъ Іосифъ рѣшился буги навть вєста фабрику на власну руку и она була-бї ему добре выплачуваєса, коли-бъ буги мавъ способныхъ до того людей. Пришлю однакѣ до резинаціи его и такъ черезъ то якъ и недбалѣсь завѣдательнѣ утративъ вѣнци кѣлькадесятъ тысячѣвъ.

Въ часѣ администраціи митрополитичого престола вынаймлено всѣ лѣсы одному купцеву, п. Кризерови, и то на часъ довшїй, мабуть на 20 лѣтъ. Зъ того взялась и вся бѣда для насъ зарбїниківъ. Кризеръ являєса за руки зъ другими купцами жилами, що арендуютъ зручїи в лѣсахъ камеральныхъ вѣ Ісєєні. Небывъ та Липовицѣ, заложивъ одинъ магазинъ лѣвъ всякимъ збїжємъ в Перегіньску, а другїй на Осмолодѣ, чотирѣ милѣ в лѣсѣ за Перегіньскою, зъ всякими выкувалами, шкѣрою и сукномъ. Хто хоче вти на зарбѣокъ, мусить брати в магазинѣ збїжє. холаки, сукно на о-нучѣ, брідидо, тютюнъ, муку, свєсь для ковей и т. д. Тымъ всѣмъ и выплачує Кризеръ работу, а готѣвку дає хїба разъ на мѣсяцъ.

Магазины тї приносятъ Кризерови дуже краснїй дохѣдъ. Доходомъ тымъ удержуєса цѣлый зарпѣдъ тай ще кѣлькѣ тысячъ чистого зыску вде до вынѣтї, бо в магазинѣхъ рахуєса все дорожє. На збїжє мають тамъ окремїй цѣннакъ, не такїй, якъ на сусѣднихъ торгахъ, але вышїй. Вѣ торзѣ єсть 100 кильо кукурудзы по 6 зр., а зарбїникамъ рахуютъ в магазинѣхъ по 8 зр.; 56 кильо бєса в торзѣ коштує 2-80 зр., в магазинѣ 4 зр. Вѣ аптцѣ не можна-бъ дорожше продавати, а купити мусишї!

Давно, нашї люде якъ возали дерева передѣлїшымъ контрагентамъ, то вывѣзъ чоловѣкъ яку деревину чи то т. з. десятку, шѣтку, чи пятку, и заразъ дбаставъ выїтъ на того трама. Якъ возивъ тыжденѣ-два, то наскладавъ и красну купочку тыхъ выїтовъ, котрї бдтакъ вымѣнявъ на грѣшѣ. Самъ усе знавъ бїльше-менше, кѣлько ему належеться. Нинѣ того нема. Нанѣ набере чоловѣкъ зъ дому свои працѣ для себе и для худобы, мерзне підъ колыбою, тратить обрѣннѣ, возитъ трама азъ скаль, важить жатысь, а шафарѣ-жидокъ возмє метеръ, щось нѣбѣ мѣрять на кубики деревину и по кѣнцяхъ и на середнѣхъ, а бѣсь его тамъ розумѣть, що бнъ по жидѣски записе в свою книжечку. Буває, за десятку записе пятку, а чоловѣкъ возить, складає а далѣше по двохъ-трехъ тыждняхъ и забуге, кѣлько и якого матеріалу навозився. Прийдї до рахунку, такъ шафарѣвъ в канцеларіи в Перегіньску нема, а только пописывали свои выказы. Говори, що ты только а только вывѣзъ, а такїй жидъ-жидъ вѣзъ и какъ: давалъ свидѣка, бо в книжечкѣ того не записано! Такъ що дѣяти бѣдному чоловѣкови? Свѣдѣвъ не має, таравы не знає, бере те, що ему даютъ, бо якъ бї ставъ перечитнѣ, то другимъ разѣмъ не приймуть на зарбѣокъ.

Оттакъ бѣдуємо и працєю нашою богатїю чужахъ людей. Податки платимо, возака даємо, всѣ обовязки для державы поносимо, а чи не почувася-бї державѣ за все те до обовязку, подбати за насъ, щоби намъ не робленю кривды? Длѣтого в нашѣмъ о тїмъ прилюдно и вѣ имени робѣтниківъ перегіньскихъ проєсно часописѣ „Дѣло“ и другїй часописѣ. Може се писмѣ подала до шарши вѣдомости. Може найдутся добрї люде, що обѣтавуть и упомнѣться за нашу краєдою.

Мы радї-бї, щоби передовѣсьмъ: 1) правительство заборонило купцамъ платити нашу работу або давати завѣтокъ в натуралїяхъ; 2) наказало на кождѣмъ порташи и в канцеларіи вывѣсѣти тараву, де була-бї докладно подана цѣна за выѣзъ кождѣн штуки деревины по змѣреню на кубики; 3) щоби за кожду работу давано заразъ квітѣкъ; 4) щоби выплаты не проволѣкано; 5) щоби жандармамъ поручено контролю в лѣсѣ в щоби шафарѣ не писали квітѣвъ по жидѣбѣсѣ, але по рускї, по польскї або нѣмецкѣ. У насъ нїхто не знає жидѣвского письма, то черезъ се буває и велике ошуканство. Присамъ бдтакъ нашого Вар. митрополита Сильвестра щоби по скїнченїѣмъ договорѣ зъ самъ купцемъ не вынаймано лѣсовъ одному, але кѣлькомъ купцамъ; щоби вынаемъ робити на короткїхъ рѣзницѣхъ, а завѣдатель митрополитичїй щоби сѣдѣвъ, чи зарпѣдъ фабрики кого зъ насъ не кравдѣть и чи вѣ часъ выплачує.

До того же додамъ, що п. Кризеръ, заложивъ два масаины в Перегіньску и Осмолодѣ, де все самъ продає, робить тымъ велику кривду тупешнымъ крамарямъ и купцамъ, що платятъ грубї податки. Треба и то знати, що другїй купцѣ в лѣсахъ камеральныхъ не лучшї бѣдъ нашего Кризера. Тамтї зновъ понаймали собі жидѣвъ богатыхъ, щоби тї доставляли имъ робѣтниківъ, и они даютъ робѣтникамъ плату и завѣтати в натуралїяхъ. А не хоче котрїй братъ, то обѣтають ему девно по 10 зр. зъ его зарбѣку на удержанье баришѣвника!

Ось мѣсте образецъ, якъ насъ жидова взяла за чурину, а помоща намъ якоє нѣкому не спїшнеться...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засїданнї палаты послѣвъ розпочалася генеральна дебата бюджетовѣ, до котронъ зажадало голосоу около 40 бесѣдниківъ, 37 противъ а 42 за. Зъ тыхъ однакѣ буде лишъ мала часть послѣвъ промавляти а рускїй послы, якъ вышачино, хочъ-бї и вписи-

лися до голосоу, то не прїйдуть до него, бо цѣла дебата мавєса вѣже в сѣбѣ закїнчати. Першїй зъ бесѣдниківъ промовлявъ пос. Кар-неръ и противъ бюджету. Его бесѣда була снмъ разномъ досѣтъ спокѣйна. Овъ доказувавъ, що тепершїна надвѣшка бюджетова не має властиво вѣякого значеня, бо все иде на войско. Коли-жъ хочеся мати добре войско, то треба дбати про его просвѣту. Тутъ отже розпочавъ бесѣдникъ остро выступати противъ вѣрнопосвѣднѣ школы и противъ клерикалѣвъ а при кѣнци выступивъ ще вѣ оборонѣ вѣмецкого языка яко языка арміи.

Обѣдѣя промовлявъ пос. Яворскїй за бюджетомъ. Овъ казавъ, що Поляки вѣрно підпиратють правительство а теперѣ, коли финансы сгѣять добре, домагаються и для себе деякихъ концесїи. Овъ предложивъ отже имєнемъ польского кола слѣдуючї постулаты: залагожденєе справы видѣмнѣзационной, одкрѣтє медичного факультету у Львовѣ, реформу судѣвництва и реформу закона о налєжечностяхъ.

По Яворскѣмъ промавлявъ Шаршмадтѣ и критикувавъ дуже остро бюджетъ. Псѣля его поглядъ станѣ финансовї єсть дуже лїхїй, помєренєе народѣвъ в Австрїи не настало а вѣ цѣлѣй державѣ заанувавъ лишъ розстрой и неладъ. Молодо-Чехъ Герольдъ обговорювавъ становище Чехѣвъ до правительства и до парламенту. Овъ казавъ, що кабинетъ гр. Тафогого не стоить по-надъ партїями але межї партїями а часомъ выступає навть противъ всѣхъ. Народъ ческїй — казавъ бесѣдникъ — не зречеся нїколи своихъ правно-державныхъ стремленї. Вѣ Австрїи конституція и парламентаризмъ не значатъ нїчого, правдивѣя свобода шєзла а процвѣтає лишъ бюрократизмъ. Австрїя не була нїколи вѣмечко державою, найже Нѣмцямъ не забавляєса теперѣ надати їй силою вѣмечкїй характеръ. Пос. Линбахеръ выступивъ противъ безпрѣграмовости правительства; все — казавъ бнъ — дѣєса лишъ случайно, однї только вѣмечкї консервативы мають програму и длѣтого справедливо домагаються поддержаня христїанского духа черезъ заведенєе шкіль вѣрнопосвѣднѣхъ. Для селянъ не зроблено нїчого, хочъ престольна бесѣда обѣщала, що правительство и на селянъ зверне свою увагу. — По бесѣдѣ Линбахера перервано дебатъ. Підъ конецъ сѣдѣданя порушивъ ще пос. Таркѣ справу змѣны названїя у жидѣвъ и доказувавъ, що черезъ тоє дѣєса великїй неладъ. Овъ домагався отже заведеня окремого закона, котрїй-бї не дозволяє жидамъ змѣняти самовільно свои названїа.

Въ угорскѣмъ парламентѣ ведєса все ще далша дебата надъ закономъ войсковымъ а именю надъ §. 25. Улєкшеня, якї министръ просвѣты обѣщавъ порѣбити студентамъ, суть слѣдуючї: Юристы, коли черезъ сѣмъ курѣвѣ слухали правильно всѣхъ приписанныхъ предметѣвъ, дбстануть абсолюторію и будутъ могли приступати до испытѣвъ державныхъ и до ригорѣзѣвъ; кандидаты учительскїй одержать дипломъ, коли выкажутся лишъ пѣврѣною практикою; медики, котрї яко однѣорѣчїй охотники вступили до пѣврѣчѣнон службѣ в цѣвнѣю, буде сѣй перерванный курсъ вчїслѣтѣся за цѣлїй, а тымъ, що одержавши степенъ доктора, вступили яко заступники лѣкарскихъ ассистентѣвъ, буде сѣй курсъ вчїслѣтѣся вѣ ихъ квалифікацію яко практика; фармацевтамъ буде вчїслѣтѣся однѣорѣчна служба до практики. Що до стипендіи то будутъ порѣбленї тайкї улєкшеня: Тї студенты, що служатъ яко однѣорѣчїй охотники а мають яку стипендію, будутъ могли черезъ цѣлїй сѣй рѣкѣ задержати єя, хїба що фондаторъ выразно того не бажаетъ; коли-жъ они будутъ мѣстѣи служити ще другїй рѣкѣ, то мають право до стипендіи в тїмъ случаю, коли найдальше по рѣцѣ возмѣуться зновъ до своихъ студїи.

Въ дальшїй дебатѣ промовлявъ вчера Людвїкъ Тисса и боронивъ правительство доказуючи, що звѣстєе вѣже внесенєе Іаєрїя по-добило всємъ возможнымъ концесїи. Иранїй доказувавъ зновъ, що то внесенєе єсть зовѣсьмъ недостаточнѣ; Беотїй жадаетъ, щоби вѣ закові було выразно сказано, що всѣмъ офицерскї можна складати вѣ язицѣ мадарскѣмъ або вѣмечкѣмъ. Нанѣ ведєса далѣше дебата надъ снмъ параграфомъ и мабуть не заразъ скїнчїтєся, хочъ загално прїпусають, що и сѣй параграфъ перейде и обясляють, що узыскає 80 голосоєвъ бїльшости.

„N. W. Tagblatt“ доносить, що коло польске має вѣдѣлю радити надъ своею програмою и що та програма не буде обнимати лишъ справы часто внутрїшней натурѣ, але означать такожъ становище Поляківъ вѣ всевѣтнѣй политїцѣ. „Такє становище надає Полякамъ якъ ихъ исторїя такъ и ихъ традиція. Польска програма мусить передовѣсьти матїи на оцѣ бдбудованье Польщѣ. Того идеалу Поляки нїколи не покидали и не пропустять его такожъ и вѣ тїй програмѣ, надъ когрюо мають радити.“ Гадка розширити програму кола польского и на справы заграначнї мала выїти бѣдъ посла Щєпановского.

Справа Ашинова займає все ще вѣ великїй мѣрѣ умы в Россїи а панслависты ажъ не знаютъ, якъ бдомстїтїся на Французѣхъ зъ ихъ поступованье. „Граджданинъ“ пише: „Дѣвѣдуємъ, що декотрї жителѣ Петербурга постановили не являтїся на французскѣмъ балѣ, котрїй має бдбутїся снми днями. Особы тї убрали жалѣбу по тыхъ пѣтъ Россїянамъ, що погубили подлѣасъ славного и чєсть принєсачого бомбардованя маленького крѣпости, котру заняла була горстка Россїянъ, котрыхъ привѣзъ сюды подступомъ Ашиновъ. По тїй славнѣй побѣдѣ надъ Россїянами Французы имѣвѣрно забудуть вѣже о Альзаціи и Лютаринїи.“

Показуєса теперѣ, що не такъ Ашиновъ якъ архимандритъ Пансїй мавъ вѣрѣмъ Побѣдоносцевѣ ще и другихъ покровитѣлѣвъ вѣ

верховодячих кругах и что правительство все так же, как и миссия Ашинова, хоча правда, что одъ самого початку було йй противне. Померший недавно министр маринарки адмирал Шестаков був дуже за тымъ и старався навѣть о то, чтобы мисію Ашинова перевести на военный корабль российской, чтобы тымъ способомъ надати мисію характеръ официальный. Планъ его не удался лишь dlatego, что министерство дѣлъ заграничныхъ рѣшучо тому спротивилось.

Зъ Варшавы доносятъ, что российское правительство веде теперь переговоры зъ Англіею, который теперь перебуває въ Петербургѣ, въ справѣ заведенія въ российской арміи магазинного карабина его вынаходу. Тымчасомъ роздано сей карабинъ для пробы стрѣльцкимъ батальонамъ въ Ченстоховѣ, Петриковѣ и друхихъ гарнизонахъ въ Царствѣ польскомъ и они показались дуже добрыми. Шефъ ген. штабу въ Варшавѣ, Нагловскій, мавъ высказатися о карабинахъ Кеманга дуже прихильно.

Въ Россіи завязуется новое товариство пароходной плавбы, котре хочъ не буде мати безпосредной субвенціи правительства, то все-жъ таки буде мати одъ него всяку нищу помочь. Товариство то буде называтися „Съверная звезда“ и розпочне свою дѣятельность зъ капиталомъ 31 мил. рубльѣвъ. На початокъ мае бути утворена мала флотыя зъ 12 большихъ пароходовъ въ сѣлѣ 1000 до 2500 тоннъ (1 тонна = 10 сотн. метр.) Судна тѣ будутъ курсувати по всѣхъ найкористивѣйшихъ линіяхъ европейскыхъ воды, а бѣдѣ также и по некоторыхъ водо-хвнскихъ линіяхъ. Обчисляютъ, что чистый доходъ нового товариства буде выисати звышъ 1 мал. рубльѣвъ, але звышъ той не буде заразы роздѣлюватися мѣжъ членовъ товариства, лишь буде въ першихъ семи рокахъ уживатися въ большій части на будову новыхъ пароходовъ такъ, что по томъ цѣла флотыя товариства буде числится 50 пароходовъ.

Посля новѣйшихъ вѣстей мае парламентъ нѣмецкій збратися доперва около 14 марта и здѣсь, что же передъ великодними святами ухвалитъ законъ о забезпеченіи робитниківъ на случай старости и нездѣбности дѣ роботы та додатковий кредитъ на збѣльшеніе артилеріи. До предложеія правительства о збѣльшеніи артилеріи буде долученый обширный меморіалъ доказующій потребу того збѣльшенія. Кажуть также, что пороблено вже всякій приготавляя, чтобы артилерія заразы збѣльшилась, скоро лишь парламентъ ухвалитъ потрібный кредитъ.

Нѣмецка эскадра, котра недавно тому кружала по Середземномъ морю, одержала зовсѣмъ несподѣвано приказъ бѣдлости до самоанскихъ острововъ. Эскадра ся назначена есть судбно зъ стоянціи коло Самоа трома нѣмецкими кораблями зажадати одъ самоанскихъ вѣрохобовъ повной сатисфакціи за убійство и покарѣние великого числа нѣмецкихъ оцацрбовъ и вояковъ и за нарушение нѣмецкихъ интересовъ. Эскадра складається зъ 7 корабльѣвъ зъ 85 пушками и 2,112 людьми, зъ которыхъ 1,400 можуть бути ужаті до войны на суші.

Зъ Париза доносятъ, что 70 членовъ зъ радикальной лѣвѣцъ подписали антибуланжистовску одозву. Вагалъ поднимается теперь зновъ досѣ сильно оппозиція противъ Буланжера и его прихильниковъ. Министество потянуло до одѣальности всѣхъ урядниковъ, что въ якій небудь способъ заявляти свою прихильность для Буланжера підчасъ выборовъ и выточило противъ нихъ строгое слѣдство. Рада мѣста Парижа ухвалила 58 голосами противъ 11 заавзвати префектуру, чтобы всѣ урядники буланжисты и взагалъ всѣ, что выступаютъ противъ республики, были усунувъ зъ уряду.

Въ сенатѣ роздано проектъ закона, выготовленого комисією сенату, который мае на цѣли упорядочити поступованье судовое въ тыхъ случаяхъ, въ которыхъ конституція застерѣгає сенатови право выдаванія вырковъ въ справѣ обжалованныхъ о замахъ на безпечность державы. Псѣла мотивовъ до сего закона мае бѣзъ дати власть державѣ боронати нравъ республики и свободы. Цѣльнй законъ складається зъ 32 параграфовъ. Першій параграфъ говорить о декретѣ скликающімъ сенатъ яко палату судову а § 7 признає президентову сенату права и обязанности судѣ слѣдчого, который бѣзъ посредного внесенія представителя правительства може выдати приказъ арештованія. Псѣла § 17 послѣднѣа розправа мае бути явна.

Въ французской палатѣ послѣвъ ведеея нинѣ мабуть горяча дебата надъ тонкинскую справу, бо нинѣ мавъ пос. Андриѣ мотивувати свое внесеніе, въ котромъ домагає ся, чтобы Франція покинула зовсѣмъ Тонкинъ. Причину до сего внесенія подало ему то, что зъ Тонкину надходить безуставно вѣсти о дуже прикрѣмъ положенію тамошнихъ французскихъ залогов. Ватаги китайскихъ розбѣжковъ морскихъ появились зновъ на границі Тонкину, нападаютъ слабу пограничну сторожу, рабують тонкинскій села и утѣкають бѣдѣкъ зъ добычею на китайскую сторону. Має бути рѣшено певною и урядово сконстатованю, что проводирами тыхъ ватагъ суть китайскій офицеры и что розбѣжакъ суть добре устроеніи, бо мають навѣть скорострѣльный карабины.

Цѣла Англія о нѣчѣмъ теперь не говорить якъ лишь о сензацийномъ процесѣ „Times-a“ зъ Парнелемъ, который стався теперь ще тымъ больше сензацийный, что Пайджотъ утѣкъ и пропавъ десь бѣзъ вѣсти. Онъ мавъ зновъ ливатися на засѣданіе комисіи въ справѣ Парнеля въ второкъ, але пѣявився. На жада-

ныѣ адвоката Парнеля, Руселя, казавъ президѣнтъ комисіи арештовати Пайджота и перерывавъ засѣданіе. Коли въ годину обѣдѣнныѣ засѣданіе зновъ розпочалося, подавъ Русель до вѣдомости, что Пайджотъ бувъ въ субботу у Лябушера, прѣтеля Парнеля и тамъ поднимавъ збѣвание, что всѣ листы, котріи нѣбѣ то писавъ Парнель и его товаришъ, суть подброшены. Одъ сего часу пропавъ Пайджотъ и здѣсь утѣкъ до Франціи. Въ комисіи прийшло було до бурлявыхъ сценъ: обѣ стороны помовляли себе, о нечестіе поступованье. Прихильники Уельтера, редактора „Times-a“, кажутъ, что Лябушеръ и другіи прихильники Парнеля подкупили Пайджота, чтобы онъ признался до скальшования листовъ и чтобы бѣдѣкъ утѣкъ, абы цѣлу справу ще больше запутати а редакцію „Times-a“ ухватити въ бѣду. Ирландскій патриотъ говорить зновъ голосно, что за Пайджотомъ стояли и стоять ще высокій достойники и они (Ирландці) постараются о то, чтобы всѣхъ тыхъ выкрыти, что хотѣли знеславити ирландского патриота и цѣлу ирландскую справу. Въ комисіи бѣдѣчано богато документовъ, зъ которыхъ выхадитъ, что Пайджотъ живъ вже одъ многихъ лѣтъ лишь зъ обманства.

Въ правительственныхъ кругахъ въ Бѣлградѣ говорятъ, что скоро король поверне зъ Крагуеваца, де выхавъ зъ сѣномъ и послани нѣмецкимъ, австрійскимъ и российскимъ на ловы, выдасть заразы розпорядженіе, котрымъ затвердитъ кабинетъ Николы Христича ажъ до часу новыхъ выборовъ. Въ некоторыхъ кругахъ политичныхъ говорятъ, что подорожъ австрійского посла Генельмьера до Вѣдѣя стояла въ звязи зъ справою утворенія нового кабинету, до которого мали-бѣ вѣсти Растачъ и Матовичъ. Вѣденскій офицеры рѣшучо дементуютъ вѣсть о того рода мисіи Генельмьера.

Радакалы постановили скликати на день 3 марта велике вѣче, на котромъ устанавливать въ цѣломъ краю подкомитеты для надходячихъ выборовъ. Партия радикальна думає подчасъ сихъ выборовъ розвинути якъ наибольшую акцію.

НОВИНКИ.

Въ справѣ знамомъ угоды зъ Краковскою асекурацією справедливо замѣчає одинъ нашъ Вп. диспозителъ: „Дивує насъ дуже, что анъ въ рефератѣ ректора о. Ал. Бачиньского, анъ въ самой угодѣ переведеной Ординаріомъ, нема и згадки о томъ, что Товариство Краковское есть зобовязане: въ цѣломъ дѣловодствѣ и въ перепискахъ, о сколько то дотыкає Русинѣвъ, священниковъ и комитетовъ церковныхъ, уживати выключено руского языка. Се справа дуже важна и повинна була бути взятою мѣжъ точки умовы. Въ такъ важной справѣ не можна спускатися на куртоазію Товариства Краковского...“

Доимный староста Цѣшка все и въ „новой ерѣ“ доказує, якъ доказувавъ. О. І. Целевичъ зъ Тростянина выдѣвъ сторонѣ метрику въ рускомъ языкѣ. П. Цѣшка не только, что воззавъ о Целевича и казавъ ему написать тую саму метрику по латински, але ще по кількохъ дняхъ приказавъ ему явитися въ старостѣ зъ книгами метрическими за-для контролѣ, чи вѣдутся по латински. О. Целевичъ мусѣвъ таскаться зъ книгами 1½ милѣ до Долины... Що-жъ, чи не рай?

Новый церкви, посѣла плѣновъ п. Василя Нагорного, будутъ будуватися: въ Деревлянкахъ коло Милатина, въ Турѣ коло Бродовъ, въ Колодрубахъ коло Комарна, въ Хоросѣ коло Львова и въ Перегіньску (матерна).

Выгнанъ изъ черновецкого университета студенты — за авантуры на зборахъ скликающихъ по причинѣ смерти цѣсаревича Рудольфа — вносятъ ректоръ до министерства. При томъ не обходиться бѣзъ новыхъ приговѣвъ, котріи только больше роздуютъ пристрастія. Выгнанъ студенты поручили свою справу адвокатамъ д-ру Штрахеру и д-ру Гольдбергъ, а коли адвокаты хотѣли переглавити дѣтний акты, ректоръ университету зборонивъ имъ того. Д-ръ Штрахеръ выславъ телеграму до министерства просѣвъ, чтобы оно наказало сенатови показати адвокатамъ акты. Ректоръ студентѣвъ мае мѣстити въ собѣ цѣкаву характеристику односинъ на черновецкомъ университетѣ, буде выпечатаный и врученый буквинскимъ посламъ въ радѣ державной Вагнерови и Томашукови.

За-для выкорѣнюванія покутного писарства выготвила краковская комната адвоката окружнѣкъ до адвокатѣвъ зъ просѣбою, чтобы о каждомъ фактѣ покутного писарства си повѣдомляли. Тая-жъ комната адвоката внесла и меморіалъ въ той справѣ до высшего суда кракового въ Краковѣ. Крокъ сей краковской комнаты адвокатской можна только похвалити, але якъ буде того результатъ, годѣ вѣдати. Не знаємо, якъ въ заходній Галиціи, але у вѣхдній есть адвокаты — здѣсь, только жиды, — котріи дають писарямъ покутнымъ — наибѣстѣйше жидамъ — блякеты зъ поднимсами своими до довольной розпорядимости, а за то одъ покутныхъ писарѣвъ достаютъ постойну та коеу. Пригадуємо, что мы о такихъ выпадкахъ колька разѣвъ писали, наводили навѣть имена адвокатѣвъ и покутныхъ писарѣвъ, — а нѣкого голова не заболѣла, лѣхто не знавшовъ въ томъ чогось незаконного або неадекватного... У насъ все возможно!

Провинціалъ въ Краковѣ кс. Мих. Милецкий порозсылавъ до русскихъ священниковъ одозвы (розумѣєсь польскій), звываючи ихъ до жертвы на „Zakład św. Józefa w Chyrowie“. Въ одозвѣ говорится, что заведеніе возуточе въ Хировѣ основане для поборюванія „nieodwiarstwa i in dufentymizm“, але ему „brak fundusów“, нехай отже священники и самі дають и бѣдѣ своихъ парохіянъ збирають датки на заведеніе и посылають або до Кракова або до Хирова на руки кс. Генр. Яцковского; дальше нехай священники агит-

туютъ мѣжъ своими парохіанами або знакомыми, чтобы творили стипендіи для выхаванковъ езунтскихъ въ Хировѣ. До одозвы доданный образокъ представляющій заведеніе хировске и описъ того заведенія. До докінченія будовы потрібное же, якъ зъ того опису доведѣмось — 120.000 зр.

Про товариство ткацке въ Галинахъ помѣстили мы були торѣкъ дописъ, новѣйшій прихильну розвоєви того товариства. Теперь нише намъ одинъ священникъ рускій: „Удавался я до того товариства — але що-жъ? На мой рускій писема, я достававъ только польскій, ба и на вырѣбахъ написи только польскій... Коли такъ, то я й понехавъ се товариство...“ Звертаємо на се увагу тыхъ Русинѣвъ, котріи стоятъ близко того товариства.

Продовженіе надзвичайныхъ Загальныхъ Зборѣвъ „Академичне Братство“ одбудеся въ недѣлю 3 н. ст. марта въ львовскомъ университетѣ. Зборы товариства зъ минуишнѣа недѣли не одбулися за-для браку комплету членовъ.

Фальшивый монеты гульденовъ, 20 и 10-крейцаровъ появились одъ якогось часу въ Исельцинѣ. Сими дѣнями жандармерія ухватила и бѣдѣчала до окружного суда въ Ислѣ Якова Губу зъ мѣстечка Дубовца, підозрѣного о фальшованье тыхъ монетъ.

Выдѣлъ красивый (по мысли закона зъ 20 сѣчня 1886) удѣльнявъ фабрику машинъ, литьельню металѣвъ и варстатъ механичний Казимира Липиньского въ Посадѣ слячкѣй, одъ всѣхъ до-датковъ до податковъ на часъ одъ 1 сѣчня 1888 до кѣнця цѣвтія 1896 року.

Сиритинѣмъ голосованію при одбутыхъ дня 28 н. ст. сѣчня выборахъ сто членовъ до рады мѣста Львова скончилось въ субботу дня 2 н. ст. марта. Якъ уже теперь зачувати, мѣжъ тими що достали абсолютну большѣсть, знаходиться колькохъ Русинѣвъ.

На майданѣ Castrum передѣ „Народнымъ Домомъ“ мае станути величава будова: музей промысловъ. Рада мѣста Львова ухвалила, что для будовы музея потрібно же одкупити одъ правительства часть реальности, въ котрой мѣститися архивъ мапъ. Въ насѣдѣкъ той ухвалѣ дирекція скарбу рѣшила установити комисію, котра бы тую справу розслѣдила. До сей комисіи убѣдуть также два старшіи техники зъ наѣстництва.

Въ справѣ доставъ для арміи одбудутся дня 24 н. ст. марта у Львовѣ загальніи зборы тыхъ ремѣсниковъ, котріи приступили або ще приступлять зъ удѣлами до кооперціомъ и свои удѣлы зложать въ Банкъ краевѣвъ. На загальныхъ зборахъ буде уложеный статутъ и буде выбрана дирекція и рада надзоруваня.

Рада цѣвтова въ Жицѣ выдала передѣ чотирма недѣлями такой розпорядокъ, что зверхности громадъ въ повѣтѣ мають строго наглядати, чтобы паробки ночами не волочились по сѣлѣ и чтобы недѣлѣтки не курили тютюну и сигаръ. Въ насѣдѣкъ того розпорядку рады повѣтовъ рада громадѣвъ въ Рихвальдѣ ухвалила, что кождый паробокъ, схопленный на волоцюжствѣ, заплатитъ кары 1 зр., а кождый недѣлѣтокъ, схопленный на куренію, заплатитъ кары 50 кр. Очевидно, тятаръ кары грошевою сцадає на родичѣвъ або службодавцѣвъ, але и они провинили-бы недозоромъ. Одъ часу той ухвалѣ въ Рихвальдѣ такой середѣ молодежи ладъ, ажъ любо.

Цѣла родина селянська — отецъ, мати, два сини и дочка — вымерли одъ чаду въ сѣлѣ Колибахъ въ повѣтѣ живецкомъ. Натопивши добре углямъ подѣ нѣчы, заткали кагу, абы було тепѣльше. На другій день рано, коли сусѣдъ запикавъ до окна, одиный сынъ господаря, найкрѣпшій, побѣдѣсь ще, але видко, завернулася ему голова, упавъ, а падаючи, окрaneo ударился о рѣгъ стола и таки померъ. Коли опѣсла выломано двѣрѣ — вся родина була бѣзъ жити.

Сокрушенный злодѣй. Д-ру Татарчухови, лѣкареви у Львовѣ, укравъ хтось 700 зр. Полиція ухватила підозрѣного о сѣ крадѣжѣ Игната Добровольского, слугу у д-ра Татарчуха, родомъ зъ сѣла Толчова подѣ Львовомъ. Добровольскій довго выпиралъ, вѣдючи признаєвъ до всего: зъ украденыхъ грошей лишивъ коло себе сотку, зъ ней до 50 зр. пустиль, а рѣшту 600 зр. сховавъ въ металевѣй пушкѣ подѣ стрѣхою одного халушника въ Толчѣвѣ. Полиція выслала туды своего агента разомъ зъ узвѣненнымъ, и той дѣйстно вынявъ зѣ стрѣхи пушку зъ 600 зр.

Угнана одъ чоловѣка! Юліи Станкевичъ, купецъ въ Вадовичахъ, донѣсъ телеграфично до полиціи вѣденской, что угнела ему 24-лѣтняя жѣнка Ядвися, забравши зъ собою досѣ значну суму грошей и своего любка: 38-лѣтнего дѣрнѣста и. Сторонку. Полиція вѣденська кинулася слѣдити за „добраного“ парую, выслѣдила си въ одѣмъ готели и запросила обоє до „Иванови хаты“... розумѣєсь, кожде до окремой.

Царь Александръ III. закупивъ недавно бѣдѣвды ки. Воронцовъ знаєвъ изъ знаменитыхъ виноградинокъ добра Анданиа на Крымѣ. Поѣбѣсть выноситъ всего 900 гектарѣвъ, а царъ заплативъ 2,800.000 рубльѣвъ а кромѣ того мае выплачувати ще черезъ 50 лѣтъ 20.000 рубльѣвъ рѣчной ренты.

Про страшное злочинство доносятъ зъ Царгороду. Молодой 15-лѣтний Грекъ, пекарчукъ, выгравъ льозъ турецкій на 300.000 франковъ. Майстеръ, доведѣвшись о томъ, взявъ одъ хлѣнца льозъ, а потѣмъ въ змовѣ зъ паробкомъ вкинули бѣдного хлѣнца до пекарского печи и спалили живцемъ. Злочинство выкрывало, бо коли майстеръ зъ льозомъ прийшовъ по грошѣ, урядникъ пригавѣвъ собѣ, что вчера зъ тымъ самымъ льозомъ зголосоєвъ бувъ хлѣонецъ. Майстеръ, притисненый до стѣны несподѣванными доштыми, змѣшавъ, почавъ крутити. Се наведено на здогадъ сповѣданого злочинства.

Дрѣбный вѣсти. У Львовѣ на збожѣвѣй торговни якійсь жидъ ударивъ господаря зъ Гологороу. Ив. Каспровича палицею по лицу такъ сильно, что зломивъ ему носъ, а потѣмъ утѣкъ. — Адольфъ Бѣдѣлайзень, учитель при жидѣвской школѣ у Львовѣ, одиравленный зѣ службы, въ канцеляріи напавъ директора той-жъ школы 71-лѣтнего старца Штернберга, ударивъ его въ лице и сильно обидѣвъ. — Въ Петербургѣ померъ генералъ Сорокинъ, который бѣдѣчався при добутію Плев-

ны. — Дня 2 н. ст. марта одбудеся у Львовѣ въ костелѣ св. Мартина вѣнчаніе учителя при школѣ въ Дублянахъ н. М. А. Барты зъ панною Еленою Климковною. — Въ Товмачѣ померъ Левъ Крушинскій, выселуженый судѣ повѣтовѣй, въ 73 роцѣ жити. — Въ одній мѣсцевости подѣ Вѣднемъ сынъ убивъ матѣрѣ, каже, dlatego, что матѣрѣ опанувавъ бувъ „нечистый“. — Въ Вахорци померъ гр. Августъ Замоискій въ 78 роцѣ жити.

Надѣслане.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что вытѣчилась простымъ средствомъ одъ 23-лѣтнѣа глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по нѣмецки переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адресъ I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Посмертний — ☞ — оповѣстки.

Антѣмъ Балтаровичъ, властитель реальности и радный громадѣй въ Замарстинѣвъ, померъ въ 44 роцѣ жити. Похороны одбудутся въ субботу о 2-гобѣ год. на кладовищѣ въ Голоску. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

Зерна ч. 4. мѣститъ въ собѣ: вступный стихъ „Бонзы зъ Бонзѣвъ Бонзакъ“; дальше: „Дѣдушка и Бабушка“; „A la psalmu przyszłości“, знаменитый стихъ Амана Мардохея; Промова кандидатака п. града до Микитѣвъ Хруновъ, по польски; Вѣсти зъ Епархіи Бережанской; Зъ народныхъ устѣ; „Програвъ“, гуморист. стихокъ Ам. Мардохея; Выгадки; гумор. стихки „Вѣтъ и она“ нав. Вас. Тойсамъ, и „Бѣдний женихъ богачевъ“ нав. О. Мотыль; Сучасна лѣтописъ, розказана бузькомъ зъ великимъ, живымъ гуморомъ. На четвертой сторонѣ забавна иллюстрація до стихки „Der arme Grinc“, здѣсь, только вымково, для одѣмны, змѣсту не политичного. Въ загалѣ и се число „Зеркала“ якъ что-до розноородности авторѣвъ и тематѣвъ, такъ и что-до живости гумору и сатиры представляєсь дуже добре. Видко, ведене совѣстно. Редакція дуже добре поступила, что згромадила богато охотниковъ-гумористѣвъ зъ провинціи: хто мае що цѣкавого — шле редакціи, а она зужитковує. Способъ, якъ показуєсь, дуже добрый.

Дѣва Орлеанская (Юанна д' Аркъ), великій образъ Яна Матейка выставленъ въ великой сали „Народного Дому“ у Львовѣ на 5—6 тыжднѣвъ. Образъ представляє въѣздъ Дѣвы Орлеанской до Раймъсѣ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

Именованія. Канцелистами судовъ окружныхъ именованы: Алоий Шанквиркъ, канцелистъ въ Тлустѣмъ, для Перемышля, Кость Щурко, канцелистъ въ Краковѣ, для Тернополя и Корн Жеребейскій, ассистентъ почтовый въ Станиславѣ, для Станиславова; — канцелистами судовъ повѣтовыхъ именованы: Ст. Бертеръ, підофцирѣ 10 п. драгонѣвъ, для Тлустого, Мар. Грошкѣ, підофцирѣ 10 п. драгонѣвъ, для Терѣбовѣвъ, Вол. Хомякъ, вахмайстеръ 7 п. уланѣвъ, для Угнова, Петро Козакъ, підофцирѣ 10 полку пѣхоты, для Нового села, Ант. Мезера, фиреръ 89 п. пѣхоты для Бука и І. Сибобовскій, діетарій табулѣ краевѣй, для Комарна; — канцелистами для веденія книгъ грунтовыхъ именованъ Фил. Пѣхухъ, канцелистъ въ Буку, для Бука, Мар. Андрѣевскій канцелистъ въ Змигородѣ, для Обертина и діетарій табулѣ краевѣй: Каз. Цвенарскій для Краковѣй, Францъ Фачиньскій для Лютовикѣвъ и Вол. Гжицакѣй для Балигорода. — Дирекція скарбу именовала канцелиста скарбового Гуот. Клеменца официаломъ канцелярийнымъ а адъюнкта податкового І. Демьяновского и геометра евиденційного Ант. Синевича канцелистами при властяхъ скарбовыхъ, а підофцира І. Пальмиа ассистентомъ мытовымъ.

Конкурсы. Прокуратура скарбу у Львовѣ розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 23 марта на мѣсце совѣтника въ VII разѣвъ а eventualmente на мѣсце секретаря въ VIII р., адъюнкта въ IX р. и канцисиста въ X р. при галицкой прокуратурѣ скарбу. — Дирекція почтъ и телеграфѣвъ розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 5 марта с. р. на мѣсце контролѣра при урядѣ почтовѣмъ въ Станиславѣ. (Gaz. Lw. ч. 48 зъ 28 лютого.)

Телеграммы „Дѣла“.

Римъ 28. лютого. Въ палатѣ послѣвъ ведутъ ся дальшій наряды надъ средствами, якими бы можна двинути финансы Италіи. Криспи поставитъ завтра въ палатѣ вотумъ довѣрія.

Гага 28. лютого. Королеви Вильгельмови зновъ подѣрнѣлося; на замку Львоо зѣбралися всѣ министры.

Пештъ 28. лютого. На вчерашнѣмъ засѣданію рады мѣста ухвалено по бурливыхъ сценахъ приняти до вѣдомости окружнѣкъ рады мѣста Арада противъ закона войскового, розѣсланый до всѣхъ громадъ въ Угорщинѣ.

Берлинъ 28. лютого. Внесеніе Внѣдгорста о надзорѣ школьномъ бѣдиновъ соймъ. Противъ внесенія голосували: консерватисты, вольнодумный и либералы-народовѣцъ; за внесеніемъ: цертрумъ, Поляки и Данцѣ.

Лондонъ 27. лютого. Уельтеръ, редакторъ „Times-a“, заявивъ въ комисіи слѣдчѣй, что уважає листы Парнеля фальшивыми и жалуетъ дуже, что ихъ оголосивъ въ газетѣ. По томъ заявлено зложивъ Парнель присягу, что нѣколи тыхъ листовъ не писавъ. Въ палатѣ послѣвъ заявивъ министръ дѣлъ внутрѣшнихъ, что правительство поробило всякій крокъ, чтобы Пайджота достати въ свои руки и выдѣсть его прилядскому правительству краевому до укарания.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Изъ Ярославля. Позаякъ зъ концѣмъ першого семестра с. р. скончивше и першій рѣкъ одъ часу, якъ я объявъ школу гимназіальну, реальну и 4-кл. нормальну въ Ярославль, то уважаючи одинъ рѣкъ за найбѣднѣйшій часъ, въ которого належить подати сносъ и жертвы тыхъ Вещ. оо. и пп., котрі для обдѣныхъ учениковъ жертвовали чи то на мои руки, чи на руки кого иного, подаю якъ слѣдую: Одержавши (посередно) одъ о. Пелеха сносъ учениковъ, доставъ я и оставшихъ 69 кр., а на то въ книгарни довгу 3 зр 50 кр. Въ роцѣ (одъ 1 сѣчня 1888 до 1 сѣчня 1889) вилынуло: на руки о. пароха 14 60 зр., зъ пушки для убогихъ учениковъ 5 47 зр., о. А. Матюкъ деканъ 3 50 зр., крил. о. Пероновичъ 3 зр., п. С. Загатиновскій 3 10 зр., о. Пелехъ 3 65 зр., п. Млынаркевичъ 2 20 зр., п. Сальвицкій 2 зр., о. Ухнятъ 2 зр., о. Годованскій 2 50 зр., о. Подолнскій 2 зр., п. Богусъ (книгарникъ) 2 50 зр., п. Бартошевскій, през. мѣста 2 зр.; Бурса Ярославска им. Коперника 2 зр.; п. Шведицкій, о. Артемьевичъ, о. Пасечинскій, о. Добрянскій, п. Гелитовичъ, пп. Чичиловичъ (оба брата разомъ), о. Чернянскій, п. Сороковскій, о. сов. Левицкій, о. Лехицкій — всѣ по 1 зр.; — о. Бѣлецкій, о. Вахнянинъ, о. Райноровичъ по 1 50 зр.; п. Бѣлорусскій, п. Рыбачицкій по 70 кр., о. Мрозовскій 80 кр., о. Горюшевскій 80 кр., о. Карановичъ 70 кр., п. Негребенскій 30 кр., п. Вааъ 60 кр., п. Тилявскій 20 кр., п. Писевичъ 10 кр., п. Кордасевичъ 58 кр.; — оо. Вахнянинъ (молод.), Кишакевичъ, Лесикевичъ, Барновичъ, Стецишинъ, Сливинскій, Хотиницкій Кл., Плавчій и д-ръ Яль, по 50 кр.; — о. Дорикъ 50 кр. (и одиродавъ 8 книжокъ за половину цѣны), п. Прибылскій 20 кр.; — зъ остальными 69 кр.) разомъ 76 зр. 79 кр.; я меншими датками въ школѣ 1 09 зр., то всего 77 зр. 88 кр. — Зъ того роздѣлено убогимъ ученикамъ: С. К. на 12 80 зр., А. К. на 6 78 зр., В. Л. на 5 53 зр., М. на 2 зр., Г. на 2 зр., и ишимъ въ меншихъ даткахъ, якъ и въ нормальной школѣ въ часѣ испытовъ на молитвословцѣ и образки 8 зр. 61 кр. Въ книгарни заплачено довгъ и часть за новы книжки 40 зр., — то выдано разомъ 77 зр. 72 кр. — остало въ касѣ 16 кр., а довгу въ книгарни 15 зр. 48 кр. — Що-до книжокъ, то стараюся по бѣднѣйшій части о книжки гимназіальны. Я заставъ 68 книжокъ разомъ зъ нормальными, а докупивъ 51 новыхъ до гимназіи; до того подарувавъ А. Полищевскій учен. В гим. кл. умираючи 15 книжокъ въ вартости 18 зр. (за що я одиравити маю 2 службы Божі), то разомъ всѣхъ книжокъ 134. — Въ натуральяхъ нѣчто не жертвовавъ, лишь мы гутешій въ случахъ потреби подаемо помѣчь. — Такой результатъ зъ цѣлого 1888 року. — За выше наведенны жертвы уважаю своимъ обовязкомъ всѣмъ Вещ. оо. духовнымъ и Вещ. пп. въ имени користаючи зъ жертвъ молодежи школьной цѣну зложити подяку, и на дальше осмѣляюся и ширшій кругъ рускихъ сердець просити о лентѣ, зъ котрыхъ нѣ одна не загине а ужьне на добру цѣль, за що вже напередъ складаю руске сизаче Богъ! — В. М. Романовскій, катихизъ и сотрудникъ въ Ярославль.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ поручае 2460 290 ?
Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пакки 20 кр. На провинцію зъ opakovanjem 30 кр.
Фабрика знарядовъ рѣльничихъ и гасерия
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае своя вы 1389
робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 225 — ?

Маврикій Розенкранцъ

Гомеопатъ,

бывшій секундарій годового шпиталю, образовавшійся на гомеопатичній клиникѣ у Пештѣ, звѣдѣвши шпиталѣ и поликлиникѣ гомеопатичній у Відни и Лиску
поселився у Львовѣ.
Лѣчить при помочи пайновѣйшихъ методъ гомеопатичныхъ ведуть внутрѣшній и вѣншій, а именнѣ задавней ведуть. Мешкае при плану Галицкомъ ч. 13. I. поверхъ. Ординуе одъ 9—11 рано, одъ 2—5 зъ полудня. 2783 (4—4)

Розкладъ їзды на зѣлѣзницяхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 зосовина 1888

Приходить до Львова: о год. 1 15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусатина и Станиславова; — о год. 8 06 рано зъ Сухон, Хирова, Стрыя; — о год. 5 20 по полудни зъ Сухон, Хирова, Гусатина, Станиславова и Стрыя; — о год. 7 40 вечеромъ зъ Гусатина.
Одходить до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10 15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусатина, Хирова и Сухи; о год. 7 50 вечеромъ до Хирова и Сухи; — о год. 9 48 вечеромъ до Станиславова и Гусатина. 2238 51 — ?

Цѣна збѣжа и другихъ продуктобъ.

27. л. лютого 1889.

Львовъ: Пшеница 6 40 до 7 15, жито 5 15 до 5 40, ячмѣнь 5 50 до 6 75, овесъ 5 40 до 6 25, горохъ 6 — до 10 50, вика 5 50 до 6 20, рѣпакъ 13 — до 13 60, лянка — до —, конюшина червона 50 — до 65 —, конюшина бѣла 50 — до 65 —, конюшина шведска 60 до 75, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10 000 литрѣвъ 14 60 до 15 — зр.

Тернополь: Пшеница 6 30 до 7 05, жито 5 — до 5 30, ячмѣнь 5 50 до 6 50, овесъ 5 25 до 5 85, горохъ 6 — до 10 —, вика 5 30 до 6 —, рѣпакъ 12 80 до 13 10, лянка — до —, конюшина червона 50 — до 60 —, конюшина бѣла 50 — до 60 —, конюшина шведска — до —.

Подволочиска: Пшеница 6 20 до 7 —, жито 5 — до 5 20, ячмѣнь 5 20 до 6 50, овесъ 5 16 до 5 75, горохъ 6 — до 10 —, вика 5 20 до 6 —, рѣпакъ 12 70 до 13 40, лянка — до —; конюшина червона 50 — до 53 —, конюшина бѣла 48 — до 59 —, конюшина шведска — до —.

Чернівцѣ: Пшеница 6 85 до 7 40, жито 4 70 до 5 15, ячмѣнь 5 — до 6 75, овесъ 5 — до 5 50, горохъ 4 40 до 9 —, вика 4 10 до 4 80, рѣпакъ 10 — до 11 15, лянка — до —, конюшина червона 35 — до 43 —, конюшина бѣла 31 — до 35 —, конюшина швед — до —, тимотка 20 — до 30 —.

Курсъ Львовскій

зъ дня 27. л. лютого 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	205 25	209 —
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	229 —	232 25
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	289 —	293 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216 —

Листы аста вѣи за 100 зр.	100	101	10
Банку гипот. гал. 5% а. в.	103 15	104 15	15
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	98 75	97 75	75
Банку краевому 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	100 85	101 85	85
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	96 —	97 —	—
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	100 85	101 85	85
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	93 25	94 25	25
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	97 65	98 65	65

Листы довжній за 100 зр.	Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	въ лѣос.	Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% а. в. (давн. 5%)	въ лѣос.	Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.
	—	57 50	—	48 —	—

Облиги за 100 р.			
Индемнизац. галицкѣй 5% м. к. . . .	104 50	105 40	
Комунальнѣй Банку краев 5%, 1 емиг.	100 —	101 —	
Позички краев зъ 18 1/3 по 5% а. в.	103 25	105 —	
Позички краев зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	95 25	96 25	

Лосы:	Мѣста Кракова	22 50	24 50
	Мѣста Станиславова	33 —	25 —

Монеты:	Дукатъ цѣсарскій	5 64	5 74
	Наполеондоръ	9 55	9 65
	Павъимперіалъ	9 84	9 94
	Рубель сръбный	1 36	1 48
	Рубель паперовый	1 28 1/2	1 30 1/2
	100 марокъ нѣмецкихъ	58 80	59 80

ИВАНЪ ЛОБОСЪ

годинникарь

перше А. ВАЙГЕЛЬ

у Львовѣ, улица Театральна число 16,

поручае свой богатый

СКЛАДЪ ГОДИННИКѢВЪ

золотыхъ, сръбныхъ и стѣнныхъ спроваджуваныхъ зъ перворядныхъ фабрикъ, по цѣнахъ найумѣренѣйш. 2—6 шпихъ. 2806

Направу всякого рода годинникибъ, граючихъ машинъ, а такожъ обдѣлывае антикѢвъ выконуе со вѣстиемъ и подъ гарантією.

Прехорошон кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —

котру зъ приємностию можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ селъ суть на складѣ лшій роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. П. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2829 30 — ? Зарядъ Народной Торговлѣ.

ВАТРА,

литературный Збѣриникъ Василя Луничя, выданный коштомъ членѢвъ руского касина въ Стрию на дохѢдъ того-жъ, вже появилася въ розпродажѣ. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекомед. 1 зр. 50 кр. Заовляти можна черезъ часописъ рускій або водночаснѣхъ впрѢстъ до Видѣлу касина.

Закладаюся

за велику цѣну, що жадею въ моихъ конкурентовъ на въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчынъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и а-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По ругаю мой богатый складъ такою: 2484 Вещ. Духовенству. 71—?

Замовляю въ мѣсто и въ провинціи выконуютьсѣ точно и ретельно. На жѣ ланько высылкаю вѣрны даромъ и франк!

Давидъ Шварцвальдъ,

магистръ мужеской одѣжѣ гуртомъ подѣбно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

КУ-

фры, торбы, торбаны до перевѣшеня и на дигара, футералы на цилиндръ, капелюхи, палицы и парасолъ, маньери, ремѣнь до на-кункѢвъ, подушки, шапки и всякія 2537 приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львовъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадае даромъ!

Получивши одъ п. Р. Шнай-дѣра, бронзовани въ Стани-славовѣ знаменито выкончену по-лу дарохранительницю за сороз-мѣрно низку цѣну (18 зр.) могу его, яко совѣстного робѢтника, всѣмъ Вещ. Священникамъ поручити.

М. Садовскій

1—2 гр. к. парохъ въ Молодковѣ.

Ученикъ высшой гимназіи шукае лекціи на село за мѣрно вынагородою. — Ласкавъ зголошеня подѣ буквнами О. К. до Редакціи „Дѣла“. 3—3

ИВАНЪ КОГУТЪ

рѣзбаръ 1888

въ Яновѣ коло Львова

вырабае восякій прикрасы цер-ковной по дешевыхъ цѣнахъ.

АНТ. ЩЕРБА

мужескій кравецъ

во Львовѣ, при ул. Сикстуевѣй ч. 16

напрѢтивъ почты.

мае честь поручити Вещ. ПТ. Публ-ицѣ и Вещ. Духовенству свою

РОБѢТНЮ МУЖЕСКОЙ ОДЕЖИ

пѢсѣл пайновѣйшой моды, зъ най-лучшихъ товаровъ и по цѣнахъ най-дешевшихъ, упрямляючи яко Ру-синъ и членъ тов. „Зоръ“ о ласкавъ взгляды Вещ. П. Т. Публики и Вещ. Духовенства, поручае ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавъ замовленя выко-пуютьсѣ въ найкоротѣйшій часѣ. 2808 1—11

Берненьскій сукна

на поряде

веснано або лѣтне убранье

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

въ купонахъ по 3 10 метр. т. б. по 4 видѣний лѣтъ одѣтъ купонъ, по зр. 4 80 зъ вычачи. 2808 1—11

КА ПОРУЗИМОВУ
Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки,
[флянелеви и трикотови] камашѣ, поручае
по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ
Магазинъ Ф. Куавера и Сына
подъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
Порученя зъ провинціи залагоджуея одворотной почтой.
При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часописъ.
Выдавецъ и одѣбальный редакторъ: Иванъ Белей.
Пайбѣръ зъ фабр. Черлянекон.
Зъ друкариѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Беднарского.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і руских свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток **«Библиотека публичных повестей»** виходить по вівторку, і по вівторку і п'ятницю на першому разі з **«Діло»**.

Предплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація **«Діла»** ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет, ул. Кароля Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern 1, Wollzeile 24; H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppelk I. Stubenbastei 2; Al. Herndl I. Wollzeile 8. У Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на **«Діло»** і надсуджості за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на «Діло» з літер. додатком
в Австрії: за Границю:
на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи авертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні оголошення вільні від податку.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки п'ятиліній, в рубр. «Надсуджості» по 20 кр. а. в.

Подарки числяться по 10 кр. однієї строки.

Галицьке шкільництво і Русини.

V. Копцеві зам'ятки.

З того, що ми сказали, достатньо ясно, що причини покривдженя Русинів на полі шкільництва а в наслідок того також мого-ракий хибні в галицьких школах серед-них і народних лежать іменно в отсім:

1) в поодиноких закисних постано-вах і розпорядженнях (особливо в законах краєвих і розпорядженнях шкільної ради краєвої); 2) в складі галицьких властей шкільних і в поодиноких особистостях, котрі мають повноваження у праві шкільництва і над-зорь над школами; 3) в наслідок того тако-го в виконанні законів і розпоряджень.

Русини много разів пробовали і всіля-ками способами заходилися, щоб тим хибам зарадити. Руські послы жалувалися часто в свій крайовий і в рад державний, ста-вали резолюції і проекти законів; руські громади, товариства і т. п. удавалися з жа-лобами і сетаціями до шкільних властей і до репрезентаций краєвих і державних, — на жалі майже без всякого успіху. Внесення пе-реголосовано, жалоб і петицій в найбіль-шій часті цілком не залагоджено. Взагалі як вводи так і в шкільництві показує-тенденція Русинам неприхильна, котра, о-крім дещого, що ми вже подали, ще і в-тій обставині, що при обсаджуванню посад руських компетентів аж надто часто поми-наєся, н. пр. дуже способні і заслужені про-фесори гімназій при замінуванні посад директорств мусіть уступати далеко менше способним і заслуженим Полякам.

А предіж способи зарадження тим хибам і тому лику лежать в більшій часті зовсім в руках ц. к. правительства і не парують в ніякій обов'язуючій законів. Способи тіа подай вище. Крім того-ж було-бы конче потрібно, щоб до ц. к. міні-стерства просвіты на відповідне становище покладаний був якій Русин, котрий знає добре обсягнення шкільний в Галичині взагалі, особливо-ж потреби Русинів в школах се-редних і народних. Коли польська людина в Галичині має краєву раду шкільну, майже всі саміх Поляків зложено, високо поста-вленіх заступників в ц. к. міністерстві просвіты (як і в інших міністерствах), наконці навіть своїх міністрів, противно Русини не мають навіть того, що вже перед 30 роками через дошій час мали, т. е. ви-сокого урядника в ц. к. міністерстві просві-ты, поставленого спеціально для їх потреб в шкільництві, часто не досить знавчих і в причини їх властивостей не досить аро-умілих.

На тій кінчимо нашу коротку розпра-ну о галицькому шкільництві і о покривджен-нях в ньому та потребах Русинів. Ми ви-бачили тільки наскикнути, бо нам не хо-дило о те, щоб дати повний образ галицького шкільництва, а головні о те, щоб коротко зобразити наш кривд, наш потреби, і подати способи зарадження им. Отже показалося, що найбільше болючим кривдам і найбільше некучим потребам могло-бы зарадити само ц. к. правительств в своїх круж дїяння, не потребуючи до того ніяких ухвал, про-ектів до законів або резолюцій од репре-зентацийних тіл.

Дятого ми свон жаданя мусимо пере-ло всім звернути до ц. к. правительства. До того-ж єсть найлучша нагода в рад державний, де правительств, хоч-бы навіть тільки в інтересі своєї екзистенції — да-леко більше мусить оглядатися на голоси по-слів, як в соймах краєвих, супротив котрих правительств не єсть і одв'язальне. А найлучша нагода выступити з свими до-маганями єсть іменно розправа бюджетова.

З того, що ми сказали, не виходить однакж зовсім, щоб ми не мали зверта-тися також до тілх репрезентацийних в цій зарадження нашим кривдам і потре-бам. Противно, тепершнє правительств по-ставило себе в таке положення, що за надто опираєся на наших противників, отже ми не так легко можемо од него сподіватися допущення нашим домаганям. Але многи наш домаганя суть того роду і дадуться по-ставити в той спосіб, що і чужі не могли-бы нам відмовити в своїм підпорі. Не одна резолюція, поставлена в рад державний, могла-бы узятися не тільки голоси всіх Нимців, але і части Славян, а скоро була-бы ухвалена, правительств чейше не отяга-лось-бы в перевести, бо супротив Поляків могло-бы заслонити в згадком на ухвалу ради державній.

Сї уваги поручаємо отже послам Русинам в рад державній у Відні.

Рада державна.

297 засідання палати послів дня 27. лютого 1889.

Розпочалася дебата над бюджетом на р. 1889.

До голосу против бюджету записалися: Карнері, Шаршмід, Ливбахер, Менгер, Маг, Вапшати, Пльєнер, Штайнвендер, Зигмунд, Тирк, Фус, Пахльбер, Шар, Урсин, Ро-зер, Врабець, Фореттер, Ковас, Бендел, Янда, Герберт, Липер, Фатл, Поппер, Екль, Дершата, Егел, Сленс, Оенгаймер, Бинер, Кайзер, Фуртмилер, Поляк, Гекельберг, Майсбер, Франческі, Вергоїні — за бюджетом послы: Яворскій, Герольд, Ебенгох, Зацек, Поповскій, Шукле, Лихтенштайн, Поклюкар, Гайрах, Шгидель, Ключ, Фишера, Фухс, Янда, Егел (тї два записалися і за і против); з тїх причи-ни піднімаєся в сали причиною їх імені великий сміх), Пшайден, Пляс, Витезич, Оберндорфер, Восняк, Гасер, Грен, Ян, Рутовскій, Сянгалева, Саліхек, Пенк, Фуриач, Пайфер, Гавзер, Кавниць, Розеншток, Щепанскій, Матон, Роль, Цукер, Венгер, Озаркевич, Грегорець, Чеч і Гаск.

Першій забрав голос пос. Карнері (против). «Минулого року — починає бесідник — говорено нам при ухваленні податку од цукру і горілки, що децидент значно зменшиться. Тимчасом він не змен-шився. Доходи уложено в прийнято доволно і они не принесли тільки, кільки числено, а закон військовий збільшив страшно выдат-ки. Цифри того збільшеня не знаємо; як бы поснытали мы о ней министра финансов, ска-зав-бы нам певно, що то не належить до его ресорту, а коли-бы мы звернулись до ми-нистра обороны краєвої, сказав-бы нам, що на то маємо конституцію, щоб робити вы-датки. Справді, конституція наша хіба тую оду користь принесе! А выдатки на вой-сковий цілі будуть ще і мусять рости. Наша кавалерія і артилерія не одповідає наїв потребам 1¹/₂ мільйонного войска і вї треба доконче збільшити. Не говорю того з ста-новка милитаризму, однак мусимо числитися з фактом, що милитаризм той вплив Ав-стрію вив в свої сїти так, що она мусить вже етосуватися до его потреб. Велика ар-мія єсть нині кончеюстю, бо в Європі нї-як нїмоує не той, хто каже „я маю добре уоружену армію“, а той, хто каже „я маю цілий народ під оружієм“. Щоб однак велика армія не була лише простим автоматом, щоб она могла дїяти і аро-уміти тую задачу, треба доконче скорого управ-ління кресіи языка армія, треба, щоб той язык знали докладно по-найменше всі офіцери і підофіцери. Нїяк однак в Ав-стрії — на жалі — далеко до того. В шко-лах провнцій і країв Долітаві не на-чиється бучний язык армія німського языка так, як вимагає того потреба армія. Що більше, німцектві армія не поважаєся на-лежно навіть самими властями державними. Так прим. в Люблян покликано жовїра-яко свідка до судового розправи, а коли б-читано его імя і б-і одзвася „hier“, по-чув єго суди, що має говорити не „hier“ а по словенськи „stojte“. І, глядїть, австрійскій жовїр мусить говорити „stojte!“ Чи знають о тїм міністри обороны краєвої і справе-дливості? Чи тому послїдному подібася по-літика відміченя Австрії, яку веда єго по-передняк? Чи має б-і плани яких-будь реформ? А реформи ті були-бы дуже на-час, бо довголітня управа єго потердїнка доведла до того, що перестано говорити о та-ких некучих справах, як реформа кодек-су карного, або цивильного процедури. І не-диво, бо за него обсаджувано мїсця судейскій глядїя не на спосібности і кваліфикацію а на особу і заповнено мїсця в судїйствах такими особами, для котрих кожда реформа закона була-бы дуже неможадана. Вертаючись до армія — говорив бесідник — мусимо передсїм бажати піднесеня інтелігенції в армія. Грошей для армія не має держава, а язык армія єсть управа єго ліхо, даймо-ж принайменше армія більшу інтелігенцію! Однак і з того погляду підноситься певні сумніви. Несуться чутки, що має захитатися встановленя нової школи, того найважїшого добутку конституції. То було-бы справдіш-ною отруєю для шкільництва народного, ко-тре знов єсть підставою інтелігенції армія. Ходять вїсти, що правительств ладить рефор-му шкільництва народного — не вже-ж бу-ла она по душі кн. Лихтенштайна? Така реформа знищала-бы шкільництво, підкопача-ла бы більше інтелігенцію армія. Така ре-форма стрімїла-бы выаорити рабів — а нам треба вільних мужиків! Наша дітина Австрія — їх дітина за Альпами! Для того нехай стережесь правительств робити якік будь крок в тїм напрямі. (Бесїду тую перерываю частими оплесками з лївчїх).

Дальше забрав голос пос. Яворскій (за). Послы з Галичини — говорив бесід-

ник — голосували все і голосують тепер за бюджетом дїятого, бо конечним єсть его прийняти, і не навізують до того голосованя справу довіри до правительства. В нїшї-ній ситуації заявляють однак ті послы, що стоять вповні за правительством і що нераз-же дали докази своєї підпорі. По довгих лїтах прийшли мы до того, що бачимо буд-жеть без дециденту. Стану того не може за-крыти діалектика противників, а за стану той треба передовсім подкнути жерів лю-бности народів Австрії. Стану той може од-нак тривати лише під умовієм, коли у-права войскова монархії не зажадає знов надвичайних жертв фінансових на свои цілі. Тепер час приступити державі до ре-форм за-для піднесеня суспільного господар-ства своїх народів. А потреба того єсть дїйсна і нагжа. Цїн, продуктів робль-них упадає, рента ґрунтова меншає і никне; промисль єсть ліхо. Правительств оперло свои доходи на посередних податках — і то становиско єго можна лише похвалити. При ухваленні податку од горілки обїд-жав министр скарбу дати польгу на полі других більше дїяльних податків. Те-пер, коли знаємо вже, якік дохід плывє з підвищеного податку од горілки, був-бы час на списанє того прареченя. А найкор-ше треба-бы приступити до реформи подат-ків безпосередних і скарбових оплат, котрі найбільше доскують податникам. — Одтак звертаєся бесідник до Галичини. — Економичні відносини того краю — говорив он — єсть дуже сумні. Щоб направити ті відносини, треба передовсім, щоб Галичині було можливим переняти фонд індемніза-ційний на власний режим. Дальше треба до-конче Галичині реформи судїйництва; треба запобїгти тому, щоб безуми молоді, котрі не мають ніякого понятя о практиці, о спра-ведливості і несправедливості, не рїшала о справедливості, о тїм, що має а твое! Тре-ба також, щоб правительств раз рїшучо покінчило справу знованя медичного вїдлу на львівскім університеті. Лїше сказати рїшучо „так“ або „ні“, як лїшати пен-сії вїзетности. Вїз тіа жаданя повинно сповнати правительств, бо лише тоді, коли фінансові і культурні відносини всіх кра-їв коронних будуть управлїнені, може держава уважатися щасливою. Бесідник за-вїз, що буде голосувати за бюджетом, однак вкладає на серце правительству, щоб оно старалось все мати не лише голоси по-слів Галичини для бюджету, але також і їх симпатію.

(Дальше буде.)

Конець анкети робітничої.

Четверте читаньє, котре предложено зна-токам було: „Як треба урегулювати робіт-ницькі пїсля категорії їх фаху?“

Погляди в сїй справі були троякі: один, як Бардорф, домагалися територіаль-ного подїлу; другий подїлу пїсля дїрбного і великого промислу (Пленер), а ще іншї, як Томкевич, щоб всіх робітників подїлати на ремїсників, що займаються фаховою ро-ботою і робітників фабричних. Розходило-ся ще о те, де придїлати таких людей як субьекти торговельні кельнери, кухарі і т. д. Остаточно згодилися переважна часта знато-ків, щоб їх причислити до групи ремї-сників і на разі пристати на ті дві кате-горії робітників.

П'яте читаньє: „Чи вибїр до палат робітничих пїсля лїст був-бы відповід-ний?“

Погляди на се пытаньє були всілякі. Один бул за виборами пїсля лїст, другий казала, що вибїр територіальний був-бы відповідніший, іншї знов предкладала ви-бїр пїсля товариств робітничих в той спосіб, щоб членів найбільше товариств ви-сылало до палат більше число своїх пред-ставителів, менше товариств — менше пред-ставителів.

Найдовша дискусія вивязалася при шесто-м пытанні о компетенції палат робітничих і способі вибараня їх функціонерів. Члени анкети домагалися значно ширшої ко-мпетенції палат, як то предкладає внесенє Пленера і іменно: закона, обов'язуючого правительств давати відповід на пытаня палат, свободи для товариств ремїсничих і збо-ров, котрим нині поліція не дозволяє і т. д. Маньковскій выступив був дуже остро против польських послів і кола поль-ского, та хоч ає говорив по німцїк, бо — як каже „Politik“ називав коло польське консеквентно по німцїк „das polnische Rad“, та все-ж таки говорив правду і мав повну рацію. Он доказував, що польскій послы у Відні зовсім не журяться о робітників, котрі з своїми справами мусять відноситися аж до послів німцїк. Відно до того, що члени кола польского дбають більше про свою карієру, як про добро народу в Гали-

XXIV. загальні збори галицького Товариства Господарского.

Дня 25 лютого відбулися в сали радиї мїста Львова 24 загальні збори гал. То-варїства Господарского, заснованого перед 50-ма роками, а саме 1839 року. Маршалом кра-євим, Львовом Сапїга, а цїлем сего товари-ства єсть, дбати взагалі о дїяньє господар-ства краєвого. На збори явилось до 100 деле-гатів з різних повітів. Провід обрав презес товариства, кн. Адам Сапїга.

Згадавши коротко про тяжкий удар, я-кій навісїть родну дісарку, і завбавши присутних до встаня, повїдомив кн. Сапїга, що на зїзд вїстали делегатів єго: то-варїство краєвє, товариство познанське, то-варїство „kółek rolniczych“, огородничо-садів-ниче і лїсне, товариство господарске вїден-ське, краєвське, горлицьке, опавське, стїрїське, лївчє, карпатїське, хрватське і сольогород-ське. В дальшій рїчї висказав кн. Сапїга жалі, що вже од кількох лїт являються на зборах один і ті самі лиця, а прочі члени не беруть в зїздах товариства ніякого участя. Міністерств робльниє єсть для то-варїства прихильні. На нї вїзшли два момен-ти важїші для товариства, т. е. справа під-висеня податку горілкового і внесенє пра-ва провинції. До обсяг справ не мїшало Товариство Господарске, а здалось з повним довірїєм на сойм галицький і пї слів поль-ських в рад державній. Вкінці заявив кн. Сапїга, що він і члени ради подались до ди-мїсїї.

З того вивязалася довша дискусія, що забрала зібраним майже цілий ранок. Як звичайно при таких нагодах посныались з богато сторін панегірики і пїсани вї честь князя, гимни похвальні за єго тихі труды і т. д., котрими вкінці удобрхав кн. Сапїга і так он і члени ради головний лїшилися при майдатах. Драстичного аргумен-ту уваж при тїм гр. Круковскій з-під Черемшля, давнїшій великій автантїст родня Сапїгів. Заявив он і іменно, що кн. А. Сапїга зробив більше для краю, як „wszysty gazem wzięci rapowie“, а впротїм на достоинство предсїдателя товариства не ви-несл єго „kielbasa i wino“.

По таких коровадах і по бїквиню

внесена гр. Стан. Двудушицкого, щоб вже пойти на обід, приступлено до порядку денного. Член ради головною, п. Генцель, давав справу за діяльності "Говариста Господарського" за 1888 р. В дискусію над справою давав свій глос. Кругової, що "коло" польске есть апаратом для справ господарських в Галичині. Завдання права пропонує єсть першим кроком, щоб шляху польску пустити "на разе", незадовго "bedzie my chodzic bez butow". В такім положенню знає бесідник лише одну раду: "wziac sie do pracy". По тій дано рад абсолюторію за 1888 р.

Др. Грось мав здати справу з'односно, якій зайшла в краю по заведенню закону горьчаного, але не був до того підготовлений і оправдав, що не мав часу розглянутися в тій дріблячці. До того зам'ятав п. Гавшо, що основа, яку прийнято до обчислення контингенту горьчаного, єсть хибна. На тій скінчилися засідання понеділки.

На втретій засіданню говорено о тарифах вивозових, справі вивозу безрогь, о догатах для армії, о тій що ту справу пекучу доперва возме під скальцель свій "Коло", і — розумієся, не поставивши ніякого вносення, не ухвалено нічого. Оттак слідував виборць 4 членів до ради головною, а п. Гавшо одчитав деякі вносення, які ухвалено перед тим на засіданню довірчонім. Сявонік одділь господарчий уповноважений о побільшенні і вигідніших розм'янах бугаїв; рудецкий одділь ривний заняті заснованієм стипендії ім. пок. Янка; часопис "Rolnik" ршено зробити видавничством більше "swietniom"; а в кінці сказано, що варту-б розглянутися, о скільки котельковий виріб горьвки реанувався-б в краю нашім.

На вчирній засіданню втретій ршено ще слідує справу:

- 1) Загальні збори внесуть просьбу до "Коло", щоб оно завдало министерство до усунення перешкод, які повстали в вивозі безрогь з Галичини по прийнят розпорядження з 17. грудня 1888 р. о заразі.
 - 2) Комітет розслідать справу, де бы найлучше було продавати галицький тучий телята, чи в Відні, чи в Пешті.
 - 3) Ршено постаратися о помноженні ветеринарній.
 - 4) Застановлювалось, яким бы способом піднести вивоз молочних продуктів.
 - 5) Запроктовано потребу заведення податку буржевого.
 - 6) Принято до відомості, що уконституовалось товариство плянаторів тютюну в Галичині.
 - 7) Говорено ще о способах нищення мишей польних і згодженос, щоб старости поручили нищити миши селянам.
 - 8) Піднесено факт, що правительственный ликвидатори шкод, нанесених мишами, не спитались ликвидувати ті шкоди або ликвидують їх дуже низько.
 - 9) Запроктовано постаратися о то, щоб і в Перемішли заложено склади збіжжя, які мають повстати в Кракові і у Львові.
- На тій покінчено.

Перегляд часописей.

„Kurjer Lwowski“ в справі „Народного Дому“.
— „Przeegląd“ о галицькій знамока-робітничка у Відні.]

„Kurjer Lwowski“ посвячує нині вступну статтю справі „Народного Дому“. Навішши з „Діла“ рзуальтат наради в комісії правничій магистрату львівської, так рвчя оцінює:

„Мы з свого боку можемо тільки приплеснути ухвалі комісії правничої, котра орекла, що магистрат не має причини ані основні м'шатися в тую немалу справу. Коли ж Русини львівські чуються покривдженими нинішнім станом „Дому Народного“, то нинішню в тій справі єсть не магистрат, але нинішнійство яко інституція оп'єкує над фондациями... Що інституція „Народного Дому“ з фондация м'ської сталася фондацияю народною, то очевидно заслугувало-б тільки на похвалу і признання. Але чи так єсть дійсно? Статут „Народного Дому“ каже що виного, а нинішню, що інституція єсть власністю єи членів. А членів тих єсть ледви 300. Що їх нема більше, то не вина Русинів, але управляючої совіти, котрий не приймає Русинів, що т'шатся загальним поважанєм в краю, але суть одм'яних пересвідчень політичних. Що „Народний Дім“ повинен слугити національним і літературним стремлінням Русинів — се правда безперечна — але чи ним слугить? Де єго праці, видавництва, музей, бібліотека? Де знаходять привіт театр руский? Ані слова, все то рвчи внутршній, дотикаючий самих Русинів, рвчи, в котрій ані магистрат ані ніхто чужий не має права м'шатися, але мимо того се рвчи для Русинів, отже і для цілого краю, первостепенної ваги. Було-б се отже дуже добре, коли-б користне подороженне тон немилон справив магистрат послужило Русинам за нагоду до почину якоїсь акції з власної ініціативи для реформи тої інституції.

„Przeegląd“ в нинішній (50) числі в дописі з Відні впливає свій глос на Польських робітників, котрі яко знатоки виїхали до Відні і там перед комісією ради державної зовсім отверто висказували своєвотум недовіри польської делегації у Відні. Особливо глосив панове на зерца п. Маньковського.

Зецер львівський — кличе дописувача — обжалував вчера на анкету „коло“ польске, що оно нічю не дбає і не робить для робітників. Обжаловане то входить з незнав справі публичних, і нема чому дивуватися. Вівано робітників, щоб говорили, отже говорять, що мають на печінці. Немає ж ніякої виїмки від них почути достовірності народного і власного, щоб не вносили перед чужими репримандій на репрезентацию власного краю. Видко, далеко що робітникам до якого-такого такту політичного... достовірності народного... Робітники наші, голосячі, що з своїми справами мусить удаватися до чужих послів, бо наші недостатні і неприхильні, кажуть неправду і виступають яко вороги власного краю і зго репрезентации... Кеский то птах, що своє глосило каляє...

Очевидно, для галицької „ерархії суспільної“ і ви репрезентация у Відні мусить бути дуже немало слухати слів правди від „зедера“ (як коли-б зецер не був горьчаном держави рівним йому-небудь графові!) — мусить й бути дуже немало, коли робітників-Польаків говорити у Відні во всеуслышані, що „вольт-б-бы, чтобы делегация польская у Відні не грала такой важной роли в рад державній, як грає, бо тоді робітникам було-б лучше“ і пригадав при тій, що польске „коло“ виключало робітників селянських від узапечення на случай нещастя, — але тоді, зецер говорив правду! На наш погляд треба тільки висказати ему признання за те. Може бути, що він „ворог репрезентации краю“, але „в рогах краю“ він не єсть. Он показує тільки, в чийх руках єсть спочиває заступництво краю і як ті заступники дбають про інтереси краю. Бо-ж прецінь інтересів одна верста суспільної, шляхти — ніхто не назве інтересами краю, всіх верств его...

Дописи „Діла“.

З Тернопільщини.

[Ще про вибори посла до Відні.]

Не завадять занотувати ще деякі практичні при найновішій виборі підчас „новинеру“, що оснований „на конституції з 1867 року“.

Як переводились правыбори в повіті тернопільському, звісно вже з допису про вибори в Грозна. Для доповнення поняти о цілій практиці виборчої, мушу почати від листів правыборчих.

Листи укладалися всяко: на підставі 2/3 уплатеного податку, а коли так не дописало, то на підставі 1/3 оплаченого податку. Ось примір. В селі Настасові, котре дає 6 виборців, розписано правыбори на 24 січня. Виборців вибрано, ц. к. комисар Мавтир оголосив вибраних, подавав їм вівана, щоб дня 3 лютого згодилися в старості по карті легітимацийній. Протесту протав тих правыборців ніхто не вносив, а мимо того дня 31 січня прийвісь везний староста розпорядженне, котрим старості скасувало перші правыбори, а розписало нові на 1 лютого, на 10 год. рано. Розпорядженне се оповіщено плякатом на брамі церковній уже півно з-полудня 31 січня. І з старості прийшла зовсім инша листа. Коли в першій вказано було 190 правыборців, то в другій 356, отже о 166 більше! Але на тій не конче.

Вечером 31 січня прибули до Настасова два жандарми з Микулинця. Вечером поїшли зверхністю громадською на дяківку, де що вечера збираються сівка на науку співу. Прибувшем жандармів занепокоились зібрани там двічата і стали утвкати, а оден жандарм сказав: „Мы ту прийдемо побзійше і засп'ємо вам!“ Тимь сказанєм всі затревожились. Потім наступили такі розпорядки: До священника прибув асесор з заявленєм, що ніхто не сміє поважитися бути сего вечера у священника, бо поприходять з жандармами і виврождать. Оттак жандарми зверхністю громадською ходили по хатах на контролі, чи де люде не збираються. Потім приказали жандарми варті, щоб давала зараз знати імь або вїтові, коли побачить, що де збираються люде. Жандарми з вартю заглядали до окон священника, а оден перейшов аж на подвір'є і випытував слуг, хто єсть у священника і що робить. По селі шарила тривога, що то з того всего буде? Але як одними не вільно було з сусідами в хатах поговорити, так другі напивались в кормш і голосно вели розговори про завтрашній вибори... Можна було з того догадатися, що виборці, котрі виїшли з перших правыборів показались „неблагонадеждными“. А були се найзнатіший господарі. Що так було справді, показалося при другій правыборі, бо, крім одного, вибрано всіх тих самих виборців, мимо всего постраху.

Страх той не унявся і при самім акті правыборів. Жандарми не одступали льялою виборчого; одні сидів в сусідній комнаті, а другі ходив по сїнях, а ині ходив в до селі виборчої і м'шався, хоч все відбувалося спокійно. Люде говорять, що такіх правыборів не памятають від часів конституції.

Не бдрадніша карта розкрилася і при самім акті вибору посла. О підйях передвиборчих, повних демократизації, нема що і згадувати, — се уже хлбв насущний! Не менше нема що згадувати і о фунітованні влади автономичної, де єи функціонери Русинів впускав тільки за картами а череду факторів і агитаторів за гр. Борковських впускав без карт, — і се нічо нового. Але

дивне уже поведіння ц. к. влади політичної, котра не покликала до комісії виборчої ані одного інтелігентного Русина! Досі в Тернополі того ще не бувало! В комісії засідав п. Октав Тіщівський, віваний старостою, і голосував яко виришитель, хоч він голосує в курії більшю посльотю.

До лучшего виrozum'яя справі мусимо ще й додати, що секретар з листами виборчими були вивані до ц. к. старості, і оно листи одобрало.

Коли абрати всі ті образочки до купы, то „нова ера“ представиться нині зовсім виразно. Виборці-селяне балакають собі, чи не лучше було бы, щоб, замість сев тої закрутанни, при другій виборі ті правыборці, котрі „не до вподоби“, на част правыборів виїхали з села, а тоді дійшло-б уже з вибором виборців гладко...

Що ц. к. старості тернопільске само, без ніякого прошеня, поправлялася в своїх розпорядках, коли побачить, що щось не вичало так, як-б оно хотіло, — на се знов доказ з факту, який стався в тій-же селі Настасові. Коли торбк за відомості ц. к. старості а виглядно окружон ради школьній, розписано засідання м'сцевой ради школьній за дня уконституования і коли председателем вибрано м'сцевого священника руского, — то старості, хоч не було ніякого протесту, само вибор той скасувало а веліло перевести новий вибор, мов-то для того, що в рад повинен засідати одні член більше, чого до того часу, як довго вибрано председателем когось иншого, старості не добачувало...

З-під Залозець.

[Справи рускі в Залозеччині.]

У нас, в Залозцях, хвалити Бога, в житю Русинів видко поступ до лучшего. Частійше уже можна почути руске слово в руских домах, хоч гостять у них Польки; руске слово через те починає приходити до поваги навіть у чужих людях.

Читальня в Галі з залозецьких розвиваєся гарно, бо не полшена сама собі; де-хто узяв за моральний обов'язок одвідати єи деколи. Заложено того року і хор співочий, що продукуєся навіть на вечерах. Се заслуга нового пароха і урядників, честних Русинів.

Недавно справляли Польки вечерок в честь Мицкевича, а не маючи сил, просили Русинів о помочі, обіцяючи помочи Русинам до вечера руского, коли Русини запотребують. І Русини мали зразу охоту, звеличавши польскі вечерниці своєю участію, похвалитися і рідним словом на вечерку в честь Шевченка, бо і сили до того знайдуться. Та тепер про те утихло... а шкода, щоб та краса гадка не осунулася!

По селах в Залозецькій мало виїви. На В'че до Львова виїхали люде лишень з Нових Залозець, з Манавца, Гербузова, Колтова, та з Борбівщини: з Нуща, Перельниць, Івахова і Присовець, — більше не чувати.

Ще й то годяться в Залозецького занотувати, що в Звизжени ставиться дуже красна церква, вправді дерев'яна, але така, якая, здаєся, нігде другої нема: она ставиться в сталю чисто византійськ з п'ятьма, виглядно семама купулами. Також незавагом будемо могли подати до відомості основанье одной нової читальні, нехай скінчатися вступній роботи.

В Зборівщині сумнішше. Руху просвітнього між народом не видко, селянська інтелігенція „жне та хлбв жує“, де-хто з наших братів во Христі жде на однаки крилошанки — а поки-то тихо, ша! Хоч бало на Гамана сий разом не було, то все-таки п. Рот (жид-писарь на многи громади) „зробить честь“ декому, оддасть ревизити... а в денях селах уже по кільканадцять родив жидівських.

В Зборів задумували тамшній патріоті справити вечерок музикально-декламацийний, а хоч сий бы не хвало, гадка ушла. Кождий тут признає також потребу „Народної Торговлі“ в Зборів — але до діла кося ніхто не порывався.

Суть люде в околиці, що рад бы перед виборами до союму скликати В'че пов'тове або до Зборова або до Залозець. Очевидно, багато зависить тут від нашої інтелігенції з обох м'сцевостей. Из мы просимо о помочі, а певно В'че удасться і можна буде на ній полагодити таку справу пекучу, як „Народна Торговля“, організація політична в повіті і т. п.

К.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

На вчирній засіданню палати послів велася дальша дебата бюджетова. Промовляв першій раз клерикальний посол Ебенгох. Он полемизував головно з Ланбахером, котрому закидав, що він не поступає спільно з цілою партією клерикальною, але робить все на власну руку. Хаба думає Ланбахер — запитував бесідник — перевести реформу шкіль в дусі християнськ при помочи льявці? По сьм звернувся бесідник до правительства и став доказувати, що оно не варте того, щоб єго підпарті. Оно досі не адуло либерализму и дозволяє церкве понижати. (На льявці зробився по сизі словат страшний крик.) Бесідник звернувся оттак до льявці и назвав єи антихристом. Коли одні послів сказав єму, що він не єсть німецьким патріотом, одповів Ебен-

гох: Я передовсім католик, одтак Австріяк а одтак Немець. Яко австрійскій патриот сповняю мій обов'язок і люблю однаково всіх наших співгромадян всіх народностей. Люблю вх як рідних братів а не як перших братів. (З провиз розпался грімкий брава.)

Одбеля став говорити пос. Меніер і на даво всея палати, так льявці як і правяці, хвалив и величав Ланбахера. В дальшій своїй бесіді старався він доказати, що то партія либеральна виборла всякй свободи, котрі тепершнз більшост парламентарна підковує. Либеральна партія не висмівнає церкву а коли хто то робить, то хіба лиш самі клерикалы. Більшост не потребує жалуватися на татар податковий, бо тому она сама виновата. — Во лдрхх говорив о криз економічній, котра грозить руною. Маг критикував бюджет и вызвав фактичний дефіцит. Довг державний — казав він — збільшався за правительства гр. Таофого о 689 мільонів отже переціно о 70 міль. на рік. А мимо того все ще накладаються нові податки. Дальше нар'кав бесідник на ставишнене Австрії и заявив, що Немець в Австрії не трать надрі, що прийдуць ще до влади. Они люблять Австрію але не паєску Австрію, лиш Австрію цсарскую, не Австрію з ческими и гайлонськими ідеями, але Австрію историчну. — Шукать промовляв за бюджетом. Он полемизував з Меніером, и промовляв за заведенєм прогрессивного податку доходного. На послідок домагався ще заведеня шкіль народних для словенців.

Вчирне засідання було дуже бурливе и викликало небувал досі сцени. Послы мало що не побилися. Першій промовляв молоді Чех Вапшатый за помірненєм за Россією, вт наслідок чого зменшити дефіцит, бо не буде ворога и не треба буде так великою салы милитарной, яка тепер заводиться; видатки зменшати. Он був-б за союзом Австрії з Россією и Францією. Одбеля став говорити пос. Ватезич (з Петрії) и жалувался на то, що в Кастельнуово видаються оголошеня в італійськй мязці, хоч их ніхто не розуміє. То викликало в палаті велике озлобленне, а пос. Верголіни крикував: То брехня! Тепер розпочався діалог, середь котрого Витезич крикував до Верголіни: Halt's Maul! (Стуля ящик!) В цілій палаті зробився страшний крик, всі посты повисали в лавок, брзавался голоси: То скандаль, якого світ не видав! Не позволюти говорити! Вицпрезидент палати, Хлюменцій, не міг дати собі ради. Он дав обом бесідникам нагану, але то все не помогло. Крик не зменшався, а роздренне було так велике, що здавалося, що кождо хвилі прийде до бійки. Не було иншої ради, як лиш перервати засідання. Хлюменцій заявив отже, що закрыває засідання и слідуюче засідання назначив на нині.

Посла „Presse“ приступити палата послів доперва від нині за тиждень до спеціальної дебаты над бюджетом, а загальна дебата потягнєся не довше як через завтра.

В угорській палаті послів не видко все ще кінця дебат над законом військового. Вчора велася дебата над §. 25. и була зовсім спокійна. Тисса мав дощу бесіду. До голосу єсть ще записаних 50 послів.

Прагода Ашинова під Сеталло сталася несподівано голосною справою дня. З оповістки в урядовій газеті петербургській виходить, що французске правительство не хотіло від разу выступити з цілою енергією протів Ашинова и просило дятного, щоб російське правительство приказало Ашинову, котрий заявив був малу стару крпність в Сеталло, видати французским властям всю свою злишну зброю. Тимчасом — сказано в урядовій газеті — настали нові труднощі, котрі не дозволяли французским властям в Обоку одкладати дальше свою акцію. Ашинов бунтував м'сцевих жителів протів французских властей, а крім того утекло ще було від него кількох єго товаришів и просили адмирала Обри, щоб він подав їм яку помочі. Обри выслав отже ще раз письмєнне заважання до Ашинова, а коли не дбав відповіди, приказав бомбардувати крпність Ашинова з корабля, що стояв в залів Таджура. Бомбардованне тривало лиш кілька мінут, бо Ашинов вивівся зараз від хуругов. Мимо того убито пять Россіян, а пять ранено. Немецькі газети як в пр. „Köln. Ztg.“ кажут, що ранено далеко більше осіб, а між раненими мають бути також жінки и діти, бо кількох священників виїхало було до Африки з цілыми родинами. Урядова газета російська не згадує о тій нічю, а так само не згадує о жінках в м'сці Ашинова и капітані парохода добровольної флоты „Нижній Новгород“ — Плянваский, котрий в „Кронштадтскім В'єтнику“ помістав обшарне справозданне о м'сці Ашинова, котрого познав случайно в Порт-Санді. Плянваский пише в загаданій газеті о Ашинові и єго м'сці так: „Все що я тут (в Порт-Санді) видів, зробило на мене дуже сумне враженне, бо та м'сія робить нам лиш встид и ганбу. Ціла та громада складаєся з самих „бродяг“, котрі по цілм м'ст волочаться, пють и гуляють. Корабель російского товариства пароходного и торговельного переїзть их тут на два м'нці судна и ті судна стоять тепер в приставі в м'сці, куди найбільше людей ходить. На тих суднах нема на ніч м'сця на 150 людей и для того одна часть з них спить на улиці на годій землі. В день и вечером до півна волочаться та ватага в подертій и замашеній одежі по улицях. На жал єсть між тими людьми и багато священників, а всі в подертых

рисунок и также подточены волохаты по мисту бдѣ рана до вечера. Показав туды, де стоять тѣ судна, мусать переходить въ корабль, то нашѣ дружины ажъ соромно, бо все зѣ насъ смѣются и показуючи на бродягъ кажутъ: „Дивѣться, то ваша армія, що иде Индію здобувати!“ Ашвиновъ самъ мешкавъ выйдѣти въ найпершій гостиница; я видѣвъ его неразъ вечеромъ, якъ бѣвъ грає въ рудету и платить золотомъ, а для своихъ людей не хоче вынаймити хочѣ-бы шибачины. Мы, що заведѣли берегли честь и славу російскаго имени якъ ока въ голови, не могли ажъ дивитися, що тѣ бродяги выбрабли, а они — они же выкрикували: „Мы — мы русскіе добровольцы!“ Такъ характеризуетъ Ашвиновъ и его мисію его такъ земають Россіянинъ и до того же публично въ російской газетѣ; нема отже притягати ему не вѣрять.

Пригода Ашвинова обдѣлася зовсѣмъ несподѣвано въ Франціи и выликала тамъ такий крокъ правительства, который звернувъ на себе въ великій мѣръ увагу цѣлой Европы. Француска лага патриотична оголосила вчера подѣисаній предѣстателемъ Дерульедомъ протестъ противъ поступковъ Франціи супротивъ мисіи Ашвинова, котре оскорбляло чувства найдѣшного пріятели Франціи — Россіи. Дерульедъ заведѣваетъ Французѣвъ до склада на бѣднѣхъ товарищѣхъ Ашвинова а лага патриотична жертвовала заразъ 1000 франковъ.

Протестъ сей звернувъ на себе увагу правительства. Скликано заразъ раду министровъ и постановлено выступити протавъ лиги зѣ цѣлою энергією за то, що она мѣшася до справъ политичныхъ а не має до того ніякого права. По нарядѣ министровъ и по конференціи министра дѣлъ внутрѣшнихъ зѣ преемствомъ полиціи, арештовано заразъ по полудни Дерульеда и его секретаря Ришарда. Въ локало лиги патриотична обрѣло ревизію, а коли послы Лятеръ и Лиссанъ ставили чинный опбѣръ, арештовано такожъ и ихъ. Фактъ сей зробивъ въ цѣломъ Парижѣ дуже велике враженіе, бо нѣхто не сподѣвася, що правительство дважитися арештувати Дерульеда. Слѣдство въ сѣй справѣ веде теперь судія Агтагенъ на тѣй подставѣ, що арештованіи могли-бы були своимъ поступкомъ довести до конфликта зѣ дружиною державою. Говорять, що правительство выдало приказъ арештувати ще бѣльше особъ, бо вѣяло на слѣдѣ якогось заговору. Въ палатѣ посѣдѣвъ интерпелювавъ пос. Гиббардъ правительство въ сѣй справѣ, а коли министеръ дѣлъ заграничныхъ Спалле заявилъ, что афера Ашвинова въ нѣмцѣхъ не нарушила добрыхъ односінъ до Россіи и Голландіи пояснѣвъ цѣлу справу. перейшла палата середъ обявъвъ прихильности для Россіи до порядку дневного. Вечеромъ о год. 10 выдавъ министеръ дѣлъ внутрѣшнихъ приказъ розвязати лигу патриотичну.

НОВИНКИ.

— Въ одиомъ изъ мѣстъ (не-университетскихъ) на Украинѣ обходили тамашній патриотъ дѣдъ 29. грудня роковины смерти буквинскаго кобзаря Осипа Федковича, розумѣся въ приватномъ домѣ. (По имени мѣста и людей называти годѣ.) На вечерку были три бѣдичи: одинъ про галицкихъ та буквинскихъ Русинѣвъ и ихъ розбѣ; другій про житѣ Осипа Федковича и его литературну дѣяльність; третій про те, якъ бы на Украинѣ забирались до работы, чтобы при тяжкихъ обставинахъ бѣльше было зѣ неи признаки. Мѣжъ бѣдичами декламowano поезіи Шевченка и Федковича, выложено одну поезію умышлено на то свято написану, и сѣбяно народній пѣсни. Около пѣвочны за сѣдѣ до обѣднѣи вечерѣ, а потомъ до 3-ои години загуляли козачка и метелицѣ при гомонѣ сельской музыки. Зѣ правдивою радостію приходиться намъ занотувати вѣсть про сей вечерокъ, яко доказъ единости и поспѣшного покаянія заслуженныхъ людей, безъ огляду на политичній кордонъ.

— Намѣстникъ гр. Баденій зновъ обдѣдуе дальше школы середній у Львовѣ. Вчера бѣвъ въ П. (нѣмцкой) гимназіи бѣдѣ 8 до 10 години рано, нинѣ въ той-же самой порѣ въ мужеской семинаріи учительской. Тутъ зайшовъ мѣжъ иншимъ на годину географіи на П-омъ роцѣ, котра подаеся по польски а сего року учить ей проф. Варвѣнскій, и казавъ одного ученика читати такожъ по руски. Припадкомъ трафивъ на такого, що досыть добре знае по руски.

— Вдовамъ и сиротамъ по священникахъ епархіи ставинславской роздѣла уже комисія фонду за помощью. Изъ загалной суммы 8,899-54 зр. выпало по 57 зр.

— Выставу Ставропигійску замкнуло вчера. Вѣдѣнскій дневникъ Tagblatt порушѣвъ справу угоды львовскаго Ординаріата зѣ Краковскаго асекурацією, и бере въ оборону „Ацидну“ супротивъ реферату о. Вачинскаго.

— Баронъ Яковъ Ромашканъ зѣ Городенки, посолъ въ радѣ державной, надѣлавъ редакціи антисемитскаго дневника „Deutsches Volksblatt“ писмо, котрымъ голосовно зарече чѣ факты поданіи въ тѣй часописи въ статьѣ „Corruption bei Gründung der Localbahnen“ (Коломы-Городенка-Залѣцки). Бар. Ромашканъ заявляе, что бѣвъ зѣ нѣмцкимъ предпріемствомъ не входивъ ані въ устну ані письменну угоду, зѣ котрой бы мавъ жадати для себе зыбковъ за вступну концессію або посады члена рады управляющою. Редакція же „D. Volksblatt“ (редакторомъ есть посолъ Вергані) заявляе прямо, что бар. Ромашканъ говоритъ неправду. Розумѣся, каже, что одкрытыя его махинаціи мусѣло вразити его немилу и може бути, что за множествомъ своихъ интересовъ забудѣ де-що, отже треба ему пригадати. И редакція „D. Volksblatt“ мѣститъ дословну одику угоды письменной на основѣ попередній угоды устной: „An die Herren Stern und Hafferl, Wien“. Шесть фѣрмы подиктувавъ тую угоду довѣренниковъ „D. Volksblatt“, коли бѣвъ занятый у тѣхъ фѣрмы, а бар. Ромашканъ мавъ си подписати. Въ

текстѣ той угоды есть все то, що первѣстно наведено было въ „D. Volksblatt“, а навѣтъ же де-що цѣкавого: такъ и. пр. бар. Ромашканъ має постаратися, чтобы интересовати: державу, край, громады, люде приватный и Львовско-Черновецка желѣзница зложили въ акціяхъ al pari на шляхъ Коломы-Городенка 400,000 зр. а на шляхъ Городенка-Залѣцки 600,000 зр. Редакція „D. Volksblatt“ заявляе, что онъ довѣренникъ готовъ правду своего одкрыти ствердити присягою. Тожъ цѣкава теперь рѣчь, що зробити бар. Ромашканъ, что порадити ему зробити его протекторы и пріятель?

— На засѣданіи центральнои комисіи археологичнои у Вѣднѣ дѣдъ 18 н. ст. сѣдня предложивъ крылошанинъ Петрушевничъ каталогъ „утрошенои нѣмц“ (якъ сказано въ урядовѣй „Gazet-f Lw.“) выставы руской въ Институтѣ Ставропигіискѣмъ, а комисія высказала ему за те подяку. Потомъ проф. Цайбертъ здававъ справу зѣ дѣяльности консерватора д-ра Шараневича, констатуячи, что подѣ Скольмѣмъ одкрыто штучный конецъ земаый на мѣсци, де згинувъ вел. кн. Святославъ. Наконецъ поднесено потребу фотографованія деревяной церкви въ Знесѣнѣ, котра має бути розобрана.

— Рухъ поѣздѣвъ на галицкихъ желѣзницяхъ у правились. На шляху желѣзницѣ Кароля Людвика нема вже нѣгде перешкодъ руху и тому ходять правильно поѣзды особовѣ и тигаровѣ. — На буквинскихъ желѣзницяхъ локальныхъ зновлео рухъ поѣздѣвъ. — На желѣзницяхъ державныхъ отворено рухъ поѣздѣвъ зѣ днемъ 27 лютого на шляху Ясло-Сянокъ а зѣ д. 28 лютого Станиславѣвъ-Гусятинѣ.

— Въ околицяхъ Белза и Великихъ-Очей — якъ зѣ водтамъ пишуть намъ — дѣся на велику скалку нищеніе лѣбѣвъ. Нѣхто не спинае тѣхъ вандальскихъ работы, мовѣ-бы законы противъ безпощадного нищенія лѣбѣвъ у насъ не истнували.

— Министеръ просвѣты д-ръ Ганчъ поручивъ сенатови академичному въ Черновцахъ удѣлити на гану профессорови Гравайнови и деканови Врузѣ за знаку авантюру зѣ профессоромъ Томащукѣмъ.

— Баронъ Гиршъ зѣ Парижа сынувавъ изъ своихъ миллионѣвъ нову велику суму для жидѣвъ въ Австро-Угорщинѣ. Якъ на Долитавію такъ и на Залитавію назначивъ бѣвъ по 120,000 зр., отже разомъ 240,000 зр. що року на запомогѣ тымъ промышленнымъ, котры, понавши въ клопѣты финансовѣ, могли-бы акочесъ значѣнныю сумою спасти бѣдѣ руины свои предпріемства. Шо мѣсяця у Вѣднѣ и Пештѣ має роздаватися по 10,000 зр. бѣлымъ кватиамъ. За лютий 10,000 зр. для жидѣвъ долитавскихъ уже роздѣлено. Бар. Гиршъ установивъ у Вѣднѣ комисію роздѣляющую запомогѣ, зложено зѣ трехъ жидѣвѣвъ: Бененеті, Берманови и Енгландерови зѣ приданѣмъ имъ до помочи адвоката д-ра Куранды, а въ Будапештѣ справу провадитъ одна жидѣвка Вішци.

— На стипендію им. арх. пары Рудольфа и Стефани, рѣчно 100 зр., розписуе магистратъ мѣста Черемышля конкурсъ зѣ речинцемъ до конца марта с. р. Та стипендія предназначена для учениковъ середнихъ школъ въ Черемышля, а если-бъ не было такихъ, то для учениковъ середнихъ школъ краевыхъ.

— Експедиція Стенліа. Недавно тому вернувъ зѣ Конго до Бруксѣль бѣлгийскій офицеръ Баертъ, що бѣвъ коло водонадѣвъ Стенліа секретаремъ при звѣстномъ арабѣмъ кунци Тинпо-Тинѣ, котрого зроблено губернаторѣмъ провинціи надъ горѣшнымъ Конго. Баертъ бѣвъ отже при тѣмъ, якъ два посланцѣ Стенліа принесли листъ бѣдѣ него до Тинпо-Тина, въ котромъ бѣвъ повѣдомивъ его, что сполучився щасливо зѣ Еминомъ-пашою. Баертъ розпитувавъ посланцѣвъ дуже основно про всѣ обставины и про дорогу, котрою они шли, и подае о тѣмъ теперь слѣдуючій вѣсти: Оба посланцѣ прийшли були зѣ 25 сеприа 1888 р. и видко было по нихъ, что мусѣли дуже набудуватися, хочъ розказували, что имъ туды и назадъ дуже добре шло. Баертъ переконався опбѣла, что то не конче була правда, бо коли бѣвъ выбрався бѣвъ зѣ Имбуджи надъ рѣкою Аруви ми тѣю дорогою, про котру они ему оповѣдали, то заразъ натрапивъ на той край повентъ рѣкъ, мочарѣвъ и очеретѣвъ, котрый Стенліа такъ утруднявъ подорожъ, что бѣвъ потребувавъ ажъ 10 мѣсяцѣвъ, чтобы достатися до Емина, а вертаючи зѣ Вадалаю бѣдѣ Емина до Нуренія надъ рѣкою Аруви ми потребувавъ вже лишь 82 днѣ. Стенліа, оповѣдали посланцѣ, мусѣвъ въ стороны зѣйти озеро Викторія Нianza вести борбу зѣ якимись дуже великими людьми. „Люде тѣ, сидячи, суть такъ велики, якъ мы, коли стоимъ“, — розказували посланцѣ. Баертъ думае, что Стенліа мусѣвъ лишь зѣ великимъ трудомъ достатися до Вадалаю, але мабути не хотѣвъ до того признаватися, бо посланцѣ кажутъ, что бѣвъ все имъ говоривъ, что достався туды безъ великого труда. Баертъ навѣтъ догадуеся, что Стенліа бѣвъ въ такой бѣдѣ, что ажъ Еминъ мусѣвъ прийти ему на помѣчь, замѣстъ, чтобы бѣвъ помагавъ Еминові. Дялаго-жъ Стенліа вернувъ зѣ Вадалаю до Нуренія? Баертъ на подставѣ оповѣданъ посланцѣвъ догадуеся, что Стенліа не хоче вертати ані черезъ Конго ані черезъ Занзибаръ лишь Нилемъ. Зѣ Нуренія вернувъ Стенліа другій разъ до Емина и выбиралочисъ въ дорогу выславъ зновъ пачку листѣвъ правящихъ до Англіи, котры насѣбють мабути въ половинѣ марта. Баертъ догадуеся, что Стенліа має далеко болѣшій планъ якъ лишь само освобожденіе Емина; бѣвъ хоче сполучитися зѣ Еминомъ и разомъ зѣ нимъ взяти Хартумъ, прогнати магдистѣвъ зѣ Судану и зробити сей край приступнымъ для цивилизаціи. О Тинпо-Тинѣ высказуеся Баертъ дуже похвално и каже, что то зовсѣмъ несправда будѣ-бы Тинпо-Тинъ гравъ якусь двоизначну роль и вѣвъ дальше торговлю невольниками. Коли Тинпо-Тинъ довѣдѣвся, что якийсь Африканецъ убивъ майора Бартелю, котрый ишовъ Стенліа на помѣчь, бѣвъ тымъ дуже обуреній. Зѣбрався заразъ судъ военный, чтобы судити убійцю и Тинпо-Тинъ бѣвъ на нѣмъ, але не мавъ голоса. Коли-жъ его спытали, что бѣвъ бы зробивъ, одновѣвъ, что бѣвъ бы казавъ заразъ его убити. Такъ и сталося; судъ засудивъ Африканца на смерть. Его вывели на мѣсце страчѣния, а бѣвъ смѣлючесъ якъ дитина, одозвася: „Отже добре, я убивъ бѣлого, то вы убийте ме-

не!“ Убийство Бартелюта принесло Тинпо-Тинѣ велику шкоду, бо бѣвъ стративъ 250,000 франковъ, котры ему обѣщали за то, коли бѣвъ поставился о то, что Бартелю достанеся щасливо до Стенліа. Дялаго-жъ Тинпо-Тинъ самъ не пошовъ зѣ Стенліа? На то пытаніе каже Баертъ, что Тинпо-Тинъ не хотѣвъ покинути своего становища яко губернаторъ провинціи, бо то было-бы дуже небезпечно. И то була жертва зѣ его стороны, бо походъ зѣ Стенліа бы принѣсъ-бы Занзибаритамъ величезный зыскъ. Овъ дялого дуже довго жавися, але наконецъ поставился для Стенліа о колькасѣтъ людей и бѣдавъ проводъ надъ ними одному евоковѣ, Салимови-бѣвъ-Могамедови, и богатому купцу зѣ Занзибару. Баертъ каже, что Тинпо-Тинъ то цѣнный пріятель и чоловікъ, на котрого можна зовсѣмъ сполитися. Напоследѣ-докъ каже Баертъ, что въ державѣ Конго видко великій поступъ. Коли бѣвъ прийшовъ зѣ водонадѣвъ Стенліа надъ горѣшнымъ Конго надъ устье тѣхъ рѣкъ побавивъ величезній зыбѣны. Коло Вадала надъ рѣкою Касази, притокою рѣки Конго есть вже багато домѣвъ побудованныхъ на лѣдѣ европейскій, а многіи зѣ нихъ суть и на колька поверхѣхъ. Де давнѣйше были величезній пустинѣ, видко теперь прекрасный плантажъ, а зѣ торговлѣ невольниками, о котру все еще помовляють Тинпо-Тинъ, не видко вже и слѣду.

— Мечиславъ Даровскій, поважаемый середѣ Польковъ старый революционеръ зѣ 1831 р. померъ вчера въ Краковѣ въ 79-омъ роцѣ житя.

— Дробній вѣсти. Въ Кюцманю умеръ д. 25 лютого нотаръ Мих. Гординскій въ 50 роцѣ житя. — Петербургскій дневникъ „Мицута“ завѣсело министерство справъ внутрѣшнихъ на 4 мѣсяцѣ. — Въ Рязневѣ офицеръ жидѣ Н. К. выхрестився въ тамошнѣхъ костелѣхъ. — Стипендію зѣ фонду науковаго 210 зр. надало наѣбѣстично Маріанови Шайновскому, д-ранови медицины у Вѣднѣ, сыновіи писаря городского зѣ Васильковецѣ. — Правительство пруске наказало всѣмъ горникамъ, родомъ зѣ Галичины а занятымъ при копальняхъ угля на Шлеску, выноситься за границу. — Въ Вѣлку въ Боснѣ померъ генералъ Ник. Ружичъ, котрый по генералѣ Сембратовичу обнявъ бѣвъ 1887 р. команду 6-ои горской бригады въ Вѣлку.

Посмертій — — оповѣстки.

О. Котинъ Залускій, парохъ Гологорѣ, упокоився д. 23. лютого въ 44 роцѣ житя а 20 священства, полишивши вдову и 5 незаосмотренныхъ дѣтей. Бувъ се тихій труженникъ для справы руско-народной, для правоты характеру всѣми почитаний, и неунынный боронецъ правъ церкви парохіальной. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Подяючи змѣстѣ 4 го числа „Зернала“ въ понерѣднѣи н-рѣ „Дѣла“, мы поднесли мѣжъ иншимъ гумористичній и сатиричній стишкѣ автора, що почавъ писати подѣ псевдонимомъ Амана Мардохея. По тѣмъ, що напечатано, видко справедливы талантъ до сатиры и гумору, до того форма легка и невымушена. Для опбзнанія Читателѣвъ „Дѣла“ зѣ тымъ писателемъ, наведемо перше его стишкѣ сатиричній:

A la „Psalmy przyszłości“.

Давнѣйше, якъ шляхтичъ
Ходивъ ще въ контушу,
За wino, за miodek
Вѣдѣвъ бы бѣвъ душу,
А нинѣ, якъ вбралисъ
Въ судругѣ и фракѣ,
Надъ простымъ sznapsik-омъ
Сварилисъ, бѣдаки!
А хлопѣ что? — Философъ!
По що си журитъ?
Якъ нинѣ все горѣнку,
Такъ же буде пѣти!
Ажъ коли на чарку
Вже не буде стати,
Тогда хлопѣ и шляхтичѣ
Стануть шинкувати!
И зновъ гараздъ буде,
Ахъ, надъ гараздами!
Во жиды паршивѣ!
Стануть пѣнями!
А тогда ихъ зѣдруть,
О, зѣдруть, мой Боже!
Навѣтъ Гиршъ зѣ Парижа
Вже имъ не поможе!
Вѣдѣдуть зѣ процентомъ
Всю, что имъ забрали,
Зѣ часѣвъ, якъ они пѣли —
Жиды шинкували!

Амѣвъ!
А потомъ другій гумористичный, що своимъ складомъ и легкостію дорѣвнуе „сѣбѣмовкамъ“ Степана Руданскаго:

Програвъ!

Гнатѣвъ Федѣ вернувъ изъ войска
Тай въ кормѣ хвалился,
Шо при войску по нѣмцки
Extra-fein навчився.
— Вже не хибне ми нѣ слова —
Всю знаю назвати!
Хто ми зловить квартиру мѣду
Заразъ кажу дати!
— „И дамъ гарнецъ!“ — каже Мошко,
Шо ось стоявъ зѣ боку,
„Коли скажешь по нѣмцки
То слово: и вѣроку!“
— Матица Словѣнска въ Люблинѣ (Matice Slovin-
ska), основана року 1865, выдае спорѣ книжки (одну часомъ двѣ на роцѣ) „Letopis“ зѣ поваж-
ными утворами словесными и научными. Въ „Letopis“ за роцѣ 1888 мѣстится дуже цѣкава студія проф. Юсефа Апиа „Slovenoi in 1848 let-
to“, де представлено воскресеніе Словѣнцѣвъ бѣдѣ року 1848 до конца 1851, т. е. до абсолю-
тизму. Зѣ библиографіи за роцѣ 1887-мий показуе-
ся, что у Словѣнцѣвъ того року выйшовъ 135
друковъ, мѣжъ тымъ 27 часописей. Матица Сло-
вѣнска числила зѣ концемъ 1887 року 1710 чле-
новъ, а маетку мала 52,000 зр. Матица въ Лю-
блинѣ есть головною представительскою литера-

турного руху словѣнскаго, и тымъ розвѣнтивъ бѣвъ иншимъ Матицѣ въ полудневѣй Славянскій (сербскій въ Новѣмъ-Садѣ, далматскій въ Зада-
ри, хорватскій въ Загребѣ), що тѣ изъ своихъ на-
уковѣи дѣяльности велику часть одступили ин-
шимъ народнымъ институтамъ (якъ хорватскій Юго-словѣнскій Академіи въ Загребѣ и серб-
скому ученому Дружеству, нинѣ Академіи наукъ въ Бѣлградѣ), коли тымчасомъ у Словѣнцѣвъ „Letopis“ творить единый научный осередокъ и журналъ для справъ національной науки. Коли приходиться намъ коли-небудь нотувати щось изъ науковаго и словесного руху и организаціи того руху у другихъ Славянъ, мимохѣтъ звертаеся гадка на односныи у насъ и порѣвнуемо, чи мы маємо бодай то, що мають меншій изъ народѣвъ славянскій? Академіи наукъ, якъ мають другіи народы (Москва, Поляки, Чехи, Хорваты, Серб-
ы) у насъ нема. Нема у насъ навѣтъ товариства любителей наукъ и штукъ, зѣ котрого звычайно зѣ часомъ стае академія наукъ. Есть у насъ тѣлько, якъ у Словѣнцѣвъ, Матица и то далеко поважнѣйша вѣкомъ. Але, на жалѣ, навѣтъ та Матица не повнятъ той задачѣ, яку сповняе Матица Словѣнска. Де нашу „Галицко-Рускую Матицу“ має хто за „осередокъ научный“? де она має такий „Letopis“ для справы національной и науки? Закрилили еи, засудили на смерть сѣхѣтничу... Одъ часу до часу показеся якъсь „Челуха“ Богѣ вѣсть на якѣмъ „язычю“, — нѣхто еи не читаетъ, бо она и выдана хѣба „мышамъ на сѣдѣданѣ“. Жаль, превеликій жалѣ институтѣи, на котру нашѣ батьки зѣ 1848-го року покладали великій надѣвъ и котру ще въ 1860-тыхъ рокахъ такъ сердечно спасати хотѣвъ пок. о. Стефанъ Качала... Але зѣ другой стороны, живый живе гадае, и коли Матица опбѣае собѣ уже бѣдѣ доп-
шого часу „вѣчную память“, треба Русинамъ конче сотворити собѣ якийсь новыи „осередокъ научный“, котрый бы сповнявъ бодай тую задачу, що сповняе Матица Словѣнска зѣ своимъ „Letopisom“... Для народу живого и котрый хоче жити, се рѣчь необходима — и мы певни, что вже часъ недалекий, коли такий осередокъ научный у насъ стане, а каждый ширый Русинъ не одмовитъ ему своєї моральной и матеріальной помочи...

Господарство торговля и промыслъ.

— Зѣ причины заразы на пскѣи и ратицѣ у худобы и свиней въ Колѣдѣнахъ въ повѣтѣ чортковѣмъ, заборонено торги на рогату худобу и свинѣ въ Чортковѣ. Рѣвножъ заборонено надавати и одбирати худобу и свинѣ на стаціяхъ желѣзничныхъ въ Чортковѣ, Калиновѣнѣ, Гадинковѣхъ и Джуринѣ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Жидѣвска рада шкѣльна окружна розписала конкурсъ зѣ речинцемъ до 15 марта с. р. на посады учительскѣ въ школахъ етатныхъ въ Валичахъ подгорныхъ, Цуцѣловѣхъ, Черниці, Иванѣвѣхъ, Ляховичахъ подорожныхъ, Махлинці, Новѣмъ селѣ, Рудѣ, Володимирѣхъ, Заболотѣвѣхъ и Жиравѣ та въ школахъ филиальныхъ въ Валичахъ подорожныхъ, Бережницѣ королевскій, Иловѣ, Искорѣвѣхъ, Кіевцѣ, Мажирѣчу, Млынѣскахъ, Надѣтѣчѣхъ, Облѣзницѣ, Пчанахъ, Пѣсочной и Устю.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 1. марта. Генеральнымъ инспекторомъ пѣхоты именованый комендантъ П. корпуса у Вѣднѣ ген. Кениль.

Пештѣ 1. марта. Конечъ вѣчерашного засѣданія въ палатѣ посѣдѣвъ бѣвъ зновъ дуже бурливый. Особливо поднявся великій крикъ, коли Тисса промавивъ за тымъ, чтобы не втягати до борбы короны и ухвалити законъ, котрый есть въ интересѣ краю и молодежи обаламученой оппозицію.

Римѣ 1 марта. Кабинетъ Криспюго подавъ до димісії а парламентъ одрочено на часъ неозначеный. Кабинетъ останеся однакожъ ще якийсь часъ при управѣ а одтакъ напустити имовѣрно лишь его реконструкцію.

Петербургѣ 1 марта. Сенатъ засуд. трохъ пасторѣвъ зѣ прибалтійскѣхъ провинціи за то, що вѣнчали православный особы пѣсля протестантского обряда, на чотири мѣсяцѣ аренту а одного на цѣлый роцѣ и признавъ заключеній супружества неважными.

Парижѣ 1 марта. Праса республиканска похваляе поступованіе правительства, а консерватисты признають, что правительство поступило собѣ зовсѣмъ законно зѣ лиюю патриотично. Комитетъ лиги и президенты секцій подѣисали протестъ противъ розпорядженія правительства.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. М. С. въ Мол. Вамъ выслаеся „Дѣло“ безъ перерыву, бо Вы замовили були. — Всч. В. Р. въ Тѣ. За „Подяку“ и за повѣркѣ за „Дѣло“ достали. — Всч. И. Г. въ Нам. В. Заплатено до 30 цѣвѣтъ с. р.; чѣсла выслано; кому-жъ не замовили були? — Всч. Г. М. въ Мо. Черезъ недбалѣство експедиціи не оплачено посылки; звинѣвъ! Выслаеся „Святый вѣщѣръ“. — Всч. В. Ч. въ С. 6 Зѣбрался; що лишь буде, то вышлеся ими днями.

Надѣслане.

Апѣака РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 290 ?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зѣ олакованѣмъ 30 кр.

Фабрика анарядовъ ролничихъ и гисерия
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои въ
1889 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 226 -

ФАБРИКА
ЗМѢНА ЛОКАЛЮ
Л. I. Малевскій
у Львовѣ
улицѣ Орменска число 12.
мае честь повѣдомити П. Т. дома, зъ ко-
трыми есть въ односинахъ торговельныхъ,
о змѣнѣ локало свои фабрики корковъ
каталонскихъ, котру перенѣсь подѣ ч.
12 улицѣ Орменска. 2745 8—8
основана въ роцѣ 1877.

ИВАНЪ КОГУТЪ
рѣзбаръ 2804
въ Яновѣ коло Львови
вырабляе всѣляки прикрасы цер-
ковны по дешевыхъ цѣнахъ.

Нема вже кашлю!
Знаменитый розчинъ соку цибу-
левого одновѣдно приладженъ пома-
гати при кашлю и пудухѣхъ легкыхъ,
грудей та швъ а се славно стверди-
ли зашвыши **O. Tietze-a болбо-
ны либузевы**. Въ пакетѣхъ по 20и
40 кр. лише въ сѣдуюч. складахъ:
у Львовѣ у ант. Петра Миколая,
Якова Писеса, Арнольда Рашапорта
и золотыхъ оленей, Янгмюнда Ру-
кера подѣ сѣрбнымъ орамъ; — въ
Велзѣ у ант. Проеса; — въ Бох-
ни у ант. М. Гатого; — въ Чорт-
ковѣ у ант. Люд-Носса; — въ Ко-
пичинцѣхъ у ант. Маке, Редера;
— въ Немировѣ у ант. Кар. Пре-
дирмискогъ и звѣздою; въ Никла-
вѣ у ант. Валери Миколая;
— въ Самборѣ у ант. Іос. Алексевича; — въ
Сокалѣ у ант. Бит. Высочанского;
— въ Утрикахъ у ант. Алф. И-
стешевского; — въ Войничѣхъ у
ант. Адольфа Кинена, — **головный
складъ въ Краковѣ (Kremier)**
у ант. Ф. КРИЖАНА. 2700 7—7

Получивши одѣ п. Р. Шнай-
дера, бронзовника въ Стани-
славовѣ знаменито выбѣчену по
ву дарохранительницю за соро-
мѣрно низку цѣну (18 зр.) могу
его, яко советного робитника
вѣзмъ въ Священникъ поручити.

М. Сидовскій
гр. к. парохъ въ Молотковѣ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае
выпробованіи и певніи средства косме-
тичній,

одзначеніи 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновый, замѣдляетъ и подпомагаетъ во-
лосы расти. Фляконъ 50 кр.
Помада хинова, замѣдляетъ корѣнь волоса и запобѣгаетъ
выпаданію волосу. — Фляконъ 80 кр.
Вода атеньска, до змынанія волоса, запобѣгаетъ теори-
ти парикмъ, одѣвѣжукъ, робить тре-
нѣлыми барву и полыскъ. — Фляконъ 80 кр.
Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито
на корѣнь во-
лоса и на порѣсть волоса. Въ случѣхъ де въ пастѣдокъ
недуга выпало волосе, выказавъ вѣлыми цѣлюще дѣлаше.
Вже по ужитю одної флячки можна добачити порѣсть. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ,
кромѣ прикрасно, скрѣпляющего смаку и запаха, дуже ко-
риетно дѣлае на яса и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алькаличній,
до чищенія зубовъ. Надае першому бѣлѣсть, оддалае ка-
мѣнь и квасы, котрі наводять боль и порохнавые зубовъ.
Пудеко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣты рукъ и шахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львовска. Приемный, пивный и довготривалый
запахъ той воды дѣлае се, що въ
Антверпѣ на выставѣ всеевропейской дѣлае публично прокла-
мована и одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., боль-
шого 1.50 кр.

Нигретино. Выборе средство до фарбованя въ сейчасъ
волоса на траву и красну барву черну и
темну; есть цѣлюще нешкѣдливе а въ ужитю цѣлюще поединче.
Цѣна 1 зр.

Бѣлы и гарвы руки. Найболѣе червоны и по-
ладаный руки выбѣлѣетъ и
выбѣлѣетъ по колькаразовѣмъ натертю **Кремъ рѣ-
стинный**. Слотъ 80 кр. 259 36—7

Смаровило литовске до обуюи и шкорѣ, мягчить
шкорѣ, робить еп непрома-
кающею и тревалою. Пудеко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у **ЛВОВѢ** въ власныхъ торго-
вляхъ: ул. Коперника ч. 3 и ул. Галицка рѣз Валово.
Въ **Вильнѣ**: въ **КРАКОВѢ** Суконницъ ч. 20, и въ **ЧЕР-
НОВЦЯХЪ** Ринковъ ч. 2.

Вырѣбъ и продажа одежей литургичныхъ
ТОВАРИСТВО ХРИСТІАНСКЕ
зарегистровано въ обмеженого поручою
въ Змигородѣ

продаетъ свои вырѣбы заометреніи стампильна Товари-
ства и числомъ цѣнника а то фелоня, капы, дады-
матки, хоругви зъ образами клубу маларѣвъ
въ Краковѣ и проч. такожъ всеко бѣлые церковне
только по **стальныхъ цѣнахъ** черезъ свою Дирекцію
въ дорожѣ замовляе и черезъ своихъ подорожую-
чихъ агентѣхъ ибѣлы цѣнника паходного си въ ихъ
рукахъ и заометреного стампильна Товариства и
одовую Дирекцію въ цѣли забезпечени передѣ пады-
жками нашихъ кунцѣхъ а имѣло жидовскихъ, ко-
трыхъ христіанскій агентъ въ Змигородѣ подѣшавъ
якусь фирму Товариства на пиду такъ купу-
ючихъ якъ и Товариства: — выконуе всѣя робота
гафтовъ церковныхъ подѣ управоу пащ 3. Ти-
мачковскон. одначеною за гафты на краковской вы-
ставѣ.

Дирекцій:
О. В. ВОЙТАЛИКЪ
директоръ.

2807 2—3

Найдешевше издавництво

„Библиотека музыкальная“

выходить заходомъ питомцевъ ду-
ховной руской семинарии. Досе по-
явилось тринадцатъ выпусковъ, об-
нимающихъ такой музыкальный ма-
териалъ:

1. Гуляни, хоръ муж О. Нижан-
ковского 20 кр.
2. „Наша жизнь“, хоръ муж Н. Ва-
хнянина, розпр.
3. Молитва, имѣ М. Лисенка розп
4. „Зѣ окружковъ“, хоръ муж Ни-
жанковского 20 кр.
5. „Закувала та ева зазуля“, хоръ
зѣ фортепиано П. Ивчиньско-
го розпрод.
6. „Не чужого мы бажаетъ“, дуєтъ
Вербицкого 20 кр.
7. „Quod-libet“, хоръ муж М. Ли-
сенка 31 кр.
8. „Помарилла“, сольо барит Н. Вах-
нянина 10 кр.
9. „Дѣв вѣзаники на цитру“ М. Ку-
мановского 20 кр.
10. „У Петровку“ и „Якъ-бымъ зна-
ла“ квартеты муж. Пейд Вороб-
кевича 25 кр.
11. „П. Quod-libet“, хоръ муж М.
Лисенка 30 кр.
12. „До бою“ П. Ваханьского, хоръ
зѣ фортепиано 20 кр.
13. „Милославка“ два соля теноровъ
М. Лисенка 20 кр.

Печатается „Три шляхи“ хоръ муж
Г. Топольницкого.

У всѣхъ справкахъ издавниц-
тва треба удавити до Кирила
Студиньского, богослова II року,
ул. Коперника, ч. 36.

**Выгѣдну
позичку**

можуть одержати самостѣйны особы, ко-
трі мають порядне помешанье стаге,
правильну платню або доходъ, пр. **про-
мысловцѣ, купцѣ, урядникѣ, офицеры,
паватики, власнотѣхъ земѣ и т. п.**
послѣ однеситъ одъ 100 зр. до 2000 зр.
яко особистый кредитъ на 6—8% и можуть
еи сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чвертерѣчныхъ ратахъ при помощи пе-
реказу почтового

На нерухомотѣ при интабуляци
4%—5% на колькальну амортизацію
позичаеи въ довольной высотѣ.

Близше попенне листовно админи-
страцїи „**Capitalist**“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одовѣдъ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2.00 2—20

Заступникѣвъ пошукуюся.

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ
въ Добрачинѣ (почта Кристинополь)

предприймае всякого рода будовы: церквей, будынкѣвъ коп-
куреничныхъ, парохіальныхъ и шкѣльных, гораленъ въ за-
гальнъ всѣхъ будынкѣвъ, и выконуе солидно и дешево.

Всѣ выконаніи нѣмъ будовѣвъ зыскали загальне признанье,
чото доказомъ кѣлька наведевыхъ свѣдѣствъ:

Въ р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный въ РОЗДЖАЛОВѢ, пов. со-
кальскаго, п. Левинкумъ зѣ Добрачина будованье мурованои церкви въ Роз-
джаловѣ. Можемо заручити каждому, що церковь уже на укѣчено, а п. Леви-
цкій вдовольнѣ всѣмъ вымогамъ правнымъ и всѣмъ жаганямъ майстерскимъ,
тому его яко предприимца до болѣшихъ будовѣвъ рекомендовать можемо.

Розджаловѣ д. 14 лютого 1888.

Мих. Фалис, приходникъ, Стефанъ Покимброда членъ комитету, Фед.
Жеребейскій нач. громады.

„Громада СВИШНО, пов. каменецкого, повѣрила мнѣ, року п. Левинкуму
зѣ Добрачина будову мурованои двоякои школы зѣ одновѣднимъ помеша-
нѣмъ для учителя. Ту будову, вше на укѣчено, веде бытъ зѣ
повынимъ вдовольнѣмъ комитету парохіального, который его може яко честного,
совѣстного и даже порядного предприимца вдовольночел-ел малымъ доходомъ,
каждому интересоваому припоручити.
Корчмизъ, дн 18 лютого 1888.
І. Череско, председатель комитету парохіального.“

Сущно дн 8 лютого 1888.

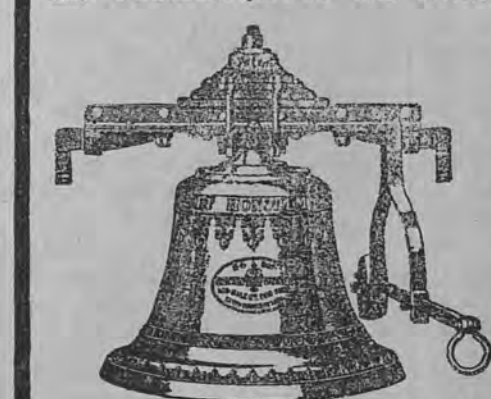
Мих. Кордуба, предс. рады шкѣльной. Доско Баринъ, начальникъ гро-
мады. І. Brenenstul Gen. Vorst.

„Панъ П. Левинцкій зѣ Добрачина припавъ предприимство нового мур-
ованого приходова въ КОРЧМИШѢ. Ту будову, вше на укѣчено, веде бытъ зѣ
повынимъ вдовольнѣмъ комитету парохіального, который его може яко честного,
совѣстного и даже порядного предприимца вдовольночел-ел малымъ доходомъ,
каждому интересоваому припоручити.
Корчмизъ, дн 18 лютого 1888.
І. Череско, председатель комитету парохіального.“

2703 —7

На всѣе возванье приѣздитъ заразъ на мѣсе.

Ц. к. придворна лїярия звонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручаея до замовленъ
звонѣвъ и гармонійныхъ
складѣвъ всякой величи-
ны и голосу. Гарантія за
певный голосъ каждого
звона, чистый гармонійный
акордъ складу и за на-
дѣшій металл. Монтованье
звонѣвъ, головами зѣ кова-
ного зельза, черезъ що мо-
жна звонати дуже легко
живити Припорученя епо-
вняються якъ надѣкорше,
точно и дуже дешево при
наиболѣе выгодныхъ усло-
вїяхъ заплаты

Одзначенія: Золо-
тый арестъ заслуги за ки-
роно за нове заслуги дѣлае. Выставл евиденскіи 1873 р., два медаль
за поустъ за складъ звонѣвъ для евиденскон. Votivkirche 260 сотмардѣ
вѣмъ. Выставл евиденскіи у Вѣнѣ 1880 р. золотый медаль.

Заложенъ 1838. Доставила 4640 звонѣвъ, 1,252.800 кильбергъ ваги.
Зѣ сего до Вѣдѣ для 32 перкѣй 89 штукъ звонѣвъ 87.270 кильбергъ
ваги разомъ и 2 звонѣ до годнишкѣвъ для нового ратуша 3345 кр ваги

Гармонійный складъ до закрїстїи зѣ 4 звѣнками по 25 зр.
Гармонійный складъ до престолѣвъ зѣ сильными и голосными
звѣвочками. 2736 4—12

Зѣ альнаки: 1 складъ зѣ 4 звѣн. по 14 зр., зѣ 3 звѣн. по 11 зр.
Зѣ мосногу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Приходъ Семанѣвъ,
надѣ Прутомѣ, близько стациіи зе-
лѣзничной и мѣсточка, деканата ко-
ломыйского, есть до замѣны. —
Близій вѣсти въ урядѣ парохіаль-
номъ, о. п. Заболотѣвъ. 1—3

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ
„**СПРИОСЪ**“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдату каву спро-
важену безпосредно одѣ проду-
центѣвъ зѣ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ;
1 кильо 1.70 и 1.80 зр.

на провинциі:

4 3/4 кильо 8.70 и 9.15 зр франкѣ

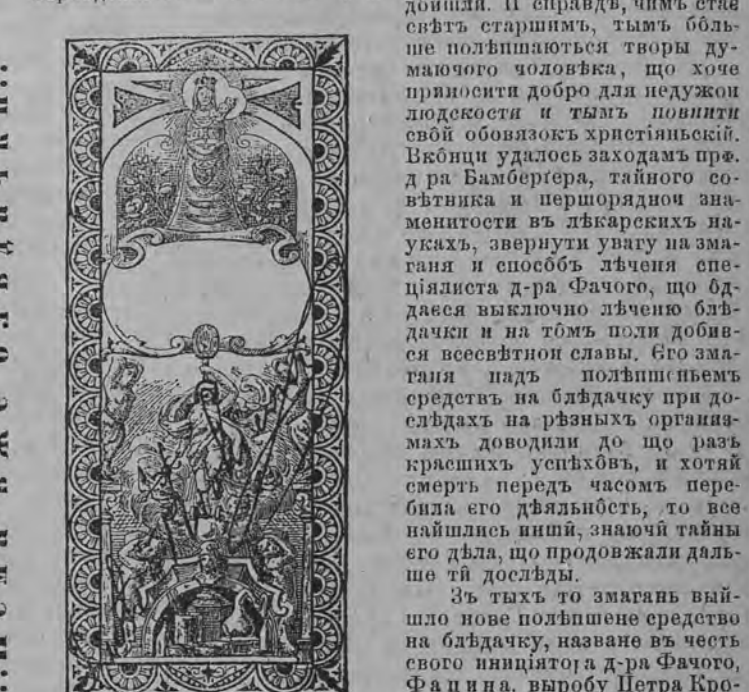
Одпретелемъ надѣ 50 кильо опустѣ

Не маю зомѣтитъ тѣхъ
родѣвъ кавы, котрі оголо-
шуютъ лиши подѣ назвою
мого знамени. Спровожаю каву
просто одѣ продуцентѣвъ, що
можу доказати, и продаю еи на-
мѣнше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на добѣтати каву вже лишь зѣ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спроводе гуртовники
на мѣсци, той знову гуртовники
въ Европѣ, одѣ тахъ куше коми-
сионеръ, а одѣ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, ае черезъ
агента мѣсцевого або подорожую-
чого Впрочѣмъ може каждый самъ
переконатися, чи добѣтате де инде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якостѣи и смаку. 2.37 2.8—0

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлоньской ч. 3.
Почавши одѣ дня 7 падолиста 1885
2218 48—0 **в ы д а е**
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зѣ 30-дневнымъ выповѣдженемъ
5% зѣ 90-дневнымъ выповѣдженемъ
Передрукъ не буде плаченый. Дирекція.

ФАЦИНА
противъ бѣдѣчки, вырѣбу
ПЕТРА КРОКЕВИЧА
антикаря въ Краковѣ.

Зѣ давня поднесена гадка, чтобы полѣштити ередство
лѣвнече на бѣдѣчку, найшла неодиу труднѣсть у найболѣ-
шихъ знаменитѣстей, що були лѣкарскою повагою майже въ
цѣломъ свѣтѣ. Славыи творѣ проф. д-ра Гатена, совѣтника
министеріального, хотѣи показувать численнѣ змаганя спеці-
альнаго вырѣбляющаго средства лѣвнечъ того рода, ае до
листова вырѣбляющаго средства на бѣдѣчку лѣвнече недавно
справдѣнного полѣштити е, едѣства на бѣдѣчку лѣвнече

дѣвши. И справдѣ, чимъ стае
свѣтъ старшимъ, тѣмъ болѣ-
ше полѣштити творѣ ду-
мающего чловека, що хоче
принести добро для недужои
людекости и тѣмъ повиннѣ
свои обовязокъ христіанскій.
Вѣдѣци удалѣе заходѣмъ пре-
д-ра Бамберга, тайного со-
вѣтника и першорядного зна-
менитѣсти въ лѣкарскихъ на-
укахъ, звернути увагу на зма-
ганя и способѣ лѣченя спе-
ціалиста д-ра Фачого, що бѣ-
дѣвѣ выключно лѣченю бѣдѣ-
чки и на томъ поли доби-
вѣи всесвѣтной славы. Его зма-
ганя надѣ полѣштити
средствъ на бѣдѣчку при до-
слѣдахъ на рѣзныхъ органи-
змахъ доводили до шо разѣ
крашнихъ успѣховъ, и хотѣи
смерть передѣ часомъ пере-
била его дѣвѣнѣсть, то все
найшлиишиишии, знаючи тайны
его дѣла, що продовжали даль-
ше тѣ дослѣды.

Зѣ тѣхъ то змаганъ выш-
ло нове полѣштити средство
на бѣдѣчку, назване въ честь
своего инициаторѣ д-ра Фачого,
Фацина, вырѣбу Петра Кро-
кевича, антикаря въ Краковѣ.

и Сможна одержати або въ видѣ повѣтъ або въ видѣ пугу-
локъ; а шо лѣчить радикально ту недугу, находѣтъ заслужи-
ну славу и нѣмкий иишій лѣкъ не пераважѣи еи — тому
при купованю того нового средства Фацины, треба добре
дивитися на марку охоронну и на подѣи Петра Крокевича
антикаря въ Краковѣ. Фадину яко полѣштити лѣкъ поля
пріпсеу д-ра Фачого, и яко незрѣванне средство на бѣдѣчку,
тому що еи складовѣ части може стѣрпѣти организмъ лю-
дскій и не суѣтъ противнѣи натурѣ людекой, можна поручити
каждому и годѣтѣся, чтобы се средство якъ найширше розбѣ-
шлое помѣжъ недужихъ. 2752 5—7

ЦѣНА: въ видѣ пугулкѣ або повѣтъ 1 зр. 50 кр. и 3 зр.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:
у Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ.

АНТИКАРЯ РИХ. БРАНДТА
швейцарскій пугулкѣ

одѣ 10-ти лѣтъ уживаніи и поручаніи профессорами,
практ. лѣкарями и публичною яко дешеве, приемие,
певне и нешкѣдне средство домове и лѣвнече
Выпробованіи:

проф. д-ромъ
Р. Вирховомъ,
въ Берлинѣ,
von Giehl-омъ,
въ Монахїумѣ,
Реклямомъ,
въ Липску (†),
v. Nussbaum-омъ,
въ Монахїумѣ,
Герцѣмъ,
въ Амстердамѣ,
І. Корчиньскимъ,
въ Краковѣ,
Брандтомъ,
въ Клявзѣнбургѣ,
проф. д-ромъ
v. Frerichs-омъ,
въ Берлинѣ,
v. Scanzoni-омъ,
въ Вирбургѣ,
Ц. Виттомъ,
въ Копенгагѣ,
Здекауеромъ,
въ Петербургѣ,
Зедерстедтомъ,
въ Кавани,
Лямблемъ,
въ Варшавѣ,
Фрестеромъ,
въ Бернѣмѣ,

при педугахъ внутренностей, печѣннѣ, при гемо-
рѣдахъ при великой або истѣбной обструкциі,
а при педугахъ, що зѣ того выходѣтъ, якъ: болѣ и
заворотъ головы, тѣшенне подѣ сердцемъ, бракъ
оддыху и апетиту и т. п. Антикаря Рих. Брандта швейцарскій пи-
гулки дуже радо закупають женщины за-дѣ ихъ лѣвнече дѣланя, та
треба ихъ выше ставити понадѣ напруду дѣлающеи соли, горькѣи
води, кроплѣ, микстуры и т. п.

Для охоронѣ публики, що купуе

Треба и на то имено звернути увагу, шо швейцарскій пугулкѣ прихо-
дѣтъ въ торговлю въ обмѣнѣчно подобнымъ опакованю
треба все пересвѣдчитися при закупѣ, заныши доволѣ коробки овилену
впаковку ужити, чи етикетѣ пѣли повышеного взоруи мае бѣлый крестъ
на червономъ поли и подѣи. Такожъ же и на то
имѣнно треба уважати, шо швейцарскій пугулкѣ антикаря Рих. Брандта,
котрі **купуются въ антикаря**, продаються лише въ коробкахъ
по 70 кр. (пѣный меншій коробки). Складовѣ части суть подѣи повержѣ
4—15
каждои коробки. 2764

Коцики на лѣжка, плюшові англійскіи до подорожѣ,
Ковдры шитіи зѣ вовняного и шовкового атласу, Матерацы
поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КИАВЕРА и СЫНА
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.**

Папѣръ зѣ фаб. Черлянской.

Зѣ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Ведиарского.

Виходить у Львові що дня (крім п'ятниці і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додатокъ. **Бібліотека найзакладнішихъ повістей** виходить въ вівторокъ, і въ вівторокъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Лодвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Рамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитості за инсераты платити у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрію:

на цѣлый рікъ . . . 18 зр. на цѣлый рікъ . . . 24 зр.
на пів рікъ . . . 9 зр. на пів рікъ . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цѣлый рікъ . . . 16 зр. на пів рікъ . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламія неопечатаній вільній одъ порта.

Понеділокъ число коштівъ 8 кр. а в.

Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. одъ одного стрічки и печатно, въ рубр. „Надобсане“ по 20 кр. а в. Подок и числяться по 10 кр. одъ стрічки.

У Львові дня 18. лютого (2 марця) 1889.

Передъ кількома днями прийшла зъ Відня вѣсть, що „коло польске“, т. є. кльоць польськихъ послѣвъ въ радѣ державній, хоче розширити свою програму. Дося тая програма обносила тільки до внутрішніхъ справъ краю и держави, теперъ мала-бъ она обіймати и справи заграничні. Очевидно, що польськимъ шовіністамъ не такъ ходять о заграничні інтереси австрійско-угорської монархії, якъ иде головні о інтереси польскі, котрі хотіли-бъ досягнути за помістю Австро-Угорщини.

Въ тѣмъ-жѣ часѣ стала радити въ Відні анкета робітнича, до котрої належали и експерти Поляки зъ Галичини. Експерти тіа вибрані були вільною волею робітниківъ, и ніхто не заперечить що они и висказували правду думку на польськихъ робітниківъ. Отже они виступили прямо и рішучо противъ польского кола, казали, що тое коло дбає тільки о свои інтереси а не заступає зовсімъ справъ цѣлого народу, що оно цѣлкомъ не журиться о робітниківъ, котрі зъ своими потребами мусять удаватися ажъ до послѣвъ нѣмецкихъ, що лучше було-бъ, аби коло не грало такъ великою роллю въ радѣ державній, якъ теперъ, ботогдѣ робітникамъ було-бъ лѣпше. При тѣмъ же експерти-тіа поступили дуже зручно и справедливо, не встаючи на свихъ парткулярнихъ становищахъ, але убѣдлившеся такожъ о интересахъ сельскихъ робітниківъ, котрихъ коло виключило одъ забезпечення на случай нещастя, якъ и убѣдлившеся о просвітѣ и свободу въ загаль.

Тое виступлене польскихъ робітниківъ викликало великій гнівъ консервативной польской преси, але замѣть кидатися зъ гнѣвомъ лучше було-бъ, щобъ польскі послы трохи пригадалися. И нехай собі пригадують на руху хлопець въ Мазурщинѣ, які були передъ нещасною трагедією роками, якъ то зовсімъ дробна причина, ложна поголовка о польскихъ повстанцяхъ, заворушила Мазурівъ такъ, що польскі паны вже боялися повторення рѣзні зъ 146 року. Нехай пригадують собі такожъ позаторбний розрухъ при введеню уставу дороговон и торбчине самостійне виступлене Мазурівъ при допозначнихъ виборахъ до сейму.

Нехай дальше розважуть, якъ нѣмцятися пограничні повѣсти західної Галичини ко Шлезіи, зъ котрої причини они самі передъ рокомъ такий крикъ піднесли, и нехай подивляться на свои мѣста и на свои двори по селахъ, де щоразъ більше всадовляються жида. На то всего поглянувши, тоє все розва-

живши, нехай застановляться, чи пора имъ теперъ зъ своєю акцією и зъ своими претензіями сягати далеко, по-за границі західної Галичини и Австрію? Де ваша підпора, въ чѣмъ ваша основа, панове? Хто за вами стоить? Середъ вашого власного народу два численнѣйшія стани, цѣлий властивий народъ, селяне и робітники, звертаються противъ васъ, — а вы хочете велику роллю грати, вашу акцію розширити?

Вы и не задовольні своими етнографическими границями, все берете же Русь въ обѣмъ свого дѣлання. Ей панове, за тяжкій то кусокъ для васъ! Не сгравили его ваші предки, котрихъ организмъ така бувъ сильнѣйшій и здоровішій одъ вашого. Зважте-жѣ, що тутъ вже не поодинокі верстви, але цѣлий народъ стоить противъ васъ, не тільки рускі селяне и робітники, але и руске духовенство и руска свѣтска интеллигенція, котра що-разъ більше розвивається, що-разъ стає численнѣйша и що-разъ бѣльшій впливъ має. Не уводьтеся, панове, тымъ, що вамъ здаєся при виборахъ, що опозиція противъ васъ не такъ-то дуже голосна и сильна: будьте увѣрені, що въ рѣшучій хвилі всѣ, навѣть ті, що теперъ голосують на васъ або агітують зъ вами, стануть противъ васъ, а хто ревнѣйше вамъ служить, той може и завѣявши виступити!

Розважте, панове, чи не порадиша для васъ була-бъ концентрація вашої акції? Та-жѣ тільки роботи маєте у себе дома! Вже соромъ лѣтъ давно минуло, якъ вашъ найаристократичнѣйшій поетъ турявъ о зближеню польского люду до польской шляхты, а богато вы зробили на той дорожѣ? Якъ всѣ свои сили напружите, то ще багато-багато часу будете потребувати, чтобы уладитися вповни дома, чтобы утворити зъ свого народного тѣла крѣпкій одностѣпный организмъ, который могъ-бъ перетерѣвати и грозный катастрофы свѣтвой. Чамъ дальше вы розширяете свою акцію, тымъ екстенсивнѣйша она стає, тымъ менше може бути интензивною, тымъ бѣльше вы самі себе ослабляете. Одент сильнѣйшій подуть зруйнує всю вашу штучну будову на Русь; глядѣть же, чтобы велика яка буря не змела васъ всѣхъ зъ поверхности землі!

И на такий слабый элементъ, якъ польска шляхта, на таке спорохнявше дерево, у котрого тільки зверху пень красуєся та ще решетка листя польскуєся, опираєся нинѣшня политика австрійскихъ мужівъ державнихъ! Такъ далеко иде предилекція верховодячихъ нинѣ сферъ до консервативныхъ элементѣвъ, а именно до шляхты, и такъ мало журиться она будущиности, а дбає лише о найближш

теперѣшности! Новѣйшимъ министерствамъ австрійскимъ, зарѣвно псевдо-автономичнымъ, якъ централистичнымъ, иде передѣсьмъ о те, чтобы якъ найлѣпше удержалися при кермѣ, та чтобы имъ якъ найвыгоднѣйше було управляти, а що въ сѣй хвилі до тѣхъ цѣль найлучше надаються Поляки, то они и протегують Поляківъ. Тымъ, що завтра, що позавтра буде, нехай журяться друге министерство, котре тогдѣ прийде. Имъ выгодно зъ такою политикою, але держава але на тѣмъ выйде, коли настане яка велика криза; тогдѣ ажъ покажеся цѣла безцѣльнѣсть польской шляхты, не маючої основы въ народѣ; тогдѣ покажеся, о скѣлько сильнѣйшу підпору мала-бъ династія и монархія въ Русинахъ, коли-бъ завчасу була рускій элементъ до себе ще сильнѣйше привязала и дала ему вповни скрѣпиться.

Дробніи на позбѣр прозявъ вказують не-разъ на важніи и сущіи моменты фактичного стау. Такимъ дробнымъ проявомъ єсть теперъ виступлене польскихъ робітниківъ; нехай не малавужуть его нѣ Поляки нѣ тіи, котрымъ повѣрена доля австрійской державы!

Рада державна.

297 засѣданье палаты послѣвъ дня 27. лютого 1889.

(Дальше.)

Дальше дебата надъ бюджетомъ.

Пос. Шаршмадъ (противъ) забирає слово, заявляючи, що якъ-небудь бюджетъ зъ надвышкою приходивъ єсть въ кождѣмъ случаю замѣтною рѣчею, то однакъ не доказує бѣть ще зовсімъ здороваго и скрѣпленого финансового положенія державы. Економичній односнны Австрія єсть дуже некрѣпкій. Підвышней податки посередній дуже обтяжують убогихъ людей, податки непосредній вымагають реформы, справа валюты такожъ не поладжана, рѣльництво и дробный промыслъ не выходятъ зъ критичного положенія. Бесѣдникъ поддѣе критикѣ новелю до закона промыслового и законъ о неподѣльности грунтовъ сельскихъ. Правительство прихилилось до правницъ, однакъ и лѣвницѣ підперла его послѣдними часами въ дуже многоякихъ справахъ, якъ прии. при законѣ войсковѣмъ, рѣльницѣ то зъ правдывого патриотизму и любовию до державы, а не зъ симпатіи для правительства, котре дуже часто нарушає законы. Яко примѣръ такого нарушения законѣвъ подає бесѣдникъ розпорядженія языковъ и розпорядженія о систованю судовъ пресажныхъ въ саравахъ авархистичныхъ. Вѣднѣи звертаєся бесѣдникъ до правницъ и высказує жалѣ, що на нѣй лежить вина упадку парламентаризму, бо перекинула рѣшеня парламентарій зъ повной палаты до кльобѣвъ.

Пос. Герольдъ (за) стараєся представити становище чешского народу супротивъ пра-

вительства. Онъ закидає правительству, що вводить парламентаризмъ и що кабинетъ гр. Таффеого замѣсть поладити потреби чешского народу, скрѣпивъ лишь централизмъ. Що репрезентанты того народу передъ 10 лѣтами у-вѣшли до парламенту, то не значить ще, що они годяться на конституцію груднесу и вдоволяються своимъ теперѣшнымъ право-политичнымъ становищемъ або зрѣкаються своихъ правъ. Автономисты підпираютъ нинѣшнее правительство, якъ-небудь оно дѣлає на шкоду автономіи, стѣсняючи автономію краѣвъ. Жалѣ лѣвницѣ на упослѣженіе правительствомъ нѣмецкого языка єсть неоправданій. Австрія не була и не може бути нѣмецкою а правительствомъ и такъ же дає нѣмецкому языкови надто далеко идучі права, а именно въ судѣбницѣ, на сельницѣ, при почтахъ и телеграфѣхъ. Правительство може и хотѣло-бъ помогти Славянамъ въ ихъ борбѣ зъ Нѣмцами, однакъ оно не має на только силы, а причиною того єсть хыба парламентаризму. Треба бы доконче змѣннати ординарій выборчу, треба, чтобы большѣсть славянской людности въ державѣ мала и бѣдповѣдній большѣсть своихъ представитѣль въ парламентѣ. Австрія мусить приступити разъ вже до осушенія слѣвъ Ригера, который въ р. 1866 сказавъ зъ соймѣ чешскѣмъ, що историческою мисією Австріи єсть зорганизувати мѣжь Россією и Нѣмеччиною меншіи народы въ способѣ, подаючи имъ силу зберести свою національну индивидуальность и подаючи имъ возможность добитися красивой будущиности. („Слѣно“ зъ правницѣ.)

Пос. Либихеръ (противъ) закидає правительству и правниці брѣхъ програму въ саравахъ економичныхъ, котре то поле єсть зовсімъ занедбане. На поля аграрного законодательства, обнимающего два дуже важніи прѣблемы, а именно забезпеченіе быту стау сельского и улепшеніе его тягарѣвъ не робиться у насъ мѣйже нічого. Замѣсть заняты тими справами, правительство зовсімъ бѣдалось справамъ народностей. Бесѣдникъ не єсть противній національнымъ стремленіямъ Славянъ, замѣчає однакъ, що народна идея стає для Австріи небезпечною, коли робиться зъ неа идея политичну. Автономію признає бесѣдникъ о скѣлько, що жадає, чтобы права, признаніи краѣмъ въ конституціи, дѣйстви була выконуваною и шанованою, противящаяся однакъ дальшому розширюваню границъ автономіи. Вѣднѣи звертаєся бесѣдникъ до справы школьництѣвъ, котра радъ бы звернути на дорогу конфесійну. Тутъ критикує бѣть бесѣду Карнерого, который сказавъ, що конфесійная школа підрыває силу арміи. То неуредна, бо якъ-разъ ті державы, котрі въ войнахъ одвоили побѣду надъ Австрією мала школы конфесійны. Бесѣдникъ має надбѣ, що его программа що-до школы конфесійныхъ осушаться незабаромъ.

На тѣмъ перервано дебаты.

Пос. Таркъ вѣдѣє интерпелляцию до министра скарбу въ справѣ побирания таксы одъ капелляновъ при вѣднѣицѣхъ и поставнѣхъ внесень, чтобы правительство запобѣгло надто численнымъ змѣнамъ правницѣ у жидѣвъ.

На тѣмъ закнчилося засѣданье.

Причинокъ до житиенни о. Томы Полянського.

Написавъ Ал. Тороньскій.

I.

Въ мѣсяци маю 1886 р. студена могола закрыва въ Перемышлѣ мощѣ бл. и с. Томы Полянського, бывшего директора тамошней ц. к. гимназіи, чоловіка зъ многихъ взглядовъ знаменитого. Смерть его бѣдилася сумнымъ одгомомъ у всѣхъ закуткахъ нашего краю, позаякъ майже всюду на рѣзныхъ становищахъ находяться много его ученики, а всѣ они заховали по нѣмъ милу агадку. Загально бо звѣдомо, що Полянскій бувъ знаменитымъ педагогомъ, цѣлымъ сердцемъ прилягъ до молодежи, котру провадивъ, и умѣлъ такожъ и єи сердце собі приєднати. Але не менше увага бѣднаю такожъ и та обставина, що по смерти того знаменитого мужа якъ Русины такъ и Поляки его межи своихъ патриѣвъ зачисляли и яко такого величали. Кому знаиный хѣдъ житя о. Томы Полянського, той знає такожъ, що бѣть бувъ спершу горячимъ рускимъ патриѣтомъ, потѣмъ ставъ такимъ-же патриѣтомъ польскимъ, а подѣ конецъ житя зновъ звернувъ въ пристани рускою бѣтчаніи, и хотѣ уже не гравъ политичной ролѣ, такъ яко ширій Русинъ збѣшовъ зъ сего свѣта.

Въ I и II выпуску „Литературного Сборника“, издаваного „Галицко-Рускою Матицею“, за рікъ 1886, помѣщенный єсть обширный „Биографическій очеркъ о. Томы Полянського, сина синаго еего школьныхъ товарищѣмъ“. Биографія та єсть зъ многихъ взглядовъ важна, она бо живо малює намъ образъ мѣнувшійся часѣвъ, провадивъ насъ у вѣднѣицѣ семинарію при церкви св. Варвары заложеноу цѣсаревою Марією-Тересою для образованія руского духовенства, потѣмъ у вѣднѣицѣ городскій ц. к. конвиктъ, въ котрѣмъ образовались академики

всѣхъ факультетѣвъ, а межи тими такожъ и нашій рускій богословъ передъ 1848 рокомъ, запобѣна насъ зъ житиємъ и дѣлами Перемышля Русинѣвъ въ памятникѣ 1848 роцѣ, коли то зъ другими народами такожъ и Галицка Русь пробудилася до народного житя, и подає вѣсть про иншіи подѣбѣ, котрі наступили ажъ до смерти о. Томы. Приятно и зъ занятіємъ читается та біографія, передъ очі читающего живо виступають личности, котрі вже повмирали, и молодшому поколѣнню вже може навѣть зъ имени не єсть звѣстий, а однакъ въ народѣмъ одродженю Руса не малу участь брали. Для мене та біографія була єще тымъ бѣльше займающею, позаякъ виступаючій въ нѣй личность менѣ лично были знаиный. Тожъ читачи єз, переповнєся а духомъ въ тѣ часы, коли то єе хлопчакомъ будучи, запалюваєся я такожъ народнымъ духомъ, зъ великимъ поважаніємъ поглядаючи на передовыхъ борцівъ справы рускою.

До передовыхъ борцівъ справы рускою въ 1848 роцѣ въ Перемышлѣ належавъ о. Тома Полянскій, профессоръ религій при фило-софскомъ факультѣ, побѣльше директоръ гимназіи тамъ-же. Вже на богословію у Відні бѣднѣваєся Полянскій крѣпкимъ патриѣтомъ рускимъ и студіювавъ дѣла ученихъ мужівъ про исторію и языкъ Славянъ. Уже прикінци 1845 року, ставши пресвитеромъ, выголосивъ бѣвъ въ рускій катедрѣ въ Перемышлѣ проповѣдь по руски, що было тогдѣ рѣчею нечуваною, бо заєвѣдгы голошено проповѣдь въ польскомъ языкѣ. Въ 1848 роцѣ, заки ще завязалася Голловна Рада Руска у Львовѣ, а заки же Русины заявили, чимъ они суть и чого бажають, уже Полянскій въ летучѣмъ письмѣ подѣ заголовкомъ „Słowo jedno w celu wzajemnego porozumienia się“ розтѣснявъ якъ Русинамъ такъ и Полякамъ справу руску и сформуловавъ жагання Русинѣвъ. Потѣмъ бѣвъ бѣвъ секретаремъ и душею провинціальной Рады Рускою въ Перемышлѣ, выдавъ своимъ

накладомъ рускій поезія Гумалевича, и подѣ его проводомъ кружокъ молодыхъ писатѣльвъ занимаєся уряджуваніємъ рускихъ театральныхъ представлень.

Якъ Полянскій глядѣвъ на справу руску, читатѣль побзнають зъ его власного письма, о котрѣмъ выше сказано: „Słowo jedno w celu wzajemnego porozumienia się“ и котре мы тутъ въ рускомъ переводѣ за „Литературнымъ Сборникомъ“ подаємо:

„Бѣльшу часть нинѣшного Галицкого королевства, означену рѣками Вислокомъ и Сяномъ, а по-за тую границу обнимають західной стороны округѣ Яселеского, Сандецкого и частину Равенского, заселяє зъ малымъ вышкомъ оселѣ мазурскихъ и нѣмецкихъ, славянскій народъ численній, бо зъ 2 1/2 миллиѣна душъ, который своя поселена краемъ рускимъ а себе самого народомъ рускимъ называетъ. Які передъ введеніємъ назвы руского народу въ тѣи и въ цѣлѣи Русинами занятой земли жили славянскіи народы, о тѣмъ можѣ бѣднѣваться одъ грецкихъ писатѣльвъ, зъ лѣтописи Нестѣра и зъ дѣльи Шафарика. Цѣкавий читатѣль доведѣєся зъ тыхъ земель, що предки Русинѣвъ жили въ тыхъ земляхъ подѣ именемъ Бѣлыхъ Хорватѣвъ (прикарпатскихъ житѣльвъ). Бужанѣ (бѣль рѣки Буга), Таверцѣвъ (надѣ Дѣвѣстромѣ), Радимичѣвъ, Деревлянѣ на Волни, Полянѣ близъ Кієва, и пр. Тѣлько въ IX. вѣдѣ побѣла признаєя къ собі князѣвъ зъ руского племенія, приняи славянскій племена, що становлять нинѣшню Велику и Малу Русь, добровѣльно або по неволіи обще имя Русинѣвъ, вся земля названа была Русью, а Кієвъ ставъ столицею всей Руси. К-ли такимъ способомъ назву Русинѣвъ приняи выше згадавй славянскій племена и коли она до нѣиъ черезъ майже 1000 лѣтъ такъ всесторонно утвердилася, що ємѣло можна сказати, що она перейшла въ жѣте народу, то безхосенній єсть трудъ автора статѣй, помѣщенѣи въ „Dziennik-u Narodow-омъ“, который наразѣ безъ потребности задумавъ имя руского народу перемѣнати, и бѣть малой частиной того-жѣ зъ оклицѣ Кієва, котра Полянами называлася (о тѣмъ нинѣ только гречубѣ въ книгахъ свѣдѣтель знаютъ), перехрестити всѣхъ Русинѣвъ Поляками; — назва народу не дається имъ провизовати, такъ само, якъ народъ импровизованій бути не може. Вѣдай на тѣи основѣ вѣльно-бы Русинѣвъ признаи Таверцями, Деревлянами, Бужанами, Сѣверянами, Хорватами, або якимъ нѣмъ чудачинымъ именемъ, а Поляківъ вѣльно-бы прозвати Мазовшанами, Лехатами, Сербями, Венетами и т. п. именемъ. Кто-жѣ згодиться на таке замѣшанье? Збѣганьмо дѣляго при назвѣ давній, що утвердилася вѣками; най будуть собі Поляки Поляками, а Русины Русинами, особливо дѣляго, що назва не амянѣть сути рѣчи и односинѣ Поляківъ до Русинѣвъ.

„Принявши отже имя одъ князѣвъ зъ руского племенія, оставая Русины тутъ подѣ правлѣннемъ потомкѣвъ св. Володимара, мали своихъ удѣльныхъ князѣвъ Белскихъ, Перемышляхъ, Галицкихъ, Теревельскихъ ажъ до 1340., въ котрѣмъ то роцѣ король польскій Казимиръ Вел. заволодѣвъ Червоу Русь, а такимъ дѣломъ и часть Русинами заселеного нинѣшного королевства Галицкого, и то, разумѣєся, заволодѣвъ правомъ сильнѣйшого, правомъ невѣстѣнымъ на Русь, бо правомъ опертымъ на наслѣдствѣ по мужѣи (женѣскій лѣвнѣи). Тымъ способомъ Русины утратили самостѣпный бытъ, утратили князѣвъ зъ своей крови, однакъ же не утратили того, що кромѣ сего єсть найдорожшій, т. є. не утратили рускою народности и руского языка, не утратили права горожанства, досягненія всякихъ чинѣвъ и достоинствѣвъ, не утратили религійной свободы, и пр. Самъ король Казимиръ забезпечивъ Русинамъ згадаи свободу, Владиславъ Ягайло на соймахъ въ Бѣдѣи и Горѣдѣ затвердивъ ихъ поновивъ Жигмонть-

298 заседание палаты посольств дня 28 лютого 1889.

На порядку дневномъ дальша розирава бюджетова.

Пос. Ебенгохъ (нововыбранный священникъ) говоритъ въ становища крайне ереси-кального, при томъ однакъ выступае супротивъ Либбахера за то, что той поддѣвъ подъ публичну дискусію внутрѣшній диссонансъ клерикальной партіи. Засидае ему такоже и то, что выступае противъ болѣе парляментарной, бо кто въ такомъ случаю допоможе не-ревести шибльну реформу въ дусъ клерикализму — не вже може лѣвица? Однакъ и правительство не заслуге нинѣ же зовѣмъ на безусловне поддѣване, бо не зомога цѣлкомъ ще либерализму и терпѣть понижуванье католической церкви, не обмежило экономической свободы, котра руйнуе народъ а зъ другой стороны зновъ доведо податки до нечуваной высоты. Такожъ засидае бесѣдникъ правительству, что дае надто волѣ прасѣ, и что навѣтъ праса зависима бѣдъ правительства осмѣляе выступати супротивъ католической церкви. Дальше ударивъ бесѣдникъ на лѣвицю, засидаючи ексклюзивность и майоризованье немѣцкихъ народностей. Бесѣдникъ заявляе себе сторонникомъ автономичного напругу, опертого на развитку національнѣмъ и кичить словами: „Яко австрійскій патриотъ, сповняю лишь мой обовязокъ, оббѣмачуи равнюю любовью нашихъ братѣвъ всѣхъ народностей“.

Пос. Менгеръ выступивъ въ оборонѣ Либбахера противъ зачѣпокъ Ебенгоха. Передъ десяти лѣтами — говоритъ бѣдъ — бѣдъ Либбахеръ такимъ самымъ клерикаломъ и автономистомъ, якъ Ебенгохъ, нинѣ змѣняе однакъ свои погляды, пересѣдѣвшисѣ, что болѣе шибль парламенту завязати гнетомъ давить все, что есть нѣмецке. Нинѣшній болѣе шибль не завдячу Австріи конституційной еры; еру тую занавгуровала послы либеральнѣмъ. Нинѣшня болѣе шибль не може выказати анѣ одного кроку напередъ на дорожѣ свободы и цивилизаційного поступу, а противно, дѣлае она все въ напругѣ ретроградности. Права товариствъ и зборѣвъ негують лишь на паперѣ а н тутъ бажають ще загальное обмеженя свободы. Волѣность прасы есть повновъ иллюзорична. Замѣтъ Ебенгоха, что праса либеральна выступае противъ католицизму, есть несправдливый; противно, клерикальна праса воюе клеветами и калюмніями. Такожъ не повинный зъ правницъ подносити жалѣ на высокій податки, бо податки тѣ суть дѣломъ самой правницъ.

Пос. Вольдрихъ подноситъ сумне положеняе рѣшительства. Есть оно близкѣмъ пропасти а причиною того есть передовѣмъ конкуренція. Безбѣзпечность тои конкуренція збѣлѣшае черезъ улекшеня тарифовъ для збѣжжаруманьского, російского и угорского и черезъ бракъ привозовыхъ мытъ. Станѣ такий подкѣпуе продуцентѣвъ и краевыхъ консументѣвъ, а збогачуе хѣба торговельникѣвъ и посредникѣвъ. Шибль зарадати злому, треба дѣлать змѣны мытовой политики и тарифъ зельзницъ якъ менше охороня ставу рѣшительного цѣлымъ законодательствомъ.

Пос. Магъ (противъ) поддѣвъ критицъ бюджетъ державы въ протягу десятилѣтнего господарства теперѣшного кабинету. Въ томъ часѣ збѣлѣшисѣ довѣгъ державный о 689 миллионѣвъ, прачѣмъ не належитъ забывать, что безпосередній податки поднесено о 20%. Кабинетъ той не може мати симпатіи нѣмцѣвъ и н они и нинѣ ще не вырѣкаються своихъ правъ, не покидають своихъ надѣвъ. Нѣмцѣ люблять Австрію, однакъ не Австрію папы а Австрію цѣсаря, люблять Австрію однакъ не яко музей претензіи чешскихъ и ягяловскихъ идей, а такую, яка розвиваласѣ на историчныхъ подставахъ.

Пос. Шуклье (за) стараетъ одиерти замѣты бесѣдникѣвъ лѣвицѣ что до высоты предиминованого доходу зъ податку бѣдъ горькихъ. Одакъ жалуваласѣ на гнетъ элементу славянского въ Каринтіи и домагае численнѣйшихъ

народныхъ шибль для Словенцѣвъ. Звертаючи до Менгера радивъ ему бесѣдникъ покинути гадку, що панованье въ Австріи муситъ принасти въ участіи либеральной партіи нѣмцѣвъ. Кто такъ думае, той не разумѣе историчного значеня Австріи. Сполученье рѣзнодорожныхъ народностей въ одну цѣлѣсть наступило тутъ за-дѣла скрѣпленя одиоронной силы на вѣдѣ. Давнѣйше лучала тѣ народы сибльна оббѣрѣна правъ, цивилизацій и вѣры супротивъ силы турецкой а сполученье ихъ наступило подѣ дванастиго Габсбургѣвъ и для того народъ тѣ стоить такъ сильно при той династіи. Стремленя сфалшувати тую историчну подставу монархія не доведуть до вѣчного и лѣвицѣ не зоможе зломити стремленя национальныхъ и почуты конечности обороны народныхъ правъ.

По той промовѣ замкнено равнѣе засѣданье.

Переглядъ часописей.

(Набѣслане въ „Przegląd“ зъ 2 н. ст. марта. — „Свѣтъ“ въ справѣ „Народного Дому“. — Петербургскій „Край“ о справѣ проинаційной.)

До чего може довести наивнѣсть, о томъ дѣлаетъ каждый, кто возьме до рукъ львовскій „Przegląd“ зъ 2 н. ст. марта с. р. Въ рубрицѣ: „Набѣслане“ — видко редакція „Przegląd“ соромиласѣ помѣстити сю статью на нѣмцѣмъ мѣста — читаемо „List z nad Wisły do braci Rusinów“. Якійсь епископъ нашихъ до мородныхъ Торосевичѣвъ и Гольвскихъ найшовся, видко, и надъ Васлюю и торочить собѣ на здоровье програму, якои бы Русины мали приймити спасеня своего и Польщѣ ради. Навнѣсть вѣе тутъ зъ каждой стрѣчки такъ широко струею, что годѣ для оригинальности не вынати зъ сего „листѣ“ бѣдаи кѣлька уступѣвъ. Авторъ каже:

„Просити вѣльно, тожъ прошу. Вѣе вѣсьмо Славяне, только мы зовѣмъ Поляками бѣдъ шибльнѣмъ полѣ, а вы Русины и Чехи бѣдъ двѣхъ братѣвъ: Руса и Чеха. Рѣшница лежить лишь въ имени. Виравѣдъ языкъ польскій есть инакшій бѣдъ руского, але лишь о столько, о сколько каждый языкъ выобразованый рѣзнити бѣдъ нарѣчій люду. Польскій языкъ выобразовали Поляки и Русины разомъ, а именно за Гедиминевичѣвъ. Суть учей, что радѣ бы для всѣхъ народѣвъ кулъ земской вынати одинъ языкъ. Я такъ далеко не йду. Я хочу лише, чтобы Поляки и Русины мали одинъ языкъ.“

Забудши на ин-но сказане: что не знае рѣзницѣ межѣ польскимъ и рускимъ языкомъ, наивный лѣвицѣвъ зъ Конгрессѣвки каже дальше:

Отъ я бы радѣвъ Русинамъ держатисѣ такой програмы:

- 1) Най бы „bracia Rusini“ приняли языкъ польскій, а мы за те будемъ учить языкъ руского и будемъ навѣтъ поддаватисѣ непотвѣ матуральному зъ того языка.
- 2) Zechciejcie przyjąć kochoani bracia i kalendarz gregoriański, бо теперь трати-мо богато часу, а часъ — то золото.
- 3) Плучьмѣся братья silnym węzłem miłości, а ненависть нехай щезае, якъ тѣне лѣдъ передъ солнцемъ.
- 4) Трудѣмѣся, чтобы не втратити нѣ одной скибы землѣ до чужинцѣвъ. Теперь танцюемо такъ, якъ намъ велѣтъ, але якъ получаемося, — гей тодѣ то буде рай...

Чи-жъ не добрый рады? Такой самѣ давнѣй кн. Бисмаркъ Полякамъ Познанскимъ а Катковѣмъ Полякамъ зъ Конгрессѣвки. Кинѣте все, что вамѣ, примѣтъ „Kultursprache“ або языкъ Пушкина, розливайтѣсь въ православію и буде таковы рай... Щобѣ загрѣти Русинѣвъ до принятия такой програмы, авторъ листу посвячуе имъ ще 15 стрѣвъ своихъ поезій. Отъ одна зъ самыхъ сѣредины:

A od cerkwi dawno ogłosi
Ślub odnowion na Kurhanie,
Ze narodem Ruś się wznosi
I w objęciach Polski stanie.
O sancta simplicitas!

Навѣвши вчера голосъ „Kurjer-a Lwow-sk-oro“ въ справѣ „Народного Дому“, нѣтуемо нинѣ, зъ обовязку дневнакарского, другой голосъ — изъ краковскаго „Свѣтъ“ (ч. 51). Поддавши складъ комисіи правничою магистрату львовского, каже дальше дописователь „Свѣтъ“:

Ходило о порѣшенье пытаня, чи супротивъ того, что бѣлая акту донаційного цѣсаръ дарувавъ руины давной академіи der ruthenischen Bevölkerung der Stadt Lemberg, громада мѣста Львова а взглядо магистратъ львовскій не має бути уважанный яко законъ на репрезентация рускихъ (rusińskich) мешканцѣвъ Львова и яко така ввести въ житея фондацию одновѣдну змѣстови акту донаційного, котромъ зарадъ спочивавъ-бы дѣйстви въ рукахъ Русинѣвъ.

Якъ вѣдомо, администрація „Нар. дного Дому“ есть теперь въ рукахъ одного сторонничества руского (ruskiego), что называе себе „русскимъ“ (russkim) и бѣдуеае систематично бѣдъ всякого удѣлу т. зв. партіи народну або украинификацѣ. Инстатутъ той, что має бути бѣлая дарованья власностею всѣхъ Русинѣвъ львовскихъ, есть отже де факто доступный для одиоронъ только и то нечисленной партіи. Були о то великіи споры въ дневникарѣвъ рускомъ, такъ великіи, что наконецъ дали причину до рѣшеня тои справы магистратомъ. Яке буде остаточнѣ рѣшеня репрезентация мѣсков, предвидѣти годѣ; належало-бы бажати, щобѣ одовѣдало мысли акту донаційного и интересамъ загалу Русинѣвъ, котрѣ справедливо могутъ чувтисѣ покровжденными абсолютною господаркою личностей маючихъ наименше права до репрезентованя интересѣвъ або народныхъ чувствъ рускихъ (rusińskich).

Тымчасомъ середѣ комисіи правничою объявиласѣ поглядъ зовѣмъ супречный. Референтъ д-ръ Грызецкій и проф. Олександръ Огоновскій буди за тымъ, чтобы поли-тици справу in statu quo — най буде, якъ бывало! Натомѣстѣ ректоръ Пентакъ и деякіи явчѣ члены комисіи, опираючисѣ на змѣстѣ акту донаційного, доказували право громады мѣста Львова до выступленя въ имени Русинѣвъ, входящихъ въ складъ громады, и до обявля „Народного Дому“ въ зарядъ. Однакъ при голосованю удержаласѣ гадка референта, чтобы въ той справѣ не поднимати нѣякихъ дальшихъ кроковъ. Ухвала тая будѣе же предметомъ нарадѣ въ дѣтѣшній секція рады мѣсков а опѣсля стане на порядку дневномъ въ повѣдѣ радѣ мѣста.

Въ ч. 6. зъ 10 (22) лютого посвящае петербургскій „Край“ ще коротку, але дуже вѣрну згадку справѣ проинаційной, полатодженей на послѣднѣмъ засѣданю сойму галицкаго Овъ каже:

За 62,200,000 зр. купила собѣ Галичина право проинацій бѣдъ своихъ шляхты. Тую сумою має вынагородитисѣ потребныи право управленыхъ властителей, именю право вынати до конца 1910 р., право до одного шибку по 1910 р. и право до участіи въ фондѣ проинаційномъ, застережене закономъ соймомъ зъ 1876 р. Частый доходъ зъ права проинацій приватныхъ властителей (зъ выключеньемъ мѣстѣ, тымъ закономъ не обятыхъ) выносивъ бѣлая оцѣнка зъ 1876 року 3,090,000 зр., бѣлая фактѣй по-датку доходного на 1887 рокѣ 2,987,000 зр., отже урядово болѣе-менше 3 миллионы, але въ дѣйности далеко болѣе шибль. Нинѣ оцѣненяе вышло зъ того, что вѣе майже властители проинацій фасионовали свой до-ходѣ нинѣ, чтобы бѣдѣ платити меншій податокъ доходовой. Але придержуючисѣ числа урядового (3 миллионы зр.), выхѣдѣ, что за право проинацій вѣлѣтъ собѣ панове заплата 14 1/2-разовымъ доходомъ, за вѣчу коршумъ 2 1/2-разовымъ доходомъ, а за участіи въ фондѣ проинаційномъ 3 1/2-разовымъ доходомъ.

Найслабшю стороною закона есть обчисленяе средствъ на сплату раты амортизаційной, что выносивъ 3,899,000 зр. рѣчно. Доходы проинаційный мусѣтъ уплатѣ зъ хвилею, коли край перейме ихъ въ свои руки. Край не буде посѣдѣти анѣ коршумъ, анѣ грунтъ, анѣ другѣхъ додатѣвъ, якѣ дававъ давнѣйшій властитель проинацій своему арендаторови. Черезъ то доходы рѣчѣвъ зъ проинацій, административной кра-емъ, не покрываютъ раты амортизаційной. Не-добѣръ кождорѣчѣвъ треба буде покрывати фондѣмъ резервовымъ такъ, что въ 1910 р., коли право проинацій выгае разъ на все, а что 5 ратъ амортизаційныхъ буде непокрытыхъ, соймъ буде мусѣтъ на лиценці-товѣ и консументѣвъ наложити надзвычайный тягари зъ шкодою краю. Правительство предвиджувае сей результатъ и для того напирало, чтобы цѣна выкупа выносила лишь 60,200,000 зр. Але шляхта оперлася тому и выторговала о 2 миллионы болѣе шибль.

Па томъ ще не конецъ. Доки въ соймѣ велѣсь дебѣты надѣ тымъ, якій тягаръ кнѣнѣ на край за выкупно права проинацій — а тягаръ сей (т. е. позачка) есть 16 разѣвъ болѣшій бѣдъ цѣлого рѣчного доходу краю краевому — доки шло о res publica, т. е. чужу кишеньку, дѣтѣ дебѣты велѣсь холодно. Якъ жежѣ уже ухвалено 62,200,000 зр. и вѣстало пытанье: якъ ту суму подѣлѣти межѣ управленыхъ, тогдѣ розгорячались вѣе до крайности, повстали краки, одній другамъ кидали обдѣржѣванья въ очи, бо каждый хотѣвъ зъ тои сумы загорнѣти для себе якъ наиболѣе шибль. Соймъ подѣлѣеа на два таборы. Въ одѣмъ стояли тѣ, котрыхъ доходы проинацій бѣдъ 1876 року дѣйстви змѣншали, въ другѣмъ тѣ, что ложно фасио-новали свои доходы и тымъ краивали екарѣ державный и самѣ фондъ краевый, что пов-стае зъ додатѣвъ до податѣвъ старыхъ. Той поединковъ оборонцѣвъ власной кишѣнѣ скѣпчивасѣ въ концѣ компромисомъ. Про-инаційный фондъ подѣлено. Зъ 62,000,000 зр. дано 34 миллионѣвъ на 17 1/2-разову вынаго-роду управленыхъ бѣлая оцѣнка зъ 1876 р., а 8,200,000 зр. кинено на жертву тымъ, что мають болѣе шибль, изъ въ урядовыхъ выка-захъ написано. Замовчанье доходу, усуне-нѣе себе зъ-подѣ болѣшого податку держав-ного и краевского оправдано — борѣю про-тивъ фискализму (!).

Такъ ось на власну приватну користѣ а зъ шкодою для интересѣвъ краю полатодже-но цѣкаву тую справу.

„Край“ догадуеа, что корона не дастъ санкціи такъ хитро обдуманому закону. Чи бѣдѣдѣдѣ? — побачимо небавомъ. „Коло“ ру-хавсѣ нинѣ болѣе, якъ коли-небудѣ, ставѣе якѣсь програмы, постулаты, робѣеае болѣе „патриотичнымъ“, говоритъ щось о Польщѣ, нѣбы бунтуеа, а все то робѣеае не для ин-шого цѣля надѣ ту, щобъ на правительство зро-бити натискъ и выторговати санкцію нового закона проинаційного.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчерашня дебѣта бюджетова не конче была займаюча. Штайнвѣндеръ критиче-валъ финансову господарку Дунавского и ка-завъ, что не має никакого довѣрія до реформъ податковѣвъ. Овъ полемизуавъ зъ Шуклемъ въ справѣ славянскѣй а Ебенгохови сказавъ, что той любѣтъ всякій иншій народъ, лишь сво-го не любѣтъ. Опѣсля промовлявъ Полю-

каръ за а Пленеръ противъ бюджету. Сей послѣдній жадавъ бѣдъ правительства, чтобы оно взяло разъ до реформы податѣвъ але въ томъ дусѣ, чтобы менше зважало на фис-кализмъ а болѣе на справедливѣсть и роз-кладѣ и не зважало н. пр. теперѣшного тя-гару податку бѣдъ горькихъ зъ процента на консумента. Опѣсля звернувъ Пленеръ на спра-вы политичный и доказувавъ, что теперѣшнѣе правительство займаеае головню лишь спра-вами национальнымъ; оно предлагаеае корѣвъ лишь такѣ проекты, котрѣ подобаються клерикально-славянскѣй болѣе шибль. Доки прави-тельство придержуеае лишь тои системою и то длѣтѣго, чтобы удержатисѣ при кермѣ, мусѣтъ бути чимъ разѣ горѣе. Чехи коли хотѣтъ по-дѣти свой народѣ, мусѣтъ допустити нѣм-цѣвъ до власти. Австрія не може статисѣ сла-вянскѣю, бо коли-бѣ стала такою, то мусѣ-ла-бѣ розпастисѣ а тогдѣ пропасть-бы и чешскій народѣ. Опѣсля полемизуавъ Пленеръ зъ Е-бенгохомъ, и доказувавъ ему, что либералы не цураються зовѣмъ религій и церкви. Они держатисѣ науки Христовѣ, котра повела на-роды на нову дорожку, а клерикалы то фарсеѣ, что сѣють неагуду и ненависть. Министеръ Дунавскій промовлявъ въ оборонѣ свои господарки а обговарюючи систему податкову заявлявъ, что правительство предлагаеае въ о-сени проектъ залагоджующій справу надемни-заційну въ Галичинѣ. Министеръ обявлявъ та-коже, что въ осени предлагаеае проектъ зако-на о особѣшѣмъ податку доходовѣмъ. Въ даль-шій свой бѣсѣдѣ полемизуавъ Дунавскій зъ Пленеромъ. По бѣсѣдѣ Пшайдѣна, ко-трѣй промовлявъ головню за недѣльнымъ бѣ-починкомъ, замкнено дискусію а генераль-ными бѣсѣдниками выбрано Гербста про-тивъ а Гавзенера за бюджетомъ.

При вчерашній дебѣтѣ въ угорскѣмъ пар-ляментѣ промовлявъ мѣжѣ иншими также и министръ гонѣдѣвъ Феєрварѣ. Овъ дока-зуавъ, что знанье нѣмецкого языка для оя-цѣрѣвъ есть конче потребнѣе; хоробрѣтъ угор-ской арміи не змѣнилася-бы виравѣдъ, наго-ли-бѣ одиорѣчѣвъ охотники робѣли опыты въ мадярскѣмъ языкѣ, але тѣ опыты мають якъ разѣ дѣти доказѣ, чи оны умѣють по нѣмец-кѣ. Дебѣта надѣ §. 25 потягнѣеае ще довго и може бути, что голосованье обдѣудеае ажъ при концѣ сего мѣсяца.

Вчера настали зновъ въ Будапѣштѣ за-вѣсѣмъ несподѣвано демонстрація студентскѣй. Студенты збѣрлѣлись були вечеромъ на пляцѣ Кальвина и коли тудѣ переходили референтъ закона войскового пос. Муннихъ, повнѣтали его свѣстомъ въ криками. Кѣлькомъ посламъ зро-блено кѣтѣчу музыку. Опѣсля явилосѣ 20 кнѣ-ныхъ полиціантѣвъ, котрѣ розбѣгнали демон-страцѣвъ и арештували 6 студѣнтѣвъ.

По причинѣ выступленя предѣдѣателя ко-ла польского въ парламентѣ устроили онѣдѣ члены того кола пос. Яворскому великій пѣръ, на котрѣмъ дуже велѣчала его выступленяе. Черкавскій сказавъ въ тоаствѣ, что „Яворскій — то сама програма кола, доки бѣтъ лишь бу-де держатисѣ политика берлинского кола польского“ а нѣмчинѣвскій казавъ, что по но-чи (по смерти Грохольского) збѣшло новѣе сонце (Яворскій), кобы оно лишь довго свѣтилъ кра-сивѣ! Выголошено же богато тоаствѣвъ на темѣтъ „kochajmy się“ и на взаимну адмѣрацію.

Пригода Ашинова въ Сагалѣю, хочѣ впрѣчѣмъ дуже маловажна, набрала неспѣдѣ-вано черезъ то, что выликала въ Франціи, трохи и значеня политичного, хочѣ, розу-мѣеа, позбѣстане безъ всякого впливу на бѣ-носини Франціи и Россіи до себе. Се есть вже рѣчь певна, бо якъ российске такъ и французске правительство заявляи, что справа ся не змѣнѣтъ въ нѣчѣмъ бѣдѣноснѣ обохъ державъ до себе. Далеко важнѣйшою сталааеа пригода Ашинова для самой Россіи, а зъ нею въ певабѣ мѣрѣ и для свѣта славянского. Она показала ясно якъ на долѣни, что въ Рос-сіи побѣдѣ правительства офіціального есть ще и другѣ неофіціальные, на чѣлѣ которѣго стоять такѣ люде якѣ Побѣдоносцевѣ, Игна-тьевѣ и другѣ, а котрѣ уживають до своихъ цѣлѣй люде послѣднего сорта и остаточно компромѣтуютъ передъ цѣлымъ свѣтомъ не лишь офіціальне правительство, але и цѣлый народѣ російскій. Що въ Россіи есть тако неофіціальне правительство, се рѣчь давно бу-ла звѣстна; доказомъ сего була не лишь бол-гарска справа, котру Россія остаточно лѣшь черезъ се неофіціальне правительство про-грала, але и цѣла справа славянска, въ ко-трѣй Россія не могла досѣ заняти такого ста-новѣща. Якъ бы повинна; але чтобы то нео-фіціальне правительство важилось такъ смѣ-ло дѣлати на власну руку, чтобы ажъ занепо-ковѣти якусѣ державу, котру не вяже зъ Рос-сією анѣ племяннѣе спорѣднѣе анѣ безпосе-редный интересъ политичный, на се ще не было доказу, се показала доперва мисія Аши-нова. Ашиновъ скомпрометувавъ Россію въ очахъ цѣлои Европы, своєю дружиною зане-славѣвѣ имѣя цѣлого народу російского, але за-разомъ и здемаскувавъ тѣхъ люде, что по-за нимъ стояли, что хочѣ самѣ „надували“ офі-ціальне правительство и легковѣрныхъ людей приватныхъ, але и дали надутиа такому А-шинову. А чи такихъ Ашиновыхъ было и есть мало? Правительство российске може теперѣ, коли хоче, видѣти добре, до чего ведеу Рос-сію тѣ, что нинѣ въ нѣй верховодѣтъ. Най-болѣшій же ударъ нанесла пригода Ашинова самымъ панславѣстамъ, бо выкрыла ихъ дѣ-яльнѣсть и показала, что она правнѣеае лишь шкѣду державѣ и неславу російскому на-родѣ. Нинѣ вже звѣстѣно, что офіціальне пра-вительство российске не мало нѣякого дѣла зъ мисією Ашинова, что по-за Ашиновомъ стоятъ гр. Игнатѣвъ, предѣдѣтель петербургского обществѣтельного комитета, и ген. Барановъ, а по-за архимандритомъ Писисѣмъ св. синодѣ въ особѣ своего оберпрокуратора Побѣдоносце-ва. Игнатѣвъ стараетъаеа головню о грѣшѣ для

(Дальше буде.)

Ашинова; ще на короткій час передь тымъ, закамъ въ Петербургъ стало звѣстно, що приключилося Ашинову въ Салгалло, выслать бы Ашинову 40.000 франківъ. Не диво отже, що Ашиновъ гравъ въ Портъ-Саидъ въ рулетку и плативъ золотомъ! Ген. Барановъ, губернаторъ въ Нижнего-Новгорода, той самъ, що гостивъ арештованого нинѣ Дерульбеда и подносилъ томствъ въ его честь, старався змовъ одушевити легковѣрну суспільність російську для мисіа Ашинова. На пращальній нирѣ, устроєній для Ашинова минулою осеню, одушевлявся вінъ високою задачею Ашинова такъ, що казавъ, що вінъ самъ, коли-бъ такъ бувъ молодшій, обнявъ бы проводъ сей мисіа. Побѣдоносцевъ одикувався головно архимандритомъ Пансіємъ и другими священниками. Овъ не лавъ зробивъ Пансія въ монаха архимандритомъ, але и приказавъ збирати для него по церквахъ грошъ та позволивъ вибхати зъ краю священникамъ, котрымъ забалося погуляти трохи на широкімъ свѣтѣ. Мисіа зробила фiasco и скомпрометувала Россію и на томъ бы вже все закончилося, якъ бы не то, що черезъ такого Ашинова упало жертвою багато невинныхъ людей. Офіціальне жерело каже, що въ Салгалло погубило лишь пять людей, а пять естъ раненыхъ; въ Петербургъ говорятъ однакожъ иначе, бо кажутъ, що мисіа Ашинова стравила ажъ 60 людей по части убитыхъ, по части раненыхъ. Настѣдкомъ неудачъ мисіа Ашинова сталося бодай то, що правительство заказало теперь двѣ другі експедиціи до Абессиніа, зъ котрыхъ одна вибаралася бодъ проводомъ якогось лѣкаря, а друга бодъ проводомъ якогось купця.

О ревизіи въ локально французской линіи патриотичнои доносилъ зъ Парижа такъ: По полудни дня 28 лютого явился комисаръ полиціи зъ 20 агентами полиціиными въ локально линіи при пляцу баржевѣмъ. Полиція заняла заразъ все входы и не дозволила нѣкому ані входить ані выходить. Въ бюръ линіи зроблено заразъ ревизию въ присутствіи Дерульбеда, Лягера и Рашарда, котрі подписали бодъ въ справѣ Ашинова. Дерульбедъ не хотѣвъ давати нѣякихъ поясненъ. По ревизіи замкнено локально и опечатано. Вечера отворено зновъ бюро и роблено дальшу ревизию. Дерульбедъ не хотѣвъ дати ключа до шафъ и бюръ. Приключено отже слюсари и велено все поотвирати. Пбдчасъ ревизіи пришло до бурливыхъ сценъ мѣжъ Дерульбедомъ а урядникомъ полиціи. Зъ бюро забрано багато паперовъ, котрі мають въ великій мѣрѣ компрометувати Буляжера. Здаєсь, що всѣмъ членамъ управляющаго комитету буде выточенъ процессъ, бо пбсле статутѣвъ не смѣла линіа займатися полиціею.

Протестъ линіи патриотичнои, за котрый ен розязвано, звучитъ дословно такъ: „Управляющій комитетъ патриотичнои линіи въ имени 240.000 французскихъ листковъ: Франция протестуетъ въ великимъ обуреньемъ противъ не дающаго эквалликуватися и всѣмъ патриотами ссужденного поступаваніа парламентарнаго правительства, котре не лакалося противъ кровъ російскую. Линіа засылае великому дружному народови выразы сердечнаго смутка и широкаго жалю та братнои преданности. Управляющій комитетъ одкрывае заразъ подписку въ корнетъ родины погубившихъ и пораненыхъ въ Салгалло членовъ мисіа Ашинова. Линіа сама подписуе 1000 франківъ. Най живе Франция! Най живе Россия! Президентъ Дерульбедъ. Генералъ-делегатъ Лягеръ!“

Несподѣванный результатъ процессу Парнеля стався теперь небезпечный для самого правительства. Коли стало вже яснымъ, що Пайджотъ сфашикувавъ листы Парнеля а доказано, що проводиръ Ирландіи въ не мали нѣякой участі въ убійствахъ въ паркѣ Фениксъ, выступили Ирландці противъ правительства а доказуютъ, що то оно всемо виновате, що оно выкликало той процессъ, чтобы тымъ способомъ убити Парнеля и цѣлу партію ирландскую. Щобы дати доказъ на то, настаютъ Ирландці на то, чтобы спеціальна комисія вела процессъ дальше и выказала, хто властвова бодъ причиною, що выликовъ той процессъ. Наколи-бъ то противникамъ правительства удалося, то легко понять, що для кабинету Сальсберіаго настали-бы дуже приверъ часы. Впротѣмъ бодъ оппозиція и безъ того выкористовувати сей процессъ ще не разъ а навѣтъ вже и теперь почала то робити. Пос. Морлей поставилъ именно при дебатъ надъ адресною внесеніе, чтобы до адресы долучити ще додатокъ, въ котрымъ мая бути сказано, що теперьшня система административна въ Ирландіи естъ дуже строга, угнетающа и несправедлива. Мотивуючи свое внесеніе, сказавъ Морлей правительству въ очі, что оно хоче убити проводирѣвъ ирландского народу и що на него спадае такожъ вина за велике обманство, бо въ процессъ Парнеля брали участь урядники правительства.

Ходъ засѣданія комисіи слѣдчои, на котрымъ рѣшалася справа Парнеля и выкрылося обманство Пайджота, бодъ слѣдующій: Сала була повна людей. Коло судѣвъ сидѣвъ Гладстонъ блѣдый и дуже роздразненный. Въ переднихъ лавкахъ мѣжъ публикою сидѣвъ Парнелъ, Лябушери, Герардъ и другі ирландскі послы. Всѣ чекали нетерпеливо, коли явятся Пайджотъ, але той не являлся. Неразъ выступивъ адвокатъ „Times-a“ Соемсъ и середъ глубокой тишины заявивъ дрожавымъ голосомъ, що Пайджотъ вечеромъ день передъ тымъ выйшовъ зъ готелю, де мешкавъ и шезъ десь безъ слѣду. Адвокатъ Парнеля, Русель, выѣсъ просьбу, чтобы Пайджота приказано заразъ арештовувати. Комисія на то првстала. Предсѣдатель комисія заявивъ бдтакъ середъ згальнаго занепокоєня, що вінъ не въ силѣ вести дальше розправу и муситъ розважати, що мае дальше робити. Тодѣ бдовзавъ Русель рѣшучо: „Най „Times“ робить, що хоче, а мы бу-

демо жадати, чтобы розправа велася до конца, бо по-ча Пайджотомъ стоить нинѣ люди. То бодъ пбллы заговорѣ, чтобы Парнеля погубити и пошкродити ирландской справѣ, а то все муситъ выкрытися!“ Середъ згальнаго зворухенія перервали судѣвъ засѣданье на пбвъ гддны. Гладстонъ ходивъ бдъ одного посла ирландского до другого и каждому подавалъ руку. Веѣ були страшно зворухені, лишь одинъ Парнелъ сидѣвъ якъ лѣдъ студеный.

Коли засѣданье зновъ розпочалося, заявивъ прокураторъ державный, що вінъ одержавъ листъ бдъ Пайджота, въ котрымъ той признался, що сфашикувавъ все листы Парнеля. Тодѣ оповѣвъ Русель, що Пайджотъ бодъ въ субботу у Лябушера и тамъ выповѣдавъ передъ Августомъ Селя; Пайджотъ подписавъ такожъ письмо, котре Русель хоче одчитати и длглаго проситъ, чтобы ему то дозволено. Прокураторъ сопротивлялся тому. Тодѣ бдовзавъ Русель: „Въ имени справедливости прошу торжественно, чтобы менѣ вольно говорить. Розходиться тутъ о то, чтобы показати, длячого Пайджотъ пропасть безъ вѣсти, хоть правительство прставило до него троихъ детективовъ, чтобы его стерегли.“ Коли судѣвъ не могли зажитися, что зробити, бдовзавъ зновъ Русель: „Вы, панове, маєте иллынувати того, чтобы була повна справедливостъ; коли менѣ не буде вольно говорить, то грозитъ небезпечности, що правдивыи виновники шезнутъ. Розходиться о то, чтобы выказати звязъ межи фальшивицтво Пайджота а „Times-омъ“ и межи „Times-омъ“ а министрами Ен Вел. королевон та чтобы выкрыти заговорѣ на згубу Парнеля“. Сй слова выкликали величезну сензацию. Судѣвъ позволили Русельови говорити а той ставъ тодѣ отворто доказувати, что „Times“ и Густевъ умышлено спрятали Пайджота, чтобы не дати выкрыти тыхъ, що Пайджота бдставили.

Обсѣля розпочалося пересудуванье Густена, адвоката Соемса и троихъ детективовъ. Показалося, що Густенъ естъ сильно скомпрометованный. Переловлено именно недавний листъ Пайджота до Густена, въ котрымъ той доносилъ ему, що спаливъ вже часливо „ту шатулку зъ небезпечнымъ ен змістомъ; Густенъ и другі можуть бути длятого спокойны“. Адвокатъ „Times-a“, Соемсъ, мусѣвъ такожъ признати, что вінъ не слѣдвалъ въ интересъ „Times-a“, ані за тымъ, зъ-вѣдки тѣ листы походила ані за характеромъ Пайджота. Комисія заявила по томъ, що выточитъ Пайджоту процессъ за фальшув присягу и за сфашикованье листѣвъ и на томъ засѣданье скбчилось.

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

— Загальнй зборъ членѣвъ товариства русскихъ ромбоніевъ „Зоря“ бдбудуться дня 3 н. с. марта о 3 годъ зъ полудня въ локально товариства при ул. Краковской ч. 17. До численой участі въ тыхъ зборахъ запрашае членѣвъ дѣйствныхъ и почетныхъ — *Выдѣль.*

— „Общество Русскихъ Дамъ“ устроїе дня 10 н. ст. марта въ сали „Народнаго Дому“ вечерокъ зъ одитомъ п-ѣ Иновской „О образованю жен щинъ“, зъ спѣвами, декламациями и товарискими грами.

НОВИНКИ.

— Рускій народный театръ въ Бродяхъ бдложивъ зъ причинъ бдъ дирекціи независимыхъ вечеръ въ честь XXVIII роковинъ смерти Т. Шевченка зъ минушого вторка на слѣдующій понедѣлокъ (4 н. ст. марта). Въ дни томъ бдбудетъ той вечеръ бдсла оповѣщенои программы, а половину чистого доходу призначила дирекція для убогихъ учениковъ бродковъ гимназіи.

— Соединеніа Иондора Винницкого именувало манистерство членомъ комисіи для испытѣвъ правничихъ въ университетѣ черновецкомъ. — При нагодѣ годиться поднеести, что тому-жъ высоко поважаемому патриоту нашему, фактичному проводникови Русинѣвъ черновецкихъ и буковинскихъ, заявили тамошній Русины велику свою симатию въ день его именины дня 4 (16) лютого, а мѣжъ благожелателями явились навѣтъ сельскі читальники. И мы примучаемся до хору всеѣхъ щиро-прихильныхъ сов. Ис. Винницкому и кличемо: Много лѣтъ!

— За прѣмствомъ бар. Пина, президента Буковины, участь руского языка и письма такожъ урядни ки краевои президиіи гр. Креневіа и комисаръ Помпе. Науки удѣляе имъ старшій учитель п. Омелянъ Поповичъ, редакторъ „Библиотеки для молодежи“. Мимоходомъ сказавши, у пастъ у Львовѣ, чогось подобнои нема, бодай не чувати, а якъ намѣстникъ гр. Баденій, такъ и президентъ намѣстничества п. Лидъ звинялихъ передъ Русинами: „Dariusie, rapowie, na tyle ruskiego jezuka nie umiei...“ першій не учивод, другій признавъ.. Зъ Черновець иде добрый примѣръ, что въ такомъ случаю треба зробити!

— Намѣстникъ гр. Баденій, обймаючи урядъ намѣстника, сказавъ при приниманю урядниковъ намѣстничества, що за его урядованя понятъ „ре-станціа“ муситъ шезнути. Тымчасомъ — якъ пишуть зъ Пильна до „Wienn. Pol.“ — протесты противъ выборовъ громадскихъ залгають, до нихъ не сягла опѣка нового намѣстника. Такъ протестъ противъ выборовъ рады громадской въ Бжостку спочинае собѣ здорово въ намѣстничствѣ уже больше якъ рокъ... а кблько черезъ то терпятъ справы громадскі нема, що и говорятъ. Мы певны, що такихъ залгающихъ сирѣвъ по рокови муситъ бути въ галицкомъ намѣстничствѣ больше. Мы самі вже не разъ се констатуваля. За намѣстничества п. Залеского бувало багато и такихъ выпадковъ, що на поданя цѣлыми роками ждано на бдовѣвъ тай такъ не бджданосъ...

— Въ мешаню пок. цѣсаревича Рудольфа въ замку двброкѣмъ перевела уже комисія двброка списъ инвертаря до конца. Пок. Рудольфъ полишавъ дуже краснй зббркии предметѣвъ штуки, дорожничной збруѣ (самыхъ ручницъ 78 всякого рода) и музей природничий. Той музей займать три

саллоны и мае бути роздарованыи заведениямъ науковымъ. Кблька днѣвъ займе списъ инвертаря въ Ляксенбургѣ а потбмъ въ Лякрѣмъ. Вдова архикнягина Стефанія переслала писателени угорскому Юкави, зъ котрымъ пок. Рудольфъ бодъ у приязни, на памятку 5 золотыхъ синиковъ, якихъ покбнний уживавъ въ остаткомъ часѣ до ббля.

— Лат. ординаріаты епископскі: у Львовѣ, Перемишлѣ, Краковѣ и Тарновѣ, а такожъ ординаріаты брменскій у Львовѣ, стараються — якъ доносятъ польскій газеты — такожъ заключити зъ асекураціею Краковскоу угоду, якъ се першій учинивъ митр. ординаріаты рускій.

— Аневины петербургскій „Свѣтъ“ (котрого редакторомъ естъ В. В. Комаровъ, той самъ, що редагуе и „Славянскія Извѣстія“) мѣстять на серію „сензационнй“ вѣсти, що архикнязь Рудольфъ не умеръ, але живъ здорово — въ Италиі. Се неправда — каже „Свѣтъ“ — чтобы архикнязь Рудольфъ померъ въ Маврилені. То застрѣлился кто иншій, а только надигнено на него маску архикнязевон подобы лица... Дня 18 лютого приѣхавъ архикнязь Рудольфъ до Флоренціи и тамъ то бачивъ его кореспондентъ „Свѣта“, чоловікъ — дуже достовѣрный и правдолюбивый...

— Собрѣ барона Гирша зъ турецкимъ правительствомъ розсудивъ прощ. Гнайотъ досытъ справедливо. Баронъ Гирш, котрый добровольно предкладалъ Туреччинѣ сразу 12, потбмъ 15 а на концѣ 20 миліонѣвъ, мае пбсла розсуду Гнайота заплатити 27 1/2 миліонѣвъ. Мимо того Гирш все таки зробивъ на зельзницяхъ турецкихъ такій „гешефтъ“, якому ровного нема въ иншнихъ часахъ выискуваня великого капитала. Коли 1869 року Гирш за протекціею зъ Вѣднй бдставъ бдъ турецкого правительства концесіею на будову зельзницъ, мавъ кблько миліонѣвъ — на передвугнутий работы та на „дарунки“ въ Турціи и деінде. Выдавши турецкій лосы, зббравъ капиталу кругло на 350 миліонѣвъ франківъ. Зъ того, каже, выдѣвъ 100 миліонѣвъ франківъ на емисію лосѣвъ — отже 254 миліоны лишились ему на будову зельзницъ. На дѣль-жъ на будову турецкихъ зельзницъ выдѣвъ бдъ ледни половину той сумы. По выбудованю зельзницъ, Гирш бдъ року 1873-го до 1885 го самъ мавъ зельзницѣвъ въ заридѣ, а зъ того приходило ему до кишенѣ по 5 миліонѣвъ франківъ рбчно, разомъ отже за тѣ роки мавъ кругло 60 миліонѣвъ чистого доходу. Вправдѣ бодъ бдсла угоды зобовязався платити турецкому правительству 8.000 франківъ рбчно чиншу бдъ одного кілометра, — але того чиншу не плативъ, — и теперь ажъ мае зъ того титулу заплатити Туреччинѣ, 1.750.000 франківъ бдчліного. Коли звести все до кущи, то Гиршъ заробивъ на зельзницяхъ турецкихъ: при емисіи лосѣвъ 50, при будовѣ зельзницъ 125, а на заридѣ 60 мил., разомъ 235 миліонѣвъ. Зъ такой сумы заплатити 27 1/2 миліонѣвъ — се дурница!

При цѣломъ „гешефтѣ“ Гирша Туреччина не конче покрывджена — она бдстала зельзницѣ — а покрывджений люде особливо въ Австріи и Нѣмеччинѣ, де ославленіи лосы турецкій мали великій бдбуть, бо и правительства на то позволили, и Гиршъ плативъ за шумнй реклами дневнигарству... Нинѣ бар. Гиршъ великій филантропъ жидѣвскій и хочъ якъ сыпле миліонами, черезъ то не збужбѣе. Обовисея добре!

— Вы намъ напишѣтъ выразно: чи буде война, чи нѣ? — такъ пастъ пытае одинъ читатель, при нагодѣ присылки предплаты. Въ бдповѣдъ на то пытанье мы можемо сказати только то, що однодушно говорятъ все европейскі дипломаты: „На теперьшню ситуацию годѣ глѣдѣти зъ страхомъ, хотий она, мусимо признати, дуже грбзна. Все державы пересвѣдченіи о потребѣ удержаня европейского мира, хотий все безнастанно дрожатъ передъ згальною войною, котра певно скбчнаться руиною всеѣхъ. Все то удерже насъ въ на-дѣи, що миръ не буде нарушеный. Державы мусятъ збрутитися бдъ ногъ до головы и кожда муситъ зъ наибольшоу увагою дбати о то, чтобы була крѣпша бдъ сусѣда, тымъ болѣе, що кожда держава бажае мира...“ Здаєсь намъ, що бдповѣдъ зовѣмъ лена и вповнѣй вдовольтъ Внов. интернеланта.

— До що для нашихъ меншихъ филологѣвъ. Въ одній нѣмецкой газетѣ выводитъ лкійсь филологъ Нѣмце, що славянскій народы приняли зъ языка нѣмецкого, и мѣжъ иншими показуе, слова: ланъ — зъ нѣмецкого Lehen (поле подѣлене на куснѣ); фбльварокъ — нѣм. Vorwerk; снѣжарня — бдъ нѣм. Speise; парканъ, по чешки rachtan — зъ нѣм. Pfersch (первѣтено омурованье внутрѣшнихъ стѣны рова фортификаціоннаго). Цѣкаву при томъ авторъ выводитъ рѣчь, що слово пистолетъ, уживанье нинѣ въ европейскихъ языкахъ, естъ зъ роду чешке и бдъ Чехѣвъ пошло въ иншій языкъ: pištalъ — було у Чехѣвъ огнестрѣльные оружье уже въ XV-омъ столѣтїи.

— Листоноса Гагера у Вѣднй въ домѣ при Schönlathengasse напали вчера Леопольдъ Рожновскій и Едмундъ Иновскій, хотиха его убити и обрабувати зъ листѣвъ грошевыхъ. Повторилася така сама исторія, яку свого часу устроивъ бодъ собѣ Францескони. Рожновскій казавъ надати на свою адресу листъ грошевыи. Коли листоносъ вступивъ до комнаты, выскочивъ Иновскій, сыпнувъ ему наприкою въ очи, а потбмъ разомъ зъ Рожновскимъ кинулись его душити. Гагеръ — чоловікъ дужий — почавъ крѣпко боронитися и кричати о помбчу. Розбишакы перепудились и кинулись утѣкати, але мешканцѣ дому схопили ихъ и бдали судуви.

— Штука фотографіи обходитъ въ томъ роцѣ 50-лѣтній ювилей своего истнованя. Чтобы достойно звеличати тѣ роковины, порѣшили берлинскіе товариство фотографичне устроити въ Берлинѣ велику фотографичну выставу и скинати всеѣхъ а передовѣмъ австрійскихъ и нѣмецкихъ фотографѣвъ на зѣздѣ до Берлина. Выстава певно буде дуже цѣкава, бо мало въ котрой штупѣ зроблено въ такъ короткомъ часѣ такъ значный поступѣ, якъ власне въ фотографіи.

— Дробнй вѣсти. Въ Петербургѣ померъ въ 50 роцѣ жита Давидовъ, профессоръ при консерваторіи музычной. — На шляхахъ зельзницъ въ Нѣмеччинѣ що-разъ болѣе заводять телефоны. — Въ Пришѣвѣ на Угорціи вдерисел розбишакы

до торговця шкбръ, котрый на той часъ выѣхавъ бодъ до Вѣднй, замордували его жѣнку, хлощевыи вырѣзали языкъ, и зрабували цѣлый складъ шкбры. — Въ Менчестрѣ згорѣвъ циркъ разомъ зъ конями; добре, что людемъ удалось спастися. — Въ фабрицѣ напѣвъ въ Пльмавтѣ въ Америцѣ черезъ выбухъ 11 роббтницъ утратило житье и фабрика згорѣла.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Презенту на Голобутѣвъ одержавъ о. Петро Шанковскій.

Кан. институтію на Стиляву выжну одержавъ о. І. Гиличянскій зъ Яхторова.

Завѣдательство одержали оо.: Мих. Гарбачевскій въ Вѣдомѣ, Ник. Вѣлецкій въ Голини и Ант. Долянскій въ Яхторовѣ.

Строительство въ Сушнѣ одержавъ о. Ант. Захаріевскій.

До заведеня им. св. Августина у Вѣднй принятый о. Стеф. Юрикъ.

Наука, штука и литература.

— „Рускои Библиотеки Историчнои“, подѣ редакціею проф. Олеко Варвѣньского, выйшовъ томъ XI и мѣстять въ собѣ монографіи Миколаи Костомарова: „Богданъ Хмельницкій“, томъ III. Въ сѣмъ томѣ розведена дальша исторія борьбы Хмельницкого противъ Польщѣ, почавши бдъ адобути Чернигова и Кіева войсками польскими до Переяславской рады въ 1654 р., т. е. до бддаци Украины подѣ покровѣ царя Алексея Михайловича. Томъ сей обймае 181 сторбтъ и коштуе 1-60 зр. Зъ томѣмъ IV-ымъ покбнитися „Богданъ Хмельницкій“ Костомарова.

Господарство торговля и промыслъ.

— Дирекція руку ц. и державныхъ зельзницъ у Львовѣ розписала оферту на будову дому для помещикани на стаціи Сколье. Терминъ до вношеня о фертъ назначеный до 12-тои години въ полудне дня 10. марта с. р. Влизшій вѣсти подае въ годинахъ урядовыхъ инспекторатъ консервацій тыхъ зельзницъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Комитетъ Института Руского Товариства Педагогичного подѣ покровомъ св. Николая (ул. Театиньска ч. 19) у Львовѣ складае сѣмъ прилудноу подяку Впр. о. Ищастному Саламону зъ Комарникъ за 24 литры бвняныхъ крупъ и Впр. о. Томѣ Березовскому зъ Дубравки за 1 зр. на цѣли Института.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 2 марта. Выѣздъ цѣсаря Вильгельма до Англіи бдбудетъ пмѣврно въ червню, ще передъ зѣздомъ зъ царемъ. „Post“ доказуе однакожъ, что царъ приѣде до Нѣмеччины вже при концѣ марта а выѣздъ цѣсаря до Англіи наступитъ доперва въ серпни.

Вѣдень 2 марта. Въ палатѣ панѣвъ закончилась вже генеральна дебата надъ закономъ о неподѣльности грунтовъ селянскихъ. Нинѣ бдбудетъ дальше засѣданье.

Парижъ 2 марта. Министеръ судѣвничества мае зажадати бдъ палаты выданя посла Лягера судуви а Лесанъ поставити интерпелляцію въ справѣ лигы.

Лондонъ 2 марта. Палата пословъ бдкинула 339 голосами противъ 260 внесеніе Морлея. Коли Парнелъ забравъ голосъ, встали все послы зъ оппозиціи зъ своихъ мѣсцъ и повтали его громкими окликами.

Мадридъ 2 марта. Вечеромъ приѣхавъ сюды Пайджотъ, за котрымъ гонила англійска полиція, а въ хвили коли мавъ бути арештованный, застрѣлился.

Аптека РУБЕРА у Львовѣ

поручае 2460 290-?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ ошакованьемъ 30 кр.

Загальна лѣчница бесплатна

улиця Сикстуска ч. 31

отворена зъ днемъ 15 сѣчня с. р.

ЛѢКАРЬ ОРДИНУЮЧІ:

бддѣль недугъ внутрѣшнихъ:

Д-ръ Еберсъ (для недугъ нервныхъ), второкъ, четвертъ, субота бдъ 11—2.
Д-ръ Ілюзинскій (для недугъ легкыхъ и горла) щоденно бдъ годъ 9—10.
Д-ръ Янда, среда, субота, бдъ 12—1, сали III.
Д-ръ Писекъ, понедѣлокъ, среда, субота, бдъ 1—2.
Д-ръ Соханскій, щоденно бдъ 10—11.
Д-ръ Вячшовскій, щоденно кромъ суботы, бдъ 8—9.

бддѣль хирургичный:

Д-ръ Баронъ, щоденно бдъ 11—12.
Д-ръ Бистинскій, второкъ, четвертъ, субота, бдъ 12—1.
Д-ръ Зембинскій, понедѣлокъ, среда, пятница, бдъ 12—1.

бддѣль недугъ жѣночкихъ:

Д-ръ Билинскій, понедѣлокъ, четвертъ бдъ 10—11.
Д-ръ Феетенбургъ, второкъ, пятница бдъ 10—11.
Д-ръ Стройновскій, среда, субота бдъ 10—11.

бддѣль недугъ дѣтей:

Д-ръ Князюлицкій, понедѣлокъ, четвертъ, пятница бдъ 12—1.
Д-ръ Выхтелъ, щоденно бдъ 11—12.

бддѣль недугъ шкбры и венеричныхъ:

Д-ръ Коссакъ, щоденно бдъ 12—1.

бддѣль недугъ губъ и зубѣвъ:

Д-ръ Фухсъ, щоденно бдъ 8—9.

бддѣль недугъ очей:

Д-ръ Кицкій, щоденно бдъ 1—2.

Въ недѣлѣ и свята лѣчница замкнена.

ДѢЛО

Выходит у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток. **Библиотека пайзаменитишихъ повѣстей** — выходить въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на череді разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львові Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. **В. В. Вагнеръ** Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppel I. Stubenbastei 2; Al. Herndl I. Wollzeile 8. **В. Франкфуртъ** и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и на нисераты за нисераты платитъ у Львові.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрію: на цѣлый рікъ . . . 18 зр. на цѣлый рікъ . . . 24 зр. на півъ року . . . 9 зр. на півъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цѣлый рікъ . . . 18 зр. на півъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаній вольній одъ порта.

Поодинокое число коптуе 8 кр. а в.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. одъ одного стрічки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числяться по 10 кр. одъ стрічки.

У Львові дня 20. лютого (4 марта) 1889.

Одъ кількохъ днівъ велся въ радѣ державній розпрыва загальній надъ предплатаремъ сегоднішнього бюджету. При тій нагоді не залишили представителі поодинокіхъ стороницъ и народностей высказати свои погляды якъ на фінансову господарку такъ и на внутрішню политику кабінету гр. Тафого. Посолъ Пленеръ зъ опозиції нѣмецкой говоривъ на тематъ маймыхъ кривдъ элементу нѣмецкого въ Чехавъ; пос. Либаверъ нарѣкавъ, що єго проєкту о заведеню школъ вѣровсповѣднихъ нѣхто не хоче брати на серію; свѣжий посолъ Ебенгохъ обнявъ ролю пок. кс. Трайтера и кинувъ палатѣ въ очи релігійнымъ индиферентизмомъ; хорватскій посолъ Видуличъ, упоминаючи о кривдѣ народу свого на истрійскѣмъ Побережю выкликавъ навѣтъ малый скандалъ зъ italiansimi австрійскими; а пос. Яворскій яко презесь „кола“ заповѣвъ, що делегація польска нестерпеливитъ зъ галицкою индиферентизацією.

При тѣмъ порушено и деякі жизненіи пытанія, якъ: потребу заведеня податку особово-доходowego, биржевого, потребу опусту податку грунтового, домового, заробкового для бѣднѣйшихъ верствъ народу, наложностей одъ посмертныхъ спадщинъ и т. д., якъ и вказано на великій шкоды матеріальні, що плывуть зъ милитаризму европейского въ загаль, а зъ австрійского въ подрѣбности. Лише политику заграничну полишено симъ разомъ зовѣмъ на боці и здавалося, що вже нѣхто не чує въ собѣ того одушевленія, яке чувъ передъ рокомъ для союза австрійско-нѣмецкого. Рада державна, въ загаль сказавши, вийшла зъ буденнон апатія и оживилась трохи.

Тільки изъ стороны рускаыхъ пословъ не оббавался нѣ одинъ хочъ бы слабонѣйшій голосъ за интересама руского народу въ Галичинѣ. Анѣ клубъ рускій, анѣ членъ клубу Короніиного не мали нагоды звернути увагу правительству и рады державной на невѣдраніе и майже безвыходное положеніе народу руского въ Галичинѣ и Буковинѣ. Заграничя, що звичайно уважно слѣдитъ за ходомъ розправъ бюджетовыхъ, вынесе зъ факту того пересвѣдченіе, що межи народами Долитавщины одній Русины галицкій и буковинскій доволеній судбою, — благодаренствують и не мають нѣякихъ некучыхъ потребъ нѣ національныхъ нѣ экономичныхъ.

Може бути, и мы того надѣмось, що при спеціальной дебатѣ надъ бюджетомъ рускій послы вийдуть зъ мовчанія и до поодинокыхъ рубрикъ внесуть деякі резолюція до прави-

тельства. Але хто не знає, яка єсть звичайна доля такихъ резолюцій? Резолюція тѣ одеслаються до комисій, въ комисіяхъ тѣхъ нема нѣкого, що мѣгъ-бы ихъ оборонити, и черезъ то лишаются они безъ всякого результату. А вже-жъ рѣчь незаперечима, що межи всѣми сторонництвима и фракціями рады державной рускій послы мали-бъ найбільше право, сказати гр. Тафому до очей, що єго индиферентизмъ для справы руской єсть актомъ великой несправедливости и дуже хибнымъ крокомъ въ политицѣ внутрішній. Правда, гр. Тафѣ пришовъ передъ десяти лѣтами на готове до такого трактованія справы руской. Хибна политика правительства супротивъ Русинѣвъ датурѣсь одъ Байстовыхъ часѣвъ. Тогдѣ сказано собѣ, що Австрія може и повинна опертись выключно на Мадаракъ, Нѣмцѣвъ и Полякавъ, а симъ послѣднимъ можна „розвязати руки“ — що-до пытанія руского. Але чи одъ сего часу, одъ 1867-го року, не выявились драстично хибны политичныя поглядѣвъ пок. Байста? Чи не втагнено въ акцію забытыхъ Чехѣвъ? Чи не опирались обзвѣйші кабінеты хвилѣю и на Дамьматинцѣвъ, и на Словянцѣвъ и на сторонницѣвъ клерикально-консервативномъ нѣмецкомъ? Такъ було и такъ єсть въ большій мѣрѣ по нинѣ, бо такъ велѣвъ резонъ державный и кривды забытыхъ або наразѣ неузглядныхъ народѣвъ били за-надто въ очи. Однимъ Русинамъ не полекшало одъ часу еры Байстовой, ихъ однихъ не узгляднено навѣтъ въ ерѣ „примаренія народѣвъ“. А чейже ясно якъ сонце, що за тѣхъ двадцать лѣтъ Поляки „зъ розвязанными руками“ не були въ силѣ ані здумати Русинѣвъ, ані убити справы руской, ані не умѣли ані не хотѣли справы руской полагодити по справедливости въ дорожѣ конституційной. Противно за тѣхъ 20 лѣтъ галицка и буковинска Русь выявила больше жизненности, якъ въ часѣхъ форитования би австрійскими кабінетами. А се вже єсть грубою пригадкою для гр. Тафого, що и нашъ довгий рахунокъ мусить и повиненъ прийти на порядокъ дневный.

Одинъ зъ нѣмецкихъ пословъ уживъ при розправѣхъ бюджетовыхъ слѣвъ, що нинѣшня большѣсть рады державной, т. е. Чехи и Поляки, мусять обмежитися въ своихъ за далеко сглаголющихъ аспираціяхъ славянскихъ супротивъ элементу нѣмецкого. Мы въ правѣ сказати, що ані Поляки самі повинні обмежитися въ своихъ аспираціяхъ польскихъ на Русинъ и супротивъ Русинѣвъ, або гр. Тафѣ повиненъ прийматися въ тѣмъ дѣлѣ благородного посередництва. Русь, свѣдома своихъ правъ, не одступитъ одъ тѣхъ правъ и поборѣсь за нихъ кождо хвилѣ охотно, солидарно и всѣми силами. При-

спати справы руской не можна, бо она не дасть забути на себе и пригадаєсь завсѣгды. Въ неполадженю єи лежить жерело антагонизму, що въ цѣломъ краю выявляєсь дуже драстично при всякій нагодѣ, и зовѣмъ не одповѣдає теоретично розумній програмѣ гр. Тафого. А треба знати, що антагонизмъ сей росте зъ кождимъ днемъ и заворожитъ єго не годенъ нѣхто — кромѣ одной справедливости. Мы бачимо докладно всѣ давній и найновѣйшіи средства, за які беруться Поляки, чтобы переполшити Русь галицку. На всякомъ поли чумо кривды нашѣ. Уряды сполщеніи, школы польщать, цѣла автономія єсть великимъ аппаратомъ польонизації. А наколи хорватскій посолъ Видуличъ мѣгъ однести оправданій жалѣ до того, що одивъ або другій урядникъ въ єго маленькомъ Побережю посередъ хорватского населенія володѣє лишь чужою италянщиною, — то мы въ правѣ сказати, що у насъ така аномалія сталась нинѣ уже правомъ. Одъ найвысшихъ до найнизшихъ урядникѣвъ якъ властей административныхъ такъ и судейскихъ, наколи хто не єсть Русиномъ, не умѣє языка руского а тымъ менше нѣсма. Рускій урядникъ занятъ въ великомъ числѣ при всякихъ урядахъ на Мазуринѣ, далеко одъ своихъ церкви и народу, и якъ бы ще не останки колишняго административного подѣлу Галичины, рѣчи тѣ виглядали-бы далеко драстичнѣйше.

Всего того повиненъ бувъ дѣзнатися кабінетъ гр. Тафого при генеральной дебатѣ надъ бюджетомъ. Наколи-жъ се не сталося, то домагаємось одъ рускихъ пословъ при спеціальной дебатѣ поддати безпощадній критицѣ всѣ несправедливости, які довершаются у насъ въ тѣй загадочной „ерѣ примаренія“.

Рада державна.

299 засѣданіе палаты пословъ дня 28 лютого 1889 (веч.).

На дневномъ порядку дебата бюджетова. Пос. Вашаті (противъ) вказує на односны Австріи до Русей, котрі єсть причиною великихъ тягарѣвъ войсковыхъ, пригваряючи Австрію. Жадаючи збрана приязныхъ односинъ зъ Нѣмечиною, поручає бесѣдникъ аліансъ зъ Россією яко зъ природнымъ союзникомъ Австріи, бо Бисмаркъ и такъ лишь зъ конечности уйдѣшовъ въ союзъ зъ Австрією и охотно поквнє єи за цѣну позысканія симпатіи Россіи. Австрія повинна выпередити єго, розвязатися зъ Нѣмечиною и получитися зъ Россією, котра дала вже только доказѣвъ повѣщенія для Австріи и дѣзала одъ неї за то чорисъ невѣдчности. Бесѣдникъ не сподѣваєсь одъ нинѣшняго правительства такого звороту политична, а позаякъ то правительство дале-

кимъ єсть такожъ одъ вымѣренія справедливости Чехамъ, чого найновѣйшимъ доказомъ єсть именованіе для Моравіи намістника неумѣющаго навѣтъ по чєски — длятого заявляє бесѣдникъ, що буде голосувати противъ бюджету.

Одтакъ забравъ голосъ пос. Витевичъ (за), жалуючисъ на успѣдженіе элементу славянского въ Истрии и Далматіи. Въ часѣ бесѣды того посла зробився въ сали зовѣмъ непарламентарный скандалъ. Недалеко бесѣдника, котрый говоривъ при майже выпорожненій палатѣ спокойнымъ и тихимъ голосомъ, присвѣвъ нововыбранный посолъ зъ Истрии Веріотіні и позавъ на голосъ робити свои замѣты, якъ прим.: „то ложь!“ — „то клевета“ и т. п. Зъ-разу зносинъ то бесѣдникъ спокійно, но коли Веріотіні помямо представлєнє посла Тонзлого не хотѣвъ перестати а и дальше вызываєть єго своими замѣтима, обернувшись до него и крикнувъ: „Halten Sie das Maul!“ На тѣ слова нѣмецкій послы зъ лѣвицѣ, котрі досъ стояли въ группахъ и забавлялись розмовою, кинулись до бесѣдника въ криками и угрозами. Деякі почали кричати: „Прочь зъ нимъ за дверь!“ На крикъ тѣй почали збѣгаться послы зъ коридорѣвъ и бѣгутъ и побѣгаєсь въ сали великій крикъ и замѣшаннє. Вицезидентъ палаты, Хлюмецкій, котрый заступавъ тогдѣ президента Смолюку, вызвавъ дармо два разы палату до порядку, грозячи, що замкне засѣданіе. Зъ правѣвъ принято тую погрозу оплесками, зъ лѣвицѣ криками. Оба противники спорили зъ собою въ великомъ ерворѣ и всѣ убивнєня вицепр. Хлюмецкого були безуспѣшны. Тогдѣ заявивъ єнѣ, що замыкає засѣданіе, въ наслѣдокъ чого законъ скончався и послы розбѣглися.

300 засѣданіе палаты пословъ дня 1. марта 1889.

На дневномъ порядку дебата надъ бюджетомъ.

П. Штайнвендеръ (противъ) одповѣдає на бесѣду Шуклого, стараючи высказати, що Каринтія єсть такъ само нѣмецкимъ краємъ, якъ и славянскимъ, позаякъ живуть въ нѣй одъ 1200 лѣтъ Нѣмцѣ зъ роду Баварѣвъ, котрі становлять навѣтъ большѣсть. Ебенгохови завкає бесѣдникъ, що подпирєє интересы всѣхъ народностей кромѣ своихъ роднон. Переходячи до бюджету, заявляє бесѣдникъ, що не вѣрять въ податковій реформы Дунаѣвского, котрій не хотѣвъ або не умѣвъ переняти зєзвѣнцѣвъ въ управу державы. Длятого вносить, чтобы голосованіе надъ бюджетомъ одложити, доки правительство не предложитъ проєкту закона, дотыкающаго прогрессивного податку одъ доходовъ особистыхъ.

Пос. Поклюкаръ (за) тѣшатся, що въ бюджетъ выказано надвышку доходѣвъ а одтакъ представляє деякі жадаія Краины щодо дорогъ, будовы зєзвѣнцѣвъ до Штайнъ и регуляцію сирѣвъ санитарныхъ.

Пос. Пленеръ (противъ) говоритъ, якъ звичайно, зъ вервою и сарказмомъ. Що-до самого бюджету подноситъ єнѣ конечность, чтобы подлѣтити поодинокій позиції бюджету на повторляющі-ся постійно-конечны и на навѣтъ, зъ котрыхъ першіи могли-бы прий-

кожѣ, чтобы трудъ єго бувъ полученій зъ користю, належитъ усунути и тую неумѣстность, що рускій богословы учаться пасторальной, катихитики и методики въ польскихъ языцѣ, тожъ въ такомъ языцѣ, въ якомъ зѣ своимъ народомъ нѣколи зносиняся не могутъ. Мала Русины, якъ выше сказано, цѣле богословіє по руски, теперь же учать того по латинѣ и по польски; отже треба богословіє або зовѣмъ по руски подавати, або що-найменше по-при латину подавати згаданіи предметы по руски. Словомъ, не досѣть, чтобы тѣ всѣ, котрі на будуче мають займатися просвѣтѣмъ руского народу, только читали и умѣли грамматику языка церковного и малоруского, — до того треба вправы въ школахъ рускихъ, чтобы Русины въ рускомъ языцѣ логично мыслили, хорошо высловитися и писати були въ силѣ.

„То скромній бажаю Русинѣвъ; не подпирємъ ихъ тымъ способомъ, що руска народность такожъ має право розвиватися, лишь подпирємъ тымъ, що инакше потребъ нашего народу не можна полагодити. Не бажаємъ отже одбѣльного минстерства руского, не хочемо Полякамъ и Нѣмцѣмъ — якъ то говорено — накидати нашего языка; о тѣмъ нѣкому зъ насъ ані не єинлося; не бажаємъ чєсто-руской администрації, заведеня руского языка у всѣхъ урядахъ и пр. и пр.; — бажаємо лише: чтобы кождій урядникъ на Русинъ умѣвъ по руски; чтобы, чи центральна бесѣда буде нѣмецка чи польска, всѣ розпорядженія, оповѣщенія, окружники и пр. выходили такожъ въ рускомъ языцѣ; чтобы Русинамъ вѣльно було по руски до урядѣвъ прошенія подавати и чтобы имъ резолюції по руски выдавано, чтобы они не були приневоленіи оплачувати покутныхъ нисарѣвъ, якъ то було досѣ.“

„Одинъ зъ нашихъ, великому свѣтови незнанныхъ поєтѣвъ, повѣдає:

Причиннокъ до житєиеніи о. Томы Полянського.

2) Написавъ Ал. Горонскій.

(Далѣе).

„Пригадуємо тѣ факты — читаємо дальше въ брошурѣ Полянського „Słowo jedno w celu wzajemnego porozumienia się“ зъ 1848-го року — єдино въ тѣй цѣли, чтобы опрокнути гадку тѣхъ, котрі — по причинѣ, що Русины петицію, у Львові уложєну, въ котрій выключно только о польскѣй народности була бесѣда, або зовѣмъ не хотѣли подписати або подписали зѣ застереженіємъ, — заявили тогды, а по части и нинѣ заявляютъ, мовъ-бы то Русины не мали права жадати поднесєня своихъ народности и своего языка, позаякъ они яко народѣ подбитый, були прилучєні до польскои короны безъ правъ горожанскихъ. Якъ же? — если-бъ дѣйстно такъ було, чи нинѣ, коли дѣготонъ свободы, поступаючи одъ заходу, роздаєсь также и въ нашихъ сторонахъ, народѣ 2¹/₂-миліонній утративъ право домагаться о свою народность? Мы знаемъ о тѣмъ дуже добре, що больше просвѣщеніи и въ будучность глядящій Поляки суть противного погляду, не бажують руску народность зиничити, чого впрочѣмъ и зробити не можна; одъ того адаєсь и пошло, що при уложєню новой петиції до Вѣднѣ, при чѣмъ, на жалѣ, були только два Русины, и въ загаль и на уживаніе руского языка въ школахъ сельскихъ въ особенности, депутаты згодились и въ адресѣ предложєнію цѣсарєви помѣстивши. Пытаємо теперь кождого добре мыслящого человека, чи та одна точка може удовлетворити потребамъ члененого народу, якимъ єсть рускій? Одповѣдаємо, что нѣ, позаякъ по перше: лишнимъ єсть згадувати въ адресѣ о тѣмъ, що само собою розумѣєсь, немовъ на то позволяти, чого руско-

му народови, котрый только по руски говоритъ, не можна выдѣрти безъ насилья; яко теперь бути не може, а по друге, найбільше лашымъ єсть просити монарха о то, чого ані бѣвъ, ані єго попередники нѣколи не перечили, а противно, австрійске правительство дозволило Русинамъ больше, нѣжъ адресѣ, бо побила обовязуючию законовъ вѣльно не только въ сєлахъ, де Русины жияють въ большѣсти, але и въ другихъ сєлахъ и мѣстечкахъ школы заводити и въ нихъ по руски учити, — длятого адресѣ поляшє просвѣту руского народу на давній стопѣ, и ані однимъ словомъ не подає способу, якъ бы ту просвѣту розширити; а напротивъ того потребы руского народу суть далеко большіи, такъ що науки самихъ сельскихъ школъ не могутъ ихъ водволити.

„Отже пѣсля довгого размыслу ставимо предложєніа, на котрі навѣрно всѣ житєлѣ, бажачи добра краю, згодяться. Для улучшения быту сѣльского народу не досѣть только просити о знесеніе односинъ подданства, о знесеніе правъ феодальныхъ але потребно и того, чтобы простый народѣ господарувалъ не способомъ своихъ прадѣдовъ, а на основѣ разумной экономіи, а для достижения той цѣли не достаточны сельскіи школы, де кромѣ науки читанія, численія и писанія не подаєє вѣного иншого, но треба ще доконче школъ экономичныхъ, школъ для низшой техники, въ котрыхъ, розумѣєсь, чтобы народѣ зъ нихъ користавъ, предметы повинныи були учєніи въ языцѣ рускомъ.

„Гарантію конституційныхъ вѣльностей не єсть только гвардіа народова; на нашу гадку гарантія та єсть тымъ больша, если народѣ въ загаль єсть просвѣщеній, бо якъ же буде могла гвардіа стати въ оборонѣ свободѣ конституційныхъ, если гвардіа (до котрыхъ также и сєляне належать) не будутъ знати о що ходитъ, чого треба боронити? Тожъ треба просвѣты, — а хто-жъ займєєся тою про-

матись без дискусій, другі мали-б розсід-
жуватись спеціально. Бесідник не перечить,
що фінансовий стан держави поліпшився,
але стій до зовсім природних наслідком
збільшених значно доходів. А доходи сут
дійсно великі і достатні для населення. По-
даток горівчанів і цукровий переїшов
вже зовсім з продуктів на консумен-
тів. Супротив того єсть обов'язком прави-
тельства приступити до реформи податкової
системи в тій мірі, щоб менше уважали
на фискалізм, а більше справедливий роз-
клад тягарів. Переходячи до політичного
характеру правительства звертаєсь бесідник
до жадань національних, які поставили
представителі поодиноких народностей. Не
чудуюсь, — говорив він — що Чехи дума-
ють о окремих становища державних, коли
слова царський в тронній бесіді порушили
справу. То правительство представляє
короні і переводить в палаті такі лише
проекти, котрі подобаються славянсько-кль-
ерикальній більшості. Правительство бачить
в тій своїй амбіції, що може управляти
без Німців і до него нема що асеговати,
однак розумний політичний муж середь са-
мих Славян повинні порозуміти, що годі
Слав'янам уважати Австрію ідеалом сла-
вянської держави і що для добра держави
повинні поодинокі Слав'яне бути більше умір-
ковані в своїх національних претензіях
і аспіраціях. Ебенгохви відповідав бесід-
ник, що говорив в палаті так, як мож-
на хіба на якійсь вчун промовляти. Неспра-
ведливо закінчув Ебенгохви лібералам, що
они виступають против католицизму а на-
в'ять і християнства — они, для котрих
Христос єсть персоналізацією свободи і
котрий в'єрять, що він повів людськість но-
вими дорогами до щастя. Так розуміють
християнську ідею ліберали, а противно ті,
котрий видають себе клириками і оборо-
нцями християнства, сут фарисеями сучасних
неготи і ненависті — людьми, котрі дві-
жались манифестувати свої погляди в той
навіть хвили, коли держава була в небезпе-
ченстві. Сюдо їх єсть реакція і они ма-
нифестують єи на кожній кроці. Хотять
змінити школи на конфесійні, хотять заве-
сти інший цілю людськості вже відкинутий у-
стрій суспільних відносин. На щастє од-
порна сила Німців велика і они не пода-
дуться.

Министер Дунафвскій відповідав на
замітки бесідників лівнич. Нарікання їх
на некористні відносини економічній суті по-
думці бесідника пересадить. Докажем того
єсть між ними тяжкий взрост якладок
в державних касах щадничих. Що до
збільшення догву державного в останніх
10 літх то збільшенє то наступило не з
причин нормальних потреб господарства
державного, а з причин надзвичайних ви-
датків на цілі армії. Подсизючи рубрику
доходів подає бесідник, що горівчаній по-
даток виносив в счєні 1889 р. о 1,712.000
эр. більше, як в тій самій місяці ми-
нувшого року. За то при тютюні зменшився
дохід о 383.000 эр. При тій нагоді запові-
дав министр закон о підвищеної податку
бд спиритусу депатурованого. Обговорюючи
систему податкову обіцяв министр, що в
осєні внесе правительство проект поло-
джуючий справу надемізацій в Галичині як
неменше проект що до введення податку осо-
бисто-доходного. За мною польг не обіцяв
правительство, але зробити, що буде могло.
Дальше виступив министр против заміту,
наче-б правительство було причиною усобиць
між народами держави. Правительство має
все шир охоту годити контрасти поодиноких

народів і тїшитись довірєм корони. То
довіріє дає ему силу і для того истне оно
так довго помимо зайнятих атаків з лів-
нич. Пльєнер закінчує министр пасією
портфельову — се не правда і в рівнім
правом можна би Пльєнерови закінчити та-
кож пасією портфельову, але незаспокоючу.
По короткій промові пос. Пшайдена,
котрий домагавсь стислішого виконувая
закон о святкованю неділі, замкнув загаль-
ну дебат бюджетову, вибравши генеральними
бесідниками: Гаванера (за) і Гербста
(против).

На тій закінчено засіданє.

Дописи „Дїла“.

Зь Відня.

[По катастроф в Мадрид. — Зь товариства „Счє“ —
Перший виступ п. Евг. Гумалевиць.]

По сензацийній катастроф в Мадрид
Відень ненає замєр був на якийсь час,
однак незабавом ожив знова своим весе-
лым, гулящим життям, бд котрого тільки
найвищий сєєри мусїли бдтянутися. Вь со-
вїм час в Відня тільки в бесіді було, що
про катастрофу; справа ціла розяснялася
мало помалу і нині вже здається нема в Від-
ні живих душ, котра-б не знала нагой прав-
ди і всіх деталей катастрофи. Вь пер-
ших днях поконфісковано тутешній деневник
за ту саму вїсть, котру оголошено потім у-
рядово. Се дало всякому ще більший по-
воді занеинтересоватися цілою справою. Те-
пер конфісковують нескі заграничній часописи,
а головню жертвою падають французький і ні-
мецький деневники; російський пущено через гра-
ницю. Одна з тутешніх часописей подала
цікаву вїсть, що небавом в Лиску по-
явиться уже роман, писаний на тематі недав-
ної катастрофи...

Тутешня руска колонія святкувати-ме
дня 8 и. ст. марта роковини смерті Шевче-
нка. Концерт і комерс заповідаються вели-
чаво, до участі запрошено всь тутешній сла-
вянський товариства.

Концерт і комерс обдудуться в вели-
кій сали 1. Breit'a, 1. Reichsrathsstrasse 3. (vis-
à-vis парламенту). Програма концерту:

1. Вступне слово тов. Ив. Гриневецкого.
2. а) Вахняняв: „Ой нависли“ (цїсня на-
родна).
б) Матюк: „Крилець“, відіграв хорь
товариства.
3. Beriot, Op. 5: „Air Montagnard“, виконає
на скрипці тов. Ор. Заричий.
4. а) Лисенко: „Мені однаково“,
б) Лисенко: „Вечір“, сольо тенорове,
відіграв тов. Евг. Гумалевиць.
5. Нижанковскій: „Гуляла“, відіграв хорь
товариства.
6. Одчит „Гайдамаччина в Шевченковій
поємї“, тов. И. Партаного.
7. Воробкевич: „Сані очі“, квартет, від-
іграв товариш: Гуш., Лев., Грин.
і Бл.
8. Шевченко: „Пославіє“, відіграв тов.
М. Зобків.
9. Нїчинскій: „Закувала та сива зазула“
(з опери „Назарь Стодоля“) відіграв
хорь товариства з акомп. фортепьяну.
Акомпанїмент обявля ласкаво член
сербскон „Зоря“, п. Остоич.

По концертній часті — комерс.

Початок концерту о год. 7½, вечером.
Добровільні датки на пам'ятник Т. Шевче-
нка приймає комитет зь подякою.

Недавно устроїла „Счє“ свои другі за-
бавні вчєрнїц; на нїх гостив також го-
лова крайовскон „Академічнон Громади“ п.
Наврокїй.

Польске ремїсничє товариство „Zgoda“
запросило „Счє“ держати у него бдчати про-
руку літературу; вь маю назначено рєчєницє
для цілого ряду сєєго рода бдчати. Великі
похвальні сє крок зь сторони польских
ремїсничє; не знаємо, чи вь виду того не
будуть уважати всь Поляки рїчею потрібну
пбзати літературу і културу народу, про
котрий звичайно говориться тільки всяким
вєчєрним без розумїня справи і обставин.

Вчєра бдбулася в „Musikvereinsaal“ про-
дукція школи консерваторїї тутешнон, при у-
часті самих учеників і учениць як вь
спїв, так і вь оркєстр. Виставлено на
сцені пїть фрїментів різних опер. Вь
„Гугенотатх“ Mayerbeer-а вь ролі рицаря про-
тєстантєског виступив п. Евгений Гумалевиць.
Пбсла сєєго першог, єго виступу вішкують
знатки молодому співачови красну будуч-
ність вь артистичній карїєрі. Металічний го-
лос співача вимпонував, а сама гра допов-
нила цїлбєст. До загальних желань лучим
і наш, щоб, почавши бд сєєго першог кро-
ку на сцені, лаври вкривали дорогою артистич-
ну молодог співача, а нїколи щоб не по-
зав: якої землі, яког народу знеси сь-
ном...

И. П. — кїл.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Вь суботу одрочилася рада державна і
зберєся знов аж вь четвєр і того дня роз-
бїчєся спеціально дебат надь бюджетом.
Здаєсь, що спеціальна дебат буде дуже горя-
ча, бо вже запалало до неї дуже багато по-
слбв і хотять вь нїй поїднєсти, чого не
могли при спеціальній дебат. Здаєсь, що вь
найбільших опалах буде министерство про-
сївти і судбївництва. Дебат потягєся мабуть
через цїлий март. Доки опбєля парламенту
буде продовжати свои наради, ще не знає.
Кажуть, що министр Дунафвскій задумє пред-
ложити палаті послбв новий законь податку
бд домбв, котрий приймє-б вь властєлях
значну польгу. Польга та бдносилася-б голо-
вно до тих домбв, що стоять порожні а
одтак також до тих корчєм, що стоять
при гостинцях і через зєльзїниць значно
потерпїли. Вь сїх двох случаях мав-б
новый законь признати 50% опусту. Також
були-б узгляднені будинки купелєв вь
тих мїсцях купелєвих, вь котрих сєзонь
купелєвий єсть дуже короткий. Кажуть, що
законь сєй має бути предложенний ще сєє
сїї парламентарно.

Вь угорскій палаті послбв заявив ми-
нистер просївти вь суботу, що видає роз-
порядженє о науцї німецького языка без
взгляду на законь войсковий. Опбєля про-
мєвляв Апонїй і жадав, щоб постанови що
до рбєння испїтбв вь угорскїх языкїх бу-
ли умїщені вь текств самого закона. Дальше
доказував єнь, що другї рбкь службь одно-
рбчєних охотникбв єсть шкбдливий, бо
зєохочє до войска; постанову сєю треба от-
же випустити зь закона. Онь заперечував
також, бдуть-б лишє корона мала право
рїшати о языкїх армії. Коли представитєль
народу мають право рїшати о кожждїх крей-
царь податкбв, то не можна їм бдмвляти
права рїшати о языкїх. Може для Долитави
єсть бдповідаєм, але для Угорщини нї,
бо тут язык єсть також ознакою самостї-
ности і незалежности краю. Апонїй закон
чїв свою бесіду середь грбмких окликбв
вь палаті і на галєрїях, заявляючи, що сї-
дає зь себе всяку бдїчальність за то, що но-
вий законь може викликати. Навї ведеє де-
бата дальша надь §. 25.

Пбвтурядова вїсть вь справі французскон
лігї патріотичнон представляє єи так: Ско-
ро правительство довїдалось о манифєстї лі-
гї патріотичнон, звернуло зараз увагу вла-
стєй на незаконє поступованє лігї. Лігї
патріотична. заснована вь 1882 р., не була
властєво товариством, дозволенім властє-
ми політичними, а опиралася лишє на по-
зволеню полицїї. Одь якогось часу нарушала
она власнї статутї, бо зь-разу мїшалася до
внутрїшнон політики, а тепєр допустилася
єи більшон провини, бо вїшталася вь полі-
тику заграничну. Правительство було отже
того погляду, що єи не можна вєе дальше
терпїти і длєтого дало приказь полицїї, що-
би она не дозволяла більше лав скликувати
збори. Розвязанє лігї не могло наступити,
бо она законом нїколи не сєществувала. По-
лицїя має отже тепєр уважати на то, щоб
лігї не завязувалася на ново. Слїдство ведеє
дальше і здаєсь, що найменше три особи
будуть потягнені до одвїчальности: Деру-
льдє, Рашарь і Лятерь.

О ревїзїї, котра бдбулася другїй раз
дня 1 марта вь бюрї лігї, доносять так:
Дерульдє одержав повїдомленє, що дня
1 марта о 1 год. по полуднї бдбудєся нова
ревїзїя вь бюрї лігї; єнь явив єсь отже там
вь назначєній порї разом зь своим секре-
тарєм. Вь пбвє години пбзївїть явилиєся
комисарь полицїї Дїалєк і Клемань, каза-
ли здоймити печатку зь бюра і робили даль-
шу ревїзїю. Они зажадали бд Дерульдє
ключа бд зєльзїнон каси, а той сказав їм:
„Рбїть, що хочє, я протєстю і не згоджу-
єся нїяким дїлом на незаконність, котру
вы тут допускаєтєся“. Тодї прикликає
єлюсарь; Дерульдє зь кодексом вь руках
доказував, що єлюсарь не має права отви-
рати каси. Комисарь Клемань приказав єлю-
сарєви отвирати касу. Касїєрь Фєлєс став

протєстувати против забраня зь каси єго
приватних папєрбв. Дерульдє бдзвєвє:
„Дайте спокбї. Вчєра мали ми ще дїло зь
чєстїми урядниками, але нині зь...“ На то
сказав комисарь Клемань: „Я не чув, що
вы сказали; повторїть ще раз“. А Дерульдє
на то: „Я не казав того, що вы чули“. —
„Вы нечємїй“, бдповівав комисарь. „То вы
нечємїй“, сказав Дерульдє. Комисарь: „Ска-
жїть ще раз то слово, а вь сєй час вєлє
вас арєштувати“. А Дерульдє на то: „То
єе раз кажу“. На хвїлю всь замовклі, але
комисарь полицїї не казав арєштувати Де-
рульдє. Нараз почав хтось бити вь дєвр.
Комисарь Клемань не казав отвирати. Дєвр
євєжено, і до коматї влєтїв пос. Ля-
терь і став кричати, що бн цбїдсав та-
кож бдзвє до складкбв для роднїх погїб-
ших члєнбв мїсїи Ашинова, що бн єсть
генеральним дєлєгатом лїгї і має право
бути при ревїзїї. Опбєля влєтїв до коматї
Мїльвоє вїзвївїть також дєвр. Єлюсарь
не мбг отвирати каси і треба було завбз-
яти аж робїтника зь тон фабрики, де рбблє-
ся каса. Лятерь хотїв, щоб до протоколу
записати єго протєст, але комисарь полицїї
бдзвєв єго зь тим до судї слїдчог.

Вь тій цїлї афєр, яку викликала прїгода
Ашинова вь Франції вь Россїї, єсть то харак-
теристичним, що бд держави зараз вь
першїх хвїлях высказали собь чувствє друж-
бї і симпатїї і бд уважють ту прїгуду за
небувшє. Най бь так булї собь поступили
австрїйскї власти супротив Россїї або нї-
мецькї, а хоч бь і італїйскї і пр. супро-
тив Французбв. — casus belli був-бь гото-
вий. Россїю і Францію вєже однакож вь те-
першїю пору тїсна дружба, опєрта не так
на тїсних інтерєсах оббх держав вь те-
першїности, як єсьєрє обчислена на дуже
можливу потребу сїбїлнон акції вь будуч-
ности. Тим-то і поясняєся, що прїгода Аши-
нова не викликала нїяких сумних наслїд-
ств для Європи і сїзла вєже зь політич-
ног оявд. Характеристичним єсть, що коли
Россїя вь урядовї газетї просто
лишь заявила, що прїгода Ашинова не змї-
няє відносин до Франції, то вь Франції не
лишь правительство, але і парламент старє-
лись заявити для Россїї як найбільшу сим-
патїю. Министєрь Сїєльє, бдповідаючи на ин-
терпєляцію Габарта, сказав: Цїла єя справа
має двє сторони: рєлігїїну, для котрої за-
являють тут як найбільшу симпатїю, а бд-
так вь авантюрі, а для тої не треба бути
анї єнтузіастичним, анї наивним. Тут
оповїв Сїєльє всє, що довело до виступленя
против Ашинова, і казав дальше: Прави-
тельство одержало зь найвышнон сторони за-
вїренє, що Россїя признала право Франції.
Завїренє було формальне і походило зь та-
ког сторони, що не можна анї на хвїлю
сумнїватєся о чувствях російског прав-
тельства для Франції. Я можу тут лишє
сказати, що мы вїдїтали, як мусїли збїлати
і корєстать зь сєє нагоди, щоб высказати
тут російскєму народови нашу
симпатїю і заявити жаль, що мы бу-
ли змушені так поступити. Тодї
поставив пос. Дєляфос формальну интер-
пєляцію до правительства, жадаючи поясненя,
що спонукало правительство поступити вь
той спббє против Ашинова. Вь мїсїи Аши-
нова був прєцї архимандрит, к-
тєрог сам цар прїймав, а такі
люде не можуть єеже бути простими аван-
тюриками. Зь заявленя министр прїймає
бн до вїдомости лишє высказанє симпатїї
для Россїї і ставити зь своєй сторони вєсе-
нє, ухвалити порядок денний, котрий
высказує жаль зь причини нерозважнон бомбар-
дації і заявляє для Россїї повну симпатїю.

Опбєля промовив бувшїй министр дїл
заграничнїх Гбблє і дав поясненє цілої
справи. Онь казав: коли я уступав зь ка-
бинєту, старєсь пояснити точно єю справу те-
першїю министрн дїл заграничнїх. Мы
заклучили угоду, пбсла котрої нїхто не смїє
через нашу област добиратєся зь оружїєм
до Абєссїни. Ашинов хотїв однакож не
лишь дбстатєся зь оружїєм до Абєссїни, але
хотїв навїть заложити вь Саталло складь
оружїя для себе. Онь прїїхав на австрїй-
скбм кораблї і вїшшов вь нощ потайком
на бєрєг. Мы бблє разбв дружно єго упо-
минали, але бн не зважав на то. Я зєвєр-
яєся тогд до тутешног заступника російског
пбсла і пытав єго: Чи вы вїтерєсуєтєся мї-
сїєю Ашинова? Коли так, то постарїтєся
о то, щоб такїх нєвбдбвднїх станїх рїчєй
усунути, коли-ж нї, то на нас чєрга дїлати.
За двє днї насїла телеграма зь Петербурга,
вь котрій правительство російскєе заявило,
що оно зовсїм не вїтерєсуєся мїсїєю Ашинова
і що той дїлає на власну руку. Коли-ж Аши-
нов і тепєр не услухав нашої ради, то мы
прїступили до бомбардованя. Симпатїя Рос-
сїї для нас через то нїчог не по-
терпїла. Россїя занадто часто зая-
вляла намь свою симпатїю, якь
мы не клали на ню найбільшу ва-
гу. И мы маємо також якь найбіль-
шу симпатїю для Россїї і хочємо, що-
бы то було тут высказанє, але без
всяког заявлюваня якогось жалю.
По сїї промові ухвалив парламент слїдо-
уючїй порядок денний, поставлений пос. Жєр-
вїль-Реашєн: Палата прїлучаєся до выска-
занон правительством симпатїї для Россїї і
переходить до порядку денного.

Нове министерство французскє бдвєсло
першу вїстуду побїду вь парламенті. Минув-
шон суботї поставив був пос. Лятерь ин-
терпєляцію вь справі виступленя правитель-
ства против лігї патріотичнон і поставив
вєсенє, щоб за то высказати правительству
вотумь недобїрїя. Министєрь Тарарь і Тєвє-
вє выступили отже против Лятера доказуєчи,
що лігї єсть товариством, котрє лишє по-
магає Буляжерови виступати против рєспублї-

„Не велике наше зїльє,
Як барвник на весїльє;
Кому-ж єно вадить вь полі?
Не задерє, анї вколє.“

„И дійсно при нїнїшнїх подїях не
дадуться анї помолити скромнїйшїх бажань,
як тї рускї, длєтого надїємєся, що Поляки,
котрих народности тї бажана зовсїм не пе-
рєшкджають, котрї зь сумног досвїду зна-
ють, як то мила єсть своя народність, як
милїй языкь роднїчий, і хотять на дальше
збстатєся тим, чим передь Європою велича-
лися, т. є. боронїтелями правдивон свободи,
— вїповнєнє наведєних бажань не тільки
парализувати не стануть, але навїть підпи-
рати будуть. Надїємєся, що само краєве пра-
вительство, уважючи на нужденнї наш дє-
тєпершїй стан і на вїрбєсть так довго
доказувану, не залишить також і 2½-мїлі-
онбв Русїнбв вїдвїгнути зь упадку і до луч-
шого быту прївести.“

„Передо всїм же надїємєся, що тї Ру-
сїни, котрї будуть мати голос вь соїм,
перевруть раз мовчанє, узнать євятий євїй
обов'язок — а вповнїшїх бажань, або і другїх
ще ббльше одвїтнї, стануть підпирати всею
силою любови свого народу; не обманє нас
цєста мрїя, коли надїємєся на єєвно, що нині
они стануть на чолї вєщасливїх своих
землякбв і покажуться достбїйними тих
своих прадбв, котрї волїли перєно-
сити несправедливу неслєву зь сво-
ими, анїж єспрєнєвїренємь собь
самимь також і своих засоро-
мити.“

„Наконець бдзвємаємь до Тебє, Молоде-
жє руска! Прости, що не вь рбднбї бдзвє-
маємь языкб, бо слова наш зєвренїй ббльше
до соплємнїкбв, котрї — Боже прости
їм! — вь першбїх запалї на нас і най-
меншон уваги не звертали. Одзвємаємь до
Тебє не вь тій цїлі, щоб Тебє побутувати
і роздвоєнє спрєвєдити — бо що-ж єсть
лучшого, як єдїєсть і брєтєя любов? —
бдзвємаємь до Тебє: пробудєсь, пробудєсь
раз зь сну, а пригадавши собь минувшї по-
дїв, вєнесєсь до славы Твоєїх прєдкбв, ко-
трї булї і бд чужих почитанї і бд сво-

їх люблєнї. Не вєстїдайє рускон бесїды, о
котрїх говорять, що то груба і необразована
бесїда, — то упередженє, — а упередженє
то щєнє як тїнь коли постбїно рїшанє
не вєстїдайє єи; не вєстїдайє, бо лучєе
своє лахматє, як чужї саїты, — а єсьєрє
образуй, а вибєраєш єи, коли познакомїє-
ся зь єєрєковчаню, як зь жєрєломь даль-
шого розвїтїя розговорнон бесїды, — вправ-
ляєсь вь русчїн, щоб не сказано: бажаєє
шкблї нормальних і гимназїй рускїх, а
личностєй Вамь не стає, — вправляєсь вь
русчїн, позаяк живєо вправдї богате, але
роббтнїкбв мало!“

Се „Слово“ о. Полянського, печатанє вь
Перемїшли, вь оригїналї дохованє вь бі-
бліотєцї „Дому Народного“, а тут навїв
єє перекладь рускбм, щоб зь нимь позна-
комїти загаль Русїнбв. Тимь спбббм, га-
даю, найлучєе спббєно обов'язок вїдчєности
учєника супротив свого профєсєра, бо вєше
наведєним „Словом“ Полянскїй поста-
вив собь пам'ятникь незабутнїй, далеко трє-
вальшїй, анїж той камїнь, котрий єму ко-
лашїй єго учєника нєв узїраних складкбв
поставили на грбб. Хто знає Полянського,
хто був єго учєником, — той, читаючи єє
„Слово“, як-бь чув єго самого. Тая єєнєсть,
логїчність вь перевєдєно темї, ядрєнність
вь высловєнїю, той єупокїй прїонїкнутнї чут-
тємь для справи, — то властївїсть Полян-
ського, котру навїрно кождїй учєник єго
довго задерживє вь пам'ятї. „Слово“ Полян-
ського єсть такє переконуючє, що і ворог
народности рускон нїчог против него замї-
тити не може, а прїятєль тільки тїшитєся
нимь мусїть.

А однакож той самє Полянскїй тї гад-
ки, якї мы єе по єго смерті пбдноєємо і ве-
лїчаємо, — назвав пбзнїйше мрїямь мо-
лодог вїку, збїшов зь дороги, на котру
був станув вь 1848. роцї, а збїшов зь неї
дуже скоро, і став ходити дорогою Русї-
намь протївною. Якї булї тому причини, по-
бачимо.

(Дальше буде.)

ки и законів. По стороні правительства ста-
нувши також і Фьлке, котрий назвав лугу
привібною гвардією Буляжера. По дошій
дебаті відкинула палата внесення Лгера в
ухвалила новому кабинетови 348 голосами
проти 220, отже більшістю 128 голосів
вотум довіря.

НОВИНИ.

— Товариство „Свѣтъ у Вѣдм устрою в XXVIII-
м роковини смерті Тараса Шевченка музикаль-
но декламаторскі вечері в п'ятницю дня 8
н. ст. марта с. р. в великій сали J. Breit a I.
Reichsstrasse 3. Програма вечера уміщена
в дописі з Вѣдм в нинішній номері „Дѣла“.

— Музикально-декламаторскі вечері в честь і
пам'яті Тараса Шевченка відбулися в Теробовлі дня
26 н. ст. лютого. „Всі точки багатой програми
— доносити намъ наш Вп. Дописователі — були
виконані як найкраще і найсвітліше, а у
часті публіки була дуже велика: дві просторі
сали уряду магистратского були биткомъ запо-
внені. М'ячність та селянство, не тільки муж-
ччини але і жінчини, явилися на се свято в
такій імпульсивній числі, що хіба одини
Великдень може витати стільки людей у стіні
Божого престолу, кільки того дня згорювали їх
на м'ясе, де бодавно честь пам'яті незабутнього
в'суща народного, де щиримъ ріднимъ словомъ
згадувано гірку долю мученика за правду і волю.
Честь же і слава за се устроєння народного
світа належить читальні книжого горада і того
комітету, котрий з'яв поручення не пожалувати
туди і заходив. Та про сї славні роковини
смерті Тараса кільки словами не вискажеш,
— про них треба б докладно розповісти для
той братів нашої околиці, котра певно лиш за-
дла злої дороги та абсолютної неможливості не
явилася того дня в книжкомъ горді Теробовлі,
щоб спільно надъ де-чимъ посумувати а зъ де-
чого і порадуватися та завітати до дальшихъ
трудів в дусі Тараса. При кінці додамо ще,
що по концерті при вечері зібрано складку на
руській паралелки в Перемислі...“ (Вп. допи-
сователь наш написав суму той складки нечетко,
то просимо его подати намъ ея ще разъ, вираз-
ніше. Ред. Дѣла.)

— Загальні збори членів товариства рускихъ ре-
мисників „Зоря“ у Львові відкрили вчора о годи-
ні 4-тій зъ полудня п. Василь Нагорний, голова
товариства, промовою, зазначивши коротку дѣя-
льність видѣлу і членів товариства в роцѣ 1888.
Потім секретарі, п. Вѣленій, одчитав доклад-
не справозданє, зъ которого показує, що в ми-
нувшій роцѣ було кільки одитів, вечерків і
товариських забав. Зъ внесені членів важний-
шій отці: Порішено устроювати більше товари-
ських комерцій; лікарямъ, котрі лічать без-
платно членів товариства, драмъ: Сельскому,
Суховичеві і Дубановичеві, висказано подяку
за їх труды; подякувано такожъ Виреосъ, ми-
трополитови Сильвестрові за постійну підмогу
в користі товариства; п. Вас. Нагорному за не-
утомний заходъ для добра товариства, а п. Ант.
Щербі за щирі труды в видѣлі товариства. До
видѣлу вибрано: зъ поміж членів почетнихъ:
п. В. Нагорного, о. И. Чанельского і п. К. Пань-
ковского, а зъ поміж членів дійснихъ, пп.:
Гриняка, Кобилника, Ковальского, Кучиньского,
Таблючинского, Федуні а на заступників Ке-
чоровского, Іос. Щербу і Хайкевича. Вкінці
агадати треба, що вчашній збори не були надто
численні, бо многі члени були на зборахъ ви-
шнихъ товариствъ, що такожъ відбувалися в ту
саму пору.

— Зъ Станиславона одержавъ нині „Kurjer Lw.“
ось яку вѣсть: Підъ проводомъ пралата Литвино-
вича радла визначена Ординаріатомъ адъ
комеція для справы аскурації церкові і буди-
нків ерекціональнихъ в дієцезіі станиславів-
ській. Однодушно ухвалено прийняти оверту Кра-
ковского Товариства. Форма і стилізація умов
трохи відмінна, але головні умови финансові ті
самі, що для митрополіі львівської. Іко одпору-
чникъ Краковского Товариства бравъ участь в
наряді секретаря Красудикі.

— Чи боло? Писне намъ одини дописувателі зъ
провинції: Заходжу до канцелярії нотаріальної і
на столі у пана коморника (Поляка) багу рефе-
ратъ о. Ал. Гачиньского в справі аскурації
церквей і будинокъ ерекціональнихъ, предложений
на засіданні митроп. консисторії зъ рѣшенемъ
консисторії в сѣ дотичнимъ зазивомъ митроп.
Ординаріату, все такъ якъ було подано в ч. П.
„Львівско-Архієпархіальнихъ Вѣдомостей“ зъ од-
ною лишень відмінною, а то: в польськомъ пере-
кладі і то аж в двохъ примірникахъ. Питаю-
ся пана реента: зъ-відки ему те добро досталося?
Каже мені що то „Gazeta Lwowska“ подала се
яко додатокъ. Чудуюся і заходжу в голову: що
то має значити? По що справа внутрішньо-діє-
цезна, котра одностворює до клира, має дѣлати
цѣло-політичний офіційний копій при „Gazet-
Lwowsk-ий“? На що, коли самі елаборат не пред-
ставляє нічого незвичайного нового... Чи боло?!

— До вѣдомости пана намісничина подано: всѣ
львівскі часописи, — очевидно зъ наміткою у-
рядовою, — що учитель народній котрий побира-
ють місячну плату вь обреченій уряді подат-
ковій, згохосившись дня 1 н. ст. марта по пен-
сію до Бобрки, пенсії не достали і зъ нѣчимъ
мусіли відїздити додому. Вь уряді податковій
казано имъ, що ц. к. краєва рада школьна не
выяснивала ще грошей на пенсію, хотіи окру-
на рада школьна ще 20-го лютого выслала аси-
гнацію до Львова! Цікава річ, чи д. 1 н. ст.
марта не достали пенсії такожъ члени краєвої
рады школьної?

— Делегатовъ видѣлу краєвого до ц. к. краєвої
рады школьної именовано п. Леона Хшановского.

— На загальнихъ зборахъ тов. „Академічне братство“,
що відбулися вчора на університеті, обиралися п.
Кирило Трильовскій одъ дальшого проводу вь
товаристві яко голова, а збори вивирали на его
мѣсто п. Казимира Тиховского, правника III ро-
ку, дотеперішного заступника головы. Заступника
головы не вибрано, тому мабуть ще разъ від-
будуться загальні збори.

— П. Д. Косирикий, першій ликвидаторъ „Общо-
го рѣшничого кредитного Заведенія“, уже недовго
забавити у Львові; за пару місяцівъ опустити
Галичину і перенесеть назадъ до Росії.

— Учителемъ ветеринаріи вь низшій школі рѣ-
шничій вь Городищі именовувать видѣлі краєвий
п. Петра Гнатевича, лікаря втеринаріного.

— Изъ спадщини по цѣсаревичу Рудольфу дарувала
вдова архикнягиня Стефанія бар. Адольфовна Бру-
ницкому срібну цигарничку англійской работы і
корделасъ ловецкій зъ роговою рукоятію і зъ
вырѣзанимъ монограмомъ „R“ зъ короною

— Новон нужды жидівської готово написти до
Галичини зъ Росії, зъ-відки теперъ жидівъ
зновъ виганяють. Наші власти чейже будуть
уважати, щобі не всѣ відїздо до той пещавской
Галиції.

— Засуджений за фальшивий доносъ на адвоката
д-ра Люку урядникъ при зѣлѣзниці п. Мікуртъ,
бдѣлкався бувъ до вышней инстанції, а тая ще
приблизнила ему кару зъ 25 гульдѣновъ згляд-
но 5 дѣлѣв арешту на 50 гульд. або 10 дѣлѣв
арешту. П. Мікуртъ, їдучи однимъ поїздомъ зъ
д-ромъ Люкою до Львова, на дѣлорі шепнувъ
сторожі скарбовій, що д-ръ Люка перемиче за-
граничний тютюнь. Зъ той причини одбуто ре-
визію при д-рі Люці, і пересвідченосъ, що до-
носъ п. Мікурта бувъ фальшивий.

— Польскій декламаторъ Станиславъ Коношка збо-
жеволивъ і одано его на Кульпарковѣ. Нещасли-
вий по цѣлахъ дняхъ декламує передъ варіантами
Пам'яті, видко не опустила его, бо выголошує
цѣлі поємы і драми.

— Пригода лѣрвана. До поїткового суду вь С.
на Подблѣ приставила жандармерія недавно дѣла-
лѣрвана за те, що подыбала его пного. Лѣрва-
кѣ бувъ вь колѣхъ развѣзъ караний за волоцюж-
ство. И сямъ разомъ засудивъ его судъ на кѣль-
ка дѣлѣв арешту, а щобі стягнути зъ него кош-
тѣ, одянуто ему лѣру і продано за 40 кр. „А
чимъ же я буду заробляти, якъ продасте мені
той струментъ, одинокое средство до зарбѣку?“ —
молить дѣдъ, — але нічо не помогло.

— Мѣжъ складами на будову дому для сестеръ Фе-
лицианъ вь Чернівцяхъ навели мы вь 33 н-рѣ „Дѣ-
ла“ такожъ даръ 10 зр. одъ Преосв. еп. Юліана
Пелеша, безъ нѣякого одъ себе коментаря до того
датку, бо уважали всѣкій коментаръ злишнимъ:
католицкій Фелицианъ мусіли удатися зъ прось-
бою до Преосвященного, а онъ що мѣжъ, пожертву-
вавъ. Оногды Вп. п. Костецкій, парохъ черновце-
кій, приславъ намъ дописъ, вь котрій просить
насъ сю справу полонити. Вдоволяючи волю Вп.
о. Костецкого, наводимо зъ его письма ось що:
Преосв. еп. д-ръ Пелешъ пожертвувавъ 10 зр. на
охоронку сс. Фелицианокъ за пороодою о. Костец-
кого. Майже одиначою удаласъ два тамошній до
варіетва рускій „Народный Дѣмъ“ і „Katholischer
Kindersylverein“ до Преосв. епископа зъ проше-
немъ о поміжъ матеріялу. Оба ті прошеня
владика приславъ о. Костецкому, яко деканови
Буковини і парохови черновецкому, щобі здавъ
изъ нихъ справу. О. Костецкій одповѣвъ: 1) що
товариство „Народный Дѣмъ“ складаєся зъ Руси-
нѣвъ гр.-католицкого і православного вѣроисповѣ-
данія; товариство має передъ очима тільки народ-
ній цѣли а Русини православній греко-кат. Руси-
намъ не тільки вь нѣмѣхъ не бороздять але про-
тивно, зъ гр.-кат. церквою симпатизують, позач-
ка она одна єсть тутъ вь Чернівцяхъ, якъ і на
цѣлій Буковині, церквою руско-народною; 2) що
до товариства „Katholischer Kindersylverein“, то
до заведенія, удержуваного тымъ товариствомъ,
втиснулася половина дѣтей убогихъ зарбѣнникѣвъ
Русинѣвъ греко кат. вѣроисповѣданія. Монахині
малютъ межъ собою членѣвъ, котрі добре знають
языки рускій, польскій і нѣмѣцкій, а повѣрені
собѣ дѣти учать, після народности і обряду, мо-
литовъ, основъ вѣри, декламацій, оповѣданъ і ра-
хункѣвъ вь ихъ матеріймъ языкѣ, і се показує
еся що року на курсовыхъ испытанъ. Наті справ-
оздані о. Костецкого Преосв. еп. д-ръ Пелешъ
приславъ на его руки для обохъ товариствъ по
10 зр., обѣщуючи заравномъ що мѣсяця по своїй
силѣ підперти оба товариства. Вп. о. Костецкій
уважає потрібнимъ все то розповісти, щобі по-
дана за черновецкою „Gazet-o Polska-ого“ польска
пазна: „Siostry Felicjanki“ і „katholische oehronka“
не збаламутила кого, представляючи се заведеніє
институцію чисто польською. „Вь першій жертвѣ,
дѣл Народного Дому, — кончить Вп. о. Костец-
кій, — выслушавъ владика д-ръ Пелешъ яко щирій
народный патріотъ, а вь другій яко добрый
архипастыръ, котрий видчи, що многі убогихъ
дѣтей его дієцезанъ знаходитъ приютъ вь тѣмъ
интернаціональнѣмъ католицкомъ товариствѣ, уби-
живъ собѣ одъ свого скудного жалованія, а поснѣ-
дивъ зъ жертвою для убогихъ дѣтей своихъ
дієцезанъ.“

— О. Филеомонъ Решетилевичъ, рускій священникъ
вь Глинянахъ і директоръ глинянського Тowa-
риства ткацкого, пише намъ: „Вь н-рѣ 37 Дѣла
помѣщено дописъ, що Товариство ткацке вь Гли-
нянахъ на письма рускій одповѣдає по польски,
і що написи на виробѣхъ суть тільки польскі.
Всѣкій писма по більшій часті приходять на
мои руки, дѣляго до кожного священника одповѣ-
даю тільки по руски, на скільки мені часъ по-
зволить, — дальші дописи залагоджує другий
учитель, а поки-що послужуюсь і учителя-
ми иншої народности, котрі до сего часу руско-
го языка собѣ ще не присвоили. Тутъ на пер-
шѣмъ плані стоить присвоєння собѣ потрібныхъ
вь тѣмъ факху вѣдомостей, а на то треба бы-
ждати довшій часъ, доки наші люди не выро-
бляться і не займуть видѣлѣннихъ станочницъ.
Всего одъ разу вымагати годѣ. Треба бльше
пригнати, якого то труда і заходу треба,
доки щось позиточного можна вь краю завести.
Се товариство фундує доперва третій роцъ, а що
оно вь такъ короткомъ часѣ зробило, о тѣмъ
лишь на мѣсяці можна пересвідчитися. Глиняны
2 марта 1889. Филеомонъ Решетилевичъ.“ [При-
мѣтка Редакціи. Товариство ткацке вь Гли-
нянахъ мы торѣкъ поручили рускій публицисти,
тымъ бльше, що оно стоить підъ дирекцією Ру-
синя. Тимчасомъ одинъ наш читатель, рускій
священникъ, чоловікъ поважаний, чинявъ намъ
немовъ докоръ, що се поручене нами Товариство
вь Глинянахъ на его рускій писма одисеє ему
по польски і на товарахъ має написи лишъ поль-

скій, просить отже вказати ему таку фірму крає-
выхъ виробѣвъ полотняныхъ, котра бы перепису-
валася по руски і мала на товарахъ такожъ
рускій написи. Впр. о. Решетилевичъ, яко дирек-
торъ, виправдує Товариство, але насъ то ви-
правдуванє его не може вдоволити. Щобі на
товарахъ написи були по-при польскихъ такожъ
рускі — на те не треба нѣякого заходу: дати
выпечатати вь обохъ языкѣхъ і конецъ! А що-
до переписки, то коли можуть собѣ якусь пора-
дити вь заходній Галичинѣ, а навѣть деякі фір-
мы вь Чехахъ, що на кождє руске писмо одпо-
вѣдають по руски, — дѣляго не-могло-бы собѣ
порадити Товариство вь рускомъ мѣстѣ Глиня-
нахъ? По уміщено дописи вь 37-омъ н-рѣ „Дѣ-
ла“ мы сподѣвалися инакшого заявленія одъ за-
ряду Товариства ткацкого вь Глинянахъ, а имен-
но сподѣвалися, що оно заявитъ прямо: „Мы за-
радно такъ, що одъ теперъ і написи на това-
рахъ будуть такожъ рускі, і кождый Русинъ на
руске писмо дѣстане руску одповѣдь...“ Жаль,
що Веч. директоръ чомусь не мѣгъ того прямо
заявити.]

— Изъ Залѣцкихъ пишуть намъ: Дня 26. н. ст. лю-
того вь день соборника деканата залѣцкаго, од-
служивъ деканъ Вп. о. Іосифъ Гаваньскій вь
созуженію оо. Ів. Конобѣ, Евг. Алексевича
і Ів. Велигорского собору службѣ 6. за упокій
архика. Рудольфа зъ нарастасомъ, до которого
станули всѣ збрани священники. Одновѣдне слово
выголошувъ о. С. Подляшскій, сотрудникъ залѣ-
цкій. По богослуженію все духовенство дека-
нальне удалася підъ проводомъ декана до ц. к.
старосты і тутъ проводникъ вь рускій промовѣ
вь имени свяченства высказавъ свое сочувство
і просивъ передати его Вел. цѣсареві. Староста
одповѣвъ по руски, заявивши, що для цѣсаря еди-
ною одрадою єсть именно то сочувство народѣвъ,
мѣжъ ними і все вѣрного народу руского.

— Зъ Скалатщини пишуть намъ: Страшній замети
снѣговій далсе особливо вь знаки нашій Скалат-
щинѣ. Одъ п'ятницѣ позатомато тиждня до че-
тверга тамтого тиждня мы були зовсѣмъ одор-
вані одъ свѣта — нічо до насъ не доходило.
Доперва вь четверть наснѣли до Скалата писма
і часописи зъ датѣ одъ п'ятницѣ до понедѣлка
включно.

— Комитетъ дяківъ вь Рогатинѣ просить насъ по-
дати отоу зѣбтку: „Сумна вѣсть о смерті цѣ-
саревича Рудольфа прошла сердце каждого Ру-
сина. Покойный любивъ нашу церковь, а доказъ
того давъ при положенію угольного камня до
руской дух. семинаріи у Львові, сказавши:
Gott erhalte und beschütze die ruthenische Nation
und ihre alte heilige Kirche. „Многая лѣта!“ —
онъ і підписавъ грамоту рускимъ писемомъ.
Зъ відночності для покойного ухваливъ комитетъ
дяківъ вь Рогатинѣ одправити за упокій его тор-
жественне богослуженіє дня 9 н. ст. марта с. р.
о год. 10 рано вь рогатинській церкві і запро-
шує чч. братѣвъ дяківъ! — Ілия Бойкевичъ се-
кретарь комитету.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскаго.

Вь пропозицію на Криницю, дек. му-
шиньского, прийняті оо.: Г. І. Копистянскій, П.
Степ. Хилакъ, III І. Дуркотъ, 4. Теод. Карпакъ,
5. Вол. Вѣрецкій, 6. Ник. Зоберскій, 7. Ант. Ко-
пистянскій; — на Орове, дек. дрогобичского, І.
Леонт. Желеховскій, П. Мих. Кокуревичъ, III
Юл. Плятець, 4. Левъ Лазуркевичъ, 5. Вол. Ле-
вѣць, 6. Андр. Тимкавичъ, 7. Вас. Метикъ, 8.
Левъ Мацускій.

До кан. институцій завѣзвані оо.: Мих.
Ковшевичъ на Ульбѣвѣ, дек. варязьского; І. Во-
лосянскій на Терло, дек. старосѣльского; Сим.
Смулка на Угриновѣ, дек. варязьского.

Презенту на Боратині, дек. порохиньского,
одержавъ о. Ал. Яремкевичъ тамошній завѣда-
тель.

Введеній о. І. Костекъ вь завѣдательство
Крецова, дек. львѣского.

Наука, штука и литература.

— „Зоря“ н-рѣ 4 зъ 15 (27) лютого мѣститъ:
Козача помета, оповѣданє П. Спѣлки (конецъ).
— Зъ италійского, поємы Олени Пѣлки.
— До лиха та ще лихо оповѣданє Олександра
Катренка (конецъ). — Деякі людолюбъ вѣрова-
ли про чорнокожничѣвъ, написавъ Данило Ленкій.
Исторія литературны руской, д-ра Омеляна Ого-
новского (про Григорія Цеглянского, псевдонимъ:
Григорій Григоріевичъ). — Замѣтки критичні: а)
Хто жь справді винен і де-ж наша робота; б)
Ще на тему: Хто винен? — Вѣсти зъ Украйны.
— Библиографія.

— Прадѣи, мѣсячника политикі, науки і чисель-
ности, выйшовъ выпускъ V-тый за лютий 1889
р. і присвячений пам'яті Т. Шевченка, а мѣститъ
сѣдуючій статі: І. Пошмертна зѣбтка про смерті
архика. Рудольфа. — II. Вступній статі: а) Зъ
жити Т. Шевченка. б) Шевченко до Поляківъ, в)
товариства і читальні имени Т. Шевченка, г)
споминки про Вол. Шашкевича, Евг. Желеховско-
го, Корн. Закляньского і Мих. Гоголя; д) поли-
тичний оглядъ Сербіи. — III. Книжнина, оповѣда-
нє Т. Шевченка. — IV. Про творы Т. Шевченка
историчного змѣсту, Вол. Антоновича. — V.
Про творы Т. Шевченка, писані московского мо-
вою, А. Пипина. — VI. Зъ подорожи по Украй-
нѣ. — VII. Канєвъ і его исторія. — VIII. Пе-
репелюхъ на свѣжій могилѣ Т. Шевченка М. Вѣ-
лика. — IX. Библиографичній зѣбтки: Перебѣнка
Т. Шевченка, зъ передимъ словомъ П. Франка.
— X. Малюнки Т. Шевченка. — XI. Листы Т.
Шевченка зъ показувачемъ, В. Сѣчовика. — XII.
Суаона хроника. — XIII. Листы Т. Шевченка,
В. Шашкевича, Е. Желеховского і К. Заклянь-
ского. — XIV. Пошмертні згадки про Ів. Грин-
евецкого і Ос. Барвінського. — XV. Перепис-
ка редакцій і оповѣщення. — Накладомъ редакцій
„Правды“ выйшли: 1. Пронація, повѣсть Не-
чуя, цѣна 15 кр. 2. Казка про правду і
кривду П. Мирного, цѣна 10 кр. 3. Книжнина,
Т. Шевченка, цѣна 15 кр. Хто замовляє всѣ три
книжочки, зводитъ надслати ще 5 кр. на почтову
пересылку. — Хто зложивъ або зложитъ що-най-
менше побрѣчну предплату на „Правду“, дѣстане
вь марцевымъ выпускѣмъ яко премію двѣ

гарно выконані картини 8^о: 1. Верещатина
Т. Шевченко вь домовинѣ 2. Сластьєны
„Могилы Шевченка коло Канєва вь теперішньому
видѣ“.

— Русскій Историчнои Библиотекі томъ XI. (Богданъ
Хмельницкій томъ III.) вже выйшовъ і брошу-
руєся. Розсылка розпочнєся черезъ тиждєнь. Хто
не дѣставъ-бы сего тому до 1 (13) мар-
та, зводитъ рекламовати. Пренумеранты оправ-
ныхъ примѣрникѣвъ дѣстануть томъ III-ий разомъ
оправлений зъ IV-ымъ, котрый закончить сю мо-
нографію і выдѣ зъ початкомъ мая с. р. Прену-
мерату можна надсылати підъ адресою: О-
лександра Барвѣнського у Львові, ул.
Лычаковска ч. 7.

— „Волинскій Календарь на 1889 годъ. Годъ пер-
вый, изданіе О. И. Досинчука. Житомиръ. Типо-
графія Корвиницкой.“ Досинчукъ, зѣбтний вь
Галичинѣ крамарь вь Подгайцахъ, перенѣсшись
до Росії, ставъ, видко, литератомъ. На початку
Календаря помѣщена ширша розвѣдка самого-жъ
выдавца, вь котрій подана исторія борбы Руси-
нѣвъ галицкихъ зъ Поляками о свои права на-
ціональній і конституційній. Предметъ самъ
зѣбтний кождому Русинови достаточен.
Одинъ уступъ досѣти щирій Авторъ сто-
ячи на становищі обединительномъ, не може за-
перечити, що такъ звана „молодая партія“ од-
давна вже выдає „массу книгъ“ для народу сѣль-
ского, навѣть по 20.000 одного издавництва.
„Прогрѣтъ“ і „Народна Рада“ замѣтно служатъ
для той партіи „свѣточемъ правдивой жизни
вь галицкой Руси“. Оба ті товариства ведутъ
нигъ свою дѣяльність зъ великимъ тактомъ, не
зважаючи на то, що изъ стороны Поляківъ стрѣ-
чають недовольеніє і великі перешкоды. Партія
та нагладє пильно за незаконными дѣлами Поль-
щѣ вь Австріи і крѣпко стоить за права народу
свого, за що їй належитьъ бойдъ руске спаси-
богъ! А не легко боронити тыхъ правъ передъ
его ворогами... Мимо того, каже авторъ на дру-
гомъ мѣсяці, партія „старыхъ“ не приймає тыхъ
дѣятельныхъ людей до своихъ товариствъ, що
выходять вкінці на шкоду справы загальнои
руской.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Староство вь Теробовлі розписує
конкурсъ зъ речинемъ до 23 марта с. р., щобі
надати концесію на ново отворену апітку вь
Струсовѣ (Gaz. lw. ч. 50 зъ 2 марта с. р.) —
Опорожене мѣсе секретаря рады при судѣ кра-
евомъ вь Чернівцяхъ; подаватися можна до 16
марта с. р. (Gaz. Lw. ч. 51 зъ 3 марта)

— Именовані. Министерствомъ торговлѣ затверди-
ло выборы зъ палаты торговельной у Львові, а
то Симона на предѣдателя а Кисельки на мѣсто-
предѣдателя сѣи палаты. — Краєва рада школь-
на именовала дѣйствыми учителями і учителя-
ми: Теод. Опара вь Городиці вряжкомъ, Ле-
оп. Хомяк вь Парици і Ем. Семигиновска вь
Пучиловѣ.

— Перенесеніє. Дирекція почтъ і телеграфѣвъ
перенесла асистентѣвъ почтовыхъ: Игн. Привца
зъ Бродѣвъ до Дрогобича, Герм. Презеса зъ Ва-
довичъ до Кракова і Ром. Сарачиньского зъ Кра-
ковѣ до Жавца.

Телеграммы „Дѣла“.

Букарештъ 4. марта. Правительство
зажаде одъ парламенту 70 мил. левѣвъ на
укрѣпленіє Букарешту, Фокшанъ і Галаца.

Софія 4. марта. Справу хоругви на
княжій палатѣ залагодило министерство за
згодою князя вь той способѣ, що одъ притѣ-
ду князя буде вывѣшуватися на палатѣ бол-
гарска триколора зъ чорно-жовтыми бере-
гами а по серединѣ зъ болгарскіймъ львомъ на
червономъ полі. — Стопловъ має бути име-
нованій болгарскимъ агентомъ вь Римѣ.

Атины 4 марта. Грецкій парламентъ
скликано на 10 марта на надзвычайну сесію,
на котрій буде залагоджена финансова сира-
ва дотыкаюча двохъ супружествъ вь королев-
ской родинѣ.

Парижъ 4. марта. Правительство прика-
зало всѣмъ префектамъ, щобі не дозволяли
зборѣвъ либі патриотичной на провинції.

Римъ 4. марта. Криспи має одержати
вь новомъ кабинетѣ теку министра дѣлъ вну-
тряннихъ і заграничныхъ.

Повѣдомленіє.

Подяємо сямъ до вѣдомости нашихъ Вп.
Земляківъ і Предлѣтчикѣвъ, що по мысли нашої
попередній оповѣстки выдѣ першій выпускъ
„ЧАСОПИСА ПРАВИНИЧОИ“ за мѣсцѣй: сѣчня,
лютий, марть і цѣтєнь вь они 1 цѣтєня с. р.
а дальші числа выхидити будуть правильно ко-
ждого першого вь мѣсяці.

При той нагодѣ заявляємо, що предлѣчува-
ти можна нашу часописъ ще лишь до 20-го мар-
та 1889 р., позаякъ зъ причини великихъ кош-
товъ накладу будемо друкувати только примѣр-
никѣвъ, кільки згохосивсь предлѣтчикѣвъ до
того-жъ дня. На показъ нѣкому посылати не бу-
демо, дѣляго просямо о ласкаве замовленіє ча-
сописи і присыланіє передплати.

О статі і дописи просимо.

У Львові дня 18 лютого (2 марта) 1889.

Д-ръ Антонъ Горбачевскій, Д-ръ Костъ Ле-
вѣвичъ, Д-ръ Евгений Оленичскій, издавѣ „Ча-
сописи правничей“.

Администрація: Ул. Корняковъ ч. 1.
(Народный Дѣмъ).

Аптека РУКЕРА у Львові
порукає 2460 591 ?
Здѣе Зебургеа яко певне средство на
катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20
кр. На провинцію зъ опакованомъ 30 кр.
Фабрика знарядовъ рѣзанныхъ и гисерна
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы-
1889 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 228 -

Змѣна помешканія!
Маріанъ Лѣсовскій
дентистъ и лѣкарь до недугъ устной ямы пере-
провадився до дому Ви. Киришера при пляцу Три-
бунальскѣмъ ч. 1 и ординуе бѣдъ 9—1 год. передъ
полуднемъ, а бѣдъ 3—5 год. по полудни. 23—

Розкладъ бѣды на зѣлѣницяхъ державныхъ.
оаенный бѣдъ 1 марта 1889
Приходить до Львова: о год. 115 въ ночи зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусят-
ина и Станиславова; — о год. 8:06 рано зъ Су-
хой, Хирова, Стрыя; — о год. 3:20 по полудни зъ
Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя;
— о год. 7:40 вечеромъ зъ Гусятина и Станиславова.
Одходить до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Ста-
ниславова и Гусятина, Лавочного, Будапешту,
Хирова и Стрыя; — о год. 9 рано до Станисла-
вова и Гусятина; — о год. 10:15 рано до Стрыя,
Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой; — о год.
7:50 вечеромъ до Хирова и Сухой. 2238 52 -

ИВАНЪ ЛОБОСЪ
годинникарь
перше А. ВАЙГЕЛЬ
у Львовѣ, улица Театральна число 16,
порукає свой богатый
СКЛАДЪ ГОДИННИКОВЪ
золотыхъ, оребныхъ и стѣнныхъ
спровадженыхъ зъ перворядныхъ
фабрикъ, по цѣнахъ наймѣреннѣй-
3—6 шихъ. 2806
Направу всякого рода годинни-
ковъ, граючихъ машинъ, а также
одеждажные антиквѣи выкупає со-
вѣстно и подъ гарантиєю.

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продаетъ по курсу дневномъ.
5% Листы гипотечный
якъ также
5% преміованъ листы гипотечный
Порученя зъ провинціи выповняє
обдворотною почтою безъ провизій.
2220 99—0

АНТОНЪ КОЖЕЛЮЖЕКЪ
у Львовѣ, переулочный бѣдъ Антоніа, рынокъ н-ръ 29 або бѣдъ
сторона оо. Вулицы н-ръ 12.
Порукає фаянсовъ кашепохъ
пласного выробу по цѣнѣ 1 ар.
50 кр. до 4 ар. 50 кр. Цилин-
дры кашепохъ выробу бѣдъ 3 ар.
50 кр. до 7 ар. 50 кр., мая ве-
ликой выробу кашепохъ зъ
славыной фабрики кашепохъ
Габита, мѣрно: фаянсовъ въ
краскахъ або чорны кашепохъ
по 5 ар. цилиндры Габита по
8 ар. Шарпанъ Клаше въ ци-
линдры Iiberine. Довѣдай чобѣты, рѣвно итъ дамскій, мужескій и дѣтскій
фаянсовъ непромаключъ пачки. Баранчій пачки въ великой выборѣ
на складѣ. Приймає на обмену и крашеные фаянсовъ кашепохъ и ци-
линдры. Бѣныя замовленя такъ мѣсяей якъ и въ провинціи, выконують
ся въ найкоротѣйшій часъ.
Дякуючи П. Т. Публицъ за дотеперѣшню благоклонность, пору-
чаюся и далѣе до услугъ.
2815 2—3

ИСИДОРЪ ВОЛЬ
у Львовѣ, ул. Сикетука ч. 6
порукає внов. П. Т. Публицъ свѣй выключный складъ
Россійской гербаты.
Одержує правильно шо-
тыженъ свѣжій транс-
портъ найбѣльшой гербаты
зъ Москвы и пору-
чає ея посля побѣдъ сто-
ячого цѣнника
Замовленя залагоджує-
ся найрѣдѣльшѣйше
и скоро, также за по-
сѣлплатою, опакованье
франко.
Особливо звертає-
ся увагу на знаме-
нитъ роды К. & С.
Попова.
Кайсовъ, знам. чорна 1/2 кильо 1 60
" " " " " " 1 80
Сухой г., знаменитъ " " " " 2 —
" " " " " " 3 —
Меланжъ караванъ " " " " 4 —
Фу-у-у (Ч. I. " " " " 3 20
" (Ч. II. " " " " 4 60
" (Ч. III. " " " " 6 —
К. & С. Поповъ (жунт 1 р. 60 р. 2 40
" " " " " " 2 — 3 —
" " " " " " 2 — 50 — 3 75
Высѣвки (знаменитъ 1/2 кильо " 1 60
" (Ч. I. рина " " " 1 80
" (non plus plus " " " 2 60
Ласкавія порученя почтою, опа-
кованье франко. 612 17—20

Прехорошою кавы
Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела
надѣйновъ новый транспортъ
— 1 кл. на 2 ар. 20 кр —
котру зъ приеменною можемо поручити на-
шимъ П. Т. Гостямъ.
Кромъ сеп сунъ на складѣ иншій роды
доброй кавы: 1 кл. на 2 ар. 10 кр., 2 ар.,
1 ар. 92 кр. и пише.
Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 ар.,
Нр. I. 10 ар. 70 кр., Нр. II. 10 ар. 20 кр., Нр.
III. 9 ар. 80 кр. Рѣо зелена 9 ар. 20 кр.
2629 31—2 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Маріацельскій капль жолудковъ
знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
жолудка.
Незрѣванный при браку апетиту сла-
бость жолудку, воиновъ бѣдѣху, колыбъ,
катаръ жолудка, газъ, твореню сѣ-
пску и камычюковъ въ мѣхури,
при падто великой флегмы, жѣлтыхъ,
однакшю и бѣловатъ, болѣо головы
(сѣси походить зъ жолудка), корчакъ
жолудка, задѣсно, перетяжено жѣ-
лудка стравами и напоими, при хро-
бакахъ, недугахъ сѣззѣны, печѣныи
и геморойдахъ. — Цѣна флаконъ
равомъ зъ приеменно 40 кр., подѣйный 70 кр.
Головна высылка у аптекаря
КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЯ (Kromer) МОРАВА.
Маріацельскій капль жолудковъ не сунъ вынѣмъ
средствомъ потайнымъ. Складовъ части поданъ сунъ при
каждѣй флаконѣ въ приемень.
Правдливъ можна купувати у всѣхъ
2351 49—52 аптекахъ. 22

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдливъ Маріацельскій ка-
пль жолудковъ рѣвно фальсификуетъ и пастѣдуютъ. — На
знакъ правдливости муситъ каждая флаконъ бути зави-
сѣна въ червоне запаканье, заекономлене въ повѣстну
марку охоронну и при каждой флаконѣ на приемень
муситъ находити, ще сѣи приемень друкованый у Г.
Гусака въ Кромерию.
Правдливъ можна купити: у ЛЬВОВѣ въ апте-
кахъ: Якова Байзера, Г. Бланкенфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова
Пипеса, Жит. Рукера, Кар. Скеннишского, I. Беворско-
го, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. —
ВЪ БОБРИЦѣ у ап. Балыбинъ Мендилько. — ВЪ БРО-
ДАХЪ у ап. Броиса. Вятославского, Мих. Кулики,
Вильг. Ландсберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад.
Дурета, Гус. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѣ у ап. А.
Бжеза. — ВЪ БУЧАЧИ у аптекаря Корниля Левин-
кого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книшоболю-
кого. — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауфель-
нера. — ВЪ ДРОБОВИЧѣ у ап.: Айхмелера, П.
Партиковича. — ВЪ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма.
— ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — ВЪ
ЖУРАВИНѣ у аптекаря Гус. I. Томашевского. — ВЪ
КАМЯНИЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Плевского;
ВЪ КОЛОМЫѣ у аптекаря А. Сидоровича; ВЪ
КОПИЧИНЦАХЪ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУНИ
у аптекаря Александра Шустова. — ВЪ МЕЛЬНИ-
Цѣ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. I. Жолудковского. — ВЪ НЕМИРОВѣ у ап-
текаря Предимпрского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у
ап. Омеа. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап.
Житкова I. ого, ап. К. — ВЪ РАДХОВѣ у ап. Лес-
кевича. — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Виш. Габовского. —
ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Люда. Мерзвинского. — ВЪ САМ-
БОРѣ у ап.: I. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКО-
ЛѢВѣ у ап. С. А. Лещковского. — ВЪ СОКОЛОВѣ у
ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Висо-
чанского. — ВЪ СТАРЧУМЪ МѢСТѣ у ап. Ад. Пазе-
ского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чалыбасового, В. Коко-
ровского. — ВЪ ТУРЦѣ у ап. Жит. Ковачко. — ВЪ
ТЕРНОПОЛѣ ап.: Леона Флишманна и Фр. Жиргевича.
— ВЪ УСТРИБАХЪ у ап. Альф. Яструбского.

Выгѣдно
ПОЗИЧКУ
можуть одержати самостѣйный особы, ко-
торъ мають порядке помешканье, стаде,
правильну платню або доходы, пр. про-
мысловѣ, купцѣ, урядникѣ, оаицери,
приватники, властители земель и т. п.,
посля одосиль, бѣдъ 100 ар. до 2000 ар.
яко особистый кредитъ на 6—8% и можуть
еи сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чвертьрѣчныхъ ратахъ при помощи не-
реказу почтового.
На перухомости при пачуваціи
4 1/2—5% на колыбѣтну амортизацію
позичаєся въ довольной высотѣ.
Бѣльше повѣсье листовно адми-
страціи „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одновѣдъ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2709 3—20

Заступникѣвъ пошукуюся.
Появился
РУССКІЙ СПѢВНИКЪ
уложенный перезъ Костя Пань-
ковского, а накладомъ Товари-
щества Просвѣтъ. Мѣститъ въ собѣ
въ 9-ти аркушахъ болѣе 255 пѣсень на 288
сторонахъ. Пѣсни тѣ сунъ то перлы
пѣсней руско-украинской найвы-
датѣйшихъ нашихъ поетѣвъ, якъ
Шевченко, Федьковичъ, Малакъ Гу-
малевичъ, Маркианъ и Володимиръ
Шашкевичъ и премной найдобѣр-
тѣйшій народный пѣсни. Найзнаме-
нитѣйшій рускій композиторъ уложив-
шій до нихъ музыку сунъ по правѣй
сторонѣ пѣсень подѣисанъ. Цѣна
40 кр., оправный 60 кр. на пере-
сылку 5 кр. — При закупѣ 10-ти
приавѣрковъ въ канцеляріи То-
варщества дается 20% рабату. Набу-
ти можна ихъ также по всѣхъ
книгарняхъ Галичины и Буковины

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
ц. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ. Ло-
бозицу и Люблянь
порукають
ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ
1/2 кил. пушка
Найбѣльша зъ сего, шо
истнує яко примѣшка до
кавы.
Законно охоронена
Каву фигову и суланьску каву фигову. Найбѣльшій
шоколады, о найбѣльшой якості и бѣдзначенъ на всѣхъ
выставахъ, Канао бѣзъ олюбо легке и вельми смачне,
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованъ и моро-
женъ оводѣ, Компоты, Цедри, Аранціні и т. п.
Нашъ выробы фабричный можна достати у всѣхъ
лѣбныхъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 34—50

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаня и
дипломъ гоноровый
на всемирной выставѣ въ Антверпѣ
за незрѣванъ
Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.
Пилиптонъ водосо сивому и споловѣлому по колыкоразо-
вѣхъ ужито привертаетъ красну барву. Пилип-
тонъ не зарбує лише одмодожує волосѣ, котре подѣ вы-
ломъ сего бѣдличного средства бѣдскує первѣстну барву, мяг-
кость и бѣдлыкъ. — Цѣна флакону 1 ар. 60 кр.
Валентинъ найсильнѣйше выпадає волосы вздержує,
цѣбульки волосей взмѣщяє и до вытворю
ваня та поросту волосъ побуждає. Лишень покрываються крас-
нымъ волосемъ. — Цѣлый флаконъ 3 ар. Повѣ флакону 1 ар. 60 кр.
ПУДРЪ КНЯЖІЙ
Знаменито поведжене и покупъ сего пудру сунъ найбѣ-
льшимъ доказомъ въ незрѣванной добротности. — Пудръ княжій
на всѣхъ выставахъ бунъ першымъ, а численній медалѣвъ заслу-
жыи, яко еи бѣдзначили, найбѣльшѣе еи поручають. — Пудръ княжій
не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшюкъ, естѣ се найчи-
стѣйша и найбѣльшѣйша мучка ростины, приеменно прилгатає до
лица, надає красну, природну бѣдбѣсть и естѣ неоцѣненнымъ сред-
ствомъ до окрасы лица.
Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 ар., зъ лебе-
дикомъ 1 ар. 50 кр. Рожовый для блѣднѣющихъ и кремовый для
шатенокъ и брутенокъ, мале пуделко по 70 кр., бѣльше ар. 1.20
зъ пуделкомъ ар. 1.60.
Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишай, угрики,
жидує морщинки и долгики осповъ Лице бѣдѣвжує, выбѣдноє и вы-
бѣдноє до той степени, шо яко средство тоалетно-гигиеничне
абѣстало бѣдзначено медалѣвъ заслуки на выставѣ природно-лѣ-
карской въ Краковѣ. Цѣна 1 ар. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ
у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3,
пачдъ Маріацкій и ул. Галицка рѣбъ Валовой ВЪ КРА-
КОВѣ Суконницъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Рынокъ ч. 2.

„Нема болѣе ревматизму, простуды и ихъ послѣдковъ“!
Во вынайдено прирядъ электро-гальваничный, по при-
лѣбности котораго перестаютъ сѣйчасъ майже чудомъ доле-
живости, а именно: ревматизмъ, гостецъ, мигрена, ени-
лениє, спарализованье, пухлина, товетѣсть, бѣднѣция, болѣ
зубѣвъ, безсоннѣсть, геморойды, — загаломъ хоробы нер-
вовъ або послѣдки простуды.
Знаменито номѣчнымъ оказався той апаратъ для дѣ-
тей, коли достаютъ зубки, — дѣти перебували сю небез-
печну хоробу безъ пѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку жур-
бу родителей.
АПАРАТЪ ЭЛЕКТРО-ГАЛЬВАНИЧНЫЙ
Адольфа Винтера
розсѣдженый заприсяженными повагами науковыми, якъ
тайнымъ совѣтникомъ здоровья von Гедентъ, хемикомъ су-
довымъ д-ромъ Панстомъ и иншими — дѣлаючи чудно
въ згаданныхъ долеживостяхъ и зъ приятноєтѣю ужываній
недужими, найшовъ широко примѣнене и розповсюджене,
а разомъ и численній подяки вылѣченыхъ хорыхъ на цѣломъ
свѣтѣ. Дуже численній подяки и признаня можна перегля-
нути у фабриканта, а всѣ правдливъ, автентичный.
Поводинной помладъ коштує 5 ар. зложеный 10 ар. и естѣ
далеко skutочнѣйшій а лѣкарами дуже порученый.
Одинокий складъ на Галичину чудного апарату электро-
гальваничного А. Винтера въ антицѣ Ви. Петра Крокевича
ул. Бяштова въ Краковѣ 2751
Розсылає за посѣлплатою обдворотною почтою.

Глядася учительки до двохъ
малыхъ дѣвчатъ, ко-
тра могла-бы по при предметъ, об-
нѣтій пѣлиномъ науковымъ для школы,
выдѣловыхъ, удѣлѣти также по-
чатки гри на фортепиано. Зголошу-
ватися треба подѣ адресою: О. И.
Алексевичъ, рускій священникъ
въ Бабинцахъ почта Кричѣ.
2318 1—4

Правдливъ бураки
Обендорфскій
на пашу, жовтѣ, 5 кильо 1 ар.
80 кр., 1 кильо 40 кр.
Е. Качоровскій въ Товмачи.
2322 1—5

ИВАНЪ КОГУТЪ
рѣзбаръ 2804
въ Львовѣ коло Львова
выраблєє всякыя прикрасы цер-
ковной по дешевыхъ цѣнахъ.

Приходѣ Семанѣвъ,
надѣ Прутомъ, близько стаціи за-
лѣзничной и мѣсточка, деканата ко-
ломыйского, естѣ до замѣны. —
Бѣднѣшій вѣсти въ урядѣ парохіаль-
номъ, о. п. Заболотнѣ. 2—3

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ
Львовѣ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жиданье даромъ.

Закладаюся
за велику цѣну, шо жадѣтъ въ монѣхъ
конкуренцѣи на въ силѣ продавати
готовую або робити одѣжы для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и вѣ-
гранчыхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такыиъ
2484 Вѣд. Духовенству. 73—2
Замовленя въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконують точю и рѣвно. На жа-
зано высылка вѣзды даромъ и естѣ

Давидъ Шварцвальдъ,
мѣстѣвъ мужескѣ одѣжы густомъ
подъ бѣло.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложный 1848.

По зниженыхъ цѣнахъ
продаетъ товариство
„Академичне Братво“
слѣдуючі книжки:
1) Библиотека Опишкевича т. II.
2 ар. 20 кр. (Творы Гр. Кавтлѣ).
2) Библиотека Опишкевича т. III.
1 ар. 50 кр. (Творы Шашкевича,
Головацкого и Ваглевича).
3) Творы В. Навроцкого 1 ар.
4) Переводы и наслѣдованя Осипа
Шухевича 40 кр.
5) Довѣня, Е. Золѣ, 10 кр.
6) „На днѣ“, I. Франка, 10 кр.
7) Грунтова власнѣсть 5 кр.
8) В. Коцюбовскій: Житѣ М. Шаш-
кевича, 20 кр.
9) Обычай: „Скажѣмъ собѣ правду
въ оцѣ“, 5 кр.
10) Неучъ: I. Витовскій и Ю. Хмель-
ницкій, 10 кр.
11) Наукова библиотека, (Нарисъ
исторіи филозофіи, зъ немецкого пе-
рекл. I. Франко), 30 кр.
12) Вѣдѣльскъ Телъ, Ф. Шидлера
(перекладъ Кмицікевича), 25 кр.
13) Кадрилі Кобриневича, 26 кр.
Вп. Родимѣцъ зъ провинціи заво-
вляючи Ч. I. 1, 2, 3, аволютѣ при-
сѣлати 15 кр. на пересылку почтою
на всѣ прочіи числа 10 кр. 3 замо-
вленія просимо звертати: „Авадъ
Бр.“ у Львовѣ, ул. Галицка ч. 1.

Капы, портієры, ослони бѣліи и кольоровѣи поручає въ
найбѣльшомъ выборѣ
по найнижнихъ цѣнахъ
ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
При закупѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.
Выдавецъ и одѣбчальный редакторъ: Иванъ Белей.
Пачѣръ зъ фабр. Черлянсько.
Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Беднарского.

Выходить у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-й годикъ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека наименѣннѣхъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на переѣмну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро ogłoszeń ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9.5. Вѣднн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Ooppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплату на „Дѣло“ и напечатать за нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрій: за Границей: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь напередѣ застереженіе. — Рекламация неопечатанъ вѣднй одъ порта.

Поодинокое число коштує 8 кр. а в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. одъ одномъ стрѣчкѣ печатной, въ рубр. „Надбавленіе“ по 20 кр. а в.

Подарки числятся по 10 кр. одъ стишка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Кѣлько разѣвъ надходить дебѣта надъ бюджетомъ министерства просвѣты, толькѣ разѣвъ и повтаряея поголоска о димисіи министра просвѣты д-ра Гавча. Така поголоска ходитъ и теперь въ кругахъ парламентарныхъ, а польскіе газеты, потуючи ен, додаютъ, що на мѣсцѣ д-ра Гавча придетъ имовѣрно Бобжинскій або Черкавскій. Очевидно, що того рода поголоска не есть нѣчимъ иншимъ якъ лашъ озакою, що деякіі круги парламентарній хотѣть добутти для себе новой концесіи, а коли говориться о димисіи министра, то має то бути для него грѣзнымъ моментомъ, чтобы, коли вже не згодиться на якусь концесію, не важнися зробити бодай нѣякою кривдою, бо иначе страити ласку и буде мусѣвъ уступити. Коли-жъ бесѣда о Бобжинскімъ та Черкавскімъ, то рѣчь ясна, въ одній та погроза ходитъ. Ану-жъ готова бы ще статися кривда Полякамъ, та и то ще може въ користь Русинѣвъ!

Въ угорскій палатѣ послѣвъ все ще не видко конца дебѣтѣ надъ §. 25 закона войскового а наряды станутъ чимъ разѣ больше бурливѣ. Большебѣ палаты послѣвъ ухвалила, чтобы президентъ палаты уживавъ строгихъ приписѣвъ регулямину противъ тѣхъ послѣвъ, що выкликують неладъ и неспокой въ палатѣ. Мимо того вчерашне засѣданье було зновъ дуже бурливѣ. Насампередъ выступивъ бувъ пос. Цашкай въ оборонѣ проекту правительства и поставивъ д-р. §. 25 резолюцію що-до испытѣвъ офицерскихъ. Гельсъ полемизувавъ съ Тиссою и доказувавъ, что оппозиція боронитъ конституцію та хотѣла-бы законъ поправити. Онъ рѣшучо противный испытѣвъ офицерскихъ и другому роковы службы охотникѣвъ, бо то робить переворотъ въ цѣломъ житіи усупблѣномъ. Опбѣла промовлявъ министеръ гонведѣвъ Ферваръ и выступавъ головно противъ Апоиъ и Болъгара, котрымъ закидавъ, что они выкликують забуреня въ народѣ а теперь Апоиъ однекуеся одъ всего и каже, что былъ нѣчому не виноватый. На то одвоѣвъ Апоиъ, что цѣла вина спадає на тѣхъ, що хотѣла-бы черезъ новый законъ зменшити конституцію и независимѣсть Угорщины. Велике зворушеніе настало въ палатѣ, коли промовивъ Сентаваній и ставъ робити правительственной партіи закнѣды, что она въ субботу грозила президентови палаты кулаками за то, что былъ не завѣзавъ Польонію до порядку. Тому запротестувавъ Тасса, и сказавъ, що его попередникови мабути въ голозѣ перевернулося. Съ того зробився въ палатѣ такий крикъ, что ажъ треба було засѣданье закрыти.

„Montagsrevue“ доказує, что Тиссъ такъ вже издохла теперѣшная борба парламентарная, что онъ вже самъ видѣтъ, что не буде мѣгъ доше устоятисъ, тѣмъ больше, что переконзвѣя, что повага правительства навѣтъ въ его партіи есть захватана. Коли отже не настане яка змѣна до дѣшного, то онъ рѣшався въ спокойнѣйшѣмъ часѣ уступити.

Англіскій газеты подали буйи сими дѣлами вѣсть, что 6 Вел. цѣсаръ маѣ въ великомъ нвогнѣно выѣхати до Испаніи для поратования здоровья. Тагъ двѣдѣа королеву испаніеку, а одтакъ поѣде до Лондону. Вѣсть та, якъ доносѣтъ зъ Вѣднн, есть зовсѣмъ безосновна. Цѣсаръ перебувавъ все ще въ Будапештѣ и пока что не думаєтъ одъ бѣгмъ выѣзжати. Вѣра принимавъ цѣсаръ на авдіенціи бывшого маршала двору при кн. архіепа. Рудольфѣ, вице-адмирала гр. Бомбеля, а одтакъ одъ свѣты покойного архіепазъ подполковника Розенберга и капитана Гисля. Цѣсаръ зъ великимъ зворушеніемъ развѣдывавъ у нихъ про послѣдній днѣ житія покойника.

Ходитъ чутка, что царъ подписавъ вже указъ въ справѣ затѣявнѣи новой позички въ сумѣ 700 миліонѣвъ. Берлинскія „Post“ огворюючи справу російской позички, каже, что Нѣмечина дуже рада зъ того, что російскій валъоры розбѣйшися такожъ и мѣжъ другіі народы, бо то спонукѣтъ тѣ народы, особливо же Францію дѣлати въ интересѣ удержанія мира. Коли-бъ лишь Нѣмечина мала тѣ валъоры въ своихъ рукахъ, то было-бы то троха небезпечно, хоть она не маѣ нѣякою причины недѣлѣвать російскимъ валъорамъ.

Зъ Петербурга доносѣтъ, что правительство російске задумало подвысшити рангу своихъ представителей дипломатическихъ въ Сербіи и Черногорѣ. Дотеперѣшный министръ резидентъ въ Белградѣ одержитъ рангу посла, а министръ резидентъ въ Цетиніи буде мати рангу надзвычайного посла и уполномоченного министра.

Въ справѣ Россіи зъ Ватиканомъ не настала, якъ каже „Pol. Corr.“, нѣяка змѣна. Въ засадѣ порѣшено завести мѣжъ обома сторонами правильнй зносини дипломатичный а що-до обсаженія польскихъ епархій, то ще лашъ одна точка робити труднѣе. Декотрі газеты

донесли буля, что переговоры разбѣйшися и що Извольскій выѣхавъ до Петербурга. То все не правда. Извольскій выѣхавъ вправдѣ въ Раму, але не дѣлятого, что переговоры разбѣйшися; днѣ вже неразѣ подчасъ переговоровъ ѣзжавъ до Петербурга, але лишь дѣлятого, чтобы тамъ засягнута новыхъ инструкцій. Такъ есть и сими разомъ.

Вѣсть о подорожии цѣсаря Вильгельма до Англіи не суть ще зовсѣмъ певнй и часть подорожии ще не назначенъ. Здаєтъ, что цѣсаръ выѣде до Англіи доперва при концѣ септія, бо въ лѣтнюю або въ септію сподѣваються въ Берлинѣ привѣзду короля Гумберта. Такожъ несправдливо маѣ бути вѣсть, что регентъ браншвайгскій маѣ приняти не задовго тутъ князя браншвайгского.

Въ Берлинѣ уважаютъ за рѣчь певну, что царъ придетъ тамъ при концѣ марта. Зъ Петербурга доносѣтъ навѣтъ, что царъ вже лагодиться до дороги и что не поѣде моремъ, але зѣльзницемъ.

Оборъ Угорщины противъ нового закона войскового и сильна оппозиція въ Италіи противъ новыхъ провѣтѣвъ податковыхъ, котрі мають преспорити правительству потребныхъ грошей на цѣли военны, зробили въ Нѣмечинѣ дуже прикре враженіе. Оборъ сей уважаютъ тамъ загаломъ не лишь демонстрацію противъ теперѣшного милитаризма въ Европѣ але навѣтъ демонстрацію противъ тридержавного союза.

Зъ Берлина доносѣтъ, что правительство нѣмцѣе заказало зѣвѣстному подорожникови африканскому д-ру Петерсови выбирати зъ новою экспедиціею до Емѣна-пашѣ одъ стороны вѣхдно-африканского побережя, а то головно дѣлятого, чтобы Арабамъ ве дати нагоду набирати новыхъ плѣнникѣвъ нѣмцѣскихъ и робити опбѣла пресію за предпринятіи противъ ворохобникѣвъ мѣры.

Якъ зѣвѣстно выбрала румунскѣ палата послѣвъ окрему комисію, котра мала розслѣдити справу кабинету Браціяна и опбѣла постановѣ конституціи мала до десяти днѣвъ предложити палатѣ свои справозданье. Позаякъ та комисія уконстатуовалася ще 22 лютого, то на вѣра припадає рѣчнѣе, въ котромъ она мала предложити палатѣ свои справозданье. Тымчасомъ одрочено палату ажъ до 27 марта и комисія буде мусѣла ажъ до того часу чекати. Очевидна рѣчь, что правительство, котре въ порозумѣно зъ королеми хотѣло-бы ту справу убити, одрочило парламентъ въ надѣн, что тымчасомъ не мала ся справа може якось иначе залагодиться. Але була ще и инша справа, котра спонукала правительство одрочити парламентъ. Межи старо-консервативными або партіею боярскою, котронъ прозодиремъ есть Ласкаръ Катарджу, а молодѣо-консервативными або жунингетамъ, до котрыхъ зачисляются министры Карпъ, Розетти и Майореску, настала завѣдѣа борба. Борба та проявилася найбѣе въ справѣ президентуры въ палатѣ послѣвъ а одтакъ и въ справѣ Браціяна. Бояре хотѣтъ конче дойти до власти и готови станути навѣтъ по сторону Россіи; молодѣо-консервативный зновъ суть за поступомъ, хочъ въ обмеженыхъ границахъ и клоняются больше на сторону державъ заходно-европейскихъ. Та борба обохъ партій зазначалася була въ парламентѣ въ послѣднихъ часахъ такъ рѣзко, что не позбавало нѣчого, якъ лишь або допустити боярѣвъ до власти або розвязати палату и розписати новы выборы. Въ виду такого отаву рѣчей уважало правительство, что найбѣе повѣдѣйшимъ одрочити парламентъ въ надѣн, что таки ся борба може притихне и затрѣеся такожъ справа Браціяна. Нова сесія покаже, чи правительство змогло въ сѣмъ часѣ зѣлѣтати что въ свою користь а коли нѣ, то не позбѣає нѣчого, якъ лишь або розвязати парламентъ и розписати новы выборы або утворити кабинетъ боярскій подъ проводомъ Катарджы.

Рада державна.

301 засѣданье палаты послѣвъ дня 2. марта 1889.

На порядку дневнѣмъ дебѣта бюджетова. Генеральный бесѣдникъ противъ бюджету пос. д-ръ Гербстъ высказавъ больше меньше слѣдуючі гадки: Що доходы державы поднѣслѣсь, нема въ томъ нѣчого давного, бо минувшого року поднесено незвычайно податки посередѣ. Тяжко однакъ зрозумѣлй слова справоздавца, котрый каже, что якъ въ томъ такъ и въ будучомъ роцѣ не потреба буде сыгати по кредитѣ. Адже-жъ въ р. 1888 затѣчено позичку 21 мил. а мин. року позволено правительству затѣгнути 4 миліоны на помноженіе парку зѣльзницъ и на будинки почтові. Коли зрахуєсь все сумы, котрымъ въ послѣдній часы помножено довгъ державы, то выиде, что сума оплачуемыхъ державою процентѣвъ поднѣслася о 4 миліоны, что одрѣдѣає капиталови 84 мил. ар. Неправдо есть, чтобы дефицитъ зникнувъ. Министеръ

скарбу представляючи днѣ 24 жовтня, что надвышка доходѣвъ выносѣтъ 169.459 зр., похибнуєсь въ рахубѣ забуваючи, что въ общисленю доходу зъ податку цукрового вставлено черезъ ошибку о 250.000 зр. за богато. Похибѣа тая нищитъ всю надвышку, якоу такъ хвалѣагы бесѣдники зъ правнѣцъ. И другой позичи въ рубрицѣ доходѣвъ суть такъ понатѣганй, або такъ непевнй, что коли лишь одна зъ нихъ (прим. зворотъ 2.640.000 зр. зъ кошницѣо-богуминской зѣльзницѣ), заведе, то вже все надвышка пропадеа, а нѣомѣтъ выступѣае зновъ дефицитъ. А вѣршѣтъ придутъ ще новы численнй жаданя зъ самой палаты. Одиѣтъ зъ послѣвъ сказавъ, что есть супротивъ своихъ выборѣвъ наче однемъ вертающимъ зъ ярмарку. Веѣ пытають его, что принѣтъ имъ зъ рады держ. Таке больше-менше становиско маѣ дуже богато иншихъ послѣвъ. Зъ-вѣдѣа выхѣдѣтъ торги мѣжъ правительствомъ а партіями, котрыхъ аренѣо есть палата парламенту. Що-до мене — каже бесѣдникъ — менше жадати и менше дѣбѣватѣ одъ парламенту, бо то больше жаданье коштує правительству надто богато. Правительство не може выправдуватисъ тѣмъ, что вышло зъ большѣости и на большѣости мусѣтъ опиратисъ, бо тутъ на правнѣцѣ не сидѣтъ одна партія правительства, але чѣтири або пять рѣзнодорожныхъ партій. Кожда зъ нихъ маѣ зовсѣмъ и-накшу програму, а правительство не маѣ нѣякою. Въ такѣмъ аліансѣ выхѣдѣтъ на верхъ рѣзнодорожнй партикулярнй жаданя, котрі нѣмчатѣсь тѣмъ, что компетенція рады державной обмежуєсь въ хосенѣ соймѣвъ, что обмежуєсь вѣзгалѣ центральну власть державы, что прѣдѣлюєсь стремленіе нѣмцѣй и вѣзгалѣ поступѣи идеѣ въ развитку державы. Ходѣтъ все лишь о то, чтобы урвати цѣсь въ хосенѣ автономіи краѣвъ або на ихъ финансову користь. Якъ слабе есть правительство супротивъ такѣхъ жаданѣ, доказѣе одѣлѣканье дислокаційныхъ розпорядженѣ, выданныхъ министромъ Гавцемъ что-до середнихъ шѣбѣвъ въ Чехіи. Передъ сильными бытъ уступивъ, але Нѣмцѣямъ и Италіянцѣмъ показѣе все зубы, якъ бачимо на школахъ въ Шагерь и Ровередо. Бесѣдникъ певнй есть того, что самъ президентъ министровъ не годиться въ души на тѣ концесіи, якѣ мусѣтъ робити. Его политична минувшѣсть доказѣе, что легко робити бытъ концесіи зъ правъ державы — о чѣмъ перекоуєтъ также и дилаторіе трактѣванье справъ, одношѣныхъ дробными фракціями дѣвицѣ. Онъ думаєтъ, что одѣзѣаючи тѣ справы, ратує державу — але бытъ лишь манѣе тѣмъ. Тѣ, котрымъ не зрѣблено одъ-разу концесіи, котронъ жадати, уважаютъ посвященіемъ зъ своей стороны, что мусѣтъ ждѣти и будѣтъ напирати зъ своими жаданьями тѣмъ одѣажнѣйше. Однѣмъ зъ одѣажнѣхъ жаданѣ есть справа шѣбѣна. Марія Тереса называла школы politicum и певнѣе не надѣялася, что за сто лѣтъ правительство буде ихъ уважати якѣ ессѣntialitium. Зъ проволѣкою, якоу допускаєсь правительство что-до тѣхъ справъ, треба вносѣти, что оно добѣає въ тѣй справѣ велику небезпѣчѣность. Але чи проволѣка поможе что на то? Говорѣно, что гр. Таффе выразивъ, что въ тѣй справѣ буде безъ конца „fortwursteln“. Выказъ одновѣдѣа зѣвѣмъ его толѣтѣцѣ; есть то повна безпрограмѣность, котра стараєсь лишь усугубѣти клопѣты а не дѣає про будущѣность. Тымчасомъ така политика не въ силѣ запѣбѣгнѣ, что клопѣты тѣ що-разѣ частѣйше и небезпѣчѣйше будѣтъ вертѣтисъ а лишь баламутѣтъ урядникѣвъ, котрі не знаютъ, чи то-го, что нинѣ обидѣуєсь болотомъ, не треба будѣмъ завѣра боронити. Яко старый Австрійскъ — кончытъ бесѣдникъ — пытаю: якъ довго то ще такъ буде? (Бесѣду тѣю прѣрѣывали дуже численнй и грѣмѣй одѣски зъ лѣвицѣ).

Пос. Гавзнеръ поставивъ насампередъ пытанье: чи дефицитъ щѣзѣ дѣйстви, чи лишь на око, и розбѣравъ одтакъ, котрі позичи при обчислюваню треба бы выустити. На его поглядѣ треба бы выустити оплату кошницѣо-богуминской (одрѣберской) зѣльзницѣ, але задержати чѣстѣй зѣскъ зъ повнѣчною зѣльзницѣ въ сумѣ 92.000 зр. а такъ само и додатки на будѣву зѣльзницѣ. Зрѣбавши то — каже бесѣдникъ — дѣбѣтанѣмо лишь дуже незначну надвышку 175.000 зр., надвышку такъ малу, что каждый подѣуѣтъ вѣтру, наимѣншй мѣры администратіи могутъ ен адмухнути. Дальше доказувавъ бѣтъ, что доходы зъ такѣхъ войсковыхъ суть за высокою почисленіи, бо повнѣнны бы выносѣти лишь 1.200.000 зр. а не 1.400.000 зр. Доходы зъ почтѣ не треба бы также высоко ставити. Дуже трудно обчислѣти доходы зъ тѣтѣиу и горѣвѣи. По подѣвѣшеню дѣнѣ тѣтѣиу (1 червня 1888) настѣвъ бувъ зъ-разу страйкъ куцѣвъ и доходы въ першихъ мѣсяцахъ зменшилѣсь, але одтакъ купцѣ попустили и вже въ сѣчнѣ 1889 доходѣвъ бувъ такъ великѣй, что перевѣсѣнѣ о 270.000 доходѣвъ въ сѣчнѣ 1888. Що-до горѣвѣи, то выхѣдѣтъ зъ бюджету, что маса консумціи въ сѣклѣности 925.000 гектолатрѣвъ, або по 4 лѣтры на голову въ Долатѣвъ а 571.000 гектол. або 3-6 лѣтры на голову въ Угорщинѣ есть немѣо вѣрна зъ подѣтѣвъ безпосереднихъ и зъ за-

хѣднѣхъ зѣльзницѣ державныхъ сподѣваєсь Гавзнеръ значно большѣо доходу, якъ предѣмѣновано а именѣно при першихъ 800.000 зр. а при другихъ 500.000 зр. такъ, что загалѣна надвышка буде выносѣти 1.300.000 зр., позбѣстане отже имовѣрна надвышка 375.000, хочъ правда что дуже мала надвышка.

Але спытаймѣся — казѣвъ бесѣдникъ — чи скромну ту надвышку можно уживати постоѣнно? На жалѣ, нѣ. Причина того лежить въ найтемнѣйшѣй точкѣ бюджету — въ спѣльныхъ выдѣткахъ войсковыхъ. То есть отверта рана, въ котронъ безустѣанно течѣтъ кровъ подѣтѣникѣвъ, а коли та рана не загоѣтѣсь чимъ скорше, то жадѣа штука хочъ бы и якогѣ финансиста не затамує ен. Тутъ конче всѣмѣу обчислюваню, бо дѣтѣчнй чинникъ не сидѣтъ на лѣвъ министровъ — ихъ нема вѣзгалѣ въ Австрій. Дѣлѣгѣація высказуєтъ что року своею удовѣленѣе зъ нѣмцѣо-австрійско-италійского союза. И дѣйстви треба признати, что то одѣшѣо комбинація для забезпѣченя нашихъ интересѣвъ въ виду интересѣвъ Россіи и безгѣлѣзѣдон Франціи, котра ставѣа жертвою лѣда якогѣ авантюриста. Той союзъ — кажутъ — маѣ лишь на цѣли удержанье мира. Дуже красно, але до тѣхъ цѣли стремѣтѣсь лишь до-рогою безустѣанного збрѣвѣи и напослѣдокъ дойдѣ до того, что первѣстѣе средство охорѣнительне ставѣа такъ само шѣдливѣмъ, якъ то зѣло, одъ котрого оно маѣ насѣ охорѣнтѣи. Одѣбѣальности за то не можна навѣтъ скла-дѣти анѣ на наше анѣ на спѣльные правительство, бо о томъ рѣшѣаєся по-за Австрій, въ Берли-нѣ. Сѣ безустѣаннй потреби войсковы затѣмѣню-ють намѣ отже наше выглѣдѣ въ будучѣность и одѣбрають всѣку надѣю на подѣвѣшенѣе финанѣбѣвъ.

Въ дальшѣй бесѣдѣ хвалѣвъ Гавзнеръ о-бохъ министровъ финанѣбѣвъ и большѣсть послѣвъ за перевѣденѣе податку одъ окѣваты а бѣтѣакъ вѣказувавъ ще на потребу зняженія цѣны соли и знесѣа лѣотѣрин. На послѣдокъ высказѣвъ бесѣдникъ свое удовѣленѣе зъ того, что министръ финанѣбѣвъ запѣвѣвъ провѣтъ подѣтку особѣо-доходѣового. Подѣтокъ сей есть вѣправдѣ тяжѣй, але справѣдливѣй, бо не можна допустѣити, чтобы бѣднѣй люде платили подѣтки, а миліонѣры буля вѣольнй одъ подѣтѣ-кѣбѣвъ.

Въ дальшѣй бесѣдѣ полемизувавъ Гавзнеръ зъ пос. Карниерѣмъ и доказувавъ ему, что въ Чѣхахъ не такъ зѣло, якъ то бытъ представляѣвъ. Правда, что тамъ ведѣтѣсь споры мѣжъ обома народами, котрыхъ бы жадѣтъ Кауэръ або хочъ-бы и Бѣсмаркѣ не залагодѣвъ, але чтобы тѣ споры були нѣнѣй горѣйшѣй якъ дѣвиѣнѣе, то несправѣда. Бесѣдникъ вѣзѣдѣтъ что року до Чѣхъ и маѣвъ нагоду всему прѣглянутѣсь: есть то край богатѣй, цѣвѣтѣуѣй, край поступѣуѣнй. Атѣже навѣтъ пос. Кауѣръ вже одъ коѣлѣкохъ лѣтъ не одѣзѣваєсь, бо очевидно не маѣ предѣмету. Плѣнерѣвъ говорѣвъ — казѣвъ бесѣдникъ — что то доперва теперѣшнѣе правительство вызѣвало ту борѣу. Якъ-же можна намѣ, что видѣлн ехѣдѣс Чѣховъ, что видѣлн правительство Коль-дѣра, таке говорѣтъ? Пос. Карниерѣмо розхѣдѣтѣсь очевидно лишь о то, чтобы лѣвицѣи и дальше пѣазуѣвала, чтобы настѣли зновъ центра-лизмъ и гермѣанизация. Не дарѣмо бытъ бѣжає, чтобы каждый воѣкъ навѣтъ думаѣвъ по нѣмцѣи, не то говорѣвъ. Онъ иде одѣе ще дальше якъ Россія або Прусѣи. На послѣдокъ высту-пѣвъ ще бесѣдникъ въ оборѣнѣ молодѣо-Чѣховъ, котрымъ Карниѣри закнѣнуѣтъ, что у нихъ „рѣвно-правнѣбѣтъ“ то фразѣетъ и противъ обмежуѣа-ня свободы Чѣховъ. Чѣхи самѣи не обмежѣае свои свободы, бо народѣтъ, что въ покорѣ самѣ себе обмежѣае, не вѣртѣтъ бути народѣмъ. Чѣскій народѣтъ дѣвѣгнуєсь власною силою и вытѣреѣає и дальше въ свой борѣѣ.

Потѣмъ полемизувавъ Гавзнеръ ще зъ Плѣнерѣмъ, котрому сказѣвъ, что бытъ лишь для того вѣчно говорѣтъ о „шахеркахъ“ та „прѣодаѣности“ и назывѣа палату „парламен-тарною бирѣжою“, чтобы приподѣбѣтѣсь цен-тралистичнй прѣсѣ, бо знає прѣцѣ, что обо-вѣзкомъ послѣвъ есть жадѣти потребныхъ рѣ-чей для краю и народу. Его бесѣда була отѣе лишь манѣвромъ. По сѣбѣтъ законѣвъ Гавзнеръ свою бесѣду, поручѣючи до уважѣденя будѣ-жѣтъ, котрый одъ 20 лѣтъ есть найбѣишй.

НОВИНКИ.

— Вѣр. митрополита Сильвестра бере нинѣ въ обо-рѣну „Kurjer Lwowski“ передъ якимѣсь, близѣе не наведѣнымъ „wugowor-ами“. Доходѣтъ насѣ вѣсти — пише Kurjer — что о. митрополитѣви Сильвестрови взято за крокъ неополитичнй, что заключѣивши угоду зъ Товариствомъ Краковскимъ, позволивши на оповѣщенѣе печѣтѣю рѣтерату о. канѣоника Бачиньского. На нашу гѣдку, оповѣще-нѣе то було конечно, бо въ томъ рѣтерѣтѣ прѣд-ставѣннй мотивы, якѣ склонили о. митрополита до заключѣния угоды. Оповѣзѣючи саму угоду безъ мотивѣвъ, прѣхильнй (?) о. митрополитѣви були-бы зарѣвъ укували зъ того заключѣеня, что дѣ-ся опануѣвати Полякамъ, помѣнаючи дуже заслѣжену для Русинѣвъ институтѣю, убѣишѣвъ

въ угоду въ Поляках. Тимчасомъ о. митрополитъ поступивъ собою найсправедливѣе: оповѣщаючи угоду, подавъ разомъ и мотивы, бо въ нихъ каждый, хочъ-бы упередженъ до Краковскаго Товариства, муситъ розсудъ той справы признати дуже справедливымъ, отже вѣднѣсть, а не *wygodno* (!) належитъ о. митрополитови. — Въ загалъ польскыя газеты дуже займаються справою угоды русскыхъ зъ Товариствомъ Краковскимъ, — и мы тому не дивуємось. Угоды ти — то для Поляковъ одинъ изъ найблизшихъ успѣховъ. Се Русины добровольно поддаються помалу такожъ и въ экономичну зависимость одъ Поляковъ. До того успѣху помогалъ Полякамъ и безголовѣсть зародивъ тихъ товариствъ асекюраційныхъ, котры побѣдъ Краковскаго Товариства оперують въ Галичинѣ. „Агенда“ черезъ своихъ пп. Явдыкевичевыхъ, а заступництво чешской „Славин“ у Львовѣ, такъ индольенте, такъ безъ энергій и инициативы, что коли-бы послѣ того заступництва хотѣли судити о способностяхъ Меховъ въ справѣхъ финансовыхъ, треба бы имъ выдати свѣдѣнтя дуже плохеньке. При нагодѣ занотуемо такожъ, що „сензацийна“ вѣсть, подана въ „Черв. Русин“, мовѣть, „Агенда“ хоче выдати процесъ о. Бачиньскому, побѣди нашою информацией не має основны. Се були только на першу хвилю „страхи на Ляхи... а на дѣлѣ „Агенда“, що дѣстала, сховавала до кишенѣ. Частъ минае; уже другій владики заключивъ угоду зъ товариствомъ Краковскимъ, а „Агенда“ анѣ ду-ду! навѣть не одповѣла на рефератъ о. Бачиньского.

— Сегодня відбуваються выборы до рады мѣста Станиславова и допониной выборы трехъ членовъ рады повѣтовой зъ курій сельской въ Жовквѣ. Жовковскій радѣ повѣтвой убули три крѣсла радныхъ: о. Децикевичъ зъ Куликова эрезигнувавъ, войтъ Никола Грабаръ зъ Пристанѣи умеръ, а селянинъ Ф. Б. утративъ мандатъ въ наслѣдокъ квы судовои. На мѣсто тихъ трехъ членовъ-Русиновъ поставлено зъ стороны руской кандидатами адвоката въ Жовквѣ д-ра Мих. Короля и двоухъ селянъ. Въ жовковскій радѣ повѣтвой давшише Русины були горою, а сеп каденци, черезъ то, що комисаръ гр. Дѣдушицкий на часъ выборовъ узявнивъ выборыцѣвъ изъ мѣста Моствѣвъ, Русины остались въ меншинѣ. Недавно выдѣлъ краевый выдѣлъ до Жовквы делегата Паклерского на розглядъ господарки повѣтвой, о котрой одъ довшого уже часу ходили лѣквы глухй вѣсти. На результатъ розсѣдѣвъ ще не звѣстны.

— Генеральный инспекторъ австрійскыхъ почтъ совѣтникъ Кохъ гостить у Львовѣ. Се вже друга чѣ третя визита въ ostatnichъ мѣсяцахъ и певно не безъ причины. На нинѣшній порядки въ урядѣхъ почтовомъ и телеграфичномъ у Львовѣ чутти безастанний наркаванъ. Осъ якъ-разъ, коли инспекторъ Кохъ гостить у Львовѣ, подноситъ урядова „Gazeta Lwowska“, що вчера листъ изъ Вѣды (зъ бесѣдою мин. Дунаевского), наданный *per express*, приишовъ до Львова о год. 8½, рано, а редакциѣ доручено его доперва о год. 12½, по полудни! Листъ наданный *per express* повиненъ бути сейчасъ дорученный окремимъ побѣланьемъ, отже що-найбольше за годину, а не за 4 години! И банки львовскы наркаванъ, що послыки дѣстають за пѣзно; се длитого, що у Львовѣ перети жують листоносѣвъ роботами, котры властиво на лежать до урядничѣвъ. Кажуть, що въ жадномъ мѣстѣ въ Австрійѣ листоносѣвъ такъ не поретяженъ роботами, якъ на почтѣ львовскѣй. Шо листоносѣвъ муситъ робити ще й то, що належало-бы властиво до урядничѣвъ, за се годѣ винити урядничѣвъ; тутъ вина система: робучихъ охлѣ держати, о сколько можна, якъ наименше, хочъ одиовѣдно до доходѣвъ можна бы держати ихъ значно болѣше и трохи полекшити тяжкй працѣ, неразъ справдѣ надѣ силы...

— Папа Левъ XIII. булею зъ 17 липня 1888 р. надалъ, на представлѣнне Преосв. еп. Ступницкого, хрестъ *pro ecclesia et pontifice*, п. Михайлови Волошиньскому, господарѣ въ Галичу, бѣтцѣви о. Волошиньского, схиастика при капитулѣ перемысли.

— Рада мѣста Стрия, уконтитуовавшисъ, зобраласъ д. 28 н. ст. лютого на перше засѣданье, скликае заступничкомъ бурмистра и болѣеюстою голосѣвъ ухвалила възвати бурмистра д-ра Фрухтмана, чтобы заразъ объявъ свое урдованье. Ухвалила ся запала зъ причины листу одъ д-ра Фрухтмана, въ котромъ онъ заявляе, что за-дѣла болѣе головны не може урядувати, а урядованье передае заступничкови бурмистра. Рада узнала, що д-ръ Фрухтманъ зовѣмъ не хорый, урядувати може, а „почетного бурмистра“ мѣсто не потребуе...

— Про нападъ на листоноса Гагера у Вѣднѣ надѣшли вже близшй вѣсти. Въ домѣ въ осередку мѣста при Schönlaterngasse наймивъ комнату у ппѣ Коржаковскы молодой чоловікъ и замѣлдувався за Фридриха Майкнера, контриста, 24 лѣтнього. За комнату не заплативъ, бо, казавъ, жде на листъ зъ грошми. Въ день нападу ждавъ Майкнера на той листъ, читаючи книжку. О год. 9 рано справдѣ зайшовъ до комнаты Майкнера листоносъ зъ нѣбыто грошевѣмъ листомъ на 65 зр. Майкнеръ вдавъ репенись, подишавъ, а потомъ слягнувъ нѣбыто за пѣскомъ до стола, вдавъ пачерову дутку зъ пачерою и сынувъ листоносови въ очѣ. Той примѣтивъ непевный рухъ Майкнера и закравъ собою очѣ долонѣю а тимчасомъ зъ другой руки вывали ему листы на землю. Тогдѣ Майкнеръ кинулся на листоноса, а рѣвночасно одчинилъ дѣверъ шафы въ комнатицѣ и зъ неѣ выскочивъ другій молодой чоло-

вѣкъ. Оба звалили листоноса на соцу и давай здиращи зъ него торбу, въ котрой мѣстилось посылкѣ на 70.000 зр. Але дужѣй, 44-лѣтний, листоносъ не дався и сѣвъ на софѣ. Пачерка запекла его въ очѣ и бѣгъ на хвилю прижмуривъ ихъ. Нанастники скористали зъ той хвиля и утѣкли зъ хаты, а листоносъ Гагеръ тогдѣ зъ крикомъ за ними. На долинѣ дому придержавъ ихъ другій листоносъ, котрый ждавъ на Гагера, а потомъ збѣглись и другй люде и злочинцѣвъ бѣдали полиціи. Тамъ признались они до правды своихъ именъ: одинъ называея Едмундъ Яновскій, має 19 лѣтъ, другій Леопольдъ Росновскій, 21 лѣтъ, оба рожденъ у Вѣднѣ и оба контристы безъ мѣста. По протоколахъ въ полиціи передано ихъ уже судови карному.

— Недобѣръ правого фонду школьного емеритального на рокъ 1888 выносилъ 57.000 зр., а крава рада школьна ухвалила покрыти той недобѣръ изъ продажи валютѣвъ того фонду.

— Въ Дорнаватѣ на Буковинѣ застрѣлился тамошній жандармъ Гришка. Выйшовши на контроль, не вернувъ. Коли такъ ушло колька днѣвъ, почато глядѣти его и знайдено труна на дорожѣ до Буличенъ. Голова була розсажена бѣду кулѣ зъ карабина. Изъ стрѣлы можна судити на певно, що жандармъ самъ позбавивъ себе жити, только причины самоубийства годѣ догадаться.

— Зъ кружѣвъ войсковыхъ. Лѣкаръ полковой д-ръ Евгений Мироновичъ перенесенъ зъ команды допониного округа 9-го полку пѣхоты (въ Стрыю) до штабу того-жъ полку. — Практикантомъ ветеринарскимъ въ резервѣ именованъ Антоній Ступницкій и придѣленный до дивизіи тяжкой батареи н-ръ 1.

— Въ Велипольцѣ зновъ закупила нѣмецка комисія колонизаційна одно село, Уланово, зъ 2.500 моргами, власнѣсть наслѣдничѣвъ д-ра Холосовского. *Ojezuza się kurozu!*

— Коннуры на антипу въ Тернополи, по пок. Янрогевичу, налѣстничтво здержало, бо свояки Янрогевича выточили процесъ на уваженнѣе тестаменту. Тимчасомъ въ ц. к. старостѣвъ тернопольскимъ укравъ хтосъ поданье зъ 27 документами одного изъ найважнѣйшихъ убѣдѣльцѣвъ, п. Вник. Яблоновского, и злѣдѣвъ годѣ выкрыти. Краснй порядки въ томъ староствѣ!

— Дрѣбнй вѣсти. Въ Станиславѣвъ померъ Тадей Стоклосинскій, адвѣкатъ судовый, въ 35 роцѣ житя. — Въ Кошицахъ одобравъ собою житѣ презѣтъ комнаты адвоката, заматавшисъ въ криминальный процесъ. — Образъ Семирадского Фрѣне закуплено въ Петербурѣ за 50.000 рублѣвъ. — Іосифъ Домбровский, родомъ зъ Буковѣ, одержавъ въ Краковѣ степень доктора медицины. — Поборія рѣшѣского уряду податкового Володислава Погорецкого по 40-лѣтній службѣ перенесено въ станъ супочинку. — Знаменитый скрипкарь Іосифъ Іоакимъ обходивъ онгоды въ Берлинѣ 50-лѣтній юбилей; министеръ Гослеръ вручивъ ему одъ цѣсари золотой медаль, а почитателѣ его таланту зложили для него 100.000 марокъ. — У Вѣднѣ померъ фельдмаршаллейтантъ Іосифъ Турнавъ. — „Gazeta Przemyska“ почала выходити замѣтъ разъ два разы въ тыждень, въ среду и субботу. — Маршалокъ краевый гр. Тарновскій вернувъ до Львова. — На ловахъ въ Буковѣ нѣмецкй цѣсаръ Вильгельмъ пострѣлилъ мѣсцевого реставратора.

Новый тѣкъ на запорѣ, що его признали найзнаменитѣйшй лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинь, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масинъ въ Базелѣ за найлѣпшй зъ досѣ узявнѣхъ, то *casus sagitta*; она годовный складчикъ поправленыхъ пугилъкы швейцарскы А. Брандта, Ст.-Іакобъ (Швайцарія), а дѣстали си можна у всѣхъ лучшихъ антикахъ въ коробкахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приисомъ. Не вѣрте конкурентнымъ писаратамъ фабрикантовъ старшихъ пугилъкы, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразилъ на коробѣ. Все ише то безвѣрие настудуване. Ноно швайцарскй пугилъки у всѣхъ лучшихъ антикахъ; на заповѣданье высылаетъ такожъ головный складчикъ: Apotheker E. Schmidt, Telfitz (Bohnen), оплатно. Каждому замаллюю чому за попередню присылкою належитости листовымъ марками, бо посылкѣлата за дорожа. 2663 18—52

Господарство торговля и промыслъ.

— Зъ дирекціи зѣлѣнцы державныхъ. Въ приеутности ц. к. нотаря одбулось 1. марта с. р. XVII. льсованье приоритетныхъ облигацій I емисіи и XI. льсованье приоритетныхъ облигацій II. емисіи першой угорской-галицкой зѣлѣнцы и вытѣнено въ серіяхъ зъ пр. облигацій I ем. числа 61.501 ажъ до 61.716 включно, с. в. 216 штукъ, а зъ пр. облигацій II. ем. числа 9001 ажъ до 9080 включно, с. в. 80 штукъ. Поминальна вартѣсть буде выплачуватисъ разомъ зъ бѣловѣдними купонами за пр. облигацій I. ем. одъ 1 вересня 1889 а за пр. облигацій II. ем. одъ 1 липня 1889. Зъ 1 вересня 1889 а взгледно зъ 1 липня 1889 черетасъ далѣше опрочентованье тихъ облигацій и тому буде бѣлгаватисъ при вылатѣ вартѣсть купонѣвъ, що бѣдѣленъ одъ облигацій и суть плативъ по загаданнымъ реченцяхъ. Зъ попереднихъ льсованъ не зголошено до выплаты до 31 грудня 1888 зъ пр. облигацій I ем. числа 55001, 55150, 55165, 55184, 55190, 89156, 89276, 89282, 89291, 89292, 88365; а зъ пр. облигацій II ем. числа: 530, 531, 541, 551, 552, 558, 561, 2588, 2589, 2593, 2600, 2601, 2602, 5520, 7012, 7013, 7021, 7024, 7025, 7029, 7031, 7033, 7034, 7072, — 7077.

— При тягненю льсовѣвъ „Базиліка“ д. 1 марта выгнали: 20.000 зр. н-ръ 12 серіи 1182; 1000 зр. н-ръ 4 с. 7969; по 500 зр. н-ръ 91, с. 1046 и н-ръ 68 с. 6827.

— При тягненю угорскихъ льсовѣвъ Червоного Хреста д. 1 марта выгнали: 25.000 зр. н-ръ 1 серіи 2957; 2000 зр. н-ръ 56 с. 2051; по 1000 зр. н-ръ 70 с. 708 и н-ръ 29 с. 3310.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Черезъ Администрацію „Дѣла“ зложили П. Т.:

На памятникъ Павла Гриневскаго Ви.: д-ръ Андрей Чайковский зъ Бережанъ 1 зр.; о. Н. Ивановскій зъ Новосѣльцахъ 1 зр.; панѣ М. Брилиньска у Львовѣ 33 кр.; д-ръ Ф. Сембратовичъ въ Монастирскохъ 1 зр.

Для бѣднѣхъ учениковъ руской гимназіи Ви.: о. М. Чайковский въ Колтовѣ 1 зр.; д-ръ Ф. Сембратовичъ 1 зр.

На церковь Василіанскъ у Львовѣ Ви.: о. М. Чайковский въ Колтовѣ 1 зр.

На Институтъ Рус. Товариства Педагогическаго у Львовѣ Ви.: д-ръ Ф. Сембратовичъ 1 зр.

Для руской Лурсы въ Перемишлѣ Ви.: д-ръ Ф. Сембратовичъ 1 зр.

Для „Школьной Помочи“ у Львовѣ Ви.: д-ръ Ф. Сембратовичъ 1 зр.

На церковь ири Народнѣмъ Домѣ Ви.: о. М. Чайковский зъ Колтова 1 зр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 5 марта. Поголовка о димисіи министра Гавча есть безосновною. Такъ само безосновною есть вѣсть, будто-бы кн. Филиппъ Кобургскій мавъ повхати до Риму, чтобы тамъ пояснити панѣ правдивый фактъ маерлингскон катастрофы.

Бѣлградъ 5. марта. За колька днѣвъ сподѣваються тутъ утворѣни нового кабинету подѣ президентурою Ристича. — Правительство болгарске прислало новй условій, на подставѣ котрыхъ можуть вестисъ далѣшй переговоры въ справѣ угоды торговельной.

Вѣдѣнь 5. марта. Ведѣнье найвысшой канцеляріи войсковон поручивъ цѣсаръ ген.-майорови Бѣлфрасови, комендантови бригады.

Римъ 5 марта. Наспѣла тутъ вѣсть зъ Массавы, що межи негусомъ абессиньскимъ а королемъ Менеликомъ зъ Шоу выбухла война.

Переписка Редакціи и Администрации.

Дописователи зъ Пеннѣ. Дописовъ Вашей про п. Д. К. умѣстити не можемо, по перше, що безименныхъ дописей въ загалѣ не мѣстимо, а далѣе: а) пок. крп. Г. Ш. нехай зъ Богомъ спочиваетъ; б) про городъ Славно-бубенскъ, де п. К. мавъ дѣстати посаду, мы не чували, а російского Шляхетизму у насъ подѣ рукою нема; в) що до 4000 руб. на переѣздъ до Галичины може Вы й сами не певны; наконецъ г) о. И. Н. най собою робити зъ п. К. що хоче, — читателѣвъ „Дѣла“ се не обходитъ. — Вл. о. К. въ Черновцахъ. Жертва Преосв. еп. Юліана Пелеша въ квотѣ 10 зр. на „Народный Домъ“ въ Черновцахъ була уже передѣ двома майже тыжднями напечатана въ „Дѣла“ въ рубрицѣ „Выказъ складанныхъ жертвъ“. — Всч. А. И. въ Лм. Рекламованй числа выслано; Вамъ выслано безъ перерывъ, отже не зъ нашою вины не дѣстали Вы були сикъ пару чиселъ. — Ха. Кас. въ Стр. Въ грошѣ, якй прислано на нашй руки на „Америку“, переслано и подано точнй адресы предплатничѣвъ; що не присылають Вамъ газеты, годѣ намъ за се одвѣчати. — Хе. Редакція „Америки“ въ Шенандорѣ. Просимо выслати свою газету на всѣ тѣ адресы, якй мы Вамъ подали булы у двоухъ нашихъ листахъ. — Всч. Д. Х. въ Цѣ. Редакція „Зорѣ“ передано 5:20 зр. — Дѣло“ записано 5 зр. — Вл. З. въ К. Жада-на адреса намъ не вѣдома, але здесь досытъ буде имени особы и мѣсца, розумѣеъ по французски.

Надѣслане.

Антка РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 292-2

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерни

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои вы- 1389
робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 22—)

Побѣдѣнныя
фотографичны
зъ якихъ-небудь фотографій
выкупе

РОБОТНЯ ФОТОГРАФИЧНА
І. ГЕННЕРА
У ЛЬВОВѢ
при ул. Академичной
2516 число 18. 2—0

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

Впр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulas (Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior
2301011 МЕДАЛЬ: Бурселъ 1880 — Лондонъ 1884.

наиболѣйшй здѣлани

Ваша Лѣкарь, пріоръ
въ рѣвъ Петеръ Бурро

„Шодецо ухиваючи Еликсиръ до зубѣвъ Впр. оо Бенедиктинѣвъ въ складности колькохъ каплѣвъ въ склячкѣхъ воды, тамусѣи и лѣтитѣхъ порохиванье зубѣвъ, бо черезъ те надѣвъ имъ бѣлого цѣлѣку и твердости та възможна сена и удержуеъ ихъ здоровыи.

„Тому то робимо вѣстѣ читателѣвъ справедливо при-
ску, звертаючи увагу на сѣй даннй и практичный лѣкъ, шо
есть наибѣлѣшмъ средствомъ цѣлѣуамъ
и одинокю охороною на бѣль зубѣвъ.“

Затъ 1807 1066 108, r. Croix-de-Segney
Генер. агентъ Seguin Bordaueux

Дѣстали можна у всѣхъ добрыхъ торговцѣхъ перуноу,
2765 аптекарѣхъ и витѣхъ.

Глядаеся учителькѣ до двоухъ малыхъ дѣвчатъ, котра могла-бы по при предметъ, обнѣй пляномъ науковымъ для шкѣль выдѣловыхъ, удѣлитъ такожъ початки грѣ на фортепьянъ. Золотую-натисъ треба подѣ адресою: О. И. Алексевичъ, русскй священникъ въ Бабинцѣхъ, почта Кривче. 2818 2—4

ИВАНЪ КОГУТЬ

рѣзбаръ 2804

въ Яновѣ коло Львова
вырабаея всѣлякй прикрасы цер-
ковной по дешевыхъ цѣнахъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СПРІЮ СЪ“

у Львовѣ, Хорупина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спрор-
важену непосредно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ;

І кильо 1.70 и 1.80 зр.

на провинцію:

4¾ кильо 8.70 и 9.15 зр франко
Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣмъ тихъ родѣвъ кавы, котры оголо-
шуютъ нишй подѣ назвою
мого знамени. Справажую каву
просто одъ продуктѣвъ, шо
можемо доказати, и продаю ея на-
йменше о 20% дешевѣе якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на дѣстати каву вже лишь зъ че-
твертой руки, а то для того, шо
продуктѣвъ спрѣдае гуртовничѣви
въ Европѣ, одъ тихъ купуе комис-
сіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и
то звычайно на просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожню-
чого. Впрѣчѣмъ може кождый самъ
переконатисъ, чи дѣстаетъ де инде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якѣсти и смаку. 2:27 209—0

по цѣнахъ фабричныхъ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подѣ „Золотымъ Львомъ“
поручае по цѣнахъ фабричныхъ

Бѣлье ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА ЕГЕРА

зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгартъ-Брегенцъ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Патѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Веднарского.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні одь порта.

Подоноків число коштів 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одь одного стрічки печатної, в рубр. „Надслани“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. одь етикета.

У Львові для 22 лютого (6 марта) 1889.

Вже за рік будуть могли галицькі Поляки обходити 25-літній ювілей свого панованія в Галичині і в галицькій Русі. Голуховський, опустившись поперед посаду намісника, щоб не удачно розпочати нову еру в Австрії видав диплом жовтневого, повернувшись назад на своє попереднє становище, щоб з більшим успіхом зачати нову еру в Галичині. І вернувшись з повною властю: все, що йому і Полякам не подобалося, руйнувати, і все, що вони уважали-б за потрібне, будувати.

Рекорда зачалася одь особь. Упратано все, на чом опирався попередній німецький централізм, оказавшись якесь хоч не раз лиш позорну симпатію для рускості. „Зиммер, Генц і Вольфарт!“ — такій був о-клик тогдішній польскої преси, і що по наставі Голуховський, мусьлі уступити Зиммер, найстаріший і найспосібніший совітник в намісництві, Генц, також совітник в намісництві, начальник шкільного бюро, і Вольфарт, оден з найспосібніших старостів на провинції. За ними пошло і множество „бюрократів“ *minogentium*. Розуміється, що на Нємцях не кінчилося, але руські урядники і учителі почули також болюсно нову еру. Одних (як шкільного інспектора правого Кульчицького) здебільшано, інших (директора Бьлоуса) перенесено на Мазури, ще інших цілком віддалено — а се вже не за для їх централізму або бюрократизму, тільки за для їх рускості.

Кривди, яку тогди зроблено Русинам, ніколи не направили. Од того часу нема Русинів на хоч трохи вишарпаніх становищах адміністраційних або шкільних, хіба які перекинчики, горіш звичайно навть одь правдивих Поляків, або Русини нездекларовані, або шкаралупники. До адміністраційних урядів окінчений руські правники, такій, що не хотять заперитися своєю рускості, вже навть не удаються, знаючи, що в найлучшій разі, коли-б і удалося зостати старостою, то хіба на Мазурах. А хто иде на учителя середньої школи, той з гори ре-зигнує на директуру і інспектуру.

За то єсть і в адміністрації і в шкільництві немало людей на знатішніх становищах, Русинам крайню противних. А хоч вони тую незичливість свою оказують навть такими ділами, котрі суперечні сут з обов'язуючими конституційними уставами,

однак вони чують себе зовсім безпечними на своїх посадах. Хоть коли, за приходом нового намісника, і поступає яка часткова зміна, але такій зміни можуть бути во всім, тільки не в системі против Русинів.

За найновішого намісника, гр. Казимира Баденія, декотрі старости поїшли на емеритурі, інших перенесено. Але досі надармо очікали Русини, чи долиньскій староста п. Цышка, котрий так дбає о польскій мові в руських громадах і урядах парохіальних, не поїде бодай в ті сторони, де-б не мав іншого языка видіти і чути, тільки той. Так само п. Кавчик, п. Райхельт, так само інші імь подобні старости не думають рушитися з свого місця. Правда, комисарь п. Слювицький, що вставився своєю виступленієм при останніх виборах до ради державної против совітника п. Рожанковского, поїшов з Золочева — до Львова.

Більш зміни, як то ми вже згадували давніше, заповідають в складі шкільної ради краєвої, іменню в інспектурах краєвих, — се-ж з того принакового поводу, що два чи три інспектори вже вислужили свої лїта оден недугуо перешкоджений служити далі. Межи тими, що дождуть, сут як раз два інспектори для руських шкіль, оден для середніх, п. Солтикевич, другий для народних, п. Тимотей Мандибур. П. Солтикевич не манifestувався вправді так голосно, як колиш. пп. Яновскій або Кульчицький, але і не заперився ніколи своєю рускості а в своїх урядових чинностях старався показуватися безстороннім. П. Мандибур противно, хоч само імя его і призвище вказує на руске походження, цілим своїм поведінням показував не тільки Поляком але і завзятым противником Русинів. За его урядованія могли собі такі Керекярты, Михаловскій, Подгаліч і інші інспектори окривити позвати всяких самовольностей супротив руського шкільництва і учительства, а навть такого Будзиньского одь обгортати своєю опікою. Руске шкільництво нічого не стратить з уступленієм п. Мандибура.

На місце обох цих мужів мусьлі бути очевидно зазначені такі люди, котрі знають добре руський язык; а що такі ледви чи знайдуться межи Поляками, то правительство буде їх мусьлі шукати межи Русинами. Масмо право домагатися, щоб покликані на ті важні становища людей, руському шкіль-

ництву прихильних, що єсть прецьмь абсолютною konieczністю не тільки з руського становища але і з становища інтересів шкільництва в загаль. Скоро вже сут руські школи, то треба і старатися о їх зростанні і розвої, а не давати імь нидіти через очевидну незичливість або колонізаторскій експерименту.

На посади шкільних інспекторів краєвих конкурси не розписуються, але правительство, еси дійсно тільки добро шкільництва хоче мати на оці, зможе і само знайти межи Русинами подостатком відповідних личностей. Але враз з інспекторами має обсаджуватися і кілька директур в середніх школах, а на ті посади вже розписуються конкурси. Отже в останніх часах бувало, що руські професори, знеохочені кількома дїзнаними заводами, о посади директорів мимо розписаного конкурсу зовсім не подавалися, допускаючи напевно, що руськість їх буде непоборимою перепорою. Однак хоч як оправдані здаєся бути тое допущення, але Русини як в загаль так і в той справі не повинні держатися пасивної політики, не повинні нїчим знеохочуватися. Нам треба все і всюди компетувати о все і домагатися всего, до чого тільки маємо право, нехай противній стороні не даєся легкою вимовки, що насє поминать дїляго, бо ми самі не стараємося. Не тільки в своїх інтересах повинні ми упоминатися і дбати о своє, але і в інтересі народних, в інтересі загальном. Коли-б застїд було значніше число руських компетентів, то бодай одь часу до часу мусьлі-б котрогось уважати, пасивність же наша єсть хіба на руку тільки нашим противникам.

Регентія в Сербії.

Подїв в Европі поступають невдержимо і скорим кроком до своєї розвязки. То ту, то там появляются факти, що грізним моментом записуються в умах народів, а тям, що управляють державами, наказують як найшвидше слїдати за всім, що докола них дїєся і старатися всякими силами о то, щоб, коли надїде рїшальна хвиля, подїв не заскочили несподївано їх держави та не нанесли імь тяжкий удар або і не здмухнули зовсім зь карти Европи. То, що мався іти в Бїлград, а може вже і сталося в хвили, коли се нічемо, вєть одним зь цих грізних фактів, тям грізнішим, що Сербія стояла досі в круї дїляни Австро-Угорщини а тям самим і в сфері тей політики, котра дї-

стає свою директиву одь тридержавного союзу; нині же має в Сербії уступити той, що головню і майже виключно державу Сербію по стороні Австро-Угорщини і єї союзників а тям може дуже легко утворитися на Балканів нова ситуація, котра лиш тям скорше зможе довести до катастрофи.

Надаючи нову конституцію думає король Милан, що бн полїзнить ситуацію, що на єї підставі буде мїг усеунти дотепершій спор партийний і зможе втворити нову партію, при помочи котрої буде мїг спокійніше управляти державою; тимчасом загнаєся бн в безвиходнє становище. Показалося, що радикалы мають в краю найбільше значення і майже виключний вплив. З єго виходило зовсім природно, що і новий кабинет мусьлі-б скластися з радикалів а тому король рїшучо протівився. Як бн мав в тїм причини, годї точно знати, але то рїч певна, що мїж ними була в та, що бн бояєся радикалів за-для своєї власної особи. Мїж проводирями радикалів, котрих кнче було-б треба покликати до нового кабінету, були і такі, що вже давніше выступали против особи короля і за то були навть засуджені, хоч тепер король їх помилував і нїби то зь ними помиряєся; але бн все таки імь не довіряє. Король довго пероговорював зь радикалами і хотїв кнче мати в кабінеті людей, на котрих бодай що-до своєї особи мїг бн був сподїватися, але переговори тї не доводили якое до кнця. Аж ось перед кількома днями появились вїсти, що справа нового кабінету буде вже за кілька днів рїшена, що в роковий день оголошеня Сербії корольством обїме управу новий кабінет але одь проводом Ристича. Наві єсть отже той роковий день і ось яку прирїш бн несподїванку зь Бїлграду: Нині появились корольскій указ, на підставі котрого Ристич бн буде іменованій регентом на неомежений час. Указ стане зараз правосильним по єго оголошеню. Король і наслідник престолоа идуть добровільно в заточення і вїдуть мабут до Австрії. О факті тїм повідомлено ще вчєра вєть заграничній посольства.

Вїст та — як кажуть — зробила в Сербії дуже велике і привагетаче враження, бо нїхто не сподївався, що король рїшиться на такий крок. Наві за границею, особливо в-ж у Відні, зробила она велике враження, бо нїхто не припускав, що король дійсно так зрїбить, хоч у Відні н. пр. знали, що король носїться зь такою гадкою, бо австро-угорскій посол вїдвїв недавно тому умисно до Відні, щоб конформувати о тїм своє правительство. Здаєся однак, що за границею знали вже в послїдніх днях зовсім точно весь план короля Милана, бо „Köln. Zig.“ бдзвалася вже ондї в тавїй спосіб: „Переговори короля Милана, переведені зь Ристичем, дають вську поруку, що Ристич єсть зовсім преданий королеві і

Причинок до житєписи о. Томы Полянського.

3) Написав Ал. Торонскій.

II.

Автор „Біографического очерка“ в „Литературном Сборнику“ мотивує той наглядї зворот в полїтичних пересвідченях о. Томы Полянського в ось які способи:

„Позаяк о. Тома зь властивою собі енергією, краснорїчавістю і ученістю вступав застїд в обороні народности руської на всіх аборах, а при тїм сміло і удачно обпирав всі напасти на руску справу, тож пономанів (се-б то Поляки) звернули свою увагу особливо на єго личність і глядаючи слаби сторони тїх своєї жертви, котра мала бути принесена польським заблгам.“

„Яко на ревного Русина, перенятого вседїло любовію ко народности своєї, не було другого єредства, як тільки „руссьєсть“ (руске чувство). Твердий діамант полїруєся тільки порошком діамантовим, — подумали собі, — тож і твердого Русина замислили притягнути руськістю — бо то була єго слаба сторона. І нагода до того надалася, як бн звана, а се така: Коли Поляки предложили петицію єго Вел. цїсарєви о наданє імь різних свобод для народности польскої, тогди Русини львівскій, не годївшись зь їх жаданнями, уложила особну петицію під д. 19 цївня 1848 р. до єго Вел. цїсєра Фердинанда I. Межи точками сєї петиції була тая:

„І) даби в округах Галиції, Русинами поселених, також в висшій училищній і церковній преподаванню обучені в руськомъ и зичи народному руському населенію односторонне розширення дозволено было“ (Зоря Галицка ч. 2 зь 23 мая 1848).“

„На єю петицію надїшло рїшенє ми-

нистерства дїл внутрїшних (министра Пиллерсдорфа), що на все позваляєся, як о тїм доносить „Зоря Галицка“ зь д. 23 мая 1848 р., ч. 2...“

„На высше згадану точку (ї), дотикающую руського языка в школах, було в одєвї министра Пиллерсдорфа сказано: „З огляду, що руський язык на тепершїм щєблї своєго розвитку до подавня многих наукових предметів не є цілкомъ способний, то за-явлено жаданє, щоб в округах замещєных Русинами, также в высших школах руському языку в науках народной руськой общности односторонне далось розширенє, выпонївшись в той способ, що в высших школах руського краю наперед заведєся катедра того языка, чтобы шкільной молодежи подавати нагоду до основногo изучения своєї родной мовы, и такъ выдосконаленїя тей мовы прилагодити.“ (Зоря Гал. ч. 3).

„Там рїшенієм був язык руській узанній викладовим в принцип не тільки в школах народних, але і в середних и высших у всьхдах Галичині.“

„Що до сєї точки Головна Рата Руска у Львові була тїм гадї, чтобы предметы в высших и средних школах подавались в нїмецькомъ языкѣ, доки не будут образовані в руськомъ языкѣ учителя, котрі могли-б предметы в агаданных школах подавати в языкѣ народномъ. Однак сей рескрипт министерствїный не закаував викладбї в руськомъ языкѣ, тож многі думали, що вольно кождому, хто знає язык руській, викладати и в тїм языкѣ.“

„Тою обєтановою покориствуєся оден Поляк, профессор на видїлї философичномъ в Перемышлї, и рїшивши свої предмет, на церковь профессорам Нємцям, подавати в руськомъ языкѣ. Выявивши той свої намір о. Томі Полянському, просив бн єго о які номіни до того дїла в язык руській. О. Томі сподобалася така прихильність Поляка-

в Русинам, и бн став єго в тїм намірї спомогати, а при тїм и гавити постанову Ради Руської у Львові що-до задержаня нїмецького языка в высших школах и обявїти членів єї о ненапрїотичних намірах, або, як тогди говорено, о *шварцгелберство*. Перейшовши на сторону сєго профессора Поляка, о. Тома звравъ зь профессором Нємцям, котрі держали вь полїтичних відносинах сторону Русинів — розумієся, що тям спосібом бн відступав в одь Русинів, котрі держалися гадї Ради Руської, а хотїв бн все-таки держав себе за твердого Русина, аніж була тї, що стояла за викладовимъ языком нїмецьким, то однак мимовільно и неспїдомо найшовся уже в таборѣ польськомъ.“

„Врїзаний раз в таборѣ польскій, переймаєся бн мало-помалу нїм духом, хотїв ще не брїквєся руського языка и обряду и радо зновєся зь руськими священниками, а яко вторий проповідник катедральний, мешкавъ в домѣ капитульнїм и проповідьєн по руськи, однак вже не зь такою горячістю, як передь тям, бо часто відтєгався и выручався другими — и явно було, що єго чувство руске що-раз бльше холодїло. Вь часѣ угорскої и италїанскої вїны бн держав уже зь Поляками сторону Мадарьєв и Италїанцїв. Польскій полїтикань, переконавшись, що о. Тома уже понавєся в їх євї, дїляли вєдма імь властивими способами, чтобы прїтягнути єго цілкомъ на свою сторону и удержати єго в нїй постїбно, — а до того послужил імь друга єго слаба сторона, т. є. честїлюбїє.“

„Намістивши тогдішній, граф Агеноръ Голуховскій, проворний и гибкій дипломат, дїстав нїмецькими правительству, а при тїм старєся прїдати способїшїх Русинів для вєдн Польщї; вивѣдуєся о успішенно людєй, поставлєных на публичных становищах, а маючи особляу памєть, займаєся не тільки високою політикою, але любив та-

кож знати всѣ дробнїцї. Такъ прїбывши раз до Перемышля, коли представили єму всѣ уряды и школы, бн в присутності директора гимназїи Томы Куцєца, заєклого германїста, по представленю єму о. Томы Полянського, не говорячи нїчого зь директором, обернуєся до Полянського и высказав єму незвыклу панегирику, заєвняючи єго, що правительство особливо в нїм покладає довѣрє вь ведєно молодежи, — чимъ, очевидно, не мало повнїзав директора.“

„Та панегирика подїляла сильно на єстїлюбї Полянського и одь того часу збудилася вь молодїм єщенїку надїя на будущій достойнства и почести, що мали на него сплїнути по милости Поляков, такъ що коли вь той час (1855 р.) єпископъ Григорій Яхимовичъ предлагав єму пралатору капитульну вь свойствѣ єхолїарха, бн єн зь рук руських не прїнявъ, покладаючи всю надїю свою на благосклоннїсть намісника графа Голуховского.“

Так пише автор „Біографического очерка“. Мы навели всѣ єго слова, бо они цїкаві; однакж признаємося, що они не трафїли до нашого пересвідченя, и тї мотивы выдають намь недостаточными и вь высшій мїрѣ оскорблїючими єсть поклїбногo. Се бо виходить щєсь на гомеопатїю: *similia similibus* — виганяти руськєсть руськістю. А що ще много єсть людєй такихъ, що не вїрять вь гомеопатїю и держаться алопатїи, то и авторъ „Біографического очерка“ не прогнївавєся, коли мы не будемо подїляти єго гадки, яко-б спосібом гомеопатїи можна когось зь патриотизму руського выльчїти руськістю, хїба бн та друга руськєсть була задана вь такой формѣ, що аж обрїдла-б. Єли-б то була правда, тогди тїх, що нашім народности єтати на перешкодѣ, треба бн назвати нашими добродїями, и треба бн побоюватися, що коли-б вєсь нашї бажаня народній єновнїлися и мы дїдалися правѣ народныхъ, — мы бн тогди, подобно якъ Полянскій, спро-

публики. На жаль, треба признати, що оперетки французької та німецької цюгають такі найбільш публіки, не то чужої але і своєї. Друге місце займають оперетки народні, далі народні комедії та драми, а найменше інтересувалась публіка перекладними сатиричними комедіями або драмами, мабуть ддятого, що Жовкв'яне, маючи близько до Львова, мають можливість чути ті штуки в оригіналах. Що до українських штук, то в язичі м'єсями де-що для нашого народу незрозуміле, а в "Наймичці" найшлося одне слово, котре на Україні має невинне значіння, а у нас єсть неприличним провинціалізмом, і ддятого викликало між галерійною публікою сенсаційний сміх. "Руска Бєсєда" повинна при контролі штук на такі річи дуже уважати.

Кінчаючи, хочу дирекцію упевнити, що театр лишній по собі в цілком м'єстї і в окрестности як найлучший спомин, бо щиро розвеселяє монотонний зимовий вечір, а працюючи, бажаємо ему всюди доброго успіху і — скорого побачення!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Гр. Таафе виїхавъ вчера в супроводі совѣтника министерства Кляса до Будапешту, де перебуде черезъ кілька днівъ. Виїздому сему приписують у Відні велике значення політичне. Минаєть Кальнокий і Вельзергаймъ продовжили свій побутъ в Будапешті.

Вѣсть о уступленіи короля Милана і о установленіи регента викликала у Відні велике занепокоєнє а на биржі навіть переполохъ; пацери значно поспішали.

Вже і в спокійній Швайцаріи починають ворухитися. В тесиньскій кантоні маля в неділю відбувся вибори до великої ради і по причині тихъ виборівъ прийшло було до конфлікту міжъ тесиньскимъ правительствомъ а швайцарською радою звязковою. Слѣбъ підновъ бувъ о праві вибору тихъ Тесинцівъ, що проживають за границею. Швайцарска рада оголосила була слѣдуючї постанови що до рекурсивъ в справі виборівъ: 1) Кождий горожанинъ тесиньскій, котрий підля закону з 1880 року утративъ право голосування черезъ то, що черезъ два роки не плативъ анъ кантональнихъ анъ громадянскихъ податківъ, може назадъ одыскати то право, коли до дня виборівъ сплативъ всѣ залігаючі податки. Вистане навіть, коли залігальстє заплачено аж до одного річного податку. 2) Право голосування кождого Тесинця, проживаючого за границею треба увзглядати, скоро вінъ знаходиться в послѣдній, 1888 року заведеній, списі громадянскій. Утрату права голосування в 1888 р. або відъ початку 1889 р. треба точно доказати. 3) Тесинці, проживаючі в другихъ кантонахъ не мають права голосувати в рідній кантоні, бо набули право голосування в тій кантоні, де проживають. Рівночасно завзвала рада звязкова тесиньска правительство, чтобы оно найдалше до 28. лютого предложило їй всѣ внесені рекуре, чтобы же в день вибору можна видати одповднє ршеніє. Правительство тесиньске налякалося отже, що теперішня клерикальна партія могла потеріти черезъ сї постанови, одповдло, що оно не має вѣскої причини слухати розпорядженя ради звязкової. Одмова ся зробила в Берні дуже прикре враженє і викликала обаву, що в Тесиньскій може підчасъ виборівъ прийти до небезпечнихъ розрухівъ, тїмъ більше, що Тесинці проживаючі за границями свого кантону почали відъ всѣхъ сторінъ, навіть з Італії, Франції в Англії звѣджатися. Якъ велика була обава в Берні доказомъ то, що цирхскому полковни пѣхоты даво приказъ, чтобы кождо хвѣлъ бувъ готовъ вымашерувати до Тесину. Результатъ виборівъ бувъ такий, що вибрано 75 консервативныхъ а 37 либералівъ. Але вибори не усунули обави можливихъ непокоївъ і ддятого рада звязкова поручила полковникови Борелови виїхати до Тесина яко комисареві звязковому, обвати тамъ воменду надъ войскамъ, не допустити до збройныхъ зборівъ хочъ-бы навіть до того треба ужити і сили, та стерегти цильно бюръ телеграфичныхъ і не допускати пересыланя денеші.

Новый президентъ Сполученыхъ державъ Беняминъ Герризонъ объявилъ в понедѣлокъ свое урядованє і выдалъ прокламацію, вь которой высказуєся за системою охоронною і припоруcae осторожнѣсть при надаваніи емигрантамъ американскаго гражданства. Замѣтнымъ єсть то, что Герризонъ каже, что коли-бы яка небуду держава загорнула в свои руки водну дорожку паванскимъ каналомъ, то фактъ сей не давє бы вѣякъ погодити з миромъ і безпечноєтю Америки. Дальше промывляє днѣ противъ закладаня колоній в Сполученыхъ державахъ, обѣцую шанувати права і вляти чужихъ державъ, але бажає, чтобы такъ само шанувалися права і вляти американскі; днѣ каже, что добре було-бы, чтобы интеллигентна дипломатія або мировый судъ рѣшалъ межннароднї споры а на послѣдокъ каже, что треба конче скрѣпити флоту американску.

НОВИНКИ.

Рускій народный театр в Бродяхъ. Зъ Бродівъ пишуть намъ подъ днемъ 5 н. ст. марта: Одъ двохъ недѣль гостить у насъ институція що безпосереднѣйше, алѣж кожда друга, будить

самовѣжу міжъ нашимъ народомъ і ширить поважанє до нашего слова і словесныхъ творбъ нашихъ міжъ чужими. Межи новыми творами, зъ котрими познакомилася насъ снмъ разомъ наша сцена, стоить на першій мѣстї "Наймичка" Карпенка-Карого. Єсть се безперечно оденъ зъ найлучшихъ творбъ нашої драматичной музы. Велике вражѣнє зробивъ такожъ "Павло Полуботокъ" своимъ патріотичнымъ жаромъ і високо трагичнымъ настроємъ. Справдїшну же радѣсть справила намъ дирекція вчерашнимъ представлєньемъ торжественнымъ, данымъ в память XXVIII-ыхъ роковинъ смерти Тараса і вь хосєнъ убогой молодежи тугешной гимназїи. Вечерокъ почала добре обдумана патріотична промова директора п. Ваберовича, вь котрій іменемъ артистѣвъ руской сцены звеличавъ память безсмертного Кобзаря. За тымъ наступили "Вечерниці" Ібсиньского, одєвѣванї знаменито, тожъ і нагородженї грѣмкимъ оплесками. Осередкомъ же вечера була вѣчно молода "Наталка Полтавка" вь такъ пышной интерпретаці, яку рѣдко доводилося намъ бачити одъ часу заложєня нашої сцены. Обєсѣда роль була знаменита, п. Стечиньскій за "Выборного" відъ початку до кінця представлєня зарувавъ публіку своимъ гуморомъ. "Возный" п. Подвысоцкого, "Терпелиха" пані Осиповичевой і "Наталка" пані Кішневской були бездоганні. Не менше добре вывѣзалися зъ своихъ задачъ і носитель меншихъ ролей, п. І. Новичъ і Кішневскій. Словомъ, представлєнє доказало, что наша "Наталка Полтавка" і по цілкомъ стоїть така свѣжа, якъ коли-бъ була писана вчера. Вечерокъ закнчивъ гарний образъ изъ живыхъ осібъ, укладу п. Пшовского, представляючї головнї статї зъ Шевченковихъ творбъ. Якъ отже зъ морального успѣху нашої сцены вповнѣ можемо бути вдоволені, такъ зъ другой стороны матерїальнї результати выступівъ нашего театру вь Бродяхъ представляєся не такъ свѣтло. Чи то зъ причини снѣжныхъ заметей, чи всѣблной поры, досыть, что околиця Бродька не явилася на представлєняхъ вь такій числѣ, якъ бы могла і повинна. Звертаєся отже до всѣхъ щирыхъ патріотівъ тихъ сторінъ, чтобы старались по змозі зарадити сему лиху, що певно не приноситъ чести нашому имени! — М. П.

Звертаємо увагу Вл. Читателѣвъ на дописъ зъ Жовкви, де розказано, якимъ способомъ, удалось вь Жовковщинѣ, і всюди муситъ удатися запевнити успѣхъ руско-народному театру підчасъ его гостинѣ на провинції.

Выдѣлъ товариства "Академичне Братство" допнився на вчерашнихъ загальнихъ зборахъ. Заступникомъ головы выбрано М. Ганкевича слухат. филозофїи, а до выдѣлу М. Сабата, П. Рыбчука, А. Колесу і К. Трильовского.

Вчера вь театрѣ гр. Снарба выступили вь оперѣ "Трубадуръ" три рускі силы спѣвочї: панна Павликовна вь партїи Леоноры, п. Теодоръ Борковский вь партїи Люны, а п. Нижанковский вь партїи Феранды. Театръ бувъ биткомъ наповнений, бо пп. Борковский і Нижанковский выступили першї разъ на сценѣ.

Житя Святыхъ издаванї о. Евгеніємъ Гузаремъ зъ Завалова — якъ довѣдуємось — почали уже печататися вь Станиславовѣ і сами днями появиться вже першї выпускъ.

Зъ Богородчанского пишутъ намъ: Секретарь солотвинско-богородчанской рады повѣтовон, п. Госицъ С-ій понавъ у "клопотѣ". За вѣдомостію маршалка рады повѣтовон п. Шелинского збираєть онъ відъ селянъ гроші, призначенї на сплату довговѣ селянскихъ вь Банку рустикальнѣмъ. Зъ причини "клопоту" п. секретаря вчинило по селѣхъ крикъ і плачъ на него і на маршалка п. Шелинского, котрый мѣгъ знати односїны своего секретаря. Всѣ люди кають п. Шелинского за то, что поручавъ такъ важну финансову операцію, якою була трансакція міжъ селянами а рустикальнѣмъ Банкомъ, чоловікови не певному, чоловікови, противъ выбору которго на секретаря повѣтовон рады протестували голосно, — на жаль, безуспѣшно, — всѣ рускі члены выдѣлу повѣтовон рады. Що теперъ буде? — не знати. Честъ наказувала-бы маршалкови, котрый єсть чоловікомъ богатымъ, полагодити за п. секретаря справу зъ Банкомъ рустикальнѣмъ, і то було-бы тымъ справедливѣйше, что виненъ тутъ і его недоглядъ. Історія та зневолила раду повѣтову увѣлытити п. С-го зъ посады секретаря і розписати конкурєс на то мѣсце. Выборъ нового секретаря відбувєся неовбакъ, — тільки-жъ, чи може панъ маршалокъ не має уже на прикметѣ якого фаворита на сю посаду, коли — дивно диво! — не розписує доси доповняющаго выбору на мѣсце выступившаго передъ шести мѣсяцами о. Льва Витониньского, чтобы рускі члены выдѣлу, і такъ ослабленї отсутствіємъ с. Заклинского, не переперли може якого другого кандидата, коли-бы показався одповднѣйшимъ... О. Заклинскій відъ давна спарализованный і не може являтися на засѣданя выдѣлу. Се дуже шкодить рускій і селянскій сторонѣ. По той причинѣ урешаємо о. Заклинского і вкладаємо на него патріотичный обовязокъ: зречєся своего бесплоднаго мандату члена повѣтовон рады, чтобы на его мѣсце мѣгъ бути выбранный иншїй Руєнинъ, котрый зможе являтися на засѣданя, а черезъ то заслужитъ собѣ о. Заклинскій признанє і вдѣльнѣсть всѣхъ Руєнинѣвъ.

Полція краѣвна задержала оногоды на двѣрци зновъ громадку емигрантѣвъ (трехъ мужичинъ і три женцинь) зъ селъ маурскихъ вь дорожѣ до Америки. Емигранты не мали вѣякихъ легитимаций, то одослано ихъ назадъ до селъ родныхъ.

Найстаршї сынъ Карнота, президента республики французской, поручникъ Іполитъ Карнотъ, повнѣчаєся зъ панією Лаврою Ле Телліє. Дѣдъ молодон, почавши відъ дробного промыслу хемичными виробами, доробавъ 20 милїонѣвъ, а внука его панна Лавра принесла своему мужеві вь посазі 5 милїонѣвъ франківъ.

Вѣсти зъ Асп. Львовской.

Въ пропозиціи принятї оо.: на Завой І. Ем. Целовичъ, ІІ Петро Чекалюкъ і ІІІ Петро Петричїи зъ Надѣтичъ.

Кан. институція одержали оо.: Ант. Желѣховскій на Подѣрцѣ, Ал. Юрикъ на Стѣблѣ. Завѣдванї до кан. институціи оо.: Іос. Вандира на Надѣтичѣ, Іос. Шанковский на Чанижѣ, І. Токаръ на Вишнѣвичѣ, і Стеф. Лежогубскій на Ольховецѣ.

Митр. Консисторїя всталилася до намѣстництва о агоду на кан. институцію о. Петра Шанковского на Голобутѣвъ.

Надѣслане.

Вкѣщи нехотибѣе средство домове на недуги шїи і груди. Фабрикация Оскарвоу Тіому удалася швидко по многотруднѣмъ трудѣхъ, удѣлытити собѣ цѣлительнї, славный відъ найдѣльнѣшихъ часѣвъ на кашцѣ, хрипку і замученє, відъ вѣо прикрого і острого смачу і тому оддати его на успѣхъ всѣмъ недужнымъ. Заднѣ амплинї соку цѣлительного зъ иншими одновѣдними субстанциями, ставяи днѣ знаменитымъ і славно помагающимъ средствомъ домывить у видѣ славныхъ бѣлобѣвъ цѣлительныхъ. Треба уважати добре на имя "Tietze", що повторєся по кѣлькѣ разѣвъ на кождій коробѣ. Все лишє єсть непридатнѣе, погрѣбленїє. Правильнї мѣжъ купити вь коробкахъ по 20 кр. і 40 кр. у снѣхъ фирмъ: У Львовѣ у ант. Петра Миколиши, Якова Писеса, Арнольда Рашпалорты і золотымъ оленемъ, Жигмонда Рукера, п. снѣвнѣмъ оромъ; — вь Белѣзѣ у ант. Гросса; — вь Бѣхлѣ у ант. М. Латога; — вь Чортковѣ у ант. Людѣ Носса; — вь Кошичинѣхъ у ант. Макс. Редера; — вь Немирѣхъ у ант. Кар. Предпрїимского і звѣздой; — вь Нижанковичѣхъ у ант. Валерїи Владимирового і звѣздой; — вь Самборѣ у ант. Іос. Алексевича; — вь Сокалі у ант. Евг. Высоканского; — вь Устрикахъ у ант. Алѣф. Яетембского; — вь Войналовѣ у ант. Адольфа Купена, — головный складъ вь Крамернїжї (Kremsier) у ант. Ф. Крижана. 2701 7—10

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

Про музикальнѣ-декламаторскій вечерокъ вь Торкахъ пишуть намъ зъ Сокальщины: Богата, бо ажъ зъ 23. точокъ зложена програма вь Торкахъ, розбєсѣла по всѣхъ сусѣднихъ селѣхъ і читальнѣхъ, мило запрашала гостей до читальнѣ вь Торкахъ, на котрой дождѣ той вечерокъ мавъ відбутися на само Стрѣтенїє, Торки — село невеличке, положєне вь самѣмъ закутку повѣта сокальского, зъ трѣхъ сторінъ окруженє границею руской, выглѣдає уже мовъ-бы заграничне село, бо їдучи зъ единой полудневой стороны, їдєшь таки попри саму касарню руской пограничной сторожи, і здаєся, что їдєшь вь Россїю. Вь такѣмъ кутѣ нашої краєны даєть ты певно знати народъ темный і порочный. Та де тамъ! Вечерокъ, що відбувся на Стрѣтенїє, переосвѣдчивъ насъ, что тамъ уже відъ акихъ десѣть лѣтъ добре розвиваєся читальня, єсть і добрый хоръ, заложєный трудами бл. п. Горєцкого, — що вь Торкахъ хоршї і просвѣтїи люди, і что такимъ вечеркомъ, якї мы вь Торкахъ бачили, звеличалося-бы і не одно мѣсто!

Школа, де вечерокъ відбуваєся, була гарно прибрана зъ надвору сосонками і ляміонами, а у внутрі сѣля красно освѣчена і украшена сосонками, хоруговками та образами, представляла дуже милый видъ для численныхъ гостей. Вь снѣхѣ передъ дѣверми сѣлѣ школьный судѣвъ одинъ читальникъ при столику, продаючи билеты вступнї: на фотелѣ (по 1 зр.), крѣсла (40 кр.), лавки (20 кр.) і мѣсця стоичї (10 кр.). Фотелѣ заняли оо. Левичкїи зъ Тартакова, Шуберъ (лат.) і Сохацкїи зъ Стоянова, Фолєсъ зъ Роздзалова, Крипичкїи зъ Вѣбятина, Мих. Свистунъ зъ Ператина і Дюнисїи Свистунъ зъ Олуцка. На крѣслахъ бачили мы также богато интеллигенці доокрестной, якъ почмайстра і капитана Пшовского, і пр. Селяне — переважно лишь молодшї, старшихъ якоє не могли мы добачити, — заняли мѣсця стоичї.

Около 8 годъ вечеромъ принятѣвъ хоршїи молодой голова читальнѣ, п. Покотило, короткими словами збранихъ гостей, згадавъ щось зъ жалѣмъ про те, что читальня відъ десѣти лѣтъ могла бы була больше развинути, — бо жъ то нашъ народъ потребує все принуки, все свѣжихъ вытѣвѣвъ. Нашъ читальнѣ всѣ бы популадли, хотѣ и якъ шумно ихъ одкрываємо, коли-бъ мы не одновляли ихъ вечерками муз. декламаторскими і бѣгитями. Дуже принадо, за сосонками вь сѣли уставленї зъ одной стороны хоръ спѣваківъ вь гарныхъ народныхъ строяхъ і снѣо жовтыхъ лентъ на груди, а зъ другой зновъ сѣлєска музика зложена зъ скрипокъ, баса і цымбалокъ одограля програмовї свои кусники дуже вдчно, за что публіка не жалувала имъ заслуженныхъ оплесківъ. Пѣсни: "Ой мѣсяцю мѣсячнѣмъ", "Ой поїхавъ Ревуха", "Щастє намъ Боже", "Тамъ де Татранъ", "Миръ намъ брати" выпали знаменити. Декламации голеший були смѣло, зъ прецизією і акцією. П. Барановскій і Цебуля (першїи управлѣвъ хоромъ) оба оддали знаменити свои хоть не короткїи декламации. А вже вѣнцемъ вечера бувъ спѣвъ паніи Пйонтовской, жены мѣсцевого учителя. Она одѣвѣвала дуже гарно два соля: "Горѣ-жъ менѣ, горѣ" і "Нѣбный сторожъ". Були также два хоршїи бѣгити слуханий всѣми зъ великимъ занятіємъ. П. Левокацкїи, учитель зъ Бишова, читавъ "до плєскаю рогагой худобѣ" а п. Михальчукъ зъ Бишова о "взоровѣи господарѣ". Оба панѣе зрозумѣли потребу нашего господаря і ддятого вь бѣдѣхъ тихъ представили добріи рады для нашихъ хлѣборѣбѣвъ. Также промывляє о. Левичкїи о промыслѣ і торговлѣ, яка має завєстєся вь Сокалі. Вкѣщи понавравъ гостей именемъ читальнѣ учитель п. Пйонтовскій, которго головнымъ заходомъ такъ гарно удаєся вечерокъ вь читальнѣ і при вселѣмъ снѣвѣ "Многая лѣта" опустили мы той народный вечерокъ вь Торкахъ.

Честъ читальникамъ і спѣвакамъ, що такъ гарно знаютъ забавити себе і гостей, честъ і тымъ проводникамъ, що ихъ до такої милѣи забавы зоохочутъ! Дай Боже, чтобы вь кождій читальнѣ бувъ такий живый рухъ і житє!

Господарство торговля і промыслъ.

Галицѣе Товариство кредитова земско. Вь днѣхъ 28-омъ лютого, 1-омъ і 2-омъ марта відбувалися у Львовѣ загальнї збори делегатѣвъ гал. Товариства кредитоваго земского. Делегатѣвъ явилосѣ 64. Предѣсѣтелемъ адъ носъ выбрано п. Горайского, а заступникомъ предѣсѣтєля Станислава гр. Вадени. Презесъ Товариства гр. Руссоцкїи предложивъ справозданє зъ дѣльности вь мину-

шѣмъ роцѣ. Противъ того справозданя промывляло кѣлькохъ делегатѣвъ, имено парѣкали на способъ конверсії 5 процентныхъ листѣвъ заставныхъ Товариства на 4-процентной а на некористну умову зъ Лендербанкомъ вь той справѣ, на недогѣдну амортизацію 4 1/2-процентныхъ листѣвъ заставныхъ Товариства, такъ что користнѣйше позичати вь Гал. Щадницѣ або вь Банку красѣмъ; на высокі проценты проволоки, на то що репрезентантомъ Товариства вь Краковѣ єсть жидъ, і ин. Ще передъ тымъ часть польскои прѣсы (Przegląd, Czas) выступила була противъ зарѣду Товариства, имено критикувала билансъ і способъ даваня позичокъ. По довшій дискусїи ухвалєно, на внесенє комисїи ревизїиной, затвердити билансъ за роцъ 1888., дати дирекціи абсолютнѣи за администрацію мастку Товариства вь р. 1888 і выразити узнанє за "одповднѣ" администрацію фонду резервного і пластивє завѣдуванє справами Товариства.

Изъ справозданя Товариства зазначуємо, что зъ кнѣцемъ р. 1888 станѣтъ несплѣченыхъ позичокъ збѣльшился о повѣрта милїона відъ кнѣця року 1887. а о несплѣна повѣрта милїона відъ кнѣця р. 1886; вь тѣмъ-же часѣ залеглости рѣталнїи зросли о 17.500 зр. вь порѣвнаніи зъ кнѣцемъ р. 1887, а о 213.300 зр. вь порѣвнаніи зъ кнѣцемъ р. 1886. Наибѣльшї залеглости сѣтъ вь повѣтахъ не зъ наибѣднѣйшою землею: ярославскѣмъ, домбровскѣмъ, самборскѣмъ, томшакѣмъ, перемыскѣмъ і городенєцкѣмъ; залеглостї зовѣмъ не мають повѣты чортковскїи, косѣвскїи, бѣльскїи і живецкїи. На 5 гипотекахъ залѣгало по 10 до 22 рѣтъ, на 31 гипотекахъ по 5 до 9 рѣтъ, на 109 по 2, 3 і 4 рѣты.

Презесъ гр. Руссоцкїи поясняє, что дирекція Товариства удавалася вь справѣ конверсії до вѣдєнскихъ і заграничныхъ фирмъ, але тїи одказалися (одна загранична фирма сказала, что тѣлькѣ тогды взылась-бы до интересу зъ провинциальными листами, коли-бъ дирекція Товариства дала на нихъ einen kaiserlichen Adler), отже мусѣла вкѣщи звернутися до Лендербанку; на одданє репрезентации вь Краковѣ жидови выплынула головно краковска консисторїя.

При выборѣ дирекції выбранї: презесомъ на 6 лѣтъ: дотепершїи вице-презесъ п. Жигмондъ Дембовскій 36 голосами на 64 голосующихъ; на дотепершїи презеса гр. Руссоцкїи, котрый просивъ, чтобы безъ взгляду на его 45-лѣтнї заслуги выбрано найбѣднѣйшого, упало лише 12 голосѣвъ. Вице презесомъ на 4 роки выбранї п. Станиславъ Гнѣвошъ 37 голосами (гр. Голѣвскій достѣвалъ 18 голосѣвъ). Новый презесъ і вице-презесъ вь короткихъ промовахъ дякували за довѣрє; п. Гнѣвошъ заявивъ имено, что буде старатєся, абы вь дирекції занавунали єднѣсть і згода, що і возможе почутѣе обовязковъ межи урядниками, котрі за прикладомъ зъ горы не тѣлько на своихъ становискахъ але і по-за институцією поводитєся будутъ такъ, якъ вымагає еи гѣднѣсть і характеръ. Одтакъ выбрано директоромъ п. Франциска Розвадовского на 1 роцъ, а заступникомъ директора Яна гр. Дрогойовского на 4 роки.

Дальше ухвалєно змѣну регулямини що-до таксация добръ, на котрїи має затягнутєся позичка имено, чтобы за основу до даваня позички брали завѣсды 100-разовый податокъ грунтовыи, зъ увзгляданьємъ вѣрности буднѣнѣвъ поля полисы асекураційной. Зъ причини ухвалєня соймѣмъ выкуна пропнѣции поручєно дирекції застановитєся надъ тымъ, що має робити, коли пропнѣция обтяжена була позичкою? — бо відъ кѣлькохъ лѣтъ давало Товариство позички і на пропнѣцию (перше лише на землю) 3-разову высоту орєченя зъ 1875 року. Наконецъ ухвалєно платно презеса дирекції пѣдвысѣтити на 6.000 зр., вице-презеса на 5.000 зр., а трѣхъ директорѣвъ по 4.000 зр. Узначѣи заслуги будущаго презеса гр. Руссоцкїи, которго на-ново не выбрано, якъ казавъ гр. Менцинскій, лише зъ огляду на его вже зужитїи силы, ухвалєно, на внесенє п. А. Брагачовича, признати 3.000 зр. на отпѣендію его имени, котре має даватися снѣмамъ урядникѣвъ або слугѣ Товариства. На великї запомѣги роздано 1920 зр.

Якъ загальнї збори гал. Товариства Господарского звернули на себе увагу имено овацією дѣл кн. Адама Сапѣга, противника тепершїиго намѣстника і министра дѣл Галичины, такъ і збори Товариства земского невзыбранѣмъ давниго презеса Ексцел. гр. Руссоцкїи а выбранѣмъ п. Дембовского, прхильника кн. Сапѣги. Чи вь обохъ разѣхъ ходило тѣлько о справы товариствъ, не беремоєся рѣшати.

Телеграмы „Дѣла“.

Пешть 6. марта. На 15. марта сподѣваються тутъ яко вь роковинѣ революціи зъ 1848 р. великихъ демонстрацій.

Парижъ 6. марта. Прокураторїя державна має выточити процесъ Дерульдѣви, Лѣерѣви і Ринардовѣ яко членамъ дирекції патріотичной лиги. Матерїалъ доказовый становить 4000 рѣзныхъ актѣвъ, забранихъ при ревизїи. — Директоръ товариства есконтового Рошено одобрѣвъ собѣ житє. На биржі великї переполохъ; сподѣваються краху.

Брукселя 6. марта. Станѣ здравля галицкаго короля погнрившѣ; показались о-знаки затроєня крови.

Вѣдєнь 6. марта „Fremdenblatt“ дементусъ вѣсть, будто-бы кн. Александѣъ Батенбергскїи мавъ вступити до австрїйской арміи.

Бѣлградъ 6. марта. Авакумовичъ, членъ давнѣйшого кабинету Ристича, має одержати припорученє утворити новый кабинетъ. Выздѣ короля еще неозначенный.

Базилєя 6. марта. Вь околицѣ Люано появились збройной ватаги ультрамонтанѣвъ.

Надбелане.

200.000 зр.

можна выграти аже 1 цѣтня с. р.

ПРОМЕСЮ

на лѣсъ мѣста Вѣднѣ лѣсъ за 3 зр. и 50 кр.

ВЪ КОНТОРѢ ВЫМѢНЫ
KITZ и STOFF

у Львовѣ, пл. Галицкій ч. 1

Поручена зъ провинціи позакладжувати сѣчасъ а на лѣсане за послѣднѣмъ.

Сн контора купуе и продѣе всѣхъ краевъ и заграничныхъ паперъ вартѣстнѣ, а такожъ монеты подѣ по найкористивѣйшимъ условіямъ. Всѣхъ инфор-
мацій, входящихъ въ область банковъ, подаемо наихотѣйшѣе устно и писемно. 2825 1-15

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 293 ?

Зѣлье Зѣбургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Курсъ Львовскій

зъ дня 6. л. марта 1888.

Акции за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	205	208
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	230	75 231
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	289	293
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216

Листы асфальт. на 100 зр.	100	101	101
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	103	15	104
Банку краевому 4% а. в. лѣсъ 51 л.	96	75	97
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100	85	101
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	—	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣсъ 37 л.	100	85	101
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣсъ 41 л.	93	25	94
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣсъ 52 л.	97	80	98

Листы дощев. на 100 зр.	—	—	—
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣсъ.	—	—	67
Гал. Зав. кред. сел. 2% а. в. (давн. 5%) въ лѣсъ.	—	—	48
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣсъ въ 15 л.	—	—	—

Облиги на 100 р.	104	50	105
Индemnиз. галицкій 5% м. к.	100	—	101
Комунальн. Банку краев. 5%, 1 емиг.	104	25	106
Позички краев. зъ 1873 по 4% а. в.	95	25	96
Позички краев. зъ 1883 по 4% а. в.	95	25	96

Лосы:	22	50	24
Мѣста Кракова	33	—	35
Мѣста Станиславова	—	—	—

Монеты:	5	63	5
Дукаты цѣсарскіе	9	56	9
Наполеондоръ	9	84	9
Полъимперіаль	1	86	1
Рубель сѣрный	1	28	1
Рубель паперовый	58	85	59
100марокъ нѣмецкихъ	—	—	—

Фабрика снарядовъ рѣзничихъ и гнессия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае своя бы 1384
робы по найдешевшихъ цѣнахъ 230 0

ЗЕРКАЛО

письмо политично-гумористично

выходитъ у Львовѣ, при улицѣ Ба-
торія ч. 21, два раза въ мѣсяцъ то е
1 (13) и 15 (17) каждого мѣсяца.Цѣна предплата на цѣлый рокъ
4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р 1 зр.Нова приступающій предплатники
дѣстануть всѣ числа бѣзъ початкуПора замовляти свѣтло, щобы не опоз-
нилось на свѣта!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

почавши бѣзъ 30 кил. I а по 80 зр. II а по 72 зр
крѣмъ фрахту.При замовленяхъ просимо подавати послѣдну
стацію зѣлѣзничу.Хто замовляе паразъ 50 кил., одержитъ 3% а при
замовленіи 100 кил. 5%, опусту зъ повысѣтой цѣныЗамовленіи принимаютъ: Центральн. заридъ
у Львовѣ и филии въ Станиславовѣ, Тернополі,
Дрогобичи, Коломыжѣ и Стрыю. 2602

ИВАНЪ ЛОБОСЬ

годинникарь

перше А. ВАЙГЕЛЬ

у Львовѣ, улица Театральна число 16,

поручае свой богатый

СКЛАДЪ ГОДИННИКОВЪ

золотыхъ, сѣрныхъ и стѣнныхъ
справдужуваныхъ зъ перворядныхъ
фабрикъ, по цѣнахъ найумѣреннѣй-
шихъ. 2806Направу всякаго рода годинни-
ковъ, грающихъ машинъ, а такожъ
бѣдѣжные антиковъ выконуе со-
вѣстно и подѣ гарантію.

Правдивіи бураки

Обендорфскіи

на пашу, жовтѣ, 5 кильо 1 зр.
80 кр., 1 кильо 40 кр.Е. Качоровскій въ Товмачи.
2822 2-5

ИСТОРИЯ РУСИ

(Печуя).

Копіе 10 кр. а в. Въ частіи
разомъ изъ цѣлости копіювати
74 кр. безъ пересылки.Дѣтати можна за 20%, въ тов.
„Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вѣр-
мѣньска ч. 27, а бѣзъ рабату по
всѣхъ книгарняхъ Галичины, Бу-
ковины и Угорщины. — Исторія
сѣя поручена Высокою ц. к. Радою
шкѣльною на нагороду для дѣтей
и до библіотекъ шкѣльныхъ.

Исторія Скиту Манявского

вразѣ зъ

Збѣрникомъ грамотъ, листѣвъ
и идеяныхъ судовыхъ докумен-
товъ, дотычныхъ того мона-
стиря.

Написавъ и уложивъ

Д-ро Юлію Целевичъ,

профессоръ при ц. к. ак. гим. у Львовѣ
у Львовѣ, 1887. Накладомъ автора.
Цѣна 1 зр.; зъ рекомендаціою
пересылкою о 20 кр. бѣльше.Дѣтати можна въ книгарни
Инет. Станиславскіи и Мили-
ковскіи (п. Старжица) у Львовѣ.
Можна такожъ замовляти черезъ
редакцію рускихъ газетъ у Львовѣ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдъ-Ло-
бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найбѣша зъ сего, що
истнуе ако прирѣшка до
кам.Найбѣша зъ сего, що
истнуе ако прирѣшка до
кам.

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову, Найбѣшій
шоколады, о найбѣшій якості и бѣднѣченій на всѣхъ
выставахъ, Какао бѣзъ олюе легке и вельми смачне,
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованіи и моро-
женій овоцъ. Компоты, Цедри, Аранжіи и т. п.Нашіи вырѣбы фабричнѣ можна дѣстати у всѣхъ
лѣшнихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 35-50

По надѣ всѣ новости.

2 найбѣшій, найпрактичнѣйшій и найкорист-
ивѣйшій предметъ выставки вѣднѣской сущіи,
ново вынайденна механична машинка патен-
ту „Bapid“, которую можна зробити масло за
5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або
сметаны. Такожъ добре надаеся работи въ швей-
шод, пунѣ зъ нѣцъ, бѣти пѣну зъ сме-
танки и ясьцъ.Цѣны сѣи машинки сущіи пося объему
05 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Литрѣ зр. 3.40 копѣтѣ вынайденна бѣзъ серпни
1888 ручна машина до шити, патенту „Elasta“
Та машина работи красно, скоро, добре ров-номѣривъ швомъ, шие всѣ матеріи бѣзъ выжимъ, зроблена подѣла найбѣ-
шнѣхъ механическихъ, вымѣтъ повочасныхъ и выбѣжена тревало зъ найбѣшнѣ-
го зѣлѣза литого. Згаданіи предметъ и поодинокъ, можна купити за послѣ-
дплатою або за надбѣланьемъ грошей

въ Central-Depot ново вынайденныхъ

Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.

2771

Wien, I. Seilergasse 7.

9-22

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знаменитѣ МЫЛА до мытья лица, рукъ и купелей,

бѣднѣченій 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.

МЫЛО найбѣднѣйшѣе до го- лѣны бороды	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ, про- зрачно, мѣститъ 35% чистой глицины, знаменито дѣлае на зашкорѣтъ 20	25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дѣже пѣше 10 кр. 20 п	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ пыльное у флинокахъ, чиститъ шкѣру зъ прищѣвъ, лишайвъ, угри- ковъ, фляшка	40
МЫЛО КОКОСОВОЕ, бѣла до рукъ 10 кр. и	20	МЫЛО ПЬСКОВОЕ, до мытья рукъ, 15 и	25
МЫЛО ПАЛЬМОВОЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	20	МЫЛО ТИМОЛОВОЕ знаменито чиститъ шкѣру зъ всякихъ выпѣдѣвъ	50
МЫЛО ГРИСИНОВОЕ, знаменито до лица и рукъ	40	МЫЛО БАРВОДЕВЕ, дѣже до- бре мыти руки, лице, а навѣтъ цѣла тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронити бѣзъ заразы .	20
МЫЛО ЖОВТОВОЕ, работи пѣжною, гладкою и знаменито чиститъ шкѣру	30	МЫЛО СЪРКОВОЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаеся до знѣще- ченія прищѣвъ и всякаго ро- да выпѣдѣвъ на шкѣрѣ . . .	25
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуеся че- резъ згусенье соку ростиль ароматично-живичныхъ, зна- менито	25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВОЕ, дѣже до- бре уживаеся, щобы усунути зъ шкѣры выпѣды и пѣмы .	25
МЫЛО ПИЖМОВОЕ, має дѣже привѣный пѣжмовый запахъ .	30	МЫЛО КАМФОРОВОЕ, лагодитъ свербѣленіе и печенье шкѣры, успѣвае выпѣды и червоность зъ лица и рукъ	25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, привѣного запаху, має великій покупъ .	30	МЫЛО ФІАЛКОВОЕ, привѣного запаху	35
МЫЛО РОЗАНЕ, найбѣднѣй- ше 40 кр. и	80	МЫЛО МЕДОВОЕ до выпѣженія рукъ, кусникъ	10
МЫЛО ШПИЛЬКОВЪ СОСНО- ВЫХЪ, приймае въ ужитю, успѣшно хоронитъ шкѣру бѣзъ лишайвъ и выпѣдѣвъ	30	МЫЛО МЫЦАНСКОЕ знаме- нитѣ	10
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- ститъ шкѣру, работи въ бѣ- лою и пѣжною	40	МЫЛО СМОЛОВОЕ, мѣститъ 40% чистой смолы (дегтю), успѣвае прищѣвы, всякіи выпѣды и па- рѣвъ на головѣ	30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, успѣвае веснянки, осмаелена бѣзъ сонця, лицо работи свѣжымъ и бѣ- лымъ	60	МЫЛО СМОЛОВОЕ ГЛИЦЕРИ- НОВОЕ мѣститъ и чиститъ шкѣ- ру зъ лишайвъ, угриковъ, и т. п., кусникъ	30

2529

Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улица Галицкаа рѣвъ Вилловы. Въ филияхъ: въ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и въ Червоныхъ Ринкахъ ч. 2, а такожъ у всѣхъ
перворядныхъ торговляхъ и антикахъ.Глядася учительки до двоухъ
малыхъ дѣвчатъ, ко-
тра могла-бы по при предметъ, об-
нѣтъ планомъ науковымъ для шкѣль,
выдѣловыхъ, удѣлѣти такожъ по-
чѣтныи гри на фортепѣи. Зголошу-
ватисъ треба бѣдѣ адресую: О. И.
Александровъ, русскій священникъ
въ Бабинцахъ, почта Кривче.
2318 3-4

ИВАНЪ ЯРЖИНА

Готель Европейскій

Магазинъ вырѣбѣвъ ювелирскихъ,
золотыхъ и сѣрныхъ, поручае знач-
ный асѣбѣ вырѣбѣвъ, бѣднѣченіи-
сн тревалостію и доброю сподобомъ тѣмъ
власныхъ якъ и перворядныхъ фабрикъ
краевыхъ. Выготовленъ великій замове-
2778 ни, репарации и замѣны. 9-10

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІИ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, при ул. Сикетувейчій ч. 16
напротѣвъ почты.мае честь поручити Ва. П. П. Публ-
цѣ и Вѣд. Духовенству свою

РОБОТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

пѣдѣи найновѣйшій моды, зъ най-
лучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ
найбѣднѣйшихъ, упрѣмляющіи яко Ру-
спіи и членъ тов. „Зорь“ о ласкавіи
вѣдѣи Ва. П. П. Публци и Вѣд.
Духовенства, поручаеся ласкавому
покровительству.Всѣ ласкавіи замовленія выко-
нующеся въ найкоротѣйшій
часѣ. 2808 2-11

ИВАНЪ КОГУТЬ

рѣзбаръ

въ Яновѣ коло Львова
вырѣбѣе всѣхъ якъ прикрасы цер-
ковнѣи по дешевыхъ цѣнахъ.

Выгѣдну

ПОЗИЧКУ

можуть одержати самостѣйніи особы,
котріи мають порядне помѣшаніе стаге,
правильно платячіи або доходы, пр.
промысловцѣ, купцѣ, урядникѣ, овицѣи,
приватникѣ, властители земли и т. п.,
пѣдѣи односити, бѣзъ 100 зр. до 2000 зр.
ако особистѣи кредитъ на 6-8 %, и можуть
ви сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чвертьрѣчныхъ рѣдахъ при помочи пе-
реказу почтового.На верухомоти при итабуляціи
4 1/2-5%, на кодыкатѣи а-мортизацію
позичаеся въ довѣдливѣи высѣтъ.Близше поленіе листовца админи-
страціи „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На бѣднѣвъ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2709 4-20

Заступникѣвъ пошукуюся.

БАН-

дажѣ рунтуровѣ, еуспензоріи

такожѣ

французскіи спеціальности

въ добрымъ родѣ.

в магазинѣ товаровъ модныхъ, бѣла му-
жеского, товаровъ галицкѣи, сѣи
бѣвъ рускѣи, марфумеріи и т. п.
поручае найбѣднѣше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

2537 Цѣнники на жаданѣ даромъ.

Закладаюся

за всяку пѣву, що жадѣтъ зъ монѣхъ
конкурентовъ не въ оцѣи продавати
готову або работи одѣжѣ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ а. По-
ручаю мѣи богатѣи складѣи тѣмъ
2484 Вѣд. Духовенству. 73-?Замовляе въ мѣста и въ пѣвѣи и
выконують точно и рѣзко. На ж-
данѣи высылка вѣзды даромъ и франъ.

Давидъ Шварцвальдъ,

магистръ мужеской одѣжѣи гуртомъ
подѣ бѣло.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Важне для читалень!

Щобы уможливити купно „КИРИЛЛА
и МЕТОДІИ“, писма иллюстрированы для
народу, що выходило въ Ярославѣи и
становити спору книгу, знижено цѣну
того-жъ на 1 зр. Можна его одержати
у издавца о. Кирилла Селецкого, при-
ходника въ Жужели, почта Бѣлѣ.Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найбѣшней якості
Полотна, столове бѣлье, ручники,
хустки

поручае въ наибѣольшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жаданѣ цѣнники платно.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Предплата на „Дьло“ и належитость за инсераты платитъ у Львовъ.

чивъ (спѣльно зъ языкомъ рускимъ) о. Іосифъ Левицкій а по нёмъ Богданъ А. Дѣдицкій, а въ 7 и 8-ой (оддѣльно) о. Тома Поляньскій.

при нагоді бюджетових розправ, можемо йому бути лише вдячні. А маємо до того важкий причини. П. Дунаевський взяв собі на себе вину за правну оборону і народі рускій — хоча, чи не хотіли. Він оправдав тим довголітню борбу, яку ведуть Русини галицькі против елементу польського на Русі. Бо певно чув і. Дунаевський, що і Русини в XVIII. віці, бдѣ часів Котляревського, стали розвивати свою письменність, і по в XIX. віці виступили в них мужі — не „борителі“ — що взяли в оборону „право національного розвою духового і образованя покоління в язичі материнь“. П. Дунаевський сконстатував, що лише в наслідок управленних стремлень Русинів з одної сторони, а через те, що Поляки тим змаганням стояли і стоять на перешкоді, повстав роздор національний в Галичині. Виправд Русини ще не опустили парламенту, як се колись зробили Чехи, приперті до стѣни, але зробити се — можуть. І як тогді ексод Русинів був би вповні оправданий, так тепер даче прав руского народу не можна назвати чимсь правильним. П. Дунаевський збив при тѣм хибну але вдомашнену у нас теорію, мов-то ті часи, коли Русини о права свои національній не мали ще нагоди убути, тиса, можна назвати кращим, бо „мирним“. А звѣсно, що багато Поляків говорить о таких кращих часах перед так званим „вынайденьем“ Русинів графом Стадіоним. Борба Русинів о свои права на своїй землі єсть про-те зовсім природна, бо і в Галичині єсть „племянні рѣзня“, а з тих рѣзниць виходять з колючости і ті суперечности, які подбуємо в Чехії межі Чехами і Нѣмцями. Сумно також, — можемо повторити за п. Дунаевським, — що в Галичині суперечности ті вийшли давно по-за границі, а певна рѣчь, що не Русини тому винуваті, а ті, котрих аспирація за далеко посувнєм і котрі би раді стерти з свѣта елемент рускій.

Мило намъ отже почути також з уст п. министра финансов, що правительство тепершнє хоче бути справедливим для интєресов всѣхъ народѣвъ австрійських, отжеж і для интєресовъ народу руского, і що оно для всѣхъ хоче бути рівно ласкавим. Але чи дійствитєльнѣ одповѣдає тимъ интєнціямъ нинѣшнього кабінету? Русини з своєї сторони умѣли завсѣгда интєресы свои підняти під загальні интєресы держави. Але чи можна се сказати о Поляках галицьких? Чи не бѣльше дбають они о интєресѣ польонизації Руса Галицького, як о то, щобъ черезъ рівноуправленє Русинів покінчити сумний роздор національний в Галичині, завести якісь *modus vivendi*, гармонію і тимъ скріпити сили Австрії? Одповѣд насувається сама. Якъ отже в теорії слова п. министра финансов єсть майже золоті, то в практиці не бачимо, щобъ кабінетъ гр. Таффего державя ихъ, имавно в примѣненю до Русинів. Протавно, односини внутрѣшній Галичини єсть явнимъ доказомъ, що правительству залежить лиш на розвою польского елемента в краю нашѣмъ,

домъ народности, бо бнз хотѣвъ бути *всѣмъ* *всѣмъ*, рівно справедливимъ і прахильнимъ якъ для Русинів такъ і для Поляків. А що Русини свою вѣдчлывість і побуюванє, щобъ ихъ не посягнуто о парціалнѣсть, о надто велику ревнѣсть для своєї народности і свого обряду а вѣдчи о москвитизмъ, звикли за далеко посувати, — то Полянськй потуравъ Полякамъ навѣть з оскорбою Русинів. І такъ, коли же учивъ релігій Русинів і Поляків вѣть окремихъ годинахъ, часомъ причетуватъ великою працею, особливо коли же мусѣвъ директора заступати, стягавъ бнз разомъ Русинів і Поляків на лекцію релігій. В такихъ годинахъ звикъ бнз бувъ найбільше питати: пытавъ Русинів по руски, Поляків по польски, але що цѣлу годину не було чого питати, то мусѣвъ такожъ викладати — і викладавъ тогді тільки по польски для Русинів і Поляків. Насъ учениківъ Русинів дуже то оскорбляло, бо по перше, ми чулися ушасѣдженями, а по друге, зъ причини, що не було тогды книжокъ шкѣльнхъ для науки релігій, а тільки треба було собі готувати за викладомъ, ми мусѣли собі самі зъ польского викладу перекладати на языкъ рускій. Мои товаришѣ готували собі по польски а потѣмъ дома перекладали на руске, — я заразъ за польскимъ викладомъ готувавъ собі по руски. Такъ і передъ словѣднѣ державъ Полянськй неразъ лиш одну екскурту для Русинів і Поляків — по польски. Таке поступованє эле вильвало такожъ на декотрихъ Русинів, у котрихъ почутє народне було слабе.

Се була отже одна причина, що Полянськй стався для народности рускою холодною і равнодушнымъ.

Другу причину тої прояви бачу в слѣдуючѣмъ: Якъ звѣсно, на чоловіка багато впливає его окруженє. Рѣдко найдєся чоловікъ такъ крѣпкихъ принципівъ, що неподвижно при нихъ вѣстає, хотя-бъ окруженє его впливало на него инакше. Звычайно духъ чоловіка потребує і заохоты, одобрєня і одвѣтної духової поживи. Отжеж тогды в Перемышлѣ не находивъ Полянськй такої заохоты до витрєваня на становищі занятѣмъ

що оно і доси придержує теорію, инавгуровану гр. Байстомъ в 1867 р., то єсть, щобъ в Галичині опертєсь виключно на Полякахъ і нимъ навѣть „розвизати рускій“ в справѣ рускій. Все, що Русини понавѣ для себе здобули, єсть плодомъ ихъ власнихъ силъ. Для насъ вѣдчлывий австрійскій не бувъ „рівно ласкавий“, — якъ о тѣмъ каже п. Дунаевський, і ми се констатуємо.

Абдикація короля Милана.

Вже перша вѣсть, яка наспѣла вчера зъ Бѣлградѣ, казала догадуватися, що в Сербію завоєвався на якусь рѣшучу змѣну ситуації, що єсть то лиш заповѣдь формальної абдикації короля Милана. Такъ і сталося, скорше навѣть, якъ то можна було в першій хвилі припускати. Видко, що вже все було приладжене до того рѣшучого кроку короля, бо в Лондоні знали о тѣмъ вже вѣ второкъ. Знали о тѣмъ такожъ і в Австрії і в Нѣмеччині, але доперва вчера ставъ сей фактъ і прилюдно звѣстний.

Въ великій салі королѣвскої палати збѣралися вчера в полудне до богослужєня всѣ достѣйники держави, дипломати и высші офіцери а король в ихъ присутности і в присутности свого сына бдичавъ актъ абдикації. Давши бдтакъ науку сынові, щобъ бувъ вѣрнимъ королемъ для народу і щобъ бувъ для всѣхъ справедливимъ, зложивъ першій ему якъ королю присягу на вѣрность і бдтакъ другу присягу якъ головний комендантъ сербскої армії. По тѣмъ оголошеню молодого 13-лѣтнього хлѣпця королемъ Александромъ I. По Миланѣ складали бдтакъ присягу новому королю регенти, урядники, офіцери і духовенство. По полудні зложило присягу такожъ і войско. Вечеромъ бдбувся у Милана гелевый паръ на котрѣмъ були регенти, министры і дипломаты.

Регентами именовані Ристичъ, Бѣломарковичъ і Протичъ. Кажуть, що король Миланъ, закінчивъ абдикувавъ, зложивъ разомъ зъ регентѣю точну програму що-до политики заграничної а такожъ і залагодивъ справу що-до королевѣ Наталі. Регентѣя предложивъ вѣ своїмъ часѣ скупштинѣ законъ в справѣ апанажи короля Милана а тимъ часомъ буде бнз мати половину своихъ дотєпершнхъ доходѣвъ; другу половину дѣстане сынъ, зъ котрої буде такожъ оплачувати регентѣю. Пѣсля конституції мусѣтъ Александръ I. позбѣтати вѣ краю а регентѣя буде в его имени управлять черезъ 5¹/₂ лѣтъ, бо постановлено не оголошувати молодого короля скорше поволѣтнимъ, якъ то приписує конституція. Ажъ до поволѣтности сына позбѣстане король Миланъ верховнимъ комендантомъ сербскої армії.

Нинѣ мають бути оголошені в Сербію два манифєсты: одинъ манифєстъ короля, працальний, до народу сербского, в котрѣмъ мають бути подані причини абдикації — головно та, що король бдз довгого часу вже знемагає; а другій манифєстъ регентѣи, в котрѣмъ буде сказано, що политика Сербію буде вѣстєся і далѣше такъ якъ доси. Сими днями будуть складати голдъ новому королю всѣ нѣтаблѣ, члены скупштини, корпусъ офицерскій, высші урядники і духовенство.

Такъ закнчивъ король Миланъ 21 рѣкъ свого цнованя в Сербію а 7. свого королѣвства.

* * *

в 1848 роцѣ. Рѣкъ той проминує якъ весна, якъ перѣвѣсочки, що вистрѣлюють пѣсла подуву весняного теплого воздуха. Та, що займалися театральними представленнями, розбѣились кожний в свою сторону. Одні поїшли далѣше продовжати университетскій науки, другі висѣталися, коли єпископъ Яхмѣвичъ обнявъ зарядъ дієцезіи, а такъ розбѣилися той кружокъ молодихъ народоловѣвъ, що брали участь в представленняхъ театральнихъ. А в панѣ старости Саарова перестала интєресуватися Русинами бдз часу, якъ ворохобно в Угряхъ і Італії придумєся, бо і не зъ руского патріотизму она то робала передъ тимъ, лиш зъ добре понятого власного интєресу. Вѣ Перемышлѣ не було анѣ публичного анѣ приватного кружка, де бы то Русини колись-неколись збѣралися покрѣтити свого духа та поговорити о народныхъ справахъ. Вѣ загальнѣ не наступивъ застой вѣ житю народномъ. Часосини рускій, які тогды виходили: „Зоря Галицька“ у Львові і „Вѣстникъ“ у Вѣднѣ не були такі, щобъ могли вдоволити такого духа, який бувъ у Полянського, духа занятого наукою. І зъ камъ-же Полянськй зносився по-за школою? де ходивъ? де глядавъ розривки и вишочинку по трудахъ? — На обѣдъ ходивъ до Самбасовича, тамъ де звычайно заѣзжала поволична шляхта, вечерами ходивъ до Касина, в котрѣмъ руского духа і не пахло. А хотия тогды германизація була на порядку денномъ, то все таки Поляки завсѣгда почувалися до своєї народности, і хотѣли були урядниками, то вѣ житю приватномъ вѣдчи не переставали бути Поляками, — Нѣмцѣ-жъ і Чехи завсѣгда були у насъ нелюблєні.

Отже окруженє, в котрѣмъ живъ Полянськй, такожъ умно вильвало на успѣсьблєнє подъ взглядомъ народности, — і се була друга причина того, що бнз стався равнодушнымъ для народности рускою. Руского языка рѣдко коли уважавъ в розговорѣ, а нѣмѣсть польского і зъ професорами, і зъ учениками, і вѣ часѣ обѣду, і на касинѣ.

(Дальше буде.)

Король Миланъ, четвертий зъ родини Обреновичѣвъ родився 1854 р. и виховувався ажъ до черня 1868 р. вѣ Парижі. Родина Обреновичѣвъ бере свой початокъ бдз сербского селянина Обрена зъ Брусника вѣ рудничѣмъ окрузѣ. Вдовиди по Обренѣ, Вишня, котра мала зъ першого супружєства двохъ сыновѣвъ Милана и Якова и одну дѣчку Стану, бддалася другій разъ за селянина Тешу (Теодора) зъ Добринѣ и мала зъ нимъ троихъ сыновѣвъ: Милоша, Ивана и Сѣрема. Милошъ служивъ у свого зведеного брата Милана, котрий бувъ великимъ богачемъ и ставъ ще обдѣля вѣ своєю. Коли Миланъ померъ, бдставъ Милошъ по нѣмъ вѣ сзачинѣ всѣхъ маєтокъ и достѣйностє воеводѣ. Милошъ привѣвъ тогды назвѣнє свого брата Обрена и оснувавъ родъ Обреновичѣвъ. По его смерти панувавъ вѣ Сербію его сынъ Михайло. Коли вѣ червню 1868 р. прогнавъ зъ Сербію Караджорджевичѣвъ убили ки Михайла вѣ паркѣ на Топчидорѣ подъ Бѣлградомъ, казавъ тогдышній министръ войни заразъ присягати на вѣрность одинокому ще живучому вѣ Парижі Обреновичѣву, 14-лѣтньому Миланові. Его спроваджєно до Сербіи и установленю регентѣвъ Блазнавца, Ристича и Гавриловича. Часы регентѣи були найцѣстливѣйші для Сербіи. Тогды надано Сербію конституцію, около Сербіи скуплялося національнє житє всѣхъ Сербѣвъ; Сербія называлася тогды славянськимъ Пімонтомъ и Ристича называно навѣть сербськимъ Каурумомъ. Вѣ 1872 р. ставъ Миланъ поволѣтнимъ и обнявъ самъ правительствє. Одъ сего часу почалася борба партійна, котра вѣдєся ажъ до тепершнього часу. Война зъ Турками вѣ 1876 р. була для Сербіи нещаслива але за то вѣднѣ вѣ 1877, хочъ такожъ не зовѣсть щаслива для сербскої армії, принесла Сербію збѣльшенє краю. Вѣ 1878 р. оголошено независимѣсть Сербіи, а вѣ 1882 р. данъ 6 марта оголошено Сербію королѣвствомъ. Война зъ Болгарією подкѣпала зовѣсть повагу короля и значєнє Сербіи. Дѣяльнѣсть короля Милана зъ послѣднихъ часѣвъ, его розвѣдъ зъ королевѣю Наталією и т. д. єсть занадто добре звѣстний, якъ щобъ ихъ тутъ наводати.

* * *

Безпосередню причиною абдикації короля Милана єсть безперечно та обставина, що бнз вже нѣвъ не мѣвъ собі дати рады зъ внутрѣшними клопѣтами вѣ державѣ и що не мавъ за собою нѣякой партіи. Край, зруйнований економічно, безъ сильного и ясного проводу политичного, стався жертвою борби партійної. Навѣть нова конституція не сповнила надѣвъ короля и ему не позбѣтало, нѣякого якъ лишъ зрєчися короны. Не вильвы російскихъ панславистѣвъ, хочъ певно, що і ті своє зробили, викликали тепершню ситуацію вѣ Сербіи, але таки самі сербскій бдносини внутрѣшної натурѣ.

О королевѣ Наталі годѣ теперъ щось позитивного сказати; чи она поверне до краю, не знаєти. Кажуть, що сынъ дуже гужать за нею, що мавъ зъ нею зѣхатєся незадовго дєсь за границю; говорять такожъ, що королевѣа має верагу до Сербіи и обѣтъ вѣ Крагуевацѣ, але то все єсть лишъ вѣстєи опертѣ на адогадахъ. То лишъ одно може бути певнимъ, що король Миланъ поставивъ регентѣи условіямъ, щобъ королевѣи не вѣльно було вернутѣ до Сербіи.

Касы Райфайзена.

I.

Послѣдними лѣтами поднесено вѣ нашѣмъ законодавствѣ державномъ окликъ: ратувати малє сельське рѣльництво и ставъ селянскій бдз знищеня и занепащеня. Окликъ той поднесено дуже пѣзно, бо вѣ часѣ, коли селянство вѣ цѣлой монархіи, а найбільше вѣ нашѣмъ краю подунало такъ сильно, що лєдчи зможе помѣць державна загойти его раны и піддержати его такъ, якъ того вимагає добре арозумѣлий интєресъ держави и добро та успѣшний розвитокъ цѣлого сусѣльного організму. Та до того а тая помѣць державна прибуває, а радше намѣтрає дочєрва прибутѣ вѣ формѣ такихъ средствъ, котрі тяжко, щобъ довели до пожаданого цѣля. Вже по рѣшєнѣмъ недавно законѣ о неподѣльностѣ селянскихъ грунтовъ можна познати, яку дорогу выбрало правительство за дѣя перевєдєня санація односинъ дробного рѣльництва. Полишавши тільки лѣтъ селянство свободной конкуренції зъ всѣми можливими пѣяками, котрі высєдали зъ него послѣдній соки, накладаючи на него що-разъ бѣльшій податки и фискальній оплатѣ, оно взялось теперъ раштовно за систему опѣки надъ селянствомъ, лежачою вѣ обмеженю его свободѣ дѣлани вѣ декихъ актахъ приватно-правной натурѣ. Що такі обмеженя колись, т. е. вѣ часѣ вызволеня и усамовѣльненя селянства могли бути на мѣсци и могли становити навѣть досєть щасливо подуманий порохѣдъ до повної особистѣи и економічної свободѣ — то рѣчь можлива, однакъ вѣможливою а навѣть смѣшною рѣчею було-бъ надѣятєся, що теперъ подбѣннѣмъ мѣры можуть що-небудь помогти. Нинѣ они и перестарѣли, протавий пануючимъ правнимъ понятямъ і безвартій та виглядають такъ, якъ бы надъ чоловікомъ, котрому зъ причини неопорядности або легководности выдерто маєтокъ, заведено бдтакъ куратєлю вѣ тѣй гадѣ, що утрачений маєтокъ тимъ способомъ повернєся.

Подбѣзъ такихъ офіціальнихъ, може надто невѣльнично за сусѣдною державою и єя соціально-державною системою копіюваныхъ примѣровъ даються бдз часу до часу чути голосы приватныхъ людей, представляючи вѣ згаданѣмъ напрямѣ бѣльше або менше радикальній проектѣ. Голосы ті єсть доказомъ, що цѣла сусѣльнѣсть глядѣть нинѣ зъ тревогою на

положенє дробного рѣльництва и тремтитѣ на саму думку о можливыхъ евентуально-стяхъ грозящихъ кризѣ. До голосьбъ тихъ належать такожъ поставленє на 292 засѣданю рады державної зъ дня 19 лютого 1889 вѣсенє посла Верганіо о касахъ Райфайзєна. Змѣсть вѣнесєна короткій: Позаякъ дробному рѣльництву мѣтъ-бъ помагати кредитъ бддовѣдно zorganizований — а касѣ Райфайзєна могли-бъ ему якъ-разъ такій кредитъ подати, нахоли-бъ мали потрѣбнѣ до того фонды, для того треба такі касѣ сѣрѣвъ закладати, а правительствѣ повинно утворити за дѣя підмоги тихъ касъ окремій фондъ и дотувати его рѣчною сумою 300.000 ар. зъ скарбу державного.

Хотия розбѣзнати практично вартѣсть того вѣнесєня, належить познакомитѣся зъ самою инстѣтуцією, котру оно намѣтрає вѣвести, належить познати, що єсть касѣ Райфайзєна.

Идея самопомочи истєнувала бдз давнихъ часѣвъ сєрѣдъ людскѣи, а лишъ форми, якими она проявлялась вѣ практиці, були рѣзно-родній. Вже вѣ старинній римскій державѣ бачимо звѣзки мѣжь робѣтниками (особливо горничными) и ремѣсниками, вѣ середнихъ вѣкахъ сѣрѣваємѣ численній асоціації купецѣи и ремѣсничѣи, а навѣть меншою шляхты противъ великой шляхты и духовенства. Вѣ всѣхъ тихъ звѣзкахъ пробивалася одна и та сама идея: сполучєними силами ослабѣть опиратєсь перевазѣ сильнѣйшихъ, можѣйшихъ. Тая идея розвинулася вѣ новѣйшихъ часахъ дуже широко и рѣзнородно. Духъ асоціації проникнувъ вѣ нашѣмъ вѣдѣ всѣ галузи сусѣльного житя и всѣ класы сусѣльнѣсти. Асоціація економічна виступила вѣ найрѣзновидѣйшихъ формахъ якъ змаганє незасѣбныхъ класѣ на поли економічнѣсти. Само собою розумѣєся, що не могло бддовѣсть лишатѣся и многоважнє поле кредиту. Класѣ забѣннѣ або не потребували кредиту, або мали его вѣ великихъ банкахъ, для класѣ незасѣбныхъ потрѣбно була організація кредиту на підставѣ самопомочи вѣ формѣ асоціації. Потрѣбъ тѣй бддовѣли товариства задатковѣи.

Отчиною тихъ товариствъ єсть Нѣмеччина, а першимъ, котрий давъ початокъ організації такихъ товариствъ, єсть, поступовыми економічними висѣтѣваннѣмъ, однакъ на тѣмъ поли многозаслужєний Шульце зъ Дєлича. Товариства системи Шульце розповсюдѣлися дуже скоро вѣ Нѣмеччинѣ и Австрії. Організація тихъ товариствъ єсть така, що приймають они вкладки грошєвъ вѣ цѣля фрункціакції, а зъ тихъ вкладѣвъ дають своимъ членамъ, котрі платять удѣлы и дѣстають дѣвидєнды, короткотєрминній задатки. Задатка ті мають на цѣля доповнити браки вѣ оборѣтовѣмъ капиталѣ господарства членѣвъ и дѣятого даються она лишъ на короткій часѣ прѣм. купцєва або ремѣсничєва для закупи товару або сєрого продукту, по продажу котрого повинєнъ задатокъ звєрнутѣся. Товариства задатковѣи системи Шульце сѣуть отже зъ своєї економічної натурѣ призначєні давати задатки лишъ на короткій рєчєнєць и то переважно такѣй клієнтѣи, якъ купцѣ, ремѣсники та менші промѣсловцѣ. Дѣятого они и концєтруються звѣзчано по мѣстахъ та мѣстечкахъ. (У насъ вѣ Галичинѣ сѣуть подбѣннѣ товариства майже вѣ кожѣмъ мѣстечку, однакъ зарядѣ ихъ сѣуть переважно вѣ жидѣвскихъ рукахъ, дѣятого и товариства не приносять нѣякого хѣва а протинво стають прѣвѣзчимъ обманѣвствъ та жидѣвскихъ швиндлѣвъ.) Для дробного рѣльництва тая форма кредитовѣи асоціації не єсть бддовѣдна. Малий рѣльникъ не може вдоволитѣся задаткомъ зъ короткимъ рєчєнємъ, бо вже сама натура его господарства не позволяє ему скоро звєрнутѣ позички. Тутъ не ходѣть о капиталъ оборѣтовий, якъ у купца або ремѣсника. Дробному рѣльнику потреба кредиту на доповнєнє та подѣльшенє декихъ частєй капиталѣ закладового, якъ прим. инвєнтаря господарского, а щобъ капиталъ вложенъ вѣ тѣй цѣли вернувся, потребує бнз ждати довшій часѣ, часто кѣлька лѣтъ.

Дѣятого вже вѣ часѣ, коли Шульце давъ початокъ своѣй системѣ товариствъ задатковѣихъ, знайшовъ вѣ самѣй Нѣмеччинѣ чоловікѣ, котрий познавъ неперѣдѣнѣсть товариствъ тої системи якѣ асоціації кредитовѣи для дробныхъ рѣльникѣвъ, и почавъ засновувати такі-жъ товариства на підставѣ иншої системи, маючи на оцѣ передѣсьмѣ кредитовѣи потреби малого рѣльника. Чоловѣкомъ тимъ бувъ Райфайзєнъ а завязуваній нимъ товариства звѣстѣи сѣуть подъ назвою касѣ Райфайзєна.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

У Вѣднѣ наставъ вѣ наслідокъ абдикації короля Милана и самоубѣйства директора товариства есконтового вѣ Парижі, Рошєро, великій переполюхъ на биржі. Наперѣи поснадали дуже значно; найбільше потерпѣли акції лєндєрбанку и акції кредитовѣи. Акції лєндєрбанку нѣтуютъ 301.25 а акції кредитовѣи 226. Директоры лєндєрбанку Гауъ и Раппапортъ можуть бѣдѣи тимъ тѣшитѣся, що ще вѣ послѣдній хвилі одержали бдз короля Милана орѣдры свѣ Савѣ першої класѣи.

Майже всѣ угорєка прєса добачує вѣ абдикації короля Милана велику небезпєчнѣсть для Угорщинѣи а пѣвурядѣва прєса користєєся сєи нагодою и доказує велику потребу ухвалєня нового закона войскового. Будапѣштєвскій кругъ политичній сѣуть того погляду, що змѣна ситуації вѣ Сербіи вимагає тимъ бѣльшої бачности, що тамъ прихильнѣсть для Россіи стає теперъ чимъ разъ бѣльша, бо навѣть вже и Гарашичѣи клонѣются до Россіи. Такого самого погляду сѣуть такожъ и у Вѣднѣ, а одєнъ зъ корреспѣдєнтѣвъ „N. fr. Presse“

доносить навіть о розмові з одним з полковників великої держави, після якого абдикація короля Милана значить повну поразку Росії.

Здається, що подія впливом виступів з Сербії змінилася може в ситуації в угорському парламенті; досі однакові не видно ще ніякого зміни. Оновдані засідання було знову досить бурливим. Кілько разів промовляв хто з правительственной партії, то опозиція виходила з салі і на двороті, коли промовляв посол з опозиції, то виходила партія правительственная. Коли промовляв міністер судівництва Фабіані, то опозиція кричала: „Гох, гузарь Баха!“ за то, що він сказав, що цесарь має право ршати о языці армії. Пос. Чатарь з скаржної хвінці інтерпелював президію, чи годиться то з становити Кароля Пульського яко посла, щоб його пенсію і діти забирала хліварь. Інтерпеліцію ту передано комісії. Погоска, що Тисса має уступити, удержується; говорять навіть, що його має заступити Седьені, шеф секції в міністерстві дѣл заграничних.

„Budap. Corr.“ доносить, що нові інструкції, які мають бути видані в справі испитів офіцерських, будуть містити в собі лиш для угорських піддаєх постанови, після котрих піддаєх испиту буде можна уживати також і мадарського языка. Для австрійських піддаєх позбавлять теперішній інструкції без зміни, котрі впрочім постановляють, що аспіранти можуть при теоретичних испитах уживати також і того языка, котрий для них єсть пристицніший.

Недавно тому подали була „Köln. Zig.“ таку характеристику царя: „Царь єсть на скрбѣ Російяниномъ; проца Европа збѣмъ тымъ, що єн болѣе або радує, єн похвалы або невдоволенье, не обходять єго нічого. Онъ за надто мало знає з власного погляду Европу, єн культуру, єн духове житє, єн національнє силы, якъ чтобы то все могло робити на него яке враженє, чтобы впливало на єго думки або и заняло широкє мѣсце в єго поглядахъ. Про него може цѣла та Европа хочѣ бы и записалась; бѣт жє и дѣхавъ включно лишь російскими поглядами и обставинами.“ Характеристику ту прийняв „Journ. de St. Petebg.“ з великимъ вдволенємъ и каже, що она одповѣдає зовсѣмъ фактичному станову рѣчей. Вѣд дѣла російского правительства суть доказомъ сего погляду. Росія єсть сильна и велика для власного добра и не хоче шкодити нікому.

„Daily News“ доносить, що Росія все таки не довѣряє афганскому емирови и для того скрѣпляє свои силы на афганской границі. Зъ приватныхъ листѣвъ зъ Ахсабду показуєсь, що Росія громадіє значній военній силы въ закаспійскомъ краю. На зѣлѣнцяхъ застановлено весь рухъ товаровъ, бо правительство перевозитъ войско зъ Кавказа.

Зъ Одеси доносить, що инспекторъ тамошного округа школьного одержавъ приказъ бѣт министра просвѣты Деліанова, чтобы всѣ школы народній тамошного округа школьного, заснованъ и удержуванъ земствами, передавъ підъ управу церковныхъ властей. Се розпорядженє министра просвѣты зробило въ цѣлѣй полудневої Росії дуже прагнѣтающе враженє, и загально говорятъ, що земства по-роблять кроки въ госуд. совѣтѣ и будутъ старатися о то, чтобы удержати автономію школьной управы. Зъ сего розпорядженя министра просвѣты вносять, що политика гр. Толстого, котрий старався всякими силами обмежити автономію земствъ, одержала признанє санкцію царя Александра III.

Драганъ Цанковъ роздѣлавъ до своихъ политичныхъ притѣлѣвъ въ Сѣбія писмо, въ котромъ доносить имъ о своій авдіенціи у царя. Писмо се звучить після „Corr. de l'Est“ такъ:

„До моихъ притѣлѣвъ и товарищѣвъ! Звѣстно вамъ мабуть, що я дня 28 сѣчня (ст. ст.), заквітъ виѣхавъ зъ Петербурга, чтобы удатися до Букарешту, мавъ нагоду представитися 6. Вел. цареві Росії, котрий прийнявъ мене вѣ томъ сабѣмъ вѣбаетъ, де 6. Вел. коли бѣ бувъ наслѣдникомъ престола, принимавъ мене разомъ зъ Балабановымъ вѣ 1876 році передъ войною, а по рѣзни вѣ Батаку. 6. Вел. прийнявъ мене дуже ласкаво и сказавъ, що тѣшитъся, що мене зновъ видѣти и дуже добре пригадує собѣ мою мислю вѣ Петербургѣ. 6. Вел. пригадує собѣ такожъ и тѣ пытаня, які за першимъ разомъ поставивъ до мене передъ освободженємъ Болгаріи. Осмѣлений тымъ ласкавымъ притѣлѣмъ сказавъ я до царя: Ваше Вел., коли я мавъ честь станути першимъ разъ передъ вами, зволѣли вы два пытаня до мене поставити: перше, чи по уступленю турецкого войска єсть вѣ Болгаріи достаточно проявлять для російской арміи, а друге, чи знайдєся вѣ Болгаріи достаточно охотниковъ, котри могли-бѣ бути завязкомъ будущей арміи болгарской. Я сказавъ тогдѣ на оба пытаня, що такъ, и тогдѣ не помалѣв. Я певный, що и середъ теперѣшнихъ обставинъ не помалѣв, коли звѣрѣю В. Вел., що царь и народъ російскій живутъ вѣ сердца каждого Болгарина. Коли знайшлись Болгаре, що послужили вѣрогамъ Росії за орудіе до интривъ, то сталося то лишъ случайно и не може довго тревати. Я переконанный, що заблудшє сыны мои бѣтныи спѣзнають скоро, що ихъ вѣ блудѣ введено и тогдѣ запанує вѣ нихъ лѣпше чувство и они пралучатся до большости.

Коли царь зволѣвъ менѣ одповѣсти, що бѣт такожъ переконанный, що болгарскій народъ єсть вѣрній Росії и що тѣ, що попали на блудну дорогу, будутъ колѣсь жалувати того, то я просивъ покорно, чтобы менѣ было вѣлѣно бути передъ нимъ толкователемъ правды чувствъ болгарского народа, котрий

крѣпко вѣрять вѣ то, що володѣтель всєй Росії возьмє каждого часу вѣ свою ошѣку княжество болгарске, котре сотворивъ єго свѣтлый бѣтко, а котрого дѣлу бѣт не дасть удачи. На тѣ слова зволѣвъ менѣ царь одповѣсти: „Все, що зробишь мой отецъ, лежить менѣ завсѣгды на сердца и мою душу тронуло то дуже болясто, коли я почувъ о не безпечности, яка грозить православиной церкви и о гоненю православного клира, яке розпочавъ князь. Моя правительство буде завсѣгды старатися брати вѣ оборону православиной церкви и еи клиръ. Маю надѣю, що Болгаре самѣ оддалатъ бѣт себе незаконного князя, мимо всякихъ заходѣвъ, які бѣт робѣт, чтобы рѣшчує оставити вѣ краю.

По сихъ словахъ просивъ я покорно, чтобы менѣ вѣлѣно было высказати бажанє, чтобы заняты болгарского престола княземъ Кобурскимъ не привнесло ніколи шкоды повазъ Росії и добру Болгаріи. Порущуяю справу будущего князя болгарского, высказавъ я гадку, що было-бѣ добре, чтобы поставлено кѣлкихъ кандидатовъ, зъ-помѣжъ котрыхъ велике собраніє могло-бѣ выбирати.

То єсть вѣ короткости розмова моя зъ 6. Вел. царемъ російскимъ на авдіенціи. Я вышловъ зъ тымъ переконанємъ, що 6. Вел. єсть для Болгаръ дуже прѣхильный. Менѣ видѣтєся и я маю надѣю, що я при сѣй нагодѣ бѣт вѣрнымъ толкователемъ правды чувствъ не лишъ моихъ притѣлѣвъ и товарищѣвъ, але такожъ и чувствъ цѣлого болгарского народа. — Петербургъ 31 сѣчня 1889. Д. Цанковъ.“

Зъ справозданя судѣй слѣдчого вѣ справѣ французской лѣги патриотичной виходить, що на подѣставѣ забраныхъ паперѣвъ можна ставити доказъ, що лѣга уложила плянъ мобилизації. Акты мали бути вчера дорученъ судови. Здаєсь, що Дерульдѣ. Лигеръ и Ршаръ будутъ обжалованъ о належанье до не дозволеню товариства. Зъ забраныхъ паперѣвъ має такожъ виходити, що лѣга вела вѣ послѣднихъ часахъ сильну агитацію за Буляжеромъ вѣ арміи и намовила кѣлкихъ офицерѣвъ и подвѣщарѣвъ вѣ активній арміи и вѣ резервѣ приступати до лѣги. Прокураторія державна хоче отже обжалувати директорѣвъ лѣги за намовлюванье людей войсковыхъ.

Дивнымъ дивомъ подало було урядовѣ вѣдѣньское бюро корреспонденціе передъ кѣлкома днями вѣстѣ, що румунскій парламентъ одрочивъ ажъ до 27 марта, коли тымчасомъ была се неправда, бо властво сесію лѣшь до того дня прѣдложено и доперва тогдѣ буде парламентъ закрытый. На засѣданю дня 1. марта ухвалила палата послѣвъ, що комисія, выбрана до розслѣду справы кабинету Браціана, котра до 10 дѣвъ мала предложати свое справозданье, має предложити то справозданье доперва за три мѣсяцѣ. Позаякъ отже вѣже дня 27 марта парламентъ буде закрытый, то справа сѣя прїиде доперва на слѣдующій сесіи на порядокъ дневный. Парламентъ ухваливъ такожъ проектъ министровъ Карна-Даварія, чтобы земля державну продавати селянамъ меншими парцелями по шѣсть гектарѣвъ. Вагалѣ мавєся розпродати селянамъ 1¹/₂ миліона гектарѣвъ державной земли. Правительство не буде однакожъ давати селянамъ ніякого запомога, лишъ кредитовъ товариства земскіи дѣтають приказъ, чтобы на случай потребности давали селянамъ позички до 600 левѣвъ. Проектъ сѣй ухвалила палата послѣвъ 98 голосами противъ 17.

Рухъ вѣ рускихъ товариствахъ.

— Вѣ „Академичномъ Братствѣ“ сего року проявились рухъ науковий. Вѣ комнатахъ товариства обдули досѣ чотири бѣтны: тов. Величка „Про Козакѣвъ по зруйнованю Сѣчи“; тов. Будзиновского „Критика экономичной программы Щенановского вѣ его кнѣзѣ „Nedza Galicyi“; тов. Калитовского „Про мужикій типъ вѣ Тургенева Запискахъ Охотника“, — и тов. Колесовы „Про руалокъ вѣ народній поезіи“. Теперъ читає тов. Е. Левинскій „Про реализмъ у Ив. Франка“. Кромѣ того товариство лагодитьє до устроєня вечерницъ вѣ память Осипа Федьковича, а окремій комитетъ редактує нову руску „Антологію“, на котру передплата вѣже незадовго буде оголошена. Недавно тому одѣлавъ товариство гѣсть-Словенець д-ръ Мурко и высказавъсь дуже прихильно о бібліотекѣ „Академичного Братства“.

— Общество „Русскихъ Дѣвъ“ має честь запросити вѣпов. публіку на „Вечерницѣ“ устроюванъ нимъ при благосклонной спѣвучасти „Акад. Кружка“ на користъ бѣдныхъ учащихся-дѣвъ вѣ сѣляхъ „Руского Касина“ на дѣлѣхъ: 26. лютого (10. марта), 12. (24.) марта и — 26. марта (7. цѣтня). Першєй вечерницѣ обдудутьє про-те уже слѣдующючю недѣлѣ. П-ѣ С. Яновска читати буде лекцію „О образованю женщинъ“ и потому наступлять товарискій забавы. Для прїятнѣшого переведєня вечера устроює комитетъ бѣфетъ у власномъ зарѣдѣ. Початокъ о год. 7. вечеромъ, вѣтушъ 25 кр. — Особнєй запрошены не будутъ высмѣлять. — Комитетъ.

— На засѣданю центр. выдѣлу общества им. Качковского д. 4 н. ст. марта: 1) передано касѣ членскій вкладки бѣтѣ филіи самборской 11.70 зр., бѣтѣ сокальскому 38.40 зр., одсотки бѣтѣ преміи „Славинъ“ 34.82 зр.; 2) на предложєнье гѣсть. Ив. Сѣкорского зъ Ъльки, чтобы вѣ Перемышлянахъ открыти филію общества, рѣшено оснуети тамъ только агентію и ведєне єи поручити Ив. Сѣкорскому; 3) рукописи о. І. Бирчака зъ Подбєрежа „Исторія Іуды Искариотского“ и кѣлкая поцуплярныхъ оповѣданъ и рукописи о. Ем. Крипницкого зъ Бѣбитина „О плаканю скота“ передано комитетови редакціонному; статью того-жѣ автора „О невинныхъ напояхъ изъ овощей“ признано до Ка-

лendarя: 4) печатанье першюй части оповѣданя „Добрый пастырь христианского стада“ о. Льва Саноцкого изъ Щуткова уже кончитьєся; 5) принято 62 новыхъ членѣвъ.

НОВИНКИ.

— Товариство политичне „Народна Рада у Львовѣ“ выслало до палаты послѣвъ рады державной — на руки посла о. Ивана Озаркевича — петицію о ухвалу основаня руской гимназіи вѣ Чортковѣ а евентуально зорганізованя гимназіи вѣ Бучачи на 8-классову гимназію державну зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

— Филіа Народной Торговлѣ вѣ Снятинѣ буде отворєна вѣ послѣднихъ дѣлѣхъ сего мѣсяца вѣ домѣ Мельцера побѣчѣ головной трафики.

— Вдовичо-сирѣтскій фондъ архидієцїи Львовской — якъ дождѣмось — заключаетъ вѣ ликвидаторамъ „Общего ролнично-кредитного Заведенія“ контрактъ купна и продажи каменіцѣ, власности того-жѣ „Заведенія“ вѣ ликвидациі. На каменіци (противъ „Народного Дома“, де мѣстятєся бѣра „Заведенія“) тажить довгѣвъ щось до 50.000 зр., а по-аказъ вартѣсть єи прїятно на 90.000, то рѣшето 40.000 сплачуєсь велика часть вѣрительности фонда. Вдовичо-сирѣтскій фондъ дієцїи станиславовской не хотѣвъ приступити до той справы, отже цѣла звышка вартости каменіцѣ выліне на уморєнє вѣрительности фонда дієцїи львовской.

— Изъ Станиславова пишуть, що вѣстѣ, подана телеграфично зъ-вѣдѣтамъ до польскихъ газетъ, мовѣ-бы то офєрту Краковскаго Товариства аскураціонного комисія вызначена Ординаріатомъ прїняла одноголосно, єсть неправдой. Часть членѣвъ комисіи була тѣй угодѣ противна.

— Намѣстникъ гр. Баденій одѣвѣдавъ вѣ суботу мин. тѣлѣднє львовску школу политехничну. Не заповѣвши своєй визиты, прїбывъ тамъ о годниѣ 10 рано. Всюды заставъ ладъ и занятє. Прѣбывъ кѣлкая годинѣ, оглянувъ всѣ салѣ и музей, а одходячи высказавъ свое вдволенє ректорови и профессорамъ.

— Выставу Стариопиієску одѣвѣдало до 3000 о-сѣбѣ. Особливо вѣ ostatnichъ дѣлѣхъ передъ закрытємъ єи гостей бывало больше, до 150 на дєнь.

— Результатъ выборовъ до новой рады мѣста Львова уже звѣстный. На лѣстахъ выборчихъ фигуировало звыжѣ 1000 о-сѣбѣ, — мѣжъ тымъ навіть Буляня зѣт 1 голосомъ, — тожъ и не диво, що комисія скрутаційна такъ богато потребувала часу, заки все обчислила. Зъ членѣвъ старой рады выбрало до новой 76, рѣшту доповнилі нові кандидаты. Голосующихъ було 3963, отже абсолютна большѣсть 1982 голосѣвъ. Зъ Русинѣвъ выбранны: 1) о. Александръ Бачинскій 2643 гол., 2) Михайло Диметъ 3664 гол., 3) сов. о. Василь Ильничій 3261 гол., 4) д-ръ Александръ Огоновскій 3836 гол., 5) Михайло Сембратовичъ, переплетникъ, 2322 гол., 6) д-ръ Петро Стебельскій 3149 гол., 7) д-ръ Исидоръ Шараневичъ 3082 гол. и 8) крил. о. Величко 2423 гол. — Отже зѣ всѣхъ выбранныхъ радныхъ Русинѣвъ д-ръ Александръ Огоновскій одержавъ наибольшєе голо-сѣвъ; вѣ загалѣ д-ръ О. Огоновскій єсть на 100 радныхъ 4-тымъ зѣ черги по-до вышты числа голосѣвъ (президентъ Мохнацкій 3942, д-ръ Жєтота Кручинскій 3862, Антоній Черный 3837, д-ръ О. Огоновскій 3836). — Межи радными Русинами: 6 остало зъ давной рады, а 2 раднѣ: д-ръ Шараневичъ и д-ръ Стебельскій — увѣйшли на мѣсце двохъ радныхъ зѣ попередней рады: проф. Анатоля Вахнянина и о. Адольфа Василевского.

— Рукой епископъ мукачевскій о. Пастелій — якъ доносить часописи — небезпечно занедажує вѣ Пештѣ вѣ наслѣдокъ удару апоплектичного.

— До спеціальной дебаты надъ бюджетомъ вѣ на-латѣ послѣвъ рады державной зголосили послы при рѣзныхъ 88-ахъ 1528 промовъ, зъ того 1019 „противъ“ а 509 „за“. Наибольшій процентъ промовъ прїнадеа на бюджетъ министерства просвѣты.

— Старъ пятьдесятіи зѣ датю 25 сєрпня 1866 можутъ бути еще вымѣняні только до 31 мая с. р.

— Нещасливъ пригоди. Вѣ Ворцовичахъ підъ Львовомъ на весѣлю вышловъ Ив. Глинковский до кирицѣ по воду, а що бѣвъ „запропеленъ“, унавъ до кирицѣ и утопився. — Вѣ Прусахъ підъ Львовомъ сєсєна вѣ лѣсѣ убилъ господарь, котрый єи такъ неосторожно зрубавъ. — Вѣ Радружѣ вѣ повѣтѣ равѣкомъ двѣ сѣлянки, вертаючи зѣ весѣля, померли середъ зємѣи сѣбною. — Вѣ костелѣ вѣ Рабѣцѣ на Мазурѣхъ вѣнчалася одна пара сѣлянська; только що скѣнчивєся обрядъ вѣнчальнѣй, панна молода вѣ костелѣ наглѣ упала трупомъ.

— Зѣ Кингстону (вѣ Америкѣ) пише намъ о. Костъ Андруховичъ: „Руска церковь и грецкій обрядъ дуже зацѣпляли туземныхъ жителей. Богато чужихъ людей заходитъ до церкви и прїглядасєя всему цѣльному. Табъ на сєгорѣчний Горданъ церква вѣ Кингстонѣ була до половины заповнена Англичанами. И водосвѣтьє дуже имъ сподобалось. Заразъ на другій дєнь появилася вѣ англиской часописи, выходячѣй вѣ Вильсберѣхъ „The Wilkes-Barre Record“ обширна статья, вѣ котрой кѣлкій Англичанинъ дуже величає весь обрядъ. Дѣна 14 н. ст. лютого прїѣхавъ до Кингстону звѣдати нашу церковь одинъ ирландскій священникъ зѣ Филадельфіи. Оглядѣвъ церковь домѣтѣ довго, а при тѣмъ розпитувавєся про вѣлчїну. Пытавєся: чи мы Русины маємо своего патриарха? чи маємо „Credo“ и „transsubstantiatio“? потѣмъ пыталєся: чи я жонатый? Я одповѣвъ, что нѣ. „У Васѣ добре — замѣтѣвъ бѣт, — що можете женитися або нѣ. Priest вѣ Шенандорѣ жонатый. Я єго не знаю, але богато чувать про него, славный чоловікъ! А тѣ знаєшь, якъ на него кричали, коли бѣт єсудѣ прїѣхавъ?“ Я спытавєся: „Хто-жѣ то кричавъ?“ А бѣт на те: „Польскій ксьодзы... и певно не за-дѣла высокыхъ идей церкви...“ Священникъ ирландскій подѣкувавъ менѣ за трудъ, сказавъ „good by“ и поспѣшивєся, бо вѣже за кѣлкая хвилѣ мавъ одходити тренъ, котрымъ бѣт мавъ ѣхати...“

— На соборничу деналинѣмъ вѣ Зальцбурѣхъ ухвалєно просити владѣти всѣхъ трєхъ єнархій рус-

кихъ вѣ Галичинѣ, чтобы замѣбѣ трєхъ шематизмѣвъ окремыхъ выдавали одинъ єдинѣй для цѣлой галицко руской церкви. Се було-бѣ для духовенства дуже годно, бо каждый знавъ-бѣ о своихъ товарищахъ, де хто пробыває и куды до него написати, а и зѣ урядовыхъ взглядовъ що-до переписки о метрики и т. п. було-бѣ дуже користно.

— Новѣ жєрєло нафты показалоєся вѣ сѣлѣ Сярахахъ підъ Горлицями, вѣ копалинѣ „Надѣя“ власности Скроховскихъ, Федоровичѣвъ и Знамировского. Зѣ шибѣ „Юзѣо“ добываютъ дєнно надѣтє сѣ барылокъ. Побѣчѣ того шибѣ другій леда єсть такожъ давати буде щєдро нафту.

— Польску школу народну у Вѣднѣ намѣряють оснуети Поляки, за примѣромъ Чехѣвъ, и вѣ той цѣли выбрали комитетъ. Сподѣваємось, що Полякамъ глѣдше пѣдє зѣ школою польскою у Вѣднѣ, анѣжъ Русинамъ ишло зѣ рускою у Львовѣ.

— Графъ и графиня Гартенавъ — князь Александръ Батенбергъ зѣ молодою жѣнкою — пробывають теперъ вѣ Медіоланѣ, вѣ готели Маніні, не глѣдячи товариства свѣтового...

— Генараль Болѣрасъ, котрый замѣбѣтє ген. Поппа буде вести войскову канцелярію цѣсарску, бувъ вѣ ostatnichъ часахъ командантомъ 48-ой бригады вѣ Перемышлѣ.

— Вѣче католикѣвъ має обдѣтуси у Вѣднѣ дня 29. н. ст. цѣтня с. р. Радити мають о приверненю свѣтской власти папѣ римскому и о реформѣ австрійскихъ шкѣл на вѣроисповѣднѣй.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выѣнчалась простымъ средствомъ бѣт 23-лѣтню глухоту и шуму вѣ ушахъ, готова описѣтє того средєства по нѣмєцки перєслати даромъ всѣмъ бѣжающимъ. Адреса І. Н. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Наука, штука и литература.

— „Школьный Часописи“ число 4 мѣстятъ: Якъ належитъ понимать учительскую повагу. — Археологична выставка вѣ Стариопиієскомъ Институтѣ у Львовѣ (фєйлетонъ). — Наука о дробахъ звычайныхъ. — Змѣны вѣ службовыхъ вѣдноснахъ учителей шкѣлъ народныхъ. — Новинки. — Школьный вѣсти. — Посмертнѣй згадки. — Перєписки.

Господарство торговля и промыслы.

— Заборєно выводити и вводити до громадъ вѣ повѣтахъ товмацкѣмъ и перемышкѣмъ худѣбу: рогату, бѣвъ, козы и свинѣ, обдѣувати торги (хѣба лишъ на конѣ) и ладувати и выладовувати тѣу худѣбу на стѣцияхъ зѣлѣзничныхъ вѣ Тысьменниці, Товмачи, Отыніи, Перемышлѣ и Нижанковичахъ.

— Юбилей анатериновой воды до усть. Вѣ теперѣшнихъ часахъ, коли все свѣтукѣ повилѣ, дуже мы бы провинились, прїзабывши, что одинъ комєтєтѣ, походячій зѣ Австрії, такожъ мѣгъ-бы свѣтукѣвати торжество своего сороклѣтнего истнованя. Анатеринову воду до усть люблять все однаково якъ и передъ двѣцѣти лѣтами; по всѣхъ стѣцияхъ Европы, на далєкомъ Вєсходѣ у Сибирѣ, на полудни понизше экватора, всюды суть склады сєи воды, а треба знати, что такихъ складѣвъ єсть 24000, а 2000 газетъ на цѣлѣмъ свѣтѣ глѣсѣтѣтѣ про сєе средство. Жанъ Поль вѣравдѣтѣ доказує, что на любовь и бѣдѣ зубѣвъ суть сотки рѣзныхъ средствъ, и они всѣ вѣ томъ зѣбѣднѣ, что нѣбого не помагуютъ; але сѣй славный гумористъ певно такъ не сказавъ-бы, коли-бѣ бувъ знавъ анатеринову воду до усть, бо она не лишъ что усмирѣе бѣдѣ зубѣвъ, але єсть прєзервативу противъ бѣлю. Консумція рѣчна сєи воды єсть пять миліонѣвъ фляшокъ, а что численно фальшукѣ сєе средство, тому побольшено майже вдвое величину фляшки. Вынаходѣвєя анатериновой воды до усть, д-рови І. Р. Поппови, надворному дєнтистови (у Вѣднѣ, I Bognetgasse 2), помагуютъ теперъ два сыны, Альбертъ и Юрій, и они суть властивыми прѣдставителями сего великого промыслу.

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Конкурсы. Вѣ Дрогобичи опорожнена посада ветеринарія зѣ платѣю 400 зр.; рєчєнєць убѣгѣтєсь до 31 н. ст. марта.

— Именованє. Стеф. Букоємскій именованѣй дѣйтнѣмъ учителемъ вѣ Ланчинѣ.

— Обѣзначєнє. Цѣсаръ надалѣвъ адѣянковѣи судовому вѣ Коломыи, І. Левичкому, при нагодѣ перенесєня єго вѣ станѣ супочинку, титулѣ и характеръ секретаря рады.

Телеграммы „Дѣла“.

Пештѣ 7. марта. Гр. Таффѣ и мин. Вєльзєрсгаймѣвъ були вчера на авдієнціи у цѣсаря. — Кардиналъ Гайнальдъ ражєний апоплексією.

Бѣлградѣ 7. марта. Утворєнєе нового кабинету повѣрили рєлєнты прѣводирєви радикалѣвъ Тавшановичєви. Рєлєнты заявили, что будутъ стояти понадѣ партіями. Король має выѣхати на кѣлкая дѣлѣвъ до Вѣднѣ а познѣйше осидѣ вѣ Италіи підъ именемъ гр. Таковы. Вѣ Бѣлградѣ и на провинціи панує всюдѣ спокой.

Штокголімѣ 7 марта. Пос. Вєцєль поставивъ вѣ парламентѣ интєрпєляцію вѣ справѣ становища Швєцїи вѣ возможной войнѣ Нѣмєчєныи зѣ якою державою.

Вѣдєнѣ 7 марта. Повѣруйєдѣ прєса ту-тєшна высказує надѣю, что политика Сєрбіи и єи односини до Австро-Угорщины вѣ нѣ-чѣмъ не змѣнятся.

Берлинѣ 7 марта. Абикацію короля Милана прїнято тутѣ зовсѣмъ рѣвнодушно. Бисмарковска прєса заявляє довѣрє до рєлєнтѣвъ.

Зъ нинѣшнымъ числомъ розсылае выдѣл товариства „Провѣты“ картку зъ поправками Устава церковного умищеного въ Календари Провѣты на рокъ 1889.

Переписка Редакції и Администраціи.

Всч. И. А. въ Ба. За инсератъ записано 1-50 зр. а за „Дѣло“ (дѣтень и май) 3 зр. — Всч. И. Т. въ Бер. Заплачено до 31 сѣчня 1889. — Всч. Т. С. въ Ж. Заплачено за сѣчень и лютый. — Всч. А. М. въ В. Намъ не перерывано высылки. — Всч. В. М. въ Чер. Доверва за IV кв. 1888, а не за I-шій 1889. — Всч. М. А. въ Б. Просимо внести жалобу до Дирекціи почтъ. — Всч. С. Д. въ Б. гор. Заплачено до 28 лютого 1889. — Всч. Ю. Г. въ А. в. На 1889 р. заплачено 4 зр. — Всч. М. Г. въ Дрог. Ще 1 зр. — Всч. М. А. въ Му. На р. 1889 заплачено 1 зр. — Всч. О. Г. въ Худ. Выслано; просимо не забывать на насъ; чому-жъ скорше не зголо-силася?

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На „Шибну Помѣчъ въ Бродяхъ“ звалили зложити за частъ одъ послѣднихъ зборѣвъ: Ви. п. Саломія Лотоцка 2 зр., Іоанна Штиберъ и Адела Старженска по 1 зр.; Ви. п. Ник. Савария, 6 зр., Іосифъ Застирецъ 10 зр., Ви. о. Юл. Мандичевскій одъ себе 5 зр., зъ Бѣлечъ 1-82 зр. одъ церкви Бѣлечской 1 зр., бодурской 1 зр.; Ви. о. Іоанъ Монѣбичъ 26 зр.; зъ складки на декал. соборнику бродскѣмъ пришло 332 зр., другій разъ 15-54 зр., Ви. Іоанъ Роздольскій складку зъ Берлина 4-17 зр., другій разъ 4 зр.; Вч. Евг. Лотоцкій зъ Лешнева зъ забавы 4-23 зр.; п. Мих. Жукотинскій 4 зр.; по 3 зр. Ви. п. М. Мойсевичъ зъ Залозецъ, Викторъ Левичскій, ко. Адамъ Весоловскій; по 2 зр. Вч. о. и п. Теодосій Ефимовичъ, Исид. Давидовичъ, Теоф. Дейницкій, Матей Бариякъ, Лука Пилитскій, Гр. Ярема, д-ръ Ад. Струмильскій, Вас. Бойко, Як. Немеринець, о. Лука Войтовичъ одъ себе и толь-ко зъ забавы; по 1 зр. Ви. о. и п. Іоанъ Роздольскій, Григ. Лонкевичъ, Августинъ Долыничскій, Стефанъ Лесюкъ, Евг. Ляховичъ, Конст. Когучскій, Антонинъ Давидовичъ, Левъ Цегельскій, Яковъ Чубатый, Алекс. Левицкій, Ілля Кокорудъ, Мих. Подольскій, Дам. Хомякъ, Григ. Леткий, Дим. Шустъ, Іосифъ Згоральскій, Іоанъ Стернатъ, Аполінаръ Блонаровичъ, Кандратъ Швайка, товариство Сокобъ зъ Берлина, панѣ Юлія Блонаровичъ; Ви. Іоанъ Блонаровичъ зъ Николаева 5 зр. — Подаючи се до прилюдной вѣдомости, выдѣл Товариства складае сямъ ласкавымъ Добродѣямъ сердечну подаку и горячо поручае на дальнѣе долю убогой шиблонной молодежи ласкавой памяти и щедрости ея прихильни-ковъ и покровителѣвъ. — За выдѣл: Гр. Ярема.

Побѣдѣшая
фотографичный
зъ яхъ-небудъ фотографичный
высказуе

РОБОТНА ФОТОГРАФИЧНА
І. ГЕННЕРА
У ЛЬВОВѢ
при ул. Академичной
2316 число 18. 3-0

И. ИГНАТОВИЧЪ
порукае:

певный и выпроованый средства до выбрана всякихъ плямъ.

АМАНДИНА усувае плямы зъ сокобъ цукровыхъ, бѣлыхъ, мороженого и т. п. флаконъ . . .	25	КОРЕНЬ МЫЛАННЫЙ бѣлый, служить до прання матерій шовковыхъ, поточенныхъ и замарганныхъ, пакетики по 2 кр. и	04
АНСЕИНА вытѣрае плямы товетъ зъ матерій шовковыхъ барвныхъ . . .	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбирания плямъ старыхъ зъ матерій воняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусники	25
АЦЕТИНА нищить плямы алыкалнй и мочовы, флаконъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужской одежды, усувае плямы повставшій зъ пороку, прѣты, тютюну, молока, пива, кавы, шоколадки, пѣсны, вонкости, сметанки, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбирае плямы товетъ и зъ прѣты, зъ мази и повосту, флаконъ малый 20 кр. цѣлый . . .	30	ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, кржи и крови, зъ паперу и бѣлы, флашка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпраный въ бразилинѣ матерій чорный, сподобый и попламленый одаскують первѣстну барву, стають ласкухими и твердыми, пакети	08	КВИЛЯ, матерія воняный и шовковый, выпраный въ одварѣ Квиля тратитъ плямы и одаскують свѣжость, прѣчтъъ барва матерій нѣчо не тратитъ, пакети . . .	06
ЕТИЛИНА усувае плямы на помостъ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лжерѣвъ, и смолы фла.	25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усувае плямы зъ поно-сту, оазю и живицѣ, флаконъ	25
ЯНИНА розпусае плямы чорный повставшій на шкѣрѣ при фарбованю волоса, флаконъ . . .	30	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чищить матерія бѣлы воняный зъ замарганы и пороку, пакети . . .	20
ЯВЕЛИНА уживаеся до выбирания зъ бѣлы барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, оочвѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	20		
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаеся до чищеня пацѣвъ зъ атраменту, лѣсочка . . .	05		

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Комерича ч. 3. и улицы Галицка рѣгъ Валован. Въ филиахъ: въ КРАКОВѢ Суковницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Рин-нокъ ч. 2.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

порукае

2460 291-7

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пакки 20 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

200.000 зр
можно выграти еще 1 цѣтня о р.
ПРОМЕСЮ
на лѣсть зѣста Вѣдн днѣ за 3 зр. и 50 кр.
у КОНТОРЪ ВЫМЫНЫ
KITZ и STOFF
у Львовѣ, плъцъ Галицкій ч. 1
Порукае зъ провинціи тѣлгодумею сейчасъ и на лѣслане зъ послѣднѣмъ.
Ся контора купуе и продѣе всъ красны и за-граничныя паперы вартѣстны, а такожъ монеты подѣлнкористовѣнныи условіями. Всякая инфор-мация, входящій въ общае банковый, подаемо найохотнѣйше устно и писемно. 2825 2-15

Фабрика знарядовъ рѣльничихъ и гисерия
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улици Довгѣй поручае свои вы-робы по найлѣпшыхъ цѣнахъ. 231 0

Розкладъ тѣды на зѣлѣзничыхъ дѣржавныхъ.
вазѣный до 1 марта 1889
Приходить до Львова: о год. 1 15 въ ночи зъ Буда-пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуся-тина и Станиславова; — о год. 8-06 рано зъ Су-хой, Хирова, Стрыя; — о год. 8-30 по полудни зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год. 7-40 вечеромъ зъ Гусятина и Ста-ниславова.
Одходить до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Ста-ниславова и Гусятина, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 9 рано до Станисла-вова и Гусятина; — о год. 10-15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; — о год. 7-50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2238 53-7

ЗЕРКАЛО
письмо политично-гумористичне
выходить у Львовѣ, при улици Ба-торія ч. 24, два разы въ мѣсяцъ то е 1 (18) и 15 (27) каждого мѣсяца.
Цѣна предплатна на цѣлый рокъ 4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.
Ново приступающій предплатники одѣтануть всѣ числа одъ початку

Прехорошой кавы
Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела
надѣйшовъ новый транспортъ
— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —
котру зъ преименство можно поручити на-шимъ П. Т. Гостямъ.
Кромѣ сѣи суть на складѣ иныи роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.
Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр. Нр. 1. 10 зр. 70 кр., Нр. П. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Рѣо зелена 9 зр. 20 кр.
2629 32-7 Зарядъ Народной Торговлѣ.

МОЛОЧАРНЯ
подъ коровничю головою
Риннокъ ч. 28.
Набѣль въ всякого рода, о ко-трого свѣжости и добротѣ можна церевѣдѣтися на мѣсти. такожъ добуру каву, гербаты и шоколаду, дешевый сѣлѣднѣя и вечерѣ, а зара-зомъ хлѣбъ сѣлѣскій и Грамакъ по-ручаемо Впов. П. Т. Публици и пп. Академичмакъ, поручаючи за зѣору прислугу и умѣренній цѣны
Новый зарядъ молочарнѣ.
287 1-5
Вже выйшла зъ друку третимъ накладомъ I-ша часть популярнои
ИСТОРИИ РУСИ
(Нечуя).
Коштуе 10 кр. а в. Въ частини разомъ въ цѣлости коштуе 74 кр. безъ пересылки.
Дѣстати можна за 20% въ тов. „Провѣта“ у Львовѣ ул. Вѣр-менска ч. 27, а безъ рѣбату по всѣхъ книгарняхъ Галицкихъ, Бу-ковинныхъ и Угорщинныхъ. — Исторія ся поручена Высокою ц. к. Радѣю шкѣльною на нагородѣ для дѣтей и до библиотекъ шкѣльныхъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлоньской ч. 3.
Почавши одъ дня 7 падолиста 1885
2218 49-0
выдае
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ
Передрукъ не буде плаченный Дирекція.

ФАЦИНА
противъ бѣлѣчки, выробу
ПЕТРА КРОКЕВИЧА
аптекари въ Краковѣ.

Зѣ данна поднесена гадка, чтобы подѣлшити средство тѣвичне на бѣлѣчку, найлѣпше трудящю у найбѣль-шихъ знаменитостей, що були лѣкарскою повагою майже въ цѣломъ свѣтѣ. Славный тѣврѣ проф. д-ра Гегеля, совѣтника министеріального, хотѣй показуявъ численній змаганіи спеці-альство выробляющихъ средства тѣвичныи того рода, але до справедливого подѣлшеня средства на бѣлѣчку лѣдѣ недавно дойшли. И справдѣ, чимъ стае свѣтъ старшимъ, тымъ болѣ-ше подѣлшуются творы ду-мающего човѣка, що хоче приносити добро для недужо-людокости и тымъ повнити свой обовязокъ христіанскій. Вѣднѣи удалось заходѣмъ проф. д-ра Бамбергера, тѣчного со-вѣтника и першоряднои зна-менитости въ лѣкарскихъ на-укахъ, звернути увагу на зма-ганіа и способъ лѣченя спе-ціалста д-ра Фачого, що од-даея выключно лѣченю бѣлѣ-дачки и на тѣмъ поли доби-ся всевѣстной славы. Его зма-ганіа надѣ подѣлшувемъ средствъ на бѣлѣчку при до-стѣдахъ на рѣзныхъ органи-змахъ доводили до шо разъ краешнихъ успѣховъ, и хотѣй смерть передъ часомъ пере-била его дѣяльність, то все найлѣпше иныи, знающій тайны его дѣла, що продолжали даль-ше тѣ дослѣды.

Зѣ тыхъ то змаганъ вый-шло новое подѣлшене средство на бѣлѣчку, названо въ честь своего иниціатора д-ра Фачого, Фацина, выробу Петра Кро-кевича, аптекари въ Краковѣ, и возможна одержати або въ видѣ пигулокъ, або въ видѣ пиру-локъ; а шо тѣчѣтъ радикально ту недугу, находить заслуже-ну сдѣву и вѣякій иныи лѣкъ не пересышитъ еи — тому при купованю того нѣдрого средства Фацины, треба добре дивитися на марку охоронну и на подѣль Петра Крокевича аптекари въ Краковѣ. Фацину яко подѣлшеный лѣкъ посла-принису д-ра Фачого, и яко незрѣбанне средство на бѣлѣчку, тому шо еи складовыи части може стерпити организмъ люд-скій и не суть противный натурѣ людской, можна поручити каждому и родителѣ, чтобы ре средство якъ найлѣпше разбѣ-шное помѣжъ недужныхъ. 2752 6-7

Цѣна: въ видѣ пигулокъ або пиуль 1 зр. 50 кр. и 3 зр.
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:
у Петра Крокевича, аптекари въ Краковѣ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
ц. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣдни, Шенфельдѣ, Ло-бозицу и Люблянѣ
порукають
ЧИНКЛЯ ЦИКРОНУ ГРИСОВУ
1/2 кил. пушка
Найлѣпша зъ сего, шо истнуе яко прирѣшка до кавы.
Найлѣпша зъ сего, шо истнуе яко прирѣшка до кавы.
Законцо охоронена
Каву фигову и султанську каву фигову. Найлѣпшій шоколаду, о найлѣпшій якості и одначеній на всѣхъ выставахъ, Канао бѣзъ олію легке и нѣлыми смачне, Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованый и моро-женый овоцѣ. Компоты, Цедри, Аранчіи и т. п.
Нашъ выробы фабричныи можна дѣстати у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ корѣпныхъ и т. п. 2708 36-50

Глядаеся учительки до двоухъ малыхъ дѣвчатъ, ко-тра могла-бы по при предмету, об-лѣнѣтъ пляномъ науковымъ для шкѣлѣ выдѣловыхъ, удѣлѣтъ такожъ по-чатки гры на фортепьянѣ. Зголошу-ватися треба подѣ адресою: О. И. Алексевичъ, русскій священникъ въ Бабинцахъ, почта Кривче. 2818 4-4

Берненскій сукна
на поряде
веснае або лѣтне убранѣ
въ купонахъ по 3.10 метр. т. в. по 4 вѣднскій лѣтъ одѣтъ купонъ, по 3 зр. 4.80 зъ звычайн. 28
6.— зъ доброй 28
7.75 зъ алышной 28
10.50 зъ алышной 28
правдивою овечюи зовны
якъ такожъ сукна на иберитеры, шовкомъ тканъ камарны, лѣтній сѣ-рачки, сукна на либерію, правдивый полотеницъ доброй до прання, доброй и найлѣпшій сукна чорныи на убранѣ са-лоновыи и ип. розсылае за посѣла-тою ретельна и всѣмъ знала
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Моравя)
ЗАЯВЛЕНІЕ. Кождый купонъ естъ 3.10 метр. донай 136 метр. широкій, проте выстарѣа на пѣде убран-нѣ мужские. Довѣдѣе часомъ метрѣвъ можна замовляти. За точне доставле-нѣе послѣ жадающѣхъ вздрѣвъ ру-читися. 2790 6-30
Вздрѣвъ даромъ и оплатно.

Д-ра Е.
гѣра бѣлье, настанники одъ поту трикотовой и сѣтковой, рукавицъ и рушники до натираня
порукае найлѣпшѣе
2537
ТОРГОВЛЯ
Братей Лянгиеръ
Львовѣ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жадае даромъ.

Правдивый бураки
Обендорфскій
на пашу, жовтѣ, 5 кильо 1 зр. 80 кр., 1 кильо 40 кр.
Е. Качоровскій въ Товмачи. 2832 3-5

ИВАНЪ КОГУТЪ
рѣзбаръ 2804
въ Яновѣ коло Львова
выробляе всякай прикрасы цер-ковной по дешевыхъ цѣнахъ.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СВЯТЫОСЪ“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22
порукае добру и выдатну каву спро-важену безпосередно одъ проду-центѣвъ зъ Америки полудневою.
Коштуе у Львовѣ:
1 кильо 1.70 и 1.80 зр.
на провинціи:
4 1/2 кильо 8.70 и 9.15 зр. франко
Одѣбрѣтѣлѣмъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣстѣ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголо-шуютъ иныи подѣ назвою моего знаменѣ. Спроваждую каву просто одъ продуцентѣвъ, шо можно доказати, и продаю еи най-мѣнше о 20% дешевѣе якъ хто не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Тригетѣ мож-на дѣстати каву вже лишѣ зъ че-твертои руки, а то для того, шо продуцентѣ спровадѣ турѣбниковыи на мѣсти, той знову турѣбниковыи въ Европѣ, одъ тыхъ купуе ком-пюнеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожую-чого. Вирѣчѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дѣстане до нѣде по той цѣнѣ такую каву якъ моя шо до якості и смаку. 2327 210-0

О половину зниженій цѣны
для предплатникобъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Ватѣковичныи“
на давнѣйшій тамъ „Библиотекѣи найзнаменитѣйшихъ новостей“ т. I—XX, включно, чѣи купуе разамъ чѣи поодиначо, якъ дового вы-отане новѣстѣйшій запасъ. Зголошу-ватися треба просто до „Адми-нистраціи Дѣла у Львовѣ“.
Знижена цѣна всѣхъ 20 томѣвъ. 13 зр. 80 кр. (на пересылку почто-у в. треба долучити 30 кр.)

Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки,
[флянелевѣи и трикотовѣи] камашѣ, поручае
по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
Порученя зъ провинціи залагоджуеся одворотною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руснхъ святъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ въ вѣторокѣ, и въ вѣторокѣ и пятницѣ на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и inserаты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро огороженъ ул. Коперника ч. 11, и Борз газетъ ул. Кароля Лодвигъ 39. Вѣднн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler; G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и платежность за inserаты платитъ Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на пѣть рокъ . . . 9 ар. на пѣть рокъ . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на пѣть рокъ . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламация неопечатаній вѣдннхъ одъ порта.

Поддинокъ число коптукъ 8 кр. а в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. одъ одного стрѣчки печатной, въ рубр. „Надѣлано“ по 20 кр. а в.

Подяки числятся по 10 кр. одъ стишка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Президія палаты послѣдъ приказала вылитрографувати листу всѣхъ бесѣдниковъ, що записалися до спеціальной дебати надъ бюджетомъ, и роздѣлала ее послѣдъ. Показується, що до годіе записалося 150 бесѣдниковъ, по колькохъ до одного титулу и въ наслѣдокъ того повинно-бы бути выголошеныхъ 1528 бесѣдъ — число, якого ще дебати бюджетовъ въ австрійскѣмъ парламентѣ не видала. Дальше показується, що оди и ти самі бесѣдники записалися при рѣзнихъ титулахъ на одній листѣ — за, а на другѣй — противъ бюджету. Найбѣльше число бесѣдъ заповѣвъ пос. Таркѣ, бо ажъ 41, за нимъ Дершта (39), Кайзеръ (39), Фирякранцъ (37), Штайнвердеръ (36), Филъ (34), Урвинъ (30), Кравецъ (28), Кандерманъ (27), Гарнагастъ (27), Просковецъ (27), Гайльбергеръ (26), Кноцъ (25), Вайтлофъ, Врабецъ, Розеръ, Барайтеръ и Кнабургъ по (23), Фусъ и Рихтеръ (22), Кронаветтеръ (20) и т. д. Загаломъ оголошено противъ бюджету 1019 бесѣдъ, а за бюджетомъ ажъ разъ половину, бо 509. Найбѣльше бесѣдъ має бути выголошеныхъ при дебатѣ надъ бюджетомъ министерства просвѣты. Яко головни бесѣдники будуть выступати при сѣмъ етатѣ проводирѣ клерикальнхъ кн. Лактенштайнъ и Ланбахеръ. Але зъ всѣхъ тыхъ бесѣдъ буде выголошений ледя десятый процентъ, бо многі бесѣдники записалися лишь для того, що кожда партія хоче мати при поодинокѣхъ справахъ своего бесѣдника и чтобы они могли бѣтатъ зрѣбати мѣсце такому бесѣдникови, зрѣблючѣе голосу въ его користь и выбираючи его генеральнымъ бесѣдникомъ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты послѣдъ интерпелювавъ пос. Ковальскій предсѣдателя комисіи верификаціонной, гр. Сальма, для того такъ довго проволочкаса верификація выбору Романа Потоцкого зъ Бережанъ и Стадницкого зъ Золочева. Сальмъ одновѣтъ на то, що справа та длитого ще не скѣчена, бо потребуе довгого часу до розсѣду. — Президентъ Смолька завѣзавъ по тѣмъ всѣхъ тыхъ послѣдъ, що записалися на листу бесѣдниковъ рѣвночасно а и противъ бюджету, чтобы до понедѣлка рѣшилъся, ажъ хотѣть промавлѣти, чи — за, чи — противъ. Пос. Гиршъ поставивъ именемъ комисіи для ненарушности посольского вѣсеннє, чтобы пос. Верганио выдати судови за оскорбленіе вѣдѣньского рады громадекою, которого бѣт допустивъ тѣмъ, що помѣтивъ въ часовинѣ оскорбляюще вѣдѣньску раду писмо якогось Вайнера, которе показалося обѣла фальшивымъ. Лигеръ в Таркѣ саратовились тому вѣсенню, але мамо того ухвалила его палата 91 голосами противъ 37. Противъ вѣсеннє голосували лишь антисемиты, клерикалы и нѣмцы народовѣ.

Обѣла розпочалася спеціальна дискусія надъ кассами горничныхъ. Ухвалено цѣлый законъ майже безъ змѣнъ. До клявуль выкованчон має бути доданыи на вѣсеннє пос. Черкавского уступъ, дотыкаючий касъ горничныхъ въ Галичинѣ. По тѣмъ давъ же президентъ палаты нагану пос. Тиркови за то, що бѣт сказавъ, що корона впливала безпосередно на процесъ Шенерера, и засѣданіе закрыто. Нинѣ розпочалася спеціальна дебата.

Въ колѣ польскѣмъ жалувалися декотрі члѣны на то, що власта финансовъ въ Галичинѣ фальшиво поясняють законъ о податку одъ горькихъ и що горькии контингентованон не не роздѣлено; постановлено зажадати одъ министра финансовъ усуненія злого. На вѣсеннє пос. Козловского постановлено довѣрочно зажадати одъ правительства збѣльшенія числа ветеринарѣвъ въ Галичинѣ.

Дебата надъ закономъ войсковымъ въ угорскѣмъ парламентѣ ведѣея судомъ повѣли. Вчера промовляло лишь трохъ бесѣдниковъ и бѣтатъ засѣданіе закрыто. Цѣсаръ — кажуть — асть дуже зъ того недоволеный, що палата та такъ дуже проволочкаса, и має покликати до себе колькохъ проводирѣвъ оппозиціи.

Зъ Петербурга доносятъ до нѣмецкихъ газетъ, що царъ знову захотѣвъ въ своихъ поглядахъ що-до провѣту гр. Толстого въ справѣ реформы земствъ и не хоче на него згодатися. Въ наслѣдокъ того розѣйшлася чулка, що гр. Толстой має уступати. Кажуть, що министръ войны Вановскій и министръ судѣвництва Манассенинъ мають такожъ податися до дамѣи.

Зъ Петербурга доносятъ до берлинского „Tageblatt“ у, что проектъ зарученія царевича зъ княгинѣю Алисією гессеню на якійсь часъ одложено.

„Русское Дѣло“, органъ московскихъ панславистѣвъ, заснованый по смерти Аксакова мѣсяце его „Русь“, дѣстало трете остеререженіе а зарукомъ заказало правительство выдѣлати его черезъ шість мѣсяцѣвъ. По сѣмъ часъ можна буде его зновъ выдѣлати, але вже

подѣ превентивно цѣнаурою. Чимъ стягнувъ на себе сей органъ панславистичный такъ строго кару, поки-що не знати. Давнѣйшій два остеререженія дѣстало „Русское Дѣло“ за то, що выступало за остро противъ Нѣмеччины.

До біографія Ашнина подають теперь російскія газетѣ цѣкавіи причинки, а замѣтливѣ при тѣмъ естъ то, що самі свои не щадѣтъ его. Вольный козакъ Ашнинъ — кажуть — не бувъ нѣколи козакомъ а дѣйстно лишь — якъ его называють Прашинскій, капитанъ конабля „Нижный Новгородъ“ — „оборванцемъ“. Онъ естъ родомъ зъ Царицина надъ Волгою въ Самарскій губерніи и тутъ первѣстно бдзачався тѣмъ, що дуже любивъ чужі конѣ а коли бувъ вольный, то лишь длитого, що умѣвъ зручно передъ властями спрятатися. Побѣйше пойдовъ бѣтъ бувъ за Кавказъ и тамъ заложивъ нѣбъ-то козацку станицю Николаевскую для обороны російской границѣ. Вернувшись зъ бѣтатъ, освѣзъ бѣтъ бувъ на островѣ на Волѣхъ протѣ Царицина а позаякъ сей островъ належавъ до громады, то бѣтъ обсадивъ его своимъ людьми, що спровадивъ зъ-за Кавказу и вѣвъ довгі споры зъ громадою, не працюскаючи на островѣ нѣкого. Коли-жъ на островѣ не стало вже ему и его людямъ зъ того жѣтѣ, бѣтъ впавъ на гадуку вѣхати до Абессиніи. Дѣставивши тудѣ часливо, спровадивъ бѣтъ зъ бѣтатъ мисію, которѣ въ Россіи обѣцывавъ золотѣ горы а котру туманивъ, що бѣтъ дѣлає въ порозумѣнію зъ правительствомъ російскимъ. Звѣстно такожъ, що бѣтъ такъ само туманивъ и своихъ земляковъ, котрыхъ являмовлявъ вѣхати до Абессиніи и ти мусѣли бѣтатъ вѣсти зъ нимъ процесъ о свои грошѣ. Характеристичнымъ для послѣдній мисіи Ашнина естъ и то, що мѣжъ тѣмъ колькома священниками, що були зъ нимъ вѣхали, бувъ одиъ и такий, которого власта церковный засудили були на високу кару за то, що бѣтъ торгувавъ фальшивыми мошамъ святыхъ.

Приготовленія до процесу противъ проводирѣвъ французской лиги патристичной поступаютъ дуже скоро и естъ рѣчь дуже можлива, що побѣтъ Дерульеда асѣде на лавѣ ожалованныхъ такожъ и Булянге, которого прецѣ въ лигѣти признавала своимъ верховнымъ вождемъ. Проводирѣ булянгистѣвъ не сподѣвался, що ихъ справа такъ але пойдѣ и длитого теперь дуже налякалися. Они и не припускали, що правительство возьмѣе до нихъ такъ энергично, а вже и зовѣмъ не приходило имъ на думку, що правительство прѣкаже зрѣбати ревизію въ канцеляріи лиги. Зъ забра-ныхъ паперѣвъ показалося не лишь то, що лига вѣла агитацію мѣжъ урядниками и въ войску, але такожъ, що члѣны еи допускалися такихъ фактѣвъ, котрі грѣшать грубо противъ закона карного. Здаєсь, що цѣла справа прийде передъ сенатъ яко найвысшій трибуналъ.

Зъ Букарешту доносятъ, що заповѣдана одъ давна криза въ румынскѣмъ кабинетѣ на теперь вже залагоджена. Найбѣльше причинився до того той фактъ, що палата послѣдъ ухвалила въ генеральнѣмъ дебатѣ значного болшоего, бо 98 голосами противъ 17, проектъ правительства о реформѣ аграрній. Заразъ по залагодженіи сего проекту въ спеціальнѣмъ дебатѣ розбѣйненѣ дебата бюджетова и, якъ сподѣваються, буде дуже оживлена, але не принесе такожъ нѣякои небезпечности кабинетови.

Абдикація короля Милана.

О актѣ абдикаціи короля Милана доносятъ же такій подробности:

Въ среду яко въ день оголошенія Сербіи королевствомъ бдбувалося богослуженіе по всѣхъ церквахъ столицѣ. По богослуженію пѣшовъ король зъ цѣлою свитою до своихъ палатъ, чтобы тамъ прѣняти гратуляцію всѣхъ послѣдъ заграницныхъ и насѣвшихъ зъ Вѣднн войсковыхъ аташе всѣхъ заграницныхъ посольствъ въ прѣсутности президента министровъ Христича и министра дѣлъ заграницныхъ Млятовича. На гратуляцію дипломатичного тѣла одповѣтъ король: Мои панове! Дякую вамъ ширѣ за вашѣ желанія, але звинѣтъ, я дуже занятый и сважу вамъ лишь, що я рѣшивъ зложити корону. Манифѣстъ, который появивъся, подаетъ вамъ мотивы, которі мене до того спонукали. Одакъ выйшовъ король до сусѣдной комнаты, де были члѣны кабинету, корпусъ офицерскій и проводирѣ партій крѣмъ Гаршанина. Король вернувъ зъ бѣтатъ зъ наслѣдникомъ престола, который становитъ бѣтатъ по львѣмъ боцѣ короля. Дрожжачимъ але громкимъ голосомъ бдчитавъ бѣтатъ король актѣ абдикаціи и першій подѣбѣвъ окликъ: „Живію!“ въ честь нового короля Александра I. а за нимъ повторили той окликъ и всѣ присутній. Потѣмъ стаувавъ молодой король по правѣмъ боцѣ своего батька а той въ трогачѣй промовѣ дававъ науку своему наслѣднику. Будѣ сыну — казавъ король — вѣрнитъ королемъ своего народу, працію разомъ зъ сво-

нимъ народомъ, добрай собѣ найлѣпшихъ до-радниковъ зъ-посередъ народу и не вѣрѣ об-лестникамъ и фарисеямъ. Одакъ зложивъ король присягу на вѣрѣбѣтѣ своему сынову у-клякнувши передъ хрестомъ и положивши руку на него. По присягѣ поцѣлувавъ король своего сына, обнявъ и поцѣлувавъ рефѣнтѣвъ а митрополита поцѣлувавъ въ руку. На тѣмъ закончивъ актѣ абдикаціи а въ столицѣ стало заразъ звѣстно, що сталося въ королевскѣй палатѣ. Въ той самѣй порѣ рознеслася такожъ вѣсть и по цѣлымъ краю, бо президентъ министровъ поклѣкавъ на той день на 12 год. всѣхъ префектовъ и шефовъ полиціи до бюръ телеграфичныхъ и заразъ по абдикаціи давъ имъ о тѣмъ знати.

Молодой король стоявъ подчасъ цѣлого сего акту смѣливо и поважно, якъ-бы мѣркуючи, яку важну ролѣю принимаетъ на себе. Александръ I. естъ дуже милый и прекрасный хлопчина зъ бѣлымъ румянымъ личкомъ повнымъ выразу, чернымъ волосемъ и красными черными якъ у его матери очима. Онъ має бути дуже талановитый а прѣтѣмъ и пыльный. Уже теперь говоритъ плавно по нѣмцѣмъ, французски и англійски. Любитъ дуже, чтобы ему кланялися а найгорячѣйшимъ его бажа-нѣмъ було до недавна, чтобы стати разъ ои-цѣромъ.

До біографіи короля Милана треба додати ще отѣй дані: Батькомъ Милана бувъ кн. Милошъ Обреновичъ помершій 1860 р. а мати молдавска боярыня Марія Катагі. Миланъ родился въ Яссахъ, де Милошъ проживавъ въ заточеніи. Въ шестѣмъ роцѣ бдмуерь его батько а мати, молода и дуже красна женщина, майже зовѣмъ не журалася про сына. Молодымъ хлопцемъ забавлявся бѣтъ лишь зъ своимъ товаришамъ селянскими дѣтѣми а до надзору надъ собою мавъ при собѣ якогось циганчука а мати стала — придворною дамою кн. Кузы. Виравѣ не могла она бути румынскою княгинѣю, бо Куза мавъ жынку, але все-жъ она верховодила. Тѣлько-жъ и то шастѣ еи не довго тревало, бо одиъ веснянон очѣ въ 1866 р. ввали воробобники румынскіи до палаты кн. Кузы, казали имъ такъ заразъ вставати зъ постѣлъ, убиратися и выноситься за границу. Два роки передъ тѣмъ ставъ бувъ интересуватися кн. Миханлъ сербскій, чоловікъ бѣздѣтний, Миланомъ, обѣцывъ зятѣ его за своего и пославъ до Парижа на науку, де его обѣла бдшукали Блазнавацъ и Растичъ.

Складъ нового кабинету сербского естъ слѣдуючий: Груничъ, президія и дѣла заграницныи; Веламировичъ публичной роботѣ; Вучичъ финансы; Милославлевичъ, про-свѣта; Герсичъ, судѣвництво; Поцовойчъ, торговля; Тавшановичъ, дѣла внутрѣшній; Джурничъ, война. Радикальный складъ нового кабинету зрѣбавъ въ цѣлымъ краю дуже добре враженіе.

Дописы „Дѣла“.

Зъ села.

[Обрядъ дѣтъ зъ мѣшаныхъ супружествъ, а законъ зъ 25 мая 1868 (В. з. А. 49).]

Рѣшеніе сен справы въ такий способъ, якъ представляє дописъ въ ч. 28 „Дѣла“, естъ прецѣденсомъ, надъ котрымъ годѣтѣся застановитѣся.

Обрядъ руско-католицкій естъ внутрѣшнюю справою тои самои, католицкой церкви. Зъ прѣнятия рѣшенія Выс. намѣстництва ч. 61.917 зъ 25 жовтня 1888. Всев. митроп. Ординаріатомъ, выходило-бъ наикше, — але что поглядъ выше поданыи естъ коректний, на те згодѣтѣся кождый правникъ. Митроп. Ординаріатъ помылкою якось пропустивъ се важне, принципиальне пытаніе.

Въ артикулѣ XV. основаного закона державного естъ выразно, пѣсла тексту автентичной: Jede gesetzlich anerkannte Kirche (устрой ерархичный, въ сѣмъ разѣ церковъ католицка) und Religionsgesellschaft (устрой синагогалъ)... ordnet und verwaltet ihre inneren Angelegenheiten selbstständig. (R. G. B. N. 142 v. 21. Dez. 1867.)

Законъ же зъ 25 мая 1868 (R. G. B. N. 49.) зяеся автентично: Gesetz, wodurch die interconfectionellen Verhältnisse der Staatsbürger in den darin angegebene Beziehungen geregelt werden: I. In Beziehung auf das Religionsbekenntniss der Kinder. II. In Beziehung auf den Uebertritt von einer Kirche oder Religionsgesellschaft zur anderen. Наведена термино-логія (а она естъ въ цѣлымъ текстѣ сего закона скрѣзь одна, выразна) посвѣдчає, що законъ сей бдновѣдѣе до вышнихъ бдновѣдѣе догматично рѣзнихъ вѣронѣспѣданъ, а яко такий естъ зовѣмъ коректний и оправданныи, бодай зъ становнища державного.

Приложеніе же сего закона до бдновѣдѣе межѣобрядовыхъ тои самои (въ сѣмъ разѣ католицкой) церкви суратовляєся артикулови XV. основаного закона державного, который естъ

безусловною непохитною засадою державы въ еи бдновѣдѣе до котрой не-бѣдъ, отже и католицкой церкви. Сего приложенія не дозволяє и самъ текстъ поклѣканого закона зъ 25. мая 1868; сей текстъ, противно, стоить зовѣмъ на грунѣтѣ артикулу XV. закона зъ 21. грудня 1867 р., бо каже выразно: Gesetz, wodurch die interconfectionellen Verhältnisse, — der Uebertritt von einer Kirche zur anderen geregelt werden. Сего приложенія не повинѣтъ бѣтъ прѣняти и Всев. митроп. Ординаріатъ, ели вѣрѣтъ въ то, що обрядъ рускій и латинскій естъ внутрѣшнюю справою тои самои церкви; зрѣнятьемъ згаданого повѣсье приложенія закона зъ 25. мая 1868 р. до руского обряду Ординаріатъ зносѣтъ убѣдно еднѣе досѣ въ сѣй справѣ формально обовязуюче право церковне, заключенѣе въ конкордіи зъ 1863 р., до котрого формального знесенія потребно выразного ореченія законодавця церковного, папы.

Се, что досѣ напѣсано, годѣлось-бы скорше до часосни церковной або правничей; але прошу о помѣщеніе моихъ выводовъ въ „Дѣла“ тому, чтобы читаючий дописъ въ 28. ч. „Дѣла“ о сѣмъ предметѣ, мали нагоду видѣти его и въ другѣмъ свѣтѣ. Въ цѣлымъ тѣмъ справѣ, о скѣлько она оречена (въ принципѣ противзаконно по моему поглядѣ) намѣстництвомъ, цѣкава була-бѣ рѣчь знати, якимъ правосильнымъ актомъ (т. е. якого рода було се protokollarische Erklärung) родѣтъ дѣтѣй згодилися на ихъ выхованіе въ лат. обрядѣ. Приложенный намѣстництвомъ до сен справы законъ зъ 25. мая 1868 каже въ арт. I. ал. 5: Reverse an Vorsteher oder Diener der Kirche, oder an andere Personen über das Religionsbekenntniss, in welchem Kinder erzogen und unterrichtet werden sollten, sind wirkungslos. Ал. 3. знову каже: Doch können Ehegatten vor oder nach Abschluss der Ehe durch Vertrag (un protokollarische Erklärung естъ „Vertrag“?) festsetzen, dass alle Kinder der Religion des Vaters oder der Mutter folgen sollen. Такъ отже заявленіе священникова, хочъ-бы и протоколярне, не достаточѣе а жадаый закономъ Vertrag мусѣтъ мати значѣнне правне, имовѣрно пѣсла постановы арт. 6. сего закону, черезъ здѣланѣе передъ урядомъ политичнымъ — все суппонуючи, що примѣненіе сего закону до руского кат. обряду естъ коректне, — на що я не годжуся.

А теперь de merito rei. Справа душехвѣтства — се зява у насъ, тѣмъ тяжша, що обрядъ становѣтъ и о народности. Наша церковь не бавѣтѣся зъ прозелитизмъ за всяку цѣну, — се естъ бѣзднака церкви латинской. Не ся, але наша мусѣтъ боронитѣся одъ перхвату, и хотѣ була-бы выпадки перетяганія латинянъ на обрядъ рускій, то буде се радше ревндинкацію неправо загорненыхъ, а вѣжъ напастованіемъ латинства. Латинизмъ же, у насъ особливо, досѣ ще не зрѣкъ агресивного своего наступанія на обрядъ рускій, мимо численныхъ законѣвъ и розпорядженъ церковной власти, на котрыхъ часто не хочемо, чи не умѣемо оперѣтѣся.

Не дивниці, ели при нинѣшнѣмъ складѣ рѣчей Выс. намѣстництво противъ насъ интерпелѣе змысль закона зъ 25 мая 1868. Але ели на его интерпелѣацию по примѣру Всев. митроп. Ординаріата прѣсѣтанѣе, — то кудѣ заведе обрядъ нашъ таи интерпрѣтациѣ? Що буде, ели не одиънъ затѣрѣдѣтъ зъ обрядъ латинского, розохоченый помощю державной власти и капитуляціею нашої власти церковной, скопе пѣтучками, о якихъ намъ ані снѣтѣся и противъ котрыхъ не маємо оружія, провадити межѣ нашимъ людомъ свою прозелиторску мисію? Кажѣмъ, що хочемо, а конкордія клада все якусь моральну бодай таму забѣгамъ зельотѣвъ латинизму, — нехай же нинѣ заступѣтъ ен законъ зъ 25 мая 1868 р., будѣтъ латинизаціи нашої церкви и нашого народу на розтяжѣ отворѣнй дѣверъ.

А законъ сей зъ 25 мая 1868 р., а властиво его некоректна интерпрѣтациѣ зрѣбала досѣ рускій церкви бѣльше зла, а вѣжъ намъ снѣтѣся. О душехвѣтствахъ зъ стороны латинянъ не радо говорѣтѣся. Знаю самъ одну парохію, де на основѣ сен некоректнѣе интерпрѣтациѣ за однымъ замѣхомъ 21 душѣ, а въ нѣшѣй, таки недалекѣе Перемышля, до 200 душъ загнано въ заставленіи сѣти. А нехай бы кождый парохъ совѣстно обчислился — то може десятки тысячѣвъ показались-бы пропавшими для обряду и для Русѣ, только черезъ фальшиву интерпрѣтацию закона.

Тому, здаєсь менѣ, пора бы постаратѣся о те, чтобы фальшивѣй интерпрѣтациѣ сего, противъ насъ оберненого закона разъ положить таму. Одиънѣкъ нѣчо тутъ не зрѣблять. Я самъ же въ 1882 роцѣ, подавъ просьбу до Выс. министерства вѣронѣспѣданѣе о автентичную интерпрѣтацию: чи сей законъ бдновѣдѣе до обряду. Поданѣе пересѣлавъ я на руки Всев. Ординаріата въ Перемышля — а досѣ не знаю, що зъ нимъ сталося; бодай рѣшенія за шѣсть лѣтъ я не одержавъ жадаого. Всев. митроп. Ординаріатъ не зяовѣлъ и застановитѣся, що чинати, прѣймаючи рѣшеніе намѣстництва зъ 25 жовтня въ сѣй справѣ, — тожъ и не можна надѣятѣся, чтобы ен енергично унявъ въ свои руки.

Зъ друкариѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Беднарскаго.

О молодѣмъ королѣ подаютъ ще слѣдующій характеристичный черты: Бѣтъ то хлопецъ живнѣй, на свѣй вѣкъ дуже розвиненный и интеллигентный, зъ натуры подобае больше батѣ, а лице его сполучае черты батѣ и матери. Першій початки науки побираетъ бѣтъ въ гувернантѣи Пелініргъ, Швейцаркѣи родомъ. Донерва бѣтъ девятого року почавъ бѣтъ вжѣ учитися систематично вѣхъ предметѣвъ нѣашоі гимназіи пѣтъ проводомъ д-ра Докича. Пѣдчасъ науки сидѣвъ батѣко неразъ коло него и дуже тѣшався тѣмъ, ятъ сынъ поясняе ему правила латинскѣи граматикѣи, о котрѣи бѣтъ не мавъ и понятя. Донерва бѣтъ часу свого побугу въ Висбаденѣи зваяеа бугуе молодой хлопчина самъ дуже до канжики; до того часу обтяжали его дуже наукою, а хлопецъ — розумѣеа, — волѣвъ-бы бугуе бавлятися. По тѣй причинѣ булі мѣжъ нимъ а матерію, котра, хочъ его любила, держала острѣйше ятъ батѣко, неразъ сценѣ. Гувернантѣку свою и д-ра Докича уважавъ бѣтъ за дѣйствуащу кару Божу. Коли передъ двома роками королева выбиралаа до Краму, то хлопецъ ажъ не знавъ, що робитя зъ радости, що Докичъ зъ нимъ не поѣде. Разъ при столѣ призвудъ мавъаа хлопчина поважно, а бѣдакъ сытавъа матери: „Мамѣ, чи вѣѣ дѣти мають Докича? Коли мати ему бѣднѣвала, що мають, то хлопецъ бѣдзавъа: „Що-жъ робитя, то вжѣ и я мущу терпѣтъ“. Молодой король любитъ дуже науки природнѣи, а бѣдакъ исторію и географію, а тѣмъ, що его окружають, не дае спокою всѣякими пытаньями зъ науки. Они вѣдитъ вжѣ дуже добре верхомъ и любитъ надзвычайно войско. Коли его именовано поручникомъ полку его имени, то хлопецъ такъ вѣтѣнъаа, що просявъ, шобы ему вѣльно бугуеа кѣлька дѣнѣвъ носити мундуръ и писати рапорты. Кого зъ родичѣвъ Александръ больше любить, бѣтъаа чи матеръ, годѣи сказати. Звычайно говорятъ о тѣмъ такъ, ятъ то мавъаа симпатію для короля або королевѣи; одий кажуеаа отже, що бѣтъ любитъ больше матеръ, а другѣи, що батѣка. Но звѣстно, що дѣтина любитъ больше того, хто ея пестить, а король Милантъ любитъ пристрастно своего сына и пестить безъ мѣры. Милантъ любитъ сына такъ

Мушу згадати ще о одній з знаменитих мужу, который належав до важнейших патриотів руських, — о о. Антонію Дубрянськѣмъ, пароху въ Валявѣ. Онъ не мешкавъ въ Перемишлѣ, лише въ Валявѣ, двѣ малѣ одѣ Перемишля, але яко деканъ перемиській, високо поважаемый одъ содеканального духовенства, мавъ на него великій впливъ. Онъ помѣщавъ въ календарі „Перемисьлянини“ свою историчей розправу, дотикаючій Перемишля і списуючій перемиськихъ, и выдавъ свою проповідь. Дубрянскій бувъ такожъ екзаманаторомъ дієцезальнимъ въ Пастарского Бѣгословія, а позаякъ тѣй неспытѣ одбувався передъ полуднемъ письменно, а полудню устно, въ языцѣ руськѣмъ, то и впливъ его на священство бувъ не малой ваги. У него дома

НОВИНКИ.

— **Зъ Станислава пише намъ:** Русины Станиславский постановили сего року обходить 28-й роковини смерти Т. Шевченка д. 1-го н. ст. цѣтня (въ понедѣлокъ), въ который то день товариство „Руска Бесѣда“ уряджуе въ сали кассина мѣского величавый концертъ при участии оныхъ тутешныхъ товариствъ музыкантъ, пром. Друкера и иныхъ найбѣйшихъ силъ артистическихъ. Програма зъ 10 точокъ уже зложена и подамо еи недовѣзъ. Теперь же можно запевати, що она велика добрая и займаюча. Запросины будуть высылатися за 10 дѣвъ. Кто-бъ не одержавъ, зволить зголоситися до Товариства.

— **Въ справѣ основана гимназія въ Чорткові** высылается зъ интересованныхъ повѣтъ численній петиціи въ раду державну. Тѣшимся сямъ дѣломъ нашихъ родителей и бабаею, щобъ всѣ громады се учинили, бо бѣдъ однодушного заявленія волѣ народу буде залежати въ великой части щасливый успѣхъ цѣлоя sprawy. Вызваемо только до поспѣху, бо уже коло 15 л. марта начеся дебата нѣдъ бюджетомъ просвѣты. — Выдѣлъ „Народной Радѣ“ выслае свой основный мемориалъ (предложенный радѣ державной) еще особно зъ нѣмецкимъ переводомъ всѣмъ посламъ рады державной, щобъ ихъ тымъ паглядно переконали о различѣи покривденню нашімъ на поли школьництва. — Дѣлаемо всѣ, а осягнемо нашу цѣль!

— **Контрактъ купля и продажи каменницъ „Общого рѣшничко-кредитного Заведенія“** уже подписанный ликвидуючою дирекціей „Заведенія“ и заступниками вдовичо-сиротского фонду львовской архіепахи. Цѣну каменницъ, якъ мы вже доносили, поставлено на 90.000 зр., а что тѣмъ гипотечный на домъ для 1 сѣчня 1889 выносилъ 49.260 28 1/2 зр., то рѣшничко-кредитное каменницъ 40.739 71 1/2 зр. окомпензовано вѣрительностью фонда. „Заведеніе“ винно ще фонду львовскому 4.260 27 1/2 зр. Тая сума, якъ кажуть, може же бути заспокоена зъ сумы тѣмъ же фондомъ, бо въ нѣмъ мѣстится квота 8.053 17 1/2 зр. яко обезпеченіе неправосильно вымѣренного доходного податку Заведенія за минувшій рокъ, противъ котораго внесено рекурсъ до административнаго трибунала. После того, якъ ся справа зъ податкомъ окончилась, або фондъ зверне шось Заведенію, або Заведеніе покрѣе рѣшничко-кредитный фондъ. (Каменницю сѣ купило было Заведеніе въ лютѣмъ 1880 р. у жидѣвъ Райсесѣвъ за 85.000, але 1882 р. выдало 10.000 на бланшый дахъ и инші алоптаціи.) Станиславский фондъ, не хотѣвши приступати зъ своєю вѣрительностью (30.000 зр.) до купна каменницъ, доставати буде свои капиталы готовкою; якусь частину має достати вже сего року.

— **Впр. митроп. Сильвестра** выхавъ нинѣ рано на колѣа дѣвъ до Унева.

— **Станиславский Ординаріатъ** дѣйствѣ до вышешо-го суда краевого у Львовѣ, чтобы потягнуто до одѣвчальности судью въ Богородчанѣ за то, что вѣзавъ селянъ зъ Гороховины въ справѣ спадковѣй на терминъ въ праздникъ св. Богоявленія.

— **Примѣръ жертвенности.** Властителька Шманиковецъ, навѣ Катерина Платнеръ, проживаюча въ Бучачѣ, зробила такі легаты: а) на удержаніе капицъ въ Шманиковцахъ 700 зр., такъ что цѣль капиталъ зъ давными жертвами на тую цѣль выносилъ 1000 зр.; б) на богослуженію фондацию 200 зр., чтобы въ тѣмъ капицѣ дѣйствало богослуженіе за упокой бл. п. архіепископа Рудольфа по вѣнчъ часъ; в) на школу въ Шманиковцахъ 1000 зр., чтобы одоотки зъ той квоты побиравъ учитель; за то має учить дѣтей передо всѣмъ религіи и вести ихъ такъ, чтобы стали трудолюбивыми и честными господами; г) въ честь юбилею цѣсарского суму 500 зр., зъ которою одоотки роздѣлялись будуть що року мѣжъ найбѣйшихъ учениковъ въ школѣ въ Шманиковцахъ.

— **Всѣ академикѣ львовскихъ, Русинѣвъ и Польковѣ,** одбудеся нинѣ и завтра бѣдъ годъ. З пополуничъ въ сали ратушевой. Всѣ се буде довѣроче, тожъ вѣтучъ буде мати только той, хто доставъ запрошеніе. На порядку дневномъ поставлено отой справы: 1) зближеніе молодежи мѣсцевой зъ замѣсцевой, 2) органъ молодежи, 3) стипендія, 4) односина молодежи до властей, 5) факультетъ медицинъ у Львовѣ, 6) вынагорода молодежи по бюрахъ; 7) школы вѣроисповѣдній; 8) реформа мин. Гавча; 9) законъ войсковый, и 10) участь молодежи въ жатю публичномъ.

— **До краевон рады школьной** выбрала рада мѣста Кракова своимъ делегатомъ вновь проф. гр. Станислава Тарновского 29 голосами на 45 голосующихъ (Контр-кандидатъ проф. Авг. Соколовский доставъ 15 голосѣвъ).

— **Одѣль галицкаго Товариства Господарского въ Золочевѣ** замовивъ въ товариствѣ „Провѣста“ книжечку господарского змѣсту за 10 зр. Можно бажати, чтобы и другі одѣлы у вѣсходній Галичинѣ поспѣшили за примѣромъ Золочевскому.

— **Фотографъ львовскій п. Тшемеский,** знаный изъ выготвления альбома фотографій изъ польско-русон выставки археологической у Львовѣ въ роцѣ 1885, выготвилъ теперь альбомъ фотографій изъ замкнуеной передъ тѣмъ археологической выставки въ Институтѣ Ставропигійскомъ. (Якъ звѣство, на тую цѣль жертвовавъ Вл. п. Володиславъ Федоровичъ изъ Окна щедрый датокъ 400 зр., а шось мала доложити и Ставропигія.) Тѣмъ, что оглядаля фотографіи предметовъ выставки Ставропигійской, заврѣнотъ насъ, что п. Тшемеский вывѣзавъ изъ своихъ задачъ дуже добре — знямки вѣжъ предметовъ вышій знаменито. Зъ фотографій п. Тшемеского мають у Вѣдн выготвитися одбитки цинкографичны, очевидно на то, чтобы альбомъ бувъ дешевѣй и доступный для ширшихъ кругѣвъ руской громады. При томъ позволено собѣ зъ своего боку выказати свою гадку п. старѣйшій Института Ставропигійского дру Исидору Шараневичу, что было-бы дуже добре, чтобы до альбома фотографій выговы Ставропигійской додано такожъ поясненія одфотографованныхъ предметовъ, написаны популярно и, розумѣея, чистымъ рускимъ языкомъ (а не такимъ кенскимъ русскимъ, якимъ выдана книга ювнѣло Ставропигія), бо альбомъ муситъ бути призначеный въ первой мѣрѣ для Русинѣвъ. Альбомъ фотографій безъ такихъ поясненъ буде для

великой части людей мертвою буквою, — неодиць буде дѣйствити на предметъ и не знати-мѣ, чимъ именно цѣнный онъ и дѣлого ажъ одфотографовано его. Такими-жъ поясненіями можна-бъ загалъ богато дѣ-чого научити зъ исторіи нашої культуры.

— **Изъ заявленія вѣдѣньской дирекціи „Аціенды“,** мѣшеного нинѣ въ „Дѣлѣ“ видко, что дирекціи такъ конче хоче бацати о. ректора Ал. Бачиньского „на лавѣ обжалованныхъ...“ Зъ другой стороны зновъ кажуть, что кардинала Гангльбавера дуже обойшло, что о. Бачиньскій втянувъ въ свой рефератъ его листъ довѣрочный, присланный до Впр. митроп. Сильвестра... Письмо о. Гроденского въ имени митроп. Сильвестра до директора „Аціенды“ поясняе по части тую справу тымъ, что о. Бачиньскій учинивъ все на свою руку — навѣтъ противъ волѣ митрополита.

Вѣсти зъ еп. Станиславѣвской.

Презенты одержали оо.: Ант. Левицкій зъ Волчиня на Хомяковѣ, д. стан.; І. Городискій зъ Пасѣиной на Волчинѣ, д. стан.; Мих. Лакуста зъ Печенижина на Ясенѣвъ гор, д. кос.; Стеф. Чолганъ зъ Далешевы на Ценеу, д. кол.; Ал. Сѣчньскій зъ Сянгина на Борисковѣ; Гр. Рыбчакъ зъ Бучача на Угриновѣ, д. стан.; Ал. Левицкій зъ Балинеу на Камѣну, д. тисем.; Фр. Скульскій зъ Садовъ на Косѣвъ, д. чорт. (зрѣбск.); Теоф. Озаркевичъ зъ Черемхова на ту парохію; Стеф. Новосадъ зъ Ковалевки на Далешеву; Лук. Сѣчньскій зъ Угрина на ту парохію; Тад. Галайчукъ зъ Надвѣрної на Микулчинѣ; Ант. Андруховичъ зъ Лисца на Гороховинѣ; и Пав. Глѣбовичъ зъ Слободки львон на ту парохію.

На конкурсъ зъ речанцемъ до 10 мая с. р. розписаны: Тязѣвъ, д. гал., над. пр.; Кіоцманъ, д. бук., над. цѣб.; Поточникъ, д. гор., над. пр.; Палагичъ, д. том., н. пр.; Чернѣвъ, д. стан., над. пр.; Товстенъ, д. гус., над. пр. Косѣвъ, д. чорт., над. пр. (Подая внесенъ при першомъ конкурсѣ уважляяються.)

Посмертний — 5 — оновѣстки.

О. Николай Стефановичъ, парохъ въ Ляшковѣ пов. бродского, упокоився д. 6 марта въ 71 роцѣ житя а 41 свѣченства. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— **Выдаецъ „Библиотеки музыкальной“** постановили почтили память 75-тихъ роковинъ рождѣня Тараса Шевченка и той памяти присвятили XIV-ый выпускъ своего издавничества. Выпускъ сей выйдѣ уже сими днями, прикрашеный дуже гарно и артистично выконаннымъ портретомъ Т. Шевченка, и мѣстити буде мужескій квартетъ композицій молодого музыканта, Тополицкого (слушателя правъ въ университетѣ львовскомъ) до словъ Т. Шевченка „Три шляхи“. Композиція ся одзначаея великою оригинальностью, основана она на народныхъ мотивахъ и естъ такъ легка до выконанія, что и наимѣншій хоръ може еи дѣйствити. Пацѣръ сего юбилейного выпуска буде величавый и коштувати-ме 25 кр. — Въ XV-омъ выпускѣ „Музыкальной Библиотеки“ появляеся три пѣсни соловей зъ супроводомъ фортепьяна, композицій молодого артиста цитристы Евг. Куциньского (богослова и питомца львовской семинаріи), той выпускъ коштувати-ме 20 кр. Замовляти выпуски „Библиотеки музыкальной“ и присылати передплату просять Выдаецъ на адресу Кирила Студиньского, богослова II-го року, ул. Коперника в-рѣ 36.

— **Знаку посылку поему „Марію“** Мальчевского переведено, якъ доносить „Кгаж“, на языки руско-украинскій и бѣло-русскій. Переводу „Марію“ на языки руско-украинскій довершилъ писатель зъ Волявъ подѣ псевдонимомъ „Михалко“.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— **Конкурсы.** Оporожней мѣстѣ: адъюнкта канцелярійного при судѣ окружномъ въ Коломыи и ведучою книги грунтовы въ томъ-же судѣ; подаваться можна до президіи суда въ Коломыи до 16 марта с. р.; — прокуратора державного въ Черновцахъ, подаваться можна до 26 марта с. р. до министерства правосудія; — на начальника урядѣвъ помѣщыхъ при судѣ окружномъ въ Новѣмъ Санчѣ; подаваться можна до 18 марта до президіи тамошного суда; — нотаря у Львовѣ на мѣсто бл. п. Алеко. Винтера; можна подаваться до 23 марта с. р. до львовской палаты нотаріальной. (Gaz. Lw.) ч. 54 зъ 6 марта. — На посады експедиціонѣвъ при почтахъ: въ Тѣсній, пов. львовской; въ Слободѣ львон, пов. колумыйского и въ Коршовѣ, пов. колумыйского — можна подаваться до 20 марта с. р. до львовской дирекціи почтъ.

— **Именования.** Министерство торговлѣ именувадо официалѣвъ почтовыхъ: Людв. Лукаевича у Львовѣ, Іос. Житиньского въ Новѣмъ Санчѣ, Илар. Рожанковского въ Краковѣ и Юл. Тишковского, у Львовѣ контроллоры почтовыми, а то Лукаевича для Тарнова, Житиньского для Новѣмъ Санча, Рожанковского для Кракова. — Мих. Павульскій именованый официалѣвъ канцелярійнымъ при дирекціи львон и домѣвъ. — Дѣйствительнымъ учителемъ въ Верѣжѣ низшомъ именованый Ник. Райда.

— **Перенесения.** Официалы почтовой: Ант. Кобзай зъ Львова, Ник. Минасевичъ зъ Живца, Іос. Кречковский зъ Самбора и ассистенты почтовой Игн. Мейшикъ зъ Дрогобича та Март. Єзерскій зъ Тернополя перенесены до округа дирекціи почтъ и телеграфѣвъ въ Празѣ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— **На фондъ стипендіи имени Стефана Качалы** зложили на руки Ви. проф. Софроня Недѣльского въ Станиславѣвъ тамошній патриоты: д-ръ Ив. Мандицкій 1 зр., д-ръ Я. І. 1 зр., д-ръ Лонганъ Озаркевичъ 50 кр., п. Стахевичъ 3 зр., п. Гушалевицъ 1 зр., п. Ост. Левицкій 1 зр., п. Кумановскій 50 кр., п. В. Л. 50 кр., С. Недѣльскій 1 зр., — разомъ 9 зр. 50 кр.

— **На бѣднѣхъ учениковъ рускихъ клясъ рѣвнорядныхъ** въ Перемышлѣ зложили: Д-ръ И. Федакъ 3 зр., о. А. Лукашевичъ 60 кр., о. Раевскій, Мора-векій и Дерингъ по 20 кр.; о. Скобельскій зъ Жукова 5 зр., о. М. Свѣтеньскій (складку на вечерку Шевченка въ Теревовлѣ) 9 зр. 40 кр. За тѣ дары Впр. Добродѣямъ щиро складае подяку Г. Цеслянский.

— **Комитетъ Института Русного „Товариства Педагогичнаго“** побѣдъ покровомъ св. Николая (ул. Театиньска ч. 19) у Львовѣ складае щиро сердечные спаси-Богъ за жертвы: Впр. д-ру Теофилю Сембратовичу, ректору вѣдѣньской семинаріи духовной, 1 зр.; Вл. Михайлови Кобляньскому ц. к. уряднику податковому въ Ланьцутѣ, 50 кр. и Вл. Иванови Барнѣ, учителю въ Львѣ, 50 кр., Свѣтл. тов. „Руска Бесѣда въ Черновцахъ“ за 3 рѣчники „Библиотеки для молодежи“.

Телеграммы „Дѣла“.

Брукселя 9 марта. Кн. Омаль одержавъ вже урядове повѣдомленіе, что ему вольно вертати назадъ до Франціи.

Бѣлградъ 9 марта. Король Миланъ має выѣхати на якісь часъ до Аббачи а одтакъ выбереся въ большу подорожъ на Выходѣ. Релентія дозволила Пашичеви вернути назадъ до краю.

Парижъ 9 марта. Ситуация финансовая спокойнѣйша, бо банкъ есконтный почавъ при помощи синдикату парискихъ банковъ выплачувати.

Берлинъ 9. марта. Цѣсаръ и цѣсарева склали особисто свои GRATULACIJE Молткому въ день его уродинѣ. — „Nordd. Allg. Ztg.“ каже, что найбѣйшимъ доказомъ того, что Сербія буде совѣстно сповнати свои обязательства межинародны естъ то, что Тавшановичъ думае до половины зменшити бюджетъ войсковый.

Софія 9. марта. Кн. Фердинандъ вернувъ зъ Филиппополя.

Надѣслано.

[За сию рубрику Редакція не одѣвчае.]

Въ деякихъ галицкихъ газетахъ появився въ дняхъ 23 до 26-го м. м. обвиняетъ Его Высокопреосвященства Митрополита Сильвестра, въ котромъ поручаея интересамъ дуже горячо Краковское Товариство взаимныхъ обезпеченъ, яко особливо одновѣдѣ до заключенія наказанныхъ закономъ обезпеченъ одъ огню церкви и преходскихъ будынокѣвъ. Его ВПреоосвященству прислужувало беззаперечно право оддати зъ помощи внесенныхъ офертъ першенство той, котра бѣмъ здавалася одповѣдѣйшою, а что Его ВПреоосвященство освѣдчивеся за Краковскимъ Товариствомъ, се не могло бути несподѣванкою для насъ, знающихъ напрямъ, якіи теперь пауе въ Галичинѣ, противъ котораго навѣтъ деякі въ рускомъ народѣ вилывовъ люде не могутъ устоятися.

Но что въ найвысшій степені насъ застановити мусѣло, — то се, что въ тыхъ газетахъ помѣщенный бувъ — будто-бы умотивованье до Архіерейского обвиняка, — такъ званный „Рефератъ“, подписанный львовскимъ кривошанномъ о. Александромъ Бачиньскимъ, котрый на подѣставѣ перекрученныхъ фактовъ, ложно збавляе цѣфрѣ и твердеетъ не збѣднѣхъ зъ правдою что-до нашоу дѣяльности, выдае некористный судъ о нашімъ Товариствѣ и на него нападае въ способъ зарѣвно недостойный якъ и неоснованный.

Чи-же не належать такой поступокъ назвати неучуваннымъ, чтобы Товариство, котре бере удѣлъ въ офертѣ, и безъ сомнѣнія уможляея интересамъ осягненіе ихъ цѣли, было въ нагороду за то, въ способъ, ведаючий ся оправдаты, безчестене одъ тыхъ, котрымъ его конкуренція користъ приносить?

На таке выступленіе было нашимъ обовязкомъ прибѣгнути до найострѣйшихъ средствъ обороны, и мы поручили передовѣмъ нашоу Директорви, однести въ письмѣ до Его ВПреоосвященства цѣлковиту беззащадность закидѣвъ о. Бачиньского вымѣренныхъ противъ нашоу Товариства, просити о окурѣ сатисфакцію и освѣдчити, что въ разѣ одмовы бдесе-мося на судову дорогу, чтобы выѣднати сатисфакцію для нашоу нарушенъ чести.

На то письмо доставъ нашъ Директоръ слѣдуючу одповѣдь:

„Ваше Высокоблагородіе. Зъ препорученія Ихъ Высоко-Преоосвященства маю честь на п. письмѣ зъ д. 24/12 заявити слѣдующее: Въ слѣдствіе ухвалы на повномѣ засѣданіи анкеты въ дѣлахъ асекураційныхъ поручено комитетамъ церковнымъ курендоу печатаню въ „Вѣдомостяхъ АЕпархіальныхъ“, тутъ залученыхъ, асекураціеи Товариство Краковское. Въ курендѣ же той нема загадки нѣякоу про „Аціенду“, про тогѣ жалобы Вашего ВБлагородія противъ „Консисторіи, Ординаріата, и противъ достойныхъ особы Ихъ ВПреоосвященства суть совершенно неоправданы. Що ся касаетъ выпечатаного коштомъ асекураційного Товариства Краковского Реферата о. Алекс. Бачиньского то зъ „лученьемъ куренди Ординаріата зъ „Вѣдомостей АЕпархіальныхъ“, перепечатаной зъ „подписомъ Ихъ ВПреоосвященства, то той-же Рефератъ естъ цѣлкомъ при-ватный, за котораго содержаніе не одѣвчае ані Ординаріатъ, ані Кон-

„систорія, ані достойна Особа Ихъ ВПреоосвященства. Бувъ той „Рефератъ“ вправдъ перечитанный на засѣданіи анкеты, однакожъ многі его выводы не зѣстали приняты. Печатанье того Реферата не поручено, а даже одраджувано, авторыи звернено, и на появленіе-ся того-жъ одѣвчае отже самъ авторъ. Подпись Ихъ ВПреоосвященства на кѣнци реферата односиться до куренды Ч. 50/орд., котра зѣстала одъ Товариства Краковского перепечатана, а не до Реферата. — Залучаючи выразы почтѣтанія одъ Ихъ ВПреоосвященства остаюся „нижайшій слуга: О. Гроденскій, в. р. капеланъ.“ 27/2 1889.

На подѣставѣ того письма констатуемо зъ вдовѣленіемъ:

1) что анкета, скликана Митроп. Ординаріатомъ въ цѣли рѣшенія офертъ Товариства взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ и „Аціенды“ въ Вѣдн, не одобрила многыхъ выводовъ въ референта;

2) что въ Его ВПреоосвященство, въ Митроп. Ординаріатѣ, въ анкета не уповномочили о. Бачиньского до оголошенія его тагъ званого „Реферата“;

3) что, противно одраджувано рѣшучо оголошеніе его елябората, котрый ему зѣставъ звервенный;

4) что про-то еляборатъ той не можна уважати нѣякъ за „Рефератъ“ принятый черезъ яку небудь инстанцію и належить его трактовати только яко непокикане высказаніе мнѣнія о. Бачиньского — и

5) что кошты оголошенія того противъ товарищеского заведенія вымѣренного памфлета покрыло Хваление Товариство взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ.

Вдаваться въ полемику зъ о. Александромъ Бачиньскимъ не згаджався зъ нашимъ достоинствомъ; можемо зречися еи зъ тымъ большамъ успокоеньемъ, что протавъ его заподозрѣванымъ и очерненымъ можемо смѣло похвалити на свѣдка довѣрлѣтну и похвалну нашу минувшость и что поважой Публичѣ въ Галичинѣ добре знаея зъ власного довѣрлѣтного досвѣду наша предупреджаюча и совѣсна дѣяльність. Але хотъ мы и не вважаемо о. Бачиньского гѣднымъ одповѣди, то все-жъ таки почитуемо собѣ за обовязокъ, потягнути его и его товариствѣвъ-спѣльничковъ до одѣвчальности и внесемо дѣлятого зъ поводу оголошенія его елябората противъ виновныхъ неводложно жалобу за оскорбленіе чести.

Вѣдѣнь, 2-го марта 1889 р.

„Аціенда“

австро-француске Общество обезпеченій одъ элементарныхъ шкѣдъ и нещасныхъ случаевъ
Д-ръ Миланичъ в. р. — Д. Стенкевичъ в. р.

Цѣкаве для недужихъ на нервы. Мы есьмо всагдѣ великими скептиками что до средствъ помагачицъ и лѣчничихъ на сумаричій недуги и сей скептицизмъ оправдываеся въ многыхъ случаяхъ. Зъ другой стороны уважаемо мы вѣсно за обовязокъ, звертати увагу нашоу кружка читателюхъ на тотъ выайдѣни, котрыхъ правдива вѣрность запоручена, помимо того чи се средство одновѣдѣ всѣмъ теоріямъ науковымъ. Мы маемъ способность, уважно переплутати творъ бущаго лѣкаря войскового Романа Вайсмана въ Вильсгофенъ: „Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss“ въ 16 накладѣ и подыбали мы тамъ такъ логично ясе, зрозумѣе и ланковъ, а мимо того зъ глубокою наукою засненіе представлѣнъ п. Вайсманомъ, якъ-бы побороти сѣ хибу нервовѣ, что губити цѣлу людскость, что поручаемо всѣмъ недужимъ того рода, познакомитися зъ тымъ простымъ лѣченіемъ, котре має за собою найзавѣрѣйшій и найвѣрѣйшій успѣхъ. Въ томъ творѣ находимо выречене славноу ученого Бакана зъ Берулиму, котрый говоритъ: „Кждо справу, хотѣи здѣсь найзначительшю, варто полати и розсѣднати, за для того, что она вѣе истинѣ“, и мы вѣлчимо тѣмъ высказовъ что-до лѣченія Вайсмановского, котораго идея мабутъ зросла до сензационной справы. Творъ сей можна достати даромъ у антикаря п. К. Крижановского у Львовѣ.

Аптека **РУБЕРА** у Львовѣ
поруцае 2460 296—?
росу красоты и всякой косметики такъ черезъ мене якъ и инші фирмы поручаны.

Фабрика вырядѣвъ рѣшничихъ и гисерая
M. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручае свои вы-
1389 робы по найдешевѣйшымъ цѣнахъ. 233-0

200.000 зр.
можно выиграти вже 1 цѣтня с. р.
ПРОМОСІЮ
на злѣсть мѣста Видня липъ за 3 зр. и 50 кр.
въ КОНТОРѢ ВЫМѢНЫ
KITZ и STOFF
у Львовѣ, плацъ Галиций ч. 1.
Поручае зъ прочиніиъ моласоджувемо сейчасъ а на осязаніе за послѣднѣмъ.
Сн контора купуе и продае всѣ краевы и заграничныя паперы вѣрѣстны, а такожъ монеты подѣ найкористовѣйшими условіями. Великій информаций, входяцій въ обѣсгъ банковый, подаемо найохотнѣйше устно и писемно. 2825 4—15

Поблѣдѣнй
фотографичный
зъ якихъ-небудѣ фотографій
выноуе
РОБОТНЯ ФОТОГРАФИЧНА
I. ГЕННЕРА
У ЛЬВОВѢ
при ул. Академичной
2816 число 18. 4—0

Даромъ
розсылаю до вѣхъ, що мають
недугу жолудкову
або страдують на обдѣваннѣ зду-
тѣ, кольку, бракъ апетиту,
склонность до блюваня, корчѣ
жолудков, безсонность, бѣль
голови зъ жолудка, млоные ран-
комъ и т. п., за послѣдплатою лишь
1 зр на флашку кристалову и
копты инсерційны знаменитѣ и
певно средство домовѣ, которѣ не
есть иъ тайнымъ, иъ универсаль-
нымъ средствомъ анъ медициню
лишь а самъ неждуючи 15 лѣтъ
на жолудков, уживъ сего домо-
вого средства та ставъ назадъ
здоровымъ и сильнымъ. Листы
треба надсылати до фирмы Hecht
„zum rothen Kreuz“
in Wien, II. Ferdinandsstrasse 27.
1—0 I. Stock Thur 18. 2820

Берненьскій сукна
на пораднѣ
весняне або лѣтне убранные
въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по
4 вѣдскій лѣтъ одѣтъ купонъ, по
ар. 4.80 зъ авчакъ, 28
6. — зъ доброй 28
7.75 зъ алышны 28
ар. 10.50 зъ найлѣпшій
правдивой овеочи зонны
якъ таково сукна на иберцигеры,
шпункомъ тѣмъ камгарну, лѣтній сѣ-
рачкы, сукна на лѣтній, правдивый
полотенца добрый до праня, добрый и
найлѣпшій сукна чорный на убрания са-
лоновы и ин. розсылаю за послѣдплатою
рѣченны и всѣмъ апына
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Moraва)
ЗАВѢЩЕНІЕ. Каждый купонъ есть
3.10 метр. довгий а 136 метр. широкій,
протѣ выстарае на цѣле убранные
мужеске. Довдальне число метрѣвъ
можно замовляти. За точне доставле-
ние пбсая жадаемыхъ взорѣвъ ру-
чичены. 2790 7—30
Взѣрѣ даромъ и оплатно.

Рѣдкій случай!
Побный сезонъ зробить для мене
можливимъ закупити значный запасъ
одной великой фабрики **хустокъ-на-
мѣтокъ**; и тому можу каждой пани
величезну, теплу, несходиму **хуст-
ку-намѣтку** за цѣну великъ дешеу
ва ар. 1.85 а. в.
продати.
Ся великъ модный намѣтка суть
зробленъ зъ найлѣпшій овеочи въ
сѣрой крашѣ (три дѣтны „дѣна, се-
редна и темносѣра“) зъ дробными
тороками, темною бордюроу а ма-
ють 175 см. довготы и 175 см. ши-
рины. Бѣтъ се наибольша хустка-
намѣтка.
Треба спѣшити зъ замовленя-
ми, доки выстане запасу, бо не скоро
зачиниеться нова нагода.
Розсылаю за готовку або послѣдплату
VERSANDT-ETABLISSEMENT
Schmidt
2834 Wien, Margarethen. 1—?

Уто! потребуе полисеу
на поруку до позички, на забезпече-
ннѣ своєю родины або на дѣлать
за одержанье вѣно, такожъ одповѣде се
для спѣшнѣйшѣй або на доведенне до
ладу задовѣняемыхъ властителей домоу
и посольствѣ, дальше для П. Т. особѣ,
що не могутъ завѣщати за житя вѣнкою
движимого майна, аковы на заснованье
капитулау для несомнѣныхъ дѣтей або для
дѣтей зъ другого супружества, побы
ихъ на ровны поставити; хоты у П. Т.
убѣзпечуютьсѣя перѣйшо еме поза 60
рѣкъ житя (до 66 лѣтъ) то якъ найско-
рѣе можно одержати полисеу на убѣзпе-
ченне на доволную суму въ одповѣдний
и приличный способѣ ту або на про-
вицию. Дискрѣция настрѣгоша заповѣня
у всѣхъ случаяхъ. Розвѣдѣю о томъ що
для у надѣннектора асеккураціонного
**Клима, Wien, I. Bezirk, Kohlmes-
tessergasse Nr. 7, 4 Stock, одѣ 2 до**
2754 5 години. 8—8

20 лѣтъ
въ родинѣ!
Домове средство, що довго дер-
жити все въ запасѣ, непотребуе
дальшого порученя; мусить бути
добре. При правдивѣмъ **Anker-
Pain-Expeller** въ видю се нагла-
дно. Дальшій доказъ, що средство
заслугуе на повне довѣрѣе, есть
що многы недужы, пробувавши
крупнѣнадо-хваленыхъ лѣкъвъ,
ханають назадъ на выпробова-
ныиъ **Pain-Expeller**. Порѣвна-
ннемъ переконались, що се сред-
ство домовѣ при гѣстци, ревма-
тизмѣ, рваню въ членахъ,
и при простудѣ, болю головы,
зубѣвъ и плечей, колькохъ ии,
найпечивѣше помагет; бо въ ще-
зають вже звыкло попершѣи на-
гертю. Дешевѣ цѣна по 40 кр.
вазг. 70 кр. то можутъ набуты и
бѣдны; але треба стеречиъ фал-
шивыхъ и насладуваныхъ а брѣ-
ти лѣшѣ **Pain-Expeller** зъ маркою
„Anker“ за правдивы. Въ
запасѣ по всѣхъ болѣшихъ анти-
касъ. — Головный складъ: **Аро-
theke zum „Goldenen Lö-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.**

Найдешевшимъ и найлѣпшимъ жереломъ закупка есть
ДОМЪ ТОРГОВЕЛЬНЫЙ
ПИЛИПА ТИХА въ БЕРНѢ Filip Ticho Brünn
Krautmarkt Nr. 21 i Rathausgasse Nr. 17.

Матеріи на жѣночій сукна
найновѣйшій и найлѣпшій на се-
зонъ весняный и лѣтний, широкій
100 см.
1 сукна = 10 метр. ар. 4.50.
Берненьскій сукна
на убрания мужескы, найлѣпшій яко-
сти, найновѣйшій взоры, цѣло убр-
ныиъ мужеске
4 метр. ар. 3.75
Румбурскій Оксфордъ
(правдиво крашеный) весьма гарно
выконаныиъ.
1 шт. 30 вѣд. лѣтъвъ . . . ар. 4.50.
Найлѣпшій якосты . . . ар. 6.50.
Штерибург. каневасть
(за порукою правдиво крашеный)
1 докоть широкій, у всѣхъ кракахъ,
псаммистый або сорокатый
1 шт. 30 вѣд. лѣтъвъ . . . ар. 5—
1а якосты ар. 6—

Румбургскіе
Полотно варетатове
3/4 широке, придаеъ особливо на
мужеске бѣлье.
1 шт. 30 вѣд. лѣтъвъ . . . ар. 6.50—
Домове полотно
найлѣпшій якосты, цѣло 30 вѣд.
лѣтъвъ.
1 шт. 3/4 ар. 4.50.
1 шт. 3/4 ар. 5.50.
Шифонъ
дуже доброй якосты, придаеъ знаме-
нито на бѣлье мужеске, жѣночѣ и дѣ-
тнцѣ, 90 см. широкѣ.
1 шт. (30-вѣд. лѣтъвъ) въ сортахъ
а ар. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.
Жѣночій сорочки
зъ доброго шифону або модного по-
лотна зъ широкими короками.
Цѣлоу великосты.
6 штукъ ар. 3.75

Джутова заслона
турецкы взоры, цѣлоу довготы.
Перша якосты ар. 3.50.
Друга якосты ар. 2.50.
Джутовый гарнитуръ
складочийсѣя зъ 2 покрывала на
дожка и 1 на столѣ, цѣла довгота въ
найкращихъ взорахъ . . . ар. 3.50.
Зъ рипеу ар. 4.50.
Останокъ
ковра на помѣстѣ
довгий 10 метрѣвъ, модной якосты
ар. 3.50.
Лѣтна намѣтка-хустка
зъ нитокъ 1/4 довг. . . . ар. 1.20.
зъ вонны байты, 1/4 довг. ар. 3—

Новій матеріи до праня
на убрания мужескы (за пор. придай до праня) гладко псаммистый, сорокатый
1 цѣло убрание мужеске зъ камгарну 640 метр. ар. 3—
1 цѣло убрание мужеске зъ полотно . . . ар. 4—
1 цѣло убрание мужеске зъ найлѣпшій полотно ар. 5— 1—15
Взѣрѣ даромъ и оплатно. Розсылаю за послѣдплатою.

Найбольшій домъ торговельный
I. & S. KESSLER, Берно (BRÜNN)
Ferdinandgasse Nr. 7.
розсылаю даромъ и оплатно взѣрѣ и цѣнники.
2813 **Фабричный складъ полотентъ.** 1—15

На лѣтне убранные зъ камгарну
матеріи, добрый до праня, найно-
вѣйшій взоры, рѣшкы 6 1/2 м. на
одно цѣло убрание муж. ар. 3.
Якъ довго выстане припасу!
Берненьскы останки сукна 3-10
метра на 1 цѣло убрание мужес-
ске ар. 3.75.
Модныиъ приборы жѣночій
Сорокаты и въ пасмуги матеріи мо-
дныиъ 60 см. широкы на шляхѣрцы
и дѣтнцѣ одѣжѣ 10 м. ар. 2.50.
Жоурон и Dreidraht матеріи у
всѣхъ модныхъ краскахъ 1
ар. 3.50, II ар. 1.80.
!! Нагоднѣ купно !!
Правдивый французскы матеріи кра-
шеный Зефиръ, 75 см. шир., въ при-
чудливыхъ кракахъ, 10 метр. те-
перь лишь ар. 3.50.
Brocad и Jacquard матеріи мод-
ный, 60 см. широкій у всѣхъ мо-
днѣныхъ краскахъ, 10 м. ар. 3.60.
Doris, найновѣйша сороката ма-
теріи модна, чиста вонна, 14 м.
перше 10 ар. теперь ар. 6.50.
Nerwy 90 см. широкѣ въ кра-
шѣхъ пасмужкахъ и у всѣхъ
кракахъ 10 метр. лишь ар. 4.50.
КАШИМЪРЪ, подвойно широкій
чорный и въ кракахъ 10 м. ар. 4
Вонныйиъ атласъ, подвойно ши-
рокій чорный и въ кракахъ, 10
метрѣвъ ар. 6.50.
Blaudruk-кретоны за 10 м. ар. 2.50.
Лѣтній юбки Jersey гарно зроблены,
гладкы ар. 2.50, прикрашены ар. 3
Полотна и вебы
1 штука — 29 лѣтъвъ.
1 штука полотно домового, доброй
якосты, 4 ар. 4.20, 4 ар. 5—
1 штука вебы-кинѣ, найлѣпшій и
найлѣпшій сорта, 29 лѣтъвъ, тре-
вальша чистѣ чистѣ полотно, 4
ар. 5.80, 4 ар. 7.50
1 штука оксфорду або зекиру най-
новѣйшій вѣд. цѣ. II ар. 4.50, I ар. 6.50
Бѣлье жѣночѣ.
6 сорочекъ жѣночыхъ зъ мо-
днѣного полотно зъ обшнѣвою въ
зубѣвъ ар. 3.25, зъ гафтомъ ар. 6.
3 корсетты жѣночы зъ доброго
шифону и гарно вышнѣваны
I ар. 4 II ар. 1.80
Розсылаю за послѣдплатою. Если не подобаеъ, то принимаеъ назадъ.

COGNAC,
правдивый подъ порукою, выпало-
ванный зъ винного лѣгтру. Сливовицѣ
старѣ, правдива подъ порукою роз-
сылаю въ 8 литровыхъ бочблочкахъ
за ар. 4. ав и за послѣдплатою.
Ioh. Scheibner in Obias posta Znaim
Mähren. 2783 5—6

ИВАНЪ ЯРЖИНА
Готель Европейскій
Магазинъ выробѣтъ ювелирскихъ
золотыхъ и сѣрѣбныхъ поручае зна-
чныиъ заборѣ выробѣтъ, одзначающихся
трѣвалостю и доброу сподобоу такъ
власныхъ якъ и перворядныхъ фабрикъ 2817
красивыхъ. Выготольное всѣмъ замове-
2778 пи, репараций и замѣны. 10—10

Сензациа!
Безъ ножа! Безъ болѣвъ!
безъ пластрѣвъ, безъ тинктуры, не треба рѣзати, выпало-
вати, выгрызувати, усуває заваженны, удѣрны
НАГНОТКИ
тверду шкѣру, бородавки, безъ небезпечности патентованымъ,
печивымъ зарядомъ, певно лишь въ одній минутъ каждый, чи
то мужина, жѣночнѣа або дѣтнѣа. Сей способъ есть найлѣпшій
и наименше небезпечный, акій лишьбуеъ дотеперѣ, а хто ужнѣ
того заряду, мовъ на ново народився. Цѣна за штуку 60 кр.
и розсылаеъ всюду за послѣдплатою. Одинокій центральный складъ:
Haupt und Central-Niederlage 2819
Wien, II., Ferdinandsstrasse Nr. 27. I. Stock 18.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае
найбольшійшій кадила, одначенныиъ численными медали-
ми заслуги:
ар. кр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбольшій-
шій въ пачкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-
еъ зъ цѣтѣвъ, жилицъ и балъ-
самовъ, выдающихся дуже при-
емныйиъ запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пачки
полнаеъ на розжарену бляху,
выдаеъ дуже приятный и дуже
пошувуваний запахъ флажонъ — 25
КАДИЛО БАРИШОВСКЕ пачки,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надаеъ до
сальновѣиъ и будоарѣвъ, флажонъ — 50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ, тѣбѣвъ
шпилькованыхъ въ комнатахъ, то
розжарюючи соснове кадила
можѣ его достати, флажонъ — 60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ
есть незрѣвнымъ средствомъ
въ тыхъ всѣхъ разлахъ, де хо-
дитъ о одвѣженне воздуха въ
комнатахъ и о перешокуиъ
не розвиваеъшѣа постѣи; фла-
жонъ 25 кр. и — 50
Дѣстати можна у **Львовѣ** въ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валовой. Въ **Краковѣ**: Суконницѣ ч. 20. —
Въ **Чернівцахъ** рипокъ ч. 2. 2529

МОЛОЧАРНЯ
подъ коровичюу головою
Рипокъ ч. 28.
Набѣдъ вълѣякого рода, о ко-
торѣ свѣдѣности и добротѣ можнѣ
пересвѣдчитися на мѣсцѣ, такожъ
доброу каву, гербаты и шоколаду,
дешевый сѣдѣна и вечерѣ, а зара-
зомъ хлѣбъ сѣльскій и Грамаи по-
ручаеъо Виов. П. Т. Публицѣ и пи
Академикамъ, поручаючи за скору
прислугу и умѣренныиъ цѣны
Новый зарядъ молочарнѣ. 0—5

1000
разѣвъ побѣльшеннымъ мо-
жна бачити каждый предметъ
при помощи новс-вынайденного
Wunder-Taschenmikroskop,
и тому есть бѣтъ необходимымъ для
каждого промышленныиъ, учителя, сту-
дента, ба пачѣтъ есть потребнымъ
и пожиточнымъ въ каждомъ господар-
ствѣ для розсѣдлу естравъ и папѣвъ.
Каждый микроскопъ есть засмо-
трѣный въ предметѣ до пробы и кро-
мѣ того подаеъ ще и люба, которѣ
есть великъ потребныа для короткоз-
рѣхъ при читанно.
Розсылаеъ за готовку або по-
слѣдплату
лишь за ар. 1.50
за штуку,
Exporthaus
(D. KLEKNER)
2832 Wien, I., Postgasse 20. 1—8

Заплату
кошомѣу
600 зр.
хто по ужитю воды до зубѣвъ
антикаря **Гримбургъ** коды почуе
бѣль зубѣвъ або буде ему вонити
зъ губы. Успѣхъ есть певныиъ по-
падѣеъ всѣе сподѣванье, бо де же
не поматѣеъ иъаке средство, тамъ
уемираеъ та вода до зубѣвъ и уесть
найстрашнѣйшій бѣль и усуває
доволнѣно воню зъ губы. За-
для своихъ тоничныхъ свойствъ есть
та вода до зубѣвъ однымъ зъ
найпечивѣйшихъ средствъ охоро-
няющихъ противъ всѣакого рода за-
раженъ. — Цѣна за подвойну
флашку 60 кр. Флашки на пробу
по 50 кр. розсылаюся за послѣдплатою
черезъ одинокѣ мѣсцѣ
розсылаю: **Wilhelm Hecht, Wien**
2. Bez. Ferdinandsstrasse 27.
2821 1—0

Случай!
Побный сезонъ и бракъ грошей
зробили для мене можливимъ, за-
купити значный запасъ одной великой
фабрики **хустокъ-намѣтокъ**; и то-
му можу каждой пани величезну, гру-
бую, теплу, несходиму **хустку-на-
мѣтку** за цѣну великъ дешеу
за ар. 1.85 а. в.
продати.
Ся великъ модный намѣтка суть
зробленъ зъ найлѣпшій овеочи въ
сѣрой крашѣ (три дѣтны „дѣна, се-
редна и темносѣра“) зъ дробными
тороками, темною бордюроу а ма-
ють 175 см. довготы и 175 см. ши-
рины. Бѣтъ се наибольша хустка-
намѣтка.
Треба спѣшити зъ замовленя-
ми доки выстане запасу, бо не скоро
зачиниеться нова нагода.
Розсылаю за готовку або послѣдплату
Exporthaus
(D. KLEKNER)
2833 Wien, I., Postgasse 20. 1—8

Помагати недужимъ выздоровѣти есть не лише обовязкомъ ближнихъ, але и бд-
накою людей до того покликаныиъ и удѣбненыхъ!!!
ВЫРОБЫ ЛѢЧНИЧІЙ
ПЕТРА КРОКЕВИЧА, антикаря въ Краковѣ
(ул. Баштова, рѣгъ улицѣ Довгон и рипку Клепарского).
Вино зельовѣ ромбарбаровѣ знаменитѣ въ затѣнахъ, здухѣхъ, пухляхъ, жѣночѣхъ и геморои-
дахъ, управляющихъ травленѣе и привертѣа апетитѣ. Цѣна 1 зр. 50 кр. — старшѣ 4 зр.
Алигѣрѣъ незрѣванѣе средство въ сальновѣиъ болю головы, невралгій, мигренѣ. Цѣна 1 и 1.50 кр.
Хилѣзъ усмирѣа скоро болю ревматическы, артритическы, подвѣшанѣ, подгару и ето разы лѣпшій
одѣ Экспектора. Цѣна 1 зр. и 2 зр.
Каплѣ Леонарда противъ корѣвъ и болѣвъ жолудка, по вызитю ихъ салѣуеъ сейчасъ польза. Ц. 80 кр.
Фалдина, выкалѣчѣиъ знаменитый лѣкъ противъ бѣдѣчки. — „Нема вже справдѣ бѣдѣчки!“
Цѣна 1 зр. 50 кр. и 3 зр.
Калльонъ, зѣвѣзляеъ одѣ нагѣтѣвъкѣвъ вже въ 24 годиниахъ безъ наименшого болю. Цѣна 1 зр.
Зѣлье лоретанскѣе, италійскѣе, монахамъ чина Св. Франца
зѣбранѣе на „Авентинѣ“ (горѣ), оеопѣченѣе у всѣхъ недугахъ груд-
ныхъ и легкыхъ, въ кашляхъ, дѣхавницѣ, астмѣ, сухотахъ, и т. п.
Цѣна 1 ар. 20 кр.
Сирѣпъ лоретанскѣй при заваженныхъ недугахъ такъ лег-
кихъ якъ и дѣхавокъ, при астмѣ и т. п. недугахъ, при закатарѣноу,
нашпѣ, сухотахъ уживаеъ зъ зѣльемъ лоретанскимъ, при томъ дѣлаеъ
скрѣпляюще, цѣломъ усмирѣа болю, що въ лѣченю есть великъ по-
жаданымъ. Цѣна 2 ар.
Каплѣ жолудковѣ лоретанскѣй. По вызитю одповѣдноу
скѣлѣкѣиъ уступаютъ болю жолудка и зѣе травленѣе вертаеъ назадъ до
правильности. Цѣна одной флашкы 35 кр.
Сарсапарилляъ хилѣвый истистѣ кровь зъ заразыныхъ
частнѣвъ такъ у мужичнѣвъ якъ и жѣночнѣвъ, такожъ дѣлаеъ добре на
всѣкы выпрѣски и прищѣ на шкѣру. — Цѣна 2 зр., старшого 3 зр.
Лорѣнцѣвъ, масть чудесна на всѣкы заваженныиъ раны, боляки,
чиряки и т. п. Цѣна 1 ар., 1 ар. 50 и 2 ар.
ПЕРЕСТОРОГА!
Всѣкы выробы лѣчничѣй **ПЕТРА КРОКЕВИЧА**, антикаря въ
Краковѣ, купуючи тогдѣ може уважати правдивымъ, коли заасмотрѣ-
иъ они протоколѣваню маркою охоронноу, власноручнымъ подпѣ-
сомъ выробѣчѣиъ ПЕТРА КРОКЕВИЧА и ели опакованѣе есть непа-
рушенѣа хто подробляеъ, сей муситъ одвѣчатѣ передъ п.к. Судомъ карнымъ.
Купити можна у всѣхъ болѣшихъ антикаря и складахъ мате-
риалѣвъ антикарьныхъ. Головный складъ: **ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ**, анти-
каря въ Краковѣ.
Н. В. Зада великого купку подробляють тѣ выробы лѣчничѣй
подѣ рѣзными формами и названя; тому проситѣеъ копче домагѣтѣсѣ
выробу **ПЕТРА КРОКЕВИЧА**, антикаря въ Краковѣ, дивитѣсѣ чи не
нарушенѣе опакованье выробу та на марку охоронну и власноручный
подпѣсъ „Петро Крокевичъ.“ 12—2 2751
Численныиъ признаиъ зъ подыками зъ рѣзныхъ сторѣвъ свѣта и одѣ верствѣ суспѣльныхъ такъ свѣт-
скихъ якъ и духовныхъ особѣ, лѣтѣрѣвъ, урядничѣвъ и т. п. Кореспонденциѣа заграничній зъ краѣвъ, зъ Аме-
рики можнѣа переплѣнутѣиъ кождѣу хвилѣ на мѣсцѣ, ако доказы аутѣнчѣиъ о успѣхахъ монхъ выробѣвъ!!!

Въ наибольшѣмъ выборѣ
хустки „Гималай“ флянеловыиъ и волочковыхъ правдивыиъ
пледы англійскы
2686
Магазинъ **Ф. КНАВЕРА и СЫНА**
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
При закупнѣ товаровъ просимо покликыватѣсѣ на нашу часопись.
Выдаеъ и одвѣчалный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черлянської. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Беднарского.

Виходить у Львові що дня (крім неділя і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток **„Вибліотека найзнаменитіших повістей“** виходить в четверок, і в четверок і п'ятницю на перехресті разом з „Ділом“.

Предплату і инсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро ополоніє у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Карла Лодвига 9, у Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 5; Rudolf Mosse; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolontziggasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і палатність за инсерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком
в Австрії: 18 зр. на півний рік, 24 зр. на півний рік, 9 зр. на півний рік, 12 зр. на чверть року, 4 зр. 50 кр. на чверть року, 6 зр. на місяць, 1 зр. 50 кр.

у Львові: 16 зр. на півний рік, 8 зр. на чверть року, 4 зр. на місяць, 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламіція неопечатаній відній б'є порта.

Подинокі чишло коштує 8 кр. а в.

Оголошені приймаються по ціні 6 кр. б'є одним стрічці печаткою, в рубр. „Надслані“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. б'є стишка.

Абдиация короля Милана.

По довершеном факті пытає кожний, що було безпосередню причиною, що король Милан зрікся престолу? Сам король каже, що йому не стало вже сил а який угорекі магнат, який був в дуже близьких знаменних з королем, подтвержує то в малярських газетах і додає, що Милан посивів і вийшов з його перш „à bas“. Очевидно, що тямт способом хочеса лише закрити правдиву причину, котра лежить в зовсім чомт иншом. Один полтич, ознакомлений дуже добре з сербскими справами, доказує в „Pest. Jörn.“, що король носився вже 1885 р. з гадкою абдикувати, саму же справу абдикиції уложив король з Ристичем ще 1888 р. в Аббаці. Не слабость нервов була отже причиною, що король зрікся престолу, але переконання, що Сербія станула супротив непоборимих трудностей политичных і финансовых. Один сербский политик характеризує тепершню ситуацію в Сербії так: Король Милан збужив в послидних трох роках всь партій, всьх найзнаменитших мужь державных при нерозважних експериментах а финансы державы суть як найгірші. Урядники і офицеры на провинции не доставали вже одь кількох місяців пенсій. Правительство не мало одваги стягати величезний залежності податков. Банки не хотіли ексконтувати правительству високо опроцентованих бондів скарбовых. Чи оно так зовсім єсть, чи нє, годь знати, але то здаєсь бути річчю певною, і о тмт майже не можна сумніватися, що тепершню ситуацію в Сербії не викликала, як то доказує централістична праса в'єдєньска або польскі газети, — агітація російска, лиш чиста внутрішній діюсний в самій Сербії; річч зовсім проста і ясна, що Милан волів забезпечити бодя синови панованье і уступити сам з честю, як чекати, щоб его аж сам народ амушувать уступати.

Цікава річч, куди тепер повернєся король? Досі о тмт не звісно ще нічого певного. Король сам мав сказати російському послову, що думає на разь поїхати через В'єдєн до Аббаці. Декотрі газети подали в'єдєн, що король думає вибратися в довшу подорож на В'єдєн а именно до Брусалиму а инші знов довели, що король закупиць в Грацу виллу і думає тамт оєбити. З сего послідню поголовою якуть ще і другу, а именно ту, що король носється з гадкою оженитися з донькою графинь Векенбург в Грацу, з котрою має знакомство вже одь кількох л'єт. „Pol. Corr.“ каже, що о першом в'єдєн король звісно лиш тільки, що б'є в'єдєн на кілька місяців з Сербії.

Король Милан заявив, що б'є ібєла

конституції має право доглядати виховання свого малолітнього сына і длатого буде користати з свого права в повній м'єрї і буде часто та на довгий час приїжджати до Сербії. Ціла свата еск-короля буде складатися тепер лиш з двох ад'ютантів і двох урядників цивильных, котрых буде оплачувати держава. Досі доставав король 1,200,000 франків; б'є тепер же буде доставати лиш половину з сего суми а друга половина припаде сынові, котрий з неї буде мусь в'єдєн тром регентам платити по 60,000 фр.

Друга цікава річч, що зробити тепер королева Наталя? Чи она буде могла приїхати і чи приїде до Сербії? Для єя приїзду нема тепер ніякої перешкоди, хба що регенти тому противились-бы, чого однакже майже годь припускати, бо — як кажуть і самі молодий король має дуже тужати за матерію, і народ — крім напередка — домагєся єя приїзду. Малий Александр раз-у-раз допытєсь, чому мати не приїждєє і коли она приїде. Кажуть, що б'є так тужати за матерію, що аж став якийсь меланхолійний. Підчас пращального п'єру, котрий давав король Милан в честь найвысших достойників, сидів Александр І. при столї в уніформї офицера межа регентами Ристичем і Протичем. Сам король був в дуже веселом гуморї, а сын виглядав дуже задумчиво і о его слезах охачь було видно, що недавно плакав. Заприм'єно також, що підчас сего п'єру король і сын дуже одзначали російского посла Переяніого і майже виключно лиш з ним розмовляли. В Б'єлградї в Сербії сподіваються загалом, що королева Наталя приїде зараз не в'єдєн еск-короля. В окруженію королевон, котра перебуває тепер в Ялті, слідно навіть вже якийсь рух в с'єм напрямі. Тітка королевон, кн. Моруди, котра перебувала в своих добрах Денели коло Кишинєва, зараз на першу в'єдєн о абдикиції короля виїхала до королевон до Ялти. Російскій посол в Константинополі, тайний сойтник Нелідов, переїжджаючи дня 2 с. м. через Одессу до Петербурга, бачив тамт з ад'ютантом королевон, полковником Шамановичем, і конферувать з ним через дві години. Шаманович виїхав зараз до Ялти а Нелідов по конференції з ген. губернатором Роопом до Петербурга. Од часу абдикиції короля перебуває Шаманович знов в Одесї. В Букарешті сподіваються на певно приїзду королевон а тамашна сербска колонія лагодиться вже, щоб зробити їй велику овацію. На послідок треба зазначити ще і ту в'єдєн, ібєла котри має королева стрітїтися з сыном дєсь в Угорщині на румунської границі в Орловї (може Оршовї? — Ред.).

Причинок до життєписи о. Томы Полянського.

6) Написав Ал. Торонський.

(Далше.)

Полянскій церковшину уважав за жерело дальшого розвитку розговорної бесіди руской, і в своїм „Словї“ вивав молодьж, щоб з нею ознакомлялася. Але де-ж она мала з нею ознакомлятися? Як мала до того средства? Не мала молодьж руска до того способу, тож по гадці Полянск го розвід руского языка ставєсь неможливим. З тых про-то причинь стратив Полянскій надь на поднесенє народности руской, на виробленє интелігенції руской, на образованє языка руского. Он не станув на тмт становищі, що треба було трудитися а надальше надь образованьм народу селського і м'єщанського, прислухуватєся его бесід, привертатєся его звичаям, волухуватєся в его п'єні і т. д. а з живого і здорового накорінька народного може виробити интелігенція і выговорити словесность. Длатого вернув тамт, де Русини стояли передь 1848 роком, до языка польского вь розговорї. Вь школї учав по руску релігій, по в'єдєн проповедника в латини, а з учениками, як Поляками так і Русинами, по-а лєгкєго говорив по польску.

Неясность иглядбь шкідить кожній справі, а нашому народному розвитку шкода она до н'єв'єдєн д'єя. Рок 1848-ий не повинен був уже такт неслодьвано заскочити Русинів, щоб они не знали: хто ови, якого языка имь уживати в письмї и на який основь развивати имь свою народность? Дорогу показав уже Ивань Котляревскій а найяснїйше справу народности руской роз'єсавь Григорій Катина в своих песнях. Именно-ж вь „Маруси“ показав он, де скривєся дух народный ібєла одступленя одь народу руского шляхти і потомковь старшних козацков, и де єсть скарбница языка и идеаловь народных, де той накоріньок, з котрого одродитєся може народность руска. Іосиф Левіцкій вь своїй граматичї, котру пи-

савь ще вь 1831 р. а видав вь 1832 р., вь переднїм словї зазначив границї народу руского, хотя чєсло его положив за м'єлє, вказав на єго винушбєт и на єго односини до сусідних народів славянских, польского и російского. Так звава „трїбца галицка“: Марвіян Шашкевич, Яков Головацкій и Ивань Вагилевич вь „Русалцї Днїстровї“ проложили дорогу новій добї словесности руской в Галичинї вь тмт самїм дусї, який ставь обявлятися на Украинї. Тою самою дорогою поїшли оба „В'єник“, выдані Иваном Головацким у В'єдні 1846 и 1847 рр. Длатого тож як Рада Руска у Львовї так и з'єдєд ученых руских, котрі мали показати напрям словесности, мали вже певну основу, на котру опертєся, мали вже вытєчену дорогу и вказаний напрям, який держатєся був повинен розвід народности руской. Вь тмт дусї видав Яков Головацкій свои: „Три вступителнія преподаваня о рускій словесности“, „Рисарав о языкї кожворуском и его нар'єчях“ та и „Граматяку языка руского“ вь р. 1849.

Однакже сей идеал народный, котрий так гарно проявивєся вь бесідях ученых руских и вь заложеню „Малиц Руской“, не одовго ставь потемнитєся. Хотя вь р. 1849 выйшла у Львовї „Маруса“ Катєки, то така не поант запєчєна тої повісти. Не вычитано з неї мысли автора а именно: по духу народный скривєся під селську хату, під котроу найдєсь и здоровий природний разум, и в'єру, и честноту, и чувство, и сильну волю и крїсного духа, и вській иншї гарнї прикметы, способь до всего, одб'єбєт до науки а навіть и достатки матеріальні, — треба лиш просвітїти, щоб той народ підняти з темноты, треба єго поблизь б'єлизь, щоб єго подкїбати и пригорьнутєся до него. Зах'єдєтєся з простым народом и его звичаями, у него глядати натхненя до поезії, одь него учитєся языка — се не кождому подобалоєся, не кождого бавило, се выдавалоєся за далекого д'єрогу, а навіть чєсь неб'єдного чоловіка образованого. Огляданєся за пишми помічниками средствами.

Полянскій видив вь языкї церковном жерело дальшого розвитку розговорної бесіди

Зь другою стороною треба мати и то на оцї, що приїждє королевон до Сербії не такт легкій. Король уступаючи поробивь всякї можливий м'єрї, щоб не допустити єя до впливу такт на молодого короля якт и на справы державы. Регентію оддав король самым либералам, противникам королевон. Зв'єсно прещ, що Ристачь був першій за розводом короля а королевон Наталя того єму не простить. Протичь єсть найбільшимь ворогом королевон и здаєсь, що король лиш виключно длатого поклякав Протича до регентів, щоб зовсім виключити можливість впливу королевон. Щоб Протичеви забезпечити друге м'єсє вь регентї, утворено вь день абдикиції короля, раненько, новий кабинет під президентурою Протича. Передь тмт подаєся був кабинет Христича до димісії, бо король приняв єя. Коли вь полудне король поклякав Протича до регентів, то и сей кількагодинний кабинет подаєся до димісії, бо король осягнув чого хотїв. Третій регент, Бєлмаркович, єсть також противником королевон а крім того они ще і особисто ненавидєтєся. На послідок же и король застерїгь собі право и об'єцавь дуже точно доглядати вихованя молодого короля. Все то разом утруднило-бы дуже королевон єя побуть вь Сербії а вплив на короля и державу бодя вь перших часах не був-бы такт великий, якт то вже тепер де-хто припускає.

Нова зміна зробила вь цїлїм краю дуже добре враженє. Вь народї запанувала велика радбєсть а декотрі газети похваляють навіть короля Милана, що б'є абдикував и дав тмт новий доказь свого патріотизма и охоронивь державу одь неминучої катастрофы. Вь радикальнїм таборї настала велика радбєсть зь того, що прещ разь чисто радикальний кабинет взяв вь свои руки управу державы. Либералы не конче вдоволені, бо не видать вь тмт для себе великого успїху, що з нїх партія вибрано регентів. Найб'єлизь невдоволені суть напередняки и они то будуть тепер становити оппозицію. Они суть тепер рїшучими прихильниками королевон и длатого мабуть головою король ихь поимувє. Органь напередняків „Видєло“ оголосивь статю, котра зробила велике враженє. Згадана газета кратякує вь дуже острїм тої абдикиції короля и называє єя великою похібкою политичною. Наслїдки сего кроку можуть статєся для Сербії необачлими. Незадом показєся, чи гавьба чи єсть спадє на тых, що дорядя королевон абдикувати. Кожний сербскій патріот мусьєт спитати, що мають тепер робити воики, коли ихь вождь, ихь король, стративь одвагу и уступивь зь свого становища а б'єчину оддав вь непевну управу.

Нове правительство сербске почало вже

свою роботу и стрїчає у всьхь велику прихильность. Збь всьхь сторін краю приходять правїтїй телеграмы, вь котрых однакже заразом и просятєся, щоб правительство якт найскорше зробило конєц надбужатям урядників. Министєр д'єл внутрїшних Тавшановичь выдає окружнїк до всьхь префектів, вь котрїм наказує имь якт найстрогше, щоб були вь своїм урядованю безсторонні и пригадує имь, що они ібєла конституції суть одв'єчальні за свои поступованьє. Правительство — каже Тавшановичь при кінци свого окружника — держитєся строго постановь конституції и мусьє того домагатєся одь всьхь органівь правительственныхь.

Либералы, не конче вдоволені тепершнимь своимь становнєм, скликують на день 5 марта ст. ст. велике в'єдє, на котрїм будуть радити надь дальшимь поступованьєм своєї партії. Вь радикальнїхь кругахь уважють за річч певну, що тепершній матріолит Теодосій, котрий дав королевон розб'єд, зречеє сами днями свого становища а на єго м'єсє приїде до Б'єлградї митрополит Матань, котрий перебуває тепер вь Москвї.

Рада державна.

302 засідання палаты посодєт зь дня 7 марта 1889.

По интєрпєляції пос. Ковальского вь справї верифікації виборівь гр. Ставницького и Потоцкого, о чьмь буде докладна бесіда на иншом м'єсци — верифіковано виборы пословь Коссовича, Лєваковского и Липверта.

Одтак слїдувала справа пос. Веріаніого, котрого виданя домагавєся карний судь краєвий у В'єдні, позаякь внесено тамт противь него жалубу о обиду чєсти в'єдєньской рады м'єскої, поповнену через пом'єщенє вь выдаванїмь имь писмї „Deutsches Volksblatt“ двох противь тої рады м'єскої вым'єрєныхь статей.

Вь имени комисії за-для ненарушимости посольского выїєв пос. Гирш, щоб пос. Веріаніого выдати судови. Противь того внесенєя забрала голось послы Лигєр и Туркь.

Пос. Лигєр говоривь б'єлизь-мєнше вь той спєббї: „Хочє знаю певно, що судь ув'єльнєт Веріаніого, забірає голось, бо думаю, що парламент повинен берегти свои ненарушимости посольского особино тамт, де подносєтєся противь послови обжалованє не зь самих чєст правныхь, але и политичныхь мотивів. А єсьмє пересв'єдченї, що вь тмт случаю не може пос. Веріань зь становища юридичного уважатєся виннимь оскорбленя чєсти рады м'єста В'єдні, бо хочь дотычий статїє суть безперечно оскорбляющї, то од-

тєва и постоянности словесности рускою, не удержавь с'є.“ Той Левіцкій такт дуже ще подлягавь языкову церковно-словесному, що и пр. розличавь межи и а, межи оу и ъ, перше приказувать писати на початку, а друге вь серединї слова.

Вь маю 1848 р. зачала виходити перша руска часопись під назвою: „Зоря Галицкая“, котра під р'єзкими редакціями: А. Павенцкого, Коссака, Ив. Гушалевича, Богдана Д'єдичего, Северина Шеховича, Николая Савчиньского и Платона Костецкого выходила аж до 1857 року. О нїй такь виражєся Іосиф Левіцкій вь Історії словесности: „Вь тмтї врєменихь появились с'є розличнїи стикотворєнія и артикулы прозою, всюдыкь обявляє с'є непостоянность; цо голова то розум. Б'єчнї во-сл'єдують церковный язык, дружи москowlскї, также и польскї, а декотры дужє убьєгают с'є ідіотизмами. Много же врємени м'єлє, н'єм тїм розличнїи школы сл'єют с'є в єдєн чистый язык, цо тмт долизє с'є продолжит, бо н'єм на чєлї людї, котры бы искренно любили свою родиму бєсєду и о нїй возбудєтєся старали с'є. Недостатокь знанія граматического єсть м'єлє и м'єлєтї будє. Р. 1853 и 1854 додано до Зорь Галицкой Почєнїя духовная или церковная, редакторомь тмжєсь былъ Михаилъ Малиновскї, об'єлєжал с'є своєю бєсєдою до чисторуского языка.“ Вь р. 1853 выдававь Шеховичь часопись для жєв'єского пола, — про неї говоривь Іосиф Левіцкій, що вь нїй „браль верьхь языкь великорусскї“, а Богдан А. Д'єдичєй выдавь поемат „К'єнєшія“ вь російскїмь языкї.

Такимь способомь письменнєбєт руска вь Галичинї стала клонитєся до російского языка. Страчено надь на можливість розвитку народного языка руского, и утвердилєся гадка, що, абы добре писати по руску, треба читати російскїй книжки, и такимь способомь повстала та сум'єшь языка велико- и малоруского, котри до н'єв'єдєн д'єя многї тримаються, а найбільше має она прихильниківь межи священниками. Огчємь того способу писаня можна назвати Богдана А. Д'єдичего, бо

*) Тогда юрист, а теперь секретарь дворный у В'єдні.

*) Іосиф Левіцкій ще передь 1848 р. дб-ставь був конєсію на руску часопись.

накч Вергані не єсть ихъ авторомъ, позаякъ якъ авторъ підписаний підъ нами якійсь І. Weipert. Вергані помістивъ ихъ безъ наміру обиди, а хто безъ наміру обиди причиняє до розшарення якоесь оскорбляючю вѣсти, не може бути засудженимъ за оскорбленіє чести. Виправдъ суть и протавий рѣшеня касаційного трибуналу, але тыхъ рѣшенъ не можна погодити зъ правилами адрового розуму, якъ се часто лучаєсь зъ рѣшенями касаційного трибуналу. (Президентъ взымає бесѣдника до порядку за обиду касаційного трибуналу.) Возважене до порядку приймаю зъ покорю (смысл на латини), але стою на становищі, що намъ вольно критикувати касаційній трибуналы, бо стоимо, яко законодавцѣ, выше бдѣ него (брани на латини) а подбійн рѣшеня его суть справдѣ повзавлені логичною підставою, бо такіяжъ самымъ способомъ якъ тутъ Верганіого можна-бы признати виновникомъ нарушеня чести кожного редактора, который подає въ своій часописъ справозданье зъ процесу о обиду чести, а навѣть судью, который голосить присудъ въ такому процесѣ. Тутъ має Вергані (яко антисемитъ) упасти жертвою политичныхъ своихъ поглядѣвъ. И въ ншихъ часописахъ помѣщено тѣ самі статѣ І. Weiner а, для чого-жъ отже лишъ одного Верганіого потягають до одвѣчальности. Не вже либеральні редакторы неспособні доуцятисѣ обиди чести, а способні до того антисемитской редакторъ? Але палата не може робити тутъ рѣзницю, бо що нинѣ лучилось антисемитови, завтра може лучитисѣ либералови або послови зъ ниню партію. Прощу отже палату відкинути внесенє комисіи.

Пос. Тиркъ говоривъ, якъ слѣдує: „Хочъ не єсьмъ юристомъ, думаю однакъ, що посольскѣ ненарушимѣсть треба въ той способѣ интерпретувати, що палата має обовязокъ не выдавати послатамъ, де закинене ему дѣланье хочъ въ части на политичныхъ мотивахъ. У насъ дѣєсь, на жалѣ, инакше, а найлучшій примѣръ того дає справа Шенерера. За чинъ походячій зъ мотивѣвъ политичныхъ, за который побѣля нѣмецкого, а такъ само послѣ проекту нового австрійского права карного не достаєть-бы бѣльшє якъ 8 днѣвъ арешту, выдано его судови, который засудивъ его не лишъ на чотири мѣсяцѣ вѣзничѣ, але и на утрату мандату и шляхотства. Засудъ той не робить зовсѣмъ чести австрійскому суду. Вергані о стѣлько щасливий бдѣ Шенерера, що побѣде подѣ судѣ присяжныхъ судѣвъ, а не трибуналу судового, который за надто поддасѣ певнымъ вѣзничамъ, якъ того зновъ давъ найлучшій доказъ процесъ Шенерера. Вправдѣ панъ министръ справедливости сказавъ при дебатѣ надѣ закономъ о анархистахъ, що все буде старанно берегти свободи судейскихъ рѣшенъ, то однакъ помимо того суть высшій особы и высшій сферы бдѣ пана министра и фактомъ єсть, що въ процесѣ Шенерера сферы тѣ ужали тыхъ своихъ высшихъ впливѣвъ. Въ подрѣбницѣ того годѣ запускатисѣ, бо висити надъ нами мѣзъ Дамокля, але мушу одно тутъ сказати, а именню, що я тѣшавъ-бы ся дуже и признаувавъ-бы до того велику вагу, наколи-бы Его Ексцелленція Президентъ Найвысшого трибуналу Антонъ ридаръ Шмерлингъ бувъ ласкавий заявити, що бѣвъ въ справѣ процесу Шенерера не бувъ покликаний до цѣсарской аудієнціи и що зъ сѣеи высокои стороны справа тая не була зъ нимъ обговорювана. Правительство и мѣрдалий сферы заинтересувались надто живо справою Шенерера, бо особа того посла зъ его малою партією здавалася дуже небезпечною, далеко небезпечнѣшою бдѣ великою партією, которой проводить панъ Пльєнеръ, которого національное чувство хоруге на

ще бдѣ 1854 р., коли выдававъ Зорю, до ннѣшного дня его тримався, своимъ писемъ найбѣльше причиняє до розшарення и утверждения его, и не тѣлько въ писемѣ его держитисѣ, але навѣть въ розговорній бесѣдѣ. Взагалъ бо поклонники той сумшій языковои держатисѣ єи лише въ писемѣ, въ розговорній же бесѣдѣ уживають языка народного, чистого, и нѣколи не уживають такыхъ виразѣвъ, якъ: воть, очень, пусть, здѣсь, надобно, благодарю, итѣвъ, порицати, общаѣ, неся и т. д., — то задержують лишъ для писема.

Найвѣрнѣйше и найдовше народного галицко-руского языка тримався Антоній Добрянскій во всѣхъ своихъ писемъ. Онъ такъ бувъ протавий наклонюи до російского языка, що въ р. 1858 подчасъ конкурсового испиту передѣ священниками публично агавивъ катедрального викария Александра Парилонича за дописъ до церковной часописи, издаваной въ Будинѣ, въ російскѣмъ языкѣ, въ которой доносилъ о посвященіи великого дзвона Ивана при перемыскій катедрѣ д. 7 листопада 1857 р., старався писати языкомъ російскимъ и уживавъ слова „кологоль“. Добрянскій той напрямъ письменности руской рѣшучо згавивъ. А однакъ читаймо его писмо зъ 1876 року до Богдана Дѣдицкого, автографоване и помѣчене при князючѣ ч. 63 общества им. Качковского, котра мѣститъ въ собѣ біографію Добрянского, то побачимо, якъ бѣвъ въ томъ писемѣ бдугувивъ бдѣ своимъ давню засаду, и намагався писати языкомъ Дѣдицкого. Тамъ найдемо такі слова, якыхъ перше нѣколи не уживавъ, а пр.: здѣ, что, иля, понравитисѣ ли, нивѣ, и пр. Такъ и Головацкій, и Устиянович и Наумовичъ, котрі єпершу писали языкомъ народнымъ, побѣльшє бдугувивли бдѣ него и старались писати тымъ языкомъ, который въ Россіи называли „пономарскимъ“, ажъ вкѣнци выступили зъ теорією про однавъ рускій народъ. И то уважано за поступъ!

(Дальше буде.)

національну бдѣдницю и на тугу за министерскою текою (вѣсѣлѣсть на скрайній латини). Вергані ставъ ненавистнымъ дѣякамъ сферамъ черезъ выдаванье своихъ часописи, котра кидася ярке свѣтло на господарство тыхъ сферъ. Тая однакъ обставина повинна промовляти якъ-разъ протавъ выдана его, бо выказае, що дѣланье, котре закидаєсь ему, єсть чысто политичной натурѣ, отже зовсѣмъ не оправдує выдана его судови. Передѣ кѣнцемъ мою промовы позволю собѣ ще одну замѣтку: Въ справѣ Шенерера вносѣться розличными громадами и корпораціями прошеня о дарованье ему кары заглядно наслѣдковѣ кары. Всѣ тѣ прошеня бдѣдкуются, а тымъ часомъ недавно читавъ я въ газетахъ, що одному прозессору зъ Берна, засудженому за простое ошуканство, позволено далѣе повнити урядъ и службу учителя! (Слухайте! — на скрайній латини.) Тою замѣткою кѣнчу и прощу палату, чтобы голосувала протавъ внесеня комисіи.

По промовѣ справоздателя комисіи порѣшила палата бѣльшостою 57 голосѣвъ выдати Верганіого судови.

Слѣдувала спеціальна дебата надѣ закономъ о касахъ гѣрничихъ асоціаций (гварецтвѣ).

Першій три параграфы порѣшено безъ дискусиі, §. 4. зъ поправкою гр. Дейма, що найнижша провинзія для неспособныхъ до працѣ членѣвъ касъ мущинъ має выносити 100 зр., а жѣнокъ 50 зр. §§. 5—16 принято безъ дискусіи. §. 17. постановляє, що предсѣдателемъ выдѣлу касъ має бути властитель копальнѣ, а коли єсть колька властительѣвъ, то одного зъ нихъ выбирає выдѣлъ предсѣдателемъ. До того параграфу поставивъ пос. Кронаветтеръ поправку, чтобы предсѣдателя и его заступника все выбиралъ выдѣлъ. Министръ Фальке-нгайнъ спротививъ поправкѣ заявляючи, що властитель копальнѣ, поносячи кошты заиснованя и маючи обовязокъ въ значай части давати дотацию касамъ, тымъ самымъ повиненъ бути ихъ предсѣдателемъ. При голосованю принято §. 17. въ стилизаціи комисіи, а поправку Кронаветтера бдѣднено. Всѣ прочіи параграфы принято безъ змѣны, а бдѣтакъ принято цѣлый законъ въ другѣмъ читаню.

Передѣ замкненіємъ засѣданя удѣливъ президентъ Смолька нагану пос. Тиркови за то, що подносячи справу Шенерера дѣткаувъ правъ короны, присягаючи їй вилыванье та прессию на найвысшій трибуналъ, а бдѣтакъ и за то, що говоривъ зъ легковаженіємъ о амнестиіхъ, котрі становлять такожъ одну зъ атрибуцій правъ короны.

На томъ закончено засѣданье.

Переглядъ часописей.

„Dziennik Polski“ промовѣ „Дѣло“. — „Kurjer Lwowski“ и „Kraj“ о угоды асекюраційной зъ Краковскимъ Товариствомъ.

Найбѣльше шовинистична зѣ всѣхъ галицко-польскихъ газетъ, Dziennik Polski, помѣстивъ въ своѣмъ онгоднѣшнѣмъ номерѣ статью подѣ наисеомъ „Bez maski“, протавъ нашю вѣступнои статью зъ 22 лютого (6 марта), въ которой мы указували на выключуванье Русинѣвъ зѣ всѣхъ важнѣйшихъ посадѣ въ администратіи и шеблничствѣ и на неприхильность для Русинѣвъ многихъ ц. к. урядникѣвъ. Тая наша статья дуже не сподобалась Dziennik-ови, и бѣвъ такъ пише зъ того поводу: „Дѣло“ не разъ вже и не сто разѣвъ выступило зъ статьями, котрі мають на цѣля якъ найбѣльше розъяруванье спору національного; кождый хочъ-бы найдрѣбнѣйшій фактъ выискує се писмо, чтобы юдѣти протавъ „Ляхѣвъ“ и нарѣкати на ихъ „паванье“. Если Дѣло въ той способѣ бажає осангнати на нашѣмъ грунѣ порозумѣнне, то дѣйстно можна ему погратуловати.

Подавши потѣмъ бѣльшу частину нашої статьи бдѣвъ въ перекладѣ бдѣвъ въ вытату зъ своимъ замѣтами, такъ кѣнчить:

„Часописъ поважна, за яку польска праса языкомъ уважати Дѣло, повинна умѣти дрѣзвати заганы одиницѣ“ (т. є. старостѣвъ Цѣшки, Райхельста и н.). „бдѣвъ усопобленя загалу, соли жадає одномѣрного трактованя своихъ интересовъ Польскій загаль зъ великою симпатією трактуетъ справу руску, зѣдаючи собѣ докладно справу зъ своего обовязку супротивъ Руси, и буде єи далѣе такъ трактувати, мымо змаганъ тыхъ, що напружують всѣ силы, абы поддѣржувати роздразненье — и ловити рыбы въ скала-мученой ними водѣ.“

Передѣ всѣмъ мусимо замѣтити, що Dziennik грубо перекручує нашѣ слова и нашъ гадѣи. Онъ подсуває намъ н. пр. твердженняє, что „Зуммеръ и Вольфартъ лише для того були усунені, бо симпатизували зъ Русинами“ — чого мы зовсѣмъ не казали, а навѣть говорили протавно. Онъ приписує намъ систематичне уживанье ненавистной назвы „Ляхи“, коли мы уважали все лише слова „Польскі“. Онъ каже, что мы признаємо „певный зворотъ ко лучшому за нового наѣбѣтника п. Ваденія“, чого мы аѣ не признаємо аѣ не добавуємо. Що до „туги рускихъ народовѣвъ за германско-ческою реакцією“, котрою намъ Dziennik такожъ дѣрѣкає и єи за щось „дуже характеристичного“ уважає, то мы за реакцію югдѣ туги не высказали. Але чи може Dziennik совѣстно сказати, что тепѣршій або недавній Лѣблѣ, Ласковскій, Цѣшки суть либералами, чи може навѣть постуговати, въ порѣбанюи до давныхъ „реакціонерѣвъ“ Зуммерѣвъ, Генѣвъ и Вольфартѣвъ? що сѣей польскій бюрократы были або суть намъ прхильнѣйшій бдѣ тамтихъ нѣмецкихъ? А не одинаками суть тѣ нові бюрократы: одинаками суть люди прхильні Русинамъ межи тепѣршюю польскою бюрократією, а польска праса, почнавши бдѣ Dziennik-

ка Polsk-ого, якъ и верховодяча часть польскои сусѣльности, одобряла и одобряє поступованье польскои бюрократіи супротивъ Русинѣвъ.

Що-до порозумѣня межи Русинами и Поляками, то мы вправдѣ за нимъ не розбѣнаємось, але дѣйстно и широ его бажаємо въ интересѣ обохъ народѣвъ, въ интересѣ краю, державы и всего Славянства. Але єсли „польскій загаль“ зъ такою самою симпатією буде и далѣе трактувати руску справу, зъ якою трактуетъ єи досѣ, въ якою трактуетъ єи Dziennik Polski, єсли бѣвъ и далѣе подѣ порозумѣннѣмъ розумѣнъ буде лишѣ терпѣленье и молчаливе знѣошенье Русинами всѣхъ кривдѣ бдѣ Полякѣвъ, — то не то что порозумѣня не буде, але буде ще бѣльше розъяренье. Мы поступаємо отверто, „безъ маски“, мы не удаємо по фарисейски „симпатію“, але указуємо на всѣ неустанюій кривды протавъ насъ, чтобы той такъ „симпатизуюцій руской справѣ“ загаль польскій предѣ разъ въ интересѣ загальнымъ положивъ тымъ кривдамъ кѣнцѣ; однакъ мы на те або не чуюмо нѣякомъ бдѣповѣди або чуюмо ще докѣръ, что мы „юдимѣ“, что мы „розъяруємо національну ненависть“, что мы „бдѣдержуємо роздразненье“. Чи може бути бѣльше фарисейство и бѣльша безстыднѣсть та импертивенція? — Поступайте и далѣе такъ, панове; побачимо, хто колись бѣльше пожалує, что межи нами не прѣйшло до порозумѣня.

Справа „угоды“ зъ Краковскою асекюрацією починає вже по трохи розяснюватисѣ такожъ для Полякѣвъ. „Kurjer Lwowski“ въ н-рѣ 67. у вѣступній статьѣ старався вправдѣ оправдати о. Бачинского за его рефератъ, кажучи, что нѣбѣ-то „конесіорія львѣвская“ звернулася до Товариства Краковскаго „на основѣ реферату о. Бачинского“, але-жъ самъ Вирмитроп. Сильвестеръ въ писемѣ до „Апѣнды“ рѣчь тую представивъ зовсѣмъ инакше. Та не йде намъ о оборону о. Бачинского въ „Kurjer-ѣ“, а о другу рѣчь, котру „Kurjer“ бдѣднеситъ.

„Дѣякі люди — пише бѣвъ — боятисѣ, что „фондъ архієпархіальный“ буде фондомъ диспозиційнымъ въ рукахъ єпископѣвъ на цѣли надто личны, а бо чужій тенденціямъ народу. Боятисѣ, чтобы тымъ фондомъ не подпирано заведєнь змартышевскихъ або єзуитскихъ. Але сѣ внутрѣшня справа межи коматетами церковными а конесіоріями и дастьє забезпечити окремими застереженіями стороѣвъ интересованныхъ. Мы самі уважаємо, что въ томъ взглядѣ слуга рѣста суть потрібніи, и до ннѣ муситъ прѣйти скорше чи позѣльшє, бо сусѣдность наша має выші потреби, дуже потребує фондѣвъ на школы публичны и т. п., а не на домы зародковъ полукровни и повнои крови єзуитской. Єпископамъ, покликанимъ до диспозиціи фондами, можуть бути доданіи начальніи комитеты управляючіи, такъ що єпископъ буде єкзекуторомъ тѣлько ихъ воли.“

Все то, что говоритъ „Kurjer“, єсть, очевидно, балаканка на вѣтерѣ, бо въ цѣльй той справѣ обовязує угода, а та выразно постановляє навѣть найменшій подрѣбности. Пока стоить та угода, поти нѣчо не може дѣятисѣ инакше, тѣлько такъ, якъ собѣ постановили владыки и Краковска асекюрація.

Петербургскій „Kraj“ въ рубрицѣ „Ruś Halicka“, констатуючи „обурєнєє середѣ духовенства руского“ на условія угоды, заключає:

„Фондъ архієпархіальный єсть фондѣмъ диспозиційнымъ митрополита in omni forma, отвѣрающимъ на розтяжѣ ворота протекціямъ всякого рода, лѣзунству и т. п., и даючій митрополитови можнѣсть до всякихъ экспериментѣвъ политичныхъ въ родѣ банкротованого „Мира“ або форитованя т. є. послѣвъ митрополитичныхъ. А що найцѣкавѣйше — грошѣ на асекюрацію церковей складають самі громады, отже то грошѣ часто хлопскіи, складаніи для забезпечєня части маетку громадекого, якимъ безперечно суть булынки церковей. Зъ-вѣдки отже рація, чтобы митрополитъ бравъ собѣ що року 20—30 процентъ тыхъ грошей?... А треба знати, что той фондъ диспозиційный на случай єкзекутивы розпорядженя митрополитичного, въ самѣй дисципліи львѣвской выносити буде до 20.000 зр. рѣчно.“

Подаємо зъ обовязку дневникарского и сѣей бдѣзвы зъ „Kraju“, газеты заграничной, отже и не зязавано нѣякими интересами зъ Краковскою асекюрацією и протавнои полтицѣ станычнѣвъ, въ рукахъ котрыхъ спочинає Краковское Товариство. Очевидно, мы не хочемо вѣрити, чтобы Вир. митроп. Сильвестеръ зъ того диспозиційного фонду хотѣвъ робити на ново эксперименты въ родѣ „Мира“ або „послѣвъ митрополитично-правительственныхъ“ — але годѣ не признати, что коли-бы дѣйстно коли якѣсь митрополитъ хотѣвъ вѣзятисѣ за такі эксперименты, — то сѣей фондъ диспозиційный, зѣбранный (якъ каже Kraj) зъ рускихъ громадѣ, справдѣ могъ-бы мати злочастный наслѣдѣки для тыхъ-же рускихъ громадѣ, и въ загаль для справы руской.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ наслѣдокъ того, что дебаты въ угорскѣмъ парламентѣ проволѣкли санкцію закона войскового, то сѣблѣйи делегаціи зберутьєя доперва прѣ кѣнци мая або зъ початкомъ червня. Цѣсаръ перебуде въ П-штѣ ще до половины чѣвня.

На субѣтнѣшнѣмъ засѣданю палаты послѣвъ приступлено по ухваленю закона о касахъ гѣрничихъ въ третѣмъ читаню до дебаты

надѣ титуломъ „фондъ диспозиційный“. Палата була подчасъ сѣеи дебаты биткомъ набита, на долнѣхъ були майже всѣ послы а на галеріяхъ повно публики. Першій промовивъ пос. Пихлеръ а цѣла его бесѣда крутилася головно около того, что Нѣмцямъ въ Австріи годѣ вже жити черезъ Славянѣ. За то обжаловувать бѣвъ правительство и правниці, котра записала свою душу клерикаламъ, котрі зновъ на своихъ пранѣрѣхъ выписали слово „реакція“. Згадавши про пос. Ёбенгоха, который сказавъ, что бѣвъ такожъ Нѣмецъ а любить другѣй народѣ, сказавъ Пихлеръ, что прѣцѣ и бѣоілтѣ бѣвъ Грекомъ. Пос. Цукеръ выступивъ въ оборонѣ правительства и бѣльшости парламентарной. По нѣмъ промовивъ гр. Тассе. Онъ доказувавъ насампередъ, что зъ тыхъ 50.000 зр. фонду диспозиційного не достає жадна газета аѣ у Вѣдн аѣ на провинціи запѣмоги. Далѣе сказавъ министръ, что ухваленєє фонду диспозиційного не уважає правительство за вѣтумъ довѣрія для сѣеи. На послѣдокъ ще заявивъ бѣвъ, что не лишѣ Нѣмцѣ мають право до патриотизму але такъ-же и другі народы. По бѣдѣхъ Цалингера и Шавла, который дуже остро критикувавъ поступованье министра красной обороны, Вельзерегаймба, подчасъ дебаты надѣ закономъ войсковымъ, ухвалєно фондъ диспозиційный въ поименнѣмъ голосованю 138 голосами протавъ 129. Протавъ фонду диспозиційного голосували: кляубъ Корвиниого, молло-Чехъ, зъ Русинѣвъ послы Ковальскій и Озаркевичъ а зъ Полякѣвъ Щепановскій и оба Леваковскіи.

Министерство справъ внутрѣшнихъ выдало въ порозумѣнню зъ министерствомъ войнъ розпорядженье, что войско въ чинній службѣ або урлѣбники можуть бути ужитѣ въ слѣдуючыхъ случаяхъ: 1) До усмиреня наслѣдѣвъ, коли того вымагає кѣнцѣ справа публична; 2) на случай великихъ нещастѣ елементарныхъ. Въ сѣихъ случаяхъ выстане бдѣднесѣє лишѣ телеграфично до министерства войнъ.

Зѣ Петербурга доносятъ яко рѣчь певну, что царъ поѣде до Берлина але не скорше, ажъ буде можна поѣхати моремъ, бо царъ рѣшивъєя тепѣрѣ поѣхати лишѣ моремъ. Сынѣ кораблѣвъ, котрі мають супроводжати царя, вже выготовленѣ. Первѣство хотѣвъ царъ выѣхати зѣльвницею, и вертати черезъ Варшаву до Петербурга, але вже три недѣль тому назадъ планъ сѣей зализнею.

Коли сербскій посолъ Симичъ въ Петербургѣ нотификувавъ дня 7 с. м. змѣну нового престола зѣ Сербіи, сказавъ ему министръ дѣлъ заграничныхъ, Гярьє, что правительство російскєє уважає сѣей актъ зовсѣмъ законнымъ и дотикаючымъ лишѣ внутрѣшнихъ справъ Сербіи. За-для того не мають державы и причины намъ далѣе займатисѣ. Що-до Россіи — сказавъ министръ далѣе, — она якъ и давнѣйше симпатизує зъ сербскимъ народомъ и бажає ему лишѣ добра и консолидаціи.

Помилуванье кн. Омалѣ єсть вже фактомъ довершеннымъ. Въ палатѣ послѣвъ вѣнѣвъ бѣвъ въ сѣй справѣ пос. Пельетанъ интерпеляцію а правительство заразъ бдѣовѣло, что не видѣло нѣякомъ причины держати ще довшєє єсть далека бдѣ краю такъ хорооброго борца якъ кн. Омалѣ. Князя заточєно лишѣ за-для того, что бѣвъ оскорбивъ президента республики, а за такую провину трѣлѣтнє заточєнє єсть достаточною карою. По тѣй бдѣповѣди ухвалила палата на внесенєє правительства 316 голосами протавъ 146 порядкомъ давєний. Помилуванье кн. Омалѣ уважають въ Франціи маневромъ правительства протавъ Булянжера.

Драганъ Цанковъ, который тепѣрѣ перебуває у Вѣдн, высказавъ передѣ корреспондентомъ „Narod. List-ѣвъ“ поглядѣ, что въ Болгаріи муситъ рѣшучо настати змѣна. Становище кн. Фердинанда єсть на его поглядѣ дуже прѣкре и небезпечное. Онъ поперечивъєя до бѣре зъ президентомъ министрѣвъ Стамболовымъ и длѣтѣю муситъ перебувати въ Филипполи. Стамболова и его шурина, министра войнъ Мутукурова, не прѣймає князъ вже бдѣ довшого часу а войсковіи рапорты каже адавати собѣ молодшимъ єнцѣирамъ. Цанковъ думає, что кн. Фердинандъ прѣйде повѣдои до перекованя, что не може удержатисѣ, и самъ вынесєє зъ Болгаріи. Абдикація короля Милана лишѣ прѣсоригъ уступленье кн. Фердинанда. Що-до Сербіи, то Цанковъ не кончєє вдовольный, бо бѣвъ недѣловѣръ Ристичєва, который завсѣгды лѣвирувавъ межи Россією а Австрією.

Кн. Фердинандъ вернувъ до Софіи и конферувавъ зъ Стамболовымъ а бдѣтакъ зъ министрѣмъ єнцѣирѣвъ и бѣвъ у сербского агента Дянчѣа. Апештованъ тутъ адюката Вулчева и банкира Калучова за то, что они выслали жалобу на правительство до князя.

НОВИНКИ.

— Всѣхъ нашихъ П. Т. Предплатникѣвъ, котрі замовили „Дѣло“ на рокѣ 1889 и оно имѣ правильно до ннѣвъ выслаєсь, просимо, чтобы зѣволили поспѣшити зѣ присылкою перѣдплаты, а евентуально и залѣгаючи ще поспѣллати.

— Концертъ въ память XXVIII-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка, устроюваний руско-народными товариствами у Львовѣ, бдѣбудєєя сѣреду дня 27 н. от. марта (а не 25, якъ перше доношено) въ сали ратушевѣй. Салѣ въ „Народнѣмъ Домѣ“ управлючій совѣтъ бдѣмовивъ, бо попередѣ уже вы-

наймивши еи на выставу образу Матейка. Секретарь п. Матейка, до которого товариства удавалися, заявивши вправдѣ охоту бдѣтупити салю на вечерѣ, але се бдѣтуплене було-бы сполучене зъ тѣлкими заходами и такими великими выдатками, що комитетъ концерту мусѣвъ зрезигновати зъ салѣ „Народного Дому“ а оглянувши за салю де-небудь иде. Въ концертѣ возмуть участь: товариство „Лютня“, панна Ольга Г., п. Вольф-сталь, п. Вѣтошинскій и п. Корнило Устѣянович. Въ програму концерту уйдуть сами народни композици Лисенка, Воробкевича, Товачовского (Чеха, котрый компоувавъ и нашѣ пѣсни) и др. Вѣльша часть композицій буде виконана першій разъ. Точну програму оповѣститъ комитетъ ще сего тижня. Запросишь на концертъ не розсылаєся, а комитетъ просить въ загалѣ всѣхъ почитателѣвъ безсмертного Тараса почитати концертъ своєю гостиною.

— **Память Тараса Шевченка** обходять въ роковини его смерти скрѣзь по мѣстахъ Украины — очевидно невяно, бо того тамъ не вольно. Шевченкове свято обходили вчера Украинцѣ въ Катеринодарѣ на Кубани и вчера высылал телеграмму, адресовану на имя Ив. Белея редактора „Дѣла“, въ котрой при нагодѣ того всенародного свята шлють свой привѣтъ братьямъ Галичанамъ, котры — якъ сказано въ телеграмѣ, — „прилюдно“ святкують роковини Тараса. Сегодня рано одержали мы тую телеграму и мѣстимо еи въ дотычній рубрицѣ. Телеграма говоритъ сама про себе — мы-жъ одъ себе бажаемо сердечнымъ нашимъ братьямъ Чорноморцямъ и въ загалѣ Украинцямъ, щобъ и они змогли якъ найскорше святкувати память Тараса — прилюдно!

— **Инспекторъ гимназіальный, п. Гикель**, подаєся уже такожъ на пенсію, здаєсь однакожъ, не во владѣ нѣ воли. Яко колишній професоръ бувъ п. Гикель любленій учениками и на томъ поли бувъ-бы невнѣ и больше вдоволеній самъ собою. Ни нѣ, хочъ ще не выслуживъ лѣтъ своихъ, иде на спочинокъ.

— **Доповняющій вибѣръ до рады повѣтовой въ Жовнѣ** трѣхъ членѣвъ зъ курій сельскихъ громадъ, на мѣсто о. Децикевича зъ Куликова, пок. Ив. Грабаря, войта зъ Пристанни, и засудженого Федя Б. зъ Л., одбувся для 5 н. ст. марта с. р. Русины поставили на кандидатурѣ: д. ра Мих. Короля, адвоката въ Жовнѣ, Льва Бурака зъ Виницѣ, подѣ Жовновку, члена жовновской рады мѣской, и Демка Яцуру, войта зъ Желдѣ. До виборѣвъ прибуло до 170 виборѣвъ. Комисією выбрали Русины свою: 3 священникѣвъ и 2 селянѣ. При скрутинѣ показало, що д-ръ Король и Левъ Буракъ достали по 160 голосѣвъ, а третій кандидатъ Демко Яцура только 15 голосѣвъ. Прочіе голоса дали виборѣвъ селяне на Ивана Кука, молодого пѣвца церковного зъ Колоденця — и его выбрали раднымъ. А сталося се такъ, що селяне вымазали Демка Яцуру а вымазали Ивана Кука. На счастье, справа руска и селянска черезъ то не потерпѣла, бо зъ стороны польской агитація не бужо. Та й по що Полякамъ було мѣшатися до сихъ доповняющихъ виборѣвъ? Русинѣвъ у радѣ 12, а Полякѣвъ зъ однимъ жидомъ 14. Поляки мають въ радѣ бѣльшину, мають своего маршалка и вице-маршалка, мають у выдѣлѣ 6 членѣвъ а Русина анѣ одного, — чи-жъ треба имъ ще бѣльшого добра?

— **Зъ повѣста „турецкого“ пишутъ намъ:** Сими днями одержали всѣ громады турецкого повѣста ось такую дословну бдѣзъ заряду повѣтового зъ дня 18 лютого 1889 ч. 157: „Do Zwierzchności gminnej w N. na podstawie uchwały zarządnej na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 1889 poleca się Zwierzchności gminnej, aby w 15 dniach nadesłała do Zarządu Rady Powiatowego w Turce odpowiedzie na następujące 4 pytania: 1) Jakie grzywny i pieniądze za prestatę drogowę odesłane zostały do Zarządu Powiatowego w Turce w r. 1888 i w r. 1889. ile? i za co? 2) Kому zostały do rąk oddane? 3) Czy są na to w kancelaryi gminnej rekwirowania? 4) Od kogo kwity wystawione? — Z Zarządu powiatowego. Turka dnia 18-0 lutego 1889 Ksiądz Mikul, Prezes.“ — Той турецкій Зарядъ повѣтовый установлений ч. к. на мѣстничествѣ въ порозумѣннѣ зъ выдѣломъ краєвымъ на предложене ч. к. староства въ Турцѣ урядує одъ грудня 1888 р. и бере за свое урядоване готѣвкою зъ касы повѣтовой до 2.000 зр. рѣчно. Зъ той що-ино наведеной бдѣзвы можете, добріе люде, змѣркувати, по якому то у насъ автономія турецка газдує и такой то ладъ у насъ? Ваша Експеленце, Пане Намѣстнику, змилуйтесь надъ турецкимъ повѣтомъ и зарядѣть, чтобы звыши 56.000 мешканцѣвъ тутешныхъ не тратили надѣѣ, що естъ яка така правда на свѣтѣ! (На теперь о автономіи турецкой не могу Вамъ больше писати, бо якъ менѣ прийдѣ на гадку того все, що у насъ въ Турцѣ дѣєся, то менѣ слабо робытись и боюся, чтобы ескци не достати...)

— **Читальня въ Настасѣвѣ хотѣла** устроити хорально-декламаторскій вечерокъ на цѣль гуманитарну, а не маючи бдѣповідного въ салѣ локалю, выдѣль читальнѣ вѣбѣ до краєвой рады школьной просьбу о приводеженіи комнаты школьной. Однакожъ показалося, якъ прихильна краєва рада школьна просвѣтъ народу: на просьбу письменну а потѣмъ телеграфичну — навѣтъ не зволюла бдѣповідати!... нехай бы бодай була бдѣповідъ „Nie rozwalam!“ Такъ само поступило събѣ и министерство, до которого такожъ бдѣнесено телеграфично... Въ загалѣ читальнѣ уважалося за щось страшного и гѣршого якъ „kółka rolnicze“ а навѣтъ гульки зъ музикою, на котры якось, вѣбѣ тихцемъ, сама окружна рада школьна въ декоративнѣ мѣбелюванѣ бдѣстуета комнаты школьной. Коли-жъ потому хто зъ учителѣвъ подаєся о за-помогуту, то та рада бдѣдає внесени поданя, „бо прещѣнь хто має на салѣ и забавы не потребує за-помогуту“. — *Той Самъ.*

— **Вѣче академикѣвъ** одбулося для 9 и 10 с. м. въ сали ратушевѣй заходомъ комитету, зложеного въ Русинѣвъ Козловского и Будзиновского и Поляка Каспарка. Въ субботу о 3. год. збѣшлося надъ 500 студентѣвъ университета, политехники, школы дѣльскаго, лѣсового и ветеринарнѣ, и почалося вѣче. Техникъ Козловскій, выбранный про-водникомъ зборѣвъ, повитавъ зборныхъ и зазначивъ той добрый бѣвъ, що академики интересу-

ються публичными справами. — Ректоръ д-ръ Пентакъ звернувъ сейчасъ увагу зборныхъ, що се агромажене незаконне, але коли вже годѣ его бдѣклати, то радѣтъ триматися дозволеныхъ границъ и трактовати справы не дуже горячо, а зъ розвагою. 1) На порядку дневномъ була перша справа: „Зближене молодежи мѣбелювой и замѣбелювой“. Референтъ Ляковичскій въ довшой промовѣ высказавъ бажанье, чтобы молодежѣ лучилася разомъ не лишь на поли науки, але и на вѣщахъ, на котрыхъ могла-бы заявити свои бажаня и резолюциі. Щобы се выконати, то треба выбрати комитетъ ексекутивный, котрый бы старався лучити разомъ молодежѣ всѣхъ вышнихъ научныхъ заведенъ, выконувати резолюциі и вносеня, приняти вѣчемъ академикѣвъ, и завлазувати такой комитетъ по иншихъ мѣстахъ, де суть вышніе заведеня научковы. Въ такой способъ звертала-бы молодежѣ свою увагу на кожду справу, котра еи обходитъ. То вносенне принято и выбрано до комитету 4 Русинѣвъ и 11 Полякѣвъ. — 2) Референтъ Френкель говоривъ о потребѣ часописи для академикѣвъ, котра-бы найбѣльше лучила молодежѣ и де-бы мѣстилася працѣ не лишь Полякѣвъ але и Русинѣвъ въ ихъ мѣстѣ. Вправдѣ має така часопись выходити въ Краковѣ, але хто знає, яка она буде; лѣпше выдвигати другу такую часопись въ Львовѣ. На той тематъ говорило богато академикѣвъ и вѣбѣчи ухвалили, що выбранный комитетъ має старатися выдати такую часопись. — 3) Акад. Маркевичъ порушивъ дуже важну справу вызыскуваня молодежи въ урядкахъ. Кто знає, якъ живутъ тѣ академики Русины, що бдѣважилися ийти на свѣтскій факультетъ, якъ они шукають за зарбѣкомъ для удержаня и якъ ихъ на кождѣмъ кроцѣ вызысують, за велику працу платять малѣ грошѣ, той поймае важность справы. Референтъ навѣвъ богато фактѣвъ вызыскуваня (н. пр. за 8 зр. въ одномъ бюрѣ мусить працювати академикъ черезъ мѣсяцъ 7 годично денно). Дискусія на той тематъ була дуже оживлена. Ректоръ д-ръ Пентакъ звернувъ увагу на се, що академики-панци, котры мають удержанье, неспѣбно берутъ работы по бюрахъ и тымъ лише роблятъ конкуренцію бѣдѣйшимъ. Вносенне въ той справѣ: комитетъ вышле просьбу до палаты адвокатской и нотаріальной, чтобы мундантамъ плачено за 5 годичнѣ денно працѣ minimum 20 зр. и чтобы власти при роздаваню занять въ бюрахъ и урядкахъ уважали на способности и матеріальный станъ кандидата, а академики сами мають солидарно жадати при удѣлованю лекцій за мѣсяцъ найменше 10 зр. (1 година денно працѣ), принято одуохомъ. — 4) Правникъ Трильовскій промавивъ по руски въ справѣ участи молодежи въ житю публичномъ. Посла его гадки теперѣшній збораня, на котрыхъ молодежѣ радѣтъ надъ справами, котры до неѣ односятся (законъ войсковой и т. п.) суть добрымъ задаткомъ на будуче. Теперъ повинни академики брати ще бѣльшю участь въ житю публичномъ, чтобы пѣзвѣише въ кой-небудъ службѣ не тратили своихъ пересвѣдченъ, а мали свою выроблену гадку. Отже збораня молодежѣ выражає вже теперь свое обурѣние на всѣ тѣ кривды и насилія, якѣ теперъ дѣються (именно при выборахъ) и най то буде мѣментомъ для суспѣльности на будуче. Резолюцію тую принято. — Акад. Райтеръ критикувавъ науку исторію въ гимназіяхъ, зъ котрой ученикъ выбраєся собѣ зовсѣмъ хибній понятю о подѣяхъ историчныхъ. Если случайно не студіює познѣйше самъ исторію, то й не буде знати, що дѣялося по Наполеонѣ, а о томъ, що передъ нимъ дѣялося, буде все мати хибну думку. — 5) Акад. Каспарекъ мавъ рефератъ о роздѣлованю стипендій и вказувавъ на фактахъ, кому дають стипендію и яку вагу має при томъ претенція. При томъ представивъ такожъ станъ фондациі музея въ Раперовилю и фондациі Островского. При голосованю принято вносенне п. Каспарка, чтобы при роздѣлованю стипендій мали власти взгляды и на опинію молодежи и чтобы молодежи польскоѣ въ Цириху дати повномочіе занятися справою музея въ Раперовилю. — П. Емминовичъ упоминаєся о стипендіи для учениковъ школы ветеринарской. Сею справою має занятися комитетъ. — На томъ скончалося вѣче въ субботу о год. 8. вечеромъ. — Въ недѣлю розѣславъ ректоръ д-ръ Пентакъ письма до товариствъ и проводникѣвъ вѣча, чтобы зборы занекали, але вже було за поздно. О год. 5. пополудни збѣралосѣ ще бѣльше академикѣвъ, якъ въ субботу, и наряды почалися далѣше. — 6) Техникъ Ш. въ дуже основноѣй промовѣ говоривъ о зблѣнованю правъ политехники зъ правами университета. На око мають тѣ заведеня равнѣ права, але въ практицѣ такъ не естъ. Отже поставивъ такой вносеня: а) Тому, що другій державный испытъ техничный естъ навѣтъ трудѣйшій, якъ на выдѣлѣ правначомъ, медицинѣмъ и философичномъ, то комитетъ має старатися, чтобы инжениры, котры здали другій испытъ державный, мали такъ само право горожанства, якъ и докторы правъ и т. д.; б) чтобы ректоръ политехники мавъ такъ само голосъ впріальній въ соймѣ, якъ ректоръ университета; в) чтобы надано статутъ органичный политехничѣ такій, якъ має университетъ, бо политехника истнує лишь на основѣ розпознѣженя министерского; г) вносенне змодифицированное иншимъ академикомъ) чтобы школу рѣльмачу въ Дублянѣхъ змѣнѣти на академію рѣльмачу, перенести еи до Львова и д) отворити въ нѣй выдѣлъ лѣсничства; е) чтобы на политехничѣ отворити выдѣлъ меліорацийный (инжениры культуры намъ потрібнѣ) и вышшу школу торговельну (бо теперѣшня львовска не бдѣповідѣае своей цѣли) и ж) чтобы въ гимназіяхъ отворити курсы рисункѣвъ одручныхъ и вышнюю геометрію, а въ реальныхъ школахъ курсы филологіи, пропедевтики философій и исторіи старинной, чтобы тымъ способомъ уможовляти реалистамъ вступити на университетъ, а ученикамъ гимназіи вступити на технику. Тамтѣ вносеня приняты, а послѣдній упавъ. Подносилися голоса, що краше зовсѣмъ не вчитѣ греки и латиня. — Дублянецъ Б. звернувъ увагу на то, що се лишѣ бажаня, котры певно не сповнятѣся, але Ш. бдѣповідѣвъ ему, що хто цукає, тому отворять. Ветеринарь Б. жалувался (въ рускомъ языкѣ), що ветеринарными несправедливо всѣ помѣтуютъ, уважають ихъ лише коновалами, а они прещѣ стати въ великій прислужѣ не лишь звѣртамъ,

але посередно и людямъ. Нѣхто о нихъ не дбає, стипендій не мають и не знаютъ ценно, чи суть академиками и чи мають такой права, якъ академики. Отже най хочъ теперъ прочіе академики живутъ дружно зъ львовскими ветеринарами, спомогають ихъ бібліотеку, а комитетъ нехай до-слѣдитъ, якъ дѣйстно глядѣть академики на ветеринарѣвъ. (Гучній оплески). — 7) Акад. П. говоривъ о интервенциі властей и о горожанскихъ односинахъ академикѣвъ. Фактично-жъ не мають академики жадныхъ свободѣ (слова зборѣвъ и т. п.), бо ихъ що-разъ бѣльше обмежують розпорядженя министерства, полициі и сенату. Въ Япанѣ теперъ лѣпше отже комитетъ має старатися, чтобы тѣ власти усунули всѣ розпорядженя, що обмежують свободу академичну. — П. ректоръ техники Зброжекъ заявивъ, що уважає агромажене за незаконне, побююєся, чи не буде потребувати бдѣповідати за себе и за академикѣвъ, але просить далѣше наряджуватися поважно и не бавитися въ дурниці (а то въ причины великого галасу, якій повставъ въ сали черезъ непорозумѣнія мѣжъ двома академиками). — 8) Полякъ Л. поставивъ вносенне, чтобы кождому по сконченю университета черезъ три роки вольно було належати ще до товариствъ академичныхъ. Тямѣти бѣае добре, що се все рium desiderium, але естъ такожъ за тымъ, чтобы „пукати“ и то чимъ сильнѣйше, тымъ лѣпше. — 9) Акад. Г. говоривъ о потребѣ факультету медицинѣго на университетѣ львовскомъ. Выдѣлу медицинѣго въ Краковѣ не до-сытъ для Галичины, а въ Львовѣ правникѣвъ за богато (надъ 600). Если-бы бувъ въ Львовѣ факультетъ медицинѣй, а ще до того для жидѣвъ окрема школа теологична (рабинатска), то сейчасъ зблѣновалися-бы всѣ выдѣлы. А що грошей нема на выдѣлъ медицинѣй, то на се можна поради-ти. Въ школѣ ветеринарнѣ учать профессоры богато тыхъ самыхъ предметѣвъ, якъ на выдѣлѣ медицинѣй, отже могли-бы тымчасомъ учить тѣ самѣ профессоры. Вносеня и тую послѣдню директиву для комитету принято. — 10) Акад. Б. бдѣчитує остроу критику реформъ мѣн. Гавча и выказує, що у насъ зовсѣмъ нема такъ богато образованныхъ людей и що „наложене для одъ науки“ (подвышенне оплаты школьной) дуже несправедливе. Добре-бы було, чтобы наставъ уже иншій министръ просвѣты (въ сали нечуваный крикъ и оплески), а хочъ сего академики сами вчинити не могутъ, то все таки подкѣпати позицію министра Гавча суть въ силѣ. Докладнѣйшого змѣсту реферату не можемо подати зъ уваги на ц. к. прокураторію. — 11) Акад. К. розбѣравъ широко систему милитаризму и проектованный законъ войсковой, котрый въ Пештѣ выкликавъ такой розруху, оказавъ, что теперъ охотники не суть добровѣльными охотниками, и поставивъ резолюцію, що молодежѣ протестує проти закона войкового (§. 25), а если-бы той законъ переишловъ, то академики жадаютъ за-галъного права голосованя. — 12) Акад. Б. за-дѣлѣ опѣнованю поры коротко говоривъ о проектѣ Ляхтенштайна о школахъ конфесійныхъ и вызывавъ молодежѣ, чтобы черезъ аклямацію заявила свой рѣшучій протестъ проти сего проекту. (Гучній оплески). — Подякою для президента мѣста п. Мохнацкого за бдѣтуплене салѣ и подякою инцидѣтарамъ вѣча скончалося зборѣ о год. 1/2 11 въ ночи. — Само вѣче було хвилями зовсѣмъ поважне, а хвилями мало характеръ сойкну польского. Незванзанный присутностію комисаря говорили академики свободно о томъ, що имъ лежало на сердци. Характеристично то, що лише два товариства и то оба рускѣ, прислали на вѣче телеграмы. „Акад. Громада“ зъ Кракова: „Стойте смѣло въ оборонѣ угрожаемыхъ нашихъ правъ и интересовъ!“, а тов. „Сѣчъ“ зъ Вѣднѣ: „Солидаризуємося зъ вами; постойте непохитно за свободу, за наши права... и желаемо успѣховъ.“ — По вѣчу одбувся комерсъ подѣ дозоромъ полициі...

— **Окружна рада школьна мѣска у Львовѣ** заводять у всѣхъ женскихъ школахъ въ своихъ окрузѣхъ одноразову науку школьную. Таке заряджене заведено наразѣ лишь на пробу въ сѣмъ роцѣ школьномъ. На години концевѣ вызначено науковы предметы, що не вымагають бѣльше напряженя умислого, а то науку каллиграфіи, сѣбѣу, рисункѣвъ и ручныхъ работъ жѣночыхъ. Мѣжъ другою, третою и четвертою годиною буде одпочинку 10 минутъ, а мѣжъ четвертою и пятою 15 минутъ. Окружна рада школьна просить всѣхъ интересованныхъ, чтобы подавали свои спостереженя по введеному въ житѣ сѣмъ змѣны въ женскихъ школахъ.

— **Зъ Долины пишутъ намъ:** Для 7 н. ст. марта померъ въ нашихъ мѣстѣ Нѣмецъ-колонистъ Фердинандъ Стацъ, знаный далеко и широко на нашѣмъ Подбѣрѣ лѣкарь знахаръ, до которого сѣшѣли не только забѣбонный простѣй люде, мовъ по свяченю воду, але и особы интеллигентны, неразѣ и колѣнакатѣль малѣ зъ далека. У насъ, въ Долині, смѣялися зъ Нѣмца-чудотворца, але люде сторонскѣй вѣрили въ его „голуксы-покусусы“. Га, пѣмо прорѣта in patria! Нѣмецъ взнає до знахорства зъ бѣды, а потѣмъ приишовъ до великого мастку. Доношу о смерти того чудотворца только дѣлатого, чтобы заощадити де-кому кошѣтъ, коли-бъ може збѣрався ѣхати до долиньского Нѣмца...

— **Дрѣбный вѣсти.** Громадѣ Рекшинь въ пов. бережаньскомъ удѣливъ цѣсарь 50 зр. за-помогти на будову школы.

Вѣсти зъ Еп. Перемыском.

Въ пропозицію на Зиндранову, дек. дукляньского, приняти о.: I Ант. Венгриянович, II Корн. Копиастинскій.

Презенти одержали оо.: I. Голіанъ на Рыботичѣ, дек. добромилъского; I. Гагерскій на Пелино, дек. сянѣцкого; Вол. Полянскій на Теречу, дек. сянѣцкого; Ант. Рудавскій на Гаѣ, дек. дрогѣбницкого, и Мих. Зубрицкій на Мшанецѣ, дек. жуковитского. О. Вас. Черманикъ зъ Сянѣка, одержавши презенту in re devolutivo на Геруцко, дек. дрогѣбницкого, зрѣкся той парохіи а еп. Одинариятъ запрѣсентувавъ о. Вол. Комарницкого, декана комарняньского и пароха въ Подѣльцяхъ.

Краєва рада школьна удѣлила похвалу о. Мих. Миколаевичу за ревну и пылку науку религіи въ школѣ въ Скоморохахъ.

Еп. Консисто́рія вставилася до намѣстничества о. згоду на кан. институцію о. Ал. Яремкевича, завѣд. Воротина, дек. порохицького, запрѣзентованого на ту парохію.

Вѣсти зъ еп. Станиславовской.

Именованіи въ еп. Консисто́рію оо.: со-вѣтниками: Петро Гиль въ Олексинцахъ, I. Мочульскій въ Циганахъ, Петро Мицковскій въ Чорнокопцяхъ, Софр. Левничкій въ Рунгурахъ и Алекс. Заклинскій въ Богородчанахъ старыхъ; ассесорами: Мих. Кобыляньскій зъ Мышкова, I. Гордѣвскій зъ Шманковецъ и Алекс. Уляничкій въ Лановцѣ. — Грамоты похвалны въ вдоволеніемъ одержали оо.: Гр. Филиповъ сотр. зъ Чорнокопцѣвъ малыхъ и Вол. Познанскій зъ Давидковецъ. — Представителемъ всѣхъ трѣхъ урядѣвъ при окр. радѣ шк. въ Сторожницѣ на Буковинѣ именованый о. Юл. Рожанковский зъ Глибѣков.

Одержали оо.: завѣдательства: Ал. Валицкій въ Поточискахъ, Вол. Кисѣлевскій въ Палагичахъ, Вол. Билинскій въ Черѣвѣхъ и Атан. Левинскій въ Товстенкомъ; — сотрудничества: а) системизованіи: Ал. Капустинскій въ Синьковѣ, I. Заклинскій въ Короши и Сев. Грицина въ Гусѣтинѣ; — б) приватнѣ: Ер. Варшівъ въ Имниці, Амвр. Кадаевскій въ Долині, Мак. Кричковскій въ Хомчинѣ, Ник. Стемпурскій въ Делятинѣ, Евг. Ступинскій въ Коломихъ, Илія Лабій въ Залѣсѣ, I. Смольный въ Устю еписк., Вол. Носковский въ Борщевѣ, Петро Ижевскій въ Ольховцѣ, Ад. Лоевскій въ Звиняцѣ, I. Ульяновскій въ Боссирахъ, Теод. Матейковъ въ Давнячи и Ник. Красицкій въ Рунгурахъ.

Ремунеровано катихизѣвъ: въ Городецѣ 65 зр., въ Обертинѣ 60 зр., въ Коломихъ въ женской школѣ 70 зр. а въ обѣхъ мужескихъ по 50 зр., въ Скалѣ 50 зр.

Еп. Консисто́рія вставилася до цѣсаря о принятіи о. Гр. Литвиновича, сотр. въ Березовѣ, до заведеня научного св. Августина у Вѣднѣ.

Наука, штука и литература.

— „Жита Святыхъ“, издаваный о. Евгениемъ Гузаремъ изъ Завадова, — якъ доносѣтъ намъ изъ Станиславова, — представляются величаво. Папѣръ гарный, друкъ добрый, иллюстраціи, можна сказати, артистичны. Печатанье поступаетъ скоро напередъ, такъ что зъ початкомъ цѣвѣтня с. р. появиться первый выпускъ. Дальшіе выпуски будутъ выходить по 8 тиждѣвъ, отже цѣле дѣло скончѣнется въ жовтнѣ с. р. Потѣмъ цѣна книжки, яко цѣлости, буде подвышлена.

Телеграммы „Дѣла“.

Катеринодаръ (въ Россіи). Святкуючи тутъ тихенько роковини Тараса, витаємо Васѣ, братѣвъ Галичанѣ, що святкуюте прилюдно тѣ роковини, и бажаємо Вамъ дальшого поступу! — *Чорноморцѣ.*

Вѣденъ 11 марта. Палата послѣвъ ухвалила титулъ „рада министрѣвъ“. При титулѣ „газеты урядовѣ“ домагався пос. Розеръ знесеня стѣмпля одъ газетъ.

Софія 11 марта. „Свобода“ каже, що звѣстна бдѣзъ Панкова до своихъ товаришѣвъ естъ лишь доказомъ безсилности Россіи. О Сербіи бдѣзываетъ та газета въ той способѣ, що высказує надѣю, що Сербѣ зумѣють придержуватися оклику: „Сербія для Сербіи“, бо то естъ въ интересѣ такъ сербского народу якъ и всѣхъ народѣвъ балканскихъ.

Парижъ 11 марта. Палата послѣвъ при-няла вносенне посла Мильрода въ справѣ амнѣстии всѣхъ засуджѣныхъ за стрѣйки и за провини прасовѣ, але дискусію надъ симъ вносеніемъ одложила на познѣйше.

Бѣлградъ 11 марта. Король Александеръ одержавъ Гратуляциі майже одъ всѣхъ державъ европейскихъ.

Букарешть 11 марта. Новый законъ войсковой буде мѣстити въ собѣ такожъ постановы що-до заведеня стану облоги.

Переписка Редакциі и Администрациі.

Вл. И. Ж. въ Снѣ. н. Заплачено доперва за сѣченъ. — Вл. М. В. въ Ст. в. 50 кр. передали мы ред. „Товарища“; чи выслали, не знаємо; за „Дѣло“ заплачено за сѣченъ. — Веч. I. Г. въ Т. На роцъ 1889 заплачено 3-50 зр. — Вл. А. А. въ М. 1 зр. заплачено за 1888 роцъ а 2-50 зр. на роцъ 1889. — Вл. пѣ Е. н. въ Г. Заплачено до 28 лютого 1889. — Веч. И. Д. въ Нар. „Дѣло“ на-дѣся о 6 годичѣ вечеромъ на почту, то Вы повинни мати его вже на другій день рано.

Оповѣстка.

Товариство „Академичне Братство“ вызыває въ-послѣднѣе своихъ довжниковѣвъ, чтобы якъ найскорше сплатили свои довги. Маючи значну часть своего мастку, бо около 800 зр., на довгахъ, не може товариство въ администрациіной части нормально развиваться, а ждати далѣше, поки довжники здогадуются, що довгъ товариству бдѣдати треба, не може. Часть силаты назначуєся до 1 цѣвѣтня с. р. По 1-омъ цѣвѣтнѣ оголоситѣся публично имена тыхъ, що позички не звернутъ. Коли и то буде безъ наслѣдѣвъ, то д. 1 мая с. р. вступає товариство зъ своими жаданями до довжниковѣвъ на дорогу судову.

Тажоже проситѣся тыхъ членѣвъ, що зъ бібліотеки „Акад. Братства“ вызначили книжки и выхѣлали на провинцію, чтобы прислали ихъ по возможности найскорше.

Адреса товариства: ул. Калѣча ч. 1. — К. Тигоскскій, голова; О. Долыничскій, касієръ; О. Маковей, бібліотекаръ.

Антика РУКЕРА у Львові
порукає 2460 197-2
росу красоти и всякій косметики такъ че-
резъ мене якъ и инші фирми поручаю.

Фабрика вигаровъ ролничихъ и гисерия
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улиці Довгой поручає свои вы-
1884 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 234-0

200.000 зр
можна выграти вже 1 цвѣтня с. р.
ПРОМЕСОЮ
на лотъ мѣста Вѣднѣ за 3 зр. и 50 кр.
ВЪ КОНТОРѢ ВЫМѢНЫ
KITZ и STOFF
у Львовѣ, плаци Галицкій ч. 1
Порукає за провизію позлогосудемо сейчасъ
и на мѣстѣ за постылитомъ.
Ся контора купує и продаетъ все краєвий и за-
граничний паперы вартостны, а такожъ монеты подъ
найкористовѣйшими условіями. Вѣстакъ инфор-
мацій, вхочащій въ обѣдѣ банквоу, подамо
найохотливѣе устно и писемно. 282; 5-15

Розкладъ їзды на зельзницяхъ державныхъ.
важний одъ 15 марта 1889
Приходять до Львова: о год. 1.15 въ нощи зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуса-
тина и Станиславова; — о год. 8.06 рано зъ Су-
хой, Хирова, Стрыя; — о год. 8.20 по полудни зъ
Сухой, Хирова, Гусатина, Станиславова и Стрыя;
— о год. 7.40 вечеромъ зъ Гусатина и Ста-
ниславова.
Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Ста-
ниславова и Гусатина, Лавочного, Будапешту,
Хирова и Стружа; — о год. 9 рано до Станисла-
вова и Гусатина; — о год. 10.15 рано до Стрыя,
Станиславова, Гусатина, Хирова и Сухи; — о год.
7.50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2235 54-2

Свѣжій транспортъ
НАСѢНЬ
цвѣточныхъ и огородныхъ, одержала
Народна Торговля
у Львовѣ и ея филиа.
2839 Цѣники даромъ и франко.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.
Почавши одъ дня 7 падолиста 1885
2218 50-0
выдає
АСИГНАТЫ КАСОВИ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженъемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженъемъ
Передрукъ не буде плаченый Дирекція.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признания и
дипломъ гоноровый
на всемирной выставѣ въ Антверпѣ
за незрѣваній
Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.
Пилиптонъ волосю сивому и споловѣдому по колькоразо-
вомъ ужитю привертає красну барву. Пилип-
тонъ не фарбує, лише одмолоджує волосю, котре подъ выш-
вомъ сего одличного средства одыскує первѣстну барву, мя-
костъ и блыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.
Валентинъ найсильнѣйше выпадає волосю вздержує,
цибульскы волосны взмоднає и до вытворю-
ваня та поросту волосъ побуждає. Тисныи покрываються крас-
нымъ волосемъ. — Цѣлыи флаконъ 3 зр. Повѣ флакону 1 зр. 60кр

ПУДРЪ КНЯЖИЙ
Знамените поведенье и покушъ сего пудру суть найлѣп-
шимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій
на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численныи медалѣвъ заслу-
жыи его одзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій
не мѣстятъ жадныхъ металевыхъ примѣшекъ, есть се найчи-
стѣйша и найлѣпшійша мучка ростиныи, приемно прилагаетъ до
лица надає красну, природну бѣлостъ и есть неоцѣненымъ сред-
ствомъ до окрасы лица.
Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣлѣ 1 зр. зъ лебе-
дикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевий для бѣлолицыи и кремовый для
шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1.20
зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прыщѣ, лишай, угрики,
попаданья и лущенье шкѣры, выгла-
джує морщинки и долики бѣсовыи Лице бѣдѣжує, выбѣлює и вы-
нѣжнює до той степени, що яко средство тоалетово-тигиченне
збѣстало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-ли-
карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.
2529

И. ИГНАТОВИЧЪ
у Львовѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3,
плаци Мажидий и улиці Галицка рѣгъ Валовой ВЪ КРА-
КОВѣ Суконницъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

Маріяцельскій капль жолудковій
знаменито дѣлають у всѣхъ недугахъ
желудка.

Незрѣванній при браку апетиту сла-
бость желудка, вонючость оддыху,
кислотыи оддыху, здуто, колюче,
катаръ желудка, газы, твореню сѣ-
пѣску и камышечковъ въ мѣхури,
при выдѣлѣи великой слезы, жовтацѣ,
одиченно и блувною, болѣю голови
(если походить зъ желудка), корчавъ
желудка, задненю, перетяженю же-
лудка стриваи и напоми, при хро-
бакахъ, недугахъ селезенки, печѣнки
и геморойдахъ. — Цѣна флаконъ
разомъ зъ приписомъ 40 кр., подеиной 70 кр.

Головна высылка у антикари
КАРОЛІА БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.
Маріяцельскій капль жолудковій не суть цѣныи
средствомъ потайнымъ. Складовъ части подаи суть при
каждой флаконцѣ въ приписѣ.

Правдливъ можна купувати у всѣхъ
2351 57-52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдливъ Маріяцельскій ка-
плъ жолудковій рѣвно фальшуютъ и насѣдуютъ. — На-
закъ правдливости муситъ кожда флашка бути за-
явлена въ червоне запакованье, заосмотрѣне въ помыслу
марку охоронну и при кождой флаконцѣ на приписѣ
муситъ находитися, ше сей приписѣ друкованый у Г.
Гуска въ Кромерижу.

Правдливъ можна купити: у ЛЬВОВѣ въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Блаженфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова
Писеса, Жиг. Рукеера, Кар. Складенского, Л. Вевурско-
го, Ари. Гаппапорта. — ВЪ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. —
ВЪ БОБРЦѣ у ап. Бальбаны Мендлицон. — ВЪ БРО-
ДАХЪ у ап. Брониса. Витославского, Мих. Куляки,
Вилг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад.
Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѣ у ап. А.
Вжеца. — ВЪ БУЧАЧИ у антикари Корнела Левич-
кого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Велес. Книжовоц-
кого. — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Траунфель-
пера. — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап.: Айхмилера, П.
Партиевича. — ВЪ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма.
— ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — ВЪ
ЖУРАВНѣ у антикари Іос. Л. Томашевского. — ВЪ
КАМЪНЦѢ СТРУМИДОВОЙ у ап. Карола Пилевского;
ВЪ КОЛОМЪЯХЪ у антикари А. Сидоровича. ВЪ
КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ
у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИ-
Цѣ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. І. Жолыского. — ВЪ НЕМИРОВѣ у анти-
кари Предимирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у
ап. Омеа. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап.
Житкода І. оголика К. — ВЪ РАДЕХОВѣ у ап. Яс-
кевича. — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Винк. Іабовского. —
ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Люда. Мерзвинского. — ВЪ САМ-
БОРѣ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СЮ-
ЛЪМѢ у ап. С. А. Лежковского. — ВЪ СОКОЛОВѣ у
ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высо-
чанского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палес-
кого. — ВЪ СТРУНѣ у ап. Чальбазаного, В. Комо-
ровского. — ВЪ ТУРЦѣ у ап. Жиг. Ковичко. — ВЪ
ТЕРНОПОЛИ ап.: Леона Файшманна и Фр. Ямругви-
ча. — ВЪ УСТРІКАХЪ у ап. Альф. Яструбского.
— въ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвика Носса. — въ ОЛЕСКУ
у п. А. Кофтера; — въ СБІЯВѣ у п. А. Мильковского.

РУ.

каваччи, щѣтки, подушки сѣпной
досевы, кафтаныи и шпирій штаны,
простирала, бандажъ, еусепаріи и всѣ
выробы рушничий

2537 поручає найдешевше
ТОРГОВАЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣники на жадање даромъ.

Вже выйшла зъ друку третіймъ
накладомъ І-ша часть популярной
ИСТОРИИ РУСИ
(Печуя).

Коштує 10 кр. а в. Въ части
разомъ въ цѣлости коштуєтъ
74 кр. безъ пересылки.

Дѣстати можна за 20% въ тов.
„Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вѣр-
менська ч. 27, а безъ работу по
всѣхъ книгарняхъ Галицкихъ, Бу-
ковинныхъ и Угорщинныхъ. — Исторія
ся поручена Высокою ц. к. Радою
школьного на нагороду для дѣтей
и до библиотекъ школьных.

ОПЛАЧЕНО
письмо политично-гуманитарно
выходитъ у Львовѣ, при улиці Ба-
торія ч. 24, два разы въ мѣсяцъ, то в
1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.
Цѣна предплачена на цѣлыи рокъ
4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.
Ново приступлююи предплачени
дѣстатъ всеи чѣса бѣдъ почату

Признательность.

Будячки Веч. Василіанокъ були въ обществѣ
„АЦИЕНДА“ обезнеченъ. Дня 23 сѣчня знищивъ
часть тыхъ пожаръ, а уже дня 8 лютого була де-
легатомъ общества, въ часть великихъ свѣжницъ,
шкода такъ честно, солидно и совѣстно оцѣнена
и на дняхъ вповнѣ выплачена, що уважаю моею
должностію именемъ Цюкии обществу „Ациенда“
публично за его поведенье повнѣю признательность
выразити.

Микулницъ дня 7 марта 1889.

М. Павлицъ, гр. в. парохъ и кураторъ реальности Веч.
Цюкии.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ
ТРИГОРІА БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ товарятахъ „Просвѣта“.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. пидворній ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ, Ло-
бозицу и Люблянѣ

порукають

ЧИНКЛЯ ЦИКРОНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найлѣпша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
кав.

Найлѣпша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
кав.

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову. Найлѣпшій
шоколады, о найлѣпшій якості и одзначенъ на всѣхъ
выставахъ, Какао бѣзъ олю легке и вельми смачне,
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованъ и моро-
жений овозъ. Компоты, Цадри, Аранцини и т. п.

Нашъ выробы фабричныи можна дѣстати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 37-50

Ц. к. уприв. зельзница галицка Кароля Людвика.

ОПОВѢЩЕНІЕ

XXXIV ЗВЫЧАЙНІЙ

ЗАГАЛЬНІЙ ЗБОРЫ АКЦІОНАРѢВЪ

цѣс. кор. упривилееванон

зельзницѣ галиц. Кароля Людвика

одбудуться въ субботу дня 11 мая 1889 р. о годинѣ 10 той передъ полуднемъ у Вѣднѣ
въ сали Товариства австр. Инженіровъ и Архитектѣвъ І., Eschenbachgasse Nr. 9.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНІЙ:

1. Справозданье Выдѣлу ревизійного зъ замкнена рахункѣвъ зъ року 1888.
2. Справозданье рѣчне Рады управляючон.
3. Рѣшенье що-до приходу зъ року 1888.
4. Выборъ Выдѣлу ревизійного для розсѣду рахункѣвъ зъ р. 1889.
5. Доповненье Рады управляючон.

Щобы користуватися правомъ голосованя на загальныхъ зборахъ, треба зложити
акцій (SS. 22 и 26 статутѣвъ) найдалше до дня 12 цвѣтня с. р. включно: у Вѣднѣ: въ
касъ Товариства ц. к. упр. Заведена кредитового для торговлѣ и промыслу, въ конторѣ М.
С. Ротшильда; у Львовѣ: у Филии ц. к. упр. австр. Заведена кредитового для торговлѣ
и промыслу та въ ц. к. упр. гал. акційномъ Банку гипотечномъ; въ Краковѣ: въ галиц-
комъ Банку для торговлѣ и промыслу; въ Берлинѣ: въ Банку для торговлѣ и промыслу,
въ конторѣ С. Блайхедера, въ Дирекціи Товариства дисконтного, въ конторѣ Менделсона
и Комп. та въ конторѣ Рихтера и Комп.; у Вроцлави: въ шлезкой спѣлцъ банквоу;
у Липску: въ загальномъ заведеню кредитовомъ нѣмецкомъ; въ Гамбургѣ: въ конторѣ
пп. І. Беренса и сыновѣвъ; въ Франкфуртѣ н. М.: въ конторѣ пп. М. А. Ротшильда и
сыновѣвъ та въ нѣмецкомъ Банку для паперѣвъ вартѣстныхъ и векселѣвъ; въ Монахѣномъ:
въ конторѣ Меркѣ, Финкѣ и Комп.; въ Штутгартѣ: у Виртембергскомъ заведеню банко-
вомъ, давѣйше Фелямъ и Комп.

Кождѣ 40 акцій дають право до одного голосу, але пѣякій Акціонаръ не може
заступати больше якъ 25 голосѣвъ у власномъ и помпомощникѣвъ имени.

Вѣднѣ, дня 8 марта 1889.

РАДА УПРАВЛЯЮЧА.

Капы, портієры, ослони бѣлыи и кольоровыи поручає въ
найбольшомъ выборѣ
по найниешнихъ цѣнахъ

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часопиє.

Выдавецъ и одѣбчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Пашѣръ зъ фабр. Черлинской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Беднарского.

Предплатна на „Дѣло“ и належитѣсть за инсераты платитъ у Львовѣ.

Поляки числятся по 10 кр. ъдъ стишка.

— Одна зъ багато цинавыхъ исторій зъ урядована п. Цешки. Туоу исторію розказуе намъ въ писемъ Вп. И. О зъ Л. такъ: „Дѣло“ въ ч. 36. доно-сить, що долинскій староста п. Цешка все и въ новій ерѣ доказуе, якъ доказувать. Не дивуйтеся, панове! — для п. Цешки не може бути нѣякомъ змѣны „еры“, бо и за „еры“, коли бувъ въ по-вѣтѣ чешановськомъ, поступавъ такъ само. Отъ розка-жу Вамъ свою зъ намъ исторію: Було то р. 1883. Моя парохіянина, бѣдна мати одинокого сына, посѣдаюча 3 морги ґрунту, просила о „Вы-казъ родинный“ потрібный до рекламация одъ войска своего сына П. Х., цѣлоу опѣки, помочи и підпоры свого старшого вѣку. Жаданий „Выказъ родинный“ выдавъ я 14 червня 1883 ч. 60, якъ то все чиню — въ языцѣ рускомъ, не пред-виджуючи зъ того нѣякого лиха. Тимъ, що мене не знаютъ, чтобы не думали, що я який „бори-тель“ та глядаю собі затѣпки на гладкой дорожѣ, мушу заявити, що я собі чоловічокъ супокойный, яко зъ кождимъ въ згодѣ тай воды нѣякому не каламучу, — тай въ загалѣ „боритель“, коли у насъ якъ були, то давно поумирали, а въ нашомъ повѣтѣ жасмо все такъ згѣдливо и такъ тихо, що про чешановскій повѣтъ вѣдай и свѣтъ не знае. Але ся самовзальба толькы такъ, мимохо-домъ. Отожъ при першій стрѣчѣ зъ п. Цешкою, заявивъ я ему, що я все зроблю, що законъ ка-

На вчерашнемъ засѣданіи палаты послѣвъ при титулѣ „газеты урядові“ домагався пос. Розеръ знесенія стемпля газетного доказу-

же, але по-за те ніщо. Аж тут наразі несподівано достає писмо від ц. к. староства з дня 6 липня 1883 ч. 7045, в котрому староство жадає, щоб йому предложити книги метричальні, з причини, що „Выказъ родинный“ для А. Х. и „Выказъ хлопцевъ до побора войскового“ выдавъ я въ языкѣ рускомъ, — для сконтрольованія, въ якомъ языкѣ я тіи книги веду. На то вѣдѣ я дня 28 липня 1883 ч. 71 заштане до ц. к. староства, якою дорогою маю ті книги переслати? — бо на оплату почты або посылки урядъ парохіальний не посядає фондів, а повѣрять кому-небудь такъ важні книги, за котрі лично одѣчає, не могу. Платити-жъ наплати копі або своими гонимъ въ справѣ урядовій свѣщеникъ не обов'язаний, ба и о розпорядженю такъ, котрі бы вѣдѣ свѣщеникови зъ книгами возитися, я анъ не чувствую, а зъ досвѣду лише толькѣ знаю, що ревизоръ від худоби возитися зъ книгами худобини. Но п. Цѣшка знайшовъ на то способъ: підъ днемъ 2. серпня 1883 ч. 7904 виразно, чорно на білому, пояснивъ, що книги метричальні належить переслати поштою ек офо, а заравомъ обдарувати мене въ приложѣ одписомъ розпорядженія министерства зъ дня 16 вересня 1875 ч. 1765 о веденю книгъ метричальнихъ. На то я дописомъ зъ дня 15 серпня 1883 ч. 76 представивъ ц. к. староству, що свѣщеникъ лично одѣчає за книги метричальні, для того не могу изъ моихъ рукъ видати книгъ метричальнихъ, хіба за дозволѣмъ вищихъ властей. Я не противенъ, щобъ ц. к. староство вглянуло въ книги метричальні, але въ мой притомности. А вкѣнци не свѣдомо менѣ, чи ц. к. староство має право догматично переслати собі книги метричальні. Я думаю, що ц. к. староство на мое представленіе пришло когось, щобъ заглянувши до метрикъ и я охотно бувъ-бы предложивъ тай мавъ спокій. Але ц. к. староство звертає менѣ за рецензією „Выказъ родинный для А. Х.“ и „Выказъ хлопцевъ“ и жадає підъ днемъ 25 вересня 1883 ч. 8690, щобъ тіи выказы до 3 дѣвъ предложити въ языкѣ польскомъ, инакше буде заражене дождженіе дисциплинарне противъ мене. На другій паперъ зъ дня 21 серпня 1883 ч. 8494 доносить, що власть політична на основѣ цѣс. патенту зъ дня 20 лют. 1784 р. має право вглядати въ книги метричальні, для того жадає поновно, щобъ я книги предложивъ. Що-жъ було робити? До 3 дѣвъ — короткій часъ, щобъ у кого засягнути якої поради. Бо чи поїхати, чи писати до якого правника, треба на то більше часу. А на селѣ що зробить, коли чого не знаєш? Думаю я що найлучше зроблю, наколи пожалую у Выс. ц. к. намѣстництва — и я вѣдѣ писма дотыкаючи той справы зъ одвѣтною дописомъ предложивъ підъ днемъ 2 жовтня 1883 ч. 103 просто, ц. к. намѣстництву, певний того, що моя правда. Довго чекавъ я на рѣшеніе, бо ажъ дня 10 жовтня 1884 ч. 11468 доносѣ менѣ ц. к. староство, що ц. к. намѣстництво признало правду ц. к. староству, а не менѣ. Маешъ, новий клопѣтъ! Чи не бѣда чѣпляє мене зъ тими книгами метричальними. Думка вже була; нехай беруть та читають! — а въ книгахъ метричальнихъ єсть що читати! Глядай цѣс. патенту зъ року 1784! Не де потреба найбільша, тамъ помѣчъ Божя найбільша... Менѣ засвѣдало въ головѣ, що при старихъ метрикахъ на передъ вложенъ єсть листъ задрукованого паперу. А тутешні метрики починаються якъ-разъ від 1784 р. Однинаю книгу, здыбую найвыразнѣйшими словами выпечатану „Instruccio“ по латинѣ и по польскі: *Ażebym zaś ta księga tym pewniej należeć pisana była, niż pismem Plebanowi daje się przestoga, gdyby podczas wizyty Biskupa lub Officialistów Cyrkularnych...* Розумѣєшъ що, „podczas wizyty“ односиться и до „Officialistów Cyrkularnych“, бо на щожъ словце „lub“? На основѣ сего вѣдѣ я дня 18 жовтня 1884 р., позбавивши вѣдѣ рѣшеня властей и „Выказы“ рекурсу до ц. к. мни стерства дѣл вънутрѣшнихъ.. и до сего часу, за чотири лѣтъ, не маю нѣякого рѣшеня, — але маю чистий сунокѣй, тымъ більше коли и п. Цѣшка поїхавъ собі до Долины а повѣтомъ тутешнимъ управле справедливый урядникъ ц. к. староста п. Титъ Кархези. Лише бѣдна вдова вышла лихо, бо єи сына — якъ се вѣдѣтно п. Цѣщѣ — бѣдали до войска... При томъ раджу кождоу интересованому, щобъ въ кождій справѣ загладува до зацтованого въ урядовѣмъ писмѣ закона, бо часомъ такъ буває, що покликаний законъ якъ-разъ напостановому признає справедливѣсть. — *П. О. парозъ зъ Л.*

— „Гаманъ“ на галицій Руси. Про се торжество, котре вѣдѣ моїежзового вузпапіа обходять звичайно въ половинѣ мѣсяця марта, пишути намъ зъ-підъ Турки: „Въ нашомъ турецкомъ повѣтѣ роблять великій приготуваня до обходу народного торжества въ турецкомъ повѣтѣ — „Гамана“. Якъ у насъ жидова зъ своїми жидовскими попишачами се торжество обходять — те перевышєе все, що въ томъ родѣ видѣти можна. Коли зближаєся той фестинъ турецкій „Гаманъ“, то поєбники жидовскі и ихъ адгеренты рѣзного рода и рѣзної брани тѣшачи напередъ, бо нюхаютъ, що буде „bene“. Звичайно на „Гамана“ въ Турці дає жидова своимъ поплечникамъ дармо бѣти и пити, а и презенты тымъ робить, відъ котрыхъ надѣєся доброй рекомендацы. За то має жидова на цѣлый рѣкъ вѣдѣти руки и „гаманує“ нашъ повѣтъ зъ-оденъ вывандрувати — не до Америки, але хочъ-бы и до Гоголю, бо

тамъ здається, лекше жись, якъ въ нашій Туреччинѣ... Рѣвночасно одержали мы зъ иншой стороны дуже цѣкавий документъ, хочъ уже старшой даты, котрый годиться, щобъ его для поясненя нашихъ суспѣльных и культурныхъ односий въ краю, якъ и для характеристики braci mojżeszowego wuzpańia, подати ad aeternam rei memoriam до прилюдной вѣдомости. Для поясненя сего документа треба це додати отенхъ кѣлькѣ словъ: Въ горахъ нашихъ и на подгірѣ єсть звичай, що въ часѣ свята „Пуримъ“ або „Гамана“ перебирають жиды якого христіянина въ божниці за Гамана, одягають его въ ритуальну одѣжъ, поштовхують его, оббиваютъ ему боки, плюють на него, а то все — за кѣлькѣ ринськихъ, о котрій зъ нимъ напередъ угоджуются. Сумно то, що христіянинъ зголошуєся до такого нечестного роду жидовского „роббийока“, — въ горахъ и на подгірѣ єсть той заробокъ же предметомъ конкуренці, однакжъ въ большѣе просвѣченыхъ сторонахъ галицкой Руси за такую огиду не чувати. Въ 1869 році кагалнымъ жидамъ долинскимъ наймався бувъ за „Гамана“ одинъ селянинъ зъ Лопинки и взявъ бувъ уже завдатокъ. Коли-жъ мѣсцевый свѣщеникъ о. З. зборювавъ своему парохіянину одгравати въ жидовскій божниці ролю Гамана, — то начальники написали ось такий листъ зъ поррозами до свѣщеника (Kaislicher = Geistlicher): „Wohlgebornen HE Kaislicher Lopianka. Wir Gefertigt treten mit der Bitte zu Ihnen dass Sie den Dmytro Dupci mit einer Straffe auftragen sollen dass der Dmytro Dupci auf den 25 ten Feber 1869 auf den Hüligen Haman weil er am 15 Jänner komt er zu uns und sagt? haben Sie schon ein Haman haben wir gesagt neun do sagt ich wer sein, das ist schon nicht das erste Mahl nur voriges Jahr war er nicht er hat gesagt das der HE Kaislicher last ihm nicht do hat er genommen 5 fl. und 10 fl. nach den Haman werde ich das übrige nehmen do hat er sich unterschrieben und jetzt komt er nicht, und er hat selbst gesehen dass ein Bauer aus Kniazeluka hat wollen, do hat er nicht gelast, er wird sein jetzt ist der Bauer in Kalusz für den Betrag 12 fl. u. man hat schon ihm gemacht die Kleider auf ihm die Mass genommen u. er noch ein Gebettbuch genommen hat, dass der Boroeh (арендаръ въ селѣ) ihn das gebett lehren soll. — Bitten wir den HE Kaislicher ihm zu bestraffen wir müssen haben, auch wenn es soll kosten 100 fl., nur wir werden ihm klagen beim Gerichte und Ihnen, das Sie uns das Religion Stören es war schon so ein geschäft in Drohobycz das der Kaislicher hat ihm nicht gelast do haben die Gemeinde geklagt, do hat er bekommen ein Dekret in Sambor auf 6 Monate, so sagen wir Ihnen wen Sie ihm nicht schicken werden und Sie uns das Religion Störte werden Sie auch sein so wie der in Drohobycz, und ich wünsch Antwort zu sehen. Dolin den 18-ten Feber 1869. Mordko Kegel, Feinel Lokszy.“ До сего писма долучена єсть дописка „высшой власти“ жидовской: „lieber schicken Sie ihm auf den Hüligen Haman weil die ganze Welt steht nur auf den einzigen Tag. Wen nicht werden wir Ihnen Klagen das Sie uns das Religion Störte, sie wissen Gutt dass es ist erlaubt auch bei Ihnen das Religion zu stören und gleich Antwort — Religionsweiser Schmenel Lopach.“

Новый лѣтъ на запорѣ, що его признали найзнаменитѣйшій лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлині, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижі и проф. д-ръ Масини въ Базелѣ за пайлѣйшій зъ доси ужинавшихъ, то саскага саграда; она головный складникъ поправленыхъ пугаючъ швайцарскихъ А. Брандта, Ст. Іаценъ (Швайцарія), а догати єи можна у вѣдѣхъ лучшихъ антикахъ въ коробкахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не вѣрте конкурентнымъ исератамъ фабрикантовъ старыхъ пугаючъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразнъ на коробѣ. Все ише то безцѣнное насладуваніе. Ново швайцарскій пугаючъ у вѣдѣхъ лучшихъ антикахъ; на замѣнене высылаетъ такожъ головный складъ: Arotheker J. Schmid, Teplitz (Bohmen), оплатно. Кождоу замавляючому за попередню присылкою належитости листовымъ марками, бо посылката за дорога. 2663 18—52

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 12. марта. Правительство предложило проектъ закона о будовѣ желѣзницъ Раштвъ-Ясло.

Бѣлградъ 12. марта. Регенты Протичъ и Белимарковичъ суть рѣшучо противніи призвоніи королевон Наталіи. Ходить погомоска, що завтра мають вѣхати сербскі послы до Ялты въ якоій важной мисіи до кор. Наталіи.

Парижъ 12. марта. Правительство зажадало вже нинѣ відъ парламенту позволенія выточити процесъ сенаторови Накетови и посламъ Лягерови, Туркетови и Лессаптови; здаєсь, що Буланже не буде втягнений до сего процесу. Палата пословъ выбере завтра дотычну комисію.

Константинополь 12. марта. Порта повѣдомила російского посла, що при конці сего мѣсяця выплатитъ заягаючу рату одшкодованія военнаго.

Надѣслано.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручає

2460 295 ?

росу красоты и всякой косметики такъ черезъ мене якъ и инші фирмы поручаю.

Зѣ вѣдѣхъ недугъ, що навѣщають чоловіка, суть певно ті найпикрѣйші, що походять въ большій або меншій мѣрѣ изъ занемогенія нашихъ нервовъ. При томъ суть виды недугъ, вызванныхъ занежухаємъ нервовъ, такъ рѣзородній, що можна сказати, що больша часть немочей людского организма має свою причину въ занемогеніи нервовъ. Кто-жъ не чувствъ вже про перестѣяющій бѣды головы, мигрену, констѣи, гистерію, безсоннѣсть, ударъ крови та що въ вѣдѣдѣхъ того одойшли кокусъ якійсь лѣзель або мову, про деревья въ сѣствахъ, ослабленіе памяти, заворотъ головы, що кокусъ миготѣть або ставъ чорно передъ очима, шумѣть въ ушахъ и т. д. а прѣдъ то же далеко не вѣдѣдѣхъ, что походять изъ занемогенія нервового систему. Хочъ отже єсть богато лѣзель, що помагати зъ большаємъ або меншимъ успѣхомъ на тіи недуги, хочъ лѣкаръ радить на нихъ въ пайлѣйшій волѣ и всякими способами свои штукы, то все же єсть такі богато такихъ недугахъ, що на дармо пугаютъ лѣку а котрій лѣдо вѣдѣ мѣють жити відъ той муки. — Въ томъ дѣлѣ має лѣку Романъ Вайсманъ, бывшій баталіонный лѣкаръ при ландверъ безперечно велику заслугу, что ѣиъ черезъ довгі дозвѣды, спостереженія и перенесеніи кураци вынайшовъ методу, поєиъ котрой можна вѣдѣхъ тіи недуги безъ ужинавля внутрѣнно лѣкарныхъ средствъ, лишь черезъ прѣсте втигалье шкѣры на голову основно вычитати; ѣиъ одержавъ наваръ за свою успѣшну методу лѣченя не лишь богато похвалныхъ свѣдѣствъ відъ многихъ первостепенныхъ знаменитостей лѣкарскихъ, але такожъ и признанія відъ многихъ высоко поставленныхъ особъ, что самъ на себѣ дозвѣдчавъ єиъ методу лѣченя. П. Вайсманъ поєишъ дуже добре и зрозумѣю свою методу лѣченя въ брошурѣ: „Über Nervenkrankheiten und Schlagfluss, Vorbeugung und Heilung“, котра появилась вже въ 17 выдѣлю и для того можна єиъ поручити кождоу страждоучоу, чтобы познать вѣдѣхъ зъ сею брошурою, котру можна достати даромъ и франко въ антипъ К. Крижановского у Львовѣ. 2—6

Господарство торговля и промыслъ.

— Ц. и державный желѣзницѣ. Ц. к. генеральна дирекція державныхъ желѣзницъ зарядила выдавати відъ 15 марта с. р. билеты поворотні въ слѣдую-

чихъ станціяхъ напяху первой галицко-угорской желѣзницѣ, обитонъ зъ днемъ 1 сѣчня с. р. въ зарядѣ державныхъ желѣзницѣ.

Килом.	Зѣ и до станці	Килом.	Зѣ и до станці
Перемышль			
10	Германовичѣ	62	Перемышль
13	Нижанковичѣ	27	Хирѣвъ
22	Новѣ мѣсто	9	Коростенко
27	Добромиль	17	Ольшаниця
36	Хирѣвъ	28	Лѣско-Лукавица
44	Старая	37	Загорѣ
54	Коростенко		
62	Устрики		
78	Ольшаниця	78	Перемышль
90	Лѣско-Лукавица	43	Хирѣвъ
93	Загорѣ	17	Устрики
47	Фульштинъ-Глубока	20	Загорѣ
53	Надыбы-Воютинѣ		
67	Самборѣ	90	Лѣско-Лукавица
		54	Перемышль
Германовичѣ			
10	Перемышль-Нижанковичѣ	28	Хирѣвъ
13	Перемышль	9	Устрики
14	Добромиль		
23	Хирѣвъ	98	Загорѣ
54	Самборѣ	63	Перемышль
		37	Хирѣвъ
Новѣ мѣсто			
22	Перемышль	20	Устрики
15	Хирѣвъ	9	Ольшаниця
		17	Лѣско-Лукавица
Добромиль			
27	Перемышль	17	Мокре
14	Нижанковичѣ	24	Щавне-Куляшине
10	Хирѣвъ	35	Команча
44	Самборѣ	48	Луковѣ
		17	Мокре
Хирѣвъ			
36	Перемышль	24	Щавне-Куляшине
23	Нижанковичѣ	48	Загорѣ
15	Новѣ мѣсто		
10	Добромиль	48	Команча
18	Коростенко		
27	Устрики	47	Фульштинъ-Глубока
43	Ольшаниця		
54	Лѣско-Лукавица	53	Надыбы-Воютинѣ
63	Загорѣ		
Старая			
44	Перемышль	41	Самборѣ
		54	Добромиль
Коростенко			
54	Перемышль	54	Нижанковичѣ
18	Хирѣвъ	67	Перемышль
9	Устрики		

МОЛОЧАРНЯ

підъ коровничою головою

Ринокъ ч. 28.

Набѣль вѣликаго рода, о котрого свѣдѣнїи и добротѣ можна перевѣдитися на мѣсци, такожъ добру калу, гербаты и шоколаду, дешевѣ сѣдѣния и веревъ, а заразомъ хлѣбъ свѣскій и Гралама поручаемо Впов. П. Т. Публицъ и пп Академикъ, поручаючи за сѣору прислугу и умѣреннѣ цѣны.

Новый зарядъ молочарнѣ.

2827 3—5

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ знаменемъ

„СПРИЮСЪ“

у Львовѣ, Хорунжина ч. 22

поручає добру и выдѣтну каву спроваждену безпосередно відъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштує у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.80 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильо 8.70 и 9.15 зр франко

Обдирателямъ надѣ 50 кильо опусти.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родовъ кавы, котрі оглошуютъ инші підъ назвою моего знамени. Спровождую каву просто відъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевѣ якъ хто нѣбудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву вѣдѣ лишь зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовникови на мѣсци, той знову гуртовникови въ Европѣ, відъ тыхъ купце комисіонеръ, а відъ него ажъ купецъ и то звичайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожного. Впрочемъ може кождій самъ переконається, чи достане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя що до якості и смаку. 2827 211—0

Закладаюся

за всяку пѣну, що жаде въ моихъ конкурентѣвъ не въ оплѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужикъ и хлопцевъ изъ матеріи краевыхъ и заграничныхъ такъ дешевѣ, якъ и. Поручаю мой богатый складъ такожъ 2484 Веч. Духовенству. 71—2

Замовляя изъ мѣсци и зъ провинци и зыкуються точно и ретельно. На лѣзелье высылаетъ вѣзры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ подбѣсно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА БѢЛЬЕ ВОЗВЪЯНЕ Д-ра ГУСТАВА ЕГЕРА

у Львовѣ підъ „Золотымъ Львомъ“

поручає по цѣнахъ фабричныхъ

зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгартъ-Брегенцъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавец и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, підъ зар. К. Беднарского.

Выходить у Львовѣ по дня (вѣдомъ недѣль и русскѣхъ святыхъ) о 5-й годикъ по полудню. Литературный додѣтъ. **Библиотека найзамѣнитѣльнѣхъ повѣстей** выходить въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на перемену разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Боро газетъ ул. Кароля Лодовика 9, у Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатанъ за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на помереже застережень. — Рекламация неопечатаный вольный одъ порта.

Подорожне число коптуетъ 8 кр. а в.

Оголошения принимаются по цѣвѣ 6 кр. одъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надсѣлане“ по 20 кр. а в.

Подьяки числятся по 10 кр. одъ стиска.

Бесѣда пос. сов. В. Ковальского

выголошена на засѣданіи палаты послѣвъ рады державной дня 8 н. ст. марта.

На 303 засѣданіи рады на дав 8 н. ст. марта, при рубрицѣ „рада министровъ“, за бравъ мѣжь вишними слово пос. Ковальскій. Зразу пос. Ковальскій записався до голоса за рубрикою, однакожь не надѣючися прийти до слова по причинѣ, що вытягнувъ для себе одно зъ послѣднихъ мѣсѣцъ межи бесѣдинками, а дебата могла передъ тымъ закончитися, перейшовъ на сторону оппозиціи и промовлявъ проти сего рубрики. Рѣчь его была така:

Не есмь принципиально противный вставленій въ бюджетъ позиціи 143.137 зр. для „президія рады министровъ“. Противно, есмь за ея бюджетованьемъ, бо мои земляки не спережали нѣколи уплаты податковъ, и я желаю-бы лишь, щобъ они при страшныхъ тягарахъ податковыхъ могли заведѣти платити податокъ и щобъ зъ неможности уплаты не мусили колись тои позиціи одказати. Вже то нѣхто не платитъ охотно податокъ, але якъ такъ высокій жертвы жадаються одъ народу, на котрого въ политичнѣмъ взглядѣ зовсѣмъ забуто, то можна его неохоту до такихъ жертвъ вповнѣ оправдати. То сказанье дастся якъ не можъ лучше приложити до народу руского, упослѣджене на насилуваного на кождѣмъ кроцѣ. Ера министерства Таафого заповѣдалъ надѣвно, що народы будуть примирені. Однакожь якъ хочете ту засаду примѣняти до Галичины а головню до Русинѣвъ, то пересвѣдчатесь, що то примѣренье веде туды, щобъ въ недалекѣмъ часѣ Русинѣвъ зъ всѣхъ тѣлъ репрезентаційныхъ вытиснути.

Недавно замѣтивъ поважаний пос. Гавзартъ, что въ радѣ державной не суть всѣхъ классовъ заступлені. Онъ хотѣвъ обставати за классомъ робѣтничемъ. Сей бесѣдинка потребувавъ однакожь лишь зъ легка оглянутися доволка себе и буть-бы зрозумѣвъ, що окрімъ робѣтничѣвъ не достае тутъ багато такихъ, що мали-бы повне право тутъ бути и то одповѣдно численности населенія. Говорено тутъ такожъ зъ емпазію о рѣвноправности. Якъ у насъ на тѣмъ поля выглядаетъ, о тѣмъ дѣбнатесь, панове, небагомъ. Въ краю нашѣмъ односиться до до-трималіового народу руского або зъ явкою неохотою, або зъ варуогомъ. На кождѣмъ кроцѣ ставляється ему найбільшій трудности, коли бѣвъ, свѣдомый своєю народности, упоминаю о своихъ правахъ горожанскій. Дехто робить собѣ навѣтъ зъ того рѣдъ доволені, коли лишь може Русинѣвъ досадити и его „я“ ему зоборити. И такъ нѣхто не шанувъ нашихъ святыхъ. Въ найторжественнѣйшій дѣвъ святочный класуть земляковъ моихъ до судѣвъ и урядѣвъ, а ексекutory податковій выбираютъ собѣ якъ-разъ рускій свята, щобъ вдираться въ хаты селянъ и ихъ рухомости фантавати за заделгости податковій. Скаже хто на те, чому тѣ люди не вносятся жалобъ? А чѣмъ мы не жалувались? Чѣ такъ легко за всякою жалобѣю ити до Вѣднѣ? Та-жъ се вымагае коштовъ ити до адвоката, котрый бы боронивъ справы передъ державнымъ або административнымъ судомъ! Мимо того мы неразъ вносили тутъ жалобъ. Передомномъ лежать рѣшенье державного суда, зъ 19 сѣчня 1880 р. ч. 2, въ справѣ болѣеблѣсковой школы народноу рускою у Львовѣ. Судъ признавъ право за Русиними и мѣгъ-бы буть хто думати, що на тѣмъ поли Русины не будутъ вже дѣбнати нѣякимъ оскорбѣ своихъ правъ въ другихъ мѣстахъ Галичины, де людибѣ руска есть въ болѣеблѣшности або добровѣлю людности польскій. Де тамъ! На сѣршене не уважало нѣхто а одповѣдае звичайно: нѣдѣтъ жалуватися, коли вамъ кривда дѣветъ.

Друге рѣшенье есть зъ 25 сѣчня 1882 р. ч. 54. Тутъ жалуются Русины на намѣстничество и розпорядженье министерства справъ внутрѣшнихъ (зъ 13 лютого 1882 р. до ч. 17683), котрымъ нарушено 19 артикулъ основныхъ законовъ державныхъ зъ 21 грудня 1867 р. Ходило о то, що на рускій писема одповѣдають власти по руски але латаньскими буквами. А чейже Русины суть управней жада-ти для своего языка правной оубѣн и плека-ня. Русины не уважали нѣколи иншихъ буквъ окрімъ кириллицы, и дятлого всякій ц. к. судъ и власти суть обовязанъ давати на поданя рускій одповѣди тымъ самымъ писемомъ. Въ противнѣмъ случаю не додержують урядника зложеной прасяги на шанованье правъ горожанъ, а у Русинѣвъ поодають въ ненависть.

До министерства справъ внутрѣшнихъ насильно 6 гато жалобъ въ тѣмъ взглядѣ. Але сказавъ: Рѣшеня суду державного не треба тавъ раумѣти, щобъ оно дотыкало всѣхъ служавъ; рѣшенье то має вагу лишь на кождый спеціальный случай; жалуйтесь дальше, коли тымъ не доволені. Но, якъ министерству се робить такъ велику прихитлѣсть, то мы и дальше будемо жалуватися, але на теперъ мушу сконстатувати, що у правительства нема доброй волѣ супротивъ насъ. Оно любуется въ тѣмъ, щобъ сурогатъ насъ буть рѣ-

нодушнымъ и думаетъ: якъ маю противу партію въ своихъ рукахъ, то прочіхъ най чортъ поберѣ! (Веселость.)

То може буть доброю политикою, але лишь на короткій часъ. Але чѣ годиться зъ интересами Австріи, щобъ такъ поступати зъ цѣлымъ заведѣмъ вѣрнымъ народомъ? (Голосъ: Справедливо!) Чѣ на то дана конституція, щобъ зъ нею користала лишь одна партія? Чѣ ялося, щобъ права одного народу пускати въ пахтъ другому народови? Такъ однакожь — жаль сказати — дѣветъ въ Австріи. (Голосы: Дуже сумно!)

Все зависить одъ выконуваня законѣвъ. Щобъ буть для всѣхъ справедливымъ, до того треба передъ всѣмъ доброй и крѣпкой волѣ. Тогдѣ нѣкого не оскорбится и всякій буде доволенъ, бо бачитъ справедливѣсть. Але тутъ, наколи не бракуе на политичной одвазѣ, то певно нема доброй волѣ. Не берѣтъ менѣ, панове, про-то за але, наколи скажу, що се министерство есть лишь на то, щобъ себе удержати, и то за всяку цѣну. Чѣ тымъ одтакъ доволенъ народъ, о то не роздѣлятся (dagegen soll das Gras wachsen)! Пятаюся, що мы зыскали въ тѣй ерѣ? Одповѣща ширѣ и совѣстѣю: нѣчого!

Але мимо того стараносъ закрити правду. Зъ ночи стараносъ зробити день. Насъ хотѣтъ убити, а удають, що будѣтъ щось для насъ зроблено. А що зроблено! Що мы зыскали? Одау паралельну класу при гимназій въ Перемышлѣ. Итою маюте Русины доволенісь такъ, якъ бы се можливѣ було до тѣхъ класъ выслати зъ цѣлого краю молодѣжь. И чѣ залежить правительству на образованю народу руского? Куда! Истинуцкі законы и ихъ выконуванье суть на то обчещені, щобъ въ краю о мѣшанѣмъ населеню другѣй народности не дати нѣякихъ правъ, щобъ ея прѣбати и бѣдѣти на услужу другому народови. Хто переряне поясненя, приложені до бюджету, то подѣлѣ тамъ самі суперечности, а навѣтъ нерозумъ, котрый треба подвѣляти.

Отѣ, примѣромъ сказавши, маемо у Львовѣ школу вправъ зъ рускимъ языкомъ выкладывымъ. Для кого-жъ предназначена та школа яко школа вправъ? Здавалось бы, що для кандидатѣвъ учительскихъ школъ народныхъ рускихъ. Але де есть та семинария учительская зъ рускимъ языкомъ выкладывымъ? Ея нема. (Веселость.) Майже всѣ предметы выкладаються тутъ въ языцѣ польскѣмъ и етъ маюте кандидаты ити до сѣхъ школъ вправъ и тамъ вправляться? Якъ-же, коли тыхъ кандидатѣвъ не учать по руски? По що-жъ истнуе руска школа вправъ? Не есть она про-то школоу вправъ, а звичайною школоу народною. Идѣтъ дальше. У Львовѣ и Перемышлѣ маемо женскій семинарій учительскій. Тутъ выкладывымъ языкомъ есть польскій. Рускій языкъ есть лишь обовязковымъ предметомъ науки. А мимо того есть въ тѣй школѣ можливый испытъ матуральный для школъ народныхъ рускихъ. Припускается имено, що кандидатка, якѣ зложили испытъ зъ руского языка яко предмету, будутъ одтакъ способны зложити испытъ матуральный зъ всѣхъ предметѣвъ въ тѣмъ языцѣ.

Въ Тарновѣ и Краковѣ — въ польскихъ сторонахъ — суть учительскі семинаріи, до котрыхъ Русины не берутъ собѣ нѣякихъ правъ. Въ тыхъ заведѣняхъ рускій языкъ не есть обовязковымъ. Але мимо того можна тамъ складати испытъ матуральный зъ всѣхъ предметѣвъ также и для школъ рускихъ. Чѣ есть въ тѣмъ логика? (Голосы: Зовсѣмъ справедливо!) Я думаю, що той лишь есть въ силѣ зложити испытъ матуральный въ якомъ языкѣ, що въ тѣмъ языкѣ учился всѣхъ предметѣвъ и набувъ достаточной вправы. Кому-жъ не дано до того можности, якѣ-жъ можна его одтакъ узнати способнымъ до выкладѣвъ въ языцѣ, котрого бѣтъ не знавъ?

Пос. Бѣлинскій шепче менѣ за плечима, щобъ я наставлявъ на знєсенє тыхъ институтѣвъ въ Тарновѣ и Краковѣ. Признаюсь, что тѣ институты не дають намъ нѣякихъ користей и самъ посолъ Бѣлинскій признаеть менѣ, что тѣ институты зовсѣмъ не суть практичны, хѣба що служить до того, щобъ зъ нихъ высылано такі личности до нашихъ школъ, котры намъ лишь шкодити можуть. И чѣ-жъ дивно, що въ тѣй благодатной ерѣ просвѣта народу въ Галичинѣ такъ нязько стоять? Третня громадѣ не посѣдае нѣякихъ школъ, хочъ кажутъ имъ мимо того платити на школы. Слытае може хто, чому громады не за-своують школъ? То прощу, поспелайте лишь уважно, якъ то у насъ закладаються школы?

Въ селѣ являеся политичный урядникъ, заведѣти на добрый обѣдъ (веселость на лѣвѣ) до двора, клѣче одтакъ заступничѣвъ громады и пытае ихъ передо всѣмъ, що они дадутъ на школу? Люде думають звичайно, що на то выставе 200 до 300 зр. Тогдѣ починаються зъ нами торги, екубаеся ихъ поволѣ, подіосється цѣна, а якій конецъ? Громады приходять одтакъ до пересвѣдченя, що ихъ ошукано. Замѣтитъ може хто, що про за-снованье школъ говорить выразо законъ школь-ный зъ 1873 р., что тымъ закономъ обовязанъ

до prestaцій громады и дворы въ рѣвнѣй мѣрѣ посля податкового гульдена? Такъ, законъ есть, але его не выконують такъ, якъ треба. Передовѣмъ стараються спонукати громаду до надзвичайныхъ датковъ и доперва тогдѣ розкладають prestaціи на контрибуентѣвъ, коли датки громадскі не выстають. Буває и такъ, що громада платитъ за двѣрѣ и то певно есть причиною, що громады боются за-кладати школы. Тогдѣ кажутъ однакожь, що политичный комисаръ справився мудро, але громады тратять одтакъ довѣрѣ до урядникѣвъ. Люде знаютъ, яку вартѣсть має школа, але имъ утрудняють засновувати школы.

Я вже мавъ неразъ нагоду жалуватися въ сѣй справѣ. Але заведѣмъ покликується на законы имено же на законъ о школахъ народныхъ зъ ливня 1867 р., хочъ его знесла побѣдѣйшій законы основні. Коли-жъ есть яка суперечность мѣжь основными законами державными а сѣмъ закономъ краевымъ, то треба ея усунути, треба зробити порядокъ и сказыти разъ, що обовязуе а що нѣ. Истнующий законъ мусѣтъ прецѣ заведѣмъ шануватися: Lex et si est dura, tamen lex est. Навѣтъ коли-бъ хто хотѣвъ совѣстно сповняти законы краевы, то бувъ-бы зъ того хосенъ для громады и школъ. Але правительство не хоче брати одѣвѣальности на себе а звалюе все на соймѣ и на раду школьну. Треба лишь добре вѣзяться и мати одвагу справедливо поступати а вже знайдуться способы, щобъ законъ сповняти а рѣвночасно доволити справедливый бажаня жителѣвъ.

Я говоривъ передъ тымъ о справедливѣмъ выконуваню закона. Мы маемо раду школьну краеву. Такожъ здобутокъ, лишь не для насъ! (Голосы: Зовсѣмъ справедливо!) Якъ мы до неѣ прийшли, не стану тутъ розказувати; досытъ, що она есть. Она складаеся ажъ зъ 11 членѣвъ, а шукайте въ нѣй Русина! Правда, есть одинъ, але лишь яко заступникъ для справъ вѣроисповѣдныхъ. Русины, народъ миллионный, не маюте тамъ анѣ одного представителя. А прецѣ при доброй волѣ не було-бы трудно утворити при радѣ школьной секцію для забезпеченя интересѣвъ рускихъ школъ. Та що-жъ коли боются, щобъ не було роздѣлу. Коли такъ дальше пойдѣ, то мусѣтъ прийти до роздѣлу краю на вѣхдну и захѣдну Галичину, хочъ-бы для того, щобъ мы въ вѣхдѣй Галичинѣ могли своихъ правъ боронити. На то подіосается страшний крики, а прецѣ нѣхто не хоче буть для насъ справедливымъ. Коли-бъ правительство трактувало рѣчь дѣйстно серьезно, то досытъ було бы выдѣлѣти лишь розпорядженье до властей въ Галичинѣ, щобъ они строго держались нормъ зъ 1860 р. а имено: кождый урядникъ мусѣтъ залагоджувати поданя въ рускомѣ языцѣ и писаній рускимъ писемомъ. Инакше ладу не буде, бо коли опорожняются яка посада, то кождый кандидатъ выкажуеся знаемеъ руского языка а оубѣла въ практицѣ есть для него все, что руске — готентотекскимъ. А все-жъ таки хоче бѣтъ буть урядникомъ въ краю. Такъ Русины урядники зъ Подлаками не поступають.

Пойдѣтъ у насъ н. пр. на почту и зажадайте тамъ рускою корреспонденціи — то прецѣ интересъ, и кождый купецъ робить охотно то, что зъ хосенѣмъ для его интересѣ. Нѣ, того хто одважиться на такѣ, того два, три разы наженуть, доки ему такъ не наскучитъ, що бѣтъ або пойдѣ зъ нѣякимъ, або возьме першу лѣшчу корреспонденцію. Навѣтъ на складѣ не держатъ корреспонденцѣвъ, щобъ ихъ не давати. Або держатъ на складѣ а не дають: кажутъ что выйшли, не маемо на складѣ, та Богъ знае что це, а бѣтакъ въ справоздавахъ кажутъ: За рускими корреспонденцѣками нема пошту.

Коли хто прийде зъ рускимъ квитомъ до уряду податкового, то выдѣляється на него такъ, що его певно не возьме охѣта зновъ тамъ коли явятся. Тымъ панамъ здаеся, що они наші Ироды, нападаютъ людей якѣ які травы. Майже кожде число рускихъ газетъ подае тѣ жалобы до вѣдомости высшихъ властей, але тымъ бѣдѣуже вглянути въ справу и зло усунути.

Кажутъ, помогайте собѣ самѣ. Русины и не жалуютъ жертвы, чтобы двинути. У насъ есть на пр. у Львовѣ литературне товариство им. Качковского. Саме слово „Качковский“ выкличе вже недовольство дѣлѣхъ панѣвъ зъ вашою оппозиціи, хочъ они знаютъ хосенный цѣль сего товариства. Есть то товариство, котре могли-бы взяти собѣ за примѣръ подобный польскій товариства, бо то товариство и патриотичне и въ своѣй работѣ практичне. Оно выдае книжочки для руского народу и выдало ихъ вже звышъ 160 та має на нихъ великій покуль. То товариство має въ краю звышъ 3000 членѣвъ. Оно має свои нѣмѣ до помершого вже Качковского, нѣма не такъ дружѣ страшно, бо то бувъ ц. к. совѣтникъ высшего суда краевого, котрый подіосагавъ руску молодѣжь и лишивъ запись на литературный цѣль. То товариство односилось отже кѣлька разѣвъ до сойма о запуску, бо у насъ такіи авчѣмъ односиться туды о запуску. Всѣ выдѣвъ польскихъ часонисей доставали щедрѣ

запомогу а сему товариству за кождый разъ одмовлено запомогѣ, хочъ книжкѣ его выдѣля-ница нѣхто не задавъ собѣ труда переглянути. Се товариство ухвалило 1887 р. на зборахъ въ Коломыжѣ, щобъ закупити дѣмъ по Качковскѣмъ въ Самборѣ на бурсу для бѣд-ныхъ ученикѣвъ. Русины приняи ту гадку дуже радо и кождый хотѣвъ по своѣй силѣ до того причинитися. Мы не рѣфлектували на чужу помѣчь, бо у насъ зовсѣмъ инакше якъ, тамъ де суть богатѣй жертводатѣль, мы практичнѣй и ошаднѣй, кождый дасть по крайдару и все таки збересе значна сума. Мы подали отже до властей о позволенье на такой склад-ки въ краю. Але то выдалось страшнымъ, щобъ товариство им. Качковского збрало такой складки и министерство дѣлъ внутрѣшнихъ одмовило, мотивуючи тымъ, що въ Галичинѣ занадто багато збираеся складокъ. А прецѣ нѣхто не може показати збирати приватно только грошей, щобъ закупити дѣмъ на памятку по сѣмъ заслуженѣмъ членѣмъ. Крава рада школьна не спѣшиться также же бѣтъ 1888 р. доволити 49 книжочекъ сего товариства на преміи въ рускихъ школахъ народныхъ. Нашѣ газеты не маюте также щастя у властей и ихъ конфискують найчастѣйше безъ всякой причины.

То може лишь десята часть всѣхъ нашихъ жалобъ. Але я не хочу дальше забирати часу, бо есть что богато другихъ бесѣдинкѣвъ; мушу лишь завѣзвати правительство, чтобы оно разъ посвятило кѣлька годѣвъ и занялося упорядкованьемъ рускою справы. То не буде для него такъ страшно, а коли оно возьмѣеся ще до неѣ практично и розважить, что то дуже несправедливо покидається такъ честнымъ рускимъ народомъ, то я певный, что то само правительство, скоро лишь ехоче понормироватися о ставѣ рѣчей, не зможе о-ставатися и дальше упертымъ, чтобы заведѣмъ лишь несправедливо обходилось. (Браво! Bravo!)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣднѣ.

[XXVIII-ий роковины смерти Т. Шевченка.]

Дня 8 н. ст. марта одбуваетъ тутъ заповѣданный товариствомъ „Обѣвъ“ музыкально-декламаторскій вечеръ въ XXVIII-ий роковины скону Шевченка. Вся руска кольовія, проживаюча у Вѣднѣ, а также прочіи братья, сыны матеры Славы зобралися въ великій сали Брайта, кѣло парламенту, чтобы оддати поклѣтъ мушѣ Тарасовѣй. Бувъ се одинъ зъ тыхъ вечерѣвъ, что глубоко одбувае ихъ душа членѣвъ, крѣпиться ними, а уста мимоволѣ шепчуть слова обѣты, слова присяги, зложений наче при жертвеннику отчѣны. Вся сѣля була наповнена гѣстѣми, старшѣ засѣли въ першихъ рядахъ, побѣчь Славянъ видѣли мы и нѣмѣцкій родины, что жѣдно вслухувалися въ звуки чарѣдѣйной пѣснѣ рускою. Дальшѣ ряды заняли славянскій товариства, зъ котрыхъ особливо сербска „Зора“, сыны такъ схожого намъ по идеямъ и судѣбѣ нароу, а также „Кружокъ студѣнтовъ изъ Россіи“ явились майже въ комплѣтъ. Радо вѣтали сѣвовѣки незоррани-зовану ще досѣ въ товариство молодѣжь болгарского нароу. Партеръ бувъ густо заповненъ сѣвовѣками, а по части студентами-академиками, не належачими до нѣякого зъ товариствъ. На сѣстрахъ посередѣ экзотичныхъ цвѣтѣвъ видѣлись бюстъ Шевченка, зъ неважкою головою, не репродукований досѣ оригиналь работы бущого члена „Сѣвнѣ“, артиста-рѣзьбаря п. Левадовского. При бюстѣ дуже гарно надавалися спущені лѣнты бѣлы, вышитѣй народною ораментациоу зъ написями: „Батьку Тарасу — Товариство „Сѣвъ“ — даръ панны Антоновичѣвны зъ Кієва.

Вечеръ розочавъ п. Ив. Гриневскій промовою. На вступѣ знаваеся важбѣе нѣпѣт-нон хвѣлѣ, се бо якъ-разъ 75 лѣтъ минае зъ того часу, якъ въ Морнѣцѣхъ побачивъ свѣтъ першѣй сподѣвѣннѣ національного руху въ цѣлѣй Украинѣ. Потѣмъ бесѣдинка подавъ тене-зу нашего одродженя народного. По-при тѣмъ, что Шевченко могучимъ словомъ розвѣдуе у земляковъ некру любви до Украины, есть и много иншихъ ще его заслугъ. Подіосаюча идею націонализму, не вузкоглядного, шови-нистичного, бѣвъ вказавъ намъ, якимъ повиненъ той націонализмъ буть, та якъ належить его розвивати. „Сильно проявляеся у Шевченка стремлѣнье до прогрессу, мы принимаемъ отже — казавъ бесѣдинка — его прогрессивный гадки — и пишемеся подѣвъ нѣхъ теперъ и въ будучности, на скѣлько они не понадутъ въ кон-фликтъ зъ позитивными дослѣдами науковими. Однушавляеся его творами, але уважѣемо конечнымъ подѣватѣти тѣ твора строгому нау-чному анализовѣ, объективнѣй та поважѣй критѣцѣ. Обѣдѣ намъ не має значѣня слѣпѣго идолопоклонства якомуся неомыльному авто-ритетѣвъ — мы въ принципѣ не принимаемъ зъ горы нѣякого авторитету. Мы поминаемъ сего-дня Шевченка яко найбільшого нашего по-

онихъ. Отдакъ д-ръ Даниловичъ прочитувавъ статутъ нового товариства, которе бѣльшостою го- лосовъ рѣшено назвати „Роскоша“ а то побѣла ин- тенція комитету длатого, щобы Русины въ това- риствѣ новѣмъ жили наче одна родина въ повной гармоніи. Членами нового товариства можуть бу- ти и женщины. Дося до 50 интеллигентныхъ рус- ныхъ людей письменно обязавалось вступити до сего нового казинового товариства.

— **Зъ Станиславова пишутъ намъ:** зъ концемъ се- го мѣсяца одбудутся загалный зборы станиславов- ской филіи „Просвѣты“. Сего тыждня озна- чить выдѣлъ частъ и мѣсе зборовъ. — Теперь прийшли въ черга на „товариство Рускихъ женщинъ“, въ котрѣмъ одъ двоухъ лѣтъ не бу- ло нѣ загалныхъ зборовъ нѣ засѣданъ выдѣлу, а тымъ самымъ нѣяко дѣяльности. Сю справу кладемо на сердце предсѣдательщъ Вив. пани Вин- ницкой, котора чей не охоче, щобы подъ ея пре- зидією товариство зовѣмъ пропало... Вѣбщи ще одна вѣстка. Ого Преосв. епископъ станиславов- ский урядивъ въ свой палатѣ щось на взорецъ читальнѣ (розумѣея безъ статутѣвъ и безъ вкладокъ) выключено для священниковъ, зъ выбра- ными часослѣсими, котры можуть управленій вычи- тувати въ вечернихъ годинахъ. Кобы не одѣти- нула священства одъ „Рускои Бесѣды“ и одъ свѣтской интеллигенціи, та не дѣлила Русинѣвъ на два якѣсь таборы — мирскій и духовный? — *Д-маръ.*

— **Зъ Перемишского пишутъ намъ:** „Вѣстникъ Е- пархіи Перемишской“ въ 1-омъ числѣ своемъ ко- тре появилось сими днями, порушивъ такожъ справу асекюраціи церквей и будынкѣвъ паро- хіальныхъ. Ординаріятъ епископскій подавъ на- сампередъ (польскій) окружникъ намѣстника гр. Ваденія до старостѣвъ, а бѣтатъ чинити одъ себе додатокъ въ томъ дусѣ: Священники яко члены комитетѣвъ парохиальныхъ нехай выливають на комитетъ, щобы, по мысли закона о примусовой асекюраціи, обезпечувати церкви и приходскіи бу- дынки въ асекюраціиныхъ товариствахъ певныхъ и дешевыхъ, лишаючи комитетамъ свободу. По- сля суду знатокѣвъ такимъ асекюраціинымъ то- вариствомъ мае бути Товариство Краковске. Впрочѣмъ парохи нехай стараються поступати въ сѣй справѣ въ порозумѣню зъ ц. к. старо- стами.

— Товариство „Руска Школа“ въ Чернивецахъ, взяв- ши на увагу, що побѣла нового закона о катихи- тахъ зъ новымъ рокомъ шкѣльнымъ для чотиро- и бѣльш-клясовыхъ шкѣлъ мають призначити катихиты, внесла меморіалъ до краевой рады шкѣльной, щобы при обсадѣ православныхъ катихи- туръ взагалъ, а особливо при школахъ черно- вецкихъ звернули увагу и на то, щобы катихи- ты выказалися докладнымъ знаньемъ руского я- зыка. На случай, коли-бъ не знайшлося только людей (особливо молодіи священники Румыны не знаютъ языка руского, бо ректоратъ семинаріи зборонае имъ ходити на выклады языка руского), то нехай для Русинѣвъ народныхъ шкѣлъ въ Чернивецахъ установлять одного окремого катихи- та.

— **Новый товарищій организаціи на Буковинѣ.** Въ лю- томъ с. р. отворено торжественно читальню въ Садагорѣ въ громадскій канцелярій. По открытіи и выборѣ выдѣлу, до которого уѣхали священ- никъ, учитель и господарѣ, одбулся въ сали шкѣль- ной спѣльный обѣдъ, до которого зашло до его участниковъ торжества, мѣжъ тыми 7 гостей зъ Черновца, членѣвъ литературного товариства „Руска Бесѣда“ подъ проводомъ головы п. Пѣ- гуляка. — Читальники въ Слобозин-Раранче за- кладаютъ сельску краминцю.

— **Зъ Выжницъ пишутъ намъ:** Заповѣданный пе- редъ самою смертю архика. Рудольфа вечерокъ въ читальнѣ выжницкой, не могъ очевидно одбу- тися, — однакожъ одбудеся онъ зъ змѣненою про- грамѣю въ сѣмъ вечерѣ. — Широу оповѣстку по- дамо позынѣмъ. При нагодѣ выдѣлъ читальнѣ выж- ницкой дякуе Хв. обществу им. Качковского за даръ 30 книжочокъ въ цѣнѣ 5 зр.

— **Нова рада мѣста Львова** збравшишыся вчера о 10 год. въ ратуши, удались до лат. катедры на богослуженье (чому президентъ мѣста не за- ридивъ на той день богослуженья такожъ въ рус- кой церкви, се рѣчь дуже дивна!) а повернувши зъ катедры одбула перше засѣданье. Презид. Мохначій повитавъ нову раду и побажавъ ус- пѣху въ трудахъ для добра мѣста а потѣмъ пред- ставивъ гремію урядниковъ магистрату. До ко- мисіи верификаціи на 9 членѣвъ выбрано и одного Русина о. Ах. Бачиньского.

— **Намѣстникъ гр. Баденій** одѣвдывъ въ суботу рано львовску школу ветеринаріи.

— **Зъ зельницъ державныхъ** новѣдомляють, що за- для свѣтовыхъ заметей здержано рухъ поѣз- довъ на шляхахъ: Буачъ-Тусятинъ зъ днемъ 11, марта, а Станиславѣвъ-Буачъ зъ д. 12 марта Перерва руху буде мабути зъ два днѣ.

— **Одъ п. Полинковского зъ Комоатавъ** (въ Чехіи) одержуемо звѣстку, що въ чешскихъ „Humoristi- kich Listach“ буде въ числѣ зъ 15 н. ст. марта умѣщений портретъ Тараса Шевченка (зъ пете- рбургского выдана 1884 р.) въ супроводѣ жите- лиси — въ честь Тарасовыхъ роковинъ. Бажати бы, щобы Русины спроважали собѣ дотычный ну- мдръ „Humoristickich Listi“, коли онъ появиться.

— **Зъ Богородчанъ пишутъ намъ:** Противъ секре- тари богородчанской рады повѣтовон п. І. С.—ого, о которого „кляпотѣ“ мы недавно доносили, ведеся судове свѣдѣство. На опорожнене по томъ секре- тари мѣсе выбрала рада повѣтова зъ мѣжъ бѣль- шихъ кандидатѣвъ д-ра Струтиньского, кандидата адвокатаского въ Сяноцѣ.

— **Въ справѣ товариства кредитового мѣского** вы- давъ судъ краевый яко торговельный у Львовѣ подъ днемъ 26 лютого 1889 до ч. 53717 рѣше- нье, котрымъ одкинувъ прокъсѣтъ репартиціи, пред- ложений директорѣмъ товариства д-ромъ Вѣльни- скимъ, супротивъ которо внесли замѣты минув- шей осени членовъ членовъ товариства. Мотивы одкинуа прокъсѣтъ репартиціи суть слѣдующіи: 1) Суму недобору, котора въ цѣли стягненья доплатъ мала розложити мѣжъ бывшихъ членѣвъ това- риства, означивъ бувъ д-ръ Вѣльнскій въ про- ектъ репартиціи цифроу 283.917 зр. 66 кр. Въ тую цифру вложивъ онъ такожъ прелиминаваніи

кошты стягненья въ принятой нимъ сумѣ 35.901 зр. 33½ кр. Отже тыхъ прелиминаваныхъ ко- штовъ не признавъ судъ, яко принятыхъ зовѣмъ доволно и ибѣнны не доказаныхъ. Шо-до тыхъ коштовъ заявивъ судъ, що солидарна одѣбчаль- ность членѣвъ обмежася лишь на той недоборъ, який потерпѣли вѣрители конкурсовъ шо-до сво- ихъ претензій въ самѣмъ конкурсѣ, якъ то выходить зъ постановъ §§. 60, 61 и 72 закона зъ 9 цѣтня 1873 ч. 70 в. з. д. и зъ §§. 16 и 17 статуту товариства кред. мѣского. Поза тѣмъ грани- цѣ не сягае солидарна одѣбчальность членѣвъ, а коли поступованье которо зъ членѣвъ спровади- ло кошты для дирекціи, то за кошты тѣ одѣбчас дотычний членъ каждый самъ за себе. Для того не можна зъ горы вже на каждого члена репар- тувати певну часть въ тыхъ коштахъ безъ огля- ду на то, чи кошты такіи въ загалѣ ще бу- дуть и кѣмъ ще будуть выносити. Непризнание отже прелиминаваныхъ коштовъ 35.901 зр. 33½ кр. було першою причиноу незатверженія репарти- ціи 2) Регестрѣ товариства кредитового мѣско- го выказуе загалне число членѣвъ 15.992, коли тымъ часомъ д-ръ Вѣльнскій репартувавъ недо- боръ лишь мѣжъ 6535 членѣвъ а 9457 членѣвъ поминувъ подаючи причину, що при подпосу- ванню ними деклараціи приступлены до товариства не задержано формальностей приписанныхъ зако- номъ цивильнымъ и процедурѣю цивильною. Судъ естъ однако въ тѣмъ квестіи иного погляду. Судъ опираеся на постановѣ §. 14 закона зъ 9 цѣтня 1873 ч. 70 в. з. д. якъ не менше §§. 60, 66, 72 и 73 тогожъ закона и выказуе поглядъ, що якъ довго въ регестрѣ выступлены члена зъ товариства не естъ записано, такъ довго онъ мае уважати ся членѣмъ товариства и муситъ бути потягнаннымъ до репартиціи, а накола котрый зъ членѣвъ думае, що его приступленье до то- вариства не одповѣдае вимогамъ закон- нымъ, що онъ отже правно не може ува- жатися членѣмъ товариства, то слугити ему дорога окремого процесу, до которо то дороги одсылася недовольныхъ репартиціею §. 66 зъ 9 цѣтня 1873. Дирекціи не прислугуе право узгляднати и рѣшати шытанъ шо-до важности або неважности приступленія до товариства и для того вылучене д-ромъ Вѣльнскимъ 9457 чле- нѣвъ зъ подъ репартиціи признавъ судъ неправи- лнымъ и була то друга причина, на подставѣ ко- торой судъ прокъсѣтъ репартиціи одкинувъ аверта- ючи его д-рови Вѣльнскому зъ припорученьемъ до 60 днѣвъ уложити и предложити судови ре- партицію нову, въ котрой высказаны повышій за- сады були-бы переведены и примѣнены. Не у- взгладивъ судъ замѣтовъ, якъ численны члены товариства опираючися на фактъ, що конкурсъ ще рѣшенъ зъ дня 20 серпня 1887 ч. 32540 пра- восильно знесено, поднесли шо-до компетенціи суду конкурсового и комисаря конкурсового шо-до переведенія репартиціи. Судъ признае, що компе- тенція тая не опираеся на выразной постановѣ закона, позаякъ законъ не предвидѣвъ подобной ситуации, однако старася оправдати ея выказуя на пануючий въ нашѣмъ поступованю судовѣмъ принципъ тиглости (Continuitat) компетенціи той самой инстанціи судовою ажъ до повного укрѣ- ченія справы, якъ менше и тымъ мотивомъ, що складъ суду конкурсового естъ той самъ, який бувъ-бы и тогдѣ, коли бы справа тая прийшла передъ львовскій краевый судъ не яко конкур- совый а яко компетентный зъ огляду на саму ин- ституцію. Мотивы тѣ не выдержуютъ зъ строго юридического погляду критики, такъ якъ фактъ, що конкурсъ правосильно збѣтавъ знесеный, од- бирае право можности фунгованія суду конкур- сового и вѣсѣхъ органовъ зъ конкурсомъ звяза- ныхъ и одъ истованія конкурсу зависимыхъ. То- само дастся сказать шо-до признаной судомъ компетенціи дирекціи товариства и комисаря кон- курсового. Не узглядивъ судъ такожъ замѣту, що въ суму маючу репартувати въ число од- сотки одъ недобору почисленъ ажъ по день 31 грудня. Судъ опираеся на поглядъ, що одъ пре- тенцій вѣрительщъ, маючыхъ покрытись дорогою репартиціи, плывуть одсотки якъ при каждой ин- шой претензіи ажъ до хвилѣ повного ихъ заспо- коенія. Не вѣсѣ однакъ юрсты суть того самого погляду а богато думае — не безъ певной рація — шо одсотки одъ претензій зголошенихъ до конкурсу и признанныхъ належными плывуть лише такъ довго, якъ довго тревае конкурсъ — въ ни- нѣшнемъ отже случаю по день 10 серпня 1887 яко день знесенія конкурсу. Рѣшенье то естъ на каждый случай корисное для членѣвъ, бо змен- шася ихъ одѣбчальность о суму 35.901 зр., — рѣ- шенья того не доручивъ судъ каждому членови окремо, а лишь оголосивъ дня 8 л. марта 1889 черезъ пробитые въ судовѣмъ будынку. Одъ рѣ- шенья того прислугувало членамъ право внесенія рекурсу до трѣхъ днѣвъ одъ прибытія его на су- довомъ будынку. Чи хто зъ членѣвъ рекуртувавъ, не знати — то однакъ певна рѣчь, що д-ръ Вѣ- льнскій выѣвъ рекурсъ одъ того рѣшенія и для того справу репартиціи буде ще розсуждувати высшій судъ краевый.

— **Ставропигійскій Институтъ** розписавъ конкурсъ на одну стипендію для учениковъ гимназіальныхъ и слухательщъ правъ, рѣчно 100 зр., зъ фундаціи Мартина Прокоповича. Подана треба вносити до 19 (31) марта с. р. черезъ власти шкѣльный до Ставропигійского Института и долучити до нихъ свѣдѣства: хрещенія, що належать до гр.-кат. церкви; моральности и що выповняють точно вѣ- лкій обявки своего обряду; убожества; шкѣльный зъ послѣднихъ курсовъ и испытѣвъ; посвѣдченье, що походятъ зъ родины Мартина Прокоповича, приходника въ Сушавѣ, або суть родомъ зъ села Сушина, дек. холѣвского, бо компетенты зъ таки- ми условіями мають першенство.

— **Нещасливый пригоди.** Въ Скалѣ д. 3 н. ст. мар- та позоа ветеромъ старшій стражника екарбовый Ив. Стебельскій застрѣльивъ стражника Іосифа Ласковского, зъ жарту выѣвлявши до него, а не знаяши, що стрѣльба набита. Въ Скалѣ одъ повѣ- року се вже третій случай смерти межъ страж- никами екарбовыми одъ неосторожного обходу зъ стрѣльбою. — Вчера о год. 4 по пол. упавъ зъ крышъ каменницъ при ул. Галицкой у Львовѣ, чер- езъ перерванье шнура, помѣчникъ бляхарскій и забився на мѣсто. — Въ понедѣлокъ у Львовѣ переносили послугачъ публичнй старый блярдъ

въ будынку театру Скарка, а середѣ того пла- ты мраморна вышала двоумъ изъ рукъ и упала на третьего; нещасливый, страшно пораненый, боре- ся въ шпиталѣ зъ смертю. — Въ Пришибѣвъ коло Рашева застрѣльива д. 10 с. м. ротмистръ гузарѣвъ, одъ кѣлькихъ мѣсяцѣвъ уже другій.

— **Межи шевцами стрыйскими а роздѣльскими** одъ давна уже панувавъ споръ о то, що шевцѣ роз- дѣльскій привозили свои вырѣбы до Стрыи. Роз- дѣльскій выгнали процесъ въ намѣстництвѣ и для- того въ четверѣ прибыли до Стрыи на торгѣ. Але шевцѣ стрыйскій напали на нихъ — порозкидува- ли имъ чоботы и выганяли зъ мѣста. Шевцѣ роз- дѣльскій подали жалобу до прокураторіи въ Сам- борѣ.

— **Зъ Станиславова пишутъ намъ:** На словахъ „твердый“ а на дѣлѣ дуже „мягонкий“ — не- одинъ галицкій Русинъ. Якъ то и пр. любитъ пошептатися по рѣзныхъ „издательствѣхъ“ своими „твердо-русскими убѣждениями“ о. Титъ Кирилличъ Блонскій! якъ онъ чеше за яке одно слово нѣбыто „магикъ“ — Русинѣвъ народѣ- цѣвъ! А тымъ часомъ въ практицѣ та „твердо-ру- скость“ о. Тита Кириллича представляеся дуже мягонкою. Сими днями лучилося намъ бачити двѣ грамоты выставленны зверхностью громадскою села Доры (въ справѣ спору противъ скаргу о пасовиско), обѣ зъ даты „Dora, 16 grudnia 1884“ а подъ нами подписи: „Ks. Tytus Błoński“. Коментаръ злишний, але коли вже и о. Титъ Кирилличъ вѣтудася рускои азбуки — то справ- дѣ треба хита завести въ „Дѣлѣ“ чорну таблицю и того рода продукціи марковати на соромъ такихъ мягонкихъ — русскихъ...

— **Зъ Николаева (въ повѣтъ бобрѣцкомъ) пишутъ намъ:** Въ нашой околици дуже часто „одновляються“ старенькы образы, а ось и минувшого тыждня одновились краски на старенькомъ образку, пред- ставляючѣмъ св. Крестину, въ свѣлѣ Печенѣи, въ хатѣ зарѣбника Льва Заяця. Народъ въ околици, почувши про се нове „чудо“, почавъ сотками горнутися до бѣдной хатаны, а Заяця, не могучи черезъ то цѣлый тыждень взятися до работы, у- просивъ мѣсцевого священника, щобы звать обра- зокъ до церкви, и оддавъ до скарбѣны всѣ гро- шѣ (10 зр.), якъ посидали люде въ его хатѣ.

— **Посломъ до рады державной зъ бѣльшихъ** по- слѣностей выбранный вчера въ Чернівцахъ проку- раторъ Іоанъ, кандидатъ Румунѣвъ, 67 голосами. Контр-кандидатъ Гормузакій доставъ 60 го- лосѣвъ.

— **Комитетъ збору дяковъ въ Рогатинѣ** подае до вѣдомости, що поминальные богослуженья за бл. п. цѣсаревича Рудольфа въ Рогатинѣ одбудеся дня 9 ст. ст. марта, с. е. въ день св. сорокъ мучени- ковъ. — *Пліа Бойкевичъ.*

— **416-й роковины уродинъ Коперника** обходити буде выдѣлъ львовского товариства „Братной Помочи слухательщъ политехники“ въ сали по- литехничной въ суботу д. 16 н. ст. марта вечер- комъ музыкально-сѣвочнымъ. Початокъ о годинѣ 7-ой, стрѣй вечерковый.

— **Товариство гимнастичное „Сокѣль“ у Львовѣ** од- буде свои загалный зборы дня 29. марта с. р. о год. 7. вечеромъ въ сали гимнастичной зъ та- кимъ порядкомъ дневнымъ: 1. Одчитанье прото- колу зъ послѣднихъ загалныхъ зборѣвъ. 2. Спра- возданье выдѣлу зъ дѣяльности въ р. 1888. 3. Справозданье касовѣ за рѣкъ 1888. 4. Справозданье комисіи ревизіиной. 5. Выборъ презеса, его заступника, 12 членѣвъ выдѣлу, 4 заступниковъ и 2 ревизентѣвъ. 6. Внесенія членѣвъ.

— **Въ Перемишлы** згорѣла въ пятяницѣ въ ночи одна войскова барака, повна православного сѣна. Шо огонь обмежился только на одной тѣй бара- цѣ, за се треба дякувати завязанюу ратункови войска и сторожи огневои. Шкода выноситъ 5000 зр. за саму бараку безъ вартости сѣна.

— **Папа Левъ XIII.**, хочъ еще здоровъ, выбравъ собѣ вже мѣсе для вѣчного супочнику — бази- лику Льобратанску. Домовина Льва XIII. мае бу- ти умѣщена передъ однимъ дверми закрестія, а напротивъ, передъ другими дверми, будутъ зло- жений спроваженій теперь зъ Перуджии до Риму мощѣ папы Інокентія III., для которо Левъ XIII. мае особливу почесть. Левъ XIII. своимъ кош- томъ выставитъ саркофагъ Інокентію, а по его смерти, кардиналы, именованіи за его понтифика- ту, выгтовлять своимъ коштомъ для него такой самый саркофагъ.

— **Дробный вѣсти.** Въ Тернополи померъ Трофимъ Копытцакъ, сынъ руского катихата, ученикъ 4-ой класы нормального. — Гр. Дѣдушицкій, комисарь старства въ Жовки, знавший изъ арештованая мостеньскихъ выборѣвъ подчасъ выборѣвъ до рады повѣтовон, переѣхавъ уже до Нового-Санча.

— Въ Краковѣ полиція вновь задержала кѣлькихъ эмигрантовъ-селянъ Словаковъ, зъ комитату зем- лильского, въ дорожѣ до Америки. — Въ Чер- нѣвцахъ померъ Ив. Коссовичъ, пов. судья зъ Дорна-Ватры. — „Книгарню Польску“ Л. Вар- тошевичевою закупивъ антикваръ жидъ Бернадъ Пордестъ. — Сими днями померъ у Львовѣ въ 29 р. жита Кароль Рукацкий, теноръ, що остатными часами якѣй часъ выступавъ въ рускомъ театрѣ. — Въ Грацу померла въ 93 р. жита вдова по замордованѣ въ 1848 р. у Вѣднѣ министрѣ вой- ны Латурѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Презенту на Поляну одержавъ о. І. Зале- ский зъ Урлева.

Въ пропозицію принятъ оо.: на Лютов- ще Евг. Ляховичъ зъ Усти; — на Перевѣ- зецѣ І. Ю. Бачинскій зъ Журова, П. І. Зале- ский зъ Урлева.

Застѣтельство Подгайчикъ одержавъ о. Ник. Демчячинъ зъ Золотинки а о. І. Сендѣцкій зъ Вишнѣвчана сотрудничать въ Золотинкахъ.

Кан. институцію одержали: Вол. Харла- мовичъ на Завидовичѣ а Фил. Целехъ на Че- рещинѣ.

Митр. Консисторіа однеслася до намѣст- ничства о згоду на кан. институцію о. Луки Бо- ровича запрентованого на душпаствирство при головномъ шпиталѣ у Львовѣ; — о одобрѣе- наданой етцендіи, рѣчно 150 зр., зъ фундаціи им.

Мих. Бѣлецкого домъ ученикамъ руской гим- назіи у Львовѣ: Нест. Шпенюрскому зъ VII кл. и Вас. Лопатиньскому зъ II кл.

Намѣстництво годиться на кан. институ- цію оо.: Іос. Любѣнецкого на Новошныи, Ем. Чайковского на Глубѣчокъ, Ант. Ульваньского на Чернушовичѣ и Вол. Сельского на Лукавицю выжну.

Принятъ до львовской семинаріи духовной: Мар. Литвинъ и Зен. Гутковскій.

Вѣсти зъ еп. Станиславѣвской.

Презенту на Тюдову надало намѣстництво о. Львови Глѣбовницкому зъ Ганьковецѣ.

Посмертій — ꙗ — оповѣстки.

О. Іоанъ Турновичъ, парохъ въ Соколовѣ, дек- олеського, упокованъ въ 66 роцѣ жита, а 41 ро- цѣ священства. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— „Książd Nykola“ — подъ такимъ заголовкомъ выдала въ Краковѣ якась шовинистка Полька Селецка невеличку книжечку. Устами дачка опо- вѣдае авторка о житіи и дѣлахъ одного руского священника. Не може одмовити о. Николѣ дѣбана о поднесенье обряду, сѣвѣ, одѣвского стараня о парохіянѣ, — але мавъ онъ одинъ грѣхъ — пише авторка — ще зъ 1848-го року, а то: „podżeganie ludu przeciw szlachcie“. За сей грѣхъ покаравъ Богъ о. Николу тымъ, що самъ его „хлопы“ убили жѣнку, а дальше Богъ не приймавъ нѣ покуты о. Николы, нѣ навѣтъ жер- твы цѣлого жита его — бо неумолимый Господь допустивъ до того, що величавъ церковь, котору о. Никола будувавъ черезъ цѣле жите, згорѣла. Такъ немилосердно Богъ покаравъ за „podżeganie przeciw szlachcie“. Навѣтъ езуитскій журналъ въ Краковѣ „Przegląd Powszechny“ ганить авторку за тую образъ Бога...

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Именованія.** Практикантъ судовый Романъ Зданскій именованый авскултантомъ судовымъ. — Старѣстъ Володиславовъ Мариновскому поруче- но управу староства въ Ропчицахъ. — Дѣйстви- тельнѣмъ учителемъ въ Гоголевѣ именованый Ант. Сполитакевичъ.

— **Перенесенія.** Практиканты концентѣвъ намѣст- ничства перенесены: Петро Шибильскій зъ Лан- цута до Ярославля, Бронимъ Заградникъ зъ Стрыи до Самбора и Ромульдъ Ноель зъ Львова до Ланцута.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

12. л. марта 1889.

Львовъ: Пшеница 6-50 до 7-20, жито 5-15 до 5-40, ячмѣнь 5-50 до 6-75, овесъ 5-40 до 6-25, горохъ 6-— до 10-50, вика 5-50 до 6-20, рѣпакъ 13-— до 13-60, лянка до —, коношина чер- вѣна 50-— до 65-—, коношина бѣла 50-— до 60-—, коношина шведка 60 до 75, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ —— до —— зр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 13. марта. Ходитъ поголоска, що въ маю передъ скликаньемъ спѣльныхъ де- легатѣвъ одбудеся ще додаткова сесія парла- ментарна, на котрой мѣжъ иншимъ будутъ у- хваленіи кредиты на закупно карабинѣвъ для красвой обороны и на збѣльшенье числа уряд- никѣвъ въ галицкихъ судахъ.

Пештъ 13 марта. Вѣсѣ вѣсти о уступ- леноу Тиссы суть безсудовый. Тисса заявивъ самъ въ палатѣ послѣвъ, що не уступитъ, доки мае довѣріе короны и бѣльшости парла- менту. Дебаты надъ закономъ войсковымъ потягнутыя ще довго, бо рѣшено дати опи- зицій говорити, доки она ажъ не змучиться. Послы зъ правительственной партіи постано- вили не забирати голосоу.

Парижъ 13. марта. Комисія парламен- тарна рѣшила дозволити на процесъ противъ директорѣвъ лигъ; процесъ мае бути розтяг- нений и на агентѣвъ лигъ на провинціи. — Кн. Омаль бувъ на авдіенціи у Карнота и дякувавъ ему за позволенье вертати до краю. Опѣсля бувъ князь у министра Тирарда. Кн. Омаль постановивъ освѣсти въ Шантлліи.

Лоядонъ 13 марта. Палата послѣвъ у- хвалила 231 голосами противъ 88 збѣльшити армію англійску о 152.282 людей.

Вѣдень 13 марта Комендантъ 7 корпу- са гр. Дебенфельдъ пошовъ въ пенсію а на его мѣсце именованый ген. Вальдштедтенъ.

Оповѣстка.

Для 13 (25) марта с. р. (въ день лат. Бла- говѣщенія) одбудутся Загалный Зборы „Руского Народного Дому въ Коломыи“ о год. 2-ой по полудни въ сали засѣданъ рады громадской, на котрій якъ членѣвъ товариства такъ и иншихъ Родимѣвъ, котры хотять приступити до това- риства, запрашаеся.

Одъ управляющаго совѣта „Руского Нарѣ- ного Дому въ Коломыи“, дня 27 лютого (11 марта) 1889.

Іоанъ Кобляньскій, предсѣдатель; Теофилъ Грушевичъ, секретарь.

Надбслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
поручає 2460 296 2
росу красоти и всякй косметики такъ че-
резъ мене якъ и инши фирмы поручаю.

Змѣна помешканя! Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устной ямы пере-
продавився до дому Вн. Киришера при плаци Три-
бунальскѣмъ ч. 1 и ординуе бѣдъ 9—1 год. передъ
полуднемъ, а бѣдъ 3—5 год. по полудни. 24—

ПОДЯКА.

О. Кароль Левицкій зъ Олшаниць выславъ
своимъ коштомъ Петра Боруха до Денисова на
3 мѣсяцѣ, де тойже вывѣсивъ сѣбѣ нотного такъ,
що змѣгъ навчити въ Словитѣ легко, понятно и
врозумѣло унѣшаний хоръ. Сей хоръ удостоился
похвалы унѣшкого деканату. Все те заважую
лишь ласкъ Высоков, о. Левицкого зъ Олшаниць,
котрому попри вѣчной вѣдчаности складаю сямъ
широ-сердечне Спаси-Богъ.

200.000 зр
можна выграти вже 1 цѣлѣна с. р.
ПРОМОСІО
на лѣсъ мѣста Вѣдни лишь за 3 зр. и 50 кр.
БѢ КОНТОРѢ ВЫМѢНЫ
KITZ и STOFF
у Львовѣ, плаци Галицкій ч. 1
Поручає зъ провинціи податковому сейчасъ
а на лѣсъ мѣста Вѣдни лишь за 3 зр. и 50 кр.
Ся контора купує и продає всѣ правы и за-
граничныя паперы вартѣстны, а такожъ монеты подѣ
найкористовѣйшимъ условіямъ. Вѣдчанъ инфор-
мацій, входящій въ обѣдъ банковый, подаємо
найохотнѣйше устно и писемно. 2825 6—15

Нобѣльшеня
фотографичный
зъ яхнѣхъ небу дѣ фотографій
выконує
РОБОТНИА ФОТОГРАФИЧНА
І. ГЕННЕРА
У ЛЬВОВѢ
при ул. Академичній
2816 число 18. 5—0

„Нема болше ревматизму, простуды и ихъ наслѣдковъ“!
Бо вынайдену пріярьдъ электро-гальваничний, по при-
мѣненю котрого перестаютъ сейчасъ майже чудомъ доле-
гивости, а именно: ревматизмъ, гостецъ, мигрена, эпи-
лепсія, спарализованье, пухлява, тошнѣвость, блѣднѣня, болъ
зубовъ, бесоннѣсть, геморойды, — загаломъ хоробы пер-
вовѣи або наслѣдки простуды.
Знаменито помѣчникомъ оказався той апаратъ для дѣ-
тей, коли дѣтатъ зубки, — дѣти перебували сю небез-
печну хоробу безъ нѣдкихъ болѣвъ, уймаючи всяку жур-
бу родителямъ.
АПАРАТЪ ЕЛЕКТРО-ГАЛЬВАНИЧНЫЙ
Адольфа Винтера
розсѣдженый записанымъ поагатами науковыми, якъ
тайнымъ совѣтникомъ здоровья von Геденъ, хемикомъ су-
довымъ д-ромъ Панетомъ и иншими — дѣлаючи чудно
въ загадочныхъ делегавностяхъ и зъ пріятносною уживаній
недужими. найшовъ широке примѣнене и розновѣднене,
а разомъ и численныя подяки вывѣченыхъ хорыхъ на цѣломъ
свѣтѣ. Дуже численныя подяки и признава можна перегла-
нути у фабриканта, а всѣ правды, автентичны.
Поодинокій помадъ коштує 5 зр. зложеный 10 зр. и естѣ
далеко skutочнѣйшій а лѣкарями дуже порученый.
Одинокій складъ на Галичину чудного апарату электро-
гальваничного А. Винтера въ антицѣ Вн. Петра Кроковича
ул. Баштова въ Краковѣ 2751
Росылка за посылкатою одворотною почтою.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ
ВПр 00 БЕНЕДИКТИНОВЪ
зъ монастыря von Soulae
(Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior
2 ЗОЛОТЫЙ МЕДАЛЬ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
найболѣй обзначени
Вынайдено въ роцѣ 1373 Петромъ Бурсо
„Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. 00 Бе-
недиктинѣвъ въ сколькости
колькохъ капелъ въ склянцѣ
воды, тамуєся и лѣчиться по-
рохнатье зубѣвъ, бо черезъ
те надаєся имъ благо поале-
ку и твердості та вѣдчанья
мѣна и удержанье ихъ здоровыми.
Тому то робимо выписъ читателямъ справдѣнно про-
ситу, застерѣгаючи на сѣбѣ дѣлѣны и прастячій знакъ, що
естѣ найболѣйшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокимъ охоронено на болъ зубѣвъ.
Затъ 480р. 1807 106v. 108, c. Croix-de-Segney
Генер. агентъ **Seguin** 106v. 108, c. Croix-de-Segney
Дѣстата можна у всѣхъ добрыхъ торговляхъ перекузъ,
2765 драгуеріяхъ и аптекахъ.

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
купує и продає
всякй вартѣстны паперы и монеты
по курсѣ дневнымъ.
Поручає зъ провинціи вышнѣе бѣдъ
воротною почтою безъ провизіи. 2222 118—0

ИВАНЪ ЛОБОСЪ
годинникарь
перше А. ВАЙГЕЛЬ
у Львовѣ, улаци Театральна число 16,
поручає свой богатый
СКЛАДЪ ГОДИННИКОВЪ
золотыхъ, сѣбныхъ и стѣнныхъ
справоджуванийхъ зъ першорядныхъ
фабрикъ, по цѣнахъ лѣнумѣреній-
5—6 2806
Направу всякого рода годинни-
ковъ, граючихъ машинъ, а такожъ
одежжене антиковъ выконує со-
вѣстно и подѣ гарантію.

Пора замовляти свѣтло, щобы не опѣз-
нилося на свята!
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо зъ фабрики
СВѢТЛО
почавши бѣдъ 30 кил 1 а по 80 зр. II-а по 72 зр.
крѣмъ фрахту.
При замовленяхъ просимо подавати послѣдну
стацію зѣлѣзничу.
Хто замовляє наразъ 50 кл., одержить 3% а при
замовленіи 100 кл. 5% опусту зъ номінаціи цѣны
Замовленя приймають: Центральныя зарядъ
у Львовѣ и филии въ Станиславѣ, Тернополі,
Дрогобичи, Коломыѣ и Стрию. 2502

Правдивѣ бураки
Обендорфскі
на нашу, жовтѣ, 5 кильо 1 зр.
80 кр., 1 кильо 40 кр.
Е. Качорвскій въ Товмачи.
2822 8—5

Рѣдкій случай!
Пѣвній сезонъ зробивъ для мене
долгавымъ закупити значный запасъ
одной великой фабрики **хустокъ-па-
мѣтокъ**; и тому можу кождой пани
величезну, теплу, несходиму хуст-
ку-памѣтку за цѣну вѣдчанъ дешеву
за зр. 1.85 а. в.
продати.
Ся великій модный памѣтка суть
зроблены зъ найлѣпшій вѣвны въ
сѣброй красѣ (три дѣтѣны „ясна, се-
редна и темносѣбра“) зъ дробными
торками, темною бордюрою а маю-
тъ 175 см. довготы и 175 см. шири-
ны. Бѣтъ се найболѣе хустка-па-
мѣтка.
Треба спѣшитъ зъ замовлені-
ямъ, доки выстане запасу.
Росылка за готовку або посыл-
кату.
VERSAND-ETABLISSEMENT
Schmidt
2834 Wien, Margarethen. 2—?

Нема вже кашлю!
Знаменитый розчинъ соку цѣбу-
левого одновѣдно приладженый пома-
га при кашлю и недугахъ легкыхъ,
грудей та шѣхъ а се славно ствердѣ-
лася записи **О. Tietze-а бондо-
ны либузевѣ**. Въ пакетахъ по 20 и
40 кр. лише въ сѣвѣду, складахъ:
У Львовѣ у ант. Петра Миколаша,
Якова Пипеса, Арнольда Раппапорта
и золотымъ оленемъ, Жигмонда Ру-
кѣра подѣ сѣбнымъ орломъ; — въ
Велзѣ у ант. Гросса; — въ Чорт-
ковѣ у ант. М. Гатого; — въ Чорт-
ковѣ у ант. Людъ-Носса; — въ Ко-
пичинцяхъ у ант. Маке. Федера;
въ Камѣнѣ Струмиловѣ; у
антикара Карола Пилеского; —
въ Немировѣ у ант. Кар. Пре-
дмирского п. звѣздою; въ Нѣжан-
ковичахъ у ант. Валерія Влади-
мирского п. звѣздою; — въ Сам-
борѣ у ант. Іос. Алексевича; — въ
Совади у ант. Евг. Высочанского;
— въ Утрикахъ у ант. Алѣ. И-
стембеского; — въ Войшавѣ у
ант. Адольфа Кинена, — головны
складъ въ Кромсрижи (Kromsrieg)
у ант. Ф. КРИЖАНА. 2700 8—?

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає
знаменитѣ **МЫЛА** до мыты лица, рукъ и купелей,
бѣдначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признаи.
МЫЛО найдобѣрѣйше до го-
зр. кр.
зр. кр.
МЫЛО МИДАЛОВЕ, дуже
— 25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣде до
— 25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовтѣ 6,
12, 18 кр. — 20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знамените
до лица и рукъ — 40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить
нѣжно, гладкою и знаменито
чистить шкуру — 30
МЫЛО ЗЕЛЕНЕ, одержуєся че-
резъ згусеніе соку ростанъ
ароматично-жизничныхъ, зна-
мените — 25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже
пріємный пажмѣный запахъ — 30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, пріємного
запаху, має великій покусъ — 30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрѣй-
ше 40 кр. и — 80
МЫЛО зъ ШИПШОКЪ СОСНО-
ВЫХЪ, пріємне въ ужитю,
успѣшно хоронить шкуру бѣдъ
лишавѣ и выпѣдѣтъ — 30
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи-
стить шкуру, робить ея бѣ-
лою и нѣжною — 40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває
весняны, осмаєня бѣдъ сонця,
лицу робить сѣвнымъ и бѣ-
лымъ — 60
МЫЛО ГИПЕНИЧНЕ, одлача-
єся товѣстостю, великій нѣжно
и выпѣдно приладжене до лица — 50
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєся,
щобы зробити шкуру на лицѣ
нѣжною и бѣлою — 60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣде,
легко пѣтитъ, знаменито чи-
стить шкуру и хоронить бѣдъ
прищѣвъ — 30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-
зрачне, мѣститъ 35% чистого
глицерину, знаменито дѣлає
на зашкурѣ 20, — 25
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, пажмѣне
у флашочкахъ, чистить шкуру
зъ прищѣвъ, лишавѣвъ, угри-
ковъ, флашка — 40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты
рукъ, 15 и — 25
МЫЛО ТИМОЛѢВЕ, знаменито
чистить шкуру зъ всякихъ
выпѣдѣвъ — 50
МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до-
бре мыты руки, лице, а навѣтъ
цѣле тѣло въ частъ епидеміи,
щобы охоронити бѣдъ заразы — 20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ
успѣхомъ уживаєся до знище-
ненія прищѣвъ и всякого ро-
да выпѣдѣвъ на шкурѣ — 25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до-
бре уживаєся, щобы усунути
зъ шкурѣ выпѣды и пажмѣны — 25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить
свербѣньє и печенѣ шкурѣ,
усуває выпѣды и червонѣсть
зъ лица и рукъ — 25
МЫЛО ФІАЛКОВЕ, пріємного
запаху — 35
МЫЛО МЕДОВЕ, до вывѣженія
рукъ, кустикъ — 10
МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ, знаме-
ните — 10
МЫЛО СМОЛѢВЕ, мѣститъ 40%,
чистого смолы (детто), усуває
прищѣ лишавѣ, всякй выпѣды
шкурѣ, поченѣ ногъ и пар-
пѣ на головѣ — 30
МЫЛО СМОЛѢВЕ ГЛИЦЕРИ-
НОВЕ, мѣститъ и чистить шкуру
зъ лишавѣвъ, угриковъ, и
т. п., кусикъ — 30
2529
Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговляхъ: ул. Копр-
ника ч. 3, и улаци Галицка рѣдъ Вѣдчанъ. Въ филиахъ: въ Краковѣ
Суконна ч. 20 и въ Черновицахъ Ринѣ ч. 2, и таконѣ у всѣхъ
перворядныхъ торговляхъ и антикахъ

По надѣ всѣ новости.
2 найкрасѣй, найпрактичѣйшій и найкорист-
нѣйшій предметъ выставки вѣдчанъ суть,
ново вынайдена **механична масничка патен-
ту „Rapid“**, котрою можна зробити масло за
5 минутъ зъ солодного молока, сметаны або
сметани. Такожъ добре надаєся зробити въ нѣй
шоду, пунѣ зъ яєцъ, бити пѣну зъ сме-
тани и яєцъ.
Цѣны сен маснички суть пѣдѣ объему
0.5 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Лишь зр. 3.40 коштує вынайдена бѣдъ сѣрпня
1888 ручна машина до шитя, патенту „Electa“
Та машина робить красну, скоро, добре ров-
но шити, шить, шить всѣ матеріи, безъ вышивки, зроблена пѣдѣ найлѣп-
шихъ механичнхъ, вымѣ, новочасныхъ и выкичена твѣло зъ найлѣпшо-
го зѣлѣза литого. Згаданъ предметъ и поодинокъ, можна купити за посыл-
катою або за надѣстатѣмъ грошей
въ Central-Depot ново вынайденыхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.
2771 Wien, I, Seilergasse 7. 11—22

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
п. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣдни, Шенфельдѣ, Ло-
бозицу и Люблянѣ
поручають
ЧИНКЛЯ ЦИКРОНУ ГРИСОВУ
1/2 кил. пушка
Найлѣпша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
кав.
Законно охоронена
Каву фигову и суланьску каву фигову. Найлѣпшій
шоколады, о найлѣпшій якості и бѣдначенъ на всѣхъ
выставахъ, Какао бѣзъ олію легке и вѣдчанъ смаче,
Англ. Rocks D-оръ, кандиты, кандизованъ и моро-
женъ овочѣ, Компоты, Цедри, Аранчини и т. п.
Нашъ вырѣбы фабричны можна дѣстати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 88—50

„Думки и коломыйки“,
композиція о. Исидора Воробке-
вича, продаються: въ Черновицахъ
въ „Народномъ Домѣ“; у Львовѣ
въ кнѣгарняхъ Ставронягійской и
Зайфорта & Чайковского; въ Тер-
нополі въ кнѣгарни Леоп. Гиле-
ка; въ Перемышлѣ въ кнѣгарни
Гешелеса; въ Станиславѣ въ
кнѣгарни Добосиньского; въ Ко-
ломыѣ въ кнѣгарни М. Міхты;
въ Краковѣ въ кнѣгарни Кри-
жановского.
Цѣна примѣрника 1 зр. 1—8

**Выгодну
позичку**
можуть одержати самостѣйны особы, ко-
три мають порядѣ помешканья стає,
правильну платю або доходи, пр. про-
мысловѣ, купцѣ, урядникѣ, офицѣрѣ,
приватникѣ, вѣдчанѣхъ земѣхъ и т. п.,
пѣдѣ одностѣ, бѣдъ 100 зр. до 2000 зр.
яко особыи кредитъ на 6—8%, и можуть
єи сплатити легко въ мѣсячнхъ або
чвертьрѣчныхъ ратахъ, при помѣчи пе-
реказу почтового.
На нерухомотѣ при ипѣбуаціи
4 1/2—5% на колькократну амортизацію
позичкаєся въ доволѣйшій выѣстѣ.
Вѣдчанѣхъ повѣренъ листовно админ-
страціи „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одновѣдъ
треба доучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2.00 7—20
Заступникѣвъ пошукѣсѣ.

КУ-
фры, торбы, торбинки до перевѣ-
шенія и на цѣгара, футералы на
цилиндры, калѣлохы, палицѣ и па-
расоль, манерки, ремѣнѣ до па-
кунокъ, подушки, шапки и всякй
2537 приборѣ до подорожѣи
найдешевѣе въ торговлі
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львовѣ, Галицка ч. 16.
Цѣнникъ на жаданѣ даромъ!

1000
разбѣвъ побѣльшеніямъ, мож-
на бачати кождый предметъ
при помѣчи ново-вынайденого
Wunder-Taschenmikroskop,
и тому естѣ бѣдъ необходимѣхъ для
кождого промышленна, учителя, сту-
дента, ба навѣтъ естѣ потребнымъ
и пожиточнымъ въ кождомъ господар-
ствѣ для розсѣдѣу стравъ и пажмѣвъ.
Кождый микроскопъ естѣ заосно-
ванный въ предметѣ до пробѣ а кромѣ
того подаєся ще и люба, котра
естѣ великій потребна для короткодо-
рахъ, при читаніи.
Росылка за готовку або по-
сылкату
лишь за зр. 1.50
за штуку,
Exporthaus
(D. KLEKNER)
2832 Wien, I, Postgasse 20. 2—8

Случай!
Пѣвній сезонъ и бранъ грошей
зробила для мене можливѣмъ, за-
купити значный запасъ одной великой
фабрики **хустокъ-памѣтокъ**; и то-
му можу кождой пани величезну, гру-
бу, теплу, несходиму хустку-па-
мѣтку за цѣну вѣдчанъ дешеву
за зр. 1.85 а. в.
продати.
Ся великій модный памѣтка суть
зроблены зъ найлѣпшій вѣвны въ
сѣброй красѣ (три дѣтѣны „ясна, се-
редна и темносѣбра“) зъ дробными
торками, темною бордюрою а маю-
тъ 175 см. довготы и 175 см. шири-
ны. Бѣтъ се найболѣе хустка-па-
мѣтка.
Треба спѣшитъ зъ замовлені-
ямъ, доки выстане запасу, бо не скоро
дучиться така нагода.
Росылка за готовку або посыл-
кату
Exporthaus
(D. KLEKNER)
2833 Wien, I, Postgasse 20. 2—8

Найкрасѣйшій подаркомъ для кож-
доу руской хаты естѣ
Богданъ Хмельницкій
М. Костомарова.
Томъ I и II въ оирахъ зъ пере-
сѣлкою 3 зр. 10 кр. — Замовленя
адресувагы: Ол. Барыльскій,
Львовѣ, ул. Лычаковска н-ръ 7,
I. поверхъ.

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшій якості
Полотна, столове бѣльє, ручники,
хустки
поручає въ наиболѣшомъ выборѣ и найдешевѣе
При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.
Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черлянской. Зъ друкарѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Веднарского.

Предплата на „Дьло“ и належитость за инсераты платитъ
у Львовъ.

выголошена на 303 заседание палаты послѣв рады
державной дня 8 н. ст. марта.

Правительство не бере на серію равноправности народу руского побѣдѣ другихъ народовъ австрійскихъ. Оно есть суверенитетъ него во всемъ равнодушны, хотя въ оборонѣ правъ и справедливостѣ выконуванію законѣвъ повинно оно быть примѣромъ для всѣхъ горожанъ. При такихъ обставинахъ не дивница, що муситъ зявлять якъ выс. правительству, такъ и выс. президіи рады министровъ предлагати, що подѣлать скупштина Австріи живъ численныи, при томъ върныи и льбяльныи, тримиліонныи народъ, що также хоче жити полюдно и корастати въ всѣхъ ему належныхъ правъ на ровни въ другимъ народами и радъ-бы побачати осуществленіе того.

7) *Написавъ Ал. Тороньскій.*

(Дальше.)

Жаль сказати, у насъ дѣсь вже таке,

Застерігаючи с бй голосъ въ дальшій спеціальній дебатъ, щобъ піднести подрбнй

То були, на мій погляд, головні причини того, що Полянський стався холоднимъ для рускої народности а перенявся польськимъ патріотизмомъ. Не перечу в того, що Поланъ старався Полянського для себе приднати. А се для насъ повинна бути тільки наука, що и мы людей здобвхъ и трудящихъ повний старатий предвудати для себе. Мы-жъ поступаємъ иначе, — мы веразъ людей, що горнутъся до насъ, одтрчуємъ одъ себе або зражуємъ ихъ тымъ, що ихъ мало цнимо, підозрѣваемо и зле ихъ осуджуємо. Прямѣрбъ такого поступованя у насъ можна-бъ навести не мало зъ давныхъ и новыхъ часбъ. Але я наведу лишъ одинъ фактъ зъ исторіи словѣности, котору намъ въ VII-й класѣ диктувавъ Іосифъ Левецкій: „Встѣпникъ, вторая временная русская. Мысль до неи податъ на сѣздѣ ученыхъ въ Львовѣ р. 1848 въ мѣсцѣ октоврію Іос Левецкій и Ома Полянскій, замышляючи въ Перемчли таковой издавати.

Король — такъ говорить загадливо въ Бѣлградѣ — носился вже одъ давна зъ гадкою абдикувати. Першій разъ прийшла ему та гадка по битвѣ подъ Сливницею. Тодѣ бодравивъ ему того Хорватовичъ, который гни-
вался теперь зъ королемъ зъ причины его розводу. Одъ того часу думавъ король чимъ разъ частѣйше о абдикаціи. Ему здавалось, що всѣ его зненавидѣли и травнѣ чимъ разъ больше охоту управляти середѣ трудностей державою. Онъ мавъ же надѣю, що вѣйна зможе вырвати его зъ всѣхъ внутрѣшнихъ хлопотѣвъ. Чимъ больше росла въ Европѣ на-
дѣя на udržжанье мира, тымъ больше травнѣ король одвагу. Въ краю панувало дѣйстви-
тельно дуже велике невдоволенье, податки тисну-
ли чимъ разъ больше а дефицитъ рѣсь въ без-
конечности, а ту потреба було податки же больше подвысшати. Характеристичнымъ для
односиятъ податковыхъ Сербіи есть фактъ, що коли н. пр. купецъ Крымновичъ, — правда, що найбогатшій въ цѣлой Сербіи — плати-
тъ давнѣйше 60 дукатѣвъ рѣчного под-
атку, то теперь мусѣвъ платити больше якъ
30.000 франковъ. Радикалы приступали до въ-
борьбъ съ окликомъ: „Зменшити податки!“ и
не давниця, що они побѣдили. Розъярене въ
народѣ було такъ велике, що противниковъ
радикальнои партіи убивали, або страшили
приклонниковъ правительства тымъ, що под-
кладывали огонь подъ ихъ дома. Все то держало-
сь передѣ заграначою въ тайнѣ а изъ король
дѣлало то велыми пригнетаючо. Онъ ви-
дѣвъ, що мусить безусловно поддатися ради-
каламъ котрыхъ не терпѣвъ. Такой ставъ рѣ-
чей поддержувавъ въ Миланѣ же больше гад-

III.

Коли Полянський переселився в Самбір, ніхто ще не знав, що за кілька літ прий-

*) Зъ наведенных мною въ сѣй развѣдѣ невеличкихъ уступковъ въ писемъ Левицкаго, можно на подкуды познати его способъ писанія. Слѣжи-
те, который вѣсуды выступаютъ за народнымъ языкомъ малорусскимъ, такъ писавъ, то що казати о
тыхъ, о котрыхъ Левицкій говоривъ, що зближа-
ются до рускаго народнаго языка, або що наслѣ-
дуютъ языку церковный, російскій, польскій,
и т. д.?

ку о абдикации и бдѣ сего часу все, что бнѣ робивъ, робивъ лишь въ той гадцѣ. Коли радже новою конституціою, предложивъ король проектъ постановъ на случай змѣны престола. Растаѣть тому спротивился и сказавъ, что то выглядѣе такъ, якъ коли-бъ было обьявлено на особу короля и его наслѣдника; коли-бъ и сего не стало, то Сербія лишилась-бы безъ вододѣтеля. На то одновѣвъ король лашъ: „Дайте тому спокій“ и ставъ опѣсая такъ промалываѣ за своимъ проектомъ, что его и принято. Здаѣсь, что часъ абдикаціи означивъ король въ Нишу, куды ѣздивъ на выставу. Тамъ бнѣ вже не таився въ своемъ постановленіи передъ тѣми, що его окружали. Безпосередно потѣмъ повѣдомивъ бнѣ кѣлька заграничныхъ дворѣвъ о своемъ постановленіи. На то надѣшли письма бдраджающіи ему бдѣ того бдѣ высокѣи особѣ а мѣжъ иншими такоу бдѣ цѣсаря нѣмецкого, котрый радивъ ему абстата конче на становачѣ, на котре его судѣа поставила. Письмо се зробило на короля велике враженіе. Онъ розпочавъ зъ радикалами переговоры черезъ довѣрчивыхъ людей въ справѣ утворенія нового кабинету и они предложали свою програму. Яко першу точку поставили они условіа, щобъ Никола Пашичъ бдоставъ амнистію. Король промалъ легко и безъ великихъ заходѣвъ проставъ Товшановичевъ, котрый передъ кѣлькама лѣтама дуже противъ него выступавъ, але до Пашича мавъ бнѣ особливу бдразу, бо той настававъ на его житіе. Король добачувавъ въ томъ жадаю особисту бдиду и видѣвъ ен же въ многихъ иншихъ точкахъ политичнои програмы радикаловъ. Онъ рѣшивъ отже конче уступити. Разъ заставъ его одинъ зъ его вѣрниковъ зъ письмомъ нѣмецкого цѣсаря въ руцѣ. Миланъ все говоритъ: „Не могу, нѣ-жъ не могу“. Онъ ставався зъ каждымъ днемъ чимъ разъ бѣльше дразливѣмъ. Кажуть навѣтъ, что носився зъ гадками бдобрати собѣ житіе. Неразъ говорилъ: „Нѣчого менѣ не позбѣае якъ бдобрати собѣ житіе такъ, якъ архин. Рудольфъ“. Вже въ недѣлю дня 3 марта выловивъ бнѣ рѣшуче слово. Въ понедѣлокъ довѣдаѣся о томъ также и російскій посолъ, — кажуть, что такъ бдѣ самого Милана. Одъ сего часу бдзыскаѣ бнѣ зновъ свой давній спокій и даѣву силу. Робивъ день и нѣчь и самъ укладавъ повѣдомленя, котрі мали высылати за границу; уложивъ также самъ церемоніалъ абдикаціи. Король читаѣ въ нѣчи — о пѣвнѣи приносяѣ ему почту — все, що о нѣмъ пишуть газетѣ, и робитъ дописки до статей, що бдносяѣся до его особы. „Застава“, органъ Сербовъ въ Новѣмъ Садѣ на Угорщинѣ, написала, что бнѣ повиненъ бувъ уступити ще въ день битвы пѣдъ Славяницею а Миланъ дописавъ: „Хѣба сербскій король має ити до Нового Саду и тамъ чекати, коли ему скажуть абдикувати?“ До Ристича сказавъ бнѣ передъ кѣлькама днями: „Я зовѣмъ вдоволенъ зъ того, що зробивъ и не буду жалувати мого кроку“. Бѣльшу частъ дня сидѣть король коло своего сына и слушаѣ, якъ бнѣ учится. Замѣтнимъ естѣ, что молодой король въ день своего вступленя на престолъ вставъ бувъ вже якъ звичайно о 6 годнѣ, о 7 робивъ свои задаѣ а о 8 год. мавъ вже лекцію. Александръ естѣ теперь въ другѣй класѣ гимназіалѣной. До забавъ має лишъ одного хлопця, ровесника, сына одного зъ давнихъ министровъ. На репрезентаціи молодой король вже также по трохи розумѣѣся и давъ доказъ того пѣдчасъ церемоніи абдикаціи.

Годъ тутъ поминути также и тыхъ вѣстей, котрі подаѣтъ декотрі мадарскі газетѣ, а хочъ они суть дуже вѣроподобні, бо, здаѣсь, походить бдѣ напреднякѣвъ, котрі теперь страшно озлоблені на короля, то все-жъ таки суть бодаѣ за-дѣа того цѣкавъ, что въ певнѣй мѣрѣ кидаютъ свѣтло на бдновни въ Сербіи зъ послѣднихъ часѣвъ. „Pesti Naplo“ одержавъ писмо зъ Бѣлградѣ, здаѣсь бдѣ якогось напредняка, въ котромъ сказано, что король абдикувавъ въ наслѣдокъ палатовои революціи,

деся ему кромѣ обовязкѣвъ своего званя сповнати ще и обовязки горожанскі. Полянскій переселився въ Самборъ зъ наміромъ: бути директоромъ гимназіи, на томъ поли дѣлати якъ наибѣльше для загальнои добра, и, ели-бы коли-бъ опорожнилася посада директора гимназіалѣного въ Перемишлѣ, назадъ вернути до того мѣста, зъ котрымъ жинивъ бдѣ десяти лѣтъ. Зъ кимъ въ Самборѣ Полянскій живѣ и въ якихъ кругахъ обѣтаѣся, менѣ не звѣстно, бо насѣ дѣлала велика просторонѣ. Въ Перемишлѣ я знаѣвъ Полянського черезъ вѣсѣмъ лѣтъ, бувъ его ученикомъ черезъ чотири роки, мешкаѣвъ зъ нимъ на однімъ коридорѣ и досѣе часто бувавъ въ его домѣ, и обѣтаѣся въ кругахъ, де о вѣсѣхъ справахъ насѣ обходячихъ говорився. Въ вересня 1886 р. Полянскій переселився до Самбора, а я неодовго потѣмъ на університетъ до Вѣднѣ. Ймовѣрно провадивъ бнѣ житіе такѣ якъ въ Перемишлѣ: въ день въ школѣ и въ канцеляріи, вечерами займаѣвся наукою и читанѣмъ, а потѣмъ выходивъ на казино. Въ Самборѣ така змѣна наступила въ его житію, что взявъ до себе свою тѣтку вдову, котра ему провадила домъ и бнѣ вже не потребувавъ ходити на обѣдъ до рестаураціи. Ся тѣтка була у него ажъ до смерти. Коли въ Перемишлѣ мало уважавъ руского языка, то въ Самборѣ ще менше, бо вже тамъ реаліи не учивъ, експортъ рускихъ не державъ и зъ священиками рускими етѣкаѣся ще менше, нѣжъ въ Перемишлѣ. Була тамъ тогды добрый Русины, а вмѣсто совѣтниківъ судовѣ Лавровскій та Качковскій и криломаннѣвъ парохъ Лаврецькій, але якѣ були бдновни Полянського до нихъ, менѣ не звѣстно.

(Дальше буде.)

котру зробили радикалы. Король обманывавъ Австрію своєю вѣрностію а ще въ груднѣ обѣщавъ Товшановичевъ и російскому посолу Персініюму, что збѣе въ Австрію и помилується зъ царемъ. Одтаѣ хотѣвъ король устанавити войсковое правительство пѣдъ провозомъ Протича а при новыхъ выборахъ побудитъ радикаловъ и либералѣвъ. Тымчасомъ обѣ тѣ партіи порозумѣлися и дня 6 марта рано межъ 9 а 10 год. змусили короля абдикувати. Король мѣло найприкрѣйше вразивъ то, что бнѣ мѣжъ участниками той революціи побачивъ людей, для котрыхъ бувъ наибѣльшимъ добродѣлемъ. Той самъ корреспондентъ доносѣтъ, что около великобдннихъ святъ мають власта зъ Черногори збройной ватаги до Босны и Герцеговины и що въ Новѣмъ Садѣ будуть роздаѣтисѣ прокламаціи и оружїа. Дальше каже корреспондентъ, что першимъ дѣломъ регентѣвъ было позволеніа Пашичевъ, котрый має велику лѣску у російского посла въ Букарештѣ, Хитрова, вертати до краю. На послѣднѣе же каже корреспондентъ, что Австрія повинна старатисѣ допомогти напреднякамъ прийти зновъ до власти.

Якъ тенденційна и въ мадарскѣмъ дуѣвъ написана повѣстка корреспондентѣа выходѣтъ вже зъ того одного, что она приписуѣ регентамъ помилованѣ Пашича нѣбѣ то, щобъ приподобатисѣ Россіи, коли тымчасомъ сталося то на жадаѣе короля Милана. Король выславъ передъ кѣлькама днями письмо до регентѣвъ, въ котромъ просивъ, щобъ они дали амнистію Пашичевъ. Король каже: „Уступаючи, я проставъ вѣсѣмъ, что мене коли-бъ оскорбили. Тымъ хотѣвъ я затѣа послѣднѣу заѣдку на внутрѣшній конфликти. Зробити формальный ужитокъ зъ права амнистіи полишивъ я регентамъ, чтобы они тымъ спосо-бомъ позыскали молодому королю вѣрныхъ пѣдданныхъ. Я не хочу мѣшатисѣ до справъ державѣ, лишъ роблю ужитокъ зъ права, котре прислугуѣ каждому Сербовъ и прошу регентѣвъ, чтобы помилували Николу Пашича, чтобы и его голоѣе прилучився до голоѣу цѣлого краю: Най-жъ король Александръ I.14 Регентѣа передала се письмо министерству а оно дало амнистію Пашичевъ и оголошѣло то въ урядѣвой газетѣ.

Кореспондентъ „N. fr. Press-ы“ розговорю-вавъ передъ кѣлькама днями зъ Ристичемъ, а той пояснивъ ему таѣъ теперѣшнѣе становище Сербіи. Регентѣа має повну надѣю поборотисѣ вѣръ трудностей. Першій успѣхъ вже естѣ, бо коли така змѣна проминула спокійно, то вже то богато значить, хочѣбы въ Европѣ, а тымъ бѣльше на Балканѣ. Регентѣа думаѣе взлитисѣ теперь до правдивѣи конституціонѣи управы. Передѣсѣмъ думаѣе она упорядкувати финансы, а въ томъ жѣ поможетъ министеръ финан-совъ, чоловікъ вѣльми здѣбный и великій еко-номистъ. Онъ вже выготувавъ свой планъ, по-слѣа котрого заведе рѣвновагу въ господарствѣ державнѣй и мы будемо въ силѣ сповнити вѣсѣ нашія зобовязаня финансовѣ. Мы такъ занятіи нашими внутрѣшними справами, что загравивъ на полѣтика зѣйшла у насъ на другій планъ, а то не але, бо причиняѣся также до удержаня мира въ Европѣ. Переходячи бдѣаѣкъ на бдновни Сербіи до Австріи сказавъ Ристичъ: Противники напреднякѣвъ уважали сю партію за идентичну зъ Австрію, а до того причиня-лися таки самѣи офіціалѣный представители Ав-стріи въ Сербіи. Я думаю, что дружній чувствѣа Сербіи для Австріи не пованивъ опиратисѣ лишъ на пѣдинокихъ особѣахъ або на успоко-бленію яконѣи партіи, лишъ на приврадомъ я-тересѣ и лѣогатѣ фактѣвъ. Я не сумѣваюся, что нашъ добрый бдновни до Австріи будуть тревалѣи и будутъ чимъ разъ сильнѣйше роз-виватисѣ. Мы бажамѣо дружбѣ зъ вѣсѣма дер-жавамѣи. Та дружба не сѣбѣе въ жадну сторо-ну прибрѣтати вызывающій напругѣ. Я можу покликатисѣся на свѣдѣство гр. Андрассѣи и Кальновѣи, что мы заѣсѣгды добре выходили. Мы вѣсѣ есѣмо за удержанѣмъ зъ Австрію добрыхъ бдновни торговельныхъ. Дальше ка-завъ Ристичъ, что гр. Кальновѣи высказався о абдикаціи зовѣсѣмъ такъ само якъ и Гирѣи и Сербѣи будутъ слухати тыхъ радѣ. Було-бы дуже нерозважно, коли-бъ мы хотѣли непо-кѣти австрійскій провинціи окуповаѣи; то дове-ло-бы до конфликти, а мы того не хочемо. Также и въ Болгаріи говорять, что мы дума-емо вѣсѣта тамъ агитацію. Я — казавъ Ристичъ — заявивъ Захаріи Стоянову зовѣсѣмъ лѣально, что мы не хочемо журитисѣ лишъ своими справами. Що-до мене, то я придержуюсь той засады: Сербія повинна жити въ дружбѣ зъ вѣсѣми державамѣи, але не стояти въ службѣ жаднои державѣ.

Кажуть, что регентѣа заporučились коро-леви писемно что-до своихъ бдновни до королеви и длятого естѣ майже певною рѣчею, что королева не приѣде до Сербіи, хочъ зъ другой стороны естѣ въ народѣ сильна ага-тѣа за тымъ. Въ вторѣе выѣхавъ до коро-леви до Ялты бѣушій министръ просвѣты и приятель Ристича Василевичъ, чтобы пере-вести зъ нею переговоры что-до еи становища до регентѣи и до сына. Кажуть также, что за згодою короля має и митрополитъ Михаилъ одержати амнистію пѣдобно якъ Пашичъ и что дѣтѣице розпорядженѣе вже незадовго по-явитисѣ. Онъ хоче перенестисѣ до своей посѣ-лости пѣдъ Бѣлградѣмъ и доживати тутъ кѣндѣи своего житя. Зъ инѣи стороны доно-сятъ зновъ, что на 80-лѣтнюю митрополита Пе-одѣиѣа робѣтати велѣаку пресію, чтобы бнѣ по-даѣся на пенсію.

Вѣсѣи, что вѣ вторѣе арештовано Гара-шанина, Петровѣица и ще кѣлькахъ напредня-кѣвъ, здаѣются бути неправдивѣи. Король одер-жавъ повѣдомленіе бдѣ австрійского посѣла-ства, что цѣсаръ Фѣанцъ Іосѣфъ и гр. Каль-новѣи приймуть его пѣдчасъ его гостины у Вѣднѣ.

Рада державна.

303. засѣданѣе палаты послѣдъ зъ дня 8 марта 1889.

На порядку деннѣмъ спеціалѣна роз-права бюджетѣова.

Дѣа першій роздѣлъ „удержанѣе цѣ-сарского дому“ и „канцеляріа кабинета“ принято безъ дискусіи.

При роздѣлѣ „рада державна“ за-бравъ голосъ пос. Либбахеръ, критикуючи назву „корольства и краѣ репрезентативъ въ радѣ державнѣй“, о котрой не знали, что вла-ство значить. Такъ само не знаѣ бесѣдникъ, что значить рада державна. Кажуть, что естѣ она репрезентативко населѣна, але то не прав-дѣа, бо дѣятеля ординаціи, значнѣйша частъ населѣна т. е. сѣлянство не естѣ тутъ бдѣо-вѣдно репрезентозанѣ, длятого треба бы до-кѣче змѣнѣти ординацію въ томъ дуѣвъ, чтобы сѣлянство мало численнѣйшу репрезентацію. Нанѣ естѣ рада державна фактично репрезѣ-нтаціѣи націи, що впрѣчѣмъ не було-бы само собою злымъ, коли-бы національнѣи програмы не высунуло на першій планъ. Одтаѣкъ почи-наѣе полемизувати бесѣдникъ зъ клерикальнѣмъ пос. Ебенсохомъ, закидаючи ему безпрогра-мнѣе. Замѣстѣ ясонѣи програмы вдоволяѣся Ебен-сохъ зѣмѣтнимъ обрѣчемъ правнѣи и думаѣе, что надъ правнѣею сѣа знаѣа хрѣста, а надъ лѣвицею уносѣтисѣ антихрѣстѣ. Послѣ гадки бесѣдника не можна мѣшати религій зъ поли-тикою, що пос. Ебенсохъ повинѣвъ такжеъ признати, бо естѣ то таѣа, голошѣна навѣтъ кардиналомъ Равлеромъ. Дальше критикуѣ бесѣдникъ поступованѣе въ самѣи палатѣ. Одъ дѣтѣахъ лѣтъ сидѣти посѣа въ парламентѣ, котрыхъ выбѣры не верификуються, таѣа само лежать довѣи часы самостѣйной внесѣна по-слѣа и не допускаються до першого читанѣа. Право интерпелляціи естѣ иллюзорнѣе, деѣи ре-гулятивнѣе не зѣобовязѣе правительство бдѣовѣ-дѣти на интерпелляціи, але хотѣ подавати при-чыны, для котрыхъ не бдѣовѣдаѣе. Вѣкѣицѣи и право петиціи естѣ безвартѣи, бо палата не интѣресуѣся петиціямѣи. Все то естѣ причиною, что сѣсѣи проходѣтъ одна за другою, а найваж-нѣйшій справѣ не полагоджується. (Опѣски зъ тѣмѣицѣи.)

Пос. Кайзеръ старѣея розслѣдѣти, чи працѣ посѣлскій вартуѣтъ предѣминовану су-му 657.190 зр. выдѣтѣкъ. Бесѣдникъ пра-дѣтъ до пересѣдѣния, что выдѣтѣи тѣ не опла-чуютисѣ дѣльнѣицею палаты, бо интѣресы рѣльнѣицѣи людности занѣдбуються, а спеціалѣ-но лѣвицѣа естѣ имъ незачинѣю. Правнѣи за-кидаѣ бесѣдникъ, что не оподѣткувала богатѣ-шихъ клѣаѣи не переймала пѣвнѣицѣи зѣлѣз-ницѣи на скарѣ державнѣи. Радѣтъ дѣти спо-бѣи справѣми национальнѣмъ а занѣтисѣ спра-вами економичнѣи. Бесѣдникъ нарѣкаѣ, что пѣи естѣ ходѣти на засѣданѣе а беруѣ дарѣмо-лѣтѣи и радѣтъ, чтобы что-дѣа контролювати, кѣтрѣи естѣ, и лишъ тымъ выплачуѣтѣи дѣтѣи. (Пос. Кайзеръ естѣ профессоръ — Прим. Ред.) По той промовѣ замѣнено дискусію и выбранѣо генеральнѣхъ бесѣдникѣвъ.

Пос. Цалингеръ (протѣвъ) не годѣтисѣя зъ поглядѣмъ Либбахера, чтобы не мѣшати ре-лигій до политикѣи, бо и политичнѣе житѣе по-винно бути перенѣеи рѣлигійнѣмъ духѣмъ. Бесѣдникъ закидаѣ правнѣи, что усунула пѣдо-бѣръ лишъ при помѣчи зѣбѣльшеня подѣтѣкъ и радѣтъ розпочати ошѣицѣе бдѣи самѣи па-латы, знижаючи дѣтѣи денѣи зъ 10 на 6 зр. и рѣдуючи до половинѣи кошты подорожѣи — что становило-бы есѣадѣбѣе 1400 зр. на одѣнъ день.

Пос. Мечникъ, якѣ генеральнѣи бесѣд-никъ (за), звертаѣся головною протѣвъ пос. Кай-зера, котрому закидаѣ, что естѣ ще надѣто мо-лодымъ посѣломъ, чтобы мѣгъ трактувати пар-лиментъ якъ дѣтѣа, контролювати, якъ посѣа ходѣти на засѣданѣе и на тѣи подѣтаѣи выста-вляти имъ свѣдѣства пѣвнѣицѣи. За хибѣи ре-гулятивну бдѣовѣдаѣе впрѣчѣмъ лѣвицѣа, бо она ѣ о укладѣа а правнѣи приняла бдѣи вен вже готовый регулятивнѣе.

При голосованнѣ принято рѣдѣлъ „рада державна“.

Слѣдуѣвъ роздѣлъ „рада мине-стрѣвъ“.

Пос. Туркѣ закинуѣвъ тутѣ правѣтелѣ-ству, что фаворизуѣе и пѣдѣсѣтъ жинѣвъ такъ само, якъ правительство централистичнѣе. рѣв-нячиѣе бдѣи не лишъ тымъ, что такжеъ ще пѣдѣносѣтъ Славянѣа а давнѣи Нѣмѣцѣвъ, котріи одѣаѣкъ чѣсѣтѣи на недалеку вже може помѣчь Нѣмѣччѣи. За то нѣхѣто не може Нѣмѣцѣвъ винувати аѣи закидати имъ головнои зрѣдѣи, бо irridenta germanica естѣ прямо обовязкомъ дѣи вѣнѣи, коли народѣицѣи ихъ не має инѣи о-бѣсѣи. Бесѣдникъ вносѣа вычеркнути пѣзѣ-дѣи выдѣтѣкъ на двоѣхъ министрѣвъ безъ теѣи, а на мѣсто того утворѣти мѣсце министра для Нѣмѣцѣвъ. (Опѣски зъ крайнѣио лѣвицѣи.)

Пос. Витезичъ звертаѣ увагу правѣ-тельства, чтобы старалѣсь перевести рѣвно-правнѣицѣе въ практикѣи, вѣкаѣе на потреби хорватскѣи в сербѣ-хорватскѣи людности на пограничу войсковѣмъ, въ Трѣсѣтѣи и Далѣма-тіи, котра терпѣти таѣа велике усѣдѣженѣе.

Одтаѣкъ слѣдуѣвали бесѣды пос. Ковѣаль-ского и Озаркевича, подѣнай нами о-кремо.

По тыхъ промовахъ принято рубрику „рада министрѣвъ“.

На внесѣенѣ пос. Фирнкранца, чтобы справѣ верификаціи выбору пос. Бѣлоха поста-вити на порядку деннѣмъ слѣдуѣуючѣо засѣ-данѣа, заявивъ предѣсѣдѣтель дѣръ Смѣолька, что справѣ таѣа праѣде на одѣо зъ наибѣль-шихъ засѣданѣи.

На томъ закінчено засѣданѣе.

304 засѣданѣе палаты послѣдъ дня 9. марта 1889.

Правительство вносѣа проектъ закона о продовженѣи рѣчанѣи спѣлаты по зѣ-чѣи кѣъ, удѣленѣхъ субѣкамъ воданѣмъ, гро-

мадамъ и приватнѣмъ особѣамъ въ Тирола зѣи причинѣи повнѣи въ р. 1882. Прѣствѣ той передѣаю комисіи бдѣжѣтеѣи.

Законъ о братѣи кѣахъ при-нято въ трѣтѣи читанѣи.

Одтаѣкъ слѣдуѣвала дальша спеціалѣна дебата надъ бюджетѣомъ. При рубрицѣ „фондѣ диспѣозиціонѣи“ забравъ голосъ пос. Пихльеръ критикуючи теперѣшнѣе пра-вительство, что розбѣло еднѣиѣ Австріи и пѣд-помагаючи Чѣхѣвъ стремѣти завѣдѣти смерто-носнѣи ударъ не лишъ австрійскимъ Нѣмѣцѣмъ, але и цѣлѣи Нѣмѣччѣи. Нѣмѣцѣ прослѣдуѣтъ-ся въ Австріи невинѣи. Чи не клади они по-датку гроша и кровѣи? Проектъ закона о роз-дѣленнѣи грунѣтѣвъ сѣлянскихъ постановленѣе, что розроблюючи тѣи грунѣи допусѣаѣе про-винѣи — якогѣ-жъ супрѣтивъ того злочинѣства допусѣаѣе той, хто розбиваѣе и роздѣлюѣе дер-жавѣу? Не вже послѣдній подѣвъ въ Австріи естѣ такъ чѣсѣлий а политичній горѣоскопѣи бу-дущѣицѣи такъ замѣноючи, что можна довести нѣмѣцѣу люднѣицѣи, котра тѣсѣтъ лѣтъ була пѣдѣорою Австріи, до затратѣи нѣмѣцѣкого па-триѣтѣизму? (Сильнѣи опѣски зъ лѣвицѣи.)

Пос. Цукеръ сожалѣе надъ заявѣле-нѣмъ польского клѣбу, что за бюджетѣи треба голосувати все безъ огляду на то, якѣи кабинетъ стоѣтъ на чѣлѣ правительства. Таѣиъ принципъ нищѣи зовѣсѣмъ бюджетѣи права парламенту. Именѣи при фондѣ диспѣозиці-онѣи маѣе кожде стороннѣицѣи нагоду и обо-вѣзѣи зѣзначѣти свое становище супрѣтивъ правительства. Переходячи до бесѣды Пѣлене-ра заявивъ бесѣдникъ, что правительство не надѣто пѣдѣиравѣ Чѣхѣвъ. Король чѣскій же не коронованѣи, хочѣ тужѣа за тымъ глѣбоко чѣскій народъ бдѣи першѣи палаты до послѣд-ной хѣты, а зъ тою тугою буде мусѣло въ имѣ-мѣа и ладу въ Чѣхѣи числитисѣ правѣтелѣ-ство. Бесѣдникъ покликѣуся на прѣстѣлу бесѣду зъ р. 1879 и надѣсѣе спѣиженѣи еи при-рѣченѣи для Чѣхѣвъ. Чѣхѣи выжидаѣтѣи спѣиженѣи вѣсѣхъ своихъ бѣажѣи и въ тѣи надѣи, что они незадовѣи спѣиженѣи, голосуѣтъ за фондѣи диспѣозиціонѣи. (Опѣски зъ помѣжѣи послѣдѣи чѣсѣицѣи.)

Президентъ министрѣвъ гр. Таффе за-бѣраѣе голосъ звертаючиѣся передѣсѣтъ до за-мѣтѣвъ протѣвъ офіціалѣнои прѣсы. Правѣ-тельство не може зовѣсѣмъ рѣчѣти за часѣи-си, котріи лишъ субвенціонѣу. Могаѣ-бы бдѣо-вѣдѣти зовѣсѣмъ за газетѣи выдаѣвай собою — але на таѣе выдаѣванѣе власнѣхъ газѣтѣи фондъ 50.000 зр. далеко не выстане. Въ привѣлеѣиу фондѣу диспѣозиціонѣи не бѣаѣтъ министрѣвъ прѣоудѣкѣи что до довѣрѣи або невѣрѣи для правительства, бо фондъ той естѣ для правѣ-тельства конечнѣи и оно мусѣтъ матѣи его. Министѣръ застерѣгаѣся протѣвъ словѣ Пих-льера, что министѣры суть ворогами державѣи, бо еи розбиваѣтѣи. Прѣтѣвно — министрѣ старѣются сконсолидувати державѣу приготѣвля-ючи поле для рѣвноправнѣицѣи и свободѣио розвѣитѣу отже и повного вдоволеня вѣсѣхъ на-родѣвъ. То естѣ принципъ теорѣтичѣи правѣ-тельства — але въ практикѣи переводѣтъ оно-ту рѣвноправнѣицѣе о стѣлько лишѣ, о сѣбѣ-ко позволяѣтъ на то фактичѣи обѣианѣи, становище и повага монархѣи на нѣи. Тенден-ціа до роздѣроблюѣаня державѣи естѣ не у пра-вительства, а у прѣтѣвнои стороны т. е. опѣ-зиціи. Вѣкѣицѣи каже министрѣ прямо: Дайте, менѣ тѣхъ 50.000 зр., бо дуже менѣ ихъ по-треба (вѣсѣлѣицѣи), але при томъ сказѣти мѣшу, что естѣ то дуже мало и самъ не знаю, якъ соѣи зъ тымъ дѣа раду. Одъ буду старѣея, сказавши по простѣому, зъ тымъ якоѣе пе-рѣ-бѣдѣувати (durchfŕetten). Словѣ тѣхъ мо-жу ужѣти — але застерѣгаѣюся протѣвъ словѣ, котрыхъ я не уживѣи, а котріи менѣ пѣдоуѣено, а именѣи что мавъ я сказѣти слово: fort- wurstel (перѣбѣлазувати). Того я не ска-завъ (великій смѣхъ).

Пос. Цалингеръ звертаѣся протѣвъ пѣдѣнесенѣиу Пихльеромъ либерализмѣи лѣ-вицѣи. Либерализмъ робѣиравъ вже богато лиха. Онъ зробивъ хлопѣвъ и робѣтѣицѣвъ неѣволь-никами капѣталу, вѣзѣвъ безконѣсѣйну школу, скрѣпивъ социальнѣи демократизмъ. Бесѣд-никъ естѣ прѣтѣвнѣи признаѣиу правѣтельству диспѣозиціонѣи фондѣу, бо бнѣи уважався фак-тично на пѣдѣиравѣе нѣстѣитѣицѣи сотворѣнѣхъ лѣвицею а не має бдѣаги завѣсѣти школу кон-фѣсѣиу и въ имѣи католичѣицѣи вѣры борѣтисѣ зъ либерализмѣомъ. Бесѣдникъ радѣтъ Нѣм-цѣмъ-католикамъ утворѣти окремѣи клѣбъ католичѣицѣи на пѣдѣтаѣи хрѣстиѣнскихъ погѣдѣвъ на политичній справѣи. Коло того клѣбу групѣувалѣся-бы охѣтно вѣа католика нѣмѣцѣа цѣлѣиѣи.

По замѣненнѣи дискусіи говорили бесѣд-никѣи генеральнѣи Шавѣицѣи (прѣтѣвъ) и Ма-тѣи ушъ (за) а опѣла наступѣио на внесенѣе Пѣленѣра поимѣенѣе голосованѣе, при ко-трѣмъ принято фондѣу диспѣозиціонѣи 138 го-лѣсами прѣтивъ 129. (Зъ рускихъ послѣдѣи го-лѣсуѣвали: Сѣвѣалѣицѣи, Охрамовѣицѣи и Мандѣ-чѣвскѣи — за; Ковѣальскѣи — прѣтивъ, а Озар-кевичъ не голосуѣвавъ зовѣсѣмъ.)

На томъ закінчено засѣданѣе.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданнѣи палаты послѣдѣи вѣлаѣе дальше дебата надъ титуломъ „поли-ціа“. Прѣмовляѣвъ ще пос. Туркѣ. Онъ до-казуѣвавъ, что полиціа не шанѣе основнѣицѣи законѣвъ державнѣицѣи и что выступаѣе зовѣсѣмъ несправѣдливо прѣтивъ социѣлѣицѣи и аѣи-сѣмитѣвъ. Коли полиціа арештовала людей, что кричали „Hoch Schönerer!“ , постуѣала зовѣсѣмъ незаконѣи и на власѣиу руку. На вѣне-сѣенѣ Ромѣишана замѣнено дискусію а сѣредѣи грѣмѣицѣи опѣсѣкъ почѣвъ говорити пос,

Надбслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львові
порукає 2460 297-?
росу красоти и всякий косметики такъ че-
резъ мене якъ и инші фирми поручаю.

200.000 зр.

можна виграти вже 1 червня с. р.

ПРОМЕСЮ

на лось мѣста Вѣдн лише за 3 зр. и 50 кр.

ВЪ КОНТОРѢ ВЫМѢНЫ

KITZ и STOFF

у Львові, плуцъ Галицкій ч. 1.

Поручена зъ провинці залогодуються сейчасъ
а на оселеніе за послѣдствіемъ.

Си контора купує и продаетъ всѣ краєві и за-
граничні паперы картбей, а такожъ монеты подѣ
наикорисовѣйшими условіями. Вслѣдній инфор-
мацій, входяцій въ обѣдъ банковый, подаемо
найохотнѣйше устно и писемно. 2823 7-15

ИВАНЪ ЛОБОСЪ

годинникарь

перше А. ВАЙГЕЛЬ

у Львові, улица Театральна число 18,

порукає свой богатый

СКЛАДЪ ГОДИННИКОВЪ

золотыхъ, сѣрныхъ и стѣнныхъ
справляемыхъ зъ перворядныхъ
фабрикъ, по цѣнахъ найумѣреннѣй-
шихъ. 2806

Направу всякого рода годинни-
ковъ, граючихъ машинъ, а такожъ
бѣдѣнные антиковъ выконує со-
вѣстно и подѣ гарантію.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Розкладъ їзды на залѣзничныхъ державныхъ,
вагонный бѣдъ 1 марта 1889.

Приходять до Львова: о год. 115 въ нѣчи зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуся-
тина и Станиславова; — о год. 8:06 рано зъ Су-
хой, Хирова, Стрыя; — о год. 8:20 по полудни зъ
Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя;
— о год. 7:40 вечеромъ зъ Гусятина, и Ста-
ниславова.

Одходятъ до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Ста-
ниславова и Гусятина. Лавочного, Будапешту,
Хирова и Стрыя; — о год. 9 рано до Станисла-
вова и Гусятина; — о год. 10:15 рано до Стрыя,
Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; — о год.
7:50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2235 55 -?

Просто бѣдъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелайскій и самородный за бочку въ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши бѣдъ 20 кр.
за литру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляется.

2840

Выслагъ:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймає Дирекція и филия.

ЗЕРКАЛО

писемно полигично-гумористично
выходить у Львові, при улицѣ Ба-
торія ч. 21, два разы въ мѣсѣцъ то є
1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплатна на цѣлый рокъ
4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р 1 зр.

Ново приступающіе предплатники
дѣстати въ числа бѣдъ початку

ПА-

расолъ до дощы и до сонця бѣдъ 1.20
до 12 зр. — Калошъ мужескый и
дамскій зъ фабрики російскихъ по
цѣнахъ фабричныхъ — шапки не
пропускаючы воды по 50 кр.

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львові, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ!

Берненьскій сукна

на порядокъ

весняне або лѣтне убранье

въ купонахъ по 3.10 метр. т. в. по

4 вѣденскій дѣтѣ одѣтъ купонъ, по

4 зр. 4.80 зъ звычайн.

6. — зъ доброй

7.75 зъ лѣтшій

зр. 10.50 зъ найлѣтшій

правдивой овечей зовны

иъ такожъ сукна на иберцигеры,

шовкомъ такай камгарны, лѣтній сѣ-
рачкы, сукна на либеры, правдивой

полотенця доброй до праша, доброй и

наилѣтшій сукна чорны на уборна са-
лонной и ил. раскладъ за послѣдла-

тою ретельна и въсѣмъ знана

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Чоразъ)

ЗАЯВЛЕНЬЕ. Кожный купонъ єсть

3.10 метр. довгий а 136 метр. широ-

кій, проте выстарає на цѣлѣ убра-

вье мужеске. Довольно число метрѣвъ

можна замовляти. За точне доставле-

нье послѣ жаданьяхъ въсѣрѣтъ ру-

чаться. 2790 8-30

Вѣсрѣтъ даромъ и оплатно.

Торговля корѣнна ИВАНА
ВАЗЖНОГО при плуцѣ
Бернардиньскѣвъ и ули-
ци Чарнецкого повѣдомляє Пона-
жану Публіку, що для еи выгоды
зъ днѣмъ 1 марта устроивъ кухню
на способъ Краковскій зъ отворѣ;
нѣмъ до 12 въ нѣчи, и заосмо-
травъ еи у всякого рода зимній и
горячій стравы та приймає зъ тѣмъ
днѣмъ ислѣдкы абонаменты якъ на
обѣды такъ и вечерѣ. Має на скла-
дѣ пиво Кляйна львовске, олому-
нецке, бѣкъ окоцимскій, портѣръ
анг; хлѣбъ краковскій и пиво транс-
веральне именомъ для женщинъ и
неудужихъ на груди. Вина угорскій,
австрійскій, ренскій, шампанскій
и французскій, бѣлы и червоны, про-
даю не найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.
2831 2-3

МОЛОЧАРНЯ

надѣ коровничю головою

Рынокъ ч. 28.

Набѣль въ всякого рода, о ко-
трого свѣжости и добротѣ можна
перевѣдчитися на мѣсѣцъ, такожъ
добру кану, гербату и шоколаду,
дешевъ свѣдѣния и вечерѣ, а зара-
зомъ хлѣбъ сѣдѣскій и Грамама по-
рукаємо Впоп. П. Т. Публіцѣ и ил
Акцидѣмъ, поручаючы за скору
прислугу и умѣренній цѣны.

Новый зарядъ молочарнѣ.

2837 4-5

ВЪ АДМИНИСТРАЦИ „ДѢЛА“

улицѣ Баторія число 24

можна одѣстати:

Въ оборонѣ чести — зъ нѣмецкого Г.

Раймунда Цѣна зникъ 1.25 зр.

Дѣла — зъ російского Пв. Турге-

нева Ц. зн. 75 кр.

Стефанъ Лаврентій — зъ англійского

Едварда Ц. зн. 1.35 зр.

Любовъ убогого молодца — зъ француз-

ского Окт. Фейлетта Ц. зн. 60 кр.

Новорѣдкій Давидъ зъ англійского Кар.

Дикенса Ц. зн. 30 кр.

Грушъ и праша зъ шведского Дядька

Адама Ц. зн. 1.60 кр.

Миллионскѣ племя зъ нѣмецкого Ф.

Раймунда Ц. зн. 60 кр.

Зъ великого Свѣдѣ зъ французского Окт.

Фейлетта Ц. зн. 40 кр.

Фромонтъ молодой и Рістеръ старшій

зъ французского Ц. зн. 90 кр.

Золотій чолѣтъ зъ угорского Мав-

ра Юкая Ц. зн. 90 кр.

Два листа зъ англійского Кар. Ди-

кенса Ц. зн. 1 зр.

Батко Горѣ зъ французского Баль-

зака Ц. зн. 1 зр.

Князь Сербраній зъ російского гр.

А. К. Толстого Ц. зн. 1 зр.

Зъ мужескѣ зпѣвничѣ. Збѣрникъ по-

вѣстокъ и оцѣвѣдѣнь Ц. зн. 70 кр.

Набѣль зъ французского Альф. Додета

Ц. зн. 1.35 кр.

Ватки и опти зъ російского Пв.

Тургенева Ц. зн. 1.20 кр.

Висѣдѣмъ силѣмъ зъ нѣмецкого Виль-

гельмъ Гилеръ Ц. зн. 1.20 кр.

Великій Дѣмъ зъ французского Юрія

Онега Ц. 2 зр.

Вина и кара зъ російского Федора

Достовского Ц. 4 зр.

Родина Буржюмъ зъ нѣмецкого Ю.

Стиндога Ц. 1 зр.

Обломовъ зъ російского П. А. Гон-

чарова Ц. 1 зр. 90 кр.

Писани зъ польского Елизы Оже-

шковой Ц. 65 кр.

Безплатные свѣдѣние образокъ зъ га-

лицского жита, написавъ Василь

Барвѣнскъ. Цѣна 80 кр.

Мертвъ души зъ російского М. Го-

голя зъ портретъ автора Ц. 1.80 кр.

Полѣтъ Собского плѣтъ Влодъ р. 1683.

Написавъ Стефанъ Качала Ц. 40 кр.

Селѣтій оцѣръ зъ англійского К. Ди-

кенса Ц. 30 кр.

Скопѣтій чолѣтъ Вас. Барвѣнскъ Ц. 1 зр.

Въ 100-лѣтній роковинъ писаря Юсифа

П. бѣдѣтъ Володимира Барвѣн-

ского Ц. 25 кр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2222 139-7

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ послѣ закона зъ дня 2 лѣтня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до уищуваня капиталѣвъ фод-
ловыхъ, пуццларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіа

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинці залогодуються безъ
проволати по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдн, Шенфельдъ, Ло-
бозицу и Люблянѣ

порукають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найлѣтша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
каш.

Найлѣтша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
каш.

Законно охоронена

Каву фигову и суланьску каву фигову. Найлѣтшій
шоколады, о найлѣтшій якості и бѣдѣнѣній на всѣхъ
выставахъ, Канао бѣзъ олю легко и вѣдѣмъ смачне,
Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованій и моро-
женій овоцѣ, Компаты, Цедри, Аранціні и т. п.

Нашіе вырѣбы фабричны можна дѣстати у всѣхъ
лѣтшнихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 39-50

Скорѣ и певна помѣчь

на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!

Найлѣтшій и найуспѣшнѣйшій средство до удержанія здоро-
вья, очищенія крови и до добраго травленія єсть водѣсъ знаный и
улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ Д-РА ROSA“

Онъ робитъ зъ найлѣтшій и найуспѣшнѣйшій зѣтъ алѣй-
скѣхъ, зовѣмъ певный на всѣхъ трудностяхъ при травленіи, жолудковѣхъ
корѣхъ, брѣхъ апетиту, бѣдѣнѣній, набогѣхъ крови, ємѣровидѣхъ и т. п. За-
дѣдъ знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставѣхъ народнымъ лѣкарѣмъ

Велика флашка коштує 1 зр., мала 50 кр.

Тысячѣ лѣтѣвъ признаєть можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА! Щѣбъ не дати обманитися, треба знати,

що кожда флашка Бальсаму Житя Д-ра Rosa выготвлена послѣ ориг-

репентъ, завѣта въ синій картонъ зъ написею повозокъ: „Д-ра Rosa

Бальсамъ жита зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнера, Прага

205-34“ по пѣмѣцкѣ, чешки, мадѣрскій и французскій а на верхѣ правой

марки охороний.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму жита д-ра Rosa

дѣстати можна лишь

въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРА

въ ант. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Всѣ антики Львова и краю и всѣ бѣдѣшій антики въ Га-

лицинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ жита.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературні додатки **„Библиотека найзнаменитшихъ писателей“** виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на перекрестку разом з „Діломъ“.

Предплати і inseraty приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Борс газети ул. Карла Лодовика 9. У Відні Haezelstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstain & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за inseraty платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додаткомъ

в Австрії: за Границею:
на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатаній вільній одру порта.

Поодинокое число копій 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одру односторонній, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подяки числяться по 10 кр. одру стишка.

У Львові дня 2 (14) марта 1889.

Межи студентами вищих закладів наукових у Львові став в останніх місяцях проявлятися живіший рух. Той рух викликали передь всім декотрі мфры львівської ц. к. поліції, стісняючи, після погляду студентів, їх академічну свободу, іменню право мати свои студентські громадянські, дідати і т. и. без немилої присутності ц. к. поліційного урядника. Ще в осені згуртувалися були всі львівські студенти на вчю, уложили письменно предстванення в справі стіснення їх свободи і вислали депутацію до намістника гр. Баденія. Але коли студенти, помімо того, що влади університетської їх піддали, доси не узялися оделікати тих мфр поліційних, постановили згуртуватися на другім вчю і робити дальші кроки. Може ще більше ніж власні потреби, дійсно бідноті, спонукає їх до того приклад студентів в Будапешті, котрі, по причині нового закону військовий, виправляли звідний голосний демонстрації, без всяких немилых наслідків для себе. А щоб могли радити зовсім свободу і надь всякими справами, також щоб студенти всіх вищих закладів наукових могли збратися в радити разом, устроили вчю не публічне а з характером зовсім приватним, за поменними запрошеннями. Такого згуртування, після обов'язуючих закороб, не може влади політична оборонити, ані не має права вислати там свого репрезентанта. Отже вчю відбулося в ратушевій сали, котру відсутній президент міста Львова, без поліційного урядника і без шкільних властей, бо ректор університету був на ній лише в приватнім характері.

Наради в ухвали вчю подали ми передь кількома днями. Польскі консервативні газети, іменню Przegląd і Czas, дуже незадоволені з того вчю і виступили против студентів з острими закидами. Przegląd каже, що молодіж втягнула до програми своїх нарад справу, не стоячи в тій зв'язі ані з наукою, котрої молодіж в вчю 17 (?) до 20 (?) літ віддаватися повинні, ані з потребами в академічному житті — справи, переходячі сферу в суду і в загальній впливу. До таких справ вчисляє Przegląd межи іншими признание більших прав убіченим технікам з друтамъ всестом державнимъ, перенесення школи дублянської до Львова, доповнення в і переміни на ролі академію, заложення медичного факультету і рабінатської школи в львівській у-

ніверситеті. Найбільший закид вчю робить Przegląd з того, що ухвалило протест „великої неополітичної“ против новий уставу військовий, а другий „великий сумний“ против конфесійної школи.

Ми хочемо на сьмі мѣсці сказати і своїх кілька слів про рух львівських студентів, бо уважимо его за симптомъ важний, за справу, котра могла-бы мати навіть далеко сягаючі наслідки. А слова наші можемо висказати цілкомъ об'єктивно, бо не маємо ніякої причини ані брати сторону студентів ані їх противників. Отже закидає Przegląd-у не можемо признати раціональним підставу. Що студенти радили і ухваливали резолюції о справах, котрі „переходять сферу їх суду і впливу“, то правда; але вони робили лише те, що і інші вчю роблять, не думаючи своїми нарадами і резолюціями ршати справи, а тільки поінформувати тих, що мають право ршення, о потребах і поглядах студентів, яко найбільше і безпосередньо інтересованого фактора, і впливати також на публічну думку. А вже-ж не можна сказати, щоб справи поднесені Przegląd-омъ, виходили по-за інтереси академічної молодіж; противно, ті справи (окрімъ декотрих, н. пр. конфесійних шкіл) дотикають в безпосередньо і дуже живо.

Краківський „Czas“ ніби то глибоше сягає в справу студентського руху. Он вить характеристичну цѣху згуртування студентів в численній участі Русинів. Але в тій бин не бачить радісного об'яву національної гармонії, а тільки вплив соціалістичних (!) тенденцій Батьківщини і декотрих выводів Діла против „сусідньої ерархії“. На ґрунті незадоволення, ширеного тенденційно всімъ руським часописами, ґрунт об'єднань для всіх тенденцій неспокою і опозиції, выросла тая позорна і лише вчю цѣлахъ зазначувана гармонія. — Польскі журналістика раз в нїгдє не хоче видіти Русинів по просту есекамоту Русинів в користь Польщі, то знов видіти Русинів там, де їх або зовсім нема або єсть лише дуже мало, після того, як вї оди або друге на руку. Ми б не крилися зовсім а тїшилися-бы, як-би дійсно вплив наш на вчю руських газет показався так сильним і на польску молодіж, але в сьмі раз не можемо, на жалі, признати собі того впливу. При тепершнім устрою нашого шкільництва, при цілковитім уносѣ руського языка в середніх школах, тепершня молодіж польска за мало має навіть можності познакомитися з руським языкомъ так,

щоб значніша часть в могла читати руські газети. А тимъ менше можна припустити, щоб сотка руських академіків свѣтських могла потягнути за собою десять разів тільки своїх польських товаришів. На вчю н. пр. важну ролю одіграли слухачі техніки, а звідно, що Русинів на львівській політехніці майже нема. Що до приписуваних Русинамъ соціалістичних тенденцій, то се давна вже пѣсонька польських шовіністів, то вже занадто ажувте оружје. Коли зачався прикінці 1860-ого року рух конституційний і проявився також живіший рух межи руськимъ народомъ, войовано против насъ закидомъ комунізму: в кожій хоть-бы найневиннішій статті появилося зараз потімъ „Слова“ усмотрювано посягання на панський „дѣл и пасовиска“, і той окликъ „дѣл и пасовиска“ гомонів ще довго в польській і Полякамъ сприяючі вїденській публіцистичній, а навіть і в галицькій соймѣ. В кільканадцять літ потім, коли стали проявлятися в Галичині, хоть і як слабенько і без практичної досягності, тенденції соціалістичні, зачаті Русинамъ дорікати вже соціалізмомъ, і ті закиди що разь збільшались, дарма, що межи польскою молодіжю єсть фактично далеко більше прихильників теорій соціалістичних, як межи руською. Спеціально звертаються ті закиди против руських народовців, а цѣл їх єсть дуже ясна. Ото польскі патріотики уважають т. зв. москалецьов за зовсімъ есекамотомъ передь правительствомъ і державою, бояться однаков, щоб правительство не почувалося до якихъ обов'язків супротив руських народовців, котрих стремління вже-ж не можуть уважатися за негідні з австрійскою идеею державною, а котрі при тій представляють тепер очевидно і знамениту більшість середь Русинів; отже щоб і сих зробіти неможливими, на те має послужити оружје соціалістичних тенденцій.

Важливими причинами замаганою-ся руху межи львівскою академічною молодіжю єсть тепершній реакційний напрям в горі. Молодіж руську удержує в якійсь напружені духова бодай идея національна, почуття конечности борби о народну екзистенцію. У польскою молодіж тої конечности нема, мрѣв о приверненню независимости отчизны при більшє реальнім напрямі галицько-польскої політики в останніх часах улетіли, отже коли не стало вї ідеалів, котрих молодіж конче потребує, настала у неї, як не разь закидала вї польска публіцистика, якась апатія, осалість, марнованье часу и

світ на утїхах і роскошах або наївка за карієрою. То настроєння польскої молодіж не могло, бодай в якійсь частині, не вплинути і на молодіж руську. Аж реакційні мфры, котрі в останніх часах зачаті прикладати і до молодіж, розбудили наконєць середь неї молодечого духа. В загаль з того треба тїшитися, бо нема нічого нужденнішого, як молодіж апатична, без живої крові; краще, щоб она являлася надто живою і буйною: таж се той вїк та пора, де чоловік повиненъ вишумѣтися. Для того не треба занадто великої ваги прикладати до якого поодинокого вибірку, не треба занадто остро судити кожде слово і кожде діло молодіж. Очевидно, що молодіж повинна передовсім не спускати з ока головної своєї цѣли, науки, а при тій всецільнувати, щоб при всій молодечій буйности заховати своє академічне достоїнство, а єсли береться устроити коли яку маніфестацію, то щоб тая дія-чність не виходила на фарсу. Отже-ж при останнім выступленню молодіж властива границя не все була виовни захована; се-ж не тільки ослабило трохи враженє студентського вчю, але і подало консерватистам і реакціонерамъ оружје против молодіж.

Чи тепершнє выступленє молодіж єсть сталимъ зворотомъ, чи лише хвилевимъ вибухомъ, не скажемо. Ходять слухи, що против студентів мають ужитися острійші мфры. Тих, здаєся, і злякалося польске товариство студентское Czytelnia Akademicka, і в письмі до Gazety Lwowskiej виступає против демонстрацій студентів по вчю, боячися розв'язання товариства. Той страхъ наш здаєся зовсімъ безпідставнимъ; таж очевидно, що вчю устроювали не товариства польскі і руські, але студенти в загаль, без огляду, чи до якого товариства належать, чи нї; отже влади в не може потягати товариств до одвѣчальности.

Що руські і польскі студенти разом устроювали вчю, сьмі можемо бути також задоволені. Нехай інтелігенція польска привикає вже за-молоду узнавати і шакувати руську народність, тоді можуть у нас і настати лучшій міжнародній взаємності в краю. Тільки-ж руська молодіж при всіх такихъ спільнихъ маніфестаціях повинна дуже уважати, щоб, заховуючи належну гармонію, не ухибила в вчю достоїнству свого народу, не уступала нічого з его прав.

Причинокъ до життєпису о. Томи Полянського.

8) Написавъ Ал. Горонський.

(Далше.)

В тій часі, коли Полянський був в Самборі директоромъ гімназії, одігралася важна для насъ справа, такъ звана „ruthenische Schriftfrage“. З міністерства просвіти вийшовъ проектъ заведення до руської письменности латинськихъ букв. Проектъ той виробивъ тодішній секретарь в міністерстві Бречекъ і привізъ з нимъ до Львова. Надєнь 30 мая 1889 (в понедѣлокъ о годіні 12 в полудне) була скликана комісія під президентію намістника Голуховського, котра мала надь тымъ проектомъ радити. До комісії були покликані: кустосъ львівської капістату Куземський, професоръ руської словесности Головацький, кралоупавиць Малиновський, инспекторъ краєвий д-р Черкавський, директоръ гімназійний і совѣтникъ шкільний д-р Яновський, директоръ гімназійний о. Тома Полянський і деканъ та парохъ яворівський Іосифъ Лозинський. Вискодаєть бувъ Бречекъ. В запитанню, котре намістникъ Голуховський розбавляв до членівъ, була висказана надія, що они не залишать наміреня ц. к. правительства піддирати. В запитанню до о. Лозинського бувъ це доданій ось такий уступ: „Гадаю, що з тымъ більшимъ правомъ могу на Васъ числяти, погалькъ Ви свого часу з власного побудження за тою идеею висказалися в єв публічній бороні“. Якъ видно з цѣлого тону ззпрошеня, намістникъ Голуховський не сумніваєся, що проектъ Бречекъ перейде, а більший ватискъ вдавъ бин на обдумаванє способу, якъ перепроводити сей проектъ. Члени комісії: Черкавський, Полянський, Яновський, не повинні були ставити опозиції, яко підвладній намістника; на Лозинського чи-

сєно, бо бинъ уже 1834 року виступивъ з такимъ проектомъ, наконєць і найсильнішю протавникомъ Куземського можна було подєкуда зацїпяти, бо преці бувъ межи кандидатами на митрополію тоді одорожану. Тимчасомъ, крімъ Черкавського і Полянського, вєв прочі члени заявляли противъ введеня латинськихъ буквъ до руської письменности і предложили свои умови вивані меморанда.

Куземський виступивъ зъ комісії і вивѣв до Баха, міністра внутрїшнихъ дѣлъ, жалобу на наслєдуванє нанесене Русинамъ черезъ наладуванє латинської азбуки, пояснивъ свои виступленє зъ комісії і предложивъ свою гадку о проекті Бречка. Головацький і Малиновський обширно збавали цѣлий той проектъ. Лозинський одрѣвъ своєю гадку і рѣшучо заявивъ противъ латинської азбуки. Яновський такожъ заявивъ противъ, однаковъ в єго меморанді вядно, зъ якимъ страхомъ вивѣв бинъ свою гадку. При кожді меморанді пише бинъ, що „будучи привичаємъ кождій високій приказъ безусловно і тїчно вповняти, сицукний тільки ласкавямъ заявленємъ намістника, що кождій членъ комісії може свою мотивовану гадку отверго виповѣсти, выражає ту свою гадку оперту на переквѣдєню“. Тимъ же незадовольний, в приписі ще додає: „Тимъ однаковъ не хотївъ я твердати, що латинські буквы для руського писма зовѣв не повинні уживатися, тільки, що кирилиця не перешкаджає розвоєв руського языка, отже нема причини, длячого б в Русини мали покидати. Могуть однаковъ бути педагогичні поводи за тымъ, щоб латинські буквы були поставлені побіч кирилиці; она могла-бы навіть вученє кирилиці улегшити, длятого в початковихъ і в поодинокихъ кувникахъ до читаня в книжкахъ елементарнихъ могли-бы бути уживані“. Полянський жє заявивъ безъ застереженя за латинською азбукою, бо бинъ виходивъ зъ того становища, що до кожді бесѣди даєтья приєспосібати кожда азбу-

ка. Я вїджу в тій єго заявленню тільки продовженє єго ложного становища, на котре станувъ ще в 1848 р. що-до народности руської.

В меморандахъ, котрі предложили Куземський, Малиновський, Головацький, Лозинський, Яновський і міністерський совѣтникъ Григорій Пашкевичъ (хотъ не бувъ членомъ комісії), такожъ в розправі Б. А. Дідичко: „О неудобности латинского азбуки в руской бесѣдѣ“ і в другій: „Споръ о руськую азбуку“ а ще давнїшній (1836 р.) в розвѣдѣ Маркіяна Пашкевича підъ заг.: „Azбука і Abecadło, odpowiedź na zdanie o wprowadzeniu abecadła polskiego do piśmiennictwa ruskiego“, найдемъ широкі азбуки і рбні доказы противъ латинської азбуки в руській бесѣдѣ, — однаковъ найважнїшій зъ всіхъ поводівъ єсть той, що: вводити латинську азбуку до руської письменности не лежить в інтересі народности руської. Єсли-бъ інтересъ народности руської того вимагавъ, то мусѣлось-бы вєв перешкоди перебороти, щобъ цѣл сягнути. Єсли-бы Русини не мали ще ніякої письменности, можна-бы надъ тымъ наладжуватися, якъ-жъ бинъ бувъ ужитъ до писма руського, — але коли Русини свою народність од вїковъ розвивають; коли мають свою вїкову письменність і писмо, котрого од 900 літ уживають; коли до того більша часть Русинівъ мешкає за кордономъ і ані не думає ані не може змѣнати свого писма, — тогда треба собі ставити питанє: чи можуть Русини зривати зъ минулості? чи може в євєсно-сти одна частина одриватися одь більшости? чи змѣна писма не пошкодить розвоєв народности? І коли надъ тими питаннями заставляється, то кождій Русинъ мусить заявити противъ введеня латинської азбуки до писма руського. Але, коли языкъ уважаєся лише средствомъ porozумѣваня зъ простымъ народомъ, тогда забуваєся на минулость, на вїшій цѣл, до котрихъ служить языкъ і пис-

менність, і годиться на введенє латинськихъ буквъ, бо хто знає, чи не лекшій приступъ найшла-бы руські писма до урядівъ. Коли Яновський, маючі родину, хотъ зб страхомъ а все-таки висказавъ противъ проекту міністерського; коли Головацький, котрий вивадъ не підлягавъ безпосередню Голуховському, але підлягавъ міністерству, — хотъ писавъ потімъ до свого брата до Відня, що другого дня по комісії катедра підъ нимъ задрожала, а все-таки рѣшучо висказавъ противъ проекту і збававъ цѣлий той проектъ точку за точкою, — то Полянський, безжениий, безъ родни, зв'язаниць, не погубуєть улагати ані зъ обави, ані зъ іншихъ причинъ. Але бинъ, не маючи вєв в мѣжливості піднесеня народности руської, якъ то було показано вєше, висказавъ лише свою гадку, що руські слова дадуться писати латинськими буквами, отже они можуть буги введєні до письменности руської. Такий то консеквенція виходить зъ обраного разъ ложного становища!

Але може хто скаже, чи Полянський не гадавъ собі тымъ способомъ позискати ласку намістника Голуховського і міністра Туна, щобъ засѣсти на митрополічїмъ престолі? Можна-бы допускати щось подібного длятого, що, якъ авторъ „Біографического очерка“ говорить, о тій уже і часописи польскі писали по мановєню вищихъ сферъ. Надъ тою справою треба намъ задержатися і більшє вї розсмотрѣти.

Я вже вєше сказавъ, що Полянський заразъ по організації гімназій а знесеню филозофичнихъ факультетівъ покинувъ уєв на дѣл на авансѣ вєв ерархії церковній, а звернувъ всю свою діяльність на школу. Єсли-бъ не то, Полянський бувъ-бы не подякувавъ за почетне кріслонавство заразъ в початкахъ свого перебуваня на директорі в Самборі, котре єму предкладавъ Яхимовичъ, і бувъ-бы приймавъ прелатуру капітулану в євєстві скарбника, котру, після слівъ автора начерка,

Справы краєві.

[Приватні колектанти податків. — Квєстіонарь въ справѣ дороговѣй.]

Оно не дастся заперечити, що зъ заведеніємъ индивидуального побору податківъ и поможеніємъ урядовъ податковихъ зъ громадами нашѣмъ анію частину давнѣйшого тягару и одвѣчальности. Мимо того показавъ нинѣшній досвѣдъ, що деякі округи побороу сѣуть за надто розлогі, а кромѣ того селянствъ, несучи чотири рази до року податокъ до уряду, тратять багато часу. Въ наслѣдокъ того призвали власти на установленіе „приватныхъ колектантовъ“, котрі бѣть поодинокихъ членовъ громады раты податковъ можуть обирати и ихъ одвозити до уряду податкового. Але заходитъ при томъ „два дуже важна обставина. Коли давнѣйше кождый одаткований, зложивши до уряду громадского податокъ и одержавши бѣть громадского колектанта поквитованіе, тамъ самымъ бувъ вже поквитанъ и на случай затратъ грошей урядъ податковий не мѣгъ его въ-друге потягнути до уплаты податку, то нинѣшні колектанты мають зовсѣмъ инній характеръ. Суть то приватні збирачѣ, одвѣчальні лашъ передъ податковою стороною. На случай, коли такі колектанты сиреневѣратъ збранный грѣшь або его загубить, кождый одаткований, що заплативъ податокъ до рукъ колектанта, буде обовязанный другій разъ уплатити належитѣсть. На ту недогуду звернувъ теперь увагу выдѣль краєвий въ припорученія сойму, и щобъ оберегти контрибуентовъ податковихъ бѣть можливыхъ стратъ, бѣднѣса до намѣстництва въ просьбѣ о выданіе одповѣдного розпорядженія. Поки-що однакѣмъ звертаемо увагу интересованныхъ сторѣнь на ту справу и най бы кожда громада, що платитъ податокъ на руки такого приватного колектанта, тямилъ, що надъ нимъ належить мати строгу контролю.

На передпоследнѣмъ засѣданію сойму краєвого подѣльсь пос. о. Свѣчинскій потребу замѣни нового закону дороговѣй. Его внесеніе одослано тогдѣ до комисіи дороговѣй а та, здаючи справу зъ своихъ нарядѣ, внесла на последнѣмъ засѣданію соймомъ, щобъ цѣлу справу бѣступити выдѣловъ краєвому ще до дальшого розслѣду, о сѣлько истинуючій законъ потребуе замѣны, о сѣлько же негоднѣмъ або кривдѣмъ стороны. Вызвучивъ зъ припорученія, выдѣль краєвий розслѣдавъ до всѣхъ выдѣловъ повѣтовыхъ обѣзжикъ зъ одповѣднѣмъ квєстіонаремъ: чи и які трудности або недостаткі показуються при выконуваніи звѣстномъ новелѣ до прецѣпѣ въ натурѣ? въ и кій способѣ выконуються постановы новелѣ о способѣ покритія потребъ матеріалу деревляного и чи и які сумнѣвы насунули тѣ постановы? Найважѣйшимъ було пытаніе, чи порадно було-бы, щобъ прецѣпѣ въ натурѣ замѣняти на додатокъ до податковъ безпосереднихъ?

На сей квєстіонарь насѣпли вже одповѣды въ 15 повѣтохъ. Всѣ выдѣлы повѣтѣй заявили — что можна було предвидѣти — что манипуляція при выконуваніи новелѣ дороговѣй есть за надто скомпликована, тѣмъ трудна и про-то невѣдопѣдна. Функціонеры громадскіи не въ силѣ вести численныя книги записей и контролнѣй. До сего потребно бы фактовыхъ вправныхъ бухгалтерѣвъ. Деякі выдѣлы повѣтѣй узнали обовязуючу новелѣ дороговѣй за дуже шаблонову. Въ деякихъ большыхъ повѣтахъ прецѣпѣ въ натурѣ показавъ при 6 дняхъ шарварковѣй работы недостаточными, въ иншихъ меньшихъ повѣтахъ есть тѣхъ прецѣпѣй за богато и выдѣлы повѣтѣй промовляють за чотирма днями примусовѣй работы. Але майже всѣ выдѣлы обстоють при томъ, щобъ прецѣпѣ въ натурѣ не замѣ-

няти на грошѣ. Имъ выдавъ, що люде охотнѣйше одроблять обовязокъ свѣй, якъ щобъ мали его грѣшми выкупити. Тѣлько повѣты перемыскій и перемышлянскій высказались рѣшучо за замѣною прецѣпѣй въ натурѣ на додатки до податковъ безпосереднихъ. Зъ наострѣйшою кривкою новелѣ выступивъ повѣтъ пильзенскій. Новелѣ дороговѣй посѣдая стѣлько хибъ и недогудѣ, що на той темѣ можна-бы списати томъ. Длѣтого предвиджуе выдѣлы повѣтѣй пильзенскій, що сей слабый будынокъ зъ часомъ самъ бѣть себе муситъ повалити. Выдѣлы повѣтѣй бѣуть навѣтъ за тѣмъ, чтобы прецѣпѣ въ натурѣ замѣняти на грошѣ, але члены рады пероголосували его. Ще инші повѣты (якъ ясельскій) наръкають, що селяне дуже неохотно одбывають свои повинности при дорогахъ и що безъ езекуцій не можна обѣйти. Що прочі повѣты (39) скажутъ, тогдѣ предвидѣти. Але при всѣмъ томъ не думаемо, чтобы зъ цѣлою справы вышійшъ якіи реальныи хосенъ для громады. Выдѣлы повѣтѣй не представляютъ собою голоса прилюдной оцѣны и судачи по ихъ складѣ, о новелѣ дороговѣй будутъ заведѣны судити зъ становища кастового. Ихъ судъ не може есециально рознѣтити бѣть поглядѣвъ пѣльскѣй большѣй комисіи. Наколи-бы выдѣль краєвий схотѣвъ дѣйствѣю обзнати правду и для сойму призбирати реальныи матеріалъ, то згаданный квєстіонарь належало-бы розслѣдати и до поодинокихъ громады. Въ такъ важной и голоденій справѣ, якою стала у насъ новелѣ дороговѣй, не можна вѣчно пытати одну и ту саму сторону, именно большыхъ земскихъ посѣдатѣвъ, а годилося-бы выслухати объективно голосу народу, голосу громады яко большѣе въ той справѣ интересованѣй стороны. Инакше буде се гра въ пошмурки.

Рада державна.

305. засѣданіе палаты посѣдовъ зъ дня 11 марта 1889.

Нововыбранный посѣловъ Розвадовскій складѣвъ прѣреченіе.

Слѣдѣе дальша спеціална дебѣта надъ будѣе то мѣ.

При титулѣ „урядовѣй газетѣ“ выѣсь пос. Дершатта резолюцію до правительства, чтобы постаралось якъ найкорше обзнати кошты лиценціальныхъ едиктовъ а именно чтобы въ справѣхъ низше 500 зр. кошты тѣ не выносили большѣе, якъ фактичній кошты печати.

Пос. Розеръ звертае увагу на справу газетного стемпеля, который называе несправедливою оплатою бѣть за интересованія публичными справѣми. Въ Англіи и Франціи помножились значно газеты, коли знесено стемпель а и въ Австріи передъ кѣлькомъ лѣтами было въ парламентѣ жаданіе, чтобы той стемпель знести. Бесѣдникъ выноситъ до правительства резолюцію, чтобы застановилось надъ тою справою и внесло одповѣднѣй проектъ закона. Резолюцію тую переказано комисіи бюджетѣй.

Пос. Тиркѣ выказуе, что стемпель газетный не позволяе развиваться дневникамъ. Про газеты урядовѣй говоритъ бесѣдникъ прихильно и хвалитъ ихъ приличный тонъ, проситъ лишь министра Тафѣго влѣнута и на побурадовѣй органы, чтобы не чѣпали кн. Бисмарка, которого умислову вышѣсть признае ачѣйше самъ министеръ-президентъ (президентъ о-ра Смолька вызивае бесѣдника держатись рѣчи). Бесѣдникъ переходитъ бѣтъ до полемикъ зъ пос. Шавагомъ, покликуячѣсь при томъ на урядовѣй газеты, що читавъ въ нихъ бесѣду Шаву. (Всѣлѣдствѣ. Президентъ обѣирае бесѣдниковѣй голосѣ.)

По тѣмъ бесѣдѣ приняла палата рубрику „урядовѣй газетѣ“.

Слѣдувала рубрика роздѣль выдатковъ на сѣблѣй потребности монархія.

Пос. Фирикранцъ выводитъ, что сума припадаюча на Австрію есть за велика и въ загалѣ Угорщина выходитъ значно користиѣйше. Такъ само на австрійско-угорскѣмъ торговельномъ союзѣ дуже але выхѣдѣть рѣльництво и промыслѣ Долитавѣ. Бесѣдникъ ручае персональну унию зъ Угорщиною, бо инакше упаде зовсѣмъ австрійскій станъ сѣлянскій а криза та будѣе ще гѣрша бѣть криза биржевой въ р. 1878.

По тѣмъ промовѣ принято тую рубрику.

Слѣдувавъ бѣдѣль „Министерство справъ внутрѣшнихъ“, зъ которого прийшла наиперше бѣдѣ дебѣты рубрика: „Центральна управа“.

Пос. Кноцъ выступаетъ наиперше противъ пос. Гавзерова за его рѣчь про односѣны въ Чехіи. За кѣлька тыждѣвъ побуту въ Карлсбадѣ не можна же обзнати односѣвъ международныхъ въ краю а и замѣтъ Гавзера, що бесѣдникъ надто довго мовитѣ, есть неурѣдывѣй, бо бесѣдникъ промовляе въ томъ самѣмъ духѣ и мѣнашого року. Гр. Тафѣгоу закладае бесѣдникъ, что бѣть и его правительство есть перешкодою сконсолидованія державы такъ само, якъ на выѣ политикѣ его есть противноу скрѣплѣноу союза Австріи зъ Нѣмеччиною. Бесѣдникъ подѣосѣтъ выдѣвъ кривдѣ, які терпятѣ Нѣмцѣ въ Чехіи.

Пос. Ферянчичъ говоритъ о уполѣдженіи Словенцѣвъ въ Сѣтіи, Каринтіи и Триестѣ черезъ самѣй политикѣй власти, который такъ собѣ поступають нѣче бы законы за дѣла того лишь были выдѣны, чтобы ихъ правнѣити супротивъ Словенцѣвъ. Бесѣдникъ жадѣе бѣть правительства, чтобы и Словенцѣй користиали зъ правъ надареныхъ конституціою.

Выѣнци забравъ голосѣ министѣръ Тафѣе. Онъ застерѣгся, чтобы не дотыкати на тѣмъ дебѣтѣ справѣ заграничныхъ а особливо справы нѣмечко-австрійского альянсу, бо до того парламентъ австрійскій не має компетенціи а лишь сѣблѣй дѣльсѣгѣи. Министѣръ не бачитъ рѣзницѣ мѣжъ подѣосѣмъ дѣльсѣею нѣмечкамъ интересомъ въ Австріи а австрійскою. Идея Австріи обнѣмае всѣ народы входячі въ еѣ складѣ а лежать она въ томъ, что кождый народъ самъ собѣ накладе одповѣдне обмеженіе что-до експанзіи своей народности. Про организацию администратіи въ Австріи говоритъ бесѣдникъ, что организациѣ тѣя есть добра, але має за мало силѣ, бо бѣть часу коли та организациѣ увѣйшла въ житѣ, помножились значно працѣ властей политикѣхъ. Супротивъ того треба бы помножити бѣдѣвною число урядѣвъ, але на то не позволяють финансы. Министѣръ упевнюе въ кѣнцѣ, что кожду парціалѣность и кожде надлужитѣе властей политикѣхъ буде строго слѣдити и карати. Дальша часть его бесѣды была посвячена самымъ спеціалнымъ случаямъ, подѣосѣмъ поодиновыми послѣми. По тѣмъ бесѣдѣ замѣнено засѣданіе.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданію палаты посѣдовъ велася дальша дебѣта надъ титуломъ „зарѣдѣй центральный“. Говорили: Просковецъ о нуждѣ гѣрняковъ въ Чехахъ особливо въ Шумавахъ и жадѣвъ заведенія державного уряду санитарного; Свѣжій жалувѣлся на то, что Нѣмцѣ на Шлеску гнетутъ дуже Поляковъ и Чехѣвъ. Обѣсла промовляло что кѣлька бесѣдникѣвъ до фактичного сиротованія, а мѣжъ ними и Тиркѣ. Онъ выступивъ дуже остро противъ гр. Тафѣго за его бесѣду на попередѣмъ засѣданіи, въ который доказувѣвъ, что въ Австріи нема протекціонной системы. Тиркѣ нагадавъ ему отже молодого Дунаевского, который лишь черезъ протекцію такъ скоро авѣ-

сувавъ. Пернеретортеръ выступивъ зновѣ противъ гр. Тафѣго за то, что бѣть не промовляе зарѣдѣй при розѣравѣ надъ дѣтѣчнѣмъ титуломъ, але побѣйше, коли вже послѣе не могли одповѣдати. По промовѣ реферѣнта пос. Матуша ухвалено титулѣ зарѣдѣй центральный. Бесѣда Матуша звернула на себе увагу тѣмъ, что бѣть говорилъ въ духѣ помирительномъ и жадѣвъ дѣла помощи соймамъ заведенія репрезентатіи окружныхъ. Пленеръ повиѣвъ дуже радо бесѣду Матуша и сказавъ, что заведеніе репрезентатіи окружныхъ причинилося-бы значно до залагодѣнія спорѣвъ языковѣхъ.

При титулѣ „безпечѣность публична“ промовляе пос. Киндерманъ за ухвалѣнемъ закона противъ фальшоваѣй поживѣ. Барайтеръ ставивъ внесеніе, что бы модификувати принципъ полиціи и знести разѣ то славное розпорядженіе зъ 1854 р., въ наслѣдокъ которого можуть бѣти карѣны всѣ послѣе оппозицій, Обѣсла ухвалено сей титулѣ.

На вчерашнѣмъ засѣданію палаты посѣдовъ заявилъ президентъ Смолька, что послѣвъ Вашатого (молодо-Чехѣ) и Августа Леваковского выключено зъ комисіи правнѣи за-дѣла того, что они дуже часто не приходѣтъ на засѣданія а абсентуются безъ всякой причины. Фактъ сей выкликавъ мѣжъ послѣми велику сензацию и зарѣдѣй кинулись розслѣдѣти его сирѣву. Що-до Леваковского, то показалося, что тутъ грѣла ролю якась интрига, бо Леваковский за-дѣла недуги не приходѣвъ на засѣданія а за кождый разъ оправдѣвъ свою неспѣсѣтѣсть. На нинѣшнѣмъ засѣданію палаты маѣ отже президентъ д-ръ Смолька обѣлѣкати то выключѣне. До „Dzienn. Polskogo“ доносятъ зъ Вѣдѣя, что декотрі послѣи польскіи интригували противъ Леваковского и доматѣлись его выключѣна длѣтого, чтобы зрѣбѣти мѣсце для одного молодого посла и длѣтого прѣдсѣдѣтели комисіи Товѣльскому не говорили нѣчого, что Леваковский нездѣуе.

Въ виду того, что дебѣтъ надъ закономъ войсковымъ въ угорскѣмъ парламентѣ не видѣ коңца, есть цѣлавою рѣчею, коли зберутся на нарядѣ сѣблѣй делегаціи. „N. fr. Presse“ доносила, что або при кѣнцѣ мая або зъ початкомъ червня. Зъ Будапѣшту доносятъ теперь, что на конференціи министѣръвъ мѣнувшего тыждѣя постановлено рѣшучо держатися давнѣйшого рѣчѣня и скликаѣти делегаціѣ въ мая, а угорскій парламентъ не стоить тому на перешкодѣ. Правительство сподѣваеся, что до того часу угорскій парламентъ ухвалѣтъ и законъ войсковѣй и бюджетѣй. Коли бы же оппозиціѣ хотѣла конче держатися обѣструкціи, и парламентъ не мѣгъ черезъ то бѣти закрытый, то делегаціи будутъ радѣти рѣвночасно зъ парламентомъ. Що делегаціи будутъ радѣти симъ разомъ у Вѣдѣи, то не буде нѣякою перешкодою; прѣдѣ же тамтого року радѣли рѣвночасно делегаціѣ въ Будапѣштѣ, а парламентъ у Вѣдѣи. Австрійскіи делегаціи прѣйхали до Будапѣшту на одкрытѣе делегаціи и выбрали тамъ свои комисіи; они радѣли бѣтъ у Вѣдѣи, а на повнѣй засѣданія ѣздили делегаціи до Будапѣшту. Такъ само може сего року зрѣбѣти и угорска делегаціѣ. До кождого важного голосованія можуть делегаціи кождѣмъ хвилѣ ставитися въ парламентѣ, помѣнувши вже то, что большѣсть правнѣе-ственна въ парламентѣ есть достаточно сильна, чтобы могла выслѣти 36 членѣвъ, безъ обѣвы, что оппозиціѣ еѣ пероголосѣе.

Слава Ашинова вже скѣнчилась и бѣтъ есть вже назадъ тамъ, зъ бѣки выхѣвъ. Теперь прѣйдеѣ ему мабѣтъ тяжко попутѣвати за то, что обмановѣвъ людей и шкѣдѣвъ свойѣй бѣчѣвъ, хочъ такъ шумно голосѣвъ, что дѣлае въ еѣ интересѣ. Дѣя 9 с. м. переѣхѣвъ черезъ Бофоръ стаціоннѣй корабель російского посѣлства въ Константинополи, который повѣвъ до Одессы Ашинова, архимандрѣта Паисіа и прочіи членѣвъ маіа. Турецкіи власти прѣдприняли були всякі мѣры, чтобы не дозволѣти нѣкому зъ мѣисѣ Ашинова выѣйти на берѣгѣ, або же може и утѣчи, але корабель не задержѣуваея зовсѣмъ при турецкихъ берегахъ и поплѣвъ просто до Одессы. Послѣ „Гражданска“ буде Ашиновѣ перевезенный до Севастополя, де зрѣбѣтъ зъ нимъ протоколѣ, а бѣтъкѣ вышлѣтъ за Кавказѣ на поселѣне.

До Петербурга прѣйхала сѣми дѣнями бохарска делегаціѣ и прѣдставлялася вже на торжественной аудіенціи царѣви, а обѣсла була у наслѣдѣнаго престола. Делегѣта прѣйхала подѣкувати царѣви въ имени эмира бохарского за выбудованіе центрально-азіискѣй желѣзницѣй и правѣла зъ собою бѣть эмира богѣтѣй дарунка для царѣ, царѣцѣй и наслѣдѣника престола. По при сѣю официалну мѣсію має делегаціѣ же и другу далеко важѣйшѣу, политикѣну. Зъ російской стороны старались умисло о выслѣанѣе такѣмъ делегаціѣ, разѣ длѣтого, чтобы замѣмѣнувати Бохарамъ богатѣствомъ и сѣлоу, а бѣтъкѣ и прихильностѣю петербургского двѣру, а бѣтъкѣ чтобы эмировѣ бохарскому дѣти черезъ делегаціѣю точнѣй инструкціи, якъ бѣтъ маѣ дальше постуѣвати. Выстѣуленѣе афганского эмира Абдулраманѣа заведѣлоко немѣло эмира бохарского, а бохарска делегаціѣ, котра складѣлася зъ самымъ наибѣльшихъ дѣрадѣнѣвъ эмира, маѣ въ сѣй справѣ порадѣтися въ Петербургѣ и привѣсти бѣльшѣй инструкціи на будѣущѣсть. Делегѣта прѣинѣе отже эмировѣ вѣсть, что Россіѣ готова рѣшучо борѣнѣти своихъ посѣлѣстей въ центральной Азіи — а першѣй вызѣваючій крокъ Абдулраманѣа доведе до того, что Россіѣ вырѣшѣтъ въ похѣдѣ противъ него и не буде зовсѣмъ огладѣтися на нейтральность Афганѣстану, але буде дѣта за нимъ гонѣти въ его власнѣмъ краю, доки его зовсѣмъ не згнѣе. Таке есть рѣшуче постановленіе Россіи и о томъ скажутъ делегаціѣ.

„Кронштадскій Вѣстникъ“ помѣститъ справѣ заведѣе комѣдѣнта канонирскѣй лѣди „Манджурѣ“, зъ которого выхѣдѣтъ, что одѣвъ зъ то-

мавъ ему предладати епископѣ Яхимовичъ ще въ 1854 р., — бо то все степенѣ до высѣхъ достоинствѣй. Вправдѣ говорить авторъ начерка, что Полянскій не хотѣвъ принять прѣлатуры канѣтульѣи зъ рукъ рускихъ, покладѣючи всю надѣю свою на благосклонѣность намѣстника графа Голуховского, и що въ нѣмъ збудѣлася надѣя на будѣущѣй достоинствѣа и почести, сѣмѣуваѣмъ на него по милѣсти Поляковъ, — однакожъ я тому не вѣрю, бо по перше, Полянскій хотѣ и увѣрѣся патриѣстизмомъ польскимъ, то нѣколя не оказѣуваея неавѣсти до Русіи и длѣтого не мѣгъ унѣстѣся неавѣстѣю до Русіи бѣть до той степенѣ, чтобы ажъ не хотѣвъ зъ ихъ рукъ принять якась достоинствѣ, и то же такѣхъ, котрі заведѣтъ мали загалѣе пошанованіе и могли послужити до осѣяненія же выѣхѣхъ — по друге, Полянскій поважѣвъ епископа Яхимовичѣа, бувавъ у него на обѣдахъ, длѣтого жъ бы маѣ порѣдѣжѣти якимѣсь ласками бѣть него плѣвучими? — по третѣ, прѣлатомъ не мѣгъ бѣвъ збѣстати безъ соудѣлу Голуховского, бо прѣцѣпѣ прѣлатѣтъ именуе самъ царѣ на прѣдложѣне епископа, котѣе иде черезъ руки намѣстника. Чимъ-же то такъ великимъ мѣгъ Полянскій стати черезъ Поляковъ? Уже певно нѣчимъ большѣмъ, якъ епископомъ. Але-жъ Полянскій не бѣвъ такъ наивный гадѣти, что зъ канѣтѣуры гимназіаль-ной прямо посѣне на престолѣ епископскій, — що, если бѣть себе бѣдеувати буде и реферѣтъ консѣсторскій и крилошанство и прѣлатуру, что то власне послужитѣ ему до мѣтры. Впрочемъ хто знаѣвъ Полянскѣго а уѣвъ троха обзнѣтитѣся на людѣхъ, той и обзнѣтъ, что Полянскій бѣвъ сотворенный лишь на педагога, и що на епископскѣмъ престолѣ бѣвъ бы не чувѣся такъ щасливымъ, якъ въ школѣ середѣ молодежи. А здаѣе менѣ, что и Полянскій, который маѣвъ философичѣе образованіе, знаѣвъ себе.

О кандидатурѣ Полянскѣго на мѣтрополию нѣхѣто на правду не мыслѣвъ, ані самъ

Полянскій нѣ. И менѣ здаѣея, что та вѣсть, что появивѣлася въ часѣписѣхъ польскихъ, була qui pro quo. На мѣтрополіи прѣстолѣ каѣдѣдували головно епископѣ-суфраганѣ а потѣмъ аносѣ администратѣръ мѣтрополіи дѣцѣзіа Спѣрдіонъ Литвинѣвичъ, и совѣтъ-никъ министеріальнѣй Григорій Шашкевичъ. Именно Шашкевичѣа дуже подѣпирало правнѣтельство, бо звычаіно совѣтъники министеріальнѣй выхѣдѣли до епископскѣй мѣтры, якъ и, пр. Симѣръ, тепѣршій прѣмаѣтъ Угорщѣны, Кучеръ, бѣушій архіепископѣ вѣденскій. Въ тѣмъ цѣли Шашкевичъ навѣтъ ѣздѣвъ до Риму въ тайнѣ, гѣлько тайна не заковѣлася, бо въ Римѣ припадѣкомъ стрѣтѣвъ зъ тогдѣшнѣмъ вице-ректоромъ вѣденской семинаріи а побѣйшимъ мѣтрополитомъ Іосѣфомъ Семѣратовичемъ, а же булѣ подѣ той часѣ латинскій свѣщенникъ зъ Вѣдѣи въ Римѣ и видѣль Шашкевичѣа, а повернувши, о томъ розповѣлъ. Висѣлобѣцкій, переводѣчѣвъ законѣвъ державныхъ на рускій языкѣ, зъ ранѣю министѣріальнѣй секретѣря (бѣтъ подѣ именѣмъ Василія Зборѣвского выдаѣвъ у Вѣдѣи „Вѣстѣникъ“) маѣвъ всѣду прѣступѣтъ и звыѣвъ бѣвъ мѣти добрый вѣдомѣсти о томъ, что дѣвалося въ высѣихъ кругахъ. Коли разѣ прѣйшовъ я до него зъ прѣдѣлатою на „Вѣстѣникъ“, бѣтъ пыѣае мене; „Что тамъ чувѣти въ Галацѣнѣ? чи не писали, когѣ тамъ надѣбѣтъся на мѣтрополѣта?“ — „Что-жъ тамъ могутъ знѣти?“ — одповѣдаю, — всѣ ожидаютъ вѣсти зъ-бѣдѣ, але загалѣе гадають, что Яхимовичъ стане мѣтрополитомъ, а Литвинѣвичъ перемыскѣмъ епископомъ.“ — „Тутъ зновѣ инакше чувѣти въ правнѣтельствѣ — каже Висѣлобѣцкій, — тутъ засѣлаю чувѣти о Шашкевичѣ.“ — „А чѣмъ-жъ не Яхимовичъ?“ пыѣтаю. — „Яхимовичъ уже за старѣй до такоѣй великой дѣцѣзіи, бѣтъ уже привѣкъ до Перемышля, то бы и не прѣняѣвъ мѣтрополіи“. И дѣствѣно, навѣтъ министрѣ Бахъ маѣвъ листомъ запѣтувати Яхимовичѣа, чи прѣняѣвъ-бы мѣтрополию, бо така була розѣбѣлася чѣтка, что не прѣимѣ. Яхим-

вичѣ маѣвъ одповѣсти: „Если-бы мене Гѣо Величество именѣвали, я уважѣвъ-бы за свѣй обовязокъ прѣняти, однакожъ може найдѣуться молодшѣй и гѣдѣйшій бѣть мене силы знѣти то достоинствѣ.“ Заки наступѣтъ именѣваніе епископа, есть звычаѣмъ, что впередъ правнѣтельство удѣлае всѣхъ кандидатѣвъ епископамъ дѣтѣчного краю до вѣдомѣсти и данѣ о нихъ свои гадѣки. Такожъ вѣдѣло кождѣму епископу зъ своей стороны предладати кандидатѣвъ, которыхъ уважѣа за достойныхъ. Коли такіи сѣмъ кандидатѣвъ до мѣтрополіи прѣйшовѣ до Яхимовичѣа, находѣлися на нѣмъ: Яхимовичъ, Литвинѣвичъ, Куземскій и Шашкевичѣ. Тогдѣ Яхимовичъ заклѣкаѣвъ до себе архіпрѣсѣвитѣра перемыскѣй канѣтулы Тому Полянскѣго, и показѣючи ему сѣмъ, бѣдѣуваеся: „Дѣвъѣ, самѣй любѣбѣй! чи вже зъ перемыскѣхъ нѣхѣто не достойнѣй бѣти епископомъ?“ — и така въ очѣхъ Полянскѣго умѣстѣвъ его въ сѣмѣ. И хотѣ о тамѣхъ кандидатѣхъ высѣказѣся такожѣ дуже добре, то така запрѣмѣтивѣвъ, что Полянскій тѣмъ выше бѣтъ Куземского и Шашкевичѣа, что есть безъженнымъ и докторѣмъ богѣсловіи. Кандѣдѣатуру Полянскѣго дуже подѣиѣръ такожѣ латѣ епископѣ Вѣржхлѣвскій, прѣдложѣнный тогдѣ на архіепископа любѣвского (бѣтъ Полянскѣго знаѣвъ лично) и та кандидѣатура дуже спѣодѣбалася Голуховскому, который тогдѣ бѣвъ министрѣмъ державнымъ. И такъ ставъ потѣмъ Яхимовичъ мѣтрополитомъ, а Полянскій епископомъ перемыскѣмъ.

Вѣдомѣсть о цѣломъ ходѣ той справы дѣставъ я зъ цѣлѣкомъ достѣверного жерѣла. Часѣписѣ, здаѣея, замѣняли архіпрѣсѣвитѣра Тому Полянскѣго зъ Томѣю Полянскѣмъ дѣректоромъ, который бѣвъ стрѣвчѣнымъ братѣвчѣмъ архіпрѣсѣвитѣра.

(Дальше буде.)

варшавсь Ашинова подавъ до протоколу, що цѣль мѣсиці Ашинова була лише мѣсѣцяцѣю, Ашиновъ не бувъ нѣколя въ Абессиніи и не думає тамъ такожъ осѣсти.

При кѣнци сего мѣсяця має бути одкрыта въ Тегеранѣ краєва перекла а на дѣлѣ російска выставка, бо шахъ, щоби по недавньому непорозумѣнню успокоити Россію, дозволивъ на устроєнне окремихъ павильонівъ російскаго. Розумѣєся, що лише сей павильонъ буде дѣйство подобати на якусь выставу и буде мати якусь значеннє. Устроєннємъ зайнявся російскій купецъ на свѣй коштъ а головнѣ московска фирма Кошмина. Російскій купецъ сподѣвається въ сен выстави великихъ успѣхівъ торговельныхъ.

Царь Александръ, признаючи великій заслуги министра фанасовъ Вышнеградскаго о-коло поддѣняння російскихъ фанасовъ, вызначивъ ему надвычайну дотацію по 4000 рублѣвъ рѣчно на дванадцать лѣтъ.

Дня 13 с. м. зобразивъ змовъ нѣмѣцкій парламентъ на нарады. На першій засѣданню явився бувъ такожъ и кн. Бисмаркъ, але не забиравъ голоу. Наряды на сѣмъ засѣданню були меншою вагою. Посолъ въ Мецѣ, Антоанъ, що належавъ до протестуючої партіи Альзатцѣвъ, зложивъ свѣй мандатъ и постановивъ перенести до Франціи.

„Kreuzzeitung“ довідувасъ въ достовѣрного жєрєла, що збѣвѣхъ комбѣнацій о збѣвѣхъ монархѣвъ въ Берлинѣ єсть лише то певнымъ, що царъ при кѣнци червня або збѣвѣхъ початкомъ лѣтня приїде до Копенгага а збѣвѣхъ виберєся въ гостину до нѣмѣцкаго цѣсаря. Де збѣдуться оба монархи, досѣ ще зовсѣмъ не звѣстно. Въ добре информированыхъ кругахъ говорять такожъ, що цѣсарь Вильгельмъ ще передъ збѣвѣдомъ збѣвѣхъ поїде до Лондону.

Въ французскій палатѣ пословъ обдулася вчера дебата надъ внесеннємъ правительства, жадаючѣмъ видати пословъ Лагера, Лесанта и Туркета судови за участь въ тайній агитаціи лѣтѣ патріотично. Головна точка, за котру правительство выступає противъ членѣвъ лѣтѣ, єсть та, що дирекція лѣтѣ переродила мѣжъ членами такую організацію, щоби они кождѣмъ хвиля могли на даний знакъ до двохъ годѣвъ збѣрѣтися въ назначеномъ мѣсци. Члєны лѣтѣ мусѣли въ наслѣдокъ той організації бути въ кождій хвиля готови до мобилизації. Засѣданнє въ палатѣ було дуже бурливє. Коли пос. Арентъ читавъ внесеннє постановѣ въ дуѣхъ прокуратора, крикнувъ Каса-някъ: „То патріотичне дѣло!“ На то зрѣвався въ палатѣ страшний крикъ. Коли одтакъ притихло и Арентъ говоривъ далше, обдзавася Свейстеръ (збѣвѣхъ правниці): „Переслѣдуваннє въ сѣмъ случаю велика дурниця!“ Коли президентъ палаты завозивъ его до порядку, обдповѣвъ Свейстеръ: „Тѣрьє казавъ, що рєпублика упаде черезъ дурницю и кровь. Дурницю робить вже рєпублика а одтакъ поплывє ще кровь“. Буляньє сидѣвъ черезъ цѣлый часъ спокѣйно а палата ухвалила одтакъ внесеннє правительства.

НОВИНКИ.

— Петиціи въ справѣ основана руской гимназіи въ Чортковѣ взглядно въ Бучачи прислали дѣлѣ вчерашнього на руки видѣлу „Народной Радѣ“; мешканцѣ мѣстечка Язловець, пов. бучацкаго; селянє въ Рукмиша, пов. бучацкаго и тамошний урядъ громадскій; мешканцѣ села Зуваниць, пов. бучацкаго; Русини мѣстечка Таустого, пов. залѣщичкаго; громадяне Щитовець, пов. залѣщичкаго; громада Садки, пов. залѣщичкаго; громадяне Шутриньцѣ, пов. залѣщичкаго; мешканцѣ Виняти-нець, пов. залѣщичкаго; громадяне Ромашовки, пов. чортковскаго; громадяне збѣвѣхъ Жєжєвъ и громадяне збѣвѣхъ Печернон, пов. залѣщичкаго. — Нинѣшнього дня прислали далше такі петиціи на руки „Народной Радѣ“ громады: Скала, Коцюбинцѣ, Кривчє горѣшне и долѣшне, Чорнобѣць великій, Чорнобѣць малій, Касперѣвцѣ, Лѣсичники, Потѣкъ золотій, Мышкѣвцѣ, Цєлѣвѣ, Иванѣвцѣ, Иванѣвцѣ, Шманьковцѣ, Угрии, Зазулицѣ, Ско-вятинѣ, Иванѣ, — крѣмъ того члєны „Нар. Радѣ“ збѣвѣхъ Иваня, Многѣ громады доносили Видѣ-лови Народной Радѣ, що выслали свои петиціи просто до Вѣдѣн, — то маємо надѣю, що число петицій буде дуже значнє. Взымаємо и прочіи громады, котрі не сповняли ще сего народнаго обовязку, до дѣла. Дѣлаймо всѣ, а Богъ намъ допоможе!

— Въ память XXVIII-мѣхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка устроєно Руске Касієво въ Стрию, при ласкавой участі членѣвъ хору львовскаго „Лютѣ“, у власномъ льокалі „пѣдъ Чорнымъ Орломъ“, дня 24 н. ст. марта вечеръ музыкально-вокальный збѣвѣхъ богатою програмою (котра оповѣститѣся пѣнѣйше). На вечерѣ той запрошувє видѣлу Касієна всѣхъ почитатѣлѣвъ славнаго поэта нашего. По концерту обдбудєся комерсѣ. Початокъ концерту о год. 7½, вечеромъ. Вступъ по 50 кр. одѣ особы.

— Инициатори вѣча академикѣвъ и комитетъ выбраний вѣчємъ мають теперъ великій неприяности. Полиція окремо веде збѣвѣхъ нѣмѣцѣвъ, а ректоры академичий окремо. Ходить имъ головнѣ о то, щоби комитетови вѣча не дати выконати порученныхъ вѣчємъ ухвалѣ. Мѣжъ академиками теперъ станула гадка така: Бєлѣ-имъ справдѣ не мѣгъ комитетъ выконати тѣхъ ухвалѣ, то молодѣжъ буде мусѣла скликати новє вѣчє.

— Товариство „Руска Бєсѣда“ у Львовѣ устроєно у власномъ льокалі вокально-декламаторскій вечерницѣ, сполученій збѣвѣхъ товарискими забавами, въ суботѣ, въ дѣлѣ 16, 23 и 30 н. ст. марта и 6 н. ст. цѣвѣтня. Вступъ 25 кр. одѣ особы. Початокъ точно о год. 8 вечеромъ. Добровѣльній датки на добродѣйный цѣли приймаються збѣвѣхъ подякою.

— Дирекція ц. н. державныхъ зєльзицъ у Львовѣ повѣдомляє, що иривернено рухъ побѣдовъ збѣвѣхъ 14 марта на шляху (Станиславѣвъ-Бучачѣ,

а на шляху Бучачѣ-Чортковѣвъ будє отворений рухъ правдоподобно збѣвѣхъ 15 марта.

— Земный вѣсѣвъ въ великихъ покладѣхъ одкрыто сего мѣсяця въ Прокуравѣ коло Пѣстини въ повѣтѣ косѣвѣвскѣмъ. Инжениръ п. Мукъ вертѣвъ за начатою и замѣсть пѣтѣвъ подбѣвѣвъ у глубинѣ 155 метрѣвъ вѣсѣвъ земный.

— Новѣй маринѣ на пересѣлѣхъ татаровѣвъ и гроше-вій будувѣвъ выданы въ цѣнѣ 30 кр., 50 кр., 1 зр. и 2 зр. Марки тѣ будувѣвъ замѣсть досихчасной оплатѣ готѣвкою.

— Змартвѣхвѣстанцѣвъ, кс. Смоликовский, читавъ на загальнихъ збѣвѣхъ своего товариства въ Краковѣ на дни 9 н. ст. марта справозданнє въ розвою Интернату львовскаго за 1888 р., а зарозомъ подавъ прєлиминарѣвъ бюджету на рѣкъ текуцій. Выдатки на сей рѣкъ вынесутъ 24.300 зр. Удержаннє 70 учениковѣвъ, по 300 зр. на кождого, будє коштувати 21.000; священникѣвъ и братчикѣвъ при Интернатѣ 2.900 зр., удержаннє дому 400 зр. На то надѣєся кс. Смоликовский: одѣ „Опѣкѣ“ львовскаго 3.629 зр., краковскаго 3.260, одѣ панѣ збѣвѣхъ Великопольскѣвъ 1.720, одѣ духовенства тамош-ного 854, одѣ духовенства галицкаго 462; пѣтѣ-нать стипендіи соймовыхъ (запомага сойма) 4.500 зр., стипендіи радѣ повѣтовыхъ 1.300, стипендіи приватній 1.800, датокъ щадницѣвъ львовскай 300 зр. — разомъ 17.825 зр. Недобѣрѣвъ на теку-цій рѣкъ школьный вынесє про-то 6.475 зр. Его покрьють платѣвъ учениковѣвъ, помѣщеныхъ въ Ин-тернатѣ и дары приватній. Сего року въ першѣмъ семестрѣ було вѣсѣхъ учениковѣвъ въ Интернатѣ 70. Збѣвѣхъ тѣхъ: Русинѣвъ 54, Поляковѣвъ 13, Болгарѣвъ 3. На университетъ ходило 7, до гимназій руско-нон 37, до польскѣвъ 26. Вѣсѣхъ ученики крѣмъ од-ного перейшли до класѣвъ высшѣхъ. Поступъ збѣвѣхъ од-значеннємъ одержало 13, однѣвъ Болгаринѣвъ зложивъ докторатѣвъ правѣвъ, трєхъ зложило испитѣвъ матуральный. Збѣвѣхъ послѣднихъ двохъ вступило до семинарій духовной, а однѣвъ полнѣшивъ въ Интернатѣ яко слухатель правѣвъ. Въ минув-шѣмъ роцѣ выслано такожъ двохъ учениковѣвъ до колегій грецкой въ Римѣ, двохъ учить теоло-гій въ семинаріи оо. Змартвѣхвѣстанцѣвъ въ А-дрианополи (въ Болгаріи), а однѣвъ збѣвѣхъ Змарт-вѣхвѣстанцѣвъ ходитѣвъ на теологію до универси-тету львовскаго. — Збѣвѣхъ цѣлого справозданнє вы-ходить цѣвѣвѣмъ фактѣвъ, що збѣвѣхъ 54 учениковѣвъ-Русинѣвъ лишь 37 ходитѣвъ до гимназій руской, де-якіи на университетѣ, а 13 Русинѣвъ посылають патры на гимназій польскій, щѣвъ скрѣпѣти — духа рускаго. Повѣли вылазитѣвъ шило збѣвѣхъ мѣшка...

— Збѣвѣхъ Бурштиньского пишутъ намъ: Въ нашѣй сторо-нѣ мѣжъ людьми недостатокъ. Люде обдѣвають бараболо, котра одѣ осени збѣвѣхъ 60 кр. подѣсчила въ цѣнѣ на 120—140 зр., хочѣвъ сажєня ще далеко. Скрѣвъ въ Бурштиньскѣмъ не стѣє лю-дѣмъ хлѣба, а худѣѣтъ така пропадѣти. На гум-нахъ нѣчого не видѣти, а въ столѣлахъ — хибѣ дєсь-не-дєсь у богатѣхъ. На сѣно цѣна дуже высока: за сажєнь доброго сѣна треба дати 40 зр. Хто въ осени пашну солому або сѣно вы-продавъ за добру цѣну, на податки, щѣвѣтѣ и т. п., — той нинѣ збѣвѣвѣхъ худѣѣтъ або платитѣвъ за пашну въ-двое, — тай то ино богатѣшъ такъ ра-туютѣся, бо бѣдѣйшій кунцуютъ полову, найбѣд-ѣйшъ збѣвѣхъ вѣсѣхъ пшєнчѣвъ, и парникою пѣсною або трѣхъ подмашєною удержуютъ худѣѣхъ при житіи. Въ однѣмъ дворѣ, въ С., посєсоръ зѣ-павъ торѣвъ всю непотрѣбну полову збѣвѣхъ банатки и иншу въ велику стирту на гнитѣ, не маючи де єи подѣти, а сего року люде свои и чужі розкупѣли то смѣтѣ на вагу, мѣвъ перєцъ, такъ, що панъ заробивъ звыжъ 100 зр., сєлєне платѣтъ по 80 кр. до 140 зр. за кѣло, а за мѣшокъ гре-чанѣхъ половы для безгрѣвъ по 1 зр. Словомъ, дав-но вже не доскуливъ намъ такой недостатокъ пѣ-шѣ, якъ сєи зимѣ. Сумный гороскопъ для нашѣхъ брата-сєлєнина, котрый не навѣсивъ твердо бѣдѣ глядѣти въ очѣ. За лучшихъ часѣвъ не складавъ на лиху годину, а толькѣ нинѣ богато при помочи двѣрєхъ „кѣвѣтовѣвъ до арендѣ“. Той огидній, несовѣстный зычѣй воюды ще до нинѣ практиковѣвъ по двѣрахъ: замѣсть заплаты за ро-боту дають кѣвѣтѣ до коршмы... Збѣвѣхъ другою сторо-ны паньскій ковабѣвъ и сѣгѣра при всѣхъхъ вы-борахъ допомагають деморализаціи и доконуютъ того, що сєлєне не могли дєсь заемакувати въ самопомочи въ своихъ товариствахъ господѣр-скихъ, торговельныхъ и просѣвѣныхъ, а жили збѣвѣхъ дня на день, надѣвѣхъ на случайній охланѣ чужѣ. Неморальна автономія галицка до крѣхѣхъ збѣвѣхъ сєлєнѣвъ збѣвѣхъ толку... Въ моѣмъ сєлѣ єсть чи-тальня кѣлѣка лѣтъ. Цѣловѣна єи члєновѣвъ увѣй-шла до новѣхъ радѣвъ громадскѣвъ — и адаваєся, що за пѣхъ помочєю и читальня розбѣєся, и стане своя крамничка въ сєлѣ, и зрѣбѣтѣся ще де-що доброю для громадѣ. Такъ де тамъ! Читальниці, ставши радными, вже до читальнѣвъ и самѣ не за-глянуть и другѣхъ не заохотѣтъ, — они вже радше зырають у той обѣкъ, збѣвѣхъ щѣвъ мо-же канцѣти. Они вже глядѣють за добрымъ окомъ въ старѣвѣхъ, въ радѣ повѣтовѣвъ, у панѣвъ, пѣ-сарѣвъ, найѣтъ жандармѣвъ, — всѣды пасутѣ ласки и выгоды, а добро громадѣ имѣ байдуже. Наша славна автономія приманѣе старшину гро-мадску до лєжанѣхъ хлѣба, — а сє лихо тѣмъ горѣше, що добро платѣвъ агитаторѣвъ повѣтовѣвъ до деякихъ громадахъ, де старшина иде въ поли-тицѣвъ подѣвъ лѣвъ польскѣй партіи, черезъ дєсятѣкъ лѣтъ навѣтъ не заглянуть до рахункѣвъ громад-скихъ, а така „контроль“ ажъ приманѣе людеѣ старшинувѣти въ громадѣ и — богатѣтѣся лю-дєскоу крѣвѣдою... При такихъ обставинахъ и не диво, що сєлєнинѣ одѣ послѣдѣного годѣвного ро-ку до нинѣ нѣчого не навѣсивъ... а теперъ пе-редъ нами не толькѣ тяжєнкій передновинѣкъ, але и тяжкій рѣкъ. Сєлєнинѣ безъ хлѣба, пѣшѣ, худѣѣки и безъ зарѣбѣвъ — задумѣвѣвъ. Паны по двѣрахъ оповѣдають, що сє не малѣ такого де-шевого робѣтѣника, и чимъ близше до веснѣ, тѣмъ меншу дають плату. Дорослый хлопѣвъ чѣвъ дѣвка бере за день тѣжѣной работы 12—16 кр., а пе-рєстѣна цѣна денного зарѣбѣника выносѣтъ 10 кр. по одѣвѣваркамъ, а що до зарѣбѣвъ у жидѣвъ ко-ло дровѣвъ у лѣсахъ або де индє, то кождѣй вже домѣркуєся. Теперъ прийдѣла черга на „kółka rol-nicze“ сказати свое слово: щѣвъ важѣйше, чи по-лонизація, чи недѣла рѣльниковѣвъ? Хто болѣше заохотѣвъ сєлєнина, купувѣти сѣчкари; чи „kół-

ka“, чи жидѣвъ-агєнты фабрикѣвъ, котрі, не укрьва-ючи своихъ тенденцій зарѣбѣвѣхъ, потрудѣлись до хѣтъ хлопѣхъ и коло Бурштина множєство дешєвѣхъ сѣчкаренѣвъ розпрѣдали... за однѣвъ рѣкъ болѣше наложѣлись до потребѣвъ сєлєянскихъ, якъ паньскій „kółka“ за дєсятѣкъ лѣтъ. Въ самѣмъ мо-ѣмъ сєлѣ закупиєно ажъ 8 сѣчкаренѣвъ наразѣ...

— Слѣва галицкой намѣстѣника гр. Бадєни иде ширѣко въ свѣтъ. Жидѣвскій органъ въ Лондонѣ „Jewish Chronicle“ подає такѣ вѣстѣ про гр. Ба-дєни: „Убога жидѣвка, вдова, удержуючѣся изъ продажѣвъ приборѣвъ до писанѣ, числила мѣжъ своихъ покупцѣвъ такожѣ Count-a Baderu, Governor of Galicie. Чи єи товару потребуєвѣвъ, чи нѣ, нѣ-коли жидѣвка не одѣйшла, не уторгуєвѣвши. Але разѣ занєдужала и довѣйшѣ часть не показѣлась у граѣ. Скоро гр. Бадєни доѣвѣвѣвъ о причинѣ, за-дѣла котрой она не приходѣтъ, пѣсѣлавъ їй 300 зр. а крѣмъ того зарѣвъ написѣвъ въ єи справѣ до бар. Гѣрна въ Парижѣ. Въ кѣлѣкъ тѣждѣвъ до-ѣтѣла жидѣвчѣско 1000 франковѣвъ одѣ бар. Гѣрна збѣвѣхъ желаннємъ, щѣвъ дарѣ той причинѣвъ до по-здоровлєня и поблѣшєня гѣшєтѣу...“

— Бєрнарѣвъ Левєнштайнѣвъ, рабинѣвъ жидѣвъ посту-повѣхъ у Львовѣ, померѣвъ нинѣ въ почѣ въ 60 роцѣ житѣ. Левєнштайнѣвъ мѣвъ велику повагу мѣжъ Поляками, — зычѣвѣвъ бувъ покликаний на члєна польскаго центрального комитету выбор-ного, — тожъ можна спѣдѣватѣся, що Поляки возмѣтъ манифєстацийну участь въ похорѣнѣвъ ра-бина сєи недѣлѣ.

— Бурмистры Стры д-рѣ Фрухтманѣвъ носѣтѣся збѣвѣхъ гадѣкоу зрєчѣся посады бурмистра. За причину подають вѣтѣмъ недѣвѣрѣвъ, якє высказѣли радній на першѣмъ засѣданню ад personam бурмистра за сє, що не обѣвѣвъ урядѣванѣ, а кѣже заступѣтѣся.

— Испиты кѣвѣзурѣвъ на учитѣлѣвъ гимназій и реалѣвъ обдбудуться въ черновєцкѣмъ университетѣ д. 18 н. ст. марта.

— Светозарѣвъ Любѣвѣричѣвъ, вождѣвъ сєрбскихъ пов-станцѣвъ, померѣвъ сѣмѣ дѣнями въ Бѣлградѣ. Коли на єго голову Турки наложили були 10.000 пѣ-стрѣвъ нагородѣвъ, утѣкъ до Авєстрѣи и бувъ на-якѣйшѣ часть интернований въ Линцу. Похорѣнѣвъ Любѣвѣрича обдбудєся на коштѣ держѣвъ сєрб-ской.

— Скажєна собака покусѣла въ Стрию двоє людей.

— Дрѣбнѣй вѣсти. У Львовѣ померли горожанє мѣста Львова кушєцъ Івѣвъ Валѣхѣвъ и Петро По-рицкій. — Въ поѣздѣ зєлѣзницѣвъ подѣвъ Вѣднємъ застрѣлился кадєтъ Кардѣсѣвъ. — Цѣсарѣвъ одѣвѣвъ громадѣ Черляны въ повѣтѣвъ городецкѣмъ 100 зр. запомага на сплату довгу взѣтого на будѣву шко-лы. — Цѣсарѣвъ жертвувѣвъ на голодуючѣхъ мѣ-щанцѣвъ въ Горѣхъ чєшскихъ 3.000 зр. — Въ Ро-верѣдо померѣвъ посолъ до рады держѣвъ Каролѣ Вєртоліні въ 62 роцѣ житѣ.

Вѣсти збѣвѣхъ Авє. Львовскай.

Въ пропозицію принѣтъ оо.: на прихѣдѣвъ св. Петра и Павла у Львовѣ Івѣвъ Мєруновичѣвъ, дєканъ цѣрєцкѣй и парѣхъ въ Товѣцєвѣ, ІІ Грѣг. Славѣцкій, дєканъ бѣукой и парѣхъ въ Козѣвѣ, ІІІ І. Маркєвичѣвъ збѣвѣхъ Сварѣчєвѣ, 4. Іп. Богачєв-скій збѣвѣхъ Оѣлѣ, 5. Ник. Оѣвѣнскій збѣвѣхъ Чернихо-вѣвъ, 6. Силѣвъ Лєпкѣй збѣвѣхъ Поручина, 7. Бр. А-лєксєвичѣвъ збѣвѣхъ Заруда, 8. Конєст. Яремѣвичѣвъ збѣвѣхъ Львова, 9. І. Гургалѣвъ збѣвѣхъ Золѣчєвѣ, 10. Айт. Вѣ-линєвичѣвъ збѣвѣхъ Зєнєсѣи и 10. Тєоф. Кѣвѣлянскій збѣвѣхъ Стры; — на Шѣвѣшкѣвъ цѣвъ, дєк. залѣщєцкѣ-го, Ерастѣвъ Пєрфєцкѣй збѣвѣхъ Шѣшкѣвѣвъ и Вєг. Лѣ-хѣвичѣвъ збѣвѣхъ Устѣя.

Прєзєнты одержали оо.: Іос. Рєваковѣвъ збѣвѣхъ Гѣвѣвъ на Хмєлѣвку (одѣвъ сѣбѣвѣвѣстѣлѣвъ Фєд. Пєтричѣвѣвъ) и О. Вєнгриновѣвъ на Хѣдовѣчѣ.

Уѣвѣлѣний одѣвъ зѣвѣдѣ. Стѣвѣвѣвъ о. Ник. Бѣлєцкѣй и ввєдєний въ зѣвѣдѣ. Гѣлѣния.

Мѣстр. Конєистѣрѣя вѣставѣласѣ до намѣст-ницѣвъ о дарѣ ласки для вѣдовѣвъ по о. І. Лѣпа-тѣнськѣмъ.

До львѣвскай семинаріи духовной принѣтъ на ІV рѣкъ Каролѣ Любѣвичѣвъ (збѣвѣхъ єп. Станисла-вѣвскай).

Наука, штука и литература.

— Грамѣтика рускаго языка для школѣвъ сєрєд-ныхъ, результѣтъ доѣвѣдѣтѣныхъ студіи д-ра Оє-лѣна Огоновскаго, кѣнчѣтѣся уже печѣтѣти въ друкарни товариства имєни Шєвчєнка. — При нагодѣ мусѣмо подѣлѣтѣся зѣвѣтѣкоу збѣвѣхъ нашими читѣтѣлями, що — якъ доѣвѣдуємосѣя — и д-рѣ Стоцкѣй, профєсоръ черновєцкаго университєту, кѣнчѣтъ укладѣвъ Грамѣтики рускаго языка въ двѣхъ мовахъ: въ рускѣй (правѣписєною фѣнетѣч-ною) и въ нѣмѣцкѣй — разѣмъ: на однѣй поло-винѣ текєтъ рускѣй, на другѣй нѣмѣцкѣй. Грамѣ-тика д-ра Стоцкаго має, по выкѣнчєнню рукописѣ, нєбѣвѣмъ почѣтъ печѣтѣтѣся.

— „Бѣбліѣтєки для молодѣжи“, котра выхѣдитѣ на-кладѣмъ черновєцкаго „Руской Бєсѣды“ подѣвъ рє-дакцією старшѣго учителя Оєлѣна Попѣвичѣ, выйшла книжѣчка 12-та рѣчѣника ІV-го (за рѣкъ 1888) — и мѣстѣтъ въ сѣбѣ стѣтѣйки: Архѣ-кѣнѣзъ Рудѣльѣвъ, збѣвѣхъ портрєтомъ. — Кѣнѣзъ Дѣни-ло Романѣвичѣвъ Галицкѣй. — Нѣмѣй сынѣвъ, збѣвѣхъ устѣвъ народу опѣвѣвъ Руд. Вишнѣвскѣй. — Шѣ-ра молѣтва, Євгєніи Ярошѣнськѣй, збѣвѣхъ иллюстра-цією. — Одгадѣки загадѣкъ. — До сєи книжѣчѣкѣвъ приложєно зѣмѣтѣвъ цѣлого ІV-го рѣчѣника (12 кнѣжѣчѣкѣвъ). Дуже доброго и сѣвѣтѣною рєдаговѣванѣго выдѣвѣнѣцѣвъ сєго выхѣдитѣ будє такожѣ рѣчѣникъ V-й за рѣкъ 1889-й и мѣстѣтѣся въ нѣмъ бу-дуть: образѣки збѣвѣхъ истѣрѣи Русѣи, стѣтѣвъ изъ зємлє-писѣи и збѣвѣхъ истѣрѣи природы, потѣмъ для забѣвы опѣвѣданѣвъ, пѣсѣнѣвъ, кѣзѣки, байки и загадѣки. Кѣждѣ книжѣчѣка будє приздѣбѣлена иллюстраційками. Прєд-плата на рѣчѣникѣвъ „Бѣбліѣтєки для молодѣжи“ (1 книжѣчѣка щѣвъ мѣсѣца) збѣвѣхъ почѣтѣвою пєрєсылѣкою выносѣтъ 1 зр. Адресѣ: „Лѣтерѣатурнє товариство „Руска Бєсѣда“ въ Чернѣвѣцѣхъ, улѣцѣ Пєтро-вѣчѣи ч. 4.

— Чѣсѣписѣи шѣдѣльной ч. 5 мѣстѣтъ: Акрѣмѣатѣч-ный спѣсѣбъ научєня. — Архєологичѣна выставка въ Стѣвропѣлигѣйскѣмъ Институтѣвъ у Львовѣ (фѣй-лєтѣнтѣвъ). — Наука о дровѣхъ зычѣвѣныхъ. — Дѣ-альнѣсть кружка педагогичѣного въ Кѣзѣвѣцѣ, тер-

нопѣльскаго округа. — Крошѣва, прѣпарѣція. — Ухвалѣ ц. к. краєвѣны рады школьной. — Руєка правѣписѣи и стѣлистѣка въ школѣ. — Новѣники. — Шѣколѣй вѣстѣи. — Посмєртѣнѣй згадѣки. — Лѣтє-рѣатура, наука и штука. — Подѣка. — Пєрєпис-ка. — Прѣдѣлѣта цѣлѣбѣрна выносѣтъ 3 зр., пѣвѣрѣчна 1 зр. 50 кр., а на трєтѣину року 1 зр.)

— Новѣсти лѣтерѣатурѣй збѣвѣхъ Стѣниславѣва. Въ апрѣ-батѣ єписѣпскаго Ордѣнарѣята нахѣдѣтѣся тепєрѣ: 1) Псалѣмы Дѣвидѣвъ въ гарѣмѣвъ пєрєклѣдѣ на нашу бєсѣду — и 2) молѣтва „Отчє нашѣ“, популѣярно въ стѣхахъ выслєна п. Ко-рѣчукомъ (учѣтєлємъ збѣвѣхъ Крєхѣвѣцѣвъ). Скоро на-ступѣтъ апрѣбата — рукописѣи пѣйдѣтъ до друку. Тєпєрѣ друкарѣя стѣниславѣвска зайѣта печѣта-нѣмъ „Житѣя Сѣвѣтѣхъ“ о. Євѣг. Гузѣра и Шємѣтизмѣми гр-кат. єпѣрхѣи стѣниславѣв-ской въ языкѣхъ рускѣмъ и лѣтиньскѣмъ. Въ лѣ-тѣнѣйскѣмъ Шємѣтизмѣвъ вѣражѣє однакѣжѣ сѣстємѣ-тичєнє пєрєвєртѣнѣє назѣвъ русѣхъ сєлѣвъ на рос-сийскѣй лѣдѣ. Нє найдѣтє тамъ назѣвъ сєлѣвъ „Я-кубѣвка“, Пєтѣрѣвъ, Коршѣвъ, Камѣнки великѣй и т. п., а всє толькѣ „Якубѣвка“, Пєтѣрѣвъ, Коршѣвъ, Камєнки великѣй и т. д. Думаємо, що о тѣхъ сѣ-мѣвольныхъ поправѣкахъ — очєвидѣно корєкторѣа — нє знає Прєосѣвѣцѣ. єписѣпѣвъ, котрый, якъ зна-ємо наєвѣно, въ загалѣ приказѣвъ стрѣго держѣ-тѣся якъ въ корєспѣндєнцѣхъ такѣвъ и въ друкахъ Конєистѣрѣи и Ордѣнарѣяту чѣстѣно народѣной рус-кой бєсѣды, и навѣтъ коли єму статѣтъ фѣнду вѣдѣвичѣ сѣротѣнѣскаго прѣдлѣжєно написѣний „Я-зычѣємъ“, одѣкнѣувѣвъ до пєрєрѣблєня на живѣу мо-ву руску. Прѣсѣмо отжє Прєосѣвѣнѣчѣною, влѣгнѣ-ти въ порушєнѣє нами справѣу, и зарѣдѣти злѣму. Тєндєнцѣя „нєковєрѣканѣя“ бєсѣды пѣвѣлѣєсь и въ чѣсѣписѣи „Вѣстѣникъ Стѣниславѣвскѣй“, въ кѣ-ротѣмъ сѣстємѣатѣчно дашки надѣвъ „о“ (ѣ) и надѣвъ „и“ (ѣ) опусѣкаются — д-тѣмѣрѣ.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Окружна рада школьна въ Сокали розписѣе конкурєсъ збѣвѣхъ рєчѣнѣмъ до 15 цѣвѣтѣня с. р. на мѣсѣца стѣлѣхъ учѣтѣлѣвъ школѣвъ народ-ныхъ: въ Крѣстинополи, Зѣбужѣ сокальскѣмъ, У-грииѣвъ, Вудѣниѣвъ, Тєлѣжу, Глуховѣвъ, Кѣстиш-нѣвъ, Конѣтопахъ, Лучѣнѣцѣхъ, Нѣсѣмѣчѣхъ, Пєрєспѣ, Прусѣновѣвъ, Горѣхѣвъ, Волѣцѣи Карѣмовѣвъ, Воро-хѣтъ, Жѣнѣтиѣвъ, Барѣнѣчѣхъ пєрєтокахъ, Зѣвѣнѣчѣхъ Цєбѣловѣвъ, Хлѣпѣтиѣвъ, Гѣвѣвичѣхъ, Горѣковѣвъ, Кѣусѣвѣвъ, Комѣровѣвъ, Кѣнѣчѣвѣвъ, Корчѣнѣвъ, Махѣнѣвѣвъ, Миѣчѣвъ, Оєсєрѣдовѣвъ, Пєрѣвѣтичѣхъ, Прѣмѣсловѣвъ, Рѣдѣвѣнѣцѣхъ, Сѣвѣнѣчѣвъ, Ст

Надбелане.

Аптека **РУКЕРА** у Львові
порукає 2460 298 ?

спеціальности и универсальний средства
французский и инший, якъ черезъ нѣ такъ и че-
резъ инший фирмы оповѣщувати.

Треба стеречись передъ обманствомъ.
Шваць въ Тироли. Минувшой зимы неуждала
я на бѣль жолудка, полученый зъ бракомъ апет-
титу, болями головы и тяжкимъ стѣльцемъ; а по-
дужала я зъ мого недуга доперва выживши швай-
царскій пугулки аптекаря Рих. Брандта. Я чуюсь
теперь такъ само здоровомъ, якъ передъ тымъ и
тому поручаю якъ найлѣпше швайцарскій пугулки
всѣмъ, що подобно неуждають; лишъ треба пе-
ресвѣдчитись при купнѣ, щобы одержати правди-
вий пугулки Рихарда Брандта, бо сей вырѣбъ под-
робляють несовѣстно на всѣлякй способы. Пална
Приска Франкгаузеръ, робитница въ ц. к. забри-
цѣ тютюну. (Подписъ провѣренный.) — Треба все
бути осторожнѣмъ, купувати правдивый швайцар-
скій пугулки, а не якй подроблена.

200.000 зр.

можно выиграти еще 1 центъ с. р.

ПРОМЕСЛО

на лѣсъ мѣста Вѣднѣ лишъ за 3 зр. и 50 кр.

КЕИТЪ и СТОФЪ

у Львовѣ, плъцъ Галицкій ч. 1.

Порученъ зъ провинціи полагати себѣ сейчасъ
а на лѣсанѣ за послѣднѣмъ.

Съ котора купуе и продаетъ всѣ красны и за-
граничныя паперы вартѣстны, а такожъ монеты подъ
найкористовѣйшимъ условіямъ. Всѣлякй инфор-
маціи, входящій въ область банковой, подаемо
найохотнѣйше устно и писемно. 2825 8—15

Побѣдѣнъ

ФОТОГРАФИИ

зъ якихъ небудъ фотографіи

вымоуе

РОБОТНА ФОТОГРАФИЧНА

І. ГЕННЕРА

у Львовѣ

при ул. Академичной

2816 число 18. 6—0

ЗЕРКАЛО

письмо политическо-гумористично

выходитъ у Львовѣ, при улицѣ Ба-
торія ч. 24, два разы въ мѣсяцъ то в
1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплатна на цѣлый рѣкъ
4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Ново приступающій предплатники
дѣстають всѣ числа бѣдъ початку

Выгдну
ПОЗИЧКУ

могутъ одержати самостѣйный особы, ко-
три мають порядне пошканье стале,
правильную платню або доходы, пр. про-
мысловцѣ, купцѣ, урядникѣ, офицерѣ,
приватникѣ, властители земли и т. п.,
послѣ односинъ, бѣдъ 100 зр. до 2000 зр.,
яко особистый кредитъ на 6—8%, и могутъ
ей сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чвертьрѣчныхъ ратахъ при помочи по-
рекау почтового.

На перухомости при нѣтабуляціи
4 1/2—5% на кобальтну а-мортизацию
позичкае въ довѣднѣй выгѣдъ.

Близке полевия лѣтовно админи-
страція „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одновѣдъ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2709 8—20

Заступникѣвъ пошукуюся.

ГАЛИЦКІЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вклады на

КНИЖОЧКИ

и опрѣдѣляють ихъ по

4 1/2% на рѣкъ.

2219 28—?

Курсъ Львовскій

зъ дня 14. л. марта 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат. Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	203 50 206 75
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	227 75 231 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	289 — 293 —
Банку кред. гал. по 200 зр. а. в.	— 216 —
Листы асигнов. за 100 зр.	
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 10 101 10
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	103 15 104 15
Банку краев. 4 1/2% а. в. лѣсъ. 51 л.	97 — 98 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 80 101 80
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	98 — 97 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣсъ. 37 л.	100 80 101 80
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣсъ. 41 1/2 л.	93 25 94 50
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣсъ. 52 л.	97 80 98 80
Листы довѣж. за 100 зр.	
Гал. Зав. кред. сел. 3 1/2% а. в. (давн. 6%) въ лѣсъ.	— 57 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣсъ.	— 48 —
Общ. рѣд. кред. Завед. 6% лѣсъ. въ 15 л.	— — —
Облиги за 100 р.	
Индустриал. галицкій 5% м. к.	104 20 105 20
Коммунальн. Банку краев. 5% 1 смѣс.	100 — 101 —
Позички краев. зъ 1878 по 5% а. в.	104 — 106 —
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	95 10 96 —
Мѣста Кракова	22 50 24 50
Мѣста Станиславова	33 — 35 —
Монеты:	
Дукать цѣсарскій	5 66 5 76
Наполеондоръ	9 86 9 96
Полъимперіаль	9 88 9 96
Рубель сѣрный	1 36 1 48
Рубель паперовый	1 38 1/2 1 50 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	59 80 60 30

Цѣна збѣжа и другихъ продуктоу.

13. л. марта 1888.

Лѣдѣвъ: Пшеница 6-50 до 7-20, жито 5-15
до 5-40, ячмѣнь 5-50 до 6-75, овесъ 5-40 до 6-25,
горохъ 6— до 10-50, вика 5-50 до 6-20, рѣпакъ
13— до 13-60, лѣнянка — до —, конюшина чер-
вона 50— до 63—, конюшина бѣла 50— до 60—,
до 60—, конюшина шведска 60 до 75, хмѣль бѣдъ
— до —, зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита
за 10.000 литрѣвъ — до — зр.

Тернополь: Пшеница 6-50 до 7-10, жито 5—
до 5-30, ячмѣнь 5-50 до 6-50, овесъ 5-25 до 5-85,
горохъ 6— до 10—, вика 5-30 до 6—, рѣпакъ
12-80 до 13-10, лѣнянка — до —, конюшина черво-
на 50— до 64—, конюшина бѣла 50— до 60—,
конюшина шведска — до —.

Подолячска: Пшеница 6-50 до 7-05, жито
5— до 5-20, ячмѣнь 5-20 до 6-50, овесъ 5-16 до
5-75, горохъ 6— до 10—, вика 5-20 до 6—,
рѣпакъ 12-70 до 13-40, лѣнянка — до —, коню-
шина червона 50— до 63—, конюшина бѣла
48— до 59—, конюшина шведска — до —.

Чернивецъ: Пшеница 6-85 до 7-40, жито 4-70
до 5-15, ячмѣнь 5— до 6-75, овесъ 5— до 5-50,
горохъ 4-40 до 9—, вика 4-10 до 4-80, рѣпакъ
10— до 11-15, лѣнянка — до —, конюшина черво-
на 35— до 43—, конюшина бѣла 31— до 35—,
конюшина швед. — до —, тимотка 20— до 30—.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

ХРЕСТЫ

падгробніи и памятникѣ,

травалі, лѣкированіи и зо-
лоченіи (за порученіи)

порукає

у великомъ выборѣ
и найдешевше

АНТ. ГАЛЬСКІЙ

Торговля зелѣзомъ

у Львовѣ

Пляцъ Маріяцкій ч. 9.

Цѣнники иллюстрованіи
на желанье франко.

2841 1—6

Правдивый лишъ зъ „Котвицею“!

Зъ причинъ безвартост-
ныхъ наслѣдувань треба
все жадати

Pain-Expeller

зъ „Котвицею“ а пудел-
ка безъ сеп марки звер-
тати яко несправдливый.

Осторожно при закупнѣ!

По надъ всѣ новости.

2 найкрасшій, найпрактичнѣйшій и найкорист-
пѣйшій предметъ выставки видѣнсконъ сущъ,
ново выдѣлена механична машинка патен-
ту „Rapid“, которую можна зрѣбити маслѣ
за 5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або
сметанки. Такожъ добре надаея робити въ нѣй
шодѣ, пунчи зъ яецъ, бити пѣну зъ сме-
танки и яецъ.

Цѣны сей машинки сущъ побѣла обѣму

05 2 5 10 25 литрѣвъ

зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—

Лишь зр. 3.40 коштуе выдѣлена бѣдъ сериѣ

1888 ручна машина до шити, патенту „Elasta“

Та машина робить красно, скоро, добре ровъ

помѣрнѣмъ швомъ, шие всѣ матеріи безъ выжимъ, зрѣблена подѣи найлѣп-
шихъ механическихъ, вымоуе повоченныхъ и выкопчена травало зъ найлѣпнѣ-
го зелѣза литого. Згадай предметъ и поодиноко; можна купити за послѣ-
платоу або за надѣланѣмъ грошей

въ Central-Depot ново выдѣленыхъ

Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.

2771

Wien, I. Seilerergasse 7.

12—22

„Kucharka Polska“

мѣстѣ „Школы варенія“ домашнѣхъ, смачныхъ
и здоровыхъ обѣдовъ

зѣбрана Флорентинною и Вандою

Выдѣланье третѣ.

ЧАСТЬ ПЕРША обѣдѣмъ: Заталий рады для кухарокъ. —
Якѣ уважатъ огонь въ кухнѣ. — О крайню мяса, птичь и рыбѣ. —
Всѣлякй зупи и сосы. Придѣланье волового мяса. — Придѣ-
ланье телятины. — Придѣланье баранины. — Придѣланье ве-
провины. — Ярипы. — Гарнитурѣ до арипы. — Стравы зъ муки
и яецъ. Цѣна 50 кр.

ЧАСТЬ ДРУГА обѣдѣмъ: О придѣланью птицъ домаш-
ныхъ. — Стравы зъ птицъ. — Зверина и дикй птици. — Лего-
мины и буженъ. — Компоты и салаты. — Паштеты и паштетикѣ.
Маринады. — Вудженье и перехованье мяса. Цѣна 50 кр.

Практичній приписы печеня святочныхъ тѣстъ

а писмено: бабъ, плинѣвъ, маурувъ и торѣвъ, такожъ струцѣй,
хлѣба, булокъ, рогаликовъ и рѣбныхъ засолѣвъ, до кавы, гербаты
и шоколада, зѣбраний Флорентинною и Вандою. Новѣ побѣлѣнѣ
выдѣланье. Цѣна 50 кр.

Выпробованій тайны смаженя конфитуръ
такожъ робленя консервъ, компотѣвъ, кремѣвъ и галирегъ ооче-
выхъ — зѣбраний Флорентинною и Вандою (выдѣланье друге значно
побѣлѣнене). Цѣна 50 кр.

По надѣланью переказомъ 55 кр. за томъ, высылася
франко. 2846 1—3

ДРУКАРНЯ НАРОДОВА

В. МАНЕЦКОГО

Лѣдѣвъ, улицѣ Коперника ч. 7.

Въ каждой хатѣ повиненъ находитись

Иллюстрованый Календарь Просвѣты
на рѣкъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ бѣдъ-
шихъ складахъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає

выпробованій и певнй средства косме-
тичній,

ѣдѣнаній 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанья.

Олѣйокъ таниновый, взмѣщѣе и подплатѣе во-
лосы, лѣсоу роста. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣщѣе корѣнѣвъ волосъ и заповѣтъ
выпадѣти волосю. — Слонъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волосъ, заповѣтъ твори-
ти шарлямъ, бѣдѣжѣвъ, робить тре-
валыи барву и пошканье. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито
на корѣнѣвъ во-
лосъ и на порѣстѣ волосъ. Въ случайнѣ де въ наслѣдѣкъ
недуга выпадоу волосѣе, вызывають великии цѣлюще дѣланье.
Бже по ужитию одной фляшки можна добавити порѣстѣ. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Ессенция мятова до полоканя устѣ,
кромѣ приемного, скръпленочного смаку и запаха, дуже ко-
ристно дѣлає на яса и зуби. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алкалическій,
до чищеня вубѣвъ. Надає першому бѣдѣтъ, бѣдѣлає ка-
жѣнь и квасы, котры наводѣтъ бѣдъ и порохнѣнѣе зубѣвъ.
Пуделко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ рѣтъ рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣска. Приемный, нѣжнѣйшій и довготравельный
запахъ той воды зѣдѣлає се, що въ
Антверпѣ на выставѣ всемирной зѣстала публично прокла-
мована и ѣдѣлана. Цѣна флякону меншого 80 кр., бѣдъ-
шого 1.50 кр.

Нитрѣтина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ
волосъ на травало и красну барву черну и
темну; есть цѣломъ нешкодливѣе а въ ужити цѣломъ поединче.
Цѣна 1 зр.

Бѣлѣи и гарнй руки. Найбѣдѣше червопѣи и по-
паданѣи руки выбѣлѣтѣе и
вынѣжѣтѣе по ядѣларозѣвъ натѣртіи. Крѣмомъ? —
стѣннѣмъ. Слонъ 80 кр. 259 39—?

Смаровило литовскѣ до обуви и шкурѣ, мычѣтъ
шкуру, робить еп непрома-
зачоу и травалоу. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торго-
вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣдъ Валовѣи.
Въ филиалъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕР-
НОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

НАЙДИТЕЛИ
**CHIFFON-ы,
SHIRTING-ы,
проше торчатъ**
ИВАНЪ РИДЪ
у Львовѣ
прѣбыва на желанье посылать.

2845

МОЛОЧАРНЯ

пѣдѣ коровничого головою

Ринѣвъ ч. 28.

Набѣдѣ всѣлякого рода, о ко-
трого свѣжѣости и добротѣ можна
пересвѣдчатись на мѣсцѣ, такожъ
добру каву, гербату и шоколадъ,
дешевѣи сѣдѣнѣи и вечерѣ, а зара-
зомъ хлѣбъ сѣльскій и Грамама по-
ручаемо Впов. П. Т. Публицѣи и ин
Академикѣмъ, поручаючи за скору
прислугу и умѣренній цѣны

Новый зарядъ молочарнѣ.

2827

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдѣ знаменѣмъ

„С П Р И О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

порукає добру и выдѣтну каву сирѣ-
ваджену безпосередно бѣдъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудниевѣи.

Коштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.80 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильо 8.70 и 9.15 зр франко

ѣдѣбирѣтѣмъ надъ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тѣхъ
родѣвъ кавы, котры оголо-
шуютъ иншій пѣдѣ назвоу
мого знаменѣи. Сирѣваджену каву
просто бѣдъ продуцентѣвъ, по
моу доказати, и продаю ея най-
менше о 20%, дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
но достати каву вже лишъ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентѣ сирѣвадъ гуртовникова
на мѣсцѣ, той знову гуртовникова
въ Европѣ, бѣдъ тѣхъ купуе коми-
сѣонеръ, а бѣдъ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевѣи або подорожнѣи-
чѣи. Впрѣчьмъ може каждый самъ
переконатись, чи достанѣ де инѣ
по той цѣнѣ такую каву якъ моя
що до якѣости и смаку. 2.27 215—С

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадѣтъ зъ моихъ
конкурентѣвъ по въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужикѣвъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ тѣхъ дешевѣе, якъ я. П-
ручаю мой богатый складъ такоу
2484 Вѣдъ. Духовноствѣ 71—?

Замовляти въ мѣсцѣи и зъ пѣлонѣи
выкопчѣтѣтъ тоуто и рѣтѣлоу. На я
данѣе высылѣа вѣдѣи даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

кашанѣтъ мужикѣи одѣжъ гуртомъ
подрѣбно.

Лѣдѣвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

„Рускій Правотарь домовый“

або приступѣе поясненье, въ якій
способъ кождей при грамотѣхъ
правныхъ всякого рода самъ засту-
патись и потрѣбній писема, якъ по-
данѣ, просьбы и т. п. безъ помочи
адвоката съ повною силоу правною
споряджати може.

Уложѣи Василь Лукѣвъ и
Юліанъ Семѣиновскій.

Томъ I: Законъ цивильный
вразѣ зъ дѣтѣчными доповненіями,
поясненіями — и бѣдѣше якъ 200
рознообразными вѣзбѣрами та прикла-
дами. Стѣрѣвъ 432 + XVI въ 8° або
28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ кни-
ларѣяхъ выносѣтъ 4 зр. а. в.

Хто купуе у п. В. Левицкаго
въ Станиславѣ, платѣтъ за
1 прим. тѣл ко 3 зр. 30 кр. —
Для предплатѣи въ „

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитішихъ новелъ“ виходить по вторнику, а по четвертку і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Діломъ“.

Предплату і писарські приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Котляревського 11, і Бюро газет ул. Карла Лодовика 9. У Києві Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належитість за писарські платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ в Австрії:

на цілий рікъ . . . 18 зр.	на цілий рікъ . . . 24 зр.
на півъ року . . . 9 зр.	на півъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатана вільно одъ порта.

Подинокое число коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одъ однимъ стрічкою печатної, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числяться по 10 кр. одъ стрічки.

У Львові дн 4 (16) марта 1889.

Вже одна часть бюджету ухвалена в радѣ державній, і два руські послы забирали голосъ в дискусію бюджетовій. И сего року руські послы в радѣ державній представляють невідрадный образъ. Инакше виступавъ п. Ковальскій, инакше о. Озаркевичъ, а зновъ инакше прочі державно-мітрополітські послы, пп. Сынгалевичъ, Мандичевскій і Охримовичъ.

Се вправдѣ рѣчь зовсімъ малою вагою, що в тій самій справѣ пп. Ковальскій і Озаркевичъ виступали прямо напроць: оденъ яко генеральний бесѣдникъ за досточного позицію бюджетовую, другій яко генеральний бесѣдникъ протавъ той позиції, бо се рѣчь тільки формальна, рѣчь парламентарнои тактики, и ходило о те, щоби оба бесѣдники могли прийти до голосу. Але в справѣ есенціональній, при голосованню надъ фондомъ диспозиційнимъ, п. Ковальскій голосувавъ протавъ правительства, о. Озаркевичъ усеуновъ одъ голосованія, а пп. Сынгалевичъ, Мандичевскій і Охримовичъ голосували за правительство.

Здався, що в дальшій дискусіі сї три послы ледви чи заберуть голосъ, якъ и доси ихъ голосу мало або и зовсімъ не було чути. Зъ бесѣди п. Ковальского здався виходити, що и днѣ, бодай о національнихъ справахъ Русинівъ, вже не буде промовляти, бо втягнувъ до тей бесѣди вже и такі рѣчи, якъ в. пр. справы шкільні, на котрі приходила властива пора ажъ при пбавнійшій дискусіі. Але-жъ в такій разѣ належало було основнѣйше розбратити порушені справы, такъ, якъ мы в давнѣйшихъ рокахъ привыкли були се видѣти у п. Ковальского. Чамъ менше єсть руськихъ послівъ в радѣ державній и чимъ менше можуть забирати голосъ, тимъ більше належало-бы имъ привертатися, если ихъ голосъ має мати який-такий впливъ.

И бесѣда о. Озаркевича не мала той живости и ваги, якъ в. пр. остатна єго бесѣда мавушого року, де такожъ жалувавъ на поступованье правительства протавъ Русинівъ и заповѣдавъ условну оппозицію навѣть одъ руського клубу. Все-жъ таки бесѣда о. Озаркевича була поважнѣйша одъ бесѣди п. Ковальского, а що оберталася більше в загальнихъ вираженяхъ, то се очевидно длятого, що о. Озаркевичъ має ще промовляти при спеціальнѣйшій позиції бюджетовій о руськихъ школахъ. Сподѣваємося, що кривды и потреби Русинівъ о.

Озаркевичъ высказалъ ясно и энергично, такъ щоби и министры и репрезентанты другихъ народівъ в радѣ державній мусѣли на нихъ звернути свою увагу.

Рада державна.

306. засѣданье палаты пословъ зъ дня 12 марта 1889.

На порядку денномъ дальша дебата надъ рубрикою „Центральна управа министерства справъ внутрѣшнихъ“.

Пос. Райхеръ вызвавъ правительство, щоби протегуючи молодихъ урядників не поминало старшихъ в авансѣ; підносили велике обтяженье громадѣ и вказує на Нѣмечину, якъ тамъ стараються облегчати тягари громадѣ, вкінци підносять потребу реформи закона о підвиненыхъ дѣтяхъ и о підмозѣ убогихъ. — Одтакъ выбрано бесѣдниківъ генеральныхъ.

Пос. Хамедъ яко бесѣдникъ за рубрикою не перечить, що машина адміністраційна показує отяжѣлость в своѣмъ движенію и що в адміністраційній практицѣ видно неодиностайность и нерѣшимость, але причину того добачає не в злій волі або неохотѣ урядниківъ, а в неясности рѣзнодорожныхъ законівъ. Для того належало-бы адміністраційній законъ піддати систематичній ревизіі а рівночасно треба зреформувати деякі галузи самои адміністраційнои служби, примѣняючи ихъ до винятковихъ потребъ.

Пос. Менгеръ яко генеральний бесѣдникъ протавъ рубрики звертаєсь найперше до бесѣди пос. Ферянча, котрий самъ будучи субститутомъ прокураторіи піднявъ заміты протавъ деякихъ прокураторівъ, що займаються агитаціями політичними. По думцѣ бесѣдника прокураторівъ не повинно вибиратися на пословъ, они надто заангажовані суть супротивъ свого становища, щоби могли бути об'єктивними яко послы. Прокураторы мають в Австрії таку власть, яка навѣть не дається оправданію, званижши, що в Австрії борються зъ собою всюды рѣзнодорожні націоналістичні стремленія и пристрасти и що прокураторы суть такожъ людьми и не можуть все опертися тымъ пристрастямъ. На заміты Ферянча, що Нѣмцямъ в Крайній дѣсѣ дуже добре, пригадує бесѣдникъ демонстрація словенскій при ювілею поэта Гріма и трудности, які ставлено заснованню нѣмцесон народнои школы в Люблянѣ. Переходячи до самои адміністрації підносили бесѣдникъ слѣдуючі обставини, котрі викликають голосні апробаты и оплески в палатѣ: Правда, що вругъ дѣлана адміністрація дуже зобльшався, однакъ зъ бѣди виходять самі сумні результати. Урядниківъ адміністраційныхъ єсть дуже мало и они не мають фахового образования. Юристы учаться два роки право римске, а наука в

уставахъ адміністраційній трактуються лише якъ щось додаткового, підчасъ коли за границею суть для урядниківъ адміністраційныхъ окремі фахові наукові заклади. Законъ выдаєсь що-року така сила, що урядники не то правити але и умѣти не може; до того нема ще тыхъ законівъ нѣгде зобранныхъ и конечно єсть рѣшено, щоби правительство посвятило тыхъ 10.000—20.000 зр. и выдало компендію всѣхъ законівъ адміністраційныхъ зобранныхъ и упорядкованныхъ комисією фаховыхъ людей. До адміністрації инакше членны аристократіи — то безперечно гарна рѣчь, що они посвящаютъ службу публичной, але поганя рѣчь, що мѣжъ публикою запанувало досѣдомъ оправдане пересѣдченье, що всѣ вышій мѣста в адміністрації вже зъ горы суть зарезервовані для аристократіи и то бдѣстраше теперь всѣхъ способныхъ юристовъ одъ того фаху. В одній краю короннымъ єсть всего 18 урядівъ повѣстовыхъ, а мѣжъ 18 начальниками повѣстовыхъ єсть 4 графовъ, 6 баронівъ и 4 шляхтичівъ а всего лише 4 походящихъ зъ нешляхотскихъ родівъ! В тѣмъ самій краю на 9 совѣтниковъ намѣстничає єсть 8 шляхтичівъ! До того богато урядниківъ политичныхъ не умѣ по нѣмцямъ, що робить ахъ службу утяжливую и спинає дѣяльність цѣлого уряду, котрий в урядѣ стає по части школою нѣмцесон языка. Машина адміністраційна урядѣ тяжко а навѣть той, хто выгравъ в трибуналѣ адміністраційномъ справу, не може того выграного права все зреализувати. Яко примѣръ подає бесѣдникъ дуже сензаційный процессъ адміністраційный властителейъ копальнѣ нафты и воску земного въ Бориславѣ коло Дрогобича, котрымъ банкъ кредитовый у Львовѣ (вн. Сапига) набувши часть тей копальнѣ помимо выграной нимъ в трибуналѣ адміністраційномъ справы черезъ майже 8 лѣтъ не давъ прийти до своего права. Дальше звертаєсь бесѣдникъ на поле соціальной реформи. Держава завела примусъ асекураційный для робитниківъ промысловыхъ — чому однакъ не подтянула підъ той примусъ рольническихъ робитниковъ в великихъ посѣлостяхъ — а найпаче для чого сама не дала примѣру и не обезпечила своихъ власныхъ робитниковъ бѣдныхъ дѣтиствомъ? Соціальная реформа повинна дѣтквати такожъ и податковъ, котрі в Австрії піднесено до нечуваной высоты. В Берданѣ прим. припадає на одного жителя 12 зр. 8 кр. податковъ а у Відні 56 зр. 30 кр.! Черезъ то пропадає в Австрії промыселъ и ремесло и страшно бѣднѣють менше засѣбні класы. Такожъ пожадано бы була дуже реформа закона о приналежности и о заосмотренію убогихъ в громадѣ. Вкінци переходить бесѣдникъ на поле языкове заявляючи, що на тѣмъ поли нѣмцесон языкъ дѣлає дуже богато перешкодъ и кривдъ особливо в Чехіі. Поляки піддиряють права языка чеського, але самі зовсімъ инакше поступають зъ руськимъ языкомъ в Галичинѣ. Они кажутъ, що навѣть в тѣй

сторонѣ Чехіі, де живуть самі Нѣмцы, на чеській подана треба по чеськи одповѣдати — а що бы они зробили, коли-бы Русины хотѣли коло Кракова або Тарнова вносити до урядівъ по руськи подана и жадали на нихъ руськихъ одповѣдей? Поляки одбѣдали-бы такого пентента до галицесон заведенія божевольныхъ, якъ-небудь и в захѣдній Галичинѣ суть мѣста зъ численными а навѣть и переважачимъ населеньемъ руськимъ! Ба панове Поляки не хотять Русинамъ признати ихъ правъ навѣть в вѣсѣдній части краю! Яко примѣръ подає бесѣдникъ дословно рѣшенье галицесон сойму зъ 19 сѣчня 1886 в справѣ народныхъ шкѣлъ зъ руськимъ языкомъ викладовымъ. Така политика державы, котра вытворює справедливе невдоволенье майоризованныхъ народівъ, не принесе пожитку державѣ и не причинить до єи скрѣпленія.

Одтакъ забирали коротко голосъ для спростованья фактичныхъ в бесѣдахъ попереднихъ послы: Люцатто, Вайтльофъ и Штайнвендеръ, опѣсая же по промовѣ пос. Катрайна в принято тую рубрику зъ резолюцією пос. Кропанеттера, щоби выдано розпорядженье в цѣлій роздаваня стипендій и уживанія фундацій строго приписувъ актівъ фундаційныхъ и волѣ фунда-торівъ.

При рубрицѣ „выдатки на полицію“ в сумѣ 120.000 зр.“ забравъ голосъ пос. Кропанеттеръ. Бесѣдникъ протавный той рубрицѣ, бо правительство не выказує, на що тѣ гроші обертаються, а кромѣ того дѣяльність полиції не то не одповѣдає єи цѣлямъ, але нарушює найпершій основный законы обывательскій. Бесѣдникъ звертає увагу на ставъ выимковий суспензій найважнѣйшихъ правъ конституційныхъ для мѣста Відня и єго окрестности, якіи треба одъ р. 1884 и для полиції можеть всакон самоволѣ. Недавно полиція за само посѣданье одного числа часописа „Gleichheit“ вытязнула двоухъ робитниковъ о повночи зъ постели, зневажала ихъ чинно, одтакъ держано ихъ 9 днѣвъ в арештѣ а вкінци ще и засуджено по 10 зр. кары, велено ихъ фотографувати примусово и выдалено ихъ в Відня. Одного зновъ зовсімъ невинного чловека именемъ Антона Фримля за то лишь, що упало на него вѣдѣрзѣнье, що має в неса-ти листы зъ небезпечными погрозами, напала вь ноци полиція вь домѣ єго стори матери, перекакала сплячу матѣрь и єго увязнила держачи зовсімъ невинно 8 днѣвъ вь взынці. При той способности забрала єму полиція книжки, котрі суть власностію посла Айхгорна и не оддає ихъ доси, бо єсть то єи сумнымъ авычаємъ не оддавати забранныхъ книжокъ. Кромѣ того вѣвала полиція службодателя Фримля, котрий зовсѣ Верндль и живе вь Штайерѣ, щоби выдаливъ Фримля зъ службы. Верндль называє то взынанье поганю „деуцудіацію“ и не выгнать Фримля. Зробивъ добре, бо позбавляють хлѣба мусѣвъ-бы хѣба мандрувати одъ села до села, одъ арешту до

Причинокъ до житиелени о. Томи Полянського.

9) Написавъ Ал. Торомскій.

(Конецъ)

IV.

Теперь бы намъ ще застановитися: які є причины зложились на то, що Полянскій зновъ наворачує до Русинівъ и яко добрый Русинъ зійшовъ зъ того свѣта? Авторъ „Бюграфического очерка“ мотивує се тымъ, що Полянскій, ставши посломъ до сойму, довѣдаєся о тайныхъ планахъ полонизаціи, що до Русь, о ихъ ворожбѣ усвоєблює, що узрѣвся заведенимъ в своихъ надѣяхъ и понынянимъ на орудіе для побѣды Галицесон Русь. Тоды єго чувство руске пробудилося, бѣзъ зачавъ вертатися до своихъ. Цѣлковите-жъ навораченно и выльченье зъ польскихъ идеалівъ наступило вь 1870 роцѣ, коли учитель перемысловъ гимназіи Свѣржѣ, підлущеный якимись перекичиками суплентами, вь сали консервативной публично обвинивъ руського катихета и професоровъ Русинівъ о московску пропаганду межы учениками. Полянскій доходявъ того протоколирно, але показалося, що то була клевета. Коли-жъ рада шкѣльна не повѣрила доходяженьямъ Полянського, а делегаты єи вь своихъ доходяженьяхъ брали клеветниковъ вь оборону, тоды Полянскій, оскорбленный тымъ, цѣлкомъ одвернувся одъ озорности польского и ставъ такымъ якъ вь 1848 роцѣ твердымъ Русиномъ.

Выслушали на то же инші причины, а то єсь такі:

Початокъ навораченія Полянського сягає ще часѣвъ єго перебуванія вь Рашевѣ. Коли остававъ вь Перемышлѣ и Самборѣ, то хотѣ бавився вь польскій патриотизмъ, все таки живъ посередѣ Русинівъ, бачивъ той народъ, середъ которого узрѣвъ свѣтъ и выховався, мавъ церковь, бачивъ богослуженье руске, чувъ руске слово и рускій церковный співъ, святкувавъ рускій свѣта, — словомъ, чувъ

дома межы своими. Коли-жъ перенесено єго до Рашева, стало єму тужно за церквою, за своимъ народомъ, було єму прикро, що вь рускій свѣта мусѣвъ ити до школы, а вь великій свѣта треба було вхати ажъ до Зальсѣ (села пѣвъ милѣ одъ Рашева), щоби побачити церковь. Сталося зъ нимъ такъ, якъ сказано вь тѣмъ стишкѣ: „Хто здоровье має — довго бѣзъ не знає, якъ оа смакує — доки-є не попусѣ“. Такъ и бѣзъ ажъ на чужинѣ познавъ, якъ то мило рѣдѣє слово, якіи милый той обрядъ церковный, вь котромъ зъ дѣда прѣдѣла Бога хвалимо, — и вь вѣмъ зачало одзыватися руске чувство, єго бажаньемъ було зновъ достатися вь сторону, де єсть Русь. А тымчасомъ, щоби собѣ побѣты вь чужинѣ яко-такъ управити рѣдкимъ словомъ, громадинѣ бѣзъ около себе ученикѣвъ Русинівъ, котрі училися вь рашевскій гимназіи, и учивъ ихъ руського языка.

Всѣмъ о тѣмъ проблемѣкѣ звороту вь пересѣдченяхъ Полянського дѣйшла до Львова, мусѣла она дойти и до Перемышля, и то була причина, що Русины поставили єго на кандидата на посла до сойму. Ози гадали, що Полянського перепутъ екорше нѣжъ другого, бо сподѣвалися, що Поляки (що-найменше якась часть) не будутъ протавъ него выступати, и что Полянскій, выбранный Русинами, буде вь соймѣ піддирати руску справу. Однакъ-жъ той крокъ перемышльскій Русинівъ бувъ блудомъ политичнымъ, бо по перше, руске чувство вь Полянскѣмъ ще такъ не скрѣпилось, щоби днѣ зъ руськѣ Русинівъ праявлявъ бѣзъ выборѣ, бѣзъ згоды Поляковъ, и щоби піддиравъ справу руску протавъ польскіи бѣднѣшости; ще бѣзъ не мѣгъ зрывати зъ тѣми, зъ котрыми трмавъ черезъ такъ много лѣтъ, и то власне вь тѣй хѣли, коли доставъ до давно бажаного Перемышля. По друге, Полянскій, єкоро рѣшався кандидатувати, бувъ певнѣйшій вьбору, єсли буде поставленый Поляками, а не Русинами. А хотѣ быти не гонимъ за высокими достоинствами, то все таки мавъ свою амбіцію, и авѣ своего личного достоинства, авѣ своего становища нѣколи не позавѣвъ, — длятого то не мѣгъ вьставлятися на

безбѣпечнайшій перепасты при выборахъ. Не єсть то соромомъ участы вь борбѣ за якусь идею, не єсть соромомъ для народовца выступати вь борбу за народну справу зъ сильнѣйшимъ соперникомъ и участы, — але участы не знати за що, не робити чловековѣ чести. Такъ и Полянскій не ставъ ще на стѣлько Русиномъ, щоби за руску справу наворачивъ на то, щоби перепасты при выборахъ, — се бѣзъ уважавъ собѣ за соромъ и бувъ-бы собѣ такожъ становиче на новій посадѣ зрѣвѣвъ трудѣйшимъ. Длятого то бѣзъ не принявъ вьбору на посла одъ Русинівъ яко Русинъ, лише одъ Поляковъ. Але се бувъ такожъ блудъ зъ єго стороны, що взагалѣ принявъ вьбѣръ на посла. Се не було поде для него, оно не одповѣдало єго усвоєблює. Длятого то бѣзъ вь соймѣ не бравъ важнѣйшой участы вь справѣхъ и не выступавъ нѣколи зъ бесѣдою. Єму було найлучше подакувати за то достоинство, а бувъ-бы не потребувавъ только-що пробуджуюєся вь нѣмъ чувство руске наново придружувати, найкращій порывъ своего життя называти молодецями мрѣями и ображати чувство народне Русинівъ. Але видно и бѣзъ пѣйшовъ за тымъ вѣтромъ — убѣдѣніє о автономичній достоинствѣ.

Але принятыє крѣсла посольскіе мало у Полянського ту дѣру сторону, що неодоливо переконався, что тѣ, що бѣзъ называвъ молодецями мрѣями — зовсімъ мрѣєю не было. Ози бачивъ, якъ Русины своими стабыми силами борются за народный права, якъ они — чому бѣзъ перше не вѣривъ — бѣзъ чужои помощи, власными силами подѣ сать свою незрѣдѣсть, розвивають словеснѣсть, выробляють питоменну культуру, закладають товариства, удержують часописъ политичный, бѣдѣристичный, наукового и религіійного зѣвѣсту, выдають книжки и часописы поучающій для народу, будують и укрѣпляютъ церкви, плекають сѣльвѣ, підносять дѣпоту и повагу обряду. Побачивши таку жизненну силу вь народѣ, не мѣгъ для него статусъ рѣвнодушнымъ. Той поступъ народности руськой може найбільше причинивъ до повороту Полянського вь рѣдѣу пристани.

Стежки життя Полянського поучають

наєть, якъ то струя життя и рѣзніи обставини на своихъ хвилѣхъ уносятъ неодоливо зъ насъ тамъ, де бѣзъ нѣколи не думавъ бути. Кѣлько то зъ нашихъ людей вь молодѣмъ вѣцѣ запалоєсь огнемъ живого чувства для народности, а потѣмъ ставъ для неѣ рѣвнодушнымъ. Але они поучають насъ такожъ, що єдинимъ и найцѣннѣйшимъ средствомъ здобути поважанье для народныхъ правъ — єсть щира и ретельна праця на поли народнои просвѣты, піднесенія матеріальной и моральной стороны народу. Тѣлько така праця може поставити нашъ народъ на рѣвни зъ другими, добути єму поважанье вышнихъ, принадлежній єму права, а тыхъ, що сталися єго бѣступниками, назадъ привести на лоно рѣднои вынѣки.

На тѣмъ могли-бы мы вже нашъ „Причинокъ до житиелени о. Томи Полянського“ заквѣчати. Однакъ-жъ для характеристики єго додамо ще кѣлька слѣвъ.

Полянскій мавъ дуже великій впливъ на своихъ ученикѣвъ, такъ що тѣ навѣть наслѣдували єго вь пѣзнѣйшійшій житю, розумѣвѣ, не кождый вь одиѣмъ: сѣй вь тѣмъ, той вь инѣмъ. Я видѣвъ священникѣвъ, єго давнихъ ученикѣвъ, котрі на амвонѣ зовсімъ наслѣдували гѣсты и способѣ говореня Полянського, коли бѣзъ голоснѣвъ проповѣдѣ. Я самъ вь школѣ не вь одиѣмъ наслѣдую Полянського. Але и вь пересѣдченяхъ политичныхъ єго примѣръ мавъ впливъ на неодоного Русина. Тѣлько-жъ треба Полянскому признати, що, хотѣ бѣзъ баваєся вь польскій патриотизмъ, то протавъ Русинівъ ворожо не выступавъ и бѣзъ завѣсѣды державы за Русина.

Яко педагогъ бувъ бѣзъ знаменитый. Єго любила молодежь и бѣзъ єи любивъ. Особливо любивъ бѣзъ ширѣсть и отвертѣсть, а підлости, интригъ, тайныхъ доносовъ не любивъ. Бувъ такожъ вырозумѣлый на похѣби молодежи.

За-для примѣру єго поступованія зъ молодежю наведу ось такий фактъ зъ тыхъ же часѣвъ, якъ Полянскій бувъ профессоромъ вь Перемышлѣ. Вь нинѣшнійшій будынку гимназіальной мѣсталися давнѣйше всѣ школы: на долѣ школы нормальный и дѣвъ низшо-реаль-

арешту. Таким способом сама полиция выхватуе динамитардвѣ. Дальше обговорюе бесѣдникъ сраму змовѣ робѣтничкѣ, мѣжъ нашими такожѣ робѣтничкѣмъ пекарскихъ у Львовѣ, остро выступаючи противъ правительства, що дало майстрамъ на часъ змовѣ пекарѣвъ войсковыхъ а бѣгачъ замыкало стрѣляющихъ. Деякимъ стрѣляющимъ, котрѣ хотѣли писати листы до своихъ товаришѣвъ въ Вѣднѣ и Празѣ а не умѣли писати, писавъ листы тѣ урядникѣ державныхъ зѣлѣнницѣ Рыбковскій. О тѣмъ дѣлаеся тогдѣшній намѣстникъ а те першій министръ Залескій, велѣвъ прикликати директора зѣлѣнницѣ Кловоского и поручивъ ему перенести Рыбковского зб Львова на ливню, що и сталося! Надто высланѣ листы заверено — не знати якимъ правомъ — и то на руки Кловоского! Чи В. Екскел. постунае такъ само энергично и противъ людей, що роблять „рингъ“ на шкоду публики? (Переро-торфѣр: А противъ иншихъ свѣстѣвъ азъ Галичинѣ?) О тѣхъ я не знаю нѣчого, говорю лишь то, що знаю. Коли бѣгачъ тѣхъ 21 робѣтничкѣвъ замкнуло, поклякнуло того, що писавъ листы, телеграфично до Львова а Чедикъ выповѣвъ ему службу и тѣ навѣтъ не на 14 дѣвъ напередѣ, лишь за той часъ дали ему заплату и казали заравъ ити.

А що дѣеся на поли права о зборахъ! О дѣвъ резервистѣ, Кароль Шмидтъ, скликававъ на груденѣ 1888 зборы робѣтничкѣвъ въ Медлинѣ. Баденскій староста не позволявъ ему скликати зборѣвъ, бо казавъ, не знати, чи Шмидтъ австрійскій подданный. Чи мавъ бѣтъ може до своего подаяна долучати метрику, свѣдоцтво шенленя бѣны и Богъ знае що? Та полиция, що знае, хто що скаже въ коршмѣ, не знала того, що той чловѣкъ есть австрійскій подданный. То очевидна шкана! А то кажутъ: Свобода, якъ въ Австрій!

Шевскій едѣлъ у Вѣднѣ дозволено обходити роковины заснованя товариства посяла предложеной программы, але подѣ условіемъ, що прѣвѣтній письма и телеграммы мають бути напередѣ предложенъ комисаревъ на зборахъ и тогды ажъ бѣчатѣвъ, коли бѣтъ на то позволить. Комисаръ має цензурувати на зборахъ телеграммы! Зѣ дѣвъ бѣтъ має право до того? И за такѣ дурницѣ маемо оплачувати урядникѣвъ полиційныхъ. Або ще и то: за все, що станесе на зборахъ буде одѣчати предѣдатель зборѣвъ. Я цѣкавы знати, що сталося-бы тогды, якъ бы були якѣ демонстраціи, за котрѣ предѣдатель нѣчого не виненъ? Дальше наказавъ староста, що зборы мають выказати передѣ комисаріатомъ, кѣлько маля доходу и на що ужито чистый доходъ. Того вже за богато! Що полиція до того? Чи то ен грошѣ? Що полиція до того, що люде зробити зъ своимъ грѣшма? Коли зроблять що карыдостойного, то на то суть детективы...

Въ тѣмъ дуѣхъ говоривъ Краваттеръ и дальше та наводивъ богато примѣровъ, якъ полиція постунае незаконно. Бѣсѣду свою закончивъ резолюціою: „Вызвасея правительство, чтобы заравъ занесло розпорядженіе зъ 30 сѣчня 1884 о застановленіи арт. 8, 9, 10, 12 и 13 основныхъ законовъ державныхъ зъ округѣхъ судовыхъ Вѣднѣ, Корнайбурѣ и Винеръ-Найштадтѣ“. Резолюціо сѣю бдослано до комисіи бюджетовъ.

Переглядъ часописей.

[Neue freie Presse, Politik, Narodni Listy и Dziennik Polski о бѣсѣдахъ послѣдѣ Ковальского и Озаркевича.]

О бѣсѣдахъ послѣдѣ Ковальского и Озаркевича въ радѣ державной высказали нѣмец-

кѣ, чешскі и польскі газеты свои погляды. Зѣ нѣмецкихъ газетѣхъ подаемо яменья слова „Neue freie Presse“, котра такъ пише:

Бѣсѣды послѣдѣ Ковальского и Озаркевича пригадували генеральну дебату надѣ бюджетомъ. П. Гавзеръ, яко генеральный бѣсѣдникъ правдѣ, плакнувъ патетично до послѣдѣ: Ровноправностѣ не есть загальнымъ и не яснымъ словомъ, — кождѣ дѣтина, кождѣ свободный чловѣкъ зрозумѣе безъ коментаря, що есть равноправностѣ. Отже-жѣ здаеся, що такі коментарѣ потрібный до того, що П. Гавзеръ розумѣе подѣ равноправностію, бо зѣ бѣсѣдѣ оныхъ рускихъ послѣдѣвыходитъ, що въ Галичинѣ понятие равноправности взагалѣ не знане. Зѣ тѣхъ бѣсѣдѣвыходитъ такожѣ добра рада для П. Гавзера, чтобы меньше займался равноправностію въ Чехахъ а тѣмъ болѣе журнису о равноправності въ Галичинѣ, котрой станѣтъ такій, що дѣяльности П. Гавзера на поли равноправности въ Галичинѣ не стоить нѣчо на завадѣ.

Слова тія верховодячого вѣдѣнского органа зовѣмъ справедливы, только належало было ихъ меньше вымѣрять противъ П. Гавзера, якъ противъ иншихъ членѣвъ польского клубу. П. Гавзеръ въ остальныхъ пяти рокахъ ставъ однимъ изъ справедливейшихъ послѣдѣвъ супротивъ Русинѣвъ; такимъ бодай заявляеся бѣтъ въ галичинѣ соймѣ.

Зѣ чешскон прасы маемо передѣ собою голосы „Politik“ и „Narodni Listy“. „Politik“ такъ пише:

Послы Ковальскій и Озаркевичъ высказали нѣмѣ радѣ узасадненыхъ жалобѣхъ, котрѣ правительство повинно бы такъ уважливѣти. Хоть якъ намъ немало и прикро мѣшталася въ домашній справѣ двоухъ спорѣдичныхъ народѣвъ и хочъ якъ консквентно мы за-для милого супокою се оминаемо, а все-таки думаемо, годѣтася намъ высказати гадку, що не належало-бы доводити до загроженого Ковальскимъ подѣлу Галичины посяла народностей.

А „Narodni Listy“ пишутъ:

Наибѣрше вже поневоленіе руского племени въ Галичинѣ. Лиху будучность готувать Поляки той земли. Насилье выпирание Русинѣвъ, ихъ языка и писема зб школы и урядѣвъ помѣтатѣся. Кожда безправностѣ находѣтъ наковѣцѣ местника, а Поляки выхосовуютъ зъ такою безоглядностію свою гегемонію, що нарѣкани Русинѣвъ будѣтъ небезпечный бѣгомѣтъ въ Россіи.

Зѣ польскихъ газетѣхъ обѣзвасея лише „Dziennik Polski“, але его бѣсѣда стане и за голосы иншихъ газетѣхъ. Отъ якъ пише въ дописѣ въ Вѣднѣ:

Промовляли нѣмѣ такожѣ два Русины: гофратъ Ковальскій и П. Озаркевичъ. Сѣ панове немаду мають выгоду, отъ по-просту що року повторяють те саме. Бѣсѣды ихъ скучны, дуже скучны: то не гроты Антоновичѣвъ, Романчукѣвъ, Свичинскихъ, анѣ то голосѣ Вернигоръ-Ковальского зъ соймѣ, — то к. k. österreichische Ruthenen, котрѣ разѣ въ рѣкъ заманифестувати мусѣтъ свою raison d'être, втручючи „свои три грошѣ“ до бюджетовой дискусіи. Зѣ соймѣвыми Русинами можна боротися, зъ сѣхъ хѣба можна смѣяться. Тожъ и запримѣтивъ я, що гр. Таффе черезъ цѣлу бѣсѣду П. Ковальского потнравъ нѣсѣ въ способѣ дуже подѣзрѣвый, якъ коли-бы хотѣвъ смѣхъ замаскувати; а бодай не могу себѣ никакѣ вытолковать малтретованя тои благороднои части лица презеса кабинету.

Груба пересада и вѣпкучій способѣ вы-

кувавъ се и забравъ зѣ Перемишля, а Полянскій чымъ скорше написавъ ему свѣдоцтво бѣдоху. Инымъ разомъ Полянскій не любивъ, коли ученикъ бѣдохѣвъ на иншу гимназію, а бѣхѣло его, если-бы то мало бутѣ зѣ его причинъ. Коли разѣ одному мому товаришеви въ классѣ сѣмѣй въ прудности сказавъ: „Ты нѣчого не розумѣеши; хѣба бы я не живѣвъ, чтобы ты мавъ першу классѣ“, а той хотѣвъ бѣдохѣты до Самбора, то Полянскій, дозѣдавшаеся о тѣмъ, черезъ мене угаворювавъ того ученика, чтобы не бѣдохѣвъ зѣ Перемишля, чтобы нѣчого не бояеся (бувъ то вѣрѣтъ не злыи ученикъ) и давъ ему потѣмъ удовлетворяющую ноту зѣ того предмету.

Для характеристики Полянского наведу ще оданъ примѣръ его поступованя зѣ профессоромъ, о чѣмъ менѣ достовѣрный уста оповѣдала. Коли бувъ директоромъ въ Самборѣ, просивъ оданъ профессоръ о бѣдустку на одиной дѣнь, бо мавъ дѣсь выѣхати, а другого дня обѣщався бутѣ рано въ школѣ. Але Полянскій мѣркувавъ собѣ, що такъ же ему буде заравъ рано бутѣ въ школѣ, тожъ самъ взявъ за него заступство, коли той не прийшовъ на годину. Дѣсь въ половинѣ годинѣ Полянскій глянувъ черезъ окно въ кабинетъ, якъ профессоръ що-силѣ спѣшитѣ улицею до школы. Онѣ выходѣтъ зѣ классѣ на коридорѣ, вѣтае дуже мило профессора словами: „Поволи, поволи, бо ще доста-нете запальня“, не слухавъ его звинюваня, лише пытае, якъ ему ѣздѣлось, а коли почувъ, що профессоръ не спавъ сѣи ночи, бѣозвасея до него: „Идѣтъ же до дому, положѣтъся, а якъ выспѣтѣеся, пополуноя прийдѣтъ до классѣ“.

Якъ Полянскій, такъ и директоръ Кунцекъ были дуже добрыми педагогами. Ихъ поведѣне зѣ учениками и зѣ учителями може дѣйствѣно за взѣръ послужити другимъ. Только то дивно, що оба тія педагога своихъ учениковъ не захожували до стану учительского, а навѣтъ бѣдражували. Коли я бувъ въ осямѣлѣй классѣ и носивъ зѣ гадкою, що скѣбченю гимназіи удалася на выдѣлѣ философичный, Полянскій, стрѣтивши мене въ Великодѣй святѣ у архидіакѣна Вѣтошаньского, сказавъ до Кунцека: „Представляю Вамъ нашего будучого колегу“. На то бѣозвасея Кунцекъ: „Ist das Ihr Ernst? Thun Sie das nicht, Sie

ражена блатерско-шовинистичного органу польскихъ неспѣдо-поступовѣвъ бѣдѣравъ всяку вагу и тѣмъ дробнымъ частенкамъ правды, якѣ могла-бы находѣтѣся въ словахъ дописувателя. Вѣрѣтъмъ выше поданѣ голосы иншихъ, не-польскихъ газетѣхъ покъзуютъ, що бѣсѣды П. Ковальского и Озаркевича не остались незамѣченѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданіи палаты послѣдѣвъ предложено правительство проектъ закона о привлеченію порту въ Трѣвѣтъ до загального округа мытового. Министръ рѣльничѣва зажадавъ додаткового кредиту въ сумѣ 10,000 зр. на регуляцію Вислы и Сяну при ихъ слиянѣ. Кошпѣ интерелювавъ, дячѣного комисіи для справѣ анархистичныхъ не зѣбраеся на засѣданіи. Предѣдатель тои комисіи, Джованелли, бѣдовѣвъ, що нѣхто не жадавъ скликаваня, то-жѣ комисіи и не зѣбралася. Обѣсла приступлено до дальшой дебѣты надѣ бюджетомъ и радѣено надѣ титуломъ „будова дорѣгѣ“. Пос. Зигмунтъ домагався утвореня министерства для робѣтъ публичныхъ. При титулѣ „водній будѣвъ“ промовлявъ пос. Озаркевичъ за регуляціою Дѣбѣстра и Прута. Палата приняла обѣсла внесенѣе пос. Руговского, чтобы въ стѣрѣвахъ, де бѣдѣвасея регуляція рѣкъ, засаживати вербѣлозы на фашаны до регуляціи. На тѣмъ законѣчено нарядѣ надѣ егѣтомъ министерства дѣлѣ внутрѣшнихъ. Нѣмѣ бѣдовѣваны нарядѣ надѣ егѣтомъ министерства краевой обороны. Здаеся, що въ наслѣдокъ звѣстныхъ демонстрацій противъ закона войскового на Угорщинѣ, не обѣдѣея и въ австрійскѣмъ парламентѣ при нѣмѣшній дебѣтѣ безъ остро-го выступленія противъ министерства краевой обороны и дячѣного спѣдѣваеся загально на нѣмѣ бурливыхъ сценѣвъ въ палатѣ послѣдѣвъ.

„Politik“ довѣдѣеся, що выборы до соймѣ въ Тироли будѣтъ вже въ наибѣлизшѣмъ часѣ розписанѣ, а самѣ выборы будѣтъ бѣдовѣваны въ маю. Причина такѣ скорого розписаня выборовъ має бутѣ та, що власти политичный будѣтъ побѣйше по ухваленію нового закона войскового занадѣ заняты перевѣденіемъ рекрутаци и дячѣного мусѣтъ званѣе скорше унѣрѣти зѣ перевѣденіемъ вѣступныхъ робѣтъ до выборовъ. Выходѣтъ зѣ того, що я въ другѣхъ краѣхъ коронныхъ будѣтъ выборы до соймѣвъ бѣдовѣваны вже въ маю. Ту саму вѣсѣтъ подае такожѣ и „N. fr. Presse“.

Комисіи бюджетова приняла вже проектъ правительства о платнѣ и пенсіяхъ учителямъ при гр. кат. и рим.-кат. семинаріяхъ духовныхъ. Министръ просвѣты д-ръ Гавъ заявѣвъ, що проектъ сей уважливѣвъ всѣ бажаня епископѣвъ.

Межи Чехами а Нѣмцами у Вѣднѣ веде-ся теперь завѣзѣта борба о чешку школу на передѣстѣю Фаворитѣвъ. Чѣха подали до рады мѣста просьбу о субвенціи для сѣи школы, что межи Нѣмцами выкликало велике обурѣнѣе. На засѣданіи рады прийдѣ мабѣтъ до дѣже бурливыхъ сценѣвъ, бо болѣебѣтъ радныхъ естѣ противъ заомого и доказуе, що чѣска школа у Вѣднѣ заснована лишь въ цѣляхъ агитаційныхъ. За заомого будѣтъ промовляти антисемиты, котрыхъ у Вѣднѣ такожѣ дѣже не любѣтъ.

Вѣчерашне торжѣство роковинѣвъ революціи зѣ 1848 р. бѣдѣуло зовѣмъ спокойнѣо, до чо-

го причинилася мабѣтъ наибѣлѣе велика студѣвъ, котра не дала людемъ довго стояти по улицѣхъ. Въ сѣли рѣдутовѣй мавъ зѣ рана пос. Ираній бѣсѣду, въ котрой розказавъ подѣвъ зѣ 1848 р., а обѣсла выслано прѣвѣтну телеграму до Кошута. По полудни бѣдѣулося дальше торжѣство. Студѣнты и богато народу ходили улицѣми сѣвѣваю патриотичный пѣсѣнѣ и выголѣшючи декламациі. Полиція робѣла всѣмъ порядкомъ и дорогу манифѣстантамъ. Около 5 годѣ. все законѣчѣлося спокойнѣо. Такѣ самѣ манифѣстаціи бѣдѣулося вѣчера по цѣлѣй Угорщинѣ. Демонстрацій противъ закона войскового не было нѣдѣе.

„Бирж. Вѣдом.“ доносѣтъ, що правительство росіейске носѣтъ зѣ гадкою прѣскорити будѣву зѣлѣнницѣ бѣдѣ Льва до австрійскои границы до Томашова. О концісію на будѣву тои зѣлѣнницѣ старасѣя зарядѣ зѣлѣнницѣ привѣсляеьскои въ надѣвъ, що сѣ зѣлѣнницѣ черезъ будѣву новѣи нѣдѣсѣеся знанѣо, бо весь рухъ зѣбѣжѣвъ зѣ Галичинѣ и Угорщинѣ перенѣеся на сѣю зѣлѣнницѣ. Такѣ само провѣтѣеся друга будѣва зѣлѣнницѣ бѣдѣ Мѣхова до Михѣловицѣ бѣдѣ Краковѣмъ.

Францускій сенатъ ухвалѣвъ величѣною болѣеостѣю, бо 213 голосами противъ 58 выдѣти сенатора Навѣта судѣви. — Въ наслѣдокъ смерти министра маринарка, адмирала Жоре (Jakes), обѣявъ теку сѣго министерства провѣзорично министрѣ войнѣ Фрейсине.

Кореспондентъ „N. fr. Presse“ бувъ перѣдѣ кѣлькома дѣнями на аудіенціи у короля Милана а той такѣ пояснѣвъ ему свою абди-кацію и теperшнѣи станѣ въ Сербіи: Нѣхто не може менѣ закѣпнѣти, что то, що я зробѣвъ, прѣйшло неспѣдѣвано. Я попросѣвъ кѣлько мѣ-сѣцѣвъ тому назадѣ до себе австрійского посла Гетельмилера до Ілайхенберга и сказавъ ему, що думаю зробити, а заравѣи и просѣвъ его, чтобы бѣтъ подавъ се до вѣдомѣсти цѣсѣря Францѣ-Иосифа. Одѣ того часу думаъ я лише надѣ тѣмъ, якъ то все зробити. Одѣ мене хотѣли, чтобы я позволивъ регентѣмъ выбѣрати. На то бувъ-бы я нѣколи не зѣдѣвѣся. Теperшнѣи ре-генты — то сербскі патриѣты а се дае пору-ку, что они не бѣдѣступѣтъ бѣдѣ дѣтенѣршѣи заграничнои политикѣ Сербіи. Теperшнѣи станѣ въ Сербіи есть для Австрій ше лѣпшій якъ давнѣи. Що-до мене, я останѣеся безуслов-но вѣрнѣмъ цѣсаревъ Францѣ-Иосифѣи и цѣ-рымъ прѣхильникомъ Австрій, а такѣ само будѣтъ постулатѣи и всѣ, що бажѣютъ добра Сербіи. Навѣтъ радикалы, котрѣ досѣ высту-пали противъ моѣи политикѣ, выдѣтъ уже, що зѣ Австрію треба жити въ вѣдѣ. Побачѣте, що Ристичъ, такѣ само якъ за першѣи реге-нтѣи, опресѣ на Австріи а на него будѣ такѣ само нападатѣ за то, что есть прѣхильникомъ Австрій, та сама партія, на котру я опираеся, напредѣники. Кажутъ, что нова конституція занадѣ либер-альна — ну, то покажеся: або она покажеся въ часѣ регентѣи доброю и мѣи сынѣ будѣ мѣтъ посяла неи наувѣвати, або нѣ, то молодому ко-ролеви будѣ лекше порѣбѣти зѣмѣны. Менѣ ра-дѣли, чтобы я на основѣ сѣи конституціи панувавъ дальше; Ристичъ заклиная мене, чтобы я полишѣвъ правѣтельству, чтобы оно робѣло, что хоче. Я сказавъ: не могу того зробити. На мѣи поглядѣ, на сербскѣи прѣ-стѣлѣ не повинна бутѣ лялька, — слово короля и его воля повиннѣи мѣти значѣнѣе. Я не хочу бутѣи королѣмъ, котрый бы лишь бѣдѣисувѣвъ акты и бувъ забавкою въ рукахъ министрѣвъ. Я не мѣтъ вѣякъ пожертвувати своего пер-сѣвѣченя, що монархѣ въ конституційнѣмъ значѣнѣю слова есть ще теperъ на Балканѣ не на часѣ. Край бувъ вѣншого пересѣвѣченя, и я уступѣвъ. Я бувъ-бы вытѣравѣвъ до послѣдѣиои хвѣлѣ, якъ бы не то пересѣвѣченѣе, что въ та-кихъ краѣхъ, якъ Сербіи, може частѣи такои регентѣи, якъ я ен хотѣвъ, прѣвести корѣсти. Менѣ стояла передѣ очѣми Испанія. Прѣтивъ дѣтины не будѣ чѣеже нѣхто вѣста борѣы. Одѣ коли въ Испаніи сѣдѣти на прѣстѣлѣ дѣтина, то и нема тамѣи провѣнціментѣвъ. Я подалъ далеко въ свѣтъ на Вѣхѣдѣ або до Испаніи. Тутѣ не могу оставѣти, коли не хочу выста-витѣся на посмѣхѣнѣе, что живу спокойнѣо подѣ крылами регентѣи. За рѣкъ верну и будѣи пѣлѣнувати выхѣваня моего сына О моихъ прѣ-вѣтѣныхъ бѣдѣоснахъ най собѣи говорѣтъ, что хотѣтъ. Моя сѣрава зѣ жѣнкою для мене скѣб-чена а такѣ само уважае ен за скѣбченѣи и нова коаветатѣи. Хѣи прѣчитае уважао \$. 70. нова конституція, то пѣзнае, что она мѣва-ка прѣзнае мѣи розвѣдѣ. Тамѣи прѣзнаеся ли-ше королева и наслѣдѣнѣи прѣстѣла права, а корѣвѣи не прѣзнаеи нѣякихъ правѣ, анѣ не вѣложено на неи нѣякихъ обѣвѣзѣвъ. Я маю права и обѣвѣзѣки ще и по своѣи абдиѣкаціи. Обѣстѣники говорѣтъ, что я не выдержу и по-верну назадѣ, коли мене покличутъ. Того я нѣколи не зробѣлю Я не пожалѣю — скѣбѣнѣвъ корѣль — сѣего рѣшучого кроку въ свѣмѣи жѣтѣю...

НОВИНКИ.

— Пѣтиціи въ справѣ основаня рускои гимназіи въ Чортковѣ вѣзгляно въ бучачѣи надѣбѣслаи нѣмѣи на рукѣ „Народной Радѣ“ громады: Бѣлѣшанка, Угри-ковѣцѣ, Сапогѣвъ, Пѣлѣпче, Худѣковѣцѣ, мѣстѣчио Хорѣстѣвъ, Губѣвъ, Михѣковѣвъ, мѣстѣчио Ку-дрѣнѣцѣ и Яблонѣи.

— Выдѣлъ „Рускои Бѣсѣды у Львовѣ“ подае до вѣдомѣсти, что дѣлѣ 8 и ст. цѣвѣтѣи с. р. бѣдѣ-дѣтъся авѣчѣиый Загалѣиый Зборѣи членѣвъ „Рус-кои Бѣсѣды“. На порядѣи дѣнѣиыхъ: 1) справѣ-зѣданѣе устуѣающѣио выдѣлу, 2) справѣзѣданѣе се-крѣтарѣи и госѣдѣарѣи, 3) справѣзѣданѣе реферѣн-та теарѣального, 4) справѣзѣданѣе контролѣиои ко-мѣи, 5) выбѣръ нового выдѣлу и 6) внесенѣи вы,

Ал. Горѣнскій.

дѣла и членовъ. — За Выдѣлъ: Д-ръ Юліана Целовичъ, голова; Костъ Паниковский, секретарь.

— Руско-народный театр — наконецъ по великихъ хлопотахъ (бо дирекцію въ дорозѣ въ Бродовъ до Золочева завѣляло было въ Красномъ и она мусѣла на тамошней станціи три doby переселѣнтіи) переселился уже до Золочева — и тамъ починае представлениа. Завтра въ недѣлю одограана буде оперета Кроншвницкого „Помилуй въ дурнѣ“; во второкъ комична опера „Таспароне“; въ среду мелодрама „Маруся“; въ четвертъ „Дзвонъ въ Корневиль“ а въ недѣлю драма Карого-Карпенка „Наймачка“.

— Про устроеныи вечеронъ въ Теревови въ память XXVIII-ыхъ роковинъ смерти Т. Шевченка, дня 26 н. ст. лѣтото, подають намъ въ дописи зъ одами такіи близкіи вѣсти. Вечерокъ одкрывъ п. Мачишинъ, кандидатъ нотаріальный, патристичною промовою. Паниа Калиновича зъ Вербови и учитель зъ Струсова п. Гарматъ дуже красно оддеклямували утворы Шевченка, а мѣщанинъ теревовельскій п. Василь Косонжекъ выголосивъ свой власный утворъ въ честь великого Кобзаря. Панъ Вельсера при дуже добромъ аккомпаниментѣ п. Равха одсѣвала мовъ соловѣй Моношукъ речитативо и арію зъ „Гальки“. Мѣщанскій хоръ мѣщанскій выкопавъ знаменито пѣсни: „Закувала та свѣта зазвѣла“ Нѣщанского, „Гуляй“ Ничанковского и „Звядку“ Вербилкого, а о Савула, сотрудникъ теревовельскій, основатель и проводникъ хору, дѣставъ щедрѣ нагороду гучными о-плеканми якъ за свой трудъ для хору такъ и за прекрасне свое басове солю. Комитетъ придбавъ чистальни зъ того черка звыжъ 50 зр. доходу, а буля въ томъ комитетѣ мѣжъ ишмиа: бурмистръ д-ръ Ольшанскій, знаный приятель Русинъ, о. дек. Залуцкій, ш. Синенскій, Стеблецкій и др. Честъ же чистальни, честъ и вѣзмъ тымъ, що взяли участь въ устроенои того пре-красного памятного свѣта въ князь-городѣ Теревови!

— Печатна п. Михайла Бѣлоуса въ Коломыи обходять дня 19 н. ст. 25-лѣтний юбилей своего истованія. Програма торжества: а) год. 8 рано гостина въ лѣлоки печатнѣ; 2) о год. 9 служба Б. въ мѣскоій церкви; 3) одъ год. 11-он до 1-он въ полудне юбилей приймаѣи буде поздравленъ одъ товаришѣвъ, свѣдѣвъ и доброжелательныхъ друзей.

— Аматорске представлениа, на доходъ дѣвочого институту ч. Васильянокъ въ Яворовѣ, не одбудеся сегодня, але въ четвертъ 21 н. ст. марта въ тоу самое програмоу въ сали „Frohshin-u“.

— Выдѣлъ польскомъ „Читальнѣ Академичнои“ ухвалѣвъ вчера вѣтомъ недѣвѣриа для презеса Лашовского и касіера Барановского за то, що самовольно оголосили въ урядовѣй газетѣ протестъ противъ вѣча академичного. Поступокъ тымъ двоухъ академикѣвъ дуже обуривъ всю молодежь львовску.

— Два замѣтныи процессы почалися сими днями: одинъ въ Краковѣ противъ челядникѣвъ шевскихъ, котры бомбардували складъ обуви въ Медлинга, — а другой въ Черновцахъ о обокражу каси податковѣи въ Выжницѣи а на лавѣ обжалованыхъ засѣли вѣсѣи поѣздового вузланиа: Шуллимъ Антеръ (фальшиво Хаймъ Аксельрадъ) зъ Тернополя, Мошко Моргенштернъ, Ель Герш Дреслеръ и Ерихимъ Гандшу зъ Тлустого, Шама Давберъ зъ Паныскои Долины, Шапка Форшмидтъ зъ О-бергина, Мошко Айделбергъ зъ Копичинецъ, Маръ Маркъ зъ Устьечка, Янкель Давберъ и Гитля Давберъ зъ Паныскои Долины и Нусинъ Беръ Пейсахъ, — разомъ 11. Розправа зъ тоу бандоу вызначена на 9 днѣвъ.

— Справа закупна лѣтний резиденціи для епископа станиславовского. Якъ звѣстно, подчасъ каноничнои визитаціи въ повѣтъ залѣщичкомъ року 1887. поднесено тамъ гадку, щобы для владыкъ станиславовскихъ закупити на лѣтну резиденцію одновѣднѣи дѣмъ въ Залѣщичкахъ, абы владыки могли зъ-бѣтамъ тымъ легче вылизати на Буковану. Понѣйше лучилося тамъ купно реальности за 9.000 зр., то завязаныи комитетъ въ Устьечку, подъ проводомъ декана о. Іос. Гаванского, подъяеся задачъ изъ добровольныхъ складокъ реальности тую закупити и владыкѣи станиславовскому оддати на вѣчнѣи часы яко богослужебну фондацию для кожного часоу епископа. До комитету входять побѣи председатели: о. Евг. Алексевичъ зъ Торского, Св. бар. Бруницкій, Ефреимъ Герингеръ, сов. Мих. Ключикъ, о. Алеко. Книжничій, Вас. Кузнякъ, о. Викт. Ростковичъ зъ Жежавы, маршалокъ рады пов. В. Смигивовскій, о. Фр. Скуляскій зъ Садокъ, о. Ерон. Темничій зъ Дзвиняча, архидіаконъ о. Вас. Фацевичъ, и почтмайстеръ Л. Шилеръ де Шильденфельдъ. Вже при першомъ засѣданіи комитету субскрибовали на тую цѣль значѣйшій датки: маршалокъ Смигивовскій въ имени залѣщичкой рады пов. 1500 зр., бар. Бруницкій 500 зр., мѣсто Залѣщички 1500 зр. и т. д., — рѣшта мала зобрѣтисъ изъ складокъ. Комитетъ удаеся до президиума мѣстничества о дозволѣ збирати складки, а намѣстничество подъ днѣмъ 15 червня 1888 р. позволило збирати складокъ въ діецезіи станиславовской. Тодѣи комитетъ выдавъ печатану одзову до складокъ и подъ днѣмъ 2 лпня 1888 розбѣславъ еи въ територию, на котру розтягався дозволѣи намѣстничества. Впр. архидіаконъ о. В. Фацевичъ бувъ ласкавъ надѣлати нашѣи редакціи поименный списокъ вѣсѣхъ жертвъ на закупку лѣтний резиденціи для епископа взглядно епископѣвъ станиславовскихъ, якъ переслать на его руки о. Гаванскій зъ Устьечка разомъ зъ грошми. Изъ того выказу жертвъ показуеся, что доси передано на руки Впр. о. Фацевича готовкою 1204 зр. 94 кр.; зъ того выдано на справы администраціи 26 зр. 90 кр., — отже остае зъ днѣмъ 12 н. ст. марта 1889 готовкою 1178 зр. 4 кр., ухѣщена въ станиславовской касѣ щадничѣи на книжничѣи вкладковѣи зъ д. 22 лютвня 1888, ч. 4660. (Каждый вкладышъ датокъ ухѣщае о. Фацевичъ на тую книжничу, а крил. о. Туркевичъ переховуе еи въ безпѣчѣи мѣсто). Мѣжъ жертвами въ списѣи знаходимо такожъ позиціи: Выдѣлъ рады пов. въ Бучачи 50 зр. и Рада пов. въ Надвѣрній 50 зр. (Рада повѣтова въ Станиславѣи обѣщала 100 зр., а зарядъ добръ Надвѣрній обѣщавъ зложити 200 зр.) Вирѣшѣи у выказѣи на суму 1204 зр. зложили, зъ дуже малыми выимками, самѣи священники и діецезане станиславовскій.

— Для Русинѣвъ-войновъ львовского гарнизону одбудується въ архикатедр. церкви св. Юра великопостный проповѣди кои середи 13, 20, 27 марта и 3 цвѣтня о год. 3-ий зъ полудня. Проповѣдають войсковѣи капелланы оо. Кл. Лѣтиский и Кас. Куницкій. Великодна сповѣдь для Русинѣвъ войковъ гарнизона одбудується буде въ той-же церкви одъ 21 марта до 13 цвѣтня с. р. (отже черезъ 20 днѣвъ). Капелланы при помощи духовенства катедрального и ново-поставленыхъ священниковъ мають высповѣдати 4000 Русинѣвъ-войковъ (кромѣ инвалидовъ, недужихъ и увязанныхъ). Сего року число Русинѣвъ въ львовскомъ гарнизонѣ значно болѣе, якъ лѣтъ попереднихъ, бо въ 1886 р. було 3000 въ 1887 роцѣ 2800, а сего року 4000.

— Якъ жида агенты въ справахъ эмиграціи до Америки крадають, можна оказати рабують эмигрантовъ, на то маємо новѣи доказъ. Оногды приѣхала до Бродѣвъ одна хозяйка родина зъ Россіи переѣдомъ до Америки, и заразы онанувавъ ся жидъ-агентъ. Ъхали: чоловікъ, жѣнка и трое дробныхъ дѣтей. Агентъ, якъ свѣдѣли билеты, заплативъ за перевозъ родины до Бременъ 39 зр. 86 кр., за пакунокъ 13 зр., разомъ отже 52 зр. 86 кр. — а взявъ одъ эмигрантовъ родины за билеты особовѣи 93 рублѣвъ, а за пакунокъ 40 рублѣвъ, разомъ 133 рублѣ! Эмигранты не умѣючи читати и не розумѣючи на цѣрахахъ далися обрадувати въ такой страшний способъ! Се розповѣди намъ люде годнѣи вѣры, що ѣхали разомъ зъ тоу родиною и той рабунку провѣрили. Радилы они эмигрантовъ полишити тымъ часомъ жѣнку зъ дѣтьми на якѣи стаци, а самому вернути до Бродѣвъ и своєю кривды доодити, але той махнувъ рукою и сказавъ: Безъ рабунку не обйдѣеся: мой братъ выѣздячи передъ колымажъ роками до Америки, мавъ зъ собою 1000 рублѣвъ, а коли доѣхавъ на мѣсто до Америки осталось ему при души 20 рублѣвъ. Що-жъ дѣлать? Най ихъ грѣмъ трѣсе!...

— Въ повѣтовѣи судѣ въ Микулиныхъ — якъ намъ оповѣдають зъ тыхъ сторонъ — одбудується дня 5 н. ст. марта розправа о оскорбѣи чести, звязану зъ остатними выборами до рады державной въ окрузѣ Тернополь-Збаржъ-Скалатъ. Завязанъ а взглядно обжалованъ булы три честныи Абрагамовскы: Стеванъ, Иванъ и Костъ, за то, що подчасъ торгу въ Микулиныхъ пыталиса Куба Шманька, господаря зъ Волѣи мазовецкой зъ прозвища Лапѣвки, чи ему ковбасы и напикты гр. „Орца“ Борковского смакували? Той Куба Шманько, не будучи навѣтъ выборцемъ, ходивъ пѣшки до Тернополя и тамъ межѣи выборцами агитувавъ за Борковскимъ. Въ Тернополѣи прозвали его „юдою“, а въ Микулиныхъ мали его оскорбити тымъ, що запитали: чи смакували ему ковбасы и трунки?... Нѣхто не увѣривъ-бы, щобы въ Микулиныхъ, де Русины уважали свою справу за програму, и де нѣколи не можна було и мыслити, щобы хоть оденъ выборецъ вышійше Русинъ, бо мѣщанство оными застарѣлыми цѣхами помагавъ пощити нашихъ, — вышійше сего року ажъ три выборцы Русины, а бувъ-бы ще и четвертый, наколи-бы рукой парохъ позволилъ бувъ себе выбрати. То-жъ и не диво, що въ Микулиныхъ зробились мѣжъ мѣщанами также обгѣрѣе на залянныхъ агитаторѣвъ за гр. „Орцемъ“, що ти анѣи не показується на мѣсто, а коли найомѣйшій Куба Шманько показавъ свою парсуну, то люде выжили ему отверто, що въ души гадають, ба навѣтъ жидѣвки его выстыдали. Коли такъ люде обступили Кубу зъ вѣсѣхъ боковъ и посмѣшкывалися зъ него, онъ зъ помѣжъ вѣсѣхъ побачивъ грохъ братѣвъ Абрагамовскихъ, люде честныхъ тай о справедливѣи справу рускуи доалыхъ, и запѣвавъ ихъ до суда, бо чувъ, що судѣи п. Паконъшъ Абрагамовскихъ не любить, и може думавъ, що якъ судѣи кого не любятъ, то вже и мусѣи засудити. Розправу провадивъ самъ судѣи п. Паконъшъ. „Ро о вамъ сіе бавѣи въ polityce? Piliuście swego kopyta!“ — наказувавъ п. судѣи гнѣвно обжалованыхъ (хочъ и самъ бувъ выборцемъ зъ громады, отже бавивъ въ polityce), але по переведенои розправѣ запытавъ Кубу Шманька: чи має укратити обжалованыхъ? Куба, роздумавши собѣ, что то бы для него на добре не вышло, заявивъ: „Абрагамовскыи добрыи и честныи люде — прошу имъ подарувати!“ Такъ обжалованѣи достали только „батьковско упомнѣнѣ...“ Але и Куба, вышійшеи зъ суда, присягався, що вже нѣколи проти волѣи народу выступати не буде. Побачамо, чи додержитъ слова, а повиненъ бы ще и другихъ ковбасѣи до того наклонювати, бо каждому зъ нихъ може достатисъ така овація, якъ Кубѣ...

— Польска американьска газета „Gwiazda“ въ Толедо въ цѣрично-американьской державѣ Огіо выступавъ зъ завязатыи протестомъ противъ польско-шляхотского болѣеи галицкого оойму за вѣстный проектъ закона о услугахъ, де то мѣститъ ся нагарагъ, что службодавецъ може служѣи вымѣривати кару буками. „Такъ право — каже „Gwiazda“ — значило-бы: зѣбхнути цѣлый людъ робѣтничѣи до стану невѣольниковъ. Де-жъ тогды буде застережена австрийскою конституцією правосудова негичальность особѣи и цивильна рѣнѣи подданныхъ державы межѣи собою?“ Дятого „Gwiazda“ вызвае такожъ вѣи другѣи часописы польскыи въ Америкѣи, нехай въ той справѣи поднесутъ „такой смѣлый голосъ, щобы его налякала галицко-польска шляхта, котра хоче завестѣи такъ дикѣ право“. „Gwiazda“ одъ себе протестуе же и въ той уже американьскѣи спѣсѣи, что мѣжъ старыми мѣститъ товѣстными буквами такой выкликъ: „Протестуемо противъ наданю права галицкой шляхтѣи, щобы могла вымѣривати кару робѣтникамъ самовольно!“ — „Протестуемо противъ ломаню правъ човѣчествя въ Галичинѣ!“ — „Протестуемо противъ ломаню правъ христіаньскихъ въ Галичинѣ!“ (Мы одъ себе мусимо пригадати, что проекту закона о услугахъ, о котрымъ говорѣи „Gwiazda“, не полагалено на остатной каденціи оойму за дѣла великою оппозиціи послѣвъ рускихъ и дѣлкихъ польскихъ по-сѣвъ зъ мѣстѣи. Однажъ той проектъ на-вѣи появиться вновь въ ооймѣи подчасъ новои каденціи. Цѣкава ще рѣчь, чи правительство важилось-бы предложити такой законъ до санкціи цѣсарекон.)

— Зъ околищъ Чорткова доносятъ намъ, що минувшого мѣсяца завязалосъ въ Косовѣ (подѣльскои) провинциальное Товариство педагогичне и одбуло перше засѣданѣи. Инициатива вышійше одъ косовского учителя п. Крижановского. Учителѣи зъ окрестности, зѣбравшисъ численно, выбрали до заряду: п. Крижановского на председателя, п. Шотурму зъ Вѣлои на заступника, а п. М. Хамяковского зъ Бѣлобожницѣи на секретаря. На зѣбравѣи рѣшено, що: а) товариство має одбудувати свои засѣданиа вѣлоды, де має членѣи; б) елябораты будуть на перемѣну польскыи и рускыи; в) запрошуваныи будуть такожъ интеллигентныи люде не-учителѣи на членѣи почестныхъ або спомогающихъ.

— Дробный вѣсти. Инспекторъ краевый Солтисевичъ выѣхавъ до Кракова на инспекцію тамошнихъ гимназий. — Цѣсаръ удѣливъ громадѣ Бѣлобожи въ пов. ланцутскѣи 100 зр. запомѣи на будову школы. — Министерство просвѣты дало д-рови Мих. Єзенецкому, учителю гимназий въ Тернополѣи, рокъ одпустки на дальшѣи студіи филологіи за границею.

Посмертныи — — — оповѣстки.

Михайло Попель, богословъ III-го року и питомецъ руской семинаріи, померъ дня 10 н. ст. марта въ 22-омъ роцѣ житя въ Медусѣи коло Галича. Щира се була душа, молодецъ трудящій, честного характера, найлучшій товаришъ. Сынъ селянина зъ Медухи, полюбовивъ щирымъ сердцемъ свой народъ и вже яко ученикъ руской гимназии немало причинился до разбудженя духовного житя мѣжъ громадянами въ Медусѣи, мѣжъ иными организувавъ тамъ представлениа театральныи, выкупавъ самими селянами, вразъ зъ артистомъ п. Костемъ Подвысоцкимъ, котрый, онутивши на лѣйшѣи часъ сцену, заложивъ бувъ въ Медусѣи крамницю. По укѣнченю гимназии бувъ покойный на екстерѣи, а за другой рокъ житя въ семинаріи набавився тяжкою недугой нежити жолаудково-го, за котрымъ развилилися вѣсѣи тяжкѣи невѣличимъ сухоты. Русъ втратила въ покойномъ не малу силу, великого патриота и въ будучности ревного организатора духовного житя селянъ. За поноу доведалься товаришъ про его смерть, щобы лично оддати послѣдну прислугу, тожъ мусѣи обѣжитисъ на одправу зъ своими настоятелями заупокойной службы Б. и панахиды. Честъ Твоѣи памяти молодой труженнику, пращай щира душе! Земля тобѣи перемъ!

Наука, штука и литература.

— „Зеркала“ ч. 5-те мѣститъ въ собѣ: на вѣтупѣи двѣ политичныи сатиры: Canzone del' dolce far niente Залукича, и Роцѣи правду до подѣти, Шершеня; дальше: Вѣсти зъ епархіи Бережаньской; политичный етишокъ „Не надо!“ О. И. М.; Химерный еха; Зъ народныхъ устѣи, Адриана; То разъ исторіи, Амана Мардохея; На якѣи цѣли редакція Зеркала поручае зложити жертву; Зъ теки Павла Перчика; Чабарашка, О. И. М.; Турція въ Богородчаныхъ, У.; Сучасна лѣтопись; Подорожъ дипломатична Д-ра Вычосы, IV., — а на четвертѣи сторонѣи пять образковъ подъ заг. „Quodlibet политичне або якъ у людей а якъ у насъ“. У людей рухъ а у насъ; „Люлю, люлю, Сігалюлю!“ Але се треба побачити на образку, а щобы побачити, треба предплатити „Зеркало“, повне гумору и здоровои сатиры, а страхъ дешево — на четвертоку лише 1 зр.!

Господарство торговля и промыслъ.

— Розписанье дооставы. Генеральна дирекція австрийскихъ державныхъ желѣзницъ розписуе оферту на дооставу потребного инвентаря и реквизиціи на шляху чешко-моравской желѣзницѣи трансверсальной Таборъ-Писекъ-Рашицѣи, котрый має отворитисъ зъ концѣи грудня с. р. Потребный мебѣи зъ мягкого и твердого матеріялу, байцованѣи и форнированѣи, та зъ желѣза, одтакъ годниники, драбини, средства до освѣтленя и сигнализаваня, лѣжка и постѣлы, сивакки, прибори до писаня и етемплеваня, касы, ваги цѣнтималныи и децималныи, шафы и многѣи иншіи предметы. Оферты можна вносити до 15 цвѣтня с. р. до 12 год. въ полудне до генеральной дирекціи державныхъ желѣзницъ а докладный поясненя можъ вычитати въ „Wiener-Zeitung“, въ вѣстнику розпорядженъ министерства торговлѣи и въ знатѣйшихъ газетахъ пражскихъ.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Красва дирекція скарбу розписуе конкурсъ зъ рѣчинцемъ до 21 марта на мѣсяца геометра евиденціонного въ X рангѣи и въ XI рангѣи, елева евиденціонного зъ адютумъ и елева безъ адютумъ. — Дирекція лѣсовъ и добръ скарбовыхъ розписуе конкурсъ зъ рѣчинцемъ до

1 цвѣтня с. р. на два мѣсяца ц. к. завѣдательствъ лѣсовъ въ X рангѣи. — Окружна рада школьна въ Гривѣи розписуе конкурсъ на мѣсяца учительствъ мѣишми и въ егатовѣи школѣи въ Брунарахъ выжнихъ зъ выкладовымъ лзыкомъ рускимъ; рѣчинецъ до 18 цвѣтня с. р. (Gazeta Lwowska ч. 62 зъ 16 марта с. р.) — На ветеринаря мѣского въ Бохни можна подаватисъ до 31 марта. (Gaz. Lw. ч. 59 зъ 13 марта с. р.) — Въ добрахъ Подбужу и Майданѣи коло Самбора естѣи вѣи мѣсеи лѣкаря скарбового зъ оскѣкомъ въ Подбужу. Платня 400 зр. и 48 куб. метрѣи дерева на опалъ; за то має лѣкарь безплатно лѣчитѣи урядникѣи и слугѣи въ тыхъ добрахъ. Вымагаеся знаня языка руского, польского и нѣмецкого, а поданя, написанѣи по нѣмѣцки, можна вносити до 31 марта с. р. подъ адресою: „An die Forst-und Domainen Administration von Johann Liebig und Comp. Reichenberg, Böhmen“.

Телеграммы „Дѣла“.

Букарештъ 16. марта. Оповѣдають тутъ, що абдикація короля Милана зробила на королевѣи Наталію велике враженѣи. Посолъ регентѣи Василичъ повѣзъ въ одписѣи умовы короля зъ регентами и має еи просити, щобы она для добра и покою Сербіи не вертала теперъ до краю. Дорадники королевѣи кажутъ въ, щобы она нѣчимъ не визалася, бо теперъ не може въи нѣхто заказати до краю вертати.

Лондонъ 16. марта. „Standard“ доноситъ, что цѣсаръ Францъ Іосифъ выѣде зъ початкомъ серпня до Берлина.

Берлинъ 16. марта. Подчасъ дебаты надъ кредитомъ для зѣблѣшеня артилеріи доказувавъ Рихтеръ, що неправдоу естѣи, щобы армію французску за Булянжера зѣблѣшено о 40.000; то выдумали въ Нѣмеччинѣи, бо армію французску зѣблѣшено лишь о 1.800 людей. Рихтеръ жадавъ за зѣблѣшене артилеріи зменшеня пѣхоты. Проектъ правительства передано комисіи бюджетовой.

Парижъ 16. марта. Вчера одбулися вновь ревизіи у членѣи лиги; однажъ передъ укѣнченемъ слѣдства, не буде нѣхто арештованныи. — Въ Тангерѣи явилися 4 англійскыи пароходы, що викликали въ Франціи велике занепокоєнѣи.

Переписка Редакции и Администрации.

Всч. О. С. въ До. На 1889 рокъ заплачено 425 зр. — Всч. Г. Б. въ Самостынахъ. 9 зр. — Всч. П. Б. въ Гарбузовѣи. Присланѣи Вами 250 зр. для бѣдныхъ учениковъ булы вже выказанѣи въ одномъ зъ давнѣйшихъ чиселъ въ рубрицѣи „Выказъ жертвъ“. — Вп. безименнымъ Дописувателями. Даруйте панове, коли дописи Вашѣи не мѣстятисъ, бо нѣкая въ свѣтѣи часописѣи не може важитисъ мѣстити донесенѣи, не знаючи, одъ кого они походятъ. Бывають случаи, що для редакціи за мало навѣтъ самого имени и прозвища, а потребно ще знати станъ и мѣсе замѣшканя дописователя, особливо, коли въ дописи обговорюються такіи справы, на котры въ данѣи случаю треба-бы переводити доказъ правды.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣи

поручае 2460 298-?

спеціальности и универсальныи средства французскыи и иншіи, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншіи фирмы оповѣшуваныи.

200.000 зр.
можно выиграти вже 1 цвѣтня с. р.
ПРОМЕСЮ
на лѣсѣи мѣста Вѣднѣи лишь за 3 зр. и 50 кр.
ВЪ КОНТОРѣ ВЫМѢНЫ
KITZ и STOFF
у Львовѣи, плъцѣи Галацкій ч. 1.
Дорученъ зъ провинціи полагодоумѣи сейчасъ а на желанье за послѣдплатоу.
Ся контора купуе и продае вѣи краевѣи и заграничныи шапѣи вартѣи, а такожъ монеты подѣи найкорисовѣйшими условіями. Вѣликий информаций, входячыи въ общѣи банковѣи, подмаю пайхотѣише устно и писемно. 2825 8—15

Случай!

Пѣзанныи сезонъ и бракъ грошей зробили для мене можливѣи. закупити значный запасъ одной великой фабрики хустѣи-напѣтокъ; и тому можу кождѣи пани величезну, грубу, теплу, несходиму хустку-напѣтку за цѣну вѣельми дешеву за зр. 1.85 а. в.

продати.
Ся вѣельми модный напѣтки суть зрѣлои зъ пайлѣишюи новыи въ свѣтѣи краевѣи (три одѣвни „ясна, середна и темносѣра“) зъ дробными тороками, темною бордюроу а мають 175 см. довготы и 175 см. ширины. Бѣе се пайбольша хустка-напѣтка.
Треба спѣшитисъ зъ замовленіи, доки выстане занасу, бо не скоро лучшѣи така нагода.
Розсылае за готовку або послѣплату
Exporthaus
(D. KLEKNER)
2833 Wien, I., Postgasse 20. 2—8

1000

разѣвъ побѣльшенымъ можна бачити кождѣи предметъ при помощи ново-вынайденного
Wunder-Taschenmikroskop,
и тому естѣи оныи необходимыи для кождого промышленныи, учителя, студента, ба навѣтъ естѣи потребныи и политичнымъ въ кождѣи господарствѣи для розсудлѣи стравъ и наповѣи.
Каждѣи микроскопъ естѣи заекономѣи въ предметъ до пробы а крокъ того подасѣи ще и люда, котра естѣи вѣельми потребна для коротковозрѣи при читаніи.
Розсылаеся за готовку або послѣплату
лишь за зр. 1.50
за штуку;
Exporthaus
(D. KLEKNER)
2832 Wien, I., Postgasse 20. 2—8

Рѣдкій случай!

Пѣзанныи сезонъ зробивъ для мене можливѣи закупити значный запасъ одной великой фабрики хустѣи-напѣтокъ; и тому можу кождѣи пани величезну, теплу, несходиму хустку-напѣтку за цѣну вѣельми дешеву за зр. 1.85 а. в.
продати.
Ся вѣельми модный напѣтки суть зрѣлои зъ пайлѣишюи новыи въ свѣтѣи краевѣи (три одѣвни „ясна, середна и темносѣра“) зъ дробными тороками, темною бордюроу а мають 175 см. довготы и 175 см. ширины. Бѣе се пайбольша хустка-напѣтка.
Треба спѣшитисъ зъ замовленіи, доки выстане занасу.
Розсылаеся за готовку або послѣплату.
VERSANDT-ETABLISSEMENT
Schmidt
2834 Wien, Margarethen. 2—?

Найбольшій дѣль торговельный

I. & S. KESSLER, Берно (BRÜNN)

Ferdinandgasse Nr. 7.

розсылає даромъ и оплатно взорѣцъ и цѣнники.

2813 Фабричный складъ полотентъ. 2-15

На лѣтне убранье зъ кам'ярун матеріи, доброй до прая, найновѣйшіи взоры, рѣшты 6 1/2 м. на одно цѣле убранье муж. зр. 3.

Якъ довго выстане припасу! Берненскій останки сукна 3-10 метра на 1 цѣле убранье мужеске зр. 375.

Модніе приборы жѣночій Сорокаты и въ пасмуги матеріи модніе 60 цм. широкіи на шляфокіи и дѣтскій одежі 10 м. зр. 250.

Joopon и Dreidraht матеріи у всякихъ модныхъ краскахъ 1 зр. 350, II зр. 280.

!! Нагоднѣ купно !! Правдивіи Францускіи матеріи крашеній Зефиръ, 75 цм. шир., въ прѣдудныхъ краскахъ, 10 метр. те-перъ лишъ зр. 350.

Brocatt Jacquard матеріи модніи, 60 цм. широкіи у всякихъ модныхъ краскахъ, 10 м. зр. 360.

Doris, найновѣйша сороката матеріи модна, чиста вонна, 10 м. те-перъ лишъ зр. 350.

Nervy 90 цм. широкіи въ кра-шеніяхъ пасмужскахъ и у всякихъ краскахъ 10 метр. лишъ зр. 450.

КАМ'ЯРУН, подвойно широкій чорный и въ краскахъ 10 м. зр. 4.

Вонный атласъ, подвойно широкій чорный и въ краскахъ, 10 метрѣвъ зр. 650.

Blaudruk-кретонъ за 10 м. зр. 250.

Лѣтній юбки Jersey гарно зброшеніи, гладкіи зр. 250, прикрашеніи зр. 3.

Полотна и вебы 1 штука — 29 лѣтѣвъ.

1 штука полотно домового, доброй якості, 1/4 зр. 420, 1/2 зр. 550.

1 штука вебы-кинь, найтѣжша и найлѣпша сорта, 29 лѣтѣвъ, тре-валѣша чистѣе полотно, 1/4 зр. 580, 1/2 зр. 750.

1 штука оксфордъ або зефиръ найновѣйшіи взорѣцъ, II зр. 450, I зр. 650.

Бѣлье жѣночье. 6 сорочкѣвъ жѣночій зъ мо-диного подотна зъ обшивкою въ зубцѣхъ зр. 325, зъ гаетомъ зр. 5.

3 корсетъы жѣночій зъ доброго шифону и гарно вышиваніи I зр. 4 II зр. 180.

Розсылає за посѣлплатою. Если не подобаєтъ, то принимаєтъ назадъ.

Сензаци!

Безъ ножа! Безъ болѣвъ!

безъ пилстрѣвъ, безъ тинктуры, не треба рѣзати, выплю-вати, выгнѣзувати, усуває заданеніи, утирѣи

НАГНОТКИ

твердѣ шкѣру, бородавки, безъ небезпечности патентованымъ, невиннымъ знарядомъ, пелло лишъ въ одній минутъ кожѣ, чи то мужчина, жѣночій або дѣтина. Сей способъ есть найлѣпшій и наименѣе небезпечный, якій лишъбувъ дотеперъ. а хто ужѣ того знарядѣ, мѣвъ на ново народився. Цѣна за штуку 60 кр и розсылаєтъ всюды за посѣлплатою. Одинокій центральный складъ:

Haupt und Central-Niederlage

2819

Wien, II, Ferdinandsstrasse Nr. 27. I. Stock 18.

A. C. GLAUZ

акад. маляръ.

АРТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ ОЛѢЙНЫХЪ ОБРАЗѢВЪ въ Райхенбергѣ въ Чехахъ

поручаєтъ Вѣд. Духовенствѣ и приватнымъ особамъ въ Галичинѣ и Буковинѣ, цѣбы выконати всякого рода религіиіи церковніи образы олѣйніи бѣлѣ грецкого и римского обрядѣ на полотнѣ, металѣ, деревѣ, шовку и т. п. Далеѣе поручаю артистично выконаніи

ОЛѢЙНІИ ПОРТРЕТЫ

пѣсла кожѣю надѣсланѣи фотографіи и заporučаю найдокладѣйшпю подобѣстѣ. — Прощу замовляти въ нѣмецкомъ языкѣ.

До п. А. Глауца, акад. маляръ въ Райхенбергѣ.

Замовленіи у Васъ для гр.-католической церкви въ Рожновѣ 44 мен-ши и 44 большіи образы церковніи (жѣль лишъ два попарѣ 3 метрѣ вы-соки) за цѣну около 2000 кр. выконати Вы зъ моимъ найбѣльшимъ вло-воленіемъ. Въ образѣхъ суть великіи цѣнныи цѣды до Вашого козырѣту, чи-стого грецкого стилоу и старанного выконанія, тому буду Васъ якъ най-лѣпше поручати до выготѣвленія образѢвъ церковныхъ.

Рожновѣ, 31 грудня 1888.

Михайло Зарвччѣ

приходникъ въ Рожновѣ (Галичина).

Выготѣвленіи Вами для тугенной церкви католической образѢвъ па-престольныхъ "Три свѣтыи пѣвцыи при грѣбѣ Христіи", есть великіи добрый и дже добре удаєся Вамъ подѣ кожѣмъ выгнѣдомъ; менѣ и вѣсьмѣ, що его охладѣють, справляє оны велику радѣстѣ. Высказую Вамъ въ имени громогды найцѣннѣшу подяку за Вашъ трудъ и стараніе въ якимъ Вы вы-готѣвили сей гарный образѢвъ. Такожъ и рамы великіи гарныи и т. д. Диттеребахъ 10 цѣтця 1888.

Стефанъ Найманъ

приходникъ въ Диттеребахѣ (Чехи).

Повѣдомляючи Васъ о прѣбѣ портрѣту, чуюсь обязаноу, впе-няти Васъ, що оны перевѣсивъ все мои надѣтъ що-до артистичного вы-конанія и найлѣпшійшю подобѣстѣ. Бачила и многіи олѣйніи портрѣты, але такъ славного ще нѣкоди.

Авгсбургѣ 8 падоленѣа 1888.

Дора Вернеръ.

ОбразѢвъ пѣсла злон фотографіи моего помершого любимаго зачу-давъ мене. Я буду Васъ всюды поручати а оидѣла дамъ Вамъ змало-вати артистично портрѣты моихъ двоухъ жѣночій сынокѣвъ.

Бернесдорфѣ въ Чехахъ 24 мая 1888.

Г. Геррманъ

старшій учитель.

2842 1-3

Заплату

кождѣму

600 зр.

хто по ужитоу воды до зубѣвъ аптикаря Гримбургѣа коли почѣ-бѣвъ зубѣвъ або будѣ ему вонати зъ губѣы. Успѣхъ есть цѣвнѣи по-надъ всяке сподѣвнѣе, бо дѣвже не помагає нѣяке средство, тамъ усмиряє та вода до зубѣвъ и устѣ найстрашнѣйшій болѣ и усуває довготѣвнѣи воно зъ губѣы. За-дѣ своихъ тоничныхъ свойствъ есть та вода до зубѣвъ однимъ зъ найлѣпшійшихъ средствъ охоро-няющихъ противъ всякого рода за-раженъ. — Цѣна за подвойноу флашку 60 кр. Фляшки на пробу по 50 кр. розсылаются за посѣ-лплатою черезъ одинокѣ мѣсце розсылки: Wilhelm Hecht, Wien 2. Bez Ferdinandsstrasse 27. 2831 2-0

Даромъ

розсылаю до всѣхъ, цѣо мають недугу жолудкову

або страдѣють на обдѣвѣннѣе аду-тѣе, колыку, бракъ апетиту, склонѣнѣе до бѣловѣнѣа, корѣвъ жолудковой, безсонѣнѣе, болѣ то-ловѣ зъ жолудкѣ, мѣловнѣе ран-комѣ и т. п., за посѣлплатою лишъ 1 зр. на флашку кристалову и кошты иперсѣиційи аналѣгнѣе и пѣвнѣе средство домовѣ, котрѣ не-есть нѣ тайнымъ, нѣ универсаль-нымъ средствомъ антѣ медицинѣю лишъ я самѣ недужаючи 15 лѣтъ на жолудокѣ, ужинѣ сего домо-вого средства та ставѣ назадѣ здоровымъ и сильнымъ. Листѣ треба надѣслати до фирмы Necht „zum rothen Kreuz“ in Wien, II, Ferdinandsstrasse 27. 2-0 I. Stock Thür 18. 2832

УНИКАТЪ!

есть цѣлкомъ ново вынайденный свѣ-товый годниникъ маятниковый, по-мѣ-щенный въ выгнутыхъ рамкахъ окрѣ-пленныхъ, зъ приладомъ до будженія и си-гналу зъ двома бронзованными ва-гами и патентованнымъ циферблатомъ, котрый въ темной ночи ясно свѣ-титъ мѣвъ мѣсѣцъ безъ нѣякого свѣ-тѣлого матеріалу, а кошты сѣй не-об-ходимый годниникъ лишъ зр. 2,75. Каждый замовленый годниникъ запя-куєтъ въ особѣ до того приладѣнуу скринку и розблѣєтъ або за посѣ-лплатою або надѣсланіемъ — впередѣ грошей на всѣ стороны свѣта.

Uhren-Central-Depot S. Weiss et Co

2847 Wien I, Seilergasse 7. 1-12

УНИКАТЪ!

есть цѣлкомъ ново вынайденный свѣ-товый годниникъ маятниковый, по-мѣ-щенный въ выгнутыхъ рамкахъ окрѣ-пленныхъ, зъ приладомъ до будженія и си-гналу зъ двома бронзованными ва-гами и патентованнымъ циферблатомъ, котрый въ темной ночи ясно свѣ-титъ мѣвъ мѣсѣцъ безъ нѣякого свѣ-тѣлого матеріалу, а кошты сѣй не-об-ходимый годниникъ лишъ зр. 2,75. Каждый замовленый годниникъ запя-куєтъ въ особѣ до того приладѣнуу скринку и розблѣєтъ або за посѣ-лплатою або надѣсланіемъ — впередѣ грошей на всѣ стороны свѣта.

Uhren-Fabrik-Depot (D. KLEKNER)

2848 Wien I, Postgasse 20. 1-12

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найбѣльшійшій кадила, обдѣнченіи численными медаля-ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣль-шійше въ пачкахъ по 50 кр. и 1— КАЗИЛО КОРОЛЕВСКЕ складѣ-еся зъ цѣтѣвъ, живицъ и бал-самѣвъ выдающихся дже при-емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50 КАЗИЛО СУЛТАНСКЕ пыльное поливается на розкарену блѣху, выдає дже приятный и дже пошуканный запахъ флягонъ — 25 КАЗИЛО ВАРШАВСКЕ пыльное, приятный и деликатный запахъ того кадила дже надѣєся до салѣновѣи и будѣоувѣтъ, фл./д. — 50 КАЗИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мѣвъ здоровый воздухъ дѣєвъ шпильковѣхъ въ комнату, то розкаруючи соснове кадило може его дѣєтѣи флягонъ — 60 КАЗИЛО АНТИМИАЗМАТИЧНЕ есть дезинфекционное средство въ тѣхъ всѣхъ разѣахъ, де хо-дитъ о дѣєтѣельнѣе воздуха въ комнатахъ и о перешкоду цѣбы не развивалися пошестѣ; фля-гонъ 25 кр. и — 50

Дѣстѣи можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицкаго рѣтъ Валовѣи. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. — 2529

Берненскій сукна

на порядѣ

веснянѣ або лѣтнѣ убранье въ купонахъ по 310 метр. т. е. по 4 виденскіи лѣтѣвъ купонъ, по зр. 480 зъ звѣчаи. 2813

6. — зъ доброй 2813 7.75 зъ лѣтѣшнѣи 2813 10.50 зъ найлѣпшѣи

правдивѣи овецѣи зовны якъ такоу сукна на иберцигеры, пошомѣтъ тканіи камарѣи, лѣтній с-рѣчки, сукна на либерѣи, правдивіи полѣтѣи доброй до прая, доброй и найлѣпшій сукна чорніи на убранѣ са-льоновѣи и ин. розсылає за посѣлп-латоу рѣтѣльниа и вѣсьмѣ знапа

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Моравѣ)

ЗАВѢЩЕНІЕ. Кожѣмъ купонъ есть 310 метр. довгѣи 136 метр. ширѣи, прѣтѣе выстѣрає на цѣле убранье мужеске. Довѣльнѣе често метрѣвъ можна замовляти. За точнѣе доставлѣ-е посѣла жадающихъ вѣдѣрѣвъ ру-читѣсь. 2790 9-30

Взорѣцъ даромъ и оплатно.

Найдешевшимъ и найлѣпшимъ жереломъ закупки есть

ДОМЪ ТОРГОВЕЛЬНЫЙ

ПИЛИПА ТИХА въ БЕРНѢ Filip Ticho Brünn

Krautmarkt Nr. 21 i Rathhausgasse Nr. 17.

Матеріи на жѣночій сукнѣ найновѣйшіи и найгарнѣйшіи на се-зонъ веснянѣи и лѣтній, ширѣи 100 цм.

1 сукна = 10 метр. зр. 4 50.

Румбургскій Оксфордъ (правдивѣи крашеный) вѣсьмѣ гарно выконанныи.

1 шт. 30 вѣд. лѣтѣвъ зр. 4 50.

Найлѣпшѣи якості зр. 6 50.

Румбургскѣ Полотно варстатѣе 1/4 ширѣе, придаєтъ особливѣи на мужеске бѣлье.

1 шт. 30 вѣд. лѣтѣвъ зр. 6 50.

Шифонъ дже доброй якості, придаєтъ знаме-нитѣи на бѣлье мужеске, жѣночѣе и дѣ-тинчѣе, 90 цм. ширѣе.

1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) въ сортахъ а зр. 4 50, 5 50, 6 50, 7 50.

Джутова заслона турецкіи взоры, цѣлоу довготѣи.

Перша якостѣ зр. 3 50.

Друга якостѣ зр. 2 50.

Останокъ ковра на помѣстѣ довгѣи 10 метрѣвъ, модноу якості зр. 3 50.

Лѣтна намѣтка-хустка зъ нитѣвъ 1 1/4 довгѣи зр. 1 20.

зъ вонныи байты, 1 1/4 довгѣи зр. 3 —.

Новіи матеріи до прая на убранѣ мужескіи (за пор. придѣла до прая) гладѣи пасманистѣи, сорокатыи

1 цѣле убранье мужеске зъ камарѣи 6 1/2 метр. зр. 3 —.

1 цѣле убранье мужеске зъ полѣтѣи " " зр. 4 —.

1 цѣле убранье мужеске зъ найлѣпшѣи полѣтѣи зр. 5 —.

2-15

Взорѣцъ даромъ и оплатно. Розсылає за посѣлплатою.

COGNAC

правдивый подѣ поруку, выплю-ванный зъ винного лагѣру. Сливноци стара, правдива подѣ поруку роз-сылѣи въ 8 литровѣхъ бѣбѣдѣукахъ за зр. 4. ав. а за посѣлплатою.

Ioh. Scheibner in Ohlas почта Znaim

Mähren. 2783 6-6

Помогати недужимъ выздоровѣти есть не лишѣе обязаноу ближнихъ, але и бѣ-лакою людей до того покликанныхъ и уздобненыхъ!!!

Справѣ цѣнныи здобутокъ найновѣйшихъ часѣвъ для добра недужихъ!!!

ВЫРОБЫ ЛѢЧНИЧІИ

ПЕТРА КРОКЕВИЧА, аптикаря въ Краковѣ

(ул. Баштова, рѣтъ улицѣ Довгон и ринку Клепарского).

Вино зѣлово ромбарбарѣе знаменитѣи въ затѣкнѣахъ, зѣдѣахъ, пухляцѣхъ и геморѣ-дахъ, управлѣающѣи травлѣеи и привертѣа апетитѣи. Цѣна 1 зр. 50 кр. — старѣе 4 зр.

Липгренъ неперѣлѣе средство въ спѣльнѣи болю голови, невралгѣи, мигренѣи. Цѣна 1 и 1.50 кр.

Хинѣлъ усмиряє скорѣ болѣ ревматичный, артритическѣи, подѣвѣае, подагру и сѣи разѣи лѣтшій одѣ Експектора. Цѣна 1 зр. и 2 зр.

Каплѣ Леопарда противъ корѣвъ и болѣвъ жолудка, по выжитѣи ихъ слѣдѣе сейчасъ болѣтъ. Ц. 80 кр.

Фадина, выключный знаменитый лѣкъ противъ бѣдѣакии. — "Нѣма вже сирѣвъ бѣдѣакии". Цѣна 1 зр. 50 кр. и 3 зр.

Кальонѣ, зѣловнѣе одѣ напѣтѣовѣе вже въ 24 годинахъ безъ наименѣшого болю. Цѣна 1 зр.

Зѣльє лѣретанѣске, италійске, монахами чина Св. Франца збирѣе на "Авентинѣ" (горѣ), леопѣнѣеи у всякихъ недугахъ труд-ныхъ и легкѣхъ, въ кашлѣахъ, дѣхавицѣхъ, астмѣ, сухотахъ, и т. п. Цѣна 1 зр. 20 кр.

Сирѣлъ лѣретанѣскій при заданенныхъ недугахъ такѣ лег-кихъ якъ и дѣхавѣи, при астмѣ и ф. п. недугахъ, при закатѣренѣи, кашлѣи, сухотахъ ужинаєся зъ зѣльмѣ лѣретанѣскимъ, при томъ дѣлає скрипѣающѣи, цѣлкомъ усмиряє болѣ, що въ лѣченѣе есть вѣсьмѣ по-жаданнѣи. Цѣна 2 зр.

Каплѣ жолудковѣи лѣретанѣскѣи. По выжитѣи одновѣдѣион скѣлѣнѣи уступѣють болѣ жолудка и зѣе травлѣеи вертѣає назадѣ до правдивѣи. Цѣна одѣион флашкинѣи 35 кр.

Сарсапарилѣа хинѣи чистѣи кровь зъ заразивѣиыхъ частѣи такѣ у мужчинъ и жѣночій, такожѣ дѣлає добѣе на всякѣи выпѣскии и прищѣи на шкѣрѣ. — Цѣна 2 зр., старѣе 3 зр.

Лѣретанѣскѣи, масть чудесна на всякѣи заданенной ранѣ, боляки, чѣрѣаки и т. п. Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 и 2 зр.

ПЕРЕСТОРОГА!

Всякѣи выробы лѣчѣи ПЕТРА КРОКЕВИЧА, аптикаря въ Краковѣ, купуючій тогѣдѣ може уважити правдивыми, коли заосмотрѣи они протоколѣванѣи марѣю охорѣноу, власнѣиручѣи подѣи-сомъ выробѣающѣи Петра Крокевича и ели опакованѣе есть нева-рушенѣе а хто подѣрѣае, сѣи мѣститѣи одѣвѣтѣи передѣи к. к. Судѣи карѣи.

Купити можна у всѣхъ большѣишихъ аптикаряхъ и складахъ матѣ-риалѣи аптикаряхъ, Головнѣи складѣ: ПЕТРО КРОКЕВИЧѣи, апти-карѣи въ Краковѣ.

Н. В. Задѣи великого покупу подѣрѣають тѣи выробы лѣчѣи подѣи рѣзными формами и названими; тому простѣиєтѣи копѣе домагѣтѣи выробѣи ПЕТРА КРОКЕВИЧА, аптикаря въ Краковѣ, дѣвѣтѣи чи не нарушенѣе опакованѣе выробѣи та на марѣю охорѣноу и власнѣиручѣи подѣиє "Петро Крокевичѣи". 12-2 2751

Численнѣи признѣи зъ подѣаками зъ рѣзныхъ сторѣвъ свѣта и одѣи неперѣеи успѣльнѣиыхъ такѣи свѣ-тѣи зѣи и духовныхъ особѣи, лѣварѣи, урядѣицѣи и т. п. Корѣспѣиенциѣи заграничѣи зъ краѣи, зѣи Аме-рики можна переѣлѣиутѣи кожѣи хвилѣи на мѣсѣи, яно доказѣи аутѣнѣициѣи о успѣахъ моихъ выробѣи!!!

Въ наибѣльшѣи выборѣ хустки „Гималаѣа“ фланельѣи и волѣчѣи правдивѣи

плѣды англійскіи

2886

Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупкѣ товарѣвъ просѣио покликѣватѣиь на нашу часѣипись.

Выдаєцѣи и одѣбѣаальный редакторъ: Иванъ Бѣлѣи.

Папѣръ зѣ фабр. Черляиьскѣи.

Зѣ друкарѣи тов. нм. Шевченка, подѣ зар. К. Бѣднарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускыхъ святъ) о 5-й годнѣ по полудню. Литературный додатокъ. Библиотечка найинтереснѣйшихъ повѣстей: выходитъ въ авторскій, и въ авторскій и патентно на переплету разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро огороженъ ул. Келерки ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лодовика 9. У Вѣни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсьць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсьць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламация неопечатаній віддай портя.

Подинокъ число копій 8 кр. а в.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. одъ одного стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. одъ стишка.

У Львовѣ дня 6 (18) марта 1889.

Зъ Вѣднѣя прийшла вѣсть, що выборы до соймѣвъ краѣвъхъ одбудуться не, якъ первѣстно було постановлено, ажъ въ червни, але вже въ маю, и то може навѣтъ въ першій половинѣ мая. Отже не болѣе якъ два мѣсяць, а може вже ино шѣсть або сѣмъ недѣль, дѣлять насъ одъ выборовъ. Уже вѣдай передъ Великодними святами выборы будутъ розписані, и вскорѣ за тымъ зачнутьъ правыборы.

Доси ще дуже мало чути у насъ о руху выборовъ. Мало чути вправдѣ и у Поляковъ, але тѣ, маючи організацію готову, бо маючи выдѣлы в рады повѣтовъ, маючи свои выпробовані здавна комитеты, а при тѣмъ маючи певну надѣю коли не на помѣчь, то на зичливѣсть правительства, не потребують дуже свѣдѣть показавъ, якъ важнымъ дѣломъ вѣтъ притосовати и приспособити все завчасу.

Може бути, що де-то разухе ще на повну объективность правительства и его орбѣвъ. Припустѣмъ, що такъ и дѣйстно буде, то се лишъ повинно захопити тымъ болѣе до ревност и энергичной акціи. Бо вже певне нѣхто не припуститъ, чтобы правительство хотѣло ажъ помогати намъ. Отже зберѣмъ свои силы и змѣрѣмъ ся зъ противниками; теперь пора показати нашу силу. Коли-бъ при новѣй объективности правительства и цѣльвѣмъ перестѣрганю зъ его стороны законного порядку, насъ таки переможено, тогды загалный судъ приписавъ-бы вину того же чому вѣному, якъ нашѣй безвѣльности; тогды сказано-бы, що руска справа не має рація екзистенціи, и надъ нами перейшла-бы до порядку дневного.

Бу у насъ и такі люди, що, зъ недостатку цѣвильной бѣдѣи або зъ неохоты до всякого болѣшого труда и заходу, радѣ-бъ усунутися одъ акціи выборовъ, а той свой непатріотичный и шкѣдливый поступокъ мотивують потребою пасивной оппозиціи. Таки паролѣ дуже выгѣдны; але они, коли-бъ и могли де рацію мати, то тѣмъ у людей, котрі вѣвни зрѣбли свою народаду повнѣность. Кто все зрѣбѣвъ, що для користиного переведенія выборовъ потрібно, той може говорити о политичѣ абстиненціи; хто не робѣтъ свого обовязку а

кваде словомъ абстиненціи, той заслуговує тѣмъ-ко на назву труса або веробы.

Звертаемо увагу, що одъ остальныхъ выборовъ до сойму вайшли двѣ змѣны въ орбѣнаціи выборовъ: 1) послы зъ куріи селянскои будутъ выбиратися не, якъ перше, пѣселя судѣвъ повѣтовыхъ, але пѣселя старостѣвъ, такъ що вѣтъ громады, належачѣ до одного старостѣва, будутъ одного посла выбирати; 2) право вирѣшного голоса будутъ мати вже не всѣ посѣдѣтели грунтовъ доминикальных, а лишѣ тѣ, що платятъ що-найменше 25 зр. податку.

Нехай же-жъ въ кождѣмъ повѣтъ рускѣй патріоты, не чекаючи на формальность завѣзванія одъ комитету центрального, приступаютъ до акціи выборовъ. И нехай не оглядаются одѣвъ на другого, молодшѣй на старшого, низшѣй на высшого, але хто має ширѣ волю, нехай ставъ въ першѣмъ рядѣ и бере инициативу. Акція повинна бути такъ пригтовлена, чтобы, скоро выборы будутъ оголошені, заразъ всюдѣ могли бути скликані згромадження выборовѣвъ до остаточного принятія кандидатѣвъ. Подробного спосѣбу пригтовленія акціи тутъ не подаемо: се звѣстно одѣмъ зъ практики, другѣй дѣстанутъ всяку потрібну инструкцію, скоро зажадають одъ центрального комитету; мы сповняемо тѣмъ свой обовязокъ, звертаючи увагу, що справа потребує великого посѣху и, розумѣясь, потребує энергіи.

Письма зъ Болгаріи.

Софія, въ лютомѣ 1889.

[Деспотизмъ чи высшій патріотизмъ Стамболова. — Тантинка „Свободѣ“ до князя. — Политична роля ексарха. — Адреса цанковистѣвъ и арештованіе ихъ. — Концертъ въ память Любена Каравелова.]

Кѣлька разѣвъ заявлявъ передъ Вашимъ корреспондентомъ Стамболовъ, а разъ-у-разъ высказуясь редакція „Свободѣ“, що першимъ нѣмъ чѣловѣкомъ одповѣдающимъ за все и двѣгаючимъ цѣлу судьбу Болгаріи на своихъ плечѣхъ — то Стамболовъ. Не дається заперечити, що виновникомъ дѣтеперѣшной долѣ Болгаріи вѣтъ Стамболовъ зъ бѣвущима в теперѣшными своими помѣчниками-министрами. Овъ дѣпроводѣтъ до того, що болгарске тѣмчасовѣ правительство 1887 року не приняло предложенъ ген. Кавльбарса, котрі мати бути початкомъ до дальшого взаимного modus vivendi, Стамболовъ вышѣвъ кн. Фердинанда на бол-

гарекій престолѣ, Стамболовъ вѣвѣдѣи до нѣмъ вѣтъ дѣрадничкомъ князя. Але чи зъ сего всего слѣдує, що Стамболовъ мавъ-бы бути, до часу, пока не скѣнчѣться криза — якъ се голосѣтъ его партизаны — политично нецѣкальною особою и все неомыслимымъ? Дѣятого то не можѣна одобрѣти его дѣспотичного поступованія, о-собливо послѣдними часами, супротивъ всѣхъ анахисе мыслящихъ людей. Стамболовъ поступавъ дѣспотично не тѣмъ зъ оппозиціею, кѣтра старѣясь его повалити, але майже одинаково сильными кѣльцами свои власти держѣтъ бѣтъ и князя, котрѣй черезъ те переставъ бути на-момъ въ кружѣ прислугующихъ ему пѣселя тѣрновской конституціи коронныхъ прерогативъ.

Можна бы замѣтити: „salus rei publicae postrema lex esto“ — отже въ тѣхъ критичныхъ для Болгаріи часахъ нехай идуть на бѣтъ всѣ законы, бо за-дѣя высшѣйша можѣна ихъ и ламати. И дѣйстно, такѣ рѣшѣи пѣсано неразѣвъ въ „Свободѣ“ для оправданія таранского поступованія правительства зъ людьми чужихъ партій. Можна бы также и тѣмъ зъ-слѣдовѣтъ, что непотвержденный же князь повиненъ здѣтисѣ на опѣку Стамболова, бо лишъ Стамболовъ, якъ мѣтъ князя сопроводити до Болгаріи, такъ лишъ бѣтъ зможе ему вырѣбѣити въ Болгаріи певне становище. И на той темѣ такъ же боронѣтъ неразѣвъ „Свободѣ“ правительство. Однакожъ намъ здаєсь, что въ о-бохъ вышѣхъ згаданныхъ разѣахъ помыляясь Стамболовъ и его органъ „Свободѣ“, а идучѣй дальше тою самою дорогою, може Стамболовъ дѣйти до погѣбѣли. Таранѣи и непотверженѣи законы уже придѣтали — и ще придѣтають — Стамболову богато ворогѣвъ, котрі могли-бы бути супротивъ него бодай рѣвнодушѣй. Обмежаючи князя въ выконуваню принадлежащихъ ему правъ, робѣтисѣ его партійнымъ, а державный голова повиненъ стояти надъ партіями. Подписанный чувъ наръканя Радославова на партіи вѣтъ князя, котрѣй держѣтисѣ сѣбѣ Стамболова и не хоче вѣдѣватисѣ зъ корѣнями другой партіи. Тѣмъ спосѣбомъ князь знеохочує до себе людей въ дѣйствѣности также ему прихильныхъ, а котрыхъ зъ часѣмъ мѣтъ-бы дуже потребувати. Резервуячи князя выключно для себе, Стамболовъ, что правда, поступає дуже зрѣчно: коли часѣмъ князь, маючи за сѣбою право и опираючисѣ на конституцію, хоче свой планъ реализовати, то Стамболовъ страшитѣ бы и грозѣтъ князевѣ въ „Свободѣ“ рѣзными спосѣбами на темѣ: болгарскій князь не повиненъ поступати своевольнѣмъ. Князь нехай добре уважає, бо бѣтъ се непотвержденный. Такъ бѣвало въ справѣ Попѣва, такъ бѣло, коли порѣзѣнѣвъ генеральный штабъ зъ министромъ, такъ бѣло и въ другихъ случаахъ. Годѣ казати на певно, что такѣ поступованѣе пѣсходѣтъ зъ охоты до дѣспотизму, — мы хотѣли-бы скорѣе знати, что тѣ

дѣлѣна суть чисто патріотичный, а все-таки не-водповѣдна тактика Стамболова, почавшого свѣтъ свою карьеру, може выкопати ему завчасу грѣбъ.

Ексархъ подѣперѣтъ протѣстъ синода противъ покатоличуваня Болгаріи и его рѣшенѣе, что князь Фердинандъ вѣтъ княземъ нелегальнымъ. Въ заявленіи до болгарского правительства ексархъ жалуетъ на кривду вѣвѣну синода. Одповѣднуоту вручаѣтъ ексархъ и султанѣ. Такъ отже ексархъ приняєсь роль церковно-политичной. Зъ признаня за той поступѣкъ выслѣди цанковисты ему зъ Софіи по-здоровляющую телеграму. Въ адресѣ до ексарха (и до Драгана Цанкова) высказанный бѣтъ жалъ и обурѣние на поступованѣе правительства зъ синодомъ; такого понижѣния не знаєла болгарска церковь православна за часѣвъ турецкихъ, — а то нынѣшне понижѣние походитъ зъ высшого „нечистого жерѣла“, отже адресаты хотѣтъ просити Бога вразъ зъ ексархомъ, чтобы вже разѣвъ высохли жилы того нечистого жерѣла, занѣчишущего все, что для Болгаріи найдорожѣе. Ексархъ бѣдѣвѣтъ, что бѣтъ все бѣдѣе боронѣти болгарской православной церкви одъ чужихъ посягѣтелѣвъ (розумѣясь: кн. Фердинанда) и зываєсь Госѣпода, чтобы нарѣзумѣвъ заблудшихъ людей, что стоятъ на чѣлѣ болгарского народа. Безсторонній люде приписують вину въ справѣ ворогованя мѣтъ правительствомъ а синодомъ одѣи и другой сторонѣ: не хвалѣтъ митрополитѣвъ и ексарха, что вѣмѣ-шѣлись до политичѣи, а Стамболова, что прогнавъ изъ Софіи митрополитѣвъ нѣбѣю, мѣвъ-бы якѣхъ злочинѣвъ. Правительство непотрѣбно зажадало одъ членѣвъ синода, чтобы они представились князевѣи Стамболову. Зна-на рѣвъ, что коли кн. Фердинандъ першѣй разѣвъ въ р. 1887 приѣхавъ до своей столицѣи и мѣвъ вѣступити найперше до церкви, б. софійскѣй митрополитѣ Климентъ не хотѣвъ добровѣльно для „нелегального“ князя отворити церковныхъ ворѣтъ, то мѣвъ-бы теперь той самѣй Климентъ ити до князя, представѣтисѣ ему? Вѣрѣмъ не було въ тѣмъ интересѣ нѣ для церкви нѣ для державы, бо все було въ порядку, а на самѣй держѣ, что займаєсь зъ-разу тѣмъ дѣлами чисто церковными, нѣхто не звертаєтъ уваги.

Адресу цанковистѣвъ выслану до ексарха и Драгана Цанкова, а подписану около 150 цанковистѣмъ, подѣла газета „Родолюбѣцѣ“, зъ 50 подписѣми. Тогдѣ въ „Свободѣ“ и „Народныхъ Правахъ“ появились критика той адресы. Писатѣль Захарѣй Стояновъ напечатѣвъ въ „Свободѣ“ кѣлька довшихъ дуже цѣкавыхъ на сей темѣ статей. Въ нихъ говорѣтисѣ, что подписавшимъ адресу до ексарха не ходило о православіѣ, а тѣмъ о политичѣи маневрѣ въ корѣсти своей партіи. „У насъ — пѣне Стояновъ — православіѣ не уладѣе и Болгарѣ нѣ-коли обѣ тѣмъ не думали, чтобы покидати

Одданиця.

(Образокъ.)

Нашилася, напѣрѣлася
Ту прѣдъ — по що?..
Скѣдѣи ручки В. І. Масляки.

Передъ великимъ зеркаломъ стоятъ молодѣнка — що-ино скинула коротеньку сукеночку — и досѣтъ хорошенька Олена, а коло неѣи вѣ матѣ — наряджѣвъ свою доню на перше весѣлья, на першу прилюдну выставу..

Матѣ, досѣдѣна жѣвка, разумѣла, что першѣй выступѣтъ богачѣмъ значѣтъ въ житѣ дѣвчѣны, дѣятого старанно вѣи учѣсѣвала, старѣнѣйше вѣ сукню одѣгала а наѣстарѣнѣйше навѣшѣвала на неѣи рѣзномъ ювелирской выставѣ, — се навѣтъ око та подѣноситъ красу.

Донѣ, шѣслава, усѣмѣлась, чѣдурѣтисѣ, разѣ-у-разъ заглядѣе до зеркала, чи гарна, чи може та подѣйма житѣ женщины вѣи оминула, — она се добре разумѣла, хотѣ у неѣи якѣй-щѣ бѣвъ молодѣнскій разумъ! И чѣръ яковѣсь роскоши завѣгравъ на вѣи лицѣ — подѣвѣслѣя куртина и гѣвилось житѣе надѣйне, повѣе принады, спѣдѣвая, само шѣстье, самѣ рай! Матѣ ще щѣсь хотѣла на вѣй поправѣти, але дѣня якѣ пѣтка стрѣпѣталѣся и закликала: Мамунцо, вже музыки грають!

Увѣйшла Олена на сѣлю — хлопѣвъ кѣнѣтъ озира на той першѣй розѣвѣтъ, что зацѣвѣвъ у цѣтѣнику, для вѣихъ управѣлюванѣмъ.. Весѣлье сѣхѣтъ Оленѣ на гуляньѣ-радошѣхъ. Наслухѣясь повабныхъ, тѣхѣнѣхъ-любѣнѣхъ словѣчѣкъ и захѣвъ ихъ мѣвъ якѣ свѣтѣтъ въ свое сердѣнѣмъ.. Заомѣрѣчена тѣмъ чѣдомъ, гордо выносѣтисѣ по-надъ свои товаришѣкѣ, что неода и также наряджѣна до перѣсѣлѣдѣи сѣдѣтъ мѣвичѣ, смѣрѣнѣмъ выжѣдаючи ласкавого око, почѣена матѣрѣю, что бѣдѣаницѣ не по-дѣбно богато горѣвати, выѣвѣлятъ свои перѣсѣдѣченѣя — треба бути все привѣтною, все усѣмѣтисѣ, хотѣ хѣтъ и гѣвѣнѣтъ.. А онѣмѣтъ зновѣ уже сѣбла бѣдѣаницѣ коѣмъ око гѣдѣтъ тай думку гадає — се якѣсь присѣлѣе: коло одной вѣвъ.. Она, пѣлѣкомъ натурѣ, вѣетѣ тай сама перехѣловѣе якогѣ понало на розѣмову, а той сердѣа чѣмѣнѣмъ бѣдѣвѣтъ, чѣмѣнѣмъ

уклонѣтисѣ тай чѣмѣнѣмъ высовѣнѣся.. И дѣй, что хочѣтъ! А тутъ

..страшно дѣвѣвати,
Увѣсь вѣкъ свой дѣвѣвати —
Нѣ зъ кѣмъ не кохѣтисѣ..

По весѣлю Олена лишъ перегадувала: что котрѣй бѣи сказѣвъ? чѣму той зразу заявѣтъ такую сердѣчѣность, а потѣмъ чѣмѣсь бѣступѣвъ.. чѣму? — се невѣдѣгадѣе „чѣму“ не могло вѣи успокоити. Ажъ другѣе весѣлье, другѣй празѣникъ затѣрѣли вѣражѣнѣе попередѣного, и она зновѣ мала обѣ чѣмъ думати, — любѣвалася тѣмъ зѣбѣутѣками сѣрѣца, якѣхъ не кожѣдѣй дѣвчѣнѣй судѣжено зазнавати на своемъ вѣкѣу..

Многимъ своимъ товаришкамъ Олена дружилѣа, сѣдѣла барѣвѣнокъ по ихъ голоѣвахъ, а своего вѣнѣчка якѣсь не могла дѣжда-тисѣ, хотѣ до него не конечно потрібно довѣнѣного кохѣния, довѣнѣного вѣры, что гармонѣиво бѣдѣликуєсь въ оѣхъ сѣрѣцахъ, — нѣ, люде приносѣютъ сѣбѣ и неправду..

Чѣсами Олена починала призадумѣватисѣ надъ своимъ долею. Матѣ се замѣтила и ска-зала разѣ до неѣи:

— Не вѣкъ тобѣ, дѣню, дѣвѣвати! Поѣдемъ на балѣ. Та ѣи по чѣмъ будѣтъ згадуѣти молодой лѣта, якѣ ихъ перѣсѣдѣшь? Поѣдемъ на балѣ.. тамъ будѣтъ добѣрна молодѣжь.

Олена вѣлѣмъ зрадѣла вѣдою на балѣ. Мѣсто для неѣи було великою свѣтанѣею

— Ахъ, мамунцо, якѣ я тѣшуся, что поѣдемъ на балѣ! Якѣ бы я хотѣла лишѣтисѣ на заѣвѣды въ мѣстѣ! Тамъ такѣй красѣи капѣлюхи за окнами.. Можна все модно убѣратисѣ, ходѣти на вечерки, на визѣты.. Отго було-бъ житѣе!

Якѣсь въ мѣсянѣцѣ выбѣрѣлись на балѣ до мѣста и заѣхали до своихъ крѣвѣныхъ. Олена, вже безъ матерѣнѣской помѣчи, убѣралѣсь довѣг-предѣвѣго, заѣсѣнувала, прикрасѣвала, чтобы выѣти принадачу — се-жѣ насѣущѣй хѣлѣвъ бѣдѣаницѣ.. И якѣ жежѣ она заѣсѣла одъ тѣхъ парѣвъ, шѣвѣвѣвъ, бѣтъ золота, брилѣантѣвъ.. тай бѣтъ того зворѣшенѣа, что она заѣвѣжѣжѣвана тѣмъ, что то его пояѣва, его голѣсъ, его поглядѣтъ найболѣе пѣсѣтъ сѣрѣцу, а якѣ уже возѣмѣ въ танѣцѣ — гѣвъ душе! Въ сумѣнѣи свѣтѣлицѣ, де убѣралѣсь О-

лена, учѣлася одна семѣнарѣстка, что була на станѣи у Оленѣныхъ крѣвѣныхъ. Хѣтъсѣ бѣдѣлѣвъ дѣверѣи Олена побѣчала, якѣ семѣнарѣстка всею своею сѣтуею заглѣбулася въ кѣнѣжѣ. Она ажъ задрѣжала и кѣмѣ до матерѣи:

— Мамунцо, якѣ она може такъ учѣтисѣ?

— Пѣвно хоче бути болѣе учѣною. Якѣ рабѣнтѣ, — бѣказала матѣи а дѣня сердѣчно засѣмѣлася.. — Огѣ, найбѣрше, якѣ дѣвчѣнѣй разумъ перевѣрѣеся въ голоѣвъ.. найкрасѣй лѣта стрѣтитѣ на науцѣ, а потѣмъ и пѣсь не гѣвѣкѣе.. Призначѣнѣе дѣвчѣны — выѣти за-мѣужъ. Волѣла-бѣ постѣратисѣ, чтобы свои дѣтъ учѣти, а не чужѣй.. Потому будѣ проклѣнѣати свою долю..

Такъ говорѣла матѣи, а Олена лишѣ смѣ-ялася. Весѣе вѣи умъ занятѣй бѣвъ тѣмъ, что осѣ-осѣ передъ нею.

Вже Олена и на сѣли, окружена танѣч-никами, гуляє безъ ушѣи. Але все пасѣ окоѣмъ за тѣмъ, за кѣмъ сѣрѣце кѣмѣе. Хотѣла бы, сердѣца, чтобы той выбѣрѣнѣе-красѣуъ лишъ коло неѣи прѣтѣпѣуѣвалѣ.. Кѣмѣ бѣвъ окоѣмъ на другѣу, Олена то пѣленѣтъ то бѣдѣне. Зѣяѣтисѣ бѣвъ зновѣ коло неѣи, она мало ему на шѣю не вѣнесѣе, мало-що не закличе: не пѣшу! нѣ, нѣ-коли! насѣи и Богѣ не розлучѣтъ!

За-дѣя неѣго була Олена и на другѣмъ вечерку и на третѣмъ. — де лишъ догадуѣла-лася, что збѣдѣеся зъ нимъ. Она немѣжѣ молѣ-ву до Бога посѣлѣла пѣсно:

Кѣли сѣ кѣмѣжѣ, Боже, кохѣти, —

Чѣму не кѣмѣшь намъ сѣ побрати?

Чѣму не кѣмѣшь? чѣму не злучѣшь?

Чѣго такъ довѣ два сѣрѣца мучѣшь?..

Але бѣвъ, якѣ той зѣбѣтѣнѣкъ, что бѣачѣтъ огѣнь, роздуѣа его для своей розѣвѣки, а не бѣачѣтъ, а може ѣи бѣдѣужѣ ему, что душа въ нѣмъ пропаѣе..

Олена перѣходила у памяти всѣ сѣбѣдѣны зъ нимъ, одъ першого сѣбѣзѣна, и все явѣля-ся бѣвъ у неѣи оправданнымъ, безъ прѣгрѣшенѣа, безъ лукавѣстѣа.. Довѣго се такъ трѣвало, ажѣ одного разу своихъ Олены посѣпѣтѣвъ у того выбѣрѣнѣа: что думѣе про его своячѣку? А той, кѣпѣтѣючи сѣбѣ сказѣвъ:

— Якѣ має пѣвъ мѣлюна — посѣтаю..

О горе-сѣтѣ! Лѣдѣна опѣна надѣвъ зѣдѣта

— явѣлася дѣйствѣе, сумѣна дѣйствѣе! Одъ того часу Олена оминала всѣ забѣвы, — сумѣ засѣвъ на вѣи чѣлѣ. Хотѣ матѣи потѣшѣвала вѣи, говорѣючи:

— Одна сорока зъ плѣта — десѣтъ на плѣтъ!

— Другѣа така вже не сѣде! — бѣдѣвѣ-дала Олена.

Тѣчѣя житѣя перѣбѣвала, а полѣкѣвъ въ сѣрѣцу Оленѣ не було. Ёи ровѣсѣнѣцѣ тѣшатѣ уже дѣтъ, а она все ще дѣвує дѣвує. Люде почѣли шѣптѣти: чѣмѣсь не бѣдѣаєсь.. Другѣй, доброй люде, казѣли вѣи матерѣи: ще не при-шѣла вѣи недѣля, Богѣ-бѣтѣко не опѣтитѣ.. А ворожѣцѣ говорѣли: уже пропѣло! своєю ко-сою не заѣдѣтъ нѣкого.. Рѣдѣчѣ бѣчили, якѣ ихъ выхѣзѣна цѣтка надѣвъ, цѣтка пахѣуа зѣндѣла-повѣла.. Молодыми лѣтами своимѣи послѣжула на розѣвѣку хлопѣцѣмъ — а нѣмѣ хѣба ѣи кѣнѣтъ кусѣнѣкъ хѣлѣба, якѣ за Богѣ да прѣсти..

Зѣдомѣ-переѣдомѣ померѣли Оленѣ рѣдѣчѣ. Выбѣраючи зъ рѣдного гѣвѣда, она побѣчала, что ѣи тѣмъ-ли лишѣлося зъ дѣвѣванѣя — богѣцѣмъ мѣського краму, тѣхъ жѣвѣнѣхъ прикрасѣвъ, что маѣтъ зѣбѣувѣтѣи долю жѣнѣчѣнѣвъ, богѣцѣмъ корѣбѣчѣкъ зъ пѣдѣру, богѣцѣмъ старѣхъ шѣурѣвѣкъ.. тай старѣй лѣта дѣвѣцѣ-кѣй.. А спѣмѣнѣи чѣстѣа-горѣи и тепѣрѣшѣна без-надѣйѣнѣе, что вже пѣйшло полѣ въ лѣсъ, — розѣрывѣли вѣи сѣрѣце.

Своею Оленѣи двѣзѣла вѣи одѣи до дру-гѣихъ. Нѣгдѣ она не загрѣла мѣсѣа, опѣнѣлася уже на третѣмъ. И осѣ тутъ подѣбѣла Олена сѣльску учѣтельку, ту самѣу, что коласѣ ѣи дѣвуѣлася, якѣ она може учѣтисѣ.. Зѣйшла Олена до неѣи, простѣгла ѣи руку и заговѣ-рила:

— Якѣ сѣ маєшь, дорога Василюно! Вѣбѣзѣаешь мене? Не на одну дорогу доля насѣ авѣла. Бѣчу, якѣ ты шѣслѣва-шѣслѣва! — Сѣравѣдѣ, я бы тебѣ, любѣа Олено, не вѣбѣзѣла, коли бѣи вѣперѣдѣ не довѣдалѣся, что ты тутъ перебѣуѣаешь.

— Мене бѣвозѣтъ зъ мѣсѣа на мѣсѣе.. помѣтѣуютъ сѣрѣтою, что нѣ Богоѣи нѣ людаѣмъ.. Охъ, така доля!

И Олена занѣслѣся плачѣтъ.

— Не плачѣ, не плачѣ, сѣрдѣце Олено!

що облигації в преміях може видавати лише держава на підставі окремого закону і що по ухваленню сего закону будуть важні тільки облигації з преміями, котрі були видані до 1 марта 1889 р., а другі закон постановляє, що кожний, хто буде оголошувати друком продаж заграничних лосів, лотерій або листів заставних з преміями, буде караний грошевою карою аж до 300 ар. (Проект сего закону зробив на деяких банках ввденських дуже пригнетаче враження. Віденський „Unionbank“, котрий заключив з Грецією угоду в справі лосової позики в сумі 20 мільонів і розписав тепер підписку потерпіти мабуть велику страту.)

В угорському кабінеті заноситься на малу зміну. Однак не треба припускати — каже „Freudenblatt“ — що Тисса уступить. Він висказався в клубі ліберальних рішучо заявляючи, що поступоване опозиції не аби його з пантелику. Єсть отже річ певна, що він позстане і даліше це президентом кабінету; але з другої сторони треба і то зазначити, що він побіж тека президента міністрів має ще в теку міністра фінансів, що він дуже натрудався в боротьбі над бюджетом, а тепер мусить ще вести боротьбу при розправах над законом військовим, а крім того ще і міністер судівництва заведував. Тисса отже не буде мого дати собі тепер ради і для того партія його домагається кінця, щоби теку міністра фінансів віддати комусь іншому. Одываються голоси, котрі на ту посаду прокладають пос. Вармана, котрий бдє кількох вже літ був в палаті послов і в угорській делегації референтом в справах бюджетових.

Кілька днів тому назаді розійшлася була поголовка — ширала єв головно мадярска опозиція — що найвищий сфери готові пристати на те, щоби бдє однорічних охотників, котрі не зроблять офіцерського испиту, не ждати другого року служби. „Pol. Corr.“ каже отже, що поголовка та єсть зовсім безосновна. Компетентні сфери знають дуже добре, зь сторони військовон жадали, щоби ті охотники, котрі не зроблять офіцерського испиту, служили три роки в лівні і що то лише для того не постановлено, що Тисса і Ферварі тому спротивились. Через обструкційну політику опозиції стратив парламент 70 днів, значить, 200.000 ар. виданих на діти. Опозиція по ухваленню закону військового переконалася, що не зискала нічого, бо кабінет Тисси лишиться і на дальше і она буде мусіла зь ним числитися.

Правительство російске стараєсь енергично о введенне російского языка в Царстві польськом. Вєх урядники Поляки при судах одержали приказ, що мусять піддаються испитови зь російского языка; ті що не зроблять испитові дбстануть дамісію. Суді громадянскі мають бути зреорганізовані в той спосіб, що вх урядники, котрими досі були по найбільшій часті польскі властители бблших посблостей, не будуть выбиратися громадами, але их буде именувати правительство. Характеристичним єсть також, що Поляки наркають на то, що правительство в спорах сервитутных ставиться завжди по сторони селян.

Проект гр. Толстого о реформі земств стрічає все ще на велику опозицію и кажут, що вь случаю, коли б одержав навѣть и санкцію царя, то буде введені лише на пробу вь рязаньскій губерні, де Толстой має свои добра а бдтак вь губерніях орельскій и симбирскій.

Зь Петербурга доносять, що вь кругах, стоячих вь близькій звязі зь дворами, говорят, що добр російскій поставив зроби ти чорногорскому князеві презент вь кількох тисячах шук нового карабина Кеминга враз зь потрібною до того амунацією. Кошти того подарунку мають покрити члени царскон родни зь добровільных датков. Однак гадка та переведена аж тогд вь дѣло, коли введенне карабина Кеминга вь російскій армії буде вже порішене.

На подставі нового указу царского о одвѣчальности министрв збралася була передь кількома днями рада, вь котрій взяла участь також велик князь Михайл вь Володимирѣ, и рада над тым, чи бущого министра коммуникацій, Посіста, треба потягнути до одвѣчальности за катастрофу підь Борками.

Французскому кабинетови щаститься и бнє зискує собі своім енергичним и розумним поступованєм прайхлнбѣть не лише вь палатѣ послов, але також и вь цѣлѣм краю. Последнє его выступленє вь справѣ лѣг дало доказ, що кабинет Тарарда стоїть сильно. Ставляя свои внесенє вь палатѣ, не потребувало навѣть правительство робити зь того квестіи довѣря; внесенє мотнувало лѣш, якъ звичайно, самъ референт. Буляжисты не важилися також выступити противь правительства, а самъ Буляжне здобувся лиш на тільки дваж, що коли референт внесення правительства, Аренѣ, мотивуючи его все давив на Буляжера, той лиш бдзався: Чого бнє заодно звертаєсь до мене? Палата закрьчала его тогд наклеюванєм: „На трибуну!“

Акть, зь датою 8 лютого с. р. и зь підписомъ Дерульєда, за котрий правительство французске потягає членѣв лѣг до одвѣчальности звучить: Вь виду того, що правительство може выступити противь лѣг патриотичнон, ухвалив управляючий комитетъ звбавити підкомитетъ парискі, щоби кождон хвилѣ були готові до мобілізацій. Щоби то осягнути, повиненъ кождий округъ мати свій зарядъ зь 42 членѣв, зь котрыхъ має выбрати: 1) одного начальника округа и его помічника; 2) чотирхъ начальниківъ циркуловыхъ и

тільки-жъ ихъ помічникѣв; 3) шбсвачать начальниківъ секційныхъ и тільки-жъ ихъ помічникѣв. Позаякъ головою цѣлого організації єсть, щоби вь якъ найкоротшій часѣ безъ помочи почты и телеграфу або якого небуль средства публичного подати вѣстѣ членѣв лѣг до вѣдомости, яке розпорядженє або повѣдомленє, то треба, щоби ті члєны були знані начальниками, а служба повинна бути такъ устроєна, щоби вѣ члєны лѣг мали вже вь рукахъ кожде поданє ихъ розпорядженє.

Бѣлградскій корреспондентъ вѣденскон „Corr. de l'Est“ бувъ також на авдіанці у короля Милана, а коля сказавъ ему, що вину за то, що сталося вь Сербіи, складають на Австрію, бдповѣдъ ему король: „То смѣшно и глупо. За мое поступленє не може прецѣ ніхто бдповѣдати, а вже найменше Австро-Угорщина. Зь моімъ поступленємъ не має загранична политика ніякон звязи. Сербія не має ніякихъ експанзивныхъ забаванок, а менѣ не правдало ніколи вь голову здобувати краѣ. Якъ могли на мене вплинути взгляды заграничнон политики? Протівно, такъ зь заграничч якъ и вь краю радила менѣ, щоби я кнчє остався. Самъ Ристичъ, котрого я хотѣв зроби ти регентомъ, бдраджувавъ менѣ бдѣ того. Що-жъ, коли годѣ було зроби ти инакше. Що-жъ хочете? Причини внутрѣшной натуры — des raisons intimes, а бдтакъ и мое утомленє. Але яке дѣло Австро-Угорщинѣ до внутрѣшнихъ бдносій? Ніколи бдѣ мого вступленя на престолъ — кажу, ніколи — не мѣшавъ австрійскій министр дѣл заграничныхъ до внутрѣшнихъ справъ Сербіи, ніхто не вызвавъ мене ніколи назначити кого на яке високе становище. А знаєте прецѣ, що коли у насъ вь краю розходиться о обсаду якои високои посады, то заразъ говориться о внутрѣшній політатѣ. Вечерами гравъ я не разъ зь п. Генгельмьєромъ вѣста, але то само робавъ я и зь гр. Браємъ и зь п. Персіанымъ. Але о політатѣ при томъ не було ніякой бесѣды. То все плєла лиш опозиція и ббльше нічого. Я вже не знаю навѣть якъ маю достаточно зазначити зовсімъ коректне поступованє Австро-Угорщини супротивъ Сербіи. А мущу такожъ сказати, що нѣчо такъ несправедливо, якъ ідентифікувати австрійске правительство зь австрійскими банками, котрі черезъ десять літъ робили інтереси вь Сербіи. Ті банки жалувалися не разъ на то, що австрійске правительство не дає имъ ніякон помочи и они жалувалися справедливо. Тепершнє роздразненє австрійскон праси за-для нового ладу вь Сербіи и єн напады на власне правительство дадуться зовсімъ легко тымъ пояснити, що російска праса видѣть причину радуваня дуже тымъ новымъ ладомъ. Чимъ ббльше радѣть вь Россіи, тымъ ббльше недоволенє вь Австрії. Але вертаючись до внутрѣшнихъ причинъ моего абдикаціи мущу вымъ сказати, що напреднякъ тутъ не зовсімъ безъ вини. Не говорю тутъ о партіи, бо уважаю єн завсѣгды партією порядку, але о деякихъ єн проводирахъ, котрі хотѣли очистити новий коштомъ. То имъ не удалося. Я абдикувавъ, щоби забезпечити престолъ своему сынові. Онъ родився вь Сербіи и вѣсь Сербъ его люблять. Кажу то не для того, що то мой сынъ, але бнє интелігентный, цѣкавый и вь снхъ кількохъ мѣсяцахъ заявивъ багато розуму и такту. Я говорю зь нимъ не разъ цѣлыми годинами; бнє о вѣсѣмъ знає.“

Король Миланъ має рацію, коли каже, що радѣть Россіи виключе вь Австро-Угорщинѣ недоволенє. Найлѣпшій доказъ того маємо на краєвѣй польскій прасѣ, котра вєе, що сталося вь Сербіи, приписує маханаціямъ російскимъ, а австрійскому правительству робить заклады безальности и нерѣшимости. Праса та аде такъ далеко, що всюды вѣтрить лиш интрагу російску, а на доказъ того наводитъ несотворені и найнеймовѣршій рѣчи. Такъ в. пр. подали були польскі газети, що князь чорногорскій, довѣдавшись о абдикаціи короля Милана, казавъ зь тои радости заразъ правити богослуженє вь церквѣ, а описля устроивъ великій пиръ. Все то, розумѣєсь, не правда. То правда, що межі Сербією а Чорногорію не було дружбы, а навѣть бдѣ державы бдѣ довшого часу не зносилися дипломатично зь собою. Коли жъ теперъ регентъ выслала до Чорногоры повѣдомленє о змѣнѣ престолу, приславъ князь чорногорскій лишъ дуже прайхлнбѣть бдповѣдъ для Сербіи и на тобѣ закнчнлася вся его акція. Ще другу, такожъ дуже неимѣвру вѣсть, подають польскі газети. „Сзас“ доноєть имено, що фанасові клопоты короля, котрий не бувъ-бы заданъ на ласку що-до своєа будущон лѣты цивильной, залагодивъ російскій посолъ Персіанъ, котрий доставивъ Миланову фондѣ на сплаченє пекучихъ довѣв и забезпечивъ ему сталу допомогу на случай наколи-бъ зь сторони скупштинъ робленъ які трудности що-до выплати лѣты цивильной.

Бувшій болгарскій министр Радославовъ и Иванчевъ выслали були до князя протестъ противь арештованя адвоката Вуляча и оголосили той протестъ публично. Софійскій судъ окружнй выточивъ нимъ за то процесъ и домагася бдѣ нхъ зложєня кавціи вь сумѣ 10.000 левѣв або вь противнѣмъ случаю буде ихъ арештувати. Оба експ-министры ббъяли зложити кавцію.

Сербскій дипломатичный агентъ повѣдомивъ болгарске правительство, що Сербія бажавъ зновъ розпочати переговори вь справѣ торговельной. Министръ дѣл заграничныхъ, Странскій, привавъ то до вѣдомости и має вже сами днями выслати болгарскыхъ делегатовъ до Софіи.

На жадає Порты выслала болгарске правительство своего делегата до Константинополя, котрий має переговорувати зь Туреччиною вь справѣ почтовой угоды.

НОВИНКИ.

— Петиції вь справѣ основаня рускон гимназіи вь Чорткові вьзглядю на Бучачі надбали нинѣ на руки „Народной Рады“ громады: Череволонка и Понорѣ, повѣта бучацкого, Бедриковѣ, повѣта залѣцкнкого, Гриньковѣ и Дулиско, повѣта гусятиньского. Петиції ті выслано заразъ на руки о. Озаркевича до рады державной.

— Вь день 25-ыхъ роковинъ заснованя руского-народного театру вь Галичинѣ дасть нѣлѣшна дирекція сего-жъ театру ювілейне представленє у Львовѣ вь сали „Frohsinn-y“. Жаль, що не вь „Домѣ Народномъ“, вь своій первѣстній колыбелі, вь институті, котрій розвѣи сцени народной повиненъ передѣлѣть лѣжати на серці... Закп подано програму ювілейного представленя, котре бдбуєся днѣ 26 н. ст. марта, мило намъ довести, що проф. Ан. Вахнянинъ приотвѣлює на той день кантату, котру вь супроводѣ оркестры выконаютъ самі артисты сцены руской. На вступѣ буде дана одна зь симфоній пок. Вербицкого, котрий першій и дуже успѣшно трудився для движєня театру нашого.

— Выдѣтъ Руского Касина вь Стрию повѣдомляє, що вечерѣ вь память роковинъ смерти Тараса Шевченка бдбуєся замѣстъ (якъ було заповѣдено) 24 н. ст. марта днѣ 31 н. ст. марта.

— Великѣпстній вечерницѣ вь комнатахъ „Рускон Бесѣды“ опроваджено вь суботу при членѣной участі членѣв и гостей. Получено при томъ utile снм dulce. Хоръ, зложєний зь власныхъ силъ, заимпривизувавъ кілька квартетѣвъ композиторѣвъ рускихъ, пробувалися и деякі молодші спѣваки вь соляхъ и дуєтахъ, були и удачній декламаціи игры товаришскі. Короною забавы була подѣ великимъ взглядомъ артистична гра на цитрѣ п. Купчиньского. Головний хосєнь зь такихъ вечерницѣ буде той, що рускій родины львовскій познакомяться ближе зь собою, а се не лишиться безъ добрыхъ результатѣвъ на будущее. Скромна и есточно забава протяглась до опѣвочни. Надѣмося, що слѣдуючій вечерницѣ сєи суботы будутъ ще ббльше оживлені.

— На аматорскімъ представленіи театральнѣмъ устроеномъ обществомъ „Рускихъ Дамъ“ вь четверть днѣ 21 н. ст. марта вь сали Frohsinn-y, бдограні будутъ двѣ комедійки: „Моя донечка“ вь 1 актѣ и „Аматоры“ вь 2 актахъ, обѣ вь перекладѣ зь чужого языка. Початокъ вечерка о 7 годнѣ. Билеты на крѣло першорядне 1 зр., вь дальшихъ рядахъ 60 кр., на паркетѣ 40 кр., на партерѣ 20 кр. — можна достати вь „Народній Торговлі“, а вь день представленя при касѣ. Жерты на добродѣій цѣли приймаються зь подякою.

— Рухъ пѣвдѣвъ на шляху Бучачъ-Гусятинѣ здержано за-для заметей снѣговыхъ зь днємъ 16 н. ст. марта имѣвру на три дѣи.

— Зь Збаража пишуть намъ: На день 11 н. ст. марта с. р. скликано до Збаража збѣранє господарѣвъ для нарады надъ кандидатомъ на посла до сойму. На збѣранє прибули сєлєне зь вѣсѣхъ сторѣв повѣта и запрошеніи п. Тадей Федоровичъ, властитель Клебанѣвскі. Збѣрѣ, числящій 41 членѣв, уконститувався яко комитетъ передвыборчій, поставивъ кандидата и выбравъ передвыборчій комитетъ ексекутивный зь 6 особѣ.

— Комисія экзаминаційна вь Тернополи для учительскѣхъ народныхъ падала патентъ учительскій зь рускимъ и польскимъ языкомъ выкладовымъ слѣдуючимъ кандидатамъ Русинамъ: 1) Городискому Александрови, 2) Левицкому Казимирови, 3) Сеникови Ивановичи, 4) Сидоровичеви и 5) Вайнерови Петрови, и Полякамъ 6) Лейчакови, 7) Нѣментовскому Петрови, 8) Фрайндорфови Корнилю, 9) Чеховичеви, 10) Шинпоржови и 11) Якубовскому. Одного Русина-кандидата репробовано. Додатково достали право научати нѣмецкого языка кандидаты-Русины: Сатурскій и Семіонъ, а учителя п-на Орловска бдстала патентъ для школѣ народныхъ зь выкладовымъ языкомъ рускимъ.

— До службы при министерствѣ справедливости покликано аскултанта судового Станислава Йофьского. За eryl гр. Тафого нѣколи Русина не придѣлано до нѣякого министерства, хотѣ мѣжъ Русинами суть люде дуже трудящій и способні. Але що ббльше, за eryl гр. Тафого бдѣ бѣсмыхъ уже лѣтъ нѣ одного Русина не имєновано заступникомъ прокуратора, хотѣй подаються и мають до того вѣсь условя. Годилось-бы, щоби Русины-послы вь радѣ державной поднесли сю справу и опытали о нѣи п. министра.

— Зь Воронєжа (вь Россіи) доноєть намъ: Вь нашому мѣстѣ театральна трупа мѣсцова бдограла вь останнихъ часахъ пару шєсѣ украиньскихъ. Ото якосъ поєла Рѣдѣва грали „Наталку Полтавку“, а 15 лютого, на мѣсяцѣ, „Невольника“, драму зь хорами и танцями перероблену зь поємы Шевченковон. Зь анишѣ, котру прикладано до листа, бачите, що и вь дивертисментѣ спѣва по одну народно украиньску пієню: „Та забѣлѣли снѣги“. Для Украиньчѣвъ радѣстно, що чується потреба ставити наші пієсы... Де-хто зь тутѣшнихъ землякѣвъ нашихъ займається и научною роботою: одианъ збравъ зь 20 тысячъ слѣвъ для украиньского словника и переає свою роботу на ужитокъ Кієвланамъ, котрі укладають великій словникъ на премію Костомарову...

— Зь Коніцы вь Герцєговинѣ доноєть подѣ днємъ 1 лютого с. р.: Вь краяхъ окупованыхъ єсть теперъ посла нашего обисленя 30 урядниківъ Русинѣв. Найббльше ихъ по судахъ, найменше при урядахъ политическихъ. Совѣтниківъ судовыхъ єсть 3, п. Мпронѣ Зарицкій єсть старостою вь Фочѣ, лѣкарѣвъ войсковыхъ єсть 4, ветеринарѣ 2. Вѣсѣмъ Русинамъ тутѣшнымъ поводитѣся дуже добре, лишъ одо лихо, що земля роднина далеко, члѣвѣкъ все на чужинѣ, а подорожѣ до Галичинѣ и назадъ коштує 300 ар. бдѣ особы. У насъ тутъ нема нѣ крихты снѣгу, а при погодѣ и теплѣмъ вѣдуєть худоба пасєся по лѣсахъ та дубкахъ и грызе що може. Днѣ 26 сѣчня обходили тутѣшній Сербъ „Святославуку Беседу“ дуже величаво и давали власнымъ мѣсцевымъ силами комедію „Любовно пієсо“. Коніца то справдѣшнній герцєговиньскій Меранѣ. Три четвертыхъ частей людности турецкой вѣры, длятого єсть тутъ сѣмъ джаміи зь минарєтами, єсть такожъ церковь серб-

ска и каплиця католицка; костель католицкій мають ставити вже сего року, бо єсть фондъ на то готовий до 2000 зр. Вь Коніци єсть такожъ старинный мѣстъ зь часѣвъ римскихъ, такий самый якъ вь Мостарѣ и Вишеградѣ. До чотирохъ мѣсячѣвъ має бути готова залѣзница зь Острожца (14 километрѣвъ) до Коніцы, а зь-бдѣи за два роки до Сараєва. Такъ отже за два роки буде можна цѣлу Босну и Герцєговину до Адриатику переѣхати залѣзницею и звидѣти ті подѣ кож-дымъ взглядомъ хорошій околицѣ. Удаєся тутъ добре виноградѣ, вино червоне прехороше и дешєне; маємо такожъ добрый и таный тютюнъ, лѣпшій якъ вь Галичинѣ. Все ише достаємо зь Австрії або Угорщини за дорогі грошѣ...

— Медлинскій процесъ вь Краковѣ закончився вєчера сумно для тамошнихъ шевѣв. Зь 14 обжалованыхъ засуджено одного на 10 мѣсяцѣв, одного на 5, трохъ на 4, чотирохъ на 3 мѣсяцѣ, а пѣтиохъ увѣльнено зовсѣмъ. Крѣмъ того засуджено вѣсѣхъ виновникѣв на заплату Френклевѣ, фабриканти зь Медлинга, 1588 зр. титуломъ бдшкодованя. Шевца Цепурєкого, що бдкусивъ бувъ подчасъ бѣйки одному полиціятові палець, котрий якъ corpus delicti стоявъ вь слѣвку на столѣ черезъ цѣлий часъ розправы, засуджено на заплату полиціятовѣ 50 зр. бдшкодованя.

— Похоронѣ львовского рабина Бернгарда Левенштайна бдбуєся вєчера рано дуже величаво и при участі п. к. намѣстника гр. Бадєнія, президента мѣста Мохнацкого, радныхъ мѣста Львова и многыхъ депутацій жидѣвскихъ. При выносі тѣла поправає покійника проф. Рошковскій именемъ мѣскои рады. Улицями, котрими переходить похѣдъ похоронный, горѣли лѣхтарнѣ газові.

— Заметі снѣгові. Одѣ 16. с. м. настала вь цѣлѣй пѣвнѣной и середній Европѣ страшна студѣн зь вѣтрома и снѣгомъ. Вь многыхъ сторонахъ упали дуже великі снѣги и перервали коммуникаціи а по лѣсахъ нарабили великой шкоды. Вь декотрыхъ сторонахъ выгнуло такожъ багато птацтва, особливо жайворѣвѣв и шпакѣв, що трохі та скоро прилетѣли. Бура зь снѣгомъ вь послѣднихъ дняхъ сягала бдѣ пѣвнѣныхъ берегѣвъ Европы ажъ до Біарріцѣ, Генуы, Флѣорєнціи и Полѣ. Вь Россіи панують такожъ великі заметі а залѣзницѣ дуже часто и по кілька днѣвъ не ходять. Сербскій посолъ Василєвичъ, що ѣхавъ до королевон Натали до Ялты, мусѣвъ оногодѣ вь наслѣдокъ заметей и перервы на залѣзницѣ мѣжъ Волочисками а Жмеринкою, почувати вь Пѣдволочискахъ.

— Допикуєть до петербурского „Краю“, Тарасъ, подавъ бувъ, що мовѣ-бы то п. Володиславъ Федоровичъ давъ на кавцію „Червоной Руси“ 300 зр. Вь остатѣмъ-же числѣ „Краю“ заявляє: „Одѣ п. Володислава Федоровича достали мы порученє публично заявити, що поголовка, мовѣ-бы бнє на кавцію „Червоной Руси“ давъ 300 зр., єсть зовсѣмъ безосновна.

Вѣсти зь Еп. Перемыской.

Прєзєнты одержали оо. Николай Осмѣловскій на Бѣлу, дек. потєлицкого; Михайл Турьянскій на Полянѣ, дек. затварницкого.

Завѣдомѣство вь Смѣльнику, дек. затварницкого, одержавъ о. Іоанъ Гмитрасевичъ.

Сотрудниство приватне при пароху вь Бабинѣ, дек. самбѣрѣкого, одержавъ о. Николай Нєсторѣвичъ (котрий получилъ грамоту на сотрудника вь Волѣмъ горѣ, дек. жукотиньского).

Посмертній — — оновѣстки.

Иванъ Минитовичъ, управитель чотиро-классовой школы народнои вь Кѣцманѣ, упокоився днѣ 14 н. ст. марта вь 43-мъ роцѣ жытѣ. Вѣчна ему память! (Про того щирого патріота и его дѣяльність подамо пѣзвѣще ширшу зѣвѣстку.)

Господарство торговли и промыслѣ.

— Звертаємо увагу на инсєратъ, помѣщенный вь сѣмъ числѣ нашон часописи а повѣдомлюющій, що у Львовѣ вь Ринку ч. 37 отворено торговлю платированыхъ товаровъ варшавскон фирмы „Якубовскій и Ярра“. Выбѣры бдзначаються трєвалєстію и гарнымъ та добрымъ выконанємъ, а що подобныхъ торговель и робѣтєнь нема у насъ много, тому можна надѣйтисъ, що згадає фирма найде признанє у публики.

Телеграмы „Дѣла“.

Пешть 18 марта. Ходит поголовка, що министр дѣл внутрѣшнихъ Орчн и министр торговѣв Сапарн мають податися до димисіи. Теку першого обявѣ-бы самъ Тисса а министромъ торговѣв мавъ-бы стати Сєченіи.

Вѣдєнь 18 марта. Правительство предложило проектъ закона о позицѣхъ на сплату за знесенє право пропинаціи вь Галичинѣ и на Буковинѣ.

Бѣлградѣ 18 марта. Вєчера устроило мѣсто обѣмъ королямъ великій похѣдъ зь смо-лоскинами. Вь бдповѣди на промову бурмистра завывавъ король Миланъ сербскій народѣ до згоды. Цѣлє мѣсто було илюминованє.

Парижѣ 18 марта. У членѣв лиги патриотичнон бдбуваються все ще ревизіи. Лєсанѣ, Лигерѣ, Турке и Наке мають ставитися завтра передъ судією слѣдчимъ.

Бѣлградѣ 18 марта. По вєчераннѣмъ богослужєню, на котрѣмъ були оба корѣлѣ, регєнты и вѣсѣ дипломаты, пращасєя король Миланъ зь корпусомъ офицерскимъ. Вѣсть, що митрополитъ Михайл має вернути, єсть неправдива. Онъ самъ не хоче вертати, хочъ мѣгъ, бо онъ самъ вышйшовъ зь краю а нѣхто не выслать его на заточєнє. Такъ само неправдива єсть вѣсть, будто-бы король думавъ другій разъ женитисъ.

Предплата на „Дѣло“ и належитѣсть за инсераты платитъ
у Львовѣ.

Після агентів обвинувачен одержав дорпатський університет семи днями розпорядження в справі реорганізації правничого факультету. В наслідок сего розпорядження заступник п'ємської з'їзку викладацький на семі

Сербска столица прашала въ ведѣлю величаво своего буйшого короля. Рано одслуживъ митрополитъ богослуженье, на котромъ являся король Миланъ зъ сыномъ. Митрополитъ повтавъ зъ амвоны молодого короля и поблагославляя его. По богослуженю принимавъ король корчусь офицерскій и дамы на прашальнѣй авдіици. Дамы вручала королеви прекраснѣй вѣнце. Вечеромъ було мѣсто дѣлюминоване и одбувся походъ зъ смоленскими передъ корольвскою палатою. Коли походъ сей и всѣ товариства спѣваѣи зъ своими хоругвами станову передъ палатою, являся король зъ сыномъ на балкони а бурмистръ мѣста Карабиберовичъ мавъ промову дѣ молодого короля. Король Миланъ одиовѣвъ въ имени сына и сказавъ, що бнѣ будѣ завѣсѣдѣ любити Бѣлградцѣвъ и буде для нихъ пражильнѣй, тымъ болѣше, що бнѣ естъ першымъ королемъ, що родився въ Бѣлградѣ. Въ его серци естъ ще тымъ болѣша любовь до сербского народу, позаякъ бнѣ прѣвѣшовъ на свѣтъ на свободнай и независимой земли сербской. Опбсла подякувавъ король одъ себе и завбавъ

По промовъ справоздателя принято тую рубрику и на тѣмъ замкнено засѣданье.

стрѣлки печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.
Подяки числятся по 10 кр. одъ стишка.

— Загальний збори читальні в Пойлі (коло Калуща). На день 3 н. ст. марта с. р. були оповіщені загальні збори читальні в Пойлі. Вечірню порою в педілю зійшлися многи члени до будинку громадянського і приступлено до наряд над справми дотикаючими читальні. Після назначеного порядку здавав справу давний виділу із діяльності своєї за час одь останніх зборів. Що до касієра, то зь его выказу прийнято до відомости, що грошей готових товариство не посідає. За то бібліотекар выказав із списком книжок і часописей, зь котрих більшу часть предложено до перегляду, лише де-що було вызначено мѣж членами. Бібліотека числить до 60 книжок і часописей популярних якъ „Батьківщина“, „Господарь и Промышленник“ и и. По справозданю касієра і бібліотекаря выбрано до нового виділу: о. Ів. Тимціурка на голову, Луца Кобльовского на его заступника, Юрка Киркоша на секретаря, Дм. Дѣлика на касієра а Зах. Савчука на бібліотекаря. Дальше слѣдувало списанье давнѣйшихъ і ново-вступившихъ членів и збрано одь нихъ 8 зр. 15 кр., зь чого предложено „Батьківщину“. Порѣшено однести до тов. „Провѣды“ зь прошеньемъ о книжкахъ, дальше ухвалено справити шагу на бібліотеку читальні. По скінченю нарядъ засѣли многи до читани книжокъ і часописей.

— Одъ Струсова пишуць намъ: Село Заздрѣть, пов. теребовельского, дождалося читальні. Розваживши добре хосенъ читальні, зійшлися громади днѣ 12 марта с. р. і одбули загальні збори. Членівъ вписалося 36; видѣла выбрано ось якіхъ: головою ставъ Ник. Дачковский, звѣтний патриотъ-селянинъ, що численными жертвами підпомагає що року бурсу тернопольску; касієромъ Федько Слободяній, бібліотекаремъ Ник. Нецкаръ, видѣловымъ Ів. Сломинський Немало заходу поклавъ около основана сѣи читальні о. Цегельский, сотрудникъ зь Струсова. Можна надѣятись, що читальня въ Струсовѣ буде гарно розвиватись, бо вѣсь громадине люде честни і трудолюбиві (на цѣле село лишь три піяки), а голова п. Ник. Дичковскій, чловѣкъ письменный (скінчивъ кілька класъ гимназіальныхъ) не залишитъ своего труда для добра читальні. Щастъ Боже!

НОВИНКИ.

— Черновецкій товариства русий устроюють вь понедѣлокъ д. 25 н. ст. марта о 7 год. вечеромъ (по головнѣмъ зборѣ литературного товариства „Руска Бесѣда“) вь сали готелю „Лантъ“ литературно-музыкальный вечерокъ вь память Шевченка, Федьковича і Шашкевича. Вступъ 30 кр. одъ особы, для мѣщанъ і селянъ безплатный. Чистый доходъ назначеный на „Рускій Домъ Народный“ вь Черновѣцяхъ.

— Вь справѣ скрытоубитого у Львовѣ вь пивниці садѣвника Михайла Черняка зь Яричева увязнено львовского зарѣбника Луку Ивахевича, котрый нѣбѣ то знайшовъ одну зь книжокъ щадничихъ, які Чернякъ мавъ при собі, і Олеку Мороза, 18-лѣтнього послугача шевского вь Яричевѣ, котрый ходивъ до Черняка до Львова зичити грошей, а повернувъ до Яричева вь день по убійствѣ Черняка. Вь лѣвой кишені Мороза выкрыто сѣбѣи крови.

— Рухъ позѣдовъ на шляху Станиславѣвъ-Бучачъ здержано зь днемъ 18 н. ст. марта имовѣрно на два днѣ. — Такожъ здержаний рухъ позѣдовъ на шляху Рава-Белзецъ.

— Черновецкій университетъ числивъ вь сегоднѣшнѣмъ зимовѣмъ пѣворѣ 271 звичайныхъ а 40 надзвичайныхъ слухатѣлѣвъ. На поодинокі видѣлы припадало: 164 правникѣвъ, 28 филозофѣвъ і 18 фармацевтѣвъ. Після народности було: 118 Нѣмцѣвъ, 90 Румунѣвъ, 34 Русинѣвъ, 24 Поляковѣ, 3 Чехи і 2 Серби. Газета „Буковина“ справедливо замѣчає: „Русины, найчисленнѣйша народнѣсть на Буковинѣ, стоять, що до числа университетской молодежи, найлѣпшихъ. Та і тихъ немногихъ академикѣвъ-Русинѣвъ розвѣдали объединитѣлѣ...“

— Совѣтъ „Народного Дому“ у Львовѣ розписавъ конкурсъ на стипендію за помѣгу зь фондациі о. Льва Мацѣльнянского, выслуж. декана і приходника въ Коронци, вь квѣтѣ 50 зр. рѣчно, призначену для одличныхъ ученикѣвъ школъ середнихъ. Першенство, при рѣвнихъ условіяхъ, будутъ мати крѣвны фондатора. Прошени треба присылати оплатно до управл. совѣта „Народного Дому“ до 30 н. ст. цѣвтѣя с. р.

— Вдовичо-сирѣтскій фондъ епархій прѣшевской выносивъ зь кѣнцемъ 1888-го року 101.128-008 зр. Доходу вь тѣмъ роцѣ мавъ фондъ 23.382-83 1/2 зр., а розходу 22.993-21 зр. Заложѣсть до фонда мѣжъ священниками выносить всего 346-90 зр. Вь 1888-ѣмъ роцѣ 51 вдовѣ достало по 120 зр., 4 сирѣты по 53 а 25 сирѣтъ по 30 зр. за помѣгу.

— Вѣдѣнскій поѣздъ курієрскій зѣлѣзницѣ Францъ-Иосифа выхопився ізъ шинъ черезъ зломанье колеса коло Церканъ. Кѣлька возѣвъ розстрошилося, 4 подорожники погибли, а 7 пораненыхъ.

— П. Радованъ Кошутичъ, — пише черновецка „Буковина“ — академикъ Сербъ оустигъ Черновѣцѣ, де пробувъ кѣлька мѣсяцѣвъ. Заходомъ нашѣи молодежи збѣралися черновецкій старшій і молодшій Русины позатамтѣи суботы, щобы попрацати щирого Русинамъ брата-Славянина. Зь бесѣдъ выголошенихъ того вечера належить поднести руску промову самого п. Кошутича, котрый за кѣлька мѣсяцѣвъ присвоивъ собі незвичайный засѣбъ словъ і зворѣтовъ рускихъ. Бесѣда п. Ко-

шутича буда знаменита не тѣлько що до формы і чувства, но такожъ що-до змісту, котрымъ накликавъ буковиньску молодежь руску, щобы всѣми силами старалася спасти своихъ братѣвъ зь объятъ ворогѣвъ руского народу. Одрядно стало намъ, побачивши, що досѣть терпий слова правды, сказаній п. Кошутичемъ нашимъ академикомъ, найшли одобрѣнье у нихъ, се бо дає надѣю, що наша, хоч і мало численна молодежь академична возьмѣся щиро і зь молодецкимъ жаромъ до дѣла, — за нею-жъ правда, отже й побѣда! Коли то п. Кошутичу удалося, то буде се найкрасша споминка, яку мѣгъ лишити для буковиньскихъ Русинѣвъ. И мы працаємо сердечнымъ „живѣю“ щирого брата-Славянина, бажаючы ему якъ найкрасшихъ успѣховъ вь науцѣ і праці для добра Сербѣвъ, а тымъ то і для всѣхъ Славянъ.“

— Илія Граниловичъ, гр.-кат. епископъ крижовацкій (Kreuz), упокоився сими днями вь 41-ѣмъ роцѣ житя а 7-ѣмъ епископованя. Покойникъ родился вь 1848 р. вь Сошицахъ (Sošice) вь Кроату. Отецъ его бувъ офицеромъ. Скінчавши гимназію зь знаменитымъ успѣхомъ, слухавъ богословія вь Загребѣ а потѣмъ у Вѣднѣ яко питомецъ гр.-кат. семинаріи, де выучився такожъ языку руского. Онъ зачавъ у Вѣднѣ приготавлися до докторату, але за-для браку духовенства покинуло его на парохію. Вь пятѣмъ роцѣ священства ставъ секретаремъ епископа Смичлакса, вь кѣлька мѣсяцѣвъ познѣйше каноникомъ-кутесомъ і генер. викаріємъ, а д. 17 грудня 1882 епископомъ крижовацкимъ. На тѣмъ становищі розвинувъ 34-лѣтний владыка дуже хорошу дѣяльність на поли церковной і политичной, а именно старався о просвѣту народу. Будучи до того ще прихильникомъ епископа Стросмаера, бувъ бѣгъ у Мадярѣвъ і угорского правительства persona ingratisissima, но за то загальнымъ любимцемъ всѣхъ верствъ своей духовной паствы. Вл. п. ен. Граниловичъ бувъ чловѣкъ дуже образованный (крѣмъ богословія занимался философією і етнографією), вымовный, приступный, высокого росту, смѣлой і поважной поставы, румяного і вѣлыми прилтного лица, покритого бѣлавою бородою (епископы крижовацкі носять бороду). Греко-кат. епископство крижовацке, основане вь р. 1612, розтагася на Далматію, Кроатию, Славенію і на часть Угорщины, но мимо такъ великого обѣму числить всего 20 парохій і 2 експозитуры. Парохіи: Петровѣцъ, Вачинѣвъ і Шадъ вь Славоніи, заселені Русинами, що зайшли сюда при кѣнци XVIII-го столѣтѣ, і досягають числа 10.000 душъ. Цѣля-жъ крижовацка дієцезія числить до 20.000 вѣрныхъ.

— Страшна пошесть тифуозна панує, — якъ намъ пишуць, — вь повѣтѣ бобрѣцкѣмъ вь сѣлѣ Горюдиславичахъ. Теперъ хорыхъ тамъ на тифусъ до 50 людей і будо вже кѣлька случаевъ смерти.

— Почтовому кондуктору, котрый вѣзъ почту зь Бучача до Станиславова, укравъ хтось на дорожѣ межі Нижнеюмъ а Тысьменицею мѣшокъ зь грѣшми, кѣлькадесятъ зр.

— Одно львовское „издательство“ мѣститъ довгу статью на темѣ, що интеллигентны Русины выкидають его ізъ касинъ по мѣстахъ. Такъ н. пр. вь Тысьменицѣ і вь Судовѣй Вишнѣ выкинуто „издательство“ зь касинъ на внесенье самыхъ же Русинѣвъ: вь Тысьменицѣ на внесенье одного священника, а вь Судовѣй Вишнѣ на внесенье чловѣка свѣтского, знавого вѣсѣмъ щирого Русина. „Издательство“ каже, що тымъ способомъ тѣи Русины „хотятъ пріобрѣсти себѣ славу і снисходительность лавеевъ Бисмарка...“ Очевидно, годѣ влѣзти комуся зь чобѣтьми вь душу і на певно сказати, чи справдѣ тѣи Русины мали на гадцѣ Бисмарка, — намъ здесь, що, коли они выступили противъ „издательства“, то дѣлать, що оно вь каждѣмъ майже числѣ брутально нападає на все, що святе для каждого щирого Русина. Отъ хочъ-бы і вь тѣмъ самѣмъ н-рѣ, де „издательство“ плаче, що самі Русины выкидають его ізъ касинъ, лише про нашъ руско-народный театр, що бѣвъ обыкновенно грѣшитъ коверканіємъ языка вь цѣли пріобрѣтѣнія панской милости...“ Чи се правда? чи такъ черняти свою институцію — честно?!

— Зѣлѣзница львовская зь Рашова до Ясла, котрой будова коштомъ державнымъ має початокъ сего року а скінчитися вь р. 1891-ѣмъ, буде довга 70 кілометрѣвъ і пѣйде зь Рашова на Богухвалу, Чудецъ, Стрижѣвъ, Вишньову, Фриштакъ, і Модерѣву до Ясла.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Вь Стрыну померъ Юліанъ Сквѣржинскій, довголѣтній инспекторъ народныхъ школъ вь окрузѣ стрыйскѣмъ. — Президентъ намѣстництва Лидъ повернувъ вь Вѣднѣ до Львова. — Степень д-ра правъ одержавъ нинѣ на львовскѣмъ университетѣ п. Іосифъ Врублевскій, родомъ зь Тернополя. — Процѣсъ противъ Яновского і Рожновского у Вѣднѣ за знаный нападъ на грошевого лестоноса Тагера, почнеся днѣ 28 н. ст. марта.

Вѣсти зь Еп. Перемыской.

Канон. институцію одержали оо.: Сим. Смукла на Угриновѣ, дек. варяжского; Мих. Ковшевичъ на Ульѣвѣ, дек. варяжского; Ів. Волосянскій на Терло, дек. старобѣльского. Завѣдывані до канон. институціи о. Димитрій Венгрияновичъ на Волицѣ, дек. сльщского.

Надѣслане.

Новый тѣкъ на запорѣ, що его признали найзнаменитѣйшій лаваръ і проф. д-ръ Г. Сенаторъ вь Берлинь, д-ръ Г. Томпсонъ вь Парижѣ і проф. д-ръ Масині вь Базелѣ за найлѣпшій зь досѣ ушпавныхъ, то cascata sagrada; она головный складникъ поправленыхъ пуглокъ швайцарскихъ А. Брандта, Ст.-Галленъ (Швайцарія), а достати еи можна у всѣхъ лучшихъ антикарь вь корѣвахъ по 40 кр. або 70 кр. зь приписомъ. Не вѣрте конкурсіоннымъ пѣснотамъ фабрикантѣвъ старыхъ пуглокъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразный на корѣвѣ. Все лише то безцѣпне наслѣдуванье. Ново швайцарскій пугилъ у всѣхъ лучшихъ антикарь; на замовленье высылаетъ такожъ головный складъ: Apotheker F. Schmed, Teritz (Böhmen), оплатно. Каждому замовляючому за попереднюю присылкою належитости листовымъ марками, бо посылката за дорога. 2663 19—52

Наука, штука і литература.

— Уже выйшовъ зь печатнѣи Пиллера „Сѣвѣанинь церковный“ прозъ Анатоли Вахнянина. Сѣвѣанинь сѣй, уложеный на сопранъ, альтъ і басъ, признаваемый до молодежи школъ народныхъ вь Галичинѣ. Два голоса (сопранъ і альтъ) сѣвѣвають дѣти, одинъ (басъ) вь середнихъ позиціяхъ) учитель. Сѣвѣанинь мѣститъ вь собі отой куснѣ: Слава, Единородный, Трисвятое, Аллилуя, Пѣснь Херувимска, Святъ, Тебе поемъ, Достойно есть, Отче нашъ, Хвалите Господа, Да исполнятся уста, Були имъ Господне. Одакъ пѣсони: Богъ предвѣтний, Радѣсть ся намъ являе, Явилъ ся еси, Претерпѣвый, Христосъ воскресъ (два числа), Ерусалиме, Кресту твоему, О всепѣтая Мати, Пречистая Дѣво Мати, Ой кто Николая любить, Вѣчна память, Многая лѣта і Пѣснь за цѣсаря. Сѣвѣанинь одобреный якъ гр. кат. митроп. Ординариомъ львовскимъ, такъ і краєвою радою школьною. Цѣна примѣрника, обѣймаючого 4 1/2 аркушѣвъ друку, выносить лише 40 кр. Накладъ дадо польске Товариство Педагогичне, котре вь печатнѣи Пиллера посѣдає свои власны черенки нотны. Щобы „Сѣвѣанинь“ скорше достався до рукъ молодежи і щобы учителя мали на чѣмъ направляти молодежь школьную до церковного сѣвѣу, вызначивъ соймъ краєвий кѣлька сотъ зр. на громаднѣе закупи сего подручника і даремну роздачу его межі ученикѣвъ бѣднѣйшихъ. Сими днями появлять „Сѣвѣанинь“ уже въ продажѣ, а замовляти можна его вь зарадѣ згаданого Товариства Педагогичного у Львовѣ.

Конкурсы, именованя, перенесеня і пр.

— Конкурсы. Президія намѣстництва розписує конкурсъ зь реченцемъ до 10 цѣвтѣя с. р. на кѣлька мѣсѣ старѣстѣвъ вь VII рангѣ, або секретарѣвъ намѣстництва вь VIII р. — До президіи суду окружного вь Самборѣ можна подаватись до 20 цѣвтѣя с. р. на мѣсце канцелиста до веденя книгъ грунтовыхъ при судѣ пов. вь

Ганацкій ячмѣнь

І якости 100 кильо за 10 зр. продає
ФРАНЦЪ Фр. ВОДИЧКА
вь Смржици на Моравѣ
2851 (Smržice, Morava). 1—2

Одинока фабрика білардѣвъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы біларды продаются, кулѣ, кѣи і всѣлякы приборы. Біларды обертаны зь нашої робѣты, установлены вь рестаураціи п. Ландесбергера, ул. Паньска, можна бачити.
2855 1—? Зь поважалемъ:
Браты Андрашкы.

Ученикъ приватистъ

высшей гимназіи пошукѣ лекціи на сѣлѣ за мѣрною вынагородѣю. Даскаві зголошена подъ буквами И. П. до администраціи „Дѣла.“ 2856 1—3

НАИДЕШЕИШЕ!
CHIFFON-Ы,
SHIRTING-Ы,
продеа торгѣи
Иванъ Ріди
у ЛІВОВѢ.
Вѣдомъ на желанье посылать.

Закладаюся

за всякую цѣну, що жадесть вь моихъ конкурсіонѣхъ не вь оныѣ продавачи готову або робити одѣжъ для мужчинъ і хлопцѣвъ зь матерій краєвыхъ і заграницкихъ такъ дешево, якъ я. Пошучаю мой богатый складъ такожъ 2484 Вѣст. Духовенству. 73—?

Замовлено вь мѣблѣи і вь провнцѣи і выконується точно і ретельно. На жалѣе высылаетъ взоры даромъ і франкъ.

Давидъ Шварцавальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ подрѣбно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложены 1848.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ „С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хорупина ч. 22

поручає добру і выдатну каву спроваждену безпосередно одъ продуцентѣвъ зь Америки полудневой.

Коштує у Львовѣ:
І кильо 1.70 і 1.90 зр.
на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 і 9.60 зр. франко

обдирателямъ надъ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ иншы подъ назвою моего зпамена. Спровоажую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, і продаю еи найменше о 20%, дешевше якъ хто небудѣ. Вь Гамбургѣ і Триестѣ можна достати каву вже лишь зь четвертоп руки, а то для того, що продуцентъ спроважує гуртовниками на мѣсци, той знову гуртовниками вь Европѣ, бѣдъ тѣхъ суцѣе комисионеръ, а одъ него ажъ купецъ і то звичайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впрочѣмъ може каждый самъ переконатися, чи достано де нидѣ по той цѣнѣ каву якъ моя, що до якости і смаку. 237 216—6

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ подъ „Золотымъ Львомъ“
поручає по цѣнахъ фабричныхъ

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ і отвѣтальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зь фабр. Черлянской. Зь друкарнѣи тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Беднарского.

БѢЛѢ ВОЗНЯНЕ Д-ра **ГУСТАВА ЕГЕРА**
зъ фабрии В. Байгера Сынѣвъ Штутгартъ-Брегенцъ.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ свѣтъ) о 5-й годины по полудни. Литературный додатокъ **Библиотека знаменитѣйшихъ повѣстей** выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣмну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Кооперная ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и надежнѣе за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію:
на пѣтый рокъ . . . 18 зр. на пѣтый рокъ . . . 24 зр.
на пѣтый рокъ . . . 9 зр. на пѣтый рокъ . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на пѣтый рокъ . . . 16 зр. на пѣтый рокъ . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламізція неопечатаній вѣдѣль одъ порта.

Поодинокое число коштує 8 кр. а в. **Оголошенія** принимаються по цѣнѣ 6 кр. одъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а в. **Подати** числяться по 10 кр. одъ стрѣчки.

У Львовѣ для 8 (20) марта 1889.

Якъ въ справахъ людскихъ взагалѣ такъ особливо въ справахъ народныхъ конче потрібна есть опинія публична, голосъ загалау або голосъ народу, который бы бувъ найвысшою повагою и найвысшимъ трибуналомъ во всѣхъ важнѣйшихъ справахъ, повагою узною и шанованою одъ всѣхъ, шб причисляються до яконс еуспѣльности або до якогось народу.

Въ звичайныхъ загально-людскихъ справахъ суть ще писаніи уставы и всѣлкіи трибуналы для вымѣрена справедливости. А таки они не выстають, бо многіи, премногіи справы, навѣтъ дуже тяжкіи злочинства, усуваються зъ-подъ тыхъ трибуналовъ, и только голосъ народу може ихъ досягнути. Тай видимо що дня, якъ одніи, зб страху передъ судомъ публичной опиніи, выстергаються провинъ, другіи жъ той же судья карає загальною погородою, карою неразъ тяжшою одъ всякихъ каръ звичайныхъ трибуналовъ.

Але ще далеко потрібнѣйшій есть трибуналъ публичной опиніи въ справахъ народныхъ. Въ тыхъ справахъ нема нѣ писаныхъ уставъ нѣ установленыхъ державою трибуналовъ. Каждый належачій-ся грѣшъ державы стягне, кожду провину противъ еи законѣвъ она укарає. Але противъ народу своего и своєю народности можна допускаться всякихъ провинъ, и найтяжнѣйшихъ злочинствъ, навѣтъ головной зрады, зовсѣмъ безъ страху кары одъ звичайныхъ трибуналовъ: голосъ народный, опинія публична есть для нихъ единымъ трибуналомъ, одинокою карою.

И дѣйствіи, видимо у другихъ народѣвъ, у котрыхъ народне почутіе и патріотизмъ сильно суть розвѣтъ, що опинія публична має дуже велику повагу, що тѣй поддаються всѣ безусловно, а въ немногихъ случаяхъ, де хто на неї не зважає и противъ народу грѣшитъ, она карає певно и строго. Отъ у найближнѣйшихъ нашихъ сусѣдѣвъ, у Поляковъ, якій ресектъ видимо для публичной опиніи, яку карнѣсть въ справахъ народныхъ! Кѣлько прикладѣвъ можемо показати, де бы Полякъ въ справахъ, де ходитъ о его интересъ народный, тримавъ не зъ своимъ але зъ противникомъ? кѣлько знайдемо межъ Поляками одступниковъ, зрадниковъ? А якъ найшовся у нихъ коли хто, що зѣрвавъ зъ своимъ а при ставъ до противниковъ, якъ же остро бувъ за те укараный! Мы видѣли передъ кѣлькома роками, якъ такий высоко заслуженый мужъ для польской справы, для польской литературы, якъ Садикъ-паша Чайковский, скоро одступивъ одъ своихъ и погодився зъ Россією,

сейчасъ попавъ въ загальну погороду, всѣ его одступили, и онъ нужденно згинувъ самотный и опущеный! У Чехѣвъ, у Мадяровъ нема майже прикладу, чтобы хто зѣрвавъ карнѣсть народну та солидарность, чтобы покинувъ народну хоругву. Котрый Чехъ при выборахъ до сойму або до рады державной дає свой голосъ на Нѣмца або на нѣмецкого кандидата? Опинія публична убила-бы такого загальною погородою.

Только у насъ Русинѣвъ иначе! У насъ, наименше зб всѣхъ есть карности народнои, солидарности, а за те наибѣльше одступниковъ, перекичниковъ, зрадниковъ, „хрунѣвъ“ и т. и. — се-жъ длитого, що у насъ нема досыть сильной опиніи публичной. У насъ, и то у насъ одныхъ, вѣльно безкарно ломитъ солидарность, одступитъ справы народнои, дучитисъ зъ противниками народу на его згубу. Наші одступники не крыються, бо и не требуютъ крытисъ, передъ свѣтомъ, передъ лицомъ честныхъ людей: имъ нѣхто не наплює въ очи, не покаже дверей; немногіи и знайдуться, чтобы одвертисъ одъ нихъ пле чима, глядѣли на нихъ зъ погородою, одмовили имъ подати руку. Ба неразъ видимо навѣтъ, якъ такимъ людямъ кланяються и оказываютъ поважанье, особливо коли они мають трохи впливу. То и не диво, що наша справа стoitъ не въ одномъ зглядѣ що-разъ горше, що у насъ настає що-разъ больше розстроєнье, що почутіе народное обовязку и народнои чести декуды затрачуєся, а за те шириться упадокъ духа, шкаралупництво або и деморализація.

Значна часть вины того нашего стану лежить въ нашомъ партійномъ розстрою. И у иншихъ народѣвъ суть выравдѣ такожъ сторонничества, шб спорять зъ собою, и то неразъ навѣтъ дуже завязато, але все-жъ они мають спѣльный идеалъ, спѣльный головный цѣль, они узнають спѣльный авторитетъ, они лучать-ся въ спѣльныхъ справахъ, у нихъ е спѣльна опинія публична. У насъ декотріи люди и декотріи органы прасы на першомъ мѣсци ставятъ свои партійніи справы, а де загальна справа колидує зъ партійною, тамъ загальна мусить безвзглядно уступити. Зъ того своего чисто партійного становища они на все дивляться и все оцѣнюють, и нѣяка служба, нѣяка повага, нѣяка святошь народна не уйдє ихъ зухвалон напасти, если не входитъ въ сферу ихъ партійныхъ интересовъ. Таке поступованье наноситъ необчислимый шкоды. Бо хотя оно не пошкдитъ нападе-ній особѣ, справѣ або институціи, але оно розстроєе публичну опинію, оно баламутитъ народну совѣсть людей, оно додає смѣлости

всѣмъ, котрыхъ голосъ народу повиненъ бы напѣтнувати, оно ширить деморализацію. Котрый же одступникъ або хрунѣ буде грызти-ся засудомъ опиніи публичной, если тѣи, шб ихъ за органъ той опиніи уважає, ставятъ на-рѣвни зъ нимъ, однакимъ обидуючи бо-лотомъ, найлучнѣйшихъ патріотѣвъ? Якъ має хто шанувати яку святошь народну, коли видить, що тѣи, шб нѣбы-то стоять на сторожи рускои справы саміи, тую святошь плюгають?...

Справдѣ, если у насъ має бути лучше, то передѣль повинна вытворитисъ сильна опинія публична, справедлива и безвзглядна. Безъ неї о якій-небудь поправѣ нашей долѣ и мыслити не можна, бо безъ неї каждый буде мѣгъ безкарно допускаться и найтяжнѣйшихъ грѣховъ противъ народнои справы и еще глумити публично тѣи и тѣмъ, що за нею вступаються. Особенно пора вытворитисъ и обѣзватисъ опиніи публичной теперъ, коли цѣлый народъ приступає до важной акціи выборчон. Нехай опинія та змусить всѣхъ Русинѣвъ, що хотять еще за такихъ узнаватисъ, до карности народнои, до солидарности, до подпорядкованія своихъ особистыхъ або партійныхъ интересовъ интересови загальному — тогда и только тогда можемо зъ доброю надѣєю глядѣти въ будучность.

Рада державна.

309 засѣданье, палаты посѣдаѣ дня 15. марта 1889.

Правительство вноситъ додатокъ до прелиминарна меліораціонного фонду на р. 1889. Пос. Копъ интересное комісія для закона противъ анархистѣвъ, коли думає зѣбратисъ на давно вже понеханій засѣданья. Пос. Джованеллі одповѣдає на то, що комісія не склакувано, бо нѣхто зъ членѣвъ еи того не жадає, теперъ одважѣ, коли жадаєвъ того пос. Копъ, буде комісія скликана.

При дальшій дебатѣ бюджетовой надъ рубрикою „Служба ескарбово-будѣвничя“ забирає голосъ пос. Зигмундъ, стараючисъ выказати потребу окремого министерства коммунацій, а то для того, позаякъ суть будовы дуже важны, до котрыхъ якомъ не може прійти, а котрій въ значной части вяжуться такожъ и зъ соціальною kwestією. Ту належать именно регуляція Дунаю повѣсье Вѣдья а дальше регуляція Дунаю при Зелѣной Брамѣ для торговлѣ зъ Выходомъ, котру теперъ опанувають Англичане и Французы, и будованье переконѣвъ мѣжъ Дунаємъ а Ельбою и Одрою. Бесѣданкѣ подносятъ, що Австрія що до каналѣвъ и сканализованныхъ рѣкъ стoitъ въ порѣвнанію зъ другими краями дуже нязько и поручає правительству за становитисъ, чи не треба бы дипломатичной и конзулярной репрезентація монархіи за границею додати инжинерѣвъ, котрі бы розслѣ-

дживали великій заграничній будовы и здавали одтакъ зъ того справу. Бесѣданковъ не подобаєвъ поступованье конзулятовъ австрійскихъ, котрі явно голосятъ якѣбъ товарѣвъ, вывожєныхъ австрійскими промисловцами за границу. Значить то не разумѣти свои задачи и своего интереса, бо въ такихъ справахъ повинны конзуляты до своихъ промисловцѣвъ односиться зичливо и дискретно. Невѣдомѣйнымъ есть такожъ становить урядниковъ техничныхъ при властяхъ политичныхъ, разъ для того, що такий урядникъ безъ огляду на свои тѣснѣйшій охавый студіи мусѣтъ бути разомъ инжиниромъ, архитекторомъ, геометромъ и т. п. въ одной особѣ, а по друге, позаякъ служба технична подпадає властямъ политичнымъ, котрі нѣ трохи не разумѣются на техницѣ. Для того жадає бесѣданкѣ реорганизація службъ техничныхъ.

Справоздатель пос. Катрайнъ одповѣдає, що въ Австріи треба въ справахъ будѣвничства публичного передѣльмъ числяться зъ финансами, а що правительство рѣшитъ что може, того доказомъ суть зельзницѣ. За границею подпокують опинію галицкихъ промисловцѣвъ не конзуляты, а нерельный спекулянтъ, котрій, на жалъ, множаться що разъ больше въ торговлѣ.

Потѣмъ принято повѣсье рубрику. Слѣдувала рубрика „Будѣвля до-рѣгъ“.

Пос. Ангелеръ подѣльсь яко потребу краєвъ альпейскихъ, чтобы до нихъ лѣтомъ наплывали чужанцѣ въ явъ наибѣльшомъ числѣ, и жадаєвъ одъ министерства внутрѣшнихъ справъ, чтобы для той справы утворило окремый департаментъ и старалось якъ найуспѣднѣйше черезъ направи средствъ коммунацій и другій подобній способы дѣлати для той справы.

Пос. Гренъ говоривъ о спеціальныхъ коммунаційныхъ потребахъ Краины а пос. Тонкль въ Гориціи. Пос. Зигмундъ подѣльсь тутъ же разъ потребу окремого министерства коммунацій, потѣмъ принято тую рубрику.

Слѣдувала рубрика „водный будѣвль“. Пос. Урсинъ подносѣтъ справу регуляція Дунаю повѣсье Вѣдья и подъ самими Вѣднемъ, а то такъ зъ торговельныхъ якъ и санитарныхъ причинъ.

Пос. Озаркевичъ, забравши голосъ, сказавъ слѣдуючу бесѣду: „Высока Палато! Въже кѣлько разѣвъ, забирая въ голосъ въ справѣ регуляція рѣкъ, а особливо Прута и Надѣврянской Быстрицѣ въ Галичинѣ, чтобы на тую цѣль призначити певну суму. Я бау зъ прелиминарна правительства, що на то зѣвѣсьмъ нѣчого не призначено. Позаякъ однакъ и соймъ галицкій жадає регуляція рѣкъ, а рѣки тѣ, особливо горскіи, дуже великій шкоды роблятъ тамошній люду, для того думаю, що треба за тую справу взытисъ сейчасъ. Для зъявліюстрованія справы наведу кѣлько примѣровъ. Рѣка Прутъ зничала въ Галичинѣ 100 моргѣвъ грунту, а властители не лишь не могутъ тому порадити, але мусѣтъ ще платити подати одъ тыхъ грунтоѣвъ. Длѣтого правительство повинно чымъ скорше приступити до

Сербска скупщина народна.

Вы бачили великій будѣвль парламентѣвъ европейскихъ, въ котрыхъ послы, выбравшіи волю и неволю народу, радятъ надъ добромъ и недобромъ своего краю. Про наибѣднѣйшій край, якъ Галичину, глядячи на величавый будѣвль соймовой, думає-бы чоловікъ, що въ тыхъ краяхъ мешкає народъ богатый, дуже богатый, — а коли ще загляне до середины сойму и побачитъ тѣлѣкъ салтовныхъ панѣвъ, купѣвъ мало а селянъ зовсѣмъ нѣякихъ, — то здаєсь ему, що онъ поавъ до гарного салтовну шляхотского, де сидятъ репрезентавты одной клѣсы, котра має таке понятіе, что только шляхта есть народомъ. Селяннѣвъ, шб кровно потавѣе, чтобы выбудувано величавѣ тѣ будѣвль и разъ-у-разъ прѣдѣе на удѣржанье лѣгюна бюрократіи, — не має нѣякого репрезентанта зъ веретны своей, котрый бы мѣгъ панамъ сказати: шб людѣ болятъ и чоги онѣ собѣ бажаетъ? Страшна то, але, на жалъ, встѣуюча аномалія.

Прошу-жъ заглянути до сербской скупщины народнои, котра есть народною въ повѣномъ значѣнии слова.

Мала Сербія, котрой народъ масея соразмѣрно десяти разѣвъ лучше, нѣжъ народъ въ Галичинѣ, выставила на соймѣ свой въ Бѣлградѣ невыблгивный але приличный будѣвль. А коли заглянути до середины, — якій же невыблгивный видъ представать оку чоловіка, выхованого на лонѣ заходной цивилизація и правнѣлого до якихъ салтовныхъ парламентѣвъ заходныхъ. Погляньте только!

Въ скупщинѣ найчисленнѣйше заступленій стаетъ селянскій, потѣмъ купецкій, — только жъ годѣ сказати, чтобы интеллигенція было мало. Очевидно интеллигенція той не можѣа порѣвнувати зъ послами шляхотскими де-якихъ парламентѣвъ, бо Сербія не має

ниѣтъ нѣякого шляхтича, — навѣтъ въ новой конституція есть одѣвъ параграфъ, что нѣякій сербскій обыватель не може бути шляхтичемъ и король не може нѣкому надати шляхотского титулу. Але то интеллигенція, котра вышла зъ народу, знає его болѣ и его бажаня дуже добре.

На першій метѣ ока застановитъ насъ въ сербской скупщинѣ велике число поповъ, котрыхъ завсѣгда буває до трицѣти. На перекѣръ зываєся въ ясныхъ земляхъ, сидятъ они коло посѣвъ-селянъ на лавахъ крайнои свѣдомой оппозиція и творять ядро партіи радикальной. Видѣо в тутъ осущенный принципъ сербскій: поповъ зъ людомъ рука объ руку и въ доброй въ лаху. Якъ любу для Сербѣа гадати недавній часы, коли зъ тыхъ лавъ посольскихъ вставали — побѣднѣе поубаванъ въ заечарскій ворохобня 1883 р. — поповъ Марко, поповъ Миланъ Джуринъ и другіи, проповѣдаючи пересѣдуючими словами, зъ лицемъ одушевленымъ, наибѣльшу справедливость, свободу и рѣвность всѣхъ сыновъ Сербіи. Послы тѣ кровію запечатали свое пересѣдѣнье. Попѣвъ, якахъ мала и має Сербія, рѣдко де стрѣтити въ широкомъ свѣтѣ.

Хто не знає односѣвъ въ Сербіи, хто не познаєвъ быстрого ума хлопа сербского и хто не знає, что помы сербскій займаються справамы политичными больше, нѣжъ въ иншихъ краяхъ, той, на першій поглядъ, не знаючи народу сербского, мѣгъ-бы и не добре подумати о степени просвѣты, на котромъ стoitъ скупщина, а судячи послѣа неѣ, в край сербскій.

Намъ живо ще въ памяти пригода, якон досѣдѣвъ одѣвъ политикъ вѣденскій передъ 15-ти лѣтама въ сербской скупщинѣ. Онъ зайшовъ зъ кн. Вреде до скупщины и вельма здивуваєся, побачивши, якъ выглядає сербска скупщина народна.

— То отѣе послѣа? Они жадають краєвъ

законы! — промовивъ австрійскій политикъ до кн. Вреде по нѣмцки.

Близко стоячій посолъ Адамъ Богосавлевичъ, въ селянскій сукмавъ, почувъ тѣ слова и, усмѣхнувшись, каже до гостя, такожъ по нѣмцки:

— Мы, пане, ухвалюємо законы для своего разуму тай послѣа своего разуму, и выходи-мо зъ тымъ дуже добре.

Вѣденскій политикъ зметушався, — не допуская, чтобы кто коло него арозумѣвъ его мову, — а, не одповѣдаючи нѣчо послови Богосавлевичевъ, замѣтивъ до князя, уже не по нѣмцки, але по французски:

— Попався я.

А Богосавлевичъ усмѣхнувшись и почавъ по французски:

— Не гнѣвайтесь, пане! Я не докоряю вамъ за ваші слова, бо вы не знаете насъ. Спасибо! вамъ, що прійшли познатъ насъ!

Разумѣвсь, Адамъ Богосавлевичъ, сынъ хлѣбобороа, скѣбчавъ университетъ въ Бѣлградѣ, студіювавъ права и европейскій языки, а коли упорався зъ студіями, повернувъ до своего села и оравъ землю. Разомъ зъ Светозаромъ Марковичемъ бувъ онъ батькомъ сербской партіи соціальной, зъ котрой вышла инѣшная партія радикальная, и найгорячѣйшимъ пропагаторомъ идей поступовыхъ. Юванъ Ристичъ, не знаючи, якъ перешкодити Адамови Богосавлевичеву, казавъ его д. 29 марта 1879 р. уязвяти, а за два дни померъ Адамъ уязвѣнцѣвъ поданон отруты. Смерть Богосавлевича — то найгорнѣйша карта въ житіи Ристича.

Побѣвъ Богосавлевича занимали и занимають въ сербской скупщинѣ выдатніи мѣста его товаришѣ-селяне Димитрий Катичъ, М. Миловановичъ и другіи, хочъ не скѣбчили университету, все таки запасомъ своего знания зѣднують собѣ повату и у наибѣльшихъ своихъ противниковъ.

Одповѣдно до складу скупщины и наряды въ нѣй ведутся иначе, якъ де-нде. Въ сербской соймѣ нема звычайно говорити довѣй бесѣды. Встане якійсь посолъ-селянинъ, чтобы зѣбти мову своего противника, наведе лишь кѣлько примѣровъ и сидѣ. Але того досытъ. Змѣшавшій министръ часомъ не знає, что од-повѣсти. Знаменитамъ въ такихъ короткихъ промовахъ бувъ Адамъ Богосавлевичъ. Правда, була случаѣ, что онъ говорилъ поѣвъ годины, и больше, але то дуже рѣдко. И якъ-разъ наибѣзпечнѣйшій бувъ онъ тогда, коли вставши, сказавъ кѣлько речѣвъ або припадѣвъ яку приповѣдку народну. Онъ такъ умѣвъ се аручно зѣбати, что сказавъ неразъ лишь кѣлько словъ а цѣла скупщина або выбухла смѣхомъ гомерическимъ або ажъ гремѣла одъ гучныхъ и довгихъ оплесковъ.

Шо межъ сербскими послами сѣтѣи и бесѣдникъ, шб орудуешь богатствомъ риторикѣ, се видѣо тогда, коли передъ скупщину прѣидѣе якась справа ваги первородной. И коли-бъ чоловікъ не видѣвъ передъ собою на крѣслѣ маршалка хлопа въ сукмавъ (в. пр. Д. Катича), а на крѣслахъ секретарскихъ двоѣхъ-трѣхъ поповъ, — думає-бы, что се слушає бесѣдниковъ въ парламентѣ английскѣмъ.

Въ исторіи сербской скупщины кульминаціонного пункту досягла дебата 1881 року, коли т. з. „Гульденѣвъ“ и тискомъ и грѣбмъ перевелъ зѣлѣзняку конвенцію зъ французскимъ банкомъ „Union Generale“. То була разъ дебата! Петро Величаровичъ, инжиниръ, говоривъ чотиріи годины противъ конвенціи. Попѣвъ Марко и поповъ Джуринъ стрѣсали скупщину, вказуючи свѣтови, якими повинны бути священики народній. Катичъ, Тайсичъ и другіи селяне зачудовували правительство, бо зъ промовъ ихъ было видѣо, что тѣ люди пересѣдѣла богато ночей студіюючи законы и справы зельзничны. Найлѣпше тогда говорилъ хлопецъ

регуляція Прута, тымъ більше, що він єсть рфкою головою, а в предмислях вставлено суми на регуляцію навть даяких побочных рфкх. То само дотыкає и Падворнянської Бистриці. Жалоби людности односяться однак не лиш до регуляції рфкх, але и до концесій на сплавы. Ходить о то, що особы, одержавши концесію на сплавы, не виконують умовий тых концесій и наражають себе на режну людність на великі шкоди, а власта державний не пильнують зовсім, щоб умови концесій точно виконувались. Такъ прим. Фирма Гець дотала концесію в косовськомъ окрузі, але ще не виконувала єв, бо людність зворушилась и запротестувала противъ того. На сплавы по Золотій Бистриці одержала Фирма Либетъ концесію одъ намістництва подъ условіємъ, що єа затвердить министерство. Фирма сплавляло дерево вже 12 лѣтъ, а затвердження якъ нема — такъ нема. Интересовані громади удавались вже до сойму, котрий велѣвъ розсѣдлжувати жалоби, а коли они показались зовсімъ оправданими, одержали громади підмогою зъ видѣлу краєвого. Вкѣни прийшло затвердження, та такъ, що одъ него рекурсувала и Фирма Либетъ и громади. И зновъ минуло кілька лѣтъ и рѣшення нема, а тимчасомъ рѣка заливає нивы, поля, огорода, а навть перерыває комунікацію зъ мѣстомъ. Вже навть староство наказувало Фирмѣ стерегти вымѣнокъ концесію, але и то нѣчого не помагало. Зволить же жъ правительство постаратися, щобъ внесені рекрсуры були якъ найкороче рѣшені, а кривда громадъ у-сушена. В долинськомъ повітѣ має баронъ Попперъ право пускати сплавы на рѣчці Свѣцѣ, однакъ лиш одъ цѣвня до жовтя або падолста. Онъ однакъ пускає сплавы и по-за тѣ рѣчинѣ, а кромѣ того жомлять его сплавы часто сльозы и зовсімъ въ погидній часъ за-лявають береги, згупняють млыны въ роботѣ и взагалѣ роблять великі шкоди. Такі шкоди потерпѣли особливо громади: Гозьвѣ, Подборці, Тяче, Гощѣ, Каязюлука и Чолганы. Староство говорить жалуючимъ-ся, що они позволили на концесію — однакъ забуває, що позволили лиш подъ условіємъ додержу-вання всѣхъ умовій концесію, котрыхъ однакъ не додержує Попперъ. Треба отже, щобъ властямъ политичнымъ приказано пильно гля-дѣти въ тыхъ справахъ на постановы зако-новъ, щобъ оплачуяча подати людність не потерпѣла шкоды и змогла тѣ подати опла-тити. Въ селѣ Медяни, зборѣвского округа, піднесено ставъ и заливо рѣкъ, луги, огоро-ды, а навть и публичну дорогу. Думаю, що тѣ примѣры будуть достаточні до выказаня, якъ у насъ трактують законы о будовляхъ водняныхъ. Громады терпѣть шкоды, а часто мусять же до того платити кошты комисіи. Я вказую на предложену тутъ петицію грома-ди Испасъ, долиньского округа и прошу Выс. правительство взыскъ вже разъ за регуляцію рѣкъ, щобъ людність не бѣдила до крайности черезъ повени. Прошу такожъ при удѣлювані концесію поступати дуже оосторожно, а по удѣленю поручити нѣшимъ властямъ, щобъ пильно наглядали точне виконеніе умовій концесію. Зволить отже Выс. правительство справу регуляції галицкихъ рѣкъ якъ най-скорше займатися и охоронити тымъ способомъ оподатковану тамошну людність одъ тяжкихъ шкодъ (отласки зъ правилъ).

По промовѣ пос. Бляжка въ справѣ регуляції чеськихъ рѣкъ и Филігута о за-ложеньє въ Лиццу пристани для переносеня товарѣвъ зъ кораблѣвъ на Дунаю до поѣздѣвъ зельзницѣ, принято тую рубрику и на томъ закнчено засѣданье.

Партія въ Сербіи.

Бѣлградскій корреспондентъ „N. fr. Press“ такъ характеризуетъ поодинокі партіи въ Сербіи: „Перша партія, що вела нещасливу войну, що довела край до финансово руины

Милія Миловановичъ. Онъ такими живими красками намалювавъ школу, яку потерпѣть Сербія зъ той конвенції, вѣщуючи нещастье, — котре побѣдище наступило, якъ „Union Generale“ скрахувала, — що не мѣгъ спокійно скнचितи свои мовы, слезы правдивого болю за бѣдную пощлы за его очей, голосъ зра-дивъ его — и вѣ розплакався, мовъ тѣ геро-у Гомера... Се, очевидно, не згідне зъ приписами парграфѣвъ парламентарно ре-торики, але то бувъ вылавъ честной душѣ, що бѣтнуу и народѣ любить безмежною лю-бовію...

И що до самого заинтересованя, яке по-казують послы при кожій справѣ, що при-ходить передъ скупштину, рѣзнять сербскій соймъ одъ парламентѣвъ захѣднхъ. Въ тыхъ парламентахъ видко зацѣкавленье только тогды, коли говорить якийсь знаменитый бесѣд-никъ и о справѣ дуже важкой, — впрочѣмъ послы одинъ читають газеты або що инше, дру-гій пишуть статіи до газетъ, третій розмаива-ють въ сали, четвертій ходять по коридорахъ або сидять въ буфетѣ, пятій заглядають на галерію... Промовляє який посолъ або чита-єсь який актъ, а въ сали гармидеръ, що тяж-ко слова зрозумѣти. Стенографы мусять під-бѣгати и присѣдати до бесѣдника, бо инакше нѣчого бы не почувли и не записали... Въ сербскій скупштинѣ инакше. Тамъ послы зъ найбільшимъ занятіємъ уважають на кожду справу и слухають кождо мовы. Видко, що тѣ люди заведгы мають на мысли, що амъ народѣ бѣдавъ у руки долю своєю нинѣшню-сти и будущину.

Се образокъ сербской скупштинѣ народ-ной. Бѣтъ она вѣрною фотографією своего краю. На нашу гадку, неодиавъ салюновий парла-ментъ захѣдний мѣгъ-бы тѣ поклонитися...

В. Ж.

и що нѣбы-то зовсімъ бѣдала була Австрія а котрій ще приписують теперъ вину за абди-кацію короля, партія напередняковъ, а-бо, якъ єи називають въ Сербіи — партія ав-стрийска, єсть нинѣ зовсімъ обезсилена. Рѣ-спичъ кажє, що народѣ здмухнувъ єи зовсімъ зъ поля. Радикалы говорятъ, що народѣ строго осудивъ єа за єа наполеонскій махинація а король Миланъ такъ о нѣй сказаъ: „Вѣ по-литики на Ветодѣ сугъ фронтеры (противнека зѣ засады), але напредякѣ погано обѣщавъ зѣ мною. Мене то не здывъ, коли они ста-нутъ, коли сѣ рѣзниками руссійской поли-тики.“ Гарашанна называє король мамо того, що онъ єсть въ великій неладѣкъ у него, чо-ловѣкомъ вельми збѣднѣмъ. Гарашаннъ жие со-бѣ дуже выгѣдно въ власномъ домѣ при од-ной зъ найкрасѣишхъ улицъ въ Бѣлградѣ. Въ его домѣ мѣститься такожъ и редакція та експедиція его газеты. (Въ Сербіи має кождый проводиръ партія свою газету.) Онъ выглядає зъ лица дуже импонуячо, єсть чоловѣкомъ незвычайно свѣржачимъ и смѣлымъ и мабуъ ддятого не выхидить нѣколи безъ револювера, чтобы мѣгъ его ужити при першій лѣмбѣ на-годѣ. Гарашаннъ представивъ отже кореспо-нденту теперѣшню ситуацію въ Сербіи такъ: Абдикація короля вала на него якъ-бы громомъ, бѣтъ бы на ню нѣколи не згодився. Причина абдикація була не такъ политичной якъ больше приватной натуры, то покаже бу-дучиность. Король мѣгъ бувъ же пауувати. Превдъ, що ситуація була прикра, але король не повинѣтъ бувъ лаятися. Овъ (Гарашаннъ) понавъ въ неласку короля а причиною тому бувъ рѣзвѣдъ. Онъ бѣдражувавъ королевѣ одъ розводу. Королева не була въ краю нѣчимъ, не мала нѣякого значеня политичного и ажъ теперь стала єи чинникомъ политичнымъ. Цѣла нова конституція була лиш на то обдумана, чтобы въ нѣй умѣстити парграфъ о выключе-нію королевѣ. Але король, хочъ и якъ все дуже зручно обдумавъ и перевѣвъ, все-таки перерахувався, бо королевѣ таки колись по-верне, мимо того, що бѣтъ все зъ рѣгентами вже уложивъ и мимо обережности Ристича та вѣрности Протича. Статутъ рѣгентіи дозволяє предѣ, чтобы за згодою двоухъ рѣгентѣвъ мож-на третого узавнати, коли того добро бѣтныи вымагає. Нову конституцію уважає Гараша-ннъ за надто либеральную. Межи радикалами а либералами мусить прийти до роздору, бѣтъ же, коли придетъ часъ на то, буде боронити своихъ засадъ безъ взгляду на то, чтобы при-подобатися народова. Гарашаннъ признає, що король розочавъ и перевѣвъ свое дѣло зъ безпримѣрною оглавностю и тымъ завѣвъ въ Сербіи такий станъ, що довѣтъ же не буде для Сербіи нѣякой безбѣзпечности аѣвъ въ самѣмъ краю аѣвъ зъ-заграницѣ. Либералы и радикалы будутъ теперь вести ту саму политику, що вѣла напредняка, противъ котрыхъ они такъ вы-ступали. Самѣ-жъ напредняка будутъ поки-держатися неутраляно. При выборахъ до скуп-штинѣ збѣдуютъ они на его поглядѣ якихъ 30 мандатѣвъ, але аѣвъ дѣлъ аѣвъ его прияте-ль не будутъ поки-що робити оппозиція рѣгентіи. Отчѣвъ грозятъ небезпечности — казавъ Гараша-ннъ — а то було-бы зрадою, коли бъ мы хотѣли розбивати корабель, що несе все наше добро. Будемо ждати, ажъ придетъ пора на насъ. У Вѣднѣ и въ Пештѣ представляютъ со-бѣ ситуацію у насъ дуже чорно. Ристичъ же не єсть Россіаниномъ а Протичъ навть при-хильникомъ Австріи. Та и Белимарковичъ не зрѣбѣтъ Россіи великихъ концесій, лишъ буде старатися въ згодѣ зъ Ристичемъ остатися при рѣгентіи. На теперь отже нема нѣякъ и безб-печности. Немилі приключеня настанутъ, ажъ коли мѣжъ радикалами и либералами придетъ до борбы о правительство.

Друга партія политична въ Сербіи то либералы. Она въ сѣй хвилѣ не має проводирѣвъ, бо всѣ заѣдають въ рѣгентіи а номинальній проводаръ, то юде мален-кій. Она повтаряють то, що скажуть рѣгенты и министры. Одинъ зъ ихъ впливовыхъ по-слѣвъ такъ сказаъ: „Географично положенье Австріи, котра обѣщиала Сербію зѣ всѣхъ бо-ковъ, змушує насъ числитися зъ нею. Сербію забѣдло то дуже, коли побачила, що Австрія встромаивалась въ Босну, въ край, котрый Сербія уважала за конечный дѣя своего розшире-ня. Теперь же мусить политика числитися зъ фактами.“ Всѣ либералы домагаються добрыхъ однесѣвъ до Россіи и мають надію, що при новыхъ выборахъ скрѣпятися трохи лѣпше. До недавна зазначували либералы свое стано-вище въ заграницѣй політицѣ значаю асѣй-ше, але одъ часу рѣгентіи наклонились бѣль-ше до поглядѣвъ радикальной партіи, котра заведгы була далеко менше прихильна рос-сійской политцѣ, якъ либералы.

Проводирѣмъ третон партіи, радич-каловъ, бувъ одъ часу прогнанъ Пашича те-перѣшній министръ дѣлъ внутрѣшнихъ, Таш-шановичъ. Бюро Ташшановича выглядає дуже по спартанськи а заведгы тамъ повно людей, якъ кола-бъ тамъ бѣдбувались аѣвъ зборы. Я — розказувавъ Ташшановичъ кореспонденту — трудився богато для своєї партіи, Сербскихъ радикаловъ не можна ставити на рівни зъ єв-ропейскими. Мы стоимъ далеко одъ тамтыхъ, межи нами нема нѣякихъ социалистѣвъ. Наша партія має цѣлый край за собою. Мы маємо за собою такъ велику бѣльшѣсть, що вѣсьмо въ силѣ перевести всѣ нашѣ змаганя; чюло нашихъ приклонниковъ зросло такъ въ борбѣ зъ беззглядно автократичнымъ правитель-ствомъ. Пашичъ, що теперь вертає єсть на-шимъ проводирѣмъ. Я стою лѣмъ на другѣмъ мѣдѣ. Коли бѣтъ верне, то я зновъ єму усту-плюся. Онъ бувъ першій мѣжъ нами а я лишъ его заступникомъ. Его поможуть несправ-ведливо отъ, що онъ єсть прихильникомъ Рос-сін. Онъ не живѣтъ въ заточеню за руссійскій грѣхъ а має посаду при одѣмъ предпримѣ-євъ въ Букарештѣ. Онъ зовсімъ не єсть зъ переконаня Россіаниномъ. Коли его заочно на смерть засудили, арештували мене. Коли мене побѣдище увѣдывали и король мене побачавъ,

сказаъ: „Я знаю, що вы не виноватѣ, але моя политика того вымагаєла, чтобы васъ ареш-тувати“. Яко министръ я буду старатися, що-бы лишъ все законно вѣлося. Наша перѣветна полатака значно обмежалаєя и сталає можля-ною въ урвавѣ. То, чого мы домагавсяє, мо-же лишъ зыскати намъ прихильность всѣхъ тыхъ державъ, що хотять признати самостоѣ-иность Сербіи.

Видѣтъ зъ того — кажє корреспондентъ — що поглядъ радикального министерства мѣло рѣзнятьєсь одъ поглядѣвъ другихъ офиціаль-ныхъ кругѣвъ. Отвертыхъ руссофилѣвъ въ Бѣл-градѣ не треба шукати въ верховдячихъ кру-гахъ и они стоять лишъ въ звязѣ зъ россіи-скимъ посломъ Персіанимъ. Посолъ сѣй ува-жаєсь добрымъ дипломатомъ. Гирѣтъ хвалитъ дуже его справозданя а царъ чятає аѣвъ дуже радо. Бѣтъ старались вже неразъ зъ Бѣлграду перенести а коли царъ о тѣмъ довѣдаєсь, на-лѣзъ его однимъ зъ найвысшихъ ордерѣвъ. Онъ пише не лѣмъ добрый справозданя, але его аваяє сягають въ широкі круги бѣлградскій. У него єсть правильно шо тыждня прийнятиє и сходясьєсь наизаѣтѣишій людѣ. Ристичъ и Персіани були одного разу дуже посварились. Коли одного разу станувъ Жомани въ пере-бѣдѣ въ Бѣлградѣ, запросивъ до себе Персіа-ниного и Ристича на обѣдъ; на другій день за-просивъ Персіани Ристича и Жоманиного, на третій день Ристичъ Персіаниного и Жоманиного. Одъ того часу здаються бути однесены межи Ристичемъ а Персіанимъ поверховно дуже до-бры. Поименованю рѣгентіи запросивъ Персіа-ни рѣгентѣвъ до себе. Того самого дня даваъ король Миланъ пиръ для посѣлѣвъ нѣмѣцкого, австрійского и англійского, зъ котрыми выже его особаєта дружба. Оба товариства дають интересный образъ угрупованя бѣлградского свѣта дипломатичного. Руссофилы, що дуже радѣ зъ абдикація короля Милана, одызаютьєсь въ своихъ органахъ досытъ безпечно. Звѣстно, чого они бажають и сѣдѣваютьєсь. Въ теперѣшній порѣ не мають они великого значеня политичного, але може прийти часъ, коли ихъ голосъ буде шоєъ значаи. Слѣдѣтъ за тымъ и робити зъ становяща всѣхъ партій одзѣдѣній зклячення, потрібій для предпрія-ня одзѣдѣнихъ мѣръ зѣ стороны Австріи, єсть задачею австрійского представителя въ Бѣлградѣ. Шеєсьмъ австрійской дипломатіи въ Бѣлградѣ єсть п. Гентельмилеръ, чоловѣкъ збѣднѣй. Король Миланъ и Ристичъ хвалитъ его дѣяльностью. Але здаєсь, що онъ въ своихъ дипломатичныхъ змаганяхъ ставивъ все на одну карту, на короля и — програвъ. П. Гентельмилеръ, чи хто-небудь придетъ на его мѣсце, буде мусить старатися стати въ звязѣ зъ верховдячими проводирями и числитися зъ новымъ духомъ часу, котрый тутъ сильно вѣе. Правда, що традиція нашон дипломатіи загра-ничной стоять въ суперечности зъ такимъ по-ступованьємъ. Наша дипломатія держаться все что меттерниховскихъ звичаѣвъ и устроя-ня. Въ наслѣдокъ тыхъ традицій має и ари-стократія все что велиає значенье, на жалѣ дуже часто лишъ за-для своего славного име-ни а не за-для таланту. На Вѣходѣ, де гонять князѣвъ, що народомъ не на руку, смѣються и зъ графѣвъ та баронѣвъ, коли они не бѣдо-вѣдають своему становищу. Та замѣтка — кажє корреспондентъ „N. fr. Press“ — най не буде докоромъ, але патристичнымъ убѣмне-нѣмъ, достойнымъ того, чтобы его у Вѣднѣ послушали. Намъ потреба лагодитися на частъ, кола на Балканѣ зворушиться, шъ бы подѣвъ не заскочила Австрію несподѣвано, а ихъ на-слѣдка не вышли на то само, що страчена битва.

Переглядъ часописей.

[„Червоная Русь“ противъ основаня русскихъ гимназій.]

Коли „Народна Рада“ убѣлася, на скѣль-ко бѣ только сѣлъ стає, чтобы выворотити новѣй рускѣ школы въ Галичинѣ, — школы народній, семинарии учительскіи и гимназій, — коли вѣ-и на руки „Народной Рады“ и прамъ на руки посѣлѣвъ у Вѣднѣ зъ цѣлыхъ округѣвъ Бучача и Чорткова плавуть сотки петицій русскихъ громадъ и русского священства до рады державной о основаніе русской гимназій въ Чортковѣ, взглядно въ Бучачѣ, — мусѣло здынувати се кождого широго Русина патриота, що товариство „Русская Рада“, котро го голо-вою єсть п. Богданъ А. Дѣвѣцкій, тои такъ важной на нѣшнѣшу пору справы аѣвъ однимъ словѣцемъ не подперло, а органъ „Русской Ра-ды“ — „Червоная Русь“ за всѣъ чєсъ не вы-сказала аѣвъ одного слова зъохоты, аѣвъ на-вѣтъ не зареєструвала. бодай зѣ обовязку дневникарского (якъ се зробила навть одна польска газета), що зѣ округѣвъ Чорткова и Бучача высылають Русины петиція до рады державной. Ажъ оъ вчера, коли вже петиція повѣдходила до Вѣднѣ, забрала слово „Черво-ная Русь“ и у вступній статіи (ч. 52) такъ мѣжъ нѣшимъ промовляє:

Зная нѣмѣшнюю школу „автономію“ въ Галичинѣ, мы не воодушевлялись и не воодушевляємся такъ зов-русскими паралельными класами въ Церемьшлѣ, не предѣлѣемъ себѣ великихъ користей изъ про-ектуемой „русской“ гимназій въ Чортковѣ или Бучачѣ, такъ якъ знаємъ, що всѣ тѣ русскіи гимна-зій будутъ стоять подѣ управле-нѣмъ нѣмѣшней рады школьной и русская молодежь будетъ въ нихъ вѣстися точно такъ, якъ она ведѣ-ся сегодня въ академической гим-назій...

Мы не противники реформы нашихъ школъ, однако на такую реформу сегодня не отвѣтна для насъ цѣра. Вѣдѣ же ны-нѣшня „автономія“ достагла уже до той

степени, що некомпетентныя люди приказу-ють нашимъ артіеремъ издавати циркуля-ри за извѣстною ассурацією и архіерей принуждены приказъ тотъ исполняти. Если же такъ поступаєть сѣ епископами, то о учителяхъ русскихъ народныхъ и середнихъ школъ вѣтъ имъ будетъ приказъ — е-сли лишъ давъ имъ будетъ приказъ — при-нуждены его исполнити, такъ якъ непосло-дѣніе приказа могло бы лишати ихъ хлѣба. Въ томъ имено и состоитъ причі-на заставляющая насъ противитися всѣмъ такимъ русскимъ институціямъ, руководи-теля которыхъ ставятъ подѣ польскимъ на-чальствомъ и влѣвѣиємъ.

Высказано ясно и зовсімъ выразно.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

На вчерашнѣмъ засѣданю палаты посѣлѣвъ розпочалась дебата надѣ етатомъ министер-ства просвѣты а вже першій день давъ доказъ, що дебаты надѣ симъ етатомъ будутъ вѣстися азыаю и довго потагнуться. Яко першій бесѣдникъ выступивъ на вчерашнѣмъ засѣданю пос. Фусъ (профессоръ гимназійный). Онъ завѣзавъ насампередъ министра Гавча, чтобы бѣтъ разъ показавъ, до котрой партіи належать и чтобы вже выготовивъ якусь програму школьну, бо дотѣрѣшній его реформы, то лишъ нужденна латинна; доси займаєсь министръ лишъ самыми дробнициями школьными. Въ дальшій бесѣдѣ выступивъ бѣтъ дуже остро противъ министра за его проектъ закона о то-вариствахъ академическихъ, а на послѣдокъ по-рушивъ ще внесенєє кн. Лихтенштайна и ска-завъ, що школы вѣровспѣвднѣю вѣхто не хо-че, аѣвъ Нѣмцѣ аѣвъ Чехи аѣвъ Полаки. Зава-дѣти школу вѣровспѣвднѣю значило-бы робити величезный переворотъ въ цѣлѣй єусѣбности. Протавъ того рода стремленъ треба буде вы-ступити зъ цѣлою силою и держатися окли-ку: „Нѣколи вѣадѣ, нѣколи на бѣтъ а все вѣре-дѣтъ!“ Бесѣда Фуса выликала грѣмкѣй опле-ски якъ въ палатѣ такъ и на галеріяхъ, котріи были биткомъ набиты. Обѣла промовлявъ кн. Лихтенштайнъ на тематъ своего внесеня. По его бесѣдѣ роздался зѣ правѣцѣ оплески а зѣ лѣвѣцѣ и зѣ галерій заглушающее пѣска-нѣ. Празниці почала протестувати противъ то-го и въ палатѣ зрѣбился страшный крикъ, ко-трый тревать колька минутъ. По Лихтенштайнѣй промовлявъ пос. Вайтльѣѣ. Онъ зава-чивъ, що внесенєє Лихтенштайна выликало вѣсоды великає невдоволенье. Солодкій слова Лихтенштайна не затуманяєтъ нѣякого. Найбъ Лихтенштайнъ не лувяєсь зѣ тымъ, що нѣбы то говорятъ, що они христіане а тимчасомъ дѣлають зовсімъ не по христіанськи, євѣтъ найбільшу неагоду въ народахъ, піддержують кастовѣтъ, кодѣтъ однихъ противъ другихъ и змѣняють свои переконаня пѣбѣла того, якъ вѣтъ потреба. Бесѣдникъ завѣзавъ министра, чтобы бѣтъ выразно заявивъ, якъ правительство задѣлываєсь на то внесенєє Лихтенштайна и чтобы бѣтъ яко министръ служивъ цѣсарєви а не Лихтенштайновѣ. Обѣла выступивъ пос. Озаркевичъ и выказавъ кривды Русинѣвъ на поля школьництѣва. Онъ доказувавъ, що въ русской частинѣ Галичины вѣдєє въ школахъ страшна польонизація. Галицкій инспектора польонизують Русинѣвъ при помощи школъ народныхъ. Бесѣдникъ домагався бѣтъкъ заве-деня въ семинаріяхъ учительскихъ руского языка ако предмету обовязкового и жадавъ управлѣеня конгрусъ руского духовенства.

Въ угорекѣй палатѣ посѣлѣвъ приключи-лася на вчерашнѣмъ засѣданю сумна прагода, котра въ своихъ наслѣдкахъ могла статися навть дуже небезпечною. Въ кульоратѣ па-латы стояло колькохъ молодыхъ людей, котріи дуже выговорювали на партію правительствен-ную. Мѣжъ ними стоявъ такожъ и одинъ одпо-рѣбный охотникъ при гузарахъ и техникѣ, Кольоманъ Шанарзѣвъ, сынъ вижнѣира, ко-трый найбільше выкрикувавъ. На то падѣй-шовъ посѣлъ Рогончи, и почувши, якъ той ви-крикує, хотѣвъ его вытрутѣти за дверь. Ша-нарзѣвъ бѣдвернуєсь и вдаривъ Рогончи въ лице. Въ тѣй хвилѣ добувъ Рогончи (абѣла иншой версіи пос. Иванка) револьверъ, стрѣ-ливъ до техника, и ранивъ его. На то збѣдѣ-ся другіи послы зѣ правѣцѣ, та ще и побѣли техника а бѣтъкъ казала его арештувати. Вѣсть о тѣмъ розбѣдѣ заразъ по цѣлѣмъ мѣстѣ и передъ парламентомъ збѣбралосъ мно-жество народу. Тѣсса сѣвъ до своего воза и лѣдѣя утѣкъ. Народѣ кричавъ за нимъ: Розбѣдѣши! Убѣицѣ! Телефономъ завѣзвано полицію и та-около 5 годины сполудня очистила мѣдѣе пе-редъ парламентомъ. Вечеромъ збѣбралосъ було якыхъ 1000 студѣнтовъ передъ помѣшаньємъ Рогончого и зрѣбился величезну демонстрацію. Въ мѣстѣ наставъ такий переполокъ, що всѣ склены заразъ позамыкано. За хвилю явилася кобѣна полиція и всѣхъ розбѣгала. Студѣнты и множество народу пошліи бѣтъкъ передѣ клубѣ либеральный але и тутъ явилася поли-ція, ба навть и войско. Демонстрація трѣва-ли ажъ до пѣбночи. Войско, пѣхота и артиле-рія стоять теперъ есконсигнованъ Посолъ Пра-ній має поставити нѣмѣй интерпеляцію въ сѣй справѣ и жадає утвореня окремон комисіи зѣ 21 членѣвъ для єи розсѣдѣженя.

Король Миланъ бувъ вчера у цѣсара Францъ Іосѣфа на аудієнціи а бѣтъкъ цѣсарѣ ревизувавъ его и перебувъ у него 25 ми-нутъ. Нѣмъ має Миланъ приѣхати до Вѣднѣ подѣ именѣмъ гр. Такови.

Въ Нѣмеччинѣ хѣдѣтъ вже бѣтъ довгого часу шолоска, що прускій министръ фи-наисѣвъ Шольцъ и министръ просвѣты Го-слеръ мають податися до димісіи.

Правительственный комисаръ нѣмѣцкій

для Азрак, Висмань, набравъ въ Гвентъ 1300 людей, отже значно болше, якъ то первѣстно провѣтовано и выхавъ зъ ними до Занзбару, зъ дѣи незадовго розпочне свою операцію на всходнѣмъ побережю.

Туречина додержала слова, що виплатити Россія залгаючу рату бдшкодованя воєнного, бо дѣйстно дня 13 с. м. правительство турецке аложило въ банку отоманскѣмъ 50.000 турецкихъ фунтовъ.

Зъ Софії доносять, що Начевичъ має бути именованъ дипломатичнымъ агентомъ болгарскимъ у Відни. Загално увагу звернувъ на себе въ Софії фактъ, що австрійскій ген. консулъ Буріанъ вихавъ за границу. Кажуть, що похавъ, щобъ особисто здати своему правительству справу о теперѣшній ситуації въ Болгарії.

НОВИНКИ.

— Програма концерту въ память XXVIII-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка въ днѣ 27. н. ст. марта 1889 въ сали рагушевой у Львовѣ:

1) Вступне слово, скаже проф. Олександръ Барвѣнскій.

2) Хоръ мужескій: а) Воробкевича: „Изъ Гайдамаковъ“ и б) Вахилина: „Молоді сны“ — виконають члени співацкаго товариства „Лютія“.

3) а) Лисенка „Рансодія II.“ б) Чайковскаго „Romance“ — одограє на фортепьянѣ панна Ольга Гладилевична.

4) Лисенка: а) „Ой чого ты почорѣло“ и б) „Ой Дівчине мій, Дівчине“ — соля баритонові, одспѣває п. Модестъ Вітошинскій.

5) Товачовского: „Три рускі пѣсни народні“ хоръ мужескій зъ акомпаніментомъ фортепьяну, виконають члени спів. тов. „Лютія“.

6) Вінявского „Фантазія зъ народныхъ пѣсень“ — одограє проф. консерваторіи п. Вольфс-таль.

7) Декламація — выголосить панъ В.

8) Нѣжинского: „Закувала та сива зазула“ — хоръ мужескій зъ акомпаніментомъ фортепьяну, виконають члени спів. тов. „Лютія“.

Цѣна мѣсц: Крѣло въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ рядахъ 60 кр., вступъ на сали 30 кр., на галерію 15 кр. — Початокъ точно о годинѣ 7½ вечеромъ. Бѣтеты можна замовити до 25 н. ст. марта, а дѣстати днѣ 25 и 26 марта въ „Руской Бесѣдѣ“ (ул. Орменска ч. 27) одъ години 6—7 вечеромъ а въ день концерту при касѣ. — Запрошене не розсылаєся. Телеграммы, письма и жертвы можна прислати або до „Руской Бесѣды“ (ул. Орменска ч. 27) або на частъ концерту просто до салъ рагушевой. — Пѣдчасъ виконуваня точокъ програмы дверѣ салъ будуть безусловно зачинені.

— Петиціи до рады державной въ справѣ основанія руской гимназіи въ Чортковѣ прислали вчера на руки „Народной Рады“ у Львовѣ громады: Иване пусте, пов. борщѣвского и Колодѣбка, пов. залѣщичского.

— Солидарность въ патриотичнѣмъ дѣлѣ — годна наслідуваня! Духовенство зборѣвского деканата одъ якогось часу перенисуєся зъ властями только по руски, до уряду податкового квити всѣ пають только по руски, и т. п. Въ золочѣвскѣмъ п. к. старостѣ счиняєся великій переполохъ: що се такого сталося? Бувало только деякі священники писали по руски, прочі по нѣмцкѣ, або по польски — а теперъ всѣ по руски! Нема „progradnich“ — всѣ однакові. Коли-бъ то такъ чимъ скорше всюдѣ наступило, а певно и рускій языкъ и священство наше прийшли-бъ до повной поваги! При солидарности такой нѣхто бы не мѣгъ дѣлти священниковъ на „progradnich“ и „niprogradnich“ подъ взглядомъ народности ..

— Комитетъ для суботнѣйшихъ вечерицъ въ комнатахъ „Руской Бесѣды“ у Львовѣ подає до вѣдомости: Зъ огляду на то, що въ найближшѣмъ часѣ одбудуться три концерты, а то: 1) въ память роковинъ смерти Тараса Шевченка, 2) въ память Володимира Барвѣнського и 3) въ память Маркіана Шацкевича, — багаче спонуканымъ бдкликати на якийсь часъ заповѣдений що суботы вечерницѣ на „Руской Бесѣдѣ“.

— Комитетъ для концерту въ память Т. Шевченка въ залѣцяхъ, побуюючыся злон дороги, постановивъ оджати сей концертъ на позѣвнѣ, именно на 5 н. ст. мая — и змѣнити его програму такъ, що по части декламацийно-музыкальной наступитъ забава танцями. Запрошеня розбѣлаться позѣвнѣ.

— На бенефисъ п. С. Яновича одограє будє въ руско-народномъ театрѣ въ Золочевѣ въ суботу д. 23 н. ст. марта „Маруся“, здраматизована повѣсть Квѣтки-Основяненка, а закінчатъ „Вечерницѣ“, музичный утворъ П. Нѣжинского. Се предстванє поручаємо мѣской и окрестной Вп. Пу-бличѣ Золочева зъ огляду на заслуженого бене-фицианта, артиста одданого цѣлою душею нашой оцѣнѣ.

— Загальний зборъ членѣвъ товариства им. Шевченка одбудуться въ недѣлю д. 7 н. ст. цѣвтія о год. 3 по пол. въ комнатахъ „Руской Бесѣды“. На порядокъ дневнѣмъ: 1. Справозданє зъ дѣльности видѣлы и зъ руху въ друкарни, 2. справозданє касовѣ, 3. внесенєе контрольной комисіи, 4. выборъ видѣлы и контрольной комисіи, 5. внесенєе видѣлы и членѣвъ — Подаючи се до вѣдомости Вп. членѣвъ просятъ о численну участь именемъ видѣлы: *Ис. Громницкій*, голова и *В. Коцюковский*, секретарь.

— Въ справѣ збору передвыборного въ Збаражи одержала урядова „Gazeta Lwowska“ и краковскій „Свѣтъ“ такє зъ-дѣтамъ письмо: „Рухъ выборчій до сойму красовѣе вже у насъ розпочався. Сими дѣями одбулися тутъ передвыборчій зборъ, екли-каній селяниномъ Керничнымъ, бывшимъ начальникомъ громады Черниховецъ и бывшимъ посломъ сойвовымъ. На тѣ зборъ явилосѣ до 60 селянъ, середъ котрыхъ проявляєся двѣ партіи, одна за

кандидатуру п. Тадея Федоровича зъ Клебанѣвъ, друга за кандидатуру о. Свѣчинского. При-сутный на зборахъ п. Тадей Федоровичъ выголосивъ кандидатуру бесѣду, котору подпирали селяне Керничный и Лучка, а заявляєся противъ кандидатуры о. Свѣчинского. Одѣла поставивъ Кер-ничный внесенєе, чтобы тѣ зъ присутныхъ, котрі суть за кандидатуру о. Свѣчинского вышлѣи зъ салъ. Вышлѣо около 20 а оставшіи заявляєся за кандидатуру п. Т. Федоровича и выбрали коми-тетѣ, що має еи подпирати, и депутацию до Льво-ва до обохъ комитетѣвъ центральныхъ, зъ внесенєемъ поставити кандидатуру п. Федоровича. О. Свѣчинскій бувъ подъ той часъ въ мѣстѣ и раз-говорювавъ зъ прибывшими селянами, але на збо-рахъ не явилосѣ. [Прим. Ред. Въ тѣй справѣ до-стали мы сегодня также допись, котору за-дѣя по-достави мѣсца одкладаемо на завтра.]

— Одъ о. Николая Свѣчинского, пароха зъ Черни-ховецъ и посла на соймъ краевый, дѣстали мы отсе заявленєе зъ просьбою о помѣщенєе: „Под-бывшій-ся нарядъ на зборахъ въ магистратѣ въ Збаражи заявляю, що буду кандидувати до сойму, бо мушу! Воля народу и честь для памяти по-койного Стефана Качала зомнили мое попередне постановленєе. Николай Свѣчинскій.“ [Прим. Ред. Для поясненя тѣхъ слѣвъ додамо, що о. Свѣчин-скій заявивъ бувъ попередъ, що не буде канди-дувати въ Збаражинѣ, и мавъ се заявити также п. Тадеви Федоровичеву, предлагаючи ему кан-дидатуру, однакожъ ставляючи зарозумѣе деякі жадаєи що-до постановленя евентуального канди-дата въ соймъ и въ публичномъ житіи]

— „Руска Бесѣда въ Чернівцяхъ“ запрошуєе своихъ членѣвъ и всѣхъ ширыхъ Русинѣвъ, що хо-тятъ приступити до сего литературного товари-ства, на XX-тѣ головні зборы, що будуть въ понедѣлокъ 25 н. ст. марта о 3 год. пополудни въ читальни „Народного Дому“. На сѣмъ зборѣ буде одсѣоненый образъ першого основателя и го-ловы „Руской Бесѣды“ бл. п. о. Василя Продана. Передъ головнымъ зборомъ вѣльно каждый чест-ной руской оособѣ вступити въ члены товариства, складаючи що-найменше 50 кр. яко четвертинну рѣчной выкладки. — Въ члены „Руской Бесѣды“ принято: Вас. Андрѣевича учителя зъ Бергоме-ту, Тодора Иваняцкого учителя зъ Жучки, Ма-лину Паславску учительку зъ Монастирська, Гр. Ганкевича и Кости Цурковского практикан-товъ судовыхъ зъ Черновца, Ник. Влада кон-трольора податкового зъ Черновца, Юрія Ти-мѣньского пѣвца церк. зъ Падиковецъ и Ив. Вѣ-лещкого господара зъ Чукнова.

— На „Дѣмъ Народный“ въ Чернівцяхъ выплынуло зъ добровѣльныхъ жертвъ одъ 1 н. ст. сѣчня до 15 н. ст. марта, отже за пѣятрѣ мѣсца, всего лишь 49 зр. 74 кр., головно одъ Русинѣвъ бую-винскихъ. А, що на вылату закупленого дому выдѣлѣ потребує значныхъ ще сумъ, то мы по-ручаемо „Народный Дѣмъ“ въ Чернівцяхъ жер-твенности всѣхъ русскихъ патриѣтовъ на Буко-винѣ, въ Галичинѣ, на Украинѣ, въ Руси угор-ской и въ Америкѣ. Нехай жертвує, хто що мо-же. Мы радо приймемо и перешлемо до Черно-вца каждый датокъ, що выплне на руки нашой редакції.

— Князь Адамъ Сапѣга — якъ мы вже своего ча-су коротко донесли — оснуєвъ фондацию зъ причины смерти архиеп. Рудольфа. Нинѣ можемо подати близій вѣсти. Князь зложивъ въ depo-зитъ гал. Банку кредитного 1000 зр., въ деся-тьохъ 5%-ыхъ облигаціяхъ коммунальныхъ Банку краєвого, до дальшого розпорядку намѣт-ника, признавши, чтобы за шорѣбный дохѣдъ зъ того капитала були одправляны по вѣчній часъ въ роковины смерти архиеп. Рудольфа т. е. 30 н. ст. сѣчня каждого року за душу его бого-служения въ церквахъ и костелахъ парохіальныхъ въ маєтности красницинской, а именно: въ гр.-кат. церквахъ въ Славинѣ, Коритникахъ, Ва-пѣвцяхъ, Журавцѣ и Уйковцяхъ. Рѣчной до-хѣдъ, выплачуемый зъ той фондациі каждо-часному парохамъ, не має бути нѣколко вчлѣно-ванный въ контрру. Кромѣ того фондаторъ зае-рѣгъ собѣ, чтобы дохѣды въ той фондациі выплачу-вано только католическимъ священникамъ. Коли-бъ отже наступили які змѣны — коли-бъ тѣ храмы и парохіи католичскі перестали истнувати, то по-вышша фондация має перейти на необмежену влас-ность сучасного властителя добрѣ красницинскихъ або ордината. Впрочѣмъ всѣ кошты введена фон-дациі въ житѣе бере на себе.

— Звукити въ вассилианскихъ монастыряхъ. Въ трѣхъ монастыряхъ Галичины выхують теперъ Звукити вассилианскихъ новиковъ: въ Добромилѣ учать ихъ наукъ гимназіальныхъ, одтакъ у Львовѣ фило-софическихъ а наконецъ въ Кристинополи теоло-гическихъ. Ректоромъ философіи у Львовѣ естѣ кс. Іосифъ Василевскій, питомцѣвъ сего року 10. Якъ Звукити трактують философію, можна познати на продукціяхъ, котрі одъ часу до часу устороюють. Така продукція, названа „академією“, одбулася вчера по причинѣ именинъ кс. Василевского. До-сыть великій рефектарь, приборный килимами и цѣвтами, наповнився биткомъ гѣбтьми, скла-даними-ся зъ трѣхъ категорій: зъ людей симпати-зующихъ Звукитамъ и езукитскому выхованю васси-лианскихъ питомцѣвъ, зъ людей цѣвкыхъ познати езукитскому методу и практикѣу або и зацѣвкыхъ самую програмоу вечера, и зъ людей ласыхъ на вечерю, котору подавали гостиний оо. Василіане по сконченій академіи: тѣ мало слухали або и мало розумѣли властиву програму, а декотрі зъ нихъ поприходили ажъ въ другой половинѣ вечера. Взагалъ публика буда досыть рѣзнодорода: були архіеп. Сембратовичъ и Исаковичъ, еп. Цулина, кілька професорѣвъ университетскихъ и гимна-зіальныхъ, духовникъ руской семинаріи о. Доль-ниціи зъ кількома питомцами, кромѣ того свя-щенники, переважно латинскіи, и свѣтскіи люди, особливо урядники рѣзныхъ рангъ и бранжъ. По одспѣваню одгол пѣсни („Наша пѣснь“) въ су-провождѣ едисгармоникѣи и выголошено „вступного стиха“, умысле на той вечерѣ уложеного, на-ступила властива „академія“: сѣмъ питомцѣвъ вассилианскихъ, въ формѣ розмовы, выкладали на-сампередъ въ нѣмцкѣмъ языкѣ историчный роз-вѣй старинного пантеизму въ Индіи, Хинахъ и Греції, и теоріи новѣйшихъ пантеистѣвъ: Спи-нозы, Фихтго, Шеллинга, Гегла, Шопенгауера

и Гартмана, потѣмъ въ латинскѣмъ и въ рус-кѣмъ языкѣ подавали „позитивный доказы противъ пантеизму“, а наконецъ въ польскѣмъ языкѣ ста-вили и развивали закиды. Межи першою и дру-гою частію одспѣвали два питомцѣ дуетъ „Не-чужого мы бажамъ“, межи другою а третью одспѣвалъ хоръ „Коль славенъ“, а на концѣ „Многая лѣта“ ректорѣи по выголошено зновѣ одновѣного стиха. Ректоръ дякувавъ въ латинской, польской и руской мовѣ; по латинѣ указавъ на потребу на-уки, по польски на потребу згоды, а по руски на будуучу цѣль питомцѣвъ, не только хоронити католическу вѣру, але йти и за кордонъ и тамъ Москву зъединити для той-жъ вѣры. Языкъ рускій якъ у питомцѣвъ такъ у ректора бувъ зовѣмъ чистый и гладкій (кс. Василевскій прийшовъ до Галичины зъ Россіи), только жъ въ самой розпра-вѣ призначено ему найменшу часть (наибольшу нѣмцкою языкови); оспѣвъ и декламациі были добре одданы. Партіи свои зъ философичной роз-мовы вычлѣисъ каждый питомецъ дуже докладно и выголосивъ еи плавно и въ одновѣднѣмъ тонѣ. Въ загалѣ аранжерію видко було дуже добру и обчислену на эффектъ зъ знанымъ езукитскимъ спиритомъ. Безперечно мусѣло приготуєнєе до того одного вечера коштувати много тру-дѣвъ и учительѣвъ и учениковъ. Только що до вышшой стороны. — Що-до самого змѣ-сту розмовы, то найбачнѣйша була перша часть, исторія пантеизму и коротко збраний теоріи пантеистѣвъ. Однакожъ що-до внутрѣшней вар-тѣности продукціи и цѣлой науки молодежи Зву-итѣвъ, то она болше нѣжъ проблематична. Про-дукценты, питомцѣ вассилианскіи, очевидно не ро-зумѣли добре и не могли розумѣти рѣчей, котрі говорили, бо за труднѣи и на ихъ вѣкъ и на ихъ загалне знанєе и приготуєнєе студіи. Очевид-но также, що они и языкѣвъ, въ котрыхъ попи-сувались, не знаютъ на стѣлку, кѣлько ихъ по-писови повинно бы одновѣдати. Цѣла продукція була лише простою, мозольною дрсурою, маю-чою хибѣ только користи, що послужила проду-центамъ до вправы памяти та ще и до частковон выправы языковой. Наука езукитска не може про-те нѣчого причинитися до розвою духа, розуму, а дидактична метода Звукитѣвъ прямо противна методѣ теперъ загално принятой въ педагогії. Правда, що при звычайной методѣ не було-бы та-кого эффекта. А о эффектѣ именно ходитъ, чтобы показати, якъ то подъ езукитскому управно видко иншій ладъ и иншій поступъ, кѣлько користи отже езукитска реформа принесла вассилианскому чиниови...

— Самоубійства офицѣровъ. Въ Пештѣ застрѣли-ся мин. тыждѣ полковникъ Затурецкій, одзначе-ный за часть своей довѣлѣтної службѣи сѣмою одрадами. Въ пошпенѣмъ письмѣ подає за при-чину самоубійства переслѣдованя, якихъ зазнавъ одъ своего зверхника, генерала Ватекѣ фонъ Гер-мансбургъ. — Въ Клявзенбургѣ зновѣ поручникъ одъ пѣхоты Мангезіосъ позбавився житя въ осѣ-такой способѣ. Покидавши до себе воєнка по-дѣвъ ему набитый карабинъ. — „Хочу переувѣ-дчитися, чи умѣешь добре взяти на цѣль; бери на мое лѣве око!“ Воєнкъ не догадуєчисѣ, що кара-бинъ набитый, взявъ цѣль, а коли офицѣръ давъ команду: „Пали!“ — выстрѣлилъ. Поручникъ у-павъ трупомъ на мѣсцѣ. Въ пошпенѣмъ по Ма-нгезіосѣ листѣ стояло только заявленєе, що воєнкъ, котрый его застрѣлилъ, естѣ невинновымъ. Впро-чѣмъ причины самоубійства того офицѣра нѣхто не догадуєся.

— Коронація поэта. Іосифъ Зорилля, найстаршій изъ живущихъ нинѣ поетѣвъ испанскихъ, має бути, послѣ всѣхъ формъ, коронованый на короля поетѣвъ въ Альгамбрѣ, котору такъ часто оспѣву-вавъ Зорилля естѣ одушевленнымъ поетомъ ле-гендѣи и згадокъ историчныхъ Гренады. Торже-ство має одбутися на весѣи въ старѣмъ замку ка-лифѣвъ при спрѣшенѣмъ товариствѣ зъ 10.000 о-собѣ. Корона для Зориллѣ будє зроблена зъ зо-лота знайденого въ руслѣ рѣки Дуеро.

— Практична новѣсть. Богато нещастя буває зъ того, якъ хто зимою посовѣгнєе и на гладкой ворѣзѣ упаде. Отже теперъ спроважують до Льво-ва купцѣ, торгуючі кавчукомъ, такъ выробленій кавчукъ якъ-бы шкура на подошвы. Сей кавчукъ прибавляють шевцѣи цѣвками до подошвы и на об-цасы. Така кавчукова подошва хоронитъ чловѣка одъ посовѣгнєи.

Надбєсланє.

Природно позбутися кашлю, хрипки и за-мучени можна найсоро-ше и наименѣйше уцѣпѣтъ правдивыхъ, властимъ охоро-неныхъ **бонбѣновъ цѣвлевыхъ Типа**. Острога и при-родно смаку зветного и такъ велимъ цѣлющего соку цѣ-блевого нема въ тѣхъ бонбѣвахъ и средство се стало-еуже примынимъ для всѣхъ недухѣвъ на горло и груди. Не-хѣбный успѣхъ запыненый въ всѣхъ случаяхъ. Треба ува-жати докладно на имя „Tietze“, що повторяєся по кѣль-ка разѣвъ на кождѣмъ пакѣтѣ. Все наше естѣ лише настѣ-дуємъ безъ паргости. Правильный можна дѣстати въ пакѣтахъ по 20 кр. и 40 кр. лише въ слѣдующихъ фирмахъ: У Львовѣ у ант. Петра Миколая, Якова Пипеса, Ар-нольда Раппапорта п. золотымъ оленемъ, Янгимонда Рукера, п. сѣрбынымъ орломъ; — въ Белзѣ у ант. Проєса; — въ Бохнѣ у ант. М. Іатого; — въ Чортковѣ у ант. Людѣ-Носєа; — въ Коплячинѣхъ у ант. Макс. Федєра; — въ Немировѣ у ант. Кар. Предририрского п. звѣздою; — въ Нижанковичахъ у ант. Валєриі Владимировского п. звѣз-дою; — въ Самборѣ у ант. Іос. Алексєевича; — въ Со-жєдѣ у ант. Евг. Высочанского; — въ Устрикахъ у ант. Альф. Ястембковска; — въ Войничѣхъ у ант. Адольфа Кунєна, — головный складъ въ Кромєрижи (Kremsier) у ант. Ф. Крижана. 2701 7—10

Вѣсти зъ Еп. Перемыскаго.

Еп. Консисторіа вставиласѣ до намѣтництва о згоду на канон. институтію оо.: І. Гамер-ского на Пєлину, дек. порохицкиого, Вол. Полянь-ского на Терєцѣ, дек. євѣбцкиого, Ант. Рудавско-го на Гаѣ, дек. дрогѣбичкиого и Мих. Зубрицкого на Мишанє, дек. жукотиньского.

Правительство дозволило договати зъ фон-ду религіійного сотрудирика при пароху въ Грѣм-нѣ, дек. горожаньского, на одинъ рокъ; — вы-значило алиментацию денно по 52½ кр., почавши одъ 1 сѣчня 1889 для Ананіи Нагорячевского, бывшего пароха въ Оровѣмъ.

Наука, штука и литература.

— Накладомъ товариства имени Шевченка вышлѣа передрукѣмъ изъ „Зорѣ“ въ окремѣй книжцѣ: „Орисаньска дѣва“, романтична трагедіа Фридриха Шилєра въ перекладѣ Евгєнія Горниц-кого. Книжка обѣмає 133 сторѣвъ печатныхъ въ 8° и коштує только 35 кр. Се вже друга на-нашѣи мовѣ трагедіа Ф. Шилєра, бо передъ-тымъ вышлѣвъ „Вильгельмъ Тель“ въ перекладѣ Кмицкевичѣа.

— Зорѣ ч. 5-те мѣститъ въ собѣ: Маскарадъ, зимова новєля, Олєны Пѣдлєи. — До М. Коно-ненка (автора збѣркинѣи поєзій п. заг. „Лири“), стихѣи Горлицѣи. — У великодну нѣч, розповідъ В. Королєнка, перекладъ Михайло Обачний. — Снѣи, стихѣи, Горлицѣи. — Истѣорія литературы руской, д-ра Ом. Огоновского (докончєннєе про-Григ. Цєглиньского). — О археологично-библио-графичной выставцѣ Ставропѣлийского Институ-та, нап. Петро Скобєльскій. — Листъ про укра-инскій театръ М. Старицкого въ Москвѣ, Я. Клєна. — Библиографичный звѣстки.

Господарство торговля и промыслъ

— Зараза ратницъ и писка у худобы и безрогѣи проявиласѣ въ Дусанѣвъ въ пов. перемыскаго и въ Иванѣвцѣ та Яновѣ въ пов. теребовельскѣмъ. Зъ той причины заборонєно въ тѣхъ сторонахъ торги и вывѣзъ та довѣзъ худобы и безрогѣи.

Конкурсы, именованя, перенєсеня и пр.

— Перенєсеня. Намѣстникъ перенѣсъ конципи-ста Евд. Чермака зъ Осєвєцѣи до Камѣнка стру-мѣловой а практикантѣвъ коңцєнтовыхъ намѣст-ництва Андѣ. Городиского зъ Станиславѣи до Перємышлянѣи и Леоп. Зєн. Лисакѣвского зѣ Львова до Станиславѣи. — Перєнесеній лѣкарѣи почтѣи: Андѣ. Гордињскій зъ Рогатина до Я-ворѣи, Іос. Тугєндгаѣтъ зъ Бѣлои до Ниська, Винк. Ничѣи зъ Яворѣи до Бѣлои и асистєнтъ санитарный Титъ Василєвскій зъ Ниська до Ро-гатина.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 20 марта. Австрійскій посолъ въ Софії, Буріанъ выхавъ лишь зъ 8-днев-ною одпусткою въ справахъ приватныхъ и вы-вѣзъ сей не має нѣякого значєня.

Лондонѣ 20 марта. Ходитъ поголоска, що англійскій посолъ Малѣтъ привѣзъ зъ Берлина одъ кн. Бисмарка проектъ союза Нѣ-мєчєины зъ Англїєи.

Бєлградѣ 20 марта. Король Алексан-дєръ выслѣвъ письмо до своей матери, кор. Наталїи, въ котромъ проситъ еи, чтобы она не прїѣздила, бо то могло-бы ему пошкодѣти.

Римѣ 20 марта. Криспи заявивъ въ па-латѣ посѣлѣвъ, що справа одступленя области Кисмадже на всходнѣмъ побережю Африки, котору Италія дѣстала ще одъ помершого сул-тана занзбарского, естѣ вже предметѣи переговоровъ и будє незадовго залагоджена.

Парижѣ 20 марта. Обжалованіи члєны лиги не хотѣли судѣи слѣдчѣи давати нѣя-кихъ одповѣдєи и заявили, що будуть гово-рити одперва при публичной розправѣ.

Пештѣ 20 марта. Рана пострѣленного вчера въ парламентѣ техника естѣ легка и може до 8 днѣвъ загоїтисѣ. Войско стоить и нинѣ сконсигнованєе.

Перєписка Редакції и Администраціи.

Вп. О. П. въ Орш. Вамъ не перерывалосѣ вы-сылки; жадаїи числа выслано повторно. — Вєч. Р. Ш въ Льв. Рахуки згѣднѣи. — Ха. Чит. въ Сад. Заплачено за лютый и марєцъ.

Надбєсланє.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поруѣе 2460 301-0

спеціальности и универсальнѣи средствѣи французскіи и инші, якъ черезъ нѣи такъ и че-рєзъ иїйшїи фирмы оповѣщуванїи.

200.000 зр.

можно выграти вже 1 цѣвтія с. р.

ПРОМОЄОЮ

на лѣсѣи мѣста Видѣи лишь за 3 зр. и 50 кр.

въ КОНТОРѢ ВЫМѢНЫ

KITZ и STONE

у Львовѣ, плѣцѣи Галацѣи ч. 1

Поручєнєи зъ прѣвичнѣи фотографієюи сєйчасъ а на оєєлєанєи зъ послѣднѣи.

Сѣи контора купує и продѣе всѣ краєви и за-граничнїи папєры вартѣстнѣи, а также монєты подъ наѣкорєстѣишнѣи условіями. Всѣлѣи инфор-мациі, вхѣдѣи въ оєєнѣи банкѣи, подаємо наѣохѣтнѣишнѣи уєстѣи и писемно. 2825 10—15

Наибольшая

фотографичная

зъ якихъ-небудь фотографіи

завоує

РОБОТНЯ ФОТОГРАФІЧНА

І. ГЕННЕРА

У ЛЬВОВѢ

при ул. Академичной

2816 чпєло 18. 8—0

Свѣжий транспортъ
НАСТѢНЬ
цвѣточныхъ и огородовыхъ, одержала
Народна Торговля
у Львовѣ и ея филіи.
2839 Цѣники даромъ и франко.

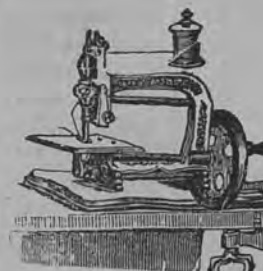
Выгѣдну позичку
можуть одержати самостѣйныя особы, котры мають порядне помешканье, сталя, правильну платню або доходы, пр. промысловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры, приватники, власители землѣ и т. п., послѣ однесень, одъ 100 зр. до 2000 зр. ио особистый кредитъ на 6-8% и можуть еи сплатити легко въ мѣсячныхъ або чвертьрѣчныхъ ратахъ при помочи не реказу почтового.
На перухомости при интубуляціи 4 1/2-5% на колыкатитну а-мортизацію позичаеся въ довѣльной высотѣ.
Блажене посягане листовноу администраціи „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одповѣдь треба долучити 15 кр. въ маркахъ почтовыхъ.
2709 10-20
Заступникѣвъ пошукуюся.

Ученикъ приватистъ
высокой гимназіи пошукуе лекціи на себѣ за мѣсячноу вынагородоу. Даскавъ згогошеніи подѣлками И. П. до администраціи „Дѣла“ 2-3 2856

Brockhans Conversationslexicon
въ 15-ти, а
Meyer's Conversationslexicon
въ 16-ти переплетенныхъ томахъ можна купити подѣ дуже выгодными условиями
Адресовати:
А. КРУЛИКОВСКИЙ, Львовѣ, ул. 2859 Зыбликевича ч. 5. 1-10

Знамениту осянну БРИНДЗЮ угорску СЫРЫ:
Тешинскій Ементальскій Лимбургскій Ромадуръ Имперіаль du Neufchatel de Brie 2858 1-5
Рокфоръ Зеловый Пармезанскій Едамеръ Страхино и т. п.
въ наилучшихъ родахъ: поручае
Альбертъ Шковронъ
предлагать
Ф. В. КРУЛИКОВСКИЙ
торговля товаровъ корѣньныхъ и деликатесовъ
у Львовѣ, Пляцъ Маріацкій Число 7.

ХРЕСТЫ
надгробніи и памятковіи,
треваги, лажированіи и золоченіи (за порукѣю)
поручае
у великомѣ выборѣ и найдешевше
АНТ. ГАЛЬСКИЙ
Торговля зельзомъ
у Львовѣ
Пляцъ Маріацкій ч. 9.
Цѣники иллюстрированіи на желанье франко.
2841 3-6

По надѣ всѣ новости.

2 найкрасѣй, найпрактичнѣйшій и найкористлѣйшій предметъ выставы вѣденской суть, ново вынайденна механична масничка патенту „Rapid“, котроу можна зробити маслу за 5 минутъ въ солодкомъ молоку, сметанѣ або сметанкѣ. Таковыя добре надаеся робити въ пѣшшодо, пунчѣ зъ яецъ, бати пѣну въ сметанкѣ и яецъ.
Цѣны сей маснички суть послѣ обему
0 5 2 5 10 25 литровъ
зр. 1.50 2.75 5. 7.50 15. 30.
Литръ зр. 3.40 коштуе вынайденна одъ сѣрни 1888 ручна машина до шити, патенту „Elasta“ Та машина робить красно, скоро, добре ровномернымъ швомъ, шие всѣ матеріи безъ выжимки, зроблена послѣ найблѣйшихъ механическихъ вымыслѣ новочасныхъ и выкончена тревало зъ наилучшого зельза литого. Згадай предметъ и поодинокѣ, можна купити за посплатоу або за надбавчаньемъ грошей
въ Central-Depot ново вынайденныхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.
2771 Wien, I. Seilergasse 7. 13-22

Фабрика восковыхъ свѣчѣкъ и блихована воску ФРИДРИХА ШУБУТА
у Львовѣ Ринѣкъ ч. 43
поручае нагороджену сѣрѣбными медалями заслуги, зъ испнуточнѣй досяи пайкрасшу и пайтравалѣйшу
МАСУ ДО ЗАПУСКАНА ПОМОСТУ ВЪ ПЯТИ КРАСКАХЪ
Нр. 0 была — Нр. 1 ясен-жовта — Нр. 2 ясеневая — Нр. 3 орѣхова — Нр. 4 магонова 2858 1-6
Цѣники докладнѣи на желанье франко.
Замѣтка. Постѣдними часами намъ вѣдомѣся богато лихихъ, подробленъ мои масы до помосту, а що они вправдѣ дешевши, але и цѣнакомъ не можна ихъ уживати, то пересерѣгаю ихъ купувати.

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старѣ вина угорскіи лѣтничій и натуральнѣи вина столовы одъ 42 кр. бут.
Знаменитѣи Старки, Житицѣ, Румъ и Арикъ de Goa.
Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнѣи вина шампанскіи и правдивыи Конякъ французскіи першорядныхъ домовъ.
МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 2819 2-2
МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣники на желанье даромъ и оплатно.
Одзначеніи на выставѣ гигиеничкѣи сѣрѣбнымъ медалемъ за старѣ вина.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
ц. к. надворній ливеранты
Фабрики у Вѣдни, Шенфельдѣ, Лобозицу и Люблянѣ
поручають
ЧИНКЛЯ ЦИКРОНО ГРИСОВУ
1/2 кил. пушка

Найдѣйша зъ сего, что истнуе яко примѣшка до кавы.
Найдѣйша зъ сего, что истнуе яко примѣшка до кавы.
Законно охоронена
Каву фигову и султанскую каву фигову, Найлѣпшій шоколады, о найлѣпшій якостіи и одзначеніи на всѣхъ выставкахъ, Какао безъ олюю легке и вельми смачне, Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованіи и мороженіи овоцѣ Компоты, Цедри, Аранциіи и т. п.
Нашіи выробы фабричныи можна достати у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 41-50

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Львовѣ ул. Городецка ч. 22
поручають на приближающійся сезонъ весняный свой складъ обильно заосмотренный въ машины и наряды рѣлничій именитѣи универсальныи плуги сталеви власного выробу вѣденского и оригинальнѣи плуги выробу Сака; новыи сталеви бороны пружинныи, бороны дѣягоналии, валцѣи и т. п., удобленіи свѣячки Junior-Drill и Balance Junior-Drill, также оригинальнѣи свѣячки рѣлковой Сака, свѣячки широко-метей и т. п.
ВАРИШТАТЪ НАПРАВЫ якъ найлѣпше устроеныи зъ паровыми моторами.
Складъ комисовый въ Тернополи має L. F. Veltzé.
Цѣники иллюстрированіи gratis и franco.
2859 1-10

МАГАЗИНЪ
Товарѣвъ блатныхъ и Полотенъ
СТАХЕВИЧА и АБРИСОВСКОГО
у Львовѣ, ринѣкъ ч. 32
одержавъ вже на сезонъ весняный
наимодѣйшій
МАТЕРІИ ВОВНЯНІИ
у всѣхъ возможныхъ родахъ.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ
ВІР ОО БЕНЕДИКТИНОВЪ
въ монастыря von Soulas (Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior 2 3040th МЕЛАЙ: Бруксѣа 1880 — Лондонѣ 1884.
наиболѣйшій означеніи
Вынайдено 1373 пріорѣвъ въ роцѣ Петрова Бурсо
Щоденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВІР. ОО БЕНЕДИКТИНОВЪ въ скѣлѣности колыкохъ капелъ въ скѣлѣности воды, тамуеся и лѣгнѣище порохнѣиные зубѣвъ, бо черезъ те надаеся имъ блѣлого полмѣку и твердостіи та възмѣцѣиася ясна и удержуеся ихъ здоровыми.
Тому то роботоу вышнѣи, читѣиася, зирѣиася ери-суту, зирѣиася уму на сей дѣлѣи и практичнѣи дѣла, то вѣтъ найлѣпшимъ средствомъ цѣлюющимъ и однокѣи охоронѣи на бѣлѣ зубѣвъ.
За годъ 1807 106v. 108, r. Croix-de-Seguey Гейеръ агѣтъ
Дѣстѣи можна у всѣхъ добрыхъ торговляхъ переукъ, драгѣирихъ и аптекахъ.
2765

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкаго
Акціонного Банку Гипотечного
2222 140-7
купе и продае
всѣ эффекты и монеты
подѣ найпріступнѣйшими условиями.
5% Листы Гипотечныи и 5% Листы Гип. преміованіи,
котрыхъ послѣ закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышешѣи постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщувана капиталѣвъ фѣи-довыхъ, пушларныхъ, кавцѣи супружеиныхъ войсковыхъ, на кавцѣи и вадѣи
можно одержати въ сѣи Конторѣ.
(до выльсѣсованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуются безъ проволѣки по курсѣ дневномѣ, не числячи нѣякои провизіи.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручае
знаменитѣи **МЫЛА** до мытыи лица, рукъ и купелѣи,
одзначеніи 10 медалями заслуги и двома дипломами призначеня.
зр. кр.
МЫЛО найдобѣрѣйше до го-
лѣи бороны 25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже
лѣжне 10 кр. 20 п 25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣла до
рукъ 10 кр. и 20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6,
12, 18 кр. 20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знамените
до лица и рукъ 40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить
лѣжноу, гладкоу и знаменито
чищать шкуру 30
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуеся че-
резъ згуеиенне соку ростѣи
ароматично-живничныхъ, зна-
мените 25
МЫЛО ШИЖМОВЕ, має дуже
пріємный пажимовый запахъ 30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, пріємного
запаху, має великій покупъ 30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрѣй-
ше 40 кр. и 80
МЫЛО зъ ШПИЛЬКОХЪ СОСНО-
ВЫХЪ, пріємне въ ужитю,
успѣшно хоронить шкуру одъ
лишѣвъ и выкидѣвъ 30
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи-
стить шкуру, робить еи блѣ-
лоу и лѣжноу 40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває
веснянки, осмѣленя одъ сонця,
лицѣи робить свѣжымъ и блѣ-
лымъ 60
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, одзнача-
еся товѣстѣи, вельми лѣжне
и выключно приладжене до лица
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаеся,
щобъ зробити шкуру на лица
лѣжноу и блѣлоу 60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣле,
легко пѣлнѣиася, знаменито чи-
стить шкуру и хоронить одъ
прищѣвъ 30
зр. кр.
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-
лѣи бороны 25
зрѣиася, мѣститъ 35% чистѣи
глицеринѣи, знаменито дѣлає
на заиѣирихъ 20, 25
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пажиме
у флашѣи, чистѣи шкуру
зъ прищѣвъ, лишѣвъ, утри-
ковъ, флишка 40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытыи
рукъ, 15 п 25
МЫЛО ТИМОЛЛОВЕ, знаменито
чищать шкуру зъ весничѣи
выкидѣвъ 50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже до-
бре мыти руки, лице, а пажимѣ
цѣле тѣло въ часѣ епидеміи,
щобъ охоронити одъ заразы 20
МЫЛО СЪРКОВЕ, зъ великимъ
успѣхомъ уживаеся до зипше-
иеня прищѣвъ и весничѣи ро-
да выкидѣвъ на шкурѣ 25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до-
бре уживаеся, щобъ усуиути
зъ шкурѣи выкиды и пажимѣ 25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить
свербѣиенне и печенѣи шкурѣи,
усуває выкиды и червѣиость
зъ лица и рукъ 25
МЫЛО ФІАЛКОВЕ, пріємного
запаху 35
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣиеня
рукъ, кусникъ 10
МЫЛО МЪЦАНЬСКЕ, знаме-
ните 10
МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%
чистѣи смолы (детто), усуває
прищѣи лишѣвъ, весничѣи выскипы
шкурѣи, поченѣи ногъ и пар-
пѣи на головѣи 30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ-
НОВЕ мѣчатъ и чистѣи шкуру
зъ лишѣвъ, утриковъ, и
т. п., кусникъ 30
2529
Набути можна у Львовѣ въ слѣдѣиашѣи торговляхъ: ул. Конер-
ника ч. 3, и уличѣи Галицкаго роцѣ Вѣловои. Въ филіахъ: въ Краковѣ
Суконникѣи ч. 20 и въ Черновѣиашѣи Ринѣкъ ч. 2, и таковыи у всѣхъ
першорядныхъ торговляхъ и аптекахъ

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшѣи якостіи
Полотна, столове бѣлье, ручки, хустки
поручае въ наиболѣйшѣи выборѣ и найдешевше
Торговля Ф. КНАВЕРА и СЫНА
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ
На жаданье цѣники оплатно.
При закупнѣи товарѣвъ просимо покликѣувати на нашу часопись.
Выдавець и одѣлѣиальный редакторъ: **Иванъ Белей.**
Пацѣръ зъ фабр. Черлянскои.
Зъ друкарнѣи тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Боднарѣиого.

Выходить у Львовъ що дня (крѣсь недѣль и рускѣхъ святѣхъ) о 5-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ **Библиотека найзавѣстѣйшихъ повѣстей** выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и платежность за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрій:

на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Реклація, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь напередне застереженіе. — Реклація неопечатанъ вѣднѣхъ порта.

Починочекъ число копій 8 кр. а в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 зр. одъ одного стрѣчка печатной, въ рубр. „Надославе“ по 20 кр. а в.

Подѣлки числятся по 10 кр. одъ стрѣчки.

У Львовѣ для 9 (21) марта 1889.

Фактъ небувалый стався въ галицкой Руси, фактъ, якого найзавѣстѣйшій ворогъ Руси въ найсмѣльшихъ своихъ мрѣяхъ не могъ надѣяться. Знайшлись Русины, котрый ясно и недвоячно сказали публично передъ свѣтомъ: мы рускихъ школъ не хотемо, мы закладаню рускихъ школъ, противимося!

Одъ часу, якъ Русь галицка въ 1848 р. стала заявляти болѣе житье, — се першій такий голосъ въ нѣй обдзався. Доси всѣ Русины, безъ огляду на бѣднѣйшій литературный, политичный, религійный чи якій тамъ иншій перевѣдченя, все и всюды побивалися за русинскими школами. Рускій языкъ, рускіе школы — се-жъ была все одна зъ першихъ точокъ въ каждой програмѣ Русинѣвъ. Вся руска публицистика, всѣ рускіе послы въ сеймѣ краевѣмъ и въ радѣ державной, всѣ рускіе товариства политичный, просвѣтнѣй, науковъ и педагогичный на своихъ зборахъ, всѣ рускіе вѣча домогалися рускихъ школъ. Навѣтъ Русины такъ уступчивы для Поляковъ, якъ послы Титъ Ковальскій, Кашевко и Бѣлинскій стояли за рускими школами, навѣтъ Эмартвухстанцѣ та Бзуиты не посмѣли выступити противъ рускихъ школъ.

Правда, „Червоная Русь“, котра перина здобулася на тую сумну одвагу, мотивуе свои слова тымъ, що учитель и руководѣ рускихъ школъ „стоятъ подъ польскимъ начальствомъ и вліяніемъ“, що они „если лишь данъ имъ будетъ приказъ, принуждены его исполнить, такъ какъ неисполненіе приказа могло бы лишити ихъ хлѣба“, — але чи есть въ томъ мотивованю хоть крѣхъ рачи и логики? Передовѣмъ учитель не суть политичныи урядниками, они обобязаны слухати лишь уставъ и тѣхъ розпоряджень, котры односять до ихъ фахового дѣла; безъ дисциплинарного слѣдства учителя оддалити не можна. Нехай то пояснятъ „Червоной Руси“ Антоневичъ, Свиницъ, Савицкій, Костецкій и инші, котры до еи табору належать та зъ тымъ и зовѣмъ не крѣпятся. Але принустѣмъ, що учитель дѣйствію каждый приказъ мусять сповняти; якій же такий шкѣдливыи приказъ могли-бы выдати шкѣльный влзсти, именно для школъ середныхъ министерство просвѣтъ (бо краева рада школьна теперь малый має вліянь на тѣ школы)? А принустѣмъ навѣтъ и тую можливість, чи-жъ въ польскихъ школахъ учителя мають инше становище? чи лише въ рускихъ школахъ мусять сповняти приказы а въ польскихъ нѣ? Отже польска школа зъ польскими

учителями, хотѣ-бы такими патріотиками якъ голосный въ своемъ часѣ Свѣржъ, не есть шкѣдлива, а може ще и користна для рускои молодежи, а руска школа, зъ учителями патріотами рускими, есть шкѣдлива? Чи-жъ може бути болѣе абсурдъ?

Яка-жъ дальше консеквенція? Если рускимъ школамъ новымъ, котры мали-бы заложитися, Русины повинны бути противны, то вже-жъ такъ само треба бути противнымъ и тымъ рускимъ школамъ, якы вже суть. Отже руйнуймо все, що маемо! Подаймо до правительства, що мы не хотемо рускихъ школъ, и просѣмъ: нехай новыхъ рускихъ школъ не закладае а стары нехай на польскій перемѣнить! Вы хвалитесь, рускіе громады, рускіе отцѣ духовны, що заложили у себе руску школу помимъ всего всѣхъ перепонъ? Пуста ваша хвалба, вы повинны посла науки патріотѣвъ „Червоной Руси“ заложити собѣ польску школу, чимъ були-бы вы и ласку одъ польскихъ панѣвъ собѣ зъеднали!

Дѣйствію, читаемо и не хотемо вѣрнати очамъ своимъ, чтобы руска газета, издавана Русинами, могла такъ написати! Та-жъ доси инакше писала. Та-жъ еще передъ двома роками люде, що стоятъ за тою газетою, подавали петицію о заложеніе рускои гимназіи въ Перемишлѣ! Що-жъ сталося за той часъ такого, що теперь инакше роблятъ и пишуть? Мы мали-бы одповѣдь на то пытанье, — але мы не хотемо инсинуациями кидати анѣ брудными вѣстями.

Мы звернемось до кого иншого. „Червоная Русь“ представляе себе все за органъ политичного товариства „Русская Рада“, отже пытаемо п. Дѣдицкого, председателя „Рускои Рады“, и цѣлый выдѣлъ сего товариства: чи они ще солидаризуются зъ „Червоною Русію“ и узнають еи ще за свой органъ? Чи сего нашего запытаня не можете, панове, збути мовчкы; тутъ не ходитъ о справу яку партіину, тутъ иде о одно зъ найвысшихъ добръ галицкой Руси, и такъ вже обдертои недолемо и лихими людьми. Тутъ вѣмъ Русинамъ треба ступити ясно: або мы хотемо рускихъ школъ, руского языка, або мы вразъ зъ найзавѣстѣйшими противниками Русинѣвъ волимо школы польскы, языкъ польскій.

Если коли, то теперь пора опинити публичной галицкой Руси выдати свой судъ надъ найновѣйшимъ поступкомъ горстки людей, котры подъ плащикомъ консервативныхъ засадъ выступаютъ противъ того, що весь народъ рускій все уважае и уважавъ за свою святыню народну. Только явный и одно-

мысленный голосъ всѣхъ Русинѣвъ зможе змыти ганьбляще пятно зъ лица несчастной Руси, зможе очистити насъ передъ свѣтомъ, передъ славянскою братією, и зможе притупити оружіе въ рукахъ нашихъ противниковъ, котре имъ подала въ саму догѣдну пору „Червоная Русь“.

Рада державна.

310 засѣданье палаты посѣвъ дня 16. марта 1889.

Правительство вноситъ проектъ закона, зборюющего выдавати облигація зъ преміями, проектъ закона о карахъ за оголошуванье и поручуванье заказанныхъ лѣсовъ, лѣотерій и облигацій преміюныхъ и проектъ закона о продовженіи речниці пралученія вольныхъ портѣвъ Трѣсту и Реки до загальной торговельно-мытовой территоріи зъ дня 31 срудья 1889 до 1 ливья 1891.

Отдакъ слѣдувала одповѣдь мин. Дунавскаго на интерпелляція въ справахъ податковыхъ. Засады тои одповѣда суть слѣдующы: 1) Въ справѣ оподаткованья арендъ малыхъ грунтоѣвъ. Пѣсла патенту зъ 29 жовтня 1849 подпадають всѣ аренды грунтоѣвъ безъ вынѣми податкови доходному — той самъ однакъ патентъ постановляе, что при оподаткованіи арендъ малыхъ грунтоѣвъ має поступатися зъ дуже великою ослѣдственю. Длѣтого по мысли того патенту належитъ тамъ, де хтось арендуе кусень грунту лишь для того, чтобы мати для своихъ родины огородину и бараболъ, або пашу для коровъ або кѣлькохъ козъ, де отже аренда не має на цѣли выдѣлѣти чистого дохода, якъ немѣше и тамъ, де доходъ зъ аренды не выноситъ навѣтъ высоты чиншу аренды, не наклады вѣякого подѣтку доходного, а коли бы тойже бувъ вже наложений, одписати его. 2) Въ справѣ остемпльванья терминаторскихъ свѣдоцтвъ. Свѣдоцтва, якы выставляють цехи для терминаторѣвъ, суть свѣдоцтвами, о котрыхъ згадуе §. 1. зак. о налож. скарб., и для того подпадаютъ по мысли поз. тар. 116 стемплевъ по 50 кр. одъ аркуша. Обовязку того стемплевъ не заносятъ обставина, що пѣсла поз. тар. 75 б) прислугуе цехамъ увольненіе одъ стемплевъ, позаякъ пѣсла §. 6. зак. о налож. скарб. належатость одъ свѣдоцтвъ має оплачувати не той, хто выставляе свѣдоцтво, а той, для кого оно выставляеся. 3) Въ справѣ спѣзнѣнѣя зъ зголомѣнѣемъ припасѣвъ окрѣпѣныи або цукру лишь тогдѣ може бути дарована кара, наложена уридами скарбовыми, коли выказано буде, что зголомѣненіе хочъ спѣзнѣне наступило зъ волѣ самѣи стороны, отже не доперва въ наслѣдокъ кроковѣ скарбовыхъ властей. Кому въ такихъ случаяхъ вже правосильно вымѣрено кару, той може просити министерство скарбу о дарованіе еи въ дорожѣ ласки. 4) Накладанье податку у

заробкового на тѣ товариства и касы позичковѣ, котры допускають при позичкахъ на ручителствѣ и нечленѣвъ есть безбѣдственъ и законныи неоправдане, а министерство скарбу выдало въ той справѣ до властей скарбовыхъ окружѣвъ, чтобы пофому вымѣры податку заробкового тамъ, де бы бытъ въ подобныхъ случаяхъ бувъ вже наложенъ.

По той одповѣди приступлено въ продовженіи спеціальной бюджетовой дебѣты до дискусіи надъ рубрикою: „центральна управа министерства краевой обороны“.

Пос. Кайзеръ заявляе, що палата не може мати довѣрія до министерства краевой обороны, бо коли законъ вѣйсковый бувъ предметомъ нарядъ въ радѣ державной, то министеръ зъ горы заявляе, що анѣ однои комы не даруе зъ проекту правительства, а подѣ его пресією приняла палата цѣлый той законъ, а тымчасомъ на Угорщанѣ цѣлѣмъ парламентъ въ томъ законѣ численныи змѣны, зъ котрыми змѣнами буде мусѣтъ ступити министръ зновъ передъ австрійскою радою державною и ждати ихъ аргументы, отже буде мусѣтъ боронити тутъ ятъ-разъ того, чому передъ тымъ та-жъ рѣшучо сопротивляеся. Кромѣ того подноситъ бесѣдникъ жадае, чтобы утворити меншій округъ для побору коней, давати жовнѣрамъ лѣпшу поживу, зреформувати кодексъ карный вѣйсковый и процедуру карну, и не уживати оячирѣвъ и жандармѣвъ до такихъ услугъ, котры лежать по за ихъ фаховымъ поклонянемъ. Дальше жалуетъ бесѣдникъ, що офицарамъ резервы и краевой обороны ставляють перешкоды въ повоено ихъ правъ политичныхъ, а черезъ жадае одъ кандидѣтъ на посады, до котрыхъ першенство мають выслуженныи вѣйсковыи, знакомства славянскихъ языковъ, краудатся тымъ выслуженныхъ жовнѣрѣвъ нѣмецкою народности, що може знеохотити нѣмцѣвъ до службѣ вѣйсковой. Справа доставъ для арміи есть такожъ ще не упорядкована — анкета, котру скликае въ той справѣ, не принесла вѣякого хѣсна, а процедура при ливерункахъ все ще одбуваеся зъ шкѣдою меншихъ рѣльничѣвъ и ремѣсникѣвъ, котры не можуть брати участи въ доставкахъ. Вѣднѣи крѣпѣе бесѣдникъ процедуру емеритуръ, котра зовѣмъ не числѣтсѣ зъ конечностю завести оцадности въ емеритурѣхъ.

Пос. Струшкевичъ одповѣдае бесѣдничови попередному, що нема въ Австрій жовнѣрѣвъ нѣмецкихъ, а лишь австрійскы, котрыхъ не знеохотѣтъ до службѣ вѣйсковой фактъ, що въ славянскихъ краяхъ вѣмѣгаеся на посады цивильныи знакомства славянского языка. Отдакъ высказуе бесѣдникъ зарядовъ справъ вѣйсковыхъ свое прѣзѣнанье за поборанье потребъ арміи прѣмо одъ продуцентѣвъ и заявляе надѣю, що и дальше такъ буде поступатися.

Пос. Тирѣкъ высказуе жалъ, що доси не зроблено ще нѣчого для полѣпшеня жовнѣрамъ поживы, якъ того домогався вже передъ

Письма зъ Америки.

Газетонъ Па. 16 и ст. лютого 1889.

[Американскій театр.]

Якъ вѣдомо Вамъ, Пане Редакторе, зъ нашей газеткѣ „Америкъ“, я чербуваю теперь въ Газетонѣ, де мы заложили нову Народну Торговлю. На разѣ я зѣвѣмъ чужій въ сѣмъ мѣстѣ, — впрѣчѣмъ и такъ вольныхъ хвалѣ бувае у мене мало, бо, якъ звычайно у купца, одиѣкъ выйде — другій прииде, и нѣ робити что, нѣ дарувати. Вечеромъ часами зайдю до театру, якъ заѣду до Газетону, — и ось скорѣло мене написати Вамъ де-що про американскій театр.

Театръ незвычайно тутъ развитый, не такъ что до артизму, якъ шо до скѣлькости трупп театральныхъ. Постѣйныхъ театрѣвъ тутъ нема — нема ихъ черезъ цѣлый рокъ навѣтъ въ такихъ мѣстахъ, якъ Нью-Йоркъ и Филадельфія, а только черезъ зиму, — за те дуже богато вандруючихъ труппъ гравъ замою по болѣшихъ мѣстахъ майже что-дня, а по меншихъ досытъ часто.

И якъ же тутъ театръ не має розвинути, коли мае до того всякій можливый условъ? По перше, Америка не має сѣлы, а только мѣста и мѣсточка. Въ каждомъ и наименшѣмъ мѣсточку есть сѣла театральна, яка-такъ, а есть. Въ сѣлахъ суть готовѣ декорация. По мѣстахъ и мѣсточкахъ зѣвѣдѣе такожъ и музыка, але Америкѣне упрощаютъ собѣ и умеваютъ коштовъ на музѣку въ такой способѣ, что майже въ каждой сѣли театральнѣи зѣвѣдѣе фортепѣанъ, а немало е музыкантѣвъ, и фортепѣанъ выстане за музѣку и для публики и для артистѣвъ. Въ такой способѣ музыка мало что коштуе. До розпродажи билетѣвъ при касѣ и вѣзду гостей на сѣло суть въ каждомъ мѣстѣ джентльмены. Въ день они в. пр. субѣктами въ сѣлѣцахъ а вечеромъ услужаютъ въ театрахъ. Однако, найважѣйша причина роз-

витку театру, то добробытъ экономичный. Тутъ 10 лѣта дѣтѣна вже має грошѣ, а не то старшій чоловікъ.

И за-дѣ того, что театръ може бути певный часѣннои публѣкѣ, цѣны на представления бувають дуже низкы. Звычайна цѣна бувае: за крѣсло 35 цт., за другорядный мѣсца 25 цт., а на галерію 15 цт. Тутъ не называютъ, якъ у насъ, партеръ, паркетъ и т. п., а дѣлѣтъ мѣсца пѣсла цѣны. Въ лѣпшихъ театрахъ бувають мѣсца трохи высшѣ. Часами суть такожъ мѣсца резервовъ и тѣ коштують о кѣлькѣнацѣтъ цѣнѣтъ болѣе. Резервовъ мѣсца суть длѣтого, бо тутъ крѣсла не нумерованы; де хтѣ сидѣ, тамъ его мѣсца, — хѣба хто хоче на кѣлькѣа особѣ дѣстѣти одѣ при другѣмъ, то або купуе мѣсца резервовѣе або прѣхѣдѣтъ скорѣе. Мѣсца резервовѣе суть въ першѣмъ рядѣ, — въ першій рядѣ вѣхто поряднѣи не сѣдае, только хлопчѣска, — резервовъ мѣсца звычайно бувають на середнѣи просто сѣны.

Порядѣйшій салъ театральнѣи бувають уряджѣи подобно, якъ львовскій театръ Скарба; горшій выглядѣють якъ звычайный салъ. Порядѣйшій театръ збудованый амфитеатральнѣи въ окрѣгъ. Крѣсла прикрѣпленѣи до помостѣ, а сидѣжѣи одвертѣются въ задъ. За партеромъ слѣдуе — шо такъ назву — паркетъ: на подѣвѣшеню докругъ стѣны крѣсла въ два ряды, зовѣмъ оддѣльнѣи одъ партеру. Надъ паркетомъ возносятся галерія такожъ зъ сидѣжѣи мѣсцями. На галерію идуть только „бойсы“ (дѣтѣвѣа) и найнижша клѣсѣа, — жѣвѣжныи нѣколи. Коло сѣны по бокахъ бувають и лѣожѣ, але тѣ майже нѣколи не займае публикѣа, хѣба артисты. Порядѣйшій салъ театральнѣи зовѣются „Орега Хаусѣ“ и тѣи бувають красѣо прибранѣи и декорованѣи. Ще порядѣйшій салъ, зъ поверхами, зовѣются „Music Academi“.

Тутѣшна сцена рѣзѣнѣтъ тымъ, шо суфлерскѣи будки не має. Взагалъ въ Америкѣ суфлерѣвъ не уважаютъ. Сцена звычайно та-жъ високо поднесѣна, что подѣ сподомъ може

служити за гардеробу для мужчѣвъ, хотя по бокахъ сѣны суть комѣатки до ужѣтку акторѣвъ. При представлѣннѣи на сѣнѣи внутри комѣаты, звычайно не уживаютъ боныхъ кулѣсъ, а улаждуютъ часомъ гладкѣи стѣны, якъ вымъ лучше. Куртина западае только на акты; на бѣлоны зсуваютъ двѣ стѣны такѣи на очѣхъ публики и лишають на передѣ сѣны малый кусень мѣсца. Тамъ выхѣдѣтъ новѣи дѣвѣи особы або тѣ, котры оддаютъ свои рѣль, поступаютъ на передъ и продовжають свою рѣлю, а за ихъ плѣчыма за стѣнкою прѣготовляють нову амѣну декораций. Коли часъ приходить на змѣну, розсуваютъ стѣнку а публикѣи представлѣются новѣи особы и змѣненнѣи видѣ. Наколи сцена представлѣе лѣсъ або дорогу, то уживаютъ до тѣи боныхъ кулѣсъ. Зѣ-за сѣны иде до музѣки аучѣа тубѣа, котрою режисѣръ прѣкауе, що музыка має грати або что треба робити. Въ оперѣтахъ музыка звычайно передъ выхѣдомъ каждой особы подаетъ пару нотъ и замѣвае.

При представлѣннѣи аматорскихъ або дѣякихъ и звычайныхъ, передъ починамъ гры выступаетѣе режисѣръ при заслонѣннѣи куртинѣи напередѣ сѣны и розказуе гостѣмъ змѣстѣи маючѣи одогратѣи штѣки, а часомъ и розбѣирае еи критично. Бувае и такъ, — якъ и мѣвъ нагѣду въ театрѣи скрѣнтѣонскѣи чѣтѣи, — шо режисѣръ (по англійскѣи manager) добѣронъ повѣи годины розказуе публикѣи спершу о значѣннѣи театру, а дальше; шо таке драма и якою повинна бути, дальше биографію писателя, а вѣконцѣи зѣвѣртае увагу публики на дѣякѣи моменты въ штѣцѣи, якъ оддаютъ ихъ сей артистѣи або та артистка. Тымъ чинѣмъ тутѣшнѣи театръ бувае школою литературноу и моральнѣи.

Що тутъ не уживаютъ суфлера — се рѣчь проста. Тутъ не такъ якъ въ старѣмъ краю, шо та або друга народѣбѣи має одну або двѣ труппѣи вандруючѣи, — тутъ ихъ тысячѣи. Длѣтого болѣша половина тутѣшнихъ труппъ кромѣ одного-одѣнѣсенького кусника нѣчо болѣ-

ше не знаѣи зъ тымъ однимъ кусникомъ она цѣлый свѣтъ американскѣи обѣдѣи и шо дня дае представлѣнѣи, бо тутъ вѣжде мѣстѣи сполучѣе зѣлѣзѣнѣицею. О много менше есть труппъ, котры бы мали обширѣйшій репертуаръ.

Маленькѣи труппѣи организууются въ той способѣ, шо добѣираются зъ одной мѣсцевѣи артисты, научѣются своихъ рѣль и вѣдутъ въ свѣтъ. Часомъ можна прочѣтати въ газѣтахъ оповѣщенѣе, шо тѣи тѣи артисты шукѣють одного члена до такой а такой рѣль. Знають тѣи артисты грають, а лѣтомъ, коли горячо и представлѣнѣи не одбуваютъ, артисты верѣтають до своего попередного занятѣи. Сѣе або ремѣсѣники, або субѣкты, або щѣсь подобного.

Наиболѣе розширенѣи тутѣи штѣки комѣичѣи, бо въ нихъ вѣшѣи любѣеся публикѣи. Драмѣи, трагедіи мало грають, хѣба великѣи артисты, а въ звычайныхъ труппѣахъ можна побачѣти наибѣльше штѣвъ комѣичѣи. Однакоъ той комѣизмъ дуже часто посуваеся до найвысшѣи перѣсѣды. Такъ и, пр. дѣвѣмъ особѣмъ выпѣдае нагѣи стрѣтитѣи въ дѣверѣхъ. Они зѣдѣбаются, ударѣють о себе, а публикѣи рѣгѣчѣе. И акторы будутъ такъ довѣи одѣступѣати одѣнѣи одъ другого и зновѣи ударѣти о себе, хотѣ-бы и двѣдѣтъ разѣвъ, поки публикѣи не перѣстане смѣлѣтѣи. Розумѣеся, шо при томъ акторы показуютъ же дѣивѣкѣи рухѣи и минѣику. Обо зѣ страху акторѣи буде скакѣти въ гору шо силы, або перѣкѣивѣватѣи, и т. п. Гарнѣи примѣдонны въ штѣкахъ комѣичѣи, коли иридѣбѣи собѣи смѣишѣи публикѣи, допусѣаются такожъ американскѣи жартѣвъ зъ публикѣи, якъ се дѣлѣчѣе мѣвъ бѣвѣти, шо примѣдонна махѣнушѣи ногою, кивѣла одѣнѣи пантѣофѣи мѣвъ сидѣчу публикѣи, а потѣмъ другѣи. Обо нѣи, то подѣ ту хѣвѣлю, коли не говорѣтъ стане собѣи зъ боку и розмѣвѣлае минѣику и гѣстами, а часомъ повѣголомѣе зъ якимъ дѣнтѣльменѣи, шо сидѣтъ въ першѣи рядѣхъ. Такъ роблятъ дѣлѣтанскѣи труппѣи, чтобы надробѣти свою неинѣльѣиость — але не-

кількома місяцями пос. Поповскій. Міністро-ви очевидно шло лише о то, щоб палата прийняла закон військовий а всі далші ба-жання палати вже его не обходили. Навіть не може бнть бдть підписання поживи жовнірамъ вимовлятися бракомъ миліювбвъ, бо ті милію-ни можна опадати на емеритуряхъ и на бдо-браню коней баталіоновимъ адъютантамъ. Можливою єсть такожъ и пожаданню оцад-ності въ адміністрації компаній, въ аранжо-ванню вправъ и маневрбвъ, при котрихъ мож-на-бы такожъ охоронювати засійній поля бдть столоченя. Бесѣдникъ уважає непотрѣбнимъ люксусомъ и такий рѣчи, якъ одвахи передъ помещиками генералами, передъ будинками урядовими и передъ касами військовими. Під-носять жаданье, щобъ по касарняхъ закладали бібліотеки, котрі бдтъгнули-бы жовнірбвъ бдть гри въ карты и шіньсетва. Такожъ радять бдновити лѣкарско-війскову академію, до кот-рої однакъ не могли-бы мати приступу жиды.

Пос. Поповскій, опираючись на аргу-ментахъ, высказанихъ вже при дебатѣ надъ військовимъ закономъ, підносить конечну по-требу підписати вистъ жовнірбвъ а нмѣнно доконче завести теплу страву на вечеру. Даль-ше промовлявъ за потребою побирати доставъ для армії прямо бдть продуцентбвъ и то при помочи такої організації, щобъ власти вій-ськової стояли въ безпосередній вносинахъ въ меншімъ сибіками продуцентбвъ, звязуванымъ окремо для кожної галузі продукції. При-той нагодѣ звертаєсь бесѣдникъ до президента палати зъ жаданьемъ, щобъ поставивъ на дневномъ порядку найближшого засідання ухва-лену въ бюджетовій комісії резолюцію о скли-канню анкети для справи доставъ для армії.

По замкненню дискусії забравъ голосъ пос. Пиркетъ яко генеральний бесѣдникъ противъ рубрики. Въ довгий и основний своій бесѣдъ піднівъ бнть найперше невідпо-вѣдності и перестарѣлостъ карного закона вій-ськового. Законъ той виданий бувъ тогдѣ, коли ми мали військо зложене зъ самихъ жовнір-бвъ зъ заводу, котрі допускались часто сва-волѣ и супротивъ котрихъ треба було строгої дисципліни. Навіть, коли служба військова єсть загальнимъ обовязкомъ обывательскимъ, за-конъ той єсть анахронизмомъ а кары его єсть надто строгі и зовсімъ невідповідно до ані пануючимъ понятій ані навіть потребамъ військової карності. Навіть за такий дѣлання, котрі взяті абстрактно не представляють або нѣякого чину кардостойного, або дуже легко проступленье, жовніръ признаєсь виннимъ злочинства. За сонливостъ на одаху, походячу часто зъ тяжкою фізичною утомю, за просту легкомудрність або хвилеве унесенье карають въ військо двома або трома роками тяжкої вязниці зъ всімъ можливимъ заостережямъ ка-ры. Правда, що въ війську повинна бути кар-ність, не така однакъ, щобъ молодий чоло-вѣкъ стягавъ на себе п'яно злочинця, якъ-не-будь не допустився нѣякого злочинства. Зъ тихъ причинъ жадає бесѣдникъ реформи вій-ськового кодексу карного и карної процедури та вносити резолюцію, щобъ въ справахъ слѣдствъ зъ причини бійки мѣжъ військовими а цивильними особами урядували комісії зложени не лише зъ військовихъ але и зъ ци-вильнихъ особъ. Справу доставъ для армії представляє собѣ бесѣдникъ такъ, що зароб-токъ, котрий до теперъ має жидъ, не пови-ненъ доставатись продуцентамъ, а становити оцадність въ військовихъ видаткахъ. Вкінці заявляє бесѣдникъ, що становище такъ зовни-мої опозиції не може бути въ справахъ вій-ськовихъ таке, щобъ лівниця не голосувала за етатомъ министерства кравової оборони, бо єсть она все-таки опозицією найвѣрнѣйшою цѣсарю.

По тій промовѣ прийнято туку рубрику а поставлену резолюцію переказано комісії бюджетовій.

Слѣдувала бдтакъ рубрика „кравової оборони“.

Пос. Тавше піднівъ тутъ зновъ справу доставъ для армії и підписання поживи жо-внірбвъ а бдть себе додавъ жаданье, щобъ обо-рони кравової не покликувати на вправы під-часъ жинявъ и щобъ посылки, въ котрихъ по-сылка жовнірамъ ихъ родина поживи, були свободній бдть почтовою оплати.

Пос. Крайчикъ гъ підносить такожъ ко-нечність нового кодексу карного для війська и вивавъ палату, щобъ не ухвалювала буд-жету министерства кравової оборони такъ дов-го, якъ довго не внесе правительство проекту нового кодексу.

Пос. Кравсъ заявивъсь противъ такого становища опозиції, яке означивъ Пиркетъ, и заклинувъ сполученій нмѣнцбвъ лівниця нещи-рбсть и неясність въ ен опозиції.

Пос. Гакельбергъ застерѣгаєсь про-тивъ назви Пиркетъ „такъ зовима опозиція“. Лівниця єсть фактично опозицією и буде нею такъ довго, якъ довго кермувати буде держа-вою теперѣшній кабинетъ. Супротивъ того за-явивъ Пиркетъ, що слова „такъ зовима“ були у него лишъ lapsus linguae — а заявле-нне то приймий въ имени лівниця пос. Пль-неръ, застерѣгаючись рѣвночасно противъ за-мѣту Кравса, бдть-бы опозиція була нещи-рою и нерѣшимю. На то забравъ голосъ пос. Штайнхендеръ и признавъ Пль-нерови, що особасте его становище опозиційне єсть шире и яснѣ, тымъ менше однакъ нмѣн-цбвъ-націоналы мають право розумѣти слова Пиркетъ такъ, якъ бнть ихъ первѣство выска-завъ, а не такъ, якъ обієля спростувавъ.

Після тихъ промовъ прийнято рубрику „оборона кравеа“ и закнчено засіданье.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засіданню палати по-слбвъ поставивъ пос. Тавше внесенье, щобъ вибрати анкету для справи доставъ для вой-ска и щобъ засідання тої анкети була явній. Зъ порядку дневного приступлено до дальшої дебати надъ етатомъ мин. просвѣты. Пос. Ди-пертъ (зъ лівницѣ) промовлявъ противъ вне-сеня кн. Лихтенштайна и доказувавъ, що лѣ-вниця выступить всімъ силами противъ реак-ції. Обієля промовлявъ мин. Гавчъ. Онъ по-лемизувавъ головню зъ бесѣдниками зъ попе-реднього засідання. На пытанье Яворского, що министръ думає зробити зъ справою медич-ного факультету при лѣвобѣмъ университетѣ, бдповѣвъ дръ Гавчъ, що бнть не може вѣ-чого бльше позитивного сказати, якъ лишь то, що бнть хотѣвъ-бы завести у Львовѣ ме-дичный факультетъ, але воля то буде, не мо-же же сказати. Одповѣдаючи Фусови, сказавъ министръ, що въ школахъ народнихъ треба-бы завести таку реформу, щобъ школы ті могли бльше вливати на вихованье дѣтей, а не лишъ на само ихъ образование. Що-до внесеня кн. Лихтенштайна, то министръ ду-має, що внесенне єє заслуге на увагу, але теперъ не пора о сѣмъ говорити. Незадовго буде се внесенне поставлене на порядокъ дневный, а тогдѣ будуть могли спорити и по-одиночкѣ партіи и бнть буде мѣгъ высказати свой поглядъ.

По короткій бесѣдѣ пос. Адамка про-мовивъ молодѣ-чеській пос. Грейръ. Бесѣда его була знамената; давно не чувано такої въ парламентѣ. Тожъ всѣ послы збѣралися око-ло бесѣдника и слухали его уважно. Грейръ промовлявъ противъ внесеня кн. Лихтенштай-на о школахъ вѣросповідныхъ. „Хто не знає системи, — казавъ Грейръ — якою воюють клерикалы, того могла-бы глубоко тронуть покора, зъ якою промалявъ вчера кн. Лих-тенштайнъ. Инакше говорятъ они, коли сѣть вже певній побѣды. Тогдѣ слова ихъ замѣсть

ставленьемъ, а при тѣмъ доказують всякихъ смѣшкбвъ. Перейшовши черезъ мѣсто верта-ють назадъ до салъ, а за ними входять пу-бллка и купе билеты. Для дамъ, якъ я вже разъ писавъ, Американе дуже чемній и уступ-чаві, дѣляго дамъ улюбляють бдть такихъ походбвъ. Коли-жъ такі дамы конче забуть або треба имъ показатись передъ публікою, то они не перебираються, и цѣла трупа не йде вже пѣшки, а сѣдає на вѣзъ широкій И въ самѣмъ театрѣ видко поважання для женщинъ. Хотѣ-бы мужчина заявъ упередъ крѣсло, а якъ надѣйде дама, то їй бдступає, навѣть резервоє. До салъ входиться безъ ка-пелюха и не закладаєся черезъ цѣле пред-ставленье.

Часто грають тутъ трагедіи грецкі и Шекспирові. Часто найтяжшій роль мужескій грають женщины, якъ Гамлета, Отелла и др. Часто грають и библійні штуки, але то вже театры аматорскі. Такожъ часто по бльшихъ мѣстахъ сѣввають мѣжъ антрактами хоры, бо Американе дуже люблять сѣбвы и музику. Для бльшой сензації сѣввають колорировані люди, якъ то Американе зовуть муриновѣ Американе стараються, на скільки лишъ мож-на, наслѣдувати дѣйствитѣ. Въ замѣ, коли має вистѣ падати на сценѣ, сѣмлють трагичне зъ горы, и се дѣйстно гарно наслѣдує снѣгъ. Коли упадає хто въ воду, то въ той хвилі, якъ упаде, впадають пару жинь и та красно имать брнзкъ воды. Ирландскій тру-пы грають всякі патріотичні ирландскі шту-ки. Нѣмцѣ мають свой театръ въ Новѣмъ-Йорку.

Отсе кѣлька чертъ про тутѣшній те-атръ — надѣюсь досѣть интересный для мо-вихъ землякбвъ въ старѣмъ краю.

Владимиръ Стеновичъ.

християнскої покоры и доброты повній нена-висти, а ихъ дѣяльбсть, то лишъ нетерпи-мѣсть и гоненье всего, що не по ихъ нутру. Коли спогляну въ книги исторіи того народу, то не давитьєсь панове, що я не довѣрю сѣй партіи, що вчерашна бесѣда князя не зробила на мене нѣякого враження и не усунула дав-нихъ обавъ. Бесѣда та була обчислена лишъ на баламученье народу и на то, щобъ позы-скати собы тыхъ, зъ котрыми клерикалы лу-чатъ въ справѣ шкѣльній. Хаба-жъ то не баламутитъсь народѣ, коли зъ амвона голо-саться, що теперѣшня школа то пекло, то дѣ-ло сатани, що теперѣшній учитель то ватага проидѣвѣтбвъ, що не мають нѣ Бога въ серціи нѣ совѣсти? Клерикалы кажуть, що они хот-ять свободы вѣросповіданя. Якъ же вѣрять тымъ людямъ, котрі сотками лѣтъ були най-завязѣтѣйшими ворогами свободы, а теперъ вы-ступають наразъ въ оборонѣ свободы! Они кажуть, що въ теперѣшній школѣ нема духа католицкого! Але пытаю, що розумѣють они подъ тымъ духомъ католицкимъ? Чи має нимъ бути Торквемада чи Бальдцано. Оба бу-ли католицкими священниками; першій крово-жадный звѣръ, а другій взорѣць любови ближ-нього. Чи тымъ духомъ мають бути звуть Маріано, що стававъ въ оборонѣ убійцѣвъ короля?

Обієля выступивъ Грейръ проти самого князя Лихтенштайна и такъ сказавъ: Имя Лихтенштайна було засьвѣдъ злочастнымъ въ исторіи чеського народу. Бувъ то прадѣвъ те-перѣшного внескодателя, котрий въ страшнѣмъ драматѣ тридцѣлѣтної війны гравъ головну роль. Исторія тыхъ страшныхъ часбвъ ще не написана, але мабуть вистане, коли скажу, що передъ тридцѣлѣтною війною числили Че-хи звышъ 3 миліоны жителѣвъ а по війнѣ лишь 800.000 — головну заслугу въ тѣй рѣз-ни чеського народу мавъ Лихтенштайнъ. Коли мы бдтакъ якимъсь чудомъ выросли зъ тої одробины зновъ въ народѣ и змогли станути въ рядѣхъ цивильзованныхъ народбвъ, являєся зновъ Лихтенштайнъ, внукъ Кароля Лихтен-штайна, котрий чеському народови ковавъ нову могилу: могилу темноты и морального за-дѣвня. (Тутъ звернувся Грейръ до Лихтенштайна и промовѣвъ строгю.) Що заявивъ вамъ мѣй народѣ, що ставите ему перешкоды въ розвою духовомъ и культурномъ, що ставите ему пе-решкоды въ роввою духовой работы и хочете вырвати ему зъ рукъ оружје до выбораєя со-бѣ красной будущности? То, князю Лихтен-штайнъ, работа не благородна, то не затре злочинства, якого допустилися ваші прадѣ-ды! (Въ цѣлѣй палатѣ настало велике поруше-нне.) Я знаю, що нмѣнцка лівниця стає въ оборонѣ новочасной школы, и я прошу еи о то въ имени Австрій и просвѣты народної. Однакъжъ маю за богато народного єгоизму, щобъ я їй самѣй бдступивъ заслугу въ тѣмъ дѣлѣ. Народѣ чеській мусѣвъ бы забути о сво-й повній славы традиції, коли бѣ давєся по-вести на дорогу реакції. Ми не хочемо стра-тити симпатіи просвѣченыхъ народбвъ, хочемо перевести вашу народау програму въ дорожъ свободѣй.

По сѣй бесѣдѣ гратулювали Грейрови всѣ послы збѣ всѣхъ партій. По промовѣ пос. Ру-товского о замкненню дискусією, а ген. бесѣд-никами выбрано послбвъ Бера и Клюна.

Конфликтъ зъ Шамозилемъ взявся зъ бдєя: Коломизъ Шамозиль, 19 лѣтній моло-дець, укѣнченный реальнѣть, належавъ до тыхъ студентбвъ, що въ послѣднихъ часахъ най-бльше занималися устроюваньемъ демонстра-цій. Онъ взявся оногдѣ зъ бдєнєвъ въ куль-арахъ палаты послбвъ и ставъ тамъ выкрику-вати. Онъ крикнувъ до посла Иванка: Ты ма-мелюку! а Иванка казавъ ему тогдѣ заравъ зъ бѣтамъ выноситься. Шамозиль поставивъ до Иванки а тогдѣ Роговичъ вхопивъ его за поштыє. Шамозиль бдвернувся и вдвѣривъ Ро-говичого въ лице, що ажъ досѣбъ пѣшовъ. Зробивъ крикъ и кѣлькохъ послбвъ кинулось на Шамозила а Роговичъ добувъ тымчасомъ револьверъ и стрѣлявъ Шамозилеву въ ноги. Куля сховнулася бдть корбѣк на тютюнѣ, котру мавъ Шамозиль въ кишені и не зробила ему нѣчого, але здаєсь, що послы мусѣли его сильно побити, бо коли его вне-сено до соймової канцеляріи, бувъ цѣлкомъ закровавлений.

Пригода пос. Роговичого зъ техникомъ Шамозилемъ була вчера причиною дальшихъ конфликтбвъ, що выкликали зновъ велике за-непокоєнне въ Будапѣштѣ. Передъ вчерашнымъ засіданьемъ оскорбивъ пос. Крайчикъ зъ пра-вительственной партіи посла Пельонія, сказа-вши ему, що бнть „годиться на шавеницю“. Подъ враженьемъ сѣхъ конфликтбвъ бдбува-лося бдтакъ засѣданье и було дуже бурливѣ. Насампередъ заявивъ президентъ палаты Пе-че, що заявъ всякій можливий мѣры, щобъ у-держати порядѣвъ въ палатѣ и на гасеріяхъ а бдтакъ бдчитавъ писмо Роговичого, котрий признаєся до чяву. Пос. Ираній поставивъ внесенье, щобъ для справи Рогович-Шам-зель выбрати комісію зъ 9 членбвъ. По дуже ожи-вленѣй дебатѣ, въ котрій дѣлавъ послы опѣв-дала цѣльй фактъ, правнато се внесенне. Од-такъ бдбулося тайне засѣданье, на котрѣмъ розбиралася справа Крайчика и Пельонія. Крайчикъ признавъ, що оскорбивъ Пельонія и готовъ дати ему сатисфакцію. Межъ Крайчи-комъ а Пельоніямъ має отже бдбутися по-дѣнокъ.

Коли въ палатѣ послбвъ бдбувалося за-сѣданье, збѣралася тымчасомъ передъ парла-ментомъ множество народу, середъ котрого зацанувало було велике розъяренье. Коли по-слы почали выходити, насавъ на уличяхъ страшный крикъ. Послбвъ зъ правительствен-ной партіи вигали окликами: Убійцѣ! Прочъ зъ убійцями! Зъ огорода политехники посына-лось камѣньє на переѣзджающого туды Тессу. Явилася полиція и войско та обступили ого-родъ. Полиція зажадала бдть ректора ключѣвъ до огорода, але той не хотѣвъ дати. Тогдѣ вы-

важено ворота бдть огорода и полиція арешту-вала тамъ 18 студентбвъ, котрихъ бдвала бд-такъ подъ ескортою конныхъ полиціиновѣ до дирекції полиціи. Ескортъ заступивъ дорогу другій студентѣ и хотѣли товаришѣвъ бдбавити. Тогдѣ часть полиціи добула шаблѣ и бдганяла товпу а друга тымчасомъ вела дальше ареш-тованныхъ. Въ одабѣгъ мѣсци напала була тов-па на посла Пульского. Его ставъ боронити пос. Тершъ а того зновъ побивъ тогдѣ уряд-никъ бдть аєзѣвницѣ Кастль. Иашъ кинулись зновъ на Кастля и его побали. Полиція и вой-ско ледви могли зробити порядѣкъ. По цѣлѣмъ мѣстѣ майже по всѣхъ уличяхъ розсташено войско и такъ ледви удержано спокѣй. Посло-ви Крайчикови зробили студентѣ котачу му-зику и повибавали бѣка. Правительство загро-зило, що коли повторяться дальші эксцесы, то замкне университетъ.

Король Маланъ бувъ на аудієнціи у цѣ-саря въ Пештѣ черезъ три чверти годины. Вчера приѣхавъ король до Вѣдны и не за-хавъ вже до готелю, де заѣждаютъ звичайно коронованъ головы, лишъ до другороваго го-телю. По полудни конферувавъ король майже пѣвтора годины зъ гр. Кальновикъ и шефомъ секції Сѣдєвнишъ. Въ конференціи взявъ у-часть такожъ директоръ лендербанку, бар. Гавъ. Кажуть, що розходились о то, щобъ въ якійсь способѣ розвязати Сербію зъ лендер-банкомъ.

Зъ Одессы доносять, що министръ дѣлъ внутрѣшнихъ гр. Толстой признавъ тѣхъ 20.000 руб., котрі Осиповъ въ Одесѣ збѣравъ бувъ зъ добровѣльныхъ складѣвъ на ми-сію Атанова, для російского братства въ Брусалимѣ, и заказавъ збирати дальші складѣвы для Ашинова. Архимандрита Пансія и декотрыхъ другахъ членбвъ мисіи пушено-вже на волю, другій будуть бдослані етатомъ до мѣсця своєй праналежности а самого Аша-нова и кѣлькохъ же другахъ его товаришѣвъ повезуть до Севастополя а зъ-бдєя бдшлѣтъ ихъ бдтакъ на дальше проживанье до Та-флєну.

К ли можна повѣрити берлинскому „Та-геblatt-ови“, то межа Россію и Сполучеными державами выбухнувъ конликти дипломати-чний. Недавно тому приѣхавъ бувъ до Рѣвнѣ на Волныи якійсь натуралпзованный американ-скій горожанинъ Германъ Компаніскій, бдв-шій подданный російскій. Правительство рос-сійске приказало его, мѣмо того що бнть мавъ американскій паспортъ, арештувати и засла-ло его въ Сибіръ. Американскій сѣселъ въ Петербургъ одержавъ отже теперъ телегра-фичный приказъ, щобъ зажадати вышущєя на волю американского подданного, а коли-бъ російске правительство на то не згодилося, то має бнть заравъ зажадати выдана своєй паперѣвъ и выѣхати зъ Россіи.

„Nordd. Allg. Ztg.“ доносять, що цѣсаръ нмѣнцкій буде проживати цѣле лѣто въ Фри-дрихскронѣ и тутъ буде принимати визиты мо-нархбвъ въ тѣмъ порядкѣ, въ якѣмъ бнть вмѣ-робавъ. Здаєсь, що часѣ и програму гостини царя у нмѣнцкого цѣсаря вже постановлено, бо теперъ ведуться — якъ доносять „Post“ — переговоры въ справѣ означена часу и уложе-ня програмы гостини короля Гумберга.

Министерство Тварда згодилося зовѣстѣ на проектъ бдвшого кабинету Фльокета, що-бы палата послбвъ бдвожлялася по два роки въ одабѣ третѣй части або що три роки до половини. Внесенне се передала палата своєю часу дотычній комісії. Рада министрѣвъ по-ручила отже министрови дѣлъ внутрѣшнихъ Констасову, щобъ бнть порозумѣвся зъ коми-сією. Новый способѣ выборовъ, котрий може бути ухвалений безъ тыхъ формальностей, якыхъ вимагає змѣна конституції, буде мати значєнне ажъ для слѣдующихъ загальныхъ вы-боровъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Нову читальню бдкрыто въ Стронібабахъ (въ по-вѣтѣ золѣчѣвскомъ) дня 3 н. ст. марта. Вечеромъ около 5 год. збѣралися въ домѣ ч. Макара Стад-ника що-найперѣдѣйшій господарѣ, старшина гро-мадека и церковная, парохъ о. К. Винтонякъ (Стро-нибабы прилучені до Утѣшкова), влаетитель Стронібабъ п. К. Обертинскій, управитель дѣбръ п. К. Валенкій и мѣсцевый учитель п. К. Савке-вичъ. Зборы бдкрывъ основатель читальнѣ о. К. Винтонякъ бдповѣдною теплою и поучающею про-мовою. Потѣмъ збѣранны члєны читальнѣ выбрали до выдѣлу пн. К. Обертинского головою, Мак. Стадника его заступникомъ, учителя Савкевича секретаремъ. Ив. Рыбинского касієромъ а Юст. Иванца бібліотекаремъ. П. К. Обертинскій за-явивъ, що, хочъ має богато публичныхъ и прив-атныхъ занять, приймає выборѣ на голову то-вариства, коли члєны покинууть его зъ довѣ-ріємъ; нехай въ читальнѣ буде пожиточна а здо-рова наука, а користь зъ читальнѣ для народу буде певна. Наконєцъ додавъ, що и жѣнка его панѣ М. Обертинська вступає до товариства и дарує читальнѣ шау на книжки. О. К. Винто-някъ подякувавъ п. Обертинскому за его при-хильность для сєи читальнѣ (п. О. належить та-кожъ до читальнѣ въ Утѣшкѣ). И справдѣ, ко-ли въ сѣлѣ єсть досѣть хлѣба; коли Стронібабы належать до найпершихъ громадъ въ поствѣ; ко-ли школа мурована видна на всю околицю; коли мурована церковь безъ конкуренціи и рекурбѣ-чей за Божю помочю сего року скнчитъся, — то головна въ тѣмъ заслуга п. К. Обертинского, котрий нѣколи не бдкаже нѣкому въ кожѣй чи-стой справѣ. Честь ему за все те! — Вписалися до читальнѣ и заравъ зложили вкладки 34 чле-новѣ, мѣжъ тыми 2 Поляки Подлясевичъ и Оши-мовскій, коваль двѣрскій (вразъ збѣ своимъ напомъ належать до одного товариства). Стронібабы ма-

разъ можна почути и по провинціальныхъ сценахъ артистбвъ, передъ котрыми критика мусѣть схилити голову, и то якъ комикбвъ такъ и драматикбвъ.

Публика заявляє свое вдоволенье подѣб-но, якъ у насъ: плєскає и часомъ кликє „браво“. Єсть такожъ и выклакуванье, але вы-кликають н. пр. сѣбвы, хоры, танцѣ; щобъ выкликали артиста або артистку, якъ западе куртина, того я не замѣтивъ. Галерія и мо-лодшій джєвѣтлємены показують свое вдово-ленье такожъ тымъ, що тунють ногами и свнщуть. Невдоволенье вказують такожъ сви-стомъ — и то буває не рѣдко (н. пр. не у-мѣе хто роль або очевидячки эле грає) а крѣмъ того підносять великій крикъ, въ ко-трѣмъ бдть часу до часу можна розрѣзати слово „Rats“ (по нашому: шурѣ); сѣй виразъ загально уживаний и въ шѣденній мовѣ, ко-ли хто хоче высказати свое недоволенье зъ чого. Часто буває, що артистъ певный себе, бдкаже публицѣ „Chesnuts“ (по нашому: каш-таны). Тѣ два вирази не мають внишого зна-чѣня, крѣмъ подавного, але служать до выска-зання недоволеня, и найчастѣйше уживаються въ жаргѣ.

Афишѣвъ уживають тутъ двоякахъ: одні великі, мовѣ стѣна, а на нихъ вымалюваніи не разъ бльше якъ нормальная величини ак-торы въ важнѣйшихъ звичайно драстичныхъ хвиляхъ вѣзъ маючимъ гратись штуки. Другі афиши, немовъ програму, дають даромъ при входѣ до салъ, а выписаны на нихъ коротко змѣсть штуки. Тѣ програмы маю-що кошту-ють, бо на нихъ печатаються такожъ оголо-шеня приватныхъ людей, купцѣвъ и т. в. Бѣлшій трупы выслають своихъ импреса-ріѣвъ напередъ и ті роздають рецензіи шту-ки, выняті зъ газетъ. Комичні трупы або ба-леты и т. п. афишуются ще и въ той спо-сѣбъ, що мужчины перебираються и въ музич-ную ходитъ по мѣстѣ передъ самымъ пред-

ють ще деякі свої грѣхи: карты.. папѣросы... процессы о „гонорѣ“... троха розпущені і буті — але чей то щезне передъ наукою і правдивою провѣтою, тай надія на о. пароха, за котрого вже давно знають въ околиці, що въ такихъ рѣчахъ „острий“, а хотѣ теперѣ же недужій, а вже обслуговує церкви і займаєса народними справами. Въ признаннѣ за те пожертвованнє его вибѣ п. К. Валецкій для него „многая лѣта!“ — *Она сама.*

НОВИНКИ.

— Петиціи до рады державной въ справѣ основанія руской гимназій въ Чортковѣ прислали вчера на руки „Народной Радѣ“ у Львовѣ громады: Залѣсье надъ Зоручемъ і Новосѣлки вразъ зъ Млыбковомъ, повѣта борщівського. — Число петицій высланныхъ будъ черезъ „Народную Радѣ“ будъ просто до послѣдъ досягнуло вже значной цифри. Бѣтъ то красна манифестація тамошної Руси, котра муоить кожного руского патріота щиро урадувати. Рада державна і правительство будуть мусѣли — въ виду такой загалнои волѣ народу — надъ справою серіозно застановитись. Не адѣють чей нічого і затѣбъ нашихъ вѣковыхъ противниковъ! — Вызываемо же тамошнихъ патріотѣвъ, щобы загрѣли і прочіи громады, котрі доси петицій не выслали, до скоршого сповненія народного обовязку. Справа та і для тамошнихъ сторонѣ і для цѣлого народу руского дуже важна і вповнѣ достойна, щобы коло неї щиро потрудитись!

— Осьмыи зъ порядку силеиъ нашон львовской „Народной Торговлѣ“ будѣ отвореный въ Святій въ домѣ Мельцера коло трамвай д. 26 п. ст. марта. Торжество то розпочнео 10 год. богослуженьемъ въ мѣской церкви а опѣсля будѣ водоевѣ въ льокалі. Бажаючи нашому много надѣйному товариству зъ тымъ новымъ підприємствомъ щастя на добрый успѣхъ, надѣємося, що въ торжествѣ отвореня сего нового складу возмуть участь сянтинскіи і околицій патріоты наші, а въ будуще не одновлять неуспѣшнымъ заходамъ заряду нашон институціи своєю сильной підпоры — що дай Боже!

— **Одъ Збаража** пишуть намъ: Дня 11-ого с. м. одбулося въ Збаражѣ збораннє выборѣвъ сельскихъ для завлязанія комитету до выбору посла соймowego по бл. п. Стефанѣ Качалѣ. Явилоса досыть сельскы, але такожъ і посесоры, двѣрскіи офіціалысты і жады. Священникѣвъ не було, бо мабуть не були запрошеніи, приѣхавъ только о. Свѣтныи, але на лавкахъ на зборахъ. Окрѣмъ выбору комитету займаеся зборѣ такожъ предлаганнємъ кандидатуръ на посѣбѣ. Кѣлька сельскы, знающихъ зъ твердого патріотизму, якъ ч. Семко Пригодо, членъ рады повѣтової, ч. Иванъ Вишнчукъ і ч. ставили кандидатуру о. Свѣтныи, заступника маршалка повѣтового, котрый въ томъ-же повѣтѣ вже два разы, яко кандидатъ до рады державной, доставъ знамениту бѣльшѣсть голосѣвъ; домагалися такожъ, щобы до комитету выборного запросити оо. Свѣтныи, Андрѣя Качалу і кѣлькако знаныхъ зъ патріотизму сельскы, а той комитетъ мавъ-бы одтакъ по зрѣлой нарадѣ ставити кандидата. Але бѣльшѣсть, до котрой належало богато і не-Русинѣвъ, завлялися за п. Тадеємъ Федоровичемъ, властителемъ Клебановки, братомъ п. Володслава Федоровича. Тогда прихильники о. Свѣтныи, числомъ около 50, выжили зъ салѣ, де одбувалося збораннє, порадилися межі собою і удалися до о. Свѣтныи, просячи его, щобы кандидувавъ о мандатъ посольскій. О. Свѣтныи кандидувавъ, що будѣ кандидувати. Такъ отже нашъ повѣтъ, зъ котрого ще нѣколи не вышывъ посломъ соймо вымъ Полякъ, бо все выбравъ бл. п. Стефана Качалу, має ажъ двоухъ кандидатѣвъ на посѣбѣ соймowych, на радѣсть противникѣвъ Руси, котрі затирають руки зъ утѣхи, що самі Русины будуть дертися межі собою. Прихильники п. Тадея Федоровича выбрали комитетъ выборчій а крѣмъ того депутацію, котра бѣдила до Львова, щобы порозумѣлися зъ рускимъ комитетомъ центральнымъ? (Зъ „Gazet-ы Lwowsk-oi“ выхидить, що депутація мала порозумѣтися такожъ зъ акимъ другимъ центр. комитетомъ, отже мабуть польскимъ. *Прим. Ред.*) Сподѣємося, що рускій комитетъ центральный, розглянувши совѣство і докладно справу, рѣшитъ еи такъ, якъ честь і добро повѣта і народу руского wymagaє, і що оба кандидаты оречено центрального комитету подадутся. — *Нов.*

— **Ц. к. старосты** — зъ порученя ц. к. намѣстника — розсылають окружники до церковныхъ комитетѣвъ въ справѣ примусовой аскураціи церковей. Въ окружнику н. пр. староства тернопольского зъ д. 2 марта с. р. до ч. 4418 сказано, що „władza polityczna“ має дбати не только о то, щобы будынки были обезпечені, але, щобы і институція аскураціи давала поруку найдешевшого обезпеченія і найповѣрливѣйшій выплаты на случай шкѣды“. Отже тернопольско „с. к. starostwo przyszło до wniosku, że takimъ Towarzystwem jest jedynie Krakowskie Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń“. Ц. к. староства позаряджували въ своихъ бюрахъ розправы конкуренціи, тожъ при той нагодѣ, якъ видко зъ окружниковъ, уживати будуть всеможливой пресіи, въ користь Товариства Краковського. Очевидно, всяка, хочбы найменча пресія въ той справѣ, естъ противна закону, бо послѣ закона вѣльно каждому комитетови обезпечувати церкви і будынки въ томъ товариствѣ, въ якомъ ему подобася. Законъ естъ старшій одъ урядника і нѣкій урядникъ, хочъ-бы самъ министеръ, не смѣе закона ломати.

— **П. Антонъ Терлацкій** зъ Рогатина одержавъ для 16 п. ст. марта въ университетѣ вѣденскѣмъ степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ, якъ намъ о томъ нинѣ доносить зъ Вѣднѣ.

— **Янъ Русины** бувають рабѣльни — особливо тѣ духовніи, що добиваються акихъ вышнихъ достоинствъ въ ерархіи, — на то маємо новыи доказъ въ промовѣ о. д-ра Бартошевского на онѣгдашній вечері у Гауцтовѣ въ львовскѣмъ монастыри Василіанскѣмъ по „академіи“, о котрой мы писали въ попереднѣмъ номерѣ „Дѣла“. Можна остаточ-

но рускому священникови і бути на вечері у Гауцтовѣ, коли вымовитись уже не можна, але при томъ треба задержати тактъ і достоинство руского священника, тымъ болѣе, що нѣкто клѣщами за языкъ не тягне. Такъ нѣ! О. Бартошевскій, на зачуваннє самыхъ Гауцтовѣ, вѣтавъ при вечері і почавъ плести болѣе-менше въ такий способъ: „Якъ колись-то царъ Давидъ на арфѣ, такъ нинѣ папа грає на духовныхъ, а якъ въ музыцѣ в два разѣ акордовъ — дуги мол, такъ і въ духовенствѣ дуг — то свѣтске, а мол — чернече духовенство. Въ рускомъ мол розстроилася була гармонія, а настроити еи взялись Гауцты і настроили. Теперѣ же въ акордѣ дуг чути дисгармонію, але естъ надѣя, що обставины привернуть і тутъ гармонію, а велика надѣя въ томъ дѣлѣ ба на синодѣ...“ И по чѣмъ такі рѣчи плѣвъ о. д-ръ Бартошевскій у Гауцтовѣ, — хваба щобы заразъ послали реляцію зъ того туды, куды треба?..

— **Члены товариства** доставъ для арміи одбудуть загалній зборы въ дняхъ 24 і 25 н. ст. марта о год. 10 рано въ салѣ ратушевой у Львовѣ. На порядку дневномъ: 1. Справозданнє комисіи конкорціи, 2. ухваленнє статута, 3. организация товариства, 4. выборъ дирекціи, рады надзороучої і комисіи контрольной, 5. внесенія членѣвъ.

— **Громада Карлівъ** — кому на галицкій Русі не знапа изъ своихъ порядковъ? Въ минувшѣмъ роцѣ та славна громада поступила зновъ о кѣлька кроковъ напередъ. И такъ: 1) Выбудовано тамъ гарный домъ громадскій, въ котромъ побѣкъ канцелярія громадской мѣстности читальня і комната призначена на маючу отворитись крамницю. До читальнѣ народѣ горнеся дуже раде, мала она зъ кѣндемъ мин. року 92 постѣльных і певныхъ членѣвъ. — 2) Заходомъ пароха о. Иларія Курняка завязався тамъ хоръ мѣшаний зъ 30 особѣ і выступає зъ дуже краснымъ успѣхомъ одъ Рѣздвяныхъ святѣ. Въ хорѣ суть дуже гарный голоса а диригентомъ естъ молодой гадза Иля Фролякъ, зъ незвычайнымъ талантомъ музыкальнымъ. — 3) Сельску крамницю отворивъ гадза Николай Бажанскій і она, якъ на початокъ, розвиваєся добре. — 4) На „Народну Торговлю“ въ Сянтинѣ зѣбравъ о. Курнякъ одъ карлівскихъ громаданъ 13 удѣловъ (въ грошехъ 142 зр.) і переславъ до дирекціи „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ.

— **Про сѣвацкій хоръ въ Сокалі** пишуть намъ: Рѣдко де въ нашѣмъ краю естъ такой выравный хоръ мѣщанскій, якъ въ Сокалі. Я чувѣ, якъ той хоръ спѣває въ церкви, і якъ спѣває свѣтскіи пѣсни въ читальни. Знаменитый хоръ той одѣлыває въ церкву навѣтъ такой перворядній кусники, якъ н. пр. „Вѣрую“ і „дуг“, „Восшелъ еси іерею“ і др. Велику заслугу для того хору поклали: Выр. крил. о. Николай Рѣздвянскій, парохъ сокальскій, котрый выправивъ теперѣшного диригента хору, пѣвца Ивана Корикору, на рѣкъ на науку до о. І. Вѣтошныиного въ Денисовѣ, і п. Юліанъ Шиманскій, пенсіонованныи поручникъ, душа хору сокальского. Мущу же замѣтити, що въ хорѣ томъ — хочъ, на жалъ, женщины, мабуть зъ фальшивого вѣтыду одтагаються одъ него — выступає одна дѣвчина, 16-лѣтна мѣщаночка Параня Демчукѣвна зъ прекраснымъ чистымъ, металевымъ і сильнымъ голосомъ сопрановымъ. — *К.*

— **Громада Рыбнѣвъ** подѣ Золочевомъ — якъ намъ зъ-одтамъ пишуть, — ухвалила на внесенєе начальника громады ч. Гринька Ковалевого призначити, на почтеннє юбилею цѣсаря Франца-Иосифа, зъ громадской касы позичковѣю 1000 зр. на побудованнє новой мурованой церкви на мѣсто малой деревяной і старой, бо ще зъ конця XVI-ого (?) столѣтія. Комитетъ церковный подѣ переводомъ о. Теофила Петровского уже чинить дальшіи заходы до мурованя церкви: закупило грунтъ глинястый на выпалованнє цеголъ і зараждено вырубѣ деревяного матеріалу у власномъ рослѣмъ лѣсѣ, котрого має громада 44 морги. Готового гроша має громада за мало, але має надѣю, що намѣстничество не одкаже дозволу на збираннє складокъ у вѣсходной Галичинѣ. Село Рыбнѣвъ, вытверезившись подѣ управѣю о. Петровского, приходитъ до порядковъ. Коршма двѣрка свѣтитъ пустою і має малый дохѣдъ только зъ гостиницы одъ перѣѣзжыхъ. За те дороги громадскій і мосты въ наилучшѣмъ станѣ. Въ селѣ письменныхъ людей, головно молодежи, досыть богато, а провѣдъ при основаніи читальнѣ і другихъ добрыхъ дѣлахъ даютъ пп. Ковалѣвъ, начальникъ громады, і Вас. Степковъ, господаръ і секретаръ громадскій.

— **Священство епархіи перемысли** — пише намъ одинъ нашъ Вп. дописователь, — одержало симп днами 1-ше число Епархіального Вѣстника, дорогою посередною, бо черезъ уряды деканальныи. Зъ той причины консисторскій розпорядженія не доходить до рукъ душпаствѣвъ скорше, нѣжъ давнѣйше куренды, і може бути, що і сего року розрѣшеннє одъ посту, удѣлене Ординаріатомъ ще 24 лютого с. р., дѣйде въ просторыхъ деканатахъ ажъ въ послѣднѣмъ тыждинѣ великого посту. Чи-жъ не можна бы Вѣстника зъ Перемысли розбѣлати прямо до каждой епархіи? Намъ здаєся, що се возможно, то-жъ по що держатися довгои дороги? У Вѣстнику наведено вѣе розпорядженія въ оригиналѣ, і такъ заразъ на першій сторонѣ досталося розпорядженнє гал. намѣстництва выданѣ въ языкѣ польскѣмъ, по нѣмъ иде розпорядженнє римской канцеляріи въ языкѣ латинскѣмъ, а потѣмъ ажъ письма еп. Консистоіи перемысли въ макароничномъ языкѣ рускомъ. Чи не лучше было-бы помѣстити у Вѣстнику вѣе розпорядженія чл свѣтскихъ чл духовныхъ властей въ перекладѣ на чистый языкъ рускій? Вѣстникъ не бувъ-бы языковымъ конгломератомъ...

— **Зъ причины** недогаду корентора зайшла у вчорашнѣмъ (54-мѣ) номерѣ „Дѣла“ въ повнѣцѣ про фондацию кн. Адама Сапѣги сущина похвалка черезъ выпущеннє цѣлого ряду сель, для котрыхъ призначена та фондация. А именно призначена она для гр. кат. церквей въ Славинѣ, Корытникахъ, Валѣвцахъ, Журавицѣ, Уйковцахъ, Малковцахъ і Куниѣ, а для лат. костѣловъ въ Красчынѣ, Журавицѣ і Уйковцахъ.

— **Въ дорожѣ до Америки** придержано зновъ въ Краковѣ 2 мужчынъ і 2 женщины, а въ Забѣровѣ

3 мужчынъ изъ заходной Галичины і одставлено ихъ до дотычныхъ громадъ, бо не мали потребныхъ на далеку подорожѣ фондовъ.

— **Дирекція заѣзничныхъ державныхъ** подає до вѣдомости, що рухъ на шляху мѣжъ Станиславовомъ а Чортковомъ зъ нинѣшнымъ днемъ назады привернешь.

— **Королевскій домъ** саскій обходитъ сего року 800-тій роковины своего истнованія. Черезъ кѣлька днѣвъ, почавши одъ 16 червня, одбудутися будѣ зъ розпорядженя короля торжество юбилейне.

— **Дробній вѣсти.** Цѣсаръ удѣливъ гр.-кат. комитетови парохіальному въ Заставѣ ад Глинныи въ пов. перемыслинскѣмъ 300 зр. запомоги на будову церкви.

Надѣслане.

Благодатне вынайденъ.

Хотя наука поступила такъ значно въ теперѣшныхъ часахъ, то таки ще тысячѣ людей забирає одна зрадлива недуга середъ невысказанныхъ болѣвъ і на то лѣкарска штука не має порады. Спустосени, що все ще наноситъ недуги нирокъ і печѣнки, суть справдѣ правдивою лэвою для землѣ а навѣтъ зъ людьми на найвысшихъ становискахъ борєся недуга, і найбѣлавыишій люде не можуть еи побѣдити, якъ отъ мы бачимо примѣръ того на голландскѣмъ престолѣ. Тому зъ адякою повинни мы приймати то вынайденъ, котре дѣйстно лѣчитъ тѣ страшныи пошести людей, якъ отъ недуги нирокъ і печѣнки.

Щобы зарадити хроничной недужѣ печѣнки, нирокъ і органѣвъ мочевыхъ не було доси знаеиъ нѣяке средство дѣлающе позитивно а ажъ шасливо найдено Варнера Safe Cure, що дѣлать тѣ недуги. — Хотя много вороговано, то все таки Варнера Safe Cure зрѣбала собѣ дорогу въ Австро-Угорщинѣ і теперѣ цѣлій ряды выѣченыхъ признають зъ адякою знамените дѣланнє а много заявленя лѣкарскій складають позитивне посвѣдченнє о его цѣлющѣй силѣ. Лѣкъ сей не естъ безвартѣстнымъ средствомъ нѣотайнымъ, але соединеннымъ средствомъ природнымъ а въ натурѣ естъ же много скритыхъ силъ цѣлющихъ.

Вѣе дотеперѣшныи напасти, що злобно і зъ пересторогомъ выступали противъ сего благодатного вынайденя лѣкарского, причинились лишъ до того, що звертали що разъ болѣе увагу недужихъ і теперъ може уживати недужій зъ довѣремъ сего благородного напштку.

А що много найкористѣйшій вынайденя на свѣтѣ не разъ много потерпѣли одъ людской короткоглядности, але за-для своихъ величезныхъ прикметъ внутрѣшныхъ додержали мѣсяца побѣдоносно і чесно, то і въ нашѣмъ случаѣ можна приповѣсти: „Много вороговѣ, много чести!“

Варнера Safe Cure можъ купити въ загално знаныхъ аптикахъ.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выльчилась простымъ средствомъ одъ 23-лѣтної глухоты і шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по именки переслати даромъ всѣмъ бажающимъ. Адресъ: I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вѣсти зъ Авг. Львовской.

На конкурсъ розписаніи: Липовиця, дек. перегиныи, над. цѣсар. зъ реч. до 20 цѣвтія с. р.; зъ речинцемъ до 2 мая с. р.: Кнѣзгиничъ, дек. ходоверского, Дубовиця, дек. журавенского і Бужокъ, дек. олеського — вѣе наденя приватного; Яхторѣвъ, дек. уйвского, над. минтр. зъ реч. до 4 мая с. р.; а зъ реч. до 9 мая с. р. Струсѣвъ, дек. теревольского і Щуровичѣ, дек. холѣвского, оба над. приватного.

Одержали оо.: завѣдательства: І. Глодзинъ зъ Чанижа въ Ясенѣвцахъ, І. Топольницкій въ Соколовѣ, Іос. Фолясъ зъ Кустинѣ въ Ляшковѣ; сотрудничѣвъ въ Олеську А. Левницкій новост пресвитеръ.

Введенъ оо.: І. Гиличынскій зъ Яхторова за приходника въ Стинѣвъ, дек. стрѣйского, Вол. Розуцкій въ завѣдательствѣ Дятинѣ; Ант. Захаріевичъ въ сотрудничѣвъ въ Сушѣ а тамошній сотр. Мих. Горбачевскій увольненный.

Кан. институцію одержали оо.: Юл. Галкевичъ на Стрѣлѣвъ, Сев. Борачокъ на Вѣлковѣ, Іос. Шанковский на Чанижѣ.

Завѣзванъ до кан. институціи оо.: Ем. Чайковский на Глубочкѣ, Ант. Ульванскій на Чернушовѣ і Вол. Сельскій на Лукавицѣ.

Катихитуту при женской школѣ им. Елисаветы у Львовѣ поручено о. Андр. Обрѣзковъ на часъ одиустки о. Ник. Курбаса; а катихитуту при выѣзловѣй школѣ женской у Львовѣ принявъ доброохотно о. д-ръ Іос. Комарницкій.

Консистоіа вставилася до намѣстництва о згоду на кан. институцію оо. І. Венгиринича на Ходовичѣ і Мих. Свѣтенького на Медунѣ; о даръ зъ ласки для вдовы Алекс. Сосенковой; о платно зъ религ. фонду для сотрудничѣвъ въ Олшаницѣ, Остоловичѣхъ і Сушѣ, — до школы, рады краевой о предложеннѣ до министерства о. Грег. Яремы на заименованнє его дѣйственнымъ катихитомъ при гимназіи въ Вродахъ.

Посмертній — ☞ — оповѣстки.

Любина зъ Кучинскихъ Голинська, жена учитель въ Ляшкахъ дѣльныхъ, пов. бобреекого, упокоилася дня 18 н. ст. марта по тяжкой недужѣ грудной въ 22 роцѣ ети. Покойна одзначалася побожностію, щирымъ патріотизмомъ рускимъ і любовію школьной молодежи, для котрой была неразъ матерію і учительскою. Вѣчна ѣй памѣть!

Наука, штука і литература.

— **Выпускъ XIV-тый** „Библиотеки музыкальной“, що мѣститъ въ собѣ музыку Е. Топольницкого до словъ Шевченка „Три шляхи“, а присвяченій памяти 75-лѣтнихъ роковинъ уродженя Т. Шев-

ченка, появился уже зъ литографіи, прикрашеній дуже гарно скомпонованымъ портретомъ Шевченка, на красномъ велиновѣмъ паперѣ. Цѣна при-мѣрника безъ пересылки почтою 25 кр., зъ пересылкою 27 кр. Замовляти треба у п. Кирила Студинского, ул. Коперника ч. 37.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— **Конкурсы.** Опорожненій три мѣсяца адъюнктовъ судовыхъ, а то по одномъ мѣсяці при судѣ окружномъ въ Коломыи і при судахъ повѣтовыхъ въ Кутахъ і Яворѣвъ. Подаватися можна до 30 марта с. р. — о мѣсяце адъюнктовъ въ Коломыи і Кутахъ до президіи суду окружного въ Коломыи а о мѣсяце въ Яворѣвъ до Перемысли. (Gaz. Lw. ч. 65 зъ 20 марта.) — Президіа намѣстництва розписує конкурсы зъ речинцемъ до 20 цѣвтія с. р. на мѣсяца офиціала въ Х ранѣзъ або канцелиста въ XI р. при дирекціи полиціи въ Краковѣ і канцелиста въ XI р. при дирекціи полиціи у Львовѣ. — Въ школьномъ окрѣзѣ брѣдскѣмъ опорожненій мѣсяца сталыхъ учителей народныхъ: въ школахъ етатовыхъ въ Барилѣвъ, Боратинѣ, Галѣхъ старобрѣдскихъ, Наквашѣ, Лешневѣ, Суходолахъ, Шнировѣ, Щуровичахъ і Тростянцѣхъ великомъ та въ школахъ едѣльныхъ въ Батѣвъ, Гутѣ пеняцкой, Кустинѣ, Лѣтовскихъ, Орѣховичу, Панасовѣ, Реневѣ, Руденку, Ляцкомъ, Увинѣ і мѣсяце молодшого учителя въ Донатинѣ; речинцеъ до 15 мая с. р. (Gaz. Lw. ч. 66 зъ 21 марта с. р.).

— **Именованія.** Именованіи: учитель гимназіи въ Новѣмъ Санчи, Стан. Зареба, инспекторомъ для окрѣзовъ школьныхъ, новосандецкого і лимановского; — адъюнкты будѣвничій, Володславъ Яворскій въ Самборѣ комисаремъ для нагляду котѣловъ паровыхъ въ повѣтахъ старомѣскѣмъ і турчанскѣмъ; — Ник. Вышиванюкъ дѣйственнымъ учителемъ школы етатовой въ Шешорахъ. — Сталыми секретарями намѣстництва именованіи канцелисты: Каз. Гадомскій въ Горлицѣхъ, Грег. Векманъ въ Косовѣ, Климъ Хлендовскій і Ант. Сидоровичъ у Львовѣ а Іос. Ягларъ въ Ланцутѣ провизоричнымъ секретаремъ, та призначено Хлендовского до староства въ Сокалі а Сидоровича до Бучача. — Канцелистами намѣстництва именованіи: Ант. Дѣбова, канцелистъ суд. въ Городенѣ, до староства въ Чешанѣвъ, Грег. Анаевичъ, канцелистъ полиціи у Львовѣ, до намѣстництва у Львовѣ. — Дѣйственнымъ учителями именованіи: Вол. Франкъ въ Дмитровѣ і Орестъ Рубчакъ въ Добринѣ. — Д-ръ Мавр. Фіріхъ именованій звѣчайнымъ профессоромъ австрійской і римской процедуры цивильной въ краковскѣмъ университетѣ. — Краева рада школьна именовала дѣйственнымъ учителями: Стеф. Обертаса въ Станинѣ, Вол. Соботовского въ Островѣ, Ив. Косара въ Рушилѣ, Ян. Прихѣтка въ Майданѣ старѣмъ і Ив. Ващука въ Оплицуку.

Цѣна збѣжа і другихъ продуктовъ.

21. л. марта 1889.

Львовъ: Пшеница 6-50 до 7-20, жито 5-15 до 5-40, ячмѣнь 5-50 до 6-75, овесъ 5-40 до 6-25, горохъ 6-— до 10-50, вика 5-50 до 6-20, рѣпакъ 13-— до 13-60, лянка — до —, конюшина червона 50-— до 65-—, конюшина бѣла 50-— до 60-—, конюшина шведска 60 до 75, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ — до — зр.

Тернопѣль: Пшеница 6-50 до 7-10, жито 5-— до 5-30, ячмѣнь 5-50 до 6-50, овесъ 5-25 до 5-85, горохъ 6-— до 10-—, вика 5-30 до 6-—, рѣпакъ 12-80 до 13-10, лянка — до —, конюшина червона 50-— до 64-—, конюшина бѣла 50-— до 60-—, конюшина шведска — до —.

Пѣдволочиска: Пшеница 6-50 до 7-05, жито 5-— до 5-20, ячмѣнь 5-20 до 6-50, овесъ 5-16 до 5-75, горохъ 6-— до 10-—, вика 5-20 до 6-—, рѣпакъ 12-70 до 13-40, лянка — до —, конюшина червона 50-— до 63-—, конюшина бѣла 48-— до 59-—, конюшина шведска — до —.

Чернівѣцъ: Пшеница 6-85 до 7-40, жито 4-70 до 5-15, ячмѣнь 5-— до 6-75, овесъ 5-— до 5-50, горохъ 4-40 до 9-—, вика 4-10 до 4-80, рѣпакъ 10-— до 11-15, лянка — до —, конюшина червона 35-— до 43-—, конюшина бѣла 31-— до 35-—, конюшина швед. — до —, тимотка 20-— до 30-—.

Телеграммы „Дѣла“.

Пештъ 21 марта. Подчасъ вчерашнихъ демонстрацій ражено пос. Терша тяжко палицею въ голову. Полиціа ранила такожъ богато особѣ і богато арештувала.

Вѣдѣнь 21 марта. Сподѣваються тутъ на субѣту приѣзду цѣсарского двору зъ Будапешту. Цѣсарева і архикн. Валерія выѣдутъ одтакъ до Висбадену, де цѣсарева за-для поратованія здоровья останєся черезъ довнній часъ.

Монахиюмъ 21 марта. Въ палатѣ регента кн. Лютпольда арештовано якоесь нѣбы боевойионо, котрый зъ ножемъ въ руцѣ достався бувъ ажъ до передной комнаты князя. Регента не було подѣ той часъ въ палатѣ.

Атины 21 марта. Опозиція интерпелювала правительство въ справѣ заказу въ Австрій продажи заграничныхъ лѣсовѣвъ. Трикуписъ одповѣвъ, що грецке правительство поробило кроки, щобы Греція черезъ сей заказъ не потерпѣла, але не може сказати, чи будѣ зъ того який успѣхъ.

Переписка Редакціи і Администраціи.

Вп В. А. въ Н. Адреса п. Володимира Сѣменовича: W. Siemowitch, box 840 Hazleton, Pa, Lucerne C^o N. Amr.

На д о с л а н е.

Аптека **РУКЕРА** у Львові
порукає 2480 302 0
спеціальности и универсальні средства
французскі и инші, якъ черезъ ню такъ и че-
резъ инші фірми оповіщувати.

200.000 зр.

можна виграти вже 1 цѣбня с. р.

ПРОМЕСОЮ

на львівські Вѣдні лише за 3 зр. и 50 кр.

ВЪ КОНТОРЪ ВИМѢНИ

KITZ и STOFF

у Львові, площа Галицкій ч. 1

Порукає зъ провинції полагоджуюсь сейчасъ
и на ескізи за послѣднѣмъ.Ся контора купує и продаетъ всѣ краєви и за-
граничнїи папери вартості, а такожъ монети по
найкращимъ умовамъ. Всяка інформація,
входячи въ область банковий, подаємо
найохотливѣше устно и писемно. 2825 12-15

ЗЕРКАЛО

письмо політично-гумористичне

виходить у Львові, при улиці Бато-

рія ч. 24, два рази въ мѣсяць то в

1 (13) и 15 (27) кожного мѣсяця.

Цѣна предплатна на цѣлий рікъ

4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Ново приступляючі предплатники

достануть всѣ числа бѣ початку

Одинока фабрика бі-

лярдовъ у Львові ул.

Гродзицкихъ ч. 3.

Братовъ Андрашківъ

Готові білярды продаються,

кулъ, кіи и всѣлякія прибори.

Білярдъ обертаний зъ нашої

роботи, установленный въ ре-

стаурації п. Ляндесбергера, ул.

Паньска, можна бачити.

2855 2-? Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

Оснований въ році 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львові, улица Краковска число 9.

порукає:

Старі вина угорскі лѣвничіи и натуральні вина

столові бѣ 42 кр. бут.

Знамениті Старкі, Житиовки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальні вина шампанскіи и правдивіи Конякъ

французскіи першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 2819 3-?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Означеніи на выставѣ гігієнічній срібнимъ медалемъ за старі вина.

Розкладъ бѣды на вѣднїцяхъ дорнавнихъ.

важний бѣдъ 1 марта 1889.

Приходять до Львова: о год. 115 въ ночи зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуся-
тина и Станиславова; — о год. 8:00 рано зъ Су-
хои, Хирова, Стрыя; — о год. 3:20 по полудни зъ
Сухои, Хирова, Гусятини, Станиславова и Стрыя;
— о год. 7:40 вечеромъ зъ Гусятини и Ста-
ниславова.Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Ста-
ниславова и Гусятини, Лавочного, Будапешту,
Хирова и Стрыя; — о год. 9 рано до Станисла-
вова и Гусятини; — о год. 10:15 рано до Стрыя,
Станиславова, Гусятини, Хирова и Сухои; — о год.
7:50 вечеромъ до Хирова и Сухои. 223 57-?

Просто бѣдъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Геґелієвскіи и самородніи за бочку въ 135

литеръ по цѣбѣ: 40, 45, 50, 55, 60,

65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,

120 зр. и выше окрімъ транспорту.

Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскіи почавши бѣдъ 20 кр.

за латру и выше окрімъ транспорту.

Бочка зачисляется.

28402 2-? Высылає:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовляя приймає Дирекція и филии.

Ганацкій ячмѣнь

І якості 100 кильо за 10 зр.

продаетъ

ФРАНЦЪ Фр. ВОДИЧКА

въ Смиржиці на Мораві

(Smržice, Moravia). 2-2

Мучна зъ костей

препарована кислотою сѣрчаною,

найсушѣнѣйшій навозъ бѣдъ всѣхъ

засѣвы весняніи и

порошокъ до корму

маючий около 85% чистого фосфо-

рану ваннистаго, вельми успѣш-

ный додатокъ до корму для всѣхъ

звѣрятъ домовыхъ и дробно вѣднѣ-

кого рода; вилыває на сильнѣйшій роз-

вой костей будучи худобѣ, приспѣ-

шає выпашеньє, значно побѣдшає

обильность молока у коровъ и про-

дукцію яицъ у дробю.

Пакетъ на пробу, заключаючий

нетто 4 1/2 кильо порошокъ, высылає

одворотною почтою за надѣланьемъ

переклазу назр. 1.60 зъ упакованьемъ

и оплатно порта до каждой почты

въ Австріи и Нѣмеччинѣ.

Описъ и способъ ужити якъ

Мучки зъ костей, такъ и Порошку

до корму, на жадање безплатно и

франко. 2861 1-25

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ

и навозовыхъ Спѣлки коман-

дитовой

Юліана Ванга

у Львові ул. Ягайлоньска ч. 12.

Ученикъ приватистъ

высшій гимназіи пошукує лекціи
на сѣбѣ зъ мѣрною винагородою.
Ласкаві зголошена по бѣдѣ
И. П. до администрації „Дѣла.“
2856 3-3**Берненскій сукна**

на порядіє

весняно або лѣтне убранье

въ купонахъ по 3.10 метр. т. 6. по

4 вѣднѣскіи лѣтъ одѣтъ купонъ, по

зр. 4.80 зъ авшачий, 28

зр. 6. — зъ доброй 28

зр. 7.75 зъ авшачий, 28

зр. 10.50 зъ авшачий, 28

правдивой овечой зовны

якъ такожъ сукна на пѣрцигеры,

шовкомъ тканіи камгарны, лѣтъ сѣ-

рачки, сукна на лѣтнѣю, правдивіи

полотенца добріи до пранія, добріи и

найкращіи сукна чорніи на убранья са-

льоновой и ин. высылає за посѣла-

тою ретельна и вѣрнѣ знала

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Моравя)

ЗАМѢЛЕНЬЕ. Каждый купонъ есть

3.10 метр. довѣя 136 метр. шир-

оты, протѣ выстарѣє на цѣлѣ убра-

нѣе мужское. Довѣлнѣе чашо метрѣвъ

можна замовляти. За точнѣ доставле-

нѣе послѣ жадающихъ вѣрнѣ рѣ-

чительс. 2790 10-30

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

Закладаюся

въ купонъ лѣтъ, що жадають въ монѣхъ

покупательнѣи но въ оцѣлѣ продавати

готовыи або робити одѣлѣ для мужчинъ

и хлопцѣвъ въ матеріи красныхъ и вѣ-

граничныхъ такъ дешовѣ, якъ я. П.

роука мѣлѣ богатыйи оцѣлѣ такъ 28

2484 Воч. Духовенство 7-?

Замовляя въ мѣсци и въ провинціи

и выковувать точко и ретельно. На жа-

дање высылає въоръ даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

мѣсцанъ мужской одѣжѣ гуртомъ

подробнѣ.

Львові, ул. Галицка ч. 8.

Замовляя 1848.

БРИ-

твы правдивіи швейцарскіи и ан-

глійскіи, мыльнички, ремѣнцѣ и

мраморки до острѣя, мыла,

2537 пензлѣ и т. п.

порукає найдешевѣе

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлѣ

мужского, товаровъ галантерей-

ныхъ, выробѣвъ рукавичныхъ,

парфумеріи и т. п.

БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ

у Львові ул. Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

МАГАЗИНЪ

Товарѣвъ блаватныхъ и Полотенъ

СТАХЕВИЧА и АБРИСОВСКОГО

у Львові, рынокъ ч. 32

одержавъ вже на сезонъ весняный

2853 2-10

наймоднѣйшій

МАТЕРИИ ВОВНЯНІИ

у всѣхъ возможныхъ родахъ.

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукає:

печивіи и выпробованій средства до выбрана всѣхъ

плѣтъ.

АМАНДИНА усуває плѣтъ зъ

сѣбѣ цукровыхъ, бѣлѣ, мо-

роженого и т. п. флаконъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 04

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

АПСЕИНА вытѣає плѣтъ тов-

стѣвъ зъ матеріи шовковыхъ . . . 25

Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки,

[Флянелевѣи и трикотевѣи] камашѣ, порукає

по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ

НА ПОРУЗИМОВУ

Магазинъ Ф. Клавера и Сына

подъ „Золотымъ Львомъ“ у Львові.

Порукає зъ провинції залагоджуеть одворотною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавец и отвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Патрѣ зъ фаб. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Беднарского.

ДѢЛО

Выходит у Львовъ що дѣл (крѣмъ пѣть и рускихъ свѣтъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на переѣмъ разомъ зъ Дѣломъ.

Предлагаю и писары принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. У Вѣдн Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstain & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатанъ за писары платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

въ Австріи:	за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр.	на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть року . . . 9 зр.	на пѣть року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламация неопечатанъ вѣдѣль бѣт порта.

Подинокъ число копій 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣт одної стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в.

Подѣлки числятся по 10 кр. бѣт стишка.

П. Цѣшка дальше заказуе языкъ рускій.

Зъ Долинскаго.

Впов. читателямъ „Дѣла“ певно ще добре въ памяти недавній подвѣтъ долинскаго старосты п. Цѣшки въ говеню руского языка нѣтъ мѣсцевыхъ радѣ школьных, что обьявися зверненіемъ написаномъ по руску дописи рады школьной въ Мизуви. Мы гадали, что то лише выпадѣтъ хвѣдевого злого гумору п. Цѣшки (бо правнои подѣтвѣ тутъ нема) и такіи фактъ болѣе не повторится. Тымчасомъ показуея, что се плявъ п. Цѣшки, напередѣ обдуманный и уложенный, который консеквентно переводиться. Ото въ послѣднихъ дняхъ зновѣ одна мѣсцева рада школьна, а то въ Струтивѣ нижнѣмъ, за свою по руску написану дописѣ достала бѣт п. Цѣшки убѣжденіе: „Zwaga się uwagę rady szkolnej miejscowej, że językiem urzędowym jest język polski, przeto tylko w tym języku z c. k. radą szkolną okręgową korespondować należy“. Зайшла лишь та змѣна, что теперь уже не звершено рускою дописи, только обмежено на збрѣненіе выше наведеного замѣту.

Справа таа что-до уважаня руского языка въ перепискахъ зъ радами школьными, не нова и була вже рѣшучо полагоджена въ користи руского языка.

Передъ 12 роками староста самбѣрскій на внесенѣ зъ мѣсцевой рады школьной въ Грушовѣ руске писмо бѣдѣвъ по польски, зъ тою увагою, что мѣсцева рада школьна въ Грушовѣ на будущее зѣт оруженю радою школьной переписується лише по польски.

Грушовяне справы не заспали и бѣдѣлись до рускихъ послѣвъ въ радѣ державной, а тѣмъ заинтересована въ тѣмъ справѣ дня 13 марта 1877 р. правительство, запитуючи:

1) Чи знае оно о оскорбленіи руской народности въ ея правахъ зѣ стороны радѣ шк. въ Галичинѣ въ загалѣ а оруженю радѣ шк. въ Самбѣрѣ въ особенности тымъ, что они звертають рускій подавъ бѣт мѣсцевыхъ радѣ школьных?

2) Що гадае правительство зарядити, чтобы на будущее такій руску народѣтъ оскорбляющій надужити не дѣлялся?

На тую интерпеляцію бѣдѣвъ тогдѣшній министр Штремаеръ дня 11 мая 1877 р. въ радѣ державной такими словами: „Згаданѣ рѣшеніе старосты въ Самбѣрѣ „основуея на розпорядженіи галицкой радѣ школьной зъ дня 14 марта 1873 р. до ч. 2179, котрымъ на запитуея самбѣрской окр. радѣ школьной таа-жѣ бѣдѣвъ, что, позаякъ „по мысли розпорядженя министерства зѣ дня 5 сѣчня 1869 р. (В. з. кр. ч. 24) урядовымъ „языкомъ рады школьной естъ языкъ польскій, „то также и мѣсцевѣ рады школьнѣ, „яко „общинныи органы надзору школьного, въ урядовой перепискѣ зъ высшими своими властями; такими сущѣ лише рады окружнѣ „и краевѣ.

„Однакожѣ треба признати, что розпорядженіе краевой рады школьной, на котре тутъ зсылаея, не бѣдѣвъ за закономъ, бо мѣсцевѣ рады школьнѣ что-до складу свого и круга дѣляны являются не державными краевыми властями; такими сущѣ лише рады окружнѣ „и краевѣ.

„Зъ той причины мѣсцевѣ рады школьнѣ „не обьявляють уважаня написаного урядового „языка, але имѣ служитъ право основанѣ на артикулѣ 19. основныхъ законѣвъ державныхъ, „уважаня всякого языка краевого, отже въ „Галичинѣ языка руского.

„Въ тѣмъ змыслѣ выдавъ я уже „бѣдѣвъ приказъ до галицкой „краевой рады школьнѣ и приору, „чѣвъ ѣй, увѣдомити о тѣмъ окружнѣ „рады школьнѣ.

Тую бѣдѣвъ п. министра повиннѣ собѣ въ нашѣ мѣсцевѣ рады школьнѣ запоминати и лише руского языка въ перепискахъ зъ радами школьными, чѣ то краевой чѣ окружнѣмъ, уважанѣ — а не даватися баламутити иѣ-якими противозаконными убѣжденіями и уважаніи пп. предѣдѣльнѣ оруженыхъ радѣ школьных, котрѣ, якъ бачимо, не мають нѣ-якой правнои основы за собою.

Не завадитъ, чтобы собѣ запоминати то и п. Цѣшка, староста долинскій, а заощадѣть собѣ непотрѣбной иратіи и компромиса, что будучи сторожемъ законѣвъ, ихъ абѣ не разумѣти, або разумѣючи, берегти ихъ не хоче. Коли п. Цѣшка має уже таку дразливу натуру, что руского слова и письма не зноситѣ, нехай-бѣ проснѣтъ гр. Баденія, чтобы перенѣтъ его въ таѣй стороны, де по руску не пишутѣ.

Наконецѣ звертаея до п. намѣстника гр. Баденія, который все каже, что держитѣся законамъ основныхъ зѣ 1867 року и Русинамъ дозволяе вести свою работу на основѣ тон конституціи. Кѣдѣшній уступѣ бѣдѣвъ 6. мин. Штремаера показуе, что ц. к. краева рада школьна має приказъ бѣт министерства про-свѣтъ, выказати ц. к. окружнѣмъ радѣмъ школьнымъ, чтобы руского языка не пересѣдували. Для того-жѣ выше власть не зверне уваги п. Цѣшки, что бѣт поступаея противозаконно, не

позволяючи рускимъ мѣсцевымъ радамъ школьнымъ писати до ц. к. оруженю рады долинской по руску? У насѣ же ще констатация зѣ 1867 р. обьявуе, — хвалитѣ Бога, досѣ не скасована, а коли не скасована, то нашѣй урядникѣ ломити еи не має права!

Рада державна.

311 засѣданіе палаты послѣвъ дня 18. марта 1889.

Правительство вноситѣ проектъ закона о зреченіи-ся оплатѣ скарбовыхъ бѣт ак-тѣвъ, дѣтѣкающихъ знесеня пропинаціи въ Галичинѣ.

Пос. Бѣлянскій, яко справоздавецъ комисиі промисловой, предкладае проектъ закона, который выймае недужихъ терманаторѣвъ, стоящихъ подѣтѣ оѣкою цѣхѣвъ, зѣ-подѣтѣ обьявуе асекураціи и змѣняе постанову о переказуваню удѣловъ робѣтничихъ зѣ одной касы асекураціи до друтой. — Пос. Адамекъ противитѣся тому проекту, бо така скоро змѣна выданого свѣжо закона мусѣтъ подѣтѣковать повату законодавства. — Комисаръ правительства Каанъ бѣдѣвъ зѣтѣмъ, что правительство зѣтѣмъ по началу уже было противне перенесенію участей робѣтничихъ зѣ одной касы асекураціи до друтой а сама комисиі промислова поимѣю сѣтѣренія правительства ввѣла тую постанову, котру такъ сѣро показалея потреба змѣнѣти. — Пос. Швабъ бѣдѣвъ на замѣтъ Адамка, что повата законодавства не буде тутъ подѣтѣкована змѣною недавно выданого закона, бо можна было легко предѣдѣти, что законъ той, трактующій зѣтѣмъ новѣй предметѣ, вы-каже богато недостатѣвъ и буде скоро потребовати змѣнѣ и поправленя. — Пос. Берн-райтеръ уважае постанову о перенесенію удѣловъ робѣтничихъ зѣ одной касы до друтой зѣтѣмъ бѣдѣвъ а то тымъ болѣе, позаякъ робѣтничѣ не естъ тогдѣ нѣчимъ зязанныи и може свободно перенеситѣся зѣтѣмъ на мѣсцевѣ. Уважаючи для того проектуваню змѣну лишь провизорно, заявляея бѣдѣвъ за-внесеніемъ комисиі. По короткой промовѣ справоздателя и полемицѣ пос. Прада зѣтѣмъ Галичинѣмъ, дѣтѣкающей спеціально моравскихъ бѣдѣвъ робѣтничихъ, принято законѣ въ друтой и третѣмъ читаню.

Рубрики бюджетъ „фондаціи войсковѣй“ и „полциіи-войска сторожа“ принято безъ дискусіи. При рубрикѣ „кошты рекрутациі“ забравъ голосъ одинѣ пос. Кавицѣ, жалуючисъ, что на внесеню передѣтѣмъ роками интерпеляціи что-до зѣбѣдѣния кѣтѣмъ начальникомъ громадѣ чер-езъ овицера при побѣрѣ коней не одержавъ досѣ нѣякои бѣдѣвъ.

При титулѣ „жандармерія“ забравъ голосъ пос. Тиркѣ, бѣдѣвъ потребу вытѣрѣти жандармерию зѣтѣмъ, а то тымъ способомъ, чтобы заощадѣти жандармѣвъ до службы надѣ 12 лѣтъ. Заохотѣ-жѣ можна ихъ до того черѣвъ полѣгы въ службѣ, черѣвъ змѣну прѣсѣвъ, котрѣ вѣдѣтъ жандармѣвъ носѣти все на собѣ и при собѣ величезнѣ тягарѣ, якъ и черѣвъ то, чтобы фельдѣбѣвъ перенесенныхъ зѣтѣмъ до жандармеріи не вывѣсѣти по-надѣ вахмайстрѣвъ. Отдакъ сходѣтъ бѣдѣвъ на бѣдѣсѣну попередного засѣданя пос. Пиркетомъ справу шпитальнѣ войсковыхъ и нарѣкае, что мѣжѣ елемѣми въ тѣхъ шпитальнѣхъ естъ даже богато жидѣвъ, что не повиннѣ бѣти. Вѣдѣнѣ бѣдѣвъ ще деякѣ спеціальной случаѣ неэтактовного поступованя жандармѣвъ и просѣтъ министра, чтобы подѣбнѣмъ неправдѣностямъ запѣтъ.

Пос. Фрикранцъ прѣтѣветъ противъ намѣру подѣбѣти число жандармскихъ офицѣрѣвъ. Бувѣ-бѣтѣ зѣтѣмъ непотрѣбной выдѣтокъ, бо занятѣ тѣхъ офицѣрѣвъ сущѣ чѣсто административнѣй и може ихъ легко сповнѣти и дѣтѣтерѣше число офицѣрѣвъ. Бѣдѣвъ бѣдѣвъ подѣбѣти дажѣ численнѣй прикрѣсти, якъ мусѣтъ жандармѣвъ терѣти въ своѣй службѣ. Радѣтъ не концентровати ихъ а размѣщувати по меншихъ постерукахъ а также не перекидывати часто зѣтѣмъ мѣсцевѣ, а лишь дѣтѣти имѣтъ можѣтъ познакомѣтъ добре зѣтѣмъ цѣмъ и людьми.

Министеръ краевой обороны бѣдѣвъ Кавицѣмъ, что офицѣръ, который зѣбѣдѣвъ начальникомъ громадскихъ, бувѣ за то вже укараннѣ, въ наслѣдокъ чѣго интерпеляціи сѣтѣла безпредметною. Обѣдѣвъ также высѣдѣти, чѣ справѣ жандармѣвъ мусѣтъ терѣти деякѣ прикрѣсти, а коли то покажѣтъ правдою, усунути тѣ прикрѣсти, бо жандармѣвъ заслужѣтъ на то своимъ надѣвычайно соладнымъ поступованіемъ и стрѣмымъ повненіемъ обьязѣкъ.

По тѣй промовѣ приняе тую рубрику. Пос. Бреннеръ зѣтѣмъ до правительства интерпеляцію въ справѣ появившѣся въ Галичинѣ, Чехіи и Моравіи хорѣвы ратицѣ и пыска худѣмъ.

Пос. Менгеръ зажадае, чтобы законъ проинаципальнѣ, порѣшѣмъ галичинѣмъ сой-момъ, вычѣтати и рѣдѣти посламѣ, что прирѣкъ президентъ д-ръ Смолякъ зѣбѣти.

На тѣмъ скончѣно засѣданіе.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты послѣвъ промовляли при титулѣ „зарядѣ центральнѣй“ генер. бѣдѣвъ. Беръ промовляея противъ. Его бѣдѣва була головно звернена противъ школы вѣронспѣдной и противъ внесеня кн. Лихтенштайна. Онѣ доказуея, что партія либеральна буде до послѣдѣкѣ стояти сѣмѣло на своѣмъ становищѣ, а идея свободы мусѣтъ побѣдѣти. За бюджетомъ промовляея посолѣтѣ Ключъ, Словенецѣ. Онѣ полемизуея зѣтѣмъ Грегѣмъ и боронѣтъ кн. Лихтенштайна, а бѣтѣтъ доказуея, что всѣ житѣль въ Австріи сущѣ на скрѣзѣ клерикальнѣй и мусѣтъ колѣсъ выбѣрѣти собѣ вѣронспѣднѣй школы. Онѣдѣтъ перейшовѣ на справу словенскѣй и домагѣяся закладѣны новыхъ школѣ народнѣхъ и промисловыхъ для Словенцѣвъ. По бѣдѣвъ Ключъ на посыпѣти численнѣй спрѣтованя. Фу сѣтѣтъ сказѣтъ мѣжѣ нимѣмъ, что онѣгдашнѣ бѣдѣва д-ра Гавча доказуе, что онѣ перейшовѣ до клерикального табору. Кс. Хотковскій полемизуея зѣтѣмъ Грегѣмъ и выхваляея прѣтѣтъ школы. Пленеръ прѣтѣтъ Хотковского и Лихтенштайна. Наконецѣ поставѣтъ Менгеръ интерпеляцію до правительства, на якѣй подѣтѣтъ дае бѣдѣвъ зѣтѣмъ кѣтѣмъ гур-товнѣмъ зѣбѣжѣмъ рѣсакціи.

Послѣдній прикљочѣна въ угорскѣмъ на-рѣмѣмъ мабѣтъ не останѣтъ безъ важнѣхъ наслѣдѣвъ политичныхъ. Нѣмѣтъ вже видѣти и правительство и партія Тиссы, а навѣтъ оппозиціи, что такъ дажѣ не може бѣти. Дебата надѣ закономъ войсковымъ не поступаея анѣ кроку напередѣ, послѣ все что свѣрѣтъ надѣ зѣ 25. тогѣ закона, а въ краю ростѣ чѣмъ-разѣ болѣе недоволеніе и чѣмъ-разѣ болѣе роздразненіе. Кажѣтъ, что поступованіе Рогоночѣ мало цѣсарѣ дѣтъ розгнѣвати. И мало чѣго розгнѣвати, бо коли-бѣ не Рогоночѣ, то было-бѣ дѣло може болѣе иначе, позаякъ вже и въ оппозиціи давалося бѣдѣвъ утомленіе. Оппозиціи послѣ не знали вже, что маютъ робѣти, имѣ не ставѣло темѣтъ и для того по-чѣтъ были выступѣти противъ приватнои ое-бы Тиссы. Коли онѣгда выступѣтъ бувѣ Ет-вѣтъ зѣтѣмъ неоправданными напастанѣми на Тиссу, то выкликаея тѣмъ таке недоволеніе, что гр. Кароліи, хочѣ самѣ оппозиціонѣтъ, выступѣтъ бувѣ въ оборонѣ Тиссы. Нещастѣе хотѣло, что сталѣся афера Рогоночѣ зѣтѣмъ Самѣмъ (не Шамовѣмъ — якъ то хѣбно подавала газѣта) и все поисувала. На вчерашнѣмъ засѣданіи явилѣся дажѣ мало послѣвъ и засѣданя бѣдѣвъ до-же до понедѣлка. Говорѣтъ, что Тисса по-становѣтъ уступѣти и въ тѣй цѣли бувѣ вчера на авѣнциіи у цѣсѣря; его наслѣдѣнкомъ ма-вѣтъ бѣти Санарѣй. Также президентѣ мѣсто, Терекъ, бувѣ вчера на авѣнциіи у цѣсѣря.

Вчера повторѣлся зновѣ демонстраціи, а характернѣйшимъ для ситуациі естъ, что побѣтъ студѣнтѣвъ почѣнають выступѣти чѣмъ разѣ сѣмѣльнѣе и робѣтничѣ. Запѣмѣно тако-жѣ, что полиція та войско почѣла вже вы-ступѣти зѣтѣмъ рѣшучо. Коли вчера около 2 год. кѣтъ сотѣ студѣнтѣвъ зѣбѣрѣлося будѣ передѣ парламентѣмъ, заважала ихъ полиція, чтобы они розѣшлися. Коли они не послуша-ли, выступѣла полиція противъ нихъ зѣтѣмъ до-бѣтъ шаблями, розгнѣла ихъ и богато арѣст-нувала. Около 8 год. вечеромъ розпѣчалѣся бу-дѣтъ ще болѣшій розрѣхъ, бо сѣмѣтъ разомъ вы-ступѣла була вже робѣтничѣ. Полиція и вой-ско обѣтѣвали товѣу и арѣштѣвали около 100 особѣ. Коли отдакъ арѣштѣванныхъ ведѣно до арѣштѣвъ, почѣла товѣа людей на полицію и хотѣла арѣштѣванныхъ бѣдѣтъ. Пришѣло бу-ло на хвѣлку до заванѣтъ бѣтѣ. Полиція бѣла шаблями безъ шарѣну. Мае бѣти богато лю-дей покарѣченныхъ. Цѣле мѣсто находитѣся те-перь въ правѣдѣмъ станѣ военнѣмъ. По ули-цѣмъ розложѣны войсковѣй патрѣль, декѣтъ улѣцѣ замкнѣны такі зѣтѣмъ войсковымъ кордономъ, а вѣтѣмъ не вѣтѣно анѣ на хвѣл-ку ставѣти на улицѣ. Межѣ Крайчѣнкомъ а Пожѣвинѣмъ бѣдѣвъ вчера поединѣкъ на пи-стоletы, але оба противнѣки вышѣли зѣтѣмъ цѣло.

Здаея, что въ бѣдѣснахъ мѣжѣ Чехами а Нѣмѣцами занѣсѣтъся на якусѣ змѣну и ма-бѣтъ приѣде при новыхъ выборахъ зновѣ до компромису якъ въ 1879 р. Обѣмъ сто-ронамъ надѣвъ вже дѣтѣтерѣшнѣй станѣ. Нѣмѣцѣ, розѣбитѣ на партіи либеральнѣ, на-роднѣвъ зѣтѣмъ теѣдѣнціями русскими и антѣсе-митѣмъ, видѣтъ, что тратѣтъ въ Чѣхѣхъ грунѣтъ подѣтъ ногами, что самѣ тамошнѣ житѣль нѣ-мѣцѣй не годѣтъся на поступованіе своихъ по-слѣвъ. Для удержѣныя своего впливу въ Чѣхѣхъ и въ держѣвъ змѣушенѣ они помирѣтъся зѣ Чѣ-хѣмъ. Зѣтѣмъ другой стороны Чѣхи зновѣ видѣтъ, что они сѣтѣтъ Нѣмѣцѣмъ не въ сѣдѣтъ на до-вогѣ удержѣтѣся. Союзѣ австро-нѣмѣцкѣй естъ за-надѣтъ сильнѣй, якъ чтобы не вылѣтъ также и на бѣдѣсны въ Австріи. Дѣвѣтъ выступѣла нѣмѣцка прѣса бѣсмарковѣка противъ ав-стрѣйскѣхъ Нѣмѣцѣвъ, теѣтъ же бере ихъ въ оборѣну. Чѣхи выбѣрѣли собѣ богато концѣсѣй, але они по наибѣльшой части опѣраются

лишь на розпорѣженяхъ правительства а сѣ-дѣфикованого нема вѣтѣмъ. Чтобы отже уде-ржѣтѣся при своихъ зѣбѣтѣвахъ, готовѣ они по-мирѣтѣся зѣ Нѣмѣцами. Се було видѣо вже зѣтѣмъ промовѣ пос. Маттѣуша при дебѣтъ бѣдѣтъ е-тѣмъ министерства судѣбнѣмъ. Онѣ бѣдѣвъ бувѣ дажѣ примирѣтельно и высказѣвъ бѣжа-нѣе, что дажѣ бѣ было подѣбѣти Чѣхи на да-вѣнѣй окрѣги, котрѣ взяли-бѣ на себе одну частѣ соймѣовыхъ робѣтъ. Була се очевидно концѣсія для Нѣмѣцѣвъ и проводѣтъ нѣмѣцкѣхъ центра-листѣвъ, Пленеръ, похваляея ту гадѣу. Бувѣ то отже одинѣ симптомѣ згоды межѣ Чехами а Нѣмѣцами. Другимъ симптомѣмъ була бѣсѣ-дѣва Грегѣра, въ котрѣй бѣ дажѣ зручно бѣдѣ-ваея до лѣвнѣвъ. Нѣмѣцкѣй либеральнѣ не ма-ютъ отже теѣтъ достѣточно похваляея для Грегѣра и шлютъ ему адресѣ зѣтѣмъ подѣкою за его выступѣшеніе противъ клерикальнѣхъ. Коли вчера пос. Зисѣ подавъ въ клубѣ нѣмѣцкѣхъ либеральнѣвъ въ Рудольфсгаймѣ зѣтѣмъ бѣсѣдѣ Грегѣра, ухваляея клубѣ высѣлатѣ Грегѣру по-дѣтку. Фактъ сѣй уважаея также загалѣно за доказѣ полѣщеня бѣдѣсны мѣжѣ Чехами а Нѣмѣцами. Нѣмѣцкѣй газѣты доносятъ, что маршалѣвъ чѣскаго сойму, кн. Лобковѣцѣ, мае зновѣ высѣлатѣ запрошеніе до Шмѣйкаля, въ котрѣмъ предѣжѣтъ ему точки угоды мѣжѣ обома наредѣми.

У Вѣднѣ ходѣтъ чутѣка, что недавнѣй прѣ-ектъ правительства о лѣсахъ, предѣложеннѣ радѣ державной, естъ ознакою, маючѣго неза-дѣмъ наступѣти знесеня малѣмъ лѣтѣрѣи. На еи мѣсцевѣ буде заведѣна клясова лѣтѣрѣя зѣтѣмъ малыми лѣсами, подѣбно якъ въ Нѣмѣчинѣ.

„Köln. Ztg.“ доносятъ, что межѣ цѣса-ремъ нѣмѣцкѣмъ а королевѣю англѣйскою бѣ-булася недавнѣ тому вымѣна двѣхъ сердѣч-ныхъ лѣстѣвъ и цѣсарѣ прѣимѣвъ зѣтѣмъ великою радѣстою запѣсѣны королевѣю та обѣщѣвъ, что лѣтѣмъ приѣде въ гостѣну до своѣхъ бабѣи. Цѣсарѣ поѣде до Англѣи въ супровѣдѣ малѣмъ фѣлотѣлѣ. Зѣтѣмъ факту якъ зѣтѣмъ декѣтъ другихъ можна вносѣти, что мѣжѣ Нѣмѣчи-ною а Англѣю лагодѣтъя дѣйствѣно якѣйсь со-юзѣ, але якѣ маютъ бѣти его цѣли, досѣ ще не вѣдѣно. Гр. Гербертъ Бѣсмаркѣ выѣхѣвъ вже до Лондѣну зѣтѣмъ пропозиціями кн. Бѣсмар-ка что-до сѣго союзу.

Подѣтѣся вѣчерашнѣмъ дебѣты надѣ креди-томъ додатковѣмъ для министерства войнѣи на зѣбѣльшеніе артилеріи промавляея кн. Бѣс-маркѣ ажѣ два разѣ въ парламентѣ. Онѣ до-казуея потребу такогѣ зѣбѣльшеня и казѣтъ что коли покажѣся, что мирѣ естъ достѣточно за-бѣдѣченнѣй, то правительство не буде жа-дѣтъ грошей. Въ бѣсѣдѣ своѣй поклѣкуея кн. Бѣсмаркѣ кѣтъ разѣвъ на волю цѣсѣря а тогдѣ Рихтерѣ бѣдѣвъ ему, что воля цѣ-сѣря для парламентѣу не мае нѣякои значѣня; на то естъ парламентѣ, чтобы маѣтъ своѣй влас-нѣй поглядѣ и свою волю. На то бѣдѣвъ ему Бѣсмаркѣ, что волю цѣсѣря треба прѣцѣ шанувѣти, бо можна бы такъ само сказѣти: коли естъ парламентѣ, то не треба цѣсѣря. По тѣй суперѣцѣ ухваѣно предѣложеніе пра-вительства въ третѣмъ читаню.

НОВИНКИ.

— Юбилей нашего театра вже недалекѣй. Въ вто-рокѣ дня 26 л. марта с. р. буде якъ-разѣ 25 лѣтъ, коли численѣо зѣбранѣ львѣвскѣй и провин-ціальной Русины по разѣ першѣй побѣчили руску штуку драматичнѣй и почѣли руске слово зѣтѣмъ сѣны, котрѣй патристичною рукою отворѣвъ тогдѣ Народнѣй Дѣмѣтѣ свои двѣрѣ. Слѣдѣующѣго вѣтрѣка побѣтитѣ руска публика, певно не менѣе численѣо зѣбрана якъ передѣ 25 лѣтѣми, той самѣтъ вѣтрѣ драматичнѣй, якѣмъ розпѣчѣто рускій предѣставле-нѣя дня 26 марта 1864 т. е. „Марусѣю“ Гр. Кѣтѣ-нѣи Основѣненѣи и котрѣй теѣтъ становишѣ будѣ осередѣкъ торжѣственнѣго предѣставленя, въ ко-трѣго складѣ убѣде кромѣ того ще симфонія Верѣбѣнѣго, кантѣта Вахѣянѣнна, прологѣ и о-бразѣ зѣтѣмъ особѣ. Якъ зачуваемо выбѣрають-ся на то велике народѣе свято численнѣй патри-отѣ зѣ провинціи, чтобы разомъ зѣтѣмъ львѣвскими Русинами зѣтѣти участѣ въ торжѣствѣ нашѣмъ на-роднѣи штуки, котра въ той великій памятникѣ день буде мѣсѣла шукѣти прѣтѣлку въ налатѣи за грошѣ сѣли товариства „Frohsinn“.

— Вѣчернѣцѣ урядѣваний що субѣты въ товариствѣ „Русѣа Бѣсѣда“ у Львовѣ бѣдѣклико въ онѣгдашнѣмъ числѣ „Дѣла“, зѣтѣмъ причинѣ, что товариства уря-дѣвають кѣтъ инѣшихъ вѣчерѣвѣхъ. Однакѣ за-разѣ потѣмъ заявѣли многѣ рускій родѣны львѣв-скѣй передѣ комитѣтомъ своѣй жалѣ и недоволе-нѣе, что въ субѣту не буде вѣчернѣцѣ, на ко-трѣхъ такъ мѣло иде забава, а комитѣтъ розду-мѣвши, порѣшѣтъ змѣнѣти свою постанову и ого-лѣситѣ, что вѣчернѣцѣ такі бѣдѣдѣтъ ои сѣи субѣты д. 23 н. ст. марта. Въ програ-му входѣтъ: одѣтъ, декѣмѣціи, гра на фортепи-анѣ та цѣтрѣ и товарищѣ забѣвы. Сподѣваемо, что рускій родѣны чѣ численнѣйше загоствѣтъ на заѣтрѣшнѣй вѣчернѣцѣ, анѣжѣ попереднѣго субѣты. Вѣступѣ 25 кр. бѣтѣ особы; почѣтокъ точно о год. 8 вѣчерѣмъ.

— Про концертъ въ Чернівцяхъ, который має відбуватися въ понедѣлокъ дня 25 н. ст. марта, мы вже коротенько згадували въ однімъ изъ попереднихъ чиселъ „Дѣла“. Концертъ сей устроюють черно-вѣцкі товариства: „Руска Бесѣда“, „Народный Дѣмъ“, „Руска Школа“, „Драматичне“, и „Союзъ“ въ сали готелю zum goldenen Lamm въ память рикарѣвъ руского слова: Тараса Шевченка, Маркіана Шашкевича и Юрія Федьковича. Програма концерту:

1. Промова о. Исыдора Воробкевича.
2. Хоръ: „Пробудилась Русь“, композиція Ис. Воробкевича.
3. Декламація Шевченковои поези: „До Основанька“.
4. Сольо и хоръ: „Царь-рѣка“, комп. Ис. Воробкевича.
5. Декламація Шашкевичевои поези „Бандуристъ“.
6. Хоръ: „Болеславъ Кривоустый“ и „Крылецъ“, комп. В. Матюка.
7. Декламація Федьковичевои поези „Довбушъ“.
8. Хоръ: „Туга“, комп. Ис. Воробкевича.
9. Декламація стиха Ом. Мурашки: „Три зорѣ“.
10. Хоръ: „Зъ окрушківъ“, комп. О. Ниянковського.

По концертѣ наступитъ комерсъ. Початокъ концерту о год. 7½ вечеромъ. Вступъ одъ особы 30 кр.; для чч. селянъ и мѣщанъ безплатный. Чистый доходъ зъ концерту назначеный на „Рускій Дѣмъ Народный“ въ Чернівцяхъ.

— Въ користи дѣтского института Василянокъ въ Яворовѣ відбулося вчера въ сали „Grobisn“ аматорске представленье при достаточной участи публики. Одограно двѣ комедии: одноактову „Моя донечка“ и двоактову „Аматоры“. Перша, перекладъ зъ французского, вже сама въ собѣ досить слаба, выпала не конче добре, головню черезъ лабу гру п. Г. въ роли Требишара. 29 лѣтнього отчима 49-лѣтньої пасербиці Блянки. Ситуацію ратували же п. Стот. въ роли Придавалъ, зъ которого дочкою Кларою хотѣвъ Требишаръ одружитися. За то выпала друга комедія „Аматоры“ дуже добре. П-на Алек. въ роли Агаты, жены бурмистра Тромблянского, котра хоче конче зловити для своєї дочки, Дорцѣ, богатого жениха, инженира Губича, грала знаменито. Такъ само и п. Стот. одогравъ свою роль Тромблянского зъ правдивымъ артизмомъ и гуморомъ. П-на Влад. въ роли молодой панночки дѣвчынны, що недавно лишь вернула зъ монастырского института, грала дуже добре зъ повнимъ розумѣньемъ своєї ролѣ, природно, и зъ вервою; за що и доста-точно йй громкій оплески, разила лишь трохи — и то якъ разъ въ сѣй роли найбільше — еи бе-сѣда, котра дѣйствию подобала на монастырску, но то не вина аматорки а перекладу комедии. П. Ил. въ роли судѣи и п. Г. въ роли Губича грала такожъ дуже добре и зъ гуморомъ, словомъ, гра-вѣхъ аматоровъ выпала добре и направила то, чого въ первой комедии не доставало. Публика розвеселилася, забавилася, насмѣялася и розбѣ-шлася добромъ въ веселомъ настрою.

— На барона Якова Ромашанна, властителя и за-разомъ бурмистра Городенки, внесило велике чи-сло мѣщанъ городенецкихъ жалобу до ц. к. на-мѣстництва та выдѣлу краєвого и петицію до га-лицкого сойму зъ представленемъ разныхъ над-ужитъ барона-бурмистра и зъ прошенемъ усуну-ти барона одъ бурмистрова. Все то нѣчо не по-могло, тожъ — якъ пишутъ зб. Львова до Deutsches Volksblatt — громадине городенецкій внесли пе-тицію до министерства справъ внутрѣшнихъ. Въ петиції той сказано, що мѣщане робили все можливе въ краю, чтобы позбутися бурмистра, а збсланный делегатъ выдѣлу краєвого перевѣдывалъ навѣтъ, що жалобы мѣщанъ оправданы, а мимо того бар. Ромашканъ бурмиструе въ Городенцѣ дальше. Петиція до министерства наводитъ 14 то-чокъ, а на кожду точку приложенъ документи, на доказъ, якъ той панъ баронъ, шуриинъ д. намѣст-ника Галичины а нынѣшного министра для Гали-чины, посолъ до сойму и до рады державной, го-сподаруе въ Городенцѣ. Въ станѣ майна гро-мадского и въ орудованю тымъ майномъ панусъ неясность, а що вѣсти книги громадскі пропали, то й трудно дослѣдити, якъ були доходы громадскі; грунтъ громадскій забравъ бар. Ромашканъ не-правно и самовольно для себе; великимъ фондомъ убогихъ зббраннымъ по комисіи 1885 р. самъ ору-дувавъ, безъ нѣякой комисіи, а хотъ разъ-у-разъ напиралъ на него, чтобы зъ тыхъ грошей выра-хуався, онъ доси того не учинивъ, — и т. д. Дальше сказано въ Deutsches Volksblatt, що та-кихъ замѣтовъ бар. Ромашканъ легковажити не може, хочъ-бы бувъ шуриномъ навѣтъ кѣлькохъ министровъ. Въ петиції выходить, що п. баронъ господаруе въ Городенцѣ ще горше, якъ бы то Городенка лежала въ Турції а онъ бувъ пашою зъ кѣлькома бунчуками.

— Галицко-рускій переселенецъ въ Россіи. „Передъ кѣлькома лѣтами (ниже зъ Волиня до коломый-ской „Русской Рады“ одинъ переселенецъ изъ Мостовъ) писано було въ „Науцѣ“, що въ Рос-сіи продаются дробными пайками панскіи грунты дуже дешево, та що нашимъ людямъ варто-бы переселитися. Сии рады послушало 1884. та 1885. р. багато нашихъ селянъ, особливо зъ Батятичъ та Мостовъ, попродали свои господарства, и то найбільше жидамъ, бо спѣшились, якъ кажутъ, чимъ скорше перебраться за границу, до той землѣ „медомъ и молокомъ текущюю“. Та заразъ та границы на коморѣ урядники позабрали одъ

нихъ мыта по кѣлкадесять рублѣвъ, а подавали имъ квиты на кѣлка рублѣвъ. Наші селяне ду-мали, що бѣдѣ вже конецъ, тай не ховали добре навѣтъ тыхъ квитовъ. Ажъ приѣздить до нихъ уже на мѣсто комисія зъ жандармами тай пытає за квитами. Зачалися протоколы й слѣдство, и комисія рѣшила, що наші селяне — пачкарѣ, и писевувала та потаксувала ихъ рѣчи яко кон-трабанду. Та се же найменше лихо. Але, цѣля російского права, чужимъ подданнымъ не вольно интабулюватися на грунтъ, доки не примуть російского подданства. Оже наші селяне хотъ по-правдѣ покупували у пановъ грунты на вѣч-ность на раты, а про око поробили у нотаріа зъ панами контракты, вѣбъ-то въ аренду берутъ ти грунты на 12 лѣтъ. Платять они що-року пана-мъ раты, и розгосподарувалися на добре. По-будували собѣ домы й господарскі будинки, и велосъ имъ не лихо, хотъ и горше нѣжъ у Гали-чинѣ, черезъ те, що нѣкто зъ нихъ не бувъ интабулюваний чи, якъ тамъ кажутъ, не мавъ купчон. Навѣтъ тотъ, що ще давнѣйше передъ 15 роками переселился, хотъ грошѣ уплатили зъ горы дѣдичамъ по умовленій цѣнѣ на вѣч-ность, хотъ вже попримали й подданство рос-сийске, а таки й доси не мають купчон. Се зане-поклоло новыхъ нашихъ переселенцѣвъ. И справ-дѣ, не минає й повъ року, якъ приходятъ вѣсть зъ поземельного російского банку, що цѣльнъ ма-стокъ того пана-шляхтича, на которого грунтахъ они сидѣтъ, має бути злицитованый за неоплаче-ный раты банковъ. Идутъ они до пана, кажутъ ему, що вже сплатили свои грунты, а онъ же дре по по 400 до 500 рублѣвъ, кажучи, що пойдѣ до Ки-ева до банку и выплатитъ всю ихъ землю, толь-ко соей кувникъ лишитъ у банку. Тымчасомъ банкъ не хоче вылучити частини заставленои землѣ, ажъ доки весь довгъ не буде заплаченый. Онъ и лишилися наші переселенцѣ на леду. Они вѣе живутъ въ невенности на 12-лѣтнихъ кон-трактахъ, и ддятого одинъ другого грызе, одинъ на другого нарѣкає. А зновъ и тамошній селяне великй накости имъ выроблюють, и на все треба мовчати, бо то въ далекой сторонѣ, межѣ зависти-мыми людьми. Не одно лихо треба перетерѣти, чтобы можна було приняти російске подданство та чтобы приняи ихъ до своего общества. Ка-жутъ на нихъ: зайды, зателы, заграничники, позаходили на нашу землю и забрали намъ ен зъ-подъ носа! Зъ того всего хибъ вертай назадъ у Галичину! Ба, але-жъ бо въ Россію несолоо повній торбы, а назадъ нема навѣтъ за що й по-рожныхъ ушити, бо дѣдичъ грошѣ забрали, а землю не мали права галицкимъ переселенцамъ продавати. Назадъ же побраный грошѣ дѣдичѣ од-дати не можуть, бо банкъ одъ нихъ усе забравъ. Бѣда напасѣлася на насъ, галицкихъ господарѣвъ, що нема намъ тутъ нѣ рады нѣ порады...

— Зъ Бурштина пишутъ намъ: Тамтого тыждня около 15 н. ст. марта померъ въ Бурштинѣ Ед-мундъ Мордковичъ, зъ роу карамеи, зъ дѣла „omnibus“, въ котромъ выгдно бѣхала политика рогатинска, судъ бурштинскій, шляхотскій шо-винизмъ и хлоска популярность — се доволѣт-ный писаръ громадскій на кѣлкадесять селахъ, де онъ майже одъ початку конституційного устрою свою карьеру почавъ, а працюючи въ кѣлькохъ селахъ за май въ початку грошѣ и совѣтню, яко писаръ роздобувъ собѣ велике довѣрье у лю-дей простыхъ и поважане. — а коли доробився большого маекту то и у интеллигенци. За-для доброй писарской удачѣ и популярности пыталися все за нимъ другі села, и гнетъ ставъ днѣ пи-саремъ майже цѣлою околлицѣ коло Бурштина. Бувъ то часть, коли панове старосты и урядники судові не мѣшалися до польскои политики, а бу-ли только ц. к. слугами и радо дивилися на пи-сарѣвъ добрыхъ, любячихъ працювати, порядки вести въ громадѣ конституційной. Они то и не ба-чили нѣчого злого, якъ пок. Мордковичъ по вѣхъ майже громадахъ вѣвъ цѣле дѣловодство по рус-ки, гарнымъ и правильнымъ почеркомъ, охотно и якъ-бы родовитый Русинъ бесѣдувавъ по рус-ки. Въ той дѣлѣ выросла для него слава поряд-ного писаря, поважане и грошѣ — и только доб-рыхъ порядковъ лишилося по селахъ, що по нѣмъ зъ того часу. Коли-жъ скрѣпились польскій шви-назмъ, а геґемонія краєва взяла роги, то и Морд-ковичъ упавъ жертвою политики, не устоявъ та-кимъ до конца. Изъ скромного зарбнчанъ, захо-жого зъ Галича карамеи, стався панокъ, якъ кож-дый иншій, явъ вести справы — особливо по-литичай, — такъ, якъ того польскимъ автономис-тамъ великой бранжи було потрібно, не озыраю-чися на громады, котрі его збогатили, а опираю-ся на тыхъ, що его становиско скрѣпляли, по се-лахъ же на войтахъ, зависимыхъ якъ и онъ одъ староства и политики. Майже одъ десяти лѣтъ бувъ пок. Мордковичъ заступникомъ ц. к. прокура-тора суду бурштинского, мужемъ довѣреннымъ у вѣхъ чинностяхъ „сильѣйшихъ“, а во вѣхъ выборовыхъ справахъ душено противникѣвъ и по-литики рогатинской. Про порядки писарскі вже одъ тогда, якъ на такого коня усебъ, не жу-рився, писати по руски давно переставъ, о попу-лярность по селахъ не стоявъ. Порядковъ по канцелярѣйхъ писарскихъ уже не знайдешъ, бо небышкѣ уже рѣдко коли лично вѣвъ писарске дѣло, а ще рѣдше являвся въ громадахъ, а засту-павъ подписарчуками, жадными грошей, котрі якъ хвилевъ робитники борзо заведи нелада. Той нелада укѣрпился черезъ то, що селѣ, стоявшихъ подъ доброю фирмою Мордковича, нѣкто зъ ком-петентныхъ сферъ не спѣшився доглянути, — хто-бы бувъ важився чтось закинути або пожу-латись на надужны войта, або що, то сразу по-

чувъ на собѣ всю силу властей — подозрѣнъ, мовъ-бы онъ псувавъ загальный порядокъ и т. п. а надъ самую справую переходжено до порядку дневного. Одъ тогда нарѣкъ ставъ нарѣкати у насъ на писарѣвъ а шенъ черезъ те потерявъ дотогочасне довѣрье...

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 22. марта. Завтра приѣде цѣ-сарь до Вѣдны, а въ понедѣлокъ верне назадъ до Букарешту. — Король Миланъ конферу-вавъ вчера зновъ зъ гр. Кальнокимъ.

Бѣлградъ 22. марта. Регентія дозволила присылку до Сербіи деякихъ газетъ загранич-ныхъ. Зъ кор. Миланомъ не заключила реген-тія нѣякой тайной умовы анѣ що-до политики

внутрѣшнюю анѣ що-до заграничной, позаякъ она стоить на грунтѣ точно конституційномъ.

Парижъ 22. марта. Палата послѣвъ ухвалила 339 голосами противъ 212 резолю-цію, зывающую правительство, чтобы оно вы-крыло и укарало тыхъ, що завинили банкрот-ство товариства есконтного.

Пештъ 22 марта. Министеръ коммуна-цій, Баршъ, має обьяти теку министерства дѣль внутрѣшнихъ, а Тисса тымчасомъ усту-пить.

Вѣдень 22. марта. Палата послѣвъ ухвалила 133 голосами противъ 89 титулъ „центральный зарядъ“. Клябъ Коронинго здержався одъ голосованя.

Выгдну позичку

могутъ одержати самостояний особы, кот-ры мають порядк помешканья, етале, правильну платню або доходы, пр. про-мысловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры, приватники, властители землѣ и т. п., послѣ однесень, одъ 100 ар. до 2000 ар. яко особистый кредитъ на 6—8%, и могутъ ен сплатити легко въ мѣсячныхъ або четвертьрочныхъ ратахъ при помощи пе-реказу почтового.

На перухомости при интабуляци 4½—5% на кѣлкалѣтню а-мортизацію позичка въ доволной высотѣ.

Близше поясненіе листовно админи-страци „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одновѣдъ треба доучити 15 кр. въ марнахъ по-чтовыхъ. 2109 11—20

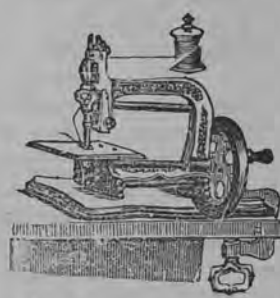
Заступникѣвъ пошукуюся.

ИСТОРИИ РУСИ (Печуя).

Коштує 10 кр. а. в. Въ частіи разомъ въ цѣлости коштують 74 кр. безъ пересылки.

Дѣстати можна за 20% въ тов. „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вѣр-менска ч. 27, а безъ рабату по вѣхъ книгарняхъ Галичины, Бу-ковины и Угорщины. — Исторія ся поручена Высокою ц. к. Радюю школьною на нагороду для дѣтей и до библиотекъ школьныхъ.

По надъ вѣе новости.

2 найкрасѣй, найпрактичнѣйшій и найкорист-нѣйшій предметъ выставы вѣдѣнской суть, ново вынайденъ механична масничка патен-ту „Rapid“, котрою можна зробити масло за 5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або сметанки и яецъ.

Цѣны сей маснички суть послѣя обему
0.5 2 5 10 25 литровъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Литръ зр. 3.40 коштує вынайденъ одъ сеприя 1888 ручна машина до шити, патенту „Elasta“
Та машина робить красно, скоро, добре ров-номѣрнымъ швомъ, шие вѣе матеріи безъ выжимъ, зроблена послѣя найвыш-шихъ механическихъ, вымѣтъ новочасныхъ и выключена тревало зъ найвыш-шого зельза литого. Згаданй предметъ и поодинокю, можна купити за послѣ-платою або за надосланиемъ грошей

въ Central-Depot ново вынайденыхъ
Butter und Näh-Maschinen WEISS et C.
2771 Wien, I. Seilergasse 7. 14—22

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованъ и певий средства космо-тичній,

одзначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновый, възможна и подпмагає во-лосоу россти. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова възможна корнѣвъ волосъ и запобѣвъ выпадаи волосю. — Слонкъ 80 кр

Вода атенська, до змываня волосъ, запобѣвъ творис-тия парильмъ, одсвѣжує, робить тре-вальми барву и полыскъ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣляе знаменито на корнѣвъ во-лосъ и на порѣбѣтъ волосъ. Въ случаяхъ де въ настѣдѣвъ недуга выпало волосъ, выказавъ великимъ цѣлюще дѣляне. Въ по ужитю одной фляшки можна добачити порѣбѣтъ. — Цѣна 1 ар. 20 кр.

Есенция мятова до полоканя устѣ, кромѣ приятного, скрѣпляющего смаку и запаха, дуже ко-ристно дѣляє на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алькаличный, до чищення зубѣвъ. Надає перлову бѣлѣсть, оддала ла-мьнъ и квасы, котрі наводять боль и порохавныя зубѣвъ. Шпуделько 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прытѣ рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львовска. Приятный, нѣжный и довготривалый запахъ той воды здѣлавъ се, що въ Антверпѣи на выставѣ всемирной збстала публично прокла-мована и одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бол-шого 1.50 кр.

Нитретина. Выборное средство до фарбованя въ сейчасъ волосъ на тревалу и красно барву черну и темну; естѣ цѣломъ нешкѣдливе а въ ужитю цѣломъ поединче. Цѣна 1 ар.

Бѣлѣй и гарный руки. Наибольше червоный и по-паданй руки выбѣляється и вывѣжывается по кѣлкаразовомъ натертю Кремль ро-стинонѣмъ. Слонкъ 80 кр. 359 89—?

Смаровило литовске до обуви и шкѣртъ, ягчить шкѣрту, робить ен непрома-кающею и тревалою. Пуделько по 50 кр. и 1 ар.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торго-вляхъ: ул. Копреника ч. 3. и ул. Галички рѣзъ Валовомъ. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Сукошницъ ч. 20, и въ ЧЕР-НОВЦЯХъ Рынокъ ч. 2.

Знамениту осыну БРИНДЗЮ угорску СЫРЫ:

Ташинскій
Ементальскій
Лимбургскій
Ромадуръ
Имперіаль
du Neufchatel
de Brie 2858 2—5
Рокфоръ
Зеловый
Пармезанскій
Едамскій
Страхеръ и т. п.

въ наилучшихъ родахъ:

поручає

Альбертъ Шковронъ

передстѣвъ

Ф. В. КРУЛИКОВСКИЙ

торговля товаровъ корѣп-ныхъ и деликатесовъ

у Львовѣ, Пляцъ Маріицкій Число 7.

ХРЕСТЫ

надгробній и памятникѣвъ,

тревалд, лѣжированъ и зо-лоченъ (за поручкою)

поручає

у великомъ выборѣ

и найдешевше

АНТ. ГАЛЬСКИЙ

Торговля зельзомъ

У ЛЬВОВѣ

Пляцъ Маріицкій ч. 9.

Цѣпки илюстрованъ

на желанье франко.

2841 4—6

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„С П Р И Ю С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдату каву сирѣ-важену безпосередно одъ проду-центѣвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 ар.

на провинци:

4½ кильо 8.70 и 9.60 ар франко

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опуств.

Не маю зовѣсьмъ тыхъ родѣвъ кавы, котрі отоло-шуютъ иншій подѣ назвою

мого знамени. Спрѣважую каву

просто одъ продуцентѣвъ, що

можу доказати, и продаю ен най-менше о 20% дешевше якъ хто не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Триствѣ мож-на достати каву вже лишь зъ че-твертой руки, а то для того, що

продуцентъ спрѣдає гуртовниками

на мѣсци, той знову гуртовники въ Европѣ, одъ тыхъ купує ком-сiонеры, а одъ него ажъ купѣи и то

звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожного

переконати, чи достане де инде

по той цѣнѣ таку каву якъ моя

що до якости и смаку. 2237 217—С

Коцики на лѣжка, плюшові англійскі до подорожи, Ковдры шиті зъ вовняного и шовкового атласу, Матерацы

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

2636

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часосиць.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фабр. Черлянської.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Беднарского.

Выходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львові Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австрія: за Галицію: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на попереднее застереженіе. — Рекламация неопечатанъ вольный одъ порта.

Подлинное число копій 8 кр. а в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. одъ одномъ стрѣлкѣ печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числятся по 10 кр. одъ стихша.

Рѣчь посла о. Озаркевича

выголошена на 312 засѣданіи палаты послѣ рады державной, дня 19 и ст. марта, при буд-жестѣ школьній.

Высока палата! Записався я до слова, чтобы центральній управѣ вѣрнопослѣдній и просвѣтъ подати до вѣдомости, якій пекучій подробній потребности має народъ рускій. Къ-ляжь передовѣсьмъ зверну увагу на справы школьній и на способъ, въ якій законы школьній прамѣняются до Русинѣвъ, то на тѣмъ поля треба бы великою направи.

Народъ рускій въ Галичинѣ и на Буковинѣ посѣдає лишь одну гимназію зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ у Львовѣ и одну паралельную классу при гимназіи въ Перемишлѣ, коли въ Галичинѣ (?) истнує 14 гимназій польскихъ и двѣ нѣмецкы. Въ той разучовѣ до-статочный, чтобы показати, що вѣхто не дбає о просвѣтѣ миллионного народа руского, бо мо-лодѣжь школьна не може побираѣ науку въ языцѣ материнѣмъ.

Не разъ, не два подносили въ сѣй выс. палатѣ послы рускій потребу, чтобы правитель-ство взялось за основаніе гимназій рускихъ, именно въ Перемишлѣ для Галичинѣ, а въ Кіцманѣ для Буковинѣ, и навѣтъ я самъ предложивъ въ тѣмъ дѣлѣ внесеніе на 224-омъ засѣданіи. Внесеніе на основаніе гимназій въ Кіцманѣ застряло досѣ въ комисіи бюджетовой и пойдѣ мабуть тихеюче до коша, хочъ, якъ звѣстѣю, Русины буковинскыѣ не мають нѣ одной гимназіи для себе. Для Русинѣвъ въ Галичинѣ засновано, якъ выше згадану, одну руску классу паралельную, а прочіи классы мають доперва постепенно довершатися. Одна-кожь така половинна работа не може Русинѣвъ вдовольнѣти, и то такъ довго, доки бодай не заведѣся тамъ классъ подготовляюща зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, бо анъ въ Перемишлѣ анъ въ сусѣднѣхъ повѣтахъ нема нѣ одной 4-классовой школы руской, хотѣй по-вѣты тѣ заселеній переважно Русинами. Русинѣвъ въ тѣхъ околицяхъ обмежено лишь на одно-або дво-классовы школы народны, а тѣ школы не въ силѣ подготовити молодѣжь руску до руской гимназіи. Молодѣжь, що у-читися въ польскихъ школахъ, не естъ подго-товлена до гимназіи руской, а тогдѣ, зовѣсьмъ природно, рускій классъ паралельный будѣтъ илюзорный. Выс. правительство узвало вже сей принципъ одповѣднѣмъ и въ наслѣдокъ того завело подготовляющіи классы при гимна-зіи руской у Львовѣ и при гимназіи нѣмецкой въ Бродяхъ, тутъ зъ нѣмецкимъ, тамъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

Чтобы зарадити лаху, удалося политиче-ское товариство „Народна Рада“ до Его Експеди-ціи п. министра просвѣты съ представленьемъ, чтобы змѣнивъ завети подготовляющу классу зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ Пере-мишлѣ на ладъ такыхъ-же классъ у Львовѣ и Бродяхъ, а также просило, чтобы п. мини-стеръ вплинувъ на раду мѣску въ Перемишлѣ и спонукавъ еи, основати для тамошнѣхъ Ру-синѣвъ 4-классову школу народную. Предста-вленіе то передано галицкой радѣ школьній, щобъ она подала свою гадку и здала справу. Рада школьна не запретила сѣи потреби, а за-мѣтила лишь, що належало-бы такую клас-су одкрыти не зъ 1888-89, але ажъ зъ 1889-90 рокомъ школьнимъ. Такъ зачуло спра-возданіе галицкой рады школьной зъ 30 чер-вня 1888 р., ввесе до министерства просвѣты, бо показалося, що до руской паралельной клас-сы въ Перемишлѣ вписалося значне число (61) учениковъ. Въ другій половинѣ липня 1888 р. ввели также Русины перемишльскыѣ просьбу до п. министра просвѣты въ тѣмъ самѣмъ дѣлѣ, и зновъ зажадану справозданіа о тѣмъ дѣлѣ галицкой рады школьной. Рада школьна зажадала бѣтакъ справозданіа бѣ-директора гимназіи польской въ Перемишлѣ, бѣдъ управителя руской паралельки, бѣдъ збору учительского паралельной классы и бѣдъ окру-жного инспектора школъ народныхъ. Въ обста-влѣ за тѣмъ, чтобы въ Перемишлѣ завети руску классу подготовляющую. Але мимо сихъ Русинамъ прихильныхъ справозданій и мимо давнѣйшій постановы рады школьной зъ 30 червня 1888 р., мала та сама рада школьна предложати министерству просвѣты нове спра-возданіе, въ котромъ протавитися основаніа згаданой классы подготовляющей. По такій несподѣванной змѣнѣ звернулася недавно „На-родна Рада“ зновъ до п. министра просвѣ-ты, просящи, чтобы министерство ще разъ о-сновно вглянуло въ цѣлу справу, вѣлѣло собѣ предложати всѣ дотычнѣ акты, и чтобы рѣчь тую порѣшило по справедливости и од-повѣдно вымогамъ и потребамъ народу рус-кого. Въ згаданныхъ петиціяхъ пояснено все-сторонно мотивы, тоже, думаю, не можна сумнѣватися, чтобы правительство того го-ра-чего бажанія Русинѣвъ не сповнило.

Якъ сказано, Русины посѣдають досѣ лишь одну гимназію руску у Львовѣ и одну паралельную классу въ Перемишлѣ. Але народъ рускій тѣмъ не вдовольсѣ, того ему за мало, — и тѣмъ-жъ „Народна Рада“ ввела также петицію до рады державной, чтобы правитель-

ство основало руску гимназію въ Чортковѣ, або евентуально нѣзшу гимназію въ Бучачѣ перестроено на 8-классову гимназію зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. За тѣмъ удѣ-шло тутъ дуже багато петицій и бѣдъ народу руского. Резолюцію въ тѣмъ дѣлѣ ухвалѣта также галицка рада школьна зъ 18 жовтня 1888 р. Основаніа той новой гимназіи вимагає коначна потреба, бо въ цѣлой Австріи нема такъ розлогой територіи безъ гимназіи, якъ та, що обнимає повѣты Бучачѣ, Чортковѣ, Гусятинѣ, Залѣщичахъ, Борщѣвъ, Городенѣ и Тер-ебовлѣ. На тѣй територіи нема нѣ одной пов-ной школы середной, а повѣты тѣ дуже бѣд-ные бѣдъ найбѣднѣйшихъ же гимназій въ Бере-жанѣхъ и Тернополѣ. Въ тѣхъ сторонахъ жи-ве въ сѣдѣльній масѣ 419 600 Русинѣвъ, а 160 000 интелектуальнѣхъ, то и потреба гимна-зіи зовѣсьмъ оправдана.

Однакожь, якъ бачу зъ предложеного по-дробного справозданія бюджетового, комисія бюджетова предлагала, чтобы петиціи мѣста Бучача и тамошного выдѣлу повѣтового бѣду-щати правительству до можливого уваженія, а внесеніе то мотивує мѣжъ иншимъ и тѣмъ, що заснована гр. Потоцкимъ гимназія ще до-теперъ находитися все-таки въ рукахъ чина Василянѣвъ. Якъ вѣдо, иде тутъ о заведеніе высшой гимназіи въ Бучачѣ зъ польскимъ я-зыкомъ выкладовымъ и о одобрѣніе сѣи гим-назіи Василянѣмъ. Якъ одно такъ и друге протавитися бажанамъ руского населенія, бо внесеніи до рады державной петиціи не дома-гаються гимназіи польской, але руской, а ко-ли може хто замѣтити, що самъ Василянѣвъ прастали колѣсы изъ то, щобъ ихъ гимназія бѣла зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ, то скажу, що се сталося только зъ крайнон ко-нечности, бо инѣше та нѣзша гимназія не ма-ла-бы нѣякихъ учениковъ, бо молодѣжь була-бы перейшла до найбѣднѣйшій гимназіи поль-ской. Якъ-же бы тую гимназію, основану гр. Потоцкимъ, але остачу подѣ управно Васи-лянѣмъ бѣдъ 1754 р., отже 135 лѣтъ, схотѣло правительству Василянѣмъ безъ причины одо-брати, то се противило-бы всѣмъ засадамъ справедливости и гуманности, тѣмъ бѣльше, що Василянѣвъ досѣ вѣрцѣво вѣли сѣю гим-назію.

Хочъ народowi рускому, одповѣдно до его численности, належало-бы 11 гимназій, то бѣтъ звертаєсь на нѣ до правительства зъ смѣр-нѣйшимъ бажаньемъ, и для того я внесеніи сю-ды численій петиціи, котры домагаються бѣдъ правительству, чтобы въ Чортковѣ основало-ну гимназію руску або, евентуально, нѣзшу гимназію въ Бучачѣ перестроено на руску 8-классову, поручаю якъ найгорячѣйше выс. радѣ державной и выс. правительству. Але за-мѣтити може хто, що сѣйзъ галицкій зако-номъ зъ 22 червня 1867 р. артикуломъ VII. застерѣтъ для себе право змѣны языка выкла-договъ въ школахъ середныхъ. На то одповѣ-даю, что основаніе новыхъ гимназій входить въ обѣмъ ексекутивны правительства. Право рѣ-шати о языцѣ выкладовѣмъ въ гимназіяхъ анъ не застерѣжено въ статутѣ краєвий для сѣй-му, анъ радѣ державной нѣтъ не одобрѣти компетенціи до того. А вѣдѣи сѣймъ не має права рѣшати о языцѣ выкладовѣмъ въ тѣхъ гимназіяхъ, що доперва мають засноватися, де-отже не може бѣти бѣсѣды о якѣмъ змѣнѣ я-зыка выкладового.

Русины не мають нѣякой надѣѣ, чтобы сѣймъ давъ имъ яку-небудь гимназію. Се звѣ-стно зъ найновѣйшого досѣдѣу зъ гимназією пе-ремишльскою. Тожъ Русины мусѣтъ звертатися зъ своимъ петиціями до рады державной и до правительства. Най тѣ два факторы, на осно-вѣ своихъ правъ, возьмутъ въ оѣрку культур-ну сторону народу руского, най объективнѣше осудити и узнати справедливѣ потреби и права руского народа.

Что до учительскихъ семинарій мужескихъ и женескихъ, то рускихъ семинарій въ Гали-чинѣ зовѣсьмъ нема, якъ я се уже подноси-валъ на 46-омъ засѣданіи. Мужескихъ семи-нарій учительскихъ естъ три у вѣхѣдѣй а три въ захѣдѣй Галичинѣ; женескихъ двѣ у вѣхѣ-дѣй а одна въ захѣдѣй. Зъ тѣхъ девѣти за-веденъ назначеній у вѣхѣдѣй Галичинѣ 3 для учителей, а 2 для учительокъ зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ, а зновъ 3 для учите-лей и одна для учительокъ т. зв. утравки-стичныхъ, зъ обома языками выкладовымъ.*) Такъ утравкистичный заведеніа, хочъ въ нихъ деякіи предметы выкладаються по руски, не суть достаточны, бо полска мова яко выкла-дова все таки тамъ протекуєся, якъ я се тутъ на основѣ петицій Руского Товариства Педа-гогичного уже выказуєся. Зъ того выходитъ та аномальность, що молодѣжь школьна не може достати одповѣдного образованія въ своей материнѣй мовѣ, бо учитель и учителька му-сятъ учити молодѣжь въ школахъ народныхъ бѣльше въ польскій мовѣ, а черезъ то спина-ются просвѣта, котра може розвиватися только черезъ матерну мову. Таке поступованіе су-перечить законамъ основному зъ 21 грудня 1867, котрый въ артикулѣ XIX алинея 3 поста-

*) Тутъ щось очеидячки неслѣно сказано. — Прим. Ред.

новляє: „Въ краяхъ, де мешкає бѣльше на-родности, повиннѣ публичнѣ школы такъ бу-ти уладженѣ, чтобы, не уживаючи примусу до-вученія другой мовы краєвой, кождый народъ доставѣ потрѣбнѣй средства до выобразованія своей мовы.“ Ба, оно суперечить также за-конови краєвому зъ 1867 р., котрый также не накладѣ примусу до вученія другой мо-вы краєвой зъ заведѣбаньемъ мовы матерной.

Конечнымъ естъ бодай заложеніе учи-тельскихъ семинарій мужескихъ и женескихъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ вѣхѣд-ной Галичинѣ, а то у Львовѣ або въ Стани-славовѣ або евентуально въ Коломыцѣ, подобно якъ поступає министерство просвѣты зъ ин-шими народами, котры, хотя выказуєтъ далеко менше людности якъ трымалиновскій народъ рускій, т. е. Словѣнцѣ, Хорваты и Италиянѣ, а однакожь для нихъ закладаються окремі національнѣ семинаріи учительскы мужескы и женескы, де навѣтъ другій языкъ краєвой не естъ обовязковымъ, якъ се выказує спеціально справозданіе лежачего передъ нами prelimi-наря бюджету. Однакожь на велике мое зачу-дованіе почуєтъ я въ 306 засѣданіи бѣдъ п. спра-возданія при министерствѣ справъ внутрѣш-ныхъ, д-ра Катрайна, такій уступъ: „Одна-кожь мущу се повернути до одного замѣту посла д-ра Менгера. Онъ говорилъ также о одностанахъ межѣ Русинами и Поляками. О-сѣбно якъ однакожь понформованій о одно-станахъ бѣдъ моихъ товаришѣвъ зъ Чехіи, зъ котрыми-жъ я часто стыкаюся, то думаю, що Чехи въ чѣсѣмъ королевствѣ радо бы на те-агодилися, чтобы тѣ самѣ засады, котры п. посолъ д-ръ Менгеръ радѣ бы видѣти захо-вуванными въ Галичинѣ, прайшли до пере-вѣдѣня въ Чехіи, и то зарѣвно для Нѣмцѣвъ и Чехѣвъ.“

Я позволю собѣ отже той користный станъ Русинѣвъ супротивъ Чехѣвъ порѣвнати побѣду справозданія preliminary бюджету; въ нѣмъ знаходимо: Зъ чѣскимъ языкомъ выкла-довымъ мають Чехи одѣтъ университетъ, Ру-сины не мають жадного; Чехи мають 16 гим-назій въ Чехіи и 4 въ Моравіи, разомъ 20, до-того же 5 школъ реальныхъ, Русины мають лишь 1 1/2 гимназіи; Чехи мають 8 семинарій учительскихъ мужескихъ и 2 женескы, Ру-сины не мають анъ одной зъ своимъ языкомъ выкладовымъ. — Бѣдѣ-жъ число чѣской лю-дности лишь дуже мало превышаетъ число рус-кого народа, то думаю, що Чехи такыхъ рус-кихъ односѣтъ у себе не праймали-бы, що кождый безсторонный только подтвердити може.

Естъ то справедъ фактъ надто выдаючий въ очѣ, что членъ той правды противъ рус-кого народа, отже тѣмъ и противъ рускихъ посѣловъ, котрыхъ бѣдѣшность звыкла все при-числяти до своихъ союзниковъ, такъ непри-язнь выстѣпаетъ, коли противно д-ръ Мен-геръ яко членъ лѣвицы, не маючи нѣякого ин-тересу партійного въ тѣмъ напрямѣ, такъ те-пло за нимъ узяєся. Я-жъ думаю, что п. по-солъ д-ръ Менгеръ узяєся только за справе-дливую справу, а за тую оборону народъ може ему только вдѣчнымъ бѣти, якъ и кож-дому иншому, котрый также признає и под-пирає права нашего народа, а при тѣмъ фак-тѣ, что всѣмъ стараніа о нашѣ права остають даремными, для нашего народа дуже пожа-дане слово: Помагай, що помочи може!

Коли далѣе сполгнати на нашѣ шко-лы народны, то показуєся зъ статистичного выказу галицкой рады школьной краєвой зъ року 1887, что въ Галичинѣ припадає 1666 школъ на руску а 1404 школъ на польску людность, 209 школъ зъ причины недостаточ-ныхъ семинарій учительскихъ було необсѣдѣ-ныхъ а значна часть людности же зовѣсьмъ не має школъ. Коли-жъ также зважити, что въ захѣдѣй Галичинѣ суть лишь мешканцѣ поль-ской народности, то легко спобзнати, що за компактна маса мешканцѣвъ руской народно-сти находится въ вѣхѣдѣй Галичинѣ, котра нѣякимъ дѣломъ не повинна бути неуважно-вѣна и упослѣдѣна.

Высока управа школьна могла-бы чей и тутъ выявити свой впливъ, чтобы охоронити повагу законѣвъ. Она повинна-бы окрѣмъ ус-ушенія заходѣний недостатковъ также при-вѣсь утравкистичныхъ семинаріяхъ учитель-скихъ мужескихъ и женескихъ вѣхѣдѣй Гали-чинѣ и евентуально при ново маючихъ за-ложитися заразомъ завети 4-классовы школы вправѣ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, котры мѣла-бы цѣлъ заступити 4-классовы шко-лы народны, бо окрѣмъ Львова е лише въ Тернополѣ и въ Станиславовѣ по одной рус-кой класѣ, отже и не даю, что деколи му-сѣтъ не ставити учениковъ, бо не можна даль-ше поступати.

Таяжь управа повинна далѣше заради-ти, чтобы также въ мѣсцевостяхъ зъ мѣша-ною людностью, де знаходиться 40 учениковъ руской народности, одноклассовы школы народ-ны были закладаны а бѣтакъ въ мѣру потреби розширюваній, що особливо въ мѣстахъ мало-бы переводитися; наконецъ повинна-бы она впливати также на громады, чтобы закла-дали народны школы для Русинѣвъ.

Зъ того всего выходитъ, что основнѣ за-коны державнѣ не уважняются, бо рускій

молодежи одбываются всякѣ средства до культурного розвою и духового выобразованія, а выс. управа наукова всемо притакѣ, за-дѣла чого всѣ школьнѣ законы не прѣстикуются побѣла обовязующихъ уставѣ.

На агадку заслугѣ и та обставина, що на тѣи громады, котры вже причиняються до-дотации школы, выплываєся, чтобы подвысѣли еше декларовану ними давнѣйше прѣстацію. Таке поступованіе супротивляєся навѣтъ кра-євой уставѣ зъ р. 1867, бо коли примѣромъ право громадъ на давнѣе прѣзенты учите-лямъ, котры тоє право въ своихъ фундаці-онныхъ грамотахъ выразно собѣ застерѣгли и его имъ подтверждено, краєвою уставу не зб-стало знѣсѣно, то и не можна зовѣсьмъ зму-шувати громады до высшихъ прѣстацій якъ-только до такыхъ, котры установленіи суть въ дотацийной грамотѣ и въ краєвой уставѣ.

Коли далѣше переходжу на надѣбрѣ школьнѣй, то треба сконстатувати, що многіи инспекторы школьнѣй только политичну сторо-ну понимаютъ и въ школахъ еи прикладають, отже зъ той причины неразъ безъ всякого скрупулу вносятъ на усунѣніе зъ посады за-служенныхъ учителей, котры зъ практичнымъ хѣномъ учѣтъ школьную молодежь въ еи ма-теринѣмъ языцѣ и тѣмъ бажаютъ еи выобразу-вати; се-жъ дѣєся звычайно выгнаємъ въ стороны, де живутъ только мешканцѣ польской народности, а черезъ таке поступованіе тѣхъ бѣднѣхъ людей нищѣтья зовѣсьмъ морально и матеріально. Такъ жалобы вношено неразъ навѣтъ до выс. управы науковой.

Такъ инспекторы забороняють также учи-телямъ уживати руского языка на конфе-ренціяхъ учительскихъ, силуотъ учительѣвъ на-лежати только до польского товариства педа-гогичного, признають прѣнумеровати только польску газету школьную, а коли тѣи такыиъ вымогамъ не повинуются безусловно, бо не могутъ заперечувати свои руской народно-сти, то ихъ за кару переносѣтъ або они вы-ставляються на многіи прикросѣ, бѣдъ чого ихъ житѣе только нидѣе. Що такъ дѣєся, се доказає та обставина, що рускій посѣлы въ га-лицѣмъ соймѣ поставили були интерпелѣцію въ сѣй справѣ. П. комисаръ правительственный одповѣвъ вправѣ оѣциально, що уживанія руского языка на конференціяхъ учительскихъ не можна заборонити и что учитель могутъ прѣнумеровати руску часопись школьную, одна-кожь практика показує инѣше, бо система упослѣдѣжуванія руского языка треває далѣше безъ перепонъ.

Навѣтъ школьнѣ рады окружай не посту-пають въ тѣмъ взглядѣ заветѣды правильно, бо приказуєтъ мѣсцевымъ радамъ школьнымъ уживати въ школьныхъ справѣхъ только поль-ского языка. Въ доказъ сего привожду яко примѣръ громаду Мазувъ въ долиньскѣмъ по-вѣтѣ, де тамошній радѣ школьній мѣсцевой приказано не уживати руского языка въ уря-дованіи. Чѣсто рускій громадѣ, котрой основ-ный законъ державнѣй позволяє уживати сво-его матерного языка, не вѣлно отже поступати посѣла того закона, тѣмъ способомъ отже ѣи не вѣльно плекати свой матернѣй языкъ сво-бѣдно и хѣсноватися нимъ безъ перепонъ.

Я зовѣсьмъ не маю на гадѣцѣ обвинѣти цѣлой надѣбрѣ школьнѣй, але я бажавъ-бы только того, чтобы не ставляно перепонъ про-свѣтъ народнѣй такыи инспекторами школь-ными, котры политично стараються прикладати до школьнѣйства, и чтобы выс. управа школьна при именованіи инспекторѣвъ на тоє взглядѣ брала, абы и такіи особы, котры твердо трима-ються руской народности, могли дѣставатися на посады школьныхъ инспекторѣвъ.

Что до школъ высшихъ, то хочу лише коротко згадати за школу технѣчну, а то въ той способѣ, что помню мозольныхъ студій, котрымъ мусѣтъ еи слухаѣъ ажъ до обѣдѣня еи поддаватися, ихъ оѣбѣла не трактуєся на-рѣвни зъ обѣдѣненными случаями иншихъ школъ высшихъ. Я думаю, скоро она естъ школою вышюю, то управа школьна повинна и берегѣтъ той еи характеръ; однакожь види-мо, что обѣдѣненными слухаѣамъ технии часто бдмываєся навѣтъ належачого имъ титулу „внѣжнѣра“, хотя въ иншихъ высшихъ шко-лахъ набутый степенъ завѣдѣды задержуєся, и что черезъ те ѣи пѣвнѣйше, коли хто зъ нихъ вступѣе до службъ державной и пр. яко у-рядникъ при зѣлѣзницѣ, не мають пѣршенъ-ства передъ иншими, котры неразъ не обѣ-чали и середнѣхъ школъ. Се станѣ, надѣь котрымъ належѣтъ застановитися, чтобы повага сѣи высшой школы тѣмъ не утерпѣла.

Коли я тутъ призвѣтъ прикладѣ урядни-ковъ державныхъ, я тѣмъ зовѣсьмъ не маю на гадѣцѣ робити якій закады той центральнѣй у-правѣ зѣлѣзницѣ, бо наѣмѣры теѣрѣшнѣй цент-ральной управы суть найсправедливѣйшій и найгуманнѣйшій, тому что она дає першенство тѣмъ, котры мають технии студій, и знає добре оѣцнати заслугѣ каждого зъ подѣласт-ныхъ ѣи, якъ се стверджує щоденна практи-ка, але було-бы пожадану, чтобы на будуче — бо часы могутъ змѣнитися — выдана була службова прагматика для урядникѣвъ при ав-стрійскихъ зѣлѣзницѣхъ державныхъ, при-чѣмъ бы студій принципіально давали право

до першенства, и щобы технична школа та-кожъ де факто була піднесена.

Въ тѣмъ напрямѣхъ інтересованій удалася зъ петицію до выс. рады державной, въ ко-трой подробности а дальше не вхожу, бо справа належить болѣе до министерства тор-говлѣ, котра и певно буде знати ен пбела пра-ва и слухности оцѣнати.

(Конецъ буде.)

Демонстраціи въ Будапештѣ.

О послѣднихъ демонстраціяхъ въ Буда-пештѣ мамо теперь вже точай вѣсти и дѣя-того подаемо вхъ въ основнѣйшѣмъ переглядѣ.

На вѣрковѣмъ засѣданіи ставъ бувъ пос. Етвешъ доказувати, кѣлько то Тисса заробивъ неправдо на будовѣ льокальныхъ желѣзницъ, що переходять черезъ вугарскій комитатъ, де Тисса має свои добра. Насампередъ боронивъ Тисса самъ, а бѣгавъ выстуиувъ гр. Сте-фанъ Каролій, и хочъ самъ належить до опо-зиціи, ставъ боронити Тиссу. Онъ сказавъ: „Тисса есть чоловікъ, котораго чести такій підозрѣнія взагалѣ не чѣпляться. Але я не во-доляюся сими словами; я ставлю внесенне, щобы палата ухвалила, що такий вѣнчѣмъ неоправданій инвенуаціи не смѣють болѣе по-вторяться.“ Симъ выступилемъ своего члена була оппозиція зовсѣмъ змѣшана. Въ палатѣ роздалися грѣмкій оклики въ честь Тиссы, а коли вже притихло, хотѣвъ президентъ Печъ закрыти засѣданіе, але гр. Каролій поставивъ внесенне формально на писемѣ и зажадавъ го-лосованія надъ нимъ. То оппозицію те болѣе змѣшало и адалася, що она вже розбита. На-жаданіе Тиссы не бѣдбулося голосованіе и по-слы почалися розходити середъ величезной о-ваціи въ честь Тиссы. Тимчасомъ въ кульо-арахъ приключилася слѣдуюча пригода:

Зъ галерій сходили студенты, котрі тамъ підбѣгавъ засѣданіа буля въ великѣмъ числѣ. Мѣжъ ними буеъ такожъ 19-лѣтній укѣчен-ный реалистъ, Саможикъ, сынъ инженира въ министерствѣ коммунаціи. Онъ оповѣдавъ от-же, що кола послы выходили, кѣлькохъ зъ нихъ крикнуло: „Abszug Eötvös!“, а пос. Иван-ка бѣдзавася на то: „Теперь можете Етвеше-ви устроити похѣдъ зъ смолоскипами“. На то-мавъ сказати Саможикъ: „Нѣ, Тиссъ устро-ио, зъ лѣвками!“ Въ той хвилі прискочивъ до него пос. Роговчъ и вдаривъ его. Тогдѣ онъ бѣдзавася и вдаривъ Роговчого въ лице. На то надѣбгли оба Андрасъ и стали его би-ти палицами, а бѣгавъ те и Роговчъ стрѣливъ до него. Послы зъ партіи Тиссы розказують зновъ, що Саможикъ крикнувъ до посла Иван-ка, 70-лѣтнього старца: „Почекай, ты мамело-ку!“ и поставивъ до него, а Роговчъ прибѣгъ и ставивъ въ оборонѣ старика, стоивъ Са-можика за ковшѣр. Саможикъ бѣдзавася и вдаривъ Роговчого въ лице, а той добувъ тогдѣ малый револьверъ системы Фльорберта, ко-трій носить заведѣды при собѣ, и стрѣливъ до Саможика змѣривши въ ноги. Саможикъ не-сталося нѣчого, бо куля бѣдилася бѣдъ бляш-ной коробки въ вѣшени и лишь дуже легко зверха здерла зъ ноги шкуру. Въ палатѣ зро-бився страшный крикъ. Саможика внесено до-комнаты вестора, тамъ его оглянено и заразѣ бѣдослано домѣвъ.

Мѣжъ студентами розбѣшлася тимчасомъ поголовка, що послы зъ правительственной партіи напали на якогось студента и его зма-сакрували; говорено навѣтъ, що въ парламен-тѣ одинъ посолъ застрѣливъ студента. Передъ парламентомъ збралося отже було множество студентовъ въ грѣзній поставѣ и стали вы-крикувати: „Послы зъ правительственной пар-тіи то розбѣивни!“ Кѣлькохъ полиціантовъ, що стояли передъ парламентомъ, не могли дати собѣ рады и доперва оппозиційный посолъ Абрамъ наклонивъ студентовъ до того, що они розбѣились.

Вечеромъ о 7 год. збѣралися студенты на наряду подѣ голамъ небомъ въ паркѣ пе-редъ музеемъ и постановили выслати депута-цію до клубу оппозиціи. Въ клубѣ сказавъ имъ Аполій, щобы они розбѣились спокѣйно и чекали, ажъ цѣла справа розяснитсѣя. Такъ само сказали депутаци и въ клубѣ крайней лѣвицѣ. Теперь поступили студенты улицами и почали высѣвувати та выкрику-вати, а до нихъ прилучилося такожъ множе-ство народу. Теперь же выступила и полиція та заступила имъ дорогу. Комисаръ полиціи завбавивъ студентовъ, щобы они разошлись, а коли они не слушали, казавъ дати полиціи три разы знакъ трубою. Студенты налякалися и стали теперь разбѣгаться. Одна часть зъ нихъ выбѣла те по дорогѣ бѣка въ домѣ се-кретаря державного Матдековича. На то над-бѣгла полиція и бѣдѣлъ войска и зробили по-рядокъ. Тимчасомъ збѣралася въ другѣмъ мѣсці гурма людей и почала робити крики. Тутъ не було вже студентовъ. Войско высту-пило противъ демонстрантовъ зъ багнетами и зробило порядокъ, але не равало нѣкого. Де-монстрація сего дня тревала до 11 год. въ-ночи.

Въ сѣреду рано почали студенты и ма-сы народу збѣратися зновъ на улицы. Голов-нѣйшій улацъ буля обсаженъ войскомъ и по-лиціантами. Въ парламентѣ буля галеріи пе-реповнені. Коли розпочалося засѣданіе, зая-вивъ президентъ палаты, що вчерашна афера-буде предметомъ наарады комисіи для ненару-шимости побѣдоски, а бѣгавъ бѣдчавъ пше-мо Роговчого, въ котрѣмъ той просить, щобы палата ухвалила его бѣдъ ненарушимости, бо-бѣ хотѣвъ бы, щобы цѣла справа пошла пе-редъ судѣ. Орбанъ ставъ розказувати, що бѣдъ видѣвъ, якъ пос. Бонча бѣвъ Саможика пали-цею, а пос. Бети боксеромъ. Такъ само оповѣ-давъ пос. Везей и казавъ, що бѣдъ дѣлать прискочивъ и хотѣвъ Саможика боронити, а тогдѣ Роговчъ стрѣливъ. Польовій оповѣвъ, що нинѣ, коли бѣдъ входивъ до палаты, оскор-бавъ его тяжко пос. Крайчикъ (его своякъ

Ред.) и що бѣдъ хоче ту справу предложити на тайномъ засѣданіи. Отже на тайномъ засѣ-даніи сконотатовано, що Крайчикъ стоевъ бѣзъвожъ громадки пословъ въ оппозиціи и ставъ втручуватися до ихъ бесѣды, а Польовій ска-завъ ему: Ида геть. Ты хочешь насъ сканту-вати; мы знаемо и безъ тебе, що мамо робити. Крайчикъ приулоася, що Польовій ска-завъ ему: Ты хочешь насъ „шпионовати“ и бѣдъ на то бѣдповѣвъ дуже простакувато (ска-завъ мабутъ щось о шибениці). Крайчикъ од-накожъ бѣдчавъ свои слова и бѣдчавъ на тайномъ засѣданіи перепротести Польовія. На-томъ закончилися тайне засѣданіе и адалася, що все залагодиться добре, бо и оппозиція обѣщала причинитися до успокоенія студен-товъ.

Тимчасомъ на улацѣ передъ парламен-томъ стояло вже множество студентовъ и на-роду; особливо богато студентовъ стояло ко-ло технику. Коли надѣбхавъ Тисса зъ своимъ сыномъ, подіяла товня страшный крикъ. Лю-де кинулись до воза и очевидно хотѣли его задержати; хтось замастивъ бѣдъ бѣдъ бѣдотомъ, а бѣдчавъ вдаривъ хтось зновъ пали-цею такъ сильно въ бѣдъ, що розбѣивъ шкуру на дробній куснѣ. Одъ стороны розбитого бѣка свѣдѣвъ сынъ Тиссы, але ему не сталося нѣ-чого. За хвилью надѣбгла пикета полиціи, взя-ла вѣдъ Тиссы въ сѣредину и бѣдела его до-мѣвъ.

Опѣлая прийшло передъ политехнико-ю до слѣдуючей сцены. Студенты не перебирали-уже мѣжъ послами, хто зъ оппозиціи а хто нѣ, лашъ всѣхъ нападаль. Такъ напали они пос. Пульского, чоловіка слабосильного и малого-росту. Хтось вдаривъ его палицею по чѣлѣ-дрѣ. Пос. Тершъ, его политичный противникъ, хотѣвъ его боронити, а въ той хвилі вдаривъ Кастѣ, дѣурнистѣ зъ министерства коммуна-ціи, Терша такъ сильно палицею по головѣ, що его обили кровь и бѣдъ впавъ на землю. Теперь кинулись студенты на Кастѣ и по-били такъ страшно, що его лѣвѣ жагово бѣ-несено до сусѣднего дому. Надѣбгла полиція и стала робити порядокъ, але студенты, що сховалися буля до политехники, стали ен об-сыдувати камнями. Одинъ кончивъ бѣдъ полиціи бѣдчавъ камнемъ въ голову. Кѣмъ одного полиціянта, бѣдчавъ камнемъ, ставъ дуба, и перевернувшись зломивъ полиціянтину-погу. Другій полиціянтъ упавъ зъ коня и такъ потовкѣя, що его треба було ажъ занести до-шпитало. Ситуація ставала дуже грѣзна. На-разъ роздался голосъ бубна и надѣбшло вой-ско, зовсѣмъ такъ якъ бышло до битвы. Войско замкнуло заразѣ все улицы и обету-пило политехнику. Позаякъ ключа бѣдъ ворѣтъ, що ведуть на подвѣрье, де буля студенты, не-було бѣдъ рукою, то казала полиція сякою-отворити ворота и арештувала 10 студентовъ, а прочіхъ выгнала на улицу. То дѣялося около 4 год. аполудня. Обѣсла наставъ бувъ трохи спокѣй, бо всюды на улицахъ розстав-лено войско. Але вечеромъ и въ ноцѣ повто-рили зновъ демонстраціи. Ажъ коли войско-загрозило багнетами, а бѣдчавъ пѣшовъ те и великій дощъ, стало на улицахъ тихо.

На другій день, въ четверъ, выглядало въ-цѣдѣмъ мѣстѣмъ якъ по войнѣ. На улицахъ те-кобъ кроковъ стояли войсковы пикеты; лю-демъ не волюно було ставати на улицахъ, а-войско мало наказъ заразѣ при найменшихъ демонстраціяхъ ужити оружія. Около 11 год.-поступило зъ анатомичного институту якихъ 2000 медикѣвъ до зоологичного кабинету и-сѣввали по дорогѣ пѣсѣвъ. На то збѣглося мно-жество народу. Полиція обетупила заразѣ то-пу и давши знакъ трубою, выступила противъ демонстрантовъ; бѣдѣлъ кѣмъ полиція въ-мѣгъ ока очистивъ улацѣ а студенты разбѣ-глись на все стороны. Тисса буеъ того дня-кобъ разбѣвъ на авдіиціи у цѣсаря а такожъ-и комедантъ корпуса гр. Печачевичъ. Харак-теристичнымъ було такожъ, що цѣсаръ послѣ-лавъ своего адыютанта до обохъ раненыхъ по-лиціянтовъ и казавъ звѣдѣтися про ихъ здоро-вѣ та вручити имъ значий подарунокъ въ гро-шехъ. Вечеромъ около 8 год. повторилися бу-ли зновъ демонстраціи. Симъ разомъ полиція-уже не лишь розганяла, але и арештувала; арештовано якихъ сто людей и заведено до-поллиціиныхъ арештовъ. Зъ клубу оппозиціи-го выглядали послы и кричали: „Дѣвѣтѣся, що они роблятъ!“ На то бѣдзавася кѣмъ по-лиціянтъ: „Замкнѣтъ окна, бо будемо стрѣ-ляти!“

Вчерашний день проминувъ спокѣйно-лишь въ парламентѣ було дуже бурливѣ за-сѣданіе. Пос. Орбанъ розказувавъ о поступо-ваніи полиціи и называвъ ен „бѣтарамъ“ та ска-завъ: Чи президентъ министровъ хоче прѣне-волити улацѣ до революціи? Таке правитель-ство треба поставити въ ставъ обжалованія. Гр. Каролій бѣдзавася на то: То и такъ ста-несъ! Пос. Казъ (зъ умѣренной оппозиціи) до-казувавъ, що народъ на улицахъ буеъ спокѣй-ный, лишь полиція выкликувала розъяренѣе. Видко, що Тисса не хоче допустити, щобы въ-Угорщинѣ проявилася свободна гадка; бѣдъ думѣя такъ якъ своего часу Винаштрѣцъ: Зъ-ворохобниками не треба мѣратися. На то бѣ-повѣвъ Тисса, що бѣдъ за все бере одвѣчалъ-вѣдѣ на себе: нѣяке правительство въ свѣтѣ-не було-бы такъ довго терпеливе. Оппозиціи-ходить очевадно о то, щобы голосованіе надъ-законами перенести зъ парламенту на улицу. Бѣсѣдъ Тиссы перерывала оппозиція окликами: „Hoch Tissa!“

Рада державна.

312 засѣданіе палаты пословъ дня 19. марта 1889.

Въ продолженіи спеціальной бюджетовой-дебаты приходять на порядокъ дневный е-татъ министерства просвѣтъ, а пере-дѣлѣмъ рубрика его „центральна у-права“.

Пос. Фусъ звертаѣся до министра Гавча-зъ замѣтомъ, що слухачи своего пана и учи-теля т. в. гр. Таффео и трактуячи въ наслѣ-дѣзъ того шкѣльницѣвъ зъ становища полити-ки, зразивъ собѣ все сторонично. Передъ-трома роками заповѣвъ мнѣ. Гавчъ великій ре-формы шкѣльній — але тѣ реформы скѣпчили-ся на сѣринъ окружниковъ безъ нѣякой вѣрности. Право о товариствахъ академичныхъ було про-сто партацтвомъ, о котрѣмъ нинѣ самому ми-нистрѣни згадувати не мало — а реформа-шкѣльнѣ сѣреднихъ обмежилася на розпорядже-нію, въ силу котораго не волюно примѣнати дѣ-тей до гимназій передъ скѣпченіемъ десяти-рокомъ жита, а кромѣ того стремить бѣдъ до-розширенія гимназій до девяти лѣтъ, чого од-накъ нѣхто не похваляе. Розпорядженія дис-лекціонныя вызвали такожъ недоволеніе, хочъ-для Чехѣвъ привнесли они користи. Гавчъ вза-галѣ конетуеъ зъ славянскими фракціями а-супротивъ интересѣвъ нѣмецкихъ односѣтся-неприхильно. Що до шкѣльнѣ народныхъ то-лѣвниці не бажавъ нѣякой реформы. Зъ реформѣю-такихъ шкѣльнѣ то зовсѣмъ такъ, якъ зъ здоро-вѣмъ чоловікомъ, въ котораго вмовлять хоро-бу и беруться ен лѣчати. Въ палатѣ знайшовъ-ся навѣтъ князь-лѣкарь (Лихтенштайнъ), ко-трій ту выдумавъ шкѣльну хворобу хоче лѣ-чати яко „Kurfuscher“ и котрій своимъ вве-сеніемъ допустивъ аттестату на здоровый-людскій разумъ. Колисъ буля драгоны кн. Лихтенштайна, котрі въ страшный способѣ-забѣдчили контрреформацію, въ р. 1822 бѣ-давъ намѣстникъ Лихтенштайнъ прасей унѣ-верситетѣ на подалу Бѣвтамъ — тожъ дѣя-чого-жъ бы и теперь не мавъ кн. Лихтен-штайнъ яко выхванецъ Бѣвтовъ зрѣбити чо-гось ad majorem dei gloriam? Промовѣвъ отже-и.. поставивъ шкѣльнѣ внесенне, позабувши-передъ тѣмъ набрати хочъ трохи практикѣ на-поли шкѣльной администраціи. Все жалобы-на нову школу яко безконфесійну суть безпѣ-дѣстивъ. Чого-жъ хоче кн. Лихт.? Чи може-щобы физикъ и математику выслати зъ стано-виска религіи? Супротивъ инвективъ его и его-сторонниковъ не було-бы два, коли-бы и у-бѣйство Кавна вымѣняли они въ вѣну фракціи-либеральной дѣлать, позаякъ перша пара лю-дей на свѣтѣ мала такожъ дѣти обовязаній хо-дѣти до школы. Давна школа конфесійна на-добѣла вже всемъ а особливо учителямъ, зъ-котрыхъ кождый завѣснѣмъ буеъ бѣдъ пароха-и сотрудинка. Стремленія клерикаловъ иду-тъ до того, щобы подѣрвати позу учителявъ. Министръ заказѣ зовсѣмъ невѣнне писемѣ-„Дѣмъ и Школа“, а тимчасомъ въ писемѣ, выдѣванѣмъ самими клерикалами „Родина“-суть уступы прямо вымѣренъ противъ школы. Кн. Лихтенштайнъ предложивъ свое внесенне-дня 25 сѣчня 1888 р. Бѣтъ тогдѣ въ календари-свѣто „навѣрненіе св. Павла“, котораго ня-носите якъ-разъ министр Гавчъ (великій-смыслъ). Министръ той не высказавъ аиъ разу-ще свои гадки що-до провѣдѣвъ реформы-шкѣльницѣвъ. Министръ Таффео справедливо-говоривъ, що треба перетискатися якъ мож-на, бо мнѣ. Гавчъ ставъ справедливымъ та-кимъ перетискатемъ въ кабинетѣ. (Опѣски-и-смыслъ.) Колисъ говоривъ мнѣ. Гавчъ голосо-во, що не предложити нѣякого провѣкту про-тивного своимъ пересѣдѣніямъ. Предкладаю-чий теперь провѣктъ Лихт., поступаеъ отже оче-видно противъ своего пересѣдѣніа. Посолъ, котрій мусѣтъ входить въ колѣвію зъ своимъ-правительствомъ, складае мандатъ, кажучи-своимъ выборнымъ: „Мандатъ належитися-вамъ, при менѣ лишаеъ мое пересѣдѣніе“ — Гавчъ поступаеъ противно, бо каже: „Мое дав-нѣе пересѣдѣніе лишаю вамъ, а собѣ ли-шаю теку!“ (Опѣски.) Мнѣ. Гавчъ стараеъ вы-винутися фразами, але то ему не поможе — кабинетъ дѣвнѣе его мѣвъ шкаралупу — а о-наслѣдника на его мѣсце не тяжко буде-постарѣтъ Таффеому. Не треба дальше шука-ти дѣвѣтъ. Бѣтъ тутъ близенько Шенборнъ (смыслъ). Реформы народныхъ шкѣльнѣ жадавъ-лишь аристократія и тѣ священны, котрі хо-тѣли-бы занановати зновъ надѣ школами. Однакъ священны не мають дѣтей (смыслъ), ариакциеи ошвѣдчѣно не вѣдомо о тѣмъ-нѣчого палатѣ (великій смыслъ). Навѣтъ Славя-не не хотѣтъ конфесійной школы, а бѣдъ По-ляковъ було-бы то великимъ грѣхомъ, коли-бы-накидали Нѣмцамъ то, чого для себе не-бажало. На кождый случай, хочъ бы и все-сторонничѣва опустили школу, цѣла лѣвни-буде боронити ен бѣдъ того аттестату ступаючи-подѣ окликомъ, забутымъ нинѣ такъ на лѣвъ-министерства якъ и на пляцу Мѣворитѣвъ, котрій звучитъ: „Нѣколи вздѣтъ або въ доли-ну, а все въ гору и впередъ!“ (Опѣски зъ-лѣ-вицѣ и галеріи.)

Пос. Лихтенштайнъ заявляе, що цѣ-леню его внесенне не есть обнижати уровни-просвѣтъ, а лишь бажавъ бѣдъ супротивъ шко-лы рѣвного права для церкви и державы. Внесенне стремить до школы конфесійной, ко-тра бы не лишь учила, але и выховувала. Знамена тоа школы мають бути слѣдуючъ: 1) учителя мають бути того самого вѣровпо-вѣданія, що молодѣжъ; 2) часло годѣтъ на-ука върѣ мае означитися въ порозумѣнію зъ-властею церковною и 3) въ книжкѣ мае у-сууагся все, що противѣ върѣ. Бѣсѣдникъ-покликуеъ на примѣръ другихъ державъ, ко-трѣ мають конфесійный школы и заявляе, що-тепершѣе правительство не мае причины обдѣ-держувати безконфесійности, яко юстанку по-литики либеральной кабинету централистѣвъ. Учителѣ новон школы, то недѣврѣки, котрі-попѣсуются своею наукою, а тимчасомъ-правдива наука есть лишь та, котра иде въ-парѣ въ вѣрѣю. Консервативы не хотѣтъ вы-кидати наукъ реальныхъ зъ народныхъ школы, хотѣтъ лишь, щобы тѣ науки принесли прак-тичный хосенъ и не подѣпоували религіи. То-го бажавъ весь народъ консервативны не спѣ-вуть, поки не дадутъ народовѣ конфесійной-школы. (Опѣски на-прѣвѣи — сѣки на-лѣ-вицѣ и галеріи.)

Пос. Вайтлофъ закидае Лихтенштайнъ-

нови, що стоить въ союзѣ съ элементами, ко-трѣ живуть лишь неправдою и надуживаютъ-имени Христіянъ за-дѣя ширеи ненависти ра-совѣи и класовѣи, Лихтенштайнъ стоить въ-иносѣнахъ тѣснои приязни зъ такимъ прим. Йосе-фомъ Гайрихомъ, бывшимъ директоромъ шко-лы, котрый въ р. 1871 голосавъ публично бе-сѣду въ оѣмъ якими поглядами (читѣе): „Не-подѣдаеъ нѣякому сумнѣвию, що клѣръ есть-ниѣтъ збанкротованнымъ понятіемъ. Лишь слу-шѣеъ есть его подѣорю, а бракъ характеру-его агентомъ!“ А якій рѣчи пишуть самѣ клѣ-рикалы, то свѣдѣнны о тѣмъ наилучше легенда-про св. Йосифа помѣщена въ календари, выдѣ-нанѣмъ черезъ кс. Денверта пароха въ Вайнаговѣ. Легенда та, якъ видно зъ написѣи, есть пере-сѣвѣмъ якимъ легкомъ рѣчи Алекс. Дѣма, а-завѣтъ ен есть такий, що одинъ розбѣивни-котрого повѣсили на шибениці, молився до св. Йосифа, щобы дѣстатися до неба. Св. Йосѣфъ-хотѣвъ его пустити, але св. Петро нѣ, въ на-слѣдѣзъ чого пошла сучерка мѣжъ обома-тѣмъ святыми. Они бѣдчавъ до Бога Отца, однакъ бѣдъ ставувъ по сторонѣ св. Петра. Тодѣ св. Йосѣфъ удався до Пр. Дѣвы, котра-яко жѣнка пошла за чоловікомъ — родивъвъ-послухавъ, разумѣеъ, Ис. Христѣ, въ на-слѣдѣзъ чого Богъ-Отецъ буеъ приволенъ въ-звѣнати свое рѣшеніе и розбѣивникъ дѣстатъ-до неба. Очевадно рѣчь, що такий писемѣ скорѣ-ще подѣкопуютъ позу върѣ, якъ всякій бес-конфесійный школы. Бѣсѣдникъ противѣ въ-сеню Лихт. разъ зъ огляду на культуру, ко-тра вымѣаеъ образованія въ наукахъ реаль-ныхъ и на потреби стану робѣтничого, котрій-есть сильно противный такий реформѣ, а даль-ше зъ того погляду, що духовенство, котре-ниѣтъ жалувѣя на бракъ часу, коли велѣтъ ему-учити религіи въ школахъ, очевадно не буде-мати часу, щобы управлѣти школами. Вѣдѣн-ци звернуеъ бѣсѣдникъ до мнѣ. Гавчъ зъ жада-нѣемъ, щобы вже разъ зазначивъ ясно и вы-разно свое становище въ тѣй справѣ а на кождъ-случай памятавъ, що повинѣтъ бути за-ступникомъ цѣсаря а не кн. Лихтенштайна. (Опѣски зъ-лѣвицѣ.)

Слѣдувала бѣсѣда пос. Озаркевича, котру подаемо окремо, по чѣмъ замкнено засѣ-даніе.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты по-словѣвъ промовлявъ насампередъ пос. Бо-бѣжънѣскій яко референтъ. Онъ доказу-валъ, що кн. Лихтенштайнъ не хоче обнижати-просвѣтъ въ народѣ, на то Поляки и Чехи не-згодились-бы. Грегъ не зрозумѣвъ Лихтен-штайна, лишь утѣвѣвъ слѣдо въ погляды лѣ-вицѣ. Въ Галичинѣ, казавъ бѣсѣдникъ, пануе-спокѣй на поли религіиныхъ. При помощи цер-кви вѣлываютъ тамъ высшій клѣръ на нѣшій-а лишь при помощи церкви могутъ Поляки-зъ Русинами порозумѣти-ся. На послѣдокъ высказавъ Бѣжнѣскій жада-нѣе, щобы правительство обьяло провѣдѣ-въ справѣхъ шкѣльныхъ. Обѣсла ухвалено ти-тулъ „зарѣдъ центральный“ въ именѣмъ го-лосованіи 153 голосами противъ 89. При ти-тулѣ „надѣрѣ шкѣльный“ промѣвлялъ послы: Григорецъ за заведеніемъ новыхъ шкѣль-словенскихъ; Вендель порушивъ справу-заказѣ брати учителямъ народныхъ учать въ-справѣхъ политичныхъ, а Савчинѣскій до-магаеъ реорганизациі инспекторѣвъ и при тѣй-нагодѣ полезууавъ зъ пос. Ковальскѣмъ, до-казуючи, що вѣбѣ то бѣдъ фальшиво предста-вивъ въ палатѣ справу руского шкѣльницѣвъ.

Здаеъ, що сѣнамъ въ угорскѣмъ па-рламентѣ и демонстраціямъ на улицахъ буде-уже незадъ его конецъ. Во второкъ мабутъ-прийде вже до голосованія надъ §. 25 закона-войсегового и може те лишь того дня будѣтъ-якій демонстрація. Мѣнистерство дѣлъ въ-утрѣшнихъ обьявъ на якѣйсь частъ министръ-коммунаціи Варошъ, чоловікъ дуже енергич-ный а въ слѣдъ за тѣмъ настало въ Будапеш-тѣ спокѣйниѣе.

—

До „Pol. Corr.“ доносятъ зъ Петербурга,

що на приказъ царя выѣхавъ до Севастополя

полковникъ жандармеріи Цукаловскій, котрый

мае тамъ зрѣбити протоколъ зъ Ашиновѣмъ и

его товарищами, и списати точно все, що було

привично бомбардованія крѣпости въ Сагалло.

По переслуханіи Ашинова бѣдзаетъ его черезъ

Батумъ до Тифлису, де бѣдъ буде поставленый

подѣ строгій надѣрѣ полиціиный. Архиман-дритъ Пасій розказуе, що всѣй неудачѣ мѣ-сѣи въ виноватѣ Италіянцѣ лишь французскій

монахъ въ Обоку, котрій дѣти нитругивали,

доки имъ не удалось не допустити зовсѣмъ

россійской мѣси. Такожъ неправдою мае-бути, щобы Ашиновѣ маеъ при собѣ яку зброю.

Французъ побѣла него не мають нѣякого права

до Сагалло. Они не повѣдомляли Ашинова,

що будѣтъ бомбардувати и першій выстрѣлъ

дали въ ноцѣ, коли все спали.

—

Въ виду того, що дѣи голландского коро-

ля Вилгельма суть вже почисленъ, займаеся

праса нѣмецка дуже справѣю княжества люк-

сембургского. „Rhein. Courier“ пише въ сѣи

справѣ такъ: Княжество люксембургскѣе одѣр-

жавъ голандскій король 1815 р. на подѣставѣ

вѣденского договору, въ характерѣ ономѣи

державы, належачою до союза нѣмецкого а то

въ замѣну за утрѣчене наслѣдство насавское.

По подѣлѣ межѣ Голандію а Бельгію позѣ-

стало се княжество и дальше союзнымъ кра-

емъ нѣмецкимъ. На мѣсце давняго союза нѣ-

мецкого настала нѣмецка держава, а тѣи за-

лежать богато на тѣмъ, щобы новый володѣ-

тель люксембургскій буеъ добрымъ сусѣдомъ

для Нѣмеччины. И Бравшвайтъ буеъ колисъ

самостоятельной державою, а мѣмо того не до-

зволено кн. Кумберляндекому обьянѣ правѣ-

тельство, бо бѣдъ не хотѣвъ дати поруки, яковъ

домогалося нмемцке правительство въ интересъ мира и безопасности державы. Кн. Адольфови не одмавляе нхто правъ до наслѣдства люксембургскаго престола. Все поголоски, будучи князь самъ хотѣвъ обнати правительство а не абдикувавъ въ користи своего сына, опаратются лишь на комбинаціяхъ. Пóсля информации въ дже компетентной стороны можемо заявити, що дотычній пертрактаціи суть вже укóбченъ и що цѣлу справу вже зовсѣмъ управленийно, а естѣ рѣчь певна, що на случай смерти короля Вильгельма в. Адольф Нассавскій обйме самъ правительствомъ княжества люксембургскаго.

НОВИНКИ.

— Програма торжественного обходу XXV-тихъ роковинъ истинования рускаго театру, устроенованаго дня 26 марта с. р. театромъ рускимъ въ сали товариства „Frohne“ у Львовѣ, естѣ слѣдуюча:

I Симфонія Вербичаго С. moll бдобрае оркестра войскова 55 полку подъ управою капелмайстера п. Васіло.

II Прелюды, стихи п. О. К., выголоситъ авторъ.

III Кантата, слова Е. О., музыка Н. Вахилина, одспѣвае мѣщанскій хоръ театральный.

IV Маршъ, драма въ 3 актахъ Гр. Кнѣт-ки-Основяненка зъ слѣдуючою обсадю: Наумъ — п. Стечиной; Настя — п. Осиповича; Маруся — п. Вибровича; Василь — п. Янович; Розмазовскій — п. Подвисоцкій.

V Образъ зъ живыхъ особб.

Билеты достати може въ Рускій Бесѣдъ (ул. Орменска 27) и въ торговлю Вп. М. Димета, а въ день представлѣня при касѣ.

— Въ Коломыи въ день 25 м. ст. марта абдудутся: о год. 9 рано богослуженье за упокой о. Стеф. Качалы, уряджуване войми рускими товариствами, котри надбуться, що почитателѣ великаго патриота якъ найчисленнѣше зберуться въ мѣсцѣй церкви; — о год. 11 передъ полуднемъ въ сали громадской зборы филіи тов. „Провсѣты“; — а о год. 2 въ полудня въ той-же сали загальнѣ зборы членовъ „Рускаго Народнаго Дому въ Коломыи“ зъ такимъ порядкомъ дневнымъ: 1. справозданье уступачагого совѣта, 2. выборъ членовъ нового совѣта, 3. справа финансовъ въ загалѣ — проектъ будови Дому Народного, 4. внесеня членовъ. О якъ найчисленнѣшу участь на зборахъ товариства „Народный Дѣмъ“ запрошуютъ: Іоанн Коблянскій, голова, Теофилъ Грешкевич, секретарь.

— Загальнѣ зборы филіи товариства „Провсѣты“ въ Станиславовѣ абдудутся одъ завтра за тыждень, то естѣ въ недѣлю 31 м. ст. марта 1889 въ сали п. Седельмаера. На порядку дневномъ справозданья, выборъ выдѣлу филіи и бдичитѣ. Початокъ о год. 2-го въ полудня. Русины станицлавовскіе мають надбѣ, що центральный выдѣлъ вышле своего делегата на зборы, котрый бы вылинувъ на реорганизацию филіи, якъ и на те, чтобы до выдѣлу убѣдѣли больше дѣятели и рухливыи люди.

— Зъ Станиславова пишуть: Пригадаемо, що вже одъ понедѣлка за тыждень, се естѣ 1 н. ст. цѣвѣтня абдудеся въ Станиславовѣ величавый концертъ въ память XXVIII-ыхъ роковинъ смерти Т. Шевченка, котрый уряджуе станицлавовска „Руска Бесѣда“ въ сали камина мѣщанскаго въ такою програмою:

1. Промова — выголоситъ адвокатъ д-ръ Ив. Мандачевскій.

2. Хоры: а) Тополицкого „Три шляхи“, слова Т. Шевченка, б) Бѣляковскаго „Косаренко“ — выконае товариство любителейъ музыки.

3. Шевченка: „Титарь“, декламация, выголоситъ панна Волянская.

4. Котика: Дуэтъ на 2 скрипки — выконае товариство имени Моношка.

5. а) Лисенка „Рапсодія“ и б) Ліста „Рапсодія зъ украинско-русскихъ пѣсенъ“ — на фортепьянѣ выконае панна Ваханьска.

6. а) Никанковскаго „Надъ озеромъ“ и б) Лисенка „Ой одна я, одна“, слова Т. Шевченка, — соля сопраной въ супроводѣ фортепьяну выконае панна Чачковска.

7. Мендельсона „Контрасты“, продукция на 2 фортепьянахъ на 8 рукъ — выконае товариство имени Моношка.

8. а) Шевченка „Чернець“ — выголоситъ п. К. Устѣновичъ, б) К. Устѣновича „До Украины“ — выголоситъ авторъ.

9. Морозенка: „Ой чего ты почорнѣло зеленое поле“, слова Т. Шевченка, хоръ — выконае товариство любителейъ музыки.

Початокъ точю о 7-й год. вечеромъ. Цѣны мѣсцѣ: крѣсло въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр.; вѣтухъ на сано 50 кр., на галерію 25 кр. Билетовъ можна набуты въ торговлю п. Т. Стахевича. — По концертѣ абдудеся комерсъ въ комнатахъ „Руска Бесѣда“ (по бѣчъ Народной Торговлѣ). Зъ огляду, що прилюдне святкованье памяти першого нашого поета уважася пародною манифестацией, выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ має надбѣ, що Русины, якъ станицлавовскіи такъ и зъ околѣцъ, возмуть въ концертѣ численну участь.

— Петиціи въ справѣ основанія гимназіи въ Чортковѣ прислали на руки „Народной Рады“ громады: Нирковъ и Солюне, повѣта залѣщичаго, и Глубоководъ и Залѣска, повѣта борщовскаго.

— Мѣщанска читальня „Ранна Зоря“ въ Калуши таки наконецъ, по кѣлькихъ лѣтахъ борьбы зъ ц. к. старостомъ и ц. к. намѣстництвомъ галицкимъ, змеже вже завязати. На рекурсъ до ц. к. министерства справъ внутрѣшнихъ, внесенный калускими мѣщанами, а уложеный дже совѣстно д-ромъ Василемъ Дѣдшакомъ, достали мѣщане черезъ старосту калуску ось такѣ рѣшенье (въ польскомъ языкѣ): „Выс. ц. к. министерство справъ внутрѣшнихъ, увагляючи рекурсъ Михала Рубача и товарищѣвъ занесло рескриптомъ зъ дня 20 сѣчня с. р. ч. 22.859 рѣшенье ц. к. намѣстництва зъ дня 28 сѣчня 1888 ч. 51.212, котрымъ заборонено завязати руску читальню „Ранна Зоря“ въ Калуши, зъ причини, що заборона намѣстництва не має належного

оправданія въ постановкахъ §-у 6. закона зъ д. 15 декабря 1867 (В. з. д. ч. 134). Въ наслѣдствѣ того и выс. ц. к. намѣстництво рескриптомъ зъ дня 11 лютого с. р. ч. 5882 заявило, що противъ статуту читальни „Ранна Зоря“ не має нѣякого замѣту. Повѣдомляючи о томъ основателѣвъ загданю читальнѣ, пересылаю одинъ въ примѣриковѣ статута зъ порученьемъ, чтобы, якъ товариство уконституеся, донесли сюда о локалі, де товариство буде умѣщено, и о назвицахъ членовъ заряду. Ц. к. староста Дроздовскій. — Коли калускій мѣщане одержали се рѣшенье, запанувала межи ними велика радѣсть и заразы выслали писмо зъ подякою д-ру Вас. Дѣдшакови. Мѣщанску читальню въ Калуши, якъ звѣстено, розвивало калуске староство ще передъ чотирма роками, въ часѣ передъ выборами до рады державной, боаясь, чтобы организация мѣщанъ въ читальни не повалила тогдѣшного митрополито-правительственного кандидата о. Сѣвгалевица. Намѣстництво подтвердило то розвиванье читальнѣ, а потомъ зновъ два разы заборонило мѣщанамъ одкрыти нову читальню, поки наконецъ министерство не вало мѣщанъ въ оборону. Хотя боротьба тяглася чотиря роки и вымала богато заходѣвъ, — то все таки она оплатилася: правда побѣдила на радѣсть рускаго мѣщанства. — И ще одну мусимо учинити замѣтку: ц. к. староста калускій и Дроздовскій пише до основателѣвъ читальнѣ по польски, хотя рекурсы вношено въ языкѣ рускомъ и хочъ руска читальня — то чей же партія руска. Чи калускій староста нѣчого не знае про основный законы державной и про дотычній обовязуючій его розпорядженія министерскіи?!

— Галицке ц. к. намѣстництво — то особливый урядъ. У него естѣ той дже выгѣдній звычай, що на рекурсъ зовсѣмъ не одповѣдаеся, а складаеся его до актовъ, тай тихо, ша! Напише хтось въ дѣякой газетѣ, що только а только лѣтъ рекурсъ залагае и одновѣди нема, — нехай собѣ пише! А вже освѣдую Русины мають то щастье, що на ихъ рекурсы ц. к. намѣстництво не ласкаво одповѣсти. Ось н. пр. ще зъ початкомъ вересня 1886 р. вѣнскѣ кѣсѣвий комитетъ вѣнечей рекурсъ до ц. к. намѣстництва противъ незаконного розвиванья вѣча народнаго въ Косовѣ и прошивъ, чтобы рѣшенье рекурсу було доручено одному изъ членовъ комитету вѣнечого. Одъ того часу мнѣю вже побѣтратя руку, а рѣшеня рекурсу якъ нема, такъ нема! Косовляне думали, що бодай уже, якъ наставъ новый намѣстникъ гр. Ваденій и заявивъ, що не стерпитъ нѣякихъ рестанцій, надбѣ рѣшенье рекурсу, — такъ нѣ, до нѣнѣшного дня анъ слыху, анъ дыху! Члены комитету просятъ ц. к. намѣстника гр. Ваденія взглянути въ тую справу и зарядити, чтобы рекурсъ зъ вересня 1886 р. бувъ бодай до конца 1889-го року полагодженый.

— О. Алексей Заклинскій зъ Богородчанъ — якъ доносить „Вѣдѣльщикъ“ — зрѣкса своего достоинства члена богородчанской рады повѣтвовой. Коли се правда, то о. Заклинскій иступивъ патриотично, бо самъ за-дѣя тяжкой недуги уже одъ пару лѣтъ не може участвовати на засѣданьяхъ рады, отже зрѣбѣтѣ мѣсце такому, котрый буде на радѣ бувати, а Русины мати-мать о одинъ голосъ больше.

— Сенатъ львовскаго университета доручивъ нинѣ въ полудне свое ореченье зъ слѣдства дисциплинарнаго, веденого зъ академиками, что устроили и брали важѣйшю участь въ академичномъ вѣчу. Два проводирѣ, Бузиповскій и Каспарекъ, що спрощували академикѣвъ на вѣче, выдѣлены зъ львовскаго университета на три семестры школьнѣ; всѣ иныи, что мали рефераты, достали нагану. — Подъ той часъ, коли доручувано поодинокю академикамъ тѣ ореченя на писемѣ, збѣралося до 300 академикѣвъ — и почили на коридорахъ университета оклики въ честь заслуженныхъ, а на ганьбу сенаторовъ. Крики доходили до крайности, коли почили дѣйкѣ бити палицами по деревѣ саль выкладовыхъ и канцелярнѣ. Выйшовши зъ университета, засѣпѣли передъ нимъ пѣсенъ, зложены при нагодѣ вѣча, а бѣтѣкѣ идучи улицю Академичною, задержались дѣякѣ передъ редакцію „Курьера Лв.“ и зновъ повторили загданю пѣсно. Одакъ мали всѣ зайти передъ редакцію другой газеты польской, зъ противными тенденціями, и тамъ устроили котячу сценарю.

— Загальнѣ зборы членовъ польскою „Академичной читальни“ абдудутся нинѣ въ сали университетской, а то зъ той причини, что болѣесть членовъ выдѣлу Читальнѣ ухвалила презесоия нагану за его самовольное заявленье по академичномъ вѣчу въ ратуши, а презесъ одкликася до загальныхъ зборовъ. Нинѣшнѣ зборы, надѣятися, будутъ дже оживленѣ.

— Рись въ Косовѣ. Одъ осени минувшого року — пишуть намъ зъ Косова — дикій якѣйсъ звѣръ чинивъ по селѣхъ великѣ шкѣды селянамъ, бо въ бѣлый день на пасовискахъ въ Монастирську, Соколовѣцѣ, Пѣтенинѣ, Шешорахъ, Брустурахъ и Прокуравѣ нападалъ на пасуучъ овецъ, козы и телѣта, убивая ихъ и розжирѣвъ; такъ погибло до 40 штукъ. Приходили жалобы до ц. к. староства, уладжувано облавы безъ усѣху а лишь тутъ и тамъ спостережено, что и инша звѣрина въ лѣсахъ зникала, — серна або заплъ були уже майже рѣдкѣсть а навѣтъ знаходжено по лѣсахъ недѣйкѣ погиблыхъ звѣратѣ. Дня 12 н. ст. марта с. р. львовскій Оскаръ Альсѣ, будучи въ лѣсѣ, почувъ якѣйсъ вискъ, вѣбѣ серны, побѣгъ туды, зъ-бѣки его дохлѣвъ голосъ, и знайшовъ роздѣрту уже серну, але ще рухалася, — шкѣбникъ же, видко дже осторожный, утѣкъ неспостережено. Ц. Альсѣ заразъ познавъ и догадаеся, что не учинивъ сего нѣкто иншій, якъ только рись, а догадавшись, что онъ вернеся до роздѣртѣ серны, затруивъ мясо серны стрихниною и бѣдѣшовъ. На другій день знайшовъ на томъ мѣсцѣ двѣ самѣцѣ риса, затруивъ серниною, лежачій побѣкъ недѣйкѣвъ серны. За знисченье сихъ двоухъ рисѣвъ належитися н. Альсѣви вдѣчность, бо онъ удѣловивъ повѣтъ одъ великихъ шкѣдливѣвъ. Давнѣйше выплачувало ц. к. правительство за убить одного рисѣвъ 25 зр., а шкѣра збѣтавалася власностю того, хто убивъ; нѣлѣ иначе, бо, якъ зачуваемо, ц. к. дирекція добръ камеральныхъ платитъ одъ такой штуки 2 зр. а шкѣру забирае, продае по 5 зр. и робить ще интересъ...

Впрочѣмъ анѣ рада повѣтова анѣ нѣхто въ по вѣтъ не дѣае про нищенье дикихъ звѣровъ... нехай жрутъ здоровѣи и людей, не то худобу людскую...

— Нову читальню одкрывають въ Завалю коло Снятина заходомъ мѣсцевого пароха о. Федоровскаго. Въ той-же громадѣ заведеный — якъ доносятъ „Русская Рада“ — гарный свѣвъ церковный и остае подѣ проводомъ дѣвичны Софіи Боднарчукѣвѣ.

— Жидѣсна народна школа въ Коломыи одкрѣся на кошть Alliance Israélite уже зъ днемъ 1 н. ст. цѣвѣтня с. р. Alliance признала на тую школу 2800 зр. рѣчно. Языкъ выкладовый въ школѣ буде польскій, — рускій языкъ выкинули азъ плану наукового. Жиды у вѣхѣднѣй Галичинѣ осутъ есики зъ рускаго народу, отже повинны бы бодай яко-такто пошанувати его языкъ, — але то вже жидова знана зъ того, что она нѣякого почуту вдѣчности не має, а все держитъ зъ тѣмъ и лижеея тому, хто хвилею має большу силу и власть въ рукахъ. Нинѣ у насъ верховодѣтъ Польки, то й жидова, хочъ жие есиками рускаго народу, принесъ до полицыи и помагае насъ нѣвѣчѣти. Народъ рускій все то бачитъ и, якъ то кажутъ, на вусъ собѣ мѣтае... Може прийти часъ, что жидова пожалуе того, якъ се вже неразъ було въ исторіи нашої землѣ.

— Фабрика обуви зъ Медлинга отворила вже мин. тыждня свой склѣпъ такожъ въ Коломыи. Коломыиска „Русская Рада“ справедливо замѣчае, что найлучшимъ лѣкомъ на выгубленье того медлинговскаго партацтва, обчисленого лишь на глупоту галицкаго населеня, естѣ совѣтна и щира праця нашихъ домашнихъ шевцѣвъ. Коли нашѣ шевцѣ будутъ оддавати совѣтну роботу и на часъ, то культурники вынесутъся туды, зъ-вѣдки приишли. Очевидно, коли шевцѣ не перестанутъ тримати т. зв. „бѣльмонтаги“ и коли тратити будутъ до роги чѣсь на чѣстѣ нѣбѣтъ патриотичнѣ засѣданя и цѣлыми тыжднями будутъ ломати собѣ головы надъ памятою для Кілинскаго, — то Кілинскій буде, але шевцѣвъ не стане, выпре ихъ жидѣвскій фабрикантъ зъ Медлинга.

— Декламаторъ Страноше, нѣмецъ, зѣѣдѣтъ зъ своими продукціями до Галичины и тутъ по мѣстахъ зарѣбаетъ краснѣ грошѣ. Недавно выступѣвъ онъ въ Тернополи, а чистый дохѣдъ зъ вечера жертвувавъ на бѣдну молодѣжь школьну — у Вѣднѣ! Отже швабище зъ бѣднѣй Галичины выслае грошѣ до богатаго нѣмецкаго Вѣдня!

— Марнованье гроша въ гал. насѣ щѣдничѣй. „Курьеръ Лв.“ такъ пише въ сѣбѣ справѣ: Взорва и заслужена для краю институтія, доставившея передъ кѣльканацѣи роками въ руки знаныхъ мѣценатѣвъ, котри зробили зъ нею гнѣздо товѣстыхъ синекуръ, стане мабути и дальше предметомъ выкористуванья. По смерти д-ра Тарнавецкаго, котрому противно статутамъ загальнѣ зборы членовъ порѣшили дати дѣйорну, денно по 10 зр., выбрано верховнымъ директоромъ д-ра Рониньскаго, котрого урядованье трѣвае денно одну годину. змарновану паленемъ цигаръ и розговоромъ зъ кліентами своей канцелярнѣ адвокатской. За такую роботу вдволивася панъ директоръ сразу дѣтями, якѣ побирали его попередники, але на сей рѣкъ загадавъ д-ръ Ронинскій збѣлшити свою платню. Дирекція подала внесеное до выдѣлу касы, а одакъ те саме буде розсужати на загальныхъ зборахъ членовъ, чтобы платити д-рови Рониньскому 7.300 зр. цѣлкомъ даромъ и навѣтъ противъ установѣ статута.

— Дробнѣ вѣсти. У Львовѣ померли: Іосифъ Цимерманъ, начальникъ статистиного бюро ма-

гистрату, бувшій суплентъ гимназіальный, и Леопольдъ Танасевичъ, комисаръ львовскаго дирекціи полиціи, оба въ 35 роцѣ житя. — Въ Черновѣцахъ померъ профессоръ тамошней семинаріи учительской Шутка (Schutka). — Сего року має одѣвѣдати Коломыю станицлавовскій епископъ д-ръ Пелешъ, только часъ одѣвѣдати ще не звѣстный. — Цѣсаръ удѣливъ гр. кат. парох. комитетови въ Медлинчѣхъ, пов. дорожничкаго, 100 зр. на бѣдуючу спаленыхъ будынокѣвъ парохіальныхъ. — Межи Бѣлѣземъ а Почапями въ Золѣчѣвщинѣ появился передъ кѣлькома днями вѣвки.

Посмертнѣ — — — оповѣстки.

Теофилъ Гадзинскій, ц. к. надѣлѣнчій въ пенсіи, упокоився д. 16 н. ст. марта въ Коломыи въ 64 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именования, перенесены и пр.

— Конкурсы. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ розписуе конкурсъ зъ рѣчинемъ до 12 цѣвѣтня с. р. на больше мѣсць ассистентѣвъ почтовыхъ зъ платнею XI класу ранги и кавѣцею 400 зр. —

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 23 марта. Зачувати, что цѣсаръ и цѣсарѣва не приѣдутъ нинѣ до Вѣдня. — Потверждаютъ урядово, что коменда 10 корпуса буде перенесена зъ Берна до Перемышля.

Пештъ 23 марта. Судъ карный засудивъ 15 студѣнтовъ, арештованныхъ за демонстраціи, на чотирѣ днѣ арешту.

Бѣлградъ 23 марта. Приѣхавъ тутъ Пашичъ, котораго повитало мѣсто дже торжественно. Въ торжествѣ приняты взяли участь такожъ и правительство. Пашичъ замѣнкавъ у Тавшановича.

Петербургъ 23 марта. Померъ тутъ ген.-адъютантъ Шуваловъ.

На дѣслане.

Литка РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 303-0

спеціальности и универсальнѣ средства французскіи и инши, якъ черезъ ню такъ и черезъ инши фирмы оповѣшуванѣ.

200.000 зр.

можно выграти вже 1 цѣвѣтня с. р.

ПРОМЕСОЮ

на лѣсъ мѣста Вѣдня лишь за 3 зр. и 50 кр.

ВЪ КОНТОРѢ ВЫМѢНЫ

KITZ и STOFF

у Львовѣ, плѣщъ Галицкій ч. 1.

Порученя зъ провинциѣ полагоджуются сейчасъ а на эскамы за послѣдующою.

Одъ контора купуе и продае всѣ краевѣи и заграничнѣи паперы вѣртѣстѣи, а такожъ монеты подѣ найкористовѣйшими условіями. Вѣсѣльнѣи информаций, вхолачъ въ область банковѣи, подаемо найохотнѣйше устно и писемно. 2825 13—15

УНИКАТЪ!

есть цѣлкомъ ново вынайдѣнный свѣтовѣй годичникъ, маятникѣвѣй, помѣщенный въ выпуклыхъ рамкахъ окулѣхъ, зъ приладомъ до будженя и снѣгѣлау зъ двома бровнованными вагами и патентованнымъ циферблатомъ, котрый въ темной ноци ясно свѣтитъ мѣсцѣ безъ нѣякого свѣтѣлого матеріалу, а коштуе сей необходимѣй годичникъ лишь зр. 2.75. Каждый замовленый годичникъ залажуеся въ особно до того приладжену скрипку и розбѣлѣеся або за постѣлатою або надѣлаеся впередъ грошей на всѣ стороны свѣта.

Uhren-Central-Depot S. Weiss et Co. 2847 Wien I., Seilergasse 7. 2—12

Брокхаус Conversationslexicon

въ 15-ти, а

Meyer's Conversationslexicon

въ 16-ти переплетенныхъ томахъ можна

купити подѣ дуже выгодными условіями

Адресовати:

А. КРУЛИКОВСКІЙ, Львовѣ, ул. 2859 Зыблевска ч. 5. 2—10

Сензациа!

Безъ пѣстры, безъ болѣвъ

безъ пѣстры, безъ тинктуры,

безъ рѣзаня, безъ пѣлѣны, безъ

выгрызана кислотами оддалася

каждый хотѣ-бы и якъ зада-

ненный, або уертый

НАГНѢТОКЪ

мозѣлъ, бородавка, безъ небез-

печности патентованнымъ невѣстнымъ

зварадомъ на лѣво лишь въ одной

минутѣ каждѣмъ, чѣи се мужчина,

женщина або дѣтина. Средство се

есть наилучшимъ и наимѣе небез-

печнымъ зъ всѣхъ, якѣ досѣ истну-

ють, а нѣкъ укиася звараду, то чѣ-

ловѣтъ мѣсь-бы на свѣтъ народився.

Цѣна зъ штуку 60 кр., но надѣла-

но грошей розсѣлаеся оплатно на

вѣсѣ стороны монархіи.

D. KLEKNER

2864 Wien I., Postgasse 20.

На весняный засѣвъ

поручае всѣлякѣ насѣвѣ, а то: пшеницу, жито, овесъ, ячмѣнь, буряки оберидорскіи, коношину, американску кукурузу „La Plata“, кукурузу буковинскую въ найбѣльшихъ родахъ и продае тѣи-жъ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ подѣ засѣбѣвъ

2843 1—3

Банкъ рѣльничій у Львовѣ.

Скорѣи и певна помѣчь

на недуги желудковѣи и ихъ наслѣдки!!

Найбѣльшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержаня здорова, очищеня соковъ и крови и до добраго травленя естѣ всюдѣи знаный и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъся зъ наилучшихъ и найуспѣшнѣйшихъ зѣлъ алыей-скихъ, зѣвѣмъ певнымъ на выикѣ трудности при травленіи, желудковѣи корѣхъ, бракъ аппетита, бѣдѣанье, набѣръ крови, геморойи и т. п. За-дѣи знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставея народнымъ лѣкомъ

Велика флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ лѣстовъ признаня можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Шѣбѣ не дѣти обманитися, трѣба знати,

что кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Rosa выгѣтована подѣи ори-

репѣнты, занѣта въ синій картонъ зъ лѣписею повѣзѣвъ: „Д-ра Rosa

Бальсамъ житя зъ антики подѣи Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнера, Прага

205—3“ по нѣмецки, чѣски, мадарскии и французски а на верха прав

1000

развѣтъ побольше можно бачить каждый предмет при помощи ново-вынайденого

Wunder-Taschenmikroskop,

и тому есть онъ необходимъ для каждого промышленника, учителя, студента, ба навѣтъ есть портативный и пожиточный въ каждомъ господа-ствѣ для разслѣда стравъ и напоитъ.

Каждый микроскопъ есть заосмотренъ въ предметъ до пробъ а кро-мѣ того подаетъ ще и люба, котра есть великъ портативъ для короткоз-рыхъ при читаніи.

Розсылае за готовку або по-слѣдлату

лишь за зр. 1.50

за штуку,

Exporthaus

(D. KLEKNER)

2832 Wien, I, Postgasse 20. 4-4

Случай!

Позный сезонъ и бракъ грошей зробила для мене можливимъ, за-купити значный запасъ одной великой фабрики хустокъ-намитокъ; и то-му могу пождой пани величезну, гру-бу, телу, несходиму хустку-на-митку за цѣну великъ дешеу

за ар. 1.85 а. в

продати.

Ой великъ модный намитка суть зробила зъ найлѣпшой вонны въ сѣрой краскѣ (три дѣтны, ясна, се-редна и темпостра) зъ дробными то-роками, темною бордюроу а мають 175 см. довготы и 175 см. ширины. Бѣтъ се наибольша хустка-на-митка.

Треба спшити зъ замовлени-ми доки выстане запасу, бо не скоро лучити така нагода.

Розсылае за готовку або послѣдлату

Exporthaus

(D. KLEKNER)

2833 Wien, I, Postgasse 20. 4-6

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Проевѣта“.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найбольшій кадила, обозначенъ численными медаля-ми заслуги:

зр. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбольшіе въ начвахъ по 50 кр. и 1-

КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ склад-еся зъ цвѣтовъ, живицъ и бал-самовъ выдающихъ дуже при-емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачкине полнаеся на розжарену бляху, выдае дуже приятный и дуже пошукываный запахъ фляконъ—25

КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ пачкине, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надыся до саломовъ и буадорвѣ, фл. 1/2 л.—50

КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ въ комна-тахъ, пачки по 5 и 10 кр.—Пуд-елко по 25 кр.—50

ЧОРНІЙ ТРОТИЧКИ равно-же выдають при спянои прият-ный запахъ по 2 и 4 кр., пуд-елко по 15 кр. и—25

КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть неврованымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ разкахъ, де хо-дитъ о одѣвженіи воздуха въ комна-тахъ и о перешкоду чтобы не розвиваея пошести; фля-конъ 25 кр. и—50

Дѣстати можна у Львовѣ въ ч. 3. и ул. Галицка рѣтъ Валоюи. Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2.

Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Въ Бернѣ: Суконницъ ч. 20 — 2529

Наибольшій домъ торговельный

I. & S. KESSLER, Берно (BRÜNN)

Ferdinandgasse Nr. 7.

розсылае даромъ и оплатно взорѣтъ и цѣнянки.

2813 Фабричный складъ полотень. 3-10

На лѣтне убрание зъ камгарну

матеріи, доброй до праня, найпо-вѣйшій взоръ, решетки 6 1/2 м. на

одно цѣле убрание муж. ар. 3.

Якъ довго выстане припасу!

Берненьскій останокъ сукна 3-10

метра на 1 цѣле убрание муже-ске ар. 3.75.

Модный приборъ жѣночій

Сорокаты и въ пасмуги матеріи мо-дній 60 см. широкій на шпалерки и

дѣтій одежи 10 м. ар. 2.50.

Журон и Dreidraht матеріи у

всѣхъ модныхъ краскахъ 1 ар. 3.50, II ар. 2.80.

!! Нагдѣе купно !!

Правдай французскій матеріи кра-сивый Зефиръ, 75 см. шир., въ пре-чудныхъ краскахъ, 10 метр. те-перь лишь ар. 3.50.

Brocade и Jacquard матеріи мо-дній, 60 см. широкій у всѣхъ мо-дальныхъ краскахъ 10 м. ар. 3.50.

Doris, найновѣйша сороката ма-теріи модна, чиста воина, 10 м. первые 10 ар. теперь ар. 6.50.

Nervy 90 см. широке въ кра-сивыхъ пасмужкахъ и у всѣхъ кра-скахъ 10 метр. лишь ар. 4.50.

КАШМИРЪ, подвойно широкій

чорный и въ краскахъ 10 м. ар. 4

Вонный атласъ, подвойно ши-рокий чорный и въ краскахъ, 10 метр. ар. 6.50.

Blaudruck-кретоны за 10 м. ар. 2.50.

Лѣтній юбки Jersey гарно зроби-тель, гладкій ар. 2.50, прикрашенъ ар. 3

Полотна и вебы

1 штука — 29 лѣтѣтъ.

1 штука полотна домового, доброй

якости, 1/4 ар. 4.20, 1/2 ар. 5.50.

1 штука вебы-кингъ, найлѣпша и

найлѣпша сорта, 29 лѣтѣтъ, тре-вадыша чимъ чисте полотно, 1/4

ар. 5.50, 1/2 ар. 7.50.

1 штука оксфорду або зефиру най-новѣйшій вѣдѣтъ, II ар. 4.50, I ар. 6.50

Бѣлые жѣночье

6 сорочокъ жѣночыхъ зъ мо-дного полотна зъ обшивкою въ

зубцѣ ар. 3.25, зъ гасетомъ ар. 5.

3 корсетъ жѣночій зъ доброго

шпону и гарно вышиванъ

1 ар. 4 II ар. 1.80

Розсылае за послѣдлато. Если не подобае, то принимается назадъ.

Даромъ

розсылаю до всѣхъ, що мають

недугу жолудкову

або страдують на одбиванье зду-тье, кольку, бракъ аппетита,

склонность до блюванья, корѣ

жолудковой, безсонность, болѣ го-ловы зъ жолудка, мловене ран-

комъ и т. п., за послѣдлато лишь

1 ар на флашку кристалову и

кошты инсерційный знамените и

певне средство домовое, котре не

есть нѣ тайнымъ, нѣ универсаль-

нымъ средствомъ анъ медицинско-

лишь я самъ неуждаючи 15 лѣтъ

на жолудокъ, уживъ сего домо-вого

средства та ставъ назадъ

здоровымъ и сильнымъ. Листы

треба надылати до фирмы Hecht

„zum rothen Kreuz“

in Wien, II, Ferdinandgasse 27.

3-3 I. Stock Thür 18. 2820

Заплату

комодоу

600 зр.

хто по ужитю воды до зубѣтъ

антикаря Гринбургъ коли почу-е

болѣ зубѣтъ або буде ему вонити

зъ губы. Успѣхъ есть певный по-

надъ всяке сподѣванье, бо деже

не помогае нѣже средство, тамъ

усмиряе та вода до зубѣтъ и есть

наистрашнѣйшій болѣ и усувае

доволѣтно воню зъ губы за-для

своихъ тоничныхъ свойствъ есть

та вода до зубѣтъ однимъ зъ

наипевнѣйшихъ средствъ охоро-

няющихъ противъ всякого рода ра-

женья. — Цѣна за подобилу

фляшку 60 кр. Фляшки на пробу

по 50 кр. розсылаются за послѣ-

длатоу черезъ однокое мѣсце

розсылки: Wilhelm Hecht, Wien

2. Bez Ferdinandsstrasse 27.

2821 8-3

Сензациа!

Безъ ножа! Безъ болѣтъ!

безъ пльстрѣвъ, безъ тинктуры, не треба рѣзати, выпало-

вати, вырывать, усувае заавенки, удѣрнй

НАГНѢТКИ

тверду шкуру, бородавки, безъ небезпечности патентованымъ,

невиннымъ знаядомъ, певно лишь въ одній минутѣ каждый, чи

то мужчина, женщина або дитина. Сей способъ есть найлѣпшій

и наименше безбѣдечный, який либуебъ дотеперь, а хто ужие

того знаяду, мовѣ на ново народився. Цѣна за штуку 60 кр. —

и розсылаеся всюду за послѣдлато. Однокій центральный складъ:

Haupt und Central-Niederlage

2819

Wien, II, Ferdinandsstrasse Nr. 27. I. Stock 18.

ЗАЗЫВЪ!

до всѣхъ П. Т. Читателѣвъ сей часописи.

За для зпненія всѣхъ моихъ филій и перенятя фабрики продаю въ

товары за четверту часть ихъ вартости, а то:

Все по 97 кр.

97 кр. 1 каселюхъ зъ мягкого фильцу зъ добр. шифону у всѣхъ краскахъ, аретону або оксфор.

97 кр. 1 сорочка муж. зъ добр. шифону, аретону або оксфор.

97 кр. 6 ручникѣвъ каро-взорѣтъ, обрубленъ.

97 кр. 1 тузиль хустокъ до носа обрубл. зъ бордю.

97 кр. 1 сорочка жѣн. гафтанова, найлѣп-шій шифонъ, барв. вонны тамбур.

97 кр. 3 пары паньчѣвъ жѣночыхъ, доброй

якости.

97 кр. 1 нов. юбка для мужчанъ и

женщынъ.

97 кр. 1 нов. юбка для мужчанъ и

женщынъ.

97 кр. 1 нов. юбка для мужчанъ и

женщынъ.

97 кр. 1 нов. юбка для мужчанъ и

женщынъ.

97 кр. 1 нов. юбка для мужчанъ и

ДѢЛО

Выходит у Львові щодня (крім неділі і руских свят) з 5-ї годиною по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повестей“ виходить в четверток, і в четверок і п'ятницю на перехресті разом з Ділом.

Предплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Границю: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи автентичні лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні од порта.

Подорожні чекі коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. од одного стрічки печатної, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подарки числяться по 10 кр. од стрічки.

Политика деморализації.

I.

„Червоная Русь“ поспішила з обороною свого нещастного виступлення против руских шкіл. Хотя попередня ви стаття була зовсім ясна і давала більше ніж достаточний доказ вини, однак справа за надто важна, злочинство за надто тяжке, як щоб не належало ще послухати оборони.

Передовієм твердить „Червоная Русь“, що Русини з виборених тяжким трудом шкіл руских не мають хісна: бо в рускій школі вправі господарював п. Будановський, а в рускій гімназії ученик запозивав учителя перед суду і т. в. Чи тая оборона „Червоної Русі“ удалася, нехай осудять самі її прихильники. Лишаємо на боці ви з крайню парійного становища виходяче твердження о безхисненості ба шкілливості тых шкіл: загаль Русинів, видно, судять инакше, бо що-року випуская до школи вправі замість 200 а до руской гімназії до 500 руских учеників, — але нехай-би в дійстві одна або друга школа через якісь час не приносила пожаданой користі, чи-ж ділято вже зриватися школи? Хто-ж в світлі цінити якусь річ після хвилевого од часова обставини зависимого пожитку, а не після дійстві вартості самої в собі?

Мимоходом мусимо такі сказати кілька слів і о рускій гімназії та в учителях. Порівнянн з польськими або німецькими гімназіями руска гімназія не потребує боятися: се можуть потвердити межі иншими і батьки учеників тых-ж гімназій, навів з фракції „Червоної Русі“. Моральність молодіжї ви, як в загаль моральність руской молодіжї, вище стоїть од моральності молодіжї польських гімназій львівських; се можуть ствердити і акти школьної ради кравцов, чело та причини виключувань учеників з тых гімназій. Тільки-ж о таких фактах не трубит ані „Червоная Русь“ ані польська журналістика, межі котрою нема непатріотичних газет в роді „Червоної Русі“. А учитель руской гімназії если, замість служити по польських гімназіях, до чого прецінь нх кваліфікація уповажая, волять оставати в рускій гімназії, то ним роблять тільки дїло патріотичне в некористь своих особистих інтересів. В рускій гімназії нема, так як в польських, добре платних лек-

цій приватних, не тримають учителя за добрі гроші учеників на станції, не мають взагалі ніяких побічних доходів, а крім того кожний учитель руской гімназії з горі резівувати мусить на директуру і всякі аванси, як досвід аж надто ствердив. А за те все, за ціле пожертвування своє майже хіба ту нагороду, що така „Червоная Русь“ обіщує нх неустанно грубими клеветами, простирами писануціями і деуаціяціями? Чи єсть щось подібного, чи можливе навів щось таке у котрого-небудь иншого народу в цілій Австрії, ба в цілій світі? Чи не обізналася-би всюди голосно совість народу, чи голос народу цілого не адушив-би кожде таке виступлення в самім зароді загальним обуренням? Чи не повинна отже і тут опиня публічна рішучо обізватися в видати свій справедливий безпощадний суд?

Заложенье нових руских гімназій, каже „Червоная Русь“, єсть хіба в інтерес руских учителів, щоб дістали посади або аванси. Ах, яка-ж то низькість моральна: справу цілого народу судити з становища особистих інтересів кількох людей! То вийдючи Народної Ради у Львові, в котрій не засідає ані оден учитель гімназійний, то руским вчням, руским послам, руским товариствам, цілому рускому народові, а перед двома роками ще і Рускій Раді, котра й од себе подала була петицію о заложенье руской гімназії в Перемислі, ба до недавн ще й „Червоної Русі“, котра також писала за рускими школами, не ходило о ніщо инше як тільки о нтерес кількох руских учителів (властиво судентів, бо дійстві учитель вже мають свои посади)?!

Але всі до тепер нами приведені аргументи „Червоної Русі“, так очевидно на простий викрут виходячі, суть ще вчням в порівнянн з головним ви аргументом. Нам не треба, каже „Червоная Русь“, добиватися о пару гімназій, нам треба добиватися о всі наші права, повне рівноуваження з Поляками, о поділ Галичини, а тогди рускій гімназія вже самі прийдуть. Ми не повинні для кількох руских шкіл резівувати „з свого народного достоїнства“, з своих завітних історических прав“.

Вольный козакъ Ашиновъ.

(Після російської жерела.)

Історія „вольного козака“ Ашинова, героя з-над Сагалло в Африці, котрого трагі-комедія добігає тепер до кінця, — то цікава патологічна поява серед російської суспільности, на котру складалась сотні літ всякого рода чинники, політичні, культурні, релігійні, суспільні і економічні, а без котрих она ставє неможливою і майже неможливою. Коли у Відні грали в театр Гоголевого „Ревизора з Петербурга“, комедія та выдалась публіці немовірно. А отже, що представив Гоголь в своїй комедії, одогравав Ашинов в наших очах не на театральній сцені, але таки на сцені правдивого світа. Против него нічим навів такий „ридар широким плечам“, як Самошкін, той угорекій медик, що кілька-націть літ тому назад дурив майже цілу Європу, поки віденська поліція таки не довхала ему кінця. Легкомудрість, з якою повірено Ашинову в его товариствам, заслуплене, з яким значна часть людей збрала з него героя політичного і окружила его славою; дивна необачність, з якою всі гляді на его аухальство, — просто непотвратні. А прецінь се факт, котрого і російська преса тепер не заперечує, що той смілий пройдевіт не лиш вербував до своих експедицій людей з найнижших верств суспільности, але зумів також дуже зручно адо-бути собі декотрі органи російської преси, а навів і деякі високопоставлені особи, і довгі літа коштом нх жив і гуляв собі спокійно і весело.

Батько Ашинова був вунцем в Пензі, а коли ему не велося, став управителем у одного поміщика. Дока его біддалася за сго поміщика а той дарував йому тестові невеликий грунт над Волгою. Тут і родився „герой свого времени“ Николай Иванович Ашинов. В Саратові скінчив бач другу класу гімназіяльну, але не хотів учитися і став господарити на батьківськім грунті, та догосподарився так, що мусів грунт продати, а сам собі на невеличкім острові на Волзі під Царицином. До сего островця робила собі претензію також громада Царицини і з того вийшов процес, котрий Ашинов виграв. В часі, як вівся процес, забирали собі царицинські мешканці хворост з того островця, отже Ашинов наймав собі Червесів, що жили в Царицині в заточені, на сторожі, і велів їм доглядати свого островця. Од нх довідався він, як то живе на Кавказі, продав свій островец за 8.000 руб., пішов за Кавказ і став там коло Карсу садити тютюн. Незадовго пропущав майже всі гроші і пристає до „вольних козаків“, котрим називають там звичайно людей, що уміють жити з глупоти і тямуть другий.

По якійсь часі поїхав Ашинов до Москви, там представився Аксакову і Каткову яко атаман вольних козаків і сказав нх, що він з его товариш дуже раді б дождатися хвалі, коли могли-би піти на службу російській державі. Он просив, щоб ему відступлено чорноморській округі (область 96 кв. миль велику) а він обіцявсь єй боронити. Против кого? — о те ніхто не пытав. Коли-ж Росія на то не пристане, то він піде служити Магдієві або негусові абессинському. Російські публіцисті повірили словам „атамана“ і тим дали доказ, як мало они знали життя на Кавказі. В Каткова „Моск. Відомостях“ і Аксакова „Русі“ появилася цілий ряд статей, де обговорювалися брехні Ашинова зовсім поважно і ширлилася те тым більше. Другі Росіяне, як Шавров, Дукмасов, Соколов стали також голосно доказувати потребу заселення чорноморського округу вольними козаками. По сій вступній роботі поїхав Ашинов з порученням своих московських покровителів до Петербурга.

В Петербурзі почав він ширити свои аухаль брехні дальше по газетах і дивна річ, що всі навів вїрили ему. Се обманство тягнулося кілька літ а найбільше помагав до того Ашинову звістий кореспондент „Нов. Времени“ Молчанов, що то всюди бував, все чув і знав, хоч ніхто его не видав. Молчанов написав отже в „Нов. Времени“, що в кавказьких горах кривеся 10.000 „вольних козаків“ і описував навів, як они там живуть по тайних ставцях. На Кавказі смілилися з тых дурниць, але в Петербурзі, де власний край знали менше, як центральну Африку, всі читали дуже пишно ті вїсти і вїрили їм свято. Коли-ж одтак показалося, що Молчанов не можна вїрити, то треба було доказати правду знайоками Кавказу. Знайома зараз і такий знаток, який Бороздин, що давнійше був десь на Кавказі приставом (комисарем поліції), а того вже було досить, щоб ему повірити. Он хотів ще більше знати звівсь перед ним, але се ему не удалося, бо знайшовся ще більший „знаток“ од него — д-р Глєбєєв. Той став доказувати, що в азійській Туреччині, над озерами Ванъ жє 200.000 російських утікчів, „вольних козаків“. Дивна лише річ, що в тых сторонах, що прецінь не далеко російській границі і куди переходить по року багато караванів, до тх пор ніхто о тм знав. Але по свідощах Бороздина і Глєбєєва брехні ширилася вільно дальше. Вїду одривано вольних козаків: на Кавказі, в Персії, Туреччині, Арабіі, над Червоным морем а навів в Судані і Абессинії. „Нов. Времени“ подало навів було, що Італіянци побив осавів „Гєєр“, шеф ген. штабу Рас-Аллулі. Люди звязав був такий дур, що аж хотів выслати одного журналіста на контрест вольних козаків в Константинополь, де они мали рїшати питання, чи мають піти на службу цареві, чи абессинському королеві або Магдієві.

Ашинов і сам не думає, що найде для своих брехні тільки помагачів, і що так всемо увірять. Он набрав ще більше одваги і поїхав до Петербурга до кн. Дон-

Річ посла о. Озаркевича

выголошена на 312 засіданні палати пословъ рады державной, дня 19 к. ст. марта, при буюжесті икхлїмємъ.

(Конецъ.)

Переходячи до справ вїроисповідних, хочу передовієм порушити регуляцію душпастирской конгруги. Тут замітно, що розпорядженне, нормуюче способ переведенн ви, єсть в части за остріе, в части недостаточне. При тій регуляції наложено на приходників обовязок, щоб они платили индивідуальний податок. Ц. к. намістництво вложало суму податкову після репартиції податку ґрунтового з лїт 1885 і 1886 в адіюстованн асїи і велѣло ви кождому приходнику оплачувати. Правно належало-би, щоб приходник платив лиш ту асїю назначену суму податкову. Однакже так не дїєся, бо ц. к. уряди финансові мають инші рахункі. Они назначують вышій податок, беруть его з приходників в той способ, що кождоу одтїають ту вышу суму при выплаті конгруги, при чом не жалують і пригадок письменних, доручувань приходникам в неопечатаній формі посредством урядовъ громадських. Через то попадає приходник в козїзію. Он не знає, чого держатися, чи розпорядженн властей административных, чи финансовых, котрі суперечать собі, і платит на свою шкоду вышій податок.

Єсть се лихо, котре належало-би усунути окремим розпорядженнем в порозумїю обох зазначеных властей, щоб приходники не входили в безперестанный конфлікт з ц. к. властями, були вільні од шкоди і не потребували одтак упоминатися о зворот надвышки, яку заплатили, при чом наражаються ще на кошты штемплєв і штемплєв кары. В тій справі позволив я собі доручити ґго Експедиції п. министрови просвіт меморіаль з 1 марта 1888 р. і пытав п. министра в окремій письм, чи розпорядженн намістництва мають яку вагу. Але, з жалем мусу замѣтити, що на оба письма я не удостоився навів одповіди. При торгівній розправі бюджетовій поставив я також вынесенє одповіди, але як бачу з иншїного преламинарія бюджетового, то комісія бюджетова предлагає, щоб над тым вынесенєм перейти до порядку двенного, будто по причині, що обовязок релігійного фонду, допівити конгругу, і правна претенсія душпастирств до того доповненн зависить од рбнородного оподаткованн доходів парохіальных, і що упоминуті о кривду належить до самого пароха. Замість, щоб єнати внескодателя о мотиви, як то правильно давнійше дїялось, просто одкинено мое вынесенє. Але таке мотивуванн єсть стороны комісія бюджетової не має підстави. Приходники знали самі, що так а не инакше

мають собі поступати, але тут розходилося передовієм о поясненє суперечных розпорядженн а одтак, з уваги, що ц. к. власти уважають священників особами приватными, також о то, чи подана о зворот надплатного податку вільні суть од штемплєв і кар штемплєвых, а в кінці розходилося и о то, щоб ц. к. уряди не гайнували часу дорогого на пусту бюрократичну писанину, а часть сей згуживали радше на добро держави и горожанъ.

В відкиненю сего моего вынесенн, як и другого, щоб священники побирали конгругу з горы, бачу я формальне игнорированн і маловаженнє стану священного, бо и в тм случаю мотиви комісії бюджетової єсть того рода, що здаєсь, будто возний, портієр и др. мають для ви більше значеннє, як душпастир, обтяжений всякими державными атендами.

Згадавши о карах штемплєвых, констатую, що приходники просто заливають нима, а безфундмакеры, для котрих иде пять штемплєх частей яко вынагорода, роблять з того для себе формальний інтерес. Приходники вкїнци не знают вже, котрі нх письма до ц. к. урядовъ уважаються урядовими, а котрі в. Так, примѣром, урдував ґр. к. приходник з Медни, в повѣт зборівськїм, ц. к. намістництво в справі тамошних будинків парохіальных, котра вже 6 лїт залагає, а замість одповіди одержав безуд штемплєвий. Таких фактів мб-би я наве-сти дуже багато и они спонукали мене поставити заданє вынесеннє що-до вышного податку, який священники уплачують, и остаточно хотів я дознатися, чи єсть яка надія, щоб на письма приходників до урядовъ приходили скорі рїшенн. У нас влєкуться урядові справи лїтами так довго, що можна в кінці дійстві усомнитися, чи представлена парохів взагалі будуть коли порішені.

Так, примѣром, рекурсы приходників в справах конгругальных супротив рїшенн намістництва не можуть од 1887 р. дождатися навів того, щоб их предложено министрству просвіт, що, розумієся, виходить лиш на шкоду приходові, бо до тых рекурсов долученн рбнородній оригінальний парохіальні документи, котрі не раз парохия суть потрібні в иншїм его урядованю. Все влєчєть так вільним кроком, що мабуть лїта перейдуть, заким все буде як слїд полагоджено. Потвердження будови одної церкви залагає од 1886 р. Однє рекурсы двора (жида), вынесенн до намістництва против будови будинків парохіальных в Медни, повѣта зборівського, лежить неполагоджений в намістництві, на шкоду парохів, од 1883 р., и т. д. Се тільки деякі з численных фактів в дійстві, треба дивуватися, що таке проволіканн важных, не тільки личных, але и публичных справ може истягивати. Наколи-ж ц. к. власти жадають од парохів найточнїшого выконуванн обовязковъ звани в державных атендах, як, примѣ-

дукова-Корсакова, головного команданта войск на Кавказі, і представив ему, що він хоче набрати з Черниговської і Полтавської губерній більше чело родин, поселити их над Чорным морем и утворити з них окреме козацке войско. Ему сказали, що правительство не може до того мїшатися, але не має нічо против того, коли він за дозволом мїсцевых властей схоже там людей поселити. Ашинов удався отже на Украину, а прихильні ему газети розпустили зараз вїсти, що правительство дозволило ему оснувати над Чорным морем славно войско вольных козаків. В губерніях Полтавській и Черниговській оповїдав Ашинов селянам, що кожда родина, котра схоже переселитися, дістане од правительства 200 до 300 рублів и 6 штук худоби. Розумієся, що то всьм сподобалося и в цївнї 1884 р. явився уже Ашинов з трома депутатами „вольных козаків“ (українських селян). Они вышукали собі землю, а в червні насївъ уже першій транспорт переселенців — 117 родин. Коли-ж они побачили, що не достаток обїцяноя заповоги и що земля не така, як они думали, то почали просити властей, щоб помогли им назад вернути. Тй нещасливй Украинц оповїдав, що Ашинов намовив над 1000 родин переселитися и брав од кождо родини по 2 рублі за запис, а за те обїцявав им, що дістануть на цілий рік харч и по 30 десятин (около 60 моргов) степової землі та що им вернут кошты переселєнн и ще дадуть замогу. Більша часть з них перенєслася обїєдн на Кубань а прочі як могли так загосподарувалися на вызначеній им землі. Небагом потім появилася в „Нов. Времени“ шумна кореспонденція, котра голосила цілому світови, що заложено новій козацкій станції, тільки-ж мїсцеві урядники не дають людям жити. На дїл-ж мїсцеві власти давали бідным поселєцям навів всяку можливість: давали им харч и вызначили 2000 руб. на закупно худоби и на будову доріг, але все то щєзало в широких карманах атамана.

ну, чтобы допомогти урегулировать все спорные sprawy представлениемъ спольности интересовъ между Нѣмеччиною а Англією. Самъ той фактъ, что розходитъ тутъ лишь о деякіхъ рѣзницѣ въ поглядѣхъ, котрый можеть буть залогомъ особеннымъ выступлениемъ, робить намъ наильшшу надѣю, бо якъ жежи монархъ такъ и жежи дипломатами особиста стрѣча стаея головною пдставою до порозумѣнія. Думаемо отже, что вже найблизшій часъ принесетъ свѣтові великодуу несподѣванку великою ваги въ видѣ союза Англіи зъ Нѣмеччиною; котрый буде порукою мира на довгі часы.

НОВИНКИ.

— Пригадуемо вѣсьмъ Русинамъ, що завтра въ сали Frohsinn-у одбудея торжество 25-лѣтняго юбилея руского театру. Честь народна вымагае, чтобы се торжество вышло якъ найвеличавѣйше! А перше до того условіе — якъ найчисленнѣйша участь Русинѣвъ на представленю.

— Програма концерту въ Струю дня 31 н. ст. марта въ память роковинъ смерти Тараса Шевченка:

1. Вступне слово, выгослосить о. Б.
2. Лисенка: „Ойпущу я кониченька въ садокъ“ и Вахнянина: „Молоді сны“ — одсѣвае хоръ „Лютнѣ“.
3. Витвицко: Variations brillantes sur une thême d' Ukraine: „У сусѣда хата бѣла“ — одограсъ п-на З. Ш.
4. Лисенка: „Ой чого ты почорнѣло зеленее поле“ и „Ой Дибре мой Дибре“ — соли бари-тонові, одсѣвае п. Вѣт.
5. Вахнянина: „Наша жизнь“ — выконае хоръ стрыйскій.
6. Умлява: концертъ на цитрѣ — выконае п. Куп.
7. Цетвиньского: Три народні пѣснѣ.
8. Декламация, выгослосить п-на В.
9. Вербицко: Завѣщанье, — хоръ мѣшаный.

— Зъ Кракова пишутъ намъ: Шевченковъ концертъ заповѣдае дуже гарно. Комитетъ запрошивъ до участы самы артистичный силы и стараея вѣсьми силами, чтобы програма могла буть зложена на зъ утворѣ чистого руско-украинской музы, а черезъ то вечерницѣ были мали характеръ чисто рускій. Доси звалили приняты участь въ концертѣ: знаменита краковска спѣвачка панѣ Сѣнкови-чева, наша симпатична артистка панѣ Биберовичева и славно-звѣстный теноръ п. Гушалевицъ. Хоры буде вести артистичный управитель тутешной консерваторіи п. Варабашъ. Хоръ выконае три мужескыя квартеты, а именно: „Наша жизнь“ Вахнянина, „Закувала та сива зозуля“ Нѣщаньского и „Зъ окружковъ“ Нижанковскаго. Комитетъ не щадить коштовъ, чтобы лишь не засоромитися першимъ выступомъ передъ публичною краковскою. Сими днями розслано надъ тысячу запрошенъ до мѣсцевыхъ особъ, якъ и на провинціи. Билеты продае книгарня п. Крижановскаго (Линія А—В). Адреса комитету: улиця Миколайска н-ръ 5.

— Львовска Народна Торговля переймае сего тыждня склепъ повѣтовой, доси самостойной Народной Торговлѣ въ Самборѣ и буде вести яко свою аилію.

— Нові сельскі крамницѣ. Зъ залозецкого пишутъ намъ, что ч. господары Иванъ Олѣйникъ заложивъ въ Тростяницѣ коло Залозецъ крамницю, а товары до неи побирае въ Народной Торговлѣ въ Станиславовѣ. Другу нову крамницю заложивъ въ Устю рускомъ, на Лемковщинѣ, п. Дмитро Вахновскій, а всѣ товары до неи спроваджуе зъ Народной Торговлѣ у Львовѣ. Щастя Вамъ Боже, чч. панове крамарѣ рускы!

— Нові уряды почтовы. Зъ днемъ 1 цвѣтня с. р. почнуть урядувати новы уряды почтовы въ Соколовѣ коло Косова и въ Ясеневѣ горѣшнѣмъ въ пов. косовскомъ. Въ тихъ урядахъ будутъ такожъ почтовы касы щадницѣ. Звѣзъ мѣжъ урядами почтовыми буде удержувати посланецъ мѣжъ Косовомъ и Устерѣками. До округа уряду почтового въ Соколовѣ коло Косова будутъ належати мѣсцевости: Соколовъ, Яворѣвъ и Рѣчка, а до округа въ Ясеневѣ горѣшнѣмъ: Ясенѣвъ гор., Краснола, Головы и Криворѣвня.

— Зъ рѣзныхъ оторбѣ краю одержали мы письма або зъ сожалѣнемъ або зъ обурѣнемъ на остатный статъ въ „Червоной Русѣ“. И у Львовѣ и скрозъ по краю всѣ патриотичный и здоровомысличый люде осуждаютъ выступленье „Червоной Русѣ“ противъ школъ рускыхъ яко зраду народу, зраду, якои галицка Русь въ новѣйшихъ часахъ не знала. Однѣ патриотъ зъ провинціи пише намъ: „...Въ виду той зрады мусять Русины, безъ огляду на сторонництва, порозумѣтися и заиротестувати противъ такого ширена деморализаціи въ народѣ...“ Другій пише намъ: „Статѣ Червоной Русѣ выкидали въ нашій сторонѣ притягающе ажъ до десперациі впечатлѣнне... На жалѣ, наближаються выборы, акція зъ стороны руской мае вти сильно, а органъ Русской Радѣ выступитъ немовъ зъ окликомъ передвыборчимъ: мы проваивъ основоуваню рускыхъ школъ! Въ имя якихъ же идей будутъ переводитися выборы до союму?.. Ажъ страшно подумати!“ Справдѣ страшно!

— Зъ Роздолу пишутъ намъ: Зъ фонду 10.000 зр., дарованого зельзницею Кароля Людвика, при нагодѣ ювилею цѣсарского, на храмы въ Галичинѣ, одержала церковь въ Роздолѣ 100 зр., рѣшенемъ президіи намѣстничства зъ д. 13 н. ст. марта до ч. 2856.

— Зъ недавного вѣча академичного выйшли доволѣ сумніи наслѣдки. Якъ звѣсто, заразъ по вѣчу, въ котромъ взяли участь студенты вѣсьмихъ школѣ и члены вѣсьхъ товариствъ, якъ польскихъ такъ и рускихъ, наставъ роздоръ жежи самими академиками. Насампередъ презесъ „Czytelni Akademicko-oi“ оголосивъ самовольно въ имени выдѣлу письмо вымѣрене противъ вѣча, а потомъ бдперся солидарности такожъ выдѣлъ „Академического Кружка“. За тымъ пойшли зъ одной сто-

роны слѣдства противъ инициаторѣвъ вѣча, а зъ другою статъ въ часописѣхъ польскихъ зъ наганами для академичной молодежи. А цѣкава при томъ рѣчь, что газеты польскы за грѣхъ взяли польской молодежи, що онашла солидарно зъ рускою, а въ печатаній одозвъ презеса „Czytelni Akademicko-oi“ замѣтъ той такожъ выказанный въ дуже навѣтъ терпкой формѣ: сказано тамъ, что Польки мусять оборонитися одъ Русинѣвъ, бо не Польки Русинѣвъ пощадять, але Русины Польковъ русчать. Въ субботу мин. тыждня одогралися, рѣвночасно одного дня, три важныя сцены: сенатъ университетскій, скончивши слѣдство дисциплинарне, засудивъ (на основѣ приписѣвъ зъ рр. 1849, 1850 и 1851, въ часѣвъ Ваха и Туна) двоухъ академикѣвъ, котры належали до комитету окликавшого вѣча, п. Вацлава Будзиновскаго (сына бывшого управителя руской школы вправѣ) студента филологіи, и Теодора Каспарка, студента зъ II го року правъ, на выключенье зъ университету львовского на три курсы, а референтѣвъ и промовлявшихъ на вѣчу — на нагану або упоминенье. — Того-жъ дня одбулася въ III-ой секціи суду мѣско-делегованого розправа противъ академика п. Вацлава Будзиновскаго о побытѣ агента полиційного Михайла Кохановскаго въ нощи по академичномъ вѣчу. Коли академики по вѣчу и по комерсѣ переходили гусакѣмъ коло выдѣлу краевого, вмѣшався до гусака 33-лѣтний агентъ полиціи п. Кохановскій (родомъ зъ Гримадова). П. Будзиновскій позвавъ его и крикнувъ: „Товариш! жежи нами естъ полиція!“ и показавъ на Кохановскаго. Академики кинулися на агента и побили его. Лѣкаръ знайшовъ на побитѣмъ спницѣ и орѣхъ, что бѣвъ на 5—10 днѣвъ стае черезъ то неспособнымъ до занятя. При розправѣ Кохановскій подѣ присягою збзнавъ, що напало его колыкадесѣ академикѣвъ и богато палиць звивалося ему надъ головою, але бѣтъ не знавъ нѣкого, только одного и Будзиновскаго, котрому доручувать вѣзавъ полиційный. П. Будзиновскій, стоячи за громадою молодежи, ударивъ его палицею по капелюсѣ и при томъ крикнувъ по руски: „Машъ, пѣсѣ сыну!“ Обжалованый п. Будзиновскій рѣшучо заперечивъ, а на свѣдѣвъ, что не бѣвъ агента, покликавъ чотирохъ академикѣвъ, котры были вѣсь часъ коло него (три зъ нихъ властиво самі зголосилися). Судья п. Говорова свѣдѣвъ не допустивъ, бо якъ мотивувать они якъ-разъ въ той хвилѣ, коли п. Будзиновскій ударивъ агента, могли того въ заколотѣ не добачити. Зъ другой-жъ стороны судья загнавъ и агента досытъ въ кутъ, допытуючись, якъ бѣвъ мѣжъ середъ только людей бачити, якъ п. Б. ударивъ его, хочъ стоявъ за громадою другихъ, и якъ середъ такого крику мѣжъ чути его слова? По переведеній розправѣ (прокураторію заступивъ гр. Дѣдушицкій, а обжалованого боронивъ адвокатъ д-ръ Дуземба) судья засудивъ пана Будзиновскаго на 25 зр. гривны а вглядно 5 днѣвъ арешту. (Заступникъ прокураторіи домагався кары одъ 3—6 мѣсѣцѣвъ.) — Вечеромъ того-жъ дня одбулися въ университетской сали загалный зборы членѣвъ „Czytelni Akademicko-oi“ въ справѣ заявленя презеса. По горячій дебатѣ (въ котрой сторонники презеса читальнѣ зновъ выѣздили зъ „Rusnami“ въ супротивности до „idei polskiej“) приступлено до именного голосованя. За вѣтомъ недовѣрія для презеса „Czytelni“ було 49 голосѣвъ, а за вѣтомъ довѣрія 50. — На рѣшене той справы, видко, зъ нетерпеливостію выжидали академики другихъ товариствъ академичныхъ, бо отсе вже нинѣ рано наша редакція одержала таке письмо одъ выдѣлу „Братной Помочи слухателѣвъ политехники у Львовѣ“: „Одоголосно ухвалою загалного збору членѣвъ товариства Братной Помочи слухателѣвъ политехники, поручено выдѣлову того-жъ товариства подати до загалной вѣдомости, що группу академичной молодежи слухателѣвъ политехники репрезентуе едино Братня Помѣхъ слухателѣвъ политехники и що техники зъ Czytelni-ей Akademicko-oi на теперъ не мають нѣчого собѣльного. Вправдѣ въ статутахъ „Czytelni Akademicko-oi“ естъ сказано, что членами еи можутъ буть такожъ слухателѣвъ политехники, але одъ многихъ лѣтъ политехники львовскы зреклися той чести, а сего року нѣ одній техникъ не користавъ зъ того права, не могучи стерпѣти пересвѣдченъ, якъ живутъ въ томъ кружку молодежи академичной. „Czytelnia Akademicka“ своимъ именемъ якъ и остальнымъ „Открытымъ письмомъ“ узурпуе собѣ права до репрезентованя львовской молодежи академичной, однакжъ такъ не естъ — еи треба уважати за товариство якои части слухателѣвъ университету. — У Львовѣ дня 24 марта 1889. Выдѣлѣ тов. Братной Помочи слух. политехники у Львовѣ.“ — Рѣвножъ выдѣлъ товариства „Академичного Братства“ — якъ доведѣе уже нинѣ „Kurjer Lw.“ — ухваливъ вчера збравати всей звязи зъ „Czytelni-ей Akad.“, доки буде тамъ управляти нинѣшній выдѣлъ а на „Открытое письмо“ презеса „Czytelni“ оголосити одновѣдъ въ часописѣхъ. Наконецъ доведѣе „Kurjer Lw.“, що вѣтъ тѣ члены „Czytelni“, котры заявили свое недовѣленне изъ поступку презеса а уцали меншостію одного голоса на заг. зборѣ, выступаютъ зъ „Czytelni“.

— Зъ Рогатина пишутъ намъ: Дня 21 н. ст. марта одбулося въ приходской церкви рогатинской дуже торжественно поминальне богослуженье за упокой бл. п. цѣсаревича Рудольфа, устроене заходомъ рогатинского комитету дяковъ. Службу Б. одсѣвавъ крил. о. Ии. Дзеровичъ въ супровѣдѣ о. вице-декана Л. Рудницкаго и о. Яворовскаго зъ Путятинца. На богослуженье явились заступники вѣсьхъ властей правительственныхъ и автономичныхъ, сторожа финансовъ и жандармеріи. Дяки згромадилися зъ чотирохъ деканатѣвъ дуже численно и гарнымъ спѣвомъ поднесли торжество. Церковь була повна народомъ. По богослуженю и парастасѣ выбрали дяки зъ-мѣжъ себе депутацію подѣл проводомъ п. Ильѣ Войкевича, пѣвца рогатинского, и выслали еи до старосты, чтобы тамъ заявила ихъ преданность и вѣдливость для Дому цѣсарского. По одѣтній промовѣ п. Войкевича заявилъ староста ц. Райхельтъ, що заразъ подаетъ о томъ вѣтку п. намѣстникови.

— Президентъ рады мѣста Львова буде зновъ выбраный п. Мохначкій, а що-до вице-президента, то велика часть радныхъ подпирас кандидатуру

д-ра Здисл. Мархвицко (попередной сесіи бувъ проф. д-ръ Гривецкій). Выборы одбудутся завтра, въ второкъ, вечеромъ.

— Буюны загостили въ день сорока мучениковъ въ околиці Львова. Не сумѣваемъ, що небожата каються своего поспѣху...

— Выдѣлъ галицкой касы щадницой ухваливъ мин. тыждня 8 голосами противъ 7 голосѣвъ подвыснати — якъ Kurjer Lwowski называе — дюрну для адвоката Ронинскаго зъ 10 на 20 зр. денно. Тая ухвала буде ще предложена загалнымъ зборамъ дня 30 н. ст. марта.

— Сестры Уршулянки — якъ доносить чернов. „Gazeta Polska“ — выбираютъ зъ Черновца 15 н. ст. цвѣтня, а теперъ выпроудють всѣ урядженя домовы, кляшторны и школьны.

— До дирекціи галицкой фонду пропинаціонного мають належати ако делегаты выдѣлу краевого: д-ръ Иос. Верещинскій и гр. Стан. Бадені, а ако заступники: д-ръ Алой. Рыбачій и д-ръ Здисл. Мархвицкій; ако заступники властителей добръ: Густ. Ромеръ зъ Забелча и Винк. Гроинскій зъ Красного, а ако заступники гр. Стан. Тарновскій зъ Святянки и Адамъ Саджеввицъ зъ Старомѣста.

— До Добродѣвъ убогихъ учениковъ гимназіи львовской одызаея Хв. Дирекція той-жъ школы: „Бу-вало, коли надхидивъ передновокъ а родичѣ-селяне не кождій змѣгъ прислати сыновя харчу або и грошевою подмогою, то Добродѣвъ заможнѣйшій зрозумѣли то и прислали бѣднымъ школярикамъ добродѣйныя датки, хто що змѣгъ: сей 1 зр., той и больше. Складался Веч. Деканаты, складался Громады, а изъ окладѣвъ выплывали для бѣдной молодежи датки, що становили еи подмогою. Одъ якогось часу датки перестали, молодежь тиснеся до Дирекціи, а у Дирекціи касъ порожня Бувало присылаю передъ Воскресеньемъ на паску для школяриковъ а теперъ и того нема. Последнихъ 15 зр. роздѣляла Дирекція на три пайки и доплатила для трехъ бѣдныхъ учениковъ до дидактра, а теперъ вже и доплачу-вати нема чимъ, а неодному бѣдному доплатити придалось-бы. Тому звертаемъ до Васъ, рускыя Патриоты и Добродѣвъ, може приобаете яку ленту для голодныхъ, непродягивенныхъ и для такихъ, що не мають вповнѣ 20 зр., чтобы заплатити дидактрумъ. При томъ желаемъ Вамъ веселого: Христосъ воскрес! — Дирекція руской гимназіи, въ имени бѣдной молодежи.“

— Задѣвъ въ урядѣ податковѣмъ въ Выжницѣ за-судивъ трибуналъ черновецкій во второкъ на та-кой кары: Шама Давберъ, ако головный организа-торъ сей крадежи, доставъ 9 лѣтъ; Антеръ и два Моргенштерны по 8 лѣтъ; Дресслеръ 6 лѣтъ, Форшмидъ 2 роки а Едельбергъ и Маркъ по три мѣсѣцъ. Всѣ засудженъ на тяжку вязницю и по-сты въ часѣ кары. Жидѣвку и двоухъ жидѣвъ увѣльно.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Презенту на Голины надавъ Ординаріатъ о. Ник. Бѣлечкому.

Въ пропозицію на Кутище приняты лишь о. Як. Краснопера.

Завѣдательство въ Отиневичахъ одержавъ о. Вол. Галицкій.

Введенный въ завѣдательство Лашкова о. Иос. Фолюсъ.

Митр. Консисторія вставилася до намѣстничства о дотации для сотрудника въ Пусто-мытахъ.

Намѣстничство годиться на кан. институту оо.: Ром. Чировского на Стратинѣ, Ем. Волян-ского въ Ходачковѣ маломъ, и Ераста Перфецко-го на Плетенячѣ.

Гримоу похваляу зъ правомъ уживаня экспозиторій крилошанскихъ одержавъ о. Панкр. Билинскій зъ Токѣвъ.

Въ долѣ пресвитеріальномъ приняты: Левъ Бачинскій, Тим. Бордулякъ, І. Давидовичъ, Лавр. Ділювскій, Ник. Кукуруда, Левъ Курмановичъ, Илія Лагола, Мих. Лихновскій, Гр. Прихотко, Иос. Рыбакъ.

До львовской семинаріи духовной приняты Т. Дуркотъ (зъ еп. Перемыской).

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

На конкурсѣ зъ речинамъ до 15 червня с. р. розписанъ отей парохіи: Беньова, д. высочан-ского; Береги горѣшны, д. затварницкого; Березка, д. барчанского; Бонарѣвка, д. короснян-ского; Ветлина, д. балгородского; Войкова, д. мушинского; Войславичѣ, д. варяжского; Горя-ка, д. балгородского; Дибетрикъ дубовый, д. жуковинского; Долины, д. бѣжского; Дубровка, д. канчуцкого; Камьяна, д. мушинского; Крецѣвъ, д. львовского; Кривѣ, д. балгородского; Лелюховѣ, д. мушинского; Лишь, д. жуковинского; Мана-стирецъ, д. горожанского; Мервица, д. жовков-ского; Лѣщоватѣ, д. львовского; Лѣщаны, д. бѣж-кого; Милькова, д. оленшчского; Пяновичѣ, д. самборского; Прислѣпъ, д. высочанского; Ра-доцина, д. дулянского; Ракова, д. старосѣльско-го; Райске, д. затварницкого; Рабе, д. балго-родского; Свиднякъ, д. старосамборского; Сидѣ-льскі, д. затварницкого; Улячно, д. дрогобичского; Устрики горѣшны, д. затварницкого; Хмѣль, д. затварницкого; Шумячѣ, д. высочанского; Ца-риньскѣ, д. затварницкого; Чорнорѣки, д. корос-нянского; Яворникъ, д. ялоского; Яслиска во-ля, д. яслского.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Дѣйствыми учителями именованъ: Ром. Зобковъ въ Поднаровѣ, Ем. Морозевичъ въ Тумирѣ и Юр. Капустякъ въ Поздмирѣ. — Намѣстникъ именовавъ лѣкаря ветеринаріонного Викт. Тиховского ц. к. ветеринарныя повѣтовымъ въ Скалатѣ и перенѣтъ ц. к. ветеринарѣвъ по-вѣтовыхъ; Нарк. Сѣкорского зъ Снятина до Львова до службы при намѣстничствѣ и І. Смолю-ховского зъ Кросна до Валои. — Цѣсаръ именовавъ дѣйствыми генеральными консулами: гр. Алой. Висковачъ въ Солугѣ, Кар. Квятковского въ Амстердамѣ, Алекс. Суццара въ Букарештѣ и Кар. Гейслера въ Москвѣ.

— Перенесеня. Ассистентъ почтовый, Ромуальдъ Зарицкій, перенесенный зъ Ярославля до Стани-славова.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи у Львовѣ зложили въ мѣсяцъ лютѣмъ Вп.: Проф. Чиже-вичъ 1 зр., панѣ Олена Свѣтенка зъ Ладичина 2 зр., о. Софр. Левицкій зъ Рунгуръ 15 зр., о. Титъ Ковальскій изъ Спасова 7 зр., М. Чайков-скій 1 зр., д-ръ Сембратовичъ зъ Монастирискѣ 1 зр., Иос. Кульчицкій зъ Будзанава 2 зр. Спа-си-Богъ! В. И.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 25 марта. Дирекція есконтово-го товариства буде поставлена передъ судѣ. — Въ Версалю мае одбутися дня 7 цвѣтня въ честь Булянжера великій пиръ, на ко-трѣмъ Булянже выгослосить довшу бесѣду по-литичну.

Римъ 25 марта. Ходитъ поголоска, що бразилійскій цѣсаръ Донъ Педро постановивъ абдикувати и оседе въ Неаполи. — Ген. Корветто доставъ въ поединку зъ Кавальоттимя тяжку рану.

Вѣдены 25 марта. Вѣсть, будто-бы цѣсаръ Францъ Іосифъ мавъ вже въ червню ѣхати до Берлина естъ безосновна.

Петербургъ 25 марта. Ген. Петро Шу-валовъ померъ въ наслѣдокъ недуги ушей. — Россія думаетъ збольшити свою флоту и на ту цѣль мае вызначитися 120 мил. ру-блѣвъ. — Бюджетъ выказавъ надвыжку 7 мл. рублѣвъ.

Оповѣстка.

Дня 13 н. ст. цвѣтня 1889 о год. 2-ой зъ полудня одбудутся

Загалный Зборы членѣвъ „Карпатской Крамницѣ“ въ Яблонѣвъ.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

1. Справозданье Радѣ управляющей.
2. Справозданье касовъ и вызначенье тантѣмъ.
3. Внесеня членѣвъ.

Дирекція „Карпатской Крамницѣ“ товариства зарегистрованного зъ ограниченою порукою въ Яблонѣвъ. 1—3

До ч. 2196.

Оповѣщенье конкурсу.

Въ наслѣдокъ ухвалы рады громадской зъ дня 12-го марта с. р. розписуея конкурсъ на посаду секретаря при урядѣ громадскѣмъ въ Коломыѣ зъ рѣчнымъ платнемъ 1000 зр. а. в. и додаткомъ особистымъ 250 зр. а. в. зъ од-повѣдными квинквеніями по 100 зр. а. в., ма-ючими ухвалитися радѣю громадскою.

Одъ комитетѣвъ жадаея скѣпченыхъ наукъ правничихъ, такожъ выказаня свѣдоцтва бдбюту практикы правительственной и адми-нистраціонной або автономичной.

До подавъ, котры належить внести до Зверхности громадской по концѣ цвѣтня 1889, мають буть доучены доказы повнѣлѣтности, моральности, свѣдоцтво здоровья, квалификаціи теоретичной и практичной — такожъ доклад-ного знаня языковъ краевыхъ, польского и рус-кого, въ словѣхъ и писемѣхъ, вѣднцы докладного знаня языка нѣмецкого.

Стабилизация слѣдуе по роцѣ бездоганной службы.

Подавя внесеніи по терминѣ не будутъ увзглядываеи.

Одъ Зверхности мѣста Коломыѣ дня 20 марта 1889.

Асланъ.

ПОДЯКА.

Не довго пришлося менѣ тѣшитися моею ширѣю товаришкою жити, женою Любиною. Лю-та смерть скосила оу молодѣ цвѣтку нашего по-дружа, полинаючи менѣ жалѣ и смутѣхъ. Въ тяжкой недугѣ грудной приносили мѣ правдиву бдразу и потѣху мѣсцевей душнастирь о. До-ляньскій и панство Вургарды, властители Ля-шюкѣ, та за те Имѣ одъ мене сердечна подяка и вѣдливость. Въ сумнѣмъ обрядѣ похоронѣмъ най-болѣшу участь взявъ о. Доляньскій, а одтакъ о. крил. Стефанъ Вѣлиньскій зъ Березовца, о. Ю-зичинскій зъ Острова и латинскій парохъ Ве-рездовецъ, ко. Мотикевичъ — и за тѣ безкори-стовный труды хотѣ въ сей способѣ одвѣдуюча, що дякую имѣ ширимъ словомъ спаси-Богъ! Вѣднцы дякую честнымъ Громадинамъ за ихъ численну участь въ похоронахъ.

Алексей Голинскій, учитель въ Ляшкахъ долѣныхъ.

На дѣслане.

Литка РУБЕРА у Львовѣ

порукае 2480 303 0

специальности и универсальныя средства французскы и иншы, якъ черезъ нѣ такъ и че-резъ иншы фирмы оповѣщувати.

Словаръ руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

200.000 зр.
можна виграти вже 1 червня с. р.
ПРОМЕСОЮ
на лось м'єста Відня лише за **3 зр. і 50 кр.**
ВЪ КОНТОРЪ ВЪМЪНЪ
KITZ и STONE
у Львовѣ, плацъ Галицкій ч. 1.
Порученя зъ провинції полагодились сейчасъ
а на желанье за послѣднимъ.
Ся контора купує и продає всѣ краєви и за-
граничнїи папери вартостї, а такожъ монети пѣдъ
найкористовѣйшими умовами. Великій инфор-
мацій, входячий въ обсягъ банкновї, подаємо
найохотѣйше устно и писемно. 2823 14—15

Найбѣльшая
фотографичнїй
зъ якихъ-небудь фотографїй
вымоує
РОБОТНІА ФОТОГРАФІЧНА
І. ГЕННЕРА
У ЛЬВОВѢ
при ул. Академичній
2816 число 18. 9—0

Пора замовляти свѣтло, щоби не опѣ-
нилося на свята!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо зъ фабрики
СВѢТЛО
почавши ъдъ 30 кил. Іа по 80 зр. ІІа по 72 зр.
крѣмъ фрахту.

При замовленнѣхъ просимо подавати послѣдну
стацію зельзничу.
Хто замовляє наразъ 50 кл., одержить 3% а при
замовленнѣ 100 кл. 5%, опусту зъ повышени цѣны
Замовленя приймають: Центральнїй зарядъ
у Львовѣ и филиї въ Станиславѣ, Тернополї,
Дрогобичі, Коломнѣ и Стрию. 2602

БРИ-
твы правдивїй швайцарскїи ан-
глїйскїи, мыльнички, ремѣнцї и
мраморки до остреня, мыла
2537 пензлѣ и т. п.
поручає найдешевше
магазинъ товарѣхъ модныхъ, бѣла
мужеского, товарѣхъ галатерїй-
ныхъ, виробѣхъ рукавичничихъ,
парфумерїи и т. п.
БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16
Цѣнники на желанье даромъ.

Brookhans Conversationslexicon
въ 15-ти, а
Meyer's Conversationslexicon
въ 16-ти переплетеныхъ томахъ можна
купити пѣдъ дуже выгодными условиями
Адресовати:
А. КРУЛИКОВСКІЙ, Львовѣ, ул.
2859 Зыблевича ч. 5. 3—10
Правдивїй лише зъ „котвицею“!
Зъ причини безвѣрост-
ныхъ наступдань треба
все жадати
Pain-Expeller
зъ „котвицею“ а пудла-
ка безъ сїи марки звер-
тати яко неправдивїй
Осторожно при закупнѣ!

НОВО ѲДКРЫТА
ТОРГОВЛЯ
ПЛЯТИРОВАННЫХЪ ТОВАРОВЪ
(такъ звале хиньске сѣблѣ)
варшавского výroбу, пѣдъ фирмою:
ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА
Львовѣ, Ринѣкъ число 37.
поручає:
выробѣ признаѣнїи загально тревалости и практич-
ности якъ до церковного такъ и до домашнього ужитку.
Крѣмъ того выконує
Ѳдновленя, посѣблѣванье, золоченье и всяку
направу того рода товарѣхъ.
2854 3—12

Марїяцельскїй каплѣ жолудковїй
знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
жолудка.
Незрѣннїи при браку апетиту сла-
бѣмъ жолудку, вѣнїючѣмъ Ѳдыху,
квасѣмъ Ѳдыканю, здутю, кольцѣ,
катарѣ жолудка, газѣ, твореню сї-
пѣску и камѣнчикѣвъ въ мѣхури,
при надто великѣмъ флегмѣ, жѣнїючѣ,
Ѳднїенно и бѣнїючѣ, болю головы
(если походить зъ жолудка), корчѣхъ
жолудка, заднїю, перетїенно жол-
удка стравами и пѣнїючїи, при хро-
бѣлахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки
и геморѣидахъ. — Цѣна флашѣчки
разѣмъ зъ приписѣмъ 40 кр., пѣдѣнїючїи 70 кр.
Головна высылка у антикара
КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРІЯ (Kremsier) МОРАВА.
Марїяцельскїй каплѣ жолудковїй не суть пѣнїючїи
средствомъ пѣнїючїи. Складѣнїи части пѣнїючїи
каждѣй флашѣчкѣ въ приписѣмъ.
Правдивїй можна купувати у всѣхъ
2351 52—52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивїй Марїяцельскїй ка-
плѣ жолудковїй рѣзно фальшуютъ и наслѣдуютъ. — На
анакъ правдивости муситъ каждая флашка бутїи зави-
нена въ червѣнѣ запакѣваннѣ, заосмотрѣннѣ въ повышѣ
марку охорѣнну и при каждой флашѣчкѣ въ приписѣмъ
муситъ находитисѣ, ще сїи приписѣмъ друкованнїи у Г.
Гуска въ Кромерїахъ.
Правдивїй можна купити: у ЛЬВОВѢ въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Микѣяна, Якова
Пипеса, Яг. Рукера, Кар. Скленинского, І. Беворско-
го, Ари. Рашапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. —
ВЪ БОБРИЦѢ у ап. Бабѣннїи Мендїицкѣ. — ВЪ БРО-
ДАХЪ у ап. Бропсѣ. Витославского, Мих. Куляки,
Вильг. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. Ад.
Дурета, Іос. В. Лобаса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А.
Вжеса. — ВЪ БУЧАЧІИ у антикара Корнїла Левнї-
кого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венер. Книшѣн-
ского. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Трауфель-
нера. — ВЪ ДРОГОВИЧІИ у ап. Айхмїлера, П.
Партиевича. — ВЪ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма.
— ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ
ЖУРАВНѢ: у антикара Іос. Л. Томашевского. — ВЪ
КАМЪНЦѢ СТРУМИЛОВѢ у ап. Карѣла Пилеского;
ВЪ КОЛОМЫѢ у антикара А. Сидоровича; ВЪ
КОПІЧИНЦАХЪ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШІИ
у антикара Александра Шустова. — ВЪ МЕЛЬНИ-
ЦІИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. І. Жѣдїицкого. — ВЪ НЕМИРОВѢ у анти-
кара Предпрїимирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у
ап. Омель. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНІИ у ап.
Ягнїида І. Ѳдїицка К. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Іель-
кевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Вїля. Іабовского.
ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Люда. Мерзвинского. — ВЪ САМ-
БОРѢ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКО-
ЛѢМѢ у ап. С. А. Лещковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у
ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛІИ у ап. Ев. Высѣ-
ковского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палес-
ковского. — ВЪ СТРИЮ у ап. Чальбанїицкаго, В. Ко-
ровского. — ВЪ ТУРЦІИ у ап. Яг. Козїицкого. — ВЪ
ТЕРНОПОЛІИ ап. Леона Флїппманна и Фр. Яругевича.
— ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского. —
ВЪ ЧОРТКОВѢ у ап. Людвїка Носса; — въ ОДЕСКУ
у п. А. Кофтера; — въ СБІЯВѢ у п. А. Мильковского.
— ВЪ КОЛОМЫѢ въ антикѣ Ед. Стенїля.

Выгѣдну
ПОЗИЧКУ
можуть одержати самѣстѣйнїи особы, ко-
трїи мають поряднѣ помѣшканье stale,
правильну платню або доходы, пр. про-
мысловѣхъ, купцѣхъ, уряднїи, Ѳнцирїи,
пѣнїючїи, властїтелѣхъ землѣ и т. п.,
пѣнїючїи, Ѳдъ 100 зр. до 2000 зр.
яко особистїи кредитъ на 6—8%, и можуть
ѣи сплатити легко въ мѣсячныхъ або
чѣвѣрѣнїючїихъ рѣтахъ при помѣчи пе-
реказу почтового.
На перукомости при пѣнїючїи
4½—5% на колькѣстїи амортизацію
пѣнїючїи въ довѣдливѣй высотѣ.
Близнѣ поенїя лїстовѣи адмїни-
страція „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На Ѳдновѣдѣ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2709 12—20

Заступникѣвъ пошукѣхъ
ХРЕСТЫ
надгробнїи и памятникѣвъ,
трѣпїлїи, лѣкїированнїи и зо-
лоченнїи (за поручѣнїи)
поручає
у великомѣхъ выборѣхъ
и найдешевше
АНТ. ГАЛЬСКІЙ
Торговля зельзомъ
У ЛЬВОВѢ
Плацъ Марїяцкій ч. 9.
Цѣнники иллюстрованнїи
на желанье франко. 2841 5—6
Ученикъ приватистѣвъ
вышѣи гимназїи пошукує лекціи
на сѣлѣ за мѣрною вынагородѣю.
Ласкавіи зголошеня пѣдъ буквами
І. П. до адмїнистрації „Дѣла“

ЗАПРОСИНЫ
на Загальнїи Зборїи Товариства позичкового въ
Белзѣ, котрїи Ѳдбудутсѣ днѣ 1 червнїа 1889 о годїнѣ 10.
передъ полуднѣмъ въ комнѣтѣ Рады громадской мѣста Белза
зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнїмъ:
1. Ѳдчитанье протоколу зъ послѣднїхъ Загальнїхъ Зборѣвъ.
2. Справѣданье зъ дѣятельности за рѣкъ 1888.
3. Выборѣ комисїи ревизїи до провѣреня предложѣннѣхъ
справѣдань рахунковыхъ.
4. Внесѣнье Рады управл. о удѣленье абсолюторїи для Дирекціи.
5. Роздѣленье чистого зыску.
6. Выборѣ Рады управлїючїи на трїлѣтнїи перїѡдѣ.
7. Внесѣнье Рады управлїючїи що-до затвержденя Дирекціи.
8. Внесїи самѣстѣйнїи.
Белзѣ, днѣ 19 марта 1889.
А. Милковскїй в. р.
заступникъ прѣдсѣдателя.
В. Насироукїй в. р.
секретарь.

МАГАЗИНЪ
Товарѣвъ бѣлатныхъ и Полотенъ
СТАХЕВИЧА и АБРИСОВСКОГО
у Львовѣ, рынокъ ч. 32
одержавъ вже на сезонѣ веснїннїи
наймѣднѣйшїи
МАТЕРІИ ВОВНЯНІИ
у всѣхъ возможныхъ родахъ.

A. C. GLAUZ
акад. маляръ.
АРТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ ѲЛѢЙНЫХЪ ОБРАЗѢВЪ
въ Райхенберзѣ въ Чехахъ
перучаєсѣ Вѣщ. Духовенствѣу и приватнїмъ особамъ въ Га-
лицїи и Буковїнѣ, щоби выконати всякого рода религїи
церковнїи образы Ѳлѣйнїи пѣсїа грецкѣи и римского
обрѣду на полотнѣхъ, металїи, деревѣхъ, шѣвкѣ и т. п.
Дальше поручаю артистично выконанїи
ѲЛѢЙНІИ ПОРТРЕТЫ
пѣсїа каждой надѣланѣи фотографїи и запоручаю найдоклад-
нѣйшу пѣдѣнїючїи. — Прошу замѣнїати въ нѣмецкомъ азычѣ.
До п. А. Глѣвца, акад. маляра въ Райхенберзѣ.
Замѣнїати у Васѣ для гр.-католической церкви въ Рожновѣ 44 мѣ-
нїи и 44 бѣльнїи образы церковнїи (мѣжъ нїми два понадѣ 3 метры вы-
сока) за цѣну Ѳколо 2000 кр. выконати Вы зъ моїмъ наибѣльшимъ Ѳдо-
воленїемъ. Всѣ образы суть великїи цѣннїи що-до Вашѣи кольорїту, чи-
стого грецкѣи стїлю и стараннѣи выконанїи, тому буду Васѣ якъ пѣд-
лѣнїи поручати до выготѣвленя образѣвъ церковнїхъ.
Рожновѣ, 31 груднїа 1888. Миланъ Заревичъ
приходникъ въ Рожновѣ (Галичина).
Выготѣвленнїи Вами для тутѣшнїи церкви католической образъ на-
прѣстѣлннїи „Три свѣтїи лѣвѣтїи при грѣбѣ Христа“, сѣтъ великїи добрый
и дуже добре удаєсѣ Васѣ пѣдъ каждымъ вѣзданїемъ; мѣнїи и вѣсѣмъ, що
ѣго Ѳдїадають, справлѣнїи бѣтъ велику радѣсть. Выказую Вамъ въ имени
громады пѣнїючїи подїку за Вашъ трудъ и старанье въ лїкѣи. Вы
выготѣвїи сїи гарннїи образъ. Такожъ и рамы великїи гарннїи и т. д.
Диттерсбахѣхъ 10 червнїа 1888. Стефанъ Найманъ
приходникъ въ Диттерсбахѣ (Чехїи).
Пѣдѣмѣнїючїи Васѣ о прїѣзѣ портрѣту, зучѣсѣ Ѳбязаннѣи, вѣнї-
нїи Васѣ, що Ѳнѣ перѣвѣнїи вѣмъ моїи пѣдѣнїи що-до артистичного выко-
нанїи и наибѣльшїи пѣдѣнїючїи. Бачїи и многїи Ѳлѣйнїи портрѣты, але
такъ славного ще нїкогѣи. Августъ 8 пѣдѣнїи 1888. Дѣра Вернеръ.
Образъ пѣсїа злон фотографїи моего помершого любїица зачу-
дѣвъ мене. Я буду Васѣ всякѣи поручати а Ѳбѣла дамъ Вамъ зналѣ-
вати артистично портрѣты моїхъ двоїхъ жїючїихъ сынокѣвъ.
Бернѣдорфъ въ Чехахъ 24 мая 1888. Г. Геррманнъ
старшїи учитель.
2842 2—3

Основаннїи въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улїца Краковска число 9.
поручає:
Старїи вина угорскїи лѣнїицїи и натуральнїи вина
столовїи Ѳдъ 42 кр. бут.
Знаменитїи Старки, Житїицѣи, Румъ и Аракъ de Goa.
Старїи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнїи вина шампанскїи и правдивїи Конякъ
французскїи першоряднїихъ домѣвъ.
МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2849 4—?
МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и Ѳплатно.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Львовѣ ул. Городецка ч. 22
поручають на пѣдѣнїючїи-сѣ сезонѣ веснїннїи сѣбїи складѣ
Ѳбильно заосмотрѣннїи въ машинїи и апарѣты рѣлнїицїи имен-
но универсальнїи плуги стѣлѣи власного výroбу вѣдѣнского
и оригинальнїи плуги výroбу Сака; новїи стѣлѣи бороны дру-
жинѣи, бороны дїагональнїи, валцѣ и т. п., улюблѣннїи сѣячїи
Junior-Drill и Balance-Junior-Drill, такожъ оригинальнїи сѣ-
ячїи рѣдковїи Сака, сѣячїи широко-лѣтїи и т. п.
ВАРИТАТЪ НАПРАВЫ якъ найлѣпше устроєннїи зъ
паровыми моторами.
Складъ комисѣи въ Тернополї має L. F. Veltzé.
Цѣнники иллюстрованнїи gratis и franco.

ІВАНЪ ІГНАТОВИЧЪ
поручає
найперѣднѣйшїи перфумы, тоалетѣи водѣ.
Ѳдзначѣннїи медалями заслуги и двома дипломами узнанїи.
ИМЕННО:
Перфумы: измїинова, фїалковѣ, рѣжанѣ, рѣведѣи коня-
левѣа, Yang-Yang, Оропѣнахъ, Jockey-Club.
гелїотроповѣ, Ess Bouquet, пѣжмѣи, Millefleurs, и т. д.
Фляконїи по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.
Перфумы королеви Марисенки, 2 зр. фляк.
Вода варшавска, Ѳдзначѣсѣ дуже прїемнїи, цѣн-
нїи 95 кр., бѣльшїи 1 зр. 80 кр. 2529
Вода лѣванѣи подѣнїи и вода лѣванѣи-аморо-
ва, сѣтъ загально укнѣннїи до роз-
прїскуванїи въ сѣльнѣхъ за-дѣи своего прїемнѣи, мѣлого
и лѣгѣи запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды кольѣнскїи въ колькѣхъ Ѳднѣннїи и ро-
дѣхъ, перѣднїи и найперѣднѣйшїи
Фляконїи по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.
Ѳбѣтати можна у Львовѣ у власнїхъ склѣнахъ: улїца
Копернїка ч. 3 и улїца Галицка, рѣгъ Ваховѣи. Въ
Краковѣ Суконнїцѣ ч. 20. Въ Чернѣвїахъ рынокъ ч. 2;
зарѣзѣмъ у вѣхъ першоряднїихъ склѣнахъ и антикахъ.

Капы, портїєры, ослѣи бѣлїи и кольѣровїи поручає въ
наибѣльшѣмъ выборѣ
по найнїешихъ цѣнахъ

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѣдѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Для того всего купцамъ, до того джентль-
менамъ, нѣяково ходитъ до салюновъ, хибъ
до якого порядно, де не подыбавшъ знако-
мыхъ "косякумеръ" (купухотыхъ). Але Ан-
гличаннѣ, особливо пѣдъ доброю датою, ду-
же ширый, тожъ увѣйшовши до салюну, каж-
давати пива всѣмъ, хочъ-бы кѣмъ людей
тамъ було и чи знае чоловіка чи не знае.
Хто не хоче пива, може казати дати собѣ чъ
воды содовой чи свѣтаро, але приняти трактатъ
ментъ мусить. Тожъ и не диво, що недавно
наша держава, чи радше заступники ея ради-
ли надъ двома проектами: по перше, шобы въ
цѣлой державѣ зовсѣмъ знести продажу вся

го агента дипломатичного у Відня не може бути в бєсїдї, то все-ж такі може Болгарія высылати чи то до Відня чи до других мїстї своих людей довірчїх, що могли-бы яко люде зовсїмъ приватнї пильнувати болгарскихъ интересовъ.

НОВИНКИ.

— Петиціи о основаніе рускомъ гимназіи въ Чортковѣ выслали громады Звнчяч и Вербовецъ зъ дуже численными подписами прямо на руки посла Озаркевича до Відня где дня 12 н. ст. марта.

— Вир. митрополитъ Сильвестеръ выѣхавъ вчера до Унева и поверне до Львова, здеасъ ажъ на другій тыждень.

— Бюсты чотирохъ славныхъ Русинѣвъ-Украинцѣвъ: гетьмана Богдана Хмельницкого, Тараса Шевченка, Ивана Нечуя (Левитского) и Микола Лисенка — зъ робѣтъ п. Захого у Львовѣ — можна набувати у п. Костя Пашковського (ул. Орменська н-ръ 27) по 60 кр. безъ пересылки а по 1 зр. 10 кр. зъ пересылкою за одинъ бюстъ.

— Зъ Войнакова пишуть намъ: Въ нашѣмъ мѣстечку бѣбувалися дня 18 н. ст. марта на ново выборы до рады громадской, бо ц. к. намѣстничество приимило протестъ жидѣвъ и горсточки оевоів у Войнилѣвъ интеллигенціи польской (недоволеныхъ зъ того, що выборы выпади по мысли мѣщанъ) и уневажило перші выборы зѣ всѣхъ трехъ кругѣвъ, хочъ протестъ бувъ внесенный противъ выбору въ першѣмъ кругѣ. И снмъ разомъ выпали выборы по мысли мѣщанъ, а навѣтъ ще користѣйше, якъ першимъ разомъ, бо коли перше зъ третьего круга вышли самі жиды, то теперь зъ третьего и другого круга вышли самі христїане, а то 10 Русинѣвъ и 2 Поляки-ремѣшники (бо такъ уложилися Русины зъ Поляками), а въ першѣмъ кругѣ вышли 2 Русины, 2 латинники-мѣщане (котрі тримають въ кождѣмъ справѣ зъ Русинами), дѣдичъ п. Клеменъ Построуцкій и одинъ жидъ. Жиды, очевидно недоволены, бо они хотѣли-бы всю управу мѣстечка загорнути въ свои руки и господарити по своему и для себе, зновъ вносить протестъ. Частина мѣщанъ, котрі гадають, що жидовы вже не можна побороти и що безъ жидѣвъ нїгде не обійдеся, дуже ушпирилися, щоби зъ жидами заключити угоду и зъ кождого круга взяти по два жиды, однакожъ вѣдѣни далися пересвѣдчитъ, що оно вышло-бы мѣщанству на лихо, бо жиды хочъ дуже тисли на угоду, а тимчасомъ старались всеми силами напхати до рады якъ наибѣльшие своихъ, а мѣщанъ зѣлхнути на якъ наименше. Зъ побѣды нашої, при котрій показалася солидарность мѣщанства, и Русинѣвъ и латинникѣвъ, всѣ дуже тѣшатся, — и наибѣльшій недѣль и трусъ починае видѣти, що громада — великій чоловікъ, — сила, котрой, якъ она тільки zorganizована и солидарна, пѣхто не подѣйде и не возьме подѣ ноги... При нагодѣ дакуемо Вамъ, що своимъ „Дѣломъ“ наводите насъ на умъ въ нашихъ народныхъ справахъ, дакуемо такожъ ч. выдѣловъ товариства „Просвѣтъ“ и п. д-рови Костеви Левитскому за выданье книжочки „Нашъ законъ громадскій“.

— Панѣ Исабеля Кшечуновичева — якъ пишуть намъ — основуе фондацию имени Корнилы Кшечуновича, своего покойного мужа, зъ основнымъ капиталомъ 20.000 зр., а призначену для ея селъ: для Болшѣвца 6000, для Слобѣдкѣ болшовецкой 2000, для Поплавникъ 2000, для Галовцевъ 2000, для Гербутова 2000, для Скоморохъ старыхъ 3000 и для Болшева 3000 зр. Одъ капиталу мають роздаватися поворѣчно проценты: а) на круглый сироты, б) на вдовы обтяженны дѣтьми, в) на робѣтничѣвъ и ремѣшникѣвъ обтяженны дѣтьми, г) на халушникѣвъ обтяженны родинами, д) на калѣкъ и хорыхъ на лѣки и лѣченье, е) на потерпѣвшихъ одъ огню або повені — все для христїанъ греко-кат., ормено-кат. и римо-кат. обряду — зъ выключеньемъ жебраковъ зъ професіи, пияковъ и неморально себе ведущихъ. Великодушна фондаторка має до смерти тѣ запомогти сама роздавати тымъ убогимъ, котрыхъ громада предложитъ а мѣщевый свѣченикъ потвердитъ и поручитъ. По смерти фондаторки роздавати буде запомогти наѣстаршій членъ ея родины, а коли-бы ея селъ перейшли коли въ чужі руки, то зѣлѣный капиталъ переходить на кожду выше названу громаду зъ обовязкомъ, щоби пѣла постановѣ фондаторки роздавати проценты, а рахунки предкладали правительству. Се основа акту фондациі. Панѣ Кшечуновичева — жєячина знала изъ благодѣянія для людей убогихъ и нещастныхъ. Она и доси въ кождѣмъ своемъ селѣ роздае убогимъ постѣйны занѣмоги мѣсячно убогихъ хорыхъ лѣчить своимъ коштомъ, кождого потребующого, кого предстать свѣченикъ, безъ помогти не бѣдравитъ, — теперь фондациѣ бакае лишити памятку по собѣ и увѣковѣчнати память своего мужа. Нехай же цюжє якъ найдовше и сама надѣляе бѣдныхъ изъ своєї фондациі!

— Нотариусъ въ Старѣисѣмъ именованый Норбертъ Мокрицкій, кандидатъ нотариальный зъ Станислава.

— Новый урядъ почтовый. Въ Сурохѣвъ, на стациі зѣлѣзничѣй Дроласовѣ-Сокальскѣй отворится зъ днемъ 1 цѣтвїа с. р. урядъ почтовый, котрый буде выдавати и приимати посылки листовы и грошей до квоты 500 зр. Округъ дорученъ того уряду почтового буде розгатыгати на громаду и общаръ двѣрскій въ Сурохѣвъ. Зъ тымъ днемъ будутъ такожъ бѣдиратись телеграммы въ тамошнѣмъ урядѣ телеграфичнѣмъ на стациі зѣлѣзничѣй и доручуватись черезъ урядъ почтовый або по-сландѣвъ.

— Зъ Стрыйского пишуть намъ: Дня 14 с. м. пришло въ стрыйской аглики Гертнера господарѣ зъ Конохова Иванъ Чабанъ и просивъ о пригтовленье собѣ лѣку на реченту. Реченту тую вытїгнувъ изъ шкѣриной мошонки, въ котрой находилося крѣмъ неі 103 зр. банкнотами — весь Иванъ мастокъ въ готѣвъ. Иванъ терпѣтъ на тяжку слабѣсть грудей, при котрой часто слабеет и неравъ тратитъ хвѣлево память. Подѣбно луж-

лось ему и тогда въ антицѣ. При подаваню реченту зѣлѣзничѣмъ онъ такъ, що мусѣли его посадити на крѣслѣ и въ станѣ того ослабѣна вотримивъ онъ мошонку зъ грѣшми подѣ верхну едѣжъ. Шо сталося дальше, не тїмѣтъ, але коли пришло до памяти, не було при нѣмъ нѣ коло него мошонки зъ грѣшки. На великій жалъ не знавъ, де подѣлися грѣшѣ, и лишь одинъ мазуръ, послугачъ стрыйского шпиталю, заявивъ, що видѣвъ якъ пулярьст Чабанови выпавъ и якъ подѣлалъ его якасъ „мо-лода, червона жѣнка“ и сховала его въ кошникъ. Якъ та жѣнка була убрана, зѣ-вѣдки она и т. п., не знавъ онъ описати, а не зѣбравъ нѣмъ взяти мошонку, бо ему здавалося, що се жѣнка хорого. Иванъ удався до полиціи и передовѣмъ зревидовано подѣзрѣного послугача, але не найдено при нѣмъ нѣчого. На томъ скончилася на разѣ справа и Иванъ зъ причины грызоты слабѣшій ще якъ бувъ, вернувъ до дому. Та справу его занялася родня и знакомі, удалася другого дня зновъ до полиціи, жандармеріи и суду и заходы ихъ не о-сталися безъ успѣху. Найголовѣйшу заслугу въ той справѣ належитъ принесяти ревизорѣмъ полиціи п. Крупцѣ. Чоловѣкъ той, дуже зѣбный въ своемъ аху, подѣслушавши въ три дни потому на мѣстѣ, що якійсь тамъ чоловікъ зѣ Добровлягъ коло Стрыя „не знати за якій грѣшѣ“ купивъ кожу и де-що другое, вывѣдалася о имени того-жъ, знавъ неспѣдѣвано до его дому и по кѣльагодинѣй зручѣй индагациі знавъ, якъ все сталося, а що бѣльше, мавъ въ своихъ рукахъ мошонку зъ грѣшми Чабана, котра була передъ тымъ укрыта подѣ макѣтрою на полиціи. Якъ выхѣдитъ изъ слѣдства, мошонку принеала гадѣ тому Иванови Оржеховскому его 16-лѣтна пасербица. Она подѣняла ея въ антицѣ зѣ-передъ ногѣ Чабана и сховала до кошника. Оржеховскій взявъ одъ неі пулярьст, наказавъ жѣмъчати, за то обѣщавъ купити жѣмъчати, а тимчасомъ ставъ самъ розно ряджатися грѣшми. Купивъ собѣ за 9 1/2 зр. ко-жу и за 5 зр. де-що ише. А позаякъ всѣ зна-ли, що онъ задоволеный, не має грошей и нѣчого не продавъ, то се и звернуло увагу людей на него и зрадио его. Виновныхъ увязнено, а хоро-му Чабанови давъ знати п. Крупка что тои самой ночи о щастливѣмъ своемъ однаходѣ. Годѣ описати, якъ урадувалися хорыи и его родина, та якъ дѣкували своему добродѣви.

— Зъ Доброостанъ пишуть намъ: Сеи знымы мали мы поряднѣй марѣцъ, лѣвроку ему, тай тиснувъ же котюга морозами, що трѣхи зѣ насъ голодныхъ та холодныхъ душѣ не выгнѣс. Нечѣмъ то жиды намъ казали, що сего року два марѣцъ: одинъ старей, а другій молодѣйшій „марчикъ“, але и прорѣкували, що не буде морозѣвъ, бо старей будѣ гратися зъ молодымъ та не буде мати часу тиснути морозомъ, — а оно вышло якъ-разъ насупаки. Показуеся теперь, що старей по своему тиснувъ, а молодой „марчикъ“ за нимъ потра-флявъ, такъ що люде-саракѣ досталися межѣ мо-лоды и ковало та теперь ажъ повесѣлѣли, коли на дворѣ зрѣбилось теплѣйше веремѣжко. А немало було сумныхъ случаевъ въ сегорѣчнѣмъ марѣцѣ. Ось недавно тому оденъ господаръ тугѣшній по-славъ бувъ въ ночи наймита съ фѣброю до двѣрца въ Канѣбродѣ, а наймитъ зъ причины страшеной замѣтелюгѣ заблудивъ, зѣхавъ у рѣку та потонувъ конѣ. Ишій траунокъ такий. Зъ Япо-на вертала весѣльна дружина съ молодятами зъ ко-телеа до Рѣсноу руской, въ дорожѣ загубили нетверезого старосту, що зсунувся неочачно зъ сапѣи, а на другій день найшли его вже нежѣ-вого. Сего-жъ таки тыждѣя придыбали рубальники въ Дѣлохѣвскѣмъ лѣсѣ (коло Янова) пару коней зъ сапѣми подѣ снѣгомъ скостѣлѣныхъ и нежѣ-выхъ, а нещастного властитѣля тыхъ коней, ко-трыи самѣжъ такою смертію десь погибъ въ снѣ-гу, до теперь же не бѣдукали анѣ не розвѣдали, якъ онъ называеся та зъ котрого села походить, хотъ жєндармеріа сею справу пильно занимаеся. Тамтого четверга згорѣла нова хата при Янов-скѣмъ гостиницѣ, де сидѣтъ „ханцизникъ“ жидъ при рѣгачѣ та побѣрае мыто. Огнь бувъ имѣвно подѣжогеный, шкода необезпечена. — *Дорѣмъ.*

— Самоубійства. Ангелина Липъ, жена старшо-го инспектора зѣлѣзничѣй черновецкой, въ пятницу по полудни стрѣлила до себе зъ револьверу и по-дѣлила себе въ голову надѣ правымъ вискомъ. Нещастна мала 38 лѣтъ, а причины самоубійства годѣ знати. Сынъ ея, вернувшись вечеромъ домѣвъ, заставъ свою матѣрѣ нежѣву зъ револьверомъ въ руцѣ на софѣ, по цѣлѣй комнатѣ были слѣды кро-ви. — Дня 19 с. м. о год. 5-той зѣ полудня, по-дае „Kurj. Stanislaw.“, зѣхавъ до готѣлю „Подѣ трема коронами“ на вѣзку почтовѣмъ зъ Богород-чанъ молодой чоловікъ, гарно прибранный и ин-теллигентный. Дали ему комнату въ партерѣ, зѣ окнами на подѣрье и тамъ занѣвъ онъ свѣй ку-ферокъ та футро. Одъ сен хвилѣ онъ бѣльше не выхѣдывъ и ажъ на другій день по полудни кель-неръ, заглянувши у окно, побачивъ мерца на крѣслѣ. Дали знати полиціи и коли пришло въ вахмѣстеръ полиціи, выважили комнатный дѣверъ. На крѣслѣ коло лѣжка, еидячи зъ головою въ задѣ приклоненую, бувъ трунъ молодого чолові-ка въ торѣй одежѣ а доволѣа шѣй обкурченый бѣлымъ рушникомъ. Въ правѣмъ виску была рана одъ кульки, на губѣхъ застыгла червона пѣна; на земли коло лѣжка лежавъ револьверъ а въ пѣмъ ще кѣлька набѣвъ. На столѣ передъ крѣ-слѣмъ лежавъ отвертый молитвословъ, на пѣмъ мосяжнѣй хрѣстѣ, запечатанный листъ до Володи-мира Криницкого, котаря въ Надѣврѣй, картка бѣлого паперу зъ выписаннымъ рахункомъ готѣ-вымъ, 6 кр., и велика чертка паперу, на котрой было выписано: „Станиславѣвъ. Готѣль Англі-скій дня 19/20 марта 1889. Умираю добровѣльно, сейчасъ телеграфовати до пана Володимира Кри-ницкого, ц. к. котаря въ Надѣврѣй, лишаю ку-ферокъ, футро, калѣшѣ, годинникъ, свѣдѣства шкѣльный и свѣдѣство моральности и бѣльше нѣчо, и 6 кр. ха! ха! ха! Россдорфѣр. Не роздавати мене, бо я вже перебрався, анѣ не выносити ме-не, доки хто не придетъ“ — одтакъ же дописано: „пѣвъ до дванадцати“. На окнѣ лежали шкѣрки изъ помаранчѣ и подѣртыи листовыи панѣрѣ. Самоубійци бѣдѣвали до шпиталю на обѣдѣнку, а зѣ свѣдѣствѣ шкѣльныхъ дѣнялися, що называеся Маріанъ Людвикъ Россдорфѣр.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Игнатъ Налвайко, учитель

въ Верховѣжѣ, пов. зѣлочѣвского, якъ подае „Dziennik Pol.“, номеръ дня 15 с. м. въ 37 ро-цѣ жита. — Дирекціа лѣтного театру въ Одессѣ запрѣсила дирекцію львѣвского театру на гостин-нїи предствавленя оперетки въ лѣтнѣмъ сезонѣ. — Правительство нѣмецке заказало выдавати газету „Volkszeitung“, що мала великій выливъ мѣжъ середною класѣю людности. Опозиціи газету подають высказъ померного цѣсаря Фридриха, за-писанный въ его дневнику: Volkszeitung розповѣла якъ все цѣлу справу ясно и совѣстно. — Кон-дукторъ Михальскій, ведучій въ поцѣ зѣ 21 на 23 с. м. поѣздъ тїгарѣвъ мѣжъ Сухѣю и Жив-цею, вылѣвъ на дахѣ вагона и упавъ подѣ ко-леса поѣзду такъ нещастно, що поѣздъ бѣдрѣвъ ему обѣ ноги и зранивъ черепъ головы. Махаль-скій не добачивъ недалеко стациі Блѣснои дро-тѣвъ телеграфичныхъ, що переходили на попе-рекъ шляху зѣлѣзничого и зачѣпился о нихъ; другого дня померъ — Въ Черновѣяхъ почалася розправа карна зѣ Вильгельмомъ Мердингеромъ, жидѣмъ фальшѣвникомъ румунскихъ банкнѣтъ.

Новый лѣтъ на запорѣ, що его признали найзнаменѣйшій лѣваръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масини въ Базелѣ за найлѣпшій зъ доси ужѣна-ныхъ, то сасара sagrada; она головный складчикъ поправ-ленныхъ пѣтулѣтъ швейцарскихъ А. Брандта, Ст. Галленъ (Швейцаріа), а достати ея можна у всѣхъ лучшихъ анти-кахъ въ корѣбкахъ по 40 кр. або 70 кр. зѣ приписомъ. Не вѣрте конкурентнымъ инсертатѣмъ фабрикантѣвъ старыхъ пѣтулѣтъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразнѣй на корѣбѣ. Все ише то безцѣнное послѣдѣванье. Ново швейцарскій пѣтулѣтъ у всѣхъ лучшихъ антикахъ; на за-мѣнение выслѣла такожъ головный складъ: Apotheker F. Schmid, Teplitz (Böhmen), платно. Кожному замѣвлюю-чому за попереднюю присылку належитости листовыи марками, бо послѣдѣлата за дорога. 2663 19—52

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Презенту на Гладшѣвъ, дек. бѣцкого, одѣр-жавъ тамошнѣй завѣдатель о. Петро Цапинскій.

До кан. институціи завѣзваный оо.: І. Га-мерскій на Пельно, дек. снѣбѣцкой; І. Голяня на Рибѣтѣвъ, дек. добромилѣвской и Ал. Яремке-вичъ на Боратинѣ, дек. порохѣнѣцкой.

Еп. Констисторіа выказала повне при-знание о. Алексію Маларкевичеву зѣ Коханѣвѣ, дек. львѣвского, за заходы около будѣвы церкви въ Коханѣвѣ, а всѣ громады ея парѣхїи одѣр-жали архіерейске богословенье за жертволюбье для хвалы Божѣи и привязанье до своего обряду.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Комитѣтъ Института „Руского Товариства Педа-гогичного“ подѣмъ покровомъ св. Николая складае щиро сердце спѣси-Бѣгъ за дары: Вир. о. Ни-колаю Лепкому зѣ Коломыѣ за 50 кр.; а Вир. о. Томѣ Вѣзозовскому зѣ Добровѣ за 30 кѣлю яблѣкъ.

— Выдѣлъ товариства „Академична Громада“ має честь зложити прилюдно сердечну подаку Вп. п. Петрови Погорецкому зѣ Вацѣвѣ, котрый жерт-вувавъ въ корѣсть Громады 10 зр. Дальше на-дѣслали сими днями на руки комитѣту, устрою-ющего вечернѣцѣ въ память Тараса Шевченка до-бровѣльнѣй жертвы: Вп. п. Мисѣкевичъ, комисаръ при дирекціи екарбу въ Краковѣ, 3 зр. 50 кр., л. Рѣпецкій, инспекторъ податковъ зѣ Кросна, 3 зр., д-ръ Задуровичъ зѣ Николаева 1 зр., п. Го-родинскій, судія зѣ Городенки зѣ складки 5 зр., панѣ Готвальдъ изъ Зѣлочѣва 1 зр. — Всѣмъ тымъ Добродѣямъ складае выдѣлъ „Академичной Громады“ сердечну подаку! *Выдѣмъ.*

Телеграммы „Дѣла“.

Пештъ 26 марта. Вчера були зновъ ве-ликіи демонстраціи противъ закона войскового, въ котрыхъ взяли участь такожъ и робѣтнички. Полиція и войско выступили противъ демон-страцѣвъ и поранили богато людей а богато арештовано.

Вѣдѣнь 26 марта. Одъ нинѣ будутъ бѣбуватися и вечѣрнїи засѣдѣния палаты посѣловъ. Палата панѣвъ зберѣся въ четвѣрѣ на засѣданье и буде мѣжъ нинѣшнѣмъ радити надѣ законами о касѣхъ горничныхъ, о ль-сахъ и о домахъ складовыхъ.

Лондонъ 26 марта. Гр. Гербертъ Бис-маркъ конфѣрувавъ онойды довшій часъ зѣ ту-тѣшнѣмъ амбасадорѣмъ Гацфельдомъ а одтакъ побѣхавъ до лорда Росѣберіого до Епсема.

Бѣлградъ 26 марта. Всѣ вѣсти о при-вѣдѣ королевѣ Наталіи до Сербіи и о стрѣ-чи ея зъ сыномъ суть неправдивыи.

ПОДЯКА.

Глубоко признателный тяжкимъ допустѣмъ, якимъ дѣтнѣла насъ 9-го марта с. р. воля Все-вышного, покликуючи непадѣйно у вѣчный супо-кѣй напу найдорѣжшѣ жену, неньку и сестру бл. п. Луцію зѣ Гравѣвичѣвъ Пацлавску, мали мы правдиву одраду въ тѣмъ живѣмъ сочувствѣ, яке оказали намъ отцѣ духовнѣй, сусѣды, дальшїи свояки, братства церковныи и громады, прибѣв-шїи мѣмо найсильнѣйшои вихуры на похорѣны до Иванѣвки дня 12 марта. Мы не въ силѣ выдѣлѣ-тись Имъ инакше, якъ сею прилюдною подякою, котра нехай буде хотѣ слабымъ выразомъ вдѣ-ности, яко перенѣтъ нашѣ сердца. Сердечно да-куемо Вѣч. Духовенству, имено Вир. о. декану

Слюзару изъ Скалата, о. Куницкому зѣ Орѣхѣв-ца, о. Мелешкевичу зѣ Окна, о. Гапкевичу зѣ Красного, оо. Радишевскому и Секлюцкому, зѣ Качанѣвки, що мѣмо налѣхнѣши дороги прибули на похорѣнѣ переважно зѣ служѣбами Божиими. Дакуемо оо. Куницкому и Мелешкевичу за ихъ трѣгачѣй парѣбнѣй проповѣди. Дакуемо Вп. Яни-шевскимъ, номѣщикамъ зѣ Остропа Могилѣ, що черезъ всѣ дѣи похорѣннїи потѣшали насъ своимъ теплымъ словомъ; дакуемо Вп. Бромирскому, властитѣлю Фанѣвки, пп. Шиевскимъ зѣ Качанѣвки, пп. Кисѣлевскимъ зѣ Иванѣвки, Брат-ствамъ церковнымъ и парѣхїанамъ зѣ Качанѣвки и Иванѣвки, що мѣмо шалѣючи бѣрѣ припѣли громади бѣдѣти покойнѣй послѣдну услугу. Приймѣтъ за Вашѣи щирѣи труды наше сердечне „спѣси Бѣгъ!“

Іоанъ Пацлавскій, вдовѣцъ; Володимиръ Глинскій и Аристархъ Пацлавскій сыны; Марія Менциньска, Емалія Строцка и Михалина Па-цлавска, дѣвчѣ; Теодосій Строцкій, зѣтъ; Павлина Волянська и Олександра Маѣвска, сестры.

Оповѣстка.

Дня 13 н. ст. цѣвтїа 1889 о год. 2-бѣй зѣ полудня бѣбудутся

Загалѣй Зѣоры членѣвъ „Карпатской Крамницѣ“ въ Яблѣновѣ.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНѢЙ:

1. Справозданье Рады управляющей.
2. Справозданье касовѣи и вызначенье тантиемы.
3. Внесѣня членѣвъ.

Дирекціа „Карпатской Крамницѣ“ товариства зарѣгистрованого зѣ ограниченою порукою въ Яблѣновѣ. 1—3

Курсъ Львѣвскій

зѣ дня 22. л. марта 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зѣлѣ. гал. Кар.-Людѣ. по 200 зр. м. к.	208 50	208 75
Зѣлѣ. Львѣв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	228 50	231 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	289	293
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216

Листы асѣвнѣи за 100 зр.	Плат.	Жал.
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 10	101 10
Банку гипот. гал. 5% а. в. вылѣос. зѣ 10% прем.	103 15	104 15
Банку краѣвого 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	97	98
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 80	101 80
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	100 80	101 80
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	93 25	94 50
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	97 90	98 90

Листы довѣжнѣи за 100 зр.	Плат.	Жал.
Гал. Зав. кред. сѣл. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣвѣ.	—	57 50
Гал. Зав. кред. сѣл. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣвѣ.	—	48
Общ. роль. кред. Завѣд. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—

Облиги за 100 р.	Плат.	Жал.
Индѣмнѣзац. галицкѣй 5% м. к.	104 30	105 30
Комунальнѣй Банку краѣв. 5%, 1 енис.	100	101
Позичка краѣв. зѣ 1873 по 5% а. в.	104	106
Позички краѣв. зѣ 1883 по 4 1/2% а. в.	95 10	96

Л осм:	Плат.	Жал.
Мѣста Кракова	24	26 50
Мѣста Станиславова	33	35

Монеты:	Плат.	Жал.
Дукѣтъ цѣсарскій	5 66	5 76
Наполеонѣрѣ	9 59	9 69
Пѣвѣимперіалъ	9 89	10
Рубѣль сѣрбнѣй	1 86	1 48
Рубѣль паперѣвый	1 29 1/2	1 50 1/4
100 марѣкъ нѣмецкихъ	59 20	60 20

Зѣ новымъ 1889 р. зачне выхѣдити въ Станиславѣвъ дѣло подѣ заголовкомъ:

„ЖИТЯ СВЯТЫХЪ“

на кождый день въ роцѣ, зѣ иллюстраціями. Зѣбравъ и уложивъ свѣц. Евгений Гузаръ.

Цѣле дѣло обѣймѣти буде до 30 печат-ныхъ аркушѣвъ великой 8 кѣ, а щѣбъ улѣк-шѣти и менше замѣжнѣмъ придѣане его, буде появляти ся въ чѣтирѣхъ чѣверѣчнѣхъ выпускахъ по 6—7 аркушѣвъ. Такимъ спо-собомъ цѣле дѣло выйде въ 1889 роцѣ.

Каждый выпускъ буде заосотренѣй що найменше 10 иллюстраціями въ текѣтъ.

На цѣле дѣло безъ пересылки 3 зр., зѣ рекомендацѣю пересылкою наразѣ 3 зр. 20 кр. зѣ реком. пересылкою 4 выпускѣвъ по-одинокѣ 4 зр.

На поодинокѣй выпускъ безъ пересылки 80 кр. а зѣ реком. пересылкою 1 зр.

Передѣлату якъ и всякій писѣма просѣтъ высылати до рускихъ часѣносѣй або впрѣстѣ до свѣц. Евгения Гузара въ Заваѣвъ (почта въ мѣсѣцѣ).

Розкладъ ѣзды на зѣлѣзничѣяхъ

важнѣйшѣй одѣ 1 червнѣ 1888.

(пѣсла годинника львѣвского.)

Прихѣдѣтъ до Львова:

Зѣ Кракова: о год. 4:03 по полудни курѣрскій; 9:25 вечеромъ и 8:50 рано особѣвый; 7:15 вечеромъ мѣшанѣй.
Зѣ Черновѣцъ: о год. 8:00 вечеромъ посѣпшнѣй; 11:06 въ ночи и 6:40

ДѢЛО

Выходить у Львовъ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный отделъ. Библиотека найинтереснѣйшихъ новѣстей выходитъ въ подборку, и въ вѣдѣрѣхъ и пачинко на перемѣну разнѣхъ зъ Дѣломъ.

Предлагаю и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оголошень, ул. Кооперативъ ч. II, и Бюро газетъ ул. Кароля Лодовика 9. У Львовѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предлата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предлата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрій: за Границю: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламаци неопечатані вѣдѣль бѣдъ порта.

Подплата число коптъ 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.

Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

Торжество XXV-лѣтняго ювілею руского народного театру.

Вчерашний день буй для львовскихъ Русинѣвъ-народовѣвъ саравѣшнымъ днемъ одушевленія. Свято XXV-лѣтняго ювілею рѣднои сцены зобрало всѣхъ прихильникѣвъ рѣдного слова въ одну громаду и выликло середѣ неи высокопатріотичный настроѣ и той энтузіазмъ, якій лучаеъ бачати въ хвильхъ, котріи памятными радѣстными фактамъ зазначаються въ исторіи нашего народного розвитку.

На торжественномъ представленіи въ сали Frohsinn у наповнилася сали биткомъ гѣстѣми, майже выключно львовскими Русинами. Невелика сали не могла навѣтъ помѣстити всѣхъ наплывающихъ гостей и значне число ихъ не доставши билетѣвъ мусѣло зъ жалемъ вертати домѣвъ.

О год. 7-й розпочалося представлєнє бдограньемъ прегарной симфоніи С-moll Вербицкогю, котру по майстерски выконала повна оркестра 55-го полку подъ проводомъ славного капельмайстра п. Бахѣ. Симфонія подобалася незвычайно, а гра оркестры, котра опбѣла акомпанювала кантатѣ и выповняла антракты, була для публики саравѣшною артистичною роскошію, що и вывляла публика численными та грѣмкими оплесками по бдограню каждого твору.

По скѣнченіи симфоніи выступивъ на сцену академикъ п. Олександрѣ Колесса въ народномъ украинскомъ костюмѣ и выгоспѣвъ свѣй стихомъ написанный Прольогъ въ честь XXV-лѣтняго ювілею рускою сцены.

Повѣявъ легѣтъ зъ Украины,
Весняне совѣчко жарить,
Зъ вѣрею ластовочка лиле
Намъ провесну благовѣститъ.
И ярь народная засвѣтала
По довѣй, довѣй дрѣмотѣ,
И кровѣ намъ въ живчикѣхъ заграля
Житьемъ новымъ. Новая сила,
Новй надѣвъ золотй
Новои первѣночки долѣ
Зарунались на нашѣмъ полѣ,
Зазеленились перелогы
И думоньку ратай щасливый
Думае: „Добре буде живно!“

Лиль наша драматична нива
Лежала остронѣ пустаромѣ!
Весняный легѣтъ колысать
Не руною, а бодаками...
Закрывши личенько руками
На нивѣ теній нашѣ стоявъ

Блѣдый, печальный, зажуренный...
„Мой Боже милый! Чи нѣколи
Той перелѣгъ слезѣвъ зрошений
Не вкрѣеъ руновъ? — Чи нѣколи
Зъ колосемъ не пойдѣ мѣжъ хаты
Дрѣмучого збудити брата?
Буйненкій легѣтъ! Повѣй
Та нѣзъ широкон Украины
Зерно здоровее засѣй!
На мойнѣ нивѣ неплодотѣй.“

И ярь одна пройшла, и друга...
На третю ярь збѣшло живуче
Зерно украинское... И несмѣло
Лявася теній нашѣ мѣжъ люде...
И часъ пришовъ: Замиготѣло
На сали свѣтло... гнѣтъ лавы
Одѣ нѣтовну гостѣй цѣкавыхъ...
Дрѣбнєсенко музика грае,
Ляцѣтъ, цокоче, заливаєъ
Мовѣ соловейко... и блищѣтъ
Въ зрѣнцѣхъ радости промѣнѣе,
И кожде сердечко чечмѣтъ
Нечевне и нетерпеливѣе...
Пѣднѣлася занавѣса живо,
И руска пѣсня зазвенѣла
Стовзвучнымъ срѣбнымъ голосочкомъ,
И просто въ душу такъ и плыла
И думы родила, и мрѣвъ,
Тугу и радѣсть и надѣвъ...
Загомѣло руске слово:
То громомъ грало, то росю
Лялось весняною дрѣбною
На спеклѣ душѣ. Заяснѣла
Одрадовѣ тенія зрѣнцѣа —
Пѣднѣвъ до лету быстрый крыла!

И четверть столѣтѣа вже лѣтае
Нашѣ теній по землѣ Данила!
И хотѣ приютѣ бѣтъ не мае,
Хотѣ супротивна хуртовина
У очѣ бѣе го, ломитѣ крыла, —
Живѣ, живѣ, и не загнае!
Вже четверть столѣтѣа наша сцѣна
Мовѣ чистѣ зеркало народу
Показуе намъ нашу долю —
Немовѣ зъ могилѣ пробуждена
Стара бубальщина вѣсае
И видимъ, якъ тяжкѣй крѣмолы
Князь вышкомъ на князя куе,
Якъ стогне людѣ нашѣ у неволи,
Козацтво якъ за волю бѣе ся,
Якъ наша кровѣ невинно лѣе ся,
Та червонѣтъ чужѣй поля...
И нивѣшна недоля всѣа
И смѣхъ, и радѣсть, и терпѣня,
И нашѣ свѣтлѣи стремлѣня,
Щѣ тѣшитѣ насъ и щѣ болѣтъ —
На нашѣй сценѣ гомонѣтъ...

Нарѣде! Доки въ твоихъ жилахъ
Хотѣ капля кровѣ бѣе живонъ,
Доки горѣтъ твоѣ зрѣнцѣа, —
Не дай си выдерти святои
Нарѣдного майна скарбѣнцѣа
И вѣру май въ будущѣа!

Нѣмъ ще разѣ четверть вѣку пройде —
На нашѣй сценѣ народнѣй
Весельша пѣсня загудѣ!

Принадна форма стиха, сила слова и прегарный языкъ Прольога здобули бѣдъ-разу середѣ публики для автора правдиву симпатію, тѣмъ бѣльше, що и выгоспѣнєе стиха було безѣ замѣту. Автора-декламатора нагородила публика грѣмкими и заслуженными оплесками.

Слѣдувала кантата проф. Ан. Вахнянина, слова п. Е. О.

Звѣнчай руска музо днес лаврами скрѣви!
То свято побѣды, триумфѣвъ то дни!
На Галича землю весело поглянь
И дѣтъ до серця твоѣ прѣгорни!

Въ честь твою днес пѣсѣвъ лунае
Одѣ Дѣшѣра въ Карпаты, —
Рускѣй народѣвъ поспѣшае
День твоѣй повѣтѣа!
Лиле гомѣвъ зъ Украины,
Несѣсь идѣ Дѣштровѣ,
А Русѣ мати глядѣтъ окомъ
Щастѣа и любви.

Вѣди насъ, о рѣдна, и дальше вѣди!
Подѣ твоимъ могучимъ проводомъ, свѣта,
Понесѣмо пѣсно, що мы Русины,
Щѣ Русѣ не умерла, живѣе, процвѣта!

Кантату бѣдѣпѣвавъ цѣлый персоналъ театру въ народныхъ костюмахъ. Про музикальну вартѣсть того твору годѣ намъ розписуватѣсь широко, бо то вхѣдитъ въ обѣагъ задачи фаховыхъ музиковѣвъ — скажемъ лише, що проф. Вахнянинъ на полѣ того рода композицій недорѣбнѣванный, а теперѣшний творѣвъ нѣчамъ не уступае своимъ славнѣ-звѣстнымъ и популярнымъ попередникамъ. Богатство мелодій зъ народнымъ рускимъ характеромъ, гармонійный укладъ тоновъ сильныхъ и могучихъ, то зновѣ нѣжныхъ и сердечныхъ а вѣдѣнцѣа пышно уложена часть оркестральна кантаты — все то зложидѣсь на выликанѣе великого энтузіазму цѣлои публики. Хоръ театральный бѣдѣпѣвавъ вокальну часть кантаты помимѣ безперечныхъ трудностей зовсѣмъ бездоганно и позволѣвъ публикѣ любоватѣсь всею красою тои композицій.

По бѣдѣпѣваню кантаты выступивъ на сцену директоръ п. Биберовичъ в, оруженный цѣлымъ артистичнымъ персоналомъ, бѣдѣнѣвъ насѣпѣшѣй привѣтнѣй пѣсѣма и телеграммы (мѣжъ тѣми бѣдѣ вѣдѣнскѣй „Свѣтъ“, бѣдѣ краковскѣй „Академичной Громады“ и бѣдѣ Русинѣвъ зъ Бѣлоз, Живца и Освѣдѣца), опбѣла же угрупувавъ персоналъ нашего театру по обѣхъ сторонахъ сцены, а на сцену увѣйшла депута-

ція львовского польского театру гр. Скарбка зложена зъ артистѣвъ пп. Збоньского, Валенского и Скалеского. П. Збоньскѣй промовивъ по польски дуже гарно и тепло до артистѣвъ нашѣи сцены, пѣднѣсѣаи головну ихъ заслугу, що зъ одной стороны совѣстно плѣкають штуку а зъ другой стоять непохитно при прапорѣ своѣи народности, а закончивъ бажаньемъ, чтобы рускѣй театрѣвъ якъ-найскорѣе дѣждавѣсь въ своѣй власнѣй хатѣ трудитѣсь на поживѣвъ рускою штуки. При концѣ тои бѣсѣды вручила депутація польскихъ артистѣвъ въ руки п. Биберовича гарнѣ альбомъ зъ пѣднѣсами всѣхъ артистѣвъ львовского польского театру.

Зѣбрана руска публика приняла манифѣстацію польскихъ артистѣвъ дуже тепло и сердечно. По промовѣ п. Збоньского бѣдѣзвались довѣй, неумовкающей оплески, а коли тѣ утихли, директоръ Биберовичъ въ короткихъ а теплыхъ словахъ подѣкнувавъ польскимъ артистамъ за ихъ приклонѣнѣе для рускою сцены, пѣднѣсѣаи нѣмъ въ имени цѣлого руского драматичного товариства щиро-руске спасѣ-Бѣтъ! Мусимо тутѣ замѣтити, что тѣа овація польскихъ артистѣвъ скарбѣвскѣи сцены не була лише пустою формою, якъ то доводѣтъся намъ бачити неразѣ въ подѣбныхъ манифѣстаціяхъ зъ польской стороны, — противно, бѣдѣ довѣгахъ вѣже лѣтъ вызначаються тѣа артисты саравѣшною прихильностью для руского театру и его артистѣвъ, и прихильность тую при каждой нагодѣ заявляють дѣлами. Длѣтого и публика руска, знаячи о тѣмъ, приняла ихъ вчера такъ щиро и сердечно.

Потѣмъ слѣдувало представлєнє „Маруся“ Квѣтки-Основенка, котра передѣ 25 лѣтами такъ дуже энтузіазмувала галицѣнахъ Русинѣвъ. И вчера бачила руска публика тую штуку зъ повною привѣтностью на рускѣй сценѣ, а то тѣмъ бѣльше, что гра артистѣвъ и артистѣвъ була дуже старанна. Именно-жъ п. Биберовичѣа въ титуловѣй роли сотворила ажъ до наимѣншихъ подробѣвъ скѣнчену крѣацію, а сцену послѣднего акту бдограла вельми реально и зъ правдивымъ артизмомъ. Знаменитымъ Наумомъ бувъ п. Стечинскѣй а п. Пѣдѣвѣсоцкѣй якъ Розмазовскѣй глаголдѣствувавъ такъ, что будѣвъ безнастанно смѣхъ та веселѣсть мѣжъ публикою. Панѣ Оснѣвичѣа въ роли Настѣ, п. Яновичъ въ роли Васѣа и п. Кирицкѣй въ роли Антикаренка бдопѣла такожѣ вновѣи своѣй задачи.

По скѣнченіи Марусѣ бѣкрыто образъ изъ живыхъ особѣ укладу п. Пѣшовского.

(2) Письма зъ Америки.

Газетонѣ Па. 1 н. ст. марта 1889.

[Мѣсто Газетонѣ. — Американскѣй шини. — Американскѣй гѣтелѣ. — Всѣи народы въ Газетонѣ. — Домашнѣе житѣе копалины угля. — Взаемны мѣжъ галицѣнами а угорскими Русинами.]

(Далѣе.)

Пѣдлѣйшѣй гѣтелѣ американскѣй въ нѣчѣмъ не рѣзнятъся бѣдѣ звычайныхъ салѣонѣвъ (шинѣвъ). Звычайно, хто не въ свѣлѣ дѣстѣти позволенѣа на салѣонѣ, закладѣе гѣтелѣ. Розумѣеъ, при гѣтелѣ мусѣтъ бутѣ и кѣлька комѣнатѣ до сна. Гѣтелѣ, котрый мае реставрацію и стаиню на конѣ, той а саравѣшный гѣтелѣ, а тѣй, що мають написъ „гѣтелѣ“ а не мають анѣ правилной реставрацій анѣ стаинѣ, заложенѣй толькѣо за-для шинѣвъ.

Вѣ порядѣмъ гѣтелѣ, а радѣе повѣсти въ гѣтелѣ у властивѣмъ значѣню слова, утримуютъ побѣкъ комѣнѣ до сна же и вѣдѣльно. Комѣнѣты до сна урядженѣй въ такѣй опѣсѣбѣ: Помѣстъ покрытый „карпетомъ“ (диваномъ). Въ покою шафѣ до мытѣ, столѣ и великѣ лѣжкѣ. Найменѣй лѣжкѣа тутѣ богато бѣльшѣй, якъ въ старѣмъ краю лѣжкѣа на двѣ особы. Лѣжкѣа не стоять при стѣнѣ, а звычайно на середѣнѣ комѣнѣты, головами дѣтыкаючи до стѣны. Подушки зновѣ незвычайно малѣ, черезъ половину менѣй якъ въ старѣмъ краю, а пѣра въ нихъ може лѣвъ четвертина. На лѣжкѣа дають толькѣо въ зимѣ коври въ неѣдѣшѣй, а лѣтомъ бѣльшѣ коври. Бувають такожѣ анимѣй коври подѣвѣиной грубѣсти. Въ лѣжкѣа матерѣацъ а пѣдѣ нѣмъ пружины. Оилѣта до-сытъ низька: за комѣнѣту зъ лѣжкомъ, свѣтломъ, услугою и пр. платѣтъся въ другѣи-орѣднѣмъ гѣтелѣ 50 цѣт. Чѣбѣтъ нѣ рѣвѣй въ гѣтелѣхъ америкѣнскихъ не чѣстѣе, навѣтъ въ найпорѣдѣнѣшѣмъ. Часто бувае въ свѣсѣхъ на долѣнѣ кѣлька умывальницѣ, одна побѣкъ дру-гов, и дѣвѣтлѣмѣны вставши рано сходятъ на долину въ неѣлѣжу, чѣстѣтъся, мыються и че-

шутѣся, навѣтъ до люстра, толькѣо гребѣня нема, той треба возитѣ зъ собою. Потѣмъ вертаѣсь на гору до своѣи комѣнѣты и убѣраѣсь до рѣшты.

Сѣдѣнѣе звычайно бувае о год. 8-й а декуда и о 7-й. Хто хоче дѣстѣти сѣдѣнѣе скорѣе або пѣднѣйше, мусѣтъ умѣсно замѣвати. Хто-жѣ не замѣвитѣ, мусѣтъ слухати звѣнка и коли звѣнѣтъ, тогды треба йти. Коли хто прѣйде пѣднѣйше, по сѣдѣнѣю, то вѣже не дѣстане. Вѣсѣ гѣстѣ сходятѣсь до одной салѣ и разомъ ѣдѣтъ. Пѣнна, котра услугоу, вѣказуе мѣсецѣ, де хто мае ѣдѣти. Сѣдѣнѣе завѣсѣдѣтѣ мясе, зъ вымѣною пѣтѣнцѣвъ. На порціи звычайно не дѣлѣтъ, а ставлятъ полумѣасѣкѣ и кождѣй бере собѣ зъ него. До мяса по цѣлѣмъ столѣ порозкладѣаи всѣлякѣй сѣсѣ, бараболѣ, конфитурѣ, солодошѣ и всѣае нѣше. По мясѣ ѣстьѣсѣ лѣтомѣну, найчастьѣше „пѣа“ (пѣацѣкъ перекладѣаи яблоками, розинками, сливками або броскѣвѣями и т. п.) а такожѣ рѣдѣ на-ливѣнѣкѣвъ. По сѣдѣнѣю служба прѣтае.

Вѣ порядѣнѣхъ гѣтелѣхъ екрѣмъ вѣдѣлѣнѣй ше двѣ комѣнѣты, де бы малѣ перебувати гѣстѣи бѣдѣ часть того, якъ спрѣтаѣсь въ комѣнѣтахъ. Одѣнѣй покій естъ для женѣнѣвъ, другѣй для мужѣнѣвъ. Въ тѣхъ комѣнѣтахъ стоѣтъ великѣй столѣ, на столѣ журналы и газеты, а въ женѣской бу-вае и фортепѣанъ. Мужѣскѣй покій рѣзнятъся тѣмъ, что не мае крѣсѣлъ до гѣйдѣа, а типѣе въ нѣмъ то, что коло ѣконѣ, котрыхъ естъ кѣлька, мае зелѣнѣй ѣдѣтающей штабѣи. Тѣ штабѣи служатѣ до того, щобѣ Америкѣнѣцѣвъ мѣгѣ собѣ „выгѣдно сѣсти“. Сѣде бѣа на выгѣдно крѣсѣло, покладѣе ноги до горы на барѣеру, въ губѣ сагѣро, въ рукахъ держѣтъ газѣту, и щѣ-хѣтъ силѣвовѣа. А се такожѣ типѣе, что въ покою мужѣскѣмъ на помѣсть богато плюва-чокѣ, бо Америкѣнѣе дуже жуютъ тютюнѣкѣ. Ко-му не стане мѣсяца „выгѣдно сѣсти“ при бѣнѣ, той сѣдае при столѣ и ноги выкладѣае на столѣ. Дѣвѣтлѣмѣны сѣдѣтъ въ покою въ капѣлюхахъ, женѣнѣцы-жѣ идучи до своѣо еѣпѣльного покою поправляють собѣ тоалѣту и звычайно надѣгають лучѣи сукнѣ. Дѣвѣтлѣмѣнѣ

може такожѣ пойти до женѣского покою, коли тамъ мае жѣнку або кого, але куритѣ мѣжъ дамами не може.

О 12-й годѣнѣ по цѣлѣй Америкѣ обѣдѣ. Въ ту пору въ гѣтелѣ, часѣмъ передѣ гѣтелѣмъ на улицѣ, звѣнѣтъ на знакѣ, що обѣдѣ готовѣ. Якъ до сѣдѣнѣа такъ и до обѣду всѣ гѣстѣ сходятѣсь до вѣдѣлѣнѣй и засѣдають на вѣказѣнѣй мѣсяца. Услужуюча особѣа пытае гѣста, чи хоче зупѣ (але се рѣдѣкѣсть, хѣба въ реставраціяхъ нѣмецѣнахъ). Росѣлу тутѣ зовсѣмъ не варѣтъ, а коли варѣтъ мясе въ водѣ, то росѣлѣ выливаютъ, а толькѣо мясе подають до столу. На обѣдѣ звычайно два мяса. Замѣвляти собѣ страны якъ въ старѣмъ краю, тутѣ рѣдѣкѣсть, — треба ѣсти, что естъ. До пѣченѣа а радѣе вѣагалѣ до мяса дають ось такѣй прѣдатки, и то назѣвъ: сѣсѣ помѣадоровѣй, якѣсь сѣсѣ дуже перченѣй, молоду фасѣлку и молоду кокорѣзу въ молѣцѣ, молодой горѣшокѣ перченѣй, салѣту зеленѣу зъ самѣмъ оцѣтомъ (не наливѣваю горячимъ оцѣтомъ и не примѣсѣваю, а прямо траву и оцѣтъ свѣжѣй), салѣту зъ бараболѣ, варѣну цѣлу цибулю, сырѣ помѣдоры, сырѣ салѣты (сей дѣвъ послѣдѣй страны мѣаються въ солѣ, перчатѣсь и хто прѣвѣнѣе, то дуже навѣтъ смакуе), ѣгѣрки мѣчѣаи въ оцѣтѣ (але не корѣшѣны), такожѣ ѣгѣрки великѣй зъ оцѣту, барабола толѣчѣна або краѣна прѣсмажѣуваѣна, сыра капуста наливѣана оцѣтомъ, комѣотѣ зъ броскѣви, и конѣатуры всѣлякѣй. Сѣсѣвъ такѣй якъ у насъ не знаютѣ. Мѣсо берѣсь на тарѣлку, потѣмъ маѣстѣтъся хлѣбѣ а радѣе булку маслѣомъ, кладѣеъ такожѣ на тарѣлку, краѣсь одно й другѣе и разомъ ѣстьѣа, а потѣмъ закушѣуѣсь зъ маленькѣи мѣсѣчка лѣ-жѣочкѣю одну зъѣвъ повысѣе наведѣнѣхъ прѣправѣ. Тѣ всѣ прѣправѣ зложѣнѣ въ маленькѣй мѣсѣчки и кожда особѣа або мае все то перѣдѣ собою або набирае собѣ зъ полумѣсѣчка на тарѣлѣцѣ. Мѣса, хлѣба, сѣсѣвъ и всего, что дають на обѣдѣ, можна и двацѣтъ порціи зѣѣтъѣа, а платѣтъся одну цѣну, и пр. 50 цѣт. за обѣдѣ. По мясѣ одѣнѣмъ можна

ѣсти ще вѣше мясе. Одѣтакъ слѣдуе „пѣа“ або якѣй тѣстѣчка, але се вѣже велика рѣдѣкѣсть, такъ само якъ каѣа або гербѣта. Якъ Америкѣнѣе не знаютѣ пѣти каѣы зъ сметѣнѣкою, такъ не знаютѣ и рѣму ужѣвати до гербѣты. Щѣ часѣмъ можна сметѣнку дѣстѣти до каѣы въ нѣмецѣй реставраціи, але рѣму и на лѣвѣкѣ нѣ. На самѣй концѣ, и въ звычайнѣй реставраціи, подають помѣарѣнѣй, яблока, броскѣви, и такѣе другѣе, и того можна ѣсти, кѣлько кому захѣчѣсь. Пѣва нѣ вина не ужѣваютъ Америкѣнѣе по обѣдѣ, и коли прѣсѣнѣа Америкѣнѣна по обѣдѣ на лѣмѣнку вина або скѣланѣку пѣва, бѣтъ звѣнѣаеъ: „я недавно по обѣдѣ.“

Передѣ кождѣмъ гѣтелѣмъ стоѣтъ столѣвъ зъ колѣсѣмъ. Оѣвъ служѣтъ до того, чтобы правѣзувати конѣ, коли хто заѣдѣ передѣ гѣтелѣ. Тутѣ естъ такѣй звычайѣ, что фѣрманѣвъ не ужѣваютъ до ѣзды повозѣмъ, хѣба что по-бѣзъ парѣковѣнѣй, але однокѣбною повозѣтъ той, кто конѣа выѣзѣнѣа. Такѣихъ ѣзѣкрѣвъ, якъ въ старѣмъ краю, тутѣ нема. Коли кому треба выѣхѣти чи на сѣацерѣ чи зъ интересѣмъ, то выѣзѣае въ „livery stable“ повѣзѣ и конѣа тѣй ѣде, куда ему треба. Якъ прѣйде, то платѣтъ, не бѣдѣ часу а бѣдѣ мѣсяца, кудѣ ѣзѣдитѣ; если на короткѣй часѣ, и пр. на сѣацерѣ, то звычайно одного долѣара. Отѣже якъ гѣстѣ доѣ-дѣ передѣ гѣтелѣ, то служѣацій або самѣ гѣ-спѣодѣарѣ выхѣдитѣ, бере конѣа и пытае, якъ довго буде бѣдѣнѣвати въ мѣсецѣ. Коли довѣе, то бере конѣа до стаинѣ, дае ему ѣсти, напоѣтъ и обѣчѣтитѣ, а опѣсѣа на розѣказѣ гѣста, на-задѣ приводѣтъ запряженѣго и очѣищенѣго ко-нѣа, поможе гѣстѣи вѣсѣти и попраѣае его, — розумѣеъ, попередѣ порахѣе все, что выдѣаеъ. И той, что наймае конѣа и повѣзѣа, не жѣдае нѣякой кѣвѣнѣи, анѣ розпѣтуеъся богато, — вѣ-рѣтъ на слово.

(Далѣе буде.)

Володимѣръ Сѣменовѣчѣ.

Сила пересвѣдченя.

Ясний доказъ пересвѣдчаютъ публику, що Варнера Safe Cure есть одинокимъ лѣкомъ успѣшнымъ въ недугахъ нирокъ, печѣнки и органовъ мочевыхъ та у вѣсѣхъ такихъ недугахъ, що повстають зъ того, якъ ревматизмъ, гостецъ, пухлина, болѣ жолудка и т. п.

Больша часть людей нездужае на одну зъ тыхъ недуговъ.

Въ кожой родинѣ, де цѣнятся здоровье еи членовъ, есть Варнера Safe Cure лѣкомъ запасовымъ.

Лѣкаръ уживають Варнера Safe Cure зъ успѣхомъ тамъ, де хилили вже вѣсѣ инши средства.

Тысячѣ людей вылѣчили Варнера Safe Cure-омъ, та кожый може при помочи его подужати.

Кожый сумнѣвъ выключиться на певно, коли розважитъсь понизши посвѣдченя и подяки.

Вѣдѣнь IV Freilhaus. Варнера Safe Cure уживано въ мой родинѣ и въ многыхъ иншихъ менѣ знакомыхъ родинахъ зъ великимъ успѣхомъ та я готовъ подати особисто поясненя о нѣмъ. Рудольфъ Сильдъ.

Пхери коло Шляну въ Чехи. Уважаю моимъ обовязкомъ выказати публично мою подяку, що Варнера Safe Cure цѣлкомъ вылѣчило мене зъ моихъ недуговъ жолудка, нирокъ и печѣнки, коли я вже два лѣта страдалъ на найстрашнѣйшій болѣ и переживаю у лѣжку довшій часъ. Лѣкаръ не зналъ якъ помочи менѣ. Иванъ Прасекъ, коршмаръ.

Паксъ, Угорщина. Зъ радостью повѣдомляю Васъ о знаменитомъ дѣланю Варнера Safe Cure, гостецъ и корѣ ми-нулись. С. Вене Инбанъ.

Ктузонъ, Угорщина. Я лѣчивъ одного недужого на недугу Брай-та Варнера Safe Cure-омъ и зазнавъ знаменитого успѣху. Дръ Киръ Дюля.

Красовицъ въ Чехахъ. Я зазнавъ знаменитого успѣху Варнера Safe Cure-омъ. Леоп. Сеель, ц. к. нотаръ.

Краковъ. Варнера Safe Cure показало зъ добрымъ успѣхомъ при мой недугѣ мѣхура. Станиславъ Заранскій, ц. к. директоръ урядовъ номочныхъ высшего суду кр.

Варнера Safe Cure можна достати у вѣсѣхъ знаныхъ аптекахъ.

Кенигсбергъ надъ Хебомъ въ Чехи. Я мушу конечно якъ найлѣпше поручати вѣсѣмъ недужимъ Варнера Safe Cure, а они могутъ уживати сего средства зъ довѣремъ. Я нездужала довшій часъ на спухненне печѣнки, камѣнь жолчевый, бракъ апетиту, болѣ въ правѣмъ боцѣ и крижахъ, а мое житѣе было страданьемъ. Коли не помогли вѣсѣ инши средства и купель, порадили менѣ Варнера Safe Cure и дякувати Богу я цѣлкомъ подужала при помочи сего средства. Брандлева, модистка.

Вѣдѣнь, VII., Myrthengasse Nr. 6. Я могу по правдѣ посвѣдчити, що Варнера Safe Cure були вѣлыми успѣшны, коли вѣсѣ инши уживанй средства лишились безъ успѣху. Иванъ Елліхаръ.

Шегедъ, Угорщина. Варнера Safe Cure вѣлыми успѣшны для Володслава Варошъ, священникъ.

Пильграмъ въ Чехи. Варнера Safe Cure цѣлкомъ вылѣчили зъ мои 5-лѣтний недугъ жолудковой. Барушка Народна, властителька дому.

Бѣлградъ, Сербія. Я подписаный могу якъ найлѣпше поручати кождому Варнера Safe Cure на болѣ головы и бѣтъ сердца, бо се средство звольнило мене цѣлкомъ одъ сихъ недуговъ. Катарина Илевичъ.

Выгѣдну позичку

могутъ одержати самостѣйныя особы, котры мають порядне помещанье въ стаде, правильную платню або доходы, пр. промисловцѣ, купцѣ, урядникѣ, офицеры, приватники, властители земель и т. п., послѣ однесень, одъ 100 зр. до 2000 зр. яко особистый кредитъ на 6—8%, и могутъ еи сплатити легко въ мѣсячныхъ або чвертьрѣчныхъ ратахъ при помочи чекажу почтового.

На нерухомоти при интитуляци 4 1/2—5%, на кѣлькатну а-мортизацию позичка въ довѣдливый высотѣ.

Близше поясненя лигетовно администрацїи „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одповѣдь треба долучити 15 кр. въ маркахъ почтовыхъ. 2709 12—20

Заступникѣвъ покукуе

ХРЕСТЫ

надгробнѣй и памятковѣй, тревалѣй, лажированѣй и золоченѣй (за порукою) поручаю у великомъ выборѣ и найдешевше

АНТ. ГАЛЬСКІЙ

Торговля зелѣзомъ у Львовѣ

Пляцъ Маріацкій ч. 9.

Цѣнники иллюстрированъ на желанье франко. 2841 6—6

По надѣ вѣсѣ новости.

2 найкраснѣйшій, найпрактичнѣйшій и найкористнѣйшій предметъ выставы вѣдѣньской сути, ново вынайденъ **механична масеничка** патенту „Rapid“, котрою можна зробити масло за 5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або сметанки. Такожъ добре падаея робити въ пѣшш шодо, пунчъ въ яецѣ, бати пѣну въ сметанки и яецѣ.

Цѣны сей масенички суть послѣ обему

0.5	2	5	10	25	литровъ
ар. 1.50	2.75	5.—	7.50	15.—	30.—

Липш ар. 3.40 коштуе вынайденъ одъ серпня 1888 ручна машина до шити, патенту „Electa“ Та машина робить красно, скоро, добре рѣи номѣрнымъ швомъ, шие вѣсѣ матеріи безъ выжимки, зроблена послѣ найлѣпшихъ механичныхъ, вымѣтъ повочасныхъ и выкончена тревало зъ найлѣпшого зелѣза литого. Згаданъ предметъ и поодинокю, можна купити за послѣ платою або за надсланьемъ грошей

въ Central-Depot ново вынайденыхъ

Butter- und Näh-Maschinen WEISS et C.

2771 Wien, I. Seilergasse 7. 15—22

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворнѣйшій ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ, Лобозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКРОНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пущка

Найлѣпша зъ сего, что истнуе яко примѣшка до кавы.

Законно охоронена.

Каву фигову и султанскую каву фигову, Найлѣпшій шоколады, о найлѣпшій якостѣ и одзначенъ на вѣсѣхъ выставахъ, Какао безъ олюбо легке и вѣлыми смачно, Англ. Rocks D-ops, нандиты, нандизованъ и мороженъ оводѣ, Компоты, Цедри, Аранцини и т. п.

Нашъ вырѣбы фабричныя можна достати у вѣсѣхъ лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 43—50

МАГАЗИНЪ

Товарѣвъ блаватныхъ и Полотенъ

СТАХЕВИЧА и АБРИСОВСКОГО

у Львовѣ, рынокъ ч. 32

одержавъ вже на сезонъ весняный

наймоднѣйшій

МАТЕРІИ ВОВНЯНІЙ

у вѣсѣхъ возможныхъ родахъ.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Львовѣ ул. Городецка ч. 22

поручають на наблизайючійся сезонъ весняный свой складъ обильно заосмотренный въ машины и знаряды рѣльничій именито универсальныя плуги ставель власного вырѣбу вѣдѣньского и оригинальнѣйшій плуги вырѣбу Сака; новы ставель бороны пружинной, бороны діагональнѣй, валцѣ и т. п., улюбленій сѣячки Junior-Drill и Balance-Junior-Drill, такожъ оригинальнѣйшій сѣячки рядковѣй Сака, сѣячки широко-метѣй и т. п.

ВАРШТАТЪ НАПРАВЫ якъ найлѣпше устроеный зъ паровыми моторами.

Складъ комисовый въ Тернополи має L. F. Veltzé.

Цѣнники иллюстрированъ gratis и franco.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Провѣдѣта“.

НОВО ОДКРЫТА

ТОРГОВЛЯ

ПЛЯТИРОВАННЫХЪ ТОВАРОВЪ

(такъ звале хитѣе сѣбѣло)

варшавского вырѣбу, подѣ фирмою:

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Львовѣ, Рынокъ число 37.

поручаю:

вырѣбъ признаной загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнаго ужитку.

Кромѣ того выконую

одновленя, посѣрѣблюванье, золоченье и вѣску напаву того рода товарѣвъ.

2854 4—12

Основаный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаю:

Старѣ вина угорскѣй лѣвичій и натуральнѣй вина столовѣй одъ 42 кр. бут.

Знаменитѣй Старки, Житиовки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣй вина шампанскѣй и правдивѣй Конякъ французскѣй першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 2819 5—?

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначеный на вытѣвъ гигиѣничной сѣбѣнымъ медалемъ за старѣ вина.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручаю

знаменитѣй **МЫЛА** до мыты лица, рукъ и купелѣй, одзначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

МЫЛО найдобнѣйше до го- лѣны бороды	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- чистѣе, мѣститѣ 35% чистей глицеринѣ, знаменитѣ дѣлае на зашкѣрокѣ 20,	25
МЫЛО МНДАЛОВЕ, дужѣ пѣжѣ 10 кр. 20 и	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пѣжѣ у флашочкахъ, чистѣйшій шкѣру зъ прищѣвъ, лишайнѣвъ, угри- ковѣвъ, фляшка	40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты рукъ, 15 и	25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жѣвте 6, 12, 18 кр.	20	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменитѣ чистѣйшій шкѣру зъ всякихъ выщѣвъ	50
МЫЛО ГРИСИНОВЕ, знаменитѣ до лица и рукъ	40	МЫЛО КАРБОВЕ, дужѣ до- бре мыты руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щѣбы охоронитѣсь одъ заразы .	20
МЫЛО ЖѢЛТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменитѣ чистѣйшій шкѣру	30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаея до знѣще- нѣны прищѣвъ и всякого ро- да выщѣвъ на шкѣрѣ	25
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуея че- резъ агусенные соку ростѣвъ ароматично-живичныхъ, зна- менитѣ	25	МЫЛО БЕНЗОВЕ, дужѣ до- бре уживаея, щѣбы усунути зъ шкѣры выщѣвъ и пѣжѣ .	25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мая дужѣ примѣнѣйшій пѣжѣмъ запахъ .	30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодѣтъ свербленѣю и печенѣ шкѣры, успевае выщѣвъ и червѣнѣсть зъ лица и рукъ	25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, примѣного запаху, мая великій покупъ .	30	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, примѣного запаху	35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобнѣй- ше 40 кр. и	80	МЫЛО МЕДОВЕ до выщѣжѣннѣ рукъ, куснѣвъ	10
МЫЛО зъ ШИПІЛОВѣ СОСНО- ВЫХЪ, примѣне въ ужитю, успѣшно хоронитѣ шкѣру одъ лишайнѣвъ и выщѣвъ	30	МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме- нитѣ	10
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- стѣтъ шкѣру, робить еи бѣ- лою и нѣжною	40	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститѣ 40% чистѣйшій смола (детю), успевае прищѣвъ лишай, всякѣй выщѣвъ шкѣры, поченѣ ногѣ и пар- пѣвъ на головѣ	30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣжѣнѣе, знаменитѣ чи- стѣтъ шкѣру и хоронѣтъ одъ прищѣвъ	30	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мѣжѣтъ и чистѣтъ шкѣ- ру зъ лишайнѣвъ, угриковѣвъ, и т. п., куснѣвъ	30

2829

Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговляхъ: ул. Конер-
ника ч. 3, и уличѣ Галичка рѣвъ Валовѣ. Въ филиалѣхъ: въ Краковѣ
Суконникѣ ч. 20 и въ Черновицѣхъ Рынокъ ч. 2, а такожъ у всякъ
перворяднѣхъ торговляхъ и аптекахъ.

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшой якостѣ

Полотна, столове бѣлье, ручники, хустки

поручаю въ наибольшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жаданье цѣнники оплатно.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватѣсь на нашу часопись.

Выдавецъ и отвѣчалный редакторъ: **Иванъ Белей.**

Патѣръ зъ фабр. Черляньскон.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Беднарского.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годіні по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найважливіших новістей“ виходить вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Карла Лодвіка 9, у Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисераті платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Галицією: на цілий рік . . . 18 зр. на пів року . . . 9 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламіції неопечатані вільні від порта.

Подорожне число коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. одь одного стрічка печатної, в рубр. „Надсудова“ по 20 кр. а в.

Подарки числяться по 10 зр. одь стрічки.

Концерт в память Тараса.

Світло і достойно опровадили вчера Русини львівські память XXVIII-х роковин смерті Тараса Шевченка концертом. О 7½ вечером наповнилася зала ратушевої інтелігенцією місцевою. Галерію заповнила молодіж. На естраді красувався бюст Тараса в екзотичних цвітах.

Концерт устроено при участі панів Іванни Бибровичевої, директорки руско-народного театру, панам Ольги Гладилівичівної яко піаністки, п. М. Вольфстала, проф. консерваторії гаялцон, музика п. Невадомського, баритониста п. Модеста Вітованського і мужеского хору товариства „Лютя“ під орудою п. Ст. Цетвинського.

Вечер відкрив професор Олександр Барвінський поважно виголошеною речею про значення Шевченка для народу руского. Промову проф. Барвінського подамо в повній основі.

Воробкевича хор мужеский: „Із Гайдамаків“, композицію повну ескетів, і другий хор Вахнянина: „Молоді сны“, утвор не менше удачний, виконав хор „Лютя“ як звичайно з всею точністю і хорошою декламацією. Так само вийшли і три народні пісні в супроводі фортецяну, гармонізований пок. чеським композитором Ферхотом Товачовським: „Стоїть явір над водою“, „Ой там на горі“ і „Луїна лунинка“ (російська). Товачовський був в 60-х роках директором „славянського співочого товариства“ (sprevacky spolek) у Відні, проживав навіть якийсь час в домі пок. патріота руского Івана Федоровича з Окна, і гармонізував дуже удачно всякі пісні славянські. Виконання тих трьох пісень було так артистичне, що по рідних оплесках пісень ті повторено. Хор „Лютя“ виконав також і ввічав-свіжу та красну композицію Півнянського: „Закувала та сина зозуля“, владку з вечерниці Шевченкова „Назаря Стодолі“. Не можемо при тім не зложити щирої подяки членам хору „Лютя“ за їх стільки разів заявлену охоту участь в святкованні наших народних обходів, а головне складаємо на сьмі місяці подяку симпатичному диригенту хору, п. Ст. Цетвинському.

П. Вольфсталь одогравав з повним чувством і артизмом — „фантазію з народних мотивів“ Вітнянського. Як відомо, композиція та не лиш чарує півною мелодійністю, але в ній і нагромаджено стільки капризних трудностей технічних, що виконання її може піднятися лиш дійсний артист скрипки. П. Вольфсталь вивязався з задачі всесторонно, а по френетичних, заслужених оплесках одогравав ще з повним огнем і ніжністю „мазурку“ того ж самого композитора.

Панна Гладилівичівна, учениця чеського віаніста Конопаска, представила нам сьміткою і таланливою ексекторкою „Roman-sy“ Чайковського (директора консерваторії в Москві) і Лисенковий расодіи П. (думкашумка). До першого її виступу можемо молодій артистці лиш погратувати. Публіка прийняла гру панни Гладилівичівної з великою симпатією та оплесками і змусила її ще до одограва „Походного добровольця“, композиції Германа.

П-ві Іванна Бибровичева виголосила Шевченкову „Хустину“ з тим чувством, яке Кобзарь наш вложив в поему свою і яке чиста, артистична душа нашого драматичного і заслуженого артиста вповні зрозуміла була в силі. Оплески не хотіли умовкнути, призначені було всесторонне.

Вкідці причарували всіх своїм повним, рівним і хорошо виробленим баритоном п. Модеста Вітованського, одесвінши Лисенковий: „Ой, чого ти почорніло зеленіє поле“, і „Ой, Дівче, мій, Дівче“. Поважною струною лилася згада про нещасте Берестечко, про „труни“, що на чотири міль поле вкрили, про Словутину, що носив славу козацтва в далеку Візантію... адавалося: Кобзарь ставав посеред нас, щоб могучою піснею порухати потімків славних предків, не дати забути давню бувалицю з долею і недолею, і щоб загрів душу до діла. Ефект був великий.

По концерті, публіка піднявшись з місць, одспівала громко: „Ще не вмерла України, і слава і воля“, а потім відбувся комерс в реставрації готелю Краківського при гарних співках двох хорів: членів товариства „Лютя“ і академиків руских.

В антрактах підчас концерту одчитав академик п. Лопатинський насівші телеграми і писма привітні:

З Америки (з Шенандору): Вільні на вільній землі славимо з Вами замученого в кайданах за волю. — Американський Русини. — З Вами, завжди з Вами!

З Бережан: Славий громадський львівський Русинів, святуючий роковини народ-

ного генія Тараса, шлемо сердечний привіт. — Бережанці.

З Воронежа (в Росії): Приймте в нашу слезу на спомин Тараса. — Тушешні. З Відня: Поклоняємося враз з Вами святым ідеям безсмертного Тараса. Дух та вще слово его нехай стануть покликом до борби за антвечену судбу народу! — Товариство „Свѣт“.

З Жовтанець (письмо): И мы „радуемся и славою Ливановою, а не лукавою, як омовором святым его память укрываем“. — Русини жовтанецькі.

Із Збонь (письмо): „Наша дума, наша пісня не вмере, не загине, оть де, люде, наша слава, слава України!“ В день памяти генія Тараса шлемо сердечний привіт — Читальня народна в Збоньках.

З Золочева: Духом з Вами обходимо память незабутного Тараса. — Золочівська філія „Просвіти“.

З Кракова: Честь і слава почитуемий память великого борця за волю українського народу! — Академічна Громада“.

З Ланьцута: В пам'ятний день XXVIII-мих роковин смерті нашого Тараса лутується з Вами — Михайло Кобляківський.

З Миколаєва (письмо): Память незабутного Кобзаря Рус-Украины не загине ніколи! Братам святкуючим память его — спаси Бог! — Миколаївський Русини, повіта бобреекого.

З Перемишля: Правда вимагає мучеників. Таким був Тарас. За то память его во вѣк не загине, а вороги правды пензуть, як льд на снаї! — Перемиський богослови.

З Перемишля. И мы горнемось під прапор нашого незабутного Кобзаря. Слава і честь великому борцю за правду і мученикови нашому Рус-Украины. — Перемиський гимназіясти.

З Самбора: Духом з Вами, шлемо оклик на привіт: Вірно ідеям незабутного Тараса трудимся в имя науки і любові, а тогді нам правда і воля засіє і нас в нїм не поконе. — Куляковський, Чвартакій, Шухевич, Чайковський, Гілятович, Хлонейкий, Вілнський.

З Станиславова: Духом ливемо між Вас, дорогі брати, і святкуючи купів з Вами народне свято роковин смерті лицаря нашого слова, кобзаря кобзарів, першого нашого патріота і мученика національного ідею, кличемо: Ще не вмерла Україна! — Тов. „Руска Бесѣда“.

З Стрия: Святкуючим память борця за правду і волю, предтечи лучшої долі Рус-Украины шлють щирый привіт — Русини Стрия.

З Тернополя (письмо): И намь дорога память Того, що не копимъ та ратичемъ боревся про свободу „великого семѣя“, про долю руско-українського народу, а тихимъ живимъ словомъ правди, і не страхався вб торми, нї кайданів. Слава такого героя Кобзаря не вмере, не загине! — Гимназіясти з Тернополя.

З Честань (письмо): И до нас „Бго слово пламенемъ взялось, і сердце й намъ розтопило, і по всей Рус-Украинѣ пронеслось те слово, Божєє кадило“. — Русини честинський.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

На вчорашньому засіданні палати посольств промовляв пос. Кронаветтер при титулі „афронсповідан“ в справі знесення патронату і управління потреб церковних. В сій дебаті брав участь також пос. Озаркевич і мн. Гавч. Обидва розпочали дебата над титулом „университет“. Пос. Дершата жадав будови клінки при університеті в Грау; Фашер домагався заведення катедри рільництва при чеській техніці в Празі. По замкненому дискусіи промовляв провіз сего титулу пос. Блажеж як ген. бєсѣдник і жадав знесення оплати шкільної в університетах, заведення при всіх техніках катедр для електротехніки і поставлення дипломованих техніків на рівні з докторами. За титулом промовляв як ген. бєсѣдник пос. Шпеліна. Оз говорив головн о становіща клерикального, а коли став обидва говорити о дарвинизмі, о потопі світа, о папі і догматах, одогравав єму президент голос серед загального сміху в палаті.

Уступленце ректора вїденського університету проф. Зиса має — як загально говорити — глибоку причину, як то досі думали. Здаєсь, що ковальські між ним і мн. Гавч. яком тривав вже одь довшого часу в мусѣв бути поважною натурою, коли Зис одержав урлоп на час неозначений і мабуть думав усунутися зовсім одь професури.

Закон громадській, ухвалений галицям

соймом для тридцяти більших міст в Галичині, одержав вже цєсарську санкцію.

По ухваленню §. 25 закона войскового стало на Угорщині тріхи спокійніші, хоч опозиція стараєсь все ще ставити всякі можливий перешкоди і викликати в народі невдоволенє. Права опозиційна виступає дуже остро против Тассы, называя его зрадникомъ отчизны і каже, що аж теперь прийшов конецъ его кабинетови, бо він становить отверто противъ народу. Декотрі газети опозиційні подали имена тих, що голосували за §. 25, в чорних обвідках. Голосованє надь сьмім параграфомъ було ще і тимъ цікаве, що з правительственной партії двох послів, Бюер і гр. Зай, голосували против сего параграфа. Посл тй виступав тепер з сен партії. Декотрі послы додавали ще коментарі до свого голосованя; так сказав пос. Казь: „Я не голосую противъ отчизны“ а пос. Польоній додав: „Я не голосую за зрадою“. Тепер ведуться в угорськом парламенті дальші дебати надь закономъ войсковымъ. Досі ухвалено законъ аж до §. 33. Здаєсь, що при §. 45, котрий містив в собі постанову що-до офіцерів резервових, прийде знов до завязан борби, бо опозиція хоче виступити против того, щоб офіцерів резервових покликувано що-року на війну. До голосу надь сьмім параграфомъ занекалося вже дуже багато послів.

Вїстє о атентаті на царя на зелїзниці між Петербургом і Гатчиною не подтверджує; здаєсь отже, що було то — як мы то зараз припускали — лиш проста „качка“, обчислена очевидно на якусь спекуляцію. Цар перебуде в Гатчині аж до великодних свят.

Через Константинополь доходить вїстє о якбось великомъ руху російського войска на афганської границі. Подорожники, що приїхали зь Бохары до Константинополя, розказують имено, що в останніх часах почала Росія высылати на афганську границу такъ велику масу войска, що коло Керки надь річкою Аму-Дарьї стоить вже що-найменше 60.000 людей. Ті самі подорожники розказують також, що гостинцев, котрий веде зь Герату до Хорасану, стоить вже для Росії зовсім отворомъ, через що перека торговля зь Кавказом і Туркестаном може вестися тепер зовсім вольно і без всякої оплати. Хоч вїстї тй не суть ще урядово справджені, то все-таки звернули они на себе дуже пильну увагу турецьких кругів верховодячих, позаяк ті круп припускають, що Англія не буде спокійно приглядатися то му, якъ впливає Росія став зь Персією чимразь більший; противно, Англія поборить всякий можливий крок, щоб забезпечити свої інтереси і свій вплив вь Середній Азії.

Російскі газети подають тепер близку вїстє о подорожі шаха перського до Росії, вглядано до Європи. Шах має выїхати дая 2 ст. ст. цвітня зь Тегерану на Еривань і Тавліс до Петербурга, де перебуде дві недѣли. Зь оден поїде шах до Берліна, Парижа і Лондону а вертаючи зь одтамъ поступить до Відня і Пешту. Зь оден поїде вінь дальше черезь Сербію і Болгарію до Константинополя і поверне черезь Румунію і Росію назад до дому.

О подорожі гр. Герберта Бисмарка до Лондону ходять такь різнородні і просто собї противні поголоски, що дійство годї одгадати, яка єсть цѣль сєй подорожі. Декотрі німєцкї газети одмовляють подорожі сьї великого значення политичного; они кажут, що гр. Герберт выїхав лиш приватно до Лондону, а коли тамъ збїшовся зь німєцкимъ амбасадоромъ Гафельдомъ або зь котримъ зь англійськихъ мужів державнихъ, то сє ще нічого не значить, бо трудно, щоб вінь одь нихъ утївав. „Daily Telegraph“ каже, що гостина гр. Герберта вь Англії стоить певно вь звязи зь визитою німєцкого цєсаря, яку цєсарь думає сего лѣта зробити англійскій королевї. Позаяк визита цєсаря у королевон зверне на себе увагу не лишь зь вглядомъ дипломатичнымъ, то кн. Бисмарк думає, що для Німеччини було-бь великою ваги, щоб визита сѣ одбулася або зь великимъ торжествомъ, або мала зовсімъ лиш характеръ фаміліяний. Щобь отже розвѣдати про бажаня королевон, выїхав гр. Герберт Бисмарк до Лондону. Погляд сєй виглядає на стілько невѣрнимъ, що коли-бь розходилося о розвѣданьє бижань англійскїй королевон, то не конче треба було аж до Лондону їхати, де — якъ звѣстно — нема тепер королевон. Королева выїхала до Біаррицъ вь Франції і тамъ перебуває і досі, а вчера мала стрѣтитися вь Санъ-Себастьяно зь испаньскєю регенткою королевєю Христіною.

У Відні знов, побєла „Post“, приписують сьї подорожі велике значенє политичне і припускають, що коли-бь цєсарь сего лѣта мавъ выїхати до Лондону, то побѣхав-бь зь нимъ і кн. Бисмарк, котрий недавно тому мавъ сказати, що хотѣв-бь ще разъ видѣтися зь королевєю. Коли говорив зь нею по-

слїдний разъ вь Почдамї, то аж не мѣгъ наудуватися єї погледамъ на державно-политичній справі.

Повѣурядова римска „Italie“ каже, що подорож гр. Герберта Бисмарка має на цѣли переговори великомъ ваги политичної, хоч не треба думати, що заразъ буде заключена якась угода, бо то не одповѣдає традиціямъ Англії. Якъ-бь тамъ впрочомъ і не було, інтереси Англії вьжуться прецѣ зь інтересами лига мира і длитого подорож гр. Герберта єсть вельми потѣшающимъ симптомомъ мира.

Голандскій президентъ министрѣвъ заявивъ дня 26 с. м. вь высшій палатѣ, що рада министрѣвъ норвїдів, що король Вильгельмъ не єсть вже вь силѣ дальше панувати. Ще минушюн недѣлѣ вїдїли министрѣ дѣл внутрїшнихъ, заграничнихъ і судбїництва до королевон на замокъ Лѣо і старалися выказати їй потребу установленя регентїи. Королева Емма не ставила вже сьмім разомъ ніякого опору. Постанову рады министрѣвъ подано одтакъ до вѣдомости рады державнои, котра побєла конститудіи має право обняти провизорично управу держави, а до мѣсяця мусать предложити парламентови проєктъ закона о маючій установитися регентїи. Може буті, що рада державна поставить вносєнь, щобь управу держави оддати тїм регентїи, котру на част малолѣтності княгинї Вильгельмїни назначивъ самъ король на случай своєї смерті. Здаєсь, що і люксембургскє министерство поступить собї такъ само якъ голандскє і ще за жати короля Вильгельма покличе на регента кн. Адольфа Насавського а той одтакъ і останєся на люксембургскѣмъ престолѣ.

Король Миланъ вернувши зь Відня до Бѣлградъ мавъ нинѣ выїхати черезь Болгарію до Константинополя. Тыжчасомъ доносить „Corr. de l'Est“, що король оджививъ выїхдѣ, а то длитого, що посолъ Василевич, котрий выїхавъ до Ялты до королевон Наталїи, ще не вернуєть і що его мѣсяцъ стрѣчає великій трудности. Король не хоче скорєе выїхати, аж доки не забезпечиться зовсімъ, що королева не верне до Сербїи. Вправдѣ не може теперъ ніхто заказати королевї, щобь она не приїздила до Сербїи, але король хоче, щобь она не важилася замешкати вь котрій зь королевськихъ палатъ. Король пристає лишь на то, щобь королева могла три рази до року видѣтися зь сыномъ.

Рух вь рускихъ товариствахъ.

— На засѣданю выдѣлу Общества Качковського, одбувшомъ-ся 6 (18) марта подь проводомъ о. Малиновського, прийнято до вѣдомости увѣдомленє дирекції полицїи, що министерство внутрїшнихъ справъ одкинуло рекурсъ противъ рѣшеня на мѣстництвѣ, забороняючого збирати жертвы на закупно дому на бурє вь Самборї. Сов. п. Ковальскому ухвалено выслати подяку за его промову вь радѣ державнои вь оборонѣ Общества. Выслано 12 читальнямъ і 1 членови декотрій виданя Общества даромъ. Передано касѣ надбавляй вкладки одь філії вь Устринахъ 10 зр., вь Самборї 12 зр., а одь агенції вь Лонднѣ 42 зр. Вдоволено дуже радо просьбѣ п. Купчанка зь Відня і ухвалено одповѣсти на писма пп. Алексєвич вь Пишкѣвцяхъ і Козаринчука вь Відні. Дальше ухвалено: надруковати книжочку „Житє и Чудеса св. о. Николѣ“ вь другімъ виданю вь 1000 примѣрникахъ, членѣвъ остаючихъ вь рестанції вѣзати кореспондентками до заплати, а п. Бѣлоуса вь Коломыні пєздоронити телеграмою зь 26-лїтнимъ ювілєемъ заложєня его друкарнї. Принято до вѣдомости, що сего тыждня зачєся розсылка книжочки за цвѣтєн подь надписомъ: „Добрий пастирь христіанського стада, Ч. I“, а рѣвчачасно передатися до друку книжочка за мѣсяць май „Гражданское сознаниє“. Наконєцъ прийнято 35 новыхъ членѣвъ, межї ними 3 зь Вуковины.

НОВИНКИ.

— Петиції до рады державнои вь справѣ основаня рускои гимназїи вь Чортковѣ выслати черезь „Народну Раду“ дальше громады: Васильковѣ, повіта гусєтиньского, Городницѣ, повіта городенського, і мѣстечко Барнш, повіта буцацького.

— Пригадуємо, що вь суботу одбудуться зновъ вечерницѣ на „Бєсѣдѣ Рускій“. О скілько сягають інформації нашї що до програми, то вечерницѣ тй будуть ще больше оживленї. Надємося, що інтелігенція руска возьме вь тыхъ вечерницяхъ ще численнїйшу участь, якъ вь двохъ попереднихъ.

— Першї представлєня рускї вь Галичинѣ. Для цѣкавихъ исторїи сєны рускои подаємо на сѣмъ мѣсяцѣ дейкї ширшимъ кругамъ менше збѣтнїй подробности. И такъ. Першї представлєня рускї одбувалися вь краю нашомъ вже вь 1849 р. вь Перемишлї, вь сали подь „Провѣднємъ“. Духи рускї, розбудженї пок. єпископомъ Свѣтурскимъ вь Перемишлї болше, якъ деінде подь

той часъ въ Галичинѣ, обвинивъ тутъ найперше свою жизненность, а Нѣмцѣ, спирающіе тогда элементъ русскому, поддержали его въ Перемышлѣ дуже охотно и съ деякимъ внутрішнимъ довольствомъ проти революціоннаго элемента польского. Въ Перемышлѣ гравю: „Козакъ и охотникъ“, „Намилованье нема силванъ“ и дещо другого. Першими аматорами, що выступали, були пп. Иванъ Вѣтошинскій, М. Полянскій, п-ны Чайковска, Алексювич, двѣ Лоренцовны (доньки диригента хору катедры лат.) и др. Сцену рускою обікувавася такожъ тогдашній староста (Kreishauptmann) Сааръ. — По 15-лѣтній перервѣ оджила сцена руска у Львовѣ. Коло неи крѣмъ инициатора, пок. Юл. Лавровскаго, заходилися зъ великою ревностію: пок. кришанинъ Кульчицкій и пок. епископъ Куземскій. Веденье театру зложено въ руки проф. Мих. Полянскаго. Онъ бувъ дуже охотно, подѣ его окомъ одбувалися всякія пробы, онъ збиравъ и проводивъ першихъ аматоровъ, старався о репертоаръ и миривъ неразъ дуже успѣшно споры такъ жежи аматорами самими, якъ и межи аматорами а дирекцію артистичною. Замѣтно такожъ, що оповѣстки театральны печатилися выключно фонетично дуже довгій часъ.

— Про конецъ мисіи авантюристокъ Ашинова и Пасиоля пишуть зъ Одеси: Дня 17 и ст. марта прибуло до Одеси на кораблі „Чихачевъ“ 130 товаришівъ Ашинова, Ашиновъ зъ Пасиолемъ осталися въ Севастополі. Коли тыхъ 130 „вольныхъ козаківъ“ Ашинова мало прибути до Одеси, збралася маса цѣкавого народу, ждучи на корабель. Наконецъ корабель прибувъ и вышли зъ него „вольны козаки“ — страшна голота, босі, безъ годной одежи, деякі покрили грѣшне тѣло мѣхами, деякі старыми коврами... Нарѣдъ въ обуреніи выкрикавъ: Мошенникъ Ашиновъ! плуть Пасиоль! Прибувшихъ заразъ полиція забрала и партіями умѣстила въ арештахъ мѣсикъ, щобы потѣмъ шупасомъ роздѣлати всѣхъ до мѣсяца принадлежности. „Ашиновъ“ — розказували его козаки справоздаванцямъ одескихъ газетъ — обіцьювавъ намъ, що въ Абессиніи будуть копальні вугля, що тамъ мы позакладаемо колюні, а коли мы туды добхали, заразъ побачили, що Ашиновъ насъ обманувъ. Замѣсть людей дикихъ, мы застали колонію устроеній по европейски, нѣчого взяти не було вольно. А коли прийшло до бою зъ Французами, то Ашиновъ намъ казавъ: Гримайтеся, а хочъ-бы пришлося вѣсімъ вамъ наложити голову, — а самъ сховався передъ кулями въ безпечне мѣсце. Однѣ „вольны козаки“, бачучи, що справдѣ все можуть выигнати одъ куль французскихъ, здоймивъ зъ себе сорочку и подѣвѣвъ въ гору, просили „пардону“. Зъ ватаги Ашинова 5 людей французы убили а 16 поранили. изъ раненыхъ 16 умѣщено въ шпитали въ Севастополі, а 2 въ Одесѣ.

— Зъ Тернополя пишуть намъ: Шпиталь въ Тернополі переповненый хорыми на тифусъ, особливо жидами. — Зъ вторка на среду сего тыждня знайдено тутъ подѣ зелѣзнымъ мостомъ неживого чоловіка; причины смерти его нѣкто не знае.

— Экспедиція почтового зъ Пѣдгаецъ Бернгарда Корнгубера арештовала полиція и одставила до суду за спроневерѣнье 1500 зр. почтовыхъ грошей. Корнгуберъ блѣздалаючи за урьлопомъ до Львова полишивъ бувъ въ урядѣ почтовомъ сфальшованіи рахунки и тымъ способомъ выкралася дезавдація. Родина Корнгубера покрывла шкоду.

— Выстрѣломъ зъ Манихера одобривъ собѣ житье у Вѣднѣ однорѣчний охотникъ Іосифъ Шарфъ, родомъ зъ Черновецъ. Шарфъ служивъ на коштѣ державы, а позаякъ зъ натуры бувъ чоловікомъ палкимъ, то вже колька разѣвъ бувъ караний арештомъ, ажъ на послѣдкомъ перенесли его за субординацію зъ одѣлу охотниковъ до службы въ батальонѣ. Кара того рода есть для однорѣчного охотника тяжка, бо онъ не може вже стати офицеромъ, хочъ може служити лишь одинъ рѣкъ. Шарфъ вѣзавъ собѣ ту кару такъ до сердца, що ажъ самъ на себе положивъ руку.

— Пѣсля народнаго календаря прилѣтають около Сорокъ Святыхъ нашѣ любіи гостеньки: довгоноги бузъки. Про бузъковъ е всякія повѣрки, о одну оригинальну, прислану намъ п. Адрианомъ, наводимо: Разъ таке розказувавъ мой сусѣдъ: Злетѣлся на Спаса бузъки на Селезенѣвъ (такъ называвеся царина подѣ льсомъ), а було ихъ тѣмъ тѣмненна, вкрыли все поле якъ гуси. Ходили, цощь, гейбы радилы, ажъ вышшовъ одинъ зъ гурмы та обійшовъ ихъ докола. Одакъ поійшовъ назадъ въ середину, вывѣвъ одного бузъка на бѣкъ гейбы оддаливъ его и лишивъ. Тогды всѣ бузъки вѣзбилися въ гору и полетѣли, ино той одинъ выкинуний зъ гурту не мавъ смѣлости за ними летѣти — лишився. Доки було тепло время, ходивъ онъ по поляхъ та долинахъ и збиравъ жабы и ишувъ погань, а якъ ушывъ снѣгъ и земля замерзла, заходивъ до одного газды на житло, и якъ курямъ давали ѣсти, то и онъ ухопивъ деяке зерно. Господаръ не спинавъ его, але ще самъ додававъ смѣлости. Такъ переживився бузъко черезъ зиму. Прийшла весна, зачали птѣицѣ прилѣтати зъ далеченной тепличины, надтягнули и бузъки. Тую новину привѣсъ господаръ зъ поля та казавъ до бузъка, що саме тогды дѣлюваъ зерно зъ курми: „Гей бузъку, бузъку, — ужень прилѣло твоє брате!“ Якъ зачувъ то бузъко, заразъ покинувъ ѣсти, вѣбѣвъ у хату, скончивъ въ огонь, що горѣвъ въ челоствахъ печи — тай агорѣвъ... „Бо такого бузъка, що не лѣтавъ у вѣрѣ, мусѣтъ другій бузъки забити“, — додавъ оповѣдачъ.

— Дрѣбній вѣсти. Громадѣ Ганацѣвка дарувавъ

цѣсаръ зъ приватныхъ фондѣвъ 50 зр. запомоги на одновленье церкви. — Графиня Марія Таше, донька президента министровъ, заручилася зъ графомъ Максимиліаномъ Куденгове, практикантомъ концентровымъ при моравскомъ намѣстництвѣ. — П. Анто́нъ Хоминъ, родомъ зъ Ширя, одержавъ на краковскомъ университетѣ титулъ и степеня доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ. — У Вѣднѣ померъ Зигмундъ Шарфъ, славный вынаходецъ фабрикаціи штучныхъ діамантовъ.

Надѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вытѣнилась простымъ средствомъ одъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по нѣмцѣи перелати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вѣсти зъ Авр. Львовской.

Митроп. Консисторія: а) однеслась до намѣстництва о згоду на кан. институтію о. Ник. Вѣлечко на Голынъ, дек. калуцкого; б) поручила журавеньскому урядови дек. повѣдомити коллатора прихода Новошины, щобы онъ зъ причины резигнаціи о. Любненского зъ удрѣною ему презенту, надѣлѣвъ презентою другого кандидата.

Вѣзваній до кан. институтіи оо.: Григ. Конечевичъ, завѣд. Заволъ, на Лѣсники дек. бережанского, а Чировскій зъ Ходачкова на Стратинъ, въ другій половинѣ малъ, а до того часу доставъ завѣдательство той-же парохіи.

Президіи намѣстництва годиться на канон. институтію о. Петра Шанковскаго на Голоубовѣ. Посады одержали: 1) сотрудинства оо.: Теодоръ Стадникъ, сотрудинскъ зъ Суцина одержавъ грамоту на сотрудинка въ Дичковѣ, дек. тернопольского, прилученіемъ до Борокъ великихъ, зъ мѣсцемъ пробуванія въ Дичковѣ; Волод. Шенкиричъ зъ Ходачкова малого въ Суцинѣ, дек. тернопольского, а Юстинъ Сухаровскій въ Гордоку; 2) завѣдательства оо.: Левъ Гораевскій зъ Петранки въ Олексичахъ, дек. стрыцкого, а Миронъ Гуглевичъ зъ Гордока въ Жиравицѣ, дек. щарецкого.

Введеній оо.: Ал. Юрикъ на приходника въ Стѣлку, Ант. Желеховскій на приходника въ Подѣбрѣяхъ, Адамъ Марковскій на завѣдателя въ Іловѣ, Ів. Топольницкій на завѣдателя въ Соколовцѣ, Ал. Левинскій на сотрудинка въ Олекску, Мих. Гарбачевскій на завѣдателя въ Вѣдомѣ и Ів. Токаръ на приходника въ Вишнѣвичку.

Увлеченій оо. Вол. Ганичскій одъ завѣдательства въ Завидовичахъ а Ник. Демчишинъ одъ сотрудинства въ Золотничкахъ.

Канон. институтію одержали оо.: Емил. Волянскій, приходникъ Стратина, на Ходачковѣ малый, дек. тернопольского, а Порѣ. Руденскій зъ Жиравки на Петранку, дек. калуцкого.

Министерство признало дотацию зъ фонда религіяного на одинъ рѣкъ прив. сотрудинкови въ Кобыловолокахъ, въ квотѣ 300 зр.

Наука, штука и литература.

— Змѣстъ VI выпуска „Правды“ за мѣсяць марецъ: I Вступніи статті: а) 25-лѣтній роковини русскаго народнаго театру; б) памяти помершихъ в марці писменниковъ русскыхъ (В. Навроцкого и Г. Ойшкевича). — II Галъ, картинки минування М. Максименковой. — III Устрій Швеціи та Норвегій (конецъ). — IV Пригоди в дорожѣ (с подорожи по Украйні) (конецъ), Перебендѣ. — V Архипископскій оглядъ херсонской губерніи, Уманця. — VI „Особый русскій языкъ“, Ф. В. — VII Листъ подорожнаго зъ Мадриду. — VIII Вѣсти: а) зъ Одеси, б) зъ Кракова, в) зъ Золотнички. — XI Оглядъ політичний. — X Сучасна хроніка. — XI Переписка и оповѣщенія редакціи (на окладѣ).

Конкуренсы, именования, перенесения и пр

— Именования. Начальникъ повѣт. дирекціи скарбу въ Сяноцѣ, Мишкевичъ, именований старшимъ совѣтникомъ скарбовымъ при кр. дирекціи у Львовѣ; старшій комисаръ скарбовый, Маевскій, совѣтникомъ скарбовымъ, а комисаръ скарбовый, Кульматичскій, старшимъ комисаремъ скарбовымъ у Львовѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 28. марта. Палата послѣвъ ухвалила законъ о платни учителей при семинаріяхъ духовныхъ въ другомъ и третьемъ читаніи. Комисія палаты послѣвъ приняла проектъ закона о льсахъ и высказалася за знесеніемъ малой лѣтеріи.

Лондонъ 28. марта. Гр. Гербертъ Бисмаркъ конферувавъ вчера довший часъ зъ лордомъ Сальсберингъ, а одакъ бувъ у амбасадора Гацфельда. Въ субботу вертае гр. Гербертъ назадъ до Берлина.

Санъ Себастьяно 24 марта. Вчера одбулася тутъ стрѣва королевы Викторіи зъ королевою-регенткою Христиною; опѣсѣ одвела испанска королева королеву англійску ажъ до Ируну на испанской границы.

Бѣлградъ 28 марта. Регенты помиловали 15 горожанъ зъ Пироту, засужденыхъ подчасъ сербско-болгарской войны за зраду. Митрополитъ Михаилъ надѣславъ зъ Москвы молодому королеви гратуляційну телеграму.

Бунарьшъ 28 марта. Розетти заявилъ въ парламентѣ, що предложитъ пезадовго документъ, на подставѣ которого кн. Вильгельмъ Гогенцоллернскій зрѣкаеся румынского престола въ користъ своего молодшого брата Фердинанда.

Петербургъ 28 марта. Вѣсти о руху російскаго войска на афганской граници мають бути пѣсля урядовыхъ заявленъ безосновны.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 305 0

спеціальности и универсальны средства французскій и иншіи, якъ черезъ нѣ такъ и черезъ иншіи фирмы оповѣщуваніи.

2871 1—6

ФАБРИКА РУКАВИЧОКЪ

обзначена на красныхъ выставкахъ

дипломомъ почетнымъ и державнымъ медалемъ

И. Н. СПОЖАРСКОГО

у Львовѣ при ул. Галицкой ч. 20

поручаея ласкавымъ взглядамъ лишь зъ власными выробами рукавичокъ, та зъ всѣякими рукавичничими роботами. По сталыхъ и умѣренныхъ цѣнахъ.

Одинока фабрика бильярдѣвъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бильяры продаются, кулѣ, кѣи и всѣякія приборы. Бильяры обертаны зъ напѣи робѣти, установленны въ рестаураціи п. Ландесбергера, ул. Паньска, можна бачити.

2855 4—? Зъ поважаніемъ:

Браты Андрашкы.

Brockhaus Conversationslexicon

въ 15-ти, а

Meyer's Conversationslexicon

въ 16-ти переплетеныхъ томыхъ можна

купити подѣ дуже выгодными условиями

Адресовати:

А. КРУЛИКОВСКІЙ, Львовѣ, ул.

Зыбликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Събликевича ч. 5. 4—10

Выходитъ у Львовъ по дня (кроме недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-й годичн по полудни. Литературный додатокъ **„Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“** выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Лодовика 9. у Вѣдн Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oepelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. **Въ Франкфуртѣ** и Гамбургѣ M. Haasenstain & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львовъ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австрій: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовъ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатаній вѣдѣль одъ порта.

Подпункто число копій 8 кр. а в. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. одъ одноп стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подати числяться по 10 кр. одъ стрѣчки.

У Львовъ дня 17 (29) марта 1889.

Торжество XXVIII-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка, устроено львовскими руско-народными товариствами было новымъ проявомъ силы и жизнениости нашего духа народного, новымъ доказомъ победы и неодолимости нашей народной идеи.

Свято Шевченкове мае у насъ все ще значенье наибольшаго народного торжества, память великого и незабутаго лица духа занимаетъ все у насъ перше и найвиднѣйше мѣсто въ нашей народномъ житіи. Святкуючи эту память, отдаемо честь не лишь поэтичному гению, не лишь найвиднѣйшему свѣточеви нашей словесности, але такожъ и передовѣмъ тому, хто першій показавъ нашему народови шляхъ его стремленъ и стаючи горячимъ речникомъ его права, бувъ въкомпомъ творцемъ основъ нашей народной программы.

Супротивъ того стае рѣчею ясною и зрозумѣлою, яко ваги набирае для нашей народности святкованье памяти Т. Шевченка. То свято справдѣ народне а значѣнье его передовѣмъ глубоко политичне. Идеѣ Шевченковъ значили такъ рѣзко и наглядно дорогу политично-народныхъ стремленъ нашей народности и ея политично-народнѣ идеалы, а зъ другой стороны такъ ясно представили становище и отношенье ея до иныхъ народовъ Славянщины, що каждый, хто въ нихъ идей заявляе себе поклонникомъ Тараса и святкуе его память, вже тымъ самымъ ясно дае познати свой политичный поглядъ на справу Руси-Украины та въ загалѣ на пытанье взаимныхъ славянскихъ народовъ. Дятого то и культъ Шевченковъ мае для насъ яко поклонниковъ его идей, яко Русинѣв-народовѣцѣвъ значѣнье велике, значѣнье многоважне и дятого мы въ правѣ зачисляти культъ той мѣжѣ найкрасшій проявы нашего народно-го житя.

Въ остальныхъ рокахъ розвився въ Галичинѣ культъ Шевченка широко и обнявъ найразнороднѣйшій круги нашей суспѣльности. Недавный же той часъ, коли свято роковинъ смерти Т. Шевченка обходилось лишь у Львовѣ и то не великою громадскою его поклонниковъ, а на провинціи хибѣ лишь патріотична молодѣжь школьна по большыхъ мѣстахъ въ чисто приватныхъ, замкнутыхъ кружкахъ поминала батька-кобзаря. Нинѣ же змѣнилось. Нинѣ культъ нашей интеллигенціи по всѣхъ майже большыхъ мѣстахъ та по многихъ мѣстечкахъ устроюе рокъ-рѣчно торжественнѣ обходы памяти Т. Шевченка и то при вели-

кой и громаднѣй участи не лишь интеллигентныхъ класъ нашей суспѣльности, але мѣстечкового та околничного мѣщанства та селянства, а що болѣе, само то мѣщанство и селянство пошло уже въ цѣломъ краю за приѣмъ просвѣщеніи братіи и взялось за торжественно устроюванье роковинъ смерти Т. Шевченка по сельскихъ та маломѣщанскихъ читальняхъ, а кромѣ того голоснымъ одгомомъ своего патріотичного піетизму до памяти его лучить зъ ширшимъ загаломъ Русинѣвъ и рускою интеллигенціею, высылаючи на памятникъ торжества, устроюваніи по большыхъ центрахъ, привѣтій писма и телеграммы. Нинѣ отже можна смѣло вже сказати, що культъ Шевченковъ обнявъ цѣлу нашу суспѣльность и що память его обходить все ея версты, интеллигенція, мѣщане и селяне, ремѣсники и хлѣборобы.

И въ сѣмъ роцѣ ровно якъ въ послѣднихъ его попередникахъ культъ той не лишь не ослабѣ, але противно скрѣпился. Зъ всѣхъ сторонѣ, зъ всѣхъ навѣтъ найдальшихъ закутковъ нашего краю долѣтають насъ майже щоденно вѣсти о торжествахъ устроюваныхъ въ честь памяти кобзаря Руси-Украины, а всѣхъ торжества мають на собѣ оденатокъ глубокого зрозумѣнья его идей, на всѣхъ нихъ выголошуются новіи горячаго патріотизму промовы пронятіи духомъ тенденціи, всюды голосясь неопѣней бисеры кобзаревой музы и всюды лунае зъ грудей громаднѣ зображенныхъ участниковъ тыхъ торжествъ грѣмко и однодушно пѣснь: Ще не вмерла Украина!

И справдѣ, той культъ Шевченка дае найповнѣйшу заповѣдь словъ той пѣсни. Не вмерла и не умре Русь-Украина, не забудеся заповѣтъ Кобзаря, не згинуть безсѣдно его идеѣ, бо нинѣ вже закоренились они въ сердцахъ миллионѣвъ а и миллионы твердыхъ рукъ держатъ уже нинѣ той народный стягъ, подѣ котрымъ идутъ ширіи поклонники народно-го вѣщана. Пропору того не зломить вже нинѣ пѣтая сила, загално-народного стремленія по пути вказаной Тарасомъ не зупинить нѣяка супротивность, нѣякій покутний скреготъ безсильной злобы. Стремленье то сильнѣйше и певнѣйше себе нинѣ, якъ коли-будъ, бо за нимъ стоить весь нашъ народъ и зъ повною вѣрою выжидае одъ него спасенныхъ наслѣдковъ для загално-го нашей народно-го справы.

Задача Русинѣвъ по мѣстахъ.

Въ остальныхъ рокахъ въ кѣлькахъ большыхъ и середнихъ мѣстахъ всходнѣ Гали-

чины зъ выборовъ до радъ мѣскихъ вышло такожъ кѣлька або и кѣльканацѣвъ русскихъ радныхъ. Таке сталося у Львовѣ, въ Коломыи, Тернополѣ, Дрогобычѣ (де навѣтъ бурмистромъ має абетати Русинѣвъ), Стрыю, Яворовѣ, Калушѣ и въ Причины того потышающаго зъявляе суть различіи. Въ однихъ мѣстахъ Русины силою здобули собѣ свою позицію, въ другихъ дѣсталися до рады мѣской дорогомъ компромисе, въ третѣхъ зъ причины симпатіи своихъ кандидатѣвъ, въ четвертѣхъ наконецъ — признаемъ се радо — черезъ вырозумѣлѣсть, почутье справедливости и взгляды на загалне добро у другой стороны.

На всякій способъ признати треба, що отношеня Русинѣвъ по мѣстахъ поправились, ихъ позиція стала сѣмѣйшѣ. Щоразъ болѣе организуеся по мѣстахъ руска интеллигенція свѣтска, котра именно тамъ, де духовна интеллигенція заступлена людьми патріотичными и дѣятельными, громадѣ доокла себе и руске мѣщанство. Зъ другой-же стороны треба признати, що у Поляковъ по мѣстахъ, бодай у одной части ихъ, поволи устае тая національна нетолеранція, тая буга и загорѣлѣсть, яка перше проявлялася скрѣзь руска мова не разитъ все такъ, якъ неразъ бывало, дѣлакатныхъ ушей, рускои пѣсни слухаютъ навѣтъ радо, рускій буквы, рускій напѣсы, давнѣйше велику рѣдѣсть а неразъ и предметъ ненависти, можна теперь стрѣтити вже такъ часто, що перестали майже звертати на себе увагу. Коли н. пр. у Львовѣ же въ 1862-омъ роцѣ были лишь два рускіи напѣсы, теперь можна ихъ подыбати на склепахъ, реставраціяхъ и т. п., не лишь по одному, але и по кѣлька майже на каждой улицѣ, на каждомъ пляцу.

Однакожь въ нынѣшнихъ взглядахъ, въ узысканю публичныхъ правъ, русчина по мѣстахъ не поступае напередѣ. Въ одной Коломыи не лише на рады въ радѣ мѣской ведуться такожъ и по руски (очевидно зъ стороны русскихъ радныхъ, только, на жалѣ, не всѣхъ) але и оголошеня и де що инше выдаеся по руски. Въ иныхъ мѣстахъ цѣле урядованье, все дѣловодство одбуваеся только по польски. Але друга рѣчь есть ще далеко важнѣйша. Одъ колы уставою красвою зъ 1867 р. польскій языкъ зацѣпавъ въ цѣломъ школьництвѣ Галичины, все попередно нѣмецкѣй школы народнѣй сполщено, одтакъ вынато зъ-подъ надзору рускыхъ консисторій и подчинено школьнѣй радѣ красвой и радѣмъ окружнымъ. Одъ того часу число народныхъ школъ по мѣстахъ возростало и все варостаетъ, але до попередныхъ польскихъ школъ прибавляютъ и даль-

ше зновъ самѣ польскѣй школы, а руска прибула ино у Львовѣ.

А прецѣвъ рускѣй школы народнѣй по нашихъ мѣстахъ суть и педагогично и национальною потребою Русинѣвъ. Русскій элементъ, цѣвага Русинѣвъ, ихъ национальне почутье скрѣпилось-бы сильно, якъ-бы мала свою школу. При томъ же ще и теперь не запауовала польщина въ всѣхъ нашихъ мѣстахъ такъ, чтобы не было богато мѣщанскихъ и робитничыхъ роданѣ, де только по руски говорятъ а польского языка зовѣмъ не уживаютъ. Тамъ дитинѣ, коли придетъ до школы на науку, польскій языкъ муситъ очевидно робити и значнѣй труднѣйше.

Число Русинѣвъ по мѣстахъ есть, помимо колонизаціонного процесу, котрый и нинѣ, при всѣмъ зворотѣ на лучше, не цѣломъ уставѣ, еще досытъ значне. Н. пр. въ Тернополѣ есть Русинѣвъ, пѣселя консекрціи зъ 1880-ого року, 5.144 (греко-католикѣвъ 6.170), въ Коломыи 4.369, въ Святинѣ 4.326, въ Дрогобычѣ 4.046, въ Стрыю 3.869, въ Тысьменицѣ 3.454. Въ Городенцѣ и Яворовѣ есть ихъ навѣтъ болѣе, якъ всѣхъ вышнихъ мешканцѣвъ, т. е. Поляковъ, Жидѣвъ, Нѣмцѣвъ и т. д., разомъ, а именно въ Городенцѣ на 10.011 душъ есть Русинѣвъ 5.340 (гр.-кат. 5.693), всѣхъ не-Русинѣвъ 4.372, въ Яворовѣ на 9.058 душъ Русинѣвъ 4.686 (гр.-кат. 5.453), всѣхъ не-Русинѣвъ 4.372.

Заходы русскихъ пословъ, чтобы дорогомъ красвою закона захватити по такихъ мѣстахъ рускѣй школы народнѣй, не удалеся. Польско-шляхотскій сеймъ оказавъ повну свою нетолеранцію. Речники сеймовои болѣшности указывали при томъ неразъ зъ докорами, що руска людность по мѣстахъ сама не домагаеся и не зичитъ собѣ рускыхъ школъ, бо анѣ не ставитъ такихъ внесень въ радахъ мѣскихъ анѣ не надемае петицій до сейму. Зъ тымъ закидомъ, хотя на него одповѣля рускѣ послы, все же такъ треба числитися. Петицій вправдѣ надѣйшло одѣсѣа кѣлька до сейму, а и то лише зъ декотрыхъ зъ тыхъ мѣстъ (Стрыю, Яворова), але о домаганияхъ русскихъ школъ русскими радными не было чути, окрѣмъ одного Яворова.

Отже думаемо, що прийшла вже пора, чтобы въ тыхъ мѣстахъ, де суть сприяющѣ обставины, именно де и въ радѣ мѣской суть Русины и народъ свѣдомый своихъ потребъ и есть вже теперь болѣе школъ або заходитъ потреба заложения новой школы, чтобы отже въ тыхъ мѣстахъ Русины старались дѣстати одну руску школу народну. Гадаемо, що въ Тернополѣ, Коломыи, Стрыю, Дрогобычѣ дасть-

(3) Письма зъ Америки.

Газетонъ Па. 1 н. ст. марта 1889.

[Мѣсто Газетонъ. — Американскій шинки. — Американскій готель. — Всякій народъ въ Газетонѣ. — Домашнее житье компанія аугла. — Взаимные мѣжъ галицкими а угорскими Русинами.]

(Дальше.)

Тутешнѣй готель а галицкѣй жидѣвскѣй, — се небо а земля. Тутъ заѣзжаячи до готеля, нѣволи нѣхто не готѣться, бо властитель готеля мае для всѣхъ одну цѣву, ча гѣсть знакомый чи проважнѣй. Готель звычайнѣ чистѣй и поряднѣй. Бувають готель, де службы нема, а самъ господарь и его родина помогутъ чи услужатъ гостеви. Въ меньшихъ готеляхъ, де есть только фадельна, иде все фамилярно. Господарь, родина и гостѣ — все вѣдѣть разомъ, балакають и оповѣдають, хто що знае и хоче. Вечеромъ, звычайно, колы родина властителя готеля и гостѣ мають болѣе часу, сходяться, кому чѣсь позволяе, до „парлюру“ (то що въ Галичинѣ салонѣ) и тамъ пересиджуютъ, а коли есть дома фортепьянъ, то грають, хто умѣе. Коли придетъ чѣсь гостеви выбиратися, заплатитъ и выѣзжаетъ. Его выпроводжуетъ хтось изъ домашнихъ зъ усмѣхомъ и признатіею, поклоняется по приятельски и перемовываеся „good by“ (бувайте здоровѣй), одѣзжаетъ.

А що-жъ дѣеся по галицкихъ мѣстахъ и мѣстечкахъ? Заѣдемъ до готеля, зѣдрутъ не такъ за станцію, якъ за всякой додатокъ: за свѣтло, оналъ, за подушку одну и другу, за постѣль, въ двое за гербату, въ двое за каву, а сля напередъ не зѣдѣлся за комнату, то порахуе, кѣлька вывѣсано на тарифѣ, а тамъ не пожадувано написати! А що-жъ дѣеся уже при одѣзждѣ? Тѣмѣ оббраванцѣвъ обскочитъ чоловѣкѣ мовѣ яструбы ворону. Сбѣгаютъ, тягуютъ, лемѣвуютъ, мовѣ справдѣшнѣй дѣды. Мѣнѣ лучаеся захвати въ Станиславѣ до го-

телю подѣ „золотымъ орломъ“. Готель у внутрѣ поряднѣй. Тамъ перебувъ я одну ночь и одно рано. Полудни дѣдѣжаю. До моего дѣдѣду зѣйшлося пятьохъ послужающѣвъ! Я заплативъ все, що належалось, и хочу одѣзждѣти, ажъ тутъ кельнеръ каже менѣ заплатити „трингелѣдъ“, и то каждому зъ служащихъ особно, бо иначе бѣзъ менѣ рѣчей не выдасть. Я не маю часу довго балакати, бо сѣдѣвшись на дворецѣ, отже мѣмо волѣ мусѣвъ всемо оплатитися. Другій разъ захватъ я такожъ въ Станиславѣ до готеля „подѣ коронами“. При одѣзждѣ — а я навѣтъ не почувать, — порахувавъ менѣ кельнеръ 1 зр. 20 кр. за станцію а одѣсѣа казавъ собѣ особно заплатити за очищенье черевикѣвъ, потомъ другому служащому за очищенье сурдута, третьему за очищенье камизельки и панталонѣвъ, а выбѣдѣ казавъ ще сторожеви дати 10 кр. за те, що вывѣсь куфорокъ, — бо иначе, казавъ, служащій не бѣдѣсть куфери. Я вже сѣдѣвъ на фѣяерѣ, коли тѣ жебраки мене обскочили. Менѣ не ходило о тыхъ кѣлька штежокъ, але мене побрала зѣбѣсть на тѣмѣ огниде здарство тѣй обурило мене, що кельнеръ, не знаячи ще, чи я дамъ чи нѣ, казавъ при менѣ служащому, абы менѣ не выдавъ куфери, отже я лишнѣ все а поѣхавъ на станцію полиційну, взявъ инспектора полиціи, заплативъ ему 2 зр. и привѣзъ его до готеля. Правда, не заплативъ я анѣ крейцаря готелевой голѣ, але она въ очѣхъ урядника полиційного позволяла собѣ такъ замѣтѣвъ, що въ Америкѣ сѣйчасъ замкаула-бы до Иваново хаты. Знаю, что такъ неприятности мають по галицкихъ готеляхъ всѣ люди, але остаточнѣ сама публика тому вѣра, бо терпѣть такую гниль. Тутъ, въ Америкѣ, не то нѣхто не жадае такихъ обрывѣвъ, але каждый ще образовѣ-бы, коли-бы ему хто давалъ не то кѣльканацѣвъ цѣнтѣвъ але и цѣлого доллара.

Повозамъ, т. е. кѣньми заѣзжаютъ до готеля найчастѣйше въ недѣлю. Въ лѣтѣ, коли

красна недѣля, уживаютъ Америкѣе проѣздки въ околицю, бо се едина прѣятнѣсть морально позволена въ Америкѣ. Въ будний день мало коли можна побачити, чтобы кто уживавъ проѣздки. Огородѣвъ спѣсеровыхъ нѣ въ Газетонѣ нѣ загалѣ по провинціальныхъ мѣстахъ нема. Такожъ нема такихъ реставрацій, де бы музыки грали. Въ Новѣмъ-Йорку суть такѣ реставраціи нѣмецкѣй або чешскѣй. Правда, майже каждой суботѣ можна почути музыку въ салонахъ, котрѣ нашѣ Русины утримуютъ про нашихъ людей, або въ салонахъ Урѣвъ. Въ тыхъ салонахъ одбуваеся танцѣ при такой музыцѣ, що годѣ не дивуватися, якъ може мѣсто на такой пѣснѣ позволити. То и не дивота, що на нашихъ людей все дѣлаетъ, мовѣ на дѣчѣ.

Газетонъ мае три школы англійскѣй и одну нѣмецку. Мае такожъ три банки и одну броварѣ. Церквей, якъ звычайно у всѣхъ мѣстахъ американскихъ, есть богато, до 20. Мѣжъ тыми руска церковь, костель польскій, костель словацкій, кѣлька нѣмецкихъ: католицкій, протестантскій и лютеранскій, дальше костель италіанскій, костель айршскій и инчі. Каждая церковь, и каждая хочъ-бы найменша народнѣцѣ, має тутъ своего священника, только мы Русины упоелѣжнѣй: годѣ допроситися священниковъ. Така вже, видко наша доля: чи на воли, чи въ кайданахъ, а всюды намъ неволя. Людей нашихъ не хотѣтъ ховати по католицкихъ цвинтаряхъ, до словѣди не приймають, и богато подобно дѣеся едино дятого, що нашъ народъ ставитъ церкви въ гѣй надѣвъ, что буде мати своихъ священниковъ, а тыхъ якъ нема такъ нема! Чому? — бо нашихъ священниковъ можна женитися а жеватыхъ не хоче Римъ сюда пускати. Се диво, что ось-тутъ, въ краю такой великой терпимости религіонъ, въ краю, можна сказати, идеальной свободы, лишь мы одѣй Русины не можемъ уживати ея! Неразъ запытаеся Англичанинъ: „Коли вашъ священникъ прибуде до

Газетону?“ Якъ же ему розповѣсти цѣлу исторію зъ Римомъ, бѣтъ не въ силѣ повѣсти того, якъ можна щось позволити въ старѣмъ краю, а тутъ въ Америкѣ оно не може бути позволено. „Дивна исторія!“ — скаже вѣбѣнцѣ, — „першій разъ чую про такую религію...“ покнае головою и побѣде. Справдѣ, дивна исторія. Идолопоклоннѣй Хвнцѣвъ мають своихъ жрецовъ, мормоны, жиды, Японцѣвъ, Турки мають своихъ, одѣй Русины не могутъ и не будутъ мати своихъ священниковъ, бо народъ жадае женатыхъ священниковъ а не польскихъ езуитѣвъ, якъ называе безженихъ священниковъ. Але о томъ другимъ разомъ.

Въ Газетонѣ може наиболѣе есть людности нѣмецкой, але тѣ нѣмцѣ въсюды говорятъ по англійскѣ, такъ что на око мѣсто выдаеся часто англійскѣмъ. Нѣмцѣ — народъ просвѣщенный и взагалѣ зъ характеромъ. На нѣмцѣвъ въ цѣлой Америкѣ не почутѣ алого слова. Въ Газетонѣ выходитъ такожъ нѣмецка газета.

За нѣмцами вдутъ Айршнѣ (Ирландцѣвъ). Они говорятъ только по англійскѣ. Айршнѣ властивымъ Англичанамъ дуже псуютъ описню въ очѣхъ чужанцѣвъ. Народъ сей зъ характеру подобный до жидѣвъ. Робитъ грошѣ не якъ повнѣнѣ, але якъ може. Житиѣ на око такъ якъ Англичанѣ, але у внутрѣ хаты у нихъ о богато бѣдѣйше и живляеся такожъ дуже скупо. Щѣ-до просвѣты Айршнѣ стоятъ вѣзъ Англичанъ найниже. Мѣжъ ними часто лучаються пѣяки и то не только мѣжъ мужчинами але и мѣжъ женщинами. Частѣйше, якъ у иныхъ просвѣщенныхъ народѣвъ, лучаються у нихъ крадежи и забійства.

Айршнѣ бѣднѣеются особливою нетолеранціею до иныхъ чужанцѣвъ. За хлопоты, якѣ мала наша церковь, треба дякувати польскимъ епископамъ и Айршамъ. Та и велике се счастье для рускои церкви въ Америкѣ, що Русинѣвъ не прѣнато тутъ подѣ католицку юрисдикцію. Коли-бы насъ была приняли, на-

уже урядове повідомлення, що з днями 1 жовтня мають перенестися до Перемишля. Міністерство війни відклало по сій справі умову з м'єстом що-до будови нових казарм і вивело намір будувати для комендант. На місце коменди корпусу не прийде до Берна в'язка висша коменда військова, а військо в Шлеску і на Мораві буде так розділене, що 5 дивизія п'хоты (Оломуць) буде придїлена до краківського корпусу, а 4 дивизія п'хоты (Берно) до другого корпусу у Відня.

Справа нового узброєння і адьюстованя п'хоты заосмотреною новимъ карабиномъ Манлихера не порішена ще остаточно. Фельдмаршал Гоце віддав тепер в сій справі на инспекцію войска, а поодинокі бдїлы войска одержали приказъ, щоби по сегоднїшньхъ виправкахъ войсковихъ предложили свої справоздава, а доперва аж потімъ, имовірно в падолистві с. р., будуть видані нові приписи що-до нового адьюстованя в узброєння.

До „Pol. Corr.“ доносять з Тифлісу, що в Баку сьювоніскало російське правительство 2000 карабинівъ Бердана, котрі хотіс высылать підъ фалшивою деклараціою до Бохары. Фактъ сей выкликавъ в Тифліс веліку сензацію, бо нїхто бувъ-бы того не припускавъ, що ся тайна посылка була признана для хана бохарского, з котримъ Россія жие прець в дружбѣ. Дехто догадуєс навіть, що то спільні вороги хана в Россію хотїли добути собі тихцемъ оружїє. Дивна лиш рїчъ, що ті карабини не высылать нїхто з загралиць і що они суть такі російськимъ фабрикатомъ.

Въ той самій справі пише „St. Ptg. Ztg.“: „Въ Баку выкрыто случайно транспортъ 2000 до 3000 карабинівъ Бердана і розумїєс економісковано. Карабини призначені були до Бохары. Доперва пїзнїйше достало наше посольство в Бохарі повідомленнє, що вже давнїйше прийшли були з Оренбурга до Бохары два такі транспортъ карабинівъ Бердана. Таке зброєна бохарскон армія на великій розміри мусїло в Ташкенті звернути на себе увагу і кажутъ, що наше правительство по становило зажадати одъ хана, щоби вінъ бдїдавъ назадъ ту забавочку.“

Ген. Гурко выїхавъ з Варшавы до Петербурга — якъ кажутъ — в дуже важныхъ справахъ войсковыхъ. До „Ozasu“ доносять, що Гурко повїзъ з собою плани королевского замку в Варшаві, де тепер Гурко проживає а Поляки догадуютьс зъ того, що розходятьс о одновленнє палаты, щоби в нїй могли обїля замешкати якїсь дуже високо поставлені особи. Та сама газета доносить, що в послїднихъ часахъ коловано церемонїаль послїдной коронаціи Александра в Варшаві. Очевидно сподїваютьс Поляки коронаціи царя Александра III. на короля польского!

Въ похороні гр. Петра Шувалова взяли участь царь, царица, наслїдникъ престолоу і багато иншихъ достоянствъ.

НОВИНКИ.

— Зъ Станиславова пишуть намъ: Пригадуємо, що вже в понедїлокъ д. 1 н. ст. цївїтня обудеся в честь Т. Шевченка в тутешній салі казино мїщанского величавий концертъ, котрий уряджує „Руска Бесїда“ при участі нашого славного поэта артиста К. Устїяновича, обохъ тутешнихъ товариствъ музичнихъ і иншихъ пань і панівъ. Програма велика і добірна обїймає 10 точокъ. Запрошені розбїслано в околицю: хто бы однакожъ не одержавъ, просямо прибувати а повитасмо всіхъ радо. Запросині для мїсцевихъ не розсылаю, а ихъ заступлять оповїщення афїшовой. Надїємося, що станиславська і околична Русь численною участію звеличає память нашого генія, а збїшовшиє, разомъ почуєє одного родиноу і ободриєся до дальшої праці для отчизни. Початокъ точно о год. 7. По концерті обудеся комерсь в комнатахъ „Рускои Бесїды.“

— Вїсть подану нами вчера про товаришій вечерницї в суботу в комнатахъ „Рускои Бесїды“ дуже сміятинно прийняла наша публичность. Увїряють насъ, що вечерницї ті мають в собі щось притягачого, а магісесомъ тымъ єсть рїзномодность програми. Такъ мали ми минулихъ суботъ продукції хорального співу, декламації, цитру і фортеп'яна, навіть дуже гарно обробленій бїтанї, призначеній для красной половины зобраной публіки, в котрій академікамъ п. О. Колесов, членъ товариства „Акад. Братство“, розповідавъ про нашъ жїночий рухъ і про поетку Юлію Шнайдеръ. Обїля слїдували гри товаришї, котрі при загальній охоті тревали споро по-за годину духівъ. Сен суботы, якъ зачуваємо, вечерницї будуть тымъ гарнїйшї, що побач бїчиту нашихъ академіківъ, такожъ нашї паночки-красавицї далиєс упрости до участі в декламації і грї на фортеп'яні. О результаті вечерницї, котрі безъ сумнїву хорошо wypadуть, не залишимо розказати нашимъ читателямъ.

— Въ память Тараса Шевченка і Омеля Федьковича устроєна руска читальня в Выжниця днѣ 31. н. ст. марта, в недїлю, в домі пок. Якова Матїєвича, вокально-декламаторскій вечерокъ зъ отакою програмою: 1. Вступне слово про життє Шевченка і Федьковича. 2. Пїсьнѣ народна: „Ще не вмерла України“. 3. Декламація: „До Основяненка“ стихъ Шевченка. 4. Пїсьнѣ народна: „Дай намъ Боже добрий часъ“. 5. Декламація: „Я не дивую ся“ стихъ Федьковича. 6. Пїсьнѣ народна: „Тамъ де Дїтиєр польскує“. 7. Одїчитъ: „О користи зъ садівництва“. 8. Пїсьнѣ народна: „Щастї намъ Боже, частї“. 9. Декламація: „Назакана“, стихъ В. Масляка. 10. Пїсьнѣ народна: „Розвивайся ой ты старий дубе“. 11. Декламація: „До рускихъ людей в Вуковині“. 12. Пїсьнѣ народна: „Зъ нами Богъ“. Привстунї на вечерокъ

приймаютьс добровільні датки зъ подякою, і призванутьс в половині на „Народний Домъ“ в Чернівцяхъ, а в половині на читальню. Початокъ вечерка о 7. годині вечеромъ.

— Рада мїста Львова підїлила вчера на секції: 1) для справъ добродїйности, 2) финансово, 3) будівничу, 4) санитарну, 5) організаційну. Зъ раднихъ Русинівъ приступили: о. Бачинскій, Диметъ і д-р Ол. Огоновскій до секції финансової; Передаткевич до секції будівничої; Сембратович до секції санитарної; о. Ільницькій, д-р Стебельскій, д-р Шараневич і о. Величко до секції організаційної.

— Справа начальної дирекції гал. касы щадничої у Львові і приязаню до неї платіть набрала послїдніми днями багато сензації. Въ передодні загальнихъ зборівъ членівъ тої інституції выступивъ Kurjer Lwowski зъ артикулами вымїрєня противъ теперїшньхъ начальнихъ директора аде. д-ра Ронїньского і его аїянты аде. д-ра Краттера. Найперше старавс Kurjer Lwowski выказати, що посада начального директора гал. касы щадничої, яку займає д-р Ронїньскій, єсть простою синекурою і що єи надмірно висока платя єсть прямо кривдою для тихъ добродїйнихъ цїлей, на котрі поїла статута касы щадничої мас припадати частъ надвїжки єи высківъ. Властиво — пише Kurjer Lwowski — въ касі щадничій не потреба нїякихъ начальнихъ директорівъ, бо вїсь функції управы сповняють дуже добре ті директори, котрі суть постійними урядниками касы щадничої. До р. 1871 не було в касі щадн. нїякого начального директора, а доперва в р. 1871 сотворено тую синекуру, котру одержавъ пок. аде. д-р Тарнавецькій зъ платою найперше 5 зр. а опісля 10 зр. денно. Зъ початку говорено, що то підвищеннє платні робитьс лиш спеціально для особи д-ра Тарнавецького і его особливихъ заслугъ, однакъ по смерті его посада начального директора і діста 10 зр. денно переїшла прямоу сукцесією на д-ра Ронїньского, котрому в р. 1888 підвищено діету зъ 10 на 20 зр. Такимъ способомъ побірає д-р Ронїньскій 7.300 зр. рїчно за то лиш, що денно одну годинку переїсидить в касі щадничій а в той частъ, якъ пише Kurjer, уживає переважно на розмову та конценрцію приватної натурї. Крімъ того — замїчає Kurjer — така посада начального директора гал. касы щадничої єсть і зъ тої причини для адвоката дуже рєнтовна, бо кожний, хто хоче достати в касі щадничій позичку, удаєс вже звичайно до приватної канцелярії такого адвоката-директора і оддає ему справу вироблена тої позички. Розумїєс, що інтервенція начального директора звичайно має успіхъ, а тымъ способомъ виробивс монополї позичокъ в гал. касі щадничій, на котрій не бдї ніякъ вже жалувєс періодична независима преса. Щоби ще більше выказати неможливість д-ра Ронїньского на посаді начального директора касы щадничої, наводять Kurjer Lwowski в ч. зъ 28 с. м. факты, киданой зовсїмъ не підхлїбне світло на самъ характеръ д-ра Ронїньского і сполученого зъ нимъ численними звязями спільныхъ інтересівъ аде. д-ра Краттера. Факты ті, за котрі редакторъ Kurjer-а Lwowski-ого выразно приймає на себе одвічальность і обовязуєс евентуально доказати ихъ передъ судомъ, дотикають справы выкупна ґрунтівъ підъ зєлїзницю сокальско-розоваску. Въ цїли выкупна тихъ ґрунтівъ завязали оба ті адвокаты спільку і вели спільно тої інтересъ. Въ р. 1883 внесли повномочники громадъ Угнова і Заслава до найвышого трибуналу і до прокураторїи державної у Львові донесеннє, що спілька выкупна підкуплює членівъ комісії експропріаційної, в наслідокъ чоґо выкупно обудавєс зъ кривдою громадъ. Прокураторія держ. добила в тїмъ донесеню клевету на спільку выкупна і обжадувала повномочниківъ громадъ Угнова і Заслава о злочинство клеветы, однакъ судъ при розправі вырокъ зъ 11 марта 1884 ч. 1283 убулїнивъ ихъ, бо доказали правдивость свого донесеня т. є. що спілька выкупна (Ронїньскій і Краттеръ) підкуплювала членівъ комісії експропріаційної вь некористъ селянъ властителей ґрунтівъ. Другій фактъ зъ исторїи того выкупна подає Kurjer Lwowski такий: Вь брахъ Махновъ і Зєдєла, власности малолїт. Марїи Лїтиньскої треба було выкупити значїйшї просторы землї підъ зєлїзницю. Д-р Ронїньскій приїхавъ самъ до опїкуня малолїтної п. Минтера і предложивъ ему добровільну угоду, а коли той хотївъ призвати до тої угоди свого адвоката зб. Львова, жертвувавъ ему д-р Р. свое заступництво прирїкаючи цїлу справу поладити. Зъ початку жертвувавъ 9100 зр. за ґрунты малолїтної, коли однакъ судъ опїкунчий зажадавъ, щоби попередъ перевести детаксацію тихъ ґрунтівъ, зємуївъ бѣзъ маючи бѣданє собі заступство обохъ сторінъ вь одній і тїй самій справі уважавєс після §. 102 зак. кар. злочинствомъ надвїжати власти урядової і для того выжидаючи вѣбъ цїкаво, якъ поступити собі д-р Ронїньскій а евентуально і д-р Краттеръ суритивъ того публично поднесеного обжалованя і якъ поступати собі члени гал. касы щадничої супротивъ того факту?

— „Червоная Русь“ — котра дїйшла вь своїмъ нигилизмѣ національнѣмъ уже ажъ до того, що вытупає противъ основоуваня шкіль рускихъ в Галичині, — очевидно не могла засмакувати ані вь виявленю руско-народного театру, ані вь торжестві роковинъ смерті Т. Шевченка, і щоби понизити ефектъ тихъ торжествъ, пише (в ч. 59) що мовѣ-то на театральнѣмъ представленю ювілейнѣмъ „нїкотримъ молодцї кричали: На погибєль червоний галицкой Руси! — жєлая тїмъ образомъ возстановити Україну“ — що очевидно єсть підлою лежєю, звичайною вь органі п. Маркова, такъ само якъ лежєю єсть другє сказаннє (в ч. 60), що пїсьнѣ бдїєвана по концерті вь память Шевченка „Ще не вмерла України“ — „якъ звєстиво (!) сочинєна вь 1863 г. поль-

скими возстанцями“. Отже то польскій повстанцї уложили строу: „Наливаймо, Зєлїзнякѣ і Тарасѣ Трысило...“ Поминавмо нїчї клеветы і брєхнї „Червоний Русь“, а наводимо тїлькѣ ті двѣ на взорєцъ, чимъ та газета воєє.

— Старосту станиславского п. Єгермана — якъ пишуть изъ Станиславова — перенєсєно до дирекції фонду пропинаційного у Львові. Коли тїлькѣ вїсть та дїйшла до ширшої вѣдомости вь мїстѣ, збѣралаєс рада мѣска і ухвалила выслати депутацію до намѣстника зъ просьбою, щоби на мѣсцѣ п. Єгермана именувавъ старостою вь Станиславові п. Лянкевича, котрий по рязваню попередной рады мѣскої управлявъ мѣстомъ яко комисаръ правительственный.

— Похоронъ Едварда Симона, директора банку кредитного, президента львівской комитаты торговельной і посла соймового обдубєс вчера о год. 4 зъ полудня. Вь похороні взяли участь депутати комитаты торговельныхъ і ремїсничихъ, депутати рады мїста Львова і депутація селянъ зъ его села Баличъ вь повїтѣ жидачевскѣмъ. На уаїцяхъ, куды переходивъ похоронный, запалєно лїхтарїй. Надъ могилою промовляли: насампередъ одїнь селянинъ зъ Баличъ, потїмъ пос. Брыкинскій вь имени надзорной рады банку кредитного, дальше д-р Гольдманъ вь имени урядниківъ того-жъ банку, одтакъ Волод. Губринович вь имени комитаты торговельной, наконецъ Платонъ Костецкій.

— Дирекція зєлїзничї державныхъ повідомляє, що рухъ поїздівъ товаровыхъ на шляху Радзїшівъ-Сквины вьдержаний зъ днѣмъ 26 с. м. задля усунутого ся насипу, правдоподобно на 14 днѣвъ. За той частъ будуть перевозитиєс посылки товарові зъ одной стороны до Радзїшова а зъ другой до Сквины. При поїздахъ особовыхъ мусять подорожувати переходити пїшки черезъ мѣсцє перервы а лакуники будуть переноситиєс.

— Львівське товариство гимнастичне „Сонїль“ просить насъ оповѣстити пригадує его членамъ, що загальні зборы обудутьс днѣ 29 с. м. (вь пятницю) о год. 7 вечеромъ вь салі гимнастичній.

— Выдѣль тов. „Братної Помочи слухательєвъ львівской политехники“ просить насъ оповѣстити складъ выдѣлу, выбраного на загальныхъ зборахъ днѣ 24 с. м.: Тад. Розвадовскій, голова; Юл. Оллеръ его заступникъ; Анд. Носовичъ, касїєръ; Ад. Левинскій, бібліотекаръ; выдѣловъ: Тад. Корасадовичъ, секретаръ, Анд. Корнєлїя, Іос. Шайнонь, Іос. Клімонда, Вол. Щитникскій, Евд. Толочко; заступники выдѣловыхъ: Роб. Братенвалдь, І. Витковскій, Стан. Александровичъ, Евд. Павлдеръ. Загальні зборы высказали подяку дотеперїшньому головѣ Ал. Кригеру за его дїяльність вь минушій роцѣ.

— Дрбїн вїсти. Маршалокъ краєвий гр. Іванъ Тарновскій повернувъ зъ Лївова до Львова. — Адвокатъ львівскій д-р Дулемба заручивъ зъ панноу Кисельковною, дочкою п. Кисельки, одного зъ найзаможнїйшихъ горожанъ львівскихъ. — У Львові померъ Григорій Сасъ Товаришскій, пенсіонований адвюкатъ судовый, вь 77-мъ роцѣ житя. — Гр. Артуръ Потоцкій поддаєс тамтого тїждня у Відні досыть тяжкой операції на языкъ; операції довершивъ проф. д-р Вайнхєрнъ і, якъ кажутъ, недужому полєкшало. — Казимиръ Гільдѣ, фїреръ 9-го полку п'хоты, пробуюючи на одущоті у Львові, застрїливъ тутъ вчера револьверомъ зъ причини нещасливой любови. — У Львові померъ онгоды Фєликсъ Іванчикскій, почтмайстеръ, вь 57. роцѣ житя. — Вь Грацу выбухъ стрейкъ зецерівъ. — Вь Чернівцяхъ подчасъ представлєня вь театрѣ днѣ 26 с. м. выбухла лампа настова і выкинула такий переполохъ, що представлєннє мусїло бути на лїкїє частъ перерване. — Молодыхъ розбїшакъ, що напали недавно на грошевого листоноса у Відні, засуджено: Росновского на 8 лѣтъ, а Яновского на 3 роки тяжкой взынцї. — Вь Рашеві отворено складъ обуви фабрики Френкля зъ Медлінга днѣ 26 н. ст. марта.

Надїсланє.

Природа вїчно одєвѣжуєс! Підчасъ року вычїнає кровъ безперервною непотрїбній складняки, котрі, єсли не одведутьс вь самъ часъ на внѣ, выкликують найрїзномоднїйшї. Часто тяжкї недуги. На весну і вь осєні єсть одпоїздїна пора, щоби вычинити зъ тїла нешкідливимъ лїченнємъ тї матерїи і соки (жовчї і слїзѣ), котрі обжають вь тїлѣ, суть непотрїбній і вьдержують дїяльнє поодинокихъ органівъ, та черезъ те можна вычинити неодахъ тяжку недугу, котра выликаєс легко тымъ осадями матерїи. Не лишъ для тихъ, що нездужають на збѣпсованє травлєннє, затканьє, злутьє, выкиды шкїры, напорѣ крови, закрутѣ, ослаблєннє і умучєннє членівъ, гипохондрїю, гипостерїю, гемериды, бѣль вь жолудку, печїнцѣ і кишкахъ, але такожъ і здоровимъ або ужажанимъ-ся за здоровыхъ — дуже радитьс, хоронити остоорожъ чистоту і силу сєго червоного соку житя одпоїздїно і правильно переведєннємъ лїченнємъ. Найлїпшїмъ средствомъ до того суть для каждого швайцарскї пїгулки антикаря Рихарда Брандта, а ихъ поручають якъ найгорячїйше нашї лїкарї яко цїлкомъ нешкідливий і добре дїяючи. Пїгулки купувєс вь антикахъ по 70 кр. пуделко. Треба уважати, щоби не купити безвартѣтне подроблєннє.

Наука, штука і литература.

— Сими днями появилс зъ друкарнї III-тїй выпускъ переложєно на українсько-рускій языкъ монографїи Н. Костомарова: Богданъ Хмельницкій. Єсть то вже XI. томъ рускои Историчной Бібліотеки выдаваної профєсоромъ Ол. Барвїнськимъ. Мїститъ вінъ вь собі 11 лїстовъ друку і обїймає періодъ историчныхъ подїй на Русі, що лучилєс по злопамятнї бїтвї підъ Берестечкомъ, ажъ до знищеня подільского мїстечка Бушѣ Ляхами. Перїодъ то страшний, а Н. Костомаровъ описує его такъ само вїрно і драматично, якъ і два першї томы своєї славной монографїи. Вїйна, що зъ першу розпочавъ Богданъ Хмельницкій зъ-за своєї і зъ-за кривдъ козацкої су-

спільности, запалила весь народъ українсько-рускій і сталаєс войною національною — а по причині голодної якъ рускимъ такъ і польскимъ духовєнствомъ круцилы — рєлігїною, і прибрала по берестецкѣмъ на Козакхъ погромѣ знаня войни неможєнної експропріаційно. Стефанъ Чарнецькій і вѣсь иншї полководцї польскї, палили і вьрїзували вь пенѣ вѣсь мїстечко і села на походъ вь Україну і нещадли вїдѣ нѣ вїку нѣ пола. Такъ само, ба навіть лютїйше, поступавъ собі князь Ярема Вишневецкій. Онъ бо навіть ранєнихъ і заморєнихъ голодомъ вь пустинї полонєниківъ вьрїзувавъ до лабы, де ихъ тїлькѣ заскочивъ по берестецкїй бїтвѣ. Однакъ та варварска лютость не устранила народу українсько-руского. Онъ не коривс передъ врагами, а гордо умирає вь мечємъ вь рукахъ, на розвалинахъ своєї ватры. Нєнавість Русинівъ до Ляхівъ була такъ гучною, що многї мїсцевости якъ Трилєсы на Україні і Буша на Подолі не хотїли навіть слухати о номінуваню і ласцѣ королївскїй, а волїли выгинути бючєс до останной каплї крови. Жїнки оборонялись вїлами та косами, а вїбїчї кидали свои дїти вь огонь і заколювали другъ-друга, щоби лишє живцємъ не попастьс вь руки ненавистимъ Ляхамъ. Розгнєшєнє народу руского противъ Поляківъ було такъ нескєзано велике, що коли прийшли кемисарї польскї до Бїлої Церкви списувати нову угоду, розлючєна чернь була-бы ихъ розбрала на куснї, коли-бъ Хмельницкій бувъ не запоручивъ, що комисарї — не Ляхи а зъ литовскої та рускої крови. Нєнавість та плємїнна до Поляківъ пїкала Козаківъ вь союзъ зъ Татарами і Турками, і кинула ихъ наконецъ вь рамена Москви. А треба знати, що Москва була несимпатична Козакамъ, а навіть духовєнству українському, бо Козаки не дуже вїрїли Москві, мали страхъ передъ зєлїзнымъ московскимъ централизмомъ, а духовєнство зъ митрополитомъ кїєвскимъ на чолѣ волїло подїляти патріарѣбъ царєградского аніжъ московского митрополитѣ, хотѣ оїцка грецка далеко больше коштувала. Але-жѣ, що я маю розписуватиєс о подїяхъ, що ихъ мїститъ III-тїй выпускъ знаменитой монографїи Н. Костомарова? Хто цїкавий, нехай читає.

Языкъ переводу єсть чистый, формы правильні а синтаксисъ славяно-руска. Мы галицкї Русины не пишемъ такъ часто русично. Але і вь перекладѣ находитьс мѣсцями слова не конче удачїи, а черезъ силуваньє: не попасти вь макаронизмъ московскій, вышїли декотрі мїсця не ясно, або і зовсїмъ не зрозумїло. То вже однакъ доля вѣсїхъ перекладівъ і ані вь одній словєности старій, тымъ менше вь новій, якою єсть наша, не найде перекладу, котрому не можна-бъ дєчого закинути. Дїятого треба бути вьрозумїлимъ. Кожний авторъ вносить вь розцїткую словєности свои слова і свої провинциализмъ. Намъ належить учитиєс одъ кожного і переймати, що добре або любє, а бѣзъ гнїєву залишати те, що намъ не до вподоби. Мое переконаннє єсть, що тїлькѣ зъ любовю і побилаливості писанї критики могутъ жертвуватиєс нашихъ словєсниківъ загрїбати до новихъ жертвенныхъ праць, образувати нашъ языкъ і подїносити до розцїткы словєности нашу.

Выдаванцтво таке, якъ Руска Исторична Бібліотека єсть для нашего языка і для українсько-рускої литературы працею дуже важною і хосєвною; оно повинно наїти мїсцє вь кожнѣмъ домѣ рускомъ і кожній Русинъ повиненъ вь нїмъ розцїтуватиєс, а розцїтуючиєс оддаєти бїть певнє честь тяжкому труду, що его безкористно, тїлькѣ зъ патріотизму приймає на себе многозаслужєний профєсоръ Ол. Барвїнскій. — К. Н. Устїянович.

Посмертний — ☿ — оповѣстки.

Анна зъ Трєшєвєчєвъ Павловска, жена приходника руского вь Вашині долїной, упокоїлаєс днѣ 18 н. ст. марта, по тяжкой недужі, вь 54 роцѣ житя вѣчна їй память!

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Конкурсы. Окружна рада шкільна вь Надвѣрній оголошує конкурсъ на мѣсцє учителя при школѣ вь Дєлятині зъ рєчиннємъ до 5 мал. с. р. — Краєва дирекція ескарбу розписує конкурсъ зъ рєчиннємъ до 17 цївїтїи с. р. на мѣсця урядниківъ помѣчнихъ для справъ домоновихъ при галицкихъ урядахъ продажи соли вь XI. класѣ рагги. (Gaz. Lw. ч. 71 зъ 28 марта сєго р.)

Тєлєграмы „Дїла“.

Вѣдєнь 29 марта. Урядова газета оголосила вже нинѣ законъ о льосахъ. — Цєсарь Францъ-Іосѣфъ має выїхати вь маю вь гостиноу до нїмєцкоґо цєсаря а цєсарь Вильгельмъ привїде одтакъ пїзнїйше лїтомъ до Австрїи.

Пештѣ 29 марта. Палата пословъ ухвалила вже законъ войсковий ажъ до §. 50. Министерство просвѣты постановило замкнути университетъ вь Клязенбурґѣ зъ причини демонстрацій студентскихъ.

Бѣлградѣ 29. марта. Король Миланъ вызваєає завтра до Константинополя вь гостиноу до султана а зъ одси поїде одтакъ дальше на Вєхѣдѣ. Вѣсти, будѣ-бы королева Наталїя мала вернути, суть неправдливї.

Гаґа 29. марта. Рада министровъ скликала на дєнь 2 цївїтїи обѣ палаты щоби ихъ повѣдомити о нездѣбности короля до дальшої управы.

Софія 29. марта. Кн. Фердинандъ вернуєс вже тутъ назадъ зъ Филиппополя.

Надбелане.

Литка РУКЕРА у Львові

поручає 2460 306 0

спеціальности и универсальні средства французький и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирми оповіщувати.

200.000 зр.

можна виграти вже 1 червня с. р.

ПРОМЕСОЮ

на лось мѣста Вѣднѣ лишъ за 3 зр. и 50 кр.

ВЪ КОНТОРѢ ВЫМѢНЫ

KITZ и STOFF

у Львові, плянц Галицкій ч. 1.

Порученя зъ провинціи полагоджуюмо сейчасъ а на оселане за послѣднѣмъ.

Си контора купує и продаетъ всѣ краєвѣ и заграничнѣ паперы вартості, а такожъ монеты подлѣ найкористовіишми условиями. Безликий информация, входящѣ въ обѣгъ банккомъ, подаємо нахохотіише устно и писемно. 2825 15-15

ЗЕРКАЛО

письмо политично-гумористичне

выходить у Львові, при улицѣ Баторіи ч. 24, два разѣ въ мѣсяцъ то в 1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплатна на цѣлый рокъ 4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р 1 зр.

Ново приступавшій предплатники

дѣстануть вѣс числа одъ початку

Фабрика восковыхъ свѣчонъ и блихованя воску

ФРИДРИХА ШУБУТА

у Львові Ринокъ ч. 45

поручає нагороджену сѣрбными медалями заслути, зъ истинючихъ доси лайкашну и найтравляйшу

МАСУ ДО ЗАПУСКАНЯ ПОМОСТУ ВЪ ПАТИ КРАСКАХЪ

Нр. 0 была — Нр. 1 ясно-жолта — Нр. 2 ясеневая — Нр. 3 орфова — Нр. 4 маговея. 2858 3-6

Цѣнники докладнѣ на желанье франко.

Замѣтка. Послѣдними часами намножилося багато лихихъ подробленъ мѣси масы до помосту, а що они вправдѣ дешевіи, але и цѣномъ не можна ихъ уживати, то перестерѣгаю ихъ купувати.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львові, улицѣ Краковска число 9.

поручає:

Старѣ вина угорскіи лѣнничѣ и натуральнѣ вина столовѣ одъ 42 кр. бут.

Знаменитѣ Старки, Житовики, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскіи и правдивыи Конякъ французскіи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1:50, 2:00, 2:50, 3:20, 6:00 и 7:50 зр. 281 6-7

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначеніи на выставѣ гигиеничнѣ сѣрбнымъ медалемъ за старѣ вина.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акційного Банку Гипотечного

2222 141-7

купує и продаетъ

всѣ ефекты и монеты

подлѣ найприступнѣйшими условиями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованіи,

котрыхъ пѣоля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до уміщуваня капиталѣвъ фондѣвъ, пушларныхъ, кавцій сушуревскихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуютьсѣ безъ проволочки по курсѣ дневномъ, не числѣи нѣякомъ провизіи.

Въ каждой хатѣ повиненъ находитьсѣ

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты

на рокъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и во всѣхъ болѣшихъ складахъ.

Розкладъ ѣзды на желѣзницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 марта 1889.

Приходить до Львовѣ: о год. 1:15 въ нѣчи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусатина и Станиславова; — о год. 8:06 рано зъ Сухой, Хирова, Стрыя; — о год. 3:20 по полудни зъ Сухой, Хирова, Гусатина, Станиславова и Стрыя; — о год. 7:40 вечеромъ зъ Гусатина и Станиславова.

Одходить до Львовѣ: о год. 5 рано до Стрыя, Станиславова и Гусатина, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стрыя; — о год. 9 рано до Станиславова и Гусатина; — о год. 10:15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусатина, Хирова и Сухи; — о год. 7:50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2233 53-7

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гебеляйскіи и самороднѣ за бочку въ 135

литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,

65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,

120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.

Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскіи почавши одъ 20 кр.

за лятру и выше окрѣмъ транспорту.

Бочка зачисляется.

28402 3-7

Выслагъ:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймає Дирекція и филии.

Выгодну ПОЗИЧКУ

можуть одержати самостійнии особы, котрі мають порядне помешканье, стаже, правильну платню або доходы, пр. промысловѣ, купцѣ, урядникѣ, офицери, приватники, влѣстители землѣ и т. п., послѣ односинѣ, одъ 100 зр. до 2000 зр. яко особистѣй кредитъ на 6-8% и можуть ви сплатити легко въ мѣсячныхъ або чвертьрѣчныхъ рѣтахъ при помощи не реказу почтового

На нерухоности при интабуляціи 4%—5% на колыкалѣтну а-мортизацію позичаєсѣ въ довѣльній высотѣ.

Близше поясненя листовно администраціи „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На однокѣдѣ треба долучити 15 кр. въ маркахъ почтовыхъ.

2709 14-20

Заступникѣвъ пошукуюсѣ

Закладаюся

въ войку цѣну, що жадеитъ въ монѣхъ конкурентѣвъ въ одъ одъ продавати готову або робити одѣжъ для мужикѣи и хлопцѣвъ въ матеріи краєвѣхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатѣйшій одкладъ такожъ 2484 Веч. Духовенству. 76-7

Замовленя въ мѣсцѣи и въ провинціи виконуютьсѣ точно и ретельно. На жаданье выслать вѣзры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеокон одѣжъ гуртомъ подрѣбно.

Львові, ул. Галицка ч. 8.

Заложеныи 1848.

Brockhaus Conversationslexicon

въ 15-ти, а

Meyer's Conversationslexicon

въ 16-ти переплетеныхъ томѣхъ можна

купити подлѣ дуже выгодными условиями

Адресовати:

А. КРУЛИКОВСКІИ, Львові, ул.

2859 Зыбликевича ч. 5. 5-10

Знамениту осѣнну

БРИНДЗЮ

угорску

СЫРЫ:

Тешинскіи

Ементальскіи

Лимбургскіи

Ромадуръ

Имеріаль

du Neufchatel

de Brie 2858 4-5

Рокефоръ

Зеловый

Пармезанскіи

Едамеръ

Страхино и т. н.

въ найлучшихъ родахъ:

поручає

Альбертъ Шковронъ

передтытъ

Ф. В. КРУЛИКОВСКІИ

торговля товарѣвъ корѣн-

ныхъ и деликатесѣвъ

у Львові, Плянцъ Маріинцкій Число 7.

Кароль Яворскіи

улицѣ Баторіи число 20 у Львові

поручає

складъ

дамскон, мужескон

на кожду

Выготовлює всѣлякѣ

по приступныхъ

При замовленяхъ зъ провинціи прошу прислать одинъ

чобѣтъ на мѣру.

свой

обуви

и для дѣтей

пору року.

замовленя сейчасъ и

цѣнахъ.

2874 1-10

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ Ло-

бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найлучша зъ сего, що иступе яко прикѣшка до кави.

Найлучша зъ сего, що иступе яко прикѣшка до кави.

Законно охоронена

Наву фигову и султанську наву фигову, Найлучшій шоколады, о найлучшій якостѣи и одзначеніи на всѣхъ выставѣхъ, Канао бѣзъ олъю легке и вельми смачне, Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизованіи и мороженіи овоцѣ, Компоты, Цедри, Аранцини и т. п.

Нашѣ вырѣбы фабричнѣи можна дѣстати у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 45-50

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованѣи левнѣи средства косме-

тичнѣи,

одзначеніи 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновѣи, возмѣщая и подпомагає во-

лосю роста. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, возмѣщая корѣньи волосѣи и запѣбѣя

выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волосѣи, запѣбѣя твор-

итися парлямъ, одсѣвѣжує, робитъ тр-

валыми барву и полѣскѣ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновѣи, дѣлає знаменито

на корѣндѣи во-

лосѣи и на порѣстѣи волосѣи. Въ случаяхъ де въ пасѣдѣокъ

педута выпало волосѣи, выказѣвъ вельми цѣлюще дѣлає.

Вже по ужитю одной фляшки можна добавити порѣстѣи. —

Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣи,

кромѣ приямногъ, скрѣпляющаго смаку и запаху, дуже ко-

рѣстно дѣлає на ясна и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алкаличнѣи,

до чищеня зубѣвъ. Надає перлову бѣлѣсть, оддалѣє ка-

мѣньи и квасы, котріи наводѣтъ бѣлѣи и порохнѣвѣеи зубѣвъ.

Пуделко 30 и 60 кр.

Виолинъ, средство противъ прѣты рукъ и пахл. Фляконъ 50 кр.

Вода льѣвѣска. Приямнѣи, нѣжнѣи и довготрѣвалѣи

запахъ той воды зѣдѣлѣвъ сѣ, що въ

Антверпѣи на выставѣи всемирной зѣстала публично прокля-

мована и одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., болѣ-

шого 150 кр.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ

волосѣи на трѣвалу и красну барву черну и темну; естѣи цѣлющеи нешкѣдливе а въ ужитю цѣлющеи поединче.

Цѣна 1 зр.

Бѣлѣи и гарнѣи руки. Найболѣше червонѣи и по-

паданѣи руки выбѣлѣтѣсѣи и

вынѣжнѣтѣсѣи по колыкаровѣмъ, пѣтертю Кремѣмъ ро-

стиннѣмъ. Слоикъ 80 кр. 259 39-7

Смаровило литовскѣи, до обуви и шѣбѣи, мытитѣи

шѣбѣи, робитѣи еи непрѣма-

кающеи и трѣвалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торго-

вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣзъ Валовѣи.

Въ филияхъ: въ КРАКОВѣ Суконникѣи ч. 20, и въ ЧЕР-

НОВЦЯХЪ Ринѣи ч. 2.

Мужескѣи убрана веснянѣи найдѣ-

шевше робитѣи кравецъ Ке-

ляръ ул. Зиморовича ч. 10,

Львові. 2873

СКЛАДЪ и РОБОТНІЯ

выробѣвъ ножовничихъ

Юліана Дуниковскаго

ц. и ул. Галицкій ч. 16.

Поручаючи свое заведенье въ-
робѣвъ власныхъ и заграничныхъ,
входящихъ въ обѣмъ ножовничихъ,
яко то: ножи рѣзанаго рода, ножи-
ки, бритвы, сизорники и хирургичнѣи
инструменты, приймаю заравѣмъ
всѣлякѣи замовленя и направи, котріи
выконую въ якѣи найкорѣтѣишѣи
часѣи и по найумѣренѣишыхъ цѣ-
нахъ для повного удовѣленя въ П.
Т. Публики. Дякуючи за дотеперѣише
подпомаганье, прошу о дальшѣи
ласкави вѣзгляды 2873 1-10

Зъ глѣбокимъ поважаньемъ:

Юліанъ Дуниковскіи

ножовничѣи при ул. Галицкій ч. 16.

Мучка зъ костей

препарованѣи кислотою сѣрчаного,
найуспѣшнѣишій наводѣтъ подлѣи
зѣбѣи веснянѣи и

ПОРОШОКЪ ДО КОРМУ

маючий около 85% чистого фосфа-
рану вапнистого, вельми успѣи-
ный додѣтокъ до корму для всѣхъ
зѣвѣрѣи домовѣхъ и дробюи всѣля-
кого рода; выльває на сильнѣишій ро-
вѣи костей будучии худѣи, прищѣ-
пѣи выпашенье, значно побѣдѣише
обильнѣеи молока у корѣвъ и про-
дукціюи яєцъ у дробюи.Пакетъ на пробу, заключающій
нетто 4 1/2 кильо порошокъ, выслѣяє
одворотною почтою за надѣсланьемъ
переклауназр 1:60 зъ оплачаньемъ
и оплатною порта до кожѣдѣи почты
въ Австріи и Нѣмеччинѣи.Описъ и способъ ужитя яєцъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошку
до корму, на жаданье безплатно и
франко. 2861 5-25Фабрика вытворѣвъ химичныхъ
и навозовыхъ Спѣлкии коман-
дитовѣи

Юліана Ванга

у Львові ул. Ягайлонска ч. 12

БАН-

дажѣи рунтурѣи, суспензоріи

такожѣи

французскіи спеціальности

въ добромъ родѣ.

въ магазинѣи товарѣи модѣи, была му-
жескаго, товарѣи галлѣитерійныхъ, еиро-
бѣи рѣзаконичнѣи, тѣфѣишѣи и т. и
поручаєи найдѣшевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѣвъ ЛЯНГНЕРѣвъ

у Львові ул. Галицка ч. 16.

2537 Цѣнники на жаданье даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСПИЦКОГО

подлѣи знаменемъ

„СПРИЮСТЬ“

у Львові, Хоружина ч. 22

поручаєи добру и выдѣтну каву спро-
важдѣиу безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневои.

Контуєи у Львові;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 и 9.60 зр франко

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ пѣдѣл и рускихъ святъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пайзнаменитѣхъ поавѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разоумъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. У Вѣдла Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppolik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрій: за Галицією:

на цѣлый рокъ . . . 18 ар.	на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на пѣть року . . . 9 ар.	на пѣть року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр.	на чверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.	

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на пѣть року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламация неопечатанъ вѣдлий бѣдъ порта.

Подинокъ число комитетъ 8 кр. а в.

Оголошеня принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однокъ стрѣчки печатной, въ рубль, „Надбѣсане“ по 20 кр. а в.

Подяки числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

У Львовѣ дня 18 (30) марта 1889.

При нагодѣ торжества XXV-лѣтнего ювилею руско-народного театру выявилось загальне, зъ устѣ и сердце всѣхъ Русинѣвъ плывуче бажанье: здвигнути для рускои сцени свою власну святиню въ столицѣ галицкои Руси, у Львовѣ. Гадка та не зродилася самымъ энтузіазмомъ хвилѣ и не есть плодомъ лишь хвилевого торжественного настрою нашої патріотичной интеллигенції, який запанувавъ при нагодѣ того многоважного народного свята, — гадка та есть уже бѣдъ довшого часу горячимъ бажаньемъ руского загала, который бѣдъуеа цѣлымъ сердцемъ коначну потребу достойного захисту для однокои нашої святинѣ питомой рускои рѣчи, а то тѣмъ болѣе, що инстиутіи, который уже при самѣмъ заснованю еи поставлено задачею давати приютъ руской сценѣ, рѣшучо и разъ на все бѣдъказала рускому театрови помѣщеня, и бѣдъ въ наслѣдокъ того мусить тинятися по чужихъ кутахъ. Що станъ такий не бѣдъоуеа анѣ потребамъ що-разъ болѣе развиваючой-ся сцены, анѣ тѣмъ менше достоинству великого народу, — того не треба ачейже доказувати, то розумѣе и бѣдъуеа нинѣ кождей ширій Русинѣвъ.

Гадка здвигнена въ нашімъ мѣстѣ будынку для руского театру, въ котромъ могли бы рѣвночасно помѣститися такожъ и другой наші народній инстиутіи, проявилася доси не лишь самымъ интенціямъ, але и жертволюбностію загалу Русинѣвъ. Бѣдъ довшого часу впливають вправдѣ дробній, але безнастанній датки на тую цѣль на руки редакцій нашихъ народныхъ часописей и инстиутіи, а незабутній великій нашъ патріотъ пок. Стефанъ Качала освѣтивъ почину того нового народного подвигу своимъ завѣщаньемъ, въ котромъ на цѣль будовы руского народного театру зложивъ въ руки товариства „Руска Бесѣда“ записъ поважнѣйшой сумы. Записъ той мусить стати для каждого, хто знавъ не лишь горячий патріотизмъ, але и холоду розвагу въ кождомъ дѣлѣ незабутаго завѣщателя, неоспоримымъ доказомъ не только потреби але и можливости того дѣла, бо певна рѣчь, що пок. Стефанъ Качала не подѣрѣ-бы бувъ пѣлкого почину, въ которого потребу и можливѣсть не бувъ-бы самъ сильно вѣривъ. Завѣщанье то отже може и повинно стати якъ наисильнѣйшою зоохотою до осушеня того почину.

И дѣйствио, справа здвигнена будынку для руского театру у Львовѣ, который мѣгъ-

бы такожъ при томъ дати помѣщенье и другимъ руско-народнымъ инстиутіямъ, не есть въ дѣйствиости такъ неможливо, якъ могла-бы здаватися на першій поглядъ. Намъ приходится на думку проектъ, который уважаемо своимъ обовязкомъ поддати подъ розвагу нашої патріотичной Публичѣ, надѣючися, що може знайде онъ середъ неи бѣдъгомѣтъ и выклике мѣжъ поклоняемымъ до того въ першій лнній инстиутіямъ и дѣятелями рѣшучо инициативу въ томъ напрямѣ.

По нашої думкѣ будынокъ потрібній для нашего театру, хочъ внутрѣшнымъ устройствомъ салѣ, сцены и еи принадлежностей мусѣвъ-бы бѣдъоуѣдати устройству бѣдъльшихъ театровъ, що-до величины мѣгъ-бы обмежитися на зовсѣмъ невеликій розмѣры. Коли-бы удалось намъ здвигнути будынокъ зъ салѣю для театру примѣромъ такою, яку має мѣскій театръ въ Черновцахъ, то онъ бѣдъоуѣдъ-бы на довгий часы потребамъ нашої сцены а и кошты здвигнення его не переступили-бы границы можливости. Дотычно тѣхъ коштовъ то хочъ певно въ першомъ рядѣ прийшло-бы числити на власній силы, однакъ силы тѣ не повинны бы бути выключнымъ жереломъ фондѣвъ будовы. Правда, що жертволюбивѣсть Русинѣвъ велика и що и въ той справѣ не завела-бы она певно, особливо що иде тутъ о цѣль, котру подѣрпѣти велить сама гордѣсть и достоинство народу, однакъ зъ другой стороны числится треба зъ неводрядными економичнымъ бѣдъосинами всѣхъ верствъ нашої сусѣбности, котри не позволяютъ накладати на неи надто великихъ тягарѣвъ. Дятого побѣдъ збираня жертвъ на тую цѣль бѣдъ самыхъ Русинѣвъ, повинны бы тѣ, котри возмуться за се дѣло, оглянутися и за другими способами призирирая фондѣвъ. Одинъ зъ такихъ способѣвъ показався практичнымъ и успѣшнымъ при основаню дѣвочого конвикту въ Перемишлѣ, а есть нимъ фантова лѣтерія. При помочи фантовой лѣтеріи и при енергичной розпродажи лѣосѣвъ навѣтъ по-за границы краю можна бы призибрати навѣтъ значнѣйшій фондъ, и дятого, думаемо, средство то повинно уважатися и признатися бѣдъоуѣдънымъ и примѣнитися въ сѣмъ случаю. Тогдѣ повинны бы передовѣсѣмъ львѣвскій наші патріоты завязати комитетъ, до которого мусѣмъ-бы увѣйти зъ одной стороны наивиднѣйшій и наиповажнѣйшій наші дѣятель, котрыхъ успѣшній труды на иншихъ поляхъ народного жытя мавъ нашъ загаль неразъ уже нагоду бачити и оцѣнити, а зъ другой стороны люде дѣяльній и енергичній, котри могли-бы и хотѣ-

ли посвятити тому дѣлу свой часть и свои заходы. Першою рѣчею такого комитету, думаемо, було-бы выѣднати у властей концесію на збиранье складокъ на тую цѣль и на устройстве фантовой лѣтеріи, а бѣдътакъ енергичнѣе дѣланье въ одномъ и другомъ напрямѣ.

Кромѣ того могли-бы мы, приступаючи до такъ многоважного культурного и цивилизаційного погляду, смѣло и безъ понижения нашего народного достоинства заапельовати о помѣчѣ тамъ, де есть навѣтъ обовязокъ подѣнрати культурный и цивилизаційный стремлени народѣвъ, т. е. о помѣчѣ зъ стороны державы, краю а бѣдътакъ и мѣста Львова.

Явъ звѣстно, правительство признаеа что року якусь часть зъ доходѣвъ лѣтеріи державной на добродѣйный и культурный цѣли поодинокихъ народѣвъ по черѣзъ, — отже рѣчею завязаного комитету було-бы чи то дорогомъ петиціи чи навѣтъ депутаціи выѣднати у правительствѣ, чтобы одну такую рѣчю участь призначило на тую высококультурну цѣль добре заслуженыхъ Русинѣвъ. А була-бы то подмога значна, бо часть доходѣвъ державной лѣтеріи, яку рѣчно дае правительство на згаданій высше цѣли, выносятся звычайно колько-десять тысячъ зр.

Бѣдътакъ можна-бы смѣло звернутися до краю. Соймъ краевой выдае рѣчно надъ 30.000 зр. на удержанье польскихъ театровъ въ Галичинѣ, отже не мѣгъ бы бѣдъказати якось значнѣйшой подмоги на утрѣванье развитку руского народного театру.

Вѣдънѣи було-бы вповнѣ оправдано жадати бѣдъ мѣста Львова, чтобы оно причинилось до той цѣли а то вже хоть-бы зъ погляду на историчну традицію Львова, яко мѣста руского и столицѣ руского краю, и на фактъ, що мѣжъ мешканцами Львова есть значне число Русинѣвъ а здвигнення такого будынку не може оставитися безъ користного впливу и для самого мѣста.

Такимъ способѣмъ, думаемо, при енергичной заходѣ нашихъ патріотѣвъ можна-бы довершити дѣла великой ваги въ нашімъ культурномъ житю, дѣла, котре свѣдчило-бы голосно о нашімъ житю, силѣ и патріотизмѣ.

Подаемо тѣ гадки подѣзъ рѣзѣ розвагу нашихъ патріотѣвъ а передовѣсѣмъ нашихъ народныхъ инстиутіи, и бажасмо ширѣ, чтобы въ недѣлѣмъ уже часѣ подѣналася у насъ енергична дѣяльнѣсть для здвигнення будынку руско-народного театру у Львовѣ.

Шовинизмъ пос. Рутовского.

Бѣдъ коли правительство австрійске бѣдъдало Полякамъ гегемонію въ Галичинѣ, а въ справѣ руской „розвизало имъ руки“; бѣдъ коли элементъ польскій понявъ усѣ верхи, всѣ автономичный и неавтономичный высшій становища въ краю; бѣдъ коли zorganizовано систематичне поощренье всѣдѣной Галичины черезъ школы и уряды; бѣдъ коли русскихъ урядниковъ посылаеа правильно на Мазуры, а польскій закупаютъ Русѣ, — бѣдъ того часу ажъ до наинѣвѣйшой централизаций капиталѣвъ русскихъ въ рукахъ ассураційного Товариства Краковскаго, повѣдала у насъ мода: говорити о толеранціи національнѣй а навѣтъ взаимнѣй любви. При всѣхъхъ торжественнѣйшихъ бѣдъходахъ, на зборахъ „kółek rolniczych“, при кандилованю о крѣсла посѣльскій, а ииогдѣ и въ самѣмъ соймѣ плывуть възъ усѣхъ сусѣдѣвъ нашихъ солодкій слова на тематъ не только толеранціи але и любви „bratniego, równego“ и „wolnego“ народу. Буваеа такъ, що докторомъ Поляковъи справа руска лежать хвилею болѣе на сердци нѣжъ справа польска, буваеа рѣзно. Але въ дѣйствиости? въ законодавствѣ краевѣмъ, въ законодательствѣ державнѣмъ, въ розпорядженяхъ старостѣвъ, инспекторѣвъ окружныхъ и т. д.? Тамъ гнакше! Тамъ въ нагой постати показуются задумевнѣй, зовсѣмъ противній интенціи.

О всѣмъхъ томъ знаемо всѣ докладно, и мы, начерпавши головнымъ чертамъ роботу Поляковъ на Русѣ бѣдъ еры Багета, не сказали нѣкому нѣчого нового. Але на доказъ, що саміи Поляки не инакше думаютъ про насъ, а лише для замаскованя плывнѣвъ своихъ носять на устахъ медоточивѣй слова любви, — на доказъ того най послужать два уступы зъ рѣчи посла Рутовскаго въ радѣ державнѣй.

Сей молодой, а тѣмъ самымъ ще не дуже осторожный посолъ, выступивши дня 20 марта зъ рѣчею противъ возможныхъ змѣнъ законодательства школьного, який бы выйшли, на-когда-бы посѣла внесена кн. Лихтенштайна школа народна мала прийти назадъ подѣзъ уравау церкви и духовенства, сказавъ отъ то:

„Великій рухъ, який повѣставъ въ краю (Галичинѣ) бѣдъ спольщеня школѣ, привѣсъ овочѣ, по котрыхъ можна надѣятися якъ наибѣдъльшого добра“ — розумѣеа не для справы рускои а выключно лише польскои. „Въ тѣхъ колькохъ лѣтахъ, бѣдъ коли дано намъ (Полякамъ) право занятися школою, въ тѣхъ колькохъ лѣтахъ, коли мы все чужину вытѣснили зъ краю, довершено у насъ чудесѣ. Народна школа (розумѣй: польска) аросла, развивулася и весь край трудиться всѣми силами коло того, чтобы школу народну усовершити“ (въ дусѣ польскѣмъ). Комментаріи до сѣхъ словъ не треба. Невправлений въ крутаннѣй полѣтичнѣй посолъ розкрывъ намъ зъ всею ширѣстію, зъ якими планами носѣться сусѣды наші супротивъ насъ. А що тѣ планы були намъ давно звѣстны, то констатувала праса руска и рускій послы неразъ.

(4) Письма зъ Америки.

Газлетонъ Па. 1 н. ст. марта 1889.

[Мѣсто Газлетонъ. — Американскій шинни. — Американскій готѣль. — Всѣи народы въ Газлетонѣ. — Домашно жытьє копалиника угля. — Взаемны мѣжъ галицкими а угорскими Русинами.]

(Конецъ.)

За Италіянами идуть что-до числа Угры. Газлетонъ и околица сѣуть въ цѣлѣй Пенсильвеній центромъ для Угровъ. Уграми тутъ называють угорскаыхъ Русинѣвъ и Словаковъ. Угры мало-что вѣкли бѣдъ Италіяны а може стоять и на равнѣи. Найбѣдъльшій люде зъ Угоръ походятъ зъ Земплинскаго и Спѣшакъ. Якъ одинъ такъ и другой люблять запиватися. Хочъ взагалѣ Угры богато пьютъ, то вже Земплинцѣ и Спѣшакъ не обѣдъдуются безъ горѣвкы и одного дня, а за тѣмъ бѣятника на порядку дневнѣмъ. Недавно тому оденъ угорскій Русинъ зъ Шарашкаго побывъ и поволоуеа нѣжъ дуже тяжело одного зъ нашихъ людей, и то за те, що той боронивъ жынкы, якъ Шарашаннѣвъ бивъ еи. Коли только де яка забава чи що, Угры мусѣтъ битися, хѣба що въ двѣрѣхъ поставлять собѣ зо двохъ полѣсменѣвъ, абы одного пьяного за другимъ забирали до арешту.

По домахъ Угровъ не харно, особливо коли мешкають дѣсь подальше бѣдъ мѣста або по малыхъ мѣстечкахъ т. зв. „пѣлѣзахъ“. Домы по такихъ мѣстечкахъ „компавичкѣ“, малѣ, позывиванъ зъ дощокъ, такъ чтобы могли заспокоити найконечнѣйшу потребу. Въ такихъ домахъ звычайно есть двѣ лѣхы станціи на долнѣвъ: одна становить кухню, друга бѣдъально. Въ домахъ менше болѣе осѣ-такѣ урядженье. При одной стѣнѣ кухнѣ стоить досѣтъ у бѣдъдаленю пѣчь а властвова кухня англійска цѣла въ литого зѣлѣза, по другой сторонѣ лѣжко господарѣвъ, накрыте нечистою и непѣдъшитою ковдрою, въ головахъ подушка формы довгого мѣха, часто безъ по-

шевкы. Подѣзъ третою стѣною лавка, часомъ одно або два крѣсла деревяннѣ. Горѣ по-подѣзъ стѣлю идуть образы а радше богомазы, нерѣдко горшій бѣдъ „крайовенскѣхъ“, и пр. зображенъ „посѣдѣного суду“. Въ горѣ образа нама-лована Трѣйца, бѣя неи апостолы и св. у-годинки. Бѣдътакъ ангелы трубятъ, страшно на-дудившѣ. По правой сторонѣ блаженный идуть до неба, а по лѣвой проклятыи спадають до пекла. Тутъ зображена цѣла гроза и тутъ лежить цѣлый эффектъ образу: тутъ ангелъ трубою валить чортку, тамъ безбожнѣй ан-гелъ ухвативъ за чубъ, тутъ зновъ оденъ рѣшнѣкъ другому захавъ въ ротъ ногу ажъ выше колѣтки, и т. под. Характеристичне то, що до неба идуть самы старѣи и сухіи люде, а въ пекло сама краса и люде товѣтъ. Помѣсть у кухнѣ чорный, чорнѣйшій бѣдъ свѣтѣн землицѣ. Та инакше и не може бути, коли одна неразъ господина має обѣити и двѣцѣть колькохъ хлопѣвъ. Каждый хлопѣвъ ходитъ те-перь до вугляркы, зъ-вѣдка что для вертае чорный мѣвъ компанарѣ. Прайшовши до дому, робѣтнѣкъ иде спершу до „шанды“ (комѣр-ка), кладе тамъ свою бляшанку бѣдъ кавы и другу, де мавъ вѣтѣво. Потѣмъ иде до кухнѣ, де господина приготвила банякъ горячѣй воды. Часть воды вливаетъ она до широкого це-брика, бѣдъдускае холодною, и хлопѣвъ мыть-ея. А що вже цѣкаве, що по деякихъ мѣсцевостяхъ до господинѣвъ належить мыти и шур-увати хлопамъ плѣчѣ; декуды се „conditio sine qua non“ и хлопѣвъ, умовляючися зъ госпо-диномъ, ставятъ условіе: „плѣчѣвъ мавъ изаидня мыти“. Коли жъ у кухнѣ обмыеа такъ що дня 24 и пр. хлопѣвъ, то помѣсть мусѣтъ бути страшно чорный. Обмывшася робѣтнѣкъ пере-дѣдаются въ чѣстѣй рѣчи. Нашѣ Галичанѣ вѣ-коли не остають по работѣ въ чорной одеждѣ, а Угры часто не перебѣривають. Потѣмъ на-ступаеа вечера, уже не въ кухнѣ, а въ прѣтѣ-кающей до кухнѣ комнатѣ. Нашѣ люде бѣдъятъ зъ тарѣлѣвъ ложками бляшанками, а мясо по-жами и вилками. Въ бѣдъальной комнатѣ стоить великій стѣлъ зъ лавками довкола, а при стѣ-

нѣ шафа на посудину. Зъ кухнѣ звычайно ве-дуть сходы до горѣшнѣхъ комнатъ. Тамъ сто-ять покотомъ лѣжка великости американской и такъ само застѣленъ, якъ лѣжко въ кухнѣ. Надъ кождымъ лѣжкомъ на горѣ стоить „ку-фрыки“ по два, бо на лѣжку сѣлѣтъ по двохъ, такожъ звычайно америкѣвскимъ. На горѣ звычайно образѣвъ нема. Люде дома ходятъ въ капелюхахъ, якъ се видѣтъ по америкѣв-скихъ домахъ, хоть се хѣбно понятый амери-кѣвцамъ, бо Америкѣвѣ только тогды сто-ять въ хѣтъ въ капелюхѣ, коли задержуются на коротко.

До господинѣвъ належить такожъ робѣтнѣ-камъ вѣтъ звариати. Незагѣрше тѣи, коли всѣмъ варитъ одно, або якъ кажуть, „въ компанію“, але бѣдъа коли она має колькоканаць хлопѣвъ а кождый собѣ що иншого каже варити. Такой звычайъ есть принятый въ Пліматѣвъ, въ Кінгстонѣ, по части и въ Шенандорѣ, особливо тамъ, де перебувають Галичанѣ. Нашѣ нарѣдъ не може погодитися, абы всѣ на одно прѣстала. Такъ иде въ житю домашнѣмъ, а въ публич-номъ противно: нашѣ люде сто разъ скорше погодѣются въ товариствахъ, якъ Угры, а тѣ зновъ на двѣротѣ: дома держаться въ одно, а въ публичнѣмъ житю оденъ въ право, другой въ лѣво. Въ Газлетонѣ есть такъ богато компаній дятого, что тутъ три пѣтѣхъ буде Угровъ а лѣдѣи двѣ пѣтѣхъ Галичанѣ, отже звычай Угровѣвъ перемѣтъ въ тѣхънѣхъ сто-ронахъ. Кромѣ того господинѣвъ мусѣтъ бѣдъаи разъ въ тыждѣнь попраи робѣтнѣкамъ одежу бѣдъ работы. Декай господинѣвъ перуть и дѣвѣи, и у такихъ господинѣвъ, хоть мають болѣе работы, въ домѣ чѣстѣйше, якъ у тѣхъ, що только разъ перуть. Въ комнатахъ люде по черѣзъ тримають инспекцію т. зв. „тайлюнокъ“. До того, хто має инспекцію, належить дѣлѣти мясо або шинку по равнѣи пѣйцѣ на особу. До господинѣвъ-жъ належить, чтобы знала на ко-го припадаеа черга и чтобы „талъмайстрови“ все дала бѣдъ руки. За всю свою работу, за прѣнѣе, варенѣе и за медѣканѣе бѣдъстаеа госпо-динѣ въ Шенандорѣ 2 доллары, въ Газлетонѣ

2-50 або 3 доллары. Мыло до прѣна, опалѣ и свѣтѣло люде самы берутъ до компаніи. Въ Газлетонѣ вымѣжковѣй есть звычай, що кож-дый изъ столѣвнѣковъ (по тутѣшному „борднѣ-терѣвъ“) мусѣтъ мати свою ковдру и подуш-ку. Суть и такой господинѣвъ, що не трѣируютъ столѣвнѣковъ; у тѣхъ значно чѣстѣйше, а все таки рѣдко стрѣнѣмъ такую чѣстѣсть и лѣдѣ, якъ въ сѣлянскѣй хѣтъ въ старѣмъ краю. Иишѣ обставины и иише урядженье до-му (стѣны тапетованѣи, опалѣ вуглемѣи) винны тому, що господинѣвъ не могутъ наложитися до „старѣвѣвской“ харнѣости. Звычайно по оде-жѣи господина чи газдинѣи можна на певно вѣ-дати, чи въ ихъ домѣ харѣбѣтъ а лѣдѣ: чѣмъ стрѣвнѣйше убѣраются, тѣмъ лѣдѣйше буде въ ихъ домѣ. Мѣжъ Галичанѣми есть богато людей, котри тримають зѣнасныи порядѣкъ и чѣстѣсть, але мѣжъ Уграми перѣзъ справѣвъ ажъ огнидо: помѣсть часто и пару тыждѣвъ не мытый, стѣны пообѣдѣранѣи або обмащенѣи вуглемѣи, словомъ, велика нехарѣбѣтъ, — хотѣи зновъ якъ уже лѣдѣується якій порядѣкъ, то може зрѣвнѣтися зъ першѣмъ-лучшѣмъ Ан-гличанѣномъ. Неразъ его урядженье дому и его рѣчи вартѣ болѣе якъ 300 долларѣвъ. Мѣжъ Галичанѣми такихъ нема, они идуть се-редѣною: нѣ западѣто эле, нѣ западѣто выстав-но. Урядженѣе нашихъ людей звычайно вар-туе бѣдъ 60 до 75 долларѣвъ. И въ одежѣи рѣ-зѣнѣеа Угры бѣдъ нашихъ Лѣмѣковъ.

Дальше жыють въ Газлетонѣ Словаки. На-вѣтъ газета словацка має тутъ выходить; хто буде въ редаговати, не зѣнаи ще, а властѣ-лемъ еи має бути кс. Яскевичъ. Словаки ма-ють уже двѣ газеты въ Америкѣ: одну въ Піте-бургѣ „Slovenske Noviny“, другую въ Пліматѣвъ „Zastava“. „Noviny“ редактованъ добре, только перенѣли сѣносѣвъ тутѣшнѣхъ газетъ, впрѣчѣмъ не мають идеѣ въразной, а просто только, чтобы грошѣи робити. „Zastava“ зновъ редак-тована кс. Кошалкомъ, чѣсто зауѣтка газета, а навѣтъ перѣвѣсѣшила сауѣнтѣамъ. Въ ко-лькохъ числахъ, якъ выйшли до сего часу, що другие слово цѣтѣтъ зъ свѣтѣного писѣмѣа, дѣяво-

И взглядом жидовъ галицкихъ показавъ пос. Рутевскій наввно-шарымъ. Онъ екавъ: „Жида (750.000) галицкй мусать збаси-малюватися, она можуть лишатися конфесій-ними жидами, але мусать зъ народомъ (поль-скимъ) держати, приймити его звичай и обы-чай и взяти участь въ національній (поль-скій) задачі краю и народу (польскому). До того треба средствъ, котрыми лишь край (т. е. соймъ, а не рада державна) може розпо-ряджати, а однимъ изъ тыхъ средствъ есть сибльна публична школа“ (польска).

Засудивши жидовъ на польськы, що и дѣйствно довершувать на очахъ нашихъ, и до-бачивши въ томъ естественныя укрупленіе эле-менту польского (до борьбы зъ Русею), пос. Ру-товскій перейшовъ ласкаво и до справы рускои. Онъ екавъ: „Дѣткнуся же одного питання. Маемо же въ краю нашомъ (?) другу народиць (крѣмъ жидовскою), зъ котрою мы черезъ вѣки пережили свѣтлу исторію и свѣ-тлу долю, зъ котрою разомъ боролися и тер-пѣли и разомъ трудилися надъ розвязкою тыхъ великихъ задачъ, якй звершити велѣла намъ исторія. Насъ розвязъ однакъ обрядъ (лишь обрядъ?), мы маемо латинське и греко-унытське духовенство. Конфесійный и національ-ный супокій вымагавъ спокойного розвою шко-льництва народного. Только край (польска боль-шбсть сойму галицкого) мае право рѣшати, якй змѣны мають настати въ томъ школь-ництвѣ, а длатого бдкнимо всякій законъ, вне-сеный въ радѣ державній, котрымъ бы мала бути зреформована школа не по нашій (поль-скій) мысли.“

Отъ и вышло шало зъ мѣшка. По гадцѣ пос. Рутевского Галичина есть крайкъ По-ляковъ, а школа средствомъ до польськы жи-довъ и Русинѣвъ. Жида можуть лишатися при своей вѣрѣ, Русины при своемъ обрядѣ. Шко-лы не можна бдати въ руки духовенства руского и нѣхто не мае нами орудовать, лишь польска большбсть сойма. Тогда и надѣвсь пос. Рутевскій спокою въ краю, якъ Русъ ля-же въ могилу, якъ настане гробова тишина, и якъ жида и Русины стануть помагати По-лякамъ до реконструкціи идеалѣвъ польскихъ.

Мы вдячий пос. Рутевскому за его ща-рбѣсть, але маемо ему заручити, що его на-тенція мимо польского школы знайдуть марно. Шованнамъ польскій мусать розбатися о крѣ-вкѣ вѣру въ будучность розвою народу руского. Наколя духа руского выперто-бы зъ школы, то хата руска, то житѣ публичне збережуть его, а идеалы п. Рутевского покажуться пу-стымъ фантомомъ. Руска струя, що рушалася зъ давнои, историчною Польщею пдготовленои застой, переломити жизненностію своею всякій такъ дробій заперъ, явны суть школа поль-ска и урядъ польскій. Рѣвно-жъ пригадуемо пос. Рутевскому, що мы поки-мо находимось не въ польскій, але австрійскій державѣ, а до идеалѣвъ польскихъ не маемо часу и потре-бы прикладати рукъ нашихъ. Идеалы тѣ мо-жуть и повинны бути пожеланными для каж-дого Поляка, — у насъ же идеаломъ: въ сво-ѣй хатѣ своя правда!

Рада державна.

314 засѣданье палаты послѣдъ дня 21. марта 1889.

Въ дальшихъ нарадахъ надъ бюджетомъ министерства просвѣты промовлявъ насампе-редъ надворный совѣтникъ пос. Беръ, оденъ зъ корифѣвъ либеральнаго сторонництва въ школьныхъ справахъ, яко генеральный бесѣд-никъ лѣвнцѣ. О зъ говоривъ именово о школѣ конфесійной, полемизувавъ противъ кн. Ли-хтенштайна. Хотя конкордате знесеный, хотя въ Австрій болѣе якъ десятокъ лѣтъ рѣшили либералы, однакъ церковь задержала свои сво-боды и свои вилывы навѣтъ въ школы. Ка-

лы, люциперы и т. п. Обѣ тѣ газеты ведутъ личну борбѣ мѣжъ собою. Колись, коли же не було „Zastavъ“, редакторъ „Novin“ подавъ въ свой газетѣ кілька преславныхъ ему допи-сей на кс. Кошалка и слово по слову дойшло до того, що кс. Кошалко почавъ самъ выда-вати газету, чтобы себе боронити. А що не го-денъ фактѣвъ бдпирти, то боронитися цитатами зъ св. писыта а на редактора и его читате-лѣвъ „Novin“ насылае люциперѣвъ.

И бы и не згадувать о томъ, коли-бъ се не характеризовало народѣ словацкй, зъ ко-трымъ нашъ Русины угорскй въ такъ тѣснѣй стоятъ явязи, що и ихъ майже не уважаю за Русинѣвъ, бо крѣмъ колькохъ Шаршанъ, прочй Шаршане, якъ и Мармарощи, Землян-чане, Унгварѣ, Ошпави и другй говорятъ по словацкй, зъ Словаками живутъ и переняли бдъ ныхъ того духа незлоды. Де тѣлько збй-дуться нашъ Лемки и Угры (угорскй Русины) — нема згоды нѣ вѣдноти. Нашй до доброго, а тамтй Богъ ана куды. За весь успѣхъ, якй до сего часу зробили Русины тутешній, треба дякувати тѣлько Галичанамъ. Правда, и Лем-ки — народѣ неудѣльный: галицкй Пдгбгря-не або Подольяне шо-до характеру стоять вы-ше, але супроти Угрѣвъ Лемки ще идеаль. Мѣжъ Лемками якъ бувають поодинокй люди розумай и статочный, такъ лучаються и подбый Уграмъ, а мѣжъ Уграми, зъ выимкою коль-кохъ, все проче загаломъ стоить на найни-жшѣхъ степеніи освѣты. Кто не хоче, то опукае тутъ якъ Лемка, такъ и Угра, и длатого од-инъ и другй дуже недовѣрчивый. Свободу по-наиболѣе разумють такъ, що вольно би-тися, сваритися и шо захочешъ робити, отъ якъ дѣти безъ оуки. Найлучше уже подобалася нашому чоловѣкови тутешна ровнѣсть, и то, що бнѣ ходитъ въ сурдутѣ. Озъ ставсь тутъ зовсѣмъ подобнымъ до вояка проти цѣвля. Народахъ и нарадахъ нашй Галичане въ знач-ной части ведутъся повѣржливѣ, але Угры не то сваритися але и битися готовы. Часто голосованье и переголосованье большбости не

Лихтенштайнъ жалувался, шо наука религій въ школахъ народныхъ упослѣджена, бо у-чать ей лише въ дѣвѣхъ годинахъ на тыждень, але-жъ коли за министерства Газнера укла-дано пѣяны школьній, пересправлювано зъ е-пископами шо до науки религій, а епископы нашй не жадали болѣе якъ двѣхъ годинахъ до духовенства на болѣе не мало-бъ часу. Кн. Лихтенштайнъ твердивъ, шовъ цѣлой по-нѣчній и середній Езроцѣ есть школа кон-фесійна, а Австрія зъ своєю „безконфесійною“ школою стоять изольована; але-жъ рѣчь мае-ся якъ разъ противно. И такъ въ Угорщинѣ школьна устава згоджуеся майже дословно зъ австрійскою, кожда зъ публичныхъ средствъ удержувана школа есть тамъ неконфесійна, а бдѣ двацѣти лѣтъ працюють тамъ консе-квентно надъ тымъ, чтобы на мѣсто переказа-занои конфесійной школы поставити школу державну и комунальну неконфесійну. Въ Швайцаріи, бѣсла постановѣ констатуючи, пу-бличный школы мусать бути доступный прина-лежащимъ до всякихъ вѣроисповѣдавъ безъ нарушения ихъ свободѣ вѣры або совѣсти, а въ многихъ кантонахъ наука религій цѣлкомъ выключена зъ школы. Въ Прусеях бѣсла твер-дження кн. Лихтенштайна мае буда лише 500 неконфесійныхъ школъ, по-правдѣ есть ихъ 5000, и тѣ школы завѣтъ тамъ не либераль-ный министръ Фалькъ, але ще давнѣйше кон-сервативно-клерикальный министръ Милеръ, а въ школьній уставѣ прусскій находиться засаднича постановѣ, шо науку религій му-ють подавати органы державній. Въ дальшій бесѣдѣ указувать д-ръ Беръ на то, шо борба о школу — то давна борба между державою а церковю, борба о конфесійну школу — то борба о конфесійну державу, котра въ свойй зависимости бдѣ церкви стоить въ суверен-ности шо-до понята зъ сущностію державы а заравномъ не дається погодити зъ идеєю прав-ной державы. Навязуючи до того значнѣя бор-бы о школу, кратакувавъ д-ръ Беръ заявленя министра Гавца зъ попереднего дня. Своимъ вчерашнимъ заявленіемъ, екавазъ д-ръ Беръ, п. Гавцъ вступивъ въ долю своего попередника Коврада, бнѣ свою мужицькѣ и самостоятельнѣю пожертвувать гр. Тафому, але либеральне сторонництво, полишене самому собѣ, о шко-лу, надлежащу державѣ, боритися буде всею силою пдѣ хоругвою тои цѣсарской промовы бдѣ трону, котра зайшла такъ высокій слова хвалы и славы для бдмолодженои школы. (Довѣй оплески и грауллицы бдѣ лѣвнцѣ.)

Отдакъ промовлявъ генеральный бесѣд-никъ правнцѣ Словѣнцѣ, пос. Клянтъ. Онъ ка-завъ: Католицкй народѣ, особливо хлопска лю-днѣсть, кличе за конфесійною школою, и тую школу бнѣ дѣстане помимо всякихъ грозбѣвъ лѣ-внцѣ. Правда, шо въ Австрій католицка цер-ковь не може жалуватися на свое положенье; але якъ-бъ ишло бѣсла воля оппозиціи, осо-бно тогдѣ, коли она мала большбсть, то не обійшлось-бы у насъ безъ такой борбы куль-турной, яка була въ Прусеях, а коли не при-шло до тогдѣ, то се треба завдячити тѣлько высшій люди. Дальше полемизувавъ бесѣдникъ зъ пп. Липпертомъ, Беромъ, и Грегоромъ и пе-рейшовъ отдакъ до обговореня школьныхъ справъ Краины и Каринтіи до высказаня ба-жанъ своихъ и своихъ товаришѣвъ шо до школъ народныхъ, школъ фаховыхъ и гимна-зій. Намѣромъ законодавства зъ р. 1869 було ввести матерній языкъ дѣтей яко языкъ вы-кладовый, и неумѣстно есть лишати рѣшенье о томъ родичамъ, бо-жъ въ такѣмъ разѣ школьна устава державна була-бъ зовсѣмъ злишня, и можна-бъ по просту лишити родичамъ, устроить школу, якъ хотять: конфе-сійну або безконфесійну, нѣмецку, або сло-вяньску, або, якъ хочете, то и хиньску. Въ Каринтіи пресвѣдчене о хосенности словѣн-ского языка для каринтійской молодежи про-разѣ болѣе розширяеся. Вѣднцѣ апелювавъ бесѣдникъ до правительства, чтобы при ула-

мае значнѣя: одна партія буде зъ другою до-го сваритися а потѣмъ слаба выйде зъ салѣ. Священныя скорше ще послушаютъ, якъ свѣт-ского. Отже великій клопѣтъ маемо зъ тымъ товариствами, котры складаются потѣмъ зъ Галичанъ и Угрѣвъ. Они якъ ненавидѣются: збѣдуться въ коршмѣ — готова біатива. Угры мешкають звичайно самй зъ собою, а Галича-не зновъ зъ собою немоль не одна матери дѣти. Коля судити по „Уграхъ“ въ Амерцѣ — то Русъ угорска для Руси пропаща...

Докнувъ кілька слѣвъ и про нашй же на-родности въ Газлетѣвъ. Бѣтъ тутъ такожъ значна громадка Поляковъ и Литвинѣвъ. Тѣ двѣ народности такъ злученъ зъ собою, шо годъ знати, хто Полякъ а хто Литвинъ, бо Ли-твины тѣлько дома говорятъ мѣжъ собою по литовскы, и то найнижша класа, а шо троха до лучшего себе вчислае, уже говорятъ по польскы. Въ Шенадорѣ, де есть Литовцѣвъ богато и выходятъ литовска газета, дається языкъ литовскій почуты и на улицы, — въ Газлетѣвъ есѣ говорятъ по польскы. Бѣтъ тутъ такожъ громадка Мазурѣвъ зъ Яселского и бдѣ Дукаль, але то поодинокй люди. Поляки тутъ по троха захопили болѣе промыслову працю: есть ихъ колькохъ купцами, рѣзниками и салъонистами. Итъ поводитися не эле, бо она тутъ въ Амерцѣ уже, и по клѣкаде-сѣтъ лѣтъ. Бѣтъ тутъ и жида. Они утримують торговлю, наиболѣе зъ одежою. Шпанку жи-довского я ще не бачавъ въ Амерцѣ и не чувъ про такѣй. Жида американизуються ско-ро и богатырь свою проворностію, а най-болѣе безальностію и шахрайствомъ. Разу-мѣеся, шо нѣ пейсѣвъ нѣ довгого халата тутъ не носятъ, до тяжкой працѣ не берутся, и такъ якъ въ старѣмъ краю живутъ солидарно: чи бнѣ зъ Угорцины, чи зъ Галичины чи зъ Россіи чи зъ-вѣдѣи вѣде — одна она родина.

Володимиръ Сленовичъ.

джувано школьництва въ Каринтіи лѣше зва-жало на справозданя каринтійской рады школь-ной краевой, котры все приймати треба зъ великою резервою, якъ на постановы закона. (Оплески зъ правнцѣ.)

Наступало ще кілька спростованъ фак-тичныхъ, котрыхъ бесѣдники, якъ се вже вой-шло въ звичай въ радѣ державній, надужи-вали до полемики зъ противниками. Межи ними екавазъ п. Добльгаммеръ (клерикаль-ный): Въ комунальныхъ школахъ въ Бельгій, Франціи и Италий фактивно вже не Христосъ пануе, але антихристъ, Бѣліяль. Онъ вже и до нашихъ школъ заѣхавъ зъ трубами и со-пѣлками, а если троха умѣркувавъ свою му-зику, то се не знакъ, шо антихриста вже нема, тѣлько шо бнѣ ставъ осторожнѣйшій. (Браво!)

— П. Фусъ (либераль) зъ амвоиъ пдѣю-джують священники противъ учителей и шко-лы, а органы католицкого товариства школь-ного у Вѣднѣ пише, шо зъ навѣщанъ школы выходить майже самй тѣлько злодѣѣ, розбѣй-ники и убійцѣ. Зъ вчерашнои бесѣды п. ми-нистра просвѣты видно, шо бнѣ, заключивши умову зъ клерикальною партією, буде и даль-ше проводити интересы тои партіи точно и пдѣ догѣдныма условіями. (Браво!)

315 засѣданье палаты послѣдъ дня 22. марта 1889.

По замкненю дискусіи промовлявъ рефе-рентъ п. Вожиныскій. Онъ екавазъ: Сфор-мулованье внесеная кн. Лихтенштайна не было шасливѣ. Навѣтъ тымъ, шо годилися зъ его основою, не ясий булы еп цѣль и границѣ. А либеральна оппозиція, заявивши, шо въ тѣмъ внесеню иде о выданье школы народной цер-кви и о поворотѣ до давного стану передъ но-вою школою, о обниженье цѣлого поему про-свѣты, высказала, шо анѣ одного анѣ другого нѣколи не допуститъ, боротися буде до край-ности, и все фракціи еп сполучаются до тои борбы. Але-жъ бдданье школы церквѣ було-бы амѣною основного закона державного и не могло-бы бдбутися противъ голобѣвъ лѣвнцѣ, а просвѣта народна для великои нѣмецкой на-ціи въ одной провинціи або на меншѣмъ якѣмъ просторѣ не мае того великого націо-нального значнѣя, шо для меншихъ народѣвъ. Для Поляковъ и Чехѣвъ есть якъ найпinten-зивнѣйша просвѣта народу пытаемѣмъ жизнен-нымъ, пытаемѣмъ екзистенціи, и нема цѣны, за котру бы мы, чи то въ користъ якого пра-вительства чи то въ користъ якихъ политич-ныхъ союзниковъ, згодилися на обниженье по-ему просвѣты народу. Оппозиція то всео знае, и коли она теперь такй крикъ пднесла, то тѣй о шо ныне ходило. Ого она наглядно роз-падаеся, и абы тои розпаданье задержати, вы-найденю нову, популярну паролю. Она выма-лювала на стѣнѣ чорта и воювала противъ него, пробуючи тымъ чортомъ застрашити яку фракцію большбости. Однакъ же я заявляю бу-ли даремый, въ того чорта утравивъ тѣлько оденъ д-ръ Грегръ. Але и его повинно застано-вити то, шо власне самй найзавѣтнѣйшій про-тивникъ Чехѣвъ найгорѣчѣе приплескувалъ его бесѣдѣ. — Мы въ Галичинѣ тѣшиться по-нымъ релативнымъ спокомъ. Католицка цер-ковь есть для насъ сильною охороною на-шой народности, нашої культуры и нашого языка насупротивъ входу. Она выше про-свѣщеннымъ класамъ заporučила вилывъ на низшій класы и уможливила сибльне дѣланье и сибльне пожитье зъ другою народностію, зъ Русинами. Въ тѣмъ чувствѣ збѣднняются у насъ все, не тѣлько консервативный але и ли-беральный Поляки, бо польского либерализму не треба зъ нѣмецкимъ мѣшати. Тымъ чувствомъ перенять не тѣлько цѣле учительство, але и все надзорѣ органы школьній, и такымъ дѣломъ есть у насъ, бо школа и церковь дѣлають згѣдно. Наша школа не есть притѣмъ нетолерантною, шо поспѣдчити може членина у насъ люднѣсть жидѣска. Але той станъ не завдячуемо державному законоу, яно нашимъ шасливѣмъ бдносинамъ социальнымъ, котры осягнула туо цѣль помимо державного закона дорогою езе-кутыви и законодательства краевого. Коли-жъ въ нашихъ краяхъ кориннѣ не дається та цѣль тою дорогою вже теперь (сягнути, коли до то-го теперь вже може за пѣзю, то мусамъ рѣ-шитися нти до тои цѣли такожъ дорогою част-ковой амѣны законодательства державного. Але централистичкой реформѣ школьництва, дока-заний п. Линбахеромъ, мы мусамъ якъ най-силнѣйше противитися, бо она и противна конституціи и не для каждого краю догѣдна. Однакъже кладучи прѣтискъ на становеого ав-томатиче, маемо на оцѣ тѣлько чѣсто рѣчѣвъ а не политичный цѣли. Вѣднцѣ звертаючися до правительства, мушу именовѣ большбости бд-повѣсти на коляний слова министерства до насъ екавазѣ. „Спокою и умѣрена“ жадало бдѣ насъ правительство. Мы маемо елобѣй и умѣренне заховати, але лише тогдѣ, ко-ли правительство зъ свѣдомостію себе и зъ ясно вытыченею цѣлю обіймае и въ сѣй школь-ной справѣ рѣлю проводити. (Оплески и гра-уллицы зъ правнцѣ.)

Отдакъ въ именовѣмъ голосованю принято титулъ: „центральна управа“ 365.517 зр. больш-тотю 153 голосѣвъ противъ 89. За титулуемъ голосувала все рускй цѣлы, такожъ и пос. Ко-вальскій.

Наступила дебата надъ 2-мъ титулуемъ „Надзорѣ школьній“. Передъ тымъ же въ-завъ президентъ бесѣдниковъ, чтобы не над-уживали формы фактичного спростованя до выголосуваня цѣлыхъ бесѣдѣ.

Пос. Грегорецъ (Словѣнцѣ) обговорю-вавъ бдносины въ словѣнскихъ школахъ, особливо въ полудневній Стриі, и языковй роз-порядження краевой рады школьной стрійской. Потѣмъ выступавъ противъ интенціи нѣмец-кого Языку школьного на школы стрійской, котрой то Звязакъ и его предсѣдатель майже зовсѣмъ не займаються школою, лише поли-тику. Вѣднцѣ домгаеся бесѣдникъ словѣн-ского надзору надъ словѣнскими и утравки-

етичными школами. Словѣнцѣ будутъ боро-таться о свою національну школу. Замкнѣмъ ека-чаться се столѣтье, буде и въ Австрій пыа-нѣе народности розвиваеся, бо дуализмъ трѣ-щить вже во всехъ спѣвахъ и приготавлиють-ся великй рѣчи. (Браво!)

Пос. Пшайденъ (клерикаль) указувать, шо надзорѣ школѣ есть недостаточный; округъ школьныхъ инспекторѣвъ окружныхъ есть не-разъ далеко болѣшій, якъ староства, а крѣмъ того в многй однокласовой школы въ глубо-кихъ горахъ, до котрыхъ не можна бдѣстатися въ каждый порѣ року. Зъ тои причины ин-спекторы леднѣ разъ въ рѣкъ можуть визи-тувати школу.

Пос. Бендель (либераль) говоривъ о школьныхъ бдносинѣхъ въ Празѣ въ декотрыхъ сторонахъ Чехѣ, де чехизация будѣто бы по-разъ болѣе поступала. Отдакъ указувать, якъ министръ вправдѣ остро выступаетъ су-противъ тыхъ учителей, шо вносятъ полити-ку до школы, але не здобуваеся на равну енергію противъ священникѣвъ. Полемизуючи зъ кн. Лихтенштайномъ поставивъ противъ цитованныхъ неумѣстныхъ выражень декотрыхъ учителей высказаня декотрыхъ папъ, якъ Григорій VII, шо епископы мають право бд-бирати и надавати все, шо хто мае на земли, Льва X. котрый завѣтъ цензуру духовну, Ива-на XXII, котрый учивъ, шо декотры люди ма-ють у себе злыхъ духѣвъ замкнѣныхъ въ пер-стеняхъ, кругахъ и зеркалахъ, вырѣбляють собѣ фігуры зъ воску, котрымъ надають яме-на певныхъ особѣ и убиваютъ тѣ особы, про-клянувши образы. Газутизмъ, котрый бдѣ р. 1870 аровивъ надзвычайный поступы, зарожуе и австрійскому школьництву, бо бнѣ собѣ власне бддну Австрію усмотривъ на середотч-ку, чтобы бдзакъ павованье надъ Европою и надъ просвѣщеннымъ свѣтомъ, и вѣдай вже не богато лѣтъ мине, а въ нашій бѣгавѣй най-вышѣй и высшй урядѣ обсаджений будутъ вы-хованками Газутиѣвъ, и настане чѣсть загалъ-ного замѣшанья и загалного регресу. (А. б.)

Дописи „Дѣла“.

Изъ Снятина.

[Открыть фили „Народной Торговль“. — Вокально-де-кляматорий вечерницѣ.]

Дня 26 н. ст. марта бдбулося въ нашѣмъ мѣстѣ вельми торжественно открыть фили „Народной Торговль“ лѣвбеской. Було се свя-то справѣмъ народне, бо якъ мѣсцевыхъ такъ и замѣсцевыхъ людей мимо дуже злая дорога и непогоды явилоса болѣе якъ два тысячѣ. О 10 годинахъ зъ рава бдделужай соборну служ-бу Бжжу Веч. оо. Коржиньскій, деканъ свя-тиньскій и вице-маршалокъ рады повѣстовъ, и почетный деканы Заревичъ зъ Рожнова и Дрогомйрецкой зъ Княжа. Изъ замѣсцевыхъ зво-лили являтися ще оо. Мисула зъ Русова, Кур-пнякъ зъ Карлова, Рогужиньскій ажъ зъ Тро-станця и Трильовскій зъ Будилова. До службъ Божон присѣлывавъ прегарно мѣшаный хоръ мѣшаньскій тутешной рускои читальнѣ, а бдѣ часу до часу бдзывалася грѣмкй выстрѣлы зъ мѣдѣрѣвъ.

По богослуженю бдбулося посвященье комнаты Торговль, котрого довершавъ о. де-канъ Коржиньскій при сибудѣлѣхъ оо. Свѣчи-ского, Матковского, Мисулы, Дрогомйрецкой, Заревича, Трильовского и Рогужиньского. По посвященю промовивъ патриотично о. Кор-жиньскій, загрѣваючи народѣ до важного дѣ-ла. Потѣмъ промовивъ горячо п. Северинъ Держко, директоръ и бдпоручникъ лѣвбеской „Народной Торговль“, дякуючи всѣмъ за тру-ды и подвиги. Послѣдній его слова булы: „Ди-рекція лѣвбеска разомъ зъ управляючою ра-дою видѣти Вашй подвиги та труды и Вашъ патриотизмъ, панове Снятинчане, зъ великою радостію бдкрывае у Вашѣмъ мѣстѣ своею фи-лю. Членѣвъ шо-до чѣсла у Васъ наиболѣе приступало зъ удѣлами, труды премногй, вид-но отже конечну потребу Торговль въ Сняти-нѣ. Слава и честь тымъ чч. патриотамъ Русы-намъ Снятиньскимъ, шо свѣо широко працюе и великимъ безкористовнымъ заходомъ дове-ли святе дѣло до цѣли! Слава и честь нехай буде всѣмъ чч. мѣщанамъ и селянамъ, шо ймалися щиро за средства, спасаючи націо-нальне житѣе Русинѣвъ! Въ торговлю нинѣ покладаемо нашу надѣю бдродження, дѣлѣймо а побѣдимо!“ Наконецъ мавъ до народу горя-че и трогаче слово — знаный проповѣдникъ о. А. Свѣчинскій. Тысячѣ народу тронувъ бнѣ до слезъ радости. И справдѣ, радость и утѣ-ха руского народу не мали границъ, а оду-шевленные малювалоса на лицахъ всѣхъ. При цѣлѣмъ торжествѣ булы урядники правитель-ственный и автономный. Заразъ по посвященю склепу вергса народѣ до покупки товаровъ въ великимъ энтузіазмомъ.

Вечеромъ того-жъ дня бдбулся въ ком-натахъ нарадѣ громады мѣста Снятина во-кально-декляматорий вечерницѣ пдѣ проло-домъ п. Говза, пѣвця церковного. Мѣшаный хоръ мѣшаньскій, уже бдѣ давна добре зорган-изованый, высѣвѣвъ на славу и радѣсть руского народу найгарнѣйшій творы. Отъ и программа вечера: Вступне слово — выголо-савъ мѣщаннѣвъ Савкевичъ; „Часть намъ Бо-же“, хоръ мѣшаный; „Топола“ бддеклямова-ла дѣвця Вишневека; „Гуляла“ Нижанковского, хоръ мѣшаный; „Добувшѣ“, бддеклямовавъ К—къ; „Тамъ де Татранѣ“, хоръ мѣшаный; Сольо „Вечеръ“ Шевченка, бдсѣвѣвала дѣвця Пивчужъ; „Зазвенѣмо разомъ брата“, хоръ мѣшаный; „На берѣжку“, хоръ; „Празникъ у Таковѣ“, бддеклямувавъ Мартинъ. Дальше мавъ красне слово знаный патриѣтъ господаръ Запарняукъ, а закнчивъ вечерницѣ подякою Савкевичъ. Слѣвъ и деклямацій удалоса зая-менито, а гостей на вечерницѣхъ було мно-жество.

такъ свѣтлій, якъ торочній, бо не ѳдбувались они у власнѳй хатѣ, на власнѳй сценѣ, котрї читаль-
ни завалѳвска вѣ торѳчнѳмъ пожарѣ дня 22 черв-

ня утратила, — обдувались они, правда в гар-
ни але за майой господарской хаті старшого
брата завадовского ч. Панька Шкору, котору бнѣ
одступивъ до ужитку читальнѣ, доки товариство
своеи хаты не задвигне. Хата сама була гарно
вѣнчана прибрана, а найстарѣйшимъ вѣнцемъ у-
вѣнчано портретъ Кобзаря. Гостей доколичныхъ
було до 30 особъ. Мѣжь ними бачивъ я о. Ки-
чуру зъ Носова п. о. Винницкого зъ Марковой
зъ родинами, та кѣльканачѣ читальникѣмъ но-
совскихъ. (Михоходомъ кажучи, читальня въ Но-
совѣ коло Завалова дуже гарно розвиваєсь. Що
недѣль и свята сходиться до 50 членѣвъ въ чи-
тальни та хорошенько забавляються. Дай Боже,
щобъ и далѣе такъ красно велася.) Запросити
гадали товаришѣ завадовскій и другіхъ сусѣд-
нихъ читальникѣвъ: зъ Голубѣ, зъ Вербова, зъ
Горожанки та зъ Гнильча, але тѣсноста мѣста не
дозволяла тому. Вечерницѣмъ відкривъ голова то-
варства о. Евг. Гузаръ короткою але ядреною
патріотичною промовою а потѣмъ наступили вла-
стиві вечерницѣ. Они складались зъ двохъ одчи-
тѣвъ, трохъ довгихъ а чотирохъ короткихъ по-
езій Шевченковихъ, та зъ пѣсень чисто народ-
нихъ. Одчитъ „О молодомъ вѣщѣ Шевченка“
выголосивъ тов. Денисъ Шкѣра, а другій „О
битѣхъ Подгайцѣмъ“ тов. Романъ Вергунъ.
Оба одчитѣ були дуже гарні а займаючи. Зъ де-
клямацій три перші выголосили товаришѣ: Лук.
Скальскій, Гнатъ и Никола Рокетскій зъ правди-
вымъ чутѣмъ и зрозумѣньемъ, а чотирі коротші
поезійки оддали школярки завадовскі дуже у-
дачно. Одчитѣ и деклямацій перешли въ мѣшан-
ній хоръ завадовскій народними пѣснями: „Сто-
ить яворъ“, „Тамъ де Днѣпро“, „Менѣ однаково“,
„Даласъ мене моя мати“. Выкананье тихъ пѣ-
сень хвалити не буду, бо вже неразъ було зга-
дувано въ часописяхъ про гарный хоръ завадов-
скій. Вечерницѣмъ закрывъ опять о. голова та по-
дякувавши чужоземоронимъ за ихъ участь за-
просивъ ихъ на снѣдну вечеру, середѣ котрой
веласъ розумна бесѣда про великій нашъ народный
справы. Довѣдавъ я, що читальниці завадовскі
приготовляються уже одъ якогось часу до двохъ
представленъ театральнихъ: „Натали Полтавки“
и „Лихій день“ (и одограти мають ихъ на великодный
свята сего року. Щастѣ Боже и далшому хоро-
шому розвоєви читальнѣ завадовской! — *Одчитъ
зъ гостей.*

— Зъ сумы 10.000 зр., призначеной завѣдуючою
радою землѣницъ Кароля-Людвика при нагодѣ ю-
вилею цѣсарского на будову и однову храмѣвъ
въ Галичинѣ, удѣлявъ намѣстникъ гр. Баденій
отчимъ церквамъ рускимъ: 1) въ Заборочку пов.
бобречского 100 зр., 2) въ Глѣбѣвцѣ пов. богород-
чаньского 100 зр., 3) въ Долинѣ 100 зр., 4) въ
Чирнѣ пов. грибовского 100 зр., 5) въ Хотѣно
пов. калуского 200 зр., 6) въ Вѣстовѣ пов. ка-
луского 100 зр., 7) въ Рудѣ пов. каменецкого
100 зр., 8) въ Миротинѣ пов. ланьцутского 100
зр., 9) въ Станьковѣ пов. лѣського 100 зр., 10)
въ Збоиокахъ пов. львовского 100 зр., 11) въ
Надѣрнѣ 300 зр., 12) въ Ольшанахъ пов. пере-
мьшлянского 100 зр., 13) въ Глинянахъ пов. пере-
мьшлянского 300 зр., 14) въ Пѣскахъ пов. ру-
дечского 100 зр., 15) въ Чуловцахъ пов. рудец-
кого 100 зр., 16) въ Залѣсѣ пов. рашѣвского 100
зр., 17) въ Ваневцахъ пов. самборского 200 зр.,
18) въ Далевѣ пов. сяндѣцкого 100 зр., 19) въ
Орѣховцѣ пов. скалатского 100 зр., 20) въ Но-
восолицѣ пов. сянгиньского 100 зр., 21) въ Хо-
дачкѣмъ великомъ пов. тернопольского 100 зр.,
22) въ Игровицѣ пов. тернопольского 100 зр.,
23) въ Гусятинѣ пов. турчаньского 100 зр., 24)
въ Костельникахъ пов. залѣщаньского 100 зр., 25)
въ Охримѣвцѣхъ пов. збарского 100 зр., 26) въ
Хальчицахъ пов. золочѣвского 100 зр., 27) въ
Олеску пов. золочѣвского 100 зр., 28) въ Мокро-
тинѣ пов. жовківського 100 зр., 29) въ Мосткахъ
пов. жовківського 200 зр., 30) въ Жидачевѣ 300
зр., 31) въ Журавнѣ пов. жидачѣвского 200 зр.,
32) въ Роздолѣ пов. жидачѣвского 100 зр. —
Разомъ отже дѣстало 32 церквей 4200 зр. —
решту 5800 зр. роздѣлено на костелы у вѣхѣд-
ной и заходной Галичинѣ. Зъ костелѣвъ
у вѣхѣдной Галичинѣ одержали: въ Топоровѣ
200 зр., въ Рожнятовѣ 100 зр., въ Королѣвцѣ
пов. борщевского 100 зр., въ Обертинѣ 100 зр.,
въ Васильковцѣхъ пов. гусятиньского 100 зр., въ
Визьвицѣхъ пов. ярославского 100 зр., въ Глѣбѣвцѣ
(костелъ Бернардинѣвъ) пов. коломийского 200
зр., въ Яблонѣвъ пов. коломийского 100 зр., въ
Косовѣ 200 зр., въ Кутахъ 100 зр., въ Судовѣ
Вишнѣ 300 зр., въ Крипцѣ 200 зр., въ Шав-
ниці выжнѣ 200 зр., въ Городковѣ пов. рога-
тиньского 100 зр., въ Букѣвцѣ пов. сяндѣцкого
100 зр., въ Житинѣ пов. сокальського 100 зр.,
въ Старѣмъ-мѣстѣ 200 зр., въ Сколѣмъ 300 зр.,
въ Вицнѣ пов. золочѣвского 100 зр., въ Коха-
винѣ пов. жидачѣвского 100 зр., и костелъ Са-
краментокъ у Львовѣ 300 зр. — Решта припала
на костелы въ заходной Галичинѣ.

— Комисія станиславского вдовичо-сиротного фонду
на засѣданіи д. 20 н. ст. марта: 1) Принята до
вѣдомости, що запомоги въ сумѣ 10.883-64 зр.
роздѣлено вдовамъ и сиротамъ. 2) Рѣшена запы-
тати Завѣдѣніе: якъ и коли думасъ оно заспокоити
претензіи фонда? 3) Еромимъ Порубальскому сы-
нови по бл. п. пароху въ Озерянахъ и вдовѣ
Роз. Головацкой удѣлти додаткову запомогу;
вдовѣ Ем. Яновичевѣ передати 19-90 зр. на ру-
ки станислав. декана; запомогу для бл. п. вдовы
Маріи Березовской и еи дочкамъ выплатити че-
резъ деканатъ худринейскій. 4) Увольнити о. Исид.
Лукаевича, завѣдателя Бориньковичѣмъ одъ уплаты
датковъ за частъ, коли бувъ безъ посады. 5) Звъ-
статѣ д-ра Н. Антоновича, куратора недужой вдовы
по о. Амвр. Воеводѣ, о претензіи выдѣлу
краевого до запомоги ей призначеного. 6) Одпи-
сати решту довгу до фонду по бл. п. о. Волян-
скихъ въ Палагичахъ, бо нѣбо по нѣмъ не лиши-
лся. 7) Секретарство поручити о. Н. Котлярчу-
кови, бо о. Пйорайко надто занятый въ школахъ.

— Рѣши галицкій, якъ майже що року, такъ и те-
перь позаливали богато сель, особливо Висла и
Сянъ. Въ загалѣ-жъ по цѣломъ краю воды навѣтъ
въ меншихъ рѣкѣхъ набрѣли шкоды, позывали
греблѣ и мосты. Навѣтъ така нужденна наша
Полтва грозить мостамъ, якъ доносить одъ
Буека.

— Саннионованный новый законъ громадскій для

мѣсть галицкихъ обовязувати буде мѣста: Бялу,
Бохню, Броды, Вережаны, Бучачъ, Дрогобычъ,
Горлицѣ, Городокъ коло Львова, Ярославъ, Ясло,
Яворѣвъ, Коломыю, Кросно, Новый-Санчъ, Под-
гуйскъ, Перемышль, Рашѣвъ, Самборъ,
Сянокъ, Снятинъ, Сокаль, Станиславѣвъ, Стрый,
Тернопѣль, Тарновъ, Теребовлю, Вадовичѣ, Вѣ-
лику, Золочѣвъ и Жовків.

— Цѣсарева Сансаета — якъ доносить зъ
Пешту, — по трагичной смерти единого сына,
не може прийти до себе и поднепаде на здоро-
влю. Днями плача, а роздразненіе нервовъ шо-
рачь болѣе. Бувають днѣ, що цѣлкомъ тратить
енергію жизненну. Недуга цѣсаревой выдѣлає
очевидно пригнетачо на цѣсаря.

— Дядько баронѣмъ Маріи Вечеры Гекторъ Вал-
таціи мавъ сими днями въ одной малой мѣсцевості
французской поединокъ зъ гр. Гойосомъ и —
якъ доносить телеграмъ — дѣставъ смертонос-
ну рану.

— Въ Рудацкѣ коло Риманова въ копальни нафты
графа Квилицкого (зъ Познаньщины) въ шибѣ
„Идвигъ“, выверченѣмъ инжиниромъ п. Филипомъ
Левиникомъ (Русиномъ, бывшимъ членомъ выдѣлу
„Дружного Лихваря“ теперъ „Академичного Брат-
ства“) а посли вытѣчени директора копальни въ
краснянскій територіи п. Яна Н. Глѣвоша (быв-
шого редактора „Strażnica i Sztandar“) — вы-
бухла зъ глубины 245 метрѣвъ рѣна 45-степе-
невая. Фонтанна достигаетъ верху вежѣ вертничой.

— Покуте писарство страшно розширене въ на-
шѣмъ краю. Одинъ дописуватель зъ Рашева начи-
сливъ въ тѣмъ мѣстѣ вышѣ 20 сыновѣ Израїля,
котрі живуть зъ покутною адвокатуры. Однакомъ
не вчисленъ ще тѣ покутні писарѣ, котрі по
линкахъ замѣскахъ пишуть звычайній сулліи.

— Рада повѣтова въ Доброминѣ ухвалила скла-
дати шо року 100 зр. на субвенцію для двохъ учи-
тельствъ зъ повѣта, котрі учились-бы на курсѣ
науки зручности (slöjd-y) въ Краковѣ або Сокалі.

— Сзукты и Редemptористы мали дѣбувати мисіи
почавши одъ 17 марта въ селахъ Залѣщѣ, Пеня-
чѣ, Подкамнѣ и въ Вущу. Крил. А. Петруше-
вичъ въ заступствѣ Вур. митрополита поручивъ
бувъ заозепкому урядови деканальному, повѣдо-
милъ о тѣмъ парохѣвъ дотычныхъ мѣсцевостей и
сусѣдныхъ священикѣвъ, щобы они помагали Г-
зуктамъ и Редemptористамъ, коли тѣ ихъ за-
просятъ.

— Нову дефравдацію на почтѣ выкрыто сими
днями. Печъ (Patsch), теперъ ассистентъ почтовый
въ Рашевѣ, будучи до недавна ще экспедито-
ромъ у Львовѣ, дефравдувавъ тутъ рекомендо-
ванный листъ наданный на адресу вѣденского бан-
ку Чижка зъ 3000 румынскими леями (франками).
По тѣмъ спроневерѣно перенесено Печъ зъ
авансомъ до Рашева, а теперъ по выкрытой де-
фравдаціи, узвизнено его и оддано судовой.

— Нападъ на листоноса у Вѣднѣ. Оногды закон-
чився у Вѣднѣ процессъ двохъ субъектѣвъ купе-
чихъ, що дня 1 с. м. напали були на листоноса
Гагера и хотѣли его, якъ своего чауа Францеско-
ни, убити та забрати одъ него грошѣ. Першій зъ
тихъ розбійщикѣвъ и головный виновникъ Лео-
польдъ Росновскій есть сыномъ фінкерского въз-
ника и скончивъ школу выдѣлову, а одтакъ при-
ватну школу торговельну и бувъ занятый въ
розныхъ конторахъ, де зарабатывъ мѣсячно 30 зр.
Онъ казавъ при розправѣ, що нагадавъ собѣ
Францесконого и то поддало ему гадку напасты
на листоноса, а за зработаный грошѣ хотѣвъ собѣ
весело пожити. Онъ казавъ, що не хотѣвъ ли-
стоноса убити, а лишь напраткою засыпати очы
и одоброти грошѣ. Листоноса Гагера, котрый то-
го дня мавъ при собѣ 19.550 зр. чужихъ грошей,
казавъ, що Росновскій засыпавши ему напраткою
очы, коли побавивъ, що то не дуже помогло, ки-
нувся на него и хотѣвъ его душити за горло
такъ, що бнѣ ледви его мѣгъ дошнхнути. Другій
обжалованный, Едвардъ Яновскій, сынъ купца
розказувавъ, що бнѣ не бравъ нѣякой участи въ
нападѣ, що Росновскій казавъ ему выйти, бо
мавъ прийти его „приятель“, а коли бнѣ (Янов-
скій) не хотѣвъ выйти, то Росновскій хотѣвъ
сховати его въ шафу. Стануло одтакъ на тѣмъ,
что Яновскій сховався за шафу, а коли одтакъ
настала бійка межъ Росновскимъ а листоносомъ,
то бнѣ утѣкъ, бо боялся, щобы Росновскій его
не бивъ. Цѣла оборона Яновского була лишь
проста крутанія. По перевѣдѣній розправѣ за-
судавъ трибуналь Росновского на 8 лѣтъ, а Я-
новского на 3 рокы тяжкой взынѣ.

— Зъ Жидачева пишутъ намъ: Передъ кѣлькома
днями лучилася въ нашѣмъ мѣстѣ страшна, дика
сцена. Мѣщанинъ А. Р. мавъ сына, котрый чи-
сливъ уже 20 рокѣвъ, але бувъ хирый и сла-
бый на сухоты. Отець дожидавъ уже разъ
кѣнцѣ, а що хлопѣць не кѣнчивъ житье, то отець
взявъ хлопца на плечѣ тай вынѣсъ подъ попу на
дошѣ, снѣгъ и втерѣ, щобы скорше сконавъ.
Тамъ лежавъ хлопѣць одъ 23 до 27 марта безъ
бды и напикту, слабый бувъ такий, що не мѣгъ
нѣ рукою нѣ ногою рушити, а выглядавъ якъ
смерть. Середѣ того безроги обрызли хлопцеву
праву ногу вдовжъ аждъ до кости. Дня 27 марта
довѣдалася о тѣмъ жандармеріи и пѣшла бѣдола-
ху-хлопца внести до хаты, де бнѣ по трехъ го-
динахъ закончивъ житье, а противъ жестокого
батька веделъ судове слѣдство. — *Мѣщанинъ.*

— Петарды въ Триестѣ. Дня 25. с. м. открыто
въ Триестѣ на шляху передъ дворѣмъ землѣницѣмъ
памятникъ на споминъ 500-лѣтнего прилученія
Триесту до Австрій. Противники сего торжества
хотѣли тому запротестувати и подкинули на мѣ-
сце, де мавъ открытисъ памятникъ, а такожъ и на
другихъ мѣсцахъ бомбы. Коли въ недѣлю вече-
ромъ коло дворца землѣницѣмъ переходивъ инспек-
торъ полиціи, Нучичъ, знайшовъ бомбу и подѣ-
лявъ еи. Въ той хвилѣ експлодувала бомба зъ
страшнымъ гукомъ и разила инспектора досыте
небезпечно. Друга бомба експлодувала на по-
дворѣ кадетской школы, не ранивши нѣкого.

Вѣсти зъ Авл. Львовской.

Декретъ на католици въ львовской школѣ
женской им. Конарского одержавъ о. Корн. Ва-
чинскій, вымаріи архикадетальний.

Вѣсти зъ еп. Станиславовской.

Совѣтникомъ консисторскимъ именованъ о.
Сотронъ Латвиновичъ, высл. деканъ, приходникъ
въ Олешѣвъ.

Резигнувавъ зъ презенты на Далешеву о.
Стан. Новосадъ парохъ въ Ковалѣвцѣ.

Наука, штука и литература.

— „Зеркала“ ч. 6. мѣстять въ собѣ: Мигуон,
вступный стихъ, О. И. М. — Незвычайный ю-
вилей въ Коломыи. — Не така я якъ осячка,
гумор. стихъ. Залуквичка. — Подслухане на Вла-
дичу въ Перемышлѣ, Твердого. — Слово (вы-
бачте) наскудне, Амана Мардохел. — Моя пе-
рениска по Тарасо-Смарковскому дѣлу. — Бѣла-
вошѣ, стишокъ зъ Гайного. — Сучасна лѣто-
пись. — Подорожѣ дипломатична Дра Вычосы
V. — Четверта сторона мѣстить пять дуже удач-
ныхъ ситуаційныхъ образковъ, повныхъ гумору
и сенсу. Зъ сымъ числомъ кѣнчиться I-шій четверть
рокъ издаванія „Зеркала“, тожъ редакція гро-
зитъ, що хто хоче снѣбитисъ въ другѣмъ четверть-
ропѣ, а заплатавъ тѣлько за першій, мусить чимъ
скорше прислати — тѣлько 1 зр. на другій четверть-
рокъ. А адреса коротенька: Редакція „Зеркала“
у Львовѣ (кто хоче, може ще додати: ул. Ва-
торія ч. 24).

— Казимиръ I. Горжицкій, молодой историкъ школы
проф. Лиского, выдѣвъ монографію подъ заг. „Po-
łączenie Rusi Szwedzkiej z Polską przez Kazimierza
Wielkiego“. Авторъ доказуе, що Казимиръ Вели-
мавъ до Черв. Руси права династичны, а впроче-
мъ Польща мала до неи такожъ права историчны.

— „Свободная Россія“ — подъ такою назвою по-
чавъ въ Женевѣ выхидити журналъ подъ редак-
ціею Вл. Буричева и Вл. Дебогорій-Мокрѣвичи.
Перше число того журнала мѣстить двѣ статьи
М. Драгоманова. Про журналъ той скажемо де-
що болѣе другимъ разомъ. Теперъ лишь запо-
туемо, що адреса редакціи „Russie Libre, chemin
Dancet, 15 av 2-me, Geneve“, а першій выпускъ,
обймающий 32 карты in quarto, коштуе 1 франка.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. До краевой дирекціи скарбу у
Львовѣ можна подаватисъ о мѣсце ассистента въ
XI рангѣ при ц. к. урядѣ продажи соли въ Ве-
личѣ, а до повѣтовой дирекціи скарбу въ Бро-
дахъ о мѣсце офицала мытового въ X рангѣ або
ассистента въ XI рангѣ при галицкихъ урядахъ
мытовыхъ — речинець въ обохъ конкурсахъ до
10 цѣвтя с. р. (Gaz. Lw. ч. 70 зъ 27 марта с. р.)
— Окружна рада школьна въ Подгайцѣхъ розпи-
суе конкурсы зъ речинцемъ до 30 цѣвтя с. р.
на мѣсто учителей: по два мѣсця при 4-кл.
школѣ муж. и 3-кл. школѣ женской въ Подгай-
цѣхъ, при етатовыхъ школахъ въ Гнильчѣ, Се-
мяковцѣхъ, Ишковѣ, Сосновѣ, Соколовѣ, Вѣлкер-
ниці, Мужилѣ, Славутинѣ и Горожанцѣ, при
филіальныхъ школахъ въ Ракѣвцѣ, Товстообахъ
и Бекердорфѣ та мѣсце молодшого учителя въ
Новосѣлѣ. — Магистратъ мѣста Сянока розпи-
суе конкурсы на мѣсце ветеринара мѣского зъ
платнею 800 зр., зъ речинцемъ до 10 цѣвтя с. р.
(Gaz. Lw. ч. 72 зъ 29 марта с. р.) — Презид-
дія дирекціи полиціи у Львовѣ розписуе конкурсы
зъ речинцемъ до 20 цѣвтя с. р. на мѣсце ц. к.
комисара полиціи въ X рангѣ при дирекціи по-
лиціи у Львовѣ. (Gaz. Lw. ч. 73 зъ 30 марта
с. р.)

— Именованія. Краева дирекція скарбу именува-
ла побортѣвъ податковыхъ Людв. Сянкевича и І.
Кесля завѣдателями а офицала мытового Руд.
Ханера и ассистента уряду продажи соли Стан.
Ружницкого контроллорами урядѣвъ продажи соли.
— Концептисты скарбовъ Іос. Шареръ, Маркусъ
Давидъ и Петро Стохъ именованій комиссария
скарбовыми въ IX рангѣ, а практиканты концеп-
товъ Ант. Гославскій, д-ръ Як. Гомичъ, Юст.
Дорожинскій, Каз. Хончинскій и І. Опалин-
скій концептистами скарбовыми въ X рангѣ. —
Дѣйствыми учителями именованъ Едвардъ Дутка
въ Островѣ и Мих. Микитинъ въ Сняловѣ. —
Намѣстникъ именованъ: подофицера 11 полку
артилеріи Стан. Велькопольского етальнымъ кан-
целистомъ намѣстничества при старостѣвъ въ Рудахъ,
подофицера рахункового 55 полку пѣхоты Ант.
Рарогевича и подофицера рах. 13 полку пѣхоты
Іос. Пясецкого провизоричными канцелистами,
призначачи первого до службы при старостѣвъ
въ Борщевѣ, а другого при львовскомъ намѣст-
ничствѣ. — Дѣйствыми учителями народными и-
менованъ: Іос. Лесакъ въ Маневѣ и І. Михаль-
скій въ Сокольникахъ. — Судья повѣтовый въ Ди-
новѣ, д-ръ Іос. Кайзеръ именованый совѣтникомъ
полиціи при дирекціи въ Краковѣ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На цѣли товариства „Академичное Братство“ зло-
жила датки слѣдующіи Добродѣи: о. Напроцкій 1
зр., о. Л. Левицкій зъ Княжѣвского 2 зр.,
о. Феликсъ зъ Розжалова 1 зр., о. Оникевичъ

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старіи вина угорскіи лѣтничіи и натуральныи вина
столовыи одъ 42 кр. бут.

Знаменитыи Старки, Житиовки, Румъ и Аракъ де Гоа.

Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальныи вина шампанскіи и правдивыи Конякъ
французскіи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр.

МАЛЯТА ВѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничній орѣвнымъ медалемъ за старіи вина.

зъ Розжалова 1 зр., о. В. Мазикевичъ зъ Мах-
нова 5 зр., д-ръ Кость Левицкій 1 зр., Венгри-
новичъ 1 зр., Ковальскій 1 зр. — Добродѣи
складае выдѣлъ товариства найсердѣчѣйшій по-
даку: К. Тиховскій голова; Н. Сабать секретарь.

— На руини комитету въ Краковѣ, устроюющего на-
черницѣ въ память Т. Шевченка надбѣдали до-
бровольныи жертвы дальше: Вп. М. Мойсевичъ,
нотаръ въ Залѣщѣхъ 2 зр., Виреосъ, епископъ
Ступницкій 5 зр., п. К. П. одъ селянъ зъ Честнѣ-
й 50 кр., Всч. о. Борсукъ зъ Кракова 1 зр.
50 кр. — Вѣмъ тымъ Добродѣямъ — спаси-
Бога! — *Комитетъ.*

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 30. марта. Ходитъ поголоска

що щѣтъ секціи въ министерствѣ дѣлъ за-
граничныхъ, Седеній мае, стати угорскимъ
министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ. Кажуть такожъ,
що австрійское правительство мало обѣщати
Италіи, що на сегорѣчнѣмъ вѣчу католиковъ
у Вѣднѣ не буде порушена справа свѣтской
власти папы.

Парижъ 30 марта. Правительство хоче

конче розтягнути процессъ противъ дирекціи
лиги такожъ и на Булянжера. Въ связи зъ
тымъ мае стояти фактъ, що правительство хоче
чимъ скорше предложити палатѣ послѣвъ
ухвалу сенату, послѣ котрой сенатъ мае въ
декоотрыхъ важныхъ справахъ выступати яко
наивысшій трибуналь судейскій.

Бѣлградъ 30. марта. Король Миланъ

выѣхавъ вчера черезъ Нишъ до Константи-
нополя. Сынь одвидѣвъ его ажъ до границѣ.
Вѣсти о приѣздѣ королеви до Сербіи суть
безосновныи. — Партія либеральна ухвалила
политичну програму, послѣ котрой и Сербія
мае старатисъ о утвореніе союза балкань-
ского.

Лондонъ 30 марта. Страшна буря на

самоанскихъ островахъ загнала три нѣмецкыи
и три американскыи кораблѣ военныи на под-
водной скалы такъ, що они вже зовсѣмъ про-
пали. Зъ нѣмецкой залогы згинули 96 а зъ
американской 50 людей.

Франкфуртъ н. М. 30 марта. Приѣхавъ

тутъ кн. Адольфъ Нассавскій и запросивъ до
себе на конференцію люксембургского мини-
стра Айшена.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. М. В. въ Ст. в. „Просвѣтъ“ передала,
„Дѣло“ выслать, „Товаришъ“ не выхидити. —
Всч. С. Т. въ Сн. в. На рокъ 1889 ще нѣбо не
заплатено; 13 лютого дѣстали 5 зр. за 1888 р.
— Вп. о. М. М. въ Коо. Адреса така: Rev. Const.
Andruchovich gr. cath. pastor, l. box III. Ul. St.
Amerika, Kingston Pa. Письмо до Америки якъ
кожде за границы: 10 кр. за зычайне, 20 кр.
за рекомендоване.

На дѣслане.

Антая РУКЕРА у Львовѣ

поручаетъ 2460 307-0

спеціальности и универсальныи средства
французскіи и иншіи, якъ черезъ ню такъ и че-
резъ иншіи фирмы оповѣщуваніи.

Специалистъ недугѣ дитинячыхъ

Д-ръ Антонъ Вахтель

б. ассистентъ ягайлонского университета и першій
секундарій клиники и шпиталю для дѣтей въ Краковѣ.
Мешкае при улицѣ Валовѣй ч. 11 і поперѣкъ
ординуе одъ години 3—5. 2880 1-4

Ново устроена торговля

подъ фирмою:

„A la ville de Londres“

поручаетъ на весня

Найдешишимъ и найбѣишимъ жереломъ закупна естъ
ДОМЪ ТОРГОВЕЛЬНЫЙ
ПИЛИПА ТИХА въ БЕРНѢ (Filip Ticho Brunn)
Krautmarkt Nr. 21 i Rathhausgasse Nr. 17.

Матерія на жѣночій сукна

найновѣйшій и найгарнѣйшій на сезонъ весенній и лѣтній, широкій 100 см.

1 сукна = 10 метр. ар. 4.50.

Румбургскій Оксфордъ

(правдиво крашеный) велъмъ гарно выполненный.

1 шт. 30 вѣд. лѣтъвъ . . . ар. 4.50.
Найбѣишій якості а . . . ар. 6.50.

Румбургскіе

Полотно варетатове

3/4 широкое, придаеъ особливо на мужеске бѣлье.

1 шт. 30 вѣд. лѣтъвъ . . . ар. 6.50.

Шифонъ

дуже доброй якості, придаеъ знаменито на бѣлье мужеске, жѣноче и дѣтское, 90 см. широкое.

1 шт. (30 вѣд. лѣтъвъ) въ сортахъ а ар. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.

Джутова заслона

турецкій взоры, цѣлою довготы.

Перша якостъ ар. 3.50.
Друга якостъ ар. 2.50.

Останокъ

ковра на помѣсть

довѣй 10 метрѣвъ, моцнои якості

ар. 3.50.

Новій матерія до прання

на убраня мужескій (за пор. придаеъ до прання) гладко пасматный, сорочакій

1 цѣде убранье мужеске зъ камарну 6 1/2 метр. ар. 3.—
1 цѣде убранье мужеске зъ полотна . . . ар. 4.—
1 цѣде убранье мужеске зъ найбѣишого полотна ар. 5.— 4—15

Взѣрѣ даромъ и оплатно. Розсылаеъ за послѣплатою.

Берненскій сукна

на поряде

въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по 4 вѣдескы лѣтъвъ одѣтъ купонъ, по

ар. 4.80 зъ авчачий. 25
ар. 6.— зъ доброй 25
ар. 7.75 зъ лѣтшои 25
ар. 10.50 зъ найбѣишой 25

правдивои овечои зовны

якъ такои сукна на либеритеръ, шовкомъ ткаи камарны, лѣтній сврачки, сукна на либерію, правдивы полотеница доброй до прання, доброй и найбѣишій сукна чорній на убраня сальоновый и т. п. розсылаеъ за послѣплатою ретельна и вѣсъ знапа

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Моравя)

ЗАЯВЛЕНІЕ. Каждый купилъ естъ 3.10 метр. довѣй 136 метр. широкій, проте выстараеъ на цѣде убранье мужеске. Довѣлье чиемо метрѣвъ можна замовляти. За точне доставленіе после жадныхъ взѣрѣвъ ручитсья.

2790 13—30

Взѣрѣ даромъ и оплатно.

ИВАНЪ ГУСЬ,

слова Тараса Шевченка, музыка Мик. Лисенка.

Цѣна 60 кр.

Дѣстаті можна въ товариствѣ „Провѣста“.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитсь все въ запасѣ, не потребуеъ дальшого порученія; муситъ бути добре. При правдивомъ Анкер-Райн-Експеллеръ видко еъ наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслугуеъ на повне довѣрїе, естъ что многіи не дуи, пробувавши другіи хвалѣныхъ лѣкъ, хашають назадъ за выробованный Райн-Експеллеръ. Порівнянємъ переконались, що се средство домове при гѣтци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубнои и плечей, колькохъ и т. п. найвѣрнѣише помагасъ; бо въ запасѣ еъ вѣкъ по першомъ патерно. Дешева цѣна по 40 кр. вага. 70 кр. то можуть лабути и бѣдїи; але треба стеречься фальшивыхъ и насадуваныхъ а брати лиш е Райн-Експеллеръ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по вѣсьхъ болѣшихъ аптекахъ — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Кароль Яворскій

улиця Баторія число 20 у Львовѣ

поручас
складъ
дамской, мужеской
на кожду
свѣд
обуви
и для дѣтей
поручеу.

Выготовлюеъ всѣякіи по пріступныхъ
При замовленяхъ зъ провинціи прошу прислати о динѣ чобѣтъ на мѣру.

замовлена сейчасъ и цѣнахъ.
2874 2—10

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

Въ Львовѣ, Ринокъ число 37.

порукас:

выробѣтъ признакои загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуеъ

бдновленя, посрѣблованье, золоченье и всяку напаву того рода товаровъ.

2854 5—12

A. C. GLAUZ

акад. маляръ.

АРТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ ОЛѢЙНЫХЪ ОБРАЗѠВЪ
въ Райхенбергѣ въ Чехахъ

порукаеъ Веч. Духовенству и приватнымъ особамъ въ Галичинѣ и Буковинѣ, чтобы выконати великого рода религійный церковный образы олѣйной бѣлы грецкого и римского обряду на полотнахъ, металы, деревѣ, шовку и т. п. Дальше поручаю артистично выконати

ОЛѢЙНІЙ ПОРТРЕТЫ

посла кождои надѣланои фотографіи и запоручаю найдокладѣишу подбѣдѣтъ. — Прому замовляти въ нѣмецкомъ языкѣ.

До п. А. Глауза, акад. маляръ въ Райхенбергѣ.

Замовленіи у Васъ для гр.-католической церкви въ Рожновѣ 44 меншій и 44 болѣишій образы церковный (мѣль, нѣмъ два понадъ 3 метры высокій) за цѣну около 2000 кр. выконати Вы зъ моимъ найбѣишимъ вдовольнѣмъ. Всѣ образы сущъ велъмъ цѣнишъ цѣнодо Вашого колориту, шпестого грецкого стило и стараннои выконати, тому буду Васъ истъ найбѣише поручати до выготовленія образѣвъ церковныхъ.

Рожновѣ, 31 грудня 1888.

Михаилъ Заревичъ

приходившій въ Рожновѣ (Галичина).

Выготовленіи Вами для тугенной церкви католической образъ престолои „Три свѣтъи персты при гробѣ Христа“, естъ велъмъ добрый и дуже добре удаеъ Васъ подъ кождымъ вѣзломъ; менъ и вѣсъ, що его оглядати, справляеъ бѣтъ велику радѣсть. Выскажу Васъ ижеи громады найцѣнишу подяку за Вашъ трудъ и старанье въ якомъ Вы выготвили сей гарный образъ. Такожъ и рама велъмъ гарній и т. д.

Диттербахъ 10 цвѣтня 1888.

Синеръ, Паймъ

приходившій въ Диттербаху (Чехи).

Повѣдомлюи Васъ о прібутии портрету, чуюи обовязаню, испити Васъ, що бѣтъ перенесити въ мои надѣвъ цѣнодо артистичнои выконати и найбѣишійишійишійишійишійишійишій

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣли и рускихъ святъ) о 5-ой годшѣ по полудни. Литературный додатокъ "Библиотека найзнаменитѣйшихъ поаисей" выхдитъ въ вѣторокѣ, и въ вѣторокѣ и пятницѣ на перекрѣвъ разомъ зъ Дѣло.

Предплату и писараты приймають: У Львовѣ Администратія "Дѣла" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карола Доминика 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Дѣло" и належності за писараты платитъ у Львовѣ.

Дѣло

Предплата на "Дѣло" зъ литер. додаткомъ

въ Австрію: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрстаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламція неопечатанъ вѣдний одъ порта.

Подплате число копій 8 кр. а в.

Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. одъ одної стрѣчки печатной, въ рубр. "Надобранє" по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. одъ стрѣчки.

У Львовѣ д. 20 марта (1 цвѣтня) 1889.

По газетныхъ бѣдывахъ въ справѣ угоды двохъ рускихъ Ординаріятѣвъ зъ Краковскимъ Товариствомъ убезпеченъ що-до асекураціи цеквей и будынкѣвъ парохіальныхъ появився въ ч. 5 "Душпастиря" комуникатъ, котрый мавъ бѣльше пояснити угоду Ординаріятѣвъ львовского.

Въ комуникатѣ тѣмъ сказано, що попередъ всего стараносъ (хто? — Ред.) о власну, руску асекурацію и бѣджено кѣлькократно до Відня, але безуспѣшно. Зъ огляду на то треба було увѣритъ у умову зъ якимъ взято товариствѣ, котрий внесли оферты, и прийняти тую оферту, яка показала ся найкористѣйшою. При тѣмъ засягано інформацій одъ людей фактовихъ и зовсѣмъ безстороннихъ, а численосъ такожъ зъ трудностями переведенія евенуальнихъ ухвалъ въ комитѣтахъ парохіальныхъ. Переговоры мусѣли вѣстися въ дискреціи, бо нѣкотра сторона не дала повномочія переговоры оповѣщувати, впротѣмъ тутъ ходило о інформацію pro fide info. Угоду зъ Краковскимъ Товариствомъ заключено зъ мотивѣвъ выключно предметовыхъ и зъ повною свѣдомостію одначальности.

Дотычно замѣту "Дѣла", що въ угодѣ нема и згадки про дѣловодство руске и переписку руску а въ такой рѣчи годѣ спускатися на куртоазію Краковского Товариства, — сказано въ комуникатѣ, що Товариство мавъ всѣ друки рускій, велике число урядникѣвъ Русинѣвъ... впротѣмъ зрѣбно дня 8 марта дотычну додаткову угоду.

Що-до "фонда гр.-кат. архієпархіи львовской", — то до заряду его установлено окремый органъ ad hoc а его кругъ дѣланъ буде неважкою унормованымъ.

Наконецъ въ комуникатѣ сказано: "...примѣчаемъ, что примусу нѣякого нема, бо свободно комитѣтамъ, котрый не одобряють умовы и нѣяконъ таитѣмы не бѣдѣтують, дѣлати, що имъ угодно..."

Зъ того комуникату видно вже, якъ перфортно було поведено цѣле дѣло, а се тѣмъ дѣлано, що справу економичну, не маючи нѣяконъ зязи зъ справами духовными, назавъ на себе самъ Ординаріятъ въ свою компетенцію. Тимчасомъ се була справа загально народна и рѣшати о нѣй повиненъ бувъ ширшій кругъ Русинѣвъ, якъ духовныхъ такъ и свѣтскихъ.

Колѣ-бы бувъ завязався такой поважный комитѣтъ рускій, и зовсѣмъ явно — бо тутъ шло о справу публичну — переговорыавъ зъ Товариствомъ Краковскимъ, то угода, якъ-

бы до неѣ было прийшло, мусѣла-бы була вѣласти зовсѣмъ иначе и принципиально и формально. Очевидно, мы не приписуемъ Ординаріятѣвъ яконъ не доброй волѣ, але до такой справы потрібно глубокой застановы не одного човѣка.

Ажъ теперь по довершеной угодѣ мавъ бути установленый окремый органъ до помощи Ординаріятѣвъ. Шкода, що бодай такого органу не установлено ще передъ заключеніемъ умовы та що бѣвъ не взявъ участи въ заключеніи умовы. Въ такомъ случаѣ анъ с. Ал. Бачинскій не мѣгъ-бы бувъ дѣлати на свою руку та тѣмъ и себе компромитувати и Ординаріятѣвъ приспорювати несприятѣлей, анъ мабуть не увѣйшли-бы були до угоды деякі рѣчи, котры дали причину до якогось подзвѣрѣнія (якъ н. пр. запомоги або безпроцентъный позачки поодинокимъ особамъ зъ фонда архієпархіального), анъ зѣвасъ не пропушено-бы такой рѣчи, якъ руска переписка, на котру ажъ оубѣла мусѣла робитися додаткова умова. Такой органъ, колѣ-бы тѣмъ бѣвъ бувъ складався зъ людей тямучихъ, певно не бѣвъ-бы существовъ зъ уваги и посадъ урядникѣвъ Русинѣвъ въ Краковскій асекураціи, — бо въ "Душпастворѣмъ" комуникатѣ мѣститься неправда, оперта очевидно на невѣрній інформаціи, мовѣ то "Краковске Товариство мавъ велике число Русинѣвъ". Противно, число Русинѣвъ-урядникѣвъ въ Краковскомъ Товариствѣ дуже мале, якъ се можна бачити зъ статуса урядникѣвъ. Не тыкаемо вже самого найважѣйшого пытанія, нами давѣйше полсеного, чи була яка рація творити "фондъ архієпархіальный" на кошты комитѣтѣвъ церковныхъ въ такой способъ, якъ се учинено.

Зѣрвати тепѣршню угоду зъ Краковскимъ Товариствомъ Ординаріятъ може ажъ на Новый Рокъ 1890-тый, тожъ поки-то загаль Русинѣвъ праймавъ до вѣдомости остатній уступкъ комуникату въ "Душпастири": "...примусу нѣякого нема... свободно комитѣтамъ дѣлати, що имъ угодно..." Зъ того виходить, що и роля бѣпоручника ординаріятского не буде така, яка показувалася зъ умовы, т. е. родомъ яконъ пресіи.

Мы зъ рѣзкихъ сторѣвъ краю одержали письма зъ замѣтами противъ довершеной угоды, въ декихъ высказуеся велике навіѣе недоволеніе. Результатъ всего буде нѣмѣвѣрно такой, що самъ Ординаріятъ зъ Новымъ Рокѣмъ нѣащину свою умову, заключеную очевидно въ доброй вѣрѣ розвяжѣ, а бѣдасть справу въ руки поважаного и комитѣтского комитета руского, аложенного до той справы. Признаніа достойный починъ до того бачимо уже въ

тыхъ поправкахъ и доповненіяхъ, які Ординаріятъ починавъ уже по угодѣ, а про котры довѣдуемосъ зъ выше згаданого комуникату.

Рада державна.

315 засѣданіе палаты послѣвъ дня 22. марта 1889.

(Конецъ)

На кѣащи засѣданія промовѣвъ пос. Савчипскій. Пасамерѣвъ говоривъ о становиску школьныхъ инспекторѣвъ окружныхъ въ Галичинѣ, котре все ше естъ тѣлько провинциальне, що веде за собою многій недогѣдностѣ; домагався отже стабилизированія инспекторѣвъ. Дальше говорилъ о потребѣ установленія окремого сталого предѣлителя галицкой рады школьной краевой. Третю часть своѣи бѣсѣды посвятивъ полемикѣ зъ пос. Ковальскимъ. Пос. Ковальскій зрѣбно бувъ закидъ, що при закладаніи народныхъ школъ т. зв. комисарѣ, высланный до переговоровъ зъ громадами въ справѣ престаций для школъ, стараются бѣльшу нѣжѣ законъ wymagaє часть престаций звалати на громады. Отже п. Савчинскій признавъ, что такъ естъ дѣйствіи, але пояснявъ се тѣмъ, что розпорядженіе министерствѣе зъ 1 грудня 1870 прапоручило школьнымъ инспекторамъ окружнымъ стараться, абы громады закладати школы и добре уposażували; громады не силуюсь до нѣчого: що дають, то дають зъ доброй волѣ, а бѣдѣйшій громады дають лише тѣмъ, кѣлько накладѣе законъ. Але между рускою людностію жертвенность естъ дуже велика, и нема трудностей наклонити громады, чтобы все давали, скоро тѣмъ-то суть замѣжны. На закидъ пос. Ковальского, что въ Галичинѣ поемъ народный просвѣтъ естъ нѣащій якъ звичайный и что третина громадъ не мавъ школъ, бѣдѣвъ пос. Савчинскій, что бѣдъ заведенія новыхъ школъ въ р. 1873 просвѣта поступила дуже значно, а коли молодѣжъ, що зъ тѣхъ школъ выходить, дѣйде до своего вѣку, то будутъ зъ неѣ цѣлкомъ нѣащій люде, якъ зъ давѣйшійхъ школъ, особливо коли и учителей працюють совѣстно. Школы народныхъ въ Галичинѣ естъ 3390 а крѣмъ того 667 паралельокъ, організація и закладаніе новыхъ школъ поступає все напередъ, пересѣбно закладаєся по-року 200 новыхъ школъ. Пос. Ковальскій жалувалася дальше, что по мѣстахъ нема русскихъ школъ народныхъ. Се правда и я кажу зъ горы, що я не ворогъ рускихъ школъ; противно, я стою за тѣмъ, чтобы каждая дѣтина образовалася въ свой матерій мѣстѣ. Але въ Львовѣ, де подавано число Русинѣвъ на 14.000, показалося на школѣ Марціана Пашкевича, что она не кончѣла була потрібна, бо первого року ходило до неѣ 145 ученикѣвъ, другого 119, а сего року ходитъ 107 на чотири класы, коли пѣбѣла школьного закона до одной класы може бути принятыхъ и 80 ученикѣвъ. А радный мѣста Львова, пос. Нѣмчиновскій, оповѣдавъ менѣ, что дѣти, котрыхъ праймають до першого класы

сѣи школы, не вѣйють по руски и першу початкову науку треба имѣ подавати по польски. Въ Тернополѣ, одномъ зъ наибѣльшихъ мѣстъ по Львовѣ, заложено въ р. 1876 за министерства Штремайера, зарѣбно якъ въ Станиславѣ, по одній паралельцѣ въ школѣ вправѣ при учительской семинаріи, але ходило до неѣ лише 12, 15, наибѣльше 25 ученикѣвъ. Отже школы треба закладати лише тамъ, де фактична потреба wymagaє. Дальше наръзає пос. Ковальскій, що галицкій сеймъ несприятѣль для рускихъ институтѣвъ, и пр. не удѣливъ запомоги обществу Качкозского. Отже я прочитаю частину зъ бѣсѣды одного поста сеймового, Русина и священника, на доказъ, зъ якихъ причинъ той петиціи не увѣзлядено. (Пос. Савчинскій прочитавъ бѣдѣвъ довшій уступъ зъ бѣсѣды о. Тата Ковальского и вычислявъ, что сеймъ дає на рускій театръ 6.000 ар., на рускій учебники для гимназій 2.000 ар. и т. д.) Наконецъ закидавъ пос. Ковальскій, что въ семинаріяхъ учительскихъ майже всѣхъ предметѣвъ учать по польски а въ рускомъ языкѣ цѣлкомъ не учать и не образують учительскихъ кандидатѣвъ. Отже-жъ въ семинаріяхъ львовскій, тернопольскій и станиславскій учать математикѣ, геометріи, исторіи природы и науки господарства всѣхъ ученикѣвъ по руски (Неправда. Редакція Дѣла.) Изъшихъ предметѣвъ учать по польски, але повтореніе тѣхъ предметѣвъ бѣдѣвуеся по руски. Се унормоване розпорядженіемъ министерствѣе. Пос. Ковальскій живѣ якийсь часъ у Львовѣ, мѣгъ бѣдѣдати учительску семинарію и школу вправѣ, мѣгъ прийти на испѣтъ зрѣлости або на испѣтъ учительскій, котры бѣдѣвуеся публично; якъ бы бувъ тѣмъ зрѣбавъ, то мѣгъ-бы что-наибѣльше сказати: учать за мало, се не выстає; але якъ можна, не видѣвши закладу, сказати, что тамъ цѣлкомъ не учать въ рускій мѣстѣ, сего я не могу поняти. Питомецъ семинаріи, хотѣи дѣбати свѣдоцтво квалификаціи, бувавъ во всѣхъ предметѣхъ перепытуваный по польски и по руски, и лишѣ тогда, коли оба тѣ языки добре знає, бѣстає свѣдоцтво зъ обома языками, въ протѣвѣнѣмъ разѣ лише свѣдоцтво зъ одного языка. Були тутъ вже и давѣйше неразѣ жалѣ и скарга, а министерство жаждало справозданія бѣдъ школьной рады краевой. Инспекторъ краевой, котрый при испѣтѣ квалификаціи вынотувавъ собѣ все, въ якомъ языкѣ ставѣлася пытань, предладалъ тѣ свои записки вразѣ зъ рускии задачами пысьменными министерству. Я спашу човѣка, що борєся за справу своего народа, але борѣтся треба оружіемъ, взятымъ зъ дѣйствости. (Гучий оплески и Гратуляціи.)

По тѣй бѣсѣдѣ замѣнено дискуцію и выбрано генеральныхъ бѣсѣдникѣвъ. На кѣащи засѣданія клерикалы и антисемиты поставили интерпелляцію до министра торговлѣ, чи годѣтся бѣтъ на численній резолюціи ремѣсничѣхъ зборѣвъ, жадаючи роздѣленія комѣръ торговельныхъ и ремѣсничѣхъ, утворенія звязкѣвъ всѣхъ союзѣвъ ремѣсничѣхъ по повѣтахъ и лученія всѣхъ звязкѣвъ одного краю, и т. и.

Промова проф. Олександра Барѣвського

выголошена на львовскій концертъ въ 75-тій роковинѣ народженія Тараса Шевченка.

Не першій разъ збирається львовска громада на вечерницѣ Шевченковѣ 6-о имя, его идея скляе насъ щорѣчно святкувати се народѣе свято. Та не тѣлько у Львовѣ и бѣльшихъ мѣстахъ Галичины, Буковины и далековъ Украины, але по мѣсточкахъ, селахъ, та хуторахъ, навѣтъ на чужинѣ, де тѣмъко бѣтъся ширѣ руске сердце, де найдѣтся хочъ одна тямуча людина, збираються одній прилюдно, а нѣащій потай миру, помянути кобзаря Украины-Руси.

Чому-жъ Тарасъ Шевченко ставъ тѣмъ народнымъ лицаремъ, що его слава не вмирає, а що-рѣвъ ширѣе и красується все свѣжомъ вѣвѣдемъ? що его имя сіє у громадѣ народныхъ героѣвъ найяскѣвѣйшымъ свѣтомъ? що его "свѣточъ правды и волѣ" палає негасимымъ огнемъ? що его слово стає намъ живущою оцѣлющою водою — а его поминки стали святомъ народнымъ? Не вже-жъ Шевченко починаетѣся и кончатѣся наше народне житѣе та истовнае? не вже-жъ наша минувшина така темна, що на ен видокружѣ не зможемо вказати нѣ оденъ свѣточъ, щобъ нимъ повѣличатися?

Може оно трохи й дивна и не всякому зрозумѣла прова, а все же она природна и конечна въ нашѣмъ развитку народномъ.

Розкрыймо лише минувшину Украины-Руси до-Шевченковской doby, загляньмо до неѣ зъ того часу, якъ загомѣли звуки Тарасовой кобзы, а тогдѣ зрозумѣмо, чого стоить Шевченко, чому зъ такою шаною его поминаемо передъ усьма народными лицарями? Бѣльшы тысяча лѣтъ сягає писана память про народъ украинско-рускій. Славивъ бѣвъ уже въ глубокой старовинѣ могучою дер-

жавою, високою, якъ на той часъ, хочъ зъ чужого ґрунту пересадженою культурою. Однакъ не довелося народови украинско-рускому зъ той князѣвско-боярской doby виявити своего духа самостоятельного рѣдною мовою. Оддалени бѣдъ боярскихъ княжихъ теремѣвъ, славивъ народъ своею непознаною мовою давнихъ поганскихъ богѣвъ у коладкахъ, щедрѣбкахъ та вишнихъ пѣсняхъ, або мати приємѣувала, якъ "малого сповивала, зъ малымъ размовляла". А тимчасомъ "Князѣ кують коромысли, не дають обѣ вѣрѣ и людѣмъ". Не можна було зъ того добра сподѣватися: "Пѣмѣта за помѣсту, кара за кару, лихо за лихо! Кѣмѣнясь вѣки, собѣнялась чаща, грѣмѣ розпалѣвся: Судъ немѣнучій, судъ немѣнучій, написана доля!" Пропаала "Русь изъ князями", лишалася тѣлько

"Земля чорна кобытами
Поорана, порята,
Кѣбѣмъ земля засѣяна
А кровію полѣтая...
И журба-тѣга на тѣмъ полѣ
Зѣйшла для руського землѣ."

Наставъ опѣбѣла новый ладъ, та не зъ добромъ для народу украинско-руского. Шляхотскій вѣлѣнностѣ Польскѣ переманили до себе князѣвъ та бояръ рускихъ, изъ заходу повѣяло супротивнымъ духомъ цивилизаціи, чужою рускому народови, що закрѣпощенъ не мавъ собѣ просвѣтку, окрѣмъ тужливѣи пѣснѣй та казакъ, збереженою подѣ сѣльскою стрѣхою курной хлопцѣи хаты.

Зѣрвалося на останку "на Татарскихъ шляхахъ" буйне сѣчѣе лицарство козацѣе, бушувало мовѣ степовый вѣтеръ по Дѣбровѣмъ дугахъ та островахъ, боролосъ завзято протѣ уснаго насилія и стеновыхъ ордѣ, та не придбавши собѣ широкой подѣлѣны въ масѣ народу — занеало. Пѣстало "Сѣчи, пропавъ и той, хто всѣмъ верховѣдѣвъ". Тѣлько

"Чайка скляти лѣтаючи,

Мовѣ за дѣтми плаче:

Совець грѣбѣ, вѣтеръ вѣе

На степу козабѣмъ.

На тѣмъ степу скрѣбѣ могилы

Стоять та сумують."

Засумувавъ Дѣброво-Словутія, що неразъ носивъ у Царгородъ чайни "завязитѣхъ зубатыхъ Славянѣвъ", якъ правѣбѣе его розпалѣвалася польскѣ шляхетчина, а львовѣбѣе московскѣ дворянство. И тутъ и тамъ глядѣли потомки колишнього кѣзѣства на "людей послодѣйныхъ" зъ высоты своихъ выторгованныхъ привилѣѣвъ, а доля того занавѣщенного послодѣства, званого теперь мужикѣми, была така-жъ незавидна, якъ и въ давню давнину, коли вѣхъ зѣвно рабами, або опѣбѣла хлопами. Своеуей слѣбѣ, епотѣны давнихъ козацѣвъ-бандуристовъ, виспѣували лише про борѣу зѣнагу, якою дѣнало козацѣе, або скрѣбѣ сѣбѣи кѣпѣували зъ безвѣдраного положенія народу украинско-руского, що коротавъ свою шербау долю у непроглядѣи темрявѣ.

Ажъ ось стало на свѣтъ благословѣтѣе. Не зъ пышныхъ паньскихъ палацѣвъ, не зъ великихъ іорѣдѣвъ, але зъ убогой хаты крѣпацѣи украинского Вѣлѣсѣу засѣла зоря на цѣлу Украину. 75 лѣтъ тому, якъ народився тамъ "апостолъ правды и науки".

Зъ-подъ соломьяной стрѣхи бѣдѣзавѣсѣвъ поета нового, окремого, самостоятельного — то не Гете анъ Шиллеръ, не Мицкевичъ або Пушкинъ — се Шевченко. "Его поевія се була пѣсѣла, яку зѣспѣвавъ народъ устами своего избранника, своего передового човѣка", якъ каже справедливо Костомарѣвъ, — "такой поетъ, якъ Шевченко, не тѣмъко живописецъ народного быту, не тѣмъко свѣвецъ народного чутѣя, народныхъ подѣвъ — се прѣводникъ народу, воскреситель нового житѣя, — се пророкъ!"

Шевченко набравшись освѣты не зъ школы, а зъ житѣя, зъ-помѣжъ освѣченыхъ людей, выявивъ у своихъ пѣсняхъ весь свѣтоглядъ украинско-руского народу, его потребности и ба-

жаня, всякому зрозумѣло, рѣдною кожному мовою.

Згадавъ бѣтъ нашу славу бувальщину, згадавъ завязѣе лицарство-козацѣе и заплакавъ на могилахъ, що вкряли нашу славу и волю.

"Одъ козацѣвъ, одъ гетьманства
Высокій могилы, —
Бѣльшѣ вѣчного не осталось."

Однакъ хочъ такую славою показала ся Шевченкови Украина зъ гетьманствомъ-козацѣемъ, бѣтъ проникнувъ ен своимъ вѣдчимъ духомъ, розкрывъ грѣхи спавшеного козацѣва передъ народнымъ судомъ, выявивъ намъ правду нашу исторію и показавъ намъ:

"Чия правда, чия кривда
И чѣмъ мы дѣти."

Выйшовши зъ-подъ соломьяной стрѣхи, зъ-помѣжѣ люду закрѣпощеного тяжкою неволею, знавъ Шевченко устѣ думѣи и нужды народній, бѣтъ бачивъ усею кривду, яку чинили безбронному народови. Озъ заглянувъ у саму глибину народнои душѣи и виспѣвавъ у чудовыхъ пѣсняхъ всю нашу неволю, наше горе, нашу зѣнагу. Всяка проява житѣя народного бѣдѣлася наче у частомъ зеркалѣ въ поевіи Шевченковѣй. "Де по всѣй Украинѣ одно сердце, щобъ не порушѣлось въ груди на бѣдомѣи Кѣбзаревѣи пѣснѣ? де око, щобъ у той часѣ не зашѣло слѣзѣею? Байрона розумѣе 2 миллионы Англичанъ, Гетого миллионъ Нѣмѣцѣвъ, Слозацкого 1/2, миллионъ Полякѣвъ — Шевченка слушає, розумѣє, и зъ нимъ спѣває 15 миллионѣвъ Русинѣвъ... Тѣмъ бѣтъ и великій, тѣмъ и высѣйшій по-надъ усьхъ поетѣвъ!"

Такъ оцѣнивъ нашего Шевченка Полякъ Свенцицкій.

Тарасъ Шевченко бѣдававъ таємничій струны нашей душѣи народнои, бѣтъ зрозумѣвъ силу нашей мовы, а въ его пѣсняхъ озвѣлася цѣла душа, уся дума нашего народу, на его голѣе прѣбѣдѣлася цѣла украинско-руска земля. Шевченко ставъ поетомъ справедъ на-

Справозданье Банку краевого за р. 1888.

Дирекция Банку краевого оголошена справозданье за дьяльности и финансово стану того-же Банку за р. 1888. Зь справозданья того подаемо все найважнйшй и стань Банку краевого характеруэтой дати. Найперше до-ткнемо головных интересов, якимь бддася Банку краевой бдд самого своего заложения т. е. интересу гипотечного, коммунального, банкового и интересу зь товариствами заробковыми и господарскими.

Интересу гипотечный развивався в р. 1888 слабше, як в попередних роках. Дирекция не хотела зь огляду головно на бар-жевий односина збільшати числа листв застав-ных на торгах грошевых, щобы тымь спо-собом не ослабляти курсу. На 551 про-шен о удльене позичок гипот. бдказав Банку краевой позичок в 176 случаях, вы-давъ промесе 308 на загальну суму 1,068.150 ар., а не полагодив зовсім 67 прошен. Зь позичок, на котры выдано промесе выпла-тив Банку краевой 270 в загальній сумь 1,016.200 ар. а именно: на ипотеку бдльших посёлостей 13 позичок в сумь 299.000 ар., на ипотеку мьскых реальностей 81 позичок в заг. сумь 563.750 ар., и на ипотеку сель-ских грунтоб 176 позичок в заг. сумь 153.450 ар. Зь давнйших позичок гипотеч-ных залыго в р. 1888 рать 229 на 80.096 ар., зь р. 1887 лишлось залыглых рать 29 на 13.345 ар. а зь 1886 рать 6 на 2.703 ар. За попереднй роки нема ньяких залогостей. Зь загальнои цифры залыглых рать припадае на бдльшу посёлость 71 рать в сумь 75.955 ар. на реальности мьскй 57 рать в сумь 13.643 ар. и на грунты сельскй 136 рать в сумь 6.636 ар. Силата тых рать постунае досе-скоро и реставция зменшаються зь кождым днем. Зыск зь бддлу гипотечного выно-сив в р. 1888 суму 38.753 ар. Зь концем 1888 р. було в обгу листв заставных Банку краевого на 14.409.400 ар., а позички удльей Банкомь выносили по бдтру-ченю фонду зложеного на амортизацию 14.306.660 ар., супротив чого показуеся по-треба выдати зь обгу и зничити листы за-ставнй на суму 102.739 ар., що мае доповни-тись в терминь льсована зь дня 1 цвтяня 1889. Фонд резервовый бддлу гипотечного выносил вь концем р. 1888 суму 43.614 ар., збдльшився отже о 6.900 ар.

Интересу коммунальный развивався в р. 1888 вь слдуючй способ: Новых позичок коммунальных удльив Банку кра-евой 10 в сумь 250.600 ар., такь що всех позичок коммунальных, як удльив Банку краевой бдд часу своего итнована, ест нинь 117, котры выносятся 1,502.000 ар. Зь тых позичок припадае 18 на повты в сумь 389.000 ар., 37 на громады мьскй в сумь 947.900 ар., а 62 на громады сельскй в сумь 165.100 ар. Зыск зь бддл коммунальнмь выносил в р. 1888 суму 2.967 ар. 23 кр., фонд резервы для облигаций коммунальных, выносил зь днем 1 счня 1888 суму 78.315 ар., збдльшився о суму 32.565 ар.

Интересу банковый выказуе рвно, якь интересу гипотечный зменшеный оборот. В р. 1888 подано до есконту 7.399 вексель в 6,498.007 ар. (менше бдд р. 1887 о 376 вексель на 694.615 ар.), зь котрых принято и зьесконтовано 6.780 вексель на 5,978.170 ар. (менше як в р. 1887 о 244 вексель на 602.658 ар.). Рееконтовано в р. 1888 вексель 2.028 на 1,608.442 ар. Кроки правий зь при-чины несплаты мусив Банку краевой вести при 46 вексель на суму 65.939 кр., зь котрых 43 вексель на суму 62.137 ар. мае бдповдну обезпечу, а 3 вексель на 3.801 ар. представляли естранными. Зыск зь вексель выносил в р. 1888 суму 115.143

родным, речнакомь нашего народу передь свѣтом. Оз смѣливо выповѣв нашу кривду, выказав наш права на истановане середь наших народбв и весь мирь завдзав до суду надь заподняюмоу нашему народови крив-доу. Тарасова кобза озвалася отже не только по Украинѣ голоснымь гомонмь, але й по чужинѣ почули ви голос и зглянулись на давно забытый, вычеркненый зь европейской карты, народь украинско-русскй.

Шевченко ест отже не только нашимь народнымь поетомь, апостоломь правды и на-уки, але й гениемь нашего будущи.

Пробудивши нас до нозого житя, вка-зав намь Шевченко ясноу дорогу, якоу намь треба простувати, бдд навчати нась любити свой родный край, свой народь, свою мову рбдну...

„Нема на свѣтѣ Украины
Немае другого Дѣвпра! —
кляче Шевченко, а хочь вдова-Украинна
Обдрана по-надь Дѣвпримь плаче, —
величь бдд

„Полюбити шарымь сердцемь
Велику руину. — У чужому краю
Не шукайте, не пытайте
Того, що немае
И на небѣ, а не только
На чужому полѣ...
Вь свой хатѣ своя правда
И сила и воля!“

Зь гдринами докарими выступае Шевченко проти украинского паньства, проти „политыхь чорниломь земляковь“, що цуралась мужи-чого народу и его мовы та по московски такь и чешуть Симьонь та люты Батьковь своихь, що зь-малечку Цвелькати не вчили по московска —
Може батько останю корову
Жидамь продавъ, покы вывчивъ
„образованомь“ тон мовы.
Та чи й нинѣ усь сповняемо сей запо-вѣть нашего великого учителя, чи не понеху-

зр. а зь цѣлого бддлу банкового 118,966 ар. Интерес зь товариствами зароб-ковыми и господарскими представляе-ся такь: В р. 1888 удльив Банку краевой 80 товариствамь господарскимь и заробковымь зьесконтованы 3694 ихь вексель на загаль-ну суму 1,598.322 ар. Салдо тых вексель вьносило зь концем р. 1888 штукь 566 на 247.705 ар. а разом зь рееконтоваными 631 вексель на 291.816 ар. Вь томь бддлѣ по-терпѣ Банку краевой страты на трохь то-вариствахь магазинныхь, все прочй оцлачу-вали точно свои довги.

Справа пролажи и курсу еми-сий Банку краевого выказуе приращь 4 1/2% листв заставныхь и 5% облигаций коммунальных зь концем р. 1887 вь загаль-ной сумь 2,327.050 ар. Вь р. 1888 выносили новй емисии тых есконтов 1,266.800 ар. Че-рез р. 1888 умьщено тй есконты на позички и нийшй интересы до высоты 3,186.550 ар., о-стався отже ще приращь на 407.300 ар. При продажи своихь емисий потерпѣ Банку кра-евой страту 24.915 ар., котру покрито пере-несениемь на р. 1888 зыску зь р. 1887 вь сумь 42.610 ар. Курсь листв заставныхь вы-носил зь концем 1888 р. 95 1/4 — 95 3/4% а курсь облигаций коммунальных 100 1/4 — 101 1/4%.

Кромѣ тыхъ звичайныхъ интересовъ под-нялся вь р. 1888 Банку краевой ще и деи-кихъ новыхъ. И такь набуть бдд выдѣлу краевого цѣлу емию зь 1888 р. 4 1/2% — вон позички краевой вь сумь 440.000 ар. и продавъ ихь цѣлу вь томь-же роцѣ зь зыскомь. Дальше одержав Банку краевой бдд прави-тельства право удльяти краевымь рафи-нериямь нафты поручу до 300.000 ар. за податокъ консумцыйный, посредни-чанный имь черезь власти а такь само и до-тои самой высоты одержавь право кредиту-вати за податокъ консумцыйный бдд горьвки. Видици отворив Банку краевой для вла-стителей гораленъ окремый кре-дитъ, о есконто зможуть она выказати, що ужикуть того кредиту лишь на тй инвествция вь горальняхь, якыхь вымагае законъ зь 23 червня 1888 р. ч. 95 в. з. д.

Чистый зыскъ Банку краевого зь всехъ его операций выносил вь р. 1888 суму 58.106 ар. Зыскъ той роздѣлен вь той спо-бѣ, що бѣла постановъ статуу призначе-но зь него 40% на основной капиталъ, 30% на фонд резервовый а 30% на специальну резер-ву для позичок вь облигацияхь коммуналь-ныхъ.

Цѣлый маекотъ Банку краевого вы-носил теперь вь капиталъ закладовмь и ре-зервахь 1,285.469 ар., а коли бдтгалье бдд того 41.460 ар. яко власнѣсть движимѣхь ко-ммунальныхъ, то цѣлый маекотъ представляе-ся вь высотѣ 1,244.009 ар., т. е. збдльшився вь тягу пяталтного итнована Банку краевого по-надь первѣтну дотацию одного миліона ар. о суму 244.009 ар.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На суботнйшмь засѣданю палаты ве-ласа дальша дебата надь титуломь „школы народнй“. На початку засѣданя заинтерпелю-валъ пос. Гайрихъ президента палаты, чи то правда, що вь сѣй справѣ вольно буде гово-рити ще лишь дѣмь бесѣдникамь, бо бдд хотѣв-бы есконстатувати, що послы не добро-вольнѣ уступали бдд дебаты. Президентъ Смолька сказавъ на то, що вь томь не его во-ля, але воля палаты, бо треба зважити, що вь дебать надь бюджетомь мае бути выголо-шеныхь 2.000 бесѣд; куды отже зайдеся, ко-ли кождый посѣтѣ счѣе говорити? — Обдѣла промовлявъ пос. Зисъ яко генеральный бе-

сѣдникъ. Бесѣда его, заповѣдана такь шумно, не зробила великого враженя, хочь треба при-знати, що зь становища либерально-нѣмецкого-буда знаменита. Озъ розочавъ бесѣду свою бдд полемикъ зь Лихтенштайномъ а бдлакъ выступилъ зь цѣлоу беззаглядностю противь министра просвѣты, котрому закидавъ, що бдд не хоче признатися до ньякой партіи и лагодити по-за парламентомь якусь нову но-велю школьну вь дѣлѣ клерикальнмь. Даль-ше выступавъ бдд противь фанатизму римо-католическихъ священникѣвъ, задавъ про вужду вь Тироли, зь-бдднъ мнѣ того выселяють шо-року по кдльканцятѣ тысячѣвъ ар. до Хинт, доказувавъ школьнѣсть вьзунтской пропаганды а на послѣдокъ выступавъ противь антисеми-тизму.

На вечернмь засѣданю промовлявъ ще-яко ген. бесѣдникъ за титуломь пос. Кат-райнъ а бдлакъ ще слдывали деакй фак-тичнй спростованя, зь котрыхъ було замѣне-дѣла съ спростоване пос. Мандичевско-го. Кола вь пятницю промовлявъ посолъ Вурм-брандъ и доказувавъ, що католичка церковь вь Австрій не мае такъ великого значеня и вьплыву, щобы ажь на нѣй опирати политику, сказавъ мѣжъ иншимь: „Поляки суть религій-нй и мають значеня супротивъ православия; але вь Галичинѣ суть ще и Русины, котры суть прихильниками Россіи, и дѣлятого сѣй край не естъ того рода, щобы на нѣмь могла опертись като-личка церковь вь Австрій“. Пос. Манди-чевскй бдповѣвъ ему отже середь грѣмкихъ оплескѣвъ правнѣвъ, що Русины суть добрыми католиками и заведѣтъ вѣрными династія. По-промовѣ референта Цайтгамера ухвалено та-туль „школы народнй“.

О внутрѣшнмь положеню вь Сербіи хо-дѣтъ всѣлякй вѣсти, але переважно пануе по-глядъ, що Сербія довго ще буде стояти зь-далека бдд всякихъ важнйшихъ справъ евро-пейскихъ, бо мусить насампередь у внутрѣ-шнесконсидувати свои силы. Немае такожъ нѣя-ковой обавы, щобы вь самѣй Сербіи выбухли якй неспокои, бо нинѣ такъ якъ бы и не було тамъ нѣякой недоволеной партіи. Правда, суть напредняки, але она такъ обезсилѣвъ, такъ розбиты и народъ такъ ихъ не терпѣтъ, що они мабуть на заведѣтъ перестали грати роль политичну; одно лишь оружіе осталося вь ихъ рукахъ, а то — вѣтрага. Але коли сполученіи радикалы и либералы будутъ широ-вотверто поступати зь народомь, коли имъ удасться предпринятими реформами завести порядокъ вь державѣ и поднести добробытъ вь краю, то тогдѣ и вѣтрага напредняковъ нѣчого не вдѣе. Рефентія и правительство зья-лися теперь добре до дѣла и розпочали бдд урядникѣвъ робити порядокъ. Богато урядни-ковъ, по наибольшой части зь партіи посту-повои, есенсировано або перенесено; головно зроблено порядокъ вь урядахъ политичныхъ и вь полиціи. Межъ иншими есенсировано та-кожъ и правительственного комисара при на-циональнмь банку, давѣтшого союзника Пе-тры Теодоровича. Новоменованй урядникъ суть або радикалы або либералы. Такожъ и вь войску заносяться на важкй змѣны. Дѣте-першнй ген. штабъ мае бути розвязавый, а кадры будутъ за-дѣла ошадности зменшенй. Войскова комисія радѣтъ теперь такожъ надь пляномъ заведеня милиціи вь Сербіи. Тепѣр-шнй шефъ ген. штабу, полковникъ Машко-вичъ мае бути именованый помбчанкомь ми-нистра войны. Говорять такожъ, що не дав-но тому есенсированой офицеры штабѣвъ мають бути реактиваный. Вь дипломатіи сербскій настануть такожъ змѣны. Посольства вь Римѣ и Парижѣ будутъ знесенй. Вѣден-скій посолъ буде заступати сербскій сывавы вь Италіи а лондонскій вь Франціи.

Президентъ министровъ и министеръ дѣлъ заграничныхъ, Сава Груичъ, выслали окруж-

Не бажаемо мы повороту бодрства, аяг-гетманщины, — не гонимо за мѣрками. „Було колись, минуло, та вже не вернется“. Сто-ймо на реальной подвалнѣ народного роз-витку. Не цураемося нашего народу забутого, не понехуемо рбднои нашей мовы, яко на-родъ высѣвлявъ цѣсьнй найкращого ливизму, зложивъ славий на всю Славянщину думы; не бдрѣкаемъ съ братиномь намь Украины, але й не бддаемося у послуги нѣ чужимъ, нѣ сусѣ-дамъ. Дорожиемо нашою народностію, нашою милозвучною мовою, нашою бувальщиною, сла-вными дѣлами лицарѣвъ-козакѣвъ, котрыхъ не уки бунтовниками прозвала.

Народъ украинско-русскй нѣколи не повстававъ до расовои боротьбы зь сусѣдами, такъ и Тарасъ Шевченко не бувъ пропагато-ромъ ненависти и негодды, а бажавъ яко „а-постолъ правды и науки“, щобы усь Славяне

„Стали добрыми братьями
И сынами сонця правды“.

Отже вважаючи себе окремимь народмь, бажаючи собѣ самостѣйного розвитку и при-належнихъ намь правъ народныхъ, не запер-ечуемо нѣ одному народови его сутя поручъ зь нами. Сбдльна праця для добра нашего народу, просвѣта темныхъ незрячихъ братѣвъ, подвигненне нашої народности зь упадку — се наша мета ясна, проста и правдива. Не лякались мы почати нашего дѣла тогдѣ, коли нашъ народъ знехтовано и вычеркнено зь и-сторіи, не жахаемося теперь ити дальше до-рогою, освѣченою ясноу Тарасовымь свѣтломь, коли и свѣтъ вже бачити, що „ще не умерла Украина!“

„Встане Украина
И розвѣѣ тьму неволѣ,
Свѣтъ правды засѣтитъ —
И поклонится на волѣ
Невольничй дѣти.“

никъ до всехъ сербскихъ представителей при европейскихъ дворахъ, вь котрыхъ кажутъ, що все вѣсти, подаванй заграничними газета-ми, будьто-бы король Миланъ заключилъ якусь угоду зь рефентію що-до своего вьплыву на внутрѣшну и заграничну политику суть зовсімъ безосновнй. Король заключилъ лишь угоду зь рефентами вь справѣ своихъ бдд-осинѣ до сына. Угода та бддосинѣ до справъ маекотныхъ, опѣкущества, выхована молодого короля и що-до его бддосинѣ до матери, ко-ролевы Наталіи.

Совѣтникъ Василевичъ, що вѣдѣвъ вь-спеціальнй мисіи до королевы Наталіи до-Ялты, вернувъ вже и привѣвъ бддосинѣ коро-левы. Якъ умовилися рефенты зь королевою, доси ще не вѣстѣ; кажутъ лишь, що короле-ва згодилася зовсімъ на предложеня рефен-товъ. Чи королева приѣде до Сербіи чи нѣ, такожъ не вѣстѣ, хочь не перестаютъ ходити вѣсти, що королева мае вже незадолго вер-нути назадъ и осѣсти на довшій часъ вь краю. Здаеся, що вѣсти тй шарѣтъ напредняки, ко-тры мають надѣю, що при помочи королевой могли-бы вновь прийти до власти. Зь другои стороны и радикалы хотѣли бы вынестии коро-леву до краю, лишь шо либералы и Растичъ та Протичъ тому на перешкодѣ. Париска газета „Temps“ доносилъ о слдуючій сценѣ, кка мала не давню тому розбратисе межъ рефентомъ Протичемъ а президентомъ мни-стрѣвъ Тавшановичемъ. Протичъ, котрый — якъ вѣстѣно — естъ наибольшимь вѣрникомъ ко-роля Милана, жадавъ, щобы Василевича вы-сланого до Ялты, якъ найскорше назадъ бд-кликати. Озъ сказавъ: „Приѣздъ королевой Наталіи до Сербіи бувъ-бы обидою для бу-дущого короля“. На то бддповѣвъ ему Тавшано-вичъ, що Миланъ, зложивши корону, стративъ свои давнй права и не можна нѣякъ дозволити, щобы бдд мавъ теперь ще якй вьплывъ. На-вѣтъ коли-бъ Миланъ бувъ ще королевѣмъ, то радикалы наставляли-бы на то, щобы короле-вой вольно було до краю вернути. Озъ (Та-вшановичъ) розумѣвъ, що не треба сѣмѣшатся и треба приѣздъ королевой бддложити на повѣр-шій часъ, але противъ затвердження фактич-ного заточеня королевой мусить бдд вь вѣсти свои партія запротестувати. На то ставъ Про-тичъ домататися категорично бддлканя Васи-левича и покликывавъ на бажаня короля Ми-лана и на взгляды для него. На то розсер-дився Тавшановичъ и перервавъ ему: „Не думайте, що вы вь Висбаденѣ“.

Король Миланъ выѣхавъ оногды до Кон-стантовополя. Король Александръ бдвѣвъ его ажь до Топчидеру и вернувся обдѣла назадъ, а декотры министры бдвели его ажь до Нишу. Вьсюды по дорожѣ пращалися Сербы дуже энтузіастично зь давнимъ королевѣмъ. Вь Нишу зроблено королевѣ велику овацію. Такъ само и вь Пиротѣ. Тутъ мавъ прѣсѣктъ до короля промову, а король бдповѣвъ ему вь довшій бесѣдѣ, вь котрой завывавъ сербскій народъ до згоды, до вѣрности для молодого короля и до точного сповнованя постановъ конституціи. Вь Софійи повывавъ ексь-короля лишь серб-скій агентъ Давичъ и сербска колонія; ош-пцѣяльной повываня не було, бо король вѣхавъ нѣкогванто. Вь Константинополѣ повывавъ ко-роля сербскій посолъ Новаковичъ и марша-локъ двору та адъютантъ султана. Король по-ѣхавъ екипажомъ султана до готелю, де на приказъ султана грала музика. Вчѣра вь по-лудне бувъ король Миланъ на торжественнй авдѣнціи у султана, а вечеромъ на пирѣ.

Страшна катастрофа, яка постигла нѣ-мецкй корабль военнй коло самоанскихъ остро-вѣвъ, потверджуеся теперь. Буря, що лютѣла дѣя 16 и 17 марта на морѣ коло сахъ остро-вѣвъ, розбила два корабль „Eber“ и „Adler“ зовсѣмъ, а третій „Olga“ выкинула на бдд-водну скалу. Зь залогы першихъ двоухъ кораб-лѣвъ згинуло около 100 людей, а мѣжъ тымъ и 5 офицѣрѣвъ. Затонули такожъ три амери-канскій корабль и все корабль купецкй, що стояли вь портѣ коло Аіа. Зь американской залогы згинуло всего лишь 30 людей. Зь на-сѣвшихъ теперь вѣстей показуеся, що все корабль були бддчасъ бурѣ вь портѣ и хотѣ-ли вь першій хвилѣ бддстатися на отвертѣ мо-ре, але то имъ не удалося; лишь одинъ ко-рабель англійскй выплынувъ щасливо на мо-ре и тымъ уратувався. Вѣсть ея выкликала вь Берлинѣ дуже прикре вражене и высуну-ла самоаньску справу зновъ на першій плянъ. Кажуть, що правительство думае выслати до Самоа два бдльшй корабль военнй, бо естъ обавы, що самоаньска справа може дуже для Нѣмеччины погдбритися, коли сѣй колыонъ не приѣде скоро помбѣть.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

— Видѣлъ щирецномъ Філіи Русного Товариства Педа-гогичного на останнмь еспитѣ засѣданю рѣшилъ: I Скликаати другу конференцію членѣвъ — часъ и мѣсце вызначити зарадъ — зь ось такимъ по-рядкомъ дневнымъ: 1) практична лекція зь дѣт-ми, 2) „На що повиненъ учитель звертати бачну увагу при научаню и выхованю дѣтѣй вь школѣ народнои?“ 3) дѣятѣ п. Дмитерка, 3) мате-ріалъ до вправъ письменныхъ вь школѣ народ-ной, 4) „О христѣанствѣ на Руси“, часть II, дѣятѣ п. Квасника, 5) Всесеня. II. Заложити би-бліотеку вѣли. III. Приняти кількохъ новыхъ членѣвъ. IV. Не уряджувати сего року вечерка вь роковини смерти Т. Шевченка по причинѣ недостатку потребныхъ до того условій.

На заложенне бібліотеки зволѣли вже ла-скаво надбѣлати Вп. Квасникъ зь Раковца 30, и Гораковскій зь Красова 7 книжокъ, за що Ви-дѣлъ сердечну имъ на сѣмъ мѣсці складае подя-ку. Коли-бы хто изъ Земляковъ хотѣвъ причини-тися ласкаво до побольшеня бібліотеки лкимъ даромъ, зволѣти ласкаво надбѣлати подъ адресою: „Кирилъ Малицкй, учитель вь Щирці“.

[illegible]

Ново устроена торговля
під фірмою:

„A la ville de Londres“

поручає на весняний сезон: капелюхи, краватки, ковчирки, маншети, сорочки мужські, скарпет, ки, рукавички, парасолі, палиці, вироби шкіряні розличного роду, мила, парфумерія, води колонійські з перворядних фабрик, також весільні прибори до подорожі в найбільшій виборі по найпристунійших цінах.

З поважань:

ЛЕОНЪ СТАРКЪ

У ЛЬВОВІ 2882 2-10

ул. Кароля Людвика, рогъ Ягайлоньскон 3.

Ц. к. упр. гал. акційний

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы гипотечный

якь такожъ

5% преміовані листы гипотечный

Поручена з провинції выповняє
обвоточною поштою безъ провизіи.

2220 101-0

Пора замовляти світло, щоби не опоз-
нилося на свята!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо з фабрики

СВѢТЛО

почавши одъ 30 кил. I а по 80 зр. II а по 72 зр.
крѣмъ факту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдню
стацію залѣзничу.

Хто замовляє паразъ 50 кил., одержить 3% а при
замовлені 100 кил. 5%, опусту зъ повысшою цѣною

Замовлена приймають: Центральний зарядъ
у Львові и филиї въ Станиславові, Тернополі,
Дрогобичі, Коломиї и Стрию.

2602

Brockhaus Conversationslexicon

въ 15-ти, а

Meyer's Conversationslexicon

въ 16-ти переплетеныхъ томахъ можна

купити підъ дуже вигідними условіями

Адресовати:

А. КРУЛИКОВСКИЙ, Львовъ, ул.

2859 Зыбликѣвичи ч. 5. 7-10

(Зыбликѣвичи ч. 5. 7-10)

Д-ра Е-

гера бѣлье, кафтаники одъ поту

трикотей и сѣткови, рукавицъ

и рушники до натираня

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовъ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ. Ло-
бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найльпша зъ сего, що
истує яко прихѣшка до
кав.

Найльпша зъ сего, що
истує яко прихѣшка до
кав.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигову. Найльпшій
шоколяды, о найльпшій якості и одзначені на всѣхъ
выставахъ. Какао безъ олѣю легке и вѣдмий смачне,
Англ. Rocks D-оръ, кандиты, кандизовані и моро-
женіи овочѣ, Компоты, Цедри, Аранчіи и т. п.

Наші виробы фабричні можна дѣстати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 45-50

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
жолудка.

Schutzmarke.

разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвійнон 70 кр.

Головна высылка у антикаря

КАРОЛЪ БРАДІ КРОМЕРІЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть нѣякимъ
средствомъ потайнымъ. Складові части подані суть при
кождій флашочці въ приписѣ.

Правдивий можна купувати у всѣхъ
2351 1-52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивий Маріяцельскій капль
жолудковій різно фальсують и наслідують. На
знакъ правдивости мусить кожда флашка бути зави-
нена въ червоне запакюванье, заосотрене въ повысшу
марку охоронну и при кождій флашочці на приписѣ
мусить находитися, ще сей приписъ друкований у Г.
Гуска въ Кромеріжѣ.

Правдивий можна купити: У ЛЬВОВІ въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова
Пипеса, Ягн. Рукера, Кар. Скленинского, I. Веворско-
го, Ари. Рашапортъ. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. —
ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбини Мендикой. — ВЪ БРО-
ДАХЪ у ап. Бронса. Витославского, Мих. Куляки,
Валд. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад-
Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А.
Бжеса. — ВЪ БУЧАЧІ у антикаря Корнила Левиц-
кого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книзоблоц-
кого. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Трауффель-
нера. — ВЪ ДРОГОВИЧІ у ап.: Ахмилера, П.
Партиевича. — ВЪ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма.
— ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ
ЖУРАВНѢ: у антикаря Іос. J. Томашевского. — ВЪ
КАМНИЦѢ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского;
ВЪ КОЛОМЫИ у антикаря А. Сидоровича; ВЪ
КОПИЧИНАХЪ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ
у антикаря Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИ-
ЦІ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. I. Жоланьского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у анти-
каря Предимирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у
ап. Омеа. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап.
Ягнмодъ I. оголицы К. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яс-
кевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Виян. Габовского. —
ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мерзьянского. — ВЪ САМ-
БОРѢ у ап.: I. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКО-
ЛѢВѢ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у
ап. Аядр. Даньчака. — ВЪ СОКАЛІ у ап. Евг. Высо-
чаньского. — ВЪ СТАРМѢ МВСТѢ у ап. Ад. Палес-
кого. — ВЪ СТРУЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Ко-
морского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Ягн. Козицого. — ВЪ
ТЕРНОПОЛІ ап. Леона Флишманна и Фр. Ямрутеви-
ча. — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского. —
ВЪ ЧОРТКОВѢ у ап. Людвика Ноеса; — въ ОДЕСКУ
у п. А. Кофтера; — въ СЫНЬВѢ у п. А. Маньковского.
— ВЪ КОЛОМЫИ въ антигъ Ед. Стенция.

**Вигідну
позичку**

можуть одержати самостійні особи, ко-
трі мають порядне помешканье стає,
правильну платню або доходи, пр. про-
мисловцѣ, купцѣ, урядникѣ, официрѣ,
приватникѣ, власителѣ землѣ и т. п.,
посли однесень, одъ 100 зр. до 2000 зр.
яко особистий кредитъ на 6-8% и можуть
єи сплатити легко въ мѣсячницѣ або
чвертерочницѣ ратахъ при помощи не-
реказу почтового.

На нерухомости при интабуляції
4 1/2-5% на колькальну а-мортизацію
позичаєсь въ довільной высотѣ.
Вывше поясненіе листовно админи-
страції „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одновѣдъ
треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ. 2703 15-20

Заступникѣвъ пошукѣсѣ

Мучка зъ костей

препарована кислотою сѣрчанною,
найуспѣшнѣйшій навозъ підъ всѣ-
кѣ засѣвы весняніи и

ПОРОШОКЪ ДО КОРМУ

маючи около 85% чистого фосфо-
рану ваннистого, незельмъ успѣш-
ный додатокъ до корму для всѣхъ
звѣрять домовыхъ и дробіи всѣхъ
кого роду; вилыває на сильній роз-
вой костей будучи худоби, приспѣ-
шає выпашенью, значно побольше
обильность молока у коровъ и про-
дукцію яєцъ у дробіи.

Пакетъ на пробу, заключачій
летто 4 1/2 кильо порошку, высылаетъ
обвоточною поштою за надбавленьемъ
перекладу на 1.60 зъ оплаченіемъ
и оплатою порта до кождої почты
въ Австрій и Нѣмеччинѣ.

Описъ и способъ ужитя якъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошку
до корму, на жаданье безплатно и
франко. 2861 6-25

**Фабрика вытворѣзъ химичныхъ
и навозовыхъ Сѣлокъ коман-
дитової**

Юліана Ванга

у Львовѣ ул. Ягайлоньска ч. 12.

Найдешевше, цѣлкомъ безъ со-
руху, невыгасающее прасова-
нне зельзкомъ

аєть сѣ

при помощи патентованого зельзана и

углѣвъ зъ ДЕРЕВА-BRIQUETTES

зъ фабрики Архикнязя Альбрехта.

Скоро розжариться разъ брикетъ
то можна безъ роздуваня огню,
при чѣмъ не чуетъ наименшого со-
руху, якъ найвыгоднѣйше прасовати
патентованымъ зельзкомъ, а кош-
ты выносятся на годину 1 1/2 кр.

Мѣсяца продажі устроюються вѣсуды.

Поясненія и цѣнники розсылає
на бажанье даромъ и оплатно.

Головне мѣсяца продажі для
Моравы, Шлезка и Галичинъ углѣвъ-
Briquettes Архикнязя Альбрехта у

Юана Роснера въ Пешгѣ.

2865 2-10

Найкраснѣйшій подаркомъ для кож-
дої руской хаты єсть

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ I и II въ оправѣ зъ пере-
сылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленія
адресувати: Ол. Барвѣнський,
Львовъ, ул. Лычаковска н-ръ 7.

I. поверхъ.

Одинка фабрика бі-

лардовъ у Львовѣ ул.

Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готові биларды продаються,

кулѣ, кѣи и всѣлякія приборы.

Биларды обертаніи зъ нашон

робѣтѣхъ, уставленіи въ ре-

ставраціи п. Ландесберга, ул.

Паньска, можна бачити.

2855 5-2 Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

2845

НАЙДЕШЕВШЕ

CHIFFON-ы,

SHIRTING-ы,

продаетъ торговои

Ивана Ридля

у Львовѣ,

Пробѣи на жаданье послать

2845

Церла Карпаты въ горѣшній Угорщинѣ, оддалена одъ стациі
залѣзничой Tepla-Trencsin-Teplitz на шляху долины Ваги
и новоотвореної линіи Vlarapas о 20 минутъ ѣзды, а зъ
Кракова черезъ Oderberg-Sillein можна дѣстатись
въ 9 годинахъ. Найцѣльнѣйшій теилцѣ сѣрчан-
ній австро-угорской монархіи зъ жерелами на
40° С. температуры. Пылине положенье въ
гарной околици лѣсной. Поручають на го-
стецѣ, ревматизмъ, парализъ, неврал-
гив, исхіяєъ, хроничній недуги шкѣ-
ры, карієсъ и некрозу костей и
т. п. Комфортно прилаженіи бас-
сены и оддѣльный купель, пе-
лачаво устроєній поїмъ лезавія
(Hamman) въ маврискѣмъ
стилі.

2845

НАЙДЕШЕВШЕ

CHIFFON-ы,

SHIRTING-ы,

продаетъ торговои

Ивана Ридля

у Львовѣ,

Пробѣи на жаданье послать

2845

Церла Карпаты въ горѣшній Угорщинѣ, оддалена одъ стациі
залѣзничой Tepla-Trencsin-Teplitz на шляху долины Ваги
и новоотвореної линіи Vlarapas о 20 минутъ ѣзды, а зъ
Кракова черезъ Oderberg-Sillein можна дѣстатись
въ 9 годинахъ. Найцѣльнѣйшій теилцѣ сѣрчан-
ній австро-угорской монархіи зъ жерелами на
40° С. температуры. Пылине положенье въ
гарной околици лѣсной. Поручають на го-
стецѣ, ревматизмъ, парализъ, неврал-
гив, исхіяєъ, хроничній недуги шкѣ-
ры, карієсъ и некрозу костей и
т. п. Комфортно прилаженіи бас-
сены и оддѣльный купель, пе-
лачаво устроєній поїмъ лезавія
(Hamman) въ маврискѣмъ
стилі.

2845

НАЙДЕШЕВШЕ

CHIFFON-ы,

SHIRTING-ы,

продаетъ торговои

Ивана Ридля

у Львовѣ,

Пробѣи на жаданье послать

2845

Церла Карпаты въ горѣшній Угорщинѣ, оддалена одъ стациі
залѣзничой Tepla-Trencsin-Teplitz на шляху долины Ваги
и новоотвореної линіи Vlarapas о 20 минутъ ѣзды, а зъ
Кракова черезъ Oderberg-Sillein можна дѣстатись
въ 9 годинахъ. Найцѣльнѣйшій теилцѣ сѣрчан-
ній австро-угорской монархіи зъ жерелами на
40° С. температуры. Пылине положенье въ
гарной околици лѣсной. Поручають на го-
стецѣ, ревматизмъ, парализъ, неврал-
гив, исхіяєъ, хроничній недуги шкѣ-
ры, карієсъ и некрозу костей и
т. п. Комфортно прилаженіи бас-
сены и оддѣльный купель, пе-
лачаво устроєній поїмъ лезавія
(Hamman) въ маврискѣмъ
стилі.

2845

НАЙДЕШЕВШЕ

CHIFFON-ы,

SHIRTING-ы,

продаетъ торговои

Ивана Ридля

у Львовѣ,

Пробѣи на жаданье послать

2845

Церла Карпаты въ горѣшній Угорщинѣ, оддалена одъ стациі
залѣзничой Tepla-Trencsin-Teplitz на шляху долины Ваги
и новоотвореної линіи Vlarapas о 20 минутъ ѣзды, а зъ
Кракова черезъ Oderberg-Sillein можна дѣстатись
въ 9 годинахъ. Найцѣльнѣйшій теилцѣ сѣрчан-
ній австро-угорской монархіи зъ жерелами на
40° С. температуры. Пылине положенье въ
гарной околици лѣсной. Поручають на го-
стецѣ, ревматизмъ, парализъ, неврал-
гив, исхіяєъ, хроничній недуги шкѣ-
ры, карієсъ и некрозу костей и
т. п. Комфортно прилаженіи бас-
сены и оддѣльный купель, пе-
лачаво устроєній поїмъ лезавія
(Hamman) въ маврискѣмъ
стилі.

2845

НАЙДЕШЕВШЕ

CHIFFON-ы,

SHIRTING-ы,

продаетъ торговои

Ивана Ридля

у Львовѣ,

Пробѣи на жаданье послать

ЛІАРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІА СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получавши на власность по старой фирмѣ „Ивана и сына
Серафина“ „Ліарню дзвонѣвъ“ въ Калуші, одзначену сѣбѣнымъ
медалемъ заолугу, лютостмъ похвалымъ и призначеньемъ на
выставѣ тов. им. Качковского въ Коломиі (яко о томъ своего
часу газеты доносили) — маю и теперъ на складѣ готовъ
дзвонѣ, выконую скоро замовленія и приймаю старѣ або ушко-
дженіи дзвонѣ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи вѣсѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за
вѣи дотеперѣшній замовленія въ давнѣйшій сибѣлній а теперъ
можѣ власной ліарни дзвонѣвъ прошу о ласкавіи замовленія такъ
на поодинокій новій дзвонѣ якъ и на цѣлѣ группы. За требо-
вѣи матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣлюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2756 7-24

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Кароль Яворскій

улиця Баторія число 20 у Львовѣ

поручає

складъ

дамской, мужской

на кожду

свои

обуви

и для дѣтой

пору року.

Выготовленъ всѣлякі
по приступныхъ

При замовленяхъ зъ провинції прошу прислати одинъ
чобѣтъ на мѣру.

замовлена

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ пѣдѣ и рус-
скъ свѣтъ) о 5-й годины по полудни. Литературный до-
ходъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“
ходитъ въ второкъ и въ второкъ и пятницу на
рѣчку разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
страція „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Кароля Ло-
ука 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
Duke, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Belungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stuben-
stei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Га-
мбуръ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.
Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ
Львовѣ.

Рада державна.

316 засѣданье палаты послѣдъ дня 23. марта 1889.

Насампередъ рада палата надъ проек-
томъ закона о емісії львівськѣ, предложено-
го закономъ такъ: §. 1. Записъ (облигація) съ
преміями, въ которыхъ всѣмъ вѣрителямъ або
части ихъ, окрімъ сплаты записаной сумы
прошено, въ той способъ забезпечается премія,
что выдѣлованьемъ або инымъ бдѣ припадку
нечисленнымъ способомъ записъ довший маючъ
преміюватися и высота премій мають означитъ-
ся, мають выдаватися (емативатися) только
на основѣ нового закона и только на цѣль
державной. Симъ и зносается бдѣнный поста-
новы выемковъ, котрі истнують въ користь
содержаныхъ институтѣ. §. 6. Кто бы такімъ
способъ посядалъ або намы торговать, подпадае
карѣ грошевої, выносячій найменше пату
насть номинальной вартости тыхъ паперѣвъ,
але не менше якъ 50 зр., а при зарбковѣй
торговлѣ тыми паперами найменше двѣ пати
части а не менше якъ 500 зр., причѣмъ паперы
конфискуются. Заданенные наступае по 5 ро-
ка. §. 7. Кто друкомъ або публично въ
нѣшній способъ забороненъ львѣ або льотеріи,
кажко записъ довший съ преміями оголошуе,
схвалюе або за-дѣла сконфискована курсу по-
куе, дальше кто лѣсты тягненя забороненыхъ
льотерій оголошуе, подпадае карѣ до 300 зр.
Заданенные наступае по одному роцѣ.

Послы съ львівцѣ Пленеръ, Герберъ и
Копъ закидали министровъ, что предлагае сей
проектъ потребный и властно въ нѣмцѣн-
цѣ львівцѣ вышовой проектъ власне въ та-
кой порѣ, коли Греція въ вѣденскѣмъ Union-
bank-омъ робила угоду о затыгненне позичка
20 миліоновъ франковъ, бо се выглядаетъ такъ,
какъ коли-бъ проектъ бувъ вымѣренъ прямо
противъ Греціи; такимъ поступованьемъ пе-
чуютъ добрый взаимны въ Грецію, котрі пре-
дѣ суть въ интересъ австрійско-угорской мо-
нархії. — Министръ Дунавскій одповѣвъ, что
министерство зовѣмъ не мало нагадѣ тымъ
проектъ робити неприемлемости Греціи, и Гре-
ція не чувствуетъ себе нѣмъ дѣтневою, дѣтне-
вымъ може чувствовати себе хѣба Unionbank.
— Референтъ п. Вѣльнскій высказавъ надѣю,
что сей законъ творитъ може початокъ акціи,
котра викиди доведе до знесеня льотеріи. —
Одтакъ принято цѣлый законъ згдѣно всѣми
сторонниками палаты.

Наступила дальша розправа надъ буд-
жетомъ министерства просвѣты,
именно надъ титуломъ надѣбръ школь-
ныхъ.

Посолъ бар. Думрайхеръ (Нѣмцѣ-цен-
тралистъ съ Каринтіи) выступивъ пристрастно
противъ протѣгованью министерствомъ Тафого
славянскаго элементу. Одъ сорокъ лѣтъ, ка-
завъ, численнй версты нѣмцевости, которыхъ
характеръ бувъ зовѣмъ нѣмцѣй, припали
славянству. А чи стратили въ тыхъ 40 ро-
кахъ Славяне что-небудь до Нѣмцѣвъ? Значи-
лося бдѣ малого, бдѣ рѣвноправности, а вѣ-
до цѣлководного панованя славянскаго элемен-
ту. Такъ дѣсея въ Чехіи и Моравіи, такъ и
въ полудневѣй Славянщинѣ, бдѣ Аврїи до по-
лудневѣй границъ Стерїи и Каринтіи. Въ о-
передку того славянскаго руху въ Краинѣ,
абсолютнѣйшій соймъ и выдѣль краевый,
школьна рада краева, котра промышленно тор-
говельна, товариство господарске, рада мѣска
и толицѣ. Посады президента краю, маршалка
краевого, президента суда краевого, епископа,
президента коморы торговельной и т. д. замѣ-
щенъ Словѣнцями, всѣ гимназіи краю подоста-
вали словѣнскихъ директорѣвъ, бдѣ первого
административнаго урядника въ правитель-
ственой палатѣ Любяны до послѣднего ка-
тедрна въ сельскій пѣбаній володарѣ тѣль-
ко Словѣнцѣ. Найобразованѣйшій и найзмож-
нѣйшій версты, котрі же все суть нѣмцѣй,
чувствуютъ себе пересѣдоваными и притѣс-
ненными, для нихъ настали таки часы, якъ для
радарства и мѣщанства въ російскихъ про-
винціяхъ балтичскихъ. Словѣнскій рухъ иде
въ Краинѣ до полудневѣй Стерїи, а такъ за-
на великословѣнська идея мае вже и тамъ ме-
же священниками, урядниками, нотаріями, адво-
катами и учителями, которыхъ спроваджуеся
въ Краинѣ, а навѣтъ въ Хорватіи, численнхъ
приклонниковъ. Словѣнцѣ, не довѣряючи влас-
нымъ силамъ, замовили собѣ у австрійской
державы утворенне литературна, а навѣтъ утво-
ренне литературнаго языка. А добродушне ми-
нистерство просвѣты, смѣхъ сказати, зарядило
рѣдъ литературнаго розвою на коштъ ера-
ріальный. Укладано терминологию черезъ „ко-
мисію“, подавано бдѣуству учителямъ серед-
ныхъ школъ, чтобы, заимѣвъ уагы въ школѣ,
рѣшили литературу, т. е. переиздали нѣмцѣу
книжку, або въ троихъ нѣмцѣнхъ книжокъ у-
кладали четверту а потѣмъ переиздали. Тымъ
способомъ вытворюеся штучна литература, ко-
тру цѣлородну можна за двадцать золотыхъ
купити. Словѣнскій параллельнѣ мають закла-
даться вже и въ полудневѣй Стерїи, въ Мар-
бургѣ и въ Цилли. Министръ просвѣты сво-
имъ славутнымъ декретомъ что-до школъ серед-

ныхъ зрѣбавъ Чехамъ и Словѣнцямъ подвѣину
присуду, бо познѣсавъ нѣмцѣй школы и тымъ
ослабавъ Нѣмцѣвъ, а позаводивъ и заводитъ
чешскій и словѣнскій школы середній и проми-
словѣй. И клерикалы мають робити собѣ до-
брѣ надѣй: обвиненне просвѣты народу у-
дасться имъ. Дальше обговорюе бесѣдникъ
словѣнченне Каринтіи, де народови будѣто-бы
противъ его волѣ накидаеся словѣнскій языкъ.
Якъ теперѣшній розвѣй же якійсь часъ по-
требае, то въ значно бѣльшой части Австрії
запанують цѣлкомъ Славяне. Але тогда они
не будутъ задовольтиса половинными користя-
ми, они не схотятъ лишити державѣ конеч-
ныхъ до удержаня державной единицы реквизи-
тѣвъ, такъ что держава буде мусѣла тогда
зновъ нѣмцѣйскій элементъ кликати въ помѣчъ,
але за пѣзно, бо сей элементъ политично за-
надто буде ослабленъ а территориально за-
надто выпертый. А рухъ славянскій, подѣм-
чуванный съ горы и зо вѣнъ, не стане и не
дасться задержати: тутъ не йде о поодинокій
мѣры, о рѣвноуправленне, цѣлю есть осяг-
ненне власти крокъ за крокомъ въ Побережѣ,
въ Краинѣ, въ Долнѣйшій Стерїи, въ Карин-
тіи, ажъ прийдѣ до великой словѣнскѣй про-
винціи на полудни. Але и на томъ же не мае
бути конецъ: словѣнскій очи любуются мрѣ-
ю „словѣнскаго озера, котре влѣсаетъ въ
велике славянскѣ море“. Аодакъ наше пра-
вительство и дальше буде держатися той фаль-
шивой гадки, что Австрія, не мѣжуча же бу-
ти першѣмъ нѣмцѣйскѣмъ монархствомъ, мусѣтъ
пробоватися яко друге монархство славянскѣе.
Але горе политикамъ, що смѣють таке дора-
джувати своему монарху! Бо съ сею ролюю
въ славянскѣмъ свѣтѣ мусѣтъ скѣпчати-
ся такъ само якъ въ италіянскѣмъ и нѣмцѣ-
йскѣмъ, а австрійска корона въ той нерѣвнѣй
борѣбѣ мусѣтъ такъ само и въ тыхъ самыхъ
причинахъ улячъ, якъ супротивъ династіи савой-
ской и гогенцоллернскѣй. Правдоподобно есть,
что мы всѣ тутъ агромаженъ не доживемо свѣтъ
остатнихъ наслѣдѣвъ политики гр. Тафого,
але нашимъ обовязкомъ есть до остатнихъ хви-
лѣ тую политику поборювати. (Гучий отлѣски
и Гратуляція.)

На концѣ засѣданя бдѣчтано интерпел-
ляцію антисемитскихъ послѣвъ въ справѣ кон-
фискации антисемитской газеты. Интерпелляція
була такъ уложена, что въ нѣй была повто-
рена цѣла сконфискована статья, однакъ пре-
зидентъ, Смоляна, помимо протесту п. Тарка,
казавъ при бдѣчтываню интерпелляція тую
часть еи, що мѣстала сконфисковану статью,
пропустити.

Дописы „Дѣла“.

36 Стрыя.

[Вечеромъ въ XXVIII роковины смерти Т. Шевченка.]

И мы Стрыяне по старому звичаю опро-
вадали въ нѣдѣлю (31 н. ст. марта) XXVIII мѣ-
роковины смерти Тараса Шевченка. Интели-
генція мѣсцова, мѣщанство руске, офицеры
гарнизону и молодежь руска явилась на кон-
цертъ въ повѣмѣ числѣ. Де-хто лѣшь сидѣвъ
дома. Мимо дже поганыхъ дорогъ прабуду
на се торжество всенародное и доколичне па-
триотичное духовенство руске, являясь числен-
но и селяне, котрымъ культъ Шевченка ста-
лся вже потребою духовною. Интелигенція поль-
ска, по переду профессору гимназіальній, по-
читла память Тараса такоже въ значнѣмъ чис-
лѣ. Велика сала въ готели подѣ „Чорнымъ
Орломъ“, де теперь мѣститися казино наше,
наповнилась гѣстами по берега. На крѣслахъ
пѣшався красныи нашъ цѣвъ жѣвочій.

Програму концерту подали мы вамъ вже
давѣйше. Була она богата и рѣзвородна, а
каждый еи номеръ вышѣвъ мѣль-бы съ рухъ
дѣйствыхъ артистѣвъ. За стараньемъ комите-
та мѣсцоваго, именню за стараньемъ неслучу-
чно трудолюбиваго проф. Ивана Вахнянина,
взяли участь въ концертѣ по-наилучшій силы
хору товариства „Лютѣ“ зб Львова, пп. Пет-
винскій, Арданъ, Лѣвецкій, Купчинскій, Ават.
Вахнянинъ. Вѣтошинскій, Телиховскій, Сто-
танчукъ, Прохазка и д-ръ Богданскій. Вже то
товариство „Лютѣ“ славиться бдѣ давна тымъ,
что въ концертахъ рускихъ бере участь якъ
найохотнѣйше, а выступами своими впоишъ ар-
тистичными причинаеся не лишъ до свѣдѣности
празничныхъ нашихъ народныхъ, але и будитъ
въ цѣлѣмъ краю охоту до свѣта. Якъ выпали
всѣ хоры „Лютѣ“, а крѣмъ программовыхъ бу-
ли и надпрограммивъ, о томъ вамъ Львовцѣмъ
писати не треба. Та такъ званій „бѣмъка“ то-
варства „Лютѣ“ — то дѣйствій бисеры ар-
тистичный, то „пѣня“ въ дѣйствѣмъ значенно
сего слова. Розумѣеся, что ослѣскамъ не бую
кѣнця и что каждый номеръ повтаряно по фре-
нетичнымъ ослѣскамъ до крайности одушевле-
ной публики. Гармонизованъ Цетвинскимъ
три народный пѣснѣ: „Моя мати верховина“,
„Якъ ночь мя покрѣе“ и „Ой похвае князь
Ратуха“ були для насъ новостію и дали спѣ-
знати, что не конче треба намъ въ чужихъ ли-
тературахъ музичныхъ шукати за творами, ко-

ли народъ нашъ самъ выкохавъ такімъ жемчу-
ги въ пѣсню народній.

Сольовый нумеры выповняли: П. Вѣто-
шинскій (баритонъ), представивши съ по-
нымъ чувствомъ двѣ Лисенковъ композиціи:
„Ой чего ты поцорнѣло зеленое поле“ и „Ой
Дѣвѣ мой, Дѣвѣ“. Выкананье вдоводило и
наибѣльше выбагавыхъ слухателѣвъ. Нѣж-
венко и точно выканали такоже: и-на Софія
Шепаровичѣвна Витвицкаго варіацію на те-
матъ: „У сусѣда хата бѣла“, п. Купчинскій
„Концертъ Умлявѣта“ и свое путаурѣ съ на-
родныхъ пѣсень. А вже вѣлыми талантливою
декламаторкою показалась намъ панна Г. Во-
лянська, выголосивши съ драматичнымъ ко-
лоритомъ Шевченкова „Гамалію“ и Вороб-
кевича: „Гостинецъ зъ Босны“. Хоть у насъ
увѣшило въ вѣчній всякій декламатѣвъ, выго-
лошеній солодкими устами дѣвочими, хвалити
безусловно — мѣль-то для заохоты — то
тутъ слова похвалы не плывутъ зъ сего же-
рела, а суть добре заслуженнымъ лавромъ
олимпийскимъ.

Що-жъ вамъ бѣльше розказати про нашъ
концертъ? Отъ мусимо же похвалитися одною
новостію, котрой бы и музикальный Львівъ
мѣлъ намъ позавидувати. Маємо тутъ на тамъ
цѣ хоръ мѣщаный, нашу давню власнѣсть и
гордость. Але отсе вѣлыми брадною, что хоръ
сей явився въ-перве на естрадѣ концертной.
Хоръ нашъ мѣщаный, а зложеній майже въ
цѣлости съ силъ мѣсцевыхъ молодого поко-
лѣня мѣщанства руского, негнѣе у насъ бдѣ
якихъ 15 лѣтъ. Повставъ бѣтъ въ нѣмцѣнцѣвъ
патриота нашего, о. Федусевича, проф. гимна-
зіи, а управляе нимъ невтомимый профессоръ
музыки, п. Герустъ. Продукція сего хору суть
дѣйствію окраско що-недѣльного богослуженя
и въ всякою правую выкову бѣтъ творы Бор-
тинянского. Симъ разомъ зважиса бѣтъ выступи-
ти — побѣчъ „Лютѣ“ — съ вторымъ пок-
Вербичко, въ „Завѣщаньемъ“ Шевченка.
Продукція выпала якъ найудачнѣйше, а се за-
мѣтно, что и члены „Лютѣ“ становли побѣчъ
нашихъ домородныхъ „артистѣвъ“, не погор-
дали нами, бо „нашѣ“ на то впоишъ собѣ за-
служили.

Вѣнци мусимо заявити всесторонне при-
знанье о. Бобикевича за его старанный и о-
сновно обрѣженный дѣлѣ о Шевченку. Пре-
зидентъ не обмежиса на стереотипный фразы,
а увѣишѣвъ въ тематъ глубше. Въ першій
части говоритъ о поэтической стойности творѣвъ
Шевченковыхъ, о его загально людскихъ, гу-
маннхъ идеяхъ; въ другой пояснѣвъ пережи-
ты народомъ нашимъ, а раскрыты доверва по-
ематами Тараса и въ властвѣмъ свѣтлѣ по-
казану исторію нашу. Збѣранный гостѣ выслуха-
ли бдѣчтѣ въ великую увагою, что не заведѣмъ
бувае.

По концертѣ засѣло якихъ ето особѣ до
комеру. Посыпалиса тоасти, поплыли заслу-
женній подяки за комитету, полился легкій
гулѣръ нашъ мало-русскій. Въ одной хвилѣ збѣ-
раве товариство почувѣе мѣль-бы одною
шпиркою родною. Пошли разговоры, а хоръ
„Лютѣ“, не струдженній въ продукціяхъ, до-
ливавъ до загально веселости жару и охоты.
Збѣранный розходилсѣ и не могли розбѣйти.

Нѣтъ, т. е. въ понедѣлокъ, збираются
деякіи патриоты нашѣ на першу довѣрчону на-
раду въ справѣ недалекыхъ выборовъ до сой-
му. О результатѣ нарады донесу вамъ неба-
вомъ. Правительство — то даво, что прави-
тельство — мало вже найти якогось кандида-
та на посла соймоваго въ горахъ скѣльскихъ
— розумѣеся Поляка. Чи твердый Бескидъ у-
лягне прессіи — побачимо.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ субботу закнѣчалася дебата надъ буд-
жетомъ министерства, а тымъ самымъ закон-
чалася найважѣйша справа въ парламентѣ,
бо до жадной не лагодилось только бесѣдникъ
якъ до сен справы. Вчера розпочалася
дебата надъ бюджетомъ министерства финан-
совъ и була досѣть оживлена, але не потягве-
ся дого; дочерва дебаты надъ бюджетомъ
министерства судѣбничнаго стануль бѣльше го-
рячѣй и вже теперь лагодиться до нихъ богато
бесѣдничѣтъ. Мѣжь нимими мае промовляти
также Пернерсторферъ о Галичинѣ и можна
сподѣватися, что бесѣда его буде вѣлыми цѣ-
кава. Цѣла справа бюджетова стоить теперь
такъ, что можна сподѣватися, что дебаты надъ
бюджетомъ закнѣчатся скоро, а потѣмъ при-
дутъ на порядокъ дневный ше деякіи справы
зѣлѣнчій въ засѣданя рады державной бдѣтъ
могли бути закрыты ще передъ великодними
святами.

На вчерашнемъ засѣданю палаты послѣвъ
промавлѣвъ при титулѣ „зарядъ центральный“
министерства финансовъ пос. Таркъ и вы-
ступивъ бувъ дуже остро противъ мин. Дуна-
вского за то, что бѣтъ подѣирае Ротшильдѣвъ
и другихъ богачѣвъ, а для народу не робитъ
нѣчого. Онъ домагався зменшеня податку до-

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

въ Австрії: за Границю:
на цѣлый роцъ . . . 18 зр. на цѣлый роцъ . . . 24 зр.
на пѣвъ роцъ . . . 9 зр. на пѣвъ роцъ . . . 12 зр.
на чверть роцъ . . . 4 зр. 50 кр. на чверть роцъ . . . 6 зр.
на мѣсць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый роцъ . . . 16 зр. на пѣвъ роцъ . . . 8 зр.
на чверть роцъ . . . 4 зр. на мѣсць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подѣ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи звертаются лише на попередне
застереженне. — Рекламція неопечатанъ вѣдѣль одъ порта.

Поодинокое число коштуе 8 кр. а в.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. одъ одною
стрѣчкѣ печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а в.

Подяки числятся по 10 кр. одъ стишка.

мового и грунтоваго, дешевой соли, знесеня
малон льотеріи и заведеня прогрессивнаго по-
датку доходоваго. Опѣсла мавъ Крон авѣт-
теръ знамениту бесѣду, въ котрой остро кри-
тикувавъ способъ побѣраня податковъ и ска-
завъ, что послы не повинны доги ухвалювати
податковъ, доки не буде заведене загальне
право голосованя. По промовѣ пос. Бѣлинъ-
ского, котрый боронивъ министра финансовъ,
ухвалено титулъ „зарядъ центральный“. При
титулѣ „дирекція финансовъ“ промовлявъ пос.
Тавше и агадавши про замѣтъ д-ра Смоляки,
чтобы бесѣдники дого не говорили, сказавъ:
Усунѣте змыи станѣ въ Австрії, а послы пев-
но не будутъ дого промовляти. По сѣмъ за-
крыто засѣданье.

Наконецъ и угорскій парламентъ упоравъ
сѣ вже съ закономъ войсковымъ и ухвалѣвъ
вчера цѣлый сей законъ. Нѣмъ мають же уха-
лися додатковѣ постановы до закона войско-
вого а палата панѣвъ буде вже симъ днями
могла приступити до нарады надъ симъ зако-
номъ. Здаеся, что въ палатѣ панѣвъ пойдѣ де-
бата далеко скорше, якъ въ палатѣ послѣвъ.
Тисса заявивъ, что предложитъ провѣтъ зако-
на, посля котораго не вѣльно буде покликну-
ти послѣвъ до войска безъ приволеня парла-
менту. Цѣсаръ выѣхавъ вчера на два дѣи до
Вѣдн а бдѣтъ поверне и побѣстане въ Бу-
дапештѣ мабуть ще до 15 цвѣтня.

О гостинѣ монархѣвъ въ Берлинѣ пишутъ
зъ бдѣмъ до „Fremdenblatt-y“ такъ: Въ до-
бре понизформованныхъ кругахъ берлинскихъ
не знаютъ нѣчого о зѣвѣдѣ троихъ монархѣвъ.
Що-до выѣзду цѣсаря нѣмцѣкого, то выдано
уже давѣйше розпорядженне и досѣ не змѣ-
нено въ нѣмъ нѣчого. Цѣсаръ Вильгельмъ вы-
ѣде въ маю до Англіи, лѣтомъ буде гостити
у себе царя а въ другій тыждинѣ мѣсяца
серпня загоститъ до Берлина цѣсаръ Францъ
Іосѣфъ и перебуде тамъ черезъ три дѣи.

Недавно тому насѣбла була зъ Цюриху
въ Швайцаріи вѣсть, что якійсь студентъ зъ
Россіи заложилъ були тамъ въ якогось арѣ
недалеко мѣста хемичну лабораторію и робилъ
тамъ бомбы. Студенты тѣ належали до яко-
гось товариства нигилистичнаго и полиція
швайцарска знала о томъ, але нѣколи не мо-
гла ихъ на нѣчѣмъ зловити. Ажъ одного дня
настала въ лабораторіи експлозіи, подѣсавъ
котрон одного зъ тыхъ студентѣвъ, Бриштай-
на, смертельно поранило, а другого Демского,
тяжко-покалѣчило. Обоихъ студентѣвъ приве-
сено до шпиталю въ Цюриху, а прочіи студен-
ты и студентки повѣткали. Комисаръ цюрих-
ской полиція Фишеръ розказуе, что бѣтъ пере-
слухавъ Бриштайна въ шпиталю передъ смер-
тею и той сказавъ ему, что студентамъ розхо-
дилось о то, чтобы вынайти якусь нову мате-
рію выбухову и новый рѣдъ бомбъ назначе-
ныхъ до Россіи, але бомбы тѣ не була при-
значенъ вже теперь до якогось спеціальной
ужитку; ходило лишь о то, чтобы въ бдѣвѣд-
нѣй порѣ мати и бдѣвѣдѣе оружіе. Такъ са-
мо збѣнавъ и другій студентъ Демскій. Фи-
шеръ вѣтъ того погляду, что нигилисты зо-
вѣмъ же не розбѣити, якъ то загально при-
пускають въ Россіи, а Цюрихъ и Женева, то
лишь двѣ окреміи стаціи нигилистѣвъ, а цѣ-
лый рухъ выходѣтъ зъ Парижа, де мають бу-
ти проводѣръ сен революціонной партіи росіи-
ской. Такожъ каже Фишеръ, что росіискій ни-
гилисты не стоить въ нѣкій звязъ зъ анар-
хистами и социалистами поза Россією, они —
то спеціальность чисто росіискія, національна.
Посля „Daily News“ мала полиція росіискія
арештувати въ Петербургѣ, Москвѣ, Харьковѣ
и Одессѣ богато особѣвъ, что стояли въ звязѣ
зъ загаданными студентами. До сего факту бдѣ-
носиться мабуть также и недавна вѣсть о
атентатѣ на царя.

Одъ якогось часу перебувае Драганъ
Цанковъ въ Вѣлградѣ и якъ кажутъ, думаетъ
осѣсти тамъ на довѣй часѣ. Онъ бувъ ко-
ли дѣвъ тому назадъ на авдіенціи у ко-
лыхъ министровъ, головню же конференцѣвъ
довѣй часѣ зъ министромъ дѣлъ загранич-
ныхъ и министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ о у-
словіяхъ, подѣ якими мѣль-бы бѣтъ осѣсти въ
Вѣлградѣ. Онъ старався также о авдіенцію у
Растяча и мавъ бути оногды у него на авдіен-
ціи. Кажуть, что Цанковъ носиться въ яка-
мись важными планами политичными и ста-
рався впливати на радикалѣвъ въ нацрѣмъ
руссофилской политики, а звѣстно, что ради-
калы були досѣ менше прихильніи Россіи якъ
либералы. Немалу увагу звертають теперь въ
Вѣлградѣ на политичне стаовище Пашича,
котрый уважася головою радикалѣвъ. Бѣо
аспирация клоняється бѣльше въ сторону
старон Сербіи а Македоніи якъ до Босны и Гер-
цеговины. Вирѣшѣвъ радикальна партія займатъ
теперь головню лишь внутрѣшними справами,
консолидацію своихъ силъ и подѣвигненемъ
народу зъ матеріальнаго руины, а о политичѣй
заграничній або о якихъ новыхъ запутани-
нахъ нѣхто и не думаетъ.

Кн. Фердинандъ вернувшись вчера съ своею матерію кн. Клементиною въ Филиппополю до Софій. Фактъ, что князь бѣжалъ до часу въ Бѣлградъ до Филиппополя и перебувалъ тамъ въ ожиданіи дошій часъ, завернувшись же на себе у вагу Порты, котора добачу въ томъ жѣ быль пиланъ политическій. Кн. Фердинандъ — кажутъ въ Константинополѣ — має завести тѣвнѣйшу связь мѣжь пѣвнѣю и полудневою Болгарією а въ Филиппополя хоче зробити другу резиденцію. Пачевищъ выхавъ до Константинополя, чтобы тамъ вести переговоры съ ексархомъ болгарскимъ, въ котрымъ жне бѣдъ давна въ дужбѣ, и чтобы его наклонити до прихильного становища еупротавъ князя и правительства въ звѣстѣмъ конолактъ въ епископахъ.

НОВИНКИ.

— Вѣсти изъ колоній русскихъ въ Америкѣ. Управляющій зарѣдъ Народныхъ Торговель отворивъ нову филоію въ Шамокахъ, одкупивши склепъ бѣдъ одного Галичанина. Заразъ першого дня розпродавъ склепъ товаровъ на 674 доллорѣвъ. Зъ того можна вносити, что филоі въ Шамокахъ бѣде належати до наилучшихъ — Братство св. Михаила въ Фриландъ приступило до „Униі Братствъ Рускихъ“. Фриландскѣ Братство числитъ 60 членовъ. — Въ першій половинѣ марта зновъ до 30 Русинѣвъ въ Шенандорѣ приняли обывательство американскѣ, мѣжь тими и ти, що недавно приѣхали изъ п. Сѣменовичемъ. — На богослуженію въ першу недѣлю Великого посту явилось въ церкви шенандорскѣмъ кѣмъкохъ Арабѣвъ, а о. Волинскій по евангелію рускомъ одчитавъ для нихъ евангеліе по арабски. Арабы дуже урадовалися и дякували о. Волинскому, заклиючи, що нѣколи не сподѣвалися на такой далекой чужбѣ почути слово Боже въ своій родной мовѣ. — И въ Америкѣ жиють рабуютъ нашихъ людей: бѣдъ трехъ робѣтниковъ Михаила Гижна и Ивана Калафуа въ Пеквию и бѣдъ Юрія Мацайла въ Конелсвиллю выманили жидки 345 доллорѣвъ, чтобы нѣбы-то выслати родинамъ тыхъ робѣтниковъ до старого краю, — забрали грошѣ и утѣли кудысь.

— Центральная комиссия статистична вымагала въ своѣмъ часѣ бѣдъ урядовъ парохіальныхъ вѣстей о станѣ метрикъ приходскихъ. Многѣ изъ душпастирѣвъ, що вѣсти тѣ переслали въ мовѣ руской, дѣстали припорученіе, написати тѣ вѣсти на ново въ нѣмецкой мовѣ. Се не значило-бы много, коли-бы подобно поступили также тогда, коли тѣ вѣсти по польски були написанъ, якъ много душпастирѣвъ обр. лат. зробило. Однакъ згадана комісія не мала бѣдъ жадати змѣны реліцій, въ польской мовѣ предложеныхъ, на мову нѣмецку. Шо иншого выдалось їмъ, жадати сего бѣдъ Русинѣвъ. Однакъ, якъ зачуваемо, многѣ изъ душпастирѣвъ выдали на се возваніе жаданіи реліцій утративши: на одній сторонѣ по руски, на другой по нѣмецки, изъ такоу концѣвою, въ обоухъ языкахъ нотаткою: „Предложеніе одновѣди предкладається и въ руской мовѣ тому, чтобы право урядована въ сѣй мовѣ было обезпечено и опрокінена увага, мовѣ-бы оя мовѣ въ публичномъ житію не була уживана“. — Справа, о котрой доносимо, есть въправдѣ дробна, але може придається вѣдомость, якъ часомъ поступати мусѣтъ Русинѣ, чтобы передъ властями, котрі руску мову радѣ бы зглядити зъ лица землѣ, права сѣи мовы обезпечити.

— Маршалокъ жовидеской рады повѣтовон гр. Мечиславъ Мѣйшекъ, дѣставъ бѣдъ рады вѣстумъ недѣвѣрѣ. „Гр. Мѣйшекъ — якъ пишуть въ Жовквѣ до „Куріера Львовскаго“ — знайшовся въ такомъ лабиринтѣ, що нѣка Ариадна его не выведе. На засѣданію рады повѣтовон д. 23 п. ст. марта стояло на порядку дневномъ справозданіе зъ рахункѣвъ за мин. рѣкъ. Комісія ревизійна, зложена зъ пп. д-ра Дрималика, о. Санюцко и Розадовскаго, перейшовши господарю и рахунки, знайшла такі недокладности и хибы, що высказала свое недовѣреніе и внесла, удѣлѣти маршалкови абсолютію, але зъ застереженіемъ, чтобы на будуще въ выдѣлѣ панувать болѣшій порядокъ. Рада при голосованіи не удѣлила маршалкови абсолютію и высказала ему вѣстумъ недѣвѣрѣ.

— Додатокъ заслуги одержалъ: сов. о. Василь Ильинскій, директоръ руской гимназіи и Козьоль, директоръ IV гимназіи у Львовѣ по 240 зр., а Стан. Сѣдлецкій, директоръ гимназіи въ Краковѣ и Кароль Беноні по 200 зр. Додатокъ той есть невычайнымъ одзаченіемъ. Треба и то сказати, что министерство полагало справу ажъ по двохъ рокахъ бѣдъ выслати предложѣна краевон рады школьной, котра поручала до того одзаченіа далеко болѣше людей заслуженныхъ на поли педагогів.

— Зъ Богородчанъ пишутъ намъ: Въ 265 ч. „Дѣла“ зъ д. 26 падолѣста 1888. заявивъ публично Веч. о. Л. Витошинскій, бывший членъ повѣтовон рады Богородчанской, що ще 25 жовтня 1888 зложивъ мандатъ зъ сего обовязку зъ причины, що его физическій станъ здоровья не дозволяе ему сповняти обовязковъ радного повѣтовон въ Богородчаныхъ. На той подѣставѣ заинтерпелювавъ на засѣданію рады д. 14 марта с. р. о. К. Пачовскій п. маршалокъ, що сталося зъ резинацією и зложеніемъ мандату о. Витошинскаго, и для чого въ майже пяти мѣсяцяхъ не розписано доповнѣочного выбору? На то п. маршалокъ одповѣвъ, що о зложенію мандату о. Витошинскаго нѣчого не знае! Годѣ не вѣрити о. Витошинскому, ко-

трый самъ тую вѣсть до „Дѣла“ подавъ, — отже виною буде мабутъ непорядокъ въ канцеляріи. де не только акты, але и грошѣ, (мимо того, що справлено велѣзну „Wertheim“ касу) пропадаютъ...

— Комитетъ для устроєнія концерту въ XVIII-мъ роковини смерти Т. Шевченка у Львовѣ має честь подѣкувати: Вп. Радѣ мѣста Львова за одѣтупленіе салѣ, пани Волинскій за доставу цвѣтовъ, пани Биберовичевѣй, пани Гладилевичевѣй, пп. Цетвиньскому, проф. Вольфстелени, Невядомскому, Вѣтошинскому и всѣмъ членамъ „Лютѣ“, що взяли участъ въ концертѣ. Сердечно спасѣ-Богъ!

— Комитетъ. — Дня 17 лютого с. р. бувъ я свѣдкомъ отворѣна чинальнѣ народномъ въ Бѣлинѣ великой. Читальня та заєнована заходомъ мѣсечного учителя п. Икова Городиского и господаря п. Петра Литиньского. На першихъ загалныхъ зборахъ выбрано головою п. Петра Литиньского а заступникомъ п. Икова Городиского, а на членѣвъ выисалися першій господарѣ зъ села. Заложеніе читальнѣ въ Бѣлинѣ въ Самборскѣмъ есть проявою великого поступу. Въ Бѣлинѣ бо въ короткомъ часѣ, бо въ кѣмънацѣти лѣтахъ, жиють дуже розпаношилися. Жидѣ Шварцъ, котрый пришовъ бувъ до сѣдѣ зъ кѣмъкома сотками золотыхъ, нинѣ есть властительмъ реальности въ вартости кѣмъкадѣсти тысячѣй и першымъ паномъ въ сѣлѣ. До того богатства пришовъ онъ зъ шинкарства а нинѣ вже и вѣтыдавъ-бы бути шинкаремъ. Ажъ сумъ збирае згадати на недавній ще часы, якъ многѣ заможѣйшій господарѣ въ Бѣлинѣ марнували майно свое черезъ пѣнянство. Де-жъ глядѣти тыхъ, котрі могли бути свѣтилами въ сѣлѣ? Передчасно покрыла ихъ сыра земля а родины ихъ о-сталися нинѣ майже жебраками.

Тожъ честь Вамъ братѣ, що Вы пѣзнали хибы Вашихъ попередникѣвъ и постановили зло направити. Сходѣться якъ одна згѣдліва родина до читальнѣ, учѣсьте и тверезѣсьте, будьте примѣромъ и для сусѣдныхъ сѣлъ. Просвѣта новалитъ коршму а подѣнѣе церковь, просвѣта одверѣне многихъ бѣдъ згубныхъ процесѣвъ судовыхъ, просвѣта не позволитъ Вамъ голосувати при выборахъ за графами, князями и т. п., але за рускимъ патриотомъ. Дорогоу просвѣтѣ збогачете передъ Богомъ и людьми, а добра слава Ваша не загине у потомковъ! — Свѣщенникъ.

— Зъ Долинѣ доносѣтъ намъ: Въ Долинѣ пробувае бѣдъ четверга п. Мандичевскій, совѣтникъ ц. к. намѣстництва, и веде доходженіа противъ знаного Цѣшки, старосты долиньского П. Мандичевскій має дуже багато работы...

— Теревовскій староста гр. Леонъ Скорупка одобрѣвъ собѣ въ недѣлю житѣя выстрѣломъ зъ пистолету.

— П. Радованъ Кошутичъ, академикъ Сербъ, знаный нашимъ читателямъ зъ своей прихильности до Русинѣвъ и зъ похвальномъ рухливости въ организованно львовской молодежи академичной въ кружки науковѣ, основатель недосѣплого до заєзаня товариства имени Миклошича, опускае сегодня Львовъ и Галичину, де, зъ малою перервою (кѣмъка мѣсяцѣвъ пробувъ въ Чернівцахъ) прогоститъ 1 1/2 року. Вчера пращала н. Кошутича громадка Русинѣвъ академикѣвъ, бажаючи ему всего наилучшого въ дальнихъ студіяхъ и трудахъ для своего краю и въ загалѣ для справы славянской.

— Частина польской молодежи университету львовского, выступаючи зъ „Czytelni Akademickiej“, має оснувати нове товариство „Kolo Akademickie“.

— Катастрофа на морі. Бельгійскій корабель „Княгиня Генриха“ нахавъ дня 30 марта коло Дункерки на корабель „Гравинъ Фландри“ и разбѣивъ его зовсѣмъ. На разбѣитѣмъ кораблѣ бѣхавъ якъ разъ кн. Жеромъ Наполеонъ, але спасся щасливо дѣставши лишь рану въ чолѣ. Камердинеръ князя, командантъ корабля, подѣзичеръ, всѣ моряки и трѣхъ пасажирѣвъ утопилося. На затонувшѣмъ кораблѣ було кѣмъканацѣть мѣховъ золотыхъ и сѣрныхъ грошей.

— Д-ръ Станиславъ Крижановскій, адвокатъ краевый, ставъ, зъ причины смерти Едварда Симона, директоромъ Галицкаго Банку кредитового.

— Дробнѣй вѣсти. Рада громадка мѣста Теревовѣвъ надала дня 11 марта почѣтне горожанство своему бурмистрови д-ру Юліанови Ольпиньскому, за заслуги дѣла мѣста. — Выставу Матейкового образу „Дѣвниця Орлеанска“ въ великой салѣ „Народного Дому“ закрыто въ недѣлю; выставу одѣвѣдало до 1000 осѣбѣ. — Въ Перемышлѣ застрѣлился въ баракахъ дня 27 марта зъ карабина Манлихера воякъ 10-го полку жидѣ Г. — У Львовѣ померъ Александръ Шелискій, бывший властитель посѣлостей земскихъ. — П. Іосифъ Бохеньскій, старшій комисаръ горничій въ Станиславѣвъ, заручивъ зъ панною Елизією Генпергъ дочкою полковника краевон обороны. — Померли сими днями: Едвардъ Гроєвъ, старшій поборецъ податковый и радный мѣста въ Перемышлѣ и Кароль Янѣ, властитель болѣшихъ посѣлостей въ Товмачи.

Господарство торговля и промыслъ

— Билансъ ц. к. упрк. Галицкаго акціоннаго Банку Ипотечного за рѣбѣ 1888 выказуе по бѣдписано стратѣ въ крѣбѣ 35-132 зр. — чистого зыску 356-635 зр. По бѣдгруппно приписаныхъ статутамъ квѣтъ на тантѣмы и по сѣрѣбленю фонду резервового, оставша квѣта одповѣдае оцпроцентованю капиталу акціоннаго по 10 бѣдѣ ета, и одповѣдно тому Рада надзорча предложѣтъ Загалному зборови, маючому одбутися дня 15 п. ст. цѣвѣтня, внесеніе на выплату купону бѣдѣ акцій, платного

дня 1 п. ст. липня с. р. по 10 зр. бѣдѣ штуки. — У Львовѣ 1 цѣвѣтня 1889. Секретаріятъ ц. к. упрк. Гал. акц. Банку Ипотечного.

— Задатковѣ Товариство урядникѣвъ у Львовѣ, котрого загалный зборъ одбулися дня 31 п. ст. марта, выказало въ 1889 роцѣ 2903 членѣвъ зъ удѣлами въ сумѣ 280-421 зр. Резервовый фондъ товариства выносѣтъ 32-352 зр., а чистый зыскъ въ 1888 роцѣ 15-778 зр. 65 кр., бѣдѣ которого буде выплачена дивиденда въ высѣтѣ 6%.

Новый лѣкъ на запорѣ, що его признали пѣйзнаменатѣйшій лѣкарѣ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинь, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масинъ въ Базелѣ за наилучшій въ досѣ уживаныхъ, то caseata sagrada; она головный складникъ поправленыхъ питулѣкъ швайцарскихъ А. Брандта, Ст-Иллѣнъ (Швайцаріи), а дѣстати его можна у всѣхъ лучшихъ аптекахъ въ кѣмънацѣти по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не вѣрте конкурентнымъ инсератамъ фабрикантѣвъ старыхъ питулѣкъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразный на корѣбѣ. Все имѣе то бездѣльное насѣдуваніе. Ново швайцарскій питулѣкъ у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на зомовленіе выслае также головный складъ: Apotheker F. Schmidt, Tepitz (Bohmen), оплатно. Кождому замалыню чому за попередню присылкою належитости листовыми марками, бо посылката за дорожа. 2663 21—52

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 5. цѣвѣтня. Звернуло загалну увагу, що цѣсаръ Вильгельмъ ходивъ вчера разомъ зъ ген. Вальдерзе складати кн. Бисмаркови гратуляцію яко въ день его именинъ. Фактъ, що цѣсаръ взявъ зъ собою и ген. Вальдерзе має бути доказомъ, что мѣжь ген. Вальдерзе а кн. Бисмаркомъ нема нѣякои незгоды.

Бѣлградъ 2. цѣвѣтня. Ходитъ чутка, що правительство постановило выступити противъ агитацій Панкова.

Лондонъ 2. цѣвѣтня. Палата послѣвъ ухвалила внесеніе правительства о обезпеченію флоты. — Наспѣвъ тутъ листъ Стенліа датованый зъ 4 вересня 1888, въ котромъ сказано, що Стенліи лишивши Емпа-пану въ добромъ здоровію вертаеся назадъ также зовсѣмъ здоровъ.

Букарешть 2. цѣвѣтня. Правительство зажадало 15 мил. на укрьпленіе краю а нинѣ радѣла палата послѣвъ надѣ снмъ внесеніемъ на тайномъ засѣданію.

Изъ руководѣльнѣ вырѣбѣвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

улицѣ Брѣньска, противъ „Народного Дома“.

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА:

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ вырѣбахъ церковныхъ рѣчей, а особливо что-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосѣдѣнными предпріиміями, спонукае мене подати цѣны вырѣбѣвъ власныхъ, котры купують всегда буде мати дешевше и изъ першѣи руки на желаніе.

Цѣны слѣдуючѣ:

Кадильница жовта 8 зр., посѣрѣблена 10 зр.
Ладонца жовта 2 зр. 50 кр., посѣрѣблена 3 зр.
Кресты престольный 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше
Чаша золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
оздобѣйшой работы 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительница зъ короною золочена 16, 22 зр. и выше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвѣ жовтый 7 зр.
золоченый 10 зр. и выше.
Золоченѣ въ огни чашѣ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посѣрѣбленѣ кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Одновѣненѣ окута до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Нове окутѣ до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и выше.
Дѣхтарѣ мѣсяжнѣй поєла высокости.

Кромѣ того принимае всякѣи работы церковны такъ новѣй якъ и до одновленя, а именно: новѣй кулѣ, и хресты на копулы.

ІВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найпередишій перфумы, тоалетовѣй воды, одзаченѣй медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: язминова, фиалкова, розана, резедова, жовналѣва, Ylang-Ylang, Ororopal, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пилкова, Millefleurs, и т. п.
Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1-50 и т. д.

Перфумы королевѣй Марисенки, 2 зр. фляк.
Вода варшавска, одзаченѣе душе приемнымъ, цѣвѣтовымъ запахомъ. Фляконикъ меншій 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр. 2529

Вода левандова, подѣбѣйна и вода левандова-аморѣва, суть загално уживани до розприскуваня въ салѣнахъ зады своего приемного, милого и лагодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскѣй, въ кѣмъкохъ одмѣнахъ и ро. дахъ, передѣй и найпередишій. Фляконки по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1-50.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склепахъ: улицѣ Коперника ч. 3 и улицѣ Галицка, рѣгъ Валовонъ Въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склепахъ и аптекахъ.

ПОДЯКА.

Внов. Пану Докторови Сильвестрови Дрималинову въ Жовкви.

За ревну, старанну и безинтересовно перевѣдену курацію моеи жены, Северины зъ Любоменскихъ Малицков, дѣткенной тяжкою слабостію жѣлѣчною, поведованый вдѣлчностію, складаю пѣнѣшнымъ Внов. Пану Докторови въ имени властѣи и реконвалесцентки найцѣршу подѣку.

Щирѣе дня 25 п. ст. марта 1889.

Кирилъ Малицкій.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2480 309 0

спеціальности и универсальнѣй средства французскѣй и иншѣй, якѣ черезъ пю такъ и черѣзъ иншѣй фирмы оповѣщуванѣй.

Розкладъ бѣды на велѣзницяхъ доржавныхъ.

важскій одѣ 1 марта 1889.

Приходитъ до Львова: о год. 1-15 въ нѣчи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусѣтина и Станиславова; — о год. 8-06 рано зъ Сухой, Хирова, Стрыя; — о год. 3-20 по полудни зъ Сухой, Хирова, Гусѣтина, Станиславова и Стрыя; — о год. 7-40 вечеромъ зъ Гусѣтина и Станиславова.

Одходитъ до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Станиславова и Гусѣтина, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стрыя; — о год. 9 рано до Станиславова и Гусѣтина; — о год. 10-15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусѣтина, Хирова и Сухи; — о год. 7-50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2338 59 —?

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

СѢМЕНЪ и РОСТНІЙ

І. СТАХЕВИЧА

У ЛЬВОВѢ

плицѣ Маріицкій число 11

поручае

цѣлкомъ свѣжого збору

СѢМЕНА

ярнѣй, цвѣтовѣй, буракѣвъ и травъ на пашу, конюшныи, оригинальной французской люцерны, также овоцевѣй дерева, рождѣ (корчѣ) до прикрашеня парковѣй, пшараги и т. п.

Посылки на провинцію выконуютьсѣя оборотною почтою. 2881 1—3

Головнѣй цѣнникъ сѣменъ на 1889 р. посылаетъ на желаніе франко.

Дякъ испытovaný

зъ добрымъ головомъ, тверезый и безжѣнный, глѣдае умѣщеня.

Адреса его: М. Вобикъ въ Угерску, почта Угерско к. Стрыя. 2889 1—4

ОСТАНКИ СУКНА

на штаны, гаритурѣ, пальтѣи и убраня малѣй.

40 годиниковъ зъ лицитаціи

Газдерѣба уживана и нова, дамскѣи и мужескѣи въ великомъ выборѣ 2885 1—7 поручае

ОДИНОКѢ ЗАВѣДЕНЬЕ НА ГАЛИЧИНУ

ЯЩИЩИНА

будынокъ театральнѣй у Львовѣ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдѣ знаменѣмъ

„С П Р І О С Т Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22 поручае добру и выдатну каву спроваждѣну безпосередно бѣдѣ продуцентѣвъ зъ Америкѣи полудневою.

Кштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 и 9-60 зр франко

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оглошуютъ иншѣй пѣдѣ назвою моего знаменѣи. Спрываждѣну каву просто бѣдѣ продуцентѣвъ, що можу доказати, и продаю ея найменше о 20% дешевше якъ хто небудѣ. Въ Гамбургѣ и Триѣстѣ можнѣ дѣстати каву вже динѣ зъ четвертонъ руки, а то для того, що продуцентѣи спровадѣ гуртовникова на мѣсци, той зновъ гуртовникова въ Европѣ, а бѣдѣ тыхъ купуе комисіонѣры, а бѣдѣ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсечного або подорожнѣочного. Вирѣчьмъ може кождѣй самъ перекозѣтѣся, чѣ дѣстане де инѣ по той цѣнѣ такую каву якъ моя, що до якостѣи и смаку. 2-27 220—С

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пѣдѣ „Золотымъ Львомъ“

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЪЕ ВОВНѢ Д-РА ГУСТАВА ЕГЕРА

зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгартъ-Брегенцъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисѣя на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвѣальный редакторъ: Иванъ Белей.

Пашѣръ зъ фабр. Черлянскои.

Зъ друкарнѣй тов. им. Шевченка, пѣдѣ зар. К. Беднарского

Виходить у Львові що для (крім педант і русифікаторів) о 5-й годі по полудні. Литературний довідник "Бібліотека найважливіших новітніх" виходить в четверок, а в п'ятницю і п'ятницю на виході разом з "Ділом".

Предплату і нисерату приймають: у Львові Адм. канцелярія "Діла" у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Карла Лодовіка 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; J. Fikes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Stungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wallzeile 24; H. Schalek I. Wallzeile 8; Oppelk I. Stubenzeile 21. Al. Herndl I. Wallzeile 8. В Франкфурт в Гамбург M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" і належність за нисерату платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на "Діло" з літер. додаткомъ в Австрії:

на пів рік . . . 18 зр. на пів рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на пів рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатаний вільно б'є порт.

Подорожне число копій 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'є однією стрічкою печатною, в рубр. "Надслани" по 20 кр. а в.

Подарки числяться по 10 кр. б'є стишка.

Рада державна.

17 засідання палати послав дня 26. марта 1889.

Президентъ Смолька заявляє, що б'є те-пер будуть відбуватися окрім ранішніх і в вечірній засідання. По закладженню держави дробішніх справ велася далше на-рада над бюджетомъ министерства просвіти.

Пос. Шукляе (Слов'янець) полемизувавъ противъ Сесиди п. Думрайхера. Така бесіда в'є виразомъ хоробливого фанатизму. В'є Край в'є 447,000 Слов'янівъ а 9,000 Нім-цівъ. Тимъ числамъ відповідає заступництво Німцівъ в'є репрезентаційнихъ т'єлахъ краю. Що тільки Слов'яни с'єгъ окружними нисек-торами шкільними, се зовсімъ оправдане, бо с'єгъ посади повний займати люде свідомі о-бачъ языківъ краєвихъ. Крайна с'єгъ краємъ хлопцямъ, велика посібність економічно знач-ить тамъ небагато, м'єстъ тамъ мало, а ціла с'єгъ краю лежать в'є хлопцямъ ставъ, з'є ко-трого вийшли математикъ Вега, філологъ Мяслошчя. Різниця між краєвими нар'є-ч'ємъ а літературнимъ языкомъ слов'янськимъ в'є цілкомъ незначна, а не спиняє пороу-нати Слов'янівъ Крайни, Каринтія і Старі; се потверджує великий славістъ Мяслошчя. Цілихъ переліч'є з'є Слов'янами о одну шко-лу середню, а в'є 1818-м'є роц'є поставлене було в'є сойм'є державнімъ внесенне на за-ложене слов'янського університету, і гр. Ста-д'єнъ уважавъ се за доказъ дійсної націо-нальної рівноправності. В'є Каринтія слов'я-нськ'є языкъ в'є школахъ народнихъ не подає-ся в'є якъ обов'язковий предметъ науки, с'єгъ уважавъ тільки, щобъ д'єти, у котрихъ б'є-ло языкомъ матернимъ, навчили языка ні-мецького. (Прийм. описки і графіки.)

Одтакъ подавало кілька бесідниківъ, Відт'єлофъ, Лихтенштайнъ і інші, фактич-ні сиростояня. М'єж ними бувъ и. Ковальскій, котрий, полемизуючи противъ и. Савчинско-го, такъ промовивъ: Сподобалося п. Савчин-ському звертатися до закладъ, котрі а тутъ підійс'є, а що мені при т'ємъ закінувъ не-правду, то тяжить на м'єн'є обов'язокъ не т'є-ло дати свідство правд'є і боронити справу м'єн'є виборцівъ, але и р'єчъ така предста-вити, якъ она дійсно малася. — Такъ зазна-чивъ я, що при заснованню школи насидані-татаря громадамъ черезъ політичного ко-жесаря с'єгъ незаконний, я висказавъ навіть, що громада скоро приходить до пересвідчен-ня, що їх на підстав'є ф'єнціпційної грамоти об-язано. Т'єй м'єй поглядъ п. опонентъ думає-ть ослабити, що сказавъ, що и б'є не св-ідуюся для закона з'є р. 1873, але коли в'є до престайцій громадъ при уносажуванню шк'єль покликуюся виразно на розпорядже-нне министеріальне з'є 1 грудня 1870 р., то се викликание оказує в'є т'ємъ фактичн'є ха-

блене, що законодавство краєве управильнило шк'єльництво народне ажъ в'є р. 1873. Але по-м'єнувши, що то не с'єгъ для мене л'єнз и при-ступне розпорядженне министеріальне, я не можу с'єгъ з'є него вывести ніякого аргумен-ту, щобъ мою жалобу уважати з'є ухилену, бо підля з'єкова з'є р. 1873 унормовано пре-д'єль, якій процентъ престайцій громади, а я-кій процентъ д'єдичъ при закладанню шк'єль мають платити. А скоро то унормовано, то всяка надплата, котра тільки б'єдъ самимъ гро-мадъ виманюєся, с'єгъ незаконна, громади с'єгъ скривдж'єнъ, бо они надплачують щось з'є своімъ киш'ємъ, що и обшари д'єзр'єк'єй мала-бы платити. Отже я стою при т'ємъ, що таке поступованне с'єгъ незаконне.

П. опонентъ выступивъ такожъ противъ мого твердження, що просвіта народу в'є Га-личині стоить понизше звичайного позему, в'є пробовавъ мене збити т'ємъ, що в'є Галичині закладаєся р'єчъ р'єчно до 200 новихъ шк'єль. Але б'єт констатув'є зг'єдно з'є мною, що в'є Га-личині, де с'єгъ надъ 6,000 громадъ, маємо тільки 3,390 zorganizованихъ шк'єль (Слухай-те! з'є л'євиць) и б'єт думає, що р'єчъ р'єчно закладаєся до 200 новихъ шк'єль. Тутъ однакъ мушу п. опонента скоригувати, констатуючи, що т'єй наведена не зг'єдно с'єгъ з'є правдою, особливо що б'єт в'є число 200 в'єт'єгъ и такіхъ школи, котрі вже були а тільки реорганизу-ються. Коли отже касуєся існуючі школи а на їх м'єсц'є закладаєся такъ званий школи еставі, то не можна чванитися, що заложи-лося 200 шк'єль в'є одній роц'є. А скоро ма-ємо надъ 6,000 громадъ а лише 3,390 шк'єль, то мусимо бодай 15 л'єт'є, коли не довше — може и 30 л'єт'є — чекати, доки не заложи-мо шк'єль в'є вс'єхъ громадахъ. С'єгъ п. опо-нентъ с'єгъ пр'єдл'єгъ шк'єль, то повиненъ бы подумати о іншихъ відвіднихъ способахъ, а не пробовати творити чудеса. Маємо примусъ шк'єльни а т'ємъ повиненъ надз'єр'є шк'єль-ний належато орудовати. Зрештою п. опо-нентъ самъ с'єгъ такожъ членомъ краєвого Ра-ди шк'єльни и має найлучшу нагоду в'є ц'є-лоб'ємъ краю казати закладади школи, тамъ де їх ще нема. Я констатую далше, що маємо ще відвідний край якъ Галичина, а однакъ мешканц'є тихъ відвіднихъ краївъ мають всюди б'єдай порядки школи с'єльск'єй. Конста-тую зрештою, що іменно в'є в'єсходній Галичи-ні майже в'є кожнімъ с'єл'є була б'єдай одна парохіальна школа а що т'єй школи ажъ за новон управу знесено. Ми не ступаємо отже напередъ але в'єздъ, и я констатую, що ч'єло несп'єсменнихъ людей н'єгд'є не с'єгъ такъ ве-лике, якъ в'є Галичині.

П. опонентъ думає, що я пом'єлюєся и оказую незнає краєвихъ відносинъ, коли висказую бажанне, ба ставлю жаданне, щобъ ми мали в'є ц'єлоб'ємъ краю більшеклясові шко-ли народні з'є рускимъ языкомъ викладо-

вымъ; б'єт стараєся навіть в'єказати, що у насъ в'є в'єсходній Галичині неможливо закла-дати руск'єй більшеклясові школи народні, а аргументує такъ з'є двоє фактівъ: Першимъ фактомъ для него с'єгъ істнує у Львові руска більшеклясова школа народна; з'є ма-лою фреквентациєю т'єй школи хоче зак'єнчити, що в'є ц'єлоб'ємъ краю закладаєся так'єхъ шк'єль с'єгъ неможливо. Друге в'єводити тую немож-ливість ще зв'єдс'є, що покликуюся на руску паралелку в'є польск'єхъ школахъ в'єправъ при семінаріяхъ учительск'єхъ в'є Тернополі и в'є Станиславові. Що до першого твердження, то я не хочу в'єдватися в'є полеміку, хто в'єнєв'є, що руска більшеклясова школа народна у Львові мало с'єгъ фреквентована. Але я кон-статую, що у Львові мешкає надъ 14,000 Ру-синавъ а с'єгъ надъ 3,000 д'єтей обов'язанихъ до школи ходити, а котрі н'є до якої школи не ходять. (Слухайте! з'є л'євиць.) Коли-бъ отже м'єсцевому надз'єрови шк'єльному на т'ємъ залежало, щобъ т'єй д'єти в'єрвадити до шко-ли, то и в'є т'єй шк'єль мус'єла-бы фреквен-ція збільшитися. А що до його покликания на руску паралелку в'є Станиславові и в'є Тер-нополі, то дійсно до неї ходять дуже мало д'єтей; але що з'є т'єй малою фреквенцією не можна зак'єнчити, що в'є в'єсходній Галичині не можуть істнувати руск'єй школи народні, то мушу сконстатувати, що істнуючи при се-мінаріяхъ в'є Тернополі и Станиславові одну паралелку можна назвати unicum monstrum в'є ц'єлоб'ємъ Австрії. Бо тамъ уладжено такъ, що кожного року с'єгъс'єгує тільки одна кля-са, и то рег'єг'єг'є, такъ що коли н. пр. с'єго року с'єгъ перша кляса, на другій роц'є закла-даєся друга, в'є третій роц'є трета а в'є че-твертій четверта кляса, а заложений вже кляси мус'єть ждати чотири роки, доки тота сама паралелка не буде заложена; и я кон-статую, що родичъ не посилають своїхъ д'є-тей до такої кляси, бо якъ дитина заслабне або не с'єгъ дос'єгъ прагнотелена, щобъ до в'є-сш'єй кляси перейти, то не має случайности в'є т'ємъ-же м'єсц'є клясу повторити и мус'єла-бы ажъ три роки на т'єй чекати. Я питаю п. опо-нента: Ц'є сказали-бы Поляки, якъ-бы їх над'єлено такою клясою? Я констатую, що Поляки в'є Рашеві, Тарнові и Кракові ма-ють не тільки повні семінарії, але що и се-мінарії у Львові, Перемишлі и Станиславо-ві с'єгъ устроєні з'є польск'ємъ языкомъ ви-кладовимъ, коли противно ми Русини не ма-ємо ніякої нагоди нашихъ кандидатівъ учи-тельск'єхъ належато виобразувати, бо ми не маємо ніякихъ самостійнихъ руск'єхъ семі-нарій. Зрештою я ще верну до того ненор-мального устрою.

(Конецъ буде.)

Дописи „Діла“.

З'є Коломиж'є.

[Поминальне богослуження за Стефана Качалу. — За-гальні збори ф'єліи „Просвіти“. — Загальні збори членівъ товариства „Рускій Народный Д'ємъ“ в'є Ко-ломиж'є.]

Якъ то вже читателямъ „Діла“ в'єдомо, пор'єшили були Русини коломижск'єй в'єдбути дня 25 н. ст. марта загальні збори тутешньої ф'єліи „Просвіти“ и „Руского Народного До-му“, а при т'ємъ устроїти поминальне бого-служення за упокої незабутого патріота Сте-фана Качали. То все сталося и день 25 марта с. р. записався красиво в'є історію життя на-родного Русинівъ коломижск'єхъ.

О годін'є 9-й почалося поминальне бо-гослуження в'є церкві парохіальній. До служ-бъ Божихъ станувъ крилошанинъ о. Коблян-скій з'є двома сотрудниками своїми. Патріо-тичну проповідь державъ о. Титъ Войнаров-скій з'є П'єдикъ, на хоракъ с'єв'єла молодий гимнз'єяльня. Церковъ була повна народу. Інтелігенція м'єсцева, мужични и ж'єнщини, м'єщанство и доокрестній с'єляне в'є значим'єй ч'єст'єй явилися, щобъ помолитися за душу на-року зв'єсного патріота и поборогити в'єправъ народу нашого. Середъ церкві красувалися гарно в'єв'єцями и лентами пристроєні тетра-подъ з'є олійнимъ портретомъ покійника.

По парастас'є удалися вс'є до сал'є ради громадск'єй на ратуш'є на загальні збори ф'є-ліи „Просвіти“. Збори в'єдарили о 12 годін'є в'є полудне голова ф'єліи, крил. о. Ів. Ко-блянскій, відвіднимъ словомъ. Якъ посл'єдній загальні збори в'є 1885 р. в'єдбулися дуже скромненько, бо лишъ при участі 17 осібъ, такъ с'єй збори були поважнимъ доказомъ, що загальні інтересуєся справою просвіти на-родної. Кр'ємъ численно з'єбрали интеліген-цію м'єсцевон, доокрестнихъ священниківъ и м'єсцевихъ м'єщанъ явалося дуже багато с'є-лянъ з'є вс'єю околиц'єй коломижск'єй. Т'єхъ честнихъ патріотівъ з'є-п'єдъ соломоной стр'є-хи прибуло якихъ д'єв'єт'є, а м'єжъ ними 17 делегатівъ з'є доокрестнихъ читалень. Голова простора с'єля не могла вс'єхъ участниківъ пом'єстити, то д'є-хто розгостився в'є прив'є-д'єній комнат'є. По справозданню уступаючого в'єд'єлу вибрано новий в'єд'єл'є, до котрого у-в'єшли: о. Ів. Коблянскій, м'єсцевий па-рохъ и крилошанинъ, яко голова, о. Ник. Лепкій, Теоф. Грушк'євичъ, д'єр'є Север. Дани-ловичъ, Мих. Голейко, Іларіонъ Гарасимовичъ и Максимъ Федюкъ, начальникъ громади Со-пова. Одтакъ сл'єдувавъ дуже старанно и по-пулярно оброблений відвітъ о. Кліма Куль-чицького про жит'є и д'єяльність пок. Стефана Качали. Присутні в'єслушали с'єй відвітъ ду-же уважно и нагородили прел'єгента р'єсними

му п'євню и ц'єны не зложу... Н'є за що в'є св'єт'є его не вступлю нікому, р'єдному бат'є-кови не вступлю! Н'є его, н'є его д'єт'єй.

— Вже-жъ и я не вступлю! Якъ собі хоч'є!

Я бачивъ, що и д'єдъ и баба однаково за-в'єзат'є, та й некаково було мені, що з'є-за мене розводатися сибирка. Я прохавъ бабу и вона згодилася, пошукати п'євня чи курку у кого-будь по с'єлу. Баба пошла а мене взяла ц'єка-в'єд'єт'є: ч'ємъ отой п'євн'є такъ пр'єдлужився д'єду, що бат'є нимъ „и бат'єкови р'єдному не вступитися“? Я сп'єчавъ д'єда.

— То не п'євн'є, а щобъ ви знали, то просто спаситель м'єй — та не м'єй одного, а почтайт'є до вс'єго с'єла. О'єт'є спас'є насъ — може б'єдъ Сибіру, б'єдъ кат'єргі, а може ще г'єрше, може б'єдъ самої шибениці. С'єго п'євня озолот-ити — дакъ и то мало!

Ще б'єльшъ брала мене ц'єкав'єд'єт'є. Доки тамъ бабуся варила кашу, я з'є д'єдомъ про се про те, балакаю та все такъ з'є п'євня дум-ки не спускаю та заходомъ з'є-далека д'єда розпитую. Нарешт'є д'єдъ мені розказавъ про свого „спасителя“ ось що:

„С'єло наше з'є пок'єн'є-в'єк'є було воль-нымъ, козачимъ. Я с'єго не зазнаю, а бат'єко покійникъ було розказують, що їх бат'єко ще козакувавъ. Якъ воно сталося такъ, що з'є козаківъ опинилися люде панск'єми, с'єго вже не т'ємлю, не докажу. А покійниця мати, — легко їй лежати, с'єру землю держати, — розказували, що наб'єгъ на наше с'єло якійсь Теншовъ та й підвернувъ с'єло в'є крепачтво. Якъ б'єт отс'є заповід'є, того й мати не т'є-мала: просто, кажуть, стали люде на панщи-ну ходити, на Теншова робити, отъ и все.“

Земл'є в'є нашому с'єл'є кол'єс'є кажуть було — и, Господи, яка сила! За день з'є ко-н'єця в'є ко'єн'єц'є не об'єд'єл'є! Зв'єстно, займа-нина була: займай, ск'єлько посилюєшъ, бери, ск'єлько окомъ с'єгн'єшъ, аби с'єром'єг'єса обору-дувати с'єй. Теперъ не те: теперъ земл'є в'є обр'єз'є... Господь его знає, де та земля под'є-валася: якъ людей намножилося, якъ вона под'є-панівъ одійшла, чи Господь с'єй поменшивъ, — дакъ же н'є новихъ озеръ, н'є бол'єт'є новихъ нема, а навіть старі повисихали... Треба-бъ побільшати землі, а с'єй все меншав. З'є якої

П'ЄВЕНЬ.

(Оповіданне.)

Не що давно довелася мені простувати в'є Київ. На Київ в'єде с'єкій-такій гостиниць, та мені заманулося вз'єти на „Панскій шляхъ“. Се шляхъ колись бувъ чумацк'єй, добрий шляхъ, в'єдзати було по нему виг'єдно — в'є д'єс'єв'є, н'є гр'єбелъ, н'є бродівъ, и безпеч-но було: хочъ в'є яку г'єлу в'єбъ в'єдешъ, в'єл'є-но пригоди не спод'єваєся н'є б'єдъ зв'єра, н'є б'єдъ лихого чоловіка. И чи то з'ємою, чи в'є з'єтку, нічого було турбуватися про захистокъ для одиночнику: заваднихъ дворівъ було до-воль, знайдешъ и овесъ и с'єно козлять, и со-б'є горячи стравы добудешъ. Добра, безпечна дорога була, людина. А якъ поправляли зал'є-ниц'є, — годі! зал'єниц'є прогнали и чу-мачество и чумаковъ, заступивъ и „Панскій шляхъ“, з'є великого проб'єдного шляху ставъ наче який просл'єдокъ або алод'єска дорожка, завади поводитися, навіть и верби повса-хали.

П'єхали ми. В'єдемо собі, т'єлючаємось, и возокъ нашъ легенький и насъ тільки двоє, я та погоничъ, и коневат'є пара добрихъ — а не поб'єжн'є: де-не-де хаба т'єпцемъ, а то б'єльшъ ходію, — зв'єстно, не втерта ко'єля, такъ на коней сутяжно, они, б'єд'єлашний, ус'є в'є п'єв'є, наче в'є м'єл'є. Ще д'єи в'єхали хо-лодомъ, то с'єк'є-такъ, а якъ підбилося в'є ко-ру сонечко та пустило своє пряме полудне-не, палене пр'єм'єня, — такъ и Господи! и оказати не можна, якъ пече. Я, сид'єчи на возі, такъ уп'єр'є, що хочъ викинути! А тутъ це муха, ов'єд'є, — се було заразъ посл'є перш'єй Пречистов, — такъ и б'єе коней, такъ и с'єче и в'єриває їхъ чорнимъ р'єднот'ємъ... К'єльки й знають, б'єд'єлашки, що хвостами на об'єд'єва боки, наче м'єт'єлами метуть. Треба б'є стати, сп'єчати — ко'єля ж'є н'єгд'є холодуку, н'є зод'є, н'є с'єна, н'є б'єда, а с'єго не догадалася з'єяти. О'єт'є проминули д'єв'є руини заваднихъ дворівъ: на пов'єт'єц'є задержалася пок'єр'єв'є, тамъ бы можна коней під'є стр'єхою поста-вити, — такъ, кажу-жъ, погодувати и напоїти в'єчн'ємъ: води н'є крапл'є. Треба як'єсь дал'є помаженку братися.

— Та вже недалеко буде село, — каже м'єй погоничъ, — як'єсь доберемося, дасть Б'єгъ. Ну, таї с'єка-жъ! И передъ Ілляю та-когъ не було!

И справд'є, незабавомъ засид'єли передъ нами на поб'єдні верби, заманч'єли м'єл'єни, отъ и село! Слава Создателю!

С'єло невеличке, церкві не видко, лишень овде на прив'єр'єку в'єзравъ з'є-за високихъ то-поль панскій будинокъ. С'єло ч'єсиреньке: двори обгороджені л'єсковими т'єнами з'є за-гатами, хатки поб'єлені. Куды-жъ бы его, до якого двору пр'єстата? Онъ б'єля вор'єт'є під'є верб'єю у холодуку сид'єть бабуся з'є куделею за поясомъ — ану, посп'єч'ємо!

— Добрий-день, бабусю!

— День добрий и вамъ!

— Чи не можна у васъ пр'єсн'єти пере-почити?

— Чому не можна? можна! Треба лишень старого с'єпат'єти, що б'єт скаже. Ось я заразъ...

Бабуся пошла в'є хату. Небавомъ вий-шовъ до насъ синий, але красн'єд'єлий крем'єз-ний д'єдусъ. Привіталися якъ сл'єдъ.

— Магай Б'єгъ!

— Здоровий були.

— Пуст'єть, д'єду, перепочити, сп'єку пе-рестоят'є.

— Завад'єть, пр'єс'ємо!

Д'єдъ відчинивъ ворота и промовивъ до мого погонича:

— Бери в'є дв'єруч'є, отуды, під'є пов'є-точку в'є холодуку. Коней до ас'єль, тамъ мухъ менш'є. С'єна, п'єйди, нас'єм'єчъ у клуни з'є застор'єнка... тамъ таке якъ рута.

— А б'єса, д'єдусю, добудемо у васъ?

— Овса? Б'єт и овесъ... в'єч'єра з'єб'євъ ко-пу на пробу, та шк'єда, що не в'єв'єний. Хаба на рад'єнц'є перепустимо, а то з'є половою не-яково. Ось я заразъ в'єлаштуу с'є.

Д'єдъ подававъ до клуни, а я розд'єл'єв'є собі в'єлимиц'є під'є грушею в'є холодуку, в'єзавъ подушку, и покотився на Б'єжу пост'єль. Ле-жу... чую, в'єт'є мені хоч'єся, а попов'єти в'єч'єго. Проходитъ пов'єзъ мене бабуся, и до неї:

— Чи немає, бабусю, у васъ мого пере-кусн'єт'є?

— А чого жъ бы вамъ? Коли-бъ трохи раніш'є, дакъ бы борщу можна було. У насъ с'єгодня добрий борщъ в'єд'єся... загов'єла са-ломъ, та засмажила, та сметан'єю заб'єлила, дакъ вийшовъ такий, що їси та облизуєся... У мене ажъ оском'є наб'єло б'єдъ т'єго борщу: отъ, думаю, покреплюся! — а баба дал'є: „Такъ увесъ ми й в'єшли, в'єч'єг'єс'єн'єко не ли-ш'єлося.“ Я скривився... над'єв'є на борщъ по-л'єт'єла на грушу.

— Може-бъ, бабусю, чи не зварили-бъ ви юшки?

— И, де вже его в'є таку сп'єку та в'є-друге в'є печі огонь розводити... небезпеч-но. Б'єт з'є п'єв'є! Хаба-бъ на татанку, с'єтамъ надъ болотомъ д'є... У васъ певно с'єгъ свій казанокъ?

— Н'є, не маємо.

— Овва! як'є-жъ ви подорожні? Якъ таки такъ: в'єдете в'є дорогу безъ казанка! То, коли с'є вами казанокъ та пр'єв'єний, п'єб'єче тамъ чи крупы та ще д'є-що, отъ ви собі де схот'єли, стали, кашу зварили...

На с'ємъ слов'є надійшовъ д'єдъ. Почув-ши про що р'єчъ, б'єт в'єт'єв'єв'є мене, що „ка-шу зварити не штука: и казанокъ и татанка є, знайд'єт'єся ш'єно и до ш'єна, а отъ коли-бъ де мяса або рыбы, а то яка вже та каша безъ мяса?“

— Може-бъ курку де можна добути? — кажу я.

— Може й можна, — промовивъ д'єдъ, — отъ, стара, може ти одну уступивъ...

— Якъ то можна? — озвалася баба, — н'є во в'єт'є! Хаба ти не т'єм'єши, як'є в'є мене курн'є: одна п'єв'єтора кони яв'єчъ нанесе до з'є-м'єи, та щобъ я їхъ збувала? Н'є! Баба такъ похитала головою, що я зрозум'єв'є, що справ-д'є вона не вступити мені курки. „Отъ п'єв-н'є в'є насъ ажъ чотири, т'є-бъ однимъ и по-ступився — мов'єла баба до д'єда, — и грошей бы добувъ и колотнеча-бъ менша була. А то чотири п'єв'єн'є, якъ заведуться, дакъ и-и! У-ступи отого баламута з'є б'єлымъ хвостомъ, галагана. На що б'єт намъ?“

Д'єдъ суворо глянувъ на бабу и р'єв'єнимъ строгимъ голосомъ мовивъ:

— Чи ти, стара, не при собі, Б'єгъ тебе знає, що з'є тобою? Наче не т'єм'єши, що я то-

Одинока фабрика бі-
лардів у Львові ул.
Гродзицьких ч. 3.

Братів Андрашків

Готові біларди продаються,
кулі, кіт і всілякі прибори.
Білард обертаний з нашої
роботи, усталений в ре-
стаурації п. Ландесберга, ул.
Паньська, можна бачити.

2855 6-? З поважаньем:

Брати Андрашки.

Закладаюся

за всяку ціну, що жадать з моїх
конкурентів не в силі продавати
готову або робити одяг для мужи-
чачих і хлопців з матерії кравчих і за
граничних так дешево, як я. По-
ручаю мої багатий склад також
2484 Веч. Духовності.

Замовляти в м'ясо і в провинції
виконують тоно і ретельно. На жа-
данье высылать каталоги даром і франко.

Давид Шварцвальд,
магазин мужеской одежи гуртом
подробно.

Львів, ул. Галицка ч. 8.
Заложеный 1848.

Мучка зъ костей

припарована кислотою сѣрчаною,
наисушѣнѣйшій навѣтъ подъ вся-
кій засѣвъ весняный и

Порошокъ до корму

маючий около 85% чистого фосфо-
рану вапнистого, весьма успѣш-
ный додатокъ до корму для всѣхъ
звѣрятъ домашнихъ и дробю пѣ-
лого рода; выливаетъ на сильный раз-
вой костей будучи худобы, прише-
щая выпашенье, значно побольшае
обильность молока у коровъ и про-
дукцію яицъ у дробю.

Пакетъ на пробу, заключаючий
нетто 4 1/2 килло порошку, высылаетъ
бдворотною почтою за надѣсланьемъ
перекладу на 1-60 зъ опакуваньемъ
и оплатою порта до кождої почты
въ Австріи и Нѣмечинѣ.

Описъ и способъ ужити якъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошку
до корму, на жаданье бесплатно и
франко. 2861 8-25

**Фабрика вытворѣтъ химическихъ
и навозовыхъ Сполки компан-
дитовой**

Юліяна Ванга

у Львові ул. Ягальоньсна ч. 12.

Глядаея женщины

до надзору дѣтей и заряду дому.
Вдовы по священникахъ мають пер-
шенство. Особа мусить бути до-
брою Русинкою. Листомъ ѓдне-
тисѣя подъ адресою: **І. Диму-
шевскій приходникъ изъ Кіязно-
въ, почта Осовцы.** 2883 2-3

Brockhaus Conversationslexicon

въ 15-ти, а
Meyer's Conversationslexicon
въ 16-ти переплетеныхъ томахъ можна
купити подъ дуже выгодными условиями

Адресовати:
А. КРУЛИКОВСКІЙ, Львові, ул.
2859 Зыбликевича ч. 5. 6-10

Юліяна Дуниковского

при ул. Галицкой ч. 16.
Поручаючи своє заведеніє вы-
робѣтъ власныхъ и заграничныхъ,
входѣтихъ въ обѣтъ ножовничества,
яко то: ножи рѣзного рода, ножич-
ки, бритвы, сѣзорики и хирургичніи
инструменты, приймаю аразомъ
всѣлякі замовленія и направи, ко-
трі виконую въ якъ найкоротѣйшѣ
часъ и по найумѣренѣйшихъ цѣ-
нахъ для повного удовольствія Вп. П.
Т. Публики. Дякуючи за дотеперѣ-
шне подпомаганье, прошу о дальшій
ласкавій вѣгляды 2878 8-10

Зъ глубокимъ поважаньемъ:
Юліяна Дуниковский
ножовникъ при ул. Галицкой ч. 16.

НА СВЯТА!

Пожъ столовій и десеровый, ножи до мяса и тѣсть,
держакъ до шинковъ, машинки до сѣченя мяса, коркотати,
котелки и рѣзги до битя пѣны, блики до тѣсть, тортов-
ницѣ, формы рѣзного рода, машинки универсальніи до тертя
(мигдаловъ, цукру, булокъ, шоколады и т. п.).

Выробы зъ альпаки и хиньского сѣбля
(подъ гарантією за доброту) поручае

Антонъ Гальскій, торговля зельзомъ у Львові
Пляцъ Маріацкій число 9.

Илюстрованій цѣнники на желанье. 2884 1-6

НОВО ѓДКРЫТА

ТОРГОВЛЯ
ПЛЯТИРОВАННЫХъ ТОВАРОВЪ
(такъ зване хиньске сѣбля)

варшавского выробу, подъ фирмою:

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Львові, Ринокъ число 37.

поручае:

выробъ признакои загально тревалости и практич-
ности якъ до церковного такъ и до домашнего ужитку.

Кромъ того виконувѣ

ѓдновленя, посѣбляванье, золоченье и всяку
направу того рода товаровъ. 4-12

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

п. к. павдорий ливеранты

Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ. Ло-
бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКРОПНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найбѣльша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
кавы.

Найбѣльша зъ сего, що
истнує яко примѣшка до
кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову. Найбѣльшій
шоколады, о найбѣльшій якості и ѓдзначеній на всѣхъ
выставахъ, Какао безъ ольбю легке и велми смачне,
Англ. Rocks D-оръ, кандиты, кандизованій и моро-
женій овочѣ, Компоты, Цѣдрі, Аранціні и т. п.

Наші выробы фабричній можна ѓбстати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 46-50

СКЛАДЪ и РОБОТНЯ

выробѣтъ ножовничихъ

Юліяна Дуниковского

при ул. Галицкой ч. 16.

Поручаючи своє заведеніє вы-
робѣтъ власныхъ и заграничныхъ,
входѣтихъ въ обѣтъ ножовничества,
яко то: ножи рѣзного рода, ножич-
ки, бритвы, сѣзорики и хирургичніи
инструменты, приймаю аразомъ
всѣлякі замовленія и направи, ко-
трі виконую въ якъ найкоротѣйшѣ
часъ и по найумѣренѣйшихъ цѣ-
нахъ для повного удовольствія Вп. П.
Т. Публики. Дякуючи за дотеперѣ-
шне подпомаганье, прошу о дальшій
ласкавій вѣгляды 2878 8-10

Зъ глубокимъ поважаньемъ:
Юліяна Дуниковский
ножовникъ при ул. Галицкой ч. 16.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Вина

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львові, улица Краковска число 9.

поручае:

Старі вина угорскіи лѣтничій и натуральній вина
столовій ѓдъ 42 кр. бут.

Знаменитіи Старки, Житицки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конякъ
францускій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 284 7-?

МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

ѓдзначеній на выставѣ гигиеничній сѣбнимъ медалемъ за старі вина.

ФАБРИКА

РУКАВИЧОКЪ

ѓдзначена на красныхъ выставкахъ

дипломомъ почетнымъ и державнымъ медалемъ

І. Н. СПОЖАРСКОГО

у Львові при ул. Галицкой ч. 20

поручаея ласкавымъ вѣглядамъ лишь зъ власными ви-
робами рукавичокъ, та зъ всѣлякими рукавичничими ро-
ботами. По стальихъ и умѣреныхъ цѣнахъ.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знаменитіи МЫЛА до мытья лица, рукъ и купелей,

ѓдзначеній 10 медалями заслуги и двома дипломами признаия.

ар. кр.	ар. кр.
МЫЛО найдобѣльшѣе до го- лѣня бороды	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ, про- зрачне, мѣститъ 35% чистого глицерина, знаменито дѣлае на заплѣтѣхъ 20.
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже пѣжве 10 кр. 20 и	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ пѣжве у флашочкахъ, чиститъ шкуру зъ прищѣвъ, лишавѣвъ, утри- ковѣвъ, флашка
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	МЫЛО ПѢСКОВОЕ, до мытья рукъ, 15 и
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито чиститъ шкуру зъ венныхъ выпадѣвъ
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменито до лица и рукъ	МЫЛО КАРОЛОВЕ, дуже до- бре мыть руки, лице, а пачѣтъ цѣле тѣло въ часъ епидеміи, щобы охоронити ѓдъ заразы
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить пѣжвою, гладкою и знаменито чиститъ шкуру	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ ужинаеся до заплѣ- щѣвъ прищѣвъ и всякого ро- да выпадѣвъ на шкуру
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуеся че- резъ згусенье соку растѣлѣ ароматично-живичныхъ, зна- менито	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре ужинаеся, щобы усунути зъ шкуры выпадѣвъ и пѣжву
МЫЛО ПѢЖМОВЕ, мае дуже приятный пѣжмовый запахъ	МЫЛО КАМФОРОВЕ, заводитъ свербѣнье и печенье шкуры, усуваея выпадѣвъ и червоноцѣтъ зъ лица и рукъ
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приятного запаху, мае великій покупи	МЫЛО ФИЛКОВЕ, приятного запаху
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣльшѣе 40 кр. и	МЫЛО МЕДОВЕ до выпѣжкѣвъ рукъ, кусникъ
МЫЛО зъ ШИПІЛОКЪ СОСНО- ВЫХЪ, приемене въ ужитю, успѣшно хоронитъ шкуру ѓдъ лишавѣвъ и выпадѣвъ	МЫЛО МѢЦАНЬСКЕ знаме- ните
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи- ститъ шкуру, робить ея бѣ- лою и пѣжвою	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%, чистого смолы (дѣтлю), усуваея прищѣвъ, всякіи выпадѣвъ шкурній, поченье погъ и пар- иль на головѣ
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуваея весеники, осмаелени ѓдъ сонця, лицо робить свѣжымъ и бѣ- лымъ	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мѣститъ и чиститъ шкуру зъ лишавѣвъ, утриковѣвъ, и т. п., кусникъ
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, ѓдзнача- ея тоюстостю, велми пѣжве и выключно приладжене до лица	
МЫЛО РИЖОВЕ ужинаеся, щобы зробити шкуру на лица пѣжвою и бѣлою	
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ бѣле, легко пѣжвиться, знаменито чи- ститъ шкуру и хоронитъ ѓдъ прищѣвъ	

2529
Набути можна у Львові въ власныхъ торговляхъ: ул. Конер-
ника ч. 3, и улица Галицкаа рѣвъ Валасей. Въ филиалъ: въ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и въ Черновицѣхъ Ринокъ ч. 2, и такожѣ у всѣхъ
першорядныхъ торговляхъ и антикахъ.

Кароль Яворскій

улица Баторія число 20 у Львові

поручае

складъ

дамской, мужеской

на кожду

Выготовленое всѣлякі
по приступныхъ

При замовленяхъ зъ провинції
щобы на мѣру.

своі

обуви

и для дѣтей

пору року.

замовленя сейчасъ и
цѣнахъ.

При замовленяхъ зъ провинції
щобы на мѣру.

2874 4-10

При зближающѣмъ-ся празднику Пасхи.

Головній складъ вудженныи

ФРАНЦА УНДЕРКИ (ѓтця)

у Львові ул. Краковска ч. 15

поручае

знаменитіи и молодіи шинки, ковбасы сухіи, сѣканіи и рѣзаніи,
такожъ для вареня, вудженіи озоры, вестфальскій поладвицѣ,
руляды въ розличныхъ сортахъ, такожъ мариновану и вуд-
жену телатину, поросята по розличныхъ цѣнахъ все якъ
найбѣльшого сорту и свѣже. Бѣтъ такожъ

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ

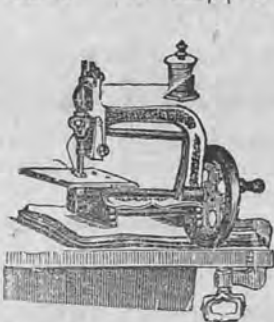
де можна ѓбстати кинжи и ковбасы зъ канустою, ковбаски
зъ хрѣномъ такожъ емы канусту на салату.

Ласкавій замовленія зъ провинції виконуютьсѣя за по-
слѣплатою зъ найбѣльшою точностю и акуратностю, не ви-
слюючи опакования. — Поручаея вѣглядамъ П. Т. Публики.

2883 1-2 Зъ поважаньемъ: **Францъ Ундерка.**

улиця Краковскаа число 15.

По надъ всѣ новости.

2 вайкрасшій, найпрактичѣйшій и найкорис-
тѣйшій предметъ выставки вѣдѣнской суть,
ново вынайденна **механична масничка** патен-
ту „Rapid“, котрою можна зробити масло за
5 минутъ зъ олодкого молока, сметаны або
сметанки. Такожъ добре надаеся робити въ нѣй
шодо, пунчъ зъ яецъ, бити пѣну зъ сме-
танки и яецъ.

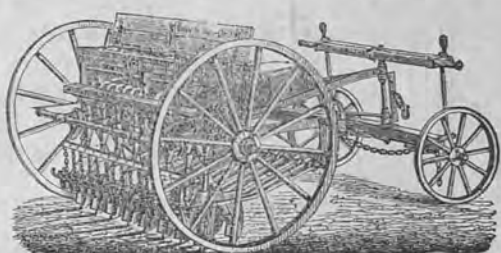
Цѣны сей маснички суть послѣ обѣму
05 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1.50 2.75 5 — 7.50 15 — 30 —
Лишь зр. 3.40 конштуя вынайденна ѓдъ серпня
1888 ручна машина до шитя, патенту „Eletca“
Та машина робить красно, скоро, добре рѣвъ

помѣрнымъ пивомъ, шия всѣ матеріи безъ выимки, зроблена послѣ найбѣль-
шихъ механичныхъ, вымѣтъ новочасныхъ и выѓбѣчена тревало зъ найбѣльшо-
го зѣлѣза литого. Згаданіи предметъ и поодинокіи, можна купити за послѣ-
платою або за надѣсланьемъ грошей

въ Central-Depot ново вынайденныхъ

Butter- und Näh-Maschinen WEISS

2771 Wien, I. Seilergasse 7. 17-22

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Львові ул. Городецка ч. 22

поручають на наближающѣмъ-ся сезонѣ весняный своі складъ
обильно заосмотренный въ машины и апараты рѣльныхіи имен-
но универсальніи плуги етавей власного выробу вѣдѣнского
и оригинальніи плуги выробу Сака; новіи етавей бороны пруж-
инной, бороны діалональній, валцѣ и т. п., удолюбеній сѣячки
Junior-Drill и Balance-Junior-Drill, такожъ оригинальній сѣ-
ячки рядковій Сака, сѣячки широко-летній и т. п.

ВАРИТАТЪ НАПРАВЫ якъ найбѣльше устроеныи зъ
паровыми моторами.

Складъ комисовый въ Тернополи мае L. F. Veltzé.

Цѣнники илюстрованій gratis и franco.

2860 7-10

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найбѣльшой якості
**Полотна, столове бѣлье, ручники,
хустки**

поручае въ найбѣльшѣмъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подъ „Золотымъ Львомъ“ у Львові

На жаданье цѣнники оплатно.

При закупинѣ товаровъ просимо покликуватисѣя на нашу часопись.

Выдавецъ и ѓдѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.**

Папѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Беднарского

ДѢЛО

Висидѣть у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускѣхъ святъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный до-
дѣль. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей
вѣдѣть въ вѣдѣть, и въ вѣдѣть и пѣтѣтѣ на
и пѣтѣтѣ на Дѣло.

Предплату и нисераты принимають: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шеній, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
бомира 3. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Neuberggasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 3, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stuben-
gasse 3, Al. Herndl I. Wollzeile 8, В. Франкфуртъ и Гам-
бургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.
Предплату на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ
у Львовѣ.

**Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня за-
чнѣтся II-й чвертьрѣкъ нашего
выдѣвництва. Просимо посѣдѣти
въ предплатѣ и зъ есентуальнымъ
выдѣвництвомъ залѣгностей.**

У Львовѣ д. 23 марта (4 цвѣтня) 1889.

Мѣсяць повидѣлся перше число першого
кажового писма нашихъ рускѣхъ юристовъ
„Часописъ Правнича“. Бѣтъ то не лише
перше юридичне але взагалѣ перше строго на-
учное фахове писмо у Русинѣвъ и длѣтого
фактъ той має больше значення въ исторію
нашихъ научныхъ змагань. Наші юристы
берутся першій за серіозный фаховый трудъ
на рѣдѣмъ языкѣ и консолидуются при томъ
трудѣ солю науковому часопису, котра бѣтъ
наше глѣтѣ зеркаломъ розвитку ихъ фаховою
науку, мѣриломъ ихъ поступу въ илѣканю той
науки на рѣдѣмъ грунтѣ.

Фактъ той має безперечно загальне, все-
народное значення. Передовѣтъ розвитку на-
уки и ще до того такъ живыхъ и близкихъ
практическимъ потребамъ, якъ науки правно-
политичной и экономичной, есть великимъ и
анатомическимъ добуткомъ для народа, середъ ко-
трыхъ они развиваются, и чѣмъ выше стоять
та наука, тѣмъ и больше значення та повагу
имѣетъ для народа. Развитію науки есть нѣмѣ
для каждого народа наибольшимъ скорбимъ,
бо наука и просвѣта веде народъ до культур-
ной высоты, котра мимо несприятельскихъ ве-
тѣхъ политичныхъ односѣвъ обезпечуе исто-
нѣнное народу и запевняе ему свѣтлу будуч-
ность. Односѣтъ то особливо до такихъ на-
родѣвъ, котры подобно намъ не мають поли-
тической самостоятельности и не могутъ само-
стоятельно — такимъ народамъ только прав-
даво отрока и основна наука може надати ва-
жнѣе значення и стати имъ знаменитою помо-
щю до осушеня навѣтъ политично-народныхъ
злѣдѣвъ.

Строго научовой починъ нашихъ юри-
стовъ важнѣе для насъ ще и тѣмъ, що вка-
зує на консолидацию и повне енергій одчу-
ваннѣ ехонѣхъ обовязковъ и свои силы середъ
той нашої и чужденной клѣсы нашої интел-
лигенціи. По священникахъ суть у насъ юристы
наибольшею клѣсою середъ интеллигент-
ности Русинѣвъ, и якъ священники мають у насъ
громадѣ значення зъ огляду на ихъ впливъ на
нашѣмъ народѣ, такъ юристы нашѣ важнѣе для

загальною нашою справою своимъ впливомъ та
односѣвами до интеллигентныхъ мешканцѣвъ
мѣстъ и мѣстечокъ. Въ своей службѣ и уря-
довыхъ односѣвахъ стѣкаются они зъ людьми
рускою и нерускою народности, а коли есть у
нихъ справедливыи рускій патриотизмъ и силь-
но развитѣ почуттѣ задачъ рускою интеллигенціи
то могутъ дѣйствѣ дуже богато дѣлати для
разбудженя и скрѣпленя рускостѣ мѣжъ сво-
ими и для добута симпатіи и поважаня для
нашої справы мѣжъ чужими, особливо коли
суть при томъ способными и совѣстными люди-
ми въ повненію фаховыхъ своихъ обовязковъ.
Справедливый урядникъ, совѣстный нотаръ,
способный и честный адвокатъ знайде у насъ
на провинціи скоро симпатію мѣжъ честнѣй-
шими элементами мѣста и мѣстечка, и бѣтъ
може рѣвночасно дуже богато дѣлати для рус-
кою справы поступаючи законѣмъ легальнаго до-
рогу. Овъ може въ томъ напрямѣ трудитися
успѣшно не лише въ своемъ урядѣ, але и на
другихъ становищахъ, на котры ему звичайно
легко приходять дѣстатися, якъ прим. въ гро-
мадскихъ и повѣтовыхъ репрезентаціяхъ, въ
радахъ школьныхъ окружныхъ и мѣсцевыхъ, у
всякихъ комитѣтахъ, выдѣлахъ и т. п. Що болѣ-
ше, навѣтъ на сельскій народъ не остане такий
рускій юристъ безъ великого и корѣстного
впливу, а и само священство выступає смѣ-
ливѣе и живѣе звичайно тамъ, де має
въ повѣтъ одного або кількохъ способныхъ
людей изъ свѣтскихъ Русинѣвъ, котрыми най-
частѣйше бувають рускій правники. Однимъ
словомъ, рускій правники мають у насъ высо-
ку и вѣдѣчу задачу, до котрой потреба имѣ
двохъ головныхъ условий, а то: чтобы у нихъ
було глубоке фахове образование и щирый
рускій патриотизмъ. Предпринята організація
ридричу часописъ „Дѣло“ — одна зъ важнѣй-
шихъ — еи задача плекати науку на грунтѣ по-
томой рѣчи, она инагурує науковѣ змаганя
за для образованя нашихъ правникѣвъ яко
рускѣхъ правникѣвъ, однакъ цѣль еи пожи-
точна якъ для науки, такъ и для загальною
рускою справы.

При томъ годѣ не замѣтити, що выдав-
ництво Часописъ Правнича важне ще для
насъ тѣмъ, що науковѣ працѣ на поля права
и науки политичныхъ музѣвъ безперечно бо-
гато причинились до наукового розвитку на-
шого языка а особливо до утвореня и управ-
ляненя одновѣдною и одностѣйною термино-
логіи слѣвъ и понятъ правничихъ, а потреба

того давѣ у насъ пекучо бѣчувати якъ уряд-
никамъ такъ и сторонамъ.

Вѣтъ тѣ причины ажъ надто оправдуютъ
то велике значення, яке привязуемо мы до
розпочатого нашими юристами дѣла и нашу
радѣсть, зъ якою витаемо то дѣло. Нехай-
же-жъ патриотичный заходы иниціаторѣвъ его
вѣнчаються якъ найкрасшими успѣхами, не-
хай Часописъ Правнича стане справдѣ спѣль-
нымъ органомъ всѣхъ рускѣхъ правникѣвъ,
нехай въ нѣй и при еи помощи цвѣте и ши-
рится правдивѣ знанья и збогачує щедро скар-
бницю рѣдною науки. Цѣла галицка Русь — ви-
нявши одинъ покутный голосъ неутѣва, — якій
вышовъ бѣтъ свѣтскому „издѣтельству“ — при-
няла Часописъ Правнича дуже радо и щиро.
Мы певнѣ, що Часописъ Правнича, скрѣплена
морально и матеріально, стане якъ найдостѣй-
нѣйшою представительскою нашою науки. Ба-
жаемо ѣи того найсердечнѣе въ интересѣ
наукового и культурного розвою нашої на-
родности.

Рада державна.

317 засѣданье палаты посѣдовъ дня 26. марта 1889.

(Консѣръ.)

Сподобалося п. опонентѣвъ — говоривъ
далее пос. Ковальскій въ одповѣдь п. Сав-
чинскому — твердити, что моя жалоба нео-
правдана, посѣла котрой въ галицѣмъ соймѣ
есть неприяне настроенье противъ рускѣхъ
товариствъ, а чтобы пояснити справу зъ обще-
ствомъ Качковского, заслонивъ личностію, у-
служною Полякамъ. (Пос. Копыльскій: То
неправда!) То правда, бо она выбрана зъ ку-
ринъ общности посѣдовъ; мене або ишого Ру-
сина зъ той куріи певно бы не выбрали! Тѣмъ
личностѣ въ соймѣ сказала: „Въ 1888 р. по-
за-для святкованя кѣвской юбилей — и мушу
сконстатувати, что то общество въ р. 1888 бѣ-
бувало свои загальны зборы въ Перемишлѣ, а
увѣдѣвляючи историчны факты, постановило
вразѣ бѣдѣтъ тамъ 900-лѣтній юбилей напер-
веня Русинѣвъ до христіанства. Що то свят-
кованье не було и не могло бути шизматичке,
выходитъ зъ того, что гр.-кат. митрополитъ
львовскій самъ обходивъ то свято въ своей
церкви, и на томъ торжествѣ были и латинскіе
архіепископы львовскій и краковскій, а
якъ не мысля, то и тогдашнѣи наместникъ
а теперѣшнѣи министръ Залескій и репрезѣ-
нтація выдѣлу кракового. (Гамбръ. Вицѣпрези-
дентъ Хлюмекскій, даючи знакъ дѣловитѣ: Мои
панове! Прошу о спокѣй, бо не могу разумѣ-
ти п. бесѣдника.)

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ
въ Австрій: . . . 18 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 24 зр.
на цѣлый рѣкъ . . . 9 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 зр.
на цѣлый рѣкъ . . . 4 зр. 50 кр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
на цѣлый рѣкъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 8 зр.
на цѣлый рѣкъ . . . 4 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднѣ
застереженіе. — Рекламія неопечатаній вѣдѣтъ бѣтъ порта.
Подорожѣ число копій 8 кр. а в.
Оголошеня принимаються по цѣлѣ 6 кр. бѣтъ однокъ
стрѣчки печатной, въ рубр. „Надѣсланѣ“ по 20 кр. а в.
Подѣлки числяться по 10 кр. бѣтъ стѣпка.

Далѣе п. опонентъ взявъ мѣнѣ за але,
что я, говорячи о красѣй радѣ школьнѣй,
выткнувъ, что, хотя она складаєся зъ 11 чле-
новъ, однакъ межѣ ними есть лише одѣвъ Русинѣвъ.
Що п. опонентъ сказаъ въ честь и славу то-
го мужа, приймаю вѣдѣчу, але мушу сконста-
тувати: пѣс Hercules contra plures. Одѣвъ на
десятьохъ вѣтъ не може собѣ дати рады.

Колѣ далѣе п. опонентъ доказуєтъ на
готовѣсть красѣго сойму до спомоганя рус-
кѣхъ товариствъ, при чѣмъ вычисляєтъ пооди-
ноу выпадку, то я констатую, что то есть
дрѣбница въ порѣвнаню до того, що Поляки,
а то наибольшѣ зъ нашою мошонѣю, для себе
берутъ. (Голосы: Такъ есть!)

Але я мушу ще поднести, что п. опонентъ
не забувъ выступити противъ мене такожъ яко
Сісего рѣго домо сѣна, обговоряючи учительску
семинарію у Львовѣ, котрой бѣтъ есть управ-
ителемъ, и жалуючи, что я, очевидно предста-
вивши насампередъ директорѣвъ, не появил-
ся при рѣнеторіяхъ або при испытѣ зрѣло-
сти, чтобы пересѣдѣтися о вѣрности рус-
кѣхъ кандидатѣвъ учительскихъ. Я дѣйствѣ
жалую, что я тамъ не бувъ; але констатую,
что, коли-бъ я бувъ звернувся до п. управ-
ителя того заведеня, я лѣдѣи бувъ-бы его тамъ
заставъ, бо бѣтъ такъ занятый, что наименѣе
часу має займатися управою своего заведеня.
Я констатую такожъ, что анѣ менѣ анѣ вѣтъ
кому Русинѣвъ не естъ звѣстно, чтобы п. управ-
итель написавъ коли щось по руски або у-
правлявъ якою рускою школою. Я отже не
дуже могу бути задоволенъ, что такий управ-
итель, зъ такими вѣдомостями, має управлять
рускою школою. Кандидаты дѣйствѣ только
до бѣдѣжности могутъ бути зведенъ, коли
имѣ, якъ зрѣсто признавъ и самъ п. опо-
нентъ, лише декотры предметы подаються по
руски, коли-жъ она бѣтъкѣ всѣхъ предметѣвъ
мають учити по руску. (Вицѣпрезидентъ, пере-
рѣваючи: Я бы такъ просилъ, трохи коротше
выражаться и ограничатися на простованье
фактовъ.)

Я кончу, але мушу ще лише згадати за
порухѣнъ тугъ пп. Божинскимъ и Сав-
чинскимъ, котрыми называемо псевдо-
либерализмомъ. (Вицѣпрезидентъ, перебиваючи:
Прошу, пане после...) Той позбрыи либера-
лизмъ уже неразъ бувъ засудженъ, бѣтъ и
самъ себе осудитъ. (Вицѣпрезидентъ: Я мушу
рѣшучо вымѣгати, чтобы Вы перестали говори-
ти, коли президентъ до Васъ говоритъ, бо я
мѣстѣ-бы Вамъ одобрѣти слово!) Я кончу
тѣмъ, что мы Русинѣвъ не вважѣемо отже себе
за страченныхъ, доки мы самѣ не тратимъ на-
дѣвъ въ себе. (Браво! — Вицѣпрезидентъ: Я
мушу дуже просити пп. бесѣдника, коли
президентъ забравъ слово, чтобы перестали го-
ворити и не перерывали ему. [Браво! браво!])
На есѣ сѣростованье п. Ковальского за-
бравъ голосъ п. Савчинскій до сѣросто-

ПѢВЕНЬ.

(Оповіданье.)

(Далѣе.)

Колѣ-жъ не на наше воно вышло. При-
бѣтъ въ село якѣебъ новый судовой: „посе-
редникъ“, кажутъ, а мы про такого зъ роду
и не чули. Прибѣтъ, сѣвѣкавъ все село, ка-
же: „Буду землею васъ надѣляти та грамоту
выдавати!“ Чудно намъ выдалось: якъ се воно
такъ? нашою землею та насъ же и надѣляти!
Говоримо про се посередника, а такѣ пер-
шѣи и озавася, а бѣтъ до насъ:

— Такъ по „положенію“ треба. Така
царѣвѣ воля!

Ще чуднѣе намъ выдалось.
— Вже, говоримо ему, коли така цар-
ска воля, то мы не проти неѣ, — только жъ
чѣ така воля? Треба-бъ намъ довѣдѣтися, за-
чѣмъ такъ, что именно такую волю выдаєтъ царѣ.
— Прочитай „положеніе“! — вызвѣрився
посередникъ.

Колѣ-бъ же то було кому прочитати! У
вѣтъ ии все село нѣтъ ии книжки въ руки
зѣтъ не выѣ. Правду сказаши, нужды не
було ии ии школь чортѣ-мало. Може, коли бѣ
була школа, то хто ии бѣдѣвѣсь-бы навчитѣ
дитѣвъ грамотѣ, — хочъ и те скажи: Го-
споди знає, до чѣго-бъ та грамота довела: чи
до доброго чи до лихого... Такъ не було-жъ
школы, и теперь кагы-ма еи. Нѣкому було
сѣдѣтъ: паны тутъ не жили, дѣсь въ Москвѣ
тѣмъ ии Нѣмечинѣвъ волочилися, а мы лишѣ
оборѣи имъ солѣчували... зъ того воны ии пе-
ребѣдѣлися...

Одросѣлися мы на два тыждѣи у посе-
редника бѣтъ тѣи грамоты, доки то запевня-
ли: она справдѣ царѣвѣ воля. Посередникъ
имѣлъ и „положеніе“ хотѣлъ лишѣ, дакъ мы
чѣмъ ии его... страшно було... думка така:
что воно не настоящее, фальшивѣ... А зарѣзъ
другого дня вырядили мене та ще Ивана Та-
рѣва — позаторѣкъ вмерѣтъ бѣтъ — въ Кѣвъ
цѣмъ тамъ раздобути настоящее „положеніе“.

зъ царѣвѣю печаткою, и привезти кого пись-
менного. Такъ мы и зробили, справили все
якъ слѣдѣ: привезли и „положеніе“ въ зеле-
ныхъ полѣтуркахъ и ченчика — бѣтъ намъ усе
вычитавъ, выговмѣчавъ, напутѣвъ, что и якъ.
Ну, тодѣ мы руками сплѣснули! Бачимо, что
неперѣлѣны — треба зъ свои землѣ перехо-
дѣти на надѣлы, треба грамоту приймати!
Вже проти царѣвѣи воли не йти. Мулко було,
ой-ой якъ мулко! — та ба! проти вѣтру, мѣ-
лѣвъ, цѣскомъ не поспѣлѣшь. Ще дака Бого-
ви, что пославъ намъ тодѣ такого разумного
ченчика, а потѣмъ пѣвни... Безъ нихъ, хто
зна, что мы ии робили-бъ, что ии було-бъ зъ на-
ми!... Була потѣмъ гутѣрка, что той ченчикъ
— не настоящій ченчикъ, та се мабѣтъ нѣсе-
пѣтница. Мы зъ самѣи Лавры его добули, а
тамъ настоящій ченчикъ а не абы-який.

Прийхавъ посередникъ. Списали грамоту,
показали намъ землю на надѣлѣ, навѣли ту
землю на планѣ.

— Давайте — каже посередникъ —
рука!

Мы сюды туды: чи давати чи не давати?
Дамѣ — а часѣмъ на такѣ воно зведѣтъся, что
и не приведе Господи! Стономъ та товчѣмѣся
зъ ноги на ногу, а что зъ руками чинити, —
не тѣмѣмо. Давимѣся на ченчика: что бѣтъ ска-
же. А бѣтъ кивѣе: давайте, мѣвъ, нѣчого! Да-
ли, — ченчикъ розписався.

Другого дня въ ранцѣ павѣскій заступ-
никъ поѣхавъ собѣ, а мы тодѣ — зновъ така
ченчикъ порадовъ — до посередника, — про-
хаемо:

— Одрѣжте намъ землю, чтобы мы зна-
ли, де межа наша, чтобы часѣмъ неумыселѣ
якъ не нашкодили панѣскому добру.

— Добре, — каже посередникъ, — мѣр-
якъ зо мною, нехай одмѣряе, межу вѣжѣе
и плугѣмъ проведе межу та коцѣ покопѣе
и стѣвы поставитъ... Готуйте стѣвы та плугъ!

Выготѣвали. Було вѣжѣе подѣ вѣчѣръ, сон-
це сѣдало, якъ мѣрчикъ одмѣрѣвъ.

— Давайте — каже — плуга, проведемо
межу!

А мы ему:
— Выбачте, усе плуги подомали... по-

слали до ковалѣ зварити лѣмѣшь, та щѣсь за-
барився. Певно отъ-отъ буде...

— Нема намъ часу ждати! — гукнувъ
посередникъ. — Коли такъ, позаконуйте при
менѣ стѣвы та позначайте мѣсто подѣ
коцѣ, а межу и безъ мене проведемо самѣ
по коцѣмъ.

Такъ и зробили: духомъ закопали вѣ-
сѣмъ стѣвѣмъ потерѣкъ чѣгарникѣвъ. Най-
красѣй вышѣе одходивъ бѣтъ насъ! Що воно
буде? — думали мы, — якъ намъ бути безъ
выпасу?...

— Готовѣ? пытає посередникъ.

— Готовѣ!

— Добре, — каже подѣвѣвши, — отутъ
же по отѣмъ коцѣмъ проведемо межу, та глѣ-
дѣтъ менѣ: не змѣлѣтъ линій, рѣвно щобъ бу-
ла! Я прѣйду — перевѣрю...

Подѣкувавъ намъ, что мы такѣ слухали,
сѣвъ собѣ въ тарантасѣ и загуркотѣвъ.

— Гараздѣ! — каже тодѣ ченчикъ, —
розходѣтѣся кому нема дѣла!

Се значило, щобъ дѣтѣвы та жѣнѣцѣвъ
спекатися... Лишѣлося чѣловѣкъ двацѣтъ, та-
кажѣ, что вѣже хочъ что, дакъ не змѣлѣтъ. Ми-
то тодѣ за стѣвы та на новѣ мѣсѣе, напе-
редъ такъ говѣи зъ дѣсѣтъ, щобъ увѣе вышѣе
въ надѣлѣ... Духомъ стѣвы позаконували,
коцѣ покопали, выгнали плугъ и провели
розпругу такую ширѣчену та глибоку... а старѣ
ямки позатоптували, дерномъ позакладу-
вали... и слѣду ихъ нема.

За мѣсяцъ чи что навѣдѣвся посередникъ:

— Покажѣтъ, якъ вы межу провели?

Повѣли мы его. Ведѣмо — та ии душѣ въ
тѣлѣ нема. Господѣ, что, якъ помѣтитѣ? А
бѣтъ, спасѣбѣ! ему, пришовъ до межѣ, кинувъ
чи не кинувъ на неи окомъ...

— Добре! — каже тай поѣхавъ собѣ.

Добре. Минуло ото вѣ больше нѣ менѣ
якъ цѣлѣсѣньскихъ сѣмѣнѣтъ лѣтъ. Чуемо:
новѣи паны у насъ будутъ! Старѣи значѣтъ про-
дѣли отсе село якомѣсь новому чи то Нѣмѣцѣ
чи Литвинѣ, хто его зна! — запевно не ска-
жу, зъ якихъ воны, только не зъ нашихъ, бо
така якась чудна у нихъ вымова, не наша.

Чуемо далѣ, что новѣи паны надумуются

тутъ и жити. Справдѣ подѣ оѣвѣи приѣхавъ
якійсь Ляшокъ управитель, навѣзъ майстрѣвъ,
заходились дѣмъ панскѣй лагодити. Таки здо-
рово бувъ опущенъ, звѣстно, нѣтъ не живѣ
болѣе якъ двацѣтъ лѣтъ. Ого ии полагодили,
а на весѣи ии паны приѣхали. Только двоѣ
ихъ: стара панѣ, така вырѣчѣватѣ та сукор-
лява, та сынокѣ еи паничѣ, отѣ собѣ паруб-
чина лѣтъ 25, чи можа трохи ии зъ злишкомъ...
Конѣ-верхѣи привѣзъ собѣ, хортѣвъ цѣлу
наизу, полковати значѣтъ любивъ. Ну, что-жъ,
намъ бѣдѣчу про те — хай собѣ гайсѣе вер-
ха, гадаемо, абы насъ не займѣвъ та хлѣба
нашого на стѣблѣ не псувавъ, не выбѣвавъ
своими хортами.

Нѣчого, все гараздѣ, живѣмо. Колѣ-жъ
ото на другу весну, ще до Благовѣщеня, зда-
ється на самыхъ сорѣхъ святѣхъ се було,
кличѣ паничѣ до себе въ двѣръ громаду. Такъ
я такъ, каже:

— Треба менѣ вашѣ надѣлѣ обмѣряти!

— На что намъ его, паничу, мѣряти?

Онѣ у насъ мѣрѣный.

— На те, — каже — что вы мою землю
прихватили.

— Нѣ, зъ роду, нѣ зъ вѣку сѣго въ насъ
не бувало! Якъ то можа, та ии на что бѣ мы
еи прихватували? Подѣвѣтѣся на межу: якъ
провѣдено еи, такъ вона нерушена досѣ.

— Що менѣ до вашѣи межѣ? — каже
— ось у мене планѣ 6. А планѣ показує, что
вы дѣсятѣвъ можа зъ двацѣтъ захватили мо-
еи землѣ.

— Мы, паничу, про те не тѣмили, якъ
вашѣ планѣ показує, — мы люде темнѣи, на
планѣ не разумѣемо. Отъ святе дѣло — ме-
жа... се рѣчь очевидна всякому... а межа не
нарушена! Се вамъ набрѣхано.

— Хто менѣ набрѣхавъ? Я на планѣ
бачу!

— Та ии планы, паничу, всяковѣ бува-
ють! Инколи книжка брѣше, а то планѣ...
Брѣшутъ и планы.

— Коли-жъ такъ, что вы менѣ не вѣри-
те и землѣ менѣ не вернете, дакъ я на васъ
въ судѣ, до мирового.

— Воля ваша, дороги не заступаемо. Та

алежитостей при выкупі пропінанції в чині виступити як в комісії бюджето- так само в повній палаті протияв- стувувати бдн належитостей а також отримати цблого закона пропінанційного. Се- отже причиною, що скликано зараз за- ные кола, на котроми явилися навіть по- котрий звичайно ніколи не приходять. Ось заявив отже, що бдн, вибраний ре- нтом, мусить поступати після своєї со- а не після інструкцій. Ось уважає ц- праву пропінанційну за шкідливу для Га- ня, бо край страить через юю що-най- 300.000 зр. Яко посоль в меншом по- сти не може бдн а не хоче промовляти праву, котра обчислена на шкоду краю; не на то проживає 43 роки в публічній бдн, щоби зганьбити себе, вдути в свій вв протияв власного пересвідчення. П- ский ставив отже внесення, щоби коло звало Гіввоша, щоби бдн промовляв за неньем бдн належитостей. Хшановский ввернє зажадали, щоби Гіввош зложив врат. Гіввош сказав тогді, що бдн мав в, через виступлення протияв увдлення належитостей не допустити цблій законв пропінанції до санкції. Его дивув, що авто- сти бдали намістникова и старостамв адміністрацію фонду пропінанційного. По сьмв вив Гіввош, що складає реферат в бу- промовляти протияв увдлення бдн на- лостей, хоч-бм мав виступити зь кола. По порядку денномв станула бдтатв друга нава справа — звелннця Рятівв-Ясло. Док. Вльнський заявив, що першвсна траса звелннцв мусить бути змвнена а то зб- вадвв стратегичнхх. На то сказав пос. Рувоский, що то не суть причиною влзды стратегичнй, лишв вглядв в то особистыхх интересв, бо за- вить повести звелннцю коротшою дорогою через урожайнй сторони Дембнцв, хотять по- вни в значно дашшою дорогою и сторонами ввнмв неуржайнми. Коло ухвалено внесе- нн пос. Вльнського.

Вв Трієств заноситься мабуть на щось небоброго. Недавно тому підкинуто тамв бом- бу вв день бднрты памятникв прилученя се- мбста до Австрії, яко протеств протияв того прилученя, теперв вибухли тамв непо- вб мбжв роббтниками вв арсеналв. Одицв Мецецв, высшій урядникв австрійскій, котрий вв торбкв вв Константінополі а котрого вв бдтатв до Трієсту перенесено, такв харак- тизує вв приватномв писемв ситуацію вв Трієств: „крімв урядовыхх годинв не маю тутв ніяков розривки. Я чуюся тутв бльше на чужині як вв Константінополі; тамв бльше було слдндо австрійского духа як вв тутв, и такв я вв свободнхх хвнлхх не ва- жуся виходити зь хатв... Характеристика бма про себе говорять!

До „Pol. Corr.“ доносять, що звєстний російскій генералв Радєцкій предлагавв цв- вні меморіалв, вв котромв докazuje, що ве- лнкі суми, якй видано на ввбудованье крп- ностей вв Росії просто змарновано вв виду того поступу, якй зроблено вв техннцв ар- твріа. Улвшеня вв укввленяхх не стоять на рівні вв поступомв а великй крпностей, якй вв послднхх часахв выставлено вв Росії принесла ще и ту шкоду, що край почуває через ннхх за скоро зовсімв безпечнмв а вв наслддок того занедбано богато вв узбро- вно и вв вправв войско а бодай не поступо- вно пбдв тымв вглядомв такв скоро, якв то зробили нншй край млітарнй вв Европв. Росія позбстала пбдв тымв вглядомв о бль- шх крокбв по залу. На царя, котрий має до- мн. Радєцкогв велике доввірв, зробив сей меморіалв велике враженье, хочв другй по- логй російскій не годяться зь поглядомв Ра- дєцкогв и домагаються дальшою будовою крп- ностей.

Вв Парижв розпочався вв второкв про- тєс протияв проводнрвв лїа патріотичнон. До розправв завбзано 40 свдбкв. Першого переслухувано Дерульєда. Олв заперечувв то- му, бутьо-бм лїа вела якусь тайну агітацію вв ладогана заговорв та якусь мобілізацію. То що бдноситься до мобілізацін, про котру задуєся вв актв обжалованя, бдносилось лишв на часв виборбв Буляжєра вв Парижв. Пбду одввчальнсть бєре Дерульєдв на себе. Вв подббнй спосббв боронився такожв Ля- рє вв другй обжалованй. Лятерє сказавв, що коли лїа була дйствно якимсь тайномв товариством, то треба-бм потягнути до одв- вальности такожв и тнхх 244.000 виборцвв, що бдали свбй голосв на Буляжєра.

Здавє, що зь Буляжєромв стало круто, и що правительство хоче его дйствно арешту- вати або бодай вигнати ему процесв. Огондв розбйшлася була поголовка, що Буляж- єе утїкв до Бельгії. Агентв поліційнй, котрий слднв за Буляжєромв вже бдн дов- ного часу, подав до ввдомості, що Буляжє- мйшовв бувв огондв до якогось дому а бд- ннхх вийшовв зь бдтамв по якбсь часв зо- вємв перебраннй вв супроводв якогсь дами вв бдїхавв обїєла до Бруссєль. Буляжє- рєвска „Cocarde“ выдала була надивчай- ний додатокв, вв котромв подає до ввдомо- сти, що Буляжє мусєвв дйствно сховатися, бо правительство постановило его арештувати, але бдн не ввїхавв зь краю и єсть недалеко Парижа та стане зновв на мбєцв, коли буде того потреба. Здавє отже, що Буляжєє злвз- лєсь по дорогв зь пбзду и крєсьє теперв на ввровннцв.

Пбєла новїйшихх ввстєй перебуває Бу- ляжєє дйствно вв Бруссєлі. Передв его при- родомв дождала вже его на двбріи велика маса людей. Дехто вивать его окликом: Най- мє Буляжє! дехто кричав: Прочв зь зрад- комв! Прочв зь диктаторомв! Журнали- стамв сказавв Буляжє, що мусєвв утїкати зь Франції, бо правительство хотїло прика-

зати его арештувати; за 6 мбєсєцв вєрне бдн назадв а тї, що его теперв переслвдують, будуть так само вв сьмв краю шукати при- бїжца. Кажуть, що правительство готовє ви- дати Буляжєра Франції, накола-бм бдн хо- тївв вєстї зь Бельгії агітацію вв Франції и коли-бм того французєе правительство зажа- дало.

О мнєн Васиєвнча до королевон Ната- лїи и єи результатахх мало що доси звєстно; овиційна кореспонденція, яку одержала „Pol. Corr.“ зь Бїлградв, кидє на сє справу трохи бльше свїтла. Зь кореспонденціи тои виходить, що правительство на пбдставв но- вон конституціи не може нїякого сєреброго пбдданого прогнати зь краю; нїхто не мав- бм отже права заказати королевбй вертати до краю. Можлива рїчє, що мбродайнй лїєє не радять тї поки що вертати до краю, але на то нїхто не згодиться, щоби сєлю опертись королевбй и не дозволити тїй вернути, ко- ли-бм она сама того хотїла. Зь другон сторо- ны забезпечено королевї Милановї его права що-до вихованя молодого короля. Вв день аб- дикаціи пбдписавв король Миланв актв, ко- трий управлїняє вихованье молодого короля. Совѣтники державї Хрїстїєч и Дїблїєчв имено- ванї сьмв актомв свѣтовцвхунами молодого короля и управлїєлями его майна и лїєє цивнїлїон а такожв постановлено, що король Александрв може два або три рази до року бдвднати за границєю свою матїрє. Васиє- внчє мавв отже припоручєньє пбвдмїтати ко- ролеву Наталїю о сьбй постановв короля Ми- лана. Вв Бїлградв зробило то дуже добре враженье, коли Васиєвнчє привїзв ввєстє, що королева згодилася зовсімв на тї постанови. Нема отже нїяков обави, щоби впливи королевон мали вв чьмв небудь зашкодити Сербїи.

НОВИНКИ.

— Загалнй збори Товариства именн Шевченка бд- будуться вв недїлю 7 (н. ст.) цвїтня о. р. вв ко- мннатахх Рускои Бєсбды о годннц 3 пополуднї.

— Вв сєбє Обланицї коло Журнава зашло и отворило кблїканцятв господарвв, за порадою о. Подлєсєцкогв, крамнїцю сєго тїждня. То- вави крамнїця та пббирає зь „Народной Тор- говлї“ вв Стрию. Щастє Боже!

— Зь Берєжанв доносять намв, що дня 6 н. ст. цвїтня бдбуєся вв тамошнй гимназїи вечерокв вв чєстє и памятв Тараса Шевченка.

— Неоправдана драча зь народу русоно. Староста бобрєцкїй Курилович, яко предвдатель бобрєцкои окружнї рады шкблїон, розбєслав до мбєце- выхх радв шкблїонхх повѣта бобрєцкогв такїй урадовий окружнїк зь дня 15 лютого до ч. 1177: „Wzyna się Radę szkolną miejscową do uiszczenia z funduszu kar szkolnych kwoty 6 złr. jako zalegającej należności za dostawione o. k. Radą szkolną lwowsko-zamiejską w roku 1887 heliograficzne portrety J. E. Pana Namiestnika P. Zaleskiego i J. W. Pana Marszałka krajowego śp. Dra Mikolaja Zybkiewicza, Z o. k. Rady szkolnej okręgowej w Bobrowie dnia 15 lutego 1889. Przewodniczący Kuryłowicz.“ Щось подббного не могло-бм дїятись вв жаднмв краю коронномв Австрїи, хббв вв однй нашої Галицїи! Що має школа спбльного зь гелїогра- фичнми портрєтами хоч-бм и „Jaśnie Wielmożnych“ панбвв Зьблїєвнчєв та Філіпа Залєскогв и де то сказано вв законв, що ннхх портрєты ма- ють купуватись за грошї зь фонду кар шкблїонхх?! Розумна и совѣтна була-бм рїчє закупити за 6 зр. того фонду глїобв або маму до школи, — дїти могли-бм щось зь того науцїтись, — а що науцїтись зь портрєту пана Філіпа Залєскогв, зь его фїзіономї, або зь бородаї вєббїчка Зьблїєвнчєв? Урядовє стїганье зь рускїхх громад такои поважнїи суми за та- кїй рїчє, якв портрєты „Jaśnie Wielmożnych“ Залєскїхх та Зьблїєвнчєв, не дається нїякїй оправдатв, — дїєся се безв найменшої раціи, и мв дїємоєс, якв можуть ч. к. старосты яко предвдатель окружнїхх радв шкблїонхх вида- вати такїй окружнїк, якї ось выдєвв п. Кури- ловнч! Тї портрєты ввготавлїє портрєтнєтв львбвскїй Чєховнчє, а ннспекторв Керєкїрто по- наклїдав ннхх школам, — нехай же и бдповдає п. Керєкїрто, а не фонды шкблїон, котрї мають ннше призначєньє, якв зкупувати портрєты „Jaśnie Wielmożnych“...

— Ухвалєно сїймою посаду кодїфікатора прєсїтблє законнхх вв ввдїлї краєвомв — зь грубою плат- нєю — одержавв д-р Ф. Пєкоєвнскїй зь Кра- кова. Подалоє було 10 кандидатбв, авї одицв зь ннхх не мавв ввмаганон квалифікаціи. Отож ввдїлв краєвий ввбравв д-ра Пєкоєвнскїго, та- кожв безв квалифікаціи, провнзорнєсно покликавв его и обїцавв внєстї вв сїймв, щоби д-ра Пє- коєвнскїго увблїєно бдтв тнхх умовї, якї бу- ли вв конкурєсї, а тымв чїномв бдн зможе бутї стабїлізованный на посадї кодїфікатора. „Nowa Reforma“ такв характеризує д-ра Пєкоєвнскїго: „Археолог, историк, правник и банкир, про- курнїєтв краковскогв Банку для торговлї и про- мыслу, такв чудно прєвблїкающоєе свое хоре жїтє. Отжє потвердїлїся зовсімв поголовскї, якї ходили вв сїймв пбдчасв ухвалєваня посади ко- дїфікатора, що кандидатв уже напередв усмотрє- ннй и що се творїтьсє посаду для чоловїка. Обо- ронцв того нещастїиво проекту тогдї рїшучо тому супєрєчил...“

— Похоронв протомедїна д-ра Альфрєда Бєсєдєцкогв бдбуєся вєчєра о год. 4 зь полуднї при великїй участї людєй. Пбєля остатнїи волї покойногв ввнїчєв не складано, натмбєсть родина дбєтала до сто телеграмв зь сочувствомв зь рбзньхх дїльнїцв Польщї. На похоронї були репрєзєнта- ціи: университету краковскогв, варшавскогв и познавнськогв товариства лїкарскогв (репрєзєнту- вали львбвскїй лїкарв). За караваномв постунала родина, львбвскїй сенатв университетскїй, уряд- ннкі намістнїцтва и лїкарв, мбжв котрїми було до 30 зь провинціи. Мбжв публїкою були: на-

мбєстнїкв гр. Бадєнїй, маршалокв гр. Тарновскїй, прєзидєнтв мбєста Львова и другїй достбїннїк. Надв могилою промовлялї: проф. д-р Радєцшєв- скїй вв именн краковскои академіи наукв, проф. д-р Ридїгерв вв именн университету краков- скогв, д-р Пашковский зь Кракова, д-р Кру- вчннскїй зь Львова и п. Кубнїкїй вв именн ве- теринарїєв. — Пок. А. Бєсєдєцкїй родивє 1839 року вв Дукалї. Гимназію скбчнїє у Львовї, а медїцину у Вїднї. Вв 1862 р. дбєставв стєпень доктора медїцини. Бушнї лїєсь часє асєстєн- томв славного Рокитаньского. одержавв 1868 р. кєдєдру анатомїи патологичнон вв Краковї и пи- савв по польскїи и по нїмєцкїи. Вв 1876 р. по- клїканє его на протомедїка вв Галичнїй. Вв 1879 р. бравв бдн участв вв мєжнєнароднй ко- мїсії вв Вєглієнцв вв Росії за-длї розслїдженя чуми, котра тамв була ввбухла. Велика его за- слуга яко горожанина єсть та, що бдн сотворївв фондв для вдовв и сїротв по членєхх товариства лїкарєкогв. Фондв той ввносїть ннїє звывж 60.000 зр.

— Лєврєнтїй Жмурко, про котрого смєртв мв вєчє- ра донєсли, родивєся вв Яворовї 1824 року зь мбїчаньскои родини, де дома говорєно по рускїи. Скбчнїишїи школы середнїй вв Перємышлї, уда- єся до Вїднї и тамв слухавв выкладбв матєма- тїкїи. Вв роцї 1848. именовано его доцентомв высшонї матїматїкїи при вїдєньскїй поли- тєхннїцї, а вв роцї 1851. дбєставв кєдє- дєдру матїматїкїи вв тогдїшнй академіи тєхнї- нїй у Львовї. Вв лїпнїи 1871 р. обїнавв кєдєдру вв университєтї львбвскїмв и державв єи до смєртї; 1885 р. бувв выбранный на ректора. Жмурко писавв добєств, найбльшє по польскїи, але надто великою славы вв свѣтї науковбмв не здобувв собє.

— Бєтєсьє Пєрнєрєторфєра. Звѣстно, зь якимї за- кїдами виступивв „Kur. Lwowski“ передв кбл- кома днїамв протияв львбвскогв адвоката и на- чального директора галичнїи пцднїцї д-ра Ро- ннєскогв. Панв директорв не потїгнувв ще доси до одввчальности редактора „Kur. Lwowski“ о- го, але за то палата адвоката, котрой ввцєпрезє- сомв єсть д-р Роннєскїй, постановила розслїд- ти справу. Треба-бм — пише отжє „Gaz. Na- rodowa“ — щоби палата адвоката занялася якв найскорше сєю справою, бо звѣстно загално, що пн. Пєрнєрєторфєр, Мєнїєрв и товаришїє заго- дїєся зновв пбдчасв дєбаты при позїціи буж- жетовї министрєства судбвнїцтва зь жаламї на нашї односїны пбєля ннспїраціи зь звѣстного жєрєла“. Шкода — скажємо — що ннспїраціи похбдять лишв зь одного жєрєла; кобї то такв було бльшє и рбзнороднхх жєрєл, то пбба- чнїє бм бодай свѣтє, яка то у насв вєдєся го- сподарка!

— Вежа Айфєля, та дїєстна вежа вавїлоньска вв новочасномв Вавїлонї, якв ннєгдї люблять Парижв называти, вже готова. Мннувшон недѣлї по полуднї вввїшено на самбмв єи вершочку хоруговв, а 21 ввстрѣблїє зь пушокв дало Па- рїжанамв знати, що будова вєжї дїшла щаслї- во до высотї 300 метрбв бдн землї. Щоби ма- ти понятє о высотї сєго дїла тепєрїшнїи штут- ки будбвнїчон, досєтї порбвнати вєжу Айфєля зь найвысшїми доси будннками на свѣтї. Вежа кольоньского собору єсть 160 метрбв высока, собору штрєсбургєкогв 142 м., вежа при церкви св. Стефана у Вїднї має 136 м.; найвысша пи- раמידа Хеопса була колїєс 146 м. высока, а те- перь ще має 137 м.; найвысшїй дєрєвє, якї звѣст- нй на свѣтї, дєрєвє мамутовї (Sequoia gigantea) зь рода дєрєвв шпїльмовыхх дохбдять ннєгдї до 144 метрбв, а що-жє онї вєї протияв вєжї Ай- фєля?! Париска вєстава будє могла дїєстно за- мїпновувати хоч-бм лишв тою одною вєжою. Ннї она ще вв середнїй не выкбвчєна и богато чє треба будє коло неї робити, але самв буди- нок вже стбїть. Цїла вежа дїлїтьсє на чотїри части — пїятформы. Перша пїятформа, вв ко- трїй будуть помбїщєнї французкїй и заграннчїй реставраціи, каварїє, цукорїє и т. д., пбднимає сє на 38 метрбв по-надв землю; друга пїятфор- ма єсть зь высотї 115 м., трєта вв 207, а че- твєрта вв 273 м. Щоби вїйти аж на четвєрту пїятформу, треба птї сєхбдїми три чєртї го- дннї, а чїмв высєе вв гору, тымв бльшє стрбм- кї и крутїшїй стбїють сєхбды. Та гостї, що сєх- тать оглїнути вєжу, не конєе будуть мусїєлї му- чїтїсє, бо механнчнїй пбдїєсв будє ннхх пбдїй- мати аж на четвєрту пїятформу. На тбї четвєр- тї пїятформї устрбїєнв собї лїкнїєрв Айфєль малу канцєлїрїю, коло неї астрономїчну обсер- ваторїю и кабинетв фїзїкальнїй, а бдтакв ще окрему комнату, зь котрой електрнчнмв свѣт- ломв будє освѣчувати цїльнй Парижв.

Надбєсланє. ДЛЯ ГЛУХИХ.

Особа, що ввльчїлася простїмв средствомв бдтв 23- лїтнїи глухоты и шуму вв ухах, готова описв того сред- ства по нїмєцкїи перєслати даромв вєсьмв бажанчїмв. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вєстї зь Авл. Львбвскои.

Прєзєнту на Отиєвнчїє одержавв крїл. о. Корн. Мандїчєвскїй зь Надвббрнои.

Вєстї зь єп. Станїславбвскои.

До прєсвїтерєскогв дому явлїєся до руко- полаганя пп. Євг. Гавацкїй, Волод. Каргутт, Ал. Мардаровнчє, Ал. Осадца и Нєсторв Руднїкїй.

Посмертнй — — оповѣстїи.

— О. Стєван Фьлорїаньскїй, прїходнїєкв вв Рош- нєвї, дек. тєсьмєнїцкогв, упоковєся вв 72-бмв роцї жїтї а 40-бмв свщєнєства. Вѣчна єму па- мятї!

Наука, штука и лїтература.

— Числє 1-ше „Часопїсїи Правнїчон“ вїйшло ннїє зь друкарнї тов. нм. Шевченка. Обїмає оно 5 аркушбвв и нмповєє дуже гарноу вїшнїю фор- мою и прєбогатїємв змбєтомв. Богатєствомв и стбїєностєю змбєсту може оно рбвнїтєся зь першор- нїднми того рода фажовнми часопїєамї. Вв чєслї тбмв помбїщєнїй отєї статїє: Слово бдтв

выдавнїцтва. — Замѣтки до теорїи о бжудѣ (error) при умовєхх обїгаціоннхх, студїя зь права цивнїльного, проф. унїв. д-ра Олєксан- дра Огоновскогв. — Крїтнчнй увагї про значєньє прїєсїгї головнїи зь додаткомв „оскбл- ко знаю и собї прїгадує“, студїя зь цивнїльного процесу, д-ра Коостя Левнцкогв. — Школа исторична вв полїтнчїй єкономїи єи лїовлєй вв лїтературї, студїя зь исторїи єкономїи, д-ра Евгенїя Олєснїцкогв. — Галицєє судбв- нїцтво и справа его реформы вв законодавчїхх тїлєхх, рефератв д-ра Антона Горбачєв- скогв. — Посмертна згадка про Франца Голь- цєндорфа, Остапа Т. — Рїшєня найвысшєго трибуналу судового и кєсацибнїон; Супєрєчнсть двохх рїшєнь трибуналу адмнїстраціонного вв справєхх товариствв подана д-ромв К. Левнїцкїмв Цвѣтка нашого фїскальїзмв; Крїтїка Правотаря В. Лукича и Семїгнїєвскогв, напїє. д-р К. Левнї- цкїмв и Біблїографїи. Яко выдєвцв часопїєи пбд- писанї д-ры К. Левнїкїй, Ант. Горбачєвскїй и Євг. Олєснїкїй, а яко одввчальнїй редакторв д-р К. Левнїкїй. Рбчєна прїдїлатв 3 зр., пбв- рбчна 1 зр. 50 кр., а посылати єи належїть на руки одввчального редактора (ул. Корнїєтбв н-рє 1.).

Телеграмы „Дїла“.

Вѣдєнь 4 цвїтня. Цєсарь ввїдє допер- ва завтра назадв до Пешту. Ннїє прїймає цєсарь прускогв майора Мєнїєса, котрий прї- вїзв новий модель карабїна. Вѣдєньска прєса заперечє єдиногласно, мов-бм цєсарєва була небєзпєчно недужа.

Букарєштв 4 цвїтня. Цвїлїй кабнїєтв подаєся до дїмїсїи. Прєзидєнтв мннїстрбв повбдмїє вв тбмв палату посблбв и заразв потбмв засѣданье закрыто. Причїною дїмїсїи має бутї непорозумїньє вв кабнїєтв вв справ- вї именованя судбвв. Урядова газета оголо- сила декрєтв, пбєля котрого кн. Фердинанд Гогєнцоллєрнскїй будє бдтв тепєрь мати тї- тїлутв Королевска Высокбєст и будє назы- ватїся княземв Румунїи.

Гага 4 цвїтня. Парлямєнтв ухвалїєвв конєчностєє установлєня рефєнтїи а урядова газета оголосила вже дотїчнє розпоряджєньє. Кн. Адольфв Нассавскїй має вже вв понєдѣ- локв обїяти рефєнтїю вв Люксємбургв.

Бєрлїнв 4 цвїтня. Сєкрєтарь мннї- стрєства марїнаркїи заявив вв парлямєнтв, що Нїмцїамв на самонаськїхх островєхх не грозїть нїяка небєзпєчностє и що вже вы- слано туды кораблї военнїй.

Атїны 4 цвїтня. Вчєра було тутв сильнє землєтрясєньє. Вв мбєстї настєвв велїкїй перєполюх.

Аптека **РУБЕРА** у Львовї
пєрєчує 2460 312 0
спєціалнїстїи и унївєрсальнїй средствє
французкїй и нншїй, якв через юю такв и че- рєзв нншїй фїрмы оповїщуванї.

Ново устрбєна торговля
пбдв фїрмою:

„A la ville de Londres“

пєрєчує на вєснїннй сєзонв канєлїохв, краваткї- ковнїєрїкї, маншєты, сорочкї мужєскїй, єкарїєт, кї, рукавчїкї, парасолї, палїцї, вїробы шкбрї- лїны розлнчнїиго рода, мыла, парфумєрїи, водї кольоньскїй зь пєрворяднїхх фабрїк, такожв всбїякїй прїблбры до подорожї вв найбблїшомв вїборѣ по найпрїєстїєнїйшїхх цїнахх.

Зь поважаньємв:
ЛЕОНЪ СТАРКЪ
У ЛЬВОВѢ 2883 3—10
ул. Кароля Людвїка, рбгв Ягаїлоньскои 3.

Просто бдтв продуцєнтбв
Вина бочками
Гєгєлїєйскїй и самороднй за бочку вв 135 лїтерв по цїнї: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и высєє окрбмв транспорту. Бочка не зачїєслєся.
Полуднєво-угорєскїй почавшї бдтв 20 кр. за лїтру и высєє окрбмв транспорту. Бочка зачїєслєся.
28402 4—? **Высєлає:**
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
Замовлєня прїймає Дирєкція и фїліїи.

Лїверантв ц. и уприв. гал. звѣлннїєтв Кароля Людвїка
ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКІЙ
ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ
и
Роббтнєя убрань мужєскїхх
власного вїробу
у ЛьвовѢ ул. Сїєстуска ч. 4.
2892 1—10

Дякъ испытанный

зъ добрымъ голосомъ, тверезый и безженный, глядае умѣщеня.

Адреса его: М. Бобикъ въ Угерску, почта Угерско к. Стрыя. 2889

ПА-

расоль до дощы и до сонця одъ 1.20 до 12 зр. — Калошъ мужескый и дамскый зъ фабрикъ російскихъ по цѣнахъ фабричныхъ — шапки не пропускають воды по 50 кр.

найдешевше въ торговли
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львовъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ!

Берненскій сукна

на порадѣ
весняне або лѣтне убранье
въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по 4 вѣденскы лѣтны купонъ, по зр. 4.80 зъ зыгачи. 28
зр. 6.— зъ добронъ 28
зр. 7.75 зъ лѣтншомъ 28
зр. 10.50 зъ найлѣтшомъ 28
правдивои овечои зонны
якъ такожъ сукна на лѣтны, шовкомъ тканы камарны, лѣтны сѣрачки, сукна на лѣтнѣ, правдивы полотенця добры до праны, добры и найлѣтшій сукна чорны на убраня са- лѣновы и ш. розсылае за посылла- тою ретельна и вѣрмъ зана- Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof
Brünn (Моравя)

ЗАЯВЛЕНЬЕ. Каждый купонъ есть 3.10 метр. довгий а 136 метр. широкій, проте выстарчае на цѣле убранье мужеске. Довольне число метрѣвъ можна замовляти. За точне доставле- нье посыл жадающихъ взорѣвъ ру- читься. 2790 14—30
Взбрѣ даромъ и оплатно.

Мужескый убраня весняный найдѣ- шевше робить кравецъ Ке- лиръ ул. Зиморовича ч. 10. Львовъ. 1873

ОСТАНКИ СУКНА

на штаны, гарнитуры, памѣтки и убраня малы.

40 годинниовъ зъ лицитаціи

Гардероба уживани и нова, дам- ски и мужеска въ великомъ выборѣ

2885 1—7 поручае

ОДИНОКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ на ГАЛИЧИНУ

ЯЩИННИНА

будынокъ театральный у Львовѣ.

Закладаюся

на полку цѣну, що жадають въ моихъ циркулянтѣхъ на въ силѣ пролавати то у або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ въ матеріи красныхъ и га- транныхъ такъ дешево, какъ л. По- ручаю мой богатый складъ такыя 2484 Реч. Духовальству 78—?

Замовляны въ мѣсяцъ и въ провинціи въкоувають тѣсно и ретельно. На жа- дање выслаю свои даромъ и зрѣанъ.

Давидъ Шварцвальдъ,

заказанъ мужеской одѣжъ гуртомъ

подробно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложены 1843.

Изъ рукодѣльнѣ виробѣвъ церковныхъ рѣчей**І. ПАКУШЕВСКОГО**

улиця Орменська, противъ „Народного Дома“.

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА:

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ виробѣхъ цер- ковныхъ рѣчей, особливо що-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвѣдченными предпринимцами, спонукае мене подати цѣны виробѣвъ власныхъ, котры купуючий всегда буде мати дешевше и изъ поршю руки на жадање.

Цѣны слѣдующі:

Кадильницы жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладоница жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольны 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше
Чаша золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
оздобившой работы 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительница зъ короною золочена 16, 22 зр. и выше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
металевый 3 зр. и выше.
Миронникъ 1 зр. Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 7 зр.
золоченый 10 зр. и выше.
Золоченье въ огни чашѣ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посрѣбленые кадильницы 2 зр. 50 кр.
Одновѣсны окуты до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Новѣ окуты до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и выше.
Дѣхтарѣ мосяжніи побѣлы высокосты.
Кромѣ того принимае всякы работы церковныя такъ новыя якъ и до одновѣсны, а именно: новы кулѣ, и кресты на копулы.

2872 3—6

Я АННА ЧІЛЯГЪ

маю довже на 185 сантиметрѣвъ великаньске волосѣ Лорелей а то въ наслѣдокъ 14-мѣсячного укы- вання помады моего власного вынаходу, есть она одинокимъ средствомъ на вынаданье волосъ, выкликуе его порѣстъ, змѣниае шкуру подъ во- лосемъ, выкликуе у мужчинъ повныи ельный зарѣстъ бороды и надѣ- вже по короткомъ укыту волосю на головѣ и бородѣ природный по- лыскъ и густѣсть и хоронить его передъ скорымъ посивѣнемъ ажъ до пѣзной старости. Цѣна слоика 3 зр. Розсылае що дня у веб стороны свѣта за надослашемъ грошей або по- слѣдитою.

Csillag & Co.

Budapest, Königsgasse,

и ту треба веб замовлена надсылати 2879 1—20

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2223 142—?

купус и продае

всѣ эффекты и монеты

подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ посылъ закона зъ дня 2 лия 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышномъ постановы зъ д. 17 грудя 1870 р. можна уживати до умѣщувая капиталѣвъ фод- ловыхъ, пушларныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручены зъ провинціи залагоджуются безъ прѣволочи по курсѣ дневномъ, на числячи нѣякомъ провизіи.

МАГАЗИНЪ

Товарѣвъ блаватныхъ и Полотенъ

СТАХЕВИЧА и АБРИСОВСКОГО

у Львовѣ, рынокъ ч. 32

одержавъ вже на сезонъ весняный

2853 6—10

наймодѣйшій

МАТЕРІИ ВОВНЯНІЙ

у вебхъ возможныхъ родахъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 51—0

выдае

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

БАНКЪ КРАСВЫЙ

КОРОЛЕВСТВА

ГАЛИЧИНЫ и ВОЛОДИМИРИИ

зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

Почавши одъ дня 23-го с. м. обнижуеся ажъ до дальшого зря- дженя стопу проценту:

а) одъ векслѣвъ, приманыхъ Банкомъ въ есконтъ на 5% (пять одъ ста рѣчно);

б) одъ векслѣвъ реесконтowanych въ одѣлѣ для Товариствъ зарѣбковыхъ и господарскихъ на 4% (чотири одъ ста рѣчно).

У Львовѣ дня 20 марта 1889.

2893 1—3

ДИРЕКЦІЯ.

Першій волосъ сивый

есть зловѣщымъ предсказаньемъ, що постепенно и скоро посивѣея а се есть безпосереднымъ наслѣд- ствомъ, що еще досытъ молодой и повныи силы живои особы перемѣ- няются въ старѣвъ. Знаменитымъ справдъ чудово дѣлающимъ сред- ствомъ на сивыи и сивѣ волосѣе есть:

Екстрактъ орѣховый

химика Прімаверіого въ Римѣ.

Онъ не есть имитациею, якъ веб иншій препараты орѣховы, лишь чы- стымъ, правдивымъ сокомъ ростни- нымъ, зробленнымъ зъ душиныи орѣ- ховѣхъ италійскихъ, и тому подѣ гарцалею средствомъ нешкѣднымъ. Закрашуе онъ за колька годинъ тревалю и природно сивѣ волосѣе въ сѣру уживая на блѣондъ, бруна- во и черно, а такожъ русые волосѣе сивѣ на темну краску. не збѣдѣе онъ и не занечишае волосѣ; не наво- дить нѣ болу очей нѣ болу головы, та не полишае по собѣ невыдерж- мой вонѣ сѣрки. Плямы на шкурѣ походячы зъ незручного укыта, сче- заютъ безъ слѣду по натертію ви- ннымъ кваскомъ. Се есть именно рѣзница мѣжъ екстрактѣмъ пра- дивымъ а подробленнымъ. Хто лишь разъ ужие се средство, признаеъ безъ сумнѣнью ему першенство. Цѣна бутельки 1 зр. 50 кр. Складъ для Галичины: **Parfumerie Univer- selle Леопольда Фаста у Льво- 2878 въ ул. Сикетуска 2. 3—10**

„КОБЗАРЬ“

ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТѢВЪ.

Цѣна 60 кр

Достати можна въ тов. „Просвѣта“

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ. Ло- бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову, Найлѣпшій шоколады, о найлѣпшій лѣкосты и одзначеніи на вебхъ выставахъ, Канаа безъ одлю легке и велики смачно, Англ. Rocks D-ops, нандиты, нандизованіи и моро- женой овочѣ, Компоты, Цадри, Аранціни и т. п.

Наші виробы фабричныи можна достати у вебхъ лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 43—50

Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки,

[флянелевъ и трикотовѣ] камашѣ, поручае

по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

подъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Поручены зъ провинціи залагоджуются одворотною почтою.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавец и одѣвчальный редакторъ: **Иванъ Белей.**

Пашѣръ зъ фаб. Черляпскоп.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Беднарского

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ свѣтъ) о 5-й годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и нисераты приимають: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣдунъ Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрій:

на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Реєстрація неопечатанъ вѣдунъ порта.

Поддѣлюю число копій 8 кр. а в.

Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. одъ одної стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подѣлки числятся по 10 кр. одъ стрѣчки.

Съ днемъ 1 (13) цвітня зачинається II-й чвертьрокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати съ предплатою и съ евентуальнымъ вырѣваньемъ залеглоостей.

У Львовѣ д. 24 марта (5 цвітня) 1889.

Вже давно не мали мы нагоды вотивати майже щоденно новій прояви руху въ нашѣмъ народнѣмъ життѣ такъ, якъ можемо то зъ у тѣхно пѣднѣстѣ въ остатнихъ дняхъ. Нинѣ дѣйстно и вѣрѣть мусѣтъ признати, що струя нашего народного житя плыве широко и свободно, обнимає що-разъ ширшій кругъ дѣяльности на народнѣмъ поли.

Величынмъ манифестаціямъ народного духа, якими одушевлялися въ минувшѣмъ тысячѣлѣ Львовскіи Русины, одповѣдають майже щоденно голоснымъ одгомонамъ нашѣхъ братья зъ провинцій. Мало єсть такихъ стѣрѣвъ въ нашѣмъ краю, де не проявляється въ тепершню пору патріотичный народный рухъ въ бѣльшѣмъ або меншѣмъ розмѣрѣ. Мы можемо зъ радостею повторити слова пѣснѣ: „Живемъ, живемъ своимъ житємъ... Оно мовѣ той Днѣстеръ плыве!“

Въ остатнихъ дняхъ подали мы мѣжь ншими вѣстами про змаганя нашихъ братья на провинцій такожъ справозданя изъ загалныхъ зборѣвъ трехъ нашихъ многоважныхъ инсти-туцій: „Народного Дому“ въ Коломыи и филіи товариства „Провѣста“ въ Коломыи и Станиславѣ. Справозданя тѣ выказуютъ безперечну живенность тѣхъ институцій, старанность и патріотичну ревность людей стоящихъ на ихъ чолѣ и велику симпатію руского загалу до тѣхъ институцій. Загалный зборъ станиславскій и колумийскій дали неоспоримый доказъ, що тамошна руска интеллигенція проявляє въ народныхъ справахъ живу дѣяльність, не жалеє нѣ часу нѣ трудѣвъ тамъ, де иде о загално-народный цѣль, а особливо о проѣхту меншого брата, и що солидарно сильными и неодолимыми рядами стоятъ при ширѣ народнѣмъ прапорѣ. Такая интеллигенція, а пышаєсь нею нинѣ не лишѣ Станиславѣвъ и Коломыи але и бѣльше нашихъ мѣстъ, єсть певною и найкрасшою заорукою великого и знатного поступу нашихъ народныхъ змаганъ и неложнымъ вѣдунѣмъ нашѣхъ побѣды на всѣхъ точкахъ.

Бѣ любовь рѣдного слова и готовѣсть до борбы за его права — єсть для руского справы особливо въ тепершній хвилѣ многоважнымъ и дуже свѣтлымъ проявомъ, бо она стає знаменитымъ доказомъ, що деморализація, яку стараєсь повести мѣжь рускій загалъ звѣстный органъ лжи и клеветы, выступивши навѣтъ протѣвъ руского слова въ школахъ, не знайшла одгомону середъ загалу нашѣхъ сусѣльностей, безъ огляду на бѣдѣни єи, и мусѣтъ уважатиє длятого зовсѣмъ изольованою зрадою власной народности, котра не знайшла участникѣвъ анѣ приклонникѣвъ въ честнѣмъ, самосвѣдомѣмъ и патріотичномъ рускомъ народѣ. Змаганя нашѣхъ интеллигентныхъ братья по мѣстахъ, въ котрыхъ живу участь берутъ такожъ нашѣ священники и селяне, єсть и найкрасшимъ доказомъ, якъ дорожать нашъ загалъ рѣднымъ словомъ, якъ крѣпятся нашъ народный духъ, якъ цѣнятся и поважаються у насъ тѣ инсти-туцій и одиницѣ, котрі честно и вытревало, смѣло и неустрашимо трудятся для своего народа, плекають и розвиваютъ его мову и у-спѣшно та богатою въ плоды працею на народный нивѣ скрѣпляютъ вѣру руского загалу въ скорѣ осущєньє нашихъ народныхъ иде-алѣвъ.

Особливо многозаслужєне наше товариство „Провѣста“ стрѣчалось въ цѣлѣмъ нашѣмъ краю зъ чувствомъ и словами якъ наибѣльшой симпатіи, якъ найповнѣйшого признаня. Русины станиславскій зъ правдивымъ одушев-лєнемъ запросили до Станиславѣвъ сегоднѣшній загалный зборъ того товариства, а загалный зборъ станиславскій и колумийскій єли „Провѣсты“ даютъ намъ доказъ, что то одуше-влєньє має свои тверді основы въ сердцахъ всея тамошной интеллигенціи и народу.

Мы ждемо нетерпеливо сликания загал-ныхъ зборѣвъ такожъ другихъ филій товариства „Провѣсты“ въ тѣхъ мѣстахъ, де они истауютъ, и маємо певну надѣю, что и они выявляться не менше цвѣтучими розсаджками народного образования и самопознаня. Теперъ особливо, коли стоятъ передъ нами нова тяжка а многоважная борба о найважѣйшее наше конституційное право — пора намъ будити скрѣзь по нашѣмъ краю житѣе народне, крѣпяти нашѣ силы, лунатиє въ сильнѣй и повнѣй ширѣ патріотизму громады, котрыхъ не од-лѣля-бы нѣ подступъ нѣ сила ворожа...

Напастиливый голоса польской прессы на тематъ вѣча академичного.

Послѣднє вѣче молодежи высшихъ шѣлъ львовскихъ и справы, якѣ на тѣмъ вѣчѣ пору-шено, сталиє въ дєвникарствѣ польскѣмъ бѣдѣ якогось часу предметомъ широкого диску-сін, а навѣтъ полемикѣ. Зъ-разу праса поль-ска вдовольнає простымъ зарегистрированьемъ самого факту вѣча академичного, нинѣ розби-рає она поодинокій ухвалы, анализує ихъ и поддѣа критикѣ зъ своего спеціального стано-вища.

Взагалъ взявши, „Kurjer Lwowski“ ста-нує рѣшучо по сторонѣ академичнѣ вѣче-выхъ и вытревавъ на тѣмъ становищи по нинѣ. Не такъ подивились на цѣлѣ дѣло другіи о-фициальнѣ, побѣофициальнѣ и мѣовѣ-то неза-висимѣ органы прессы польской. Тѣ послѣдній добачаютъ въ вѣчѣ бѣльше злого якъ доброго и радѣ-бы, щобъ молодѣжь академична вер-нула до давного сну, а наколи вже выступає, то щобъ выступала въ тѣмъ дусѣ, якѣ засту-пають згаданъ дєвники. Що по-надъ то выхо-дитъ, то выдаєсь тымъ дєвникамъ неначе бун-томъ протѣвъ народу польского, его традицій историчныхъ и тепершнихъ змаганъ политич-ныхъ.

Въ справу тую не мѣшались-бы мы зо-всѣмъ. Мы зараєъ по вѣчѣ высказали судъ свой на найновѣйшій рухъ молодежи и суду сего поки-що не маємо причины змѣняти. Але зайшли обставины иного рода. Деякі органы прессы польской, а головню „Gazeta Narodowa“, зробили зъ вѣча академичного яєсь пытанье политичное, хочъ вѣче само далеко стануло бѣдѣ политикѣ, а упоминалось о такій справѣ, якъ: обниженье оплаты шѣльной, заведєньє медицинѣго факультету на университетѣ львов-скѣмъ, змѣны §. 25 нового закону войскового, лучшой платы по канцеляріяхъ адвокатскихъ и т. д., а при тѣмъ запротестувало протѣвъ проктованныхъ єи. Лахєнштайномъ шѣлъ вѣ-ронєповѣднѣхъ. Може бути, що пѣзвѣйшій про-тесты и бѣзовы президія „Czytelni-й Akade-mick-on“, „Bratєwa Akademichnogo“ и др. мали кольоритъ политичный о стѣлько, что въ тѣхъ бѣзовахъ говорєно о Русинахъ и Полякахъ, а-де то же не давало права „Gazet-й Naro-dow-й“ зъ вѣча академичного зрѣбити майже чысто политичну, а навѣтъ соціалну справу. Та обставина и спонукє насъ до де-якихъ замѣтокъ на статью „Gazet-й Nar.“, надписану: „Nasza mlódziez akademicka“.

„Gazet-й Nar.“ не сподобалось головню то, что на вѣчѣ академичнѣ бесѣдники Русины взяли мѣовѣ-то верхъ и рѣчами своими потя-нули за собою загалъ молодежи польской. Од-на зъ газетъ польскихъ написала навѣтъ, что молодежь польска готова зрусчитьє, друга затревожилась, щобъ молодежь польска не взялась на взѣръ молодежи руской до тру-

дѣвъ этнографичныхъ, бо така робота — „ti-sum teneatis“ — веде просто до — „панрусиз-му“! „Gazeta Nar.“ пише про-то (ч. 67): „Нѣ-хто зъ тверезоглядчихъ не скаже, щобъ Ру-синны въ розвою культурнѣмъ перестигли По-лякѣвъ и чтобы въ силѣннѣй праці належавєсь имѣ провѣдѣ. Може молодежь полска въ благородности своей уступати тутъ и тамъ мѣсце Русинѣвъ, але годѣ, чтобы признала, что элементъ цивилизаційный рускій має бѣдѣ те-перъ статиє проводячимъ въ Польщѣ.“

Аксіоматъ сєй, монструальный въ очахъ всякого мыслячого чѣловѣка, стараєсь „Gazeta Nar.“ навѣтъ оправдати историчною традицією. Пѣсля теоріи „Gazet-й“ въ историчнѣмъ роз-вою народу польского не одна мѣра вилує припадає народности польскѣй и рускѣй. На-рѣдъ польскій, посѣдаючи высту культуру и вѣс элементъ добре зорганизованѣ сусѣль-ности, зрѣбляє народѣни рускому рѣдѣ ласки, что зъ нимъ колєсь сполучивєсь на основѣ: „gówni z gównymi“, а нинѣ, коли молодежь польска збрѣрала на вѣче поручъ зъ рускою, то руска молодежь не може не только бутѣ йй рѣвною, а мусѣтъ навѣтъ подчинитьєсь бѣдѣ провѣдѣ польской, яко вышєе культурной.

На всѣ тѣ выводы „Gazet-й Nar.“ одпо-вѣдаємо коротко: Мы не виноваты, что мо-лодѣжь руска на вѣчѣ своими рѣчами та аргу-ментами пѣрвала за собою „молодѣжь поль-ску“, а „Gazeta Nar.“, признавши сєй фактъ, безъ потреби накликує, чтобы молодежь поль-ска зъ „благородности“ уступала перше мѣсце „Русинѣвъ“. Говорити о расовѣй вышестѣ тамъ, де розумъ рѣшає, рѣчь пуста. Интели-гентнѣй люде, зѣйшовшиєсь на вѣче, не можуть дѣлѣтисъ на Браманѣвъ и Судрасѣвъ, не мо-жуть вѣрѣти въ яєсь вышестѣ племенѣ польского надъ рускимъ. Имѣ теорія „Gazet-й Nar.“ мусѣтъ выдѣтисъ смѣшно и дуже се-реднобѣвною. Але на тѣмъ же не концѣ. „Gazeta Nar.“ узурпує для народу польского вышестѣ уже бѣдѣ часѣвъ „Уніи люблинской“ и высказує зовсѣмъ смѣло, что вже въ 1569 р. Польша зрѣбѣла ласку Русинамъ, что зъ ними сполучилась на основѣ: „gówni z gównymi“. Того вже трохи єа богато, скажемо: „То збу-текъ laski“. Але „Gazeta Nar.“ повинна чєйже знати, что за часѣвъ Ягайла культура на Руси стояла вже такъ высоко зъ каждого погляду, что зъ того часу увѣйшло навѣтъ въ послови-цу: „На Руси и Литѣ бѣльше золота, нѣжъ въ Польшѣ полотна“. Русъ мала своихъ Бѣ-яновѣвъ, Митусѣвъ и авторѣвъ „Слова о полку Игорєвъ“ тогдѣ, коли въ Польшѣ о народ-ной поэзії нѣкому ще не сялоєсь. На Руси були и свои лѣтописи, языкъ рускій бувъ ди-пломатичнымъ въ часѣ всѣхъ Ягайловичѣвъ, а и жѣнка Августа II, поневольного вниці-атора „Уніи“, писала любовный листы до своего чѣловѣка лише по рускѣ. Не только була своя висока культура на Руси въ часѣ „Уніи люблинской“, не только у насъ были першѣ

ПѢВЕНЬ.

(Оповіданье.)

(Конецъ.)

Добре. Зновъ нѣчого: паничъ мовчѣть а мы и поговѣвъ. Минувѣть тыждєнь, другій — нѣважѣ чулки. Думає у насъ така: забудѣ паничъ про ту „провѣрку“. А що, якъ зновъ во-на замучитъ єму? Тодѣ що? Треба-бъ зъ нимъ порадитьєсь, але зъ кимъ?

— Може въ Кієвъ бы зновъ та пошукать тамъ або того самого чєнчѣка або кого дру-гого такого, якъ бнѣ? — раджу я. А кумѣ Павло каже:

— Воно бѣ то и нѣчого, та теперъ и чєн-цѣ не тѣ вже стали. Та й коли то ты зѣберє-єшъ у Кієвъ. Хаба обєвавшись, тудѣ къ Пре-чѣстѣй, не рашє... далеко рѣчь. А може-бъ чѣ не зручнѣйше воно було вѣдѣтисъ до кого зъ брєхунцѣвъ?

— Цуръ имъ, тымъ брєхунцямъ! Имъ не можна вѣры нѣти. За грошѣ, якъ хочѣ, брєха-ти-муть, а що зъ того? — радѣть сусѣда мѣй Нєчѣпорѣ. — Вже коли що, то спершу до ба-тюшки: що бнѣ скаже?

Пѣшли ото зъ кумѣмъ Павломъ я та ще Петро Залѣзо до батюшки.

— Порадѣть, панѣ-отчєньку! Такъ и такъ...

— Слухавъ панѣ-отцѣ. Слухавъ, тай каже: — Не мѣо дѣло! Шукатьє собѣ порады де нидѣ, а менѣ страшно, щобъ часомъ не вєкочѣвъ по самѣ халѣвы... Знаєтє, якє теперъ время!

— Яке-жѣ воно время? — кажу я, — время яєе время..

— А таке время, что заразъ выславлять мене соціалѣстѣмъ та до архієрєя! А оно ме-не въ мѣнастерѣ сажу сѣтѣи... Отъ воно чо! Чули вы, что дѣветьє теперъ? чули про соці-алѣстѣвъ?

— Не доводилоєсь, панѣ-отчѣ! — що во-но таке: чи люде якѣ, чи звѣры, чи птиця яка?

— Не люде, не звѣры, не птиця, а отѣ шѣбенѣки, что йдуть прѣти царѣ...

— Онъ воно чо! Такъ намъ же що до

нѣхъ? Та то-жѣ прѣти царѣ, а тутъ нѣ прѣти кого. Якъ воно такъ...

— Та такъ! Кажу вамъ: шукатьє пора-ды у кого нѣного.

— У кого-жѣ вы шукать? — пытаємо.

— У того, хто законы знає.

— А хто-жѣ тѣ законы знає?

— Той, хто водѣтєсь коло насъ...

— Се-бѣ то хто?

— Адвокатѣ.

— Брєхунцѣ-бѣ то... Ну, прѣщѣвайтє, ко-ли такъ...

Отакъ нѣчого не скрєпились у батюшки. Зновъ думаємо собѣ: нехай, же трохи почєка-ємо, дощѣ за шнѣ не лѣє, а кѣсовица ажѣ проспѣтєсь.

Отожъ у вечерѣ пѣдѣ самого Петра чу-ємо: щѣсь бѣжитъ зъ дѣзѣнками по сєду. Одєнъ вѣзѣ, за нимъ другій, за нимъ третій, та пря-мо въ панѣскій двѣръ. Ну, думаю я, отєе-жѣ не дерєливѣки, певно судѣ зъ мѣрщѣками! Такъ якъ въ око вѣдѣнѣвъ, угадавъ, на мѣо выйшло. Врѣандѣ, чуємо, урядникъ бѣгає по двѣрѣхъ, загадує, щобъ пѣсла обѣду всѣ вы-ходили на мѣжу — „повѣрка“ будє... Мы то-дѣ обѣ полѣ руками! Капѣтъ намъ будѣ! Що дѣвати-мємъ, якъ дѣберуть землю?

— Нѣ вже, — каже Дмитро Жєрєбѣло, — хочѣ-бы что, а землѣ не поступимо! На мѣжѣ полагѣмо — нехай чєрєзъ насъ плугѣмъ иду-тє, а доки живѣи, не поступимо землѣ.

— Говѣри до горы, а гора вышєе те-бѣ! — прѣмовивъ кумѣ Павло. — Начѣлєство — сѣна! Що ты єму вѣдѣєшь? Якъ скаже, такъ и будѣ.

— Нѣ вже! Судѣ менѣ чи сєнатѣ, чи канѣтъ — а я не попушу! — верзє Жєрєби-ло. И якъ бы то бнѣ не попустѣть?

— Вже жѣ что будѣ, то будѣ, а на мѣжу треба йти! А тамъ побачѣмо — каже мѣй кумѣ Павло.

Стали мы зъ нимъ радѣтисъ та доради-лєсь до того, что наврядъ чи обѣйдемѣсь безъ грѣха, бо землѣ попустѣтѣ — людамъ на-шимъ нѣякъ не можна.

Пообѣдали. Выходѣмо зъ хаты, а отѣй самый пѣвєнь галаганъ пѣдѣ ноги намъ въ хату, — бнѣ такѣ приручєннѣй у насъ, не ле-титѣ бѣдѣ людеи, а помѣни єго, скажи: „тѣпѣ-тѣпѣ“, такъ и до рукѣ иде.

Пѣшли. Старѣи мѣоѣ дома не було, ще зъ вечера пѣшла въ другѣ село на храмъ. Дѣакъ ото я причинѣвъ євѣи, и пѣшли зъ ку-момъ у-двохъ. Перєйшла греблю, а кумѣ лѣнѣ до кнѣвѣй — та до мене тодѣ:

— Отєе такъ! овѣа! бѣдѣна-жѣ моя голѣ-вѣнько! Забудѣ, кумє, у тебе на бѣкѣхъ люль-ку. Треба вернутьєсь по неѣ. Иди кумє на мѣжу, а я пѣду по люльку, безъ люльки я и годины не проживу.

Таки сє правда, любивъ бнѣ єи смѣкта-ти. Пѣшовъ бнѣ по люльку а я на мѣжу. Дѣ-влѣсь, на мѣжѣ вжє наше сєло, всѣ люде, та такѣ всѣ озвѣренѣ, такъ люте дѣвѣтєсь, начє оттакъ и ринутєсь заразъ на ножѣ.

— Що воно будѣ? — пытаю у Кузьмы Гѣстрогѣ. А бнѣ:

— Хаба повылазили тобѣ?

— Земѣю одрѣжѣть? — пытаю.

Гѣстрый такъ глянувъ на мене, что я и не стѣмивєсь.

— Нехай тобѣ — каже — языкѣ кѣтъ одрѣжѣ! Шѣвѣчє насъ порѣжѣть, нѣжѣ землю нашу.

Я до другого, до третѣго, четвєртого, всѣ въ одно. Ой, Господи, думаю собѣ, не допустѣ насъ до грѣха, заступѣсь за насъ, бо певно безъ чѣгось лѣхого воно не обѣйдетєсь.

Згорѣ иде комисіа: мѣрщѣкъ, уряд-никъ, становой, посєредникъ, мировѣй судѣи, а за ними паничъ верхомъ! А люде нашѣ дѣв-лѣтєсь на нихъ та ажѣ трємѣтьє, лютебѣсть у кожного въ очахъ такѣ и палає. Мѣвичѣ знали всѣ шапки, вклѣнѣлись. Мѣрщѣкъ почѣвъ роз-тѣшовувѣти свои причѣвалѣи.

— Отєе — каже паничъ — не настояца мѣжа, фальшивѣа.

— Чимъ же вона фальшивѣа? — озѣвѣсь Гѣстрый, а голосъ у него такъ! и дрожитѣ.

— Хаба тымъ фальшивѣа, что не за васъ стала?

— Вы и самѣ, паничу, не тѣмѣтє, де мѣ-жа повинѣа бутѣ. Вамъ хтѣсь набрѣхѣвъ, а вы и повѣрили, — додаѣвъ Залѣзо.

— Я по плану знаю, — мовивъ паничъ, — что мѣжа повинѣа бутѣ не тутѣ.

— А де-жѣ?

— Отѣмъ вѣнѣше.

— Де: тамъ? — озѣвѣсь кумѣ Павло, — чи не тамъ може, де вѣчѣра порубѣ зрѣбѣно?

— Якѣй порубѣ? — спытавъ паничъ.

— Отѣ бѣчѣ, и не знаєтє, якѣй порубѣ? Такѣй то зъ васъ госпѣдарѣ! А тамъ такѣ ли-цы и берєзы повѣлєно...

— Де? де? — пытавєсь паничъ.

— Отѣмъ, въ лѣсу...

— Прѣведѣ, будѣ ласко! — Огой порубѣ такъ зачєпѣвъ панича за душу, что бнѣ уже и про комисію бѣйдує.

— Оєъ за мною йдѣте!

Кумѣ Павло пѣшовъ, за нимъ паничъ вер-хи, а за ними и всє сєло, начє нѣпетѣмъ по-тѣяло людеи. Прѣйшли тамъ кѣлько ступнѣвъ, кумѣ Павло обернувєсь та до панича:

— Йдѣте, паничу, отѣієво стєжєчєною пря-мѣ, до порубѣ и выйдѣтє. А менѣ неѣково вѣи поперєду, та и свѣта у мене на опѣшку, полѣ махѣють, щобъ часѣмъ вашѣ кѣны не зѣякѣвѣя въ гущѣнѣ.

Тѣмъ ласково обєрѣвѣвъ панича та и звєр-нувъ у бѣкѣ, а паничъ йдє собѣ стєжєчєною. Кѣнѣ пѣдѣ нимъ выгѣрає, добрый такѣй, годовѣ-ный кѣнѣ бувъ — кажѣть бы то трѣста кар-бѣванцѣвъ заплачєно за него — такѣй высокѣй, баскѣй.

Прѣйхѣвъ паничъ гѣнѣй двѣо, а люде за нимъ. Тѣлько что вѣзѣхѣвъ въ чагарѣ, — хто єго знає, зъ-вѣдѣкѣвъ вѣзѣвъ, начѣ зъ неба, пѣ-вѣнь, та прожѣгомѣ до конѣ пѣдѣ ноги! Кѣнѣ несѣмовѣно та дѣбы! Кумѣ Павло шѣвѣчє до него, щобъ ухѣпѣть за гѣузѣчку та прѣдѣр-жѣть, пѣдѣвѣвъ руку въ гѣору, полѣ зъ свѣтѣи якѣсь махѣнула, кѣнѣ ще гѣрше зѣякѣвѣсь... го-лову въ нѣзѣ та якъ выхѣвѣ задѣмъ — такъ нашѣ паничъ чєрєзъ конѣ та бєбєвѣвъ обѣ зем-лю стѣрѣчь головою!... Люде всѣ до панича, такѣй и вѣрѣли єго — бѣчѣе, всѣхъ радѣи помѣгѣи єму, щобъ шѣвѣчє вєставѣ. Пѣдѣжѣи я, а па-ничъ не своимъ голосѣмъ стѣгѣе:

— Ой! ой! Не трєба, не трєба прѣвѣр-ки! Не трєба комисіи! ой! ой! — Крѣй Бѣжє, якъ стѣгѣтє!... Такъ то, вѣдно, вѣлѣми вѣдѣри-єсь обѣ землю та ще мабѣуть пѣчѣниками... Зѣвѣ-но, кѣнѣ зъ усєго розѣмаху гѣнѣнувъ єго обѣ землю...

Пѣдѣвели мы панича зъ землѣ, поставили на ноги — не вєстѣтъ! такѣй и хѣлѣтєсь вѣ-пѣсти, та стѣгѣтє, та бѣжѣтєсь, прѣсѣгаєтєсь, что не займѣтѣ-мє вжє нашѣ мѣжѣ. А мы слу-хѣємо, не тѣмѣмо: до чѣго отѣ бѣжѣнѣа? Думѣ-

друкері, перші переклади писем святого, перші цілі біблії, множество мужів високою ученостю, але Русь славилася багатством супротив бідної на той час Польщі, і як раз то багатство, та висока культура наділи дрібною шляхтою польську на Подольє, Волинь і Україну, і та культура наділила Польщу елементарною силою. Факти ті не дають оспоритися, а чим же ж виділяється тепер сказане „Gazet-y Nar.“ о культурній висшости Польщі в часах „Унії“? Була у нас своя висока культура і буде мимо всяких негодів. А тішити нас сей факт непомалу, що молодіше руска на віки не посоромилася своєю інтелігенцією.

„Gazeta Nar.“ бонься ще і соціалізму руского. Она каже: „Оборону люду руского і его прав нащиплено на великанске дерево соціалістичних теорій Заходу і виторилася школа, що єсть тенденція народно-русскими думати соціалізм sui generis і котра в дальшій розвою своїм що раз дальше відходить від народу руского, его традицій, звичаїв, віри, терпіння і надій“... „Gaz. Nar.“ пытає одтак: „чи може молодіше польска годитися на такі доктрини?“

І на ті інвенуації одповімо коротко. Поминувши, що такі інвенуації єсть родом наклепуваня: Polizeil, але по широті мусимо „Gazet-y Nar.“ дати раду, щоб она менше дбала о соціалістичній доктрині межі молодіже руского, а більше давилася, чи під власним носом дерево соціалістичне не вросло вже на великана. „Gazeta Nar.“ пригадає собі, що в своїм часі була в Галичині навіть формальна „набінка“ за рускими соціалістами. А що найдено? Кількох молодих а горячих людей, котрі свідомо познакомившись з новою для них доктриною соціалістичною, віділи в ній свої ідеали і в ідеалістичній бо зовсім нереальній сподіє за тими ідеалами літати. Се зовсім природно і понятно, ба, навіть дивно було-б, як-би сеся або і нині за модних доктрин межі одною тільки рускою молодіжею не знайшла ніяких приверженців. Але від того часу не тільки число соціалістів — впрохати тільки платоничних — межі Русинами не зростає, але і первістий іновірства тон доктрини стали на ній холодніше і критичніше дивитися. А як же стоїть справа з привхильниками єї межі Поляками? Як би ми стали числити, то показалося-б навіть, що межі Поляками єсть більше людей похочених до доктрин соціалістичних. Кілько то процесів соціалістичних було в Познаньщині, Варшаві, в самім Кракові? Тому було-б зовсім совістніше розглянутися по своїй хаті, а потому уже забавитися в менторство.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнім засіданні палати послів велася дальше дебата над справами податковими. Послы Кронаветтер і Менгера промавляли за знесенням валів около Відня. Одтак залагоджено ще кілька титулів і на тій закончено дебат. При кінці засідання інтерпелювали послы Грейт, Гайрих і Кронаветтер, яким правом міг оломудити архієпископ Фарштенберг наказувати священикам послати з Моравы, щоб або послали свої мандати або не промовляли в палаті послів против минастра Гавча. Інтерпеланти поставили внесення, щоб передати сю справу спеціальної комісії з 18 членів і палата на то пристала.

ка в нас така, що паніць, як теплуху печивками об землю, так певно єму світ заманкрився так, що тепер єму тільки і ввижається, що межа ота.

Однак-же що єго дівати з паньчєм? Не покидати єго тут воякам на свіданя! Спасибі! Богови, кунь Павло догадався, та сватку з себе, розбавляв...

— Кладіть — каже — на неї паньча! Положили. Несемо єго до комісії, а бнз пробі! кричить:

— Не треба комісії! не треба! До дому несіть мене!

Понесли до дому, а хтось побіг завідомити комісію. Не можна було не завідомити — на те вона начальство...

Ну вже що було, як принесли паньча до дому! Як зустрів єго мати, так і сказати не можна! Піднялася в дом така колотнеча, б'гання, настояча сутанья... Насв швидше похитали з дому а далі й з двору паньского. Вийшов урядник на рундук та до нас:

— Гайда в зборню! Дождайте тамт приваку!

Сидимо ми в зборні, чекаємо, не тямимо: що воно й до чого? Хто вигадки вигадує, хто кепкує з паньча: якій то з него хвацкій їздець, що й на коні не видіє, а хто сумує: як воно буде з землею? А кумь Павло мовчить, немов затявся, хочьбы тоб слово пустив, прямо таки наче єму уста запечатано, тільки люльку татне.

Аж ось бжик становий з урядником. Гланув на нас звійкою, очима прищів-бь всіх збв!

— Живки і дїти гайда до домбкам! — гукнув — зараз же мені!

Ну, ну, думаю я, щось воно не добре буде, та нішком твержу: „Заступнице усердя“.

Випроводив становий жьнок і дїтей, а сам тоді в зборню, і мїрщик з ним, і старшина, а урядник да два десятники з другого села лишалися тут з людьми на присп.

Покликали в зборню насамперед кума Павла. Продержали тамт довгенько єго. Ду-

В комісії бюджетовій заявив пос. Гн-вош, що складає реферат пропинаційний, бо не може промавати за внесенням, котре після єго перевірив єсть шкодлив для краю. На внесення пос. Гавзнера вибрано референтом для сєи справи пос. Межника. Поступованє пос. Гн-воша викликало дуже велике розярєня не лиш в колї польськом, де засідати майже самі посты пропінаторы, але також і в польській прасі. „Dzien. Polski“ выступав дуже остро против Гн-воша і доказує, що бнз в своїм обчислюваню опшбнувся; годї прецї працустита — каже „Dzien. Polski“ — щоби сойм, виділя краєвий, финансты і математик, котрі занималися сєю справою, опшбнувся в своїм обчислюваню. Пос. Гн-вош — каже загана газета — зрыме солідарность і восершає давне „liberum veto“ і то ще де і середь яких обставин — у Відні в райхсраті.

Комісія палати панів займалася вже справою нового закона войскового і ухвалила внесення жадаюче зміни §. 14 після стилізації угорского парламенту. Завтра залагодить палата панів цілий закон а в слїдуючом тиждні прийде сей закон ще перед палату послів а одтак буде предложений до царского санкції. Сегодня бранка відбудеться на певно дня 1 мая і буде по всій імовірности переводитися вже після нового закона.

Як доносять з Відня, відбудеться великодних святах ще додаткова сєсія парламентна а то головно на жадає більшости парламенту, хоч правительство радо б, як найскорше позбутися парламенту, позаяк бюджет ще перед великодними святами буде ухвалений. Спільній делегація будуть напевно скликай під конец мая, а вже нааіпівніше з початком червня. Говорять також, що вибори до соймів в поодинокіх краях коронних будуть не пізніше розписані як на конец мая. Виходить з того, що додаткова сєсія парламентна потягнє не довше як до 20 мая. Коли стане на порядку денном закон о анархистах, дося же не знати.

Чехи старанься всіма силами погодитися з Нїмцями і спонукати нїмецьких послів, щоби они вступили знов до союму, але мабуть до того не прийде так скоро, бо Нїмці рїшилися стояти рїшучо в опозиції. Недавно ходила чулка, що маршалок краєвий мав віднести до проводира чеських Нїмців, Шмейкала, але мабуть сей крок позбав без успіху, бо о дальших переговорах не чути нічого. Опшбля роблено кроки, щоби довести до компромісу між властителями більших посльностей в Чехах. В сїй справі відієся був єн. Кароль Шварценберг до председателя выборного комитета больших властителей, бар. Еренталя а той повдомив о тїм знов одного члена того комитета, котрий єсть зарозом і послом в радї державній. Онодї відбулася отже в палат послів нарада Нїмців в сїй справі і як кажуть переговори розвілися, бо нїмецькі властители больших посльностей не хотять відлучитися від своїх сторонників в Чехах і не хотять нічого робити на власну руку.

Г. Вел. цсарь приймає на аудієнції сербского посла Петровенча а одповідаючи на єго промову, сказав, що жаль єму, що король Малав абдикував і що молодий король Александер може так само числит на прихильності цсаря як і єго батько. На послѣдок высказав цсарь надїю, що регентія сповнит добре поручену їй задачу а новий посол причиниться також до того, щоби між обома державами були як найліпші відносини. Вчєра приймає цсарь також

пруского майора Менгера, котрий привіз новий модель ренетієрового карабина, і був майже цілу годину на выставі образит.

Справа фабрикації бомб в Цариху все ще не притяга. В сїй справі пишуть з Петербурга до „Köln. Ztg.“ так: В кругах, котрым повірено старатися о безпечности о собі царя, звертають тепер на справу бомб в Цариху далеко більш увагу, як то було з-разу. Нема вже ніякого сумніву, що фабрикація бомб в Швайцарії стояла в тїсній звязі з тутешними революціонерами; а рїштовано вже навіть багато осіб, котрі стояли в звязі з сєю справою. Газетамь заказано в цілій Россії о тїм писати, хочьбы вже з тов простон причини, щоби яка slučajна вїсть не остергла революціонерів і не вийшла їм в користь.

З Одеси доносять, що слїдство против Ашинова позбав без всяких наслідків, бо не виказало нічого такого, за що б можна єму зробити процес. „N. fr. Presse“ довідусь, що архимандрит Пансїй має вїхати до Петербурга, де єго дождає не конче добре привіт, позаяк все то, що бнз розказує о мисі, єсть неправдою так само як і все оповіданя Ашинова. Пансїй розказує іменно, що Француз найбільше причинився до неудаць мисі Ашинова. Оя каже, що неправдою єсть, будьто-б властї французский повдомили Ашинова о тїм, що будуть бомбардувати крїпость в Сагалло. Опшбля они злучилися над Россіями, мучили их, забрали їм гроші около 20,000 рублів, насильвали з их вїри, мастили святі образы тїсом і т. д. Ну, підчас правдои війни всіляко дїєся, але в сїм случаю годї припустити, щоби Француз дїєсно так поступав, як то оповідає Пансїй та ще против кого? — против тих самих Россіян, котрих Франція уважає тепер за своїх одноклассників союзників і приятелів. Скорше єсть правдою то, що розказує в „Новом Времени“ механік Гордосевич, котрий послухав Ашинова і вїхав з ним до Африки. Оя каже, що ціла експедиція Ашинова була від початку до кінця одним великим обманством. Всі „вольні козаки“ вїхали з-разу перебрив за монахів а коли одтак всіля на австрійській корабель і побачили, що за ними жєне корабель італійский, перебралися по козаки, виймали оружїє і заусили капитана корабля гоняти з цілою силою, щоби утїти перед італійским кораблем. Ашинов обїцывав „вольным козакам“ золотї горы, казав, що наділять их землею, що они будут копати уголь і т. д., а опшбля все то показалося неправдою. Гордосевич розказує, що душею цілого мисі була властиво жєна Ашинова і в прїєрках хвляла Ашинов ховався а она усмирала „вольных козаков“. Коли в Сагалло не було що їсти а „козаки“ стали бунтуватися, сказала она до них: „А чого-ж сидите заложивши руки, а тамт не видите!“ і при тїм показала на стадо овец. Козаки зрозуміли і добули собі зараз кілька штук, з чого опшбля вийшов спр з мїсцевими жителями. Пансїй доказує, що то все неправда, що Гордосевич розказує.

Правительство французское веде энергично борьбу против буляжистов и по части вже удалося єму розбити их табор. Головный проводирь утїк а між оставшими настав перешолох і невдоволенє, котре вже тїм заманфестувався, що декотрі члєны ліги, як Табо і Мишлень выступили з неч. Мишлень надбавля буляжистовскому комитету таке заявленє: „Колї хтось стоїть на чолї якогось руху, то остав на своїм становищі. Не покидає бнз армії, коли єсть єн ше-

фом. На мій погляд нема вже комитету буляжистовского. На всякій случай я заявляю, що вже до него не належу.“ Генеральный прокураторь предложив вчєра палат послів прошенє, щоби палата позволила поставити Буляжера перед суд. Правительство доказує в своїм жадаю, що Буляжє вже від 1871 р. конспірував против рєпублики, що робив пляны на єї знищенє, подмывав і підкуплював офіцїров та урядників цивильных. Коли президент палаты Мелінь читав сєй акт прокуратора, настав в палат страшный крик. Монархисты і буляжисты стали протестувати против сєго. Мимо того палата выбрала зараз комісію, котрой передала сю справу. Засіданє перервано на годину а комісія підчас перервы ухвалила односторонно выдати Буляжера суду. Вечером о 7 год. відбудося знов засіданє палаты. Богато послів прємовляло против выдани Буляжера. Кля опшбля мн. Тирарь заявив, що Буляжє хотїв выдклати усобицу, замкнув дискусію і приступав до гол. сованя. Палата послів ухвалила 355 голосами против 203 выдати Буляжера суду. Вчєра закінчилися розправа против членів ліги патріотичной а нині має бути оголошений вердикт.

НОВИНКИ.

— Русий народный театр під дїрекцією Ів. Бибєровича переїздить нині з Золочева до Тернополя, де вже завтра т. є. 6 л. цвітня 1889 дасть представлєня а іменно комедію „Перше поумирало, одтак єя побрало“ і „Вечерниці“ П. Ільїнського. В неділю дня 7 л. цвітня представлєня буде оперета Воробкевича „Пань Мандатор“ а в второк дня 9 л. цвітня починає опера Стравса „Баронь циганский“.

— Загальні збори тов. „Рускои Бєсѣды у Львові“ відбудуться дня 8 н. ст. цвітня с. р. о 7-мї годїні ввечері в комнатах товариства. На порядку денном: 1) Справозданє секретаря, господаря і касієра, 2) справозданє референта театрального, 3) справозданє контрольного комісії, 4) виборь нового виділу, 5) внесення виділу і членів. — За виділу тов. „Руска Бєсѣда“ у Львові: Д-р Ю. Цєлевич, голова; Кость Пашковський, секретарь.

— Послїдній суботній ввечері в „Рускій Бєсѣдѣ“ відбудуться завтра д. 6 н. ст. цвітня. Вечерніці тї заповідуться найкрасше з всіх дотеперїшних. Продукції співу обїймає молоді дивацїатка „Лютї“, а в декламаціях, солях і грї на фортепїан обїцали участь нашї панночки. Тож комитет має повну надїю, що родини рускі являтьс як найкращїше на завітїшній ввечері — вже останній.

— Зь Долини одержуємо доносєня, про котрого достовірности чи недостовірности найлучше будуть знати люде мїсцеві, а котре ми зь обовязку дєвнїкарского і высненя правды помїщаємо. „Недавно — пишуть нам — було доносєня в Дїлї, що від кількох днїв уряд у Долині совїтників намїстництва п. Мандичевскій в справах старосты п. Цїшки. Однакжє заки до віддєсь урядово про наслідки розслѣдв п. Мандичевского, годїться занотувати одань характеристичный факт. Ото дня 3 н. ст. цвітня зїзидит „депутация“, до котрой увїшли: як проводирь п. Винкентій Витославскій, новий маршалок рады повіт, дальше: єс. Як. Босняцкій експ-гауит зь Вєлїдба, жид Сам Рубинь, антикар Ш. Травнєльнер, урядник лїсовый Генєрт зь Болєхова і чотири Русины (три овицєники, межі ними о. Варивоа а один свѣтскій), і два сєляне — і удалося до сов. Мандичевского в инстанція за п. Цїшкою. „О tempo, o tempo!“ — тїм восклицомь характеризує доносє цілий

Я трохи замулился. Думаю собі: єго! от бнз куды сграже!

— Сам — кажу — не бачив ніякого пївня.. а люде бачили і менї казали.

— Як люде?

— Наші.

— Хто?

— Хтось чи з дїтей, чи з жьнок, чи може й з чоловіків... Забув, хто.

Он до мене зь еукаками, так під самий нбс і сичється, та зубами скрегоче... Що бнз до бнз робив, та руки не доросли!

— Чого в паньча снїяки на ребрах? — знов пытає мене.

— Не бачив я тих снїяків і не знаю. А коли вже справд є, то вже не від чого, як від того, що впасть та вдарився, та ще може об пень або що.

— А хіба ти не бачив, як паньча стусували під ребра?

— Паньча? Що вы, пане! Як се можна! Та ще кажете: під ребра?

— Під ребра!

— Нашого бнз то паньча? під ребра?

— Єго!

— Та що се вы? Господь зь вами! Нї во вїк вїчний сєго бутя не могло! Як се можна, щоб чия рука доторкнулася до паньчєвих ребер... Та мєхай тому рука одсєе! Як се можна! Нї во вїк сєго не було і не буде!..

Здвигнув плечина становий та плюх менї межі очі! Так, не до васє кажучи, і залїпив менї очі. Втерся я рукавом, мовчу, а бнз знов:

— Знаю я васє сяких-такіх! Васє хочє вь окропї варї, нічого не выварїш. Бач, як вь землю посушївся! У-у! Признавайсє: бив паньча? Признавайсє, а то зараз на Сибір!

— Хоч і за Сибір, — кажу єму, — а нї в чому менї признаватися. Нєхай руки посухнуть тому, хто так думает!

— Як так?

— Так, щоб паньча бити! Де так се видано? И за що єго бити? Оя у нас тихі та божї... дай єму Боже вїку довгого та розуму доброго... Кдн єго побив... був єн на

смерть убив, коли-б не мы.. А то мы оборонили, а тепер за наше жито та нас же й побито! Чя вже-ж то можна було стояти нам, руки згорнувши, та дивитися, як кдн нївєзїть хрїстїянську та ще паньску душу?.. Та за се-бнз же нам і на сїм свѣтї житя не було, і на тому свѣтї прямо-бнз у пекло..

— Мовчи! Який язикастый!

Замовк я, а бнз все пише, все пише щось, аж перо ривить у него, а бнз пише..

Писав, писав, тогд до мене:

— Вонь иди! геть, до дому! Я васє усьх вь острог!

— За що, пане?

— Розбїшани вы!

— Не в гнїв вам мовити: ще нїкого не вбїли і зь свѣту не звели..

— Зови другого!

Да отак усьх насє. Варив цїлу нбч зь насє воду... Ну, думаємо ми: тепер пропали! позамыкають вь тюрму, погноять тамт насє.. Я цїлу нбч і очей не зводив. Та й вїхто не слав. Не до сн було..

Почало дїтї. Чуємо: знов дзвонки заголосили. Отсє-жє, думаємо, по нашї душї їдуть! Ой, Господи, заступи насє!

И заступивсє. Дивимосє, аж то комісія рушила назад. А зь ними і пань, і паньча повєзла. Пратьмомь, кажуть, до лїкаря треба було єму, бо ..клята конька печївни єму одбила..

Як поїхали, дак зь того часу й чути нема їй про них, нї про комісію.. Земля так і не перемїтрїла: як була межа, так і лишалася..

Отж як дав намь Бог малосердний!.. Певно, що послав того пївня одвернути лихо від наших голов..

Отж вы й мїркуйте, чи можна-жє намь пївня того зарїзати? И що-б воно було, коли-б не той пївєнь?.. Звѣсто, то не мїй, не отсєй пївєнь був, а вже такь Бог дав, що вь пївня перевернувся той, кому Господь призвиль одвернути від насє напасть.

Благодарєніє єму, Создателю! И мы при землї, и все гаразд..

О. Я. К-ля.

той факт депутатів — и заявляє рішучо, що та т. зв. депутатів не єсть виразом настрою и поглядів загалу мешканців долиньського повіта, вже найменше Русинів, руского народу и ма-бути також тої часті рускої інтелігенції, котра гідиться сервілізмом... [Прим. Ред. Наших Ви. Дописувателів зь Долинь просямо, в інтересі чести Русинів, о поясненні тої справи.]

— Статуарний Інститут зайнятий тепер од-сылкою предметів вистави бібліографічно-археологічної, закритої зь кінцем лютого с. р.

— Бурмістром Станіслава вибраний адвокат д-р Шидловський майже одностайно, а вице-бурмістром інженер Герман, брат б. старости Станіславського.

— Перерва на залізничній державній межі Скави-ного а Радзівішом уже усунена зь днем 2 н. ст. цвітня с. р.

— Романа Тхуржницького, комисаря повітового, приданого до служби при львівському намест-ничстві, покликаного на службу до Відня до міні-стерства справ внутрішніх. Русина до якого-то міністерства не покликує, а Поляків напы-хают туди зь кожним роком що-раз більше. Через то ті панове дуже быстро посуваються в кар'єрі...

— В містечку Ніжанковичах — як пишуть до „Kurjer Lw.“ — веде покутний писар жид Рашлер формальну канцелярію адвокату, під-омом суду. Рашлер робить на писарстві вели-кий „гешефт“, а за ті гроші купує землі селян-ської та руйнує темних селян. И того нї-хто не бачить!

— Padre Agostino Минулої неділі приключи-лася в церкві св. Кароля на Корсо в Римі така пригода: В церкві проповідував як-раз славний монах Францисканський о. Августин Монтефельтро, коли нараз настала страшна екс-целсія. Чиясь злобна рука підложила під лавку в пресвітерії спорий вузлик паперу обв'язан-ний дошками нитками, в котрій була спора пороху. Вибух був страшний, але на щастя не зробив ніякої шкоди. Чудом лиш було, що серед церкволю, який настав був між людьми — а церква була битком набита, бо то преціл проповідував славний padre Agostino — не настало ніяке нещастя. Поліція зь вели-ким трудом добилася до церкви и успокоила людей. Хто підложив в церкві порох, досі не знає, а замінним єсть, що всі партії по-літичні спихають одна на другу одвічальність за сей сумний факт. Клерикали спихають вину за то на лібералів а радикали кажуть знову, що то такі самі клерикали виноваті а тепер складають вину на лібералів. Справа та ста-лася навіть предметом інтерпеляції в парла-менті а Крипія казав, що вина за се не може ніяк спадати на правительство, бо поліція и жандарми стережуть падре Агостіно ліпше як самого короля. Ось має завадити при собі шість людей прибраної сторожі а підчас проповіді стоїть в церкві 52 жандарми. Мимо волі насуваєсь питання, хто єсть той падре Агостіно и длячого поліція его так пильнує? Падре Агос-тіно єсть звичайний монах, священник, але бесід-ник и проповідник яких не то мало, але якого другого в наших часах може meno. Его велико-попий проповіді стигають таку масу народу до церкви, що не лиш в церкві годі помістити-ся, але навіть перед самою церквою стоять ве-личезні маси людей, щоби хоч побачити отця Агостіно, коли буде виходити зь церкви, коли вже годі було его послухати. Недавно тому хотіла королева Маргарета послухати его проповіді, але згодоюлася на пізно и монахи мусіли йти зь жалем заявити, що не можуть еи вже впустити до церкви, бо годі знайти для неї од-повідного місця. Коли о. Агостіно проповідує, то хоч-би яка була парада в містечку, люди спі-шать на его проповіді, а місто виглядає пусте. Отець Августин, чоловік високого росту, зь лиця и постави великий інтелігентний и импо-нущий, зь блискучими очима, говорить свои про-повіді на тематі філософські, оть н. пр.: „О правді“, „Хто єсть Бог“, „О єстві чоловіка“ и т. д., а виходяще нх зь таким жаром, зь таким глибоким внутрішнім пересвідченням, так краснорічливо и таким громким голосом, що порыває всіх за собою. Крім тої потяга-ючої сили его краснорічivosti надає ему нема-ло впливу ще и історія его власної особи, істо-рія досить загадочна, котра подає Римлянам бо-гатый темат зь всіляких поговорок. Хто єсть падре Агостіно? Одні кажуть, що він єсть при-родним сином якого невідомого помірного висо-кого достойника римського. Інші кажуть, що він походить зь звичайної мещанської родини. Ро-дичі признавали були его на священика Коли о. Августин вже був висвятився залюбився був в якийсь дівчинку котра зовсім що-до духа и образованя не була ему рівна; він утік зь нею до Швейцарії, а опісля, коли совість стала его страшно мучити, вступив він до монастиря и покутує тепер за гріхи. Загалом уважають за правдиву слідуєчу історію: Падре Агостіно єсть сином простої мещанської родини, котра дала ему одновідне образование. Молодцем за-любився він в якийсь дівчинку, одз котрої ді-лила его родова кастовість, бо дівчина, хоч по-любила була его також цілком сердцем, похо-дила зь роду гордых патрицій римських. Они присягли собі вічну любов. Під ту пору во-ював Гарибальді за незалежність Італії. Мо-лодець вступив до его війська в надії, що там дослужиться слави и тим перемаже ка-стовість. Коли в 1860 р. яко капітан лежав ранений в шпиталі, довдався, що его любку заручили зь якимсь маркизом. Подумавши, по-співив він зарав довідатися, чи се правда, але застав вже свою любку вь холодній могилі: день перед вїччанням она отропалася. Опісля дбаву поодинокі між капітаном и маркизом, вь котрій марказ погіб. Капітан промі-няв опісля мундур на чернечу ризу и тепер проповідує народом слово Боже.

— В Овечині на дворці залізничній заведено експозитору краківської дирекції поліції. Ціль тої експозитори — мати бачити на рух еми-грації до Америки и викривати обманства и рабунки, яких доускаються жиди-агенти.

— Зь Кракова доносять, що на вчорашніх збо-рах тамашної „Czytelni Akademickiej“ ухва-лено виділити значною більшістю голосів во-тум недовіря за то, що виділя складався зь елементів реакційних и був під впливом єзуїтських.

— Школярі брамських Бенедиктинців у Львові надав міністер просвіты характер школі публичній.

— Експозиція мощей російського полковника Панина в Кракові. В р. 1768, дня 22. червня, здобула войска російської пристоїмої Кракові, а их полковник Панин погіб при вїзді до міста, поцільений мещанином Орацієм, котрий не маючи кульки, набив своєю стрілою олов-ним гузиком. Тіло полковника и інших Рос-іян поховали під муром монастиря Кармелі-танов, а в р. 1837 перенесено сї мощі на плац Аріанський и поставлено камінний хрест. А що згаданий плац мають забудувати, поспы-тала громада краківська російське правительство, чи не хотіло-би оно забрати до Росії мощі погібших. Правительство згодилося и два дні тому приїхав до Кракова капітан російської Адардин зь мощі. При камінному хресті на плацу Аріанському зійшлися: капітан Ада-рин, заступник коменданта плацу капітан Миклуш, вице-президент д-р Шмидт, комисар санитарна и звалися до експозиції. Мєскі гра-барі викопали хрест, котрий заповів у землю на метр глибоко, а під хрестом на пов метр найдено кости, три черепи и кілька остан-ків зь шабел. Капітан Адардин познав, що такі шабелі мали вь тамтїх столїтї войска російської, а що до трьох черепів, то поспы-т, що при полковнику Панині погіб разом зь ним 27 воїків и майор Кайт, и се певно останки зь их мощей. Черепи захоронились до-бре; профессор Стопанський почав их чистити и тоді побачили, що один череп має зло-ману кость понизше ока по лївїй сторонї, а вь то місце власне, побіля переказу, поцільено пол-ковника Панина. Черепи и кости вложено до ме-талової домовини, а запечатані еи одано по-ліціантам, котрі занесли еи до форту моголь-ського, де артилерія фортечна затинула перед нею почетну сторожу. По полудни о 4 той годи-ні перевезли домовину на дворець залізничній. Швадрон 11 полку уланів, кількох генера-лів и офіцерів, одтак президент Шляхтов-ський комендант корпусу кн. Виндигрець при-були перед форту и уланы вынесли домовину на караван запряжений вь 4 конї. Повт шва-дрону уланів їхало перед домовиною, по обох сторонах домовини 10 уланів зь добутии шаблями, за домовиною кап. Адардин, кн. Вин-дигрець, генерали и повт швадрону уланів. На трубах уланських заграли похоронний марш. На дворці, коли вложено домовину до ва-гона, уланы зпрезентували оружє, а офіцери за-салютовали. Отак дифілован швадрон пере-дз кн. Виндигрець и кап. Адардин. Публика збралася вь значном числі на сей по-хоронний похід.

— Бисмарк так має рацію! — каже Kurjer Lw., нотуючи такі факти: Вь Монте-Карльо граф. N. N. зь Поділя сего місяця одного лиш вечера поставив 20.000 фр. и пробрав Граф Х. Х. зь Волыні стратив вь кількох вече-рах 50.000. Од графа Z. Z. рулетка дбала вь коротком часі 500.000 франків, а лїцар той, замість застрїлитися, як де-хто надїявся, виїхав вь товаристві парискої кокетки до Не-аполя на розраду. Якійсь Іосиф Пошепчинський зь губернії Люблинської програв 150.000 фр., але и стрїлив собі вь лоб. Тож нїхто нехай не подивує — заключає Kurjer Lw. — що вь Польщі голод и нужда та що властителям більшших посїдовств єсть банки и жиди.

— Гр. Іосифа Радєчка, внучка фельдмаршала Ра-дєцкого, зветного героя зь-під Новаго, одо-брала собі онгоды у Відні житє вистрїлом зь револьверу. Гр. Іосифина, особа вольного ста-ну, лїт 34, приїхала була до Відні шукати помочи лїкарської и тут закінчила житє само-убійством, так само як десять лїт тому на-задз еи батько гр. Константин Радєчкий.

— Знайшов місце спати. Люди, що переходя-ли вь понедїлок попри збїжеву биржу у Відні, будують на чотирі поверхи и зь крышею вь родї вежі, взяв великий страх, коли побачили, що вь крышї того будинку звисають ноги яко-го нїби спячого чоловіка. На крик людей виїшло кількох поліціантів на крышу и за-стали там дїйстно спячого на ривні 16 лїтнього хлопця бляхарського, котрого майстер вивлав туди направляти ривну. Хлопець зробивши робо-ту, положився таки на томь самім місці спати, перевернувши ноги через ривну. На голос по-ліціантів хлопець пробудився, а побачивши пе-ред собою сторожу безпечности, так налякався, що став як шалений бїгати ривною докола дому и доперва по довбїм часі можна було его успокоити и звести на долину.

— Дрбні вїсти. Розалі К., жінка рубача, по-мерла симі дїями у Львові загорївши од чаду зь т. зв. смольків, котрі, кладучи спати, лишали на горячій кухні. — Цїсарь одїдав д. 4 н. ст. цвітня виставу образів вь Künstlerhaus-ї и пе-ребув там годину. — Дня 3 н. ст. цвітня да-лося чути вь Атинах сильне трясєне землі, — Ректором університету вїдєньського на мїсце д-ра Зисса, вибрано проф. д-ра Яніа. — Профе-сор економії д-р Лїо-Брентано опускає Ві-день а обїймає катедру вь Лїнсу; на останім его вїкладі 30 марта студенти виправили ему процальну овіацію. — Гр. Войтєх Дїдушичкий читав буді нї вь сали ратушевої „О істо-ричїном значїню Львова“, на дохід монахинь Економок.

Вїсти зь Авр. Львівським.

Введені вь завідальства оо.: Анат. До-линський вь Іхторів и Ник. Демчинський вь Підгайчиках.

Увільнений оо.: І. Глюдинський од завїд. вь Чаниж, Мирон Гуглевич од сотр. вь Го-родку и Анат. Долинський од сотр. вь Пере-гінєку.

Одержали оо.: Вол. Билинський зь Романо-

ва прив. сотр. вь Стратинї, дек. нараївського; Апол. Крохмалюк завїд. вь Кадлубисках, дек. брїдського; митр. Коністорїя затвердила завїда-тельство о. Мар. Зайчківського зь Волї вел. вь Демиї, поручене ему урядом деканальним ex currendo.

До кан. інституції вїзвали оо.: Петро Шанковський на Голобутів и Врость Перфецкій на Плетеніч.

Митр. Коністорїя всталилася до намест-ництва о. Году на кан. інституцію о. Дїон. Запєвича зь Гринєва на Городиславич.

Одпустку на 4 тиждї одержав о. І. Тимпорак, сотр. вь Пїлї, для покрїплєня здоровля.

Посмертний — ґ — оповїстки.

О. Теодор Мацїльонїй, приходник вь Вой-нилов, мїстечку вь деканаті калуськом, упоко-ився дня 3 н. ст. цвітня вь 63 роцї житя а 39-мї священства. Покойний вь часї свого душпаствїства вь Войнилові придбав собі сим-патію и повне довїрїє руского мїщанства — не тільки за-дїя сяєи приязної демократичної на-туры, але и задїя проводу вь політично-наці-ональнїм поступї мїщанства войниловського. По-койний — бодай вь часї, як став парохом вь Войнилові — був дуже прихильним справ-ї рускої, тїшився, що мїж мїщанством вой-ниловським вь останніх десяти роках будит-ся що-раз більше самосвідомість народна та па-тріотизм, и сам все додавав заохоти и жару. Коли мало бути де яке вїче — він заохочував мїщан зїхати; коли були які правибори — він дїлав на користь рускої справи; — коли були вибори до ради громадої — він підпирив організацію мїщан и разом зь ними завзято держався при самій акції виборчїй. Смерть его викликала мїж мїщанством войниловським ве-ликий жал. Вїчна покойному память!

Телеграми „Дїла“.

Пешть 5 цвітня. Палата послів при-ступити вь понедїлок до дебати надз зако-ном войсковим. Комісія палати панів предкладає, щоби §§. 14 и 49 сего закона ухвалити після ухвал угорської палати по-слів а прочї параграфи після австрїйського парламенту.

Петербург 5 цвітня. Указом цар-ским постановлено утворити другу скомби-новану дивізію козаків. Вь наслідок того

донський козаки будуть збїдшені о два пол-ки, кубанський козаки о один полк, Черкеси о шість сотень а уральські козаки о двї сот-пї. Число офіцерів збїдшиться о 243 людей.

Рим 5 цвітня. Вїсть о смерті негуса абессинського потверджася. Претендентом до корони абессинської єсть Менелік, король Шої. Вь Абессинїї настала анархїя. Провін-ція Тїгре завозвала Італїйцїв на поміч.

Бруксєля 5 цвітня. Приїхали тут вь ночи буланжисти Лягер, Лєсан и Нає. — Ходит погolosка, що Стєнлі зь Еїном-па-шою и кілька тисячами людей сїли вь дорозї до Занзібару.

Букарєшт 5 цвітня. Сенат постано-вив предложити королеві до заименованя ка-бинет Катарда.

ПОДЯКА.

Дня 7. марта помер вь Ляшкові парох Николай Степанович, отець моего покойного мужа и опікун моих малых сиріток. Вь сїм не-щастїе була для мене значною брідкою громада участь, яку взяли вь похоронах покойного ми-мо тяжкої дороги Всєч. оо. священники зь цїлого деканата и знакоми. Уважаю тому своим об-овязком зложити щирю подяку за ласкаві труды: Всєч. о. деканови и совїтникам Іоану Сохадко-му, оо. Курбасови, Ілєковому, Гардзиньскому, Свистунові, Проскуриньскому, Тарнавському, Дя-ковскому, Пиликові, Завадовскому, Скалєцкому, Чмолє, Давидовичу, Павликовскому, Цїньскому, М. Громадцї, Фр. Громадцї и о. Фолисови. Осо-бенно дякую оо. Курбасови и Фолисови, котрі яко щирі сусїды покойного одїдували и вь прихо-дї выручали. Вь кінці дякую всїм сусїдам, Знакомим и Громадянам за численну участь вь сумнїм обрядї похороннїм.

Вь Ляшкові дня 20 марта 1889. Олимпїя зь Гєлїтовичєв Стефановичєв, сыновя покой-ного, зь дїтьми Сидонїєю, Николаєм и Юлією.

На д о с л а н е.

Д-р Кирило Доляничий

поселився яко лїкар мїський вь Годогорях (під Золочевом). 2891 1-4

Перла Карпат вь горїшній Угорщинї, оддалена одь станції залізничної Tepia-Trencsin-Teplitz на пїльху долини Ваги и новоотвореної лінії Vlaparac о 20 минут їзди, а зь Кракова через Oderberg-Sillein можна їдтатися вь 9 годинах. Найсильнїй тїпичї сїрчан-їй австро-угорської монархї зь жєрєлами на 40° С. температур. Пїльхє положєньє вь гарній околици лїсов. Поручають на го-стець, ревматизм, паралїж, неврал-гїя, неїхїє, хронїчний недуги шїд-ри, карїєс и некрозу костей и т. п. Комфортно приладжені бас-єны и одїльнї купелї, вє-личаво устрїєний новї лазєнї (Hammam) вь маврїйськїм стилї.

Лїченя жен-тицею, електрикою и на тер-її методом проф. Ерля. Дешевї помєшканя одновїднїї всїм вїгодам їгїєни и вїгоды. Концерты, театер и всїлякї увесєлєня. Добра їрєса вода до-пити, знаменїта кухня. На пїльхїх станїях залїзанїх зїниженї цїны до їзди там и назад. Омибуєсь и фїзїкї при кожнїм поїздї. Учас-ть окол 3500 людї, що лїчатьє, а 5000, що прїїзжають. Сєзон купєлений одь 1 мая до 1 жовтня. По-їсєня и вїзострованї проспекты розєслає даром графєска d' Harcourt дирекція купєлєва вь Тренчїн-Тєплїцї.

Купєлї сїрчанї Trensin-Teplitz.

Скоря и певна поміч на недуги жолудковї и их наслідки!!

Найїлїпшїм и найуспїлїпшїм средством до удержаня здоро-вля, очищеня сїкїв и кровї и до доброго травлєня єсть всюдї знаний и улюблений

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робїтєсь зь найїлїпшїх и найуспїлїпшїх зєлї алїей-скїх, зєвсїм певний на всїх труднїх при травлєнї, жолудковї корїї, бражї анемїї, обїзанїє, набрїї кровї, ємїоронїї и т. п. За-дїя знаменїтїх наслідків ставєє народнїм лїкомъ

Вєдїка флашка коштує 1 зр., мала 50 гр.

Тїсячє лїствїї припалає можє переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобє не дати обманїтєсь, треба знати, що кождє флашка Бальсаму Житя д-ра Rosa виготовлена послї орїг. рецєптї, завіта вь синїй картонї зь лїпєшою повязкю: „Д-ра Rosa Бальсамъ житя зь антики підь Чорнїмъ Орломъ Б. Фраїнера, Прага 205-34“ по вїзєцїї, єсєкї, маїарськї и францускї а на верхї правїї маркі охоронїї.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житя д-р Rosa

дїстати можна лиш вь головнїм складї фабрїканта

Б. ФРАІНЕРА

вь апт. підь „Чорнїмъ Орломъ“ Прага 205-3.

Всї аптїкї Львова и краю и всї бїльшї аптїкї вь Га-лїчїї и Австро-Угорщинї мають на складї Бальсамъ житя. Тамъ можна також одержати

Праску масть универсальну домову

средство личнїє признанє на всїхї запалєнїя, рани и болячки тїсячами людїєв поговіряють.

Бї уживаєсь зь успїхом на запалєньє, задержанє молока и на твердїсть грудїї при їдїченїю, на болячки, нарбункулї, рани на пї-тїхї, дїєє мїсо на пїльхїхї, ствердїньє, опухлїну жєлїзї и т. п. — Всїмї запалєнїя, твердїстї и опухлїнї лїчїть скоро; коли болячка значєє матєризувати, зарєзъ набєре и вїлїчїтєсь. Пушка 25 и 35 гр.

ПЕРЕСТОРОГА!! Праску Масть универсальну часто подрібнюють, але лиш у мене вїдїблєсьє она орїгїнально. Она лїше тогдї правдїва якъ жовтї металєвї пушкї обїванї червонїмї принцїсамї уживанї (вь Ужы-ках) и вь синїй картонї зь маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найїлїпшє и многїмї досвідам вїпробованєє средство, лїчїть цїл-комъ тїшї слух. — Фляконъ 1 зр. 2647 19-30

Урядник державний

вє сїлї вїкку, маючїї стаюлї пенсїї 80 зр., бажєє ожєнитися зь панною Русинкою понад 20 лїтє зь приязно-ю поверховностєю и зь якимъ та-кимъ мастєкмъ. Пожаданю булабы такожь фотографїя. За дискрєцію рунїтєсь словомъ чєстї. Адресъ К. вь Адмїнїстрації „Дїла“ 1-1

Сензація!

Бєзъ нїжа, бєзъ болївї, бєзъ пїастру, бєзъ тїнктури, бєзъ рїзанїя, бєзъ палєня, бєзъ вїгнєзаня кислотамї одїаєсь кожнїй хотї-бї и якї задав-нєний, або упертий

ПАГНІТОКЪ

мозіль, бородавкя, бєзъ небєз-печностї патєтованїєм невїннїм анарїдомъ на певно лїш вь однїй мїнутї кожнїм, чи се мужчина, жєнщина або дїтина. Средство се єсть найїлїпшїй и наймєшє небєз-печнїм зь всїхї, якї досї їстїю-ть, а якъ уживєє анарїду, то чо-лєвїк мовї-бї на свїтї народїєсь. Цїна зєштуку 60 кр., по надїєн-ню грошїї розєслаєсь оплатно на всї сторони монархїї.

D. KLEKNER
Wien, I., Postgasse 20.

Глядаєє жєнщини

до надзору дїтєї и заряду дому-Вдовї по свєщєнїкахъ мають пер-шєство. Особа мусїтї бутї до-брою Русинкою. Лїстомъ бїдє-стєсь підь адресою: **І. Дїду-шевскїй прїсїдникъ вь Кїїїа-овї, пошта Осєдлїцї.** 2883 3-3

Рїдїй случай!

Пованїй сєзонъ зробїв для мене можлївїмъ закупити значнїй запасъ одногъ велїкогъ фабрїкї хустокъ-на-мїтокъ; и тому кожнїй панї велїчєзну, теплу, вєсєходїму ху-стку-намітку за цїну велїку дешєву за зр. 1.55 а. в.

продати. Сї велїмї моднї памїтки сїуть зроблєнї зь найїлїпшїїх воннїх вь сїрїї красївї (три дїтнїї „лєна, сєрєдї и тємїсєрї“) зь дрїбнїмї тєрєкамї, тємнєю бордюрою а ма-ють 175 см. довжотї и 175 см. шї-рїнї. Бєст се найбїльша хустка-на-мїтка.

Трєба сїїшїтїєсь за замовлєнї-м, докї вїстєєєє запєсу.

Розєслає за готівку або послї-плату.

VERSANDT-ETABLISSEMENT
Schmidt
2834 Wien, Margarethen. 6-6

Наибольший домъ торговельный I. & S. KESSLER, Берно (BRÜNN)

Ferdinandgasse Nr. 7.

розсылае даромъ и оплатно взордъ и цѣнники.

2813 Фабричный складъ полотень. 5-10

На лѣтне убранье зъ камгарну матеріи, доброй до праня, найновѣйшіи зоры, рѣшты 6 1/2 м. на одно цѣде убранье муж. зр. 3.

Якъ дого выстане припасу! Берненскій останки сукна 3-10 метра на 1 цѣде убранье мужеское зр. 3-75.

Моднй приборы жѣночй. Соронатъ и въ пасмуги матеріи моднй 60 см. широкій на шляфочки и дѣтій одежи 10 м. зр. 2-50.

Жоронъ и Dreidraht матеріи у всякихъ модныхъ краскахъ 1 зр. 3-50. II зр. 3-80.

!! Нагодне купю !! Правдивый французскій матеріи крашеный зефиръ, 75 см. шир., въ прудныхъ краскахъ, 10 метр теперь лишь зр. 3-50.

Brocate и Jacquard матеріи моднй, 60 см. широкій у всякихъ модныхъ краскахъ, 10 м. зр. 3-60.

Doris, найновѣйша сороката матеріи модна, чиста война, 10 м. перше 10 зр. теперь зр. 6-50.

Mery 90 см. широкое въ красныхъ пасмужкахъ и у всякихъ краскахъ 10 метр. лишь зр. 4-50.

КАНИМЪ, подвойно широкій чорный и въ краскахъ 10 м. зр. 4.

Вовняный атласъ, подвойно широкій чорный и въ краскахъ, 10 метрбъ зр. 6-50.

Blau-druck-кретоны за 10 м. зр. 2-50.

Лѣтній юбки Jersey гарно зробиленіи, гладкій зр. 2-50, прикрашеный зр. 3.

Полотна и вебы 1 штука — 24 доктвѣ.

1 штука полотно демосого, доброй якості, 1/4 зр. 4-20, 1/2 зр. 5-50.

1 штука вебы-кинѣ, найтяжша и найлѣпша сорта, 24 доктвѣ, тревальша чимъ чисте полотно, 1/4 зр. 5-80, 1/2 зр. 7-50.

1 штука оксфордъ або зефиръ найновѣйшіи взордъ, II зр. 4-50, I зр. 6-50.

Бѣлье жѣночье. 6 сорокохъ жѣночыхъ зъ модного полотна зъ обшивкою въ зубцѣ зр. 3-25, зъ гасомъ зр. 5.

3 корсетъ жѣночй зъ доброго шифону и гарно вышиваный I зр. 4 II зр. 1-80.

Розсылае за послѣлатою. Если не подобае, то принимае назадъ.

На весняный засѣвъ поручае всѣлякй насѣвъ, а то: пшеицю, жито, овесъ, ячмѣнь, бураки оберндорфскіи, конюшину, американыску кукурузу „La Plata“, кукурузу буковинску въ найлѣпшихъ родахъ и продаетъ тѣмъ же по найприступнѣйшихъ цѣнахъ ибеля засобовъ.

2843 3-3

Банкъ рѣльничій у Л. воевъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованъ и певнй средства косметичнй,

одназначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновый, возмѣняе и подпомагае волосоу росту. Фляконъ 50 кр.

Номада хинова, замѣняе корнѣвъ волоса и запобѣгае выпадати волосю. — Фляконъ 80 кр.

Вода атеньска, до змыиваня волоса, запобѣгае творити парикъ, ослѣжуе, робитъ тревальми барву и помыскъ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито на корнѣвъ волоса и на порѣстъ волоса. Въ случаѣхъ де въ настѣдокъ педуга выпало волосе, выказана вѣдми цѣлюще дѣланье. Бже по ужитю одои фляшки можна добачити порѣстъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятво до полоканя устѣ, кромѣ призмного, скрѣпляющаго смаку и запаха, дже користно дѣлае на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алькаличный, до чищеня зуббѣвъ. Надае перлову бѣлѣтъ, бѣдлае камѣнь и касы, котрй паводятъ болъ и порохавѣнне зуббѣвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтъ рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода лѣвѣска. Приемный, вѣжнй и довготривалый запахъ тои воды здылавъ се, що въ Антверпѣ на выставѣ всемирной збѣдла публично прокламована и оцѣнена. Цѣна флякону меншого 80 кр., большого 1-50 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованя въ сейчасъ волоса на тренду и красну барву чорну и темпу; есть цѣлюще лешкодливое а въ ужитю цѣлюще поединче. Цѣна 1 зр.

Бѣлѣ и гарнй руки. Найбѣльше червоный и по паданй руки выбѣлѣтѣ и вычѣжнѣтѣ по кольчаразовѣмъ натерію Кремль ростинохъ. Слоиокъ 80 кр.

Смаровило литовскѣ до обивы и шндрѣ, мягчѣ шндрѣ, робитъ ен непромакающею и тревально. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у Л. воевъ въ аласныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣвъ Валоюи. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

Берненскій сукна
всѣмъ лѣтне убранье
въ купонкахъ по 3-10 метр. т. е. по 4 выдѣленіи лѣтъ оренъ купонъ, по 1 зр. 4-80 зъ анытаи. 2 зр. 6-— зъ доброй 3 зр. 6-— зъ лѣтнхъ 4 зр. 7-75 зъ лѣтнхъ 5 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 6 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 7 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 8 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 9 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 10 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 11 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 12 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 13 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 14 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 15 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 16 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 17 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 18 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 19 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 20 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 21 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 22 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 23 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 24 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 25 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 26 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 27 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 28 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 29 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 30 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 31 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 32 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 33 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 34 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 35 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 36 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 37 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 38 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 39 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 40 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 41 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 42 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 43 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 44 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 45 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 46 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 47 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 48 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 49 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 50 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 51 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 52 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 53 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 54 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 55 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 56 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 57 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 58 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 59 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 60 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 61 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 62 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 63 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 64 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 65 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 66 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 67 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 68 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 69 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 70 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 71 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 72 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 73 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 74 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 75 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 76 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 77 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 78 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 79 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 80 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 81 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 82 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 83 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 84 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 85 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 86 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 87 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 88 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 89 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 90 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 91 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 92 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 93 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 94 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 95 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 96 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 97 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 98 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 99 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 100 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 101 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 102 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 103 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 104 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 105 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 106 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 107 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 108 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 109 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 110 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 111 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 112 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 113 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 114 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 115 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 116 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 117 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 118 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 119 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 120 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 121 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 122 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 123 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 124 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 125 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 126 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 127 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 128 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 129 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 130 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 131 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 132 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 133 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 134 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 135 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 136 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 137 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 138 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 139 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 140 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 141 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 142 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 143 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 144 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 145 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 146 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 147 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 148 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 149 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 150 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 151 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 152 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 153 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 154 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 155 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 156 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 157 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 158 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 159 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 160 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 161 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 162 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 163 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 164 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 165 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 166 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 167 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 168 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 169 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 170 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 171 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 172 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 173 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 174 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 175 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 176 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 177 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 178 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 179 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 180 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 181 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 182 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 183 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 184 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 185 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 186 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 187 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 188 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 189 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 190 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 191 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 192 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 193 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 194 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 195 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 196 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 197 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 198 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 199 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 200 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 201 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 202 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 203 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 204 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 205 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 206 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 207 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 208 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 209 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 210 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 211 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 212 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 213 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 214 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 215 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 216 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 217 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 218 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 219 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 220 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 221 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 222 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 223 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 224 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 225 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 226 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 227 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 228 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 229 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 230 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 231 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 232 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 233 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 234 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 235 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 236 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 237 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 238 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 239 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 240 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 241 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 242 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 243 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 244 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 245 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 246 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 247 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 248 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 249 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 250 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 251 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 252 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 253 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 254 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 255 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 256 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 257 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 258 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 259 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 260 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 261 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 262 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 263 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 264 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 265 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 266 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 267 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 268 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 269 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 270 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 271 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 272 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 273 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 274 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 275 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 276 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 277 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 278 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 279 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 280 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 281 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 282 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 283 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 284 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 285 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 286 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 287 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 288 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 289 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 290 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 291 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 292 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 293 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 294 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 295 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 296 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 297 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 298 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 299 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 300 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 301 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 302 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 303 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 304 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 305 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 306 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 307 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 308 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 309 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 310 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 311 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 312 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 313 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 314 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 315 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 316 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 317 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 318 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 319 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 320 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 321 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 322 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 323 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 324 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 325 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 326 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 327 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 328 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 329 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 330 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 331 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 332 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 333 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 334 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 335 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 336 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 337 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 338 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 339 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 340 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 341 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 342 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 343 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 344 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 345 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 346 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 347 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 348 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 349 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 350 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 351 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 352 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 353 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 354 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 355 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 356 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 357 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 358 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 359 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 360 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 361 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 362 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 363 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 364 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 365 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 366 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 367 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 368 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 369 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 370 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 371 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 372 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 373 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 374 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 375 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 376 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 377 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 378 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 379 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 380 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 381 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 382 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 383 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 384 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 385 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 386 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 387 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 388 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 389 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 390 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 391 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 392 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 393 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 394 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 395 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 396 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 397 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 398 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 399 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 400 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 401 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 402 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 403 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 404 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 405 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ 406 зр. 10-50 зъ лѣтнхъ

Виходить у Львові щодня (крім п'ятниці і святих) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а в п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Лодвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: за Границю:
на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає відійд. від порта.

Понеділок число копійки 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. од. одного стрічки печатної, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числяться по 10 кр. од. стишка.

З 1 (13) квітня починається II-й чвертьрок нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з евентуальним виробом залеглостей.

Проф. д-р Фердинанд Зьрудловскій

о кривдах Русинів на полі школярства.

Професор юридичного факультету в львівському університеті, д-р Фердинанд Зьрудловскій, відомий в науковій сфері знаменитий учений правник, оголосив сего року в Лиску брошуру п. заг. „Das Schulwesen und seine Verwaltung. Reform der Volks-Bürger-Mittel- und Hochschulen“, в котрій подає свої погляди на справу школярства і проекти реформ науки в школах народних, середніх і вищих. Говорячи о відносинах галицького школярства, дотикає д-р Зьрудловскій кілька разів прав Русинів.

І так обговорюючи справу народних шкіл по селах і містах в тих краях, де є більше народностей, д-р Зьрудловскій виказує погляд, що там повинні засновуватися народні школи окремо для кожної народності, при чомь замічає, що „на тій точці дівся Русинам в Галичині од верховодячої тепер польської партії велика кривда, бо найсправедливіший і найбільше оправдані жадаючи Русинів, дотикаючи именно школи по містах, починаються зовсім мовчки і на них зовсім не звертається уваги“.

В уступі, в котрім говорить про школи середні, а спеціально про гімназії, одзначає між іншим: „У всьодній Галичині належало-б по правді і справедливості всюди, де є достаточне число учеників, заводити школи середні з русинським викладом, а взагалю при існуючих польських школах заводити руский паралельник. При тм належить, як в руских гімназіях польського, так в польських доконче учини руского языка“.

Найважливіший однак і найцікавіший є уступ брошури, в котрім автор трактує справу руских викладів на львівському університеті. Личність автора є тут так фхова і достовірна, а його аргументи так правдиві, основні і переконувачі, що годяться познакомити згал Русинів з цілим тм уступом в повній его основі і для того подаємо тут его в дословній перекладі.

„На університеті і на політехніці у Львові — пише д-р Зьрудловскій — повинні по правді і справедливості для всіх предметів бути не лише польські, але і рускі виклади. Тепер же є на університеті лише кілька руских викладів а на політехніці нема ані одного. Супротив того не можна підносити замітку, що руским кандидатом не стоїть піти до розвідки габелітації і викладати по руски та що ті кандидати можуть стати доцентами а бітак і професорами, як сталося винятково на юридичному відділі на мое ввєсенне з одним доцентом. Тут ходити менше о те, щоб було постановлено виразно, що на університеті і політехніці виклади всіх предметів в руском язичі мають бути, а не лише, що они можуть бути, що обсадження системізованих кафедр мусить наступити і то з початку суплентами, доки не знайдуться зовсім одповідні сили до дефинитивної обсади. Я не сумніваюся, що в такім случаю знайшлися-б до руских викладів сили, зовсім рівноправні з викладаючими тепер польськими силами. Але так, як тепер є, не може ніхто свідомий обставини чувуватися, що руский доцентури не виравно. Єсть то рвч зовсім ясна і очевидна, бо для руского кандидата надва осягнути кафедру лежить нині в зовсім необхідній дальні. Таж і то одно іменование одного доцента професором юридичного відділу уважалося вже актом особливої ласки з сторони польських професорів.“

„Історія львівського університету єсть надто поучаюча, щоб надією можна пе-

рейти до денного порядку. В другій половині шестого а з початком сего десятиліття сего століття переведено польонізацію того університету. Ще в р. 1870 був се університет майже зовсім німецький. Були тоді на університеті такі знамениті сили як Брукнер, Рульф, Ціркель, Цайсберг, Реслер, Лінеман, Кербель, Лінкер і Раппорт, і не можна сказати, щоб ті сили заступлено рівно добрими. Заведення польських викладів було виправдано оправданим, але справедливість домагався також рвчучо, щоб в вищих школах у Львові завести руский виклад. Польонізацію львівського університету переведено в дуже замтний спосіб. Німецькі професорів заступлено Поляками, однак при тм не сказано до нині, що виклади мають відбуватися по польски, взагалю по руски — сказано лише, що на університеті викладати можуть лише такі учителі, котрі зовсім добре уміють по польски або по руски. Из слів того розпорядження міністерства просвіти виходило-б, а так і толкують его мои товариші, що професор уміючий по польски або по руски міг-б навів по німецьки викладати, коли-б хотів; — а однак інакше розумію то розпорядження а именно так, що виклади на львівському університеті можуть відбуватися лише в однім з тих двох язиків т. є. по польски або по руски. Таким спосібом розпорядження то не обезпечує в засаді ані викладу всіх наук в польському ані в руском язичі. Після него залежить од волі професорів викладати один предмет по польски, другий по руски, отже в засаді можлива і така евентуальність, що слухачі уміючий лише по польски не міг-б зовсім слухати деяких навів обовязкових предметів, коли-б виклади їх відбувалися по руски. Розпорядження то видано в такій формі очевидно лише для того, щоб тм спосібом винищити справедливі жадаючи Русинів що-до заведення руских викладів. І фактично ті професори, котрі уміють по руски, приневолени нині силою існуючих відносин викладати по польски і лише хіба спеціальні колеція можуть держати в руском язичі, бо коли-б они, а лучше сказавши коли-б він, бо єсть лише один професор-Русин викладаючи по польски астрійську історію (д-р Шараневич — Прим. Ред.), захотів свій головний предмет викладати по руски, то зараз-б устанавлено до того самого предмету другу силу з польським викладом. У нас виходить з того погляду, що Поляки не можна приневолити слухати руского викладу, коли тимчасом верховодяча хвилею польська партія уважає рвчю зовсім природною, щоб Русини, чи хоча бн чн в, слухали польських викладів.“

„Для того думаю, що як давніше в Галичині Поляки зовсім справедливо боролися против германізації, так нині зовсім справедливо жалуються Русини на польонізацію. Той стан рвчей повинен змінитися і повинно рвчучо бути постановлено, що в львівських вищих школах (університеті і техніці) всі обовязкові предмети мають викладатися по руски. Заміть, котрий підносить часто Поляки, що нема сил до руских викладів, єсть супротив сказаного вище зовсім нестійкий. Такіх сил не було і між Поляками, коли розпочалась польонізація університету, а виробили они з часом а то через суплентури, з котрих шли на доцентів а бітак професорів. Доценти, не маючи в своїм фаху ніяких вигладів, перекидалися через одну нч (як заведують смертельно дотичний професор) на другий предмет і ставали бітак професорами такого фаху, в котрім перед тм зовсім нічого не робили! Нехайже-ж нині ті дороги, котрими Поляки повиходили на професорів, не замикаються перед Русинами. Одним словом: належить системізувати для всіх предметів руский кафедр, а я єсть певний, що Русини поставлять свій контингент і скорше, чн пізніше дорівнують Полякам! З польської сторони підноситися мотив, що Русини не мають фахової літератури, для того не можуть бути і рускі виклади. А чи єсть — питаю — для всіх наук, які уділяються в вищих школах

у Поляків, вироблена своя література? Чи не почато найбільшою части з галузей наук, які мають Поляки — крім може історії — управління доперва од часу спольонізованя галицьких університетів? А впрочім лежить то вже в природі рвч, що доперва наука виробляє літературу, розуміється лише тоді, коли доцент ставши професором, не перестане робити, як то єсть звичаєм в Галичині. Особливо у Львові думають деякі мои товариші на відділі права, що по кількох малих працях можна зараз приступити до виготовлення цілого обему їх фахової науки і ледво повикладали кілька курсів, зараз видають учебники. Оно виправдано легко після знанню реценції з більшого або меншого числа книжок аложити нову книжку, але далеко тяжше написати щось самостійного.“

„Вертуючи до Русинів, уважаю кінечним системізування кафедр їх наук з руским язиком викладовим і маю певність, що знайдуться одповідні сили до обсади. Вступаючи в інтереси справедливості за Русинами, роблю се для того, бо єсть моїм звичаєм поступати тою дорогою, яку вказав Кавурь словами: „У всіх случаях жини и у всех краях належить все держати сторону пригнетенных, бо творят инстинкты и идеї до половины гинуть у тых, котрым дала судьба силу и счастье!“

Тільки д-р Зьрудловскій. Коментаря до тих слів не потреба. Знаменита фірма, під котрою понесли они в широкій світ, подає їм велику вагу і силу. Автор їх відомий загально як речник строги науки і правди. Нехайже-ж буде ему за ті слова честь од всіх Русинів і од кож-дого, у котрого не замало почуття правди і справедливості.

Рада державна.

318 засідання палати послав дня 27. марта 1889.

При титулі 11 „Фондації і додатки на цілі католицкого віронісповданя“ промовляв насамперед Кронветтер, жадаючи розділу церкви од держави, котрий-то розділ вже назив в Мехіку переведено. Наука релігії повинна бути приватною справою поодиноких віронісповдань; кожде віронісповданє повинно само поносити свої видатки. На науковій цілі держава у нас вьколи не має грошей, на цілі віронісповдань видаються три мільони. Чому не видаєся закон о організації громад парохіальних? Жиди і протестанти самі оплачують свої віронісповданні потреби, а найбільша конфесія, котра од стоїть на громаді скарби, не робить того. Чи знає міністерство, кільки виносить всь церквий фондаций? В такім вбб то безвббм Вдні фондаций на служби Божі мають виносити рбчно 150.000 до 200.000 ар. Духовенство використує наряді поборам од стули. Патент Іосіянський з 1782 р. вже застарілий, людей здирати, а люди все зносять, щоб соблазна не давати. Дорога до Америки нині дешевша як дорога на центральний цвинтар, де похорон першої князю коштує 2.000 ар. І патронат належало-б урегулювати.“

Міністер Гавчє відповдав Кронветтерові і вишнім бесідникам. Урегулювання патронату єсть дуже трудне. Тут ходит о певний вплив мбцевого елементу на обсадження урядників церковних і о важній питання фнансової для патрона і для держави, тай о те, на кого має перейти право патронату? В нинішніх державах не єсть лн шє. В Прусах заповіджено знесенє ще в р. 1848, а досі оно не переведено. — Евиденція церковних фондаций є о стільки, що они вказані в фасіях. Але після основного закона державного з 21 грудня 1867 арт. 15 кожде віронісповданє само управляє своїми внутршніми справами, а фондаций літургичній сутє радше внутршню справою церковною, котра до певної мри усуває з-під вгверенції управи держави. Що до належностей од стули, то жалє, що публічність сама не борониться против надужать, які безперечно приходять, але які скоро перестали-б, коли-б публічність свою робила, але она любуєся в неоправданім неразі люксусі, як н. пр. при похоронах. — Що до кон-тру, то справа урегулювана, а коли ходит о невбдповідне виконанє уставу, то треба удаватися до адміністративного трибуналу. Управа державна стараєся в кождім разі, доказом сего є ославлений включ коніруальний, поступати в такій спосіб, які єсть користивіший для більшости менше ушасаже-

ного духовенства. Правительство в справі втгана доходів парохіальних на покритє коніру коніропаторів в найбільшій часі піддає змнїв приписам виконуюч.

Пос. Озаревич: Богослужбний фондаций не трактують після коніруального закона з 19 квітня 1885, бо проценти од вложеного капіталу, котрі мають поборати душпастирї яко винагороду, не припадають душпастирям але фондови релігійному. Вже при основаню таких фондаций ц. к. власти звертають увагу не на внастанову добродію цілє, а більше на фискальну сторону. Так н. пр. оден селянин записав в тестаменті певні суми на богослужбну фондацию і на церковний фонд. Аж в посередництвом ц. к. фнансової прокуратури виділено ті суми з лішеного маєтку, по чомь вимбрана була правна належність од обох жєтєтєв. Уряд парохіальний подає в першій половині р. 1882 рекурєс против за високого вимбру належності. Аж з кінцем 1887 р., т. є. по 5½ роках, залагоджено рекурєс одмовно (на основі закона з 9 лютого 1850 позція тари-фи 106 В. прим. 1 а) і враз приказано заплатити окрім вимбреної перше належності ще відсотки проволони. Рекурєс в тій справі ршала ц. к. фнансова прокуратура, отже парохіа звернувся до неї з представлєнєм, що власне після заганного закона належало-б заплатити меншу належність правну. Однак в тм представленю не можна було усмотрувати ніякого супротивлєня заплаті правної належності, бо рекурєс о такім супротивленю і не думав. Мбж тм фнансова прокуратура у Львові послала одворотною поштою (вже не за 5½ лтє) острє звбзванє до уряду парохіального, щоб сей час заплатив жадаву належність правну враз з відсотками проволони, а то на основі §§. 2 і 7 закона з 13 грудня 1862, отже вже не закона з 1850 р., а крім того подала прокуратура до консисторії донесєнє на священника за его „упертбєт“. Отже все уладжено дуже скоро, бо було звбзванє до заплати, а священник може на своє право почекати...“

Таке поступованє чєй не єсть гуманне. При такім стані рвчєй лєдв чи можна було вже надїятися справедливїшою оцнкі од ц. к. властї, отже дальшї кроки мусїли бднатї, а уряд парохіальний уложився з консисторїєю так, що (за-для запобїгнєня ексєкуції) правну належність враз з відсотками проволони за звбзваний церковний фонд заплатила дотична церква а за богослужбну фондацию обовязалася заплатити консисторїя; та все має такї послбдк, що та фондация не може скоро вбїти в жинє Наведений случай представляє два протвнї ршєня властєй, при чомь була покравджена церква, бо в наслбдк перетгана справа ббльше як 5 лтє заплатила кошти проволони.

Такіх правних належностей од фондаций жадають власти навів од парохів. Менш знаний случай, де записано було для двох церков по 1.200 ар. на богослужбний фондаций, і одь до заплати правних належностей од тм сумь звбзванї були дотичні парохі, хотї після закона всь таїк видатки повинні покриватися з фондаций. Дальше повинні фондаций, основанї по 1852 р., після закона не вчислятися в коніру парохів, а лишитися ненарушеними яко спеціальна винагорода за наведенї в фондаций грамоть обовязки. Се і адміністраційний трибунал ршєв засадично в користь душпастирїв; однак так не робити, бо о чомє противнбм свідчать адьюстованї фасі, хотї в парохіальних вивєнтарях знаходиться клязула о невчисленю фондаций в коніру. Рекурєс против того, як я вже перше згадав, не представляють управі віронісповдань підвластї вї органи ще од 1887 р., для того вдержуєся душпастирї належна імє після фондаций винагорода. Так з вини органів правительства, перегагачує справу, мусить терпїти невинний парох.“

Така процедура прикладаєся лише до духовенства. Коли урядники за его надзвичайне урядованє є признаються, лєдв дуютьєся і вилачуютьєся дієти, коли роббтники не можна одновити заплати, як жє то може бути, що священникові одбрався ре-мунєрація, признає ему фондацийною грамотою, в що єї присвоє собє релігійний фонд? Се вже жє крайнє несправедливо!

Коли бльше приглянемося практиці правительственных органів в тій справі, то з адьюстованих фасієх єе перевбдичимоє, що н. пр. належності для паламарїв і для церкви увзгладняютьєся, а противно, належний душпастирям відсотки фондаций вчисляютьєся в коніру, так що священник мусить без винагородження сповняти обовязки, вложенї на него фондациєю. Я думаю, що фондаций то чєйже такожє рбд контрактів, договорів, котрі на основі загального закона цивільного повинні додержуватися, що про-те за службє св. літургії або за сповненє других обовязків належитьєся

душпастирови після закону часті, записана в фондацийній грамоті. Боли се однакові не дбали в наслідок одностороннього трактування священників, то треба також кінчено такий договір уважати за розв'язаний а священника за увільненого від обов'язків того роду.

Въ томъ напрямі суть, якъ видно, невластивості, котрі кінце треба усунути, и выс. управа ввровисповіданъ зволить підняти мфры, щоби всі въ фондацияхъ наведений договорній точки були словенні після закону и безъ шкоди інтересованихъ, а такожъ щоби всі дотичні діляна властей могли переводатися въ скоромъ темпі.

П. Копп (зъ лівця) виказує, що бюджетованье на ввровисповіданъ діля дуже на ясне и помотане. Причина того лежить въ §§ 35 и 36 закона о регулюваню вншнихъ відносинъ правнихъ католицько церкви, котрі вказують падати багатихъ а пригнѣтати убогихъ. Міністеръ повиненъ бы вже разъ зроби ти якийсь ладъ.

Референтъ Гнѣвошъ твердить, що ршенія адміністраційного трибуналу въ справахъ конігуальнихъ не обов'язують міністерства; ршенія тихъ не можна розтягати по-за поодинокій случай.

Потімъ прийнято титули 10—13 вразъ зъ уставомъ о платняхъ систематизованихъ учителівъ въ рим.-катол. и греко-катол. теологічнихъ науковихъ заведенняхъ дієцезанальнихъ (семинаріяхъ духовнихъ).

Про титули 14 „Університети“ промовлявъ пос. Дершаттъ въ справі клявизъ и будиноківъ університетськихъ въ Граці, по чомъ відповідавъ міністеръ Гавчъ; п. Фашера за отвореннямъ катедри агрономіи в культурній техніці в технікахъ праскихъ, п. Добльгамеръ за приверненнямъ закладівъ хірургичнихъ в цілѣ прудбана лікарівъ для селя, а п. Блажекъ за внесеннямъ оплати шкільної и за частковою реформою техніки. Живу веселість в цілѣй палаті вбудила бесіда каноніка Спеланни, котрий, замість говорити о університетахъ, ставъ говорити широко о оновданю бібліотекъ про сотворення свѣта, порівнюючи тогъ-жъ зъ наукою геологію, о догматахъ неомыслистичної пані, о Деллівертѣ, о іспанській інквізиції, ажъ президентъ Смолька, вказавши надармо кілька разівъ, щоби держався предмету, одобривъ ему слово.

319 засідання палати посідає зъ 28 марта 1889.

Прийнято законъ о урегулюваню платъ урядниківъ при ц. к. бібліотекахъ, а відтакъ раджено далше надъ бюджетомъ міністерства просвіты, а именню надъ школами середньми.

П. Кравсѣ поставивъ отей резолюції до правительствъ: 1) щоби сунденты в середніхъ школахъ чимъ скорше були на рівні поставлені зъ аскулантами и практикантами: 2) щоби тіи учительскі посади в середніхъ школахъ, котрі при довше істнуванні паралельнохъ оказалися потрібними, обсядило сталими учителями; 3) щоби предложило проєктъ до наконечного законного урегулюваня службовихъ відносинъ сундентівъ.

Пос. Адамекъ вказувавъ, що славянськихъ шкіль середніхъ єсть розмірно далеко менше якъ нмѣцкихъ. Іменно упоминався о те, щоби правительство кілька чеськихъ шкіль комунальнихъ взяло на утриманье державне.

Міністеръ Гавчъ в довгій бесіді боронився противъ нападокъ на его особу и его управу, особливо противъ пос. Думрайхера, котрий о нмѣмъ сказавъ, що вінъ лишитъ по собі геростратску споминку. Міністеръ бажавъ, щоби послы запам'ятали собі ті слова, а будучи бже покаже, якъ несправедливо его суджено. О своїхъ розпорядженю, котримъ показавано багату нмѣцкихъ и трохи нмѣцкихъ шкіль, твердавъ, що оно показалося потрібнимъ и що зъ 18 точокъ вже 16 єсть виконанихъ. У Чехові, котрі найбільше высказувалися противъ того розпорядження, настало вже певне успокоєнне. Цією его якъ вже и попередника его що до середніхъ шкіль було, щоби о скільки можна не допускати до закладаня новихъ гимназій. Оплату шкільну підвизивъ на те, щоби менше здобувати а біднішихъ учениківъ усувати від гимназій; на туюжъ цілѣ побільшавъ число шкіль промисловихъ. За три останні роки дійство зменшилося число учениківъ в всіхъ гимназіяхъ о 1293, хотя в реальнихъ школахъ збільшилося о 580. Подбно боронивъ міністеръ поступованя правительствъ в Крайні, Карантіи и Стирін. Однакжъ бесіда его не задовольнила ані правцівъ ані лівцівъ.

Гр. Кавицъ критиковавъ заходи правительствъ утруднити народомъ багату просвіту, коли само правительство закономъ військовимъ множить протестантизмъ а законами вишкочками и мфрами поліційними призначає до множення анархистівъ. Відтакъ промовлявъ за школами чеськими.

П. Тонклі промовлявъ за закладаньемъ слов'янськихъ паралельокъ в кількохъ нмѣцкихъ гимназіяхъ, и высказався противъ утративаційного устрою, захвалюваного ман. Гавчемъ. Реформа гимназій потрібна, але она не в кожнімъ краю повинна бути в той самъ спосібъ переведена.

П. Кокошинекъ (генеральний бесідникъ лівцівъ) домагався реформи шкіль середніхъ, котрі від р. 1850 не поступили напередъ, коли противно школи народній змѣнялися відповідно до потребъ часу. Та реформа повинна наступити тільки въ напрямі интензивності, наука повинна бути глибокою. Перетяжене учениківъ лежить именню в томъ, що они за мало часу мають до побічнихъ

студій, и пр. якого зъ новочаснихъ языківъ або музики, и до фізичного відпочинку. Наука гимнастики повинна бути обов'язкова. Справа сундентівъ повинна бути кінче урегулювана. В Австрії єсть близько 1.000 сундентівъ, а зъ нихъ половина жонатихъ, котрихъ родина в случаю мобілізації мусѣла-бъ попасти в найбільшу нужду и стати тягаремъ для громади. Належало-бъ робити різницю межъ звичайними сундентами, котрі стало заступати учителя, и надзвичайними, котрі лише черезъ кілька годинъ або часово до помочи сундентівъ. Звичайні сунденти повинні такъ, якъ аскуланти, доставати адютунтъ, и придѣлені бути до 9 оя рані.

П. Гавзнеръ (генеральний бесідникъ правцівъ): Одинъ зъ найбільшихъ польськихъ поетівъ, гр. Жигмонтъ Красинскій, сказавъ в хвилі розпуки, що тільки чудомъ якимсь могло бѣ стати, щоби польскій людъ шповъ зъ польскою шляхтою. В сѣмъ парламенті треба-бъ чудомъ назвати, коли-бъ лівниця и правця, центральсти и автономисти, Нмѣцъ и Славяне шла збодно. Отже такого чуда доказавъ нашъ міністеръ просвіты своїмъ розпорядженнямъ зъ 27 липця 1887, особливо-жъ асценсментъ школи реальної в Штайрѣ и высшихъ класъ гимназій в Ровередѣ, противъ чого послы всіхъ стороницъ и всіхъ народностей выступали збодно. Бесідникъ не може симпатизувати зъ заходомъ міністра, щоби спинити інтелектуальний розвитокъ. Підвищення оплати шкільної єсть средствомъ чисто плутократичнимъ, а и найзагрозливішій плутократъ не скаже, щоби заможайший ученикъ буи вразъ спосібнійшій. Коли ходити о віддѣлене половы від швенцівъ, то можна завести острівні пенсії. Але найгіршимъ средствомъ, щоби спинити надміру інтелектуальності, єсть знощення шкіль. Окрімъ Росії, Румунія и Болгарія всѣ європейскі держави мають розмірно більше гимназій якъ Австрія. Бесідникъ промовлявъ відтакъ горячо за приверненнямъ шкіль в Штайрѣ и Ровередѣ и кончить: Нехай міністеръ просвіты признаєся, що хибивъ, и нехай свою хибу направить. Найбільшій людъ помилується. Наполеонъ I не хотівъ своїхъ помилокъ узнати и погубивъ, Бисмаркъ, котрий признавсь до помилокъ в борбі культурній и в справі самоанської, стоить просто.

По кількохъ спростованяхъ фактичнихъ промовивъ референтъ п. Цайтгамеръ, що в справі намѣреної реформи середніхъ шкіль треба поступати дуже обережно. Для сундентівъ потребує кінце дальшого поліпшення.

Потімъ прийнято титули 15 „Школи середній“ и внесені до того титулу резолюції, якъ и резолюцію п. Дершатта о заведеню обов'язкової науки гимнастики.

П. Гарнгафъ інтерпелювавъ міністра рблнцтва в справі пануючю в Долбшай Австрії и в Угорщині зарази пнеков и ратично, котра тамъ дбталася черезъ галицьк и угорскі безрога.

На вечірнімъ засіданю рада палата надъ школами промисловими.

П. Венцлячкѣ (Нмѣцъ зъ Чехії) признає, що число учениківъ в школахъ промисловихъ, якъ и в школахъ реальнихъ, збільшався, але се не заслуга міністра, ино здрогого зміслу людоеги. Міністеръ противно давнійше говоривъ, що вінъ не єсть особливимъ приятелемъ шкіль реальнихъ, а нині хвалиться, що ему удалося число учениківъ в тихъ школахъ збільшити.

П. Слюканекъ домагався розширення теперішніхъ и заложеня новихъ шкіль промисловихъ в Чехії и збільшеня державнихъ стипендій для тихъ шкіль. Промислові шкільництво повинні-бъ урегулювати крайній сойм.

П. Вайтльофъ промовлявъ за централізацією шкіль промисловихъ, промиселъ не повиненъ стѣснятися провинціальними границями. Правительство повинно більше опѣкуватися вѣднєскими школами промисловими. За-для доброго усилѣння науки в школахъ промисловихъ треба, щоби ученики приходили до нихъ добре приготовленими, щоби отже в народнихъ школахъ подавалася достаточна наука. Се-жъ не було бы можливе на случай прийнят внесеня кн. Лихтенштайна. Але приятелъ школи стануть ршучю в єи обороні; нехай и міністеръ просвіты, котрий доси зволѣває, стане в ихъ рядахъ.

На томъ замкнуто дискусію и засіданье.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На суботнійшій засіданю палати послівъ відповідавъ гр. Таффе на інтерпеляцію в справі заразы на худобу и на безрога. Заразу — казавъ міністеръ — занесено зъ Росії; щоби она не ширилася, установлено в Галичині и на Буковині пограничний пасъ 30 вильом. довгій, в котрому не вольно гонити безрогъ зъ одного села до другого. То само заведено на Мораві и на Шлеску. Лишь такими средствами можна заразу спинити. На популуднійшій засіданю відповідавъ міністеръ торговлѣ дуже подрбно на всѣ справы а пос. Киндерманъ сказавъ тогдѣ: Міністеръ финансівъ мѣгъ-бы взяти собі примѣръ зъ п. Банкегема и такожъ такъ відповідати!

Підчасъ дебати надъ бюджетомъ міністерства суднобництва має пос. Пернерсторферъ порушити голосний свого часу процесъ адвоката львівського Яцковского и процесъ кукизівскій.

Палата панівъ збиралася нині на нараду надъ закономъ військовимъ, а именню надъ §.

14, котрий комісія ухвалила вже після стілазації угорського парламенту. Завтра прийде мабуть ся справа передъ палату послівъ. Де-жъ бати надъ бюджетомъ будуть мабуть передъ великодними святами перервані такъ, що де-бата надъ бюджетомъ міністерства суднобництва дббудеся доперва по великоднихъ святахъ. Палата послівъ буде тимчасомъ займатися справою закона військового, рекрутацию и справою вибору посла Вльоха.

Комісія бюджетова радяла онотды надъ справою будови залѣзницъ зъ Ясла до Ряшева а Вильнскій постановивъ внесенє, щоби при трасуваню шляху Ясло-Модерова звернено увагу на теренъ, котрий черезъ заметелі снѣгові и повені може бути небезпечний. Онъ заявивъ такожъ, що в Яслѣ утворилася опѣлка, котра хоче закушувати землю а відтакъ відпрудувати. На то сказавъ міністеръ, що земля не може дорожше платитися якъ по 6 до 8 тисячѣвъ за кілометръ. Після оєрти товариства кредитового припаде одинъ кілометръ по 7.000 ар. Далше сказавъ міністеръ, що правительство зажадавъ на будову сєй залѣзницъ лишъ 2-5 мал. зр. на 1889 р. Комісія ухвалила безъ змѣны проєктъ правительствъ.

О відносинахъ Росії до Персії подає „Нов. Времѣ“ таку звістку: Кн. Долгоруковъ, російскій посолъ въ Тегеранѣ, вернувшись на свою посаду, поставивъ перекому правительству слѣдуючі условія, від котрими може мѣжъ обома державами панувати повна агода: 1) Одъ часу заключеня угоди обявуєся перське правительство на пять лѣтъ предлагати Росії всѣ умови зъ аграрними підприємствами що-до будови залѣзницъ передъ ихъ остаточнимъ поршеніємъ. Наколи-бъ знайшовся якийсь Росіянцъ, що хотѣвъ-бы взятися за будову залѣзницъ, в справі котрой правительство умовилося зъ якимъ підприємцемъ, то правительство перекъ має дати першенство російському підприємцеві. 2) Персія має вибудувати дорогу зъ Астербаду до Ердебай. 3) Персія дозволить приступъ російскимъ кораблямъ до залузу Мурдабъ. 4) Персія має вибудувати припадоу на ю часть дороги зъ Хорасану до Асхабаду. 5) Персія має вибудувати дорогу зъ Решту до Тегерану. Офіційно доносять отже, що шахъ перскій прийнявъ ту угоду безумовно. Обсяга уложено справу виладу шаха перского до Росії в слѣдуючій спосібъ: Заразъ по відновдѣ, даній кн. Долгорукову дѣлєся, шахъ телеграфічно до Петербурга и высказавъ своє бажанье, що хотѣвъ-бы особисто побачитися зъ царемъ. На то прийшла відповідъ на руки кн. Долгорукова, що шахъ може привѣдти. Російське правительство — такъ сказано в російскій відповіді — повитає шаха тымъ радістєйше, бо подорожъ ся буде лишъ однимъ доказомъ більше єго симпатіи и дружбы для Росії. За двѣ недѣль виѣде шахъ зъ Тегерану и поѣде черезъ Тебризъ и Тавльнъ до Владикавказу. Зъ нимъ поѣде такожъ его першій міністеръ Аминъ-и султанъ.

Зъ повышеної угоди видко ажъ надто добре, що якъ ова зъ одной стороны єсть ажъ надто корєтна для Росії, такъ зъ другой стороны ставитъ Персію майже в безумовну зависимість від Росії. Коли шахъ перскій середъ такихъ обставинъ вибрався в дорогу за границу и то ще в дуже далеку дорогу, бо думає не лишъ поїхати до Петербурга, але загостити ажъ до Лондону, а зъ одєи черезъ Парижъ до Вѣднѣ, а відтакъ и до Константинополя, то лежить майже якъ на доло нѣ, що подорожъ ся буде мати значенє політичне. Шахъ хоче мабуть особисто пересвідчитися, що середъ такихъ обставинъ, в якихъ его держава теперъ знайшлася, и середъ загальної ситуації в Европѣ дасться зробити и якъ зможе вінъ забезпечити свою державу та на якихъ може числѣти союзниківъ. Недалека вже подорожъ шаха викаже, о скільки скомиликуєся ще ситуація в Европѣ черезъ выступленє новихъ чинниківъ и інтересівъ в Азії. Першій крокъ шаха в Росію треба тымъ пояснити, що вінъ думає мабуть безпосередно зъ царемъ шукати порозумнѣя, а від того будуть звѣстєти его дальші кроки.

В справі цирихскихъ бомбъ пишуть зъ Петербурга до „Pol. Corr.“, що в тамошніхъ мфродійнихъ кругахъ мають вже певні доказы, що фабрикація бомбъ стояла в звязі зъ намѣренимъ атентатомъ на царя. Атентатъ має бути виконаний підчасъ гостини царя въ Берліні. Та сама газета потверджує такожъ, що в цілѣй Росії арештовано множество людей а особливо в Вильні удалося полиціи зловити якихъ дуже небезпечнихъ революціонерівъ. До берлінськихъ газетъ доносять зъ Лондону, що тамъ прийшла в послѣдніхъ часахъ множество російськихъ вѣдѣльцѣвъ зъ Швайцарії, а в наслідокъ того настало мѣжъ виглядами, проживаючими в Лондонѣ, велике занепокоєнне. Стаціоновані тамъ російскій тайні агенти сунъ такожъ того погляду, що заносилося на атентатъ на царя, але ексцеленція бомбы викрала ще передъ часомъ тайні плани.

Процєсъ членівъ патріотичної ліги закінчився тымъ, що судъ увільнивъ обжалованихъ від головної точки обжалованя, именню, що они завязували тайне товариство, а засудивъ ихъ лишъ на грошеву кару за то, що належали до товариства, котре не було властиво авторизоване. За причину зменшаючу вину подавъ трибуналъ ту обставину, що власти нѣколи не закаузували належати до ліги патріотичнон. Сей засудъ прийняи обжалований и публіка грбмкими окликами в честь незалежнихъ судівъ а дехто відносивъ оклики в честь Буляжера и ліги. Буляжистамъ доказують теперъ, що сей засудъ єсть тяжкимъ ударомъ для правительства, а републикане говорять, що правительство осягнуло, чого хотѣло,

бо лига уважалася теперъ незаконнимъ товариствомъ и фактично розбита а голова акція розбиченєя противъ самого Буляжера. Буляжє перебуває теперъ — якъ звістно — в Брюкселі а правительство французьке зажадало від бельгійского, щоби оно его видадило зъ краю. Крімъ того видало правительство приказъ, щоби Буляжера заразъ арештувати, скоро вінъ появиться на французскій землі. Говорять такожъ, що правительство приказало арештувати Дальнона и Рошфорта, котрі оба сунъ такожъ в Брюкселі. Одъ лиги віддало зновъ кількохъ членівъ а праса, котра давнійше служила буляжистамъ, починає теперъ протѣвъ нихъ выступати.

Станъ здоровля голяндского короля такъ погіршився, що кождо хвилѣ можна сподѣватися єго смерті. Кн. Адольфъ Нассавскій вѣдавъ недавно тому на замокъ в Льо, щоби особисто переконатися о стані здоровля короля а наслідкомъ того єсть, що вінъ рѣшився безумовно обняти регентію в Люксембургѣ не чекаючи смерті короля Вальгельма III. Нині збираєся люксембургскій парламентъ, щоби вислухати дозволу кляз, за котроу відтакъ послѣдує прокламація до народу. В сєреду прийде кн. Адольфъ до Люксембурга а а в четверъ зложать присягу в парламенті.

Въ Букарештѣ вбухла криза кабинетова, котра безпосередно має свою жерело в непорозумнїю мѣжъ поодинокими членами кабінету, а посередю оягає ажъ до справы поставленя кабінету Браціана передъ судъ. Непорозумнє мѣжъ міністрами пішло зъ того, що міністеръ суднобництва Вернеско именувавъ минаушого вѣрка кількохъ урядниківъ для касаційного и найвысшого трибуналу а именованє се викликало такъ в політичнихъ якъ и судейскихъ кругахъ таке невдоволенє, що всѣ прочі міністри зажадали від Вернеска, щоби вінъ то именованє або відкажє або подає до димісії. Сенатъ букарештєнского трибуналу касаційного мусѣвъ навѣть перервати свои розправи, бо члєвы сенату не хотѣли признати своїми товаришами людей, котрихъ Вернеско именувавъ. Іонеско інтерпелювавъ в сѣй справі міністра суднобництва в палатѣ послівъ, а той обѣцявъ дати до трохъ днівъ відповідь. Тимчасомъ дойшло до того, що цілѣй кабінетъ подаєся до димісії. Кажуть, що Вернеско хотѣвъ сѣмъ именованємъ забезпечити собі людей, котрі бы не увільняли Браціана.

Въ добре повнформованихъ кругахъ букарештєнскихъ кажуть, що король поручить зновъ Розеттію зложити новий кабінетъ и що давній кабінетъ Розетті-Карпъ виключивъши міністра Вернеска верне, зновъ до власти. Міністромъ суднобництва ставъ-бы в сѣмъ случаю дотепершній міністеръ доменъ Логоварій, а міністерство доменъ обійме самъ президентъ министерствъ.

Зъ Ясєъ доносять, що кн. Фердинандъ Гогенцоллернскій, своякъ румунского короля и наслідникъ престолу, має замешкати в Ясєсахъ, черезъ що се мѣсто, котре дуже відупало, станея другою резиденцією и черезъ то може зновъ трохи віднесєся. Онотды перебѣжавъ черезъ Ясєы до Букарешту російскій посолъ Хитрово и задержувавъ тамъ короткий часъ. Одинъ зъ урядниківъ посольства мавъ тутъ отже скапати, що Хитрово вернувши до Букарешту запротестує енергично противъ выдалєня 63 російскихъ віддѣлєнихъ. Хитрово мавъ дійство одержати приказъ від свого правительства, щоби противъ того запротестувавъ. Выгнаній зъ Румунії російскій підданій сунъ людє, котрі на Молдаві продавали мѣжъ народамъ образы свѣтлыхъ, а котрі після інформації правительствъ мали вести мѣжъ селянами велику агітацію, котрон наслідкомъ була відтакъ розруха селянъ.

Онотды збралася в Бѣлградѣ тѣснѣйша комісія конституційна на нараду надъ закономъ о ординацій выборахъ, котру виготовила комісія зъ трохъ членівъ на підставі розслѣдѣвъ выслєлєнихъ свого часу делегатівъ до Греції и Данії. Ціла ординація выбора має обнямати 129 параграфівъ.

Корєспондентъ вѣднєского „Fremdenblatt-y“ розговорювавъ зъ Василєвичемъ, котрий вѣдавъ до королеви Наталії до Ялты, а той такъ ему оповідавъ: „Королева дуже жалувала того, що Маланъ зрѣкєся престолу а відтакъ казала собі широко оповідати о ситуації в Сербії. Я оповѣвъ відтакъ королевѣ, якъ правъ має король Миланъ що-до выхованя молодого короля и просивъ єи в имени регентівъ, щоби она то все добре розважила и після того поступала. На то відповіла королева: „Я така найрадеє хотѣла бы жити в Сербії, коло моя дитини, але не зробио нѣчого такого, що могло-бы регентіи робити якийсь трудность.“ Відтакъ сказала королева: „Тышє мене, що Растичъ и оба тамгѣ другі панове сунъ регентами. Я маю до нихъ повне довѣрє“. О своїхъ привѣдъ до Сербії такъ сказала королева: „Коли прийду до Сербії, то не буду зовсѣмъ мѣшатися до політики. Не буду навѣть мешкати в королевскій палатѣ, лишъ прикажу выставити собі малу вилю коло Топчидєру.“ Далше сказала королева, що означенє часу свого приѣзду лшавъ зовсѣмъ регентамъ, що не потребує нїяког апажажѣ, бо має зъ чого жити и не думає тикати далше справы розводу.“

НОВИНКИ.

— На збільшенє фонду, призначеного на здвиженє паматини для пон. Володиміра Барятинского на кладовищі Лычаковскій, дббудеся заходомъ

комитету памятного дня 12 н. ст. цвітня (т. е. св. п'ятиці) в великій залі „Дому Народного“ концерт, котрий, судячи після багатого програми і по силах, беручих в ньому участь, належить буде до концертів кращих. Фонд памятного дня вноситься до дня 1 цвітня с. р. 1.401 зр. 91 кр. З того ужито 600 зр. на закладок на здвиження пам'ятника. Як зазначено, пам'ятник сей буде представляти злітаючого з могилы гонимого Руса і буде вилитий з бронзи. Кошти суть значні, але пок. Володимир заслужив собі впевненість на то, щоб поставити йому пам'ятник з тривалістю. В концерт беруть участь п-н Г. Е. і К., учениці школи співу сольного п-н Суверст-Паскалісови; п-на Зав'язента як піаністка, скрипак п. Поселетъ, п. Стан. Невядомскій, піаніст і другий диригент „Люті“; члени товариства „Люті“ і „Гармонія“ львівської. Програма така:

1. Воробкевич: Серенада, квинтетъ смичковий, виконає „Гармонія“.

2. Лавровскій: „Корона золотая“ і Вербачик: „Все утихло“, виконає хоръ „Люті“.

3. Лисенко: а) Дума з „Невольника“ і „Мені однаково“, соля баритонові, одспівує п. Вітовинський.

4. Лисенко: Рапсодія українська і Я. Ропський: „Бурлак“, виконає п-на Зав'язента.

5. Лисенко: Три народні пісні, одспівує мужеский хоръ „Люті“.

6. Лисенко: „За сонцем хмаронька пливе“, соловий м'яшаний квартетъ, одспівує п-н Г. Е. і п-н Петвинський і Вітовинський.

7. Вітовинський: „Легенда“, соля скрипки, виконає п. Поселетъ з п. Невядомскимъ.

8. Лисенко: „Зацвила калина“, дуєт вокальний в супроводі фортепіано, виконають п-на Е. і п. Славичекъ при участі п. Невядомского.

9. Петвинський: Три народні пісні, виконає мужеский хоръ „Люті“.

Початок концерту о 8-й годині вечеромъ. Ціну місць оголосить окремі оповістки. З програми видно, що комитетъ (головно проф. Шухевичъ) уживає всякого старання, щоб концертъ випав світло і щоб найбільше виблагала публіка могла бути вдоволенна. Замітне і то, що всі номери суть майже новітні і що обмеженося на твори композиторів руских і польських. То-ж і надіємось, що львівська публіка загодить на сей концертъ численно і ополучить цілі оші душі. По концерті обідусе комерс.

Загальні збори членів товариства имени Шевченка відбулися вчора по полудні в кімнатах „Рускої Бесіди“ під проводомъ п. Вас. Нагірного. Збори були дуже оживлені, а явилися на них львівські члени майже в комплекті. Ширше справовдане з тих зборів подамо пізніше.

Постатки вечерні в кімнатах „Бесіди Рускої“ відбулися при численній участі гостей. Програма частина почалася відомою о долі жінки на Виході, побіж сльдували продукція членів хору „Люті“, декламації, гуморески і др. Несподіванкою був терпет вокальний панночок Леонтина Вахнянина і Марія Терлецька з проф. Н. Вахнянином. Дуже молодий дилетант одспівував народну пісню: „Ой у полі сад“ зовсім правильно і точно. Гості винагородили той дебют дрібними ошесками. Весела забава продовжилася до 2-гої години по півночі. Коли-ж се були останні вечерні в зимовім сезоні, а всі чотири удалися як найкраще, то годиться намъ замітити, що оні мали і своє поважне значення для родити Русинів львівських. Родина ті зблизилися до себе, познайомилися з собою, а молодіж поспробувала своїх сил на полі науки, штуки і забави товаришків. З л'юбом, надіємось, возьме „Бесіда Руска“ ініціативу також до прогулок в окрестностях Львова.

Руске Товариство Педагогічне — як довідуємось — постановило на однім із останніх засідань своїх видавати орган товариства під назвою „Учитель“. Редактором его має бути проф. гимн. Петро Левицький. „Учитель“ має виходити поки-що два рази в місяць, але в короткім часі має стати тижневиком. Орган товариства заступати буде інтереси всіх шкіл почавши від найвищих аж до народних.

Останнє уміщення мощей пок. архии. Рудольфа в гробницях Капудинів відбулося минулою п'ятницею, вечером о 9 годині. Саркофаг, до котрого вложено домовину з мощами покійника, спочиває на шість лівих ног; по боках суть лівий голови а між ними герб архии. На верху саркофагу серед лаврового вінця єсть напис латинський з датою уродження і смерті. Саркофаг устало коло мощей цесаря Макоа а на право від мощей цесаревни Марін Тереси. О 9 год. зібрався був весь конвент Капудинів і монахи уставалися по два з заплечними восковими свічками вздовж цілього коридора, що веде до цесарських гробниць. О 9 год отворив о. воротарь двері до гробниці а цільий конвент з маршалкомъ двору ки. Гогенльоге, св'ятникомъ Равхомъ і другими достойниками і урядниками добросими як свідками послидного сего обряду, зайшли до неї. О. гвардія поблагословила відтак мощі а служба зняла домовину і вложила єи до саркофагу, де єи гвардія ще раз поблагословила. Відтак замкнуло саркофаг і заложено в на верху вложено ще деякі вінці, котрі ще досить добре удержалися.

З Тернополя пишуть намъ: До нас загоствив руский театр. В суботу д. 6 н. ст. цвітня на першій разъ представлено: „Перше повмиралі потім ся побрали“ і „Пошились в дурі“. Годі правди до подіти — кр'єсла стояли порожні: ні Русинів ні Поляків не було. Полякамъ зовсім не маємо права дорікати, але чи сказати про Русинів? Хотімо удержати добрий театр з добрими артистами, — а як же, коли не підпираємо того свого театру? Сподіваємось, що на дальшій представлєнє руска публічність, як м'єжа так і в оцілці, буде являтися численнішою, пнакше Тернопільщина дала-б собі св'єдство недостачі патріотизму і жертволюбності.

Нам'єстникъ гр. Бадені виїхав опогди до

Відня — як кажуть — в справі пропашіної і в справі недалеких виборів до сойму. Вчора конференвав гр. Бадені майже повтора години з гр. Татче в справі галицьких виборів.

В справі депутати з просьбами за п. Цішкою, старостою долиньським, порушену нами в останній числі „Д'єла“, одержали ми сьогодні дві дописи: одну від того-ж дописователя, котрий нам перше подав в'єсть про депутатію, другу від п. Льва Геровского (брата бывшего председателя „Народного Дому“), почтмайстра долиньского. П. Геровскій потверджує, що встановили за п. Цішкою ходила депутатію під проводомъ маршалка повітового п. Витославского, а в той депутатію зложеной з 15 осіб Поляків, Русинів і Жидів, були чотири Русини: самъ п. Геровскій, згаданий нами вже о. Варивода, даліше о. Колянковскій з Вєд'єжа і о. Вагилевич з Княжолуки. З дописного письма п. Геровского виходить такий короткий сенс: „Бувши старостою долиньським Бужинськимъ організував був шайку єгоєстві (як се шайка, хто до неї належить, п. Геровскій не поясняє). Та шайка рила під кожнимъ, хто поважився выступити проти неї і кождому иньшому мислячому крутила в'єзи. Через тую шайку доб'євся Русинъ Григорій Рудкевич инспекторъ податковий до Пильна на Мазури, та шайка — кажє п. Геровскій — в'є огидний спосібъ поступала і з мною як пенсіонованымъ ц. к. капитаномъ і почтмайстромъ“ она позбулася і тогд'єшного начальника судового п. Коссакевича. По спенсіонованю Бужинського прийшовъ п. Цішка „урядникъ сов'єстний а при томъ острій“, д'єляго не подобався той шайці і она постановила позбутись єго. Поб'єжало двоє панів з двома хлопцями тихимъ з жалобою до нам'єстника і вручили єму меморіаль на 6 аркушів письма. В той жалобі — пише намъ п. Геровскій — представлено п. Цішку також за гонителя Русинів... Має частє той Цішка, що не єсть гітис гаєсі, бо та шайка була-є єго вже давно в москаля убрала, а такъ зробила єго uita-Polakiem, котрому з шкодою Австрії і Русинівъ захот'єлося реставрація Польщі. Хто старосту Цішку п'єняв, той скаже, що він єсть н'єчимъ иньшимъ, якъ тільки урядникомъ австрійськимъ... а що школи кінчив на Мазурахъ і тамъ через ц'єлу свою службу майже виключно був, по руски ані читати ані говорити не ум'є, — то не єго вина бо на що єго в рускій округ переносили? [Закі подамо зм'єст дописи другого дописователя, зам'єтимо від себе лиш коротко на письмю п. Геровского: О якбисъ „шайці“ не можемо нічого говорити, бо не знаємо, кого п. Геровскій має на думці. Против „остроты“ п. Цішки лєво н'єхто би н'єчо не мавъ, коли-бъ тільки при томъ державєя приписовъ закона, але-жъ в'є томъ иньшоє лихо, що єго численній розпоряджєня противъ руского языка були противзаконні і ми се за кождимъ разомъ доказали. Н'є одинъ в'є краю староста не воєє такъ богато противъ руского писма, якъ п. Цішка, — о томъ св'єдчать безастанній єго розпоряджєня противъ руского языка, загтартованого Русинамъ конституцією. Наконєць годі оправдувати п. Цішку за незнанє не то читання але і говорєня по руски; ц. Цішка повинєнь бувъ научитися, тимъ б'єльшє, що ще заки прийшовъ до Долини бувъ старостою уже в рускомъ пов'єтї, а що не научивъ, то певно лиш д'єляго, що якъ показують єго розпоряджєня, він не знає потреби руского языка в урядованю.] Другий дописователь пише намъ: „В 68 числі „Д'єла“ накікуєте, пане Редакторе, своїхъ читателівъ, щобі пояснили справу депутатію за Цішкою. Знаєте прец'єнь, що страхъ має великий ош, якъ у Поляка такъ і Русина. Отожъ запевняю Васъ ще разъ, що у сов. Мандичевського була депутатію, інсєнована головно приятєлемъ п. Цішки п. Геровскимъ, і вручила єму благальний меморіаль, щобі п. Цішку полішити в Долині, бо „він невинний а тільки... рыють під тымъ честнимъ чоловікомъ“. Депутатію одержала від сов. Мандичевского не конче вдоволюючу відповідь, але своєю дорогою меморіаль одослано п. нам'єстникові. Крім того готовитися депутатію прямо до п. нам'єстника, до котрої має убитий також де хто з рускихъ св'єщеніковъ, якъ „спокійна руска партія консервативна“, а котра має просити, щобі п. Цішку полішити в Долині. На ц'єл той депутатію має зновъ стати п. Витославскій, урядникъ бар. Попера. Про богаты в'є факты результатъ св'єдства переведеного сов. Мандичевскимъ поки-що не пишемо, — жємо, що з п. Цішкою зробіть ц. к. нам'єстництво.“

Вид'єль „Русини Бурові“ в Бережанахъ ухвалив на зас'єданю дня 2 цвітня, що вечеромъ в танцями, котрий мавъ відбутися дня 5 н. ст. лютого а за-д'єля знаємъ причини на п'єзійшє обд'єжено, обд'єдєся з тую самою програмою в насін'є м'єщанськомъ дня 7 н. ст. малъ р. При томъ постановлено, що окремимъ запрошенємъ за-д'єля значнихъ коштівъ розсылатися не буде. Удаєсь протє зъ припоруєня вид'єль до Васъ Ви. Пана Редакторє зъ просьбою, щобі Ви були ласкаві сєєю ухвалу в „Д'єл“ прилюдно опов'єстати. — В Бережанахъ 5 н. ст. цвітня 1889. Василь Санатъ, секретаръ і господаръ Бурові.

Рада м'єста Тернополя — якъ доносить намъ з-відтамъ — ухвалила, на внесенє радюго п. Сатурского, м'єщанина зъ передм'єста Зарудя, 14 голосами противъ 13 голосівъ, щобі з суми 1500 зр., котра була обертана виключно на убогихъ римо-кат. обряду, оддати половину 750 зр. на б'єднихъ обряду греко-кат. комитетову рускому. Борьба була в радѣ зав'єята, але наконєць справедливостъ — хочъ при помочи тільки одного голосу б'єльшости, — таки поб'єдила.

З Жидачевского пишуть намъ: Дня 4 н. ст. цвітня с. р. вертали кількохъ селян зъ Жидачева домоів, а иньшоє одинъ селянинъ зъ Демени і в'єй зъ Розвадова разомъ зъ своимъ заступникомъ і секретарємъ громадамъ. В Волчєвѣ на перевозѣ на рибѣ Стрину ждали в'єз на поронь, котрий мавъ надійти зъ противного берега. Одинъ селянинъ і секретаръ зъ Розвадова вийшли тымчасомъ на кругу, котра трималася ще берега. Крива не выдержала, урвалася і забрала обохъ. Секретаръ, дякуючи своїмъ силъ і

зручності, в'єратуваєся, а селянинъ утопився, поийшовши заравъ під воду. Нещастний кричав і молив о ратунокъ тыхъ, що стояли на березі, але н'єхто гол'єруч не поважився єго ратувати. Годилося-бъ для того, щобі за-д'єля такихъ случайвъ були при перевозахъ потрібні знадобы до ратунокъ під рукою. — Той Самъ.

З Тернополя пишуть намъ: В нашомъ м'єстѣ панує страшній тифъ між б'єдн'єшими жидками т. з. „Волотѣ“, на „Львівськомъ“ і „коло Гарфаина“. Хорыхъ на тифъ єсть до 600 душ. Онгоды пополудни черезъ Микулинецьке перенєли дванацять мерцівъ-жидів. Войска команда зборонила волякамъ ходити в вышє наведеніє сторины м'єста і улицю Микулинецькою, куды переходять похорони. Старосто нам'єряє зарядити, щобі позамыкали тутешній школы. До того ще в'є школы в'єправъ при учительській семинарії за-слабо значнє число д'єтєй на ош.

Рада м'єста Львова ухвалила, мимо сильной опозиції радныхъ о. Ильницького, ин. Рєваковича, д-ра Стебельского і другихъ, позволити предпримєвєи цирку Шумановъ выставити на м'єстѣ противъ „Народного Дому“ циркъ під условіємъ, що він буде платити за м'єсце по 1.200 зр. м'єсячно, даєть два представлєня в користь б'єднихъ м'єста Львова і що підчасъ будовы і розбирєня цирку буде платити денно по 15 зр. Будова цирку розб'єчєся 15 с. м. а представлєня будуть обд'єдєватися аж до 15 червня.

Ко. Станиславъ Стояловскій выславъ зъ в'єзничѣ львівськомъ до черновецкоя „Gazet-y Polskoj“ а та в'є ч. 28 ум'єстила одзву, вь котрій той „miesznik za sprawę ludu“ просить „Polaków i katolików“, щобі ратували єго, складаючи за него канцїю. „Закладають мені, кажє ко. Стояловскій, що я здефравдувъ і обманивъ людєй на 1598 зр., отже я хочу, вийшовши на волю, боронити своєи чєстѣ“.

Товариство „Братний Помочи“ слухателівъ політехники львівської обд'єло в суботу вечеромъ і в'є нед'єлю рано два збори членівъ своихъ, на котрыхъ виключєно зъ товариства трєхъ товаришівъ за то, що оні в'єзв'єстий справѣ в'єча академиківъ львівськихъ солидаризувались зъ вид'єломъ „Czytelni Akademicko-oi“ і противъ ухвалъ в'єча запротєстували. Анатємизованыхъ товаришівъ боронили профєсори політехники Дзєвинскій і Лазарскій, а коли оборона не удалася, оба ті паны зложили кураторєство своє надъ „Братною Помочю“. Ректоратъ політехники зборонивъ изъ своихъ сторины за справу в'єча двоємъ слухатєлямъ вступъ на курсы, а то Ст. Козловскому, котрий бравъ участь вь скликаню в'єча, на три курси, а Адольфовъ Шленови, котрий рєферувъ рєзулюцією о признанє ректорови політехники в'єрильного голосу вь соймѣ, на одинъ курсъ.

Депутатію галицькихъ шевцѣв, що виїхала перєдъ кількома днями до Відня шукати тамъ помочи противъ конкуренції медлинської фабрики, а вь котрій суть такожъ два Русини ин. Хировичъ і Шустєръ, заходиться пильно коло свого д'єла. Депутатію була у д-ра Смольскі, котрий об'єцявъ имъ свою помочи а б'єтакъ зайшла була до предс'єдателя польского кола п. Яворского. Той сказавъ їмъ, що єго дивує, д'єляго шевцѣ галицькі такъ противні єй фабрицѣ, бо коли она дає лий товаръ, н'єхто не буде єго і такъ купувати, коли-жъ добрий, то виходить то лиш вь користь тыхъ, що купують. На то сказавъ єму членъ депутатію Болыньскій, що п. Яворскій думає очевидно, вытунати вь оборонѣ капиталівъ. Тогдѣ ажъ сказавъ Яворскій, що зробіть, що буде можна. Депутатію була відтакъ у гр. Велькредіго і мин. Залєского. Вернувши порозум'єсь зъ львівськими шевцями і подастъ сиблину пєтицією вь єй справѣ до рады державной на руки пос. Леваковского.

Мужеский хоръ м'єщанськой в Тернополи складає Ви. Комитетови заведєня князя Константина Острожского, иньшоє же д-ру В. Лучаковскому, п. Сеникови і другимъ членамъ, велику і сердєчну подяку за ласкавє відступлєньє одной станції на сходины хору м'єщанського за-д'єля науки співу для припращєня руского обряду. — В'є имени ц'єлого хору: м'єщанинъ Иванъ Чубатый, диригентъ хору.

Др'єбній в'єсти. Ц'єсаръ уд'єливъ громадамъ Охримівцѣ і Звыжєнѣ в пов'єтѣ бродськомъ по 100 зр. запомоги на будову цєрквей. — Ц'єсаръ затвердивъ виб'єр п. Вацл. Мариновского на вице-презєса рады повітової в Ярославлі. — Графство Альфреды Потоцкй пробувають тепєрь вь Парижі а вь половинѣ мая вернуть до краю. — Кн. Любомирскій зъ Парижа зложивъ зновъ вь Банку краєвомъ милієнъ франківъ на ц'єлі доброд'єйні.

В'єсти зъ деп. Львівськой.

Презенту на Роз'євѣ reg. coll. уд'єлило ц. к. нам'єстництво о. Пав. Филиповскому зав'єдєлєв вь Новоминѣ.

В'єсти зъ Еп. Перемиской.

Презентъ одержали оо.: Корн. Копиєянскій на Зиндарову, дек. дуклянського; І. Рыбачевскій на Подємчану, д. любач'євского.

Сотрудництво самостійно одержавъ о. Корн. Винницький, зав. Рыбичь, вь Княжолі, дек. добромилського.

Кан. институцію одержали оо.: Вол. Полянскій на Терєчу, дек. снідцького; І. Голяня на Рыбичь, дек. добромилського.

До кан. институціи зав'єзвані оо.: Мих. Туряньскій на Полян, дек. затварницького; Ник. Осм'єльскій на В'єду, дек. потєлицького; Вол. Комарницький на Горукю, дек. дрогбичького.

Еп. Консисторія опов'єщає до ч. 1591, що би кандидаты св'єщенничого стану скоро вносили поданя о вироблєн'є вь нам'єстництвѣ для нихъ титулу стола і залучили до того св'єдочства: роджєня і крещєня, моральности, ук'єнєнихъ наукъ, здоровля, убожєства (потверждєня старостомъ), вдоволенъ войсковой службѣ, в'єнчаня. Коли призовлєть нам'єстництво титулъ стола, пов'єдомитъ

кандидатів о часѣ принятя вь д'ємъ прєсвитєрїальний.

Посмертний — — опов'єстки.

Антоній Павєнцкій, бувшій ц. к. нотарѣ, першій редакторъ „Зорѣ Галицкоя“, б. пос. до сойму краєвого, членъ товариствъ Народного Дому, Ставроингійского Института, Галицко-Руской Матицѣ, упокоився вь суботу, 6 н. ст. цвітня вь 71 роцѣ житя по короткій недужѣ. Покійний полийшивъ досить значний маєтокъ — каменїцю при улиці Стрѣльцкој, а головнимъ своимъ насл'єдкомъ назначивъ д-ра Льва Павєнцкоя, директора ликвидуючого „Завєдєнїя“. Похорони покійного обд'єлились нинѣ рано. По одиравѣ вь д'ємъ покійного в'єрваджєно т'єло до Волоскоя цєрквей. Одираву вь цєрквѣ обд'єслужили і пох'єдъ на кладовищє провадили крїшоланє Малиновскій, Петрушєвичъ, Дєлькевичъ, Павлицький, і оо. Тороньскій, Райтеревскій та Яремєвичъ. Вь цєрквѣ і при пох'єдѣ похороніомъ сп'євавъ повный хоръ львівськихъ питомцѣвъ. За домовиною поступала родина покійного, публіки зб'єралось не великє число, а на домовинѣ зложено чотири в'єнці, в'єчна покійному памать!

Конкурсы, именованія, перєсєєня і пр.

Конкурсы. Нотаріальна палата перемько-самб'єрєко-єяіцкоя розписує конкурсъ на м'єсце нотаря вь Доброминѣ зъ рєчинємъ до 30 цвітня с. р. — Президія краєвой рады шк'єльной у Львовѣ розписує конкурсъ на м'єсце учителя исторії природи якъ головного предмету разомъ зъ математикою і физикою вь гимназії вь Тернополи зъ рєчинємъ до кінця цвітня с. р. — Президія нам'єстництва у Львовѣ розписує конкурсъ на м'єсце офіціала нам'єстництва вь Хранѣ, або канцєлєста вь XI разѣ зъ рєчинємъ до 30 цвітня с. р. (Gaz. Lw. ч. 77 зъ 4 цвітня с. р.)

Именованія. Старшій офіціалъ при львівськомъ урядѣ л'єтерійномъ Юр. Яворскій именованій архиварємъ, офіціалъ Тома Матавєкѣ зъ Верна офіціаломъ, асистєнтъ Ферд. Доцкаль, офіціаломъ, а практикантъ Рудольфъ Герєтєнгєръ асистєнтомъ — в'єи при урядѣ л'єтерійномъ у Львовѣ. — Д'єйстєними учителями именовані: Ант. Левадовскій вь Доброминѣ, а Онуфр. Крєчєвскій, гастє Євремъ Шєршунъ вь Филиковцяхъ.

Перєсєєня Львівска дирекція почтъ і телеграфівъ дозволила зм'єнити м'єсця службові контрорамъ Юл. Тишковскому вь Краковѣ і Ад. Вжицпольскому у Львовѣ. — Нам'єстникъ перєн'єсь пов'єтовихъ комисарівъ: Юл. Горницького зъ Перемисла до Над'єбрной, Стан. Ліндога зъ Чорткова до Перемисла; конципиєста Евг. Дильца зъ Над'єбрной до Чорткова, а практикантѣвъ: Вол. Куликівського зъ Хшанова до Львова, Адама Пшибєлецкого зъ Кракова до В'єлоп і Петра Гамулинського зъ Кам'єнки до Хшанова.

Обзначєньє. Ц'єсаръ над'єливъ св'єтнікамъ нам'єстництва, Ант. Становского, при нагодѣ перєсєєня єго вь станѣ супочинику на єго в'єдєну просьбу, ордеромъ зєл'єзноєй корони трєтєи клєсы зъ увольнєньємъ від такєи.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Для института „Руского Товариства Педагогичного“ у Львовѣ підъ покровомъ св. О. Николая зложили: Влов. Романъ Яминскій судья повітовий 2 зр., о. Корн. Гумецкій зъ Кальниць 40 кр., п. Никол. Кривовязъ 40 кр., п. Ив. Горнятєвичъ 50 кр., і п. Іосифъ Громницький секретаръ повітовий 30 кр. — в'єи зъ Л'єська. Доброд'єямъ ширє спаси-Богъ!

Телеграмы „Д'єла“.

Парижъ 8. цвітня. Правительство французсєе зажадало формально від правительства бельгійского, щобі оно выдало Булянжєра зъ Бельгії. Ходить тутъ поголоска, що Булянжєе конференвавъ вь Брукселі зъ Викторомъ Наполеономъ.

Букарєштъ 8 цвітня. Король мавъ припоручити Катаджови і Ласкарови зложити новий кабинетъ. Фактъ сей — кажуть — означає поб'єду партії боярекой.

Римъ 8. цвітня. Вь виду смерті короля абєсиньского і запанованію вь Абєсинії анархії, носитися правительство италійскє зъ гадкою окупації Абєсинії; доси однакожъ порушено єю справу лишъ приватно.

В'єдєнь 8. цвітня. На зас'єданю палаты посл'євъ одчитано письмо президента миністрівъ, звываючє палату до выбору делегациі. Законъ о забезпєчєню роб'єтничковъ одержавъ ц'єсарську санкцію.

Перєписка Редакції і Администраціи.

Вєч. І. Щ. вь Стр. в. На р. 1889 заплачено 7 зр. вєсєго. — Вл. С. Т. вь К. „Правнича Часописъ“ коштує 3 зр. за ц'єлий р'єкъ. — Вл. Д. К. вь И. м. Просимо поспішити зъ выплатою за-д'єгостєй. — Вл. пані І. Б. вь Н. Просимо зарєкламувати не д'єйшовшє Васъ число, а вышємо, бо Ви не написали, котрє. — Вєч. І. С. вь Бур. Добре. — Вл. д-ръ С. вь Ч. Ще І зр. — Вл. А. Т. вь К. Рекламованє число выслано; вь Вашій справѣ звєрн'єтєся до проф. Нед'єльського вь Станиславовѣ. — Вл. д-ръ В. зъ Т. За І четверть р'єкѣ д'єстали, але ще за давн'єйшє належитєся 5 зр. — Вл. И. Я. вь Хок. Не можна предлачувати „Д'єла“ безъ б'єбліотєки. — Вл. А. С. вь Сн. Ц'єны будуть подані; на „Д'єло“ заплачено на 1889 р'єкѣ 3 зр. 50 кр.

Аптека РУКЕРА у Львові

поручає 2460 313 0

спеціальности и универсальні средства французький и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фірми оповіщувані.

Розкладъ їзди на залізницяхъ державнихъ.
важний від 1 марта 1889.

Приходять до Львова: о год. 1.15 вв. нощі зъ Будапешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8.06 рано зъ Сухой, Хирова, Стрия; — о год. 3.20 по полудні зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрия; — о год. 7.40 вечеромъ зъ Гусятина и Станиславова.

Одходять від Львова: о год. 5 рано до Стрия, Станиславова и Гусятина, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стрия; — о год. 9 рано до Станиславова и Гусятина; — о год. 10.15 рано до Стрия, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; — о год. 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2238 60 —?

Ливерантъ ц. и уприв. гал. залізницъ Кароля Людвика

ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКІЙ

ВЕЛИКИЙ СКАДЪ

Роботня убрания мужескихъ

власного вырбу

у Львові ул. Сикстуса ч. 4.

2892

2-10

П. Т.

Повідомяемо всѣхъ нашихъ П. Т. предплатниківъ, що зъ слѣдующимъ кварталомъ переносимо редакцію газети „Новый Галичанинъ“ зъ Перемишля до Вѣдн. Слѣдующій числа 7 и 8 выйдуть рѣвночасно два 15 (27) цѣвнтя.

Перемишль

Редакція часопису

„Новый Галичанинъ“

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдн, Шенфельде, Лобозицу и Любляне

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКРОПО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найліпша зъ сего, що истнує яко примішка до кави.

Найліпша зъ сего, що истнує яко примішка до кави.

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову, Найліпшій шоколады, о найліпшій якості и одзначені на всѣхъ виставахъ, Какао безъ олію легке и вельми смачне, Англ. Rocks D-ops, кандиты, кандизовані и морожені овоць, Компоты, Цедри, Аранціні и т. п.

Наші вырбы фабричній можна достати у всѣхъ ліпшихъ торговляхъ корінныхъ и т. п. 2708 49—50

ФАБРИКА РУКАВИЧОКЪ

одзначена на красныхъ виставахъ

дипломомъ почетнымъ и державнымъ медалемъ

І. Н. СПОЖАРСКОГО

у Львові при ул. Галицкой ч. 20

поручає ласкавымъ взглядамъ лишь зъ власными вырбами рукавичокъ, та зъ всѣякими рукавичничими роботами. По стальныхъ и умѣренныхъ цѣнахъ.

Пора замовляти свѣтло, щоби не опознилося на свѣта!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

почавши від 30 кил. 1 а по 80 зр. II а по 72 зр. кромѣ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдню статистику залізничу.

Хто замовляє наразі 50 кил., одержить 3% а при замовлені 100 кил. 5%, опусту зъ повышеною цѣною.

Замовлення приймають: Центральный заріадъ у Львові и филии въ Станиславові, Тернополи, Дрогобичи, Коломыж и Стрию. 2602

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купе и продає

всякій вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Поручения зъ провинціи выповняє одворотною почтою безъ провизіи. 2222 110—0

Б. ИЧАЛЕСТЬ, складъ мебѣвъ ул. Театиньска ч. 7. Про дає по найнижшихъ цѣнахъ рѣзніи роды мебѣвъ. 2890 1—8

Першій волосъ сивый

есть зловѣщимъ предсказаніемъ, що постепенно и скоро посивѣє а се есть непосреднымъ наследствомъ, що еще досить молодой и повній силы живою особю перемѣняются въ старцѣвъ. Знаменитымъ справді чудово дѣлающимъ средствомъ на сивѣющіе и сиве волосѣе есть:

Екстрактъ орѣховый

химика Примаверіого въ Римѣ.

Онъ не есть имитацио, якъ всѣ инші препараты орѣхові, лишь чистымъ, правдивымъ сокомъ растиннымъ, зробленимъ зъ душинокъ орѣховъ итальянскихъ, и тому підъ гарантією средствомъ нешаднымъ. Звращає оны за кѣлька годины тревало и природно сиве волосѣе въ мѣру уживанія на блондъ, брунъ и черно, а такожъ русые волосѣе на темну краску, не злѣпѣє оны и не занежищає волосѣе, не наводитъ нѣ болю очей нѣ болю головы, та не подшаша по собѣ невыдержимъ вонъ сѣрки. Плѣны на шкурѣ походящій зъ незручного ужита, счезають безъ слѣду по нѣтерю виннымъ кваскомъ. Се есть именно рѣзница мѣжъ екстрактномъ правдивымъ а подробленнымъ. Хто лишь разъ ужие се средство, признаєтъ безъ сумнѣву ему першество. Цѣна бутылки 1 зр. 50 кр. Складъ для Галичины: Parfumerie Universelle Леопольда Фавета у Львові 2878 въ ул. Сикстуса ч. 2. 3—10

Brockhaus Conversationslexicon

въ 15-ти, а

Meyer's Conversationslexicon

въ 16-ти переплетеныхъ томахъ можна купити подъ дуже выгодными условиями

Адресовати:

А. КРУЛИКОВСКИЙ, Львові, ул. 2859 Зближенича ч. 5. 9—10

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКИЙ КРАВЕЦЪ

во Львові, при ул. Сикстусовой ч. 16 на противъ почты.

має честь поручити Вч. ПТ. Публиц. и Всч. Духовенству свою

РОБОТНУ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖУ

підєла найновѣйшюю модою, зъ найлучшихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрощаючи яко Русинъ и членъ тов. „Зорѣ“ о ласкавій взгляды Вл. П. Т. Публици и Всч. Духовенства, поручає ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавія замовленія выконуются въ найкоротѣйшій часѣ. 2808 3—11

Управитель экономический

зъ 10-лѣтнюю практикою въ першорядныхъ добрахъ Моравы, образованный теоретично, знающій языки рускій, польскій, чешскій и нѣмецкій, теперь занятый въ краю, пошукую від 1 липня 1889 р. мѣсяца завѣдателя. Ласкавій зголошеня Josef Podhorny, профессоръ въ Nolschau на Моравѣ (Mähren).

НА СВѢТА!

Пожѣ столовой и десервой, ножѣ до мяса и тѣстѣ, держакі до шинокъ, машинки до сѣченія мяса, коркотяги, котелки и рѣзги до битя пѣны, блихи до тѣстѣ, тортовниці, формы рѣзного рода, машинки универсальны до тертя (мигдаловъ, цукру, буюлокъ, шоколады и т. п.).

Вырбы зъ алыпакі и хиньского сѣбѣла (подъ гарантією за доброту) поручає

Антонъ Гальскій, торговля залізномъ у Львові

Пляцъ Маріяцкій число 9.

Иллюстрованій цѣнники на желаніє. 2884 2—6

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львові, улица Краковска число 9.

поручає:

Старі вина угорскі лѣвничій и натуральні вина столовы від 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житиовски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по	1.00	1.50	2.50
	3 лѣт.	8 лѣт.	15 лѣт.

Оригинальн вина шампанскі и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 231 9—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желаніє даромъ и оплатно.

Одзначеній на виставѣ гігієничкой сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

„Kucharka Polska“

мѣстача „Школу варенія“ дешевыхъ, смачныхъ и здоровыхъ обѣдовъ

зѣбрана Флорентиню и Вандою

Выдає третє.

ЧАСТЬ ПЕРША обѣдає: Загальнй радъ для кухарокъ. — Якъ уживати огонь въ кухні. — О крапиво мяса, птицъ и рыбѣ. — Всѣякіи зупы и сосы. — Прилаженіє волового мяса. — Прилаженіє телятины. — Прилаженіє баранины. — Прилаженіє верховины. — Ярины. — Гарнитуръ до яринъ. — Стравы зъ муки и яєць. Цѣна 50 кр.

ЧАСТЬ ДРУГА обѣдає: О прилаженію птицъ домашнихъ. — Стравы зъ птицъ. — Зѣрина и дикіи птици. — Легомины и буюды. — Компоты и салаты. — Паштеты и паштетки. Маринаты. — Вудженіє и пережованіє мяса. Цѣна 50 кр.

Практичній приписы печеня свѣточныхъ тѣстъ

а именно: бабѣ, пляцковѣ, мазурковѣ и тортовѣ, такожъ струидѣ, хлѣба, буюлокъ, рогальковъ и рѣзныхъ ласочковъ, до кавы, гербаты и шоколады, зѣбраны Флорентиню и Вандою. Новѣ побольшенѣ выданѣ. Цѣна 50 кр.

Выпробованій тайны смаженя конфитуръ такожъ робленя консервъ, компотѣвъ, кремѣвъ и галерей овочевыхъ — зѣбраны Флорентиню и Вандою (выданѣ друге значно побольшенѣ). Цѣна 50 кр.

По надѣланю переказомъ 55 кр. за томъ, выслаєсь франко. 2846 3—3

ДРУКАРНЯ НАРОВОДА

В. МАНЕЦКОГО

Львові, улица Коперника ч. 7.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый

на всемирной виставѣ въ Антверпін

за незрѣваній

Вырбы косметичній, Тоалетній и Парфумерій.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по колькоразовѣмъ ужитю привертѣє красну барву. Пилиптонъ не фарбує лише одмолоджує волосѣе, котро підъ впливомъ сего блѣдного средства одыскає первѣстну барву, мягкость и одыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданіє волосѣе вздержує, дѣйбукъ волосій взмѣднѣє и до вытворѣванія та поросту волосѣе побуждає. Лисины покрываються краснымъ волосѣемъ. — Цѣлыи флаконъ 3 зр. Подѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженіє и покупъ сего пудру суть найліпшимъ доказомъ его незрѣванною добротности. — Пудрѣ княжій на всѣхъ виставахъ бувъ першимъ, а численній медалѣвъ заслуги, якими его одзначили, найліпше его поручають. — Пудрѣ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найбѣлѣйша мучка растинна, приємно прилагѣє до лица, надає красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожовый для бѣлодынокъ и кремовый для патинокъ и брунетокъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.50.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣя, угрики, попаданѣе и лушеніє шкурѣ, выгладжує морщинки и дольки основі. Лице одсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнѣє до той степени, що яко средство тоалетово-гігієничное зѣбтало одзначеніє медалемъ заслуги на виставѣ природничо-лькарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у Львові въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріяцкій и улица Галицка, рогъ Валовомъ ВЪ КРАКОВѣ Суковницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

Выгодну ПОЗИЧКУ

можуть одержати самостійніи особы, котры мають порядне помешканіє, стає, правильну платню або доходы, пр. промысловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры, приватники, властители земѣл и т. п., послѣ односинъ, від 100 зр. до 2000 зр. яко особистый кредитъ на 6—8%, и можуть вы сплатити легко въ мѣсячныхъ або четверѣчныхъ рѣтахъ при помочи не режазу почтового.

На нерухоности при иптебузациі 4½—5%, на колькѣтнѣ а-мортизациі позичкаєсь въ довѣльной высотѣ.

Близше пояснѣя листовно администратія „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одновѣдѣ треба доучити 15 кр. въ маркахъ почтовыхъ. 2709 17—20

Заступникѣвъ пошукѣсѣи

рочки, маншеты, ковшѣрики-калессоны, скарпѣтки, хустки, крава-ки, шийки, ру-2537 кавички и т. п.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львові, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданіє даромъ.

Славній сухій

ДРОЖДЖѢ

зъ фабрики

Ад. Иг. Мавтнера и Сына

у Вѣдн St. Marx

на зближающіи-ся свѣта

Великодній

поручає

Кароль Балабанъ

у Львові

підѣ Золотымъ Когутомъ.

Прощу о ласкавій вчасній

замовленія и о подаєні дѣл,

на коли маю выслати, щоби

П. Т. малъ якъ найточнѣйшу

обслугу. 2877 2—6

Мучка зъ костей

препарована кислотою сѣрчанною,

науспѣшнѣйшій наводѣвъ подѣ всѣй

кѣй засѣвы весняній и

Порошокъ до корму

мающій около 85% чистого фосфо-

рану вапнистого, вельми успѣш-

ный додатокъ до корму для всѣхъ

зѣвратъ домовыхъ и дробю вѣдѣ-

лого рода; выльває на сильній роз-

вой костей будучи худобою, припѣ-

шѣе выпашеніє, значно побольшає

обильность молока у коровъ и про-

дукцію яєць у дробю.

Пакетъ на пробу, заключающій

нетто 4½ кильо порошокъ, выслає

дворотною почтою за надѣсланіємъ

переклауна зр. 1.60 зъ оплаваніємъ

и оплатою порта до кожѣдѣи почты

въ Австрій и Нѣмеччинѣ.

Описъ и способъ ужита якъ

Мучки зъ костей, такъ и Порошку

до корму, на жаданіє безплатно и

франко. 2861 9—25

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ

и навозовыхъ Сплѣки коман-

дитовои

Юліяна Ванга

у Львові ул. Ягальоньска ч. 12

Капы, портієры, ослони бѣліи и кольоровіи поручає въ найбѣлѣйшій выборѣ

по найнижшихъ цѣнахъ

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

підѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львові.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдаєць и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фабр. Черлинской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, підѣ зар. К. Беднарского

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ пѣдѣль и рускихъ свѣтъ) о 5-й година по полудни. Литературный додатокъ „Виблютека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на переѣмъ разомъ зъ Дѣломъ.

Предплата и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оглошени, ул. Кооперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрстаються лише на попереднє застереженіе. — Редакція неопечатанъ вѣднѣй одъ порта.

Поодинокое число коштує 8 кр. а в. Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. одъ одного стрѣчки печатной, въ рубр. „Надслано“ по 20 кр. а в. Подѣлки числятся по 10 кр. одъ стишна.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня зачинається II-гій четвертокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вырѣваньемъ залеглостей.

Рада державна.

322 (320) засѣданье палаты пословъ зъ 29 марта 1889.

Пос. Ручка прагадує, що днѣ передъ рокомъ поставивъ бувъ внесенне на змѣну §§ 35 и 36 закона о управленіи вѣднѣй одъносинъ правныхъ католической церкви, бо після тыхъ постановъ такіхъ властителей бѣднѣйшихъ пословъ, котрихъ въ парохіяхъ не мешкають, не платять на потреби вѣроисповѣднѣ, одъ чого загрожений бытъ тыхъ парохій. Бесѣдникъ домагася передавъ того внесенія комисіи бюджетовой.

Министеръ справедливости гр. Шенбургъ бѣдновѣзъ на интерпеляцію пос. Верганіо, що до сконфискована антисемитской газеты Deutsches Volksblatt, що прокураторы державны не поступаютъ після якихъ давнихъ имъ вѣзбѣдокъ, але після постановъ закона карного. Коли яка статья немила министровъ, то за те саме же въ не конфискують, але се же и не увѣдѣны газетъ одъ конфискованія. Що газету сконфисковано за помѣщеніе публичномъ розрива судового, се не есть противозаконно, бо законъ нѣде не забезпечує безкарности такимъ донесеніямъ.

Обѣдѣа ухвалено безъ дискусіи законъ о сплатѣ позачокъ, даныхъ потерпѣвшимъ бѣдъ повени въ Тироли, а потѣмъ радженю дальше надъ бюджетомъ министерства просвѣты.

П. Рутоскій (генеральный бесѣдникъ правды): Найвысше стоитъ въ Австріи нѣмецкій промыселъ, але же бо до его розвою причинялся все краѣ; треба отже, чтобы теперь держава причинялася до розвою промыслу въ поодинокихъ краяхъ. Въ школьництвѣ промышленности займае Австрія перше мѣсце между всеми державами Европы, але треба, чтобы не только Вѣднѣ и Нѣмцѣ, а также и нѣшій краѣ и народы мали зъ него пожитокъ. Однакъ на Галичину дав держава за мало. Выдатки на школы промышленности въ Австріи выдася 967.000 зр., въ Галичинѣ 46.000 зр.; на факховъ школы въ Австріи 610.000 зр., въ Галичинѣ 20.000 зр.; на музеѣ 16.000 зр., въ Галичинѣ 1.000 зр., и т. д. Давнѣйшій правительства нѣчого не робили для Галичины: мы мали вышѣ 20 фабрикъ цукру, але фактъ есть, что ихъ закладанье уважане было урядово за немиле зъявище, а обѣдѣа цѣлою масою державныхъ средствъ унеможливлено поставанье ткацкого промыслу въ Галичинѣ. Моему еще давний и цѣнный промыселъ домовый въ нѣмѣмъ краю, котрый и такъ знатокъ, якъ п. Екснеръ, признали за „такій особливый и займающій творѣ, що замѣтнѣйшого одъ него нема въ цѣлѣй Европѣ“. Але для его розвою нѣчого не роблено, и только чудомъ якимъс утримавъ промыселъ ткацкій, котрого výroбы проходились колись по цѣлѣй Европѣ, пр. полотно на вѣтрала зъ восточно Галичины ишло до Голландіи, Англіи и Испаніи. Теперь вѣ же 23.000 ткачѣвъ зъ 31.700 вѣрстатимъ; очевидно займаються они ткацтвомъ побѣчь управы рѣль. Въ поодинокихъ мѣстечкахъ нашихъ вѣ колоніи швецѣвъ, въ котрыхъ выробыло рѣчно 40 д. 60 тысячъ паръ чобѣтъ. Въ Угорщинѣ, якъ стверджено на анкетѣ, зѣ всѣхъ народѣвъ особливо Русины займаються домовымъ промысломъ. И въ Галичинѣ народъ рускій зарѣвно якъ польскій мае замыслъ до того промыслу, а въ Россіи, очевидно также въ краяхъ польскихъ и русскихъ, же й до нѣвъ удержався величезный промыселъ домовый, займаея нѣвъ 7 миллионѣвъ людей а вартѣсть ихъ выробывъ оцѣнено на 1500 миллионѣвъ. А коли и цѣлый свѣтъ признає, что домовый промыселъ ткацкій може устояться и побѣчь промыслу фабричного, то держава повинна его и въ Галичинѣ подѣдрати. И кошварство въ Галичинѣ, котре выдалъ такъ краснѣ результаты, вышло только зъ заходѣвъ колькохъ меценатѣвъ краю. Вправдѣ одѣтъ посоль зъ лѣвицѣ твердѣвъ, что не треба подѣдрати національнѣй знамена штука, бо се могло-бы довести до того, что и пр. въ Чехіи повстанѣ-бы народный стиль, або что въ Галичинѣ бралось бы за вѣзрѣ прекраснѣй мотивъ рускій замѣсть взорѣвъ межнациональных; але нѣвълованье было-бы смертно промыслу артастичного и домового, а пѣвазанье шаблоноу было-бы упадкомъ и промыслу фабричного.

Генеральный бесѣдникъ лѣвицѣ д-ръ Екснеръ говорѣвъ особинно о тѣмъ, якъ изслѣдѣ мало-бы принятѣ школьный проектъ вѣ. Лихтенштайна на розвѣй школьництвѣа промышленового. Той проектъ добравъ-бы подѣстау промышленовымъ школамъ, бѣ зъ тѣми вѣднѣмъ-стями, якъ подавала-бы школа вѣ. Лихтенштайна, не можна-бы удержати наукового пляну школы промышленовыхъ. Такому проекту,

котрый урѣває школь два роки, котрый выпущеннымъ зѣ школы хлопцѣмъ каже два роки збыткуютъ, закѣмъ могутъ вступити до работы промышленово, котрый вычеркує реалии и науку расуновѣвъ, котрый обнижує поземъ школь доповняющихъ и ремѣсничихъ, котрый бѣднѣмае робѣтниковъ его просвѣту, бѣдѣрає вѣму оружію до борбы о екзистенцію, такому проекту противнѣ и робѣтники всѣхъ народностей.

По деякихъ фактичныхъ спростованіяхъ и промовѣ референта Цайтгемера принято сей титулъ якъ и послѣдуючій титулъ „Школы спеціальнѣ“ по короткой бесѣдѣ пос. Наймаєра, котрый домагася приверненія школь хирургияныхъ, чому супротивився п. Паркетъ.

Довша дискусія зачалася при титулѣ 19 „Школы народнѣ“, до котрого записалось 55 послѣвъ, между ними п. Ковальскій противъ а. о. Озаркевичъ за. Першій бесѣдникъ гр. Вурмбергъ и дѣ промовѣвъ особовѣвъ противъ внесенія кн. Лихтенштайна. Онъ указувавъ на безконечны споры о компетенціи, до котрыхъ законъ Лихтенштайна мусѣвъ-бы вести, и выкладавъ, что клерикальнѣй партіи не йде о сильнѣй надѣрѣ надъ школоу. Шароко розводився бесѣдникъ надъ розличнымъ становискомъ, яке займає церковъ въ поодинокихъ краяхъ. Въ Угорщинѣ клѣръ есть дуже національнѣй и либеральнѣй, чтобы удержатися на высотѣ своего впливу, а кардиналъ не вагася приставаѣ зъ великимъ мастромъ вѣднѣхъ мулярьѣвъ; въ Чехіи клѣръ братаєся зъ закращеными гуситизмомъ Чехами, а только въ Австріи ставляєся церковъ въ ярку супротивности до либеральнѣхъ Нѣмцѣвъ. Въ Галичинѣ Поляки были все вѣрными католиками, але тамъ „есть же другіи народѣ, Русины, также католики; однакъ при всѣмъ взглядѣ на привязанье Русинѣвъ до ихъ вѣрмъ мущу сказати: Спорѣдѣние и близѣсть Россіи зъ греко-униатскимъ принципомъ и могучѣсть Россіи, котра многими миллионы тягнѣтъ на Русинахъ, казали-бы менѣ зѣ становиска церковъ дуже сумнѣватися, чи то власне есть грунтъ, на котрѣмъ католическая церковъ такъ певно и зѣ пересвѣдченіемъ на будущиѣсть може твердо вкоренитися. Не знаю, чи се правда, але я все чувѣвъ о руссофильскихъ примованіяхъ середѣ Русинѣвъ, а все руссофильскѣ примованія, се треба собѣ прояснити, суть и религіи примованія, бо Россія заступає одноцѣльный принципъ національности, монархіи и религіи, одно не даєся одъ другого бѣдѣлитъ“.

По тѣмъ промовѣвъ засѣданье замкнуено.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣднѣ.

[Справа конгруальна руского пароха передъ найвысшимъ трибуналомъ державнымъ у Вѣднѣ.]

Новый законъ конгруальнѣй зъ 17 цвѣтня 1885 р. ставъ остатными роками предметомъ частыхъ правничихъ оспорюванъ и бѣднѣковъ до найвысшого трибуналу административного. Наше духовенство дуже мало же пускалось на ту непервую дорожку: руска покорливѣсть каже нашему човѣчѣвѣи вѣдолатися рѣшеніемъ першомъ инстанціи, ч. к. намѣстничества. Того за мало было пошкодованому пароху въ Рогатинѣ о. Иполиту Дзевоничеву. Противъ рѣшенія ч. к. намѣстничества и ч. к. министерства просвѣты бѣднѣковъ былъ до найвысшого трибуналу и дня 3 цвѣтня бѣднѣлася ту публично розправа. Заступство вѣвъ адвокатъ вѣднѣскій д-ръ Юзефъ Порцѣръ.

Въ рекурсе обѣднесено, что грунты гр.-кат. парохіи Рогатина дуже порозкидуванъ и бѣднѣлей одъ центра тѣла господарского, положенъ далеко по-за объясомъ якъ громады католіастральнѣй такъ и самон парохіи Рогатина, до вѣзъ дуже утяжливый и за-дѣла такой бѣднѣи незмѣрно спявненъ. Взглядъ справедливости и гуманности выматують для того приложити до гр.-кат. парохіи Рогатина вышѣмѣе зарядженіе § 3. буква в) и г) цѣтованого закона и призначити для той парохіи надѣвѣтнѣйшій додѣтокъ, чтобы въ той способѣ осягнути намѣренѣе загаданнымъ закономъ зрѣванье парохій. После выводовъ адвоката выхѣдѣтъ, что въ Рогатинѣ есть въ тѣмъ взглядѣ дѣйствѣно аномальнѣй станѣ, что отжѣ жѣдана надѣвѣтка есть въ законѣ зѣвѣмъ основана. Однакъ найвысшій трибуналъ прахилиєся до выводовъ правительственного комисара и не узгладнѣвъ рекурсу. После нихъ есть зѣ законѣ бесѣда о вышѣмѣхъ случаяхъ и ихъ узгладнѣнеяхъ, але тѣ вышѣмѣхъ случаевъ могутъ лише быти примѣненъ — на нихъ не мае нѣхѣ права, правительство не мае обяванъ ихъ узгладнѣти, коротко, се справы чѣстоу ласки правительства. Надармо доказувавъ адвокатъ, что въ такомъ разѣ цѣле законодѣвство не мало-бы нѣякого змыслу и вѣвъ „вышѣмѣхъ случаевъ“ треба бы зъ него вычеркнути. Онъ также ихъ понимає: скоро суть in concreto всѣ условія (Voraussetzungen) якогось вышѣмѣхъ — то тогда мусѣтъ быти примѣненъ той вышѣмѣхъ якъ lex specialis, сторо-

на мае право того домагѣтися, не лише богатѣ, органѣвъ же правительственныхъ о бѣвѣзкомъ есть аномальнѣй станѣ узгладнѣти. Духовникъ не повиненъ быти зданный на ласку и помалованье каждочасного правительства, и бѣвъ мусѣтъ мати до своєа суспензѣи реальну, правну подѣстау. Выводы адвоката загально подобалися. Въ аудиторіи было также трехъ Русинѣвъ. Д-ръ Юзефъ Порцѣръ есть въ процесѣхъ церковно-цивилныхъ „спеціальнѣ“, что — анѣ слова — дуже невѣдѣчне поле зѣ огляду на то, что административна власть тутъ есть найвысшею инстанцію. Последними часами зачѣвъ д-ръ Порцѣръ займѣти о столько виднѣйше становиско, что онъ есть головнымъ инциаторомъ и основателемъ недавно про-вно концессионаного товариства ассураціонного „Unio catholica“ для обезпечуваня назшо-австрійскихъ церковъ и домовъ приходскихъ. Отже въ справѣ ассураціонной бѣдѣа провѣдѣ навѣтъ духовенство вѣднѣске адвокатовъ, а не, якъ у насѣ....

М.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты пословъ заявивъ президентъ д-ръ Смолька, что сесія парламентарна буде же трѣвати и по великоднѣхъ свѣтахъ; засѣданія розпочнѣуться дня 2 мая и потягнѣуться ажѣ до кѣнѣи мая. По тѣмъ велася дебата надъ бюджетомъ министерства торговлѣ. При дебатѣ надъ титуломъ „инспекторы промышленовѣ“ промавлявъ пос. Гавѣкъ яко ген. бесѣдникъ противъ и доказувавъ, что заведеніе инспекторѣвъ не польшило долѣ робѣтничѣвъ а зробило хѣба лише зѣ инспекторѣвъ промышленовѣхъ адвокатѣвъ робѣтничихъ. Пос. Чечъ хваливъ институцію инспекторѣвъ и жадавъ абѣднѣшенія ихъ числа або заведенія асистентѣвъ промышленовѣхъ. На тѣмъ законѣчилась дебата. Пос. Пленеръ жадававъ, чтобы президентъ палаты поставивъ на порядку дневномъ внесеніе пос. Гайриха въ справѣ розпорѣдженія выданого моравскимъ аспискомъ противъ посла Вебера. Смолька обѣщѣвъ, что внесеніе се поставитъ на ближайшемъ засѣданіи. Министеръ краєвой обороны предложивъ проектъ закона о наборѣ рекрутѣвъ на сей рокъ. Бранка мае бѣднѣватися одъ 1 мае до 30 червѣа а число рекрутѣвъ до лѣвѣи и маринарѣвъ выносѣтъ 60.389, до краєвой обороны 10.000 людей.

Палата панѣвъ радѣла вчера надъ закономъ войсковымъ. Въ генеральнѣй дебатѣ промавлявъ: Шенбургъ, котрый доказувавъ, что ситуація есть марна и ведѣсь лише финансовѣа борба мѣжъ державами; Лихтенштайнъ хваливъ союзъ зѣ Нѣмечиноу и запитувавъ правительство, якъ думає оно успокоити тѣхъ, что побѣжѣются того, что не знають добре нѣмецкого языка, не будутъ могли зрѣбати испѣти офицерского и будутъ мусѣли другіи рокъ служѣти. На то бѣднѣвъ мнѣ. Вѣльзергаймѣвъ, что коли справу языкову цѣлѣшено цѣсарєви до рѣшенія, то она певно буде справедливо залагодѣна. На внесеніе шефа ген. штабу бар. Бека ухвалено бѣдѣтъ en bloc цѣлый законъ.

Комисія войскова палаты пословъ ухвалила вчера также само якъ и палата панѣвъ законъ войсковой зѣ змѣною §. 14 а бѣдѣтъ же и законъ о контингентѣ рекрутѣвъ.

Реконструкція угорского кабинету есть вже довершеннымъ фактомъ. Тисса остався якъ и доси шефомъ кабинету а его становивше есть теперь же сильнѣйше якъ было доси. Министромъ судѣвничѣа ставъ Десидерій Силадій, либераль, човѣчѣвъ вѣлѣмъ способный, а теку министромъ торговлѣ обѣвъ Ю-ій Сапарій. Министество дѣль внутрѣшнихъ задержавъ провизоричѣо Барѣсъ.

Архимандритъ Паисій приѣхавъ сѣмѣ дѣнями до Петербурга и пѣшовъ зѣ двѣрца просто до лавры Александра Невского а зарѣвъ потѣмъ зрѣбѣвъ визиту митрополитовъ Исидоровъ и оберпрокураторовъ св. синода Побѣдоносцеву. Россійскѣ газеты неперестаютъ все же розказувати всѣякій подробнѣсти зѣ мисіи Архимандрѣа. Якѣсь Пероновъ, что вѣдѣвъ зѣ Архимандрѣомъ, оповѣдає въ „Московскомъ Листѣку“ такую рѣчь: „Въ Константинополѣ зѣбравъ насѣ Архимандрѣа и жадававъ, чтобы мы дали ему свои русскійскѣ грошѣ а онъ ихъ вымѣняє на талары. Мы дали ему грошѣ и онъ пѣшовъ на берегъ и же того самого дня вернувъ. але про грошѣ нѣчого вже не згадувавъ. Хѣто упорно домагася своихъ грошей, бѣдѣвавъ за 200 рублѣвъ 10 таларѣвъ и на тѣмъ кѣнѣчилось. Вѣрѣмъ, что-же было дѣятѣ? Архимандрѣа хѣдавъ [окруженный своими узбренными Осетянами] а намъ добравъ бувъ всю зброю.“

При кѣнѣи мая бѣднѣудея въ харѣковскѣй судейскѣй палатѣ процесъ противъ всѣхъ тѣхъ урядникѣвъ курскѣ-харѣковскѣ-азовскѣй зѣдѣвѣнѣцѣ, котрыхъ потягнѣно до одѣвѣчальности

за катастрофу подѣ Борками. Директора Гана мае боролити адвокатъ Спасовичъ, инженеръ Кроненбергъ адвокатъ Владимировъ.

Озгоды насѣдѣа вѣствѣ зъ Риму, что итальяське правительство носѣтъся зѣ гадкоу окупѣвати Абессинію. Чи такъ есть, чи нѣ, годѣ знати, и скорше можна навѣтъ припустѣти, что Италия буде же якѣйсь чѣсть чекати, чтобы собѣ подѣготовити же лѣпше терѣтъ; але то есть рѣчь майже певна, что Италия, при зручнѣмъ поведѣноу дѣла могла-бы зрѣбати въ Абессиніи достъ добрый интересъ, може навѣтъ чи не лѣпшій якъ не одна европейска держава въ Африцѣ. Зѣ смертею короля абессиньского настала для Италии такъ годѣдна пора, якъ рѣдѣко яка. Першу вѣствѣ о тѣмъ важномъ для Италии фактѣ дѣстали въ Римѣ одъ комендантѣа итальяского войска въ Массавѣ. Ген. Бальдисера дѣствѣа бувъ, что дервишѣ побѣили въ двѣхъ великихъ битвахъ войско абессиньске и въ послѣдній битвѣ подѣ Метамехъ дѣствѣа навѣтъ самѣ король Оганнесъ небезпѣчно рану. Король Менеликъ зѣ Шоу, котрый стоявъ зѣ своимъ войскомъ между Шооу а властью Абессинію, не ишовъ на помѣчь а лише насѣвъ братанѣвъ короля, Дебѣвъ, евентуальнѣй насѣднѣкъ престола. Незадолго по битвѣ померъ король въ насѣдѣокъ одержанныхъ ранъ и въ краю настала анархія. Ситуація въ Абессиніи представляєся отже теперь такъ: Король Оганнесъ не лишѣвъ по собѣ нѣякого непосредного насѣднѣка. Онъ мае сына Расѣ-Ареа Селассіє, котрый оженился бувъ зѣ дѣвѣнѣю Менелика короля Шоу, але его минувшого року отроили, — кажутъ, что така самѣ его тѣсть зрѣбѣвъ ему смерть. Также и сынъ Менелика, Асѣасенсѣ, померъ. Законнымъ насѣднѣкомъ бувъ-бы отже король Менеликъ. Противъ сего выступѣа теперь братанѣвъ короля Оганнеса, Дебѣвъ, котрый же за жѣтѣа своего дѣдка старѣвся порозумѣти зѣ Италиєю а навѣтъ и Англичанъ просѣвъ о помѣчь. Дебѣвъ мае бути дуже смѣлымъ и хитрымъ човѣчѣкомъ, подѣчасъ коли Менеликъ есть човѣчѣвъ слабѣй и непорядный. Але може бути, что по-при сихъ двѣхъ претендѣнтѣвъ до абессиньской короны выступѣа же и третій, а то Расѣ-Аллула, звѣтнѣйшій вѣводѣа помершого короля. Расѣ-Аллула борѣвся частѣно зѣ Италианѣми и стоявъ ажѣ до послѣднихъ часѣвъ въ провинціи Тигре, зѣ-бѣдѣи державѣ Италианѣвъ въ шаху. Зѣдѣсъ, что днѣ же и нѣвъ стоитъ тамъ зѣ своимъ войскомъ и для того не бравъ участѣ въ битвахъ зѣ дервишѣми. Коли-же надѣхѣтъ вѣствѣ, что провинція Тигре завѣвала Италианѣвъ на помѣчь, то можна легко припускѣти, что Расѣ-Аллула схѣче при помѣчи Италианѣвъ запанувати въ цѣлѣй Абессиніи. Чи Италия схѣче скорѣнѣти зѣ теперѣшнѣи нагодо и чи вмѣшѣєся въ внутрѣшній справы Абессиніи або чи схѣче може сей край такъ зѣвѣмъ окупѣвати, покаже ма-бутъ вже ближайша будущиѣсть. Нагода есть дуже добра, нема что казати, але окупѣати Абессиніи выматала-бы такихъ силъ, на які Италия въ нѣвшѣу пору нѣякъ не могла-бы зѣдобутися; что наибѣдѣше, что можна спѣдѣватися, что Италия схѣче поки-что завѣсти въ Абессиніи свой протекторатъ.

Король Оганнесъ II, негусѣ-негѣсти (король корѣвъ) обѣвъ правительство въ р. 1870. Коли Англичане зѣдобули були Магдалѣу и тогдѣшній король абессиньскій Теодоръ самѣ собѣ жѣтѣе одобрѣвъ, настала була въ Абессиніи велика анархія. Два начальники племенѣа Касса зѣ Тигре (пѣвнѣйшій король Оганнесъ) и Габаза зѣ Ластѣа выступѣа были противъ себе яко претендѣнты до короны. Касса побѣвъ Габазу коло мѣста Адѣу и запанувавъ въ цѣлѣмъ краю. Онъ позывѣвъ собѣ жѣтѣльѣвъ тѣмъ, что есѣгнѣвъ въ оборѣнѣ абессиньскихъ христіанъ противъ магометанъ, заключивъ зѣ Англичанами миръ и принявъ ихъ протекторатъ а въ 1871 казѣвся коронувати на короля абессиньского. Его головна идея була сполучити цѣлу Абессинію подѣ своєю управѣю и добитися ажѣ до моря. Зѣдѣа того выступѣаъ онъ въ послѣднихъ рокахъ своего панованія противъ Италиѣ, бо видѣвъ дуже добре, что она загорѣдила ему дорожку до моря и зѣ часѣмъ становѣсь небезпѣчноу для независимости цѣлон Абессиніи. Наибѣдѣше ставѣвъ ему на перѣшѣкъ король Менеликъ своимъ интригами а бѣдѣкъ ворохѣба въ Судѣнѣ и сила магдѣствѣа. Онъ мусѣвъ бѣднѣвати бѣдѣ борбы зѣ Италианѣми на пѣвноу, чтобы борѣнѣти свой край на полуднѣвѣмъ заходѣ одъ силы магдѣствѣа и тутъ знайшовъ собѣ смерть.

Регентія и правительство сербске занимаються теперь цѣлно управленіемъ сербскихъ финансовъ, котры находящѣсь въ дуже лихѣмъ станѣ. Дѣвъ державный, котрый выносѣвъ давнѣйше лише 7 мил., зѣбѣднѣвся теперь ажѣ на 250 мил. Министерство финансовъ заводѣтъ ошѣднѣтъ головѣю въ администратіи, въ насѣдѣокъ чѣго предѣмѣнованъ выдатки змѣнѣтѣся о 3-5 мил. Министеръ войнѣа заявивъ, что не змѣнѣающѣа числа войска можна буде завѣсти въ бюджетѣ войсковѣмъ 2 мил. ошѣднѣности.

Заходы Цанкова въ Бѣлградѣ позбѣтали мабуть безъ успѣху. Онъ бувъ вправдѣ на аудіенціи у декотрыхъ регентѣвъ и конферувавъ зъ многими высокими достойниками сербскими, але его конференція позбѣтали безъ результату. Регенты принимали его вправдѣ, але жашъ приватно и не запускалися зъ нимъ въ вѣяку полтичану дискусію а то ддятого, бо якъ кажуть, не хотять зовсѣмъ нарушати добрыхъ односінъ до Болгаріи. Впрочѣмъ Цанковъ не той чоловікъ, зъ котрымъ могли-бъ Сербы переговорювати. Атже то Цанковъ бувъ тымъ, що свого часу довѣвъ бувъ за-дѣла области коло Брегови ажъ до конфлікту межі Сербією и Болгарією.

Кн. Фердинандъ береса на способы. Онъ побачивъ, що присутність его и его двору причиняеся богато до скрѣпленя его власти въ краю и ддятого постановивъ проживати довѣйшъ часъ въ декотрыхъ большихъ мѣстахъ Болгаріи. Початокъ зробивъ князь въ Филиппополі и пересѣдчився, що гостина его въ сѣмъ мѣстѣ принесла для него великій хосенъ. Вправдѣ ледя князь виѣхавъ зъ Филиппополя, то и заразъ появилася нова газета „Родопе“ завзяваюча до бунту противъ кн. Фердинанда, але жателѣ мѣста були тымъ такъ обурені, що перше число сего газеты спалили публично на мѣстѣ. Чи кн. Фердинандовъ полексало одъ того, мовчить исторія. Князь перебуває теперь въ Софіи а незадовго мае выбратися на кілька недѣль до Рущука и такъ буде ѣздити по черѣ по всѣхъ большихъ мѣстахъ.

НОВИНКИ.

— „Благородный“ компромисъ! Дописователь вѣдѣнскій до Dziennik-a Pоls. доносить: „Межи польскимъ кол-омъ а нѣмецкою лѣвицею заключено торѣкъ компромисъ, пѣсла которого обѣ стороны зобовязалися не перешкаждати собѣ взаимно въ верификаціи зъ одной стороны гр. Романа Потоцкаго, гр. Стадницкаго и д-ра Вѣльнянскаго, а зъ другой стороны Авеница и Вагнера...“

— Послѣдній вечерницѣ товариства „Рускихъ Дамъ“ одбулися въ недѣлю (7 цвѣтня) въ великій сали „Дому Народнаго“ при значнѣйшій участі гостей. Въ програму, крѣмъ сѣвѣвъ, декламаций и забавъ товарищескихъ, вложено двѣ фарсы: „Vis à vis“ (въ дужѣ нещасливѣмъ переводѣ) и „Жидъ въ бочѣ“. Аматоры и аматорки вывезалися зъ задачъ своенъ въ загалѣ добре. Сцену импровизовано зъ диванѣвъ та полотняныхъ занавѣсъ — и на диво дивно, сцена та — не згорѣла! Може ся обставина пересѣдчить „совѣтъ управляющей“, що и не такъ легко запальна сцена нашого „руско-народного театру“ не займалася-бы и не спалила-бы библиотеки крил. Петрушевнича.

— Проф. Н. Вахнянина именувавъ п. министеръ просвѣты членомъ комисіи до испитѣвъ зъ науки спѣву при семинаріяхъ учительскихъ. Экзаминаторомъ зъ гры на органахъ именованый п. Вшелянскій, професоръ консерваторіи музичной у Львовѣ.

— Зъ Жидачѣвского пишутъ намъ: Въ субботу на самѣ Благовѣщенъѣ достали воики повѣта жидачѣвского наказъ ставитися до Стрыя. Зъ декотрыхъ селъ о 4 до 5 миль оддаленыхъ одъ Стрыя, выбралися въ пятницу въ дорогу, а що у насъ на селѣ теперь велике болото, то декотрі наймали собѣ фѣры, чтобы стати на означенный часъ. По селахъ бувъ плачь; жѣнки заводили выпроваджуючи своихъ чоловікѣвъ. одні другихъ допытували, чи може сохрани Господи война, що всѣхъ волокѣвъ покликати... Рано на Благовѣщенъѣ явилися всѣ воики въ Стрию, передъ п. капитаномъ до „мельдунку“. — „А вы чего хотите?“ пытае п. капитанъ, „ту васъ не треба, идѣте до дому!“ Добрыи се бувъ жартъ, только не користный для нашихъ бѣднякѣвъ, бо декотрі фѣры наймали непотрѣбно, а ничихъ чоботы въ болотнястой дорожѣ зовсѣмъ облетѣли...“

— Дирекція „Аціенды“ внесла же до львѣвского суду карного донесенъе на о. Ад. Бачинского зъ замѣтомъ оскорбы чести сновненой выпечатанъемъ знакомо „Реферата“.

— За купно головоѣвъ при выборахъ до рады мѣста Кракова засудивъ судъ двоухъ жидѣвъ Зоненштайна и Кренгліа кожного на 3 тыжднѣ арешту. При розправѣ доказано, що ті жиды по 2 зр. закупили 6 картъ легитимацийныхъ, отже допустилися провинны зъ §. 4 закона зъ 1862 р.

— Для рускихъ паралельнонъ гимназіальныхъ въ Перемышлѣ ц. к. старство мало зъ высшего порученя виглядати умѣщенъе и выглядѣло въ домѣ п. Глжовского на третѣмъ поверсѣ! Добра печальность о здоровье дѣтей, нема що казати!

— Въ мѣстечку Диноѣ, въ повѣтѣ безредзкѣмъ, за-дѣла спору мѣщанъ зъ дворомъ о землю пришло ажь до заворушеня, котре мусѣла усмиряті жандармерія. Грунты „на Радецкомъ“ обнимаютъ до 80 морговѣвъ посѣдае уже зъ-давня дѣдичъ (нынѣ Збигнѣвъ Тшецевскій), але мѣщане динѣвскіи не зрѣклися права на тіи грунты, бо они були власністю динѣвскихъ мешканцѣвъ, а дѣбръ кажуть неправно захопивъ. Оногдѣ одніи мѣщанинъ поставивъ на томъ поли стовпъ зъ написею: „Грунты громады Динова“. Коли-жъ паробки двѣрскіи зъ постѣнѣрѣромъ жандармеріи почали стовпъ той одкопувати, ударило на нихъ кількадесятъ мѣщанъ и почали зганяти зъ поля. Покликано жандармерію и та мѣщанъ одперла.

— Венгерь-Полянь два братаники! Поляки зновъ выбраються до Пешту на торжество посвященя „szlndaru“ польского товариства будапештеньского, котре одбудеся въ дняхъ одъ 4 до 6 н. ст. мая с. р. Пѣсля програмы будутъ воикіи походы Полякѣвъ улицями мѣста, въ костелѣ патриотичный сѣвъ польскій, ѣзда „matki szlndarowej“ въ асистенціи „ojców ohotagwi“ въ шестиконѣмъ повозѣмъ окруженѣмъ бандерією чікосѣвъ, потѣмъ бенкетъ.

— Черновѣ згорѣла дня 2 н. ст. цвѣтня въ селѣ Доброгостѣвъ коло Дрогобича, обезпечена въ „Аціендѣ“ на 7000 зр.

— Иванъ Тмачунъ, воикъ зъ 80-го полку пѣхоты, выйшовъ вчера зъ касарнѣ, зайшовъ до шинку при ул. Яновскій, продавъ плащъ, панталыны и камизолу тай переночувавъ на подѣ, чтобы заразы рано пуститися въ дальшу дорогу — до Россіи. Та патруль войскова выслѣдила его и перетяла витку его плянѣвъ.

— Прасне товариство академичне чѣске (Akademický spolek) обходило сими днями 40-лѣтний юбилей своего истнованя. Мѣжь поздоровными телеграмами одержало товариство такожъ телеграму одъ рускои „Сѣчи“ у Вѣднѣ.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Цѣсаръ удѣливъ громадѣ Рефѣльдъ въ повѣтѣ бобрѣцкомъ 50 зр. запомоги на доконченъе будовы школы. — Въ Станиславѣвъ померъ Рацалъ Зинѣвий Ляховскій, властитель дѣбръ, въ 74 роцѣ житя, а у Львовѣ Любимъ Лінкѣ, высл. офіціалность, въ 70 роцѣ житя. — Въ Краковѣ померъ лѣкаръ д-ръ Жигмонъ Дигдалевичъ.

Новый лѣкъ на запорѣ, що его признали найзнаменитѣйшій лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинѣ, д-ръ Г. Томсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масинѣ въ Базелѣ за найлѣпшій зъ доси уживающихся, то сасата sagrada; она головный складчикъ поправленыхъ нитицъ швейцарскихъ А. Брандъ, Ст-Ильенъ (Швейцарія), а достати еи можна у всѣхъ лучшихъ аптекахъ въ корѣбахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не вѣрте конкурренціи инсерагитъ фабрикантѣвъ старыхъ нитицъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразнъ на корѣбѣ. Все инше то безцѣнное пастѣдуванъе. Ново швейцарскій нитицъ у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на заволенъе выслала такожъ головный складъ: Apotheker F. Schmidt, Teplitz (Böhmen), оплатно. Кожному замаялюю чому за попереднюю прислалкою належитости листовыми марками, бо пошлѣлата за дорожа. 2663 22—52

Народна Торговля
просить овчасне замовленъе
на
ДРОЖДЖѢ
зъ фабрики
Ад. Иг. Мавтнера и Сына
наилучшій по 1 зр. 40 кр.
за кильограмъ.

Посмертний — ☿ — оповѣстки.
Никола Ковбасюкъ, селянинъ-господаръ въ Верѣбѣжѣ выжнѣмъ коло Коломыѣ, бувшій посолъ до ойму красового и рады державной, членъ выдѣлу коломыйской рады пѣвѣтовой, одначенный хрестоу заслуги, упокоився дня 3 н. ст. цвѣтня въ 71 роцѣ житя. Покѣйный якъ въ 1860-тыхъ рокахъ бувъ нелюбый польскѣй епархіи сусѣльной, такъ чимъ дальше подѣ старѣсть своимъ поступанъемъ здобувавъ собѣ еи ласку. Вѣчна ему память!

Господарство торговля и промыслъ.
— Загалный зборъ членѣвъ Банку рѣльничного у Львовѣ, товариства зареєстрованого зъ обмеженою порукою, одбудутся въ четвертъ д. 11 цвѣтня о годинѣ 5 по полудни въ комнатахъ Товариства кредитового земского у Львовѣ. На порядку дневномъ: Справозданъе дирекціи и биліиъ за рокъ 1888; справозданъе комисіи ревизійной; внесеня о подѣлъ зыску; выбѣръ комисіи ревизійной на рокъ 1889.

Телеграммы „Дѣла“.
Вѣдѣнь 9. цвѣтня. Палата пословъ ухвалила знести зъ днѣмъ 1 липня 1891 р. вѣольныи порты въ Триѣстѣ и Рѣецѣ.
Пештъ 8. цвѣтня. Тисса предложивъ въ палатѣ пословъ законъ о лѣсахъ.
Берлинъ 9. цвѣтня. Говорять, що цѣсаръ приммивъ димисію министра войны и що на его мѣсце мае бути именованый ген. Вреде. Урядово подтверждаютъ вѣсть, що Висманъ вывѣсивъ на занзбарскомъ побережю нѣмецку хоругѣвъ державну замѣсть хоругви нѣмецкого востѣдно-африканского тозарства.
Лондонъ 9. цвѣтня. Палата пословъ ухвалила въ першѣмъ читаннѣ законъ о збѣльшеню фьлоты.

Люксембургъ 9. цвѣтня. Приѣхавъ сюды кн. Адольфъ Нассавскій; на грапици почитали его министры. Въ пятницу мае князь обняти регентію.

Парижъ 9 цвѣтня. Президентъ сенату Льероас одчитавъ декретъ, на подѣставѣ котрого сенатъ мае въ дѣякихъ случаяхъ выступати яко найвысшій трибуналъ судейскій. Перше засѣданъе трибуналу мае одбутися въ пятницу.

Мужескій убрания веснянѣи найдѣшевше робить кравецъ Келаръ ул. Зиморовича ч. 10, Львовѣ. 2873

Складъ и РОБОТНЯ
выробѣвъ ножѣвничихъ
Юліяна Дуниковского
п.и ул. Галицкой ч. 16.

Поручаючи свое заведенъе выробѣвъ власныхъ и заграничныхъ, входящихъ въ обѣмъ ножѣвничихъ, яко то: ножѣ рѣзного рода ножички, бритвы, сцизорики и хирургичный инструменты, приймаю заравомъ всѣлякій замовленя и направи. Котрий выконую въ якъ найкоротшѣмъ чѣсѣ и по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ и по повноу вдоволеня Вл. П. Т. Публики. Дякуючи за дотѣрѣшнѣе подѣпомоганъе, прошу о дальшѣйшѣмъ взгляды. 2878 9—10

Зъ глубокимъ поважаемъемъ:
Юліанъ Дуниковскій
ножѣвничъ при ул. Галицкой ч. 16.

ГОЛОВНЫЙ Складъ ВУДЖЕНИНЫ
ЮСИФА ЯНКОВСКОГО
у Львовѣ улица Театральна число 12
поручае
знаменитѣи молодѣи шинки, ковбасы сухѣи, сѣканѣи и рѣзанѣи, вуджей озоры, полядвѣцѣи, мариновану и вуджену телатану по рѣзныхъ цѣнахъ, наилучшого сорта и свѣже.
КОМНАТА ДО ОНѢДАНЪ
де можна достати кишки, ковбасы зъ капустою и ковбасы зъ хрѣномъ.
Ласкавъ замовленя зъ провинціи выговтовляються за послѣплатою точно и заразы, не вчислюючи опакованя.
Зъ поважаемъемъ
Юсифъ Янковскій.
2893 1—4

НА СВЯТА!
Ножѣ столовой и десеровой, ножѣ до мяса и тѣстѣ, держакѣи до шинокѣи, машинки до сѣченя мяса, коротяги, котелки и рѣзки до битя вѣны, бляхи до тѣстѣи, торѣвничѣи, формы рѣзного рода, машинки универсальныи до тѣртѣи (мигдалѣвъ, цукру, булокѣи, шоколадыи и т. п.).
Выробы зъ альяки и хиньского сѣбѣла
(подѣ гарантією за доброту) поручае
Антѣонъ Гальскій, торговля зельзомъ у Львовѣ
Пляцъ Маріанскій число 9.
Илюстрованѣи цѣннички на желанъе. 2884 3—6

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае
наипередѣйшій перфумы, тоалъетовыи воды, одначенѣи медалями заслуги и двома дипломами узнаня,
именно:
Перфумы: азияновы, филковы, розана, рѣзедова, копвалѣва, Ylang-Ylang, Oporenah, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пжмова, Millefleurs, и т. п. Фляжоникѣи по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.
Перфумы королевыи Марисенки, 2 зр. фляж.
Вода варшавска, одначасъ дужѣ приятнымъ, цвѣтовымъ запахомъ. Фляжоникѣи меншій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр. 2529
Вода левандова, подѣбйна и вода левандова-аморива, суть загално уживаныи до розприскуваня въ салѣнахъ за-дѣла своего приемного, мылого и лагодного запаха. Фляжоникѣи 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды колыонскій, въ колыонѣхъ одѣбныхъ и родахъ, передѣи и наипередѣйшій. Фляжоникѣи по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.
Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ скленахъ: улица Коперника ч. 3 и улица Галицка, рѣгъ Валовой Въ Краковѣ Сукоиницъ ч. 20. Въ Чернивцѣхъ рипокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ скленахъ и аптикахъ.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ
поручае 2480 314—0
спеціальности и универсальныи средства французскіи и иншіи, якъ черевъ ню такъ и черевъ иншіи фирмы оповѣщуванѣи.

Д-ръ Кирило Дольницкій
поселенъе яко лѣкаръ мѣскій въ Гологорахъ (подѣ Золочевомъ) 2891 2—4

Дякъ испытываный
зъ добрымъ голосомъ, тверезымъ и безженнымъ, глядае умѣщеня.
Адреса его: М. Вобикъ въ Угероку, почта Угерско к. Стрыл. 2889 3—4

Нема вже кашлю!
Знаменитѣи розчитъ соку пѣбулѣвоного одновѣдно приладженъи помагѣи при кашлѣи и лѣдугахъ легныхъ, грудѣи та инѣи а се славно ствердѣеся записи О. Tietze-а болѣныи пѣбулѣвъ. Въ пакетахъ по 20 и 40 кр. инше въ сѣдуюч. складахъ: У Львовѣ у ант. Петра Миколая, Якова Пшеса, Арпѣла Раппапорта, золотымъ оденѣмъ, Якимѣона Рукера подѣ сѣрпнымъ орломъ; — въ Вѣдѣзѣ у ант. Гросса; — въ Бѣхнѣ у ант. М. Ластого; — въ Чортковѣ у ант. Людѣ-Посса; — въ Копичинцѣхъ у ант. Макс. Редера; въ Камѣнѣ Струмиловѣй: у ант. Карла Пилеваного; — въ Немировѣ у ант. Кар. Предимирского п. завѣдоу; въ Пѣжачковичѣхъ у ант. Валеріи Владимѣрского п. завѣдоу; — въ Сѣмборѣ у ант. Іос. Алексевича; — въ Сокалѣ у ант. Евр. Высочаньского; — въ Утрикахъ у ант. Алѣ. Истѣмевского; — въ Войничѣхъ у ант. Адольфа Кипена, — головный складъ въ Кромѣрижѣ (Kremsier) у ант. Ф. КРИЖАНА. 2700 10—1

Славный сухой
ДРОЖДЖѢ
зъ фабрики
Ад. Иг. Мавтнера и Сына
у Вѣднѣ St. Marx
на зближающѣи-ся свята Великодній
поручае
Кароль Балабанъ
У ЛЬВОВѢ
подѣ Золотымъ Когутомъ.

Прошу оласкавъ вчаснѣи замовленя и о поданъе дѣл, на коли маею выслати, чтобы П. Т. малѣи якъ найточнѣйшу обслугу.
2877 3—5

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СПРІЮСТЬ“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22
поручае добру и выдатну каву спроважену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневной.
Костуе у Львовѣ:
1 кильо 1.70 и 1.90 зр.
на провинціи:
4³/₄ кильо 8.70 и 9.60 зр франко
Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маею зовсѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котрий оголошуютъ иншіи подѣ назвою моего знамени. Спроважую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудѣ. Въ Галибурѣ и Триѣстѣ можна достати каву вѣже лишь зъ четвертой руки, а то ддя того, до продуцентѣвъ спровад гуртовничков на мѣсци, той знову гуртовничков въ Европѣ, одъ тѣхъ купуе комисіонеръ, а одъ него ажь купецъ и то звычайно не просто, але черевъ агента мѣсцевого або подорожного. Впрочѣмъ може кожый самъ переконатися, чи дѣстате де инде по той цѣнѣи таку каву якъ моя, що до якостѣи и смаку. 227 221—С

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ подѣ „Золотымъ Львомъ“
поручае по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЬЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА ЕГЕРА
зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгартъ-Брегенцъ.

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускѣхъ свѣтъ) о 5-ой годичн. по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на перемену разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Кооперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лодовина 3. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Messe; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Danhe & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наешитѣсть за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрій:

на цѣлый рокъ 18 зр.	на цѣлый рокъ 24 зр.
на полъ року 9 зр.	на полъ року 12 зр.
на четверть року 4 зр. 50 кр.	на четверть року 6 зр.
на мѣсяць 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ 16 зр.	на полъ року 8 зр.
на четверть року 4 зр.	на мѣсяць 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застерѣженнє. — Редакція неопечатанъ вѣдѣй портъ. **Поодинокое число** коптуе 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. одъ одно стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. **Подяки** числятся по 10 кр. одъ стишка.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня зачинаєся II-гій четвертокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вырѣваньемъ залеглостей.

Загальний зборъ членѣвъ товар. имени Шевченка

бдбулася въ недѣлю д. 7 н. ст. цвѣтня. Членѣвъ, самыхъ львовскихъ, явилось 20.

Зборъ отворивъ о год. 4-бй голова товариства проф. Ис. Громницкій промовою, въ которой повѣстивъ збораныхъ членѣвъ, присвятивъ теплы слова памяти покойного о. Стефана Качалы, основателя и добродѣя товариства.

Обсѣла бдчитавъ въ заступствѣ секретаря д-ръ Ом. Калитовскій, членъ выдѣлу, справляющаго зъ дѣльностями выдѣлу за роки 1887 и 1888, въ котрыхъ поднесено, що побѣдъ старая о друкарню, сего пося-що единого майна товариства, сповнявъ выдѣлъ такожъ вложену на него литературну задачу, выдаючи часописъ „Зорю“, въ котрой кромѣ редактора, члена товариства, п. Гр. Цеглинського а обсѣла п. А. Борковского, бравъ видный удѣлъ многозаслуженый голова тов. „Провсвѣтъ“, проф. д-ръ Ом. Огоновскій, и деякы члены выдѣлу. Справа издавництва сего була часто предметомъ нарядъ на выдѣлѣ, де обговорювано на-прямъ „Зорѣ“ и важныѣйшы предметы, якы мали-бы знати помѣщеннє въ часописѣ, лашаючи выконаннє редакторами. А хотѣй фанансовый станъ издавництва въ роцѣ 1888 не бувъ дуже свѣтлый, то все-таки рѣшивъ выдѣлъ провадити дѣло и въ роцѣ 1889, чтобы не поаванити читателѣвъ своихъ въ Галичинѣ и на Украинѣ сего для литературы заслуженного и бдъ девяти лѣтъ уже выходящего органу. Зада великою ваги предмету заряджуе выдѣлъ передруку зъ „Исторіи литературы“ д-ра Омеляна Огоновского, а по першомъ томѣ, що оцѣнивъ прасу въ р. 1887, выдѣлу уже неза-бавомъ выкладомъ товариства дѣй части тому другого, обнимающего 60 печатныхъ аркушѣвъ дѣльми. Кромѣ того оцѣнивъ прасу передрукъ Шиллеровой драмы „Дѣвѣи Орлеанска“ въ перекладѣ о. Горницкого, помѣщуваной въ торгѣвничѣй рѣчнику „Зорѣ“.

Въ справѣ вымѣренного эквиваленту въ квотѣ 230 зр. робивъ выдѣлъ все можливый заходы, чтобы узмыскати увѣличеннє або бодѣй знаннє маючої заплатитися квоты, однакъ безъ успѣху: требувавъ административный не уважливый рекурсу товариства бдѣ рѣшеня министерального.

Ухвалено на послѣднихъ зборахъ змѣну послѣднего §-у статута на случай розвязаня товариства затвердивъ п. к. наместничество.

Товариство брало удѣлъ у всѣхъ львовскихъ и народно-патриотическихъ манифестаціяхъ спѣшно зъ другими руско-народными товариствами и не щадило навѣтъ матеріальныхъ коштовъ, коли ходило о якусь хосенну справу. Головою бднести належать его гничатию въ святкованю 50-лѣтнього юбилею „Русалки Дѣвѣи Орлеанска“ и выданнє памятного, сему предмету присвяченного числа „Зорѣ“ въ 6 аркушѣхъ при сдѣлывѣлѣ самыхъ членѣвъ товариства. Щирый удѣлъ взяло товариство въ похоровахъ незабутной памяти о. Стефана Качалы, выслаючи сего бдпоручника зъ вѣнцемъ.

По принято до вѣдомости сего справованя слѣдувало справованнє касовое. Вылазъ за роцѣ 1888 выказуе въ активѣхъ 17.987.24 зр., въ пассивѣхъ 7.437.21 зр., чистого маюгу 10.550.03 зр., а приросту о 760 зр. На предложеннє контрольной комисіи удѣливъ зборъ уступающему выдѣловъ абсолюторію, а на внесеннє проф. Шухевича заявивъ встанемъ зъ мѣдѣй признаннє головѣ товариства п. Громницкому за его великы труды и заходы для добра товариства.

Отдавъ принято тайнымъ голосованьемъ въ члены товариства всѣми голосами пп. о. К. К-ого, д-ра Вас. Дѣдшака и К. Паньковскаго, и на внесеннє уступающего выдѣлу именовано многозаслуженного для науки проф. д-ра Омеляна Огоновского почетнымъ членомъ товариства.

Дальша нарада велася подѣ проводомъ п. Василя Нагбрюного. Загальний зборъ принявъ по довѣдѣй дискусіи отѣй внесеннє проф. Д. Глазловича: 1) чтобы до помочи выдѣлу принято особное секретаря за можливою рѣшуватию, а при томѣ, чтобы тымъ секретаремъ по зможѣ бувъ членъ товариства; 2) чтобы поручено выдѣловъ, предприняти мѣры, чтобы „Зорѣ“ (сташинскъ переважено писемомъ для русскихъ родивъ) стала зъ рокомъ 1890-ымъ газетою вѣдомострваню; 3) чтобы выдѣлъ за-явленнє выданнємъ поезій Шевченка, авторизованымъ д-ромъ Омел. Огоновскимъ. Популярнымъ выданнємъ творѣвъ Шевченка повинно бы занятися тов. „Провсвѣтъ“.

До нового выдѣлу удѣлиши пп. проф. Исид. Громницкій, проф. Юл. Медведчикъ, инж. Т. Барановскій, д-ръ Ом. Калитовскій и д-ръ Вас. Дѣдшака; а заступниками стали пп. инж. Ганичакъ и проф. Вол. Шухевичъ.

До контрольной комисіи выбрано пп. Петра Огоновского, Вас. Нагбрюного и о. Ал. Стефановича. — Головою товариства выбрано потѣмъ проф. Громницкій.

Обсѣла бдчитавъ п. Громницкій проектъ амѣны статутѣвъ товариства, поданный проф. Ол. Барвѣвскимъ. Навязуючы до статѣвъ въ котрыхъ выдѣлу мѣсячника „Правды“, въ котрыхъ проектъ бувъ обговореный, подавъ п. Громницкій тѣ сущы змѣны, якы обсѣла сего проекту зашли бы въ теперѣшномъ статутѣ. Товариство им. Шевченка повинно бутъ — по-сѣла того проекту — науковимъ товариствомъ, zorganizованымъ на ладѣ „Србского ученог дружба“ або колишнього „Towarzystwa przy-jaciół nauk“ въ Краковѣ, чтобы стало засновкомъ будучою украинско-рускою академіи наукъ. За-для того повинно товариство бутъ по-дѣлено на чотири секціи: а) филологичну и философичну, б) природничу, в) историчну и этнографичну и г) правничу. Зарядъ товариства повиненъ складатися зъ выдѣлу, котрый управляетъ-ме справами науковими, зъ комисіи административной, котра весть-ме справы фанансовы и комисіи контрольной. Щобъ товариство могло бутъ првствуйнѣше для загалу, належало-бы выкладу 50 зр. лишити для членѣвъ-основателѣвъ, а членамъ дѣйствительныхъ покласти щорѣчну выкладу 4 зр. и вы-сового 5 зр. одноразово. Зъ тыхъ двохъ кате-горій выбиралася-бы комисія административная, котра орудувала-бы майномъ товариства. За-водитися такожъ категорія членѣвъ спомогаю-чихъ зъ вкладкою 1 зр. рѣчно, що мали-бы право брати участь только въ науковыхъ секціяхъ и рѣшати въ справахъ науковыхъ. На засѣданяхъ секцій и загальныхъ зборахъ чи-тали-бы товаришъ свои работы науковы и ре-фераты, а найкрасѣйшы работы повинно товари-ство печатати въ окремыхъ „Запискахъ това-риства им. Шевченка“.

Надѣ предметомъ тымъ выязалася жи-ва дискусія. Деякы панове замѣтили, що обо-вязки членѣвъ дѣйствительныхъ зъ 5 зр. вы-сового а 4 зр. рѣчною вкладки ще тяжкы, нѣжѣ до-теперѣшнѣй, де квоту 50 зр. можна раздѣлити на 10 рѣчныхъ рать по 5 зр., а фактично, якы часами робитися, и на мѣши рати. Проф. Мед-ведчикъ подѣлѣлъ, що проектована дѣльностями наукова могла-бы розвинути и при теперѣш-номъ статутѣ: ходитъ головно о людей, котры могли-бы и хотѣли працювати въ вытченыхъ на-прямкахъ. Найбѣльше приняла до вѣдомости категорія членѣвъ спомогаючихъ зъ 1 зр. рѣ-чною вкладки, зъ тымъ обмеженнемъ правъ, якы подае п. Барвѣвскій.

Подчасъ той дебаты поднесено такожъ гадуку фузіи товариства имени Шевченка зъ „Провсвѣтомъ“ въ одно просвѣтно-научное това-риство, котре орудуючи сибильными фондами могло-бы бдвовѣдно zorganizувати и провади-ти наукову працю.

Вкѣнци порѣшено на внесеннє п. Гром-ницкого подпирте п. Шухевичемъ и д-ромъ К. Леванциемъ зъ огляду на важность справы а обѣзмену пору поручити новому выдѣлову, що-бы розваживши добре тѣ проекты, скликавъ не-завдазъ окремый ад-нос зборъ, де можна бы-тую сиваву остаточню порѣшити.

На томъ закончено зборъ, подякувавши п. Нагбрюному за проводѣ.

Одозва Руского Товариства Педагогичного.

Заснованнє передѣ осьмомъ роками Това-риства Педагогичное мало на цѣль двигнути народне шкѣльництво на подѣставѣ природже-ныхъ намъ свойствъ и прикметъ зъ уважлив-нємъ объявѣвъ психологическихъ вѣку мо-лодого.

Планъ организаційный выданный 1849 ро-ку министромъ просвѣты, якъ-разъ подпиравъ нашъ змаганя, позволяючи же тогда змѣнѣти систему, практиковану че передѣ выданнємъ организацій, и то въ томъ на-прямѣ, що кива-ли шкѣльнѣй, котрыхъ дотеперъ уживано, вѣдѣ-но змѣнѣти, бо оны, привневолюючи учителей и учениковъ обертатися въ тѣснѣмъ кружѣ, спроважуютъ засѣдѣй науковий и педагогич-ный. Учитель тримавъ бдѣ давна усвяченого порядку, не видѣвъ а може и не чувъ потреби розглянути въ условіяхъ своего стау, мусѣвъ мабутъ мати на уважѣ, що черезъ те у-войде въ колѣзю зъ своими обовязками, а у-ченики мали ту утѣху, що училися зъ книжки, зъ котрой вѣхъ дѣло бубинъ реторичу.

Рухливый рѣкъ 1849 дунувъ житѣ въ школу: организація шкѣльна позволяе змѣнѣ-ти тѣ бдѣвнѣй учебники, надаючи школѣ че-резъ те организмъ. Позвалюю, каже министеръ, на змѣну книжокъ, але змѣну, выплываючу зъ духа часу. Дѣсталася тогда школѣ свобода добирати собѣ бдѣповѣдѣй бдѣручники навѣтъ после усовершеннє учениковъ и пересвѣдченя учителей. Ту дано учителямъ высоке стано-вище, въ той надѣ, что зумѣють вповнѣ бд-повѣсти свой задачи якъ подѣ взглядомъ на-уковымъ такъ и педагогическимъ и моральнымъ.

Безустаннѣ змѣны и доповненя въ даль-шой организацій школы, наданнє конституцій въ 1867 р. и дрѣвнѣйшѣй перемѣны довели до

часу 1879 р. коли то покликано анкету шкѣль-ну въ Галичинѣ, чтобы застановилася надѣ дотеперѣшнымъ становѣ науки въ школахъ и подала свои спостереженя. То мабутъ спо-нукало и нашихъ мужѣвъ науку до заложеня особного Руского Товариства Педагогичного: нашъ свѣтоглядъ, нашъ темпераментъ, наше цѣле житѣ-бутѣ, мовили оны, не подтяне-ся подѣ оденъ ровень зъ народомъ-сусѣдомъ що-до погляду и объявѣвъ психическихъ, хотѣ такъ давнѣй вѣки вяжутъ насъ зъ собою на одной землѣ — тожъ зъ огляду на те мусѣтъ и наша натура, въ принципѣ въ де-чѣмъ бд-мѣнна, домагатися змѣны инструкцій, котра дѣаметральцо за бдѣзъ насъ переводитися, щобъ нашего розвою не сивняла. Така була гадаея при заложеню Товариства.

Односнны межнародный въ Галичинѣ спо-водували, що Товариство не могло занятися ламе спокойною работою на нивѣ педагогично-научковѣй, а мусѣло протестувати проти невы-конуваня приписѣвъ и законѣвъ шкѣльныхъ и вносити до властей шкѣльныхъ жалобы и меморанды. Тымъ способомъ могло ТОВА-риство небогато силы посвятити позитивной ро-ботѣ, а не знайшовши въ собѣ такъ легко си-лы цѣлюющей, ледви животѣло. Многѣй тому були причины, про котры бы може нинѣ вже и не на часѣ розводитися.

Мы хочемо вѣрнати, що новый наместникъ, утихомиривши борбу межнародну, дастъ широ-костѣ краѣвн розвинути наукову. Инспек-торамъ шкѣльнымъ поручитъ строго выкону-ваннє обовязковъ на основѣ „suum cuique“ а учителямъ лишитъ свободу застановлятися на конференціяхъ надѣ впривадженнемъ возможно найбѣйшюу методѣ хованя и навчаня. Ту мо-жуть найкрасѣйшѣ повстати гады. Модѣнкація инструкцій, уважливѣйшюу тонографію, способѣвъ житя и обычаѣй народу, дастъ легко тогда пе-реставитися. Школа станея тогда новымъ жи-тѣемъ, бо выплыве зъ бдѣноснѣй своихъ до-мѣльныхъ; она буде свѣтлымъ, до которо-го тиснутъ-ме народѣ, бо середѣ темрявы по-бачитъ докладно свою работу. Така работа доведе до ладу, стаже увагу загалу на себе, а правительство бдѣнесеъ до неѣ только при-хлѣзно.

Отже бдбуваннє конференцій при зало-женныхъ филіяхъ — только оно одно може подѣнести школу а тымъ самымъ и освѣту правдиву межи народомъ, за чымъ безъ сум-нѣву пойдѣ моральность и добротѣ въ на-родѣ. Середѣ 1660 шкѣль народныхъ може сильно розвинути житѣе, такъ що по фи-ліяхъ може бутъ по кѣльмаасѣ членѣвъ, тымъ бѣльше, що выкладка рѣчна только 50 кр. а вступѣ до товариства такожъ лишѣ 50 кр. вы-носатъ. Если же до того дочислѣмо учителей шкѣль среднихъ, духовну и свѣтску интелли-генцію, то у насъ сила духовна не мала. Годѣ тутъ отже вымыватися бдѣ вступленя въ чле-ны товариства, бо зъ числомъ членѣвъ зросте не только его сила матеріальная, але оно на-бере болѣшой поваги моральной и впливу на-вѣтъ на власти шкѣльнѣй. Ту ходитъ о нашѣ дѣти, о поколѣннє наше! Мы мусѣмо силы свои перетворити на ихъ корысть, — хаба что не бажаемо, чтобы по насъ було поколѣннє зъ характеромъ национальнымъ. Чужой силы мы не приймаемо. Мы всемо организмомъ, а чей же организмъ изъ вутрь а не изъ внѣ рѣсте. Не вже же намъ класити такъ Варяговъ, якъ предѣя нашѣй передѣ тысячу лѣтъ? На своемъ нѣдомѣ свои только силы зблѣютъ въ гармо-ниѣу цѣлѣсто, котра зарозомъ буде предста-вляти бдѣошнѣ поодинокыхъ членѣвъ орга-низму нашего народу.

Масмо ту на гадѣй органъ нашего това-риства, котрый незабавомъ понесе смѣло въ нашу суспѣльность дѣслѣды на поли науко-вомъ, якъ належитъ молодежи поколѣннє учати, якъ его до науки заправляти, якъ молодой си-лы духа, безъ ущербу сѣль тѣла, скрѣпляти и якъ молодѣвъ довести до вѣку, де бы при-точность въ певнѣмъ степенѣ розвинутого дру-ка бралася охотѣ до працѣ бдѣповѣдѣи и свѣ-дома сѣль фанансовыхъ молодѣсть доводила до пожаданого успѣху.

Дѣло розходчѣеся въ только на-прямкахъ може только сѣла зложена довершити, — бд-завѣзимоъ про-те зъ просѣбою до цѣлого загалу въ интересѣ нашихъ дѣтей, для котрыхъ такъ дуже добра бажаемо, вступати въ члены нашего Товариства численно, а не мѣше го-рѣчо просимо нашихъ мужѣвъ науки, чтобы сѣхотѣли ласкаво взяти удѣлъ въ працѣхъ ор-гану товариства, чтобы мѣгъ бутъ вѣрными образцомъ нашего руху на поли научно-пе-дагогическѣй и дидактичѣй.

Вступѣ въ члены товариства разъ на-всегда 50 кр. а выкладка рѣчна 50 кр. Всякѣй зголошеннѣ надсылати просимо на адресу:

Руске Товариство Педагогичное у Львовѣ, ул. Орменска ч. 4.

Рада державна.

323 засѣданнє палаты посѣвъ зъ 30 марта 1889.

Въ дальшой дискусіи надѣ школами на-родными пос. Ключъ и боронивъ Словѣнцѣвъ

противъ закидѣвъ гр. Вурмбрандта, будто-бы оны были непеоднаннымъ элементомъ для цер-кви. Потѣмъ обговорювавъ шкѣльництво въ Краѣвн, Стирѣи и въ Каринтіи. Въ сѣмъ по-слѣднѣмъ краю ледви учать дѣтей добре чи-тати по словѣнски, а хотѣ ординарнѣй и ду-ховенство стараються, чтобы дѣти бѣльше зна-ли по словѣнски, абы лучше могли розумѣти словѣнскѣй катехизмъ, однакъ шкѣльна рада краѣва лишае всео при давнѣмъ. Краѣвскѣй Словѣнцѣвъ завсѣгды будутъ вступатися за Сло-вѣнцами каринтійскими и класити до шкѣль-ной управы: Памятай на каринтійскихъ Сло-вѣнцѣвъ, котры стогнутъ подѣ ярмомъ шкѣль-ной рады краѣвой!

П. Айхгорнъ поставивъ резолюцію до правительства, чтобы застановилося надѣ вве-деннемъ бдѣвенно науки въ школахъ народ-ныхъ и евентуально такую науку въ бѣльшихъ громадахъ заводило.

П. Люццато (зъ клубу Коронвнѣго) заявляе, что бдѣ и его товаришѣ нѣколи не будутъ голосувати за змѣненнємъ науки въ школахъ народнѣй, противно, хотѣть неущкожде-ными заховати здобутку ostatnichъ десяти лѣтъ на поли шкѣльництва народного.

На внесеннє пос. Ручки замкнено дис-кусію. Яко генеральный бѣсѣдникъ противъ бюджета промовлявъ д-ръ Эдвардъ Зисъ, которо бѣсѣды ожидаю зъ великою цѣвао-стію, именно коли передѣ тымъ зложивъ урядъ ректора вѣдѣнского университета, чтобы мати болѣшу свободу въ выступленіи противъ ми-нистра просвѣты. П. министеръ, казавъ бѣсѣд-никъ, въ рѣшающей хвалѣ не сказавъ „такъ“ або „нѣтъ“, але несенными словами указувавъ на будучность. Атке-жѣ мусѣтъ знати, что нашѣй школѣ народнѣй нѣкого такъ не треба, якъ спокою, чтобы поодиновѣй элементы, котры тутъ содѣйствуютъ, до себе привыкли, чтобы мовѣ впривлѣсь въ себе взаимно. А не ска-завши сего слова, заохотивъ только все не-спокойнѣй элементы до борбы. Мы теперь зна-емо, что мусѣмо самѣй стояти въ той борбѣ, о котрой досягнѣти только дурѣвъ себе, а только фальшбѣвнѣи другихъ могутъ обманувати. Але мы вытравѣемо въ той борбѣ, котру ува-жаемо за борбу о правдиву великѣсть и бу-дучность нашего племени. Австрія три разы змѣняла основы своего народного шкѣльництва, а все по великимъ свѣтовѣмъ потрясенію: за Маріи Терезы по 7-лѣтній войнѣ, за Франца I. по французской революціи и въ р. 1869 по войнѣ зъ 1866 р. Яна-жѣ исторична подѣя за-ходитъ нинѣ? Нема нѣкого, хаба что гр. Таффе потребуе 20 голосѣвъ. Уже новѣля зъ 1883 р. пошкодила богато просвѣтъ народнѣй, давши можѣсть дѣтямъ въ 13 бѣтъ и 14-бѣмъ роцѣ житя увѣличитися бдѣ школы. Такихъ увѣл-иченныхъ передѣ новѣлею було въ Долѣйшій Австріи безъ Вѣднѣ 13.000, а въ р. 1887 вже 25.000 и цѣфра тотѣ зростае що-року. А при-томъ все тѣжары не стали меншѣ, але навѣтъ болѣшѣ. Въ Бельгѣи въ р. 1884 настало клерикальное министерство и змѣнило въ своемъ душѣ устрѣй народныхъ шкѣль И отъ за оденъ рокъ знесено 2184 публичныхъ шкѣль зъ 45.000 дѣтей и усунуено 1047 свѣтскихъ учите-лѣвъ, а за те зложено 638 клерикальныхъ шкѣль зъ 1409 учителями духовными, зъ котрыхъ звижѣ 1000 не мали нѣякомъ квали-фикаціи. У Франціи за Наполеона III. була клерикальна школа, а якы въ результатѣ? Тѣеръ мусѣвъ картками розсѣрѣлювати генерацію, що вышла зъ той школы. По битѣвъ подѣ Се-даномъ въ нѣмѣцѣмъ войску все живѣи, вышшѣи зъ „ноганьскою“ школой Фридри-ха II, ууали на колѣна и дакували Богови церковному плѣснѣю; тамъ боролосъ нѣмѣцке выхованнє народу противъ французского, т. е. противъ безладныхъ шайокъ, що бояться ксѣндза, але не бояться Бога, что молятъся до монстраціи але не почитаютъ нѣ Бога нѣ своего цѣсаря. Се 20-лѣтнѣй результатъ шко-лы, веденой бѣзунтами и нѣшними монахами. Якъ маея говорити о борбѣ шкѣльництва зъ католическою церквою, то треба розважити ор-ганизацию церкви и еи тактику. Чтобы уле-кшити ширѣнє церкви по цѣлой землѣ, даея далекимъ мѣсямъ певнѣй диспенсы, улежнѣи, н. пр. бѣзунты въ Хинахъ въ початку XVIII. вѣку домагалися, чтобы хрещеный Китаецъ мавъ право до 30% брати чи приносити даль-ше жертвы своимъ божкамъ, при чѣмъ мѣгъ-бы сховати хрестіянъ подѣ бѣларемъ, такъ, що нѣбы-то оны не божковѣ але хрестови жертву приносятъ. Але въ хрестіянскихъ краяхъ и-ша метода: въ томъ самѣмъ часѣ писавъ оденъ бѣзунтъ до цѣсарского войска въ Бава-рію: „Палѣтъ, чтобы змѣдѣвъ таяла а ангелы ноги подѣ себе брала.“ Зъ Таролоу пришлѣ була петиція, что тамошнѣй учитель побѣраютъ персѣчно 165 зр. платнѣй, и держава допла-чуе 38.000 зр.; а зъ самѣмъ одномъ дѣцѣи ти-рольскомъ пошшло 35.000 зр. до Хинѣ на на-верненнє поганѣ.. Противъ науки борба да-ремна, неохота народѣвъ, интересы поодинов-ныхъ людей, могучѣсть першихъ правительѣвъ политики цѣзуютъ передѣ нею. Католичка церковь только въ гипотезѣ обѣймае цѣлый свѣтъ, а по правдѣ пануе только надѣ малюу частею его. Она не допускае абсолютной кри-тики фактовъ, что есть подѣставою слѣдженя

природу, і межі нею а наукою єсть неоспорима суперечність. Якій буде конець той борби, о томъ не може ніхто сумніватися, хто має змисл для великихъ законівъ всевітньої історії. (Беспод. пос. Зісн. прийняла тлумачи оплесками, правили-жъ оплесковъ тымъ не тлумачи.)

Походъ Стенлія до Еміна-паші.

Въ листі, датованомъ зъ 28 серпня 1888 р. зъ острова Буянета на рѣці Арувизі такъ описує Стенлія свій походъ, котрий розпочавъ ще 28 червня 1887 р. зъ Імбуджи надъ рѣкою Арувизі зъ 389 людьми, щоби відшукати Еміна-пашу, про котрого всяку чутку затерла була ворохобня въ Судані:

«Одъ самого початку походу виступали мѣсцеві мешканці всюди ворожо, падали свої села, нападали на насъ і рубили всякій можливий трудності. Мимо того походъ поступавъ черезъ три недѣлі безъ спочинку і безъ стратъ на передѣ. Зъ початкомъ серпня 1887 р. дісталися ми до якогось величезного пралѣса і теперъ розпочалися страшні злидні. Двохъ людей утєкло а кількохъ померло. Дня 13 серпня прийшли ми до села Ауръ-Сибіа. Мешканці села ставили опіръ і убили п'ять людей загрозливими стрѣлами. Въ околиці волючилися торговельники невольниками а длатого треба було держатися ближше рѣки Конго, щоби зъ ними не стрѣтисся. А все-таки стрѣтилися ми дня 31 серпня зъ караваномъ невольниківъ підъ проводомъ Угарови, котрий страшно опустошивъ бувъ великій шматъ землі. Онъ підходить умисно до насъ, очевидно зъ злою гадкою, а длатого треба було зъ нимъ порозумѣтися. Зъ нашихъ людей згинуло було 56 Сомальцівъ а 5 Суданцівъ припали на ноги і не могли далше вти. Угарова казавъ заплатити собі по 5 доларівъ за голову і піднявся насъ живяти. Дня 18 вересня відлучилися ми відъ Угарови і насъ о-сталось лише 268 людей. Ми прийшли до краю кровожадного начальника племенъ Калінга. Настали чотири страшні недѣлі, котрихъ ніхто зъ експедиції, бѣлий чи чорний, не забуде: 55 людей згинуло зъ голоду, ми живились ягодами, горіхами і грибами; одіжъ людей зовсімъ облетѣла, ми вийшли зъ сѣхъ сторіжъ правдивимъ дѣдами, а зивидѣли такъ, що не були въ силѣ нести далше нашу лодку і товари. Отже я лишивъ лодку і товари підъ дозоромъ лѣкаря Парка і капітана Нельсона а самъ зъ 173 людьми поїшовъ далше. Край бувъ зовсімъ спустошений. Арабскі торговельники невольниками не лишили ані одною хатини цѣлою, а що ще осталось, то вицпили саомі. Середъ страшного голоду вили ми безконечнимъ лѣсомъ і вимарили такъ, що лише шкура та кости були на насъ. Люде не хотѣли вжити, що лѣсъ обкочується і почали бунтуватися; де лишъ удалось, продавали карабини і амуницію за кілька шукльовъ кукурузъ. Не помагали ні просьби ні сварки і я мусѣвъ приказати повѣстити двоохъ найбільшихъ ворохобниківъ въ очакъ цѣлої експедиції. Ажъ до 6 будни вили ми темнимъ пралѣсомъ по-підъ дерева на 180 стѣпъ високої, зарослій доломъ майже недоступною гушавиною і тернємъ. Всюди було повно на-півъ згивлихъ лежаківъ, всюди повно мурашокъ і комахъ всякого рода і барви, а зъ деревъ роздавалися голоси малюпъ і шимпанзівъ. Іногдѣ налякавъ насъ слонъ, підъ котримъ трѣщало дерево. Въ тій гушавині засѣдали на насъ карлики зъ племені Вамбулі зъ своїми загрозливими стрѣлами, а іногдѣ стоявъ якъ стовпъ недвижимо якийсь ізъ рослыхъ мѣсцевихъ мешканцівъ зъ піднесенимъ кошикомъ, готовий кожоду хвалѣ когось зъ насъ поцѣлти. Въ лѣсѣ було такъ душно, що ажъ не можна було вдихати, свѣтло сонця вѣкло туди не заходило, а майже до дня падавъ дощъ. Такъ вили ми цѣлими тижнями тою темрявою, голодній і ледян живій, бо кожного мучила пропасниця. Нарештѣ лѣсъ почавъ ставати рѣдший і 10 грудня вийшли ми зъ него на широкий степъ зарослій густою травою. То-жъ то була радість! Ми скакали і перевертали по травѣ зъ радости і кудалися въ свѣтлѣ сонця. Вѣс набрали зновъ одваги. Ми станули въ краю короля Мадамбонія і вислали для него подарунки, а на другій день сподѣвалися відповіди відъ него. Але ледян на другій день стало свитати, якъ насъ розбудивъ крикъ воєнний. Ми вислали свого товмача, але той заразъ вернувъ і сказавъ, що єго повитали стрѣлами і сказали, що Мадамбоні велѣвъ насъ прогнати Розпочалася битва і тянулася два дні. Середъ борби добилися ми на выжину і тутъ стали спочивати. Въ опустѣлыхъ сѣлахъ покрѣпились ми здорово мѣлонами, бананами і виноградомъ, набрали курей та козъ, порѣзали, покекли і поварили. Вѣс ми прийшли теперъ до себе і якъ бы якимъ чудомъ всѣхъ насъ пропасниця покинула.»

Нові настали труднощі, коли експедиція прийшла надъ озеро Альберт-Ніанза (на полудне відъ Вадалаа, провинція Еміна-паші). Мѣсцеві мешканці не хотѣли заключити зъ подарожними дружбы, не виступали ворожо, але й не хотѣли дати нічого, навѣть води напиться, і не брали ніякихъ подарунківъ. Прийшло було навѣть до бійки, а що Стенлі мавъ мало амуниції, то мусѣвъ вертатися назадъ на послѣдню стацію. Зъ-воденъ виславъ вінъ одного офіцера і 100 людей до доктора Парка і капітана Нельсона. Въ сю пору занедужавъ бувъ Стенлі і ще не зовсімъ подужавъ, коли по 47 дняхъ Паркъ і Нельсонъ насібли зъ товаришами і лодкою. Зъ 38 людей, що лишилися були зъ Паркомъ, осталось лишъ 11. «Дня 26 цвѣтня 1888 — пише Стенлі — зайшли ми були зновъ до краю Мадамбонія і снмъ разомъ заключили вже зъ нимъ дружбу, а за єго прихѣтромъ поїшли і другі начальники племенъ. Теперъ вже давали они намъ даромъ курей, коровъ, овець, козъ, такъ

богато, що ми жили якъ въ раю. Одного дня прийшли до насъ мешканці зъ Кавалі і сказали, щоби ми вили зъ нами, бо якийсь бѣлий, именемъ Малевъ, лашавъ у ихъ началъника якийсь чорний пакетъ для мене. Другого дня поїшли ми зъ нами і я діставъ тамъ письмо відъ Еміна. Еминъ дождався бувъ — такъ оповѣдає Стенлі — що вінъ їде до него і выѣхавъ бувъ парохомъ на озерѣ Альберт-Ніанза ажъ до Кавалъ. Вѣс жителѣ повѣстили передъ нимъ, осталась лише жѣвка начальника племені Ніямасѣвъ і відъ нею то дождався вінъ, що Стенлі вѣс въ краю Мадамбонію. Лашавъ отже у нею письмо до Стенлія датоване 26 марта 1888 і просивъ єго, щоби вінъ чекавъ на него тамъ, де то писмо буде. Дня 26 цвѣтня попливъ офіцеръ Джефсонъ лодкою до Мзвы, полудневої стації Еміна, і тутъ повитала єго залюга Еміна зъ великою радістю. Въ три дні поїзавъше побачивъ Стенлі на озерѣ парохомъ кедива, котрихъ Еминъ мавъ ще кілька, а вечеромъ о 7 год. вивавъ вінъ уже Еміна і Італіяця Касатію. Була се дуже трогача стрѣча, всѣ три сидѣли до пѣзны вночі і раділи. Еминъ остався у Стенлія ажъ до 25 мая і радівся, що робити. Онъ бувъ-бы радо вертавъ зъ Стенліємъ, але не знавъ способу, якъ забезпечити своє войско і 10 000 жѣвнокъ та дѣтей своїхъ воаківъ. Самъ не хотѣвъ вертати, а своїхъ людей не хотѣвъ такожъ самихъ оставити. «Я мусѣвъ-бы вимъ лишити оружжя — казавъ вінъ — а тогдѣ наставъ-бы неладъ, кождий хотѣвъ-бы бути проводиремъ і онъ самі білясь-бы мѣжъ собою. Я мущу лишитися. «Касаті сказавъ такожъ, що лишиться зъ Еминимъ. Оба они мають повну надѣю, що будуть въ силѣ Вадалаа удержати. Стенлі не мѣвъ змѣнити ихъ рѣшенія і почавъ вертатися. Дня 16 червня вийшовъ вінъ зъ крѣпости Бодо зъ 111 Заанбарцями і 101 египетскими войками Еміна; 10 серпня ставъ зновъ въ таборѣ Угарови. 17 серпня стрѣтався зъ Боніємъ, що ішовъ єму на поміжъ. Боніи остався зъ цѣлою своєю експедицією самъ одинъ і стративъ всѣ товари. Стенлі пише: «Я майже нагій і безъ всякого провіанту въ серединѣ Африки; половина зъ моихъ людей погинула; два капелюхъ, флягелева сорочка, чотири пари чобѣтъ — отъ і все майно мое. Вертаю назадъ до Еміна-паші і выберу иншу дорогу...»

Дописи „Дѣла“.

Зъ Кракова.

[Концертъ въ честь Тараса Шевченка.]

Вечеромъ въ память і честь Шевченка устроений дня 1 н. ст. цвѣтня въ Краковѣ у-дався підъ кождимъ взглядомъ, а черезъ те і сповнивъ въ цѣлости задачу, яку на него поклада молодѣжъ руска въ Краковѣ. Значѣ-ня єго не було такъ, якъ підсказува «Черво-ная Русь», — не була тутъ ніяка заоружка нерозлучно звязи молодежи польской та руско-ю, ані поле взаимной адорації. Краковска «Академія Громада», що по роцѣ вѣтнована свого на стѣлѣ розвинулася, що змогла здо-бутися на торжественный вечерокъ, хотѣла прилюдно першій разъ выступити передъ пу-бликою мѣста; хотѣла заявити передъ нею, яка мета рускои молодежи і якій у нею дум-ка; хотѣла вкѣнци показати їй, яку силу по-сѣдає Русь наша на полі мѣстна і поезіи. Выразъ гадокъ своихъ і змарины знайшла она въ поезіи Тараса і въ житю єго — єму при-святила она сей вечеръ. Въ промовѣ вповѣвъ все те голова «Академ. Громады» тов. Нав-роцкій.

Публика і праса тутешна вднесили дуж-же симпатично якъ до нашего народного гѣні, такъ і до самой молодежи рускои. Въ сали по береги заповненіи бачили ми на нашѣмъ празнику ректора университета д-ра Касар-ка, професорівъ д-ра Цоля, д-ра Стопаньского, д-ра Исакрицкого і др.; являся делегаты на-мѣстничества п. Кучковскій, манифестуючи вы-разно, що «яко Русинъ хоче бути зъ нами при нашѣмъ тѣмъ святѣ»; князь-епископа Ду-наевского репрезентувавъ єго секретарь, було багато собі зъ польскою аристократією, — тільки чи не за мало було родичъ тутешныхъ рускихъ, хотъ за те многи замѣщевъ Русины, почуваячися до святого обовязку бути на ве-черку, прислѣли ажъ зъ Балю, Дебницъ та Освѣнцима. Въ тѣмъ лежало друге важне за-данье вечера нашего: ми хотѣли-бы, щобъ Громада наша вироблювала собі якийсь такий впливъ на роданы рускій, замешкалій въ Кра-ковѣ; ми хотѣли-бы сполучати ихъ та скоорди-нувати, щобъ они не забували на матѣрь свою, свого не цуралися. Чи осягнемо сю цѣль, годѣ нинѣ намъ уже напередъ судити... може не мале заинтересованье справою нашою мѣжъ публикою тутешною учинить що на рѣкѣ збудується родины рускій численнѣше на те свято народає!

Крімъ сего выпадає намъ піднести, що на вечерницѣ нашій насібло поважне число писемъ і телеграмъ зъ рѣзнихъ сторіжъ Га-личини, зъ Вѣдъ, зъ Петербурга, зъ Швай царіи, навѣть зъ Америки.

Писемъ і телеграмъ насібли:

36 Львова: 1) Одъ товариства «Про-свѣтъ»; «Хто въ родній святкує память апо-стола правды і волѣ, той сповняє лишь свій довгъ, поминаючи память безсмертного Кобза-ря въ семей великой. Хто-жъ на чужинѣ не забуває народныхъ святощѣй, той являє дѣло великй патріотичне. Слава-жъ Вамъ, молоді соколы, що заснували Громаду се-бѣ то Свѣ-слесену въ давній столиці Іггаловѣвъ, котрій говорили по рускы. Зберегайте-жъ і далше въ чужинѣ народній идеалы, зѣщайте побра-тимоу народовъ, що слава Руси-Украины стала вже головною і правдивою, якъ Господа слово, та щѣ нѣка сила зъ свѣтѣ не зумѣ-свинити просвѣтлого і національного змаганя Руси-Украины! Слава Вамъ, що і надъ Ви-

слоу заспѣваєте сегодня народну пѣсню: «Ще не вмерла Украина!» — 2) Одъ тов. «Рускои Бесѣды». — 3) Одъ редакції «Дѣла». — 4) Одъ львовскихъ богословѣвъ. — 5) Одъ «Ака-демичного Братства». — 6) Одъ молодежи рускои гимназій. — 7) Одъ тов. Братной По-мочи политехникѣвъ у Львовѣ: «Святкуєте память найбільшого Вашего народного укра-инского поэта Тараса Шевченка — святкує-те память Того, котрий першій загворивъ до Васъ правдивою силою поезіи, рѣдкимъ Ва-шимъ словомъ, розносячи гомѣи правды і науки, вѣлѣности і братерства! Мы, товаришѣ, въ сѣй такъ урочистій хвалѣ по разѣ першій въ городѣ, зъ котрымъ вяже насъ тѣлько гадокъ зъ нашої мѣншости, шлемо Вамъ щире жела-нье Вашего сповнення тѣхъ думокъ, які высѣ-навъ Вашъ поетъ, і щарій намъ привѣтъ!» — 3) Перемѣшля: 8) Одъ Русинѣвъ пере-мѣшляхъ і 9) Одъ перемѣшляхъ богословѣвъ. — 3) Станиславова: 10) Одъ выдѣлу тов. «Руска Бесѣда» і 11) Одъ Русинѣвъ гимназій станиславовскихъ. — 3) Коломый: 12) Одъ коломыйской молодежи гимназійной. — 3) Тернополя: 13) Одъ «Рускои Бесѣды». — 3) Калуша: 14) Одъ мѣщанъ калускихъ. — 3) Дрогобича: 15) Одъ Петра Погорец-кого. — 3) Васильковецъ: 16) Одъ Брылин-ского. 17) Одъ Русинѣвъ надъ кордономъ. — 3) Ропчиць: 18) Одъ д-ра Дольницького. 3) Вѣдъ: 19) Одъ тов. «Свѣтъ» і 20) Одъ богосло-вѣвъ народоуцѣвъ. — 3) Черновецъ: 21) Одъ тов. «Руска Бесѣда». — 3) Женева: 22) Одъ Мих. Драгоманова. Людмили Драгомановой, Василь Маслова-Стокова, Володм. Деборгій-Макрѣвичъ і Осипа Зелиньского. — 23) Одъ товариства молодежи «Polonia» въ Женевѣ. — 3) Петербурга: 24) Одъ Данила Мордовца обширній листъ, яко відповѣдь на высланный за-просны: «Велике і велике спасибо! Впов. товариству Академія Громада за єго щару прихильность до вѣчноя немертвельной памяти великого незаходного свѣтла нашої украин-ской мовы» — славного Тараса. Велика дяка Громадѣ і за те, що не забула вона і мене. Запрошуючи до себе на вечерницѣ въ память роковинъ смерти батька Тараса, котрого я знававъ колись живымъ і веселымъ і зъ влас-ныхъ устъ єго чувавъ реразъ живе слово — слово добра, правды і надѣй. Дуже бажавъ-бымъ поплинути до Васъ, милі Громадяне, на Вашій щирій вечерницѣ, та крыжѣ не маю, а буду зъ Вами у вечерѣ 1-го цвѣтня духомъ мовимъ і щирымъ сердцемъ... Нехай роете і цвѣте буйнымъ цвѣтомъ Ваша Громада. Не-хай цвѣтомъ правды і любови, цвѣтомъ нау-ки і праці на користь рѣдної землі. Не мов се слово до Васъ, а Того, котрого свята му-ченическа пѣснь лѣтає надъ Вами і стиха про-мовляє: «Хто матѣрь забуває, Того Богъ ка-рає...» — 3) Америки: 25) Одъ Русинѣвъ: «Духомъ зъ Вами!»

Коли-бъ хотѣвъ наводити всѣ телеграмы і писемъ (деякі досыть довгі) забрало-бы то дуж-же багато мѣста. Многі зъ нихъ мѣстятъ въ собі велику щирѣсть і глубокій гадки. О однеси-нахъ Русинѣвъ до Поляківъ натякають: писемъ Дав. Мордовца въ другій половинѣ своій, де вінъ нагадує погляды Шевченка на причину «Колѣвщизны» (въ передмовѣ до «Гайдама-ковъ») і промову одного щирого Поляка надъ домовиною Шевченка, — далше телеграма М. Драгоманова і товаришѣвъ, де сказано, що она урадувалася тымъ, що роковины смерти Т. Шевченка будуть святкуватися прилюд-нымъ зборомъ въ старѣмъ польскѣмъ мѣстѣ університетскѣмъ, і выявлена гадка, що на-грунтѣ думокъ Шевченка про вѣлѣне братство мѣжъ народами а въ першій лѣни мѣжъ на-родами славянскими може прийти до згоди зъ польскимъ народомъ і єго колѣвниками по-середъ Русинѣвъ, — наконецъ письмо товари-ства молодежи польской въ Женевѣ, де ска-зано мѣжъ иншимъ, що «і польской молодежи вѣдучій по дорожѣ поступу Шевченка лишавъ велику заповѣсть: се праця для темного наро-ду, щобъ вырвати єго зъ тяжкой вѣковой не-долѣ, обтерти слезы, допустити до правѣ, на-лежнихъ. всякому чоловікови, тай вести до сонця правды і просвѣты...» Прекрасній і щиро-патріотичай писемъ і телеграмъ: відъ бо-гословѣвъ вѣденскихъ, відъ «Рускихъ Бесѣдъ» станиславовской, черновецкой і львовской, відъ мѣщанъ калускихъ, відъ товариства «Свѣ-тъ», відъ редакції «Дѣла», відъ молодежи рускои гимназій, і др. Въ кількохъ телеграмахъ нагадується пам'ятній слова Тараса «Щобъ усь Славяне стали добрыми братами і сына-ми сонця правды» а въ многихъ повторяються тѣлько иншими словами слова редакції «Дѣ-ла»: «Держимъ високо знамено Шевченка і вѣрмо въ тріумфъ святой идеи нашої... Ще не вмерла Украина!» і слова вѣденской «Свѣ-ты»: «Наукою, працею і пожертвованьемъ возобновимъ нашъ тихій рай. Вже свѣтає... встають мѣлони... оживе Украина!»

Хоры рускій, соловѣй утворы Лисенковій, поезія Шевченкова, були для публики зовсімъ зрозумѣлій і нравили їй до вподоби. Се у-твердило въ насъ пересвѣдчене, що єсть у насъ велика сила і варто буде потрудитися, щобъ на-рѣкъ ще красшій бувъ результатъ.

Билеты на вечерокъ всѣ майже були розпродані. Доходъ brutto доходивъ до 300 зр. Выдатки вынесла около 165 зр. Великій до-ходъ, якого ми не сподѣвалися, обертаєся вы-ключно на збѣльшенье бібліотека нашої а часть даємо до касы добродѣльного товариства а-кадемічнѣмъ Взаимноу помочу тутешной. Дохо-ду netto было 138 зр. 51 кр., зъ того для на-шої громады припало 92 зр. 34 кр.

Що-до артистичной части вечера муси-мо признати, що бувъ се одинъ зъ першихъ сегоднѣшнихъ краковскихъ концертѣвъ. Коро-вою вечера були сѣбѣ п. Евг. Гушалевица і декламация п. Желозовского. П. Гушалевицъ далеко поступавъ зъ своимъ голосомъ. На-бравъ такой вираны і рутини, що порівнува-но єго тутъ зъ Мышугу. Спѣвавъ: «Менѣ од-наково» і «Вечѣръ» Лисенка, а въ другій ча-сти концертъ арію зъ Моисеюшкой «Гальки»

П. Желазовскій, першій артистъ львовского Скарбѣвского театру, що зволивъ прийняти сабучасть въ послѣдній хвилѣ, декламувавъ по польскы двѣ поезіи такъ, якъ собі тѣлько можна бажати.

Другорядною точкою були хоры, котрі підъ управою п. Барабаша, диригента краковской консерваторіи, зъ житємъ і рутинною выко-нали: «Наша жизнь» Вахнянина, «Гуляшъ» Нержановского і «Закувала та свѣа возула» Нѣщынського. Trio Saint-Saens'a на фортепьянъ скрипки і виолончелю выконали профессоры консерваторіи тутешной і одна зъ першихъ ученицъ знаменитого польского композитора п. Желенского. Она грала такожъ полонезъ Шопена. Павѣ Свѣкленчова спѣвала арію рус-ку «Бурлака» зъ вервою і безъ пересады, че-резъ що арія не стратила свого характеру народного і зробила на слухателѣвъ миле вра-жѣнье. Замѣсть павѣ Выберовичевой, котра въ остатній хвилѣ подала звѣстку, що за-длѣя тяжкою недугою не може выступити на кон-цертѣ, декламувавъ по рускы тов. Давровскій Шевченкову поезію «Думы мои». Сю поезію розумѣла публика польска добре. Вагадѣ всѣ підносили нѣжність чувствъ і гарный языкъ руско-украинскій.

Цѣлѣсть вечера була хороша і полиши-ла миле вражѣнье въ сердци кождого. Привы-нялась до сего і красна сали Товариства вза-имныхъ убѣзпечень, въ котрій вечерокъ від-бувся. Не мало присуужився «Академ. Грома-дѣ» въ устроений вечера тутешній артистѣ-рѣзбаръ п. Ст. Левандовскій. Поминаючи вже-тѣ, що вінъ заявивъ спровадженнямъ і вѣдлѣ-нямъ бѣсты Шевченка, мали ми въ нѣмъ велику велику поміжъ всюды тамъ, де выма-гала потреба зносити зъ людьми выступаю-чи по концертахъ. Підносимо се зъ повнымъ для п. Левандовского признаньемъ.

Зъ Збаражчини.

[Въ справѣ передвыборного збору въ Збаражжѣ.]

Хвальна Редакція! Въ чч. 45 і 55 «Дѣла» уміщени дописи дотыкающій збрани передвыборного въ Збара-жжѣ. Позаякъ перша єсть недокладна а друга неправдива, то просимо о помѣщенье отегого сprostованья:

Передовѣсьмъ не було на збранню ані од-ного пососора, офіціалста дѣворского або жи-да. Запрошеніи були выключно самі селяне і п. Тадей Федоровичъ, властитель дѣворъ Кле-бановицъ, котрий діставъ такожъ запрошенье відъ селянъ, скликующихъ збранье. Крімъ се-лянъ були присутні: комисаръ ц. к. старост-ва Ховцкій, начальникъ збаражской громады п. Держановскій, і завѣдатель дѣворъ Збараж-ки п. Соханьскій. Підвижше підчасъ нарады вѣй-шовъ до салѣ жидъ Зисерманъ, а коли на се п. Тадей Федоровичъ звернувъ увагу, то мѣ-щане збаражскій заявили, що се приклонникъ о. Свѣчиньского і намъ присланный, длатого полишено єго въ сали збору.

Зборы самі відбувалися спокійно і по-важно такъ довго, доки Семко і Іванъ Ви-севичуки, приславій подбѣю якъ жидъ Зисер-манъ о. Свѣчиньскимъ, не вмѣшалися до на-рады і не почали п. Тадею Федоровичеву ро-бата замѣтѣвъ несправедливыхъ і зъ правдою незгодныхъ. Тогдѣ доперва зрѣбався въ сама крикъ: «Нехай ся забарють», наслѣдомъ чо-го мусѣли они зъ кількома своими приклон-никами опустити салию збору, отже не усуну-лися відъ нарады добровѣльно, якъ то дошо-витель відъ Збаража неправдиво удержує. Не-правда такожъ, що були голосы за тымъ, що-бы о. Андрея Качалу і селянъ патріотѣвъ за-просити до нарады. Противъ сего бувъ-бы нѣ-хто не выступавъ, тымъ болше, що найбіль-шій патріотъ-селяне були при нарадахъ і они то збранье се скликали. Коли приклонники о. Свѣчиньского опустили салию, осталось 41 селянъ, котрі одиноголосно заявилися за п. Тадемъ Федоровичемъ, знающимъ зъ патрі-отизму і зъ заслугъ, які поклавъ въ повѣтѣ для добра селянъ, а коли меншѣсть опустила салию нарады, якъ то самъ дошовователь відъ Збаража удержує, то не могла меншѣсть вы-несити 50 членѣвъ, коли болшѣсть тѣлько 41 вынесла. Значна болшѣсть осталася въ са-ли, — меншѣсть отже могла вынесити ледян 15 членѣвъ. Если маємо теперъ двоохъ канди-датѣвъ до сойму, то вина въ тѣмъ выключно по сторонѣ о. Свѣчиньского, бо коли болшѣсть була за п. Федоровичемъ, то меншѣсть не по-винна була вже иншого кандидата ставити а о. Свѣчиньскій не повиненъ бувъ кандидатуру приймати. За о. Свѣчиньскимъ заявилися тѣль-ко селяне зъ кількохъ сѣлъ, а за п. Тадемъ Федоровичемъ цѣлій повѣтъ, бо були то се-ляне найбільше впливовій збъ всѣхъ сторіжъ повѣтъ, починавши відъ Березовиць малюю ажъ до Коршавки, відъ Кошлякъ і Гуличовѣвъ ажъ до Богданѣвъ.

О. Свѣчиньскій говоривъ по смерти бл. п. Качалы, що буде підбитрати кандидатуру п. Т. Федоровича, яко доброго патріота, а самъ буде кандидувати въ Гусятинѣ. П. Федоро-вичъ єсть теперъ такимъ самымъ, якимъ бувъ передъ кількома мѣсяцями, а селянъ вінъ не від-повѣвъ на условія, ставлені єму доперва те-перъ о. Свѣчиньскимъ, то длатого, що условія можуть єму ставити передъ всѣмъ выборцѣмъ і комитетъ выборчий, а не о. Свѣчиньскій.

Наведені тутъ обставины доказують, яко-го оружжя уживають противники п. Т. Федо-ровича.

За комитетъ передвыборчий: Теодоръ Цяхъ, Василь Лубянецкій, Теодоръ Заяч-ковскій. [Примѣтка Редакції. Зъ обовязку дневникарского мѣстною се спростованье, да-ючи волю слова кождѣй зъ обохъ сторіжъ. Замѣтимо відъ себе лишъ одно: Сказанье въ сѣмъ «спростованью», що «о. Свѣчиньскій не по-виненъ кандидувати», коли болшѣсть на збо-рѣ була за п. Т. Федоровичемъ, не має ра-ціи. Радія була-бы тогдѣ, коли-бъ комитетъ бувъ установлений центральнымъ комитетомъ

выборчимъ и болѣе того комитету кандидатуру порѣшила. До нѣтъ се не наступило, то-жъ и замѣтъ, учиненный о. Свѣтскому, есть безосновный.]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчера велась дальшая дебата надъ бюджетомъ министерства торговлѣ. При титулѣ „ген. инспекція зѣлѣнничѣ“ зажадалъ пос. Зигмундъ обвиненія тарифовъ особовыхъ. Козловскій домогався обвиненія тарифа для перевозки продуктовъ а особливо домогався бдѣ зѣлѣнничѣ державныхъ, чтобы они змѣнили свою политику тарифову. Крайцъгъ промовлявъ въ корастѣ дюрнаментовъ при зѣлѣнничѣ державныхъ а по его бесѣдѣ ухвалено сей титулѣ. При титулѣ „служба цеховничѣ“ зажадалъ пос. Гевера скликавша анкету для реформы сен. справы. При титулѣ „почты и телеграфы“ зажадалъ пос. Крайцъгъ, что директориамъ почтъ признано за велику власть, такъ, что они влияют на пбѣластныхъ собѣ урядниковъ при выборахъ. Онъ домогався также зѣлѣнничѣ платѣ для урядниковъ почтовыхъ. При концѣ засѣданія интерпелювавъ ще пос. Айхгоръ президента министровъ, чи ему зѣлѣнничѣ жалоба зѣлѣнничѣ трамвайныхъ у Вѣднѣ и чи прикаже бдѣ въ сѣй справѣ зрѣбати слѣдство? На томъ закончено засѣданье.

Въ комисіи бюджетовой промовлявъ пос. Гнѣвошъ въ справѣ пропинаційной и доказувавъ, яку велику шкоду зрѣбати Галичинѣ дотычній проектъ. Онъ жаловався на то, що ему роблять за его выступленье противъ сего проекту тяжкій замѣтъ, хочъ бдѣ хотѣвъ бути лишь безостороннимъ и думать, что въ комисіи може каждый промовляти пбѣла своего пересѣдченя. Бесѣдникъ выступавъ также противъ сойму, котрый, поминаючи автономію, зрѣбавъ зѣлѣнничѣ першого шинкаря. Мнѣ. Залескій и пос. Гавнеръ сказали Гнѣвошю, что его жалъ не належать передъ комисію и сѣтъ неоправданъ. Герберъ не годився на назву „д. к. дирекція пропинаційна“ и доказувавъ, що вже та назва може вложити на державу тяжкій сѣтъ и дѣтото домогався бдѣ дѣлѣхъ застереженъ.

Въ колѣ польскѣмъ бдѣгралася вчера цѣла сцена, стояча въ звѣтъ зѣ справѣ окупна права пропинація въ Галичинѣ. Пос. Яворскій скликавъ зѣлѣнничѣхъ неподждано членовъ кола на засѣданье и предложивъ имъ внесенье, чтобы посла Гнѣвоша выключити зѣ кола, бо бдѣ зрѣбавъ солидарность, промовляючи въ комисіи бюджетовой противъ пропинація. На то бдѣговѣвъ Гнѣвошъ, что бдѣ того внесеня не понимавъ, бо статутъ кола дозволяють каждому послѣзю промовляти послѣзю своего пересѣдченя зѣ выимкою хѣба лишь въ пбѣлѣ палатѣ. Онъ не зломивъ солидарности, бо прѣдѣ кола не заказало ему промовляти въ комисіи, а коли своего часу поставивъ въ колѣ въ сѣй справѣ внесенье, то кола не дало ему нѣякой дерективѣ; онъ жалѣ одакоже, что промовлявъ въ комисіи, хочъ зрѣбавъ то въ найлѣпшѣмъ пересѣдченю въ интересъ краю. Послы Леваковскій и Вайгнѣръ промовляли противъ выключеня Гнѣвоша а Абрагмовичъ поставивъ внесенье, чтобы кола высказало лишь свой жалъ зѣ причины поступованя Гнѣвоша. На внесенье кн. Чарторыйского бдѣложено засѣданье до нѣтъ.

Въ угорскѣй палатѣ послѣзю ухвалено вчера по промовѣ гр. Юл. Андассога §. 25 закона войскового а нѣтъ бдѣговѣвъ дальшѣй дебаты. Здавъ, что новый законъ войсковой будѣ ще сего тыждня санкціонованъ. Бранна на Угорщинѣ розбѣжася доверѣя 10 мая, бо тамъ инструкція для властей можуть выдаватися доверѣя по санкціонованю закона.

До „Dzienn. Pol.“ доносятъ зѣ Вѣднѣ, что незадовго мае правительство занята въ весьма важною и дуже великою операцію финансовою, до котрой законъ о льсахъ есть лишь вступомъ. Розходяться именно о зѣлѣнничѣхъ дову державного и оконвертованье его при помощи 2½-процентовой позички преміюванъ. Починъ до сѣй операція мавъ подати якійсь львовскій жидъ, Шренцель, „уродженый финансистъ“, котрый вже бдѣ давно поновяся зѣ своимъ пляномъ, але не мѣгъ его вѣдѣ примѣтити, ажъ ось недавно зрѣблено у Львовѣ складку и выслано его до Вѣднѣ. Тамъ бдѣ предложивъ свои планы д-рова Смольцѣ, Рапапортовѣ и Водницкому, а бдѣгавъ готовивъ ще другій, новый планъ, котрый достався до рукъ, мнѣ. Дунаевского и давъ починъ до згаданой операція. „Dzienn. Polsk.“ подае въ вѣтъ зѣ всякимъ застереженемъ.

Законъ, послѣзю котрого сенатъ французскій мае въ дѣлѣхъ случаяхъ выступатьъ яко трибуналъ судейскій, ухвалила палата послѣзю вымо сильной оппозиціи буляжистовъ 318 голосами противъ 205. Въсѣтъ, будѣ-бы французске правительство зажадало бдѣ белгійского выдана Буляжера не подтвержѣеся. Также неправдою есть, будѣ-бы Буляжѣ думавъ вынесѣеся зѣ Бруксѣлѣ до Швайцаріи. Онъ самъ сказавъ, что побѣстане въ Бруксѣлѣ ажѣ до червня, а бдѣгавъ выѣде на пбѣлѣ. Але мае бути фактомъ, что въ Бруксѣлѣ переговорывавъ Буляжѣ зѣ кн. Викторомъ Наполеономъ.

Утеча Буляжера зѣ Франціи выкликала навѣтъ въ Россіи дуже некорасте для него враженье. „Новостѣ“ называють его политичнымъ шарлатаномъ, котрый дѣйствию стрѣмѣвъ до того, чтобы повалити теперѣшнее правительство у Франціи. „Гражданинѣ“ называе его утечу политичною похѣбкою, а „Нов. Время“ каже, что утеча его есть доказомъ, что бдѣ не мавъ чистой совѣсти.

Въ сенатѣ римскѣмъ бдѣговѣвъ Криени на интерпелляцію въ справѣ абессинскій такъ: Нема вже сумнѣву, что неугъ абессинскій

померъ. Одступивши торѣкъ бдѣ Саати, страшивъ бдѣ бувъ всю свою повагу и хотѣвъ эн зѣловъ бдѣискати черезъ войну зѣ дервишами. Збуривши Годжамъ, хотѣвъ бдѣ выпасти на Шоу, але грѣзне становаше короля Менелика здержало его бдѣ того. Онъ звернувся бдѣгавъ противъ дервишѣвъ а тѣ побѣди его и зрѣбили ему конецъ. Зѣ вашою стороны было-бы нерозумно уступатися теперъ зѣ зѣ Массавы. Чи нѣтъ теперъ мѣшатся до справъ абессинскихъ, годѣ рѣшити; ситуація есть вѣрвѣдѣ дѣже користна, силы неуга зѣловѣмъ разбитѣ, Асмара безъ всякогъ обороны, але розумъ наказуе поступати розважно. Коли-бъ показався якій выразній користи, то Италия повинна ихъ загортати, але поки-що, треба то лишити правительство, коли и якъ схоче оно въ сѣй справѣ поступити.

Зѣ Абессиніи надходять вѣсти, что король Менеликъ хоче при помощи Италиі засѣсти на Абессинскѣмъ престолѣ а за помощь одступити Италия Асмару, мѣсто и область на захѣдѣ бдѣ Массавы, о котру Италия вже давно старася. „Italie“ доказуе, что Италия не думаетъ окуповати цѣлою Абессинію а хоче лишь, чтобы край сѣй розвивався пбѣдѣ еи протекторатомъ.

НОВИНКИ.

— Загальні збори членовъ „Руской Бесѣды“ у Львовѣ бдѣбулися въ понедѣлокъ вечеромъ пбѣдѣ проводомъ посла Романчука при численній участіи членовъ. Ширше справозданье зѣ тѣхъ зборѣвъ и основній рефератъ д-ра Евгѣнія Олесницького про станъ руско-народного театру, подамо пбѣдѣйше.

— Вѣчальне-декламаторскій вечерокъ въ честь Т. Шевченка въ гимназіи бережанскѣй бдѣбувся дня 7 н. ст. цѣтъня. Вѣтунне слово выголосивъ профессоръ п. Н. Вачинскій, а потѣмъ наступили продукціи учениковъ. Оркестра бдѣгралъ: „Ouverture de Belmonte et Constantz“ композиціи Меркаданта и „Маршъ Ракоціи“. Хоръ пбѣдѣ проводомъ ученика зѣ VIII-ой класѣ Л. Курмановича бдѣсѣгавъ дуже гарно: „Думку“ Шевченка зѣ музыкою Ис. Воробкевича, „Закувала та сива зозуля“ Нѣщынського и „Ой чого ты погорѣло“ композицію Морозенка. Одинъ ученикъ бдѣгравъ на цитрѣ „Routourig“ Василева. Мѣжъ продукціями вокально-музыкальными два ученика бдѣклѣмывали: поезію М. Максимовича: „На похоронѣ Т. Шевченка“ и Шевченковъ „Заспѣвъ“. Вечерокъ бдѣбувся заходомъ и коштомъ Русинѣвъ-учениковъ зѣ VII-ой класѣ и удалъ дуже красно. Годи-лось-бы, чтобы въ каждой гимназіи у всѣхѣхѣ Галичинѣ ученики Русины обходили такіе концерты въ память Т. Шевченка, якъ польскій ученики святкують память Адама Мицкевича.

— Величавый концертъ на зѣлѣнничѣ фонду на памятникъ Вол. Барвѣтського бдѣбудѣеся, якъ мы вже доносили, въ пятницу д. 12 н. ст. цѣтъня въ сѣлѣ „Народного Дому“. Цѣны вступу на сей концертъ поставивъ комитетъ дуже низкій: фотель 1 зр., крѣсло 60 кр., партеръ 40 кр., галерія 20 кр. Початокъ точно о год. 8-бѣ. Билеты продаються въ „Народной Торговлѣ“ и въ „Руской Бесѣдѣ“ а въ день концерту при касѣ.

— Дирекція Карпатскои Крамницѣ въ Яблоновѣ — якъ намъ доносятъ зѣ тѣхъ сторѣвъ — рѣшила отворити въ Коломыши свой магазинъ для крамницѣ. Мае се наступити уже въ короткомъ часѣ и зарадѣ Карпатскои Крамницѣ почавъ уже вести переговоры о наемѣ умѣщеня. Помагай Богъ! — чтобы вже разъ рускому народови выдѣбутился зѣ жидѣвской кишѣи!

— Епѣлогъ студентского вѣча у Львовѣ. Сенатъ львовского университета завѣзавъ бувъ вчера на 11 год. 7 студентѣвъ, чтобы имъ дати публичну нагану за участь въ вѣчу студентскѣмъ. Щобы не наразитисѣ на новѣ демонстраціи, выбравъ сенатъ очевидно таку пору, коли студенты по бѣлѣшій части порозѣздили на свѣта. Зѣ завѣзаваныхъ явилосѣ отже лишь 4 а крѣмъ того зѣбралосѣ було на коридорахъ университета около 100 другихъ студентѣвъ, котры пбѣдѣгавъ того, коли ректоръ д-ръ Пенцѣгъ бдѣгитывавъ вырокъ сенату, почали свистати и сѣгивати, словомъ, устроили сенатовѣ котачу музыку.

— Якъ „Америна“ доносило, завязалосѣ въ Джерзі Сіті дня 17 н. ст. марта новѣ руске товариство: „Братство взаимной помощи имени св. Петра и Павла“. До братства выписалосѣ поки-що 25 членѣвъ, якъ на початокъ, досѣтъ богато. — Дня 17 марта померъ въ Олѣгавѣ Тѣмко Единакъ, родомъ зѣ Черуки пов. грибовского, въ вѣцѣ коло 31 лѣтъ. Тѣло поклѣйного сѣрваджено до Шенандору и тамъ 19 марта похоронено. — Никифоръ Дедла, замѣшканный въ Шенандорѣ Па, пошукѣе брата своего Кипріяна Дедлу зѣ Ганчовѣ въ Галичинѣ. Кипріянъ мавъ передъ чотирма мѣсяцами прибути зѣ Галичинѣ до Америки, але слѣдъ его пропавъ. — Управителемъ филіи „Народной Торговлѣ“ въ Шамокахъ ставъ п. Михайло Копровскій. Полякъ Кароль Райсѣ зѣ Шенандору закупивъ собѣ въ Галичинѣ село Сведѣзну шляхетску.

— Про „мобилизацію“ въ Жидѣвскѣмъ повѣтъ знаютъ уже нашѣ читателѣ зѣ вчерашней дописи. На той темѣтѣ одержали мы сегодня зѣловъ кѣлѣхъ зѣвѣтокъ. Та „мобилизація“ — то перше важнѣйше дѣло ново-именованого ц. к. старосты въ Жидѣвѣцѣхъ п. Флехнера, знакогѣ зѣ Золочевѣ. П. Флехнеръ доставъ одного краснаго для порученья, чтобы 28 резервистѣвъ „wszelkiej broni“, котры въ своемъ часѣ не бдѣбули вѣрвѣ зѣ карабиномъ Манлихера, бдѣославъ послѣзю долученогѣ выказу до Стрыи. П. Флехнерѣ выдалосѣ мабуть данѣ ему порученье якимѣс оригинальнымъ — що то всего 28 резервистѣвъ?! — тожѣ, не богато роздумуючи, мобилизуе цѣлымъ своймъ повѣтъ, щось ажѣ зѣ ѣмдѣсѣтъ сѣлѣ, и пѣшѣхъ и кѣнѣюту. По сѣлахъ — гвалтъ: чи не война?! Резервисты сѣгивѣтъ то зѣлѣбницѣю, то возами, то пѣхѣтою на означенный день до Стрыи, на мѣсце збору, — а тамъ команда резервова только выбалунѣла очи! Очевидно, она бдѣдолася резервистѣвъ назавѣ до мѣлѣ. Що бдѣдній резервисты говорили, вертаючи зѣ Стрыи, того казати не буду, каждый догадаѣеся. А и. староста Флехнеръ? А що-жѣ бы? Нѣ-

чо! Незадовго мабуть приѣде до него порученье перевести нѣшого рода мобилизацію — то бдѣтъ тогда переведе еи лучше... на томъ поли бдѣтъ давѣ доказъ великои способности пбѣдѣгавъ своего урядованя въ Золочевѣ.

— Новѣ жерела нафты. На сѣлянскихъ грунтахъ въ Ивоничу, въ копальняхъ гр. Квицекого, докопався инженеръ Здановичъ за породою п. І. Гнѣвоша, бывшого редактора „Standard-u и Straz-nic-u“ дуже богатого жерела 30-процентовой ропы нафтовѣ. Показуеся, что копальнѣ въ Короснѣ, Римаковѣ и Ивоничу будутъ найбогатѣшѣ зѣ всѣхъ копальнѣхъ нафтовѣхъ. Въ Воли Ромборскѣй и Малиновѣцѣ въ короснѣвскѣмъ повѣтъ закупѣла спѣлка Косинскій и Яблонскій зѣ Рѣшева и Косинскій зѣ Стрыи новѣ поля нафтовѣ на сѣлянскихъ грунтахъ. Богатѣ жерела йоду и сѣрки въ Воли Ромборскѣй и Малиновѣцѣ кажѣтъ догадуватисѣ, что тамъ будутъ также богатѣ жерела нафты.

— Зѣмѣла назвища. Родина Орнштайнѣвъ а именно пп.: д-ръ Вильгельмъ Орнштайнъ, адвокатъ въ Бродѣхъ и его сыны: д-ръ Володимиръ Орнштайнъ конципиентъ при прокураторіи державной у Львовѣ, Иванъ Орнштайнъ докторандъ медицинѣ, Зигмундъ Орнштайнъ, нотаръ въ Товмачѣ и и его сынъ Станиславъ Викторъ, слух. правѣ, зѣмѣнили за призволенемъ наѣмѣстничѣва свое назвище на „Орскій“.

— Про дѣивно дужий организмъ людскій пишѣтъ зѣ Медики до „Газетѣхъ Перемыскѣхъ“. Торѣкъ въ осени на поляхъ въ Выковѣ знайшли два пастухѣ гарматну кулю и кинули еи на розложении огня. Куля выбухла и обохъ пастухѣвъ поклѣбчила: одному вырвала тѣло ажѣ до внутренностей, другому вырвала кусень чашки надѣ окомъ, такъ что видно було мозокъ. Обохъ бдѣвезено до шпитали перемыского. Першій пастухъ тамъ померъ, а другого выслано до Выкова въ тѣй гадѣцѣ, что за кѣлѣхъ днѣвъ умре. Отожъ той хлопецъ и досѣ живѣ. Рана почала материзувати, середѣ того хлопецъ вытягъ зѣ раны кусничокъ зѣ кулѣ, а потѣмъ то мѣсце заросло тѣломъ. Хлопецъ здоровъ, только головы не може въ долину схилити.

— Снаженный пѣсъ — якъ пишѣтъ до „Курієра Льв.“ — бувавъ черезъ три днѣ по Зборовѣ та сѣвѣднѣхъ сѣлахъ и покусавъ кѣлѣхъ людей, худѣбу и богатѣ пѣсѣвъ. Допрѣва третого дня убито того скаженного пѣса, а за нимъ другого, покусавого. Одному поклѣбченѣму хлопцевѣ выпалено раны и тѣ гояться, а одній дѣвчинѣ лишь приложено вату и рана пѣбѣ-то также загоѣеся... Впрѣчѣмъ нѣхѣто не дбае анѣ про поклѣбченыхъ, анѣ про пѣсѣвъ...

— Парний студенты приготавливаются до торжественного принятія студентѣвъ зѣ иныхъ краѣвъ, котры прибудутъ на выставѣ. Бѣтъ проектъ устроити пбѣдѣ той часѣ конгрѣсъ студентскій.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Громадѣ Пѣдкамѣнѣ удѣливъ цѣсаръ 100 зр. запомоги на внутреннѣе устроенье церкви. — Дирекція почтъ и телеграфѣвъ постановила бдѣкрыти въ осени рѣвночасно зѣ новымъ будинкомъ почтовымъ четверту филію почтову въ осередку мѣста при майданѣ св. Духа, коло лат. катедрѣ. — Кн. Адамъ Сапѣга прибувъ въ недѣлю до Вѣднѣ.

Надѣслане.

Свѣдѣцтво священника. Virgin въ Тироли. Ваша Багатороднѣсть! Я уживавъ вже бдѣ 6 лѣтъ швайцарскій пѣгулки антикари Рини. Брандѣ и они робили менѣ велику прѣслугу въ нестрапности. Я уживавъ ихъ проти катару жолудкового а также проти за слабыхъ бдѣходѣвъ; въ обохъ случаяхъ управивляли швайцарскій пѣгулки бдѣхѣтъ и и выказуиу сѣмъ мое повне удовольенье. Зѣ поважаемѣе: Матѣй Штамплѣ, свѣщенникъ. — Треба бути заведѣмъ осторожнымъ та брати лишь правѣдній швайцарскій пѣгулки антикари Риншардѣ Брандѣта а нѣякій подрѣбѣи.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 10. цѣтъня. Палата послѣзю ухвалила цѣлымъ законъ войсковой зѣ зѣмѣненя ми на Угорщинѣ §§. 14 и 49. Противъ закона голосовали лишь молодѣ-Чехи и антисемиты. При голосованю сконстатувѣвъ президентъ палаты потрѣбнѣ 2/3 части голосѣвъ.

Букарештѣ 10 цѣтъня. Катарджу зрѣкся утвореня кабинету а король поручивъ зложити кабинетъ президентѣво палаты послѣзю Фльорескови. До нового кабинету войдѣтъ мабуть члены давного кабинету.

Парижѣ 10. цѣтъня. Парляментъ мае бдѣрочитисѣ ажѣ до мая. Противъ Буляжера

не поробило правительство нѣякихъ кроковъ въ Бруксѣлѣ. — Умеръ тутъ славный хемикъ Шеврейль въ 103 р. житѣ.

Люксенбургѣ 10. цѣтъня. Мѣсто лагодѣтсѣа на завтра до торжественного повитаня кн. Нассавского.

Софія 10. цѣтъня. Радославѣва и Иванчева засудивъ судъ на рѣкъ вѣзницѣ за выступленье противъ князя.

Оповѣстка.

Довжикѣвъ Товариства „Академичне Братство“ ще разъ зывався, чтобы довѣгъ якъ найскорѣше бдѣдавали. Слѣ того найдальше до 1-го мая не зрѣблѣтъ, подаѣтсѣа ихъ имена безусловно въ часописѣхъ, а ели и то не поможе, выступѣтсѣа по 1-бѣмъ червни на дорогу судовѣ.

За Выдѣлъ Товариства „Академичне Братство“ у Львовѣ, улѣца Калѣча ч. 1. Н. Ганкевичѣ, заст. головы, С. Долыницкій, касієръ, П. Сабатъ, секретарѣ.

Надѣслане.

На 317 засѣданю рады державной зѣ дня 26 марта с. р. („Справозданье стенографичне“ сторона 11542) поважисѣа П. Т. посолѣтѣ гофратъ Василь Ковальскій назвати мене eine den Polen dienstbare Persönlichkeit.

Хочѣ бути грѣчнымъ, тожѣ коротко скажу, что то неправда! Я бо служѣ только моему краѣви и его добра едино бажаю! А що я Поляковѣвъ люблю, то не диво, бо Богъ и племена звѣзъ спонукѣе до такои любви каждого правого — зѣ ворогами, въ утилитарныхъ цѣлѣхъ, не звѣзаного — Славянина.

Въ Спасовѣ дня 6. 3. 1889. — Тѣмъ Ковальскій, посолѣтѣ соймовѣй.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 315-0

спеціальности и универсальнѣй средства французскіи и иншіи, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншіи фирмы оповѣшувѣнѣ.

Специалистѣ недугѣ дѣтинѣхъ

Д-ръ Антонѣ Вахтель

б. ассистентъ ягайлонского университета и першій секундарій клиникѣи и шпитали для дѣтѣ въ Краковѣ. Мѣшкае при улѣци Валѣвой ч. 11 I поверхѣ ординуе бдѣ години 3—5. 2880 3—4

Д-ръ Кирило Долыницкій

поселился яко лѣкаръ мѣскій въ Гологорахъ (пбѣдѣ Золочевѣмъ). 2891 3—4

Ново устроена торговля

пбѣдѣ фирмою:

„A la ville de Londres“

поручае на весняный сезонъ капелюхи, краватки, кофѣрики, маншеты, сорочки мужескѣй, скарпетки, рукавички, парасолѣ, палицѣ, выробы шкѣрѣаны розличного рода, мыла, парфумеріи, воды козельскѣй зѣ перворядныхъ фабрикѣ, также всѣлякіи приборы до подорожи въ найбѣлѣшѣмъ выборѣ по найпрѣстунѣнѣйшихъ цѣнахъ.

Зѣ поважаемѣе:

ЛЕОНѢ СТАРКѢ

у Львовѣ 2882 4—10

ул. Кароля Людвика, рѣгѣ Ягайлонской 3.

Свѣжій транспортъ

НАСѢНЬ

цѣвѣочныхъ и огородовѣхъ, одержала

Народна Торговля

у Львовѣ и еи филіи.

2889 Цѣнники даромъ и франко.

максѣ або зѣмѣлка лѣсий бдѣ 2.35 зр., до 6.75 зр., палицѣ зѣ крѣпѣлѣю, парасолѣ, бдѣ сонѣя, тѣлѣки рѣдѣи а такожѣе неперемѣлѣочѣ до 50 кр. Палицѣ до порогу, торби, торнистры до экскурзіи

ВѢ ТОРГОВЛѢ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

Львовѣ, Галицѣа ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Одинѣзка фабрика бѣлярѣвъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовѣ бѣлярѣы продаються, кулѣ, кѣи и всѣлякіи приборы. Бѣлярѣ обертанный зѣ нашѣи робѣтѣвъ, установленный въ реставраціи п. Ландесбергера, ул. Паньска, можна бѣжити.

2855 7—? Зѣ поважаемѣе:

Братѣ Андрашкѣ.

ОСТАНКИ СУКНА

на штаны, гарпѣтуры, наѣтъки и убрѣна малы.

40-годинниковъ зѣ лицѣтаціи

Гардерѣбѣ уживѣана и нова, дамскѣ и мужескѣ изъ великомъ выборѣ

2885 3—7 поручае

ОДИНОКѢ ЗАВЕДѢНЬЕ на ГАЛИЧИНУ

ЯЩИЩИНА

будынокъ театральнѣй у Львовѣ.

Броокхана Conversationslexicon въ 15-ти, а Meyer's Conversationslexicon въ 16-ти переплетеныхъ томѣхъ можна купити пбѣдѣ дуже выгодными условіями

Адресовати:

А. КРУЛИКОВСКІЙ, Львовѣ, ул. 2859 Зѣбликѣвѣа ч. 5. 10—10

Братѣ Андрашкѣ.

Славнѣй сухѣ

ДРОЖДЖѢ

зѣ фабрики

Ад. Иг. Мавтнера и Сыва

у ВѢДНИ St. Marx

на зближающѣ-ся свѣта

Великодній

поручае

Кароль Балабанѣ

у Львовѣ

пбѣдѣ Золотымъ Козутомъ.

Прѣшу о ласкавіи вчаснѣ

замовленя и о подаѣнѣ дѣя,

на коли маю выслати, чтобы

Выгодну позичку

можуть одержати самостійні особи, котрі мають порядне помешкання, стале, правильну платню або доходи, пр. промисловці, купці, урядники, офіцери, приватники, власники земель и т. п., після одност. одъ 100 зр. до 2000 зр. або особистий кредит на 6—8%, и можуть ен сплатити легко въ місяцяхъ або чвертьрочныхъ ратахъ при помочи переказу почтового.

На перухомости при интабуляції 4½—5% на колькократну а-мортизацію позичався въ довольной высоты.

Близше поясняя листовно администратія „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одповѣдь треба долучити 15 кр. въ маркахъ почтовыхъ.

Заступниковъ пошукують

СКЛАДЪ и РОБОТНЯ

выробовъ ножибничихъ

Юліяна Дуниковского

при ул. Галицкой ч. 16.

Поручаючи своє заведеніе выробовъ власныхъ и заграничныхъ, входящихъ въ объемъ ножибничества, яко то: ножибъ різного рода ножибичи, бритвы, сдизоричи и хирургичніи инструменты, приймаю аразомъ всѣлякй замовленія и направи, котріи выконую въ якъ найкоротшомъ часѣ и по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ для повного вдоволенія Ва. П. Т. Публики. Дякуючи за дотеперѣшне подіоманіе, прошу о дальшій ласкавій взгляды.

2878 10—10

Зъ глубокимъ поважаемъ:

Юліанъ Дуниковскій

ножибничихъ при ул. Галицкой ч. 16.

НА СВЯТА

поручае

Кароль Мечковский

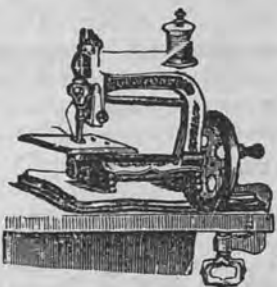
у Львовѣ, Ринокъ число 41

шинки дворскій и прагскій, ковбасы краковскій, козину бременскую, салами угорскій и бранишвайскій; вина угорскій и австрійскій на мѣру и на фляшки по 40, 18, 56, 60, 80 кр. за литру и выше. Пиво, фляшковые львовске, окоцимске, пильзенскіе и бокъ; портеръ англійскій.

Для добродности Впозажаніи П. Т. публики устроено комнату до сѣднанъ, въ котрой кождою поры можна до-статн смачно прилаженыхъ горячихъ стравъ. — Услуга пильна и скоро.

2908 1—4

По надъ всѣ новости.

2 найкрасшій, найпрактичнѣйшій и найкористнѣйшій предметъ выставки вѣденской суть, ново вынайденна механична машинка патенту „Kapid“, котрую можна зробити масло за 5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або сметанки. Такожъ добре надаея робити въ нѣй шоко, лунчъ зъ яецъ, бити пѣну въ сметанки и яецъ.

Цѣны сей машинки суть посяа обему
0.5 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Лишь зр. 3.40 коптѣе вынайденна одъ серіи 1888 ручна машина до шитя, патенту „Elasta“

Та машина робить красно, скоро, добре ровномѣрнымъ швомъ, шие всѣ матеріи безъ выимки, зроблена посяа найтѣпшихъ механичныхъ, вымѣтъ новочасныхъ и выключена тревало зъ найтѣпшого желѣза литого. Згаданіи предметъ и поодинокіи, можна купити за послѣдплатою або за надбавлемъ грошей

въ Central-Depot ново вынайденныхъ

Butter- und Näh-Maschinen WEISS

2771

Wien, I. Seilergasse 7.

19—22

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старіи вина угорскіи дѣичніи и натуральніи вина столовыи одъ 42 кр. бут.

Знаменитыи Старки, Житидеки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальныи вина шампанскіи и правдивыи Конякъ французскіи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 281 10—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначенный на выствѣе гигиеничной сѣбнымъ медалемъ за старіи вина.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2222 143—?

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты
подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечныи и
5% Листы Гип. преміованніи,

котрыхъ посяа закона зъ дня 2 ливня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII, ч. 93) и найвышномъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фодовыхъ, пушларныхъ, кавчій суружескихъ войсковыхъ, на кавчій и вадіа

можно одержати въ сый Конторѣ.

(до выльсцованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи залагоджуютьсѣ безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

ИВАНЪ БОДНАРЪ

ТОРГОВЛЯ КОРѢННА и ДЕЛИКАТЕСѢВЪ

у Львовѣ

рогъ улицъ Академичной и Зиморовича ч. 20

поручае по найдешевшихъ цѣнахъ

цукоръ, кава, правдису російскіи гербату, ликеры, румъ лмайка, горѣлки Воляновскіи, всякого рода сыры и т. д.

ВЕЛИКІЙ ВЫБОРЪ ВИНЪ

столовыхъ и десеровыхъ, австрійскихъ, угорскихъ, ренскихъ и французскихъ.

Вино столове одъ 25 кр. за фляшиу.

Комната до сѣднанъ устроена зъ комфортомъ. Холодніи перекуски: кавіаръ астраханскій, паштетъ штрассбургскій, лосось, угорѣ, мянхы, селедцѣ остзейскіи и мариновіи, вудженіи всѣлякого рода.

Знамените пиво пильзенскіе, оломуцке и Лилснфельда.

2904 1—3

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНѢВЪ

зъ монастыря von Soulat

(Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior
2 золотыи МЕДАЛИ: Вруссіи 1880 — Лондѣи 1884.
найбѣльшій одзначеніи

Вынайденное въ роцѣ 1373 пріоромъ „Поденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бенедиктинѣвъ въ сколькократъ колькохъ капелъ въ скляницѣ воды, тамуеи и лѣчиться порохаваніе зубѣвъ, бо черезъ те надаея имъ бѣлого полыеку и твердостіи та възмѣниси неси и удержуеи ихъ здоровіи.

„Тому то робимо вымѣтъ, чистѣеи, справдѣеи прісугу, звертаючи увагу на сей давній и практичній лѣкъ, що естъ найбѣльшимъ средствомъ цѣлющимъ и однокію охороною на бѣлы зубѣвъ.

Зал. одр. 1807 106v, 108, r. Croix-de-Seguey

Генер. агентъ Seguin Bordeaux

Достати можна у всѣхъ добрыхъ торговлахъ переуль, драггеріяхъ и антикахъ

Кароль Яворскій

улиця Баторія число 20 у Львовѣ

поручае

складъ

дамской, мужеской

на кожду

Выготовлюе всѣлякй по пріступныхъ

При замовленіяхъ зъ провинціи прошу прислати одінъ чобѣтъ на мѣру.

свѣи

обуви

и для дѣтей

пору року.

замовленія сейчасъ и цѣнахъ.

2874 5—10

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знаменитыи МЫЛА до мыты лица, рукъ и купелей,
одзначеніи 10 медалями заслуги и двома дипломами признаи.

МЫЛО найдобриѣйше до го- леня бороды	зр. кр. —25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачне, мѣститъ 35%, чистои глицерини, знаменито дѣлая на зашкѣрокъ 20.	зр. кр. —25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже пѣжве 10 кр. 20 и	—25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пынне у фляшочкахъ, чистѣи шкѣру зъ прищѣвъ, лишавѣтъ, угри- ковѣ, фляшка	—40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣлы до рукъ 10 кр. и	—20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты рукъ, 15 и	—25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—20	МЫЛО ТИМОЛѢВЕ знаменито чистѣи шкѣру зъ вснкихъ выкидѣвъ	—50
МЫЛО ТРИСКИОВЕ, знаменито до лица и рукъ	—40	МЫЛО КАРБѢЛѢВЕ, дуже до- бре мыты руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитисѣ одъ заразы—	20
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить пѣжною, гладкою и знаменито чистѣи шкѣру	—30	МЫЛО СЪРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаеи до знище- ненія прищѣвъ и всякого ро- да выкидѣвъ на шкѣрѣ	—25
МЫЛО ЗЕЛѢВЕ, одержуеи че- резъ агусеніе соку роститъ ароматично-живичныхъ, зна- менито	—25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре уживаеи, щобы усунути зъ шкѣры выкиды и пымы—	25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже приятный пажмовый запахъ—	30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитъ свербѣние и печеніе шкѣры, усувае выкиды и червонѣсть зъ лица и рукъ	25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приятного запаху, мае великій покупъ—	30	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приятного запаху	35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобриѣй- ше 40 кр. и	—80	МЫЛО МЕДОВЕ до вымѣнненя рукъ, куснѣвъ	10
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНО- ВЫХЪ, приеице въ ужитію, успѣшно хоронитъ шкѣру одъ лишавѣвъ и выкидѣвъ	30	МЫЛО МЪЩАНЬСКЕ знаме- нито	10
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- ститъ шкѣру, робить ен бѣ- лою и пѣжною	40	МЫЛО СМОЛѢВЕ, мѣститъ 40% чистои смолы (дѣтто), усувае прищѣ лылавъ, всякйи выскыи шкѣрній, поченіе ногъ и пар- пѣвъ на головахъ	30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усувае веснянки, осмаелени одъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣ- лымъ	60	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣлы, легко пѣнитисѣ, знаменито чи- ститъ шкѣру и хоронитъ одъ прищѣвъ	30

2529

Набути можна у Львовѣ въ власныхъ торговлахъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улиця Галицка рогъ Валовои. Въ фляшѣ: въ Краковѣ
Сухоничъ ч. 20 и въ Чернівцяхъ Ринокъ ч. 2, а такожъ у всѣхъ
першорядныхъ торговлахъ и антикахъ.

ФАБРИКА РУКАВИЧѢВЪ

одзначена на красевыхъ выставкахъ

дипломомъ почетнымъ и державнымъ медалемъ

И. Н. СПОЖАРСКОГО

у Львовѣ при ул. Галицкой ч. 20

поручаеи ласкавымъ взглядамъ лишь зъ власными вы-
робами рукавичѣвъ, та зъ всѣлякими рукавичничими ро-
ботами. По стальныхъ и умѣренныхъ цѣнахъ.

НОВО ОДКРЫТА

ТОРГОВЛЯ

ПЛЯТИРОВАННЫХЪ ТОВАРОВЪ

(такъ зване хиньене сѣрболо)

варшавского выробу, подѣ фирмою:

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Львовѣ, Ринокъ число 37.

поручае:

выробъ признаиои загально тревалости и практич-
ности якъ до церковного такъ и до домашнои ужитку.

Кромѣ того выконуе

одновленія, посѣрблованіе, золоченіе и всяку
направу того рода товаровъ.

2854

7—12

МАГАЗИНЪ

Товарѣвъ блаватныхъ и Полотенъ

СТАХЕВИЧА и АБРИСОВСКОГО

у Львовѣ, ринокъ ч. 32

одержавъ вже на сезонъ весняный

2853 7—10

наймоднѣйшій

МАТЕРІИ ВОВНЯНІЙ

у всѣхъ возможныхъ родахъ.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Львовѣ ул. Городецка ч. 22

поручають на наблизяючійсѣ сезонъ весняный свѣи складъ
обыио заосмотренный въ машини и апараты рѣльничіи имен-
но универсальныи пуги сталеи власнои выробу вѣденского
и оригинальнй пуги выробу Сака; новіи сталеи бороны пру-
жинныи, бороны дѣягоналии, валцѣ и т. п., улюбленіи сѣячки
Junior-Drill и Balance-Junior-Drill, такожъ оригинальнй сѣ-
ячки рядковй Сака, сѣячки широко-метнй и т. п.

ВАРИТАТЪ НАПРАВЫ якъ найбѣльше устроеныи зъ
паровыми моторами.

Складъ комисовый въ Тернополи мае L. F. Veltzé.

Цѣнники илюстрованъ gratis и franco.

2860 7—10

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшой якости Полотна, столове бѣлье, ручники, хустки

поручае въ найбѣльшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жаданѣ цѣнники оплатно.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часописъ.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ: Иванъ Белей.

Палѣръ зъ фабр. Черлянськои.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Воднарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рус-
скихъ святыхъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный до-
водъ. Библиотечка пайзаменитѣйшихъ повѣстей.
Выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на
послѣднюю разовъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
страція „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро олого-
дѣла, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Лю-
довича 9. У Вильи Хаасенштейнъ и Вольгелъ, Wallfischgasse, 10;
Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Kunelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stuben-
zeile 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гам-
бургѣ М. Хаасенштейнъ и Вольгелъ, G. L. Danbe & Comp.
Предплата на „Дѣло“ и вѣсѣлѣтъ за нисераты платитъ
Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ
въ Австрію:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на цѣлый рокъ . . . 9 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 зр.
на цѣлый рокъ . . . 43р. 50 кр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.
на цѣлый рокъ . . . 13р. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
на цѣлый рокъ . . . 4 зр. на цѣлый рокъ . . . 13р. 35 кр.
на цѣлый рокъ . . . 4 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 зр.
на цѣлый рокъ . . . 43р. 50 кр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.
на цѣлый рокъ . . . 13р. 50 кр.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одно
строку печатной, въ рубр. „Надѣлѣ“ по 20 кр. а. в.
Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

35 Съ днемъ 1 (13) цвітня за-
чинається II-гій четвертокъ нашего
выдавання. Просимо поспѣшати
въ предплату и зъ евентуальнымъ
вырѣзаньемъ залогностей.

Рада державна.

324 (вечѣрно) засѣданье.

П. Катрайтъ, генеральный бесѣдникъ
правды: Борба о школы розпочинається, перед-
ній стражи вже зоткнулися. Мы зъ вѣрою гля-
димъ въ будущее. Для насъ Христосъ есть
не только воплощенемъ свободы и терпимо-
сти, для насъ Онъ бѣдъ вѣковъ назначенъ,
и Богомъ посланный Мессія, избавившій свѣтъ.
Онъ основалъ церковь, чтобы учила народы,
и церковь, которая еще не имѣла поклонения
и пропастію есупольности обрѣвати и на-
ново збѣрѣганувати. Се наша вѣра, се наше
христіанство. Первое право на выхование дѣ-
тей имеютъ родители. Они имеютъ право и обя-
занность выхувати дѣтей не только для сего свѣ-
та, але и для вѣчного призванія, которе иде
до-за границѣ сего истнованія. То выхование
есть религія неможлива. Першій повстаній
въ сердцахъ дѣтей сумнѣвъ иде противъ австри-
янства. То есть причина всѣхъ нашихъ несчаст-
ныхъ социальныхъ бѣдъ. Кто поважасъ по-
вагу церкви, буде поважати и повагу свѣт-
скихъ установъ. Родители не могутъ хотѣти,
чтобы посылали дѣтей до школы, де бы бѣд-
жались церкви. Мы хочемо, чтобы дѣтина на-
вѣдалася въ школѣ чистоты, чистоты, рахувати,
мыслиати, бо мыслиати не вѣдѣть дѣтей въ по-
дой школѣ, а вѣдѣть не навчатися и добре чи-
тати. Въ религіозныхъ справкахъ нема компро-
мису: або — або. Газеты больше зрѣли для
культуры и цивилизація, якъ цѣла европей-
ска свѣтска наука.

Наступилъ фактичный спростованья. Пос.
Мандичевскій: П. посолъ гр. Вурмбрандъ бѣдъ
какъ ласкавый згадати о рускомъ племені въ
Галичинѣ и втагнути его въ свою величю за-
ложену бѣдѣ. Жалую дуже, что не только
не могу п. послова высказати мои подати,
але мушу тую оказати Русинамъ ласку бѣд-
дѣти. Якъ читаемо въ стенографичномъ про-
токолѣ, п. посолъ сказавъ мнѣ въ нѣмѣ такъ
Сѣ слова подали мы вчера дословно посли
стенограму — Редакция. П. посолъ сумнѣва-
е отже о сталости и крѣпкомъ вытравненіи
галичскихъ Русинѣвъ при католической церкви
въ будущемъ. (Князь Лихтенштайнъ: Дуже
правильно!) Тую его инсинуацію мушу въ
имени руского народу рѣшчою бѣдѣти. (Бравъ
за правду!) Я простую фактично и конста-
тую, что русский народъ въ Галичинѣ католи-
ческой церкви твердо тримався и въ вся-
кихъ обставинахъ тримався буде. (Бравъ за
правду!) Галичскіе Русины имеютъ найбѣднѣй-
ше пересвѣдчене, что надѣвъ, якъ высказавъ
посолъ Урбанъ: Mi cari Rutheni, per vos totum
orientem convertere spero, справдѣтася и сповѣ-
дѣтася. (Бравъ за правду!) Але п. посолъ гр.
Вурмбрандъ высказавъ также сумнѣвъ о ав-
стрийскомъ патриотизмѣ руского народу въ
Галичинѣ на будущее. Одираючи и се по-
дѣржѣвъ въ обурѣньемъ, простую фактично
и констатую, что русский народъ въ Галичинѣ,
якъ о томъ свѣдѣтъ австрийская исторія сего
столѣтя, засвѣдѣтъ одушевленій бѣдъ правди-
вымъ австрийскимъ патриотизмомъ (Бравъ за
правду!) и се честь для мене, что могу въ
сѣй выс. палатѣ въ имени руского народу въ
Галичинѣ дати найторжественнѣйшее заповѣ-
не, что дѣтъ и на дальшее правдивымъ австрий-
скимъ патриотизмомъ одушевленій, за най-
высшій Габсбургскій домъ цѣсарскій и за ав-
стрийскую державу, доки раменемъ своимъ по-
рушае, твердо и зъ всѣмъ пожертвованьемъ бу-
де стати. Чтобы не переступити границѣ, на-
значенныхъ регуляционнымъ для фактичного спр-
стования, кончу и подному же только, что рус-
кій народъ въ Галичинѣ поставилъ собѣ ко-
ротку зъ двоухъ словъ складаючи сѣ дѣву:
„Римъ и Вѣдѣвъ“. (Гуний оплески и грату-
ляції)

По ще кількохъ фактичныхъ спростова-
няхъ и промовѣ референта п. Цайтгамера при-
нято титулъ „Школы народній“ зъ резолюцію,
чтобы правительство заляло правильнымъ
збираниемъ статистическихъ дѣтъ о санитарномъ
станѣ въ школахъ народныхъ и о пануючихъ
тамъ хоробахъ. Сямъ окѣчено наряды надѣ
бюджетомъ министерства просвѣты.

325 засѣданье палаты пословъ зъ 1 цвітня 1889.

Дальшій нарядъ бюджетовъ велся надѣ
бюджетомъ министерства скарбу (финансовъ).

Пос. Тиркъ: Министерство скарбу есть
наибѣднѣйшій и найчуждѣйшій зъ
всѣхъ министерствъ, которіе заведѣвъ мае
зѣдѣне чело бѣдѣ супротивъ всѣхъ жаданъ,
якъ до него ставляться. Державу, котора веде
лху политичу заграничну и несчастливый войны
а мае лхого министра скарбу, мусѣтъ поста-
вати нещастье за нещастьемъ. Австрія мае

лиху запущену господарку податкову. Станъ
хлопскій, ремѣсничій и середній сильно пере-
тѣженъ. Дорога политика великодержавна и
войскавыкакала лихій станъ нашихъ фи-
нансовъ. Навѣтъ Брестель, которій не хотѣвъ
шкѣдити популярности биргеминистерства,
пропущавъ добра державий. Подбѣно поставъ
теперѣшній министр, которій завѣвъ всякій
податки, якій только можна собѣ подумати,
такъ, что его наслѣдникъ уже не буде могъ
завести вѣякого податку. Але коли Брестель
будѣтъ пессимистомъ, Дунаевскій показуе все
оптимистомъ, дарма, что его податкова поли-
тика цѣлкомъ руйнуе господарство народне.
Доходъ зъ нафты выплывуе въ большій части
въ касу Ротшильда, а лѣше въ меншій части
до касъ державныхъ. Ротшильдъ робить моно-
поль зъ угля, чтобы свои касы, котріе и такъ
переповненъ, ще больше заповнитъ, а то ру-
нуе народъ. Министръ скарбу остерѣгавъ пе-
редъ за великими надѣями на выдѣтѣ особ-
бистого податку доходного, бо люди не фасіо-
нують ретельно. Якъ мае убогий ретельно фа-
сіонувати, коли Ротшильдъ при швидлю на-
фтиномъ такъ дивить черезъ пальці? Посту-
пованье правительства супротивъ дурнѣвѣтъ
зъ лѣсами на раты есть яронію на держав-
ну управу. Противъ тов тунантеріи належа-
ло-бы енергично поступати. Навѣтъ на дешѣ-
шу солъ для худобы въ вынороду за под-
токъ бѣдъ горьки министр не згодився. Ка-
сы народу stanno що-разъ порожнѣйшій,
касы великого капитала и банківъ такъ пере-
повненъ, что треба только бажати, абы апо-
лексія наступила. На всякій способъ належа-
ло-бы разъ пустати кровь тымъ банкамъ и
миліонерамъ розумнымъ податкомъ особисто-
доходнымъ. Правда, якъ все треба робити
операція финансовъ, то треба добре стати зъ
Ротшильдомъ и товаришами, котріе обнижають
курсы рентъ державныхъ, кѣлько разъ держа-
ва мае зятати позицію. Нехай министр
скарбу спробуе робити такіе интересы безъ
Ротшильда. Дивно менѣ було, якъ могъ п.
Бобжинскій говорити о щасливыхъ одноос-
нахъ социальныхъ въ Галичинѣ; при глѣбо-
комъ экономичномъ упадку того краю се чи-
стый анахронизмъ. П. министр скарбу такъ
часто мае дѣла зъ жидами, а якъ урядникъ
мытовъ и почтовъ, что мають дѣло зъ жидами,
стать антисемитами, такъ и министр скарбу
стане же антисемитомъ — въ зѣвъ ми-
нистра зъ жидомъ Раппапортомъ, о котрѣй
говорено, я не хочу вѣрити. Якъ же-жъ ми-
нистер не змѣнить своего поступованія, то будѣ-
мо мали право о нѣмъ сказати, что бѣтъ на
нещастье державы провадивъ польску госпо-
дарку.

Пос. Гассеръ обговорюе положенье на-
роду въ Тиролю, де грунты такъ задовѣжѣ,
якъ вѣдѣ инде. Тиролецъ буде справдѣ за-
вѣдѣтъ сѣбѣ обвизокъ сповнати, але за дер-
жаву, котора такъ збытуе своихъ горожанъ,
въ дѣлахъ небезпеченства жадѣтъ чѣловѣкъ
не буде боротися зъ радостію.

Пос. Кронаветтеръ. Мы же не въ
силѣ зносати що-разъ большій тягаръ войско-
вой, и нашъ министр скарбу повинѣтъ тутъ
энергично выступити; але у войска цѣлкомъ
не пытаються, только жадаетъ, а мы зара-
дѣтъ попередъ другого свѣдѣнія призвати,
и то называється репрезентація народу. Якъ
виджу, и п. Ратеръ менѣ притакуе. Прочъ
отже зъ цѣлою сею палатою! Загальне голосо-
ванье, а тогда вже розберемо, что на войско
потрѣбно.

Пос. Врѣбецъ полемизуе противъ бесѣ-
ды министра Дунаевского въ генеральній дис-
кусіи и высказуе цифрами, что экономичній бѣ-
дѣности въ Австріи не только не поправилася,
але еще погѣршила. Въ р. 1880 выносила на-
лежнѣсть за екзекуцію податковъ 542.000 зр.,
въ 1887 р. 814.000 зр.; бѣдѣтъ проволки въ
1883 р. 326.000 зр., въ 1887 р. 390.000 зр. Ре-
курсы въ справкахъ податковыхъ трѣвають дуже
довго, часомъ два и три роки. Угадазъ та-
кожъ ремесло. Особливо видно упадокъ Вѣдны.
Въ р. 1887 побрано тутъ прямыхъ податковъ
38,166.000 зр., въ 1888 р. 36,435.000 зр., отже
о 1,731.000 зр. менше. Збѣдѣвшился и залогно-
сти податковъ, число екзекуцій за податки,
10,252 податниковъ въ р. 1887 не можна на-
вѣтъ було фантазувати зъ причины цѣлковитой
нужды!

Референтъ пос. Бѣднѣвскій полемизу-
вавъ особливо прѣтивъ пос. Тирка, высла-
влявъ толѣранцію Польковъ и заповѣтъ, что
Польки, отже и министр Дунаевскій, не бу-
дуть нѣколи антисемитами. — Потѣтъ титулъ
1 „Управа централна“ принято.

По промовѣ пос. Тавше, которій указу-
вавъ на не усталоє спаданье цѣнъ збѣдѣ, на
взростаюцій межѣ сельскихъ народомъ пессимиз-
мъ и поставивъ резолюцію о знѣженье под-
атку грунтового и дошового, принято 2 ій ти-
тулъ бюджету министерства скарбу.

326 засѣданье палаты пословъ зъ 2 цвітня 1889.

Въ дальшій нарядъ надѣ бюджетомъ ми-
нистерства скарбу нарѣкавъ пос. Кнодъ, что
помимо неустанныхъ жаданъ не приходѣтъ до
реформы податковой. Только выше оподатко-
ванье рухомого капитала могло-бы улекшати

тягари бѣднѣйшихъ. Капиталисты могутъ по-
сла теперѣшнихъ законѣвъ податковыхъ цѣл-
комъ або въ значній части ухилитися бѣдъ
платенія податковъ. При вымѣрѣваню податку
доходного поступаея зовсѣмъ довѣдливо. Са-
ладѣ комисіи оцѣнковыхъ есть цѣлкомъ въ
рукахъ властей полноты въ податковыхъ.
Испекторъ податковъ уважася при вымѣ-
рѣню податковъ за неомысленого, бѣтъ не дѣе
о заповѣнь податника и подѣдѣсмае под-
токъ. Рекурсы нѣчого не поможе, бо инспек-
торъ мусѣтъ мати рацію. Громады и податни-
ки повинѣтъ мати большій выливъ на вымѣрѣ-
ню податку. Бесѣдникъ ставитъ бѣдѣдѣдѣ
своиѣ выводы резолюцію.

Пос. Щепановскій говоритъ также о
фасіонированю податку доходного. Оно зовсѣмъ
не бѣдѣдѣдѣ фактичнымъ обставинамъ. Фасіи
податковъ стали „конвенциональнымъ ложама“,
котріе цѣлкомъ не даея вѣры. Испектора
податкового треба только жалувати, бо бѣтъ
не може перевести того, что законъ властно
приниме. Бесѣдникъ обговорюе потѣтъ бѣдѣ-
ности оподаткованя Галичины въ порѣвнаню до
державы. Одъ р. 1874 подѣдѣсмае финансовый
доходъ краю о 16 миліонѣвъ зр. (видко, якъ
нашъ министр краѣвъ прѣтегѣ!), а выдѣ-
тозъ на администрацію краю взрѣтъ за той
часть лѣше о 3 миліонѣ. Для будущей реформы
податковъ есть Галичина бѣдѣдѣдѣдѣ примѣ-
ромъ. Повѣтъ политичній тутъ большій, су-
дѣвъ большій, урядѣвъ податковыхъ мало, при
томъ же мае край далеко менше высочихъ а
далеко больше эле платныхъ и неплатныхъ у-
рядникѣвъ и больше суспендѣтъ якъ иншій
краѣ. Урядники надѣвчачно перетѣженъ. На-
лежало-бы имѣти даѣ больше побѣтъ, бодай въ
недѣлю, належало-бы уживати больше друко-
ванныхъ якъ писаныхъ актѣвъ, належало-бы и
въ урядѣвъ впровадити стенографію. Дуже су-
мну а важну роллю грають въ податковѣвъ за-
конодавѣтъ удѣлы денунціаторскіе, належало-
бы ихъ по примѣру нашихъ краѣвъ чимъ
скорше усунути. Бесѣдникъ обговорюе потѣтъ
реформы податковъ и заявляе, что держава му-
ситъ зятати робити моральны законы податко-
вы, а тогда подѣдѣсмае и податкова мораль-
нѣсть людности.

Отдѣкъ принято титулъ 3 „Администрація
податковъ“ и титулъ 4 „Державна каса цен-
трална“. При бѣдѣ титулъ „Стражъ скарбо-
въ“ промовляи п. Проксвѣвъ и Динба-
херъ, домагаючися полѣвшеня долѣ стражнѣ-
ковъ скарбовыхъ, котріе суть вужденно опла-
чуванъ, не мають поваги у публикѣ, выстав-
леній суть на всякій покусы и мають недостаточ-
ный аванс.

При титулъ „Урядъ податковъ“ пос.
Гарнгафъ указувавъ на недѣдѣдѣности стя-
ганя податковъ черезъ громады и домагаея
скорого предложеня закона о побираню подат-
ковъ. — Петиція о установленье урядѣвъ по-
датковыхъ въ Кутахъ и Любачевѣ бѣдѣдѣдѣ
правительству до можливого уваженія.

При титулъ „Администрація мытъ“ нарѣ-
кавъ пос. Барайтеръ, что уряды мытовъ,
на супротивъ выразныхъ постановъ основныхъ
законѣвъ, нарушають тайну лѣствѣвъ въ той
способѣ, что тогда, коли подѣдѣржѣвають въ
лѣствѣ яку посылку подѣдѣгаючи оплатѣ, забира-
ють той лѣствѣ до себе и кажуть его адре-
сатови при собѣ отворити. Се дѣея справдѣвъ на
подѣдѣвъ розпорѣдженя зъ 6 падолѣства 1874 р.
и зъ 14 мая 1880 р., але оба тѣ розпорѣдже-
ня, помимо противнаго орѣченя трибуналу дер-
жавного, супротивляючися властно законамъ
основнымъ, суть неправдѣвъ и незаконнѣдѣдѣ.
Бесѣдникъ ставитъ резолюцію на знѣсѣнье
тихъ розпорѣдженъ.

При титулъ 9 „Утриманье въ евиденціи
катастроу грунтового“ промовавъ о. Озарке-
вичъ въ той способѣ: „Въ 156 засѣданю сѣи
сѣси я просѣвъ бувъ выс. управу скарбу, что-
бы при перемѣрѣвахъ, шкѣдахъ або иншихъ
зѣдѣвахъ грунтовахъ ерекціональныхъ бенефи-
ціятахъ, котріе не суть властителями того пу-
бличного добра, только его уважуютъ, не бу-
ли зневолюванъ до особистого поношеня вы-
платываючихъ зъ того поводѣ коштѣвъ. На подѣ-
ставѣ тыхъ мѣвъ вѣдѣдѣвъ власть скарбова
въ р. 1887 робила доходѣна, котрій мали до-
вести до того результату, что при пошкодова-
няхъ въ ерекціональныхъ грунтовахъ або при
ихъ перемѣрѣвахъ кошты, повстаншій зъ ко-
мисійныхъ дѣланъ урядовыхъ, поносиви мае не
бенефицията, до которого все ставлять тѣе
жаданье, але майно парохіальне або, коли его
нема, то фондъ религіійный. На мою просѣбу
въ министерствѣ скарбу, чтобы за-дѣла буду-
чю директивы клѣра и дѣдѣдѣдѣ органы
правительственныхъ се оголосити, бѣдѣдѣвъ я
цѣлкомъ ненадѣдѣвъ бѣдѣдѣ, что я повинѣтъ
бувъ удѣдѣвъ въ той справѣ не до министер-
ства скарбу але до министерства вѣроисповѣ-
данъ, и что дѣдѣдѣ оголошенье не може на-
ступити. Отже бѣдѣдѣдѣвъ бѣдѣдѣдѣдѣ
до другой; се мае только значати, что бене-
фицията и дальше зъ своимъ мѣзерномъ кон-
трумъ мае всю платити. Справдѣвъ се сумно, ко-
ли не хочѣе выступити явно зъ яснымъ пред-
ставленьемъ справы, ино всѣ тѣи моменты, что
могли-бы до того причинитися, укрываея въ

глубоку тѣму, абы стороны не знали, якъ
властво стоять.

„Отже-жъ по такой бѣдѣдѣдѣ не лиш-
лось нѣчого, якъ въ управѣ вѣроисповѣданъ
поробити дѣдѣдѣдѣ кроки, а що я не бѣдѣдѣвъ
жаданю бѣдѣдѣдѣ что-до платеня податку та
въ томъ напрямѣвъ ен и не спѣдѣдѣдѣ, то я
при дискусіи бюджетовой въ р. 1888 на 224
засѣданю поставивъ внесенье, котрымъ, якъ я
думаю, наступило-бы розѣдѣдѣ сего пита-
ня. Однакъ вѣдѣвъ тымъ моимъ внесеньемъ
ухвалено перейти до порядку дневного.

„Я теперъ дѣдѣдѣдѣдѣ не знаю, чи тѣа са-
ра належить до управы скарбу чи вѣроисповѣ-
дѣдѣдѣ. Власть скарбовой робила доходѣна,
геометры належать до управы скарбовой, по-
датковъ бѣдѣ ерекціональныхъ грунтовахъ жадае
управа скарбова, удерживанье евиденціи ка-
тастроу належитъ также до управы скарбовой,
але коли ходитъ о кошты, якій повстанѣ за-
дѣла хороненя цѣлости ерекціональныхъ гру-
нтовахъ, то кажеся: се належить до управы вѣ-
роисповѣдѣдѣ, треба до неѣдѣдѣдѣ.

„Я стою однакъ при томъ поглядѣ, что
агадава сѣдѣвъ належитъ до ресорту управы
скарбовой, а то тымъ больше, что власне рѣ-
шенье п. к. намѣстничества у Львовѣ зъ 25 мар-
ца 1889 ч. 20451, которе мае подѣдѣ рукою, по-
учуе мене, что податки — отже и всѣ бѣдѣ
властей скарбовыхъ жаданъ уплаты — мають
въ часть бутѣ уплаченъ, за-дѣла чѣго отже про-
тивъ поступованя властей податковыхъ не
дастѣя нѣчого замѣтити. На подѣдѣвъ такого
рѣшеня думаю отже, что и всѣ розпорѣдженя
управы вѣроисповѣдѣдѣдѣ мусѣтъ уступати пе-
редъ розпорѣдженями управы скарбовой, за-
дѣла чѣго всѣ дѣдѣдѣдѣ жаданя треба ставити
только до управы скарбовой зъ помянемъ
рѣшенъ иншихъ административныхъ властей.

„Отже на агаданѣмъ засѣданю р. 1887 я
подѣдѣвъ недѣдѣдѣдѣности и шкѣды, якій постига-
ють бенефициятахъ при хороненю цѣлости
ерекціональныхъ грунтовахъ, именю: неустанный
процѣсы наибѣдѣше зъ парохіалями яко су-
сѣдами, и поношенье многихъ коштѣвъ. Але
способъ зарядженя, котрій подае комисія бу-
джетова, зѣдѣсѣ менѣ навѣтъ неможливимъ до
выконаня. Она каже именю: „Бенефицията
обязаны цѣлѣтъ парохіальному майна хо-
ронити“, отже священникъ повинѣтъ — въ та-
кихъ обставинахъ, якъ я тогда высказавъ —
бути процесованъ, въ судѣ неустано свѣдѣ-
ти яко обвинитель и занѣдѣувати свой урядѣ
священній, чтобы пильновати все цѣлости то-
го публичного добра. Дальше тамъ сказано:
„А бѣтъ управленній въ случаяхъ спору свои
кошты противъ противника у компетентной
власти ликвидувати“, отже зновъ выточувати
позы прѣтивъ нарушаючихъ границу а бѣдѣтъ
старатися о екзекутивне стяженье ихъ.

„Насуеся однакъ питанье: коли на-
ступитъ нерѣдѣдѣдѣ случай, что повнѣ цѣлкомъ
забере велику часть ерекціональныхъ грунтовахъ
або на якѣмъ грунѣвъ або луцѣ баго зрѣдѣтъ-
ся, а бенефициятахъ зѣдѣсѣ до власти, удер-
жуютъ евиденцію катастроу, и буде потягнѣ-
ный до поношеня коштѣвъ, бѣдѣдѣдѣдѣ когъ
тин кошта ликвидувати? Сказано: бѣдѣдѣдѣ
сторонѣ, отже бѣдѣдѣдѣ. Лѣдѣе однакъ
схѣте тѣа сторона кошты ликвидувати, а и
на дорозѣ правдѣвъ не дастѣя нѣчого зрѣдѣти.
Такихъ аргументѣвъ уважася отже, чтобы
только бенефициатамъ уымити конгруу, котора
правно не можѣ уымити, и зрѣдѣти ен плюзо-
ричноу. Такимъ рѣдѣмъ выликуея очевидно
анатія въ томъ напрямѣвъ у клѣру, бо едѣи свя-
щенникъ зъ своимъ нужденномъ платнѣ лѣдѣе можѣ
выжити, зѣдѣдѣ бѣдѣдѣ до того приходѣтъ,
зѣдѣдѣдѣдѣдѣ не власне добро черезъ особисты
выдатки въ его цѣлости хоронати.

„Нехай вже разъ отже выс. управа чи
скарбова чи вѣроисповѣдѣдѣдѣ ясно и выразно
скаже, что кошты въ зѣдѣдѣдѣдѣ разѣхъ не ма-
ють поновити бенефициятахъ, и нехай выдѣстъ
поучаючи директиву въ томъ зѣдѣдѣдѣ, бо все
ще есть богато такихъ громадъ, что держатѣ
сеузаданного поглядѣ, что кураты то все
мають особисте поносити. Мѣдѣдѣдѣ, котрій я
подѣдѣвъ въ р. 1887, не буду повтарѣти, только
мушу теперъ сконстатувати, что негѣдѣдѣдѣдѣ
абы при великій одѣдѣдѣдѣдѣ священника что
до обовязковъ его звѣдѣвъ ще всякій можливый
кошты зѣдѣ уымѣго его конгруу на него звѣдѣ-
вати. Коли зѣдѣдѣдѣдѣдѣдѣ, что урядѣвъ чѣи-
ности властей потребуеъ все довшого часу до
залагодженя якого поданя, то зовсѣмъ не тре-
ба и дивуватися, что при такѣмъ трактованю
стану священного и повага п. к. корольв-
скихъ властей все лѣше мусѣтъ терѣтити.

„Я ако посолъ зрѣдѣвъ все можливѣ въ
той справѣ, все инше вѣдѣвъ зъ наслѣдѣдами ли-
шаю п. к. правительству.“ (Бравъ за правду.)
(Конѣвъ будѣ.)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Станиславова.

[Роковины Т. Шевченка въ Станиславоѣ.]

XXVIII-мй роковины смерти Т. Шевчен-
ка, котріе урядила „Руска Бесѣда“, обходили

Сила пересвѣдченя.

Ясні доказы пересвѣдчають публику, що Варнера Safe Cure есть одинокимъ лѣкомъ успѣшнымъ въ недугахъ нирокъ, печѣнки и органѣвъ мочевыхъ та у всѣхъ такихъ недугахъ, що повстають зъ того, якъ ревматизмъ, гостецъ, пухлина, болѣ жолудка и т. п.

Больша часть людей недужае на одну зъ тыхъ недуговъ.

Въ каждой родинѣ, де цѣнятся здоровье еи членѣвъ, есть Варнера Safe Cure лѣкомъ запасовымъ.

Лѣкарѣ уживають Варнера Safe Cure зъ успѣхомъ тамъ, де хибали вже всѣ инші средства.

Тысячъ людей вылѣчили Варнера Safe Cure-омъ, та каждый може при помочи его подужати.

Каждый сумѣвъ выключиться на певно, коли розважиться понизшій посвѣдченя и подяки.

Вѣдень IV. Freihaus.

Варнера Safe Cure уживано въ мой родинѣ и въ многихъ иншихъ менѣ знакомыхъ родинахъ зъ великимъ успѣхомъ та я готовъ подати особисто поясненя о нѣмъ.

Рудольфъ Сильдъ.

Пхери коло Шлану въ Чехіи.

Уважаю моимъ обовязкомъ высказати публично мою подяку, що Варнера Safe Cure цѣлкомъ вылѣчило мене зъ моихъ недуговъ жолудка, нирокъ и печѣнки, коли я вже два лѣта страдалъ на найстрашнѣйшій болѣ и переживавъ у лѣжку довшій часъ. Лѣкарѣ не знали, якъ помочи менѣ.

Иванъ Прасикъ, коршмаръ.

Паксъ, Угорщина.

Зъ радостью повѣдомляю Васъ о знаменитѣмъ дѣланіи Варнера Safe Cure, гостецъ и корчѣ минулись.

С. Бене Инбанъ.

Ктузовъ, Угорщина.

Я лѣчивъ одного недужого на недугу Брайта Варнера Safe Cure-омъ и зазнавъ знаменитого успѣху.

Дръ Кирчъ Дюллъ.

Красовицъ въ Чехіи.

Я зазнавъ знаменитого успѣху Варнера Safe Cure-омъ.

Леоп. Сефъ, ц. к. нотаръ.

Краковъ.

Варнера Safe Cure показалося зъ добрымъ успѣхомъ при мой недугъ мѣхура. Станиславъ Заранскій, ц. к. директоръ урядѣвъ помѣстныхъ высшего суда кр.

Варнера Safe Cure можна достати у всѣхъ знамыхъ аптекахъ.

Кароль Яворскій
улиця Баторія число 20 у Львовѣ

поручае

складъ

дамской, мужеской

на кожу

свой

обувь

и для дѣтей

пору року.

Выготовлюсь всѣлякъ по пріступныхъ

При заготовленіяхъ зъ провинціи прошу прислать одинъ чобѣтъ на мѣру.

заказана сейчасъ и цѣнахъ.

2874 6—10

Фабрика восковыхъ свѣчѣвъ и блихованя воску
ФРИДРИХА ШУБУТА
у Львовѣ Ринѣкъ ч. 43

поручае нагороджену сѣрбскими медалями заслуги, зъ истинующихъ доси найкрасшю и найтравѣльшю

МАСУ ДО ЗАПУСКАНИЯ ПОМОСТУ ВЪ ПЯТИ КРАСКАХЪ
Нр. 0 бѣла — Нр. 1 ясно-жовта — Нр. 2 ясенева — Нр. 3 орѣхова — Нр. 4 магнева. 2858 5—6

Цѣники докладніи на желанье франсо.
Замѣтка. Послѣдними часами намножилося багато лихихъ подробенъ мои масы до помосту, а що они иправдъ дешевѣй, але и цѣлкомъ не можна ихъ уживати, то перестерѣгаю ихъ купувати.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ВУДЖЕНИНЫ
ЮСИФА ЯНКОВСКОГО
у Львовѣ улица Театральна число 12

поручае

знаменитъ молодой шинки, ковбасы сухі, сѣканіи и рѣзаніи, вудженіи озоры, поладвицѣ, маринавану и вуджену телятину по рѣзныхъ цѣнахъ, наилучшого сорта и свѣже.

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ
де можна достати кишки, ковбасы зъ капустою и ковбасы зъ хрѣномъ.

Ласкавъ заготовленя зъ провинціи выготовляються за послѣдплатою точно и заразъ, не вчисляючи опакованя.

Зъ поважаньемъ
Юсифъ Янковскій.

2392 2—4

Б. НИЧАМЕСЪ, складъ мебѣль въ улицѣ Тетиньска ч. 7. Продае по найнижшихъ цѣнахъ рѣзныи роды мебѣль. 2890 2—8

Глядаеся дяка испытаного на посаду дяка при церквѣ въ Побережю. Зголоситися листовно належитъ до Уряду Парохіального въ Побережю, почита Іезуполь. 2909 1—3

ОСТАНКИ СУКНА на штаны, гарнитурѣ, наметки и убораия малы.

40 годинниковъ зъ лицитаціи Гардероба уживана и нова, дамская и мужеская въ великомъ выборѣ 2885 4—7 поручае ОДИНОКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ на ГАЛИЦИНУ

ЯЩИЩИНА будынокъ театральныи у Львовѣ.

СКЛАДЪ и РОБОТНЯ виробѣвъ ножовничихъ

Юліана Дуниковского при ул. Галицкой ч. 16.

Поручаючи свое заведение виробѣвъ власныхъ и заграничныхъ, входящихъ въ область ножовничества, яко то: ножѣ рѣзного рода ножички, бритвы, сцизорисы и хирургичныи инструменты, пріймаю заравномъ всѣлякы заготовленя и направи. котры выконую въ якъ найкоротшѣмъ часѣ и по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ для повного удоволеня Ва. П. Т. Публики. Дякуючи за дотепершнее подпомаганье, прошу о дальшій ласкавъ взгляды 2878 7—10

Зъ глибокимъ поважаньемъ:

Юліанъ Дуниковскій ножовникъ при ул. Галицкой ч. 16.

НА СВЯТА!

Ножѣ столовыи и десеревыи, ножѣ до мяса и тѣстѣ, держакы до шинѣвъ, машинки до сѣченя мяса, коркотыги, котелки и рѣзки до битя пѣны, бляхи до тѣстѣ, тортовничѣ, формы рѣзного рода, машинки универсальныи до тертя (мгдалѣвъ, цукру, булокъ, шоколадыи и т. п.).

Вирѣбы зъ альпаки и хиньского сѣбѣла (подъ гарантією за доброту) поручае

Антонъ Гальскій, торговля зельзомъ у Львовѣ Пляцъ Маріанскій число 9.

Илюстрованъ цѣники на желанье. 2884 4—6

Берненьскій сукна
на порадѣ
весняне або лѣтне убранье

въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по 4 вѣдешкы локтъ одѣвъ купонъ, по 4 зр. 4.80 зъ вычѣй. 28
6. — зъ доброй 28
7.75 зъ лѣтшій 28
зр. 10.50 зъ наилучшій 28

Правдивой овечей зовныи
якъ такожъ сукна на бѣришеры, шовкомъ тканіи камарныи, лѣтній сѣрачки, сукна на либерію, правдивый полотенця добрыи до праны, добрыи и наилучшій сукна чорныи на убраня салыновыи и ин. розсылае за посѣластою ретельно и вѣрныи знача Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof
Brünn (Моравя)

ЗАЯВЛЕНЬЕ. Каждый купонъ есть 3.10 метр. довжй а 136 метр. широкій, прѣте выстарѣе на цѣлѣ убранье мужеске. Довольно часло метрѣвъ можна замовляти. За точне доставленье послѣ жадаемыхъ зѣбѣрѣвъ ручитесь. 2790 16—30

Вздрѣтъ даромъ и оплатно.

Мучка зъ костей

препарована кислотою сѣрчаного, наилучшійшій навозъ подѣ всѣхъ заесвъ веснян и

ПОРОШОКЪ ДО КОРМУ

маючий около 85% чистого фосфору вапнистого, велми успѣшныи докато до корму для всѣхъ звѣрятъ домовыхъ и дробно вѣльшого рода; выльвае на сидельный розвой костей будучии худобы, приспѣшае выпашенью, значно побольшае обильябѣтъ молока у коровъ и продукцію яецъ у дробно.

Пакетъ на пробу, заключаючий нетто 4½ кильо порошку, высладе двѣротною почтою за надѣсланьемъ переказуназр. 1.60 зъ опакованьемъ и оплатою порта до кождрѣи почты въ Австрій и Нѣмеччинѣ.

Описъ и способъ ужити якъ Мучки зъ костей, такъ и Порошку до корму, на жадаенье безплатно и франко. 2861 10—25

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ и навозовыхъ Сполки компанитовой

Юліана Ванга

у Львовѣ ул. Ягайлоньска ч. 12

Першій волосъ сивый

есть зловѣщимъ предсказаньемъ, що постепенно и скоро поснѣѣеся а се есть безпосереднымъ наслѣдствомъ, що еще досытъ молодой и повныи силы живои особы перемѣняются въ старцѣвъ. Знаменитымъ справдѣ чудово дѣлающимъ средствомъ на сивыиъ и сивѣе волосѣе есть:

Екстрактъ орѣховый

химика Примаверіого въ Римѣ.

Онъ не есть имитациєю, якъ всѣ иншіи препараты орѣховыи, лишь чистымъ, правдивымъ сокомъ ростиннымъ, зробленимъ зъ лучшихъ орѣховъ италійскихъ, и тому подѣ гарантією средствомъ нешкѣдливымъ. Заграшуе оны за 40 лѣтъ годины трезало и природно сивѣе волосѣе въ мѣру уживаня на бѣлоныи, брусныи и чорно, а такожъ русые волосѣе на темну краску, не злѣпшае оны и не занецишае волосѣе, не наводиль нѣ болю очей нѣ болю головы, та не полшае по собѣ невывержимыи воиъ сѣрки. Плямы на шкурѣи походячыи зъ нечистого ужити, ечають безъ слѣду по натертю виннымъ кваскомъ. Се есть именни рѣзняца мѣжъ екстрактѣмъ правдивымъ а подрѣбленимъ. Хто лишь разъ уживе се средство, признаеть безъ сумнѣвѣнью першѣество. Цѣна бутельки 1 зр. 50 кр. Складъ для Галичины: **Parfumerie Universelle** Леопольда Фавета у Львовѣ 2876 въ ул. Сикетуска 2. 4—10

Изъ рукодѣльнѣ виробѣвъ церковныхъ рѣчей
І. ПАКУШЕВСКОГО
улиця Орменьска, противъ Народного Дома.

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА

Конкурентія, яка повстала въ нашѣмъ краю въ виробѣвахъ церковныхъ рѣчей, а особливо що-до импортованыхъ изъ чужихъ вѣдрѣхъ недосвѣдченными предпріимцами спонукое мене подати цѣны виробѣвъ власныхъ, котрыи купуючыи всегда буде мати дешевѣе и изъ першѣи руки на жадаенье.

Цѣны слѣдующіи:
Кадильница жовта 8 зр., посѣрблена 10 зр.
Ладонница жовта 3 зр. 50 кр., посѣрблена 3 зр.
Кресты престольныи 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше
Чапа золочена въ огни гладкою роботѣ 10, 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительница зъ короною золочена 16, 22 зр. и выше.
Хрестъ ручныи орѣховый 4 зр.
металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложечка 1 зр. Звѣзда 14 зр.
Хрестъ на хоругвѣ жовтый 7 зр.
Золоченыи 10 зр. и выше.
Золоченыи въ огни чашѣ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посѣрбленѣ кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Одновѣсье окутыи до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Нове окутыи до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и выше.
Дѣхтарѣ мѣсяжныи послии высокости.

Кромѣ того пріймае всякыи роботы церковныи такъ новыи якъ и до одновѣсья, а именни: новыи кулѣи и хресты на копулы.

2872 4—6

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
ц. к. надворный имверанты
Фабрики у Вѣдни, Шенфельдѣ, Лобозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ
½ кил. пушка

Найльпша зъ сего, що истнуе яко примѣшка до кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигову, Найльпшій шоколады, о наилучшій якостіи и одзначеніи на всѣхъ выставкахъ, Какао безъ олюю легке и велми смачне, Англ. Rocks D-оръ, кандиты, кандизованіи и мороженіи овочѣ, Компоты, Цедры, Аранчини и т. п.

Нашыи виробы фабричныи можна достати у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 50—50

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручае:

певныи и выпробованіи средства до выбрана всякихъ плямъ.

АМАНДИНА усуває плямы зъ совоѣвъ цукровыхъ, бѣла, мороженого и т. п. флаконъ . . .	25	КОРЕНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлыи, служить до праны матерій шовковыхъ, потовиныхъ и замарганыхъ, пакетики по 2 кр. и	04
АПСЕННА вытѣгае плямы товѣстѣ зъ матерій шовковыхъ барвнхъ . . .	25	выбираи плямы старыи зъ матерій вонниныхъ, бавовняныхъ и шовновыхъ, кусникъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алычачныи и мочовыи, флаконъ . . .	25	ОДАЛИНА наилучшее средство до чищеня мужеской одѣви, усуває плямы повставшій зъ пороху, прѣты, тютюну, молока, пива, кавы, шоколады, лѣпсыи, вонности, сметаны, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбирае плямы товѣстѣ и зъ прѣты, зъ мази и погосту, флаконъ малый 20 кр. цѣлыи . . .	30	ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, ирки и крови, зъ паперу и бѣла, флаконъ . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпраныи въ бразилинѣ матеріи чорныи, споловѣи и попламленыи одѣвскують первѣстну барву, стають лѣсучныи и твердыи, пакетъ	08	КВИЛИЯ, матеріи вонныи и шовковыи, выпраныи въ двѣварѣ Квиліи трагитъ плямы и одзаскують свѣжѣсть, прѣчѣтъ барна матеріи нѣчо не трагитъ, пакетъ . . .	06
ЯНИНА розпускае плямы чорныи повставшій на шкурѣи при фарбованю волосѣи, флаконъ . . .	30	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫИ усуває плямы зъ погосту, олюю и живицѣ, флаконъ	25
ЯВЕЛИНА уживаеи до выбрана зъ бѣла барвнхъ плямъ, а именни зъ пива, вина червоного, оловѣвъ, конфитурѣ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	20	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чищить матеріи бѣлыи вонныи зъ замарганяи пороху, пакетъ . . .	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Копреника ч. 3. и улицѣ Галицка рѣгъ Валови. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ринѣкъ ч. 2. 2529

КАФТАНИКИ, ШТАНЫ, ПАНЧОХИ, СКАРПИТКИ,
Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
[флянелевыи и трикотевыи] камашѣ, поручае
и найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
Порученя зъ провинціи залагоджуея двѣротною почтою.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на півъ року . . . 9 зр. на півъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитуються лише на попереднє застереженіє. — Рекламация неопечатаній вольній дѣл порта. Поодинокіе число копій 8 кр. а в. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. дѣл одного стрічки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подяки числяться по 10 кр. дѣл стрічки.

Виходить у Львовѣ щодня (крѣмъ недѣль и релігійнихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека ильпамятнихъ новѣстей“ виходить въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницю на особу разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и писераты приймають: у Львовѣ Адм. істрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошеній, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Любуса 9. у Відни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Jukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Hiltungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenrauch 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкоури и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитості за писераты платити у Львовѣ.

Зъ днемъ 1 (13) цвітня зачинається II-гій чвертьрокъ нашого видавництва. Просимо поспішати зъ предплатою и зъ есентуальнымъ виробнаньемъ залеглостей.

Рада державна.

326 засѣданіє палаты посѣвъ зъ 2 цвітня 1889.

(Конецъ.)

При титулѣ „Звороты“ пос. Пленеръ ставляється за многими громадами въ Чехіи, коючіи зъ причини повені въ р. 1872 подбѣта-вали були позички а бѣтакъ просили о оди-ниці не зверненої рѣшты позичокъ. Притѣмъ робити миястерству закидъ, що оно не зва-жає на резолюцію палаты посѣвъ. — На то бѣдовѣтъ правительственный комисаръ, що пра-вительство все зъ належитимъ поважаньемъ трактує резолюцію палаты, а въ справѣ пору-шѣній пос. Пленеромъ министерство, скби-мши потрібнй доходженя, власне нара-джуєся.

Пос. Кайзеръ поставивъ резолюцію, щоби низшій класъ войсковой таксы, ажь до сумы 5 зр., т. е. до доходу 600 зр., показува-ти, а за то въ высшихъ класахъ таксу под-ишати, бо при дробныхъ таксахъ в болѣше платоду и копѣвѣ, нѣжъ доходу а они такіи сѣвъ тагаромъ для убогихъ людей.

При позиціи „Грунтовой податокъ“ до-кажуєся пос. Айхгорнъ, щоби въ певныхъ рѣшѣхъ податокъ грунтовой мѣгъ сплачувати-ся такожъ въ натураліяхъ. Очевидно не може-тъ бути бесѣда о якійсь десятинѣ, тільки рѣшѣннѣ має бути дана можливість, щоби зъ-мѣ, щѣ зъ поля збирає, мѣгъ и податокъ за-платити. Але грошей бѣтъ не збирає, тай зва-жати не бѣтає за своє живно одповѣдно сумы. Теперѣшнє законодавство податкове зму-шує его провадити торговлю, а та веде его въ-рука гандлярѣвъ, котріи его звичайно вызе-сѣють а саміи при тѣмъ богатыи. Бесѣд-ицѣ поставивъ отже резолюцію, щоби пра-вительство ужило призывленнѣхъ ему задля по-добной реформы 10.000 зр. и на те, абы по-добило доходженя зъ становиска экономично-го, войскового и скарбу державного о можли-вости и хосенности побраня податку грунто-вого въ формѣ факультативного податку въ натураліяхъ.

О Озаревичъ: „Выс правительство по 8-мѣмъ внесло предложеніє о виробнаніи по-добной грунтовой податку результатѣвъ рекла-маций по мысли III. артикулу закона зъ 28-го марта 1880 В. з. д. 34, однакѣмъ тое пред-ложеніє знаходиться ще досѣ въ комисіи по-датковой и не дається предвидѣти, коли той законъ буде остаточнѣ выданъ. А при тѣмъ заходять ще то лихѣ, що въ возрастѣній щѣ-рѣно о 10% податокъ за всѣгды не єсть побра-ний, а при стяганіи податковъ постунаєся зъ-такѣмъ строгостію, що селянинъ часто або-лихварамъ мусѣтъ достатися въ рука або цѣ-ле свое майно продати, котре або заграблѣноє або и повнѣше вартости продается, причѣмъ-сѣвексѣкаторы податковѣ — бѣдай въ Галичинѣ — найчастѣйше въ недѣлю або руске свято переводѣтъ езекуцію и тѣмъ бѣдѣвають ще-громадѣнъ бѣдъ службѣ божѣи.

„Але що болѣше лихѣ въ тѣмъ, що за-платеніи податки не утримуються въ належи-той евиденціи и жадаєся тай выекексовуєся повторна заплата, причѣмъ громады або по-диной податники, повнѣболѣше селяне, не-маючи нѣ порады нѣ опѣки, дуже бѣткнѣву-кнѣду поноєтъ. Такъ въ громадѣ Подбережу въ долиньскѣмъ повѣтѣ Стефана Хромѣка дѣя 10 грудня другій разъ завозовано до заплаченя податковъ, хотя бѣвъ въ свой кнѣжочѣвъ же-мѣвъ поквитованіє. Такихъ прикладѣвъ єсть-въ Галичинѣ повно, а тому лихѣ можна-бѣ-зарѣдѣти, коли-бѣ утримувалася належна е-виденція. Коли поспішѣся зъ выказами за-являючихъ податковъ до староства, то на-лежало-бѣ тѣхъ, щѣ по дорученію выказу запла-тили податокъ, такожъ вносити на вымазаніє въ таково выказу, щоби податникѣвъ не ста-вили все въ прамусовѣ положеніє, котре-зновѣ сполученѣ зъ коштами.

„Дальше бѣжаніє, неразъ тутъ высказа-не, веде до того, щоби громады увѣльненіи бу-ли бѣдъ збирая податковѣ, бо хотя вже и то єсть невзычайнымъ тягаремъ для громадѣ, але неразъ ще неправильно постунаєся зъ-побраннѣми податками. Наибѣлѣша часть вой-тѣвъ, особливо въ Галичинѣ, не знає нѣ чита-ти нѣ писати, манипулюють неразъ неслѣдѣ-но зъ абраннѣми грѣшми, хотя ихъ рѣтель-ности и сумѣлности такожъ не можна зо-вѣсьмъ подѣрѣвати. Писарѣ громадскіи имѣ-помогати и часѣмъ спрѣневѣрюють податки, тогда громады мусѣтъ уплаченіи вже по-датка щѣ разъ зложати. Такъ и. пр. въ згадѣ-ной вже громадѣ Подбережа тамшѣй побѣ-рѣ спрѣневѣрили податки, але не змушено-винныхъ до заплаченя, ино громадыне мусѣли-другій разъ заплатити, а винныхъ навѣтъ не-потягано до одѣвѣальности. Въ громадѣ Тяпчи,

такожъ въ долиньскѣмъ староствѣ, началь-никъ громады абраннй податки въ сумѣ 200 зр. въ часть заплативъ, а мимо того бѣставъ-выказъ платничій, и цѣле его майно загра-блѣно.

„Такихъ поступковъ нѣякъ не можна у-невинити, треба вправдѣ увѣзглядѣти перетѣ-женіє урядѣвъ податковѣхъ, але правитель-ство прецѣ повинно зважати на те, щоби по-датникамъ не докучати все несправедливѣми-жаданнѣми, и длѣтого треба хватитися потріб-ныхъ мѣрѣ до усунѣня таково лихѣ. Наслѣ-докъ таково стану єсть лише той, що взагалѣ и все обвинѣяєся правительство, бо всѣ пред-ставленія податникѣвъ часто не увѣзглядѣ-ются.

„Коли податки угнетаютъ посѣдѣтельѣвъ-грунтовой, вишій бѣдъ того тягару вольнѣи, и. пр. податокъ биржевой, котрый бы мѣгъ бѣ-кнѣти только заможѣйшихъ горожанѣвъ, щѣ-все не може побачити свѣтла денного, зъ-котрой причини и податокъ грунтовой еще не-визнѣенъ, помимо заповнѣнь выс. правитель-ства.

„Я скѣнѣвъ. Податникъ а особливо се-лянинъ въ Галичинѣ, котрому часто нестѣя-грошей, жѣе теперѣ въ тѣмъ припущеніи, що-сила панує передъ правомъ, и що слабшій му-сѣтъ улягати сильѣйшому (Такъ єсть! зъ пра-вильнѣ), и шукає всякихъ жерѣлъ, щоби спѣни-ти обовѣокъ податковѣхъ. Нехай же и выс. у-права скарбѣва выгладити якій способъ до-поднѣсеня добробыту и тяжко оподаткованѣ-посѣдѣтѣ грунтовой бѣдай въ части увѣльни-ти бѣдъ тягарѣвъ, щоби податникъ мѣгъ свой об-овѣзокъ супрѣтивъ державѣ за всѣгды радо спѣ-нѣти.“ (Бравѣ! бравѣ! зъ правильнѣ.)

Дальше промовлявъ пос. Адамѣцъ, вы-казує, что укладъ податку грунтового не єсть-справедливѣй. Той податокъ, котрый єсть-подставѣ для всѣхъ нашихъ додатковѣвъ, обя-зѣає надзвичайно селянѣ и єсть для нихъ не-до знесеня. При намѣренѣй реформѣ податко-вой треба-бѣ отже прѣбукѣвъ зъ неѣ ужити на улѣкшеніє тягарѣвъ, щоби крѣмъ мѣско-го и ремѣничѣго не утворився ще рѣбнѣній про-летаріатъ.

Въ справѣ податку домового поставивъ-пос. Кронаветтеръ згадану вже нами ре-золюцію о увѣльненіи бѣдъ податку домово-го, коли чиншѣвникъ не платитъ чинш-у; пос. Коронинъ говоривъ о надмѣрѣй-высокой податку домового, такъ что теперѣ-властитель дому єсть только мѣрно платнымъ-администраторомъ для вымогъ министерства-скарбу. — Комисаръ правительственный зая-вивъ, что змѣна поодинокѣхъ постановѣвъ въ-податку домовѣвъ єсть пожадана, однакѣмъ она-можетъ наступити ажь тогда, коли реформѣю-поодинокѣхъ галузей геєрѣмѣхъ податковѣвъ,-взглядѣно введемѣмъ прогрессивного податку-особѣно-доходѣвого, той убукѣвъ буде-корѣтѣй.

327 засѣданіє палаты посѣвъ зъ 3 цвітня 1889.

Въ дальшѣй дискусіи надъ податкомъ до-мовымъ жалуєся пос. Вильдаверъ (ли-бераль зъ Тиролю), що въ Тиролю щѣ-разъ-взростає обѣженіє податками безпосереднѣ-ми, котріи за министерства гр. Тафѣого зъ-996.000 выросли на вышѣ 2 миліоны. Особѣ-но домовѣй податокъ даєся въ знаки. По стра-шнѣхъ нещастѣяхъ элементарныхъ, котріи на-робили шкоды на 25 миліонѣвъ зр., заведено-тамъ, де нѣякого податку домового не плаче-но, заразъ безъ переходѣвой стадіи новѣй-податокъ домовѣй. Притѣмъ податки громадскіи-бѣдъ р. 1880 выросли декуды о 1000%. А то-всѣо сталоєся въ консервативной ерѣ и волею-и голосами самыхъ тирольскѣхъ консерватив-ныхъ посѣвъ. Дома тирольскѣхъ мѣщанѣвъ и-селянъ суть просторѣи, выгѣднѣи и здоровѣи. Але-то всѣо змѣнѣнѣсь, якъ буде дальше трѣвати-теперѣшнѣй податокъ.

Пос. баронъ Зоммаруга обговорює за-повѣджену министерствомъ реформу податку-особѣно-доходѣвого. Каждая реформа була-бѣ-хѣлена, котра бы не увѣзглядѣла податковѣвъ-громадѣнѣхъ. Звычайно уважають податокъ-державный за головнѣй, а податки громадскіи-за побѣчнѣй; але въ болѣшихъ мѣстахъ такъ-не єсть. Тай той податокъ, що берѣся для-державѣ, єсть для податника мѣвъ-бѣ-сраче-ний, бо бѣвъ иде на цѣли ему болѣше або-менше далѣй; той же, що побѣрався для-громады, показує безпосереднѣй користи для-податника, уличѣ, школы, шпѣталь и т. в. Отже-при рациональнѣй реформѣ треба тую обѣта-вину увѣзглядѣти и лишити вольнымъ одно-жерѣло податковѣ, щоби громада ужѣвала его-до забезпечѣня собѣ своихъ приходѣвъ. Та-кожъ увѣзглядѣти треба жаданѣе громадѣ, щоби держава причѣнѣлася до коштовѣвъ-поручѣного круга дѣланя, котріи то кошты и. пр. въ Відни выноєся рѣчно 796.000 зр.

Въ дискусіи надъ податкомъ доходѣвымъ-указуєвъ пос. Менгеръ на хѣвъ въ тѣ-перѣшнѣмъ устроє сего податку, черезъ котріи-не можуть розвиватися многіи галузи нашѣго-промыслу. Дробнѣй товариства задатковѣ и-кредитѣвъ, де дробнѣй ремѣнникъ и рѣбнѣній до-стають дешѣвий кредитъ, замѣсть дѣзнавати-звѣлѣности бѣдъ управы скарбѣвой, суть горѣше

поставленѣй якъ въ якѣй-небудь державѣ. Сѣ-пожиточнѣй институты належало-бѣ увѣльни-ти бѣдъ податковѣвъ; ходило-бѣ тутъ о якихъ 100-або 150.000 зр., тою жертвою можна-бѣ сѣтъ-тысячъ дробныхъ подпрѣмѣвъ скрѣпѣти. — При намѣренѣмъ заведенію податку особѣно-доходѣвого треба-бѣ вразѣ концѣ зрѣформувати-нашѣй податки безпосереднѣй, котріи суть най-вышшѣй въ Европѣ. Податокъ домовѣй єсть у-наєъ 6 до 13 разѣвъ вышшѣй якъ въ Прусѣхъ; податокъ грунтовой 2%, разы такъ великій, крѣмъ того въ Прусѣхъ многіи дома и грунты-бѣдъ податку суть увѣльненѣи, чѣго у наєъ не-ма. Найнебезпѣчѣйшою въ соціалнѣмъ взгля-дѣ єсть рѣбнѣнѣя щѣ-до податку зарѣбѣкового. Въ Прусѣхъ ремѣнникѣвъ, щѣ має лише одного-чѣлѣдника и одного хлопца або двоухъ хлоп-цѣвъ, бѣдъ того податку вольнѣи. Длѣтого въ-Берлинѣ чѣсло дробныхъ подпрѣмѣвъ все-взростає, у Відни зменѣаєся. Всѣхъ безпосе-редныхъ податковѣвъ разомъ на одну голову-падає въ Берлинѣ 8 зр. 70 кр., у Відни 30-зр. 63 кр., а зѣвши до того и консумційнѣй-податокъ, то въ Берлинѣ платити одѣнъ чоло-вѣкъ 12 зр. 8 кр., у Відни 56 зр. 30 кр., от-же 5 разѣвъ тѣлько.

При титулѣ „Належитості езекуційнѣй“ промовлявъ пос. Гарнгафѣ, котрый дома-гѣся знизѣня ихъ, и п. Розенштокѣ, котрый боронивъ министра противъ закидѣвъ-попередника, а высказѣвъ тѣлько бѣжаніє, щоби-постановѣ новѣлѣ езекуційной щѣ-до безу-словно потрібного устройства мешканя були-прикладанѣи и въ езекуціяхъ за податки.

Пос. Крайцигъ жалуєся на стрѣ-гѣсть при побѣраніи податковѣвъ, особливо у-убогихъ людей. У бѣднѣхъ ремѣнникѣвъ въ-Відни грабѣтъ только рѣчей за залеглѣсти-податковѣвъ, що просторѣи магазѣны новѣго-ра-туша не выстарѣють до ихъ помѣщеня. Ад-министраціи податковѣвъ нехай-бѣ радѣе дѣла-и о болѣшій интересѣ. Обращѣвано и. пр., що-фа-брика обуви въ Медлинѣ, коли-бѣ ѣй наложе-но податокъ пѣсла тон самѣи мѣры, якъ ма-лымъ ремѣнникѣмъ, платѣла-бѣ 6 або ѣ болѣ-ше разѣвъ тѣлько, что теперѣ. Тѣмъ спосо-бомъ, якъ теперѣ постунаєся, не тѣлько не-поднѣсѣся сила податковъ, але и просто ни-щѣтся предметъ оподаткованя, а тѣи люди, котрымъ езекутенцію зовѣсьмъ уневозможѣва-єся, спѣдають яко тягаръ на заосмотрѣнѣе-убо-гихъ, котрый то тягаръ мусѣтъ однакѣмъ по-нести громада а не держава.

При дискусіи надъ мытами пос. Тиркѣ-ставивъ внесенѣа на улѣкшеніє въ способѣ-оплачуваня мытъ на границѣ, а пос. Швабъ-поновивъ свою давнѣйшу резолюцію, щоби-мыто можна оплачувати такожъ банкнѣтами, замѣсть срѣбломъ або золотомъ. Референтъ-Абрагамовичъ бѣднѣвъ, что бѣвъ вже въ-найбѣлѣшнѣй часѣ предложѣтъ свое зъ сею-резолюціюю згѣдѣе справѣзданіє комисіи буд-жетѣвой.

При дискусіи надъ податками консумцій-ными послѣ зъ Тиролю, Трѣвсту, Каринтіи и-Горѣшнѣи Австріи домагѣлися деякихъ полѣгъ-для своихъ краѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Дѣвъ найважнѣйшѣй справѣ маємо нѣвъ до-заноуваня: зъ Пешту доноєтъ именно, що-новый законъ войсковѣй одѣр-жавъ вже для обоухъ половинъ держ-жавѣвъ цѣсарску санкцію и что Тѣсса-заноуѣвъ проектъ знесеня льо-терѣи.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты посѣвъ-предложало правительство проектъ закона кар-ного, котрый, якъ кажуть, єсть лишь копією-таково-жѣ закона нѣмѣцкого. Проектъ сей-противѣтъ въ дѣчѣмъ навѣтъ основнымъ зако-намъ и длѣтого для его ухваленя треба-бѣде-части членѣвъ. Такъ сказано и. пр. въ по-становѣхъ о провинѣхъ провинѣхъ, что коли-приватна сторона внесѣ жалѣбу о оскорбѣ-чѣсти черезъ прѣсу, то справа сѣ не має-и передъ судѣ прѣсяжныхъ, лишь передъ зѣ-вичѣйнымъ трибуналь. За злочинѣною прѣсѣ-можетъ дѣтѣча газета бути засудѣна на утѣ-ра-что на найбѣлѣше половинѣй казнѣ. Цѣльнѣй-проектъ новѣго закона карного обѣнѣає 516 па-раграфѣвъ, а наибѣлѣше змѣнѣно тѣи парагра-фы, что мають характеръ политичный. За-мѣсть дѣтеперѣшного §. 38, котрый мѣститъ-въ собѣ постановѣ о карахъ за головну зѣ-ра-дѣ єсть ажь 11 новыхъ параграфѣвъ. Дальше-належать тутъ всѣ тѣ тайнѣй товариства, маю-чихъ на цѣли головну зѣраду, даваніє помѣчи-во-роговѣ подѣчасъ войны, зѣраджуваніє тайнѣй дру-гому правительству (параграфъ геєкенѣвскѣй) и т. в. За зѣраджуваніє операций войсковѣхъ-дружѣмъ въ часѣ мира назначѣна кара 500 зр. а подѣчасъ войны 5 лѣтъ тяжѣкой зѣзѣнѣцѣ. Ка-рыдѣстойнѣми суть дальше: оскорбѣа другѣхъ-роднѣхъ пануочѣхъ, посѣвъ, членѣвъ парла-менту и союму. Фальшѣваніє выборовъ буде-карѣтися зѣзѣнѣцею ажь до 2 лѣтъ, а подѣкуп-

ство при выборахъ зѣзѣнѣцею ажь до одного-року. Кто бравъ-бѣ участъ въ товариствахъ, маючихъ на цѣли знесеніє супружѣства и влас-ности, буде каранѣй зѣзѣнѣцею ажь до двоухъ-лѣтъ.

Обѣсла мотивуєвъ кн. Лѣхтенштайнѣвъ-свое внесеніє въ справѣ прѣступленя Австріи-до розпочатѣи Швайцѣрѣю акціи въ корѣсть-робѣтнѣкѣвъ. Внесеніє Лѣхтенштайна прѣнято-одногласно. Отѣакъ наступѣла дѣбата надѣ-увѣльненіємъ бѣдъ оплатѣ належитѣстей ин-демнѣзаціи пропинаціи. Противъ сего про-мовлявъ пос. Барайтеръ. Гербѣстъ зажа-давъ застереженіє, щоби для державѣ не вы-шла яка шкода зъ выкупа пропинаціи. Мѣн. Залѣскій доказуєвъ, что титулъ „д. к. ди-рекціи пропинаціи“ не выкладеа на державу-нѣякихъ обовѣзѣвъ. По промовѣ референта-Межнѣка розпочалася надѣ сею справѣю-спеціална дѣбата. Пос. Менгеръ прома-влявъ противъ увѣльненя бѣдъ стѣмѣля кѣ-вѣтъ на бѣбраніє сумѣ бѣшкодованя пропи-націи. Мѣмѣ того прѣнято при голосѣван-нѣ цѣле предложѣе безъ дальшѣи дискусіи-и ухвалѣно ще резолюцію: Взываєся прави-тельство, щоби постановѣ галичѣнѣхъ взгля-дѣ-буковнѣнѣхъ законѣвъ кравѣнѣхъ, нормѣ-чѣхъ гарантію краю, були умѣщѣнѣи въ тек-стахъ дѣтѣчныхъ облигаціи. Обѣсла прѣсту-плено до дальшѣи дѣбаты надѣ бюджетѣмъ ми-нистерства торговѣи и на вѣчѣрнѣмъ засѣдѣ-аніи ухвалѣно цѣльнѣй бюджетъ сего ми-нистерства.

Сѣгорѣчна бранка розпѣчѣна у Відни-дѣя 9 мая а на Угорщѣнѣ 10 мая. На Угор-щѣнѣ мають переводѣти бранку зѣвоѣнѣй-комисіи и для того скѣнѣнѣється она до чѣтироухъ-недѣль.

Щѣ въ Россіи зачинаєся зновѣ проявляти-рухъ нѣгилѣстичный, може бути доказѣмъ-сѣдѣучѣа вѣтъ, котру одѣржаѣа „Pol. Corr.“-зъ Петербурга, о котрой тамъ богато розо-говорюють: Кѣлька недѣль тому назадѣ прѣй-шовъ бувъ якѣйсь Англичанинъ до англѣйского-пастѣра въ Петербургѣ и розпѣвѣвъ ему таку-исторію: Вже давнѣйше тому прѣнявъ бувъ-его якѣйсь молодой медикъ въ Лондонѣ за-секретѣри до писаня якѣхъ корѣспѣнденціи. Корѣспѣнденціи тѣи були того рода, что выкла-кали его подѣзрѣнѣе. Той самѣй медикъ вы-славъ его до Петербурга и давъ ему кожѣхъ, въ котрымъ було зашитѣе щѣсь твердѣго и-тяжѣкого. Англичанинъ той спѣтавъ отже ме-дѣна, что то може бути, а той сказѣвъ ему, что-най буде спѣкѣбнѣй, а въ Петербургѣ до-вѣдѣся. Коли бѣвъ отже прѣйхѣвъ до Петер-бурга, зайшовъ до него до гѣтели якѣйсь-чѣловѣкъ, котрый выказѣся шѣсьмомъ бѣдъ того-медѣка и сказѣвъ ему, что бѣвъ стоить зъ ме-дѣкомъ въ звѣзѣи въ справѣхъ купѣцѣнѣхъ. Той-чѣловѣкъ попросѣвъ отже Англичанина, щоби-бѣвъ пѣшовъ зъ нимъ на якѣсь передѣмѣтѣе и-щѣбы зѣзѣвъ съ собою кожѣхъ. Надѣ Чагарѣн-скимъ каналѣмъ прѣступили до него якѣсь-три чѣловѣки и почѣли его бити кулаками въ-лицѣ такъ, что бѣвъ ставъ безъ памяти. Коли-опамѣтаєся, не було вже нѣ его товариша, нѣ-тѣхъ троухъ напѣстнѣкѣвъ, нѣ кожѣхъ. Пастѣръ-радѣвъ отже Англичаниновѣ, щоби бѣвъ пѣ-шовъ до англѣйского посѣлѣства и все то роз-казѣвъ. Онъ того не зрѣбивъ, але англѣйскій-посѣлъ Морієрѣвъ довѣдѣся о тѣмъ и давъ-знати полиціи, котра почѣла заразъ слѣдити за-Англичаниномъ и его обѣсла арѣштувала. Щѣ-бѣтакъ зъ нимъ сталоєся, не зѣвѣсно.

Вѣсти о атѣнтѣи на царя удержѣються-такъ сильно, что годѣ знати, чи дѣйствѣно ста-лоєся въ Россіи щѣсь таково, чи суть лишь-прѣстѣй выдумѣки, обѣчислѣи може на спекуля-цію биржеву. Вѣчера насѣпили навѣтъ до Льво-ва приватнѣй вѣсти зъ Букарѣшту о атѣнтѣи-на царя. Та сама вѣсть кружила вѣчера и по-цѣльмѣ Въднѣ; одѣи говорили, что якѣйсь-офи-цѣръ гвардіѣйскій доуѣствѣа атѣнтату на царя-и ранѣвъ его тѣжѣко, другіи розказѣвали зновѣ, что-боѣмѣами вышѣдѣно въ воздухъ цѣльнѣй по-вѣдѣ, въ котрымъ бѣхѣвъ царѣ зъ родиною. Мо-же бути, что на тѣхъ поголѣсахъ єсть щѣсь-трохи правды, бо на всѣхъ бирѣжахъ европѣй-скихъ настаєъ великій перѣполюхъ и пѣсерѣ-зѣачѣно поспадали. Рѣвночѣсно зъ сею вѣстѣю-наспѣла такожъ вѣсть о смертѣи министра-коммунаціи, Павѣера, котрый — якъ зѣвѣсно — по-катастрофѣ подѣ Борѣками прѣйшовъ на-мѣсце Посѣста и бѣзначѣа великою енергією. Павѣеръ маєъ передъ кѣлькама дѣями пере-студѣтися и померѣтъ на запалѣнѣе легѣнѣхъ. Смертѣ Павѣера прѣйшла такожъ неспѣдѣвано, бо-ажѣ до посѣднѣи хвѣлѣвъ не було чути нѣ-чѣго, щоби бѣвъ бувъ занѣдѣжавъ. Всѣ тѣ вѣ-сти дѣють ширѣе поле до зѣдѣгѣдѣвъ, але пра-вды годѣ въ нихъ бѣдѣшувѣти.

Треба признати, что Россія постунає ду-же зручно въ свойѣй политѣцѣи зъ азѣйскими-племенѣми и державами; новѣй доказъ того-маємо на слѣдѣучѣмъ фактѣ: Зъ Петербурга-доноєтъ, что царѣ прѣзѣволивъ, щоби найѣта-рѣшѣй сынъ бохарского хана выхѣдуєся въ-однѣмъ зъ россіѣйскихъ войсковѣхъ заведенѣ-науковѣхъ на кошѣ державѣ. Зъ початѣкомъ-чѣрвѣня маєъ молодой князь бохарскій прѣйхѣти-до Петербурга. Такимъ способомъ бере собѣ

Россия на тепершній час багато важних закладів, а на будучність виховує собі з нахв виховних послужників.

Після „Köln. Ztg.“ думає правительство російське утворити нову дивізію кавказко-уральських козаків і розмістити її на західній границі держави.

Въ правительстві румунському настала зміна, якої ніхто не сподівався. Коли кабинет Розетти Карпъ подався до дамасіа, зачудувало всіх вже то, що король поручив зложити новий кабинетъ проводивши старо-консервативної або т. зв. боярської партії Ласкарови Катарджу. Сей піднявся аложити кабинетъ, але заразъ въ першій хвилі стрітив на такій трудності, що одступивъ відъ дѣла а король поручивъ се президенту палати по-словъ Флореску. Коли-жъ і се не у-далося зложити новий кабинетъ, взявся зновъ до того Катарджу і утворивъ кабинетъ, котрий складається майже зъ самихъ старо-консервативівъ, зъ партії, котра досить отверто гравитую до Росії а котра рішучо противна династії Гогенцоллернівъ въ Румунії. Що спонукало короля до сего кроку, годі знати. Чи король думавъ, що ему при помочи старо-консервативівъ удасться своєрше узаконити суму, потрібну на видатки воєнні, чи боявся розв'язати парламенту, або чи взагалі мавъ якийсь планъ, котрий зложити ему принести я-кись хосень, — все то годі ще теперъ змркувати. Урядовий органъ правительства голо-ситъ теперъ виправдъ, що загранична політика Румунії не змінилася зовсімъ, але фактомъ єсть, що головою румунського правительства ставъ теперъ отвертий ворогъ Австрії і Н-меччини а прихильникъ Росії, а такий станъ въ Румунії въ тепершню пору значить дуже багато.

НОВИНКИ.

— Въ справі центрального руского комітету вибор-ного принісся Neue freie Presse ось таку телегра-му зъ Львова: „Старі і молоді Русини (D. Alt-ruthenen und d. Jung-ruthenen), після договору, утворять до ведення виборівъ до союму окремі комітети. То рішенне єсть звернене противъ митрополита Сембратовича, котрий давъ пізнати, що на случай, якъ би утворився спільний рускій комітетъ центральный, такъ само якъ при остальныхъ виборахъ до ради державної вміша-ється въ акцію виборчу. Оба рускі комітети ви-борчі будуть відъ случая до случая порозуміва-тись і поспіяти солідарно.“ — Отсе донесенне Neue freie Presse, інспіроване, можна догадува-тись, кимъ изъ кругівъ общества „Русская Ра-да“. Тільки-жъ оно такъ не єсть. Може бути, що хтось і бажавъ-бы спровокувати хаосъ въ акцію виборчу якимись двома „окремими коміте-тами“, — тільки-жъ се не удасться. Всенародне вѣче у Львові поручило соймовому клубови руско-му зложити комітетъ виборчий і послами рускій волю вѣча сповіяти. Ніякого другого правно зложеного комітету руского не єсть і не може бути, а коли-бъ такий комітетъ і справдѣ зложився, — чого ми не допускаємо, — то бувъ-бы се комітетъ самозванчий і покутний. Правильний комітетъ рускій єсть тільки той, котрий органи-зують рускі послы зъ мандату вѣча. Въ тѣмъ комітетѣ засядуть і одиручники Впр. митропо-лита Сильвестра Сембратовича, котрий відъ само-го разу признавъ правноту комітету постано-вленого вѣчемъ і радо згодився брати участь въ виборчій акції веденій тымъ комітетомъ. Зъ всего отже виходить, що телеграма въ Neue fr. Presse єсть тільки чийсь нерозумний і нева-димъ маневромъ, обчисленимъ на підкопання по-ваги центрального комітету, остаточного відъ про-водомъ руского клубу посольського і на викли-кування якогось недовѣрія середъ людей скла-дуючихъ той комітетъ.

— Петиції до ради державної за основаннемъ руской гимназії въ Чорткові вислали далше на руки „На-родной Ради“ громади: Пишківцѣ, повіта бу-чацького; Бѣлобожниця (дві петиції: відъ ради громадської і відъ мешканцівъ) і Залісьє, повіта чортківського; Глубочокъ, повіта борщівського; і Гусятинъ вразъ зъ Васильківцями, повіта гусятинського.

— Руска Бесѣда въ Тернополі устроює въ своїхъ приміщенняхъ дня 28 н. ст. цвітня вечерю зъ тан-цями. Початокъ о годинѣ 8½ вечеромъ. Стрѣй вечерковий. Вступъ для членівъ відъ особи 1 зр. а для родинъ надъ три особи 3 зр.; для не-членівъ відъ особи 1 зр. 50 кр. Запрошеня вы-сладуться рѣвночасно; коли-бъ хто запрошеня не одержавъ, зволить зголоситися до комітету въ Бесѣдѣ. — Комітетъ.

— Довѣдуємось, що п. міністеръ просвіты взявъ самъ въ свої руки справу директора гимназії самборської і що справа та скінчиться на певно зъ бѣжею сего року шкільного.

— Новий Х-тий корпусъ армії въ Перемислі має складатися зъ частини І-ого (краківського) і зъ частини XI-го (львівського) корпусівъ і зъ штабу дотепершнього моравско-польського корпусу. Въ складъ Х-го (перемиского) корпусу уйдуть зъ І-го корпусу полку пѣхоты 10, 40, 45, 77 і 90 а зъ XI-го корпусу полки 9 і 89. Тымъ чиномъ територіальний округъ корпусу перемиского буде обділяти доповнюючі команди полківъ пѣхоты: перемиского, рашівського, про-

славського, самборського, сяноцького, стрийського і городецкого.

— Справа умѣщена рускою паралельною гимназіальною въ Перемислі представлена въ „Gazet-Przemyski“ не зовсімъ зъ рацією. Треба знати, що въ Пе-ремислі такъ трудно омешканьє, якъ певно въ нѣмкѣхъ другимъ мѣстѣмъ галицькимъ. Помѣщенє на руску паралельку знайшлося по довгихъ ко-роводахъ і добре, що хочъ таке знайшлося.

— Устні испити зрѣлости въ учительськихъ се-минаріяхъ почнуть сего року въ такихъ дняхъ н. ст.: у Львові въ мужескій семінарії 1 липня, въ женській 18 червня; въ Станиславові 2 липня; въ Тернополі 22 червня; въ Перемислі 11 червня; въ Рашеві 1 липня; въ Тарнові 24 червня; въ Кракові въ мужескій семінарії 11 червня, въ женській 17 червня. — Кандидати і кандидатки мають внести свої поданія до ди-рекції дотичнихъ семінарій до кінця цвітня.

— Зъ відъ Тернополя пишуть намъ: Тернопільська рада повітова при укладанні бюджету на рікъ 1889 встала позицію 100 зр. на книжки на премію для молодіжы шкільної. Сей позиції спротивився радний повітовий селянинъ Пин-дусъ, кажучи, що такі рѣши належать до ради шкільної, котра въ каръ має на то фонди. Одна-кожъ позиція удержалась — для спомоганя „Ма-держы Польской“ і чтобы делегаты повітові ма-ли чимъ ширити польщину межъ рускою молоді-жею по селахъ і мѣстечкахъ...

— Зъ Бобрівця пишуть намъ: Дня 4 н. ст. цвітня вечеромъ жандармъ зъ Бобріи пробивъ багнетомъ ногу жидови Менделеви Бавмови, жи-довини зъ Підсоконова, котрий при арештованні его чинно упирався. Раненого Менделя разомъ зъ жінкою і брата его Лейзера Бавма, закованого, відставлено до арешту судового въ Бобріи — за крадіжъ коней. Въ нашій околиці єсть багато жидівъ коноводівъ — теперъ ихъ по трохи по-забирали до „Іванової хати“. — Въ Германові згорѣла дня 8 с. м. жидівська хата; причина огню не звѣстна.

— Зъ Стрия пишуть намъ: На засѣданні ради мѣста Стрия дня 10 н. ст. цвітня вибрала рада (на мѣсце уступившого д-ра Фрухтмана) більшо-стію двохъ голосівъ бурмістромъ Жигмона За-тварницького, бувшого секретаря мѣського, теперъ на пенсії. На него віддали голосы жи-ди і де-хто зъ інтелігенції. Контръ кандидатъ Столяро-вскій доставъ 14 голосівъ, самихъ християнськихъ. Жи-ди були противній виборови н. Затварницького, але натискъ правительства і значній концесії, приобіщані кандидатомъ а про котрий розказують собі на ухо, — спонукали жидівъ віддати свої голосы на нелюбого имъ кандидата.

— Сов. Василь Ковальський дѣткнуло родинне не-щастє; 18-літній синъ его померъ вчера у Вѣдні.

— Зъ Тернополя пишуть намъ, що тамъ въ сере-ду сего тиждня вечеромъ померъ д-р Вархоль, заступникъ професора гимназіального.

— Володиславъ Недавецкій, 26-літній субектъ кни-гарскій зъ Тернополя, приїхавши до Львова за-мешкавъ въ готелі „Підъ Тигромъ“ і тамъ ве-чера въ нощі застрѣлився зъ пістолета, набитого мабуть водою, бо цѣла чашка була розтрощена. При нещасливомъ самоубійстві знайдено всего 18 кр.

— Въ селѣ Черчи 25-літній локай Антоній (прі-звище не знає) утѣкъ зъ служби відъ пані М. Т., укравши 400 зр. готівкою і всякихъ доро-гочинностей на 3000 зр.

— Обманчивъ на бѣльшу сякую. Агентъ вексе-льній Августъ Новакъ у Вѣдні вымантивъ при помочи сфальшованого повномочія нотаріального зъ депозитової касы австро-угорського Банку 150.000 зр. въ листахъ заставнихъ, власнотъ своєї жінки, котра зъ нимъ відъ давня не жила. До того сиреневѣривъ ще 32.000 зр. въ конторѣ Лева і зъ вѣсьмъ тымъ утѣкъ, але нещасливо, бо якъ доносить, зловили его въ Монако.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Дирекція почтъ і телеграфівъ у Львові розписує конкурсъ на мѣсяця експедиціонівъ въ Угереку, пов. стрийського, і въ Осѣку, пов. ясельського, зъ речинцемъ до 22 цвітня с. р., і на кілька мѣсѣцъ дирекційнихъ возныхъ почто-выхъ зъ речинцемъ до 28 цвітня с. р. — О-кружна рада шкільна въ Городку розписує кон-курсъ зъ речинцемъ до 15 мая с. р. на мѣсяця уч-ителівъ шкѣль народнихъ: при 3-кл. шкѣль въ Янові два мѣсяця учителівъ старшихъ і одно мѣсяця молодшого учителя або учительки; при школахъ етатовихъ въ Черлянахъ, Добрянкахъ, Кириниці, Лозині, Мальчицяхъ, Рокиті, Става-нахъ, Вайсенберзѣ, Вроцові і Завидовичахъ; при школахъ філіяльнихъ въ Бартагові, Камен-нобрѣдѣ, Оттенгаузені, Угеряхъ, Незабитов-скихъ, Волчугахъ і Зашковичахъ. (Гл. Gaz. Lw. ч. 83 зъ 11 цвітня.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 12. цвітня. Великій князь Пе-тро виїхавъ вчера до Києва. — Ноголоску о атентатѣ на царя уважають тутъ за ма-невръ биржевий.

Римъ 12. цвітня. Король Гумбертъ вы-їде въ другій половинѣ мая зъ Креспини до Берлина. Королева бѣльгійська виїхала зъ Ми-

ляно до Венеції а зъ одси поїде до Ми-рамаре.

Вашингтонъ 12. цвітня. Сполученій державы, Нѣмеччина і Англія згодилися поки-що выслати до самоанськихъ островівъ лишь по одному кораблю.

Букарештъ 12. цвітня. Катарджу ска-завъ въ парламентѣ, що окликомъ кабинету що-до політики заграничної єсть неутраль-ність. На то одповѣвъ ему Карпъ, що неут-ральність підчасъ воєны не має нѣякого значеня. Далше сказавъ Катарджу, що нове правительство розслѣдитъ справу выдаленя російськихъ підданныхъ і переконаєся, о скѣль-ко оно було оправдане.

Люксембургъ 12. цвітня. Князь Нас-савскій зложивъ на торжественномъ засѣданні парламенту присягу на вѣрність королеви і на конституцію.

Парижъ 12. цвітня. Парламентъ одро-чено ажъ до 14. мая. Похоронъ хемика Ше-вреїля одбудеся коштомъ державы.

Розкладъ їзды на залізницяхъ державныхъ.

важний відъ 1 марта 1889.

Приходять до Львова: о год. 1 15 въ нощі зъ Буда-пешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гуся-тина і Станиславова; — о год. 8-06 рано зъ Су-хой, Хирова, Стрия; — о год. 8-20 по полудні зъ Сухой, Хирова, Гусятиня, Станиславова і Стрия, — о год. 7-40 вечеромъ зъ Гусятиня і Ста-ниславова.

Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Ста-ниславова і Гусятиня, Лавочного, Будапешту, Хирова і Стружа; — о год. 9 рано до Станисла-вова і Гусятиня; — о год. 10-15 рано до Стрия, Станиславова, Гусятиня, Хирова і Сухи; — о год. 7-50 вечеромъ до Хирова і Сухи. 2238 61 —?

По надъ всѣхъ новости.

помѣрнимъ швомъ, или всѣ матеріи безъ вышивки, зроблена після найбли-жихъ механическихъ, вымѣровъ новочасныхъ і вышнечена твѣрло зъ найтѣш-шого зѣлза литого. Заданій предметъ і поодинокі, можна купити за послѣ-платою або за надѣсланнемъ грошей

въ Central-Depot ново-вышнеченыхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS
2771 Wien, I. Seilergasse 7. 20—22

ИВАНЪ ПИНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованій и невий средства косме-тичній,

однѣзначеній 9-ма медалями заслуги і 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновый, възбѣдняя і підпомагає во-лосямъ роси. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова възбѣдняя корнѣвъ волосъ і запобѣгає выпадати волосъ. — Фляконъ 80 кр.

Вода атенська, до змыванія волосъ, запобѣгає твори-тись париллямъ, одѣвѣжує, робить твѣ-рдыми барву і помысь, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на корнѣвъ во-лосямъ і на порѣстѣ волосъ. Въ случаѣхъ де въ нѣстѣхъ не-дуга выпало волосъ, выказавъ великій цѣлюще дѣлає. Вже по ужитю одной фляшки можна додати порѣстѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, свѣрляющего смаку і запаху, дуже ко-рѣстно дѣлає на яєдъ і зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алькаличній, до чищення зубівъ. Надає перлову бѣлѣсть, оддала ка-жнѣ і квасы, котрі наводять болъ і порохавѣють зубівъ. Пуделко 30 і 60 кр.

Виолитъ средство противъ прѣти рукъ і пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвська. Приємний, ароматный і довготрѣвальный запахъ той во-ды здѣлавъ се, що въ Антверпені на выставѣ всемірній здала публично прокла-мована і одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., боль-шого 150 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованія въ сейчасъ волосъ на твѣрлоу і красну барву черну і темну; єсть цѣлющъ нещадливѣ а въ ужитю цѣлющъ поодинокі. Цѣна 1 зр.

Бѣлій і гарній руки. Найбѣльшъ червоній і по-наданій руки выбѣлѣть і вышнѣть по кількохъ разѣхъ патерно Кремъ рѣ-тинный. Фляконъ 80 кр. 259 59 —?

Смаровило литовскѣ до обшывъ і шкѣръ, змѣнѣть шкѣръ, робить ихъ непрома-каючою і твѣрлою. Пуделко по 50 кр. і 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торго-вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валовой. Въ филиалъ: въ КРАКОВѢ Суконниця ч. 20, и въ ЧЕР-НОВЦЯХЪ Ринѣкъ ч. 2.

Просто відъ продуцентівъ

Вина бочками

Гегелійскій і самородній за бочку въ літерѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши відъ 20 кр. за літру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляется.

28402 5—? Выслать:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймає Дирекція и филии.

Ливерантъ ц. к. уприв. гал. вѣлѣзницѣ Кароля Людовика

ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКІЙ

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

и Робѣтня убранныхъ мужескихъ

власного вырѣбу

у Львовѣ ул. Синстуска ч. 4.

2892 8—10

Выгѣдну ПОЗИЧКУ

можуть одержати самостійні особи, котрі мають порядне поземкѣнне стає, правильну платню або доходи, п. про-мысловцѣ, купцѣ, урядники, оцѣ цыры, приватники, вѣстители землѣ т. п., після однесень, відъ 100 зр. до 2 00 зр. яко особистій кредитъ на 6—8% и жуть ихъ сплатити легко въ мѣсячнѣ, або четвертьрѣчныхъ рѣчахъ при помѣчѣ на реказу почтового.

На нерухомості при пѣтабуванні 4½—5% на кількѣстну а-мортизацію позичаєся въ доволній высотѣ.

Близше повѣстаніе листовно адмни-страція „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одповѣдь треба долучити 15 кр. въ маркахъ по-чтовыхъ. 2709 19—20

Заступникѣвъ пошукѣся

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22 поручає добру і выдатну каву спр-важену безпосередно відъ проду-центівъ зъ Америки полудневої.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

4½ кильо 8.70 и 9.60 зр. франко

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсімъ тѣхъ родѣвъ кавы, котрі оголо-шуютъ инші пѣдъ назвою моего знаменя. Справажую ка-ву просто відъ продуцентівъ, що могу доказати, і продаю ихъ най-мѣнше о 20% дешевше якъ то не-будѣ. Въ Гамбургѣ і Триестѣ мож-на достати каву вже лишь зъ че-твертої руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовниково на мѣсці, той знову гуртовниково въ Европѣ, відъ тѣхъ купує комі-سیونеръ, а відъ тѣхъ купує и то звычайно на просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожню-чого. Вирѣшѣть може кождий самъ переконаєся, чи достано де ниде по той цѣнѣ таку каву якъ моя що до якості і смаку. 2227 222—0

Найдешевше, цѣлющъ безъ со-пуху, невягасаюче прасова-нѣє зѣлзкомъ 2865 єсть се 3—10

при помѣчѣ патентованого зѣлзѣна и

углѣвъ зъ дѣрева-BRIQUETTES

въ фабрици Архипаля Альбрехта.

Скоро розжаритъся разъ окрѣти, то можна безъ роздѣваня бѣго, при чѣмъ не чуєся найменшого со-пуху, якъ найвыгодѣйше прасовати патентованымъ зѣлзкомъ, а кош-ты выносятся на годину 1½ кр.

Мѣсяця продажъ устроюютьъ всюди.

Поясненія і цѣнники розсылає на бажаннє даромъ і оплатно.

Головне мѣсце продажі для Моравы, Шлезка и Галичины углѣвъ-Brickettes Архипаля Альбрехта у

Юана Роснера въ Пештѣ.

Коцики на лѣжка, плюшовій англійскій до порожи, Ковдры шиті зъ вовняного и шовкового атласу, Матерацы

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

2688

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватисъ на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣбальный редакторъ: Иванъ Белей.

Патѣръ зъ фабр. Черляньскою.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Ведиарокого.